ACADEMIA
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA
SECȚIA DE
ȘTIINȚE
ISTORICE

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

A. MOLDOVA

VOLUMUL XIX

EDITURA
ACADEMIEI
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

A

MOLDOVA

VOL. XIX

www.dacoromanica.ro

ACADEMIA REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
SECȚIA DE ȘTIINȚE ISTORICE

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

COMITETUL DE REDACȚIE

ACAD. ANDREI OȚETEA, ACAD. DAVID PRODAN
(Redactori responsabili)

CONSTANTIN CIHODARU, DAMASCHIN MIOC,
FRANCISC PALL și ȘTEFAN ȘTEFĂNESCU

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

www.dacoromanica.ro

ACADEMIA REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
INSTITUTUL DE ISTORIE „N. IORGA"

A. MOLDOVA
VOLUMUL XIX

(1626 — 1628)

VOLUM ÎNTOCMIT
DE
HARALAMBIE CHIRCA

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
Bucureşti, 1969

www.dacoromanica.ro

INTRODUCERE

Volumul de faţă al seriei « A. Moldova » cuprinde 458 de documente interne dintre anii 1626—1628, incluzînd şi un document din cancelaria patriarhiei constantinopolitane.

Din numărul total al documentelor, 310 din acestea provin din cancelaria domnească, iar restul se repartizează astfel : de la dregătorii mari — 38, alături de care, în 10 acte apar mitropolitul şi episcopii, de la episcopi — 4, de la dregători mai mici — 19, de la şoltuzi şi pîrgari — 6, de la orăşeni şi săteni — 3, zapise — 72, şi însemnări de moşii şi ţigani — 4.

Acestea s-au păstrat, în mare parte, în original : 160 în limba slavă, 143 în limba română. Celelalte sînt copii, traduceri şi rezumate : 23 copii slave, 28 traduceri din limba slavă, 59 copii româneşti, 4 copii şi traduceri în limba greacă şi 40 de rezumate (29 româneşti şi 11 germane). La acestea se mai adaugă şi un act slav fals.

După materialul pe care au fost scrise, 16 sînt pe pergament şi 287 pe hîrtie, restul pe material neidentificabil.

Documentele, al căror text a fost luat drept text de bază, se păstrează astăzi în fonduri şi colecţii la diferite instituţii din ţară : Biblioteca din Bucureşti a Academiei Republicii Socialiste România — 183, Biblioteca Filialei din Iaşi a Academiei — 14, Direcţia generală a Arhivelor Statului din Bucureşti — 152, Arhivele Statului din Iaşi — 63, Arhivele din Bîrlad — 1, Biblioteca Centrală de Stat din Bucureşti — 9, Universitară din Cluj — 1, V. A. Urechia din Galaţi — 2, muzeele din Fălticeni — 7, Suceava — 5, Ploieşti — 1, şi în arhivele mănăstirilor Putna şi Sucevita şi a Bisericii catolice din Iaşi cîte unul. Din colecţii particulare s-au pus la dispoziţie două documente, iar din publicaţii s-au transcris 16 acte.

www.dacoromanica.ro

Pentru alegerea materialului inclus în volum s-au utilizat cataloagele şi inventarele de arhivă ale instituţiilor amintite, iar pentru cel al Bibliotecii Academiei Republicii Socialiste România fişierul de evidenţă a documentelor din această bibliotecă, aflat la Institutul de istorie „N. Iorga" din Bucureşti.

Vechile transcrieri de documente slave, aflate în arhiva institutului, au fost folosite, în unele cazuri, ca material de orientare.

În volum a fost introdus un număr important de documente, intrate în ultimii zece ani în colecţiile instituţiilor publice, precum şi cele din publicaţii.

Pentru bibliografie s-a folosit fişierul repertoriului documentelor din publicaţii, alcătuit la Institutul de Istorie „N. Iorga".

Indicele volumului a fost alcătuit de un colectiv compus din : Maria Bălan, Saşa Caracaş, H. Chirca şi Olimpia Diaconescu, iar pentru identificări am primit ajutorul tovarăşului Al. I. Gonţa.

www.dacoromanica.ro

PRESCURTĂRI — BIBLIOGRAFIE

Andreescu, *Măciceni.*	= Andreescu, Constantin I., *Documentele satului Măciceni din ținutul Covurluiului*, în „Arhiva Românească", X (1945—1946), p. 197—269.
Antonovici, *Doc. birlădene.*	= Antonovici, Ioan, *Documente birlădene...*, vol. III—IV, Bîrlad, 1915—1924.
Bălan, *Familia Onciul.*	= Bălan, T., *Familia Onciul, Studii și documente*, Cernăuți, 1927.
Bălan, *Doc. bucovinene.*	= Bălan, Teodor, *Documente bucovinene*, vol. I—II, Cernăuți, 1933—1934.
Băleanu, *Documente.*	= Băleanu, A., *Documente*, în „Ioan Neculce", fasc. 7 (1928), p. 148—156.
Berechet, *Documente.*	= Berechet, Șt. Gr., *Documente de drept public și privat, secolul al XVI—XVII-lea*, în „Întregiri. Buletinul institutului de istoria vechiului drept românesc", p. 169—212, Iași, 1938.
Beza, *Urme românești.*	= Beza, Marcu, *Urme românești în Răsăritul ortodox*, București, 1935.
Bianu, *Doc. rom.*	= Bianu, Ioan, *Documente românești reproduse după original sau după fotografii*, partea I, București, 1907.
Boga, *Documente.*	= Boga, L. T., *Documente basarabene*, vol. XV, Chișinău, 1933.
Boga, *Doc. din sec. XVI—XVII.*	= Boga, L. T., *Documente din secolul XVI—XVII*, în „Arhivele Basarabiei", IV (1932), p. 143—157.
Codrescu, *Uricariul.*	= Codrescu, Teodor, *Uricariul*, vol. V, XI, XIV, XVI, XVIII și XX, Iași, 1862—1891.
Costăchescu, *Documente.*	= Costăchescu, M., *Documente comunicate de...*, în „Ioan Neculce", fasc. 6 (1926—1927), p. 167—181.
Costăchescu, *Satul Cristești.*	— Costăchescu, M., *Satul Cristești cu trupurile sate Popișcani, Coșești și Bărbești de jud. Iași*, în „Ioan Neculce", fasc. 8 (1930), p. 23—59.
Costea, *Solca.*	= Costea, Preotul Erast, *Cliticria voievodului Ștefan Tomșa al II-lea, de la Solca (1613—1785—1938)*, Cernăuți, 1939.
Crețulescu, *Doc. m-rii Neamț.*	= Crețulescu, Arh. Narcis, *Documentele mănăstirii Neamț*, în „Arhiva. Organul societății științifice și literare din Iași", XXIII (1912), p. 399—406 și XXIV (1913), p. 53—59.

www.dacoromanica.ro

Dan, *Cronica ep. Rădăuți.* = Dan, Dimitrie, *Cronica episcopiei de Rădăuți, cu apendice de documente slavone originale și traduse și mai multe ilustrațiuni*, Viena, 1912.

D.I.R., A. = *Documente privind istoria României, A. Moldova*, veacul XVII, vol. V, București, 1957.

Ghibănescu, *Surete.* = Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade*, vol. II, V, IX, XIV, XV, XXI și XXIV, Iași, 1907—1930.

Ghibănescu, *Ispisoace.* = Ghibănescu, Gh., *Ispisoace și zapise*, vol. I—II, Iași, 1906—1910.

Ghibănescu, *Documente.* = Ghibănescu, Gh., *Documente comunicate de...*, în „Ioan Neculce", fasc. 8 (1930), p. 120—128.

Ghibănescu, *Carte de judecată.* = Ghibănescu, Gh., *Carte de judecată din 1628 comunicată de...*, în „Arhiva societății științifice și literare din Iași", II (1890—1891), p. 180—182.

Ghibănescu, *Mărturie din 1628.* = Ghibănescu, Gh., *Mărturie din 1628*, în „Arhiva societății științifice și literare din Iași", I (1889—1890), p. 378—381.

Ghibănescu, *Doc. din 1628.* = Ghibănescu, Gh., *Un document românesc din 7136 (1628) februarie 23*, în „George Lazăr", II (1888—1889), p. 399—400.

Gorovei, *Botoșani.* = Gorovei, Artur, *Monografia orașului Botoșani*, Botoșani, 1926.

Hasdeu, *Arh. ist.* = Hăjdeu, B. Petriceicu, *„Archiva istorică a României"*, vol. I, București, 1865.

Hurmuzaki-Iorga, *Documente.* = Hurmuzaki, *Documente privitoare la istoria românilor*, vol. XIV, *Documente grecești... publicate de* N. Iorga, partea I (1320—1716), București, 1915.

Iorga, *St. și doc.* = Iorga, N., *Studii și documente*, vol. IV—V, București, 1902—1903.

Iorga, *Știri noi.* = Iorga, N., *Câteva știri nouă privitoare la istoria românilor*, în „Analele Academiei române, Memoriile secțiunii istorice" seria II, tomul XXXV (1912—1913), p. 95—96.

Iorga, *Doc. Iecucene.* = Iorga, N., *Documente Iecucene și birlădene din colecția d-lui Jurgea-Negrițești*, în „Buletinul Comisiei istorice a României", vol. IV (1925), p. 164—165.

Iorga, *Neamul lui Petru Șchiopul.* = Iorga, N., *Neamul lui Petru Șchiopul și vechi documente de limbă mai nouă*, în „Academia română, Memoriile secțiunii istorice", seria III, tomul XVIII (1936—1937), p. 371—377.

Iorga, *Lucruri noi.* = Iorga, N., *Lucruri nouă găsite în Basarabia*, în „Revista istorică", VI (1920), p. 69—95.

Karadja, *Documente.* = Karadja, Constantin și Marcela, *Documentele moșiilor cantacuzinești din Bucovina*, în „Buletinul Comisiei istorice a României", vol. X (1931). p. 5—77.

Marinescu, *Acte moldovenești.* = Marinescu, Iulian, *Acte moldovenești feluri*te, în „Buletinul Comisiei istorice a României," VIII (1929), p. 69—150.

Melchisedec, *Biblioteca D. Sturdza.* = Melchisedec, Episcop, *Biblioteca domnului Dimitrie Sturdza de la Miclăușeni din județul Romanului*, în „Revista pentru istorie, arheologie și filologie", II, vol. IV (1885), p. 700—713.

Melchisedek, *Chronica Hușilor.* = Melchisedek, *Chronica Hușilor și a episcopiei cu aseminea numire și Appendice la Chronica Hușilor*, București, 1869.

Melchisedek, *Chronica Romanului.* = Melchisedek, *Chronica Romanului și a episcopiei de Roman*, București, 1874—1875.

Mihailovici, *Doc. Constantinopol.* = Mihailovici, Paul, *Documente moldovenești găsite la Constantinopol (1462—1755)*, în „Cercetări istorice", VIII—IX (1932—1933), p. 3—63.

www.dacoromanica.ro

Милетичь-Агура, *Дако-ромьнитѣ* = Милетичь Л., и Д. Д. Агура, *Дако-ромьнитѣ и тяхната славянска писменость*, în „Сборник за народни умотворения, наука и книжнина", IX (1893), p. 211—390.

Papadopol-Calimah, *Slobozitle.* = Papadopol-Calimah, Alexandru, *Slobozitle în România*, în „Convorbiri literare", XVII (1883—1884), p. 445—451.

Reli, *Doc. Arhivă.* = Reli, Simeon, *Documente slavo-române din sec. XV—XVII, păstrate în „Arhiva Statului", din Cernăuți*, în „Codrul Cosminului", II—III (1925—1926), p. 431—442.

Rosetti, *Cronica Vascanilor.* = Rosetti, Radu, *Cronica Vascanilor*, în „Analele Academiei române, Memoriile secțiunii istorice, seria II, tomul XXIX (1906—1907), p. 1—142.

Solomon-Stoide, *Doc. Iecucene.* = Solomon, Const., și C. A. Stoide, *Documente Iecucene*, vol. I, Bîrlad, 1938.

Stănescu, *Viața religioasă.* = Stănescu, Dumitru, *Viața religioasă la români și influența ei asupra vieții publice*, București, 1906.

Stoide, *Căpitanul Ștefan.* = Stoide, Const. A., *Căpitanul Ștefan, neamul său și mănăstirea Dumbrăvița*, în „Arhiva. Organul societății istorico-filologice din Iași", XLIII (1938), p. 200—216.

Stoide-Stahiescu, *Vornicenii.* = Stoide, Const. A., și D. L. Stahiescu, *Vornicenii, sat dispărut din ținutul Covurluiului*, Studiu și documente, Galați, 1941.

Stoide-Turcu, *Doc. Neamț (sec. XVII).* = Stoide, C.A., și Constantin Turcu, *Documente și regeste din ținutul Neamțului (secolul XVII)*, Piatra Neamț, 1935.

Stoide-Turcu, *Doc. Neamț (sec. XVI—XVIII).* = Stoide, C. A., și Constantin Turcu, *Documente și regeste moldovenești din ținutul Neamțului (secolele XVI—XVIII)*, în „Apostolul", I (1934—1935), p. 1—46.

„Teodor Codrescu". = „Teodor Codrescu", II—IV (1933—1934).

Ungureanu, *Date inedite.* = Ungureanu, Gh., *Date inedite cu privire la modul de redactare a actelor în cancelaria lui Miron Barnovschi*, în „Revista Arhivelor", VIII (1965), p. 83—88.

Ungureanu, *Hangul.* = Ungureanu, Gh., *Mănăstirea Hangului sau Buhalnița*, în „Arhiva. Organul societății istorico-filologice din Iași", XXXVIII (1931), p. 322—357.

Urechia, *Documente.* = Urechia, V. A., *Documente referitor la limba românească*, în „Analele Academiei române, Memoriile secțiunei istorice", seria II, tomul X (1887—1888), p. 259—263.

Urechia, *Miron Costin.* = Urechia, V. A., *Miron Costin. Opere complete.* vol. I—II, București, 1886—1888.

Velichi, *Doc. Constantinopol.* = Velichi, Constantin N., *Documente moldovenești (1607—1673) din Arhiva metohului Sf. Mormînt din Constantinopol, culese și publicate de...*, în „Buletinul Institutului român din Sofia", I (1941), nr. 2, p. 493—556.

Wickenhauser, *Bocholin.* = Wickenhauser, F. A., *Bocholin oder Geschichte der Stadt Cernăuz und ihrer Umgegend*, Wien, 1874.

Wickenhauser, *Homor.* = Wickenhauser, Franz Adolf, *Geschichte der Klöster Homor, Sct. Onofrei, Horodnik und Petrauz*, Czernowitz, 1881.

Wickenhauser, *Moldowiza.* = Wickenhauser, Franz Adolf, *Die Urkunden des Klosters Moldowiza*, Wien, 1862.

Wickenhauser, *Solka.* = Wickenhauser, Fr. Ad., *Geschichte und Urkunden des Klosters Solka*, Czernowitz, 1877.

www.dacoromanica.ro

REZUMATELE ÎN LIMBA ROMÂNĂ A DOCUMENTELOR

1. — 1626 (7134) ianuarie 9. — Radu Mihnea voievod întăreşte lui Bosiiuc şi soţiei sale Antimia părţi de ocină la Căbiceşti şi Roşiori.

2. — <Înainte de 1626 ianuarie 10>. — Dochiţa, fiica Solomiei, vinde lui Gavril Capşe pitărel ocină la Stroeşti pe Moldova în ţinutul Succava.

3. — 1626 (7134) ianuarie 10, Hîrlău. — Radu Mihnea voievod întăreşte lui Gavril Capşe pitărel a treia parte din satul Stroeşti pe Moldova în ţinutul Suceava.

4. — 1626 (7134) ianuarie 12, Hîrlău. — Vasilie, fiul lui Gavril Purcel, vinde lui Pană vistiernic a patra parte din jumătatea satului Duşeşti din ţinutul Vaslui.

5. — 1626 (7134) ianuarie 13, Hîrlău. — Radu Mihnea voievod întăreşte lui Dumitraşco Fulger diac ocină la Todereşti în ţinutul Cîrligătura, cumpărată de la Dochia, fiica lui Ion Capşea, şi de la alţii.

6. — 1626 (7134) ianuarie 14, Hîrlău. — Radu Mihnea voievod întăreşte lui Gheorghiţă Jorea jumătate din satul Bleşcinăuţi şi a patra parte din Zubriceni, cumpărate de la călugării m-rii Sf. Sava din Iaşi.

7. — 1626 (7134) ianuarie 20, Hîrlău. — Radu Mihnea voievod întăreşte lui Pătraşco diac mai multe ogoare la Zăbrăuţi.

8. — <1626> ianuarie 25. — Toader Moţoc vinde lui Pană vistiernic a patra parte din satul Petreşti în ţinutul Bacău, cu 180 galbeni.

9. — 1626 (7134) <februarie-iunie>, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii de la Hlincea un loc domnesc din hotarul tîrgului Iaşi, odată cu stabilirea aici a călugărilor scoşi de la m-rea Aron Vodă.

10. — 1626 (7134) <februarie-august>. — Miron Barnovschi voievod împuterniceşte pe Lupul Prăjescul să ţină partea de ocină din Druleşti a lui Toader Şeptemese, pentru datorie.

11. — 1626 (7134) <februarie-august>, — Miron Barnovschi voievod porunceşte slugilor domneşti din ţinutul Adjud să nu tulbure satele m-rii Vizantea.

12. — <1626 februarie — 1627 decembrie>. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gavrilaş pîrcălab de Hotin satul Iujineţul în ţinutul Cernăuţi.

www.dacoromanica.ro

13. — <1626 februarie — 1629 august>. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ifrim Medrea parte de ocină la Mogoşeşti, pentru care a avut pîră cu Penteleiu din Hărliceşti şi Zaharia din Zbereşti.

14. — <1626 februarie — 1629 august>. — Namiestnicul ţinutului Neamţ arată domnului Miron Barnovschi că s-au găsit documentele m-rii Bisericani, fiind înapoiate de nepoţii poslușnicilor, cărora le fuseseră încredinţate mai înainte vreme.

15. — 1626 (7134) februarie 3, Hîrlău. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Bisericani satul Tiuiţa din ţinutul Neamţ şi satul Popceşti din ocolul Neamţ.

16. — 1626 (7134) februarie 3, Hîrlău. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Bisericani o braniște, poiană şi curătură în hotarul mănăstirii.

17. — 1626 (7134) februarie 3, Hîrlău. — Miron Barnovschi voiveod întăreşte m-rii Secul, mori, prisacă, vecini la Tîrgul Frumos, dăruite de alţi domni.

18. — 1626 (7134) februarie 5, Hîrlău. — Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Sf. Sava din Iaşi satul Uricani pe Balhui cu mori, în ţinutul Cîrligătura.

19. — 1626 (7134) februarie 5, Hîrlău. — Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Solca satul Mlinăuţi, în ţinutul Dorohoi, cu baltă de peşte şi moară.

20. — 1626 (7134) februarie 7, Hîrlău. — Miron Barnovschi voievod dăruieşte lui Gavrilaş pîrcălab de Hotin satele Iucşeni pe Suceava şi Grozenţi, în ţinutul Hotin.

21. — 1626 (7134) februarie 11, Iaşi. — Miron Barnovschi dăruieşte mitropoliei de Suceava satele Bosancea şi Ungurași.

22. — 1626 (7134) februarie 16, Hîrlău. —Miron Barnovschi voievod scuteşte de dări satul Vereşcecani.

23. — 1626 (7134) martie 10. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Grigore Sas ocină la Tuleşti.

24. — 1626 (7134) martie 15, Bîrsăneşti. — Gaftona, sora lui Neacşul din Popeni, dăruieşte lui Vasilie, fiul lui Irimia, nişte curături la Brătila de Jos.

25. — 1626 (7134) martie 20, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rea Sf. Nicolae cu averea ei metoh la m-rea Sf. Ioan de la Sozopole.

26. — 1626 (7134) martie 23, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Aron Vodă o falce de vie în Cotnari, dăruită de Gheorghie Jora. (Cu transcriere chirilică, p. 770 şi fotocopie în anexă, pl. I).

27. — 1626 (7134) martie 23, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte bisericii din Ierusalim satele Belceşti, Plopi şi Călugăreni, ce sînt pe Bahlui, în ţinutul Hîrlău, scutindu-le de orice dăjdii şi slujbe faţă de domnie.

28. — 1626 (7134) martie 24, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod porunceşte slugilor domneşti din ţinutul Neamţ să nu învăluiască satele Averești, Giurov, Necoreşti pentru dabilele altor sate.

29. — 1626 (7134) martie 27, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Lupul Prăjescul diac părţi de ocină la Druleşti, cumpărate de la popa Leahul şi fraţii lui, strănepoţii lui Drule, şi de la Toader şi soţia lui.

30. — 1626 (7134) martie 28. — Gavril Budul, ginerele lui Costin Boghiul, fost şoltuz de Hîrlău, dăruieşte mănăstirii zidite de Zagavie o poiană la Bahlui la Pîrcovaci.

31. — 1626 (7134) martie 30, Iaşi.— Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Isac Stîreea diac jumătate din satul Onutul de Sus în ţinutul Cernăuţi, cumpărată de la Ionaşco Stroici.

32. — <1626 aprilie — 1627 decembrie>. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Dragomirna satul Necşeni din ţinutul Hîrlău.

www.dacoromanica.ro

33. — <1626—1629> aprilie 6, Bîrlad. — Dima şoltuzul şi pîrgarii din Bîrlad dau mărturie că Ionaşco Bitcoveci şi fratele său Condrea cumpără ocină la Greci, vîndută de Costantin din Greci.

34. — <Înainte de 1626 aprilie 11>. — Mitrofan episcopul cu soborul m-rii Secul dau mărturie în legătură cu hotărnicia mănăstirii.

35. — 1626 (7134) aprilie 11, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Neamţul hotarul său dinspre m-rea Secul, ales de călugării celor două mănăstiri.

36. — 1626 (7134) aprilie 11, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Bistriţa hotarul braniştei vechi.

37. — 1626 (7134) aprilie 11. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Homor o prisacă în Covasna, la Bohotin.

38. — 1626 (7134) aprilie 12, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Sf. Ilie o bucată de loc din satul domnesc Şcheii, fixînd şi hotarele.

39. — 1626 (7134) aprilie 12. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Sf. Ilie vie în dealul Azinul.

40. — 1626 (7134) aprilie 15, Iaşi. — Miron Barnovschi împuterniceşte pe egumenul mănăstirii lui Balica şi pe vătămanul din satul mănăstirii, Movila Iucaşului, să ţină ocina din jurul ei.

41. — 1626 (7134) aprilie 17, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod scuteşte de dări, pe trei ani, pe vecinii episcopiei de Roman din satul Ilişeşti şi pe străinii care se vor aşeza aici.

42. — 1626 (7134) aprilie 19, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Eremia, fiul lui Pintea, ocină la Hăsnăşeni pe Siret, în ţinutul Suceava.

43. — 1626 (7134) aprilie 20, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Sf. Sava de la Ierusalim satul Stroeşti pe Sitna, în ţinutul Hîrlău, scutit de dări, în afară de darea împărătească.

44. — 1626 (7134) aprilie 20, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod împuterniceşte pe Toader paharnic din Stăncşti să ţină o bucată de ocină pe lîngă tîrgul Botoşani, care fusese cotropită de satele Ruşi şi Popouţi.

45. — 1626 (7134) aprilie 20, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Vasilie Corlat diac ocină la Tămăşani, la Fîntînele.

46. — <1626> aprilie 20, Miclăuşeni. — Hadîmbul, fiul Armencei, şi alţi săteni din Druleşti vînd lui Lupul Prăjescul mai multe pămînturi din Druleşti ale lui Pătraşco, fiul lui Parpaloc, pentru plata dajdiei.

47. — 1626 (7134) aprilie 21, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod porunceşte dregătorilor din tîrgul Hîrlău să lase în pace de dări şi slujbe pe nişte vieri ai episcopiei de Roman.

48. — 1626 (7134) aprilie 21, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod dăruieşte lui Petrea Albotă aprod o moară pe Jijia, în hotarul satului Corlăteni.

49. — 1626 (7134) aprilie 24. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Cozma diac un loc de prisacă în bucovina Avereştilor, cumpărat de la Marica Ciomîrtăneasa şi sora ei Anghelina.

50. — 1626 (7134) aprilie 25, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rea Sf. Nicolae ca metoh al m-rii Ioan Botezătorul din Sozopole de la Marea Neagră.

51. — 1626 (7134) aprilie 25, Iaşi. — Manolache mare vameş se împrumută cu 100 galbeni de la m-rea Sf. Sava din Iaşi punînd zălog via sa de la Copou.

52. — 1626 (7134) aprilie 29, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod porunceşte lui Nechita şi Onciul dieci să aleagă un loc domnesc lîngă tîrgul Piatra, dăruit m-rii Bisericani.

www.dacoromanica.ro

53. — 1626 (7134) aprilie 30, Iaşi. — Miron Barnovschi voicvod dăruieşte m-rii Dragomirna satul Fărceni pe Jijia, în ţi..utul Dorohoi.

54. — 1626 (7134) aprilie 30, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod acordă satului Scumpia al lui Enachie postelnic scutire pentru toate dările şi slujbele, în schimb să dea vistieriei pe an 100 de taleri de argint.

55. — 1626 (7134) aprilie 30. — Gheorghie Borşca şi Ionaşco, comişei din Uscaţi, hotărnicesc moşia Răteştilor şi a agapienilor.

56. — 1626 (7134) mai 1, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod împuterniceşte pe vătămanul din Şcheuleţi să apere bucatele mişeilor din sat şi să nu dea dăjdi târgului Şcheia.

57. — 1626 (7134) mai 2, Iaşi. — Miron Barnovschi voicvod întăreşte lui Samson ocină în Năvrăpeşti, cumpărată de la Ionaşco.

58. — 1626 (7134) mai 5. — Miron Barnovschi voievod scuteşte de dări şi slujbe timp de trei ani pe toţi străinii care se vor aşeza în satul Conţeşti din ţinutul Vaslui al m-rii Galata.

59. — 1626 (7134) mai 5, Iaşi. — Miron Barnovschi voicvod dă dreptul m-rii Galata să-şi strîngă gloabele şi duşegubinele din satele mănăstirii.

60. —1626 (7134) mai 5, Iaşi. —Miron Barnovschi voievod porunceşte pîrcălabului de Roman, şoltuzului şi pîrgarilor de acolo să nu tragă la dări cu tîrgul sau cu ţinutul satele Tămăşani şi Sadna ale m-rii Galata.

61. — 1626 (7134) mai 10, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod porunceşte lui Simionél diac din Soloneţ să cerceteze pricina dintre Dobrenchi diac din Bălăceni şi locuitorii satului Ilişeşti, pentru nişte pămînturi.

62. — 1626 (7134) mai 16, Iaşi. — Miron Barnovschi voicvod împuterniccşte m-rea Secul să-şi apere hotarul din jurul mănăstirii.

63. — 1626 (7134) mai 16, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Secul nişte robi ţigani.

64. — 1626 (7134) mai 16, Iaşi. — Maria Căzaca Trifăneasa dăruieşte lui Ghianghea mare vornic satul Săveni din ţinutul Dorohoi.

65. — 1626 (7134) mai 17, Iaşi. — Miron Barnovschi voicvod întăreşte m-rii Bisericani stăpînirea unei părţi din satul Orbic.

66. — 1626 (7134) mai 17. — Miron Barnovschi voievod întăreşte împărţeala satului Păstrăveni din ţinutul Neamţ între nepoţii şi strănepoţii lui Condrea fost pîrcălab.

67. — 1626 (7134) mai 19, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod scuteşte satul Vilceşti, din ţinutul Suceava, al m-rii Galata de dări şi slujbe, în afară de darea împărătească.

68. — 1626 (7134) mai 20. — Maxim şi soţia sa Safta vînd popii Dănilă din Galbini partea lor din Tuleşti.

69. — 1626 (7134) mai 21, Iaşi. — Miron Barnovschi voicvod dăruieşte m-rii Pîngăraţi gloabele şi duşegubinile din toate satele mănăstirii, iar slugile domneşti să judece satele şi să ia numai ferlia.

70. — 1626 (7134) mai 21, Iaşi. — Miron Barnovschi voicvod porunceşte ureadnicului, şoltuzului şi pîrgarilor de la Hîrlău să lase în pace de podvoade, angherii şi de lucru la viile domneşti pe vierii m-rii Pîngăraţi.

71. — 1626 (7134) mai 21, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod porunceşte dregătorilor domneşti din satul Dărmăneşti să nu oprească moara m-rii Pîngăraţi.

72. — 1626 (7134) mai 31, Succava — Miron Barnovschi voicvod porunceşte aprozilor să lase în pace meşterii episcopiei de Roman.

73. — 1626 (7134) mai 31. — Miron Barnovschi voicvod întăreşte lui Dumitraşco al doilea stolnic satele Mînjeşti şi Bălţăteşti din ţinutul Neamţ, foste ale cetăţii Neamţului.

www.dacoromanica.ro

74. — 1626 (7134) iunie 2, Suceava.— Miron Barnovschi voievod împuterniceşte m-rea Moldoviţa să-şi apere braniştea.

75. — 1626 (7134) iunie 2, Suceava. — Miron Barnovschi voievod împuterniceşte m-rea Moldoviţa să-şi apere un hotar al mănăstirii.

76. — 1626 (7134) iunie 3. — Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Dragomirna satul Necşeni din ţinutul Hîrlău.

77. — <1626> iunie 10, Lăţcani. — Pătraşco Başotă al doilea logofăt şi alţi boieri dau mărturie pentru vînzarea făcută de Ionaşco giudele şi alte rude ale lui, a unor părţi din Druleşti, lui Lupul Prăjescul.

78. — <1626—1629> iunie 12, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod împuterniceşte pe Salomia comisoaia să ţină jumătate din satul Boldeşti, cumpărată mai înainte de la Ionaşco, fiul lui Calapod.

79. — 1626 (7134) iunie 17, Iaşi. — Miron Barnovschi voieovd întăreşte lui Deleu aprod două jirebii şi jumătate din satul Spătăreşti.

80. — 1626 (7134) iunie 18. — Miron Barnovschi voievod porunceşte marelui vătaf să înapoieze vacile lui Ion Potlog luate pentru cislă.

81. — 1626 (7134) iunie 20, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod împuterniceşte m-rea Galata să ţină vecinii pe care-i are din vremea domnilor Alexandru, Ştefan şi Radu, afară de vecinii care ar fi venit numai de un an de zile în satele mănăstirii.

82. — 1626 (7134) iunie 20. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ion Potlog fost logofăt parte din satul Pîrtănoşi.

83. — 1626 (7134) iunie 22, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod scrie globnicilor şi duşegubinarilor din ţinutul Fălciu să nu tulbure satele episcopiei de Huşi pentru gloabe şi duşegubine.

84. — 1626 (7134) iunie 24, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Lupul Prăjescul parte de ocină la Druleşti pe Siret în ţinutul Roman, cumpărată de la Ionaşco giudele din Druleşti şi de la rudele lui.

85. — <1626> iunie 26, Iaşi. — Iacob Moţoc din Văscani şi Lazor Moţoc din Movileni şi alţii dau mărturie pentru vînzarea făcută de preoteasa Anghelina din Romăneşti a unei părţi de ocină la Druleşti lui Lupul Prăjescul.

86. — 1626 (7134) iunie 27, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Lupul Prăjescul doi robi ţigani.

87. — 1626 (7134) iunie 30, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod judecă pricina dintre călugării greci şi călugării moldoveni pentru m-rea Aron Vodă.

88. — 1626 (7134) iulie 2, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Bistriţa stăpînirea braniştei ei vechi.

89. — 1626 (7134) iulie 3, Suceava. — Fiii Mihalescului se învoiesc cu Tudosca, Nastasia, Odochia şi Parasca pentru stăpînirea unor părţi din satele Buhusăşti, Botoşiniţa şi Oglinzi.

90. — 1626 (7134) iulie 3, Todereşti. — Todosia şi surorile ei, fiicele lui Lupul, vînd lui Neniul pîrcălabul ţinutului Cîrligătura două părţi de ocină din satul Arpăşeşti, numit acum Goeşti.

91. — 1626 (7134) iulie 3. — Mihăilă Calcăş aprod alege cu alţi megieşi jirebiile din Spătăreşti pe care le stăpînesc Erina şi Anghelina.

92. — <Circa 1626 iulie 3>. — Zadul pune zălog la Deleu aprodul din Spătăreşti jirebia din Antăleşti a lui Bormolă, pentru banii luaţi de la Deleu.

93. — 1626 (7134) iulie 4, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Lupul Prăjescul şi soţiei sale, Safta, ogoare în hotarul tîrgului Şchei pe Siret.

www.dacoromanica.ro

94. — 1626 (7134) iulie 5, Iaşi. — Miron Barnovschi voicvod întăreşte m-rii Sf. Sava satul Tescani din ţinutul Iaşi.

95. — <1626> iulie 8. — Pătraşco din Buţcăteni şi alţii dan mărturie că Safta, sora Angheluşii, cu fiii ei au vîndut partea lor din Druleşti lui Lupul Prăjescul.

96. — 1626 (7134) iulie 10, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ionaşco Cehan vornic selişteа Măicani, cu vaduri de moară, în ţinutul Fălciu.

97. — 1626 (7134) iulie 10, Iaşi. — Miron Barnovschi voicvod întărcşte lui Ionaşco Cehan vornic satul Voloseni din ţinutul Fălciu.

98. — 1626 (7134) iulie 11, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte episcopiei de Roman o prisacă şi un loc de fînaţ în hotarul satului Gîdinţi.

99. — 1626 (7134) iulie 11, Iaşi. — Miron Barnovschi voicvod scrie dregătorilor de Roman să lase în pace posluşnicii episcopiei de Roman, aşezaţi lîngă tîrgul Roman.

100. — 1626 (7134) iulie 15, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod dărnieşte lui Gligorie Hruci vornic a patra parte din satul Corlăteni. (Cu fotocopic în anexă, pl. II)

101. — 1626 (7134) iulie 17. — Miron Barnovschi voievod dărnieşte m-rii Solca vie la Cotnari în Dealul Piscopului.

102. — <1626> iulie 21, Antăleşti. — Măriica călugăriţa face schimb de ocină cu Deleu din Spătăreşti, ea dînd două jirebii în Spătăreşti şi primind o jirebie şi jumătate în Selişte.

103. — 1626 (7134) iulie 22, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod dăruieşte lui Grama mare stolnic şi cneaghinei acestuia, Anghelina, două sălaşe de ţigani.

104. — <1626> iulie 24, Hălăştieni. — Pătraşco păhărnicel din Buţcăteni, Lazor Moţoc din Movileni şi alţi oameni dau mărturie pentru vînzarea unei ocini din Druleşti, făcută de Anton şi surorile lui, lui Lupul Prăjescul.

105. — <1626> iulie 24. — Pătraşco păhărnicel din Buţcăteni, Lazor Moţoc din Movileni şi alţi oameni dau mărturie pentru vînzarea unei ocini din Druleşti în ţinutul Roman de către Necoară, fiul lui Simion Gîlcă, lui Lupul Prăjescul.

106. — <1626> iulie 26, Hălăştieni. — Iacob Moţoc din Văscani şi alţi oameni dau mărturie pentru vînzarea părţii de ocină din Druleşti, făcută de Vasilie şi fraţii lui, lui Lupul Prăjescul.

107. — <1626—1630> august 6, Iaşi.—Dumitraşco Ştefan mare logofăt şi cu alţi boieri dau mărturie că Enache postelnic cumpără părţi din satul Ulmeni din ţinutul Lăpuşna.

108. — 1626 (7134) august 6, Iaşi. — Pavăl dă verilor lui o parte de ocină din Boţeşti pentru bucatele unchiului lui, rămase la el.

109. — 1626 (7134) august 22. — Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Dragomirna satul Necşeni.

110. — 1626 (7134) august 24, Iaşi. — Gavril Mirca vornic vinde satul Zorileni lui Scărlet.

111. — 1626 (7134) august 28, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod scuteşte de dări şi slujbe pe preoţii şi diaconii de la toate bisericile din tîrgul Iaşi.

112. — 1626 (7134) august 29. — Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Dragomirna satul Salcea cu vecinii.

113. — 1626 (7134) august 29, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întărcşte lui Ieremia diac o casă cu jirebie în satul Boureni.

114. — 1626 (7135) septembrie 1. — Ana şi Ileana, fiicele Candachiei, vînd lui Lupul Hăbăşescul vornic ocină la Măstacăn.

115. — <1626 septembrie 1—1627 august 31> 7135, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod judecă pricina lui Ursu Vartic cu m-rea Tazlău pentru nişte ţigani.

XVIII

www.dacoromanica.ro

116. — <1626 septembrie 1 — 1627 august 31> 7135. — Ilina, fiica lui Gligorie, vinde partea ei de ocină din satul Săcuiani lui Ieremia lui Vîrnav.

117. — 1626 (7135) septembrie 5, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte-lui Lupul Prăjescul ocine la Druleşti cumpărate de la Vasilie şi fraţii lui, de la Costanda Băltătoae, de la alt Vasilie, de la Nicoară, Anton şi preoteasa Anghelina.

118. — 1626 (7135) septembrie 10, Orhei. — Bălan voit cu 12 pîrgari din tîrgul Orhei dau mărturie că popa Gligorie din Orhei cumpără un vad de moară pe Răut de la Ilcana Lelicoia.

119. — 1626 (7135) septembrie 12, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod porunceşte vătafului de Hîrlău, Oprea, să cerceteze stăpînirea lui Gherghina şi a lui Lucoci satul Lătăi.

120. — 1626 (7135) septembrie 17. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Sima gelepul un vad de moară şi trei pămînturi în satul Cofeşti.

121. — 1626 (7135) septembrie 20. — Miron Barnovschi voievod stabileşte cu sfatul ţării regulile de viaţă călugărească de respectat în toate mănăstirile din ţară, inclusiv în m-rea Dragomirna.

122. — 1626 (1735) septembrie 20. — Miron Barnovschi voievod stabileşte cu sfatul ţării reguli de viaţă călugărească de respectat în toate mănăstirile din ţară, inclusiv în m-rea Suceviţa.

123. — 1626 (7135) septembrie 20. — Miron Barnovschi voievod întăreşte Nastasiei, soţia lui Vrabie postelnic, satul Brezăni din ţinutul Fălciu.

124. — 1626 (7135) septembrie 23, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod scrie dregătorilor domneşti din ţinutul Neamţ să lase în pace averea din satul Girov a m-rii Aron Vodă.

125. — 1626 (7135) septembrie 25. — Bogdan pitarul vinde lui Dumitraşcu mare logofăt două mori în satul Găgeşti, pe apa Putnii.

126. — <1626 septembrie> 25. — Oprea pîrcălabul de Hîrlău dă mărturie că Gherghina şi Lucoci au stăpînit din satul Lătăi fiecare cîte o jumătate.

127. — 1626 (7135) septembrie 26, Iaşi. — Dumitraşcu Buciumaş şătrar şi soţia lui, Stanca, vînd lui Miron Barnovschi voievod o moară în satul Popoşeşti.

128. — 1626 (7135) septembrie 30, Iaşi. — Dumitraşco Ştefan mare logofăt şi cu alţi boieri din sfatul domnesc dau mărturie că Simion Gheuca întoarce lui Pană vistiernic satul Ungurăşi pe Moldova în ţinutul Neamţ, pus zălog pentru 300 de galbeni. (Cu transcriere chirilică, p. 770-1 şi fotocopie în anexă, pl. III).

129. — <Circa 1626 octombrie>, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Toderaşco cămăraş părţi din satul Ungurăşi în ţinutul Neamţ pe Moldova şi din satul Boureni.

130. — <1626—1628> octombrie 3, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod scuteşte mitropolia de Suceava de toate obligaţiile datorate de satele ei.

131. — 1626 (7135) octombrie 6, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte mitropoliei de Suceava satul Poiana Vlădicăi.

132. — 1626 (7135) octombrie 6, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod acordă mitropoliei de Suceava foloasele din vînzarea rachiului.

133. — 1626 (7135) octombrie 14. — Ionaşco şoltuzul şi pîrgarii dau mărturie că Ifrim din Ivăneşti vinde lui Ionaşcu Coşăscu fost pîrcălab parte din satul Ivăneşti.

134. — 1626 (7135) octombrie 16, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Simion Gheuca medelnicer ocina sa din Portăreşti.

135. — 1626 (7135) octombrie 26, Iaşi. — Gheorghe, fiul lui Stefan Danco, dă lui Dumitraşco diac casa şi ocina lui din Todereşti numai să poată scăpa de curtenie, pe care o ia asupra sa Dumitraşco.

www.dacoromanica.ro

136. — 1626 (7135) noiembrie 1. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Cehan vornic ocină în Lichitişeni, cumpărată de la Lazăr şetrar şi jupîneasa sa Mărica.

137. — <1626> noiembrie, Miclăuşeni. — Chirilă din Fedeleşeni, fiul lui Onciul, vinde lui Lupul Prăjescul partea sa din Druleşti.

138. — <1626—1628> noiembrie 23, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod dăruieşte mitropoliei de Suceava casa unui posluşnic al său.

139. — 1626 (7135) noiembrie 30, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Necula Gorma vătaf ocină în satul Bălineşti în ţinutul Bîrlad.

140. — 1626 (7135) decembrie 1. — Miron Barnovschi voievod dărnieşte m-rii Dragomirna săliştea Brătineşti.

141. — 1626 (7135) decembrie 2. — Miron Barnovschi voievod porunceşte lui Strătulat să nu mai intre în ocina din satul Săuleşti a lui Vasile Vănaga.

142. — 1626 (7135) decembrie 16. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Galata satele Belceşti, Plopi şi Călugăreni, scutindu-le de slujbe şi de dări.

143. — 1627 (7135) ianuarie 16. — Miron Barnovschi voievod întăreşte Gaftonei, soţia lui Nebojatco logofăt, satul Vlădeni pe Turia, confiscat de Alexandru Iliaş voievod sub pretextul hitleniei lui Nebojatco.

144. — 1627 (7135) ianuarie 26, Dănceni.— Diaba din Dănceni vinde lui Igant din Vlăşeneşti o vie la Dănceni.

145. — 1627 (7135) ianuarie 30, Giurgeşti. — Vasilie Dinga diac vinde fratelui său Gheorghie un loc de trei case în satul Silişte. (Cu transcriere chirilică, p. 771-2 şi fotocopie în anexă, pl. IV).

146. — 1627 (7135) februarie 7, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ionaşco Ghianghca mare vornic al ţării de jos case cu pivniţe de piatră pe Uliţa Mare în Iaşi, cumpărate cu 120 galbeni ungureşti de la Maria Căzaca, soţia lui Mihail Trifan postelnic, şi sora acestuia, Rusca.

147. — 1627 (7135) februarie 12, Iaşi. —Toader Petriceico şi soţia sa Ileana se învoiesc cu Toader cămăraş pentru schimb de ocină la Durneşti şi Cîrsteşti.

148. — 1627 (7135) februarie 12, Iaşi. —Mari boieri dau mărturie pentru o învoială dintre Toader Petriceico cu Toader cămăraş, pentru schimb de ocină la satele Durneşti şi Cîrsteşti.

149. — 1627 (7135) februarie 15, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ionaşco Ghianghea mare vornic case la Cotnar.

150. — 1627 (7135) februarie 15, Iaşi. —Miron Barnovschi voievod porunceşte lui Ionaşco arnaş să dea ocina din Greci, a unor oameni fugiţi de bir în satul Cernaţ, lui Dumitraşco stolnic, care a plătit dabilele pentru ei.

151. — 1627 (7135) februarie 20, Buceaci. — Maria Chiriţoaie, soţia lui Dumitrachi Palolog postelnic, dăruieşte lui Mardari un loc la Ghermăneşti în ţinutul Orhei.

152. — 1627 (7135) februarie 21, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte popii Ionaşco şi popii Larion stăpînirea asupra satului Ungheni.

153. — 1627 (7135) februarie 23. — Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Hangu satul Bărbeşti din ţinutul Cîrligătura, fost al lui Isac Balica hatman.

154. — 1627 (7135) februarie 24, Iaşi. — Lupul mare vornic al ţării de sus dă mărturie că satul Berbeşti din ţinutul Cîrligătura a fost cumpărat de Isac Balica hatmanul.

155. — 1627 (7135) februarie 27, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod porunceşte pîrcălabilor de Neamţ să nu mai asuprească satul Petricani al m-rii Secul.

XX

www.dacoromanica.ro

156. — 1627 (7135) f e b r u a r i e 28, I a ş i. — Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Sf. Sava din Iaşi venitul gloabelor şi duşegubinelor din satul Uricani pe Bahlui, în ţinutul Cîrligătura.

157. — 1627 (7135) m a r t i e 1, I a ş i. — Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Sf. Sava din Iaşi satul Uricani pe Bahlui în ţinutul Cîrligătura, scutit de dări şi slujbe, în afară de darea împărătească.

158. — 1627 (7135) m a r t i e 1, I a ş i. — Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Sf. Sava din Iaşi satul Uricani cu vecinii, scutindu-l de toate slujbele şi dările, în afară de birul împărătesc.

159. — 1627 (7135) m a r t i e 1. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Solca ezerul Luciul cu gîrlele lui.

160. — 1627 (7135) m a r t i e 1, I a ş i. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Lupul Prăjescul părţi de ocină din satele Druleşti şi Lăţcani din ţinutul Roman.

161. — 1627 (7135) m a r t i e 4, I a ş i. — Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Hangul satul Vînătorii de la Piatra din ţinutul Neamţ.

162. — 1627 (7135) m a r t i e 11.— Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gavrilaş pîrcălab de Hotin jumătate din satul Pilipăuţi din ţinutul Cernăuţi.

163. — 1627 (7135) m a r t i e 12, I a ş i. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Enache postelnic stăpînirea asupra satelor Sasul, Lăturişeni, Gurbăneşti şi Scumpia scutite de dări, numai să dea fiecare sat pe an cîte 100 ughi.

164. — 1627 (7135) m a r t i e 13, I a ş i. — Miron Barnovschi voievod dăruieşte lui Ionaşco Cehan mare pitar seliştea Stănileşti pe Prut în ţinutul Fălciu.

165. — 1627 (7135) m a r t i e 16, I a ş i. — Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Dragomirna două sate : Salcea din ţinutul Suceava şi Fărceni din ţinutul Dorohoi, foste ale lui Balica hatmanul.

166. — 1627 (7135) m a r t i e 19, I a ş i.— Miron Barnovschi voievod împuterniceşte pe egumenul m-rii Aron Vodă să adune ţiganii mănăstirii oriunde îi va afla în ţară.

167. — <Î n a i n t e d e 1627 m a r t i e 20>. — Vasilie Cărăiman vinde lui Dumitraşco Ştefan mare logofăt parte de ocină la Maxineşti.

168. — 1627 (7135) m a r t i e 20, I a ş i. — Miron Barnovschi voiveod întăreşte lui Dumitraşco Ştefan mare logofăt satele Roznov din ţinutul Neamţ şi Maxineşti din ţinutul Suceava.

169. — 1627 (7135) m a r t i e 20, I a ş i. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Toma postelnic şi fratelui său Iordachie satele Murguceşti şi Verşeşti din ţinutul Neamţ şi Tămăduiani din ţinutul Suceava.

170. — 1627 (7135) m a r t i e 20, I a ş i. — Miron Barnovschi voievod fixează reguli de viaţă în m-rea Hangul zidită de el.

171. — 1627 (7135) m a r t i e 22, I a ş i. — Miron Barnovschi voievod dăruieşte lui Arsenie al treilea logofăt satul Răuceşti din ţinutul Neamţ.

172. — 1627 (7135) m a r t i e 23, I a ş i. — Miron Barnovschi voievod se învoieşte cu Lupul Hăbăşescu mare vornic, dînd acestuia satul Ruşi şi 300 ughi şi primind satele Ghindivani şi Solomoneşti, pe care le dăruieşte apoi m-rii Hangul.

173. — 1627 (7135) a p r i l i e 5. — Bălan, Grigorie şi Nastasia, feciorii Udrii, şi Nastura şi Anghelina, nepoatele Udrii, vînd lui Gavrilaş pîrcălab satul Ojovul în ţinutul Hotin.

174. — 1627 (7135) a p r i l i e 7. — Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Hangul satele Bălţăteşti şi Mînjeşti din ţinutul Neamţ.

175. — 1627 (7135) a p r i l i e 8, I a ş i. — Miron Barnovschi voievod dăruieşte lui Gavrilaş pîrcălab de Hotin şi lui Dimitrie Cracalia fîneţe ce ţin de Cernăuţi.

www.dacoromanica.ro

176. — 1627 (7135) aprilie 8. — Miron Barnovschi voievod întăreşte alegerea hotarului dintre m-rile Agapia şi Secul.

177. — 1627 (7135) aprilie 10, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Solca iezerul Luciul, cu Gîrla Mare, lîngă tîrgul Fălciu.

178. — 1627 (7135) aprilie 10, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte mitropoliei de Suceava stăpînirea asupra satelor Bosancea şi Poiana Vlădicăi.

179. — 1627 (7135) aprilie 12, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Pană vistiernic părţi în satele: Frijeni, Duşeşti, Mogoşeşti şi Bourcni.

180. — 1627 (7135) aprilie 12, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod acordă mitropoliei de Suceava cele necesare bisericii ei pentru luminat.

181. — 1627 (7135) aprilie 15. — Grigore Sas, nepotul lui Berheci, vinde lui Foce uricarul şi popii Grigore din Rădeni pămînturi în Tuleşti.

182. — 1627 (7135) aprilie 20, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod dăruieşte mitropoliei de Suceava o casă cu pivniţă de zid.

183. — 1627 (7135) aprilie 20, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gligorie Horneţ diac din Tămaş ocină la Tămaş.

184. — 1627 (7135) aprilie 20. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ionaşco Cehan mare pitar ocine la Slipoteni în ţinutul Tecuci.

185. — 1627 (7135) aprilie 20, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte Zinicăi, soţia lui Dumitraşco Ştefan mare logofăt, două ţigănci, danie de la doamna Marica.

186. — 1627 (7135) aprilie 20. — Catastiful satelor lui Dumitraşco Ştefan mare logofăt şi ale soţiei sale, Zinica.

187. — 1627 (7135) aprilie 22, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Strătilat Dobrenchi jumătate din satul Bălăceni, partea dinspre Ilişeşti.

188. — 1627 (7135) aprilie 23, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod împuterniceşte m-rea Tazlău să stăpînească o fîntînă de păcură la satul Tăteşti în ţinutul Bacău.

189. — 1627 (7135) aprilie 25, Iaşi. — Popa Eremia şi Borăleanul uricar din tîrgul Iaşi dau mărturie despre un loc de casă cu pivniţe de piatră pe Uliţa Curţii, cumpărat de Mătiaş vătaf de la Silion şi Vasilie.

190. — 1627 (7135) aprilie 26. — Miron Barnovschi voievod dăruieşte bisericii de la Toporăuţi o moară şi scuteşte doi slujitori de la biserica de acolo.

191. — 1627 (7135) aprilie 30, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Solca un sălaş de ţigani.

192. — 1627 (7135) mai 4. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Berzunţ ţiganii robi, care să nu fie tulburaţi de dregătorii domniei.

193. — 1627 (7135) mai 4, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Sf. Sava ţiganii robi, care să nu fie tulburaţi de dregătorii domniei.

194. — 1627 (7135) mai 4, Iaşi. — Miron Barnovschi împuterniceşte pe călugării de la m-rea Sucevita să-şi aducă înapoi ţiganii fugiţi. (Cu transcriere chirilică, p. 772 şi fotocopie în anexă, pl. V).

195. — 1627 (7135) mai 5, Iaşi. — Miron Barnovschi întăreşte m-rii Moldoviţa ţiganii robi, care să nu fie tulburaţi de dregătorii domniei.

196. — 1627 (7135) mai 5, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Pobrata ţiganii robi, care să nu fie tulburaţi de dregătorii domniei.

197. — 1627 (7135) mai 5, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod hotărăşte ca ţiganii m-rii Solca să nu fie tulburaţi de slugile hătmăneşti şi juzii de ţigani pentru dare, gloabe sau ciubote.

www.dacoromanica.ro

198. — 1627 (7135) mai 5, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Voroneţ ţiganii robi, care să nu fie tulburaţi de dregătorii domniei.

199. — 1627 (7135) mai 5, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod acordă mitropoliei ajutoare pentru sărbătoarea hramului.

200. — 1627 (7135) mai 6, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Putna ţiganii robi, care să nu fie tulburaţi de dregătorii domniei.

201. — 1627 (7135) mai 6, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Secul ţiganii robi, care să nu fie tulburaţi de dregătorii domniei.

202. — 1627 (7135) mai 6, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Sucevita ţiganii robi, care să nu fie tulburaţi de dregătorii domniei. (Cu fotocopie în anexă, pl. VI).

203. — 1627 (7135) mai 7, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Dragormina ţiganii robi, care să nu fie tulburaţi de dregătorii domniei.

204. —1627 (7135) mai 7, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte episcopiei de Huşi ţiganii robi, care să nu fie tulburaţi de dregătorii domniei.

205. — 1627 (7135) mai 9, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte mitropoliei de Suceava ţiganii ei.

206. — 1627 (7135) mai 18, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Sf. Sava din Iaşi un iaz în hotarul tîrgului.

207. — 1627 (7135) mai 18. — Theodosie egumenul m-rii Zota de la Hlincea se împacă cu egumenul Gavril de la m-rea Aron Vodă pentru unele bucate.

208. — <1627> mai 18. — Pătraşco Ciogolea şi Gligorie Nemţeanul dau mărturie că Costantin din Vlădeşti nu a putut întoarce lui Popovici banii pentru o casă din Năvrăpeşti.

209. — <Circa 1627 mai 18>. — Cazan, Paşco şi nepoata lor Maria vînd lui Maxin Popovici o casă cu părţile ei din satul Năvrăpeşti. (Cu transcriere chirilică, p. 772-3 şi fotocopie, în anexă, pl. VII).

210. — 1627 (7135) mai 19, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Neamţ ţiganii robi, care să nu fie tulburaţi de dregătorii domniei.

211. — 1627 (7135) mai 19, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Maxin Popovici stăpînirea peste o casă cu oameni în satul Năvrăpeşti. (Cu fotocopie în anexă, pl.VIII).

212. — 1627 (7135) <mai>. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ursu Vartic ţiganii robi.

213. — 1627 (7135) mai 22, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod dăruieşte lui Duca comis satul Curteşti de lîngă Botoşani.

214. — 1627 (7135) mai 23, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte episcopiei de Roman ţiganii robi, care să nu fie tulburaţi de dregătorii domniei.

215. — 1627 (7135) mai 25, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Grama stolnic şi altor rude ale lui satul Roşiaci din ţinutul Fălciu, luat de la Ghianghea mare vornic.

216. — 1627 (7135) mai 25. — Miron Barnovschi voievod întăreşte popii Grigore din Rădeni pămînturi la Tuleşti.

217. — 1627 (7135) mai 26, Iaşi. — Mari boieri dau mărturie pentru dania unor ţigani, făcută de Gafta nepotului ei, Vartic vătaf de aprozi.

218. — 1627 (7135) mai 30, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Neniul pîrcălab părţi din satul Arpăşeşti, numit Goeşti.

219. — 1627 (7135) mai 31. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Stratul jumătate din satul Negreşti, pentru care a avut pricină cu fratele lui, Vasilie.

220. — 1627 (7135) iunie 11, Todereşti pe Bîc. — Mari boieri dau mărturie pentru vînzarea unei jumătăţi din satul Cucuteni, făcută de Costantin Ciogolea lui Toma postelnic şi fratelui acestuia, Iordachie.

www.dacoromanica.ro

221. — 1627 (7135) iunie 11, Todereşti pe Bîc. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Toma postelnic şi fratelui său Iordachie stăpînirea jumătăţii din satul Cucuteni în ţinutul Roman.

222. — 1627 (7135) iunie. — Miron Brarnovschi voievod dăruieşte lui Ştefan, ginerele lui Eremia fost postelnic, părţi de ocină la Brăeşti în ţinutul Hîrlău.

223. — 1627 (7135) iunie 13. — Miron Barnovschi voievod porunceşte lui Pătraşco Udrea ureadnic de Botoşani să nu oprească pentru domn părţile din satul Brăeşti, cumpărate de Ştefan aprod.

224. — 1627 (7135) iulie 20, Movila Buscăteni. — Chirila, fiul lui Nicoară din Botoşani, vinde parte de ocină la Uricenii de Cîmp.

225. — 1627 (7135) iulie 20.— Mihăilă din Beţeşti, Dzamă din Cindeşti şi alţi oameni vînd m-rii Bisericani ocină la Cindeşti.

226. — <1627—1628> august 1. — Vasilie Crucean din Ionăşeşti vinde lui Dumitraşcu din Călimăneşti, ginerele lui, ocină la Mihăileşti.

227. — 1627 (7135) august 7, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gavrilaş pîrcălab de Hotin satul Ojiuvul pe Nistru.

228. — 1627 (7135) august 8. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Solca ezerul Luciul cu gîrlele lui.

229. — <1627—1629> septembrie 1, Iaşi, — Miron Barnovschi voievod dăruieşte lui Ionaşco Cehan mare pitar un sălaş de ţigani.

230. — <1627 septembrie 1 — 1628 august 31> 7136. — Miron Barnovschi voievod întăreşte împărţirea ocinelor între rudele familiei Şăptelici.

231. — <1627 septembrie 1 — 1628 august 31> 7136. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gheorghie pîrcălab de Neamţ părţi de ocină la Durneşti şi Mănăileşti.

232. — <1627 septembrie 1—1628 august 31> 7136. — Miron Barnovschi voievod dăruieşte lui Gligorie Hruci vornic satul Siliştea din ţinutul Hotin.

233. — <1627 septembrie 1 — 1628 august 31> 7136. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ionaşcu Coşăscu jumătate din satul Ivăneşti.

234. — <1627 septembrie 1—1628 august 31> 7136, Roman. — Buda şoltuzul cu 12 pîrgari din tîrgul Roman întăresc vînzarea unei ocine făcută de Ilina, fiica lui Gligorie, lui Eremia, la Săcuiani.

235. — <1627 septembrie 1 — 1628 august 31> 7136, Orhei. — Grăjdan şi soţia lui, Mărica, pun zălog la Istrăţel de Verejeni ocina şi via lor de la Teleneşti pentru o bute de vin şi cinci berbeci.

236. — <1627 septembrie 1—1628 august 31> 7136, Păuneşti. — Ileana comisoaia şi fratele ei Vasilie din Turcineşti vînd lui Dabija din Păuneşti jumătate din satul Turcineşti în gura Trotuşului.

237. — <1627 septembrie 1 — 1628 august 31> 7136, Drăgeşti. — Ionaşco, fiul lui Maxin din Drăgeşti, vinde o livadă la Drăgeşti, dinspre Dămieneşti.

238. — <1627 septembrie 1—1628 august 31> 7136, Iaşi. — Puiul şi soţia sa Candachia dau mărturie că ei n-au vîndut lui Cîrstea locuri în Măstacăn.

239. — <1627 septembrie 1—1628 august 31> 7136. — Cîrste dă mărturie lui Puiul că a primit înapoi de la acesta banii pentru locurile din Măstacăn puse zălog.

240. — <1627 septembrie 1—1628 august 31> 7136. — Tofana şi Anisia, fiicele lui Dabija mare ceaşnic, vînd fratelui lor Ghione părţile lor de vie din satul Georzeşti.

241. — <Circa 1627 septembrie 1—1628 august 31>. — Mîrzea face schimb de vie cu cumnatul său Ghione, primul dînd vie la Georzeşti, iar al doilea la Cruce.

www.dacoromanica.ro

242. — <Circa 1627 septembrie 1—1628 august 31>. — Toderaşco diac vinde cumnatului său Ghione vie la Georzeşti.

243. — 1627 (7136) septembrie 22, Iaşi. — Mari boieri dau mărturie pentru vînzarea făcută de Costantin şi Vasilie, lui Iurdachie pentru vii la Cotnar.

244. — 1627 (7136) septembrie 24, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Secul părţi de ocină în satele Plotuneşti, Oideşti şi Ioneşti din ţinutul Suceava.

245. — 1627 (7136) octombrie 8, Hreasca. — Lupul din Giurgeşti şi soţia sa Anuşca împart fiicelor lor ocinile lor din Mereşti şi Giurgeşti.

246. — 1627 (7136) octombrie 10, Suceava. — Miron Barnovschi voievod dă lui Lupul mare vornic de ţara de sus un vecin al domniei în schimbul altui vecin al vornicului, pus la cetatea Sucevei pentru „treaba armelor" domniei.

247. — 1627 (7136) octombrie 27, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod porunceşte dregătorului, şoltuzului şi pîrgarilor Sucevei să nu tragă pe vecinii mănăstirii de la Eţcani la obligaţiile tîrgului.

248. — 1627 (7136) octombrie 29, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod porunceşte slugilor domniei să nu tulbure satul Uricani al m-rii Sf. Sava din Iaşi, fiind scutit de dări, în afară de darea împărătească.

249. — 1627 (7136) octombrie 31, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod porunceşte ureadnicilor de Dorohoi să oprească pe Rugină să lucreze pe ocina de la Şindriceni a lui Onciul Iuraşco.

250. — 1627 (7136) noiembrie 2, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod porunceşte lui Petrea din Piticeni să aibă grijă de averea văduvei lui Dragotă, dăruită m-rii Sf. Sava din Iaşi.

251. — 1627 (7136) noiembrie 8. — Nechita Moţoc şi soţia lui, Ioana, vînd lui Paşco, Ţindiţa şi Cotos, fiii pîrcălabului Blendea, o parte din satul Drăgeşti.

252. — 1627 (7136) noiembrie 9, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod porunceşte lui Vasilie comis din Ciupeşti să dea lui Căzan fost postelnic jumătate din satul Păşcani a lui Isaico pentru datoria ce o are Isaico la Căzan.

253. — 1627 (7136) noiembrie 9, Iaşi. — Dumitraşco Ştefan mare logofăt şi alţi boieri dau mărturie că Ionaşco Peaicul sulger cumpără de la Gabăr fost căpitan case pe Uliţa Strîmbă din tîrgul Iaşi.

254. — <1627> noiembrie 12, Miclăuşeni. — Cozma visternicel din Măxineşti şi alţi oameni dau mărturie pentru vînzarea unor ocini din satul Găureni, făcută de Vasilie şi fraţii săi, lui Lupul Prăjescul.

255. — 1627 (7136) noiembrie 13, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod împuterniceşte pe Ştefan diac din Mărgineni să ţină partea de ocină din Birăeşti ţinutul Bacău a vecinului său Mogîldea.

256. — 1627 (7136) noiembrie 13. — Toader Moţoc şi fratele lui, Nechita, vînd lui Gheorghie pîrcălab de Neamţ jumătate din satul Petreşti.

257. — 1627 (7136) noiembrie 15, Criveşti. — Ionaşco Moga vinde lui Dumitru Buhuş vistiernic partea sa din satul Bîrleşti pe Bahlui. (Cu transcriere chirilică, p. 773 şi fotocopie în anexă, pl. IX).

258. — 1627 (7136) noiembrie 19, Iaşi. — Ionaşco, fiul lui Gheorghie Calapod, vinde vărului său Gheorghie Năvrăpescul partea sa din satul Voruntăreşti pe Siret, în ţinutul Roman.

259. — <Circa 1627 noiembrie 19>. — Ionaşco, fiul lui Calapod, se obligă să vîndă vărului său Gheorghie Năvrăpescul ocina din Voruntăreşti, dacă se va dovedi că el a luat bani pentru răscumpărarea ei de la alţi oameni străini.

www.dacoromanica.ro

260. — <1627> noiembrie 20, Tecuci. — Dumitru şoltuzul cu 12 pîrgari din Tecuci dau mărturie de cumpărăturile făcute de Nicoară hatmanul la Ionăşeşti şi Fîntîneni.

261. — 1627 (7136) noiembrie 26, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Biscricani jumătate din satul Şendreşti pe Bistriţa în ţinutul Bacău.

262. — 1627 (7136) noiembrie 26, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ionaşco Urmezin şi fiilor lui Toader Urmezin împărţcala ocinilor din Ocnină, Medvidea, Carlacău, din ţinutul Hotin şi a altora din ţinutul Dorohoi, Iaşi, Suceava.

263. — 1627 (7136) noiembrie 26. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ionaşco, lui Topen şi Axinici, fiii lui Coste, parte din satul Medeleni.

264. — <1627> noiembrie 29, Bîrlad. — Şoltuzul şi pîrgarii din Bîrlad dau mărturie pentru cumpărătura făcută de Nicoară hatmanul a unei părţi din satul Risipeni în ţinutul Bîrlad.

265. — 1627 (7136) decembrie 5, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Toader păhărniccl din Băloşeşti o parte de ocină din Băloşeşti, cumpărată de la Dronţa şi Ciorcea din Iucşeşti.

266. — 1627 (7136) decembrie 9, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Uspenia din tîrgul Iaşi satul Toporăuţi din ţinutul Cernăuţi şi apoi închină mănăstirea la Icrusalim.

267. — <1627 decembrie 9 — 1628 octombrie>. — Miron Barnovschi voievod scuteşte de dări o biserică din Botoşani.

268. — <1627 decembrie 9—1628 octombrie>. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Curt Celebi mare ceaşnic satul Măcişani din ţinutul Covurlui.

269. — 1627 (7136) decembrie 10, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod împuterniceşte pe Drăgan aprod şi pe Ifrim stolnicel să-şi ţină ocina din Zmiani şi Bălăceni.

270. — 1627 (7136) decembrie 12, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Uspenia din tîrgul Iaşi satele Şipotele din ţinutul Hîrlău şi Munteni din ţinutul Vaslui.

271 — 1627 (7136) decembrie 12. — Miron Barnovschi voievod dărnieşte m-rii Adormirea din tîrgul Iaşi satele Toporăuţi din ţinutul Cernăuţi, Şipotele pe Miletin în ţinutul Hîrlău şi Munteni pe Bîrlad în ţinutul Vaslui şi o bucată de loc în hotarul Negrinţilor.

272. — <Înaintc de 1627 decembrie 13>. — Ştefan Blendea pîrcălab de Roman şi fiii săi, Căzan şi Paşco, vînd lui Maxin Popovici o casă în Năvrăpeşti. (Cu transcrierc chirilică, p. 773-4 şi fotocopie în anexă, pl. X).

273. — 1627 (7136) decembrie 13, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Maxin Popovici stăpînirea peste o casă cu jirebie în Năvrăpeşti, cumpărată de la Blendea pîrcălab de Roman.

274. — 1627 (7136) decembrie 16, Hreasca. — Ciorcea, fata lui Drăghici, vinde lui Ionaşco Băzăceanul un loc de casă în Mereşti.

275. — 1627 (7136) decembrie 17. — Miron Barnosvchi voievod întăreşte lui Gheorghie Roşca vistiernic părţi de ocină din satul Scobenţeni, cumpărate de la Ţonţa şi de la Cornca. (Cu fotocopie în anexă, pl. XI).

276. — 1627 (7136) decembrie 18, Iaşi. — Mari boieri dau mărturie lui Gheorghe Roşca vistiernic pentru cumpărătura făcută la Scobenţeni de la Ştefana, fiica lui Drăgan.

277. — 1627 (7136) decembrie 18, Iaşi. — Mari boieri dau mărturie lui Gheorghie Roşca vistiernic pentru cumpărătura făcută la Scobenţeni ţinutul Cîrligătura de la Ţonţa şi de la Cornca.

278. — 1627 (7136) decembrie 19, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gheorghie Roşca vistiernic o parte la Scobenţeni, cumpărată de la Ştefana, fiica lui Drăgan.

www.dacoromanica.ro

279. — 1627 (7136) decembrie 20, Iaşi.— Grigore Urechc face schimb de sate cu Gheorghie Roşca vistiernic, dînd acestuia satul Oncşti din ţinutul Cîrligătura şi primind satul Drăculeşti.

280. — 1627 (7136) decembrie 29, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ionăşcel parte dc ocină din Ruginoasa.

281. — 1628 (7136) ianuarie 3, Iaşi.— Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Drăgan, Efrim şi Albul ocină la Zmiani şi Bălăceni din ţinutul Tutova, cu vaduri de moară pe Bogdana şi Smila.

282. — 1628 (7136) ianuarie 4, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Biscricani jumătatc din satul Şendreşti pc Bistriţa în ţinutul Bacău.

283. — 1628 (7136) ianuarie 4, Iaşi. — Mari boieri dau mărturic că Nicoară hatman şi pircălab de Succava a cumpărat case şi vie în satul Ionăşeşti din ţinutul Tecuci.

284. — 1628 (7136) ianuarie 7, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte hotarul m-rii Neamţ dinspre m-rea Secul şi împuterniceşte pe călugări să şi-l apere.

285. — 1628 (7136) ianuarie 9, Iaşi. — Mari boieri dau mărturie că Nicoară hatman şi pircălab de Suceava a cumpărat parte din satul Răsipeni din ţinutul Bîrlad.

286. — 1628 (7136) ianuarie 9, Iaşi.— Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Aron Vodă din ţarina Iaşilor stăpînirea asupra mai multor ţigani.

287. — 1628 (7136) ianuarie 10, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gheorghie Roşca vistiernic o parte din satul Scobenţeni, cumpărată de la Ionaşco, Gligorie şi Măriica. (Cu fotocopie în anexă, pl. XII).

288. — 1628 (7136) ianuarie 12, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod împreună cu sfatul ţării dă un aşezămînt pentru vecinii m-rii Putna.

289. — 1628 (7136) ianuarie 12, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod cu sfatul ţării dă un aşezămînt pentru vecinii m-rii Voroneţ.

290. — 1628 (7136) ianuarie 12. — Miron Barnovschi voievod întăreşte popii Gheorghie ocină la Nemişeni.

291. — 1628 (7136) ianuarie 13, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod împreună cu sfatul ţării dă un aşezămînt pentru vecinii m-rii Homor.

292. — 1628 (7136) ianuarie 13, Iaşi. — Mari boieri dau mărturie că Gheorghie Roşca vistiernic a cumpărat părţi din satul Scobenţeni de la Gavril şi de la Dochia. (Cu fotocopie în anexă, pl. XIII).

293. — 1628 (7136) ianuarie 13, Iaşi. — Mari boieri dau mărturie lui Stratul Bolea paharnic pentru cumpărarea unei jumătăţi din satul Dănceni pe Zeletin, ţinutul Tecuci.

294. — 1628 (7136) ianuarie 16. — Miron Barnovschi voievod cu sfatul ţării dă un aşezămînt pentru vecinii m-rii Sf. Paraschiva din Iaşi.

295. — 1628 (7136) ianuarie 16, Iaşi.— Mari boieri dau mărturie că Gheorghie Roşca vistiernic a cumpărat părţi din satul Scobenţeni dc la Pavăl şi Iftenie. (Cu fotocopie în anexă, pl. XIV).

296. — 1628 (7136) ianuarie 17, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Curt Celcbi paharnic satul Măcişeni pe Mînjina în ţinutul Covurlui.

297. — 1628 (7136) ianuarie 18, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gavril Gorgan satul Camînca pc Răut, în ţinutul Soroca, şi părţi în Cotiujeni şi Unchiteşti.

298. — 1628 (7136) ianuarie 18, Iaşi. — Mari boieri dau mărturie că Istratie Bolea ceaşnic şi soţia lui au cumpărat a cincea parte din satul Dăneeni din ţinutul Tecuci.

299. — 1628 (7136) ianuarie 19, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gheorghie Roşca vistiernic parte de ocină la Scobinţeni, cumpărată de la Pavel şi Eftimie, fiii lui Matei, şi de la Tudora, soţia lui Grigorie.

www.dacoromanica.ro

300. — 1628 (7136) ianuarie 20, Iaşi. —Miron Barnovschi voi vod întăreşte schimbul de ocine dintre Larion diac şi Ştefan, fiul lui Boul vistiernic, primul dînd ocină la Ungheni pe Moldova în ţinutul Neamţ, iar celălalt la Răteşti.

301. — 1628 (7136) ianuarie 20, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Luca aprod ocină în satul Averceşti în ţinutul Roman.

302. — 1628 (7136) ianuarie 20, Iaşi. — Mari boieri dau mărturie că Ionaşco Jora vornic de gloată a cumpărat părţi din satul Rădeni de la Petre Iaeţ şi rudele lui.

303. — 1628 (7136) — ianuarie 29. — Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Dragomirna satul Ruşciori, sat domnesc aparţinînd ocolului tîrgului Suceava.

304. — <1628> februarie 6, Iaşi. — Gheorghie Siminiccanul fost vornic vinde lui Toma sulger ocină la Cucuteni.

305. — 1628 (7136) februarie 8. — Mari boieri dau mărturie că Gheorghie Roşea vistiernic a cumpărat jumătate dintr-o prisacă, din poiana lui Berescu, de la Ionaşco, fiul lui Stahie.

306. — 1628 (7136) februarie 8, Iaşi. — Popa Bernat şi alţi oameni dau mărturie că Păscălina a cumpărat o ocină cu heleşteu în satul Ruşii Goei. (Cu transcriere chirilică, p. 774 şi fotocopie în anexă, pl. XV).

307. — 1628 (7136) februarie 12, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Mihail Fortuna mare comis jumătate din satul Voineşti din ţinutul Cîrligătura, răscumpărată de la Simion Gheuca medelnicer.

308. — 1628 (7136) februarie 14. — Miron Barnovschi voievod judecă pricina pentru o moară la Scorţeni între Panovschi şi Gabăr căpitan.

309. — 1628 (7136) februarie 15, Nesfoi. — Ion Tertea şi soţia sa, Ana, vînd lui Efrim Hăjdeu partea lor de ocină din satul Citnicăuţi.

310. — <1628> februarie 15. — Ion Tertea vinde lui Efrim Hăjdeu ocina sa din Citnicăuţi.

311. — 1628 (7136) februarie 20, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte călugărilor de la m-rea Bistriţa o ocină şi vie în satul Ţigăneşti şi jumătate de moară pe rîul Putna, tot acolo.

312. — 1628 (7136) februarie 23, Huşi. — Mitrofan, episcopul de Huşi, dă mărturie că cei 24 de jurători luaţi de Gabăr căpitan şi de răzeşii lui au jurat că nu s-a vîndut lui Ureche vornicul ocină la Negrileşti şi Briţcani.

313. — <1628> februarie 24, Drăgăneşti. — Bertea, Armaga şi alţi răzeşi recunosc datoria ce au la Gabăr căpitan, făcută cu prilejul hotărnicirii satelor Briţcani şi Negrileşti.

314. — 1628 (7136) martie 4. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gavrilaş mare vornic ocină în satul Onutul de Jos în ţinutul Cernăuţi, cumpărată de la Costea.

315. — 1628 (7136) martie 5. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ionaşco şi Dumitraşco nişte ţigani.

316. — 1628 (7136) martie 6, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod cu sfatul ţării hotăreşte ca ţiganii m-rii Tazlău ca şi ţiganii tuturor mănăstirilor să nu mai fie tulburaţi de slugile domniei.

317. — 1628 (7136) martie 6, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Lupul Prăjescul ocină la satul Găureni, numit mai înainte Necoreşti, în ţinutul Roman, cumpărată de la Vasilie şi fraţii lui.

318. — 1628 (7136) martie 6. — Lupul Talpă cupar şi fraţii lui vînd lui Toma sulger seliştea Lăslăoani pe Cracău în ţinutul Neamţ.

XXVIII

www.dacoromanica.ro

319. — 1628 (7136) martie 6, Iaşi. — Dumitraşco Ştefan mare logofăt şi alţi boieri dau mărturie că Lupul Talpă cuparul şi fraţii lui au vîndut lui Toma sulger seliştea Lăslăoani pe Cracău în ţinutul Neamţ.

320. — 1628 (7136) martie 7, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Toma sulger siliştea Lăslăoani pe Cracău în ţinutul Neamţ, cumpărată de la Lupul Talpă cupar şi fraţii lui.

321. — 1628 (7136) martie 7, Iaşi. — Savin mare spătar şi alţi boieri dau mărturie că Sanfira a vîndut lui Ionaşco Prăjescul ocină la Stolniceni.

322. — 1628 (7136) martie 7, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ionaşco Prăjescul ocină la Stolniceni.

323. — 1628 (7136) martie 11, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gabăr căpitan şi răzeşilor lui ocină la Negrileşti şi Briţcani pe Prut în ţinutul Tigheci, pe care voia să le-o cotropească Grigorc Ureche.

324. — 1628 (7136) martie 13, Rădăuţi. — Dionisie, episcopul de Rădăuţi, lasă m-rii Sucevita un ţigan dat schimb mai înainte vreme.

325. — 1628 (7136) martie 16. — Din catastiful satelor lui Dumitraşco Ştefan mare logofăt şi ale soţiei sale, Zinica.

326. — <1628> martie 18. — Grijca Răspop şi cu fraţii lui vînd lui Efrim Hăjdeu din Nesvoia parte din satul Citnicăuţi şi seliştea Miţănţi din ţinutul Hotin.

327. — 1628 (7136) martie 20. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ionaşco Cehan marc pitar ocină în scliştea Slipoteni şi seliştea Măgdăşeni şi vad de moară pe Berheci.

328. — 1628 (7136) martie 21, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte cneaghinei Păscălina a lui Iacomi postelnic ocină în satul Ruşii Goii, cumpărată de la Anghelina. (Cu fotocopie în anexă, pl. XVI).

329. — 1628 (7136) martie 24, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Stratul Bolca paharnic trei fălci de vie la Cotnari în dealul Laslăului, cumpărate de la Gheorghie Năvrăpescu.

330. — 1628 (7136) martie 28, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Sf. Paraschiva, închinată la Sinai, satul Ulmi din ţinutul Hîrlău.

331. — 1628 (7136) martie 30, Giurgeşti. — Petriman şi fiicele lui vînd o ocină din satul Seliştc. (Cu transcriere chirilică, p. 775 şi fotocopie în anexă, pl. XVII).

332. — 1628 (7136) aprilie 2, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Dumitraşco Ştefan mare logofăt satul Rădeni.

333. — <1628> aprilie 2, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte mănăstirii lui Balica hotarul din jurul ei, apoi satele Ulmi, Borceşti, Iucaş, Şiviţa, Mogoşeşti şi vii la Cotnar.

334. — 1628 (7136) aprilie 5, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gavrilaş marc vornic al ţării de sus satele Iujeneţul din ţinutul Cernăuţi, Budilcea şi seliştea Lipnic.

335. — 1628 (7136) aprilie 5, Iaşi. — Mănăilă fost pîrcălab şi soţia sa Anghelina vînd lui Pană vistiernic jumătate din satul Vlăiceni pe Jijia, în ţinutul Dorohoi.

336. — 1628 (7136) aprilie 5. — Titca, fiica lui Şoldan, dăruieşte lui Toader Ginscă partea ei de ocină din Şoldăneşti. (Cu fotocopie în anexă, pl. XVIII).

337. — 1628 (7136) aprilie 8. — Izvod de ţiganii m-rii Nicoriţă din Iaşi, dăruiţi de Miron Barnovschi.

338. — 1628 (7136) aprilie 10, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Petre Cehan pircălab şi fraţilor lui părţi de ocină la Prebeşti, ţinutul Vaslui, Horjeşti pe Lăpuşna şi la Slipoteni.

www.dacoromanica.ro

339. — <Înainte de 1628 aprilie 12>, Iaşi. — Mari boieri întăresc lui Nicoară hatmanul a patra parte din satul Costeşti din ţinutul Birlad.

340. — 1628 (7136) aprilie 12, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Nicoară mare hatman şi soţiei sale Teodosia părţi din satele Ionăşeşti, Fîntînele, Creţeni şi altele.

341. — 1628 (7136) aprilie 12, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gheorghie Roşca visticrnic părţi din satele Scobeniţeni, Ciumăleşti şi Vărzăreşti.

342. — 1628 (7136) aprilie 15, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod cumpără de la Căzan postelnic şi fiii lui jumătate din satul Păşcani.

343. — 1628 (7136) aprilie 15, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Sf. Ioan din Tătăraşi mai mulţi ţigani.

344. — <1628> aprilie 16, Orhei. — Ionaşco Jora vornic de gloată arată domnului cheltuiala făcută de Andrea şi Bratăş pentru moara şi iazul cumpărate de ei la Peştera.

345. — 1628 (7136) aprilie 17, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Nicolachi fost stolnic jumătate din satul Grigoreşti.

346. — 1628 (7136) aprilie 18, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Sofron stolnicel şi soţiei lui Ileana părţi de ocină din satul Turbăteşti, pentru care pierduseră dresele din cauza tătarilor.

347. — 1628 (7136) aprilie 19, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod judecă pricina dintre m-rile Secul şi Bistriţa pentru satele Tîmpeşti şi Ardăneşti.

348. — 1628 (7136) aprilie 20. — Miron Barnovschi voievod hotăreşte ca m-rea Bistriţa şi nu m-rea Secul să stăpînească satele Tîmpeşti şi Ardăneşti.

349. — 1628 (7136) aprilie 25, Iaşi. — Iachim Bandur vinde lui Gorgan fost pîrcălab jumătate din satul Cobălia.

350. — 1628 (7136) aprilie 26, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte popii Avram părţi de ocină în Piticeni din ţinutul Roman, cumpărate de la Boghiţa şi Nicoară Buhlea.

351. — <Înainte de 1628 aprilie 28>. — Stanca, soţia lui Murgoci fost vornic, dăruieşte nepotului ei Ifrim ocină la Zmeiani din ţinutul Tutova.

352. — 1628 (7136) aprilie 28, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Efrim stolnicel ocină la Zmeiani în ţinutul Tutova, dăruită de Stanca, soţia lui Murgoci fost vornic, iar lui Efrim şi fraţilor lui şi nişte locuri de casă tot acolo, cumpărate.

353. — 1628 (7136) aprilie 28, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod porunceşte lui Dănilă dregătorul din Peştere să întoarcă lui Andrea şi lui Bratăş din Piatra cheltuiala făcută de ei pentru o moară la Ivancea.

354. — 1628 (7136) aprilie 30, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Efrim şi fiului acestuia, Niculai, ocină la Zmeiani, dăruită de mătuşa lor Stanca, soţia lui Murgoci fost vornic.

355. — 1628 (7136) mai 5. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Simion Ghcuca medelnicer ocină la Mînzaţi.

356. — 1628 (7136) mai 17, Succava. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Agopşea, fiul lui Bogdan armeanul, stăpînirea asupra iazului din hotarul tîrgului Botoşani.

357. — 1628 (7136) mai 29, Botoşani. — Salomia şi fiica ei Antimia dăruiesc Aftimiei, fiica lui Gavrilaş mare vornic, părţi din satele Tureatca şi Năhoreni.

358. — 1628 (7136) mai 21. — Chiril patriarhul Constantinopolului întăreşte ca metoh la Sfîntul Mormînt m-rea Adormirii din tîrgul Iaşi cu cele două sate, Toporăuţi şi Şipotul.

www.dacoromanica.ro

359. — 1628(7136) mai 22. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ionaşco Hrincovici un loc la Ţărmurile Roşii, ce aparţine de satul Voruncăuţi.

360. — 1628 (7136) mai 22, Iaşi. — Sofica, soţia lui Ionaşco din Iaşi, vinde lui Nichifor diacon ocină în satul Urecheni.

361. — <Înainte de 1628 mai 26>. — Gaftona şi mătuşa ei Antimia vînd lui Deleu din Spătăreşti o jirebie în Antăleşti.

362. — <Înainte de 1628 mai 26>. — Ştefan vinde lui Deleu ocină la Spătăreşti.

363. — 1628 (7136) mai 26, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Deleu spătărel ocine la Spătăreşti şi Antăleşti, cumpărate de la Antemia şi nepoata ei Gaftona şi de la Ştefan.

364. — 1628 (7136) iunie 6. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Eremia diac o parte din satul Buoreni.

365. — <Înainte de 1628 iunie 17>. — Pătraşco Başotă logofăt şi alţi boieri mici dau mărturie pentru vîuzarea unei părţi de ocină din Druleşti, făcută de Tudosca şi Ţiganca, lui Lupul Prăjescul.

366. — 1628 (7136) iunie 17, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Lupul Prăjescul ocină la Druleşti cumpărată de la Tudosca şi Ţiganca, strănepoatele lui Drule spătar.

367. — 1628 (7136) iunie 20. — Pîrcălabii de Bacău dau mărturie lui Puiul, fiul lui Isac, pentru părţile pe care le stăpîneşte în satul Măstacău.

368. — 1628 (7136) iunie 22, Iaşi. — Pătraşco Başotă al doilea logofăt cu alţi oameni dau mărturie pentru vînzarea făcută de Costin lui Lupul Prăjescul pentru părţi din satul Ruginoasa.

369. — 1628 (7136) iunie 23, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Bîrlădean părţi de ocină din satele Pocşeşti şi Crucea de Jos.

370. — 1628 (7136) iunie 23, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gheorghie Jora pîrcălab de Hotin a patra parte din satul Blijcinăuţi, luată schimb pentru parte din satul Zubriceni de la Solomca, sora lui Pilipovschi.

371. — 1628 (7136) iunie 24, Iaşi. — Pătraşco Başotă al doilea logofăt cu alţi oameni dau mărturie pentru vîuzarea făcută de Ionică şi surorile sale lui Vlasie cămăraş pentru părţi în satul Dereneu şi Prehodişte în ţinutul Orhei.

372. — 1628 (7136) iunie 25. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Pătraşco cămărăşul o parte din satul Ciurbeşti, cumpărată de la Gaftona.

373. — 1628 (7136) iunie 27, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Lupul vistiernic ocină în satul Băiceni pe Jijia în ţinutul Dorohoi.

374. — 1628 (7136) iunie 30, Hotin. — Isac, fiul Ciorcei, vinde lui Gheorghie Jora pîrcălab părţi din satele Brădzeni, Vorobivca, Haudzouţi şi Oneşti.

375. — 1628 (7136) iulie 4, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte călugărilor de la m-rea Tazlău fîntînile de păcură de la Tăteşti.

376. — 1628 (7136) iulie 10, Hălăşteiani. — Necopoe vinde lui Lupul Prăjescul pe ţiganul Opraş.

377. — 1628 (7136) iulie 14, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Pobrata trei fălci de vie în Dealul Domnesc la Cotnar.

378. — 1628 (7136) iulie 15. — Miron Barnovschi voievod dăruieşte mănăstirii lui Balica satul Coicenii pe Prut în ţinutul Roman, fost al lui Balica hatmanul.

379. — 1628 (7136) iulie 19. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Aron Vodă din ţarina Iaşului o falce de vie la Cotnar în Dealul Cîrjeştilor.

www.dacoromanica.ro

380. — 1628 (7136) iulie 20. — Miron Barnovschi voievod porunceşte pîrcălabului de Soroca să cerceteze o pricină pentru seliştea Prevdiceni a lui Dumitraşco şi a surorii lui, Solomia, încălcată de Gorgan fost pîrcălab.

381. — 1628 (7136) iulie 21, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod porunceşte lui Iuraşco Başotă să cerceteze pricina dintre Luchian diac şi Eremia din Săcuieni pentru împresurarea unei părţi de ocină.

382. — 1628 (7136) iulie 21, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod porunceşte dregătorului, şoltuzului şi pîrgarilor din tîrgul Huşi să nu tulbure satele episcopiei de Huşi pentru nevoile tîrgului.

383. — 1628 (7136) iulie 21. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Toma jumătate din satul Voloşcova în ţinutul Hotin.

384. — 1628 (7136) iulie 24. — Miron Barnovschi voievod porunceşte lui Cîrjău fost stolnic şi lui Mirca fost vornic să aleagă părţile din satul Fîntîna ale lui Ianachi postelnic.

385. — 1628 (7136) iulie 27, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod porunceşte dăbilarilor din ţinutul Roman să nu ia bucatele m-rii Agapia pentru cisla satului Childeşti.

386. — 1628 (7136) iulie 30, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod închină la m-rea Zografu o biserică din Vaslui, cu hramul Uspenia.

387. — 1628 (7136) iulie 30, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod împuterniceşte pe Iosip Şaidir şi pe Toader să-şi ia a zecea din venitul ocinilor lor din satele Boziani şi Dăneşti.

388. — 1628 (7136) august 2, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Marco şi soţiei sale Dochia parte din satul Corni din ţinutul Neamţ.

389. — 1628 (7136) august 10, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod porunceşte lui Petrea Cchan să hotărnicească părţile de ocină cumpărate de Enache postelnic la Gurbăneşti.

390. — 1628 (7136) august 10, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ştefan şi cumnatului său Vasilie, nepoţii lui Grigorie Talpă stolnic, a patra parte din satul Mlinăuţi.

391. — 1628 (7136) august 11, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte Aftemiei, fiica lui Gavrilaş mare vornic de ţara de sus, părţi din satele Tureatca şi Năhorcni, dăruite de Salomia şi Antemia.

392. — 1628 (7136) august 12, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gavrilaş Matiaş vornic mare al ţării de sus părţi la Bîrnova şi Ploşcăuţi din ţinutul Hotin.

393. — 1628 (7136) august 13. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gavrilaş mare vornic ocină la Pilipăuţi, cumpărată de la Simion Pilipovschi.

394. — 1628 (7136) august 20, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Tazlău fîntîni de păcură la Tăteşti.

395. — 1628 (7136) august 25, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod porunceşte lui Ionaşco Vrabie şi Pavel Roşca să cerceteze pricina dintre nişte răzeşi din Tulucşti şi Apostol armaş pentru satul Vorniceni din ţinutul Covurlui.

396. — 1628 (7136) august 27, Iaşi. — Ghianghea mare vornic de ţara de jos şi alţi boieri dau mărturie că satul Vorniceni din ţinutul Covurlui a fost al lui Necoară armaşul, socrul lui Apostol mare armaş.

397. — 1628 (7137) septembrie 1, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ionaşco Cujbă mare clucer jumătate din satul Cîrsteşti, din ţinutul Suceava.

398. — <1628 septembrie 1 — 1629 august 31> 7137. — Reţca vătaf vinde o bucată de loc la Dămieneşti, ţinutul Roman.

www.dacoromanica.ro

399. — 1628 (7137) septembrie 8, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Drăguşan diac a treia parte din satul Tomeşti în ţinutul Cîrligătura, cumpărată de la Anghelina, fiica Olianii.

400. — 1628 (7137) septembrie 8. — Lupu Turluian dăruieşte m-rii Berzunţ 15 delniţe la satul Cernul.

401. — <Circa 1628 septembrie 8>. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Berzunţ 15 delniţe dăruite de Lupe Turluianul şi soţia sa Pietra, la satul Cernul.

402. — <1628> septembrie 14, Urecheaţi. — Doi boieri arată domnului că, în urma cercetărilor făcute, satul Vorniceni pe Prut este al lui Apostol armaşul.

403. — <1628 septembrie — 1629 august> 15, 7137. — Lupan fost sulger hotărniceşte părţile din satul Orgoeşti.

404. — <1628> septembrie 16, Tecuci. — Căzacul uricar hotărniceşte părţile din Tîmpeşti, ţinutul Tecuci, cumpărate de Nicoriţă hatman.

405. — 1628 (7137) septembrie 18. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ghianghea mare vornic de ţara de jos ocină la Hănăseni în ţinutul Fălciu.

406. — 1628 (7137) septembrie 20, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Pătraşco Başotă al doilea logofăt părţi din satele Cogeşti, Brăileşti şi Bahluieni.

407. — 1628 (7137) octombrie 7, Iaşi. — Costantin fost cămănar vinde lui Gheorghie vameş ocina sa din Dănceni în ţinutul Covurlui. (Cu fotocopie în anexă, pl. XIX).

408. — 1628 (7137) octombrie 11. — Miron Barnovschi voievod împuterniceşte m-rea Homor să stăpînească satul Dersca.

409. — 1628 (7137) octombrie 11, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ghianghea mare vornic al ţării de jos părţi de ocină la Hănăseni.

410. — 1628 (7137) octombrie 12, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Nechita diac şi soţiei lui, Pelaghia, parte din satul Vîrtop, cumpărată de la nepoţii lui Andreica pîrcălab.

411. — <Circa 1628 octombrie 12>. — Însemnarea despre stăpînirea părţilor din satul Vîrtop.

412. — <Înainte de 1628 noiembrie>. — Mari boieri dau mărturie că Varvara, fiica lui Andribuş, şi rudele ei, nepoţii Vlăicanului, au vîndut lui Constantin Cantacuzino mare paharnic satul Vlăicani pe Crasna în ţinutul Vaslui.

413. — 1628 (7137) noiembrie. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Constantin Cantacuzino mare paharnic satul Vlăicani pe Crasna în ţinutul Vaslui, cumpărat de la Varvara, fata lui Andribuş, şi de la nepoţii Vlăicanului.

414. — 1628 (7137) noiembrie 5. — Mari boieri întăresc m-rii Bîrnova seliştea Bîrceşti numită Ostăşeşti, cu moară pe Rebricea.

415. — 1628 (7137) noiembrie 5. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Bîrnova patru părţi din seliştea Bîrceşti numită Ostăşeşti, cu moară pe Rebricea.

416. — 1628 (7137) noiembrie 5, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Homor părţi din satul Dersca.

417. — 1628 (7137) noiembrie 5.—Marii boieri întăresc m-rii Bîrnova satul Perieni.

418. — 1628 (7137) noiembrie 5. — Marii boieri întăresc m-rii Bîrnova satul Hotceşti, numit Căpoteşti, pe Stavnic, cumpărat de la strănepoţii lui Marco Capotă.

419. — <1628 noiembrie 6>. — Marii boeri întăresc m-rii Bîrnova părţi din satul Căpoteşti pe Stavnic în ţinutul Vaslui, cumpărate de la Irina, soţia lui Ilie fost şetrar.

420. — 1628 (7137) noiembrie 6, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Bîrnova părţi din satul Căpoteşti pe Stavnic în ţinutul Vaslui, cumpărate de la Irina, soţia lui Ilie fost şetrar.

www.dacoromanica.ro

421. — 1628 (7137) noiembrie <7>. — Marii boieri întăresc m-rii Birnova ocinile Drăjeşti şi Greci.

422. — 1628 (7137) noiembrie 7, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Birnova jumătate din seliştele Drăjeşti şi Greci din ţinutul Vaslui, cu poieni şi loc de moară, vîndute de Mirăuţă vornic şi rudele lui, nepoţii şi strănepoţii Magdei, fiica lui Drule spătar.

423. — 1628 (7137) noiembrie 8, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod porunceşte şoltuzului şi pîrgarilor din Huşi să stringă ei cisla satelor episcopiei de Huşi şi să o aducă la domnie o dată cu dajdea tîrgului.

424. — <1628> noiembrie 10, Iaşi. — Simion Birariul se împrumută de la Gheorghie sulger cu 465 zloţi, punînd zălog vii în Dealul Mîndrului.

425. — 1628 (7137) noiembrie 11, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Birnova patru fălci de vie pe Valea Cozmoaei, lîngă Iaşi, cumpărate de la Dima călăraş.

426. — 1628 (7137) noiembrie 12, Iaşi. — Marii boieri întăresc m-rii Birnova părţi din satul Budeşti în ţinutul Cîrligătura.

427. — 1628 (7137) noiembrie 12, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Birnova părţi din satul Budeşti în ţinutul Cîrligătura.

428. — 1628 (7137) noiembrie 12, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod împuterniceşte pe Ionaşco Minjea diac să ţină tot satul Văcoteşti din ţinutul Cîrligătura.

429. — 1628 (7137) noiembrie 12. — Marii boeiri întăresc m-rii Birnova jumătate din satul Scînteia, numit Filozofi, în ţinutul Vaslui, cu jumătate din Poiana cu Cetate, Condrata şi Cucora, cumpărate de la Chirena.

430. — <1628, după noiembrie 12>. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Birnova jumătate din satul Scînteia şi jumătate din Poiana cu Cetate, Condrata şi Cucora.

431. — 1628 (7137) noiembrie 15, Iaşi. — Selion din Moimeşti şi alţi oameni vînd lui Furtuna mare comis ocina lor din satul Tescani din ţinutul Iaşi.

432. — 1628 (7137) noiembrie 16, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Birnova seliştea Prăjeni pe Miletin în ţinutul Hîrlău, cumpărată de la nepoţii lui Veisa fost pitar.

433. — 1628 (7137) noiembrie 18, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte schimbul făcut de m-rile Sucevţa şi Hangul, prima dînd satul Crăcăoani, iar cealaltă satul Măgura.

434. — 1628 (7137) noiembrie 18, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Apostol armaş şi soţiei lui Ileana satul Vorniceni pe Putna în ţinutul Covurlui.

435. — 1628 (7137) noiembrie 18, Iaşi. — Marii boieri dau mărturie m-rii Birnova pentru seliştea Prăjeni pe Miletin în ţinutul Hîrlău, cumpărată de la nepoţii lui Veisa ost pitar.

436. — 1628 (7137) noiembrie 21. — Simion şi Haiducul din Mursăşti vînd lui Veniamin călugărul parte din satul Mursăşti pe Stemnic.

437. — 1628 (7137) noiembrie 24, Iaşi. — Mari boieri dau mărturie pentru vînzarea făcută de Paul de Ionăşeşti lui Nicoară hatman la Ionăşeşti.

438. — 1628 (7137) noiembrie 25. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Birnova seliştea Petreşti pe Rebricea în ţinutul Vaslui.

439. — 1628 (7137) noiembrie 25, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gheorghie Costeanul mare sulger şi soţiei sale Nastasia părţi din satele Petreşti, Mănăileşti, Dorneşti şi Gocimani.

www.dacoromanica.ro

440. — 1628 (7137) noiembrie 29, Piatra. — Mitrofan episcop de Huşi şi mai mulţi boieri aleg hotarul dintre m-rile Bisericani şi Pingăraţi.

441. — <Înainte de 1628 decembrie 1>, Dorohoi. — Popa Iordachie şi alţi oameni dau mărturie lui Isac Stircea pentru cumpărarea unui sălaş de ţigani de la Dumitra comisoaia şi fiii ei.

442. — 1628 (7137) decembrie 1, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Isac Stircea nişte robi ţigani.

443. — 1628 (7137) decembrie 8, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ionaşco Minjea satul Văcoteşti din ţinutul Cirligătura, pentru care a avut pîră cu călugării de la m-rea Galata.

444. — 1628 (7137) decembrie 10, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte Vărvarei, fiica lui Telea stolnic, şi ginerilor ei mori la satele Zmiani şi Rumâni, pentru care au avut pîră cu Ionaşco Marmure şi fratele său, Mierea uricar.

445. — 1628 (7137) decembrie 11. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Birnova jumătate din satul Scinteia.

446. — 1628 (7137) decembrie 11, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod porunceşte din nou şoltuzului şi pîrgarilor din Huşi să stringă dăjdiile satelor episcopiei de Huşi şi să ducă banii la domnie.

447. — 1628 (7137) decembrie 11, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gheorghie Roşca vistiernic satul Oneşti din ţinutul Cirligătura, luat drept schimb de la Gligorie Ureche logofăt pentru satul Drăculeşti din ţinutul Lăpuşna.

448. — 1628 (7137) decembrie 11. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ionaşco Ghianghea mare vornic a patra parte din satul Mucşie pe Nistru în ţinutul Orhei.

449. — 1628 (7137) decembrie 12, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod porunceşte lui Toader Echim din Turbăteşti şi lui Gheorghie Saula din Procelnici să aleagă hotarele satului Văcoteşti, partea lui Ionaşco Minjea diacul. (Cu transcriere chirilică, p. 775-6 şi fotocopie în anexă, pl. XX).

450. — 1628 (7137) decembrie 16, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Birnova satul Buhaiciu şi siliştea Păscarii, foste domneşti, ascultătoare de ocolul tîrgului Dorohoi.

451. — 1628 (7137) decembrie 17. — Marii boieri dau mărturie pentru cumpărătura făcută de m-rea Birnova la satul Scinteia.

452. — 1628 (7137) decembrie 17, Iaşi. — Marii boieri dau mărturie pentru cumpărătura făcută de m-rea Birnova a patru fălci de vie pe Valea Cozmoaei lîngă Iaşi, de la Dima călăraş.

453. — <1628—1629> decembrie 18, Vădeni. — Gabăr fost pîrcălab se obligă să înapoieze răzeşilor dresele pe care le-a primit de la ei cu prilejul judecării pricinii pentru balta Gemenele.

454. — 1628 (7137) decembrie 23, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Pingăraţi vechiul ei hotar din jurul mănăstirii.

455. — 1628 (7137) decembrie 24. — Mai mulţi boieri dau mărturie pentru vînzarea făcută de Bogdan pitarul a ocinei sale din Găgeşti, lui Dumitraşco Ştefan mare logofăt, ca să-şi plătească rămăşiţa unei desetine de stupi din ţinutul Tecuci.

456. — 1628 (7137) decembrie 31, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gheorghie Roşca vistiernic seliştea Vălişeni.

www.dacoromanica.ro

457. — 1628 (7137) decembrie 31, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Pană vistiernic jumătate din satul Vlăiceni pe Jijia în ţinutul Dorohoi.

DOCUMENTE FALSE

I. — 1628 (7136) februarie 15, Iaşi. — Miron Barnovschi voievod judecă pricina dintre tîrgoveţii din Baia şi Roşca vistiernic pentru un hotar al satului Stănigeni de lîngă Baia.

www.dacoromanica.ro

RÉSUMÉS DES DOCUMENTS

1. — 9 janvier 1626 (7134). — Le voïévode Radu Mihnea confirme à Bosiiuc et à son épouse Antimia des parts de terre à Căbiceşti et à Roşiori.

2. — <Avant le 10 janvier 1626>. — Dochiţa, fille de Solomia, vend au *pitărel* Gavril Capşe une terre à Stroeşti, sur la Moldova, dans le district de Suceava.

3. — 10 janvier 1626 (7134), Hîrlău. — Le voïévode Radu Mihnea confirme au *pitărel* Gavril Capşe un tiers du village de Stroeşti, sur la Moldova, dans le district de Suceava.

4. — 12 janvier 1626 (7134), Hîrlău. — Vasilie, fils de Gavril Purcel, vend au *vistiernic* Pană un quart de la moitié du village de Duşeşti, du district de Vaslui.

5. — 13 janvier 1626 (7134), Hîrlău. — Le voïévode Radu Mihnea confirme au *diac* Dumitraşco Fulger une terre à Todereşti, dans le district de Cîrligătura, achetée à Dochia, fille de Ion Capşea, et à d'autres personnes.

6. — 14 janvier 1626 (7134), Hîrlău. — Le voïévode Radu Mihnea confirme à Gheorghiţă Jorea la moitié du village de Bleşcinăuţi et un quart de Zubriceni, achetés aux moines du monastère Saint-Sabas de Jassy.

7. — 20 janvier 1626 (7134), Hîrlău. — Le voïévode Radu Mihnea confirme au *diac* Pătraşco plusieurs terres à Zăbrăuţi.

8. — 25 janvier <1626>. — Toader Moţoc vend au *vistiernic* Pană un quart du village de Petreşti, du district de Bacău, pour 180 ducats.

9. — <Février-juin> 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski fait don au monastère de Hlincea d'un terrain princier sis dans le territoire du bourg de Jassy, à l'occasion de l'installation des moines expulsés du monastère Aron Vodă.

10. — <Février-août> 1626 (7134). — Le voïévode Miron Barnovski accorde à Lupul Prăjescul la jouissance de la part de terre de Toader Şeptemese à Druleşti, pour recouvrer une dette.

11. — <Février-août> 1626 (7134). — Le voïévode Miron Barnovski enjoint aux agents princiers du district d'Adjud de ne pas importuner les villages du monastère de Vizantea.

12. — <Février 1626 — décembre 1627>. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Gavrilaş, *ptrcălab* de Hotin, le village de Iujineţ du district de Cernăuţi.

www.dacoromanica.ro

13. — <Février 1626 — août 1629>. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Ifrim Medrea une part de terre à Mogoşeşti, pour laquelle il a eu un litige avec Penteleiu de Hărliceşti et Zaharia de Zbereşti.

14. — <Février 1626 — août 1629>. — Le *namestnic* du district de Neamţ rapporte au prince Miron Barnovski que les documents du monastère de Bisericani ont été retrouvés, les petits-fils des *poslušnici* (serviteurs) auxquels ils avaient été confiés les ayant rapportés.

15. — 3 février 1626 (7134), Hîrlău. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Bisericani le village de Troiţa, du district de Neamţ, et le village de Popceşti, situé sur le territoire du bourg de Neamţ.

16. — 3 février 1626 (7134), Hîrlău. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Bisericani une *braniştе* (forêt), une clairière et un terrain défriché situés sur le domaine du monastère.

17. — 3 février 1626 (7134), Hîrlău. — Le prince Miron Barnovski confirme au monastère de Secul des moulins, un emplacement à rucher et des serfs à Tîrgul Frumos, donnés par différents princes.

18. — 5 février 1626 (7134), Hîrlău. — Le prince Miron Barnovski fait don au monastère Saint-Sabas de Jassy du village d'Uricanii, du district de Cîrligătura, avec des moulins sur le Bahlui.

19. — 5 février 1626 (7134), Hîrlău. — Le voïévode Miron Barnovski donne au monastère de Solca la possession du village de Mlinăuţi, du district de Dorohoi, avec un étang et un moulin.

20. — 7 février 1626 (7134), Hîrlău. — Le voïévode Miron Barnovski, fait don à Gavrilaş, *ptrcălab* de Hotin, des villages de Iucşeni, sur la Suceava, et de Grozenţi, du district de Hotin.

21. — 11 février 1626 (7134), Jassy. — Miron Barnovski confirme à la métropolie de Suceava les villages de Bosancea et d'Unguraşi.

22. — 16 février 1626 (7134), Hîrlău. — Le voïévode Miron Barnovski exempte de contributions le village de Vereşcecani.

23. — 10 mars 1626 (7134). — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Grigore Sas une terre à Tuleşti.

24. — 15 mars 1626 (7134), Bîrsăneşti. — Gaftona, sœur de Neacşul de Popeni, donne à Vasilie, fils d'Irimia, des terrains défrichés à Brătila de Jos.

25. — 20 mars 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère Saint-Jean de Sozopole que le monastère Saint-Nicolas, avec ses possessions, est sous sa dépendance.

26. — 23 mars 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère Aron-Vodă une *falce* de vigne à Cotnari, don de Gheorghie Jora. (Transcription en caractères cyrilliques, p. 770 et photocopie en annexe, pl. I).

27. — 23 mars 1626 (7134), Jassy. — Le prince Miron Barnovski confirme à l'église de Jérusalem les villages de Belceşti, Plopi et Călugăreni, situés sur le Bahlui, dans le district de Hîrlău, les exemptant de toute redevance et de toute corvée envers l'Etat.

28. — 24 mars 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski enjoint aux agents princiers du district de Neamţ de ne pas appréhender les villages d'Avereşti, Giurov, Necoreşti pour les impôts d'autres villages.

29. — 27 mars 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *diac* Lupul Prăjescul des parts de terre à Druleşti, achetées au prêtre Leahul et à ses frères, les arrière-petits-fils de Drule, ainsi qu'à Toader et à son épouse.

XXXVIII

www.dacoromanica.ro

30. — 28 mars 1626 (7134). — Gavril Budul, le gendre de Costin Boghiul, ancien bourgmestre de Hîrlău, donne au monastère élevé par Zagavie, une clairière à Pîrcovaci, sur le Bahlui.

31. — 30 mars 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *diac* Isac Stircea la moitié du village d'Onutul de Sus, du district de Cernăuți, achetée à Ionașco Stroici.

32. — <Avril 1626 — décembre 1627>. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Dragomirna le village de Necșeni, du district de Hîrlău.

33. — 6 avril <1626—1629>, Bîrlad. — Le bourgmestre Dima et les échevins de Bîrlad attestent que Ionașco Bîtcoveci et son frère Condrea ont acheté une terre à Greci, vendue par Costantin, de Greci.

34. — <Avant le 11 avril 1626>. — L'évêque Mitrofan, avec l'assemblée des moines du monastère de Secul, témoignent de la délimitation faite au monastère.

35. — 11 avril 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Neamț les limites séparant son domaine de celui du monastère de Secul, telles que les ont fixées les moines des deux monastères.

36. — 11 avril 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Bistrița les limites de son ancienne *braniște*.

37. — 11 avril 1626 (7134). — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Homor un emplacement à rucher à Covasna, sur le Bohotin.

38. — 12 avril 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère Saint-Elie un terrain dont il fixe les limites, dans le village princier de Șcheii.

39. — 12 avril 1626 (7134). — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère Saint-Elie une vigne sur la colline d'Azinul.

40. — 15 avril 1626 (7134), Jassy. — Miron Barnovski accorde à l'hégoumène du monastère de Balica et au *vătăman* du village du monastère, Movila Iucașului, le droit de défendre la terre qui est autour de l'établissement.

41. — 17 avril 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski exempte de contributions pour une durée de trois ans les serfs de l'évêché de Roman du village d'Ilișești, ainsi que les étrangers qui s'y établiraient.

42. — 19 avril 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Eremia, fils de Pîntea, une terre à Hăsnășeni, sur le Siret, dans le district de Suceava.

43. — 20 avril 1626 (7134), Jassy. — Le prince Miron Barnovski, confirme au monastère Saint-Sabas de Jérusalem, le village de Stroești sur la Sitna, du district de Hîrlău, libre de toute contribution excepté le tribut dû à la Porte.

44. — 20 avril 1626 (1734), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confère au *paharnic* Toader de Stănceşti le droit de récupérer un lopin de terre, près du bourg de Botoșani, pris abusivement par les villages de Ruși et de Popouți.

45. — 20 avril 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *diac* Vasilie Corlat une terre à Tămășeni et à Fîntînele.

46. — 20 avril <1626>, Miclăușeni. — Hadîmbul, fils d'Armenca, et d'autres habitants de Druleşti, vendent à Lupul Prăjescul plusieurs parts de terre de Druleşti appartenant à Pătrașco, fils de Parpaloc, pour le paiement de la taille.

47. — 21 avril 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski enjoint au *dregător* du bourg de Hîrlău de ne pas astreindre aux contributions et aux corvées les vignerons de l'évêché de Roman.

www.dacoromanica.ro

48. — 21 avril 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski fait don à l'*aprod* Petrea Albotă d'un moulin sur la Jijia, sur le territoire du village de Corlăteni.

49. — 24 avril 1626 (7134). — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *diac* Cozma un emplacement à rucher dans la foutelaie d'Avereşti, achetée à Marica Ciomîrtăneasa et à sa sœur Anghelina.

50. — 25 avril 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère Saint-Nicolas, qui est sous la dépendance du monastère de Sozopole situé sur la Mer Noire, ses droits sur ses villages et ses terres.

51. — 25 avril 1626 (7134), Jassy. — Le grand douanier Manolache emprunte 100 ducats au monastère Saint-Sabas de Jassy, lui remettant en gage sa vigne du Copou.

52. — 29 avril 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski ordonne aux *dieci* Nechita et Onciul de délimiter un terrain princier sis près du bourg de Piatra, dont il a fait don au monastère de Bisericani.

53. — 30 avril 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski fait don au monastère de Dragomirna du village de Fărceni sur la Jijia, dans le district de Dorohoi.

54. — 30 avril 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski accorde au village de Scumpia, appartenant au *postelnic* Enachie, l'exemption de toutes contributions et corvées, moyennant une annuité de 100 thalers d'argent, payable au trésor.

55. — 30 avril 1626 (7134). — Gheorghe Borşea et Ionaşco, *comişei* d'Uscaţi, délimitent la terre de Rătcşti de celle des Agapiens.

56. — 1er mai 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski autorise le *vătăman* de Şcheuleţi à sauvegarder les biens des pauvres du village et à ne pas payer de redevance au bourg de Şcheia.

57. — 2 mai 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Samson une terre à Năvrăpeşti, achetée à Ionaşco.

58. — 5 mai 1626 (7134). — Le voïévode Miron Barnovski exempte de contributions et de corvées pour une durée de trois ans toutes les personnes étrangères qui s'établiraient dans le village de Conţeşti, du district de Vaslui, appartenant au monastère de Galata.

59. — 5 mai 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confère au monastère de Galata le droit de prélever les amendes pour homicide et autres, dans les villages qui lui appartiennent.

60. — 5 mai 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski ordonne au *pîrcălab*, au bourgmestre et aux échevins de Roman de ne pas saisir pour les contributions, du bourg ou du district, les villages de Tămăşani et de Sadna, appartenant au monastère de Galata.

61. — 10 mai 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski ordonne au *diac* Simionel, de Soloneţ, d'enquêter sur le litige opposant le *diac* Dobrenchi de Bălăceni, et les habitants du village d'Ilişeşti, pour des terres.

62. — 16 mai 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski autorise le monastère de Secul à prendre toute mesure de sauvegarde pour le domaine entourant le monastère.

63. — 16 mai 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Secul des serfs tziganes.

64. — 16 mai 1626 (7134), Jassy. — Maria Căzaca Trifăneasa fait don au grand *vornic* Ghianghea du village de Săveni, du district de Dorohoi.

65. — 17 mai 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Bisericani la possession d'une partie du village d'Orbic.

www.dacoromanica.ro

66. — 17 mai 1626 (7134). — Le voïévode Miron Barnovski confirme le partage effectué entre les petits-fils et arrière-petits-fils de l'ancien *pîrcălab* Condrea pour le village de Păstrăveni, du district de Neamț.

67. — 19 mai 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski exempte le village de Vîlcești, du district de Suceava, appartenant au monastère de Galata, de toute contribution et corvée, excepté le tribut dû à la Porte.

68. — 20 mai 1626 (7134). — Maxim et son épouse Safta vendent au prêtre Dănilă, de Galbini, leur part de Tulești.

69. — 21 mai 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski cède au monastère de Pîngărați le montant des amendes pour homicide et autres de tous les villages du monastère, les agents du prince se contentant de juger et de percevoir la *fertie* (taxe spéciale).

70. — 21 mai 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski ordonne à l'*ureadnic*, au bourgmestre et aux échevins de Hîrlău de ne pas astreindre aux corvées et aux travaux des vignes princières les vignerons du monastère de Pîngărați.

71. — 21 mai 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski enjoint aux agents princiers du village de Dărmănești de ne pas arrêter le moulin du monastère de Pîngărați.

72. — 31 mai 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski enjoint aux *aprozi* de ne pas importuner les artisans de l'évêché de Roman.

73. — 31 mai 1626 (7134). — Le voïévode Miron Barnovski, confirme au second *stolnic* Dumitrașco les villages de Mînjești et de Bălțătești du district de Neamț, anciennes possessions de la citadelle de Neamț.

74. — 2 juin 1626 (7134), Suceava. — Le voïévode Miron Barnovski confère au monastère de Moldovița le droit de défendre ses forêts (*braniști*).

75. — 2 juin 1626 (7134), Suceava. — Le voïévode Miron Barnovski confère au monastère de Moldovița le droit de défendre les limites d'un de ses domaines.

76. — 3 juin 1626 (7134). — Le voïévode Miron Barnovski fait don au monastère de Dragomirna du village de Necșeni, du district de Hîrlău.

77. — 10 juin <1626>, Lățcani. — Le second logothète Pătrașco Bașotă et d'autres boïards témoignent de la vente de plusieurs parts de Drulești, faite par Ionașco *giudele* et ses parents, à Lupul Prăjescul.

78. — 12 juin <1626—1629>, Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à la *comisoaia* Salomia la possession de la moitié du village de Boldești, achetée autrefois à Ionașco, fils de Calapod.

79. — 17 juin 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à *l'aprod* Deleu deux lots et demi de terre dans le village de Spătărești.

80. — 18 juin 1626 (7134). — Le voïévode Miron Barnovski ordonne au grand *vătaf* de restituer les vaches de Ion Potlog, saisies pour l'impôt (*cislă*).

81. — 20 juin 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Galata les serfs qu'il a du temps des princes Alexandru, Ștefan et Radu, à l'exclusion de ceux établis dans les villages du monastère depuis moins d'une année.

82. — 20 juin 1626 (7134). — Le voïévode Miron Barnovski confirme à l'ancien logothète Ion Potlog une part du village de Pîrtănoși.

83. — 22 juin 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski écrit aux agents (*dușegubinari* et *globnici*) préposés à l'encaissement des amendes pour homicide et autres de ne pas astreindre au paiement de ces amendes les villages de l'évêché de Huși.

www.dacoromanica.ro

84. — 24 juin 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Lupul Prăjescul une part de terre à Druleşti sur le Siret, dans le district de Roman, achetée à Ionaşco *giudele* de Druleşti et à ses parents.

85. — 26 juin <1626>, Jassy. — Iacob Moţoc, de Văscani, Lazor Moţoc, de Movileni, et autres témoignent de la vente d'une part de terre à Druleşti, conclue entre la femme de prêtre de Romăneşti, Anghelina, vendeur et Lupul Prăjescul, acheteur.

86. — 27 juin 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Lupul Prăjescul deux serfs tziganes.

87. — 30 juin 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski juge le litige survenu entre les moines grecs et les moines moldaves pour le monastère Aron Vodă.

88. — 2 juillet 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Bistriţa la possession de son ancienne forêt (*braniştе*).

89. — 3 juillet 1626 (7134), Suceava. — Les fils de Mihalescu tombent d'accord avec Tudosca, Nastasia, Odochia et Parasca sur la possession de plusieurs parts dans les villages de Buhuseşti, Botoşiniţa et Oglinzi.

90. — 3 juillet 1626 (7134), Todereşti. — Todosia et ses sœurs, filles de Lupu, vendent à Neniul, *pîrcălab* du district de Cîrligătura, deux lots de terre au village d'Arpăşeşti, actuellement dénommé Goieşti.

91. — 3 juillet 1626 (7134). — L'*aprod* Mihăilă Calcaş délimite avec d'autres *megieşi* (voisins), les lots de terre de Spătăreşti échus à Erina et à Anghelina.

92. — <Autour du 3 juillet 1626>. — Zadul remet en gage à l'*aprod* Deleu de Spătăreşti, le lot de terre de Bormotă, à Antăleşti, pour l'argent pris à Deleu.

93. — 4 juillet 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Lupul Prăjescul et à son épouse Safta des lots de labour situés sur le territoire du bourg de Şchci sur le Siret.

94. — 5 juillet 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère Saint-Sabas le village de Tescani, du district de Jassy.

95. — 8 juillet <1626>. — Pătraşco de Buţcăteni et autres attestent que Safta, sœur d'Anghelina, et ses fils ont vendu leur part de Druleşti à Lupu Prăjescul.

96. — 10 juillet 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *vornic* Ionaşco Cehan l'emplacement de l'ancien village de Măicani, du district de Fălciu, ainsi que des emplacements de moulins (*vaduri*).

97. — 10 juillet 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *vornic* Ionaşco Cehan le village de Voloseni du district de Fălciu.

98. — 11 juillet 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à l'évêché de Roman un emplacement à rucher, et un pré situés sur le territoire du village de Gîdinţi.

99. — 11 juillet 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski mande aux agents princiers de Roman de n'importuner en rien les gens de l'évêché de Roman établis près du bourg de Roman.

100. — 15 juillet 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski fait don au *vornic* Gligorie Hruci d'un quart du village de Corlăteni. (Photocopie en annexe, pl. II).

101. — 17 juillet 1626 (7134). — Le voïévode Miron Barnovski fait don au monastère de Solca d'une vigne à Cotnari, sise sur le Dealul Piscopului (la Colline de l'Évêque).

102. — 21 juillet <1626>, Antăleşti. — La religieuse Mariica fait un échange de terres avec Deleu de Spătăreşti, donnant deux lots à Spătăreşti pour un lot et demi à Selişte.

XLII

www.dacoromanica.ro

103. — 22 juillet 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski fait don au grand *stolnic* Grama et à son épouse Anghelina de deux familles de tziganes.

104. — 24 juillet <1626>, Hălăştieni. — Pătraşco, *păhărnicel* de Buţcăteni, Lazor Moţoc de Movileni et autres témoignent de la vente d'une terre de Druleşti, conclue entre Anton et ses sœurs, vendeurs et Lupul Prăjescul, acheteur.

105. — 24 juillet <1626>. — Pătraşco, *păhărnicel* de Buţcăteni, Lazor Moţoc de Movileni, et autres témoignent de la vente d'une terre de Druleşti, district de Roman, conclue entre Necoară, fils de Simion Gîlcă, vendeur, et Lupul Prăjescul, acheteur.

106. — 26 juillet <1626>, Hălăştieni. — Iacob Moţoc de Văscani et autres témoignent de la vente d'une part de terre de Druleşti, conclue entre Vasilie et ses frères, vendeurs et Lupul Prăjescul, acheteur.

107. — 6 août <1626—1630>, Jassy. — Le grand logothète Dumitraşco Ştefan et d'autres boïards attestent que le *postelnic* Enache a acheté plusieurs parts au village d'Ulmeni, district de Lăpuşna.

108. — 6 août 1626 (7134), Jassy. — Pavăl donne à ses cousins une part de terre à Boţeşti en compensation d'autres biens de son oncle, qu'il détient.

109. — 22 août 1626 (7134). — Le voïévode Miron Barnovski fait don au monastère de Dragomirna du village de Necşenii.

110. — 24 août 1626 (7134), Jassy. — Le *vornic* Gavril Mirca vend le village de Zorileni à Scărlet.

111. — 28 août 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski exempte de contributions et de corvées les prêtres et diacres de toutes les églises du bourg de Jassy.

112. — 29 août 1626 (7134). — Le voïévode Miron Barnovski fait don au monastère de Dragomirna du village de Salcea, serfs compris.

113. — 29 août 1626 (7134), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *diac* Ieremia une maison avec son lot de terre dans le village de Boureni.

114. — 1er septembre 1626 (7135). — Ana et Ileana, filles de Candachia, vendent au *vornic* Lupul Hăbăşescul une terre à Măstacăn.

115. — <1er septembre 1626 — 31 août 1627> 7135, Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski juge un litige entre Ursu Vartic et le monastère de Tazlău pour des tziganes.

116. — <1er septembre 1626 — 31 août 1627> 7135. — Ilina, fille de Gligorie, vend sa part de terre du village de Săcuiani à Ieremia, fils de Vîrnav.

117. — 5 septembre 1626 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Lupul Prăjescul des terres à Druleşti, achetées à Vasilie et à ses frères, à Constanda Bălţătoae, à un autre Vasilie, à Nicoară, à Anton et à Anghelina, la femme du prêtre.

118. — 10 septembre 1626 (7135), Orhei. — Le bourgmestre Bălan et les 12 échevins du bourg d'Orhei attestent que le prêtre Gligorie d'Orhei a acheté un emplacement de moulin sur le Răut à Ileana Lelicoia.

119. — 12 septembre 1626 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski ordonne au *vătaf* de Hîrlău, Oprea, d'enquêter sur les droits de possession de Gherghina et de Lucoci dans le village de Lătăi.

120. — 17 septembre 1626 (7135). — Le voïévode Miron Barnovski confirme au marchand de moutons Sima un emplacement de moulin (*vad*) et trois terrains dans le village de Cofeşti.

121. — 20 septembre 1626 (7135). — Le voïévode Miron Barnovski fixe, avec l'Assemblée du pays, les règles de vie monacale qui devront être observées dans tous les monastères du pays, y compris le monastère de Dragomirna.

www.dacoromanica.ro

122. — 20 septembre 1626 (7135). — Le voïévode Miron Barnovski fixe, avec l'Assemblée du pays, les règles de vie monacale qui devront être observées dans tous les monastères du pays, y compris le monastère de Suceviţa.

123. — 20 septembre 1626 (7135). — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Nastasia, épouse du *postelnic* Vrabie, le village de Brezănii du district de Fălciu.

124. — 20 septembre 1626 (7135). — Le voïévode Miron Barnovski mande aux agents princiers du district de Neamţ de ne s'immiscer en rien dans les biens que possède le monastère Aron Vodă au village de Girov.

125. — 25 septembre 1626 (7135). — Le *pitar* Bogdan vend au grand logothète Dumitraşcu deux moulins dans le village de Găgeşti, sur la Putna.

126. — 25 <septembre 1626>. — Oprea, *pîrcălab* de Hîrlău, atteste que Gherghina et Lucoci ont eu chacun en leur possession une moitié du village de Lătăi.

127. — 26 septembre 1626 (7135), Jassy. — Le *şătrar* Dumitraşcu Buciumaş et son épouse Stanca vendent au voïévode Miron Barnovski un moulin dans le village de Popoşeşti.

128. — 30 septembre 1626 (7135), Jassy. — Le grand logothète Dumitraşco Ştefan et d'autres boïards du conseil princier attestent que Simion Gheuca a restitué au *vistiernic* Pană le village d'Unguraşii sur la Moldova, district de Neamţ, qu'il avait reçu en gage pour 300 ducats. (Transcription en caractères cyrilliques, p. 770—1, et photocopie en annexe, pl. III).

129. — <Vers octobre 1626>, Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *cămăraş* Toderaşco des parties du village d'Unguraşii sur la Moldova, district de Neamţ, et du village de Boureni.

130. — 3 octobre <1626—1628>, Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski exempte la métropolie de Suceava de toutes les obligations incombant à ses villages.

131. — 6 octobre 1626 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à la métropolie de Suceava le village de Poïana Vlădicăi.

132. — 6 octobre 1626 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski accorde à la métropolie de Suceava les bénéfices de la vente de l'eau de vie.

133. — 14 octobre 1626 (7135). — Le bourgmestre Ionaşco et les échevins attestent qu'Ifrim d'Ivăneşti a vendu à l'ancien *pîrcălab* Ionaşcu Coşăscul une partie du village d'Ivăneşti.

134. — 16 octobre 1626 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *medelnicer* Simion Gheuca sa terre de Portărcşti.

135. — 26 octobre 1626 (7135), Jassy. — Gheorghe, fils de Ştefan Danco, cède au *diac* Dumitraşco sa maison et sa terre de Todereşti, à seule fin d'échapper aux obligations de *curtenie*, que Dumitraşco prend sur lui.

136. — 1er novembre 1626 (7135). — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *vornic* Cehan une terre à Lichitişeni, achetée au *şetrar* Lazăr et à son épouse, dame Mărica.

137. — Novembre <1626>, Miclăuşeni. — Chirilă de Fedeleşeni, fils d'Onciul, vend à Lupul Prăjescul sa part de Druleşti.

138. — 23 novembre <1626—1628>, Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski donne à la métropolie de Suceava la maison d'un de ses serviteurs.

139. — 30 novembre 1626 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *vătaf* Necula Gorma une terre dans le village de Bălineşti, du district de Bîrlad.

140. — 1er décembre 1626 (7135). — Le voïévode Miron Barnovski fait don au monastère de Dragomirna de l'ancien emplacement du village de Brătineşti.

www.dacoromanica.ro

141. — 3 décembre 1626 (7135). — Le voïévode Miron Barnovski ordonne à Strătulat de ne plus empiéter sur la terre de Vasilie Vănaga du village de Săulești.

142. — 16 décembre 1626 (7135). — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Galata les villages de Belcești, Plopii et Călugărenii, exempts de corvées et de contributions.

143. — 16 janvier 1627 (7135). — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Gaftona, épouse du logothète Nebojatco, le village de Vlădeni, sur la Turia, qui avait été confisqué par le voïévode Alexandru Iliaș sous pretexte de la félonie de Nebojatco.

144. — 26 janvier 1627 (7135), Dănceni. — Diaba, de Dănceni, vend à Ignat, de Vlășești, une vigne à Dănceni.

145. — 30 janvier 1627 (7135), Giurgești. — Le *diac* Vasilie Dinga vend à son frère Gheorghie un emplacement pour trois maisons dans le village de Silište. (Transcription en caractères cyrilliques, p. 771—2 et photocopie en annexe, pl. IV).

146. — 7 février 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Ionașco Ghianghea, grand *vornic* du Bas-Pays, des maisons aux caves en pierre sur la *Ulița Mare* (Grande Rue) de Jassy, achetées pour 120 ducats hongrois à Maria Căzaca, épouse du *postelnic* Mihail Trifan, et à la sœur de celui-ci, Rusca.

147.—12 février 1627 (7135), Jassy. — Toader Petriceico et son épouse Ileana tombent d'accord avec le *cămăraș* Toader pour échanger des terres à Durnești et à Clrsteşti.

148. — 12 février 1627 (7135), Jassy. — Les grands boïards témoignent de l'accord conclu entre Toader Petriceico et le *cămăraș* Toader au sujet d'un échange de terres de Durnești et de Clrsteşti.

149. — 15 février 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au grand *vornic* Ionașco Ghianghea des maisons à Cotnar.

150. — 15 février 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski ordonne à l'*armaș* Ionașco de remettre au *stolnic* Dumitrașco les parts de terre de Greci appartenant aux habitants qui se sont enfuis dans le village de Cernaț pour échapper à la taille, étant donné que Dumitrașco a payé les impôts pour eux.

151. — 20 février 1627 (7135), Buceaci. — Maria Chiriţoaie, épouse du *postelnic* Dumitraki Palolog, fait don à Mardari d'un terrain à Ghermănești, dans le district d'Orhei.

152. — 21 février 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme aux prêtres Ionașco et Larion la possession du village d'Ungheni.

153. — 23 février 1627 (7135). — Le voïévode Miron Barnovski fait don au monastère de Hangu du village de Bărbești, dans le district de Clrligătura, ancienne possession du hetman Isac Balica.

154. — 24 février 1627 (7135), Jassy. — Lupul, grand *vornic* du Haut-Pays, témoigne que le village de Berbești, du district de Clrligătura, a été acheté par le hetman Isac Balica.

155. — 27 février 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski enjoint aux *ptrcălabi* de Neamț de ne plus commettre d'abus à l'égard du village de Petricani, possession du monastère de Secul.

156. — 28 février 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski cède au monastère Saint-Sabas de Jassy le revenu des amendes pour homicide et autres du village d'Uricani du district de Clrligătura, sur le Bahlui.

157. — 1er mars 1627 (7135), Jassy. — Le prince Miron Barnovski fait don au monastère Saint-Sabas de Jassy du village d'Uricani sur le Bahlui, du district de Clrligătura, exempt de corvées et de contributions, excepté le tribut dû à la Porte.

www.dacoromanica.ro

158. — 1er mars 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski fait don au monastère Saint-Sabas de Jassy du village d'Uricani, serfs compris et exempt de toutes les corvées et les contributions, excepté le tribut dû à la Porte.

159. — 1er mars 1627 (7135). — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Solca l'étang de Luciul, avec tous ses chenaux.

160. — 1er mars 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Lupul Prăjescul des parts de terres dans les villages de Druleşti et de Lăţcani, du district de Roman.

161. — 4 mars 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Hangu le village de Vînătorii de la Piatra, du district de Neamţ.

162. — 11 mars 1627 (7135). — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Gavrilaş, *ptrcălab* de Hotin, la moitié du village de Pilipăuţi, du district de Cernăuţi.

163. — 12 mars 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *postelnic* Enache la possession des villages de Sasul, Lăturişeni, Gurbăneşti et Scumpia, exempts de contributions, ayant seulement à donner une annuité de 100 ducats chacun.

164. — 13 mars 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski donne au grand *pitar* Ionaşco Cehan l'ancien emplacement du village de Stănileşti sur le Prut, dans le district de Fălciu.

165. — 16 mars 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski donne au monastère de Dragomirna les villages de Salcea, district de Suceava et de Fărceni, district de Dorohoi, anciennes possessions du hetman Balica.

166. — 19 mars 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski autorise l'hégoumène du monastère Aron Vodă à recouvrer les tziganes du monastère, en quelque lieu qu'il les trouve.

167. — <Avant le 20 mars 1627>. — Vasilie Cărăiman vend au grand logothète Dumitraşco Ştefan une part de terre à Maxineşti.

168. — 20 mars 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au grand logothète Dumitraşco Ştefan les villages de Roznov, du district de Neamţ, et de Maxineşti, du district de Suceava.

169. — 20 mars 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *postelnic* Toma et à son frère Iordache les villages de Murguceşti et de Verşeşti, du district de Neamţ et de Tămăduiani, du district de Suceava.

170. — 20 mars 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski fixe les règles de vie au monastère de Hangu, qui a été élevé par lui.

171. — 22 mars 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski fait don au troisième logothète Arsenie du village de Răuceşti, dans le district de Neamţ.

172. — 23 mars 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski se met d'accord avec le grand *vornic* Lupul Hăbăşescu pour donner à celui-ci le village de Ruşi et 300 ducats, recevant en échange les villages de Ghindivani et de Solomoneşti dont il fait ensuite don au monastère de Hangu.

173. — 5 avril 1627 (7135). — Bălan, Grigorie et Nastasia, fils d'Udrea, et Nastura et Anghelina, petites-filles du même, vendent au *ptrcălab* Gavrilaş le village d'Ojovul, du district de Hotin.

174. — 7 avril 1627 (7135). — Le voïévode Miron Barnovski fait don au monastère de Hangu des villages de Bălţăteşti et de Minjeşti, du district de Neamţ.

175. — 8 avril 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski fait don au *ptrcălab* de Hotin, Gavrilaş, et à Dimitrie Cracalia de prés situés sur le territoire de Cernăuţi.

www.dacoromanica.ro

176. — 8 avril 1627 (7135). — Le voïévode Miron Barnovski confirme la délimitation faite entre les monastères d'Agapia et de Secul.

177. — 10 avril 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Solca l'étang de Luciul, qui est proche du bourg de Fălciu, y compris la Girla Mare (le grand chenal).

178. — 10 avril 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à la métropolie de Suceava la possession des villages de Bosancea et de Poiana Vlădicăi.

179. — 12 avril 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *vistiernic* Pană des parts dans les villages de Frijeni, Duşeşti, Mogoşeşti et Boureni.

180. — 12 avril 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski accorde à la métropolie de Suceava ce qui lui est nécessaire pour l'éclairage de l'église.

181. — 15 avril 1627 (7135). — Grigore Sas, petit-fils de Berhecl, vend à l'*uricar* Foce et au prêtre Grigore, de Rădeni, des terrains à Tuleşti.

182. — 20 avril 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski fait don à la métropolie de Suceava d'une maison à cave en pierre.

183. — 20 avril 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *diac* Gligorie Horneţ de Tămaş, une terre à Tămaş.

184. — 20 avril 1627 (7135). — Le voïévode Miron Barnovski confirme au grand *pitar* Ionaşco Cehan des terres à Slipoteni, dans le district de Tecuci.

185. — 20 avril 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Zinica, épouse du grand logothète Dumitraşco Ştefar, deux tziganes données par la princesse Marica.

186. — 20 avril 1627 (7135). — Registre des villages du grand logothète Dumitraşco Ştefan et de son épouse Zinica.

187. — 22 avril 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Stratilat Dobrenchi une moitié du village de Bălăceni, à savoir la partie qui est vers Ilişeşti.

188. — 23 avril 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski accorde au monastère de Tazlău le droit d'exploiter une source de pétrole dans le village de Tăteşti, du district de Bacău.

189. — 25 avril 1627 (7135), Jassy. — Le prêtre Eremia et l'*uricar* Borăleanu, du bourg de Jassy, témoignent de la rente d'un emplacement avec une cave en pierre situé dans la *Ulița Curții* (rue de la Cour), acheté par le *vătaf* Mătlaş à Silion et à Vasile, fils de Păntelei.

190. — 26 avril 1627 (7135). — Le voïévode Miron Barnovski fait don à l'église de Toporăuţi d'un moulin et exempte de contributions deux de ses desservants.

191. — 30 avril 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski fait don au monastère de Solca d'une famille de tziganes.

192. — 4 mai 1627 (7135). — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Berzunţ ses serfs tziganes, et les met à l'abri de toute immixtion de la part des agents princiers.

193. — 4 mai 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère Saint-Sabas ses serfs tziganes, et les met à l'abri de toute immixtion de la part des agents princiers.

194. — 4 mai 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski autorise les moines du monastère de Sucevița de recouvrer ses tziganes enfuis. (Transcription en caractères cyrilliques, p. 772, et photocopie en annexe, pl. V).

www.dacoromanica.ro

195. — 5 mai 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Moldoviţa ses serfs tziganes, et les met à l'abri de toute immixtion de la part des agents princiers.

196. — 5 mai 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Pobrota ses serfs tziganes, les mettant à l'abri de toute immixtion de la part des agents princiers.

197. — 5 mai 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski décide que les tziganes du monastère de Solca n'aient à subir aucune immixtion de la part des agents du hetman et des juges de tziganes, en matière de contributions et d'amendes.

198. — 5 mai 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Voroneţ ses serfs tziganes, les mettant à l'abri de toute immixtion de la part des agents princiers.

199. — 5 mai 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski accorde une aide à la métropolie à l'occasion de sa fête patronale.

200. — 6 mai 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Putna ses serfs tziganes, les mettant à l'abri de toute immixtion de la part des agents princiers.

201. — 6 mai 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Secul ses serfs tziganes, les mettant à l'abri de toute immixtion de la part des agents princiers.

202. — 6 mai 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Sucevița ses serfs tziganes, les mettant à l'abri de toute immixtion de la part des agents princiers. (Photocopie en annexe, pl. VI).

203. — 7 mai 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Dragomirna ses serfs tziganes, les mettant à l'abri de toute immixtion de la part des agents princiers.

204. — 7 mai 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à l'évêché de Huşi ses serfs tziganes, les mettant à l'abri de toute immixtion de la part des agents princiers.

205. — 9 mai 1627 (7135), Jassy, — Le voïévode Miron Barnovski confirme à la métropolie de Suceava ses tziganes.

206. — 18 mai 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère Saint-Sabas de Jassy un étang situé sur le territoire du bourg.

207. — 18 mai 1627 (7135). — Théodosie, hégoumène du monastère Zota de Hlincea, se met d'accord avec l'hégoumène Gavril du monastère Aron Vodă au sujet de certains biens.

208. — 18 mai <1627>. — Pătraşco Ciogolea et Gligorie Nemţeanu attestent que Constantin de Vlădeşti n'a pas été en mesure de rembourser à Popovici l'argent déboursé pour une maison à Năvrăpeşti.

209. — <Autour du 18 mai 1627>. — Căzan, Paşco et leur nièce Maria vendent à Maxin Popovici une maison avec son lot, à Năvrăpeşti. (Transcription en caractères cyrilliques, p. 772—3, et photocopie en annexe, pl. VII).

210. — 19 mai 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Neamţ ses serfs tziganes, les mettant à l'abri de toute immixtion de la part des agents princiers.

211. — 19 mai 1627 (7135), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Maxin Popovici une maison avec ses habitants et son lot à Năvrăpeşti (Photocopie en annexe, pl. VIII).

www.dacoromanica.ro

212. — <M a i> 1627 (7135). — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Ursu Vartic ses serfs tziganes.

213. — 22 m a i 1627 (7135). — Le voïévode Miron Barnovski donne au *comis* Duca le village de Curteşti, près Botoşani.

214. — 23 m a i 1627 (7135), J a s s y. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à l'évêché de Roman ses serfs tziganes, les mettant à l'abri de toute immixtion de la part des agents princiers.

215. — 25 m a i 1627 (7135), J a s s y. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *stolnic* Grama et à certains de ses parents le village de Roşiiaci, du district de Fălciu, qui a été pris au grand *vornic* Ghianghea.

216. — 25 m a i 1627 (7135). — Le voïévode Miron Barnovski confirme au prêtre Grigore de Rădeni des terres à Tuleşti.

217. — 26 m a i 1627 (7135), J a s s y. — Les grands boïards témoignent d'une donation de tziganes faite par Gafta à son neveu Vartic, *vătaf d'aprozi*.

218. — 30 m a i 1627 (7135), J a s s y. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *pîrcălab* Neniul des terres au village d'Arpăşeşti, dénommé Goeşti.

219. — 31 m a i 1627 (7135). — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Stratul la moitié du village de Negreşti, pour laquelle il a été en litige avec son frère Vasilie.

220. — 11 j u i n 1627 (7135) T o d e r e ş t i s u r B î c. — De grands boïards témoignent de la vente d'une moitié du village de Cucuteni conclue entre Constantin Ciogolea, vendeur, et le *postelnic* Toma et son frère Iordache, acheteurs.

221. — 11 j u i n 1627 (7135), T o d e r e ş t i s u r l e B î c. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *postelnic* Toma et à son frère Iordache la possession d'une moitié du village de Cucuteni, du district de Roman.

222. — j u i n 1627 (7135). — Le voïévode Miron Barnovski fait don à Ştefan, gendre de l'ancien *postelnic* Eremia, de plusieurs parts de terre à Brăeşti, dans le district de Hîrlău.

223. — 13 j u i n 1627 (7135). — Le voïévode Miron Barnovski revient sur sa décision et enjoint à Pătraşco Udrea, *ureadnic* de Botoşani, de ne plus retenir les parts achetées par l'*aprod* Ştefan à Brăeşti.

224. — 20 j u i l l e t 1627 (7135), M o v i l a B u s c ă t e n i. — Chirila, fils de Nicoară de Botoşani, vend sa part de terre d'Uricenii de Cimp.

225. — 20 j u i l l e t 1627 (7135). — Mihăilă de Beţeşti, Dzamă de Cindeşti, et autres vendent au monastère de Bisericani une terre à Cindeşti.

226. — 1er a o û t <1627—1628>. — Vasilie Crucean, de Ionăşeşti, vend à son gendre, Dumitraşcu de Călimăneşti, une terre à Mihăileşti.

227. — 7 a o û t 1627 (7135), J a s s y. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Gavrilaş, *pîrcălab* de Hotin, le village d'Ojovul, sur le Dniestre.

228. — 8 a o û t 1627 (7135). — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Solca l'étang de Luciul avec ses chenaux.

229. — 1er s e p t e m b r e <1627—1629>, J a s s y. — Le voïévode Miron Barnovski fait don au grand *pitar* Ionaşco Cehan d'une famille de tziganes.

230. — <1er s e p t e m b r e 1627 — 31 a o û t 1628> 7136. — Le voïévode Miron Barnovski confirme le partage de terres conclu entre les membres de la famille Şăptelici.

231. — <1er s e p t e m b r e 1627 — 31 a o û t 1628> 7136. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Gheorghie, *pîrcălab* de Neamţ, des parts de terre à Durneşti et à Mănăileşti.

www.dacoromanica.ro

232. — <1er septembre 1627 — 31 août 1628> 7136. — Le voïévode Miron Barnovski fait don au *vornic* Gligorie Hruci du village de Seliştea, dans le district de Hotin.

233. — <1er septembre 1627 — 31 août 1628> 7136. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Ionaşcu Coşăscu la moitié du village d'Ivăneşti.

234. — <1er septembre 1627—31 août 1628> 7136, Roman. — Le bourgmestre Buda et les 12 échevins du bourg de Roman confirment la vente d'une terre d'Ilina, fille de Gligorie, effectuée au bénéfice d'Erémia.

235. — <1er septembre 1627 — 31 août 1628> 7136, Orhei. — Grăjdan et son épouse Mărica mettent en gage à Istrăţel de Verejeni, leur terre et leur vigne de Teleneşti, pour un tonneau de vin et cinq béliers.

236. — <1er septembre 1627 — 31 août 1628> 7136, Păuneşti. — *La comisoaie* Ileana et son frère Vasilie de Turcineşti vendent à Dabija de Păuneşti la moitié du village de Turcineşti, situé à l'embouchure du Trotuş.

237. — <1er septembre 1627 — 31 août 1628> 7136, Drăgeşti. — Ionaşco, fils de Maxim de Drăgăneşti, vend un verger à Drăgeşti, du côté de Dămieneşti.

238. — <1er septembre 1627 — 31 août 1628> 7136, Jassy. — Puiul et son épouse Candachia déclarent ne pas avoir vendu à Cîrstea des terrains à Măstacăn.

239. — <1er septembre 1627 — 31 août 1628> 7136. — Cîrste confirme à Puiul qu'il a reçu l'argent, pour lequel celui-ci avait mis en gage des terrains à Măstacăn.

240. — <1er septembre 1627 — 31 août 1628> 7136.— Toïana et Anisia, filles du grand *ceaşnic* Dabija, vendent à leur frère Ghione leurs parts de vigne du village de Georzeşti.

241. — <Vers le 1er septembre 1627 — 31 août 1628>. — Mîrzea fait un échange de vignes avec son beau-frère Ghione, donnant à celui-ci une vigne à Georzeşti pour une autre à Cruce.

242. — <Vers le 1er septembre 1627 — 31 août 1628> — Le *diac* Toderaşco vend à son beau-frère Ghione une vigne à Georzeşti.

243. — 22 septembre 1627 (7136), Jassy. — De grands boïards témoignent d'une vente de vignes à Cotnar, conclue entre Costantin et Vasilie, vendeurs, et Iordache, acheteur.

244. — 24 septembre 1627 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Secul des parts de terre dans les villages de Plotuneşti, Oideşti et Ioneşti, du district de Suceava.

245. — 8 octobre 1627 (7136), Hreasca. — Lupul, de Giurgeşti, et son épouse Anuşca répartissent entre leurs fils leurs terres de Mereşti et de Giurgeşti.

246. — 20 octobre 1627 (7136), Suceava. — Le voïévode Miron Barnovski cède à Lupul, grand *vornic* du Haut-Pays, un serf princier contre un serf du *vornic*, placé à la citadelle de Suceava pour le « service des armes ».

247. — 27 octobre 1627 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski ordonne au *dregător*, au bourgmestre et aux échevins de Suceava de ne pas poursuivre les serfs du monastère d'Eţcani pour l'arriéré des obligations du bourg.

248. — 29 octobre 1627 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski enjoint aux agents princiers de n'importuner en rien le village d'Uricani, propriété du monastère Saint-Sabas de Jassy, étant donné qu'il est exempt de toute contribution, excepté le tribut dû à la Porte.

249. — 31 octobre 1627 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski ordonne aux *ureadnici* de Dorohoi d'interdire à Rugină de faucher sur la terre de Şindriceni appartenant à Onciul Iurașco.

L

www.dacoromanica.ro

250. — 2 novembre 1627 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski enjoint à Petrea de Piticeni, d'avoir soin des biens de la veuve de Dragotă, dont celle-ci a fait don au monastère Saint-Sabas de Jassy.

251. — 8 novembre 1627 (7136), Jassy. — Nekita Moţoc et son épouse Ioana vendent à Paşco, Ţindiţa et Cotos, fils du *ptrcălab* Blendea, une partie du village de Drăgeşti.

252. — 9 novembre 1627 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski ordonne à Vasilie, *comis* de Cîmpeşti, de remettre à l'ancien *postelnic* Căzan la moitié du village de Păşcani, possédée par Isaico, pour la dette que celui-ci a envers Căzan.

253. — 9 novembre 1627 (7136), Jassy. — Le grand logothète Dumitraşco Ştefan et d'autres boïards attestent que le *sulger* Ionaşco Peaicul a acheté à l'ancien capitaine Gabăr des maisons situées sur la Uliţa Strîmbă (la Rue Tortueuse) du bourg de Jassy.

254. — 12 novembre <1627>, Miclăuşeni. — Le *visternicel* Cozma de Măxineşti et autres témoignent d'une vente de terres du village de Găureni, conclue entre Vasilie et ses frères, vendeurs et Lupul Prăjescul, acheteur.

255. — 13 novembre 1627 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski accorde au *diac* Ştefan de Mărgineni la possession de la part de terre de son serf Mogîldea à Bîrăeşti, dans le district de Bacău.

256. — 13 novembre 1627 (7136). — Toader Moţoc et son frère Nekita vendent à Gheorghe, *ptrcălab* de Neamţ, la moitié du village de Petreşti.

257. — 15 novembre 1627 (7136), Criveşti. — Ionaşco Moga vend au *vistiernic* Dumitru Buhuş sa part du village de Bîrleşti, sur le Bahlui. (Transcription en caractères cyrilliques, p. 773, et photocopie en annexe, pl. IX).

258. — 19 novembre 1627 (7136), Jassy. — Ionaşco, fils de Gheorghie Calapod, vend à son cousin Gheorghie Năvrăpescul sa part du village de Voruntăreşti, sur le Siret, district de Roman.

259. — <19 novembre 1627> — Ionaşco, fils de Calapod, s'engage à vendre à son cousin Gheorghie Năvrăpescul sa terre de Voruntăreşti, s'il s'avère qu'il à emprunté l'argent pour la racheter à des personnes étrangères.

260. — 20 novembre <1627>, Tecuci. — Le bourgmestre Dumitru et les 12 échevins de Tecuci témoignent des achats effectués par le hetman Nicoară à Ionăşeşti et à Fîntînele.

261. — 26 novembre 1627 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Bisericani la moitié du village de Şendreşti, sur la Bistriţa, au district de Bacău.

262. — 26 novembre 1627 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Ionaşco Urmeziu et aux fils de Toader Urmeziu le partage qu'ils ont fait des terres d'Ocnină, de Medvidca et de Carlacău, du district de Hotin, ainsi que d'autres terres des districts de Dorohoi, de Jassy et de Suceava.

263. — 26 novembre 1627 (7136). — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Ionaşco, à Topen et à Axinia, fils de Coste, une part du village de Medeleni.

264. — 29 novembre <1627>, Bîrlad. — Le bourgmestre et les échevins de Bîrlad témoignent de l'achat d'une part du village de Risipeni, du district de Bîrlad, effectué par le hetman Nicoară.

265. — 5 décembre 1627 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *paharnicel* Toader de Băloşeşti la part de terre de Băloşeşti achetée à Dronţea et à Ciorcea de Iucşeşti.

www.dacoromanica.ro

266 — 9 décembre 1627 (7136), Jassy. — Le voïevode Miron Barnovski fait don au monastère de la Dormition de Jassy du village de Toporăuţi, dans le district de Cernăuţi, et fait ensuite offrande du monastère à Jérusalem.

267. — <9 décembre 1627 — octobre 1628>. — Le voïévode Miron Barnovski exempte de contributions une église de Botoşani.

268. — <9 décembre 1627 — octobre 1628>. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au grand *ceaşnic* Curt Celebi le village de Măcişani, du district de Covurlui.

269. — 10 décembre 1627 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski autorise l'*aprod* Drăgan et le *stolnicel* Ifrim à tenir leurs terres de Zmiani et de Bălăceni.

270. — 12 décembre 1627 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de la Dormition de Jassy les villages de Şipotele, district de Hîrlău, et de Munteni, district de Vaslui.

271. — 12 décembre 1627 (7136). — Le voïévode Miron Barnovski donne au monastère de la Dormition, du bourg de Jassy, les villages Toporăuţi, dans le district de Cernăuţi, Şipotele, sur le Miletin, dans le district de Hîrlău, et Munteni, sur le Bîrlad, dans le district de Vaslui, ainsi qu'une parcelle située sur le territoire de Negrinţi.

272. — <Avant le 13 décembre 1627>. — Ştefan Blendea, *ptrcălab* de Roman, et ses fils Căzan et Paşco vendent à Maxin Popovici une maison à Năvrăpeşti. (Transcription en caractères cyrilliques, p. 773—4 et photocopie et annexe, pl. X).

273. — 13 décembre 1627 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Maxin Popovici la possession d'une maison avec son lot de terre à Năvrăpeşti, qui lui vient de Blendea, *ptrcălab* de Roman.

274. — 16 décembre 1627 (7136) Hreasca. — Ciorcea, fille de Drăghici, vend à Ionaşco Băzăceanul un emplacement à Mereşti.

275. — 17 décembre 1627 (7136). — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *vistiernic* Gheorghe Roşca des parts de terre dans le village de Scobenţeni, achetées à Ţonţa et à Cornea. (Photocopie en annexe, pl. XI.).

276. — 18 décembre 1627 (7136), Jassy. — De grands boïards attestent que le *vistiernic* Gheorghie Roşca a acheté à Ştefana, fille de Drăgan, une part de terre à Scobenţeni.

277. — 18 décembre 1627 (7136), Jassy. — De grands boïards attestent que le *vistiernic* Gheorghie Roşca a acheté à Ţonţa et à Cornea une part de terre à Scobenţeni, dans le district de Cîrligătura.

278. — 19 décembre 1627 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au vistiernic Gheorghie Roşca une part de terre à Scobenţeni, achetée à Ştefana, fille de Drăgan.

279. — 20 décembre 1627 (7136), Jassy.— Grigore Ureche fait un échange de villages avec le *vistiernic* Gheorghie Roşca, donnant à celui-ci le village d'Oneşti, du district de Cîrligătura, contre le village de Drăculeşti.

280. — 29 décembre 1627 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Ionăşcel la part de terre de Ruginoasa, achetée à Costin.

281. — 3 janvier 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Drăgan, à Efrim et à Albul des terres à Zmiani et à Bălăceni, dans le district de Tutova, avec des emplacements de moulin (*vaduri*) sur la Bogdana et la Smila.

282. — 4 janvier 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Bisericani la moitié du village de Şendreşti sur la Bistriţa, dans le district de Bacău.

www.dacoromanica.ro

283. — 4 janvier 1628 (7136), Jassy.—Les grands boïards attestent que Nicoară, hetman et *pîrcălab* de Suceava, a acheté des maisons et des vignes dans le village de Ionăşeşti, du district de Tecuci.

284. — 7 janvier 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme les limites du domaine du monastère de Neamţ du côté du monastère de Secul et confère aux moines le droit de les défendre.

285. — 9 janvier 1628 (7136), Jassy.— De grands boïards attestent que Nicoară, hetman et *pîrcălab* de Suceava, a acheté une partie du village de Răsipeni, du district de Bîrlad.

286. — 9 janvier 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère Aron Vodă, situé sur le territoire du bourg de Jassy, la possession de plusieurs tziganes.

287. — 10 janvier 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *vistiernic* Gheorghie Roşca une partie du village de Scobenţeni, achetée à Ionaşco, Gligorie et Măriica. (Photocopie en annexe, pl. XII).

288. — 12 janvier 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski, assisté de l'Assemblée du pays, établit un règlement au sujet des serfs du monastère de Putna.

289. — 12 janvier 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski, assisté de l'Assemblée du pays, établit un règlement au sujet des serfs du monastère de Voronţ.

290. — 12 janvier 1628 (7136). — Le voïévode Miron Barnovski confirme au prêtre Gheorghie une terre à Nemişeni.

291. — 13 janvier 1628 (7136), Jassy.— Le voïévode Miron Barnovski, assisté de l'Assemblée du pays, établit un règlement au sujet des serfs du monastère de Homor.

292. — 13 janvier 1628 (7136), Jassy.— De grands boïards attestent que le *vistiernic* Gheorghie Roşca a acheté des parts du village de Scobenţeni à Gavril et à Dochia. (Photocopie en annexe, pl. XIII).

293. — 13 janvier 1628 (7136), Jassy. — De grands boïards attestent que le *paharnic* Stratul Bolea a acheté la moitié du village de Dănceni sur le Zeletin, dans le district de Tecuci.

294. — 16 janvier 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski, assisté de l'Assemblée du pays, établit un règlement au sujet des serfs du monastère Sainte-Parascève de Jassy.

295. — 16 janvier 1628 (7136), Jassy. — De grands boïards attestent que le *vistiernic* Gheorghie Roşca a acheté plusieurs parts du village de Scobenţeni à Pavel et à Iftimie. (Photocopie en annexe, pl. XIV).

296. — 17 janvier 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *paharnic* Curt Celebi le village de Măcişeni sur la Mînjina, dans le district de Covurlui.

297. — 18 janvier 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Gavril Gorgan le village de Camănca, sur le Răut, dans le district de Soroca, et des parts des villages de Cotiujeni et d'Unchiteşti.

298. — 19 janvier 1628 (7136), Jassy. — De grands boïards attestent que le *ceaşnic* Istratie Bolea et son épouse ont acheté un cinquième du village de Dănceni, du district de Tecuci.

299. — 18 janvier 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *vistiernic* Gheorghie Roşca une part de terre à Scobinţeni, achetée à Gavril et à Eftimie, les fils de Matei, et à Tudora, épouse de Grigorie.

300. — 20 janvier 1628 (7136), Jassy.—Le voïévode Miron Barnovski confirme l'échange de terres conclu entre le *diac* Larion et Ştefan, fils du *vistiernic* Boul, le premier

www.dacoromanica.ro

donnant une terre à Ungheni, sur la Moldova, dans le district de Neamţ, contre une terre à Răteşti.

301. — 20 janvier 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à l'*aprod* Luca une terre dans le village d'Avereşti, du district de Roman.

302. — 20 janvier 1628 (7136), Jassy. — De grands boïards attestent que le *vornic de gloată* (de la porte) Ionaşco Jora a acheté plusieurs parts du village de Rădeni, à Petrea Iaeţ et à ses parents.

303. — 29 janvier 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski fait don au monastère de Dragomirna du village de Ruşciori, village princier appartenant à l'*ocol* du bourg de Suceava.

304. — 6 février 1628 (7136), Jassy. — L'ancien *vornic* Gheorghie Siminiceanul vend au *sulger* Toma une terre à Cucuteni.

305. — 8 février 1628 (7136). — De grands boïards attestent que le *vistiernic* Gheorghie Roşca a acheté à Ionaşco, fils de Stahie, la moitié d'un rucher sis dans la clairière de Berescu.

306. — 8 février 1628 (7136), Jassy. — Le prêtre Bernat et d'autres personnes attestent que Păscălina a acheté une terre, avec un étang, dans le village de Ruşii-Goei. (Transcription en caractères cyrilliques, p. 774, et photocopie en annexe, pl. XV).

307. — 12 février 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au grand *comis* Mihail Fortuna la moitié du village de Voineşti, du district de Cîrligătura, achetée au *medelnicer* Simion Gheuca.

308. — 13 février 1628 (7136). — Le voïévode Miron Barnovski juge un litige au sujet d'un moulin de Scorţeni entre Panovschi et le capitaine Gabăr.

309. — 15 février 1628 (7136), Nesfoi. — Ion Tertea et son épouse Ana vendent à Efrim Hăjdeu leur part de terre du village de Citnicăuţi.

310. — 15 février <1628>. — Ion Tertea vend à Efrim Hăjdeu sa terre de Citnicăuţi.

311. — 20 février 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme aux moines du monastère de Bistriţa une terre, une vigne et la moitié d'un moulin sur la Putna, toutes dans le village de Ţigăneşti.

312. — 23 février 1628 (7136), Huşi. — Mitrofan, évêque de Huşi, atteste que les 24 cojureurs requis par le capitaine Gabăr et ses *răzeşi* (co-propriétaires) ont juré qu'aucune terre n'a été vendue ni à Negrileşti ni à Briţcani, au *vornic* Ureche.

313. — 24 février <1628>, Drăgăneşti. — Bertea, Armaga et d'autres *răzeşi* reconnaissent la dette qu'ils ont contractée auprès du capitaine Gabăr, à l'occasion de la délimitation des villages de Briţcani et de Negrileşti.

314. — 4 mars 1628 (7136). — Le voïévode Miron Barnovski confirme au grand *vornic* Gavrilaş une terre dans le village d'Onutul de Jos, du district de Cernăuţi, achetée à Costea.

315. — 5 mars 1628 (7136). — Le voïévode Miron Barnovski confirme des tziganes à Ionaşco et à Dum'traşco.

316. — 6 mars 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski, assisté de l'Assemblée du pays, décide que les tziganes du monastère de Tazlău — ainsi du reste que ceux de tous les monastères — n'aient plus à subir l'immixtion des agents princiers.

317. — 6 mars 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Lupul Prăjescul une terre à Găureni, de son ancien nom Necoreşti, village du district de Roman, achetée à Vasilie et à ses frères.

318. — 6 mars 1628 (7136). — Le *cupar* Lupul Talpă et ses frères vendent au *sulger* Toma l'emplacement de l'ancien village de Lăslăoani, du district de Neamţ, sur le Cracău.

www.dacoromanica.ro

319. — 6 mars 1628 (7136), Jassy. — Le grand logothète Dumitraşco Ştefan et d'autres boïards attestent que le *cupar* Lupul Talpă et ses frères ont vendu au *sulger* Toma l'emplacement de l'ancien village de Lăslăoani, du district de Neamţ, sur le Cracău.

320. — 7 mars 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *sulger* Toma l'emplacement de l'ancien village de Lăslăoani, sur le Cracău, du district de Neamţ, acheté au *cupar* Lupul Talpă et à son frère.

321. — 7 mars 1628 (7136), Jassy. — Le grand spathaire Savin et d'autres boïards attestent que Sanfira a vendu à Ionaşco Prăjescul une terre à Stolniceni.

322. — 7 mars 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Ionaşco Prăjescul une terre à Stolniceni.

323. — 11 mars 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au capitaine Gabăr et à ses *răzeşi* (co-propriétaires) des terres à Negrileşti et à Briţcani, sur le Prut, dans le district de Tigheci, que Grigore Ureche avait essayé de leur prendre abusivement.

324. — 13 mars 1628 (7136), Rădăuţi. — Dionisie, évêque de Rădăuţi, cède au monastère de Sucevita un tzigane qu'il avait obtenu auparavant à titre d'échange.

325. — 16 mars 1628 (7136). — Extraits du registre des villages du grand logothète Dumitraşco Ştefan et de son épouse Zinica.

326. — 18 mars <1628>. — Griţca Răspop et ses frères vendent à Efrim Hăjdeu de Nesfoia une part du village de Citnicăuţi et l'emplacement de l'ancien village de Miţăuţi, du district de Hotin.

327. — 20 mars 1628 (1736). — Le voïévode Miron Barnovski confirme au grand *pitar* Ionaşco Cehan des terres sur l'emplacement des anciens villages de Slipoteni et de Măgdăşeni, ainsi qu'un emplacement de moulin (*vad*) à Berheci.

328. — 21 mars 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à dame Păscălina, épouse du *postelnic* Iacomi, une terre dans le village de Ruşii-Goii, achetée à Anghelina. (Photocopie en annexe, pl. XVI).

329. — 24 mars 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *paharnic* Stratul Bolea trois *fălci* de vigne à Cotnari, sur la colline de Laslău, achetées à Gheorghie Năvrăpescu.

330. — 28 mars 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère Sainte-Parascève, qui est sous la dépendance du Mont Sinaï, le village d'Ulmi du district de Hîrlău.

331. — 30 mars 1628 (7136), Giurgeşti. — Petriman et ses filles vendent une terre du village de Seliste. (Transcription en caractères cyrilliques, p. 775, et photocopie en annexe, pl. XVII).

332. — 2 avril 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au grand logothète Dumitraşco Ştefan le village de Rădeni.

333. — 2 avril <1628>, Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Balica le domaine environnant, ainsi que les villages d'Ulmi, Borceşti, Iucaş, Şivita et Mogoşeşti et des vignes à Cotnar.

334. — 5 avril 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Gavrilaş, grand *vornic* du Haut-Pays, les villages de Iujineţul, district de Cernăuţi, et de Budilcea, ainsi que l'emplacement de l'ancien village de Lipnic.

335. — 5 avril 1628 (7136), Jassy. — L'ancien *ptrcălab* Mănăilă et son épouse Anghelina vendent au *vistiernic* Pană la moitié du village de Vlăicei, du district de Dorohoi, sur la Jijia.

www.dacoromanica.ro

336. — 5 avril 1628 (7136). — Titea, fille de Şoldan, donne à Toader Ginscă sa part de terre de Şoldăneşti. (Photocopie en annexe, pl. XVIII).

337. — 8 avril 1628 (7136). — Liste des tziganes du monastère de Nicoriţă, de Jassy, donnés par Miron Barnovski.

338. — 10 avril 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au pîrcălab Petre Cehan et à ses frères des terres à Prebeşti, district de Vaslui, à Horjeşti, sur la Lăpuşna, et à Slipoteni.

339. — <Avant le 12 avril 1628>, Jassy. — De grands boïards confirment au hetman Nicoară un quart du village de Costeşti, du district de Bîrlad.

340. — 12 avril 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au grand hetman Nicoară et à son épouse Teodosia des parts de villages a Ionăşeşti, Fîntînele, Creţeni et autres.

341. — 12 avril 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *vistiernic* Gheorghie Roşca des terres dans les villages de Scobenţeni, Ciumăleşti et Vărzăreşti.

342. — 15 avril 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski achète au *postelnic* Căzan et à ses fils la moitié du village de Paşcani.

343. — 15 avril 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski fait don au monastère Saint-Jean de Tătăraşi des plusieurs tziganes.

344. — 16 avril <1628>, Orhei. — Ionaşco Jora, *vornic de gloată* (de la porte), fait un rapport au prince sur les dépenses faites par Andrea et Bratăş pour le moulin et le canal du moulin achetés par eux à Peştera.

345. — 17 avril 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à l'ancien *stolnic* Nicolachi la moitié du village de Grigoreşti.

346. — 18 avril 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *stolnicel* Sofron et à son épouse Ileana des lots de terre dans le village de Turbăteşti, dont ils avaient perdu les actes lors de la venue des Tatars.

347. — 19 avril 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski juge le litige entre les monastères de Secul et de Bistriţa pour les villages de Tîmpeşti et d'Ardăneşti.

348. — 20 avril 1628 (7136). — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *vistiernic* Gheorghie Roşca une terre dans le village de Stănigeni et des vignes à Cotnari.

349. — 25 avril 1628 (7136), Jassy. — Ioachim Bandur vend à l'ancien *pîrcălab* Gorgan la moitié du village de Cobălia.

350. — 26 avril 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au prêtre Avram des parts de terre à Piticeni, dans le district de Roman, achetées à Boghiţa et à Nicoară Buhlea.

351. — <Avant le 28 avril 1628>. — Stanca, épouse de l'ancien *vornic* Murgoci, donne à son neveu Ifrim une terre à Zmeiani, dans le district de Tutova.

352. — 28 avril 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *stolnicel* Efrim une terre à Zmeiani, dans le district de Tutova, donnée par Stanca, épouse de l'ancien *vornic* Murgoci; ainsi qu'à Efrim et à ses frères des emplacements de maison achetés dans le même village.

353. — 28 avril 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski ordonne à Dănilă, le *dregător* (fonctionnaire) de Peştera, de restituer à Andrea et à Bratăş, de Piatra, les dépenses faites par ceux-ci pour un moulin à Ivancea.

354. — 30 avril 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Ifrim et à son fils Niculai une terre à Zmeiani, donnée par leur tante Stanca, épouse de l'ancien *vornic* Murgoci.

www.dacoromanica.ro

355. — 5 mai 1628 (7136). — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *medelnicer* Simion Gheuca une terre à Minzaţi.

356. — 17 mai 1628 (7136), Suceava. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Agopşea. fils de Bogdan l'Arménien, la possession de l'étang qui est sur le territoire du bourg. de Botoşani.

357. — 20 mai 1628 (7136), Botoşani. — Salomia et sa fille Antimia donnent à Aftimia, fille du grand *vornic* Gavrilaş, des parts des villages de Tureatca et de Năhoreni.

358. — 21 mai 1628 (7136). — Cyrille, patriarche de Constantinople, confirme que le monastère dc la Dormition du bourg de Jassy, avec ses deux villages dc Toporăuţi et de Şipotul,. est sous la dépendance du Saint-Sépulcre.

359. — 22 mai 1628 (7136). — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Ionaşco Hrincovici un terrain à Ţărmurile Roşii, qui dépend du village de Voruncăuţi.

360. — 22 mai 1628 (7136), Jassy. — Sofica, épouse de Ionaşco, dc Jassy, vend au diacre Nichifor sa part du village d'Urecheni.

361. — <Avant lc 26 mai 1628>. — Gaftona et sa tante Antimia vendent à Deleu de Spătăreşti un lot de terre à Antăleşti.

362. — <Avant le 26 mai 1628>. — Ştefan vcnd à Deleu une terre à Spătăreşti.

363. — 26 mai 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *spătărel* Deleu des terres à Spătăreşti et à Antăleşti, achetées à Antemia et à sa nièce Gaftona,. ainsi qu'à Ştefan.

364. — 6 juin 1628 (7136). — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *diac* Ercmia une part du village de Buoreni.

365. — <Avant le 17 juin 1628>. — Le logothète Pătraşco Başotă et d'autres petits boïards témoignent de la vente d'une part de terre de Druleşti, conclue entre Tudosca et Ţiganca, vendeurs, et Lupul Prăjescul, acheteur.

366. — 17 juin 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Lupul Prăjescul une terre à Druleşti, achetée à Tudosca et à Ţiganca, arrière-petites-filles du spathaire Drule.

367. — 20 juin 1628 (7136). — Les *ptrcălabi* de Bacău témoignent au sujet des parts de terre que Puiu, fils de Isac, possède dans le village de Măstacăn.

368. — 22 juin 1628 (7136), Jassy. — Le second logothète Pătraşco Başotă et d'autres personnes témoignent au sujet des parts du village de Ruginoasa venducs par Costin à Lupul Prăjescul.

369. — 23 juin 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Birlădean des parts de terre dans les villages de Pocşeşti et de Crucea de Jos.

370. — 23 juin 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Gheorghie Jora, *ptrcălab* de Hotin, un quart du village de Blijcinăuţi, qu'il a reçu de Solomca, sœur de Pilipovschi, contre une part du village de Zubriceni.

371. — 24 juin 1628 (7136), Jassy. — Le second logothète Pătraşco Başotă et d'autres personnes témoignent de la vente de plusieurs parts de terre dans les villages de Dereneu et de Prehodişte, du district d'Orhci, conclue entre Ionică et ses sœurs, vendeurs, et le *cămăraş* Vlasic, acheteur.

372. — 25 juin 1628 (7136). — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *cămăraş* Pătraşco une part du village de Ciurbeşti, achetée à Gaftona.

373. — 27 juin 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *vistiernic* Lupu une terre dans le village de Băiceni sur la Jijia, district de Dorohoi.

374. — 30 juin 1628 (7136), Hotin. — Isac, fils de Ciorcea, vend au *ptrcălab* Gheorghe Jora plusieurs parts dans les villages dc Brădzeni, Vorobivca, Handzouţi et Oneşti.

www.dacoromanica.ro

375. — 4 juillet 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme aux moines du monastère de Tazlău les sources de pétrole de Tăteşti, après procès avec les paysans libres (*răzeşi*).

376. — 10 juillet 1628 (7136), Hălăşteiani. — Necopoe vend le tzigane Oprăş à Lupul Prăjescul.

377. — 14 juillet 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Pobrata trois *fălci* de vigne à Cotnar, sur le Dealul Domnesc (la Colline Princière).

378. — 15 juillet 1628 (7136). — Le voïévode Miron Barnovski donne au monastère de Balica le village de Coicenii sur le Prut district de Roman, ancienne propriété du hetman Balica.

379. — 19 juillet 1628 (7136). — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère Aron Vodă, situé sur le territoire du bourg de Jassy, une *falce* de vigne à Cotnari, sur la colline des Cirjeşti.

380. — 20 juillet 1628 (7136). — Le voïévode Miron Barnovski ordonne au *ptrcălab* de Soroca de faire enquête sur un litige concernant l'emplacement de l'ancien village de Prevdiceni, possession de Dumitraşco et de sa sœur Solomia, sur lequel l'ancien *ptrcălab* Gorgan a empiété.

381. — 21 juillet 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski ordonne à Iuraşco Başotă d'enquêter sur le litige survenu entre le *diac* Luchian et Eremia de Săcuieni pour empiètements sur une terre.

382. — 21 juillet 1628 (7136), Jassy, — Le voïévode Miron Barnovski enjoint au dregător, au bourgmestre et aux échevins du bourg de Huşi de ne rien prétendre de la part des villages de l'évêché de Huşi pour les besoins du bourg.

383. — 21 juillet 1628 (7136). — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Toma la moitié du village de Voloşcova du district de Hotin.

384. — 24 juillet 1628 (7136). — Le voïévode Miron Barnovski ordonne à l'ancien *stolnic* Cirjău et à l'ancien *vornic* Mirca de délimiter les parts du *postelnic* Ianaki, dans le village de Fintina.

385. — 27 juillet 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski ordonne aux percepteurs (*dăbilari*) du district de Roman de ne pas saisir la récolte du monastère d'Agapia pour l'impôt (*cisla*) du village de Childeşti.

386. — 30 juillet 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski dédie au monastère de Zografu une église de Vaslui, qui est sous le vocable de la Dormition.

387. — 30 juillet 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski autorise Iosip Şaidir et Toader de prendre la dîme sur le revenu de leurs terres de Boziani et de Dăneşti.

388. — 2 août 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Marco et à son épouse Dochia une part du village de Corni, du district de Neamţ.

389. — 10 août 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski ordonne à Petrea Cehan de délimiter les parts de terre achetées à Gurbăneşti par le *postelnic* Enache.

390. — 10 août 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Ştefan et à son beau-frère Vasilie, petits-fils du *stolnic* Grigorie Talpă, un quart du village de Mlinăuţi.

391. — 11 août 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Aftemia, fille de Gavrilaş, grand *vornic* du Haut-Pays des parties des villages de Tureatca et de Năhoreni, données par Salomia et par Antemia.

www.dacoromanica.ro

392. — 12 août 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Gavrilaş Matiaş, grand *vornic* du Haut-Pays, des parts de terre à Bîrnova et à Ploscăuţi, dans le district de Hotin.

393. — 13 août 1628 (7136). — Le voïévode Miron Barnovski confirme au grand *vornic* Gavrilaş une terre à Pilipăuţi, achetée à Simion Pilipovschi.

394. — 20 août 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Tazlău des sources de pétrole à Tăteşti.

395. — 25 août 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski ordonne à Ionaşco Vrabie et à Pavel Roşca d'enquêter sur le litige survenu entre des *răzeşi* (co-propriétaires) de Tulucești et *l'armaş* Apostol pour le village de Vorniceni, du district de Covurlui.

396. — 27 août 1628 (7136), Jassy. — Ghianghea, grand *vornic* du Bas-Pays, et d'autres boïards attestent que le village de Vorniceni, du district de Covurlui, a appartenu à *l'armaş* Necoară, beau-père du grand *armaş* Apostol.

397. — 1er septembre 1628 (7137), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au grand *clucer* Ionaşco Cujbă la moitié du village de Cîrstcşti, du district de Suceava.

398. — <1er septembre 1628 — 31 août 1629> 7137. — Le *vătaf* Reţea vend un lopin de terre à Dămieneşti, dans le district de Roman.

399. — 3 septembre 1628 (7137), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *diac* Drăguşan un tiers du village de Tomcşti, du district de Cîrligătura, acheté à Anghelina, fille d'Oliana.

400. — 8 septembre 1628 (7137). — Lupu Turluian donne au monastère de Berzunţ dix lots de terre dans le village de Cernul.

401. — <Vers le 8 septembre 1628>. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Berzunţ 15 lots de terre dans le village de Cernul, don de Lupe Turluianul et de son épouse, Pietra.

402. — 14 septembre <1628>, Urecheaţi. — Deux boïards rapportent au prince qu'il ressort des recherches effectuées que le village de Vorniceni, sur le Prut, appartient à l'*armaş* Apostol.

403. — 15 <septembre 1628 — août 1629> 7137. — L'ancien *sluger* Lupan délimite les parts du village d'Orgoeşti.

404. — 16 septembre <1628>, Tecuci. — Le *uricar* Căzacul délimite les parts de Tîmpeşti, dans le district de Tecuci, achetées par le hetman Nicoriţă.

405. — 18 septembre 1628 (7137). — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Ghianghea, grand *vornic* du Bas-Pays, une terre à Hănăseni, dans le district de Fălciu.

406. — 20 septembre 1628 (7137), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au second logothète Pătraşco Başotă des parts dans les villages de Cogeşti, Brăileşti et Bahluiani.

407. — 7 octobre 1628 (7137), Jassy. — L'ancien *cămănar* Constantin vend au douanier Gheorghie sa terre de Dănceni, du district de Covurlui. (Photocopie en annexe, pl. XIX).

408. — 11 octobre 1628 (7137). — Le voïévode Miron Barnovski confère au monastère de Homor le droit de possession sur le village de Dersca.

409. — 11 octobre 1628 (7137), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Ghianghea, grand *vornic* du Bas-Pays, des parts de terre à Hănăseni.

410. — 12 octobre 1628 (7137), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *diac* Nekita et à son épouse Pelaghia une part du village de Vîrtop, achetée aux petit-fils et aux neveux du pîrcălab Andreica.

www.dacoromanica.ro

411. — <Vers le 12 octobre 1628>. — Note sur le mode de possession des parts du village de Virtop.

412. — <Avant novembre 1628>. — De grands boïards attestent que Varvara, fille d'Andribuş, et ses parents, petits-fils de Vlăican, ont vendu au grand *paharnic* Constantin Cantacuzène le village de Vlăicani, du district de Vaslui, sur la Crasna.

413. — Novembre 1628 (7137). — Le voïévode Miron Barnovski confirme au grand *paharnic* Constantin Cantacuzène le village de Vlăicani, du district de Vaslui, sur la Crasna, acheté à Varvara, fille d'Andribuş, et aux petits-fils de Vlăican.

414. — 5 novembre 1628 (7137). — De grands boïards confirment au monastère de Bîrnova l'emplacement de l'ancien village de Bîrceşti, dénommé Ostăşeşti, avec un moulin sur la Rebricea.

415. — 5 novembre 1628 (7137). — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Bîrnova quatre parts de l'emplacement de l'ancien village de Bîrceşti, nommé Ostăşeşti, avec un moulin sur la Rebricea.

416. — 5 novembre 1628 (7137), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Homor des parts du village de Dersca.

417. — 5 novembre 1628 (7137). — Les grands boïards confirment au monastère de Bîrnova le village de Perieni.

418. — 5 novembre 1628 (7137). — Les grands boïards confirment au monastère de Bîrnova le village de Hotceşti, dénommé Căpoteşti, sur le Stavnic, acheté aux arrière-petits-fils de Marco Capotă.

419. — <6 novembre 1628>. — Les grands boïards confirment au monastère de Bîrnova des parts du village de Căpoteşti, du district de Vaslui, sur le Stavnic, achetées à Irina, épouse de l'ancien *şetrar* Ilie.

420. — 6 novembre 1628 (7137), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Bîrnova des parties du village de Căpoteşti, du district de Vaslui, sur le Stavnic, achetées à Irina, épouse de l'ancien *şetrar* Ilie.

421. — <7> novembre 1628 (7137).—Les grands boïards confirment au monastère de Bîrnova les terres de Drăjeşti et de Greci.

422. — 7 novembre 1628 (7137), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Bîrnova la moitié des emplacements des anciens villages de Drăjeşti et de Grecii, du district de Vaslui, y compris des clairières et un emplacement de moulin, biens vendus par le *vornic* Mirăuţă et ses parents, les petits-fils et arrière-petits-fils de Magda, fille du spathaire Drule.

423. — 8 novembre 1628 (7137), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski ordonne au bourgmestre et aux échevins de Huşi de prélever les impôts (*cisla*) des villages de l'évêché de Huşi et de venir les verser en même temps que la redevance du bourg.

424. — 10 novembre <1628>, Jassy. — Simion Birariul emprunte 465 zlotys au *sluger* Gheorghie, en lui remettant en gage des vignes sur la colline de Mîndrul.

425. — 11 novembre 1628 (7137), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Bîrnova quatre *fălci* de vigne dans la vallée de Cozmoaea, près Jassy, achetées au *călăraş* Dima.

426. — 12 novembre 1628 (7137), Jassy. — Les grands boïards confirment au monastère de Bîrnova des parts du village de Budeşti, du district de Cîrligătura.

427. — 12 novembre 1628 (7137), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Bîrnova des parts du village de Budeşti, du district de Cîrligătura.

428. — 12 novembre 1628 (7137), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski accorde au *diac* Ionaşco Mînjea la possession de tout le village de Văcoteşti, du district de Cîrligătura.

www.dacoromanica.ro

429. — 12 novembre 1628 (7137). — Les grands boyards confirment au monastère de Bîrnova la moitié du village de Scînteia, dénommé Filozofi (Philosophes), du district de Vaslui, ainsi que la moitié de Poiana cu Cetate, Condrata et Cucora, achetées à Chirena.

430. — <Après le 12 novembre 1628>. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Bîrnova la moitié du village de Scînteia et la moitié de Poiana cu Cetate, Condrata et Cucora.

431. — 15 novembre 1628 (7137), Jassy. — Selion de Moimeşti et d'autres personnes vendent au grand *comis* Furtună leur terre du village de Tescani, du district de Jassy.

432. — 16 novembre 1628 (7137), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Bîrnova l'emplacement de l'ancien village de Prăjeni, sur le Meletin, district de Hîrlău, acheté aux petits-fils de l'ancien *pitar* Veisa.

433. — 18 novembre 1628 (7137), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme l'échange conclu entre les monastères de Sucevița et de Hangu, le premier donnant le village de Cracăoani contre le village de Măgura.

434. — 18 novembre 1628 (7137), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à l'*armaş* Apostol et à son épouse Ileana le village de Vorniceni, sur le Prut, dans le district de Covurlui.

435. — 18 novembre 1628 (7137), Jassy. — Les grands boïards témoignent du droit de possession du monastère de Bîrnova sur l'emplacement de l'ancien village de Prăjeni, district de Hîrlău, acheté aux petits-fils de l'ancien *pitar* Veisa.

436. — 21 novembre 1628 (7137). — Simion et Haiducul, de Mursăşti, vendent au moine Veniamin une partie du village de Mursăşti, sur le Stemnic.

437. — 24 novembre 1628 (7137), Jassy. — De grands boïards témoignent d'une vente à Ionăşeşti conclue entre Paul de Ionăşeşti et le hetman Nicoară.

438. — 25 novembre 1628 (7137). — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Bîrnova l'emplacement de l'ancien village de Petreşti, sur la Rebricea, district de Vaslui.

439. — 25 novembre 1628 (7137), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au grand *sluger* Costeanul et à son épouse Nastasia des parts dans les villages de Petreşti, Mănăileşti, Dorneşti et Gocimani.

440. — 29 novembre 1628 (7137), Piatra. — L'évêque de Huşi, Mitrofan, et plusieurs boïards fixent les limites entre les domaines des monastères de Bisericani et de Pîngăraţi.

441. — <Avant le 1er décembre 1628>, Dorohoi. — Le prêtre Iordache et d'autres personnes témoignent de l'achat d'une famille des tziganes par Isac Stîrcea de chez la *comisoaia* Dumitra et ses fils.

442. — 1er décembre 1628 (7137), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme des serfs tziganes à Isac Stîrcea.

443. — 8 décembre 1628 (7137), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Ionaşco Minjea le village de Văcoteşti, du district de Cîrligătura, après litige avec les moines du monastère de Galata.

444. — 10 décembre 1628 (7137), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme à Varvara, fille du *stolnic* Telea, et à ses gendres des moulins dans les villages de Zmiani et de Rumâni, pour lesquels ils ont eu un litige avec Ionaşco Marmure et son frère, l'uricar Mierea.

445. — 11 décembre 1628 (7137). — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Bîrnova la moitié du village de Scînteia.

www.dacoromanica.ro

446. — 11 décembre 1628 (7137), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski ordonne à nouveau au bourgmestre et aux échevins de Huşi de prélever les redevances des villages de l'évêché de Huşi et d'apporter l'argent à la Cour Princière.

447. — 11 décembre 1628 (7137), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *vistiernic* Gheorghie Roşca le village d'Oneşti du district de Cîrligătura, qu'il a reçu du logothète Gligorie Ureche en échange du village de Drăculeşti, du district de Lăpuşna.

448. — 11 décembre 1628 (7137). — Le voïévode Miron Barnovski confirme au grand *vornic* Ionaşco Ghianghea un quart du village de Mocşie, sur le Dniestr, du district d'Orhei.

449. — 12 décembre 1628 (7137), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski, ordonne à Toader Ichim, de Turbăteşti, et à Gheorghie Saula, de Procelnici, de délimiter le village de Văcoleşti, à savoir la part du *diac* Ionaşco Mînjea. (Transcription en caractères cyrilliques, p, 775—6, et photocopie en annexe, pl. XX).

450. — 16 décembre 1628 (7137), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski fait don au monastère de Bîrnova du village de Buhaiciu et de l'emplacement de l'ancien village de Păscarii, anciennes possessions princières, en soumission à l'*ocol* (territoire) du bourg de Dorohoi.

451. — 17 décembre 1628 (7137). — Les grands boïards témoignent de l'achat fait par le monastère de Bîrnova dans le village de Scînteia.

452. — 17 décembre 1628 (7137), Jassy. — Les grands boyards témoignent de la vente de quatre *fălci* de vigne dans la vallée de Cozmoaea, près Jassy, conclue entre le *călăraş* Dima, vendeur et le monastère de Bîrnova, acheteur.

453. — 18 décembre <1628—1629>, Vădeni. — L'ancien *pîrcălab* Gabăr s'engage à restituer aux *răzeşi* les documents que ceux-ci lui ont remis à l'occasion du procès pour l'étang de Gemenele.

454. — 23 décembre 1628 (7137), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au monastère de Pîngăraţi le domaine qu'il possède de tout temps autour de l'établissement.

455. — 24 décembre 1628 (7137). — Plusieurs boïards témoignent de la vente effectuée par le *pitar* Bogdan de sa part de terre de Găgeşti au bénéfice du grand logothète Dumitraşco Ştefan, afin de payer son arriéré de la dîme sur les ruchers, du district de Tecuci.

456. — 31 décembre 1628 (7137), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *vistiernic* Gheorghie Roşca l'emplacement de l'ancien village de Vălişeni.

457. — 31 décembre 1628 (7137), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski confirme au *vistiernic* Pană la moitié du village de Vlăiceni sur la Jijia, district de Dorohoi.

DOCUMENTS FAUX

I. — 15 février 1628 (7136), Jassy. — Le voïévode Miron Barnovski Movila juge un litige entre les bourgeois de Baia et le *vistiernic* Roşca pour une terre du village de Stănigeni, qui avoisine le bourg de Baia.

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTE

1626

www.dacoromanica.ro

1

1626 (7134) ianuarie 9.

Radu Mihnea voievod întăreşte lui Bosiiuc şi soţiei sale Antimia părţi de ocină la Căbiceşti şi Rosiori.

† Ѡ Радꙋл воєвода, бжїю милостїю господаръ земли Ѡлдавскон. <Ѡже>[1] прїидошѣ прѣд нами и прѣд нашими болѣри слꙋга нашемꙋ, Босїюк, и кн<ѣги>[1]нѣ его, Ѧнтимїꙗ, и съ єдни записе за скѣдѣтелство ѡт многи людї добри <и вон>[1]ни прѣднихъ, имѣнним Къзан ѡт Бꙋнещи и Ненюца ѡт тами и Іѡнашко Плъ <.... ѡт>[1] тами и Тодор Бегюл дїак ѡт Чорꙋшѣни и Щефан дїак ѡт Ѧрмъшѣни <и Ники>[1]фор Цогое ѡт Ръспопи и Босанчꙋ ѡт тами и Дꙋмитрꙋ столник ѡт .....[1] тꙋ ѡт Стънилещи и Ср...[2]ме.[2]ꙋ ѡ<т>[1] та<м>[1], писащи и скѣдит<елствꙋщи .....>[1] и такоже ѡни себе кꙋпил ѡт прѣд ними єдна част за ѡтнинꙋ ѡт <село>[1] ѡт Къбичещи, что сѣ изберит част єдномꙋ стар, ѡт Настасїꙗ, дъщи Басилїе, ѡ...[1]...[3] книжка ен радї двадесѣт и пет талер битнихъ.

И тиже ѡни себе <кꙋпил>[1] єдна част за ѡтнинꙋ ѡт село Рошиѡри ѡт Рꙋсꙋл и ѡт брат его Іѡнашко и ѡт <сестра нїх>[1] Софронїꙗ, сынове Настасїи. Та ѡни кꙋпил ѡт прѣд поп Кръстѣ ѡт Ѧр<мъшѣни>[1] и ѡт Щефан дїак ѡт тами и ѡт Бꙋргѣлꙗ дїак ѡт Тъбълъещи и Тодор Бегюл <...къс>[1]ѣ част нїх

[1] Loc rupt.
[2] Text ilizibil.
[3] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

ѥлико сѣ изберит рад҃ї двадесѣт талери пинѣзи добрих҃. И тн<же себе wни кѹп>[1]ил wт прѣд нимн ѥдна част за wтнинѹ wт тогоже село Рошиwри wт Бѹхл.[2] ѥ.... ....[1] и ѥлико сѣ изберит рад҃ї wсим талери битих҃.

И тиже wни себе кѹпил <.....п>[1]ръгари wт тръг Каслѹю четири част ....[1] wт Тълпицѣни .....[1] wт Тълпицѣни и wт жена его, сестра поп Роман wт Ромънещи .....[1] пинѣзи добрих҃ что им бѣше викѹпленїе wт Каснлїе, синъ Мър .....[1] wнѹк Болбосеи.

Ино ни видѣше тѣх҃ записе за свѣдѣтелство <wт ...т>[1]олникх҃ людї добрих҃ а ми их҃ вѣровахом и wт нас тиже дали и потвръд<или .... слѹ>[1]зи нашемѹ, Босїюк, и кнѣгнни его, Пнтнлїи, на тѣх҃ внишепиданнїи <wт>[1]нини како да ест им права wтнинѹ и wт нас и потвръжденїе, съ въсем доходом. И ни да сѣ не ѹмишлет.

<..... хѕ>[1]рлд҃ генарїе ѳ҃.

† Господинъ рече.

Дѹмитрашко Щефан вел <лѹгофет ѹчил>[1] <m.p.>.

† Дѹмитрѹ <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. <Iată>[1] au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră, Bosiiuc, şi cneaghina lui, Antimia, cu nişte zapise de mărturie de la mulţi oameni buni şi oşteni de frunte anume: Căzan din Buneşti şi Neniuţa de acolo şi Ionaşco Plă<. . . . de>[1] acolo şi Toader Beghiul diac din Cioruşeni şi Ştefan diac din Armăşeni <şi Nechi>[1]for Ţogoe din Răspopi şi Bosanciu de acolo şi Dumitru stolnic din . . . . . .[1] din Stănileşti şi . . . . . .[2] de acolo, scriind şi mărturisind . . . . . .[1] că au cumpărat dinaintea lor o parte de ocină din <sat>[1] din Căbiceşti, care se va alege partea unui bătrîn, de la Nastasia, fiica lui Vasilie, ...[1], ...[3] nepoata ei, pentru douăzeci şi cinci taleri bătuţi.

Şi de asemenea <au cumpărat>[1] o parte de ocină din satul Roşiori de la Rusul şi de la fratele lui, Ionaşco, şi de la <sora lor>[1] Sofronia, fiii Nastasiei. Aceasta au cumpărat-o dinaintea popii Cîrstea din Ar<măşeni>[1] şi a lui Ştefan diac de acolo şi a lui Burghelea diac din Tăbălăeşti şi Toader Beghiul . . . . . .[1], toată partea lor cît se va alege, pentru douăzeci de taleri, bani buni. Şi de asemenea <au cumpărat>[1] dinaintea lor o parte de ocină din acelaşi sat Roşiori de la Buhl . . . . .[2] . . . . . .[1] cît se va alege, pentru opt taleri bătuţi.

---

[1] Loc rupt.
[2] Text ilizibil.
[3] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Şi de asemenea au cumpărat . . . . . [1] pîrgari din tîrgul Vaslui patru părţi . . . . . [1] din Tălpigeni . . . . . [1], din Tălpigeni şi de la soţia lui, sora popii Roman din Românești, ... [1], bani buni, care i-au fost cumpărătură de la Vasilie, fiul Mărichii, nepotul Bolbosei.

De aceea noi, văzînd acele zapise de mărturie de la atîţi oameni buni, noi am crezut şi de la noi de asemenea am dat şi am întărit slugii noastre Bosiiuc şi cneaghinei lui, Antimia, acele ocini mai sus-scrise, ca să le fie lor dreaptă ocină şi de la noi şi întărire cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

. . . . . [1] 7134 ‹1626› ianuarie 9.
† Domnul a spus.
Dumitraşco Ştefan mare ‹logofăt a învăţat› [1] ‹m.p.›.
† Dumitru ‹a scris›.

Bibl. Acad., MCDLXXXVIII/69.
Orig., hîrtie (33×21), pecete aplicată, stricată.

EDIŢII. Slav şi trad. Ghibănescu, *Surete*, XXIV, p. 137—138.

2

‹Înainte de 1626 ianuarie 10›.

Dochiţa, fiica Solomiei, vinde lui Gavril Capşe pitărel ocină la Stroeşti pe Moldova în ţinutul Suceava.

† Adecă eu Dochiţa, fata Solomiei, mărturisescu eu cu cest zapis al mieu cum eu de bună ‹vo›ia mea, de nimene îndemnată nice înpresurată, am vîndut a mea direaptă ocină şi moşie den sat den Stroeşti, dem partea mîi-me, Solomiei, a treia parte de ocină şi den vatra satului şi den cîmpu şi den moară şi den hăleşteu şi den vaduri de mori, cu tot venitul. Şi o am vîndut această ocină lui Gavril Capşei pit‹ărel› derept cindzeci de taleri bani gata.

Şi mi i-au dat banii toţi deplin dennaintea giupînului Vasilie Tîlmaci şi a lui Vasilie Romăşcel şi a lui Vasilie Corpaci den Lăţcani şi a Stejeranului de acolea şi a Danciului den Homiţa şi a popei den Stroeşti şi Ionaşco de acolea; şi mulţi oameni buni au fost în tocmala noastră.

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Şi pre mai mare mărturie şi credinţă, pusu-ş-au şi aceşti oameni buni toţi peceţile pre acest zapis, ca să aibă a-ş face şi dires domnescu pre această ocină, să-i hie neclătită în véci.

Az Vasile Tîlmaci iscal.

† Vasilie Romăşcel[1].

Arh. St. Iaşi, CLVIII/34.
Orig., hîrtie (32,5 × 20), patru peceţi aplicate.
Datat după întărirea domnească din 1626 ianuarie 10.

EDIŢII. Ghibănescu, *Surete*, XXI, p. 21.

3

1626 (7134) ianuarie 10, Hîrlău.

Radu Mihnea voievod întăreşte lui Gavril Capşe pitărel a treia parte din satul Stroeşti pe Moldova în ţinutul Suceava.

† Ии Радꙋл воєвода, божїєю милостїю господаръ земли Мwлдавскоѥ. Сѫже прїинде прѣд намн и прѣд нашимн мwлдавскимн болѣри слꙋга нашъ, Гаврил Капше пит<ърел>, съ єдин <запис>[2] за свѣдѣтелство wт Каснлїѥ Тълмач и wт Каснлїѥ Ромъшчел и wт Каснлїѥ Корпач wт Лъцкани и wт Стєжерандл wт там и wт Данчꙋл wт Хомица и wт Лѕпꙋл wт там и wт попа wт Строєцн и wт Ишнашко wт там и wт многи людї добри и стари, писмацї и свѣдѣтелствоѭщї ѕ тот запис како кѕпил ѡн собѣ wт прѣд нимн третда част за wтнинѕ wт село Строєцн что на рѣкѕ Мwлдавѣ ѕ волост Сꙋчавскоѥ wт ватрѕ село и wт полѣ и wт млин и wт став и wт нншинї брꙋдове за млин что на Мwлдавѣ wт на Докица, дочка Соломїїа, радї шестдесѣт талери.

Ино ми видѣвше тот запис за свѣдѣтелствоѭщи wт толикиї люди добри а ми вѣроваїом иї и wт господства ми ещеже дали и потвръдили єсми слꙋжѕ нашемѕ, Гаврил Капшѣ пит<ърел>, на тоа третда част за wтнинѕ wт село Строєцн съ млинн и съ брꙋдове и съ вес приход, такоже да єст емꙋ права wтнинда и дѣдннна, виквпленїе съ въсѣкн доходом, непорꙋшенѕ неколиже на вѣки. И ин да сѣ не ѕмишлают. Инако не бъдет.

Ѕ Хрълъѕ, хѕрлд генарїѥ ї.

† Господинъ казал.

† Дѕмитрашко Щефан вел лwгофет ѕчнл <m. p.>.

† Томда <писал>.

[1] Semnături autografe.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră, Gavril Capşe pit‹ărel›, cu un ‹zapis›[1] de mărturie de la Vasilie Tîlmaci şi de la Vasilie Romăşcel şi de la Vasilie Corpaci din Lăţcani şi de la Stejeranul de acolo şi de la Danciul din Homiţa şi de la Lupul de acolo şi de la popa din Stroeşti şi de la Ionaşco de acolo şi de la mulţi oameni buni şi bătrîni, scriind şi mărturisind în acel zapis că şi-a cumpărat el dinaintea lor a treia parte de ocină din satul Stroeşti, ce este pe rîul Moldova, în ţinutul Suceava, din vatra satului şi din cîmp şi din moară şi din iaz şi din alte vaduri de moară ce sînt pe Moldova, de la Dochiţa, fiica Solomiei, pentru şaizeci de taleri.

Deci noi, văzînd acest zapis de mărturie de la atîţi oameni buni, iar noi am crezut şi de la domnia mea încă am dat şi am întărit slugii noastre, Gavril Capşea pit‹ărel›, această a treia parte de ocină din satul Stroeşti, cu moară şi cu vaduri şi cu tot venitul, ca să-i fie dreaptă ocină şi dedină, cumpărătură cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece. Altfel să nu fie.

La Hîrlău, 7134 ‹1626› ianuarie 10.

† Domnul a spus.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat ‹m.p.›.

† Toma ‹a scris›.

Arh. St. Iaşi, CLVIII/12.
Orig., hîrtie (28 × 20), pecete aplicată, căzută.
O trad. din 1806, ibidem, CDXVII/9.

EDIŢII. Slav şi trad. Ghibănescu, *Surete*, XXI, p. 21—22 şi XXIV, p. 139—140.

4

1626 (7134) ianuarie 12, Hîrlău.

Vasilie, fiul lui Gavril Purcel, vinde lui Pană vistiernic a patra parte din jumătatea satului Duşeşti din ţinutul Vaslui.

Adică eu Vasilie, ficiorul lui Gavril Purcel de Duşeşti, de nimea nevoit, nici de nimea îndemnat, ci de bunăvoia mea, m-am sculat şi am vîndut a mea dreaptă ocină şi moşie din sat din Duşeşti, în ţinutul

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

Vasluiului, din giumătate de sat, din partea din sus, a patra parte, şi cu vad de moară în valea Vasluiului şi cu tot vinitul din cîmp şi de moară şi de tutindirea, care parte o-m vîndut dumisale giupînului Pană visternic, drept cinzeci şi doi ughi, care bani i-am luat deplin de la mîna dumisale şi i-am dat toate diresile, cîte am avut, pre mînule dumisale. Iar să să va afla vr-un dires cîndva pre ceste părţi ce-am vîndut, să se dea toate la mîna dumisale lui Pană visternic.

Şi de pre această mărturie să-ş facă dumnialui Pană visternic ispisoace şi urice domneşti, ca să fie dumisale ocină şi moşie în veci neclătit.

Care zapis şi mărturie s-au făcut dinnaintea tuturor boerilor, cîţi mai gios au iscălit şi ş-au pus peceţile.

Pis u Hîrlău, v leat 7134 ‹1626› ghenar 12.
Gheorghie Jora sam pisah.
Drăguşan diiac pisah.
Vasilie Banul.

Bibl. Acad., DIV/127.
Copie din 1835.

5

1626 (7134) ianuarie 13, Hîrlău.

Radu Mihnea voievod întăreşte lui Dumitraşco Fulger diac ocină la Todereşti în ţinutul Cîrligătura, cumpărată de la Dochia, fiica lui Ion Capşea, şi de la alţii.

† Ии Радꙋл воєводa, божїю милостїю господаръ землн Мꙋлдавскон. Ѻже прїндошѣ прѣд намн н прѣд нашнмн болѣрн слꙋга нашемꙋ, Дꙋмнтрашко Фꙋлцер дїак, н съ єдни запнсе за свѣдѣтелство wт слꙋгн наш Іwн бнк армаш н wт Грама бнк ꙋшѣр н wт Яврам пнвничѣр н wт Гаврнл Яврат бнк къта҃ за апроѕн н wт Кръчꙋн Гъwѕ къта҃ н wт Гнwргицъ, сынъ Исак wт Дншкова, н wт Игнат съвїтар wт Іаш н wт Монсею Гребенчѣ дїак н wт Калнн wт Іаш н wт Дръгою н многн людї довернҳ wт wкръст мєднаш, пнсащнн въ тѣҳ запнсе шкожѣ wн себе кꙋпнл wт прѣд нимн єдна част за wтнннꙋ wт село Тодерєщн wт волост Кълнгътꙋрн wт Докїта, дъщя Иwн Капшѣ, късѣ част ѕн єлнко сѣ нзвернт wт катрꙋ село н wт полѣ н wт водꙋ н ꙋ лѣсꙋ съ пасн҃к н съ садовє н съ полѣнамн радї двадесѣт н пет талєр бнтнҳ.

www.dacoromanica.ro

И тиже wн себѣ кѹпил wт прѣд нимн дрѹга част за wтнинѹ wт тогоже село Тодерещи wт Ѣсѣіан, сынъ Ивн Поличанѹл, и wт Василіе, сынъ Мънъилъ, внѹк Пѹркар, ѣсѣ част нѫ елико сѣ изберит wт ватрѹ село и wт водѹ и wт полѣ и wт лѣсѹ и wт вес мѣсто, радѣ петнадесѣт ѹги жолти.

Ино ми видѣвше тѣѫ записе за свѣдателство wт толикиѫ людѣ добриѫ и воиниѫ прѣдниѫ а ми нѫ вѣроваѫшм и wт нас тиже дали и потвръдили есми слѹжи нашемѹ вишеписан, Дѹмитрашко Фѹлѹер дѣак, на тѣѫ вишеписаннѣи частѣ за wтнинѹ wт село Тодерещи како да ест емѹ и wт нас права wтнинѹ ѹ викѹплиніе и потвръжденіе, съ въсем доѫодом, непорѹшенно емѹ неколиже въ вѣки. И нн да се не ѹмишлет.

Пис ѹ Хрълъѹ, ѯзрлд генарѣе гї.

† Господинъ рече.

† Дѹмитрашко Щефан вел лвгофет ѹчил <m. p.>.

† Дѹмитрѹ <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră, Dumitraşco Fulger diac, cu nişte zapise de mărturie de la slugile noastre, Ion fost armaş şi de la Grama fost uşer şi de la Avram pivnicer şi de la Gavril Arvat fost vătaf de aprozi şi de la Crăciun Găoz vătaf şi de la Gheorghiţă, fiul lui Isac din Dişcova, şi de la Ignat săbier din Iaşi şi de la Moiseiu Grebencea diac şi de la Calin din Iaşi şi de la Drăgoiu şi mulţi oameni buni şi megieşi de prinprejur, scriind în aceste zapise că şi-a cumpărat el dinaintea lor o parte de ocină din satul Todereşti din ţinutul Cîrligăturii de la Dochia, fiica lui Ion Capşea, toată partea ei, cît se va alege din vatra satului şi din cîmp şi din apă şi în pădure, cu prisacă şi cu grădini şi cu poieni, pentru douăzeci şi cinci de taleri bătuţi.

Şi de asemenea el şi-a cumpărat dinaintea lor o altă parte de ocină din acelaşi sat Todereşti de la Văsiian, fiul lui Ion Policeanul, şi de la Vasilie, fiul lui Mănăilă, nepotul lui Purcar, toată partea lor, cît se va alege din vatra satului şi din apă şi din cîmp şi din pădure şi din tot locul, pentru cincisprezece ughi galbeni.

Deci noi, văzînd aceste zapise de mărturie de la atîţia oameni buni şi oşteni de frunte, noi i-am crezut şi de la noi de asemenea am dat şi am întărit slugii noastre mai sus-scrise, Dumitraşco Fulger diac, aceste mai sus-scrise părţi de ocină din satul Todereşti, ca să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură şi întărire cu tot venitul neclintit, lui, niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece.

www.dacoromanica.ro

S-a scris la Hîrlău, 7134 <1626> ianuarie 13.
† Domnul a spus.
† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.
† Dumitru <a scris>.

Bibl. Acad., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, VIII/12.
Orig., hîrtie (31 × 20), pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. din 1845.

EDIŢII. Slav şi trad. Ghibănescu, *Ispisoace*, I, partea a II-a, p. 179—181.

6

1626 (7134) ianuarie 14, Hîrlău.

Radu Mihnea voievod întăreşte lui Gheorghiţă Jorea jumătate din satul Bleşcinăuţi şi a patra parte din Zubriceni, cumpărate de la călugării m-rii Sf. Sava din Iaşi.

† Ѡ Радꙋл воєвода, божїю милостїю господаръ земли Ѡлдавскоѥ. Ѡже прїнде прѣд нами и прѣд всѣми нашими ѡлдавскими болѣри великими и малими молебницы нашн, ꙋгꙋмєнꙋ и късѣмꙋ съборꙋ ѡт свѣта монастр Свѣти Сава ѡт тръг Ѡшскоѥ, нѣкими непонꙋжденн дни присиловани, и продали нꙋ правда ѡтнинꙋ и викꙋпленїѥ половина ѡт вес село Блешченъѡцы и четвръта част ѡт село Зꙋбричѣни иже сꙋт ꙋ волшст Хотинскоѥ съ вес прихѡдом. Та продали слꙋги нашемꙋ, Гиѡргицы Жорѣ, радꙋ єдна сто ꙋги жолтꙋ, что тая половина село Блешченъѡцы и четвръта част ѡт село Зꙋбречѣни бѣше поставил заклад до калꙋгери ѡт Свѣти Сава Ѡлена, жина Д<ръган>[1] Мълаю, и съ сынове ѥи Дꙋмитрашко и Іѡнашко и Василїѥ ради єдн<..... пр>[1]и дьни Гашпар воєводꙋ. Таже слꙋга наш, Гиѡргицъ Жорѣ, въст<ал сѣ .....[1] ѕи р̃ ꙋги жолтꙋ въ рꙋки ꙋгꙋмєнꙋ и вес съборꙋ ѡт .....[1] ꙗко ꙋвидѣхом нꙋ доброволноѥ токмеж неплъна .....[1] и потвръдихом слꙋги наш, Гиѡргицъ Жорѣ, на та половина <ѡт>[1] село Блешчинъѡцы и четвръта част ѡт Зꙋбричѣни на Теребне како да ест ѥмꙋ и ѡт господства ми права ѡтнинꙋ и дѣднинꙋ и викꙋпленїѥ съ въсѣм дохѡдом, непорꙋшенꙋ никꙋлиже на вѣки. Ин да сѣ не ꙋмишлает прѣд сим листом господства ми.

Ꙋ Хърлъꙋ, ×зрлд гєнарїѥ Аї.
† Господинъ казал.
† Дꙋмитрашко Щефан вел логофет ꙋчил <m. p.>.
† Сава <писал>.

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, rugătorii noştri, egumenul şi tot soborul de la sfînta mănăstire Sfîntul Sava din tîrgul Iaşi, nesiliţi de nimeni şi neasupriţi, şi au vîndut dreapta lor ocină şi cumpărătură, jumătate din tot satul Bleşcenăuţi şi a patra parte din satul Zubriceni, care sînt în ţinutul Hotinului, cu tot venitul. Acestea le-au vîndut slugii noastre, Gheorghiţă Jorea, pentru o sută de ughi galbeni; care jumătate de sat Bleşcenăuţi şi a patra parte din satul Zubriceni le pusese zălog la călugării de la Sfîntul Sava Olena, soţia lui D<răgan>[1] Mălaiu, şi cu fiii ei, Dumitraşco şi Ionaşco şi Vasilie, pentru . . . . . în zilele lui Gaşpar voievod. Iar sluga noastră, Gheorghiţă Jorea, s-a sculat . . . . . [1] bani, 100 ughi galbeni, în mîinile egumenului şi a tot soborul de la . . . . . [1] dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoe şi <plata>[1] deplină . . . . . [1] şi am întărit slugii noastre, Gheorghiţă Jorea, această jumătate <din>[1] satul Bleşcinăuţi şi a patra parte din Zubriceni pe Terebna, ca să-i fie şi de la domnia mea dreaptă ocină şi dedină şi cumpărătură cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Hîrlău, 7134 <1626> ianuarie 14.
Domnul a spus.
† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.
† Sava <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CLXXIV/17.
Orig., hîrtie (30 × 21,5), rupt, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. din 1817.

7

1626 (7134) ianuarie 20, Hîrlău.

Radu Mihnea voievod întăreşte lui Pătraşco diac mai multe ogoare la Zăbrăuţi.

† Ѡ Радꙋл воєвода, божїю милостїю господаръ землн Мѡлдавскон. Ѯже прїнде прѣд намн н прѣд нашнмн болѣрн слꙋгѣ нашнм, Пътрашко дїак, съ єдин запнс за свѣдителство ѡт Іѡн Богдан н Тома н Ѳтан н Цапꙋл н Продан

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

и Глигорїе и Василїе Хѹлпашь wт Бѣтинещи и wт Прокопїе и Тофан и Тома wт Шолдещи и wт миоги людї добри и стари, сице пїсамщи и свѣдителст<вѹ>[1]щи въ тихъ записе како прїндет прѣд нимн, неким непоножден дни п<р>[1]исловен, Пътрѹ wт Бѣтинещи и продал емѹ един ник ѹ царинѹ ...[2] радї пет талери личнихъ.

И такождире продал емѹ ...[3] един ник ѹ Цѣлине радї пет талери личнїн. И тиже ...[3] продал емѹ един ник ѹ царинѹ ...[4] радї пет талери личнихъ.

Ино мы, цако видѣхом тѣхъ записе wт толикыхъ людї добри и стари, вѣровахом и wт нас такождире дадохом и потвърдихом емѹ на тѣхъ ниви иже вишепишем ѹ Зъбръѹци како да бъдет емѹ прака wтнинѹ и викѹпленїе съ вес приходом, непорошен николиже на вѣкы, прѣд сим листом нашем.

Ѹ Хрълъѹ, ×зрлд гендрїе к҃.

† Сам господинъ велѣл.

Дѹмитрашко Щефан вел лвгофет ѹчил <m. p.>.

† Щефан <писал>.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră, Pătraşco diac, cu un zapis de mărturie de la Ion Bogdan şi Toma şi Stan şi Ţapul şi Prodan şi Gligorie şi Vasilie Hulpaş din Bătineşti şi de la Procopie şi Tofan şi Toma din Şoldeşti şi de la mulţi oameni buni şi bătrîni, astfel scriind şi mărturisind în acele zapise că a venit înaintea lor, de nimeni nesilit nici asuprit, Pătru din Bătineşti şi i-a vîndut un ogor în ţarină, .[5] pentru cinci taleri număraţi.

Şi de asemeni i-a vîndut . . . .[6] un ogor la Ţeline, pentru cinci taleri număraţi. Şi de asemeni i-a vîndut . . .[6] un ogor în ţarină . . . .[7], pentru cinci taleri număraţi.

Deci noi, dacă am văzut acele zapise de la atîţia oameni buni şi bătrîni am crezut, de asemenea i-am dat şi de la noi şi i-am întărit aceste ogoare, ce scriem mai sus, la Zăbrăuţi, ca să-i fie dreaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul neclintit, niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

---

[1] Loc rupt.
[2] Loc alb, pe care s-a scris ulterior, cu altă cerneală, подли Маргине.
[3] Loc alb, pe care s-a scris ulterior, cu altă cerneală, Пънтелею Хоуѣ
[4] Loc alb, pe care s-a scris ulterior, cu altă cerneală, до Сѣкътѣри.
[5] Loc alb, pe care s-a scris ulterior „lîngă Margine".
[6] Loc alb, pe care s-a scris ulterior „Pănteleiu Hogea".
[7] Loc alb, pe care s-a scris ulterior „la Săcături".

www.dacoromanica.ro

La Hîrlău, 7134 <1626> ianuarie 20.
† Însuşi domnul a poruncit.
Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.
† Ştefan <a scris>.

Arh. St. Buc., Schitul Brazi, XXXVII/1—2.
Orig., hîrtie (29×20,5), pecete timbrată.
Cu două trad. din 1761 şi 1851.
Trad. ibidem, XXXIV/34; altă trad. în ms 591 f. 30 v.

8

<1626> ianuarie 25.

Toader Moţoc vinde lui Pană vistiernic a patra parte din satul Petreşti în ţinutul Bacău, cu 180 galbeni.

† Adecă eu, Toader Moţoc, scriu şi mărturisescu cu cest zapis al mieu, de nime nevoit nice silit nice îndemnat, ce de bunăvoia mea m-am sculat ş-am vîndut a mea dereaptă ocină şi moşie de la părinţii miei, în derése ce aveam, den uric ce-au avut părinţii noştri, a patra parte de sat de Petreşti, de ţinutul Bacăului, cu tot venitul lui, den cîmpu şi den pădure şi den giumătate de moară gata, pre apa Bistriţii, care ocină, ce-i mai sus-scrisă, am vîndut-ă dumisale vistérnicului Pană, derept o sută şi optdzăci de galbeni buni, care bani mi i-au plătit deplin în mînule méle, dennaintea tuturor boiarilor cîţi mai gios scriu şi mărturisescu. Pentru mai mare credinţa ne-am [1] pus peceţile ş-am iscălit.

Derept acea, de astădzi înnainte ca să-i fie dumisale ocină şi moşie, nescumpărată, în véci.

Iară carele de oamenii noştri şi de ruda noastră va vrea să întoarcă şi să strîce această tocmală a noastră, să aibă a-ş întreba cu mene, iar cu vistérnicul Pană să n-aibă a-şi întreba niciodată. De-aceasta scriu şi mărturisescu. Să să ştie.

Ghenarie 25 dni.
† Azŭ Toader Moţoc.
Ionaşco Peac biv jicnicér.
Az Vasilie Neagoe.
Dumitru Buhuş.

[1] „Ne-am" text modificat de altă mînă ulterior în „ş-au".

www.dacoromanica.ro

† Az Va...lie[1] Romăşcel.
Az Toader <Pătr>[1]aşcovici.
† Isac Stîrcea.
† Ionaşco Prăjescul iscal[2].

Bibl. Acad., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, I/62.
Orig., hîrtie (30 × 20,5), şapte peceţi aplicate.
Datat după doc. din 1625 decembrie 22, publicat în *DIR, veacul XVII, A*, vol. V, p. 377, cînd Nechita Moţoc, fratele lui Toader Moţoc, vinde parte tot la Petreşti şi tot lui Pană vistiernic.

EDIŢII. Ghibănescu, *Ispisoace*, II, partea I, p. 56—57.

9

1626 (7134) <februarie-iunie>, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii de la Hlincea un loc domnesc din hotarul tîrgului Iaşi, odată cu stabilirea aici a călugărilor scoşi de la m-rea Aron Vodă.

† Ѡ Мирон Барновскїй Могила воєвода, божїю милостїю господарь земли Молдавскои. Scriem şi mărturisim cu scrisoarea domnii méle pentru rîndul cestor călugăraş, carii au fost petrecîndu mai denainte vreme la mănăstirea lui Aron vodă. Şi într-acéia Radul vodă i-au scos de acolo şi au pus alţi călugări, oameni streini din Ţara Grecească, iar ei îmbla din mănăstire în mănăstire, carii pre unde au putut. Într-acéia, deacă ne-au dăruit milostivul Dumnădzău întru aceasta cinste cu domniia ţerîi Moldovei, vădzindu pre acei săraci de călugăraş îmblîndu din mănăstire în mănăstire, datu-le-am pentru mănăstirea lor ce s-au chemat mănăstirea lui Aron vodă, le-am dat mănăstirea Zotei de la Hlincea, să odihnească acolé.

Şi le-am făcut lége cu acei călugări, deci de le-au dat şi oarece din bucate ca<n>[3] din toate, din ce au fost agonisita lor şi doao falci de vie <în>[3] Şorogari.

Şi vădzindu domniia mea acea svîntă mănăstire că s-au pustiit şi au rămas săracă can <d>[3]in toate şi neavîndu hotar, unde să hrăni, domniia mea m-am milostivit şi am dat şi am miluit svînta mănăstire ce scrie mai sus, Zotei de la Hlincea, unde iaste hramul svîntul mare măcinic a lui Hristos, v<o>[3]nic Ghiorghie, cu tot locul înpregiurul mănăs-

[1] Lectură nesigură.
[2] Toate semnăturile sînt autografe.
[3] Loc rupt în original, text ilizibil în fotocopie.

www.dacoromanica.ro

tirei cu locuri de grădini pre din gios de satul Hlincea şi la vale cu Băhniţa şi în direptul locului spre apus, în capul iazului Ezerénilor de la <. . . . Horpaz >[1] şi din capul iazului, direptu în sus alaturea cu hălăşteul cu grădina lui Adam şi cu tot Horpazul şi de la grădina lui Adam prin rediu pre deasupra dealului despre Ezereni, pînă direptu casa Şoldăiului şi de acolo pre muchea dealului în gios spre Ciurbeşti, la o movilă în marginea rediului din gios şi de acolé tot în gios, la movilele Ciurbeştilor şi de la movile direptu la vale spre răsărit, pre drumul cel mare la vale, tot spre răsărit, la o fîntînă lîngă drum şi de acolé în curmedziş peste drumul cel mare şi tréce peste vale la humă, tot spre răsărit şi cu poeni de fînaţ <ce >[1] să chiiamă Bahna cu lozele şi Arjavăţul şi Mocreţul despre răsărit de apa Miculinei, cu tot venitul. Ca acel loc iaste dereptu domnescu, ascultătoriu de ocolul tîrgului Iaşilor.

Deci ca să fie de la domniia mea svintei mănăstiri ce scrie mai sus direaptă ocină şi dare şi miluire şi uric şi întăritură neclătit nici odănuoară în véci, înaintea cărţei noastre. И ин да сѣ не ѕмишлѧ т.

Пис ѕ Іас, в лѣт ×ѕр҃д гєнаріѣ ѕ҃ї дьны.

† Gдам господинъ вєлѧл.

Иw Мирон Брънковски воєвода <m. p.>.

† Василіѣ Кѡрлат <писал>[2].

Bibl. Acad., Fotografii, XXXII/47.

Fotocopie după orig., hîrtie, pecete aplicată, căzută.

Cu copii la Arh. St. Buc., ms 628 f. 19 şi 629 f. 235.

Deşi doc. este autentic şi data foarte clar scrisă, totuşi în 1626 ianuarie 17 nu domnea încă Miron Barnovschi.

Datat doc. în domnia acestuia pînă la încheierea procesului dintre călugării moldoveni şi greci (iunie 30, cf. doc. nr. 87).

EDIŢII. Iorga, *Neamul lui Petru Şchiopul*, p. 376—377; Velichi, *Doc. Constantinopol*, p. 524—525.

10

1626 (7134) <februarie — august>.

Miron Barnovschi voievod împuterniceşte pe Lupul Prăjescul să ţină partea de ocină din Druleşti a lui Toader Şeptemese, pentru datorie.

† Іw Мирон Бърновски Мовила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Молдавскон. Dat-am cartea domniei mele Lupului Prăjescul şi vorni-

[1] Loc rupt în original, text ilizibil în fotocopie.

[2] Şi altul să nu se amestece. S-a scris la Iaşi, în anul 7134 <1626> ianuarie 17 zile. + Însuşi domnul a poruncit. Io Miron Bărnovschi voievod. + Vasilie Corlat <a scris>.

www.dacoromanica.ro

celului său spre aceia el ca să fie tare şi puternic cu cartea dumnii mele a ţinea şi a opri toată partea de ocină din satu din Druleşti ci să va alege partea lui Toadir Şeptemese cu tot vinitul ci va fi, pentru căci este el datoriu cu neşte bani şi nu va el să dea banii. Derept aceia nime să nu cuteze preste cartea dumnii mele. Тако да знанте.

І Іас, лѣт ×зрлд.

Господинъ рече.

Вел логофет Вчнл.

Иван <пнсал>[1].

Arh. St. Buc., ms 818 f. 34.
Copie.

11

1626 (7134) <februarie — august>.

Miron Barnovschi voievod porunceşte slugilor domneşti din ţinutul Adjud să nu tulbure satele m-rii Vizantea.

O carte de la domnul Miron Barnovsche Moghila voevod, întru care scrie la toate slugile domneşti, la desetnicii de stupi şi la goştinari<i> de oi şi de mascuri şi la toţi dăbilari<i>, care vor umbla cu slujbe la ţinut <ul> Agiudului, pentru bucatele sfintei mănăstiri <Vizantea>[2], întru nimică să nu le supere, nici să le învăluiască, cît de puţin, căci care va face cît de puţin val, de mare certare va fi.

V let 7134 <1626>.

Arh. St. Buc., ms 580 f. 41.
Rezumat din anul 1802.
Datat după domn şi văleat.

12

<1626 februarie — 1627 decembrie>.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gavrilaş pîrcălab de Hotin satul Iujineţul în ţinutul Cernăuti.

† Ис Мирон Брънковскїи Могила воевода, божїю милостїю господарь земли <Мълдавскои. Сѫжє прїиде прѣд нами и> прѣд вснми нашими болѣри наши

[1] Astfel să ştiţi. La Iaşi, anul 7134 <1626>. Domnul a spus. Marele logofăt a învăţat. Ivan <a scris>.

[2] Cuvînt luat din titlul rezumatelor.

www.dacoromanica.ro

вѣрнїи болѣрин, Гаврила<ш пръкълаб .....> нѣкиѫ записе wт людї добриѫ и стариѫ что wн соби кѹп<ил .....> Стъѹчѣни ѕ старїи стаѫ и съ мѣсто за стаѫ что ѕ волост Чернъѹцско<мѹ ..... > шест частн. Иноже єдна част wт тогожѳ село wн соби кѹпил wт Глигорч<ѣ .....> привилєгїа за даанїѳ и за вникѹпленїѳ что имал дѣд его, Рохоз<на дїак, и за потвръж>денїѳ wт Іанкѹла воєвода тоа wн соби кѹпил за тридєсѣт и шест т<алєри .....> Тъѹтѹл и Минѫнлъ врѣдник и Іѡнашко Хѣрцѣ и Іѡнашко шолтѹз со ..... а дрѹгаа част wн соби кѹпил wт Минта, сестра Глигорчѣ, пакиже дочка ..... за петдесѣт талєри сребрънниѫ, а третаа част wт тогожѳ село wн соби <кѹпил .....> Мътїаш и wт мъж ѳи Гаврил и wт сынѹвє им, Іѡнашко и Їнтон, за тридесѣт ..... четвър>таа част wн соби кѹпил wт Соломон, тиже сынъ Мътїаш, внѹк Рохозни дїак, ... сребрънниѫ а петаа част wт тогожѳ село пакиже wн соби кѹпил wт Минта, дочка ..... ѳи Магдїи за петдесѣт талєри сребрънниѫ, а шестаа част wт тогожѳ село кѹп<ил .....> Ихнатко за wсемдесѣт талєри сребрънниѫ, что тоа част за wтнинѹ кѹпил соби ..... Къзакѹл, сынъ Мътїаш.

Тѣм радї тоѳ вишєписанноѳ село на имѣ Іѡжинецѹл по ..... съ мѣсто за стаѫ да ѥст болѣрињ нашемѹ вишєписаннолмѹ, Гаврилаш пръкълаб .... нїѳ и потвръжденїѳ, съ въсѣм доѫодом. И ин да сѣ не ѹмишлѧт.

Пис ѕ .....

† Господинъ казал.

Дѹмитрашко Щєфан вел лѹгофет ѹчил <m. p.>.

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării <Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi> înaintea tuturor boierilor noştri credinciosul nostru boier, Gavrilaş <pîrcălab . . . . . şi a arătat înaintea> noastră nişte zapise de la oameni buni şi bătrîni că el şi-a cumpărat <. . . . . mai sus de> Stăuceni la iazul vechi şi cu loc de iaz, care este în ţinutul Cernăuţi . . . . . şase părţi. Deci o parte din acest sat el şi-a cumpărat-o de la Gligorcea <. . . . din> privilegiul de danie şi de cumpărătură, pe care l-a avut bunicul lui, Rohozna diac <. . . . . şi de> întărire de la Iancul voievod. Aceasta a cumpărat-o pentru treizeci şi şase taleri . . . . . Tăutul şi Mihăilă ureadnic şi Ionaşco Herţea şi Ionaşco şoltuz . . . . . iar altă parte el şi-a cumpărat-o de la Minta, sora lui Gligorcea, iarăşi fiica . . . . . pentru cinzeci de taleri de argint, iar a treia parte din acelaşi sat el şi-a cumpărat-o . . . . . Mătiaş şi de la bărbatul ei Gavril şi de la fiii lor, Ionaşco şi Anton, pentru treizeci . . . . . a patra parte el şi-a cumpărat-o de la Solomon, de asemenea fiul lui Mătiaş, nepotul lui Rohozna diac, ... de argint, iar a cincea parte din acelaşi sat el iarăşi

www.dacoromanica.ro

şi-a cumpărat-o de la Minta, fiica <Ilenii . . . . . .> ei Magda, pentru cinzeci de taleri de argint, iar a şasea parte din acelaşi sat a cumpărat-o de la <Vărvara, cneaghina lui> Ihnatco pentru optzeci de taleri de argint. Care parte de ocină şi-au cumpărat-o <Vărvara şi bărbatul ei Ihnatco de la> Căzacul, fiul lui Mătiaş.

Pentru aceea, acest sat mai sus scris anume Iujineţul mai sus <de Stăuceni> cu loc de iaz să fie boierului nostru mai sus scris, Gavrilaş pîrcălab . . . . . şi întărire, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

S-a scris la . . . . . .

† Domnul a spus.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

Biblioteca Centrală de Stat, V/1.
Orig., hîrtie (42 × 18), pecete timbrată; lipsă o treime din act.
Datat după Gavrilaş pîrcălab de Hotin în domnia lui Miron Barnovschi.

13

<1626 februarie — 1629 august>.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ifrim Medrea parte de ocină la Mogoşeşti, pentru care a avut pîră cu Penteleiu din Hărliceşti şi Zaharia din Zbereşti.

† Ѡ Мїрон Барновскїи Могила воевода, божїю милостїю господарь землї Мѡлдавскои. Adecă au avut dzi naintea noastră Ifrim Medrea cu Penteleiu din Hărliceşti şi cu Zahariia din Zbereşti printr-o parte de ocină din sat din Mogoşeşti, dintr-a treia parte de sat a opta parte, de partea Vrîncenilor, cu vadu de moară. Deci, le-au fost dzua în dzua de svetii Vasilie, să vie Penteleiu şi Zahariia, să fie de faţă naintea noastră şi cu oameni buni, să giure cum n-are Ifrim moşie acolo. Deci cîndu au fost dzua, ei n-au venit la dzi, ce au rămas din dzi şi din lége, iar Ifrim el au venit la dzi şi au aşteptat preste dzi 4 săptămîni preste dzi şi s-au direptat şi ş-au pus herîia.

Deci de acmu nainte Ifrim să aibă a-ş ţinea moşiia, cum mai sus scrie, cu tot venitul, iar Penteleiu şi Zahariia să n-aibă a mai pîrî nice a dobîndi în véci. Iar să vor avea Penteleiu cu Zahariia nescare dirésă pre

www.dacoromanica.ro

acea ocină, să nu să creadză. Alt nime să n-‹aibă a să ames›[1]teca preste cartea domnii méle.

Пнс ..... [1]
†Господинъ рече.
Дѕмитрашко Щефан вел логофет [2] .....[1] ‹m. p.›.

Bibl. Acad., DCCXXXV/40.
Orig., hîrtie (30,5 × 19,5), pecete aplicată, căzută.
Datat după domn.

14

‹1626 februarie — 1629 august›.

Namestnicul ţinutului Neamţ arată domnului Miron Barnovschi că s-au găsit documentele m-rii Bisericani, fiind înapoiate de nepoţii posluşnicilor, cărora le fuseseră încredinţate mai înainte vreme.

† Иже въ Христа Бога благочестивомѹ и Христолюбивомѹ и Дхѹ свѣтомѹ wсѣянномѹ и ангелъском дѣадимом вѣнчанномѹ, прѣѹкрашенномѹ и въсемилостивомѹ господинѹ нашемѹ, Iw Мирон Барновски Могила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Молдавскои[3]. Cătr-acéstea dăm ştire măriei dumitale, milostive domne, de rîndul părinţilor de la Beserecani, c-au venit înaintea nostră cu neşte urice a sfentie mănăstiri; ce acéle urece au fost date de părintele Iusip, stariţul mănăstiriei, la neşte posluşnici ce-au fost avîndu de mult, credinciuş, ca să le ţie. Întru-cea s-au tîmplat morte părintelui stariţului, alţi călugăraş ce-au fost au întrebat pre-acei posluşnici de-aceste urece, ei nu le-au dat, ce-au stătut închise pîn-acmu. Cînd au fost acmu, neşte strănepoţi acelor posluşnici bătrîni şi le-au aflat şi le-au dat părinţilor denaintea nostră.

Deci, dăm ştire măriei dumitale; măriia dumitale veri face cum te va năstăvi milostivul Dumnedzău şi cinstita maică. И въсвлагїи Богъ

[1] Loc rupt.
[2] S-a scris ... Domnul a spus. Dumitraşco Ştefan mare logofăt ...
[3] † Celui în Hristos Dumnezeu binecinstitor şi de Hristos iubitor şi de Duhul sfînt luminat şi cu cunună îngerească încununat, preaimpodobitului şi atotmilostivului domnului nostru, Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mi.a lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei.

www.dacoromanica.ro

Да ѕмножит дни и лѣти величѣствїю ти мирно и безпечално, ѡ Христѣ, амин. Прахъ и пепел из под честних ногѣ величѣствїю господства ти. Намѣстник волост Немцекон.

† Епифанїе <m. p.>.

Богъ нашъ[1] ..... [2] <m. p.>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, XIII/9.
Orig., hîrtie (31,5 × 19,5), două peceţi aplicate.
Datat după domn.

EDIŢII. Hasdeu, *Arh. ist.*, p. 92.

15

1626 (7134) februarie 3, Hîrlău.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Bisericani satul Troiţa din ţinutul Neamţ şi satul Popceşti din ocolul Neamţ.

† Ѡ Мирѡн Барновскїе Ѡвгила воевода, божїею милостїю господарь земли Ѡвлдавскоѥ. Ѡже господство ми дали и поновили и потвръдили есми свѣтѣи монастир називаимаго Бесерекани, иджѥ ест Храмъ свѣтоѥ благовѣщаанїѧ свѣтѣи владичице нашеи богородице и приснодѣвѣ Марїа, едно село на имѣ Троица что на потоцѣ Краковѧ оу волост Немеческоѥ и съ мѣсто за манастир на тоа потѡк Краковѣ.

И такождѣри и на дрѣгою село на имѧ Попчеци, что ест пакиже на Краковѣ за ѡкол Нѣмцѣ, ѡт исписоачѣ и ѡт прѣждѣнїе что имают молѣбници наши манѧ ѡт тоа свѣтаа монастир за даанїе и милованїе и за потвръжденїе ѡт Ѳтефан Томшѣ воевода и ѡт Радѣл воевода.

Тѣм радѣ такоже да естъ и ѡт господства ми свѣтѣи монастир правда даанїе и потвръжденїю тѣх двѧх селах, Трро<н>ца и Попчецїи, съ васѣм доходом, непорѣшенѣ неколиже на вѣки. Ин да сѣ не ѕмишают. Инако не бѫдет.

Ѕ Хрълъѣ, ×ѕрдѧ февруарїе ~ г.

† Сам ~господинъ велѣл.

Дѣмитрашко Щефан вел лвгофет ѕчил <m. p.>.

† Тома <писал>.

[1] Şi atotbunul Dumnezeu să înmulţească zilele şi anii măriei talc cu pace şi fără griji, în Hristos, amin. Praf şi cenuşă de sub cinstitele picioare ale măriei domniei tale. Namestnicul ţinutului Neamţ.
Epifanie <m. p.>.
Dumnezeul nostru...
[2] Text indescifrabil.

www.dacoromanica.ro

† Io Miron Barnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am înnoit şi am întărit sfintei mănăstiri, numite Beserecani, unde este hramul sfintei buneivestiri a sfintei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară, Maria, un sat anume Troiţa, ce este pe pîrîul Cracău, în ţinutul Neamţ, şi cu loc de mori, pe acest pîrîu Cracău.

Şi de asemenea şi alt sat, anume Popceştii, ce este tot pe Cracău, de ocolul Neamţului, din ispisoace şi din direse de danie şi de miluire şi de întărire ce au rugătorii noştri, monahii de la această sfîntă mănăstire, de la Ştefan Tomşea voievod şi de la Radul voievod.

De aceea, să fie şi de la domnia mea sfintei mănăstiri dreaptă danie şi întărire aceste două sate, Troiţa şi Popceştii, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Altul să nu se amestece. Altfel să nu fie.

La Hîrlău, 7134 <1626> februarie 3.

† Însuşi domnul a poruncit.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Toma <a scris>.

Bibl. Acad., LXXXVI/12.
Orig., hîrtie (30 × 18,5), pecete aplicată, căzută.
O trad. din sec. al XIX-lea la Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, X/11 a.

16

1626 (7134) februarie 3, Hîrlău.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Bisericani o braniştе, poiană şi curătură în hotarul mănăstirii.

† Иw Мирронъ Барновскїѣ Могила воєвода, божїею милостїю господаръ земле Мwлдавскоѧ. Сѫже господство ми дали и поновили и потвръдили есми свѣтѣи монастир Бесерекани, ѣдеже ест Храмъ благовѣщанїѣ прѣсвѣтїѣ владичице нашѫ богородице и приснодѣвы, Марїѣ, на єдин Хотар wт бранище wт нарѣждєнїю что имал свѣтаа монастир wт Єремїѣ Могила воєвода и wт инїи прѣднїи господары и wт Радѫл воєвода за даанїѣ и милованїѣ.

Єже почант сѧ twт Хотар wт рѣцѫ Бистрици wт потоцѣ єже ест више глав полѣна Цръкwв Иwв и wт толѣ въ просто мѣстїѣ по нѣкїи источники иже течет wт гор Бовл и через Кѫлмѣ Бовлови на источник Хлъм, иже сѧ зовет имѣ Хорцѫри, и горѣ источник до нѣкїи пѫти и горѣ по пѫти до Кѫлмѣ Єлшин више до Иwг Ѯгрїи и wт тѫдѫ по нѣкїи крънице више кѫлмѣ

www.dacoromanica.ro

Ишт Ѹгрининскоѥ до ѕстїѧ рѣцѫ Чернѣм на рѣцѣ Биказ и горѣ рѣцѣ до ѕстъ Жидан тажѥ Потока Иванѹшѧлѧи до кѫлмѣ и ѡт толѣ на шѣършїилѥ Ѩцеи и мъгѹра съ въсѣмли источничи и Ѩцѣ до оуст Таркъѧ и долѣ до рѣцѫ Бистрици и ѡт тѫдѧ више рѣцѣ по шѣ страни[1] г<о>[2]р<ѣ>[2] до полѣна Цръков Iшѣ до глави вишше иже ѥст вѥс Хотари бранице съвъкѹплѥи въ знаменїѥ и три полѣни Цръков Ишѣ и Крънѧл Полѣна и Полѣ<на>[3] ѡт ѕст Биказ.

И тиже даѥм и потвръждаѥм свѣтѣи монастир вишеписана на ѣдна полѣна что ѥст им кѹпежна ѡт Герман ѡт Дръмънеци радї ѧ вол, ѕ крави ѡт неписок за ѕтвръжденїю ѡт Радѧл воѥвода что сѣ шѣрѣцѥт част Герман ѡт Полѣна Биказл.

И тиже даѥм и потвръждаѥм на ѣдна шчеценїѥ иже ѥст въ ѕст потоцѣ Биказлови, полѣна Биказовѣ, вишнѣа част что бил кѹпежно ѡт Ишнашко Дѧка ѡт село Дръмънеци.

Тѣм радї такоже да бѫдѣт свѣтѣи монастир и ѡт господства ми даанїѥ и потвръжденїѥ тѣѫ вишеписани ѡтнини и полѣни съ въсѣм доѫодом, непорѧшенѫ неколиже на вѣки. Ин да сѣ не ѧмнишают.

Ѧ Хрълъѧ, ×зрлд февр҃ѧріѥ ѳ҃.

† Сам господинъ вел҃ѣл.

Дѧмнтрашко Щефан вел лѹгофет <m.p.>.

† Тома <писал>.

† Io Miron Barnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am înnoit şi am întărit sfintei mănăstiri Beserecani, unde este hramul buneivestiri a preasfintei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară, Maria, un hotar din branişte, din direse de danie şi de miluire ce a avut sfînta mănăstire de la Erimia Moghila voievod şi de la alţi domni dinainte şi de la Radul voievod.

Şi se începe acest hotar de la rîul Bistriţa, de la pîrîul care este mai sus de capul poienii Bisericii lui Iov şi de acolo drept la nişte izvoare ce curg din dealul Boul şi peste Culmea Boului şi izvorul Holmului care se numeşte Horşturi şi în sus izvorul la un drum şi în sus pe drum pînă la Culmea Semei, mai sus pînă la Piciorul Ungurului şi de acolo pe la o fîntînă mai sus de culmea Piciorul Ungurului pînă la gura rîului Neagra, pe rîul Bicaz şi în sus pe rîu pînă la gura Jidanului şi Pîrîul Ivanuşului pînă la culme şi de acolo la obîrşiile Aţei şi măgura cu toate izvoarele

[1] Cuvînt retuşat.
[2] Loc rupt.
[3] Omis.

www.dacoromanica.ro

şi Aţa pînă la gura Tarcăului şi la vale pînă la rîul Bistriţa şi de acolo în sus pe rîu, pe amîndouă părţile, în sus pînă la poiana Bisericii lui Iov, la capul de sus, care este tot hotarul braniştei, cuprins în semne şi trei poieni: Biserica lui Iov şi Poiana Cîrnul şi Poiana de la gura Bicazului.

Şi de asemenea dăm şi întărim sfintei mănăstiri mai sus-scrise o poiană ce le este cumpărătură de la Gherman din Dărmăneşti pentru un bou <şi> 2 vaci, din ispisocul de întărire de la Radul voievod, ce se va afla partea lui Gherman din Poiana Bicazului.

Şi de asemeni dăm şi întărim o curătură, care este la gura pîrîului Bicaz, poiana Bicazului, partea de sus, care a fost cumpărătură de la Ionaşco Duca din satul Dărmăneşti.

Pentru aceea să fie sfintei mănăstiri şi de la domnia mea danie şi întărire aceste mai sus-scrise ocine şi poieni, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Altul să nu se amestece.

La Hîrlău, 7134 <1626> februarie 3.

† Însuşi domnul a poruncit.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt <m.p.>.

† Toma <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, XIII/17.
Orig., hîrtie (31 × 12), pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. din 1850.

17

1626 (7134) februarie 3, Hîrlău.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Secul mori, prisacă, vecini la Tîrgul Frumos, dăruite de alţi domni.

† Ѡу Мирон Барновскїѣ Могила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскои. Ѡжє господство мн дали и помиловали и потвръдили есми молебникомъ нашимъ, игѹменѹ и въсємѹ съборѹ ѡт свѣтаа монастир назнаємаа Съкѹл, єдєже єст Храм свѣтаго и славнаго пророка и прєдтєча кръстителѣ Христова, Ѡанна, и чьстнаго єго ѕѣкновєнїе, нѣ правою ѡтнинѹ и дѣдннѹ ѡт нѣ правою нарѣденїи что имали за милованїе и за потвръжденїе ѡт Єремїа Могила воєвода и ѡт Стефан и ѡт Радѹл воєвода нѣкнѣ млнн и єдна пасика и єдна ѡдаа и нѣкнѣ сѣсенди нжє сѣт на Хотар господства мн до Краснїи Тръг.

Тѣм радї како да сѣт и ѡт нас свѣтѣи монастир правда даниїе и милованїе и потвръжденїе съ въсєм доѣодом, непорѹшєнно николнжє на вѣки вѣчнѣ. Ѧ кто сѧ покосит разоритї или сказитї наша даниїе и милованїе и потвръжденїе,

www.dacoromanica.ro

да ѣст непрощен wт Господа Бога и wт тѣ wтецъ никинскѣ и wт късѣ свѣтнѣ богоугождъшинѣ, амин.

Ѯ Хрълъѕ, хѕрдд февръарїѣ ѓ.

† Сам господинъ велѣл.

† Дѕмитрашко Ѭефан вел лwгофет ѕчил <m.p.>.

† Власїѣ <писал>.

† Io Miron Barnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am miluit şi am întărit rugătorilor noştri, egumenul şi întregul sobor de la sfînta mănăstire numită Săcul, unde este hramul sfîntului şi slăvitului prooroc şi înaintemergător, botezătorul lui Hristos, Ioan, şi cinstitei lui tăieri, dreapta lor ocină şi dedină din dreptele lor direse ce au avut de miluire şi de întărire de la Eremia Moghila voievod şi de la Ştefan şi Radul voievozi, nişte mori şi o prisacă şi o odaie şi nişte vecini, care sînt pe hotarul domniei mele la Tîrgul-Frumos.

De aceea, să fie şi de la noi sfintei mănăstiri dreaptă danie şi miluire şi întărire cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Iar cine s-ar încerca să strice sau să schimbe dania şi miluirea şi întărirea noastră, să fie neiertat de domnul Dumnezeu şi de 318 părinţi de la Nicheia şi de toţi sfinţii care au plăcut lui Dumnezeu, amin.

La Hîrlău, 7134 <1626> februarie 3.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Vlasie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, II/18.
Orig., hîrtie (22 × 20), pecete timbrată.
Trad. la Arh. St. Iaşi, CCXLVI/22.

EDIŢII. Trad. Ghibănescu, *Surete*, V, p. 271.

18

1626 (7134) februarie 5, Hîrlău.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Sf. Sava din Iaşi satul Uricani pe Bahlui cu mori, în ţinutul Cîrligătura.

† Ѣ имѣ Ѻтца и Ꙋына и свѣтаго Дѕха, тро<н>ци свѣтаа, ѣдиносѫщна и нераздѣлимаа. Ꙗ азъ раб владики Господа Бога и спаса нашего, Исѹса Христа, тронческїѣ поклон<нк>, Ѭw Мирон Барновскїи Могила воевода, милостїю божїю

www.dacoromanica.ro

господарѣ земли Мѡлдавскон. Ѡже господства ми благопроизволнѫ нашем чистим и свѣтлем срѣдцем, ѡт въсѣѫ нашїѫ дѹшем и ѡт Бога помощїѫ и съ благословенїем свѣтнѫ четирн свѣтитель, кѵр Анастасїе архїепископъ и митрополит Сѹчавскон и кѵр Ѳѡнасїн епископъ Романскон и кѵр Евлогїе епископъ Рѧдъѹцскомѹ и кѵр Павел епископъ Хѹшскїн, и съ въсѣм съвѣтом господства ми, болѣрн нашнѫ молдавскнѫ великнѫ и малнѫ, поревновавше прѣдним господарем, еже помиловаше свѣтнѫ монастирнѫ, тѣм радї и господства ми дадохом и помиловахом свѣтаа монастир називаимаго Свѣтаго Сава сред тръг Іаскаго, гдеже ест Храм ѡспенїе прѣсвѣтїн владичице <наш>[1] богородице и приснодѣвѣ, Марїа, еже ест мѣтох ѡт свѣтаго и великаго монастир Свѣтїн Савен ѡт Ерусалим, съ ѥдни село на нмѣ Ѹрикенїи на Бахлѹи съ млини на потоцѣ Бахлѹи что ѕ волост Крълигътѹрн, что тое село ест правон за вникѹпле<нїе> господства ми на правнѫ и пытомнѫ пинѣѕи нашнѫ. И нарѣденїе за вникѹпленїе что нмахом господства ми на тое село ещеже дадохом въ тоа свѣтаа монастир ѥко да бѫдет тое сѣло вншеписанномѹ, нмѣ Ѹрикенїи на Бахлѹи съмлини ѕ Бах<лѹи>[2], правою ѡтнинѹ и даанїе и миловане ѡт господства ми свѣтѣи монастир називаимаго Свѣтїи Сава въ задѹшѣ и ѡтпѹштенїе грѣхом нашем и родителнм господства ми, а калѹгери ѡт тоа свѣтаа монастир да нмают сътворитї памет господствѹ ми и родителнм господства ми ѡт год до год и никто ѡт сѹродницн господства ми да не нмают ѹмишати сѧ разорити наше даанїе и миловане.

Ѩ кто сѧ ѹпѹкосит разоритї наше даанїе и миловане и ѹстроенїе тот да ест трекльт ѡт Господа Бога, сътворшаго небо и земл, и ѡт прѣчистаа его матерѣ и ѡт свѣтнѫ тнѭ ѡтцн еже въ [ве] Некїе и да нмает ѹчастїи съ Іѹда и съ Ариа въ безконичнїи мѫкн и вѣки, амин.

Пис ѕ Хърлѣѕ, в лѣт ×ѕрдѧ февръарїе ѳ.

† Сам господинъ велѣл.

Ио Мирон Бръновски Могїла воевода <m.p.>.

† Боръльнѕл <писал>.

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al sfîntului Duh, treime sfîntă, de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu, robul stăpînului domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru, Isus Hristos, închinător al treimei, Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră curată şi luminată inimă şi din tot sufletul nostru şi cu ajutor de la Dumnezeu şi cu binecuvîntarea celor patru ierarhi, chir Anastasie arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi chir Athanasie episcop de Roman şi chir Evloghie episcop de Rădăuţi şi

[1] Cuvînt adăugat ulterior.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

chir Pavel episcop de Huşi şi cu tot sfatul domniei mele, boierii noştri moldoveni mari şi mici, rîvnind domnilor de mai înainte care au miluit sfintele mănăstiri, de aceea şi domnia mea am dat şi am miluit sfînta mănăstire numită a Sfîntului Sava din mijlocul tîrgului Iaşi, unde este hramul adormirii preasfintei stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoare şi pururea fecioară, Maria, care este metoh al sfintei şi marii mănăstiri a Sfîntului Sava de la Ierusalim, cu un sat anume Uricanii pe Bahlui cu mori pe pîrîul Bahlui, care este în ţinutul Cîrligăturii, care sat este drept de cumpărătură al domniei mele pe drepţii şi proprii noştri bani. Şi diresul, pe care l-am avut domnia mea de cumpărătură a acestui sat, l-am dat la această sfîntă mănăstire ca să fie acest sat mai sus-scris, anume Uricanii pe Bahlui, cu mori pe Bahlui, dreaptă ocină şi danie şi milă de la domnia mea sfintei mănăstiri numite Sfîntul Sava pentru pomenire şi pentru iertarea păcatelor noastre şi ale părinţilor domniei mele, iar călugării de la această sfîntă mănăstire să facă pomenire domniei mele şi părinţilor domniei mele în fiecare an şi nimeni dintre rudele domniei mele să nu se amestece să strice dania şi mila noastră.

Iar cine ar îndrăzni să strice dania şi mila şi întocmirea noastră, acela să fie blstemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, şi de preacurata lui maică şi de cei 318 sfinţi părinţi de la Nicheia, şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie în chinurile fără de sfîrşit în veci, amin.

S-a scris la Hîrlău, în anul 7134 <1626> februarie 5.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi Moghila voievod <m.p.>.

† Borăleanul <a scris>.

Bibl. Acad., MCXCV/39.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete aplicată, ştearsă.

19

1626 (7134) februarie 5, Hîrlău.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Solca satul Mlinăuţi, în ţinutul Dorohoi, cu baltă de peşte şi moară.

† Въ имѧ Ѻтца и Сына и свѧтаго Дх҃а, троицѣ свѧтѣй, единосѫщна и нераздѣлима. Сѣ аз рабъ владыки Господа Бога и спаса нашего Исѹса Христа,

www.dacoromanica.ro

троичнѣи поклон<нк>, Ию Мирон Барновскѣи Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Мулдавскон. Сже господство ми благопроизволнх нашим чистим и свѣтлѣм срѣдцем, ѡт въсѣм нашѣм дѹшем и ѡт Бога помощїж и съ благословенїем свѣтнх четирн свѣтителъ, кѵр Анастасїи архїепископъ и митрополит Сѹчавскон и кѵр Ѳеанасїе епископъ Романскон и кѵр Евлогїе епископъ Радъѹцскомѹ и кѵр Павел епископъ Хѹшскѣи, и съ въсѣм съвѣтом господства ми, болѣри нашнх молдавскнх великнх и малнх, поревновавше прѣдним господарем еже даше и помиловаше свѣтнх монастирнх, тѣм радѣ и господство ми дадохом и помиловахом свѣтаа монастир назнваимаго Солка, гдеже ест Храм свѣтаго апостола Петра и Павла, съ єдно село на нмѣ Млинъѹцїи съ болота рибнон и съ млини что ѹ волост Дорохонскомѹ что тое село ест правѹ за викѹпленїе господства ми ѡт Тома Моншанѹл на наш правнх и пнтомн пнѣѕн.

И нарѣденїе за викѹпленїе что нмахом господство ми ещеже дадохом въ рѹк калѹгером ѡт тоа свѣтаа монастир шко дъ бъдет <тое>[1] село вншепнсанномѹ на нмѣ <Млн>[1]нъѹцїи съ болота рибнон и съ млини свѣтїи монастир даанїе и миловаиїе ѡт господства ми и ѕстроенїе, непорѹшенно им николиже на вѣки вѣчнїи.

Ѩ калѹгери да нмают молнти Господа Бога днъ и нощ въ задѹшѣ и ѡтпѹщенїе грѣхом господства ми и родителим господства ми и да бъдет нам памет въ вѣки вѣчнїи.

И никто ѡт съродницн господства ми или ѡт внѹци да не нмают сѣ ѕмишати разорите наше даанїе и миловаиїе.

Ѩ кто ѕпокѹсит сѣ разорнтї наше даанїе и ѕстроенїе тот да ест тръклѣт и проклѣт ѡт Господа Бога, сътворшаго небо и земли, и ѡт прѣчиста его матеръ и ѡт свѣтнх т҃нї ѡтцн еже въ [ве] Некнискнм градѣ и да нмает ѕчасти съ Іѹдою и съ трекляѣтом Ариа и съ нннх невѣрним жндовѣ еже възъпишѣ на Господа Бога: кръв его на нн́х и на чѣдѣх нх́. И нн да се не ѕмишает.

Пнс ѕ Хърлъѹ, к лѣт ҳ҃зрлд февруарїе і҃.

† Сам господинъ велѣл.

Ию Мирон Брънновски Могїла воевода <m.p.>.

† Боръленѹл <писал>.

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al sfîntului Duh, treime sfîntă, de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu, robul stăpînului domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru, Isus Hristos, închinător al troiţei, Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră curată şi luminată inimă, din

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui Dumnezeu şi cu binecuvîntarea celor patru sfinţi ierarhi, chir Anastasie arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi chir Athanasie episcop de Roman şi chir Evloghie episcop de Rădăuţi şi chir Pavel episcop de Huşi şi cu tot sfatul domniei mele, boierii noştri moldoveni mari şi mici, rîvnind la domnii de mai înainte, care au dat şi au miluit sfintele mănăstiri, de aceea şi domnia mea am dat şi am miluit sfînta mănăstire, numită Solca, unde este hramul sfinţilor apostoli Petru şi Pavel, cu un sat anume Mlinăuţii cu baltă de peşte şi cu mori, ce este în ţinutul Dorohoi, care sat este drept de cumpărătură al domniei mele de la Toma Moişanul, pe drepţii şi proprii noştri bani.

Şi diresul de cumpărătură, ce am avut domnia mea, încă l-am dat în mîna călugărilor de la această sfîntă mănăstire, ca să fie ‹acest›[1] sat mai sus-scris, anume Mlinăuţii, cu baltă de peşte şi cu mori, sfintei mănăstiri danie şi miluire de la domnia mea şi întocmire, neclintit lor niciodată în vecii vecilor.

Iar călugării să aibă a ruga pe domnul Dumnezeu, ziua şi noaptea, pentru pomenirea şi iertarea păcatelor domniei mele şi a părinţilor domniei mele. Şi să ne fie pomenire în vecii vecilor.

Şi nimeni dintre rudele domniei mele sau dintre nepoţi să nu aibă a se amesteca să strice dania şi miluirea noastră.

Iar cine s-ar ispiti să strice dania şi întocmirea noastră, acela să fie de trei ori blestemat şi blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, şi de preacurata lui maică şi de cei 318 sfinţi părinţi de la cetatea Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu alţi necredincioşi jidovi, care au strigat asupra domnului Dumnezeu, sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor. Şi altul să nu se amestece.

S-a scris la Hîrlău, în anul 7134 ‹1626› februarie 5.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi Moghila voievod ‹m.p.›.

Borăleanul ‹a scris›.

Bibl. Acad., CCLVI/5—6.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. din 1793.

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

1626 (7134) februarie 7, Hîrlău.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte lui Gavrilaş pîrcălab de Hotin satele Iucşeni pe Suceava şi Grozenţi, în ţinutul Hotin.

† Ѡ Мирон Барновскїи Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Ѡже господство ми ѕмилостивихомъ сѧ и дадохом и помиловахом на наш вѣрнїи болѣрин, Гаврилаш пръкълаб Хотинскїи, съ единъ село на имѣ Іюкшѣнїи на рѣцѣ Ѕѵчавскои съ мѣсто за ставъ и съ единъ Хотаръ черезъ водѫ Ѕѵчавскои, гдеже[1] имѣнѹѥт сѧ Ѹнгѹрашїи[2], съ мѣсто за ставъ, что тое село бил право господарьскои, прислѹшен къ школ тръг Ѕѵчавскои. Ꙗ потомъ далъ и миловал на господства ми Радѹл воевода радї наше право и вѣрно слѹжбѫ еже слѹжихом господства си и земли нашїи и ѥщеже заплатихом тое село съ кръв господства ми.

И ѡт том тиже даем и миловаем болѣринѹ нашемѹ вишеписанномѹ, Гаврилаш пръкълаб Хотинскїи, дрѹгое село на имѣ Грозенцїи съ ставъ и съ млинъ что ѕ волост Хотинскїи, что тое село било прав за вникѹпленїе ѕникъ господства ми, Ѕмиринъ Ѕтроич внетѣрник, ѡт Иванко дїак ладинскїи ѡт ѕрик кѹпежнои, что имал ѡн ѡт Петра воевода, радї двадесѣт тисѧщи аспри.

И испривилїихъ за даанїе и милованїе что имахом господство ми на тих вишеписанних села́х что сѣ имѣнѹют Іюкшѣнїи съ Хотар его черезъ Ѕѵчавѣи, Ѹнгѹрашїи, и село Грозенцїи ѥщеже дадохом въ рѹк болѣринѹ нашемѹ вишеречен-номѹ, Гаврилаш пръкълаб Хотинскїи, что сѧт сътворени тих испривилїихъ съ велнкои клѣтво ꙗко да бѹдѫт емѹ ѡт нас правїи ѡтнини и даанїе и милованїе и дѣтим его и ѡнѹчатом и прѣѡнѹчатом его, непорѹшенно емѹ николиже на вѣки вѣчнїи.

И никто ѡт внѹци или ѡт сърадници господства ми да не имают ѕмишати сѣ валоватї радї тих двѣ села́х вишереченних или разоритї наше даанїе и милованїе. Ꙗ кто сѣ ѕпокѹсит разоритї наше милованїе и ѕстроенїе тот да ест тръклѣт и проклѣт ѡт Господа Бога, сътворшаго небо и земли, и ѡт прѣчистаа его матерь и ѡт свѣтих тнї ѡтци еже въ [ве] Некинским граде и да бъдет съ Іюда и съ трекълѣтом Ѩрїа и съ нинних невѣрних жидовѣ, еже възъбишѣ на Господа Бога: кръв его на них и на чѣдѣх их. И ин да сѣ не ѕмишлет.

Пис ѕ Хърлъѹ, в лѣт ҳѕрлд февроарїе ѕ.

† Сам господинъ велѣл.

Ѡ Мирон Брънковски Могїла воевода <m.p.>.

† Боръленѹл <писал>.

[1] Cuvintele Ѕѵчавскои гдеже sînt şterse cu o linie.
[2] Cuvîntul Ѹнгѹрашїи este şters cu o linie.

www.dacoromanica.ro

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit şi am dat şi am miluit pe credinciosul nostru boier, Gavrilaş pîrcălab de Hotin, cu un sat anume Iucşenii, pe rîul Suceava, cu loc de iaz şi cu un hotar peste apa Sucevii, unde [1] se numeşte Unguraşii [2], cu loc de iaz, care sat a fost drept domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Suceava. Iar apoi l-a dat şi l-a miluit domniei mele Radul voievod, pentru dreapta şi credincioasa noastră slujbă cu care am slujit domniei sale şi ţării noastre şi încă am plătit acest sat cu sîngele domniei mele.

Şi întru aceasta de asemenea dăm şi miluim boierului nostru mai sus-scris, Gavrilaş pîrcălab de Hotin, alt sat anume Grozenţii, ce este în ţinutul Hotin, cu iaz şi cu moară, care sat a fost drept de cumpărătură al unchiului domniei mele, Simion Stroici vistiernic, de la Ivanco diac leşesc, din uricul de cumpărare ce a avut el de la Petru voievod, pentru douăzeci de mii aspri.

Şi privilegiile de danie şi miluire ce am avut domnia mea pe acele mai sus-scrise sate ce se numesc Iucşenii cu hotarul lui peste Suceava, Unguraşii, şi satul Grozenţii, încă le-am dat în mîna boierului nostru mai sus-zis, Gavrilaş pîrcălab de Hotin, care privilegii sînt făcute cu mare blestem, ca să-i fie de la noi drepte ocine şi danie şi miluire şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui, neclintit lui niciodată în vecii vecilor.

Şi nimeni dintre nepoţii sau rudele domniei mele să nu se amestece să tulbure aceste două sate mai sus-zise sau să strice dania şi miluirea noastră. Iar cine se va ispiti să strice miluirea şi întocmirea noastră, acela să fie de trei ori blestemat şi blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, şi de preacurata lui maică şi de 318 sfinţi părinţi cei de la cetatea Nicheii şi să fie cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu alţi necredincioşi jidovi, care au strigat asupra domnului Dumnezeu, sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor. Şi altul să nu se amestece.

S-a scris la Hîrlău, în anul 7134 <1626> februarie 7.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi Moghila voievod <m.p.>.

† Borăleanul <a scris>.

Bibl. Acad., DLXXXIX/24.
Orig., hîrtie (33 × 20,5), pecete aplicată.
Cu două trad. ibidem, CCLXXIV/3, din 1798 şi 1817.

[1] Cuvintele „Sucevii unde" sînt şterse cu o linie.
[2] Cuvîntul Unguraşii este şters cu o linie.

www.dacoromanica.ro

21

1626 (7134) februarie 11, Iaşi.

Miron Barnovschi dăruieşte mitropoliei de Suceava satele Bosancea şi Ungurași.

Ioan Miron Barnowski Mogila schenket der Metropolie zu Soczawa ad Sanctum Georgium et Ioannem Novum seine erbliche 2 Dörfer Bossanczy und Ungaraszy.

De dato Jassy, 7134 den 11-ten Februar.

Ioan Miron Barnovschi Moghila ‹voievod› dăruieşte mitropoliei de Suceava, cu hramul sfîntul Gheorghe şi sfîntul Ioan cel Nou, două sate ale sale de moştenire, Bosancea şi Ungurașii.

Dat la Iaşi, 7134 ‹1626› februarie 11.

Bibl. Acad., ms 5120 f. 9 v., nr. 99.
Rezumat.

22

1626 (7134) februarie 16, Hîrlău.

Miron Barnovschi voievod scuteşte de dări satul Vereşcecani.

Ioan Miron Barnowsky Mogila Woyewod ertheillet dem Dorfe Wereszczekany ein und andere Freyheiten.

De dato Herleu, 7134 den 16-ten Februar.

Ioan Miron Barnovschi Moghila voievod acordă satului Vereşcecani scutiri de dări.

Dat la Hîrlău, 7134 ‹1626› februarie 16.

Bibl. Acad., ms 5120 f. 13, nr. 85.
Rezumat.

www.dacoromanica.ro

23

1626 (7134) martie 10.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Grigore Sas ocină la Tuleşti.

7134 <1626> martie 10.

Ispisoc de la domnul Miron Barnovschi Movila voevod, cu tălmăcire lui, cuprinzători de giudecata urmată între Grigori Sas, cu ficiorii lui Berheci, pentru părţile lui din Rădeni şi din Tuleşti, prin care să dă rămaş pe fiei lui Berheci şi să hotărăşti ce Grigori Sas să aibă a ţîne parte sa numai din Tuleşti, pentru că ace din Rădeni au vîndut-o.

Arh. St. Iaşi, Anaforale, nr. 5 f. 205.
Rezumat din 1836.

24

1626 (7134) martie 15, Bîrsăneşti.

Gaftona, sora lui Neacşul din Popeni, dăruieşte lui Vasilie, fiul lui Irimie, curături la Brătila de Jos.

† Adecă eu Gaftona, sora Nicşului ot Popeni, scriem şi mărturisăm cu cestu zapis al mieu, cum de bunăvoe mea, de nime sălită nici asuprită, ce de a mea bunăvoi, am dat şi am dăruit acestui cucon, lui Vasălii, ficiorul Irimiei, finul lui Andrei Măcău din Brătila de Gios, acestue am dat danie şi dăruire a mea direptă ocină şi moşăi, neşte curături ce sîmtu între văi, pre lîngă hotarul Brătilei de Gios, pre din sus, a mele direpte curături, aceste ce mai sus scriem, li-am dat danie acestui cucon, fiindu eu starpă fără cuconi, li-am dăruit ca să-i fie lui diriaptă ocină şi moşăe. Iară Vasilie, de va trăi, şi să-i dea Dumnedzău năroc, iară el ca să aibă a mă pomeni la sfintele besăreci.

Iară di sămenţăile mele ca să nu să amestece nime; iară cine s-ari amesteca într-aceasta danie, să fie neertat şi de mene şi de domnul Dumnedzău.

Şi la această adevărată dăruire au fostu mulţi oameni buni, anume: Andrei Măcău ot Brătila de Gios şi Loghin de acole şi Dumitru Ţăul şi Savul ot Bîrsăneşti şi Grosul ot Deleni şi alţi oameni buni, carii s-au

www.dacoromanica.ro

tîmplaţ. Şi noi toţî vădzindu această adevărată şi încredinţată danie, am pus degetele şi peceţăle, să fie de credinţă.

Şi eu popa Păntelei ot Voiceşti am scris zapisul să să ştie.

Ot Bîrsăneşti s-au scris, leat 7134 ‹1626› meseţa martie 15.

Az Andrei Măcău iscal ‹m p.›.

Gaftona.

Loghin.

Dumitru.

Savul.

Grosul.

Bibl. Acad., LIV/3.
Orig., hîrtie (29,5 × 20), trei peceţi inelare aplicate.

EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.*, p. 117—118.

25

1626 (7134) martie 20, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rea Sf. Nicolae cu averea ei metoh la m-rea Sf. Ioan de la Sozopole.

Ἰωάννης Μήρων Παρνόβσκη Μογίλα βοεβόδας, ἐλέῳ Θεοῦ αὐθέντης τῆς Μολδαυϊκῆς γῆς. Δεδώκαμεν, ἀνεκαινίσαμεν καὶ ἐπεκυρώσαμεν τὸ παρὸν χρυσόβουλλον τοῖς πατράσιν ἡμῶν : τῷ τε ἡγουμένῳ καὶ τῇ λοιπῇ ἱερᾷ συνελεύσει τοῦ κατὰ Σωζόπολιν ἱεροῦ μοναστηρίου τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, δυνάμει τοῦ ὁποίου νὰ ἐξουσιάζωσι τὸ καὶ παρὰ τοῦ μακαρίτου Ῥάδουλ βοεβόδα κεχωρηγημένον αὐτοῖς ἱερὸν μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Νικολάου, τὸ κείμενον περὶ τὴν ἀγορὰν τοῦ Ἰασίου, ἔχοντες αὐτὸ διὰ μετόχιον τοῦ εἰρημένου κατὰ Σωζόπολιν παρὰ τῇ Μαύρῃ Θαλάσσῃ μεγάλου μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, μ'ὅλα τὰ ὑποστατικὰ, χωρία, μύλους, σύνορα καὶ εἰσοδήματα.

Καὶ ὅλα τὰ εἰσοδήματα τῶν χωρίων νὰ στέλλωνται εἰς Σωζόπολιν, πρὸς παραμυθίαν τῶν σοινασκουμένων ἐν τῷ μοναστηρίῳ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου ἀδελφῶν, ἕως οὗ μένει καὶ σώζεται τὸ μοναστήριον τοῦτο, χωρὶς νὰ τολμήσῃ τις ν'ἀφαιρέσῃ τὸ ῥηθὲν μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἀπ'αὐτοῦ, ἀκυρόνων τὸ παρὸν ἡμῶν φύλλον.

Εἰς Ἰάσιον, 7134 μαρτίου 21.

Μήρων Παρνόβσκη Μογίλα, ἐλέῳ Θεοῦ αὐθέντης τῆς Μολδαυϊκῆς γῆς.

www.dacoromanica.ro

Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat, am înnoit şi am întărit hrisovul de faţă părinţilor noştri: egumenului şi celorlalţi din sfinţitul sobor al sfinţitei mănăstiri de la Sozopole a sfîntului, slăvitului prooroc, înainte-mergătorul şi botezătorul Ioan, în puterea căruia să stăpînească sfinţita mănăstire a Sfîntului Nicolae, dăruită şi de răposatul Radul voievod, care mănăstire este lîngă tîrgul Iaşi, avînd-o ca metoh al amintitei mari mănăstiri de la Sozopole, la Marea Neagră, a sfîntului Ioan Botezătorul, cu toate proprietăţile, satele, moşile, hotarele şi veniturile; şi toate veniturile sateior să se trimită la Sozopole, pentru mîngîierea fraţilor care se nevoiesc laolaltă în mănăstirea Sfîntului Ioan, pînă cît va dăinui şi se va păstra mănăstirea aceea, fără să îndrăznească cineva a lua zisa mănăstire a Sfîntului Nicolae de la ea, stricînd cartea de faţă a noastră.

La Iaşi, 7134 <1626> martie 20.

Miron Barnovschi Moghila, cu mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei.

Bibl. Acad., DXCV/80.

Traducere

EDIŢII. Grec. şi trad. Hurmuzaki-Iorga, *Documente*, XIV, p. 119.

26

1626 (7134) martie 23, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Aron Vodă o falce de vie în Cotnari, dăruită de Gheorghie Jora.

† Їѡ Мирон Барновски Могила воєвода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Dat-am cartea domnii mele rugătorilor noştri, egumănului şi a tot săborul de la svînta mănăstire de la Svetii Nicolai, ce să chiamă mănăstirea lui Aron vodă, spre-acéia ca să hie tari şi puternici cu cartea domnii mele a ţinea şi apăra o falce de vie de la Cotnari, ce iaste în deal la Cîrjeşti, care vie o au dat cu limbă de moarte giupîneasa lui Ghiorghie Jora, Măriia, şi cu Ghiorghie Jora o au dat sventei mănăstiri. Pentr-acéia, să aibă ei a ţinea acea vie şi să o lucriedze şi să o păzească, iar altul nime să nu cutédze a să amesteca la acea vie.

Iar cui va părea cu strîmbul pentru acea vie, să-ş întrebe de faţă înnaintea domnii méle cu Ghiorghie cu Jora, iar pînă nu vor hi de faţă

www.dacoromanica.ro

cu Ghiorghie, nime să nu cutedze a să amesteca preste cartea domnii méle. Într-alt chip să nu hie.

✠ Іас, ѯзрлд мартїѣ кг.
† Сам господинъ казал.
† Шандиръ <писал>[1].

Bibl. Acad., LXXVII/129.
Orig., hîrtie (31×20), pecete aplicată.

EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.*, p. 118—119.

27

1626 (7134) martie 23, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte bisericii din Ierusalim satele Belceşti, Plopi şi Călugăreni, ce sînt pe Bahlui, în ţinutul Hîrlău, scutindu-le de orice dăjdii şi slujbe faţă de domnie.

† Е имѣ Ѻтца и Сына и свѣтаго Дх҃а, свѣтѣи, животворѣщеи, единосѣщнѣи и нераздѣлимѣи троицы. Се аз раб владыкы <моего>, Господа Бога и спаса нашего, Іс҃а Христа, и того въсенепорочнѣи мати и приснодѣвѣи, Маріи, истиннїи поклоникъ свѣтѣи троицы, Иѡ Мирон Бърновскїе Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскоѣ. Ѻже господство ми благопроизволихъ нашем благим произволенїем, свѣтлим и чистым сръдцем и ѡт Бога помощїе господство ми ревнѫщи добрем дѣлом и съматрѣщи нинѣ свѣтопочившим господарехъ прѣжде бившим нас ѡ любве еже къ Богѹ и къ свѣтим его цръквам и монастирѣм и богѹмолебницихъ иже нихъ помиловашѣ и ѹкрѣпишѣ радї спасенїе дѹшѹ нихъ и вѣчнѫю памѧт.

Тѣм радї и господство ми елико по силѣ нашего и державїи молим Бога ѩко да поспѣшествѹет и нам въ добрихъ дѣлѣхъ послѣдовати благодѣаном нихъ. Того радї господство ми съ благоволенїем божїем и съ благословенїем молебником нашим архїереѡм божїем свѣтител нашихъ молдавскыхъ, кѵр Ѳнастасїе архїепископъ и митрополит Ѹчавскїи и кѵр Ѳеѳнасїе епископъ Романскїи и кѵр Ѳвлогїе епископъ Радовскїи и кѵр Павел епископъ Хѹшскїи, и съ вес нашего съвѣта господство ми ѹмилихъ сѣ ѕѣло и дали и потвърдили есмы ѡт нас ѹ нашеи земли Молдавстѣи свѣтѣи, славнѣи Іерѹсалимскаго цръква, ѥдеже ест страшна и чюдотворѩа гроб Господа Бога и спаса нашего, Іс҃а Христа, съ три селовѣ, на имѣ Белчещїи и Плопїи и Кълѵгърѣни, что сѣ тепер именѹет преповѣщѹ.....[2] что на Бахлѹи ѹ волчст Хърлъѹ съ ставове и съ млини на потоцѣ Бахлѹи, что тѣхъ вишеписанны селовѣ ѡт старїи, дрѣвнїи дньїи бѣше правїи господарскихъ, прислѹшно къ школ тръг Кот-

[1] La Iaşi, 7134 <1626> martie 23 + Însuşi domnul a spus. + Şaidir <a scris>.
[2] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

нарѣ, потомъ бѣше даанїе и милованїе wт сего стараго Петра воеводї своен молби новосъзданнаа монастир Гълата, еже ест близ Іаскихъ тръга, еже съда wбѣщал сѣ и даровал сѣ бити метохъ тон вишеписаннѣи свѣтѣи цръкwи Іерѹсалимскаа божїе.

Такоже господство ми дали и потвърдили есми свѣтѣи монастир такоже било даанїе и милованїе wт Петра воеводї и wт Стефан Томши <воевода> и wт Радѹл воевода, промилостивихъ сѣ и господство ми и призваховом людї въ тѣхъ вишеписаннѣи селовѣ, занеже когда приведнл ни Господъ Богъ въ wтечества господства ми, въ земли Мwлдавстѣи, wбрѣтохом тѣхъ вишеписанних селахъ пѹсти. Того радї господство ми ѹмилостивихъ сѣ сѣло и дадохом им лист за прощенїе wт господства ми тако да не имает нам дати ни дан великаа ни мала, ни робити нам ни жадною наш работ, ни плиш платити, ни сѹлжѹ, ни горщинъ за wвци ани за свини, ни десѣтинѹ за пчели, ни глобници ни дешѹгѹбинари да не въпити въ тѣхъ селахъ, ани една ангерїахъ, иже сѹт на иншихъ ѹбоги наши wт земли наши, тъчїю да имают wни послѹжити за что бѹдет трѣбове и послѹшенїе свѣтѣи монастири. И въсѣхъ сихъ вишеписани дабилахъ и горщине и десѣтиноу да имает wни дати въ ръки молебником нашим, калѹгером wт свѣтаа монастир, а калѹгери wт свѣтаа монастир да имает нихъ послати до свѣтаа цръкваа божїа Іерѹсалимскаа тако да бѹдет за wбованїе тамѹ и за иншихъ томѹ свѣтомѹ мѣсто и цръков божїе вишеписаннѣи.

Того радї тѣхъ вишеписанних селахъ и наша даанїе и милованїе и ѹкрѣпленїе како да ест и wт нас вишеписаннѣи цръкви божїе Іерѹсалимскаа съ въсем доходом, непорѹшенно им николиже на вѣки вѣчнїи.

Я пак молебницн наши, свѣтїи wтцн еже тамѹ прѣбивает, да имает нас написати въ свѣтїи великїи помѣник, такоже и родителем господства ми и чад нашихъ тако да поминает нас въ всѣ божествених слѹжбахъ по wбичаю цръкwвномѹ такожде и памет да сътворѧт нам и да молитъ милостиваго Бога w нашим животѣ и добрѣм съмѹренїем и w дълготѣ господствѣ тако да възможем въсегда молити еже wт свѣтыѧ божїа цръкви и монастир. Тое господство ми пишем.

Я по нашем животѣ кто бѹдет господаръ wт дѣтїи нашихъ или wт нашего рода или бѹд кого Богъ изберет господарем бити нашеи земли Молдавстѣи, да не разорит нашего даанїе и милованїе и потвръжденїе еже къ свѣтѣи цръкwи божїе Іерѹсалимскаа и наш памѣт тако да Господъ Богъ ѹкрѣпит господства его и наставит его на дѣланїе блага еже къ спасенїе и прощенїе дарѹет емѹ. Я кто сѣ покѹсит разорити нашего даанїе и милованїе и потвържденїе, еже къ свѣтѣи цръкви, и наш памет да расхитит его гнѣв божїи и да ест трѣклѣт и проклѣт wт Господа Бога, сътворшаго небо и земли, и wт прѣчистаа его богоматерь и wт събор к҃ї апостоли и wт четирн еѹангелисти и wт т҃нї свѣтихъ wтцн

www.dacoromanica.ro

еже въ Никеи и отъ прочихъ вселенскихъ съборъ святыхъ и отъ всѣхъ святыхъ богоотцождъшихъ, аминь.

Пнс ѕ Іас, хѕрдд мартіе кг.

† Сами господинъ велѣл.

Ио Мирон Бръновски воевода < m. p. >.

† Еласіе < писал >.

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al sfîntului Duh, treime sfîntă, de viaţă făcătoare, de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu, robul stăpînului <meu >, domnul Dumnezeu şi mîntuitorul nostru Isus Hristos, şi al maicii lui întru totul neprihănită şi pururea fecioară, Maria, adevărat închinător al sfintei treimi, Io Miron Bărnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu bunăvoinţa noastră, cu inima luminată şi curată şi cu ajutorul lui Dumnezeu, domnia mea rîvnind la faptele bune şi socotind despre alţi domni sfîntrăposaţi, care au fost mainainte de noi, pentru dragostea către Dumnezeu şi către sfintele lui biserici şi mănăstiri şi rugătorii lui Dumnezeu, pe care i-au miluit şi i-au întărit pentru mîntuirea sufletului lor şi pentru veşnică pomenire. De aceea şi domnia mea, pe cît ne este puterea şi stăpînirea noastră, rugăm pe Dumnezeu să ne ajute şi nouă să urmăm cu fapte bune binefacerile lor.

De aceea şi domnia mea cu bunăvoinţa lui Dumnezeu şi cu binecuvîntarea rugătorilor noştri, arhiereii lui Dumnezeu, ierarhii noştri moldoveni, chir Anastasie arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi chir Athanasie episcop de Roman şi chir Evloghie episcop de Rădăuţi şi chir Pavel episcop de Huşi, şi cu întregul nostru sfat, domnia mea mult m-am milostivit şi am dat şi am întărit de la noi, în ţara noastră, Moldova, sfintei, slăvitei biserici din Ierusalim, unde este mormîntul înfricoşător şi făcător de minuni al domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru, Isus Hristos, cu trei sate anume : Belceştii şi Plopii şi Călugărenii, care acum cu nume schimbat se cheamă...,[1] care sînt pe Bahlui, în ţinutul Hîrlău, cu iazuri şi cu mori pe pîrîul Bahlui, care sate mai sus-scrise din zile străvechi au fost drepte domneşti, ascultătoare de ocolul tîrgului Cotnar, apoi au fost danie şi miluire de la acest Petru voievod cel Bătrîn rugii sale nouzidite, mănăstirea Galata, care este aproape de tîrgul Iaşi, care acum s-a făgăduit şi s-a dăruit a fi metoh acestei mai sus-scrise sfinte biserici a lui Dumnezeu din Ierusalim.

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

De asemenea, domnia mea am dat şi am întărit sfintei mănăstiri cum i-au fost danie şi miluire de la Petru voievod şi de la Ştefan Tomşa <voievod> şi de la Radul voievod, m-am milostivit şi domnia mea şi am chemat oameni în satele mai sus-scrise, pentru că atunci cînd ne-a adus domnul Dumnezeu în moştenirea domniei mele, în ţara Moldovei, am aflat aceste mai sus-scrise sate pustii. De aceea, domnia mea mult m-am milostivit şi le-am dat carte de iertare de la domnia mea ca să nu aibă a ne da nouă nici darea cea mare nici cea mică, nici să nu ne facă nici o muncă, nici să plătească iliş, nici sulgiu, nici gorştină de oi şi nici de porci, nici desetină de albine, nici globnicii şi nici deşugubinarii să nu intre în aceste sate, nici una din angheriile care sînt asupra altor săraci ai noştri din ţara noastră ; numai să aibă ei a sluji pentru ce vor fi trebile şi ascultarea sfintei mănăstiri. Şi toate aceste mai sus-scrise dabile şi gorştine şi desetină să aibă ei a le da în mîinile rugătorilor noştri, călugării de la sfînta mănăstire, iar călugării de la sfînta mănăstire să aibă a le trimite la sfînta biserică a lui Dumnezeu din Ierusalim, ca să fie acolo pentru încălţăminte şi pentru altele ale acelui sfînt loc şi biserici a lui Dumnezeu mai sus-scrise.

De aceea, aceste sus-scrise sate, dania, miluirea şi întărirea noastră, să fie şi de la noi mai sus-scrisei biserici a lui Dumnezeu din Ierusalim, cu tot venitul, neclintit lor niciodată în vecii vecilor.

Şi iarăşi rugătorii noştri, sfinţii părinţi care vieţuiesc acolo, să aibă a ne scrie în sfîntul şi marele pomelnic, de asemenea şi pe părinţii domniei mele şi pe copiii noştri, ca să ne pomenească la toate slujbele dumnezeieşti după obiceiul bisericesc. De asemenea să ne facă şi pomenire şi să roage pe milostivul Dumnezeu pentru viaţa noastră şi pentru bună pace şi pentru domnie îndelungată, ca să putem întotdeauna milui sfintele biserici şi mănăstiri ale lui Dumnezeu. Aceasta scriem domnia mea.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau pe oricine va alege Dumnezeu să fie domnul ţării noastre, Moldova, să nu strice dania şi miluirea şi întărirea noastră către sfînta biserică a domnului din Ierusalim şi pomana noastră, pentru ca domnul Dumnezeu să întărească domnia lui şi să-l îndrumeze spre facere de bine şi să-i dăruiască mîntuire şi iertare. Iar cine se va ispiti să strice dania şi miluirea şi întărirea noastră către sfînta biserică şi pomana noastră, să-l sfarme mînia lui Dumnezeu şi să fie de trei ori blestemat şi blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, şi de preacurata lui maică şi de soborul celor 12 apostoli şi de patru evanghelişti şi de 318 sfinţi părinţi cei de la Nicheia şi de sfinţii de la

www.dacoromanica.ro

celelalte soboare ecumenice şi de toţi sfinţii plăcuţi lui Dumnezeu, amin.

S-a scris la Iaşi, 7134 ‹1626› martie 23.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod ‹m.p.›.

† Vlasie ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, I/5.
Orig., hîrtie (43 × 29), pecete aplicată, căzută.

28

1626 (7134) martie 24, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod porunceşte slugilor domneşti din ţinutul Neamţ să nu învăluiască satele Avereşti, Giurov, Necoreşti pentru dabilele altor sate.

† Ѡ Мирон Брънковскы Могила воєвода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Scriem domniia mea slugilor noastre, tuturor dăbilarilor cîţi veţi înbla cu slujba domnii méle prin ţinutul Neamţului, deaca veţi vedea cartea domnii méle, iar voi toţi să aveţi a lăsa foarte în pace bucatele oamenilor din satele sventei mănăstiri a lui Aron vodă, din Avereşti şi din Giurov şi din Necoreşti; nimică să nu le învăluiţi bucatele, nici să le trageţi pentr-alţi oameni sau pentr-alte sate, ce să-i lăsaţi în pace; numai să aibă ei a-ş plăti dabila lor ce va hi.

Aşijdirea şi voi, pîrcălabi dintr-acel ţinut şi globnici şi olăcari şi podvodari şi alte slugi a domnii méle, încă să nu-i învăluiţi, nici să-i globiţi, nici să-i prădaţi, nici la podvoade să nu-i învăluiţi, ce să hie foarte în pace, cum scrie mai sus. Numai de să vor afla nescai furi sau tălhari de faţă, pre aceia să-i prindeţi şi la domniia mea să-i aduceţi.

Iar altu nime să nu-i cutédze pre dînşi‹i› a-i învălui peste cartea domnii méle.

Ѯ Іас, хзрлѧ мартїѳ кѳ.

† Сам господинъ вѣлѣл.

Ѡ Мирон Брънковскы воєвода ‹m. p.›.

† Щєфан ‹писал›[1].

Bibl. Acad., LXXVII/49.
Orig., hîrtie (31,5 × 19), pecete aplicată.

EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.*, p. 119—120.

[1] La Iaşi, 7134 ‹1626› martie 24. + Însuşi domnul a poruncit. Io Miron Bărnovschi voievod. + Ştefan ‹a scris›.

www.dacoromanica.ro

1626 (7134) martie 27, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Lupul Prăjescul diac părţi de ocină la Druleşti, cumpărate de la popa Leahul şi fraţii lui, strănepoţii lui Drule, şi de la Toader şi soţia lui.

Ѡ Мирон Барновскїи Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Молдавскои. Сѫже прїидошѣ прѣд нами и прѣд нашеми молдавскими болѣри попа Лѣхѵл и брат его, Босиюк, и Пътрѣшкан, сынове Симїѡн Парпалок, внѵци Михалко, прѣжнѵци Дрѵлевы, неким непонѵжденн дне преселованн, и продали вѣсѣ част и<м> за ѡтнинѵ что сѣ изберет ѡт село Дрѵлещи что ѵ волост Романескои на Сирѣт за деднинѵ и за кѵпежнѵ что ѡни имали ѡт Дрѣгѵман и ѡт брат его, Корнѣ, и сыни им, Тохїил и Ион, съ брѵд за млен ѵ Сирѣт и съ сѣножати до лѵнкѵ и съ мѣст за пасики и съ садове и съ еднъ став малѵ до пасикѵ и съ болотами на Сирѣтѵ ѡт нарѣденїе что ѡн имал ѡт Симїѡн Могила воевода. Тѣх продали слѵги нашемѵ, Лѵпѵл Пръжескѵл дїакѵл, рад сто и петдесѣт талери пинѣзи добри.

И пакїи прїидошѣ прѣд нами Тодер съ жителница его, Мърїика, и съ сынове им Гюргїе и Долка, неким непонѵжденн дне приселованн, и продал вѣсѣ часте им за ѡтнинѵ нлико сѣ изберет ѡт вѣсего села Дрѵлещи тиже слѵзи нашемѵ, Лѵпѵл Пръжескѵл, ради четиридесѣт и пет талери пинѣзи добри.

Ино господство мн, ѣко ѵендѣхѡмѵ за доброволнѵю токмеж и заполною платѵ, а мн еще дадохѡ и потвръдихѡмѵ слѵзи нашемѵ, Лѵпѵл Пръжескѵл, тѣх вишереченихѡ части за ѡтнинѵ ѡт село Дрѵлещи да ест емѵ ѡт нас правнхѡ ѡтнине и викѵпленїе и потвръжденїе, съ вѣсем дохѡдом. И ни да сѣ не ѵмишлет прѣд сим листом господства мн.

Пис ѵ Іас, в лѣто ×ѕрлд мартїе кз
Господинъ велѣл.
Дѵмитрашко Щефан вел логофет ѵчнл.
Тодер <писал>.

Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni popa Leahul şi fraţii lui, Bosiiuc şi Pătrăşcan, fiii lui Simion Parpaloc, nepoţii lui Mihalco, strănepoţii lui Drule, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, şi au vîndut toată partea lor de ocină care se va alege din satul Druleşti, care este în ţinutul Romanului, pe Siret, de moştenire şi de cumpărătură pe care ei au avut-o de la Drăguman şi de la fratele

www.dacoromanica.ro

lui, Cornea, şi de la fiii lui, Tohilă şi Ion, cu vad de moară pe Siret şi cu fîneţe în luncă şi cu loc de prisacă şi cu grădini şi cu un iaz mic la prisacă şi cu bălţi la Siret, din diresul pe care l-au avut de la Simion Moghila voievod. Acestea le-au vîndut slugii noastre, Lupul Prăjescul diacul, pentru o sută şi cinzeci de taleri, bani buni.

Şi iar au venit înaintea noastră Toader cu soţia lui, Măriica, şi cu fiii lor, Gheorghie şi Dolca, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, şi au vîndut toate părţile lor de ocină cîte se vor alege din tot satul Druleşti de asemenea slugii noastre, Lupul Prăjescul, pentru patruzeci şi cinci taleri, bani buni.

Deci domnia mea, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, noi de asemenea am dat şi am întărit slugii noastre, Lupul Prăjescul, acele părţi de ocină din satul Druleşti să-i fie lui de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură şi întărire, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

S-a scris la Iaşi, în anul 7134 <1626> martie 27.
Domnul a poruncit.
Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat.
Toader <a scris>.

Arh. St. Buc., ms 818 f. 33—34.
Copie cu traducere.

30

1626 (7134) martie 28.

Gavril Budul, ginerele lui Costin Boghiul, fost şoltuz de Hîrlău, dăruieşte mănăstirii zidite de Zagavie o poiană la Bahlui la Pîrcovaci.

7134 <1626> martie 28.

Adică eu Gavril Budul, ginerele lui Costin Boghiul ci au fost şoltuz în tîrgu în Hîrlău, scriu şi mărturisăsc cu acest zapis al mieu, de nimene sălit nici asuprit, ci di a me bunăvoi, avînd eu o poiană în ţărmurile Bahluiului, în Pîrcovaci, cari poiană mi-au fost dată zăstri di la socrul mieu, ci au fost făcută curăţătură din păduri întreagă, aceia poiană nu o am vîndut, ci o am dat danii sfintii mănăstiri undi esti zidită şi făcută di Zagavii, pentru sufletile socrului mieu şi a soacri-mea Nastasăia şi pentru

www.dacoromanica.ro

sufletile fetilor fimei meli, Mariia, şi altă fată a lor, Iftimiia, şi pentru pacatile noastre.

Aceia poiană ca să-i fii sfintei mănăstiri dreaptă ocină şi moşii di la noi şi di la toată sămănţiia noastră, iar altul nimine din oaminii noştrii sau din ruda socrilor miei să nu să amestice a strîca daniia noastră, iar carile dintru rudeniile socrului mieu or scorni pîră să fii trecli<t>[1] şi proclit şi negru ca Iuda şi odihna lui să fii cu Ariia.

Şi această danii o am dat înnainte preotuiui Ştefan, popii din Hîrlău, şi Ion Ciurar şi Pavăl Gonţa din Tîlhăreşti şi Savin di acolo şi mulţi oamini.

Şi pentru credinţă mi-am pus pecete şi dumnealor au iscălit.

Şi eu Danolachi uricarul am scris.

Gavril Budu ot Hîrlău.

Pavăl Gonţe.

Arh. St. Iaşi, CDVIII/89.
Copie din 1803.

31

1626 (7134) martie 30, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Isac Stîrcea diac jumătate din satul Onutul de Sus în ţinutul Cernăuţi, cumpărată de la Ionaşco Stroici.

† Ѡ Мирон Брънковскїи Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Ѡже господство ми дал и потвръдили есми сѣѕѕ нашемѕ, Исак Стърчѣ дїак, на его правое ѡтнинѕ и викѹпленїе на половина село ѡт вишнїи Ѡнѹт але нижнѣа половина, съ млини и съ все прихѡд что ѕ волост Чернъѣцскои, ѡт непнсок за викѹпленїе что имают ѡн ѡт Гашпар воевода, еже ѡн себѣ кѹпил тая половина село Ѡнѹт ѡт Ионашко Строич, сынъ Стрович логѡфет, за сто и четирдесят талери сребрнї и ѡт наредѣнїю за кѹпежно что имал ѡтецъ его, Строич логѡфет, ѡт Ѥрмїи Могила воевода.

Тѣм радї шкоже да ест емѕ и ѡт господства ми правая даниїе и викѹпленїе и потвръжденїю тая вишеписанда половина село Ѡнѹт съ млини и съ все прихѡд, непорѹшенно неколиже на вѣкн. И ни да се не ѕмишают.

Ѕ Іас, ҳзрлд мартїе л.

† Сам господинъ велѣл.

Дѕмитрашко Щефан вел логофет <m.p.>.

† Тома <писал>.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

† Io Miron Bărnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit slugii noastre, Isac Stîrcea diac, dreapta lui ocină şi cumpărătură, jumătate din satul Onutul de Sus, însă jumătatea de jos, cu mori şi cu tot venitul, care este la ţinutul Cernăuţilor, din ispisocul de cumpărătură pe care îl are el de la Gaşpar voievod, că el şi-a cumpărat acea jumătate de sat Onut de la Ionaşco Stroici, fiul lui Stroici logofătul, pentru o sută şi patruzeci de taleri de argint şi din direse de cumpărătură pe care le-a avut tatăl său Stroici logofăt de la Eremia Moghila voievod.

De aceea să-i fie şi de la domnia mea dreaptă danie şi cumpărătură şi întărire acea mai sus-scrisă jumătate de sat Onut, cu mori şi cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, 7134 <1626> martie 30.
Însuşi domnul a poruncit.
Dumitraşco Ştefan mare logofăt <m.p.>.
Toma <a scris>.

Bibl. Acad., DCCIII/8.
Orig., hîrtie (29 × 20), pecete aplicată, căzută.

EDIŢII. Slav şi trad. Karadja, *Documente*, p. 22. Trad. Bălan, *Doc. bucovinene*, I, p. 194.

32

<1626 aprilie — 1627 decembrie>.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Dragomirna satul Necşeni din ţinutul Hîrlău.

Ѣ имѣ Ѻтца и Сына и свѣтаго Дх҃а. Се аз раб и поклонникъ свѣ>[1]тѣи, єдиносѫщнѣи и животворѧщѣи и нераздѣлимѣи троицѣ, нижъ покланѣ сѧ и слѫж и работа҃ дх҃о<м>[1] моим православнѣи҃ господинъ, Іѡ Миронъ Барновски Моилла воєвода, божію милостію господаръ земли Молдавскои. Благословен єсть прѣвлаги Богъ, иже єсс сын благостини, иже изврѣвии мѣ из чрѣва матери мои и дарова мѣ царством и воєводством земним. За прѣвъсходѣщии богатство своєи милости присно ѫво благодарит Бога подобаєт іако ѡтвѣрзл нам дѣври милости своих҃ и свѣт разѫма и видѣх҃ и познах҃ іако ника слава стоит на земли непрѣложна и съм-

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

ѣта непричасна мъ тако цвѣт ѕвѣдает и тако сѣн мимогрѣдит и разрѣшает всѣк чѣловѣкъ.

Тѣмжъ благоволенїем Ѻтца и съ поспѣшенїем Сына и съ дѣйством свѣтаго и животворѣщаго Дх҃а, благопроизволнх҃ господство ми нашим благим произволенїем, чистим и въсѣтлн срѣдцъм и wт Бога помощни и моленїем прѣчистим владичице наше богородицъ и приснодѣвн, Маріи, престателницъ миро и съ благословенїем четир свѣтителъ молдавскни, кир Анастасїе арх҃їепископ и митрополит Ѻчавскїи и кир Ѳеанасїе епископ Романскон и кир Євлогїе епископ Радъѫцскни и кир Митрофан епископ Хѫш<с>[1]кн, и съ благоволенїем въсего нашего съвѣта, болѣри наше молдавскон, дадохом <н>[1] помилѫвахом наше свѣтаа молвъ новосъзданїе, монастир Драгомирски, еже ест Храм съшъствїм свѣтаго Дх҃а, съ єдное село на имѣ Некшѣнїи ѕ волост Хърловѣ, да ест wт господства ми тои свѣтое монастир вишєписаннѣи на имѣ Драгомирна wтнинѫ, даннїе и милованїе и ѵрнк, непорѫшенномѫ николиже на вѣки вѣчнїи.

Я҃ Хотар томѫ вишєписанномѫ село да ест емѫ wт ѵсн҃х сторонн҃х по своемѫ старомѫ Хотарю, по кѫда из вѣка нжъвали.

Я҃ на то ест вѣра нашего господства вишъписанаго мы, Iw Мирон Бърновскни Могила воевода, и вѣра болари наши, вѣра пана Iwнашко Гїанґѣ великаго <дворника>[1] долнѣи земли, вѣра пан Лѫпѫл великаго дворника вишнѣи земли, вѣра пан Ник<о>[1]аръ гетман и пръкълаба Ѻчавскаго, вѣра пан Гаврилаш пръкълаба Хотинскни, вѣра пана Гѣѡрге пръкълаба Нѣмц<с>[1]кии, вѣра пан Ѻавин и Блѣндѣ пръкълабове Новоградскни, вѣра пана Некѫла Катарџнѫл постелник, вѣра пана Лѫпѫл спътар, вѣра пана Костантин чашника, вѣра пана Михалаке вистѣрника, вѣра пана Грама столника, вѣра пана Михаил Фѫртѫнъ комиса и вѣра всѣ болѣри нашни молдавскнх҃, великнми и малими.

Я҃ по нашим животѣ и господства, кто бѫдет господаръ wт дѣти наши или wт нашего рода или пак бъд кого Богъ изберет господаръ бити нашїе земли Молдавскїи, тот би им не порѫшил нашего даннїе и милованїе и ѕстроенїе нъ дѣїе дали и ѕкрѣпил свѣтѣи монастири, за что ест им правою wтнинѫ и даннїе и милованїе и ѕстроенїе wт самаго господства ми. Я҃ кто сѧ покѫсит разорити наше милованїе и ѕстроенїе, тот да ест проклѣт и тръклѣт wт Господа Бога, сътворшаго небо и земли, <и wт>[1] прѣчистаѧ Богаматеръ и wт д҃ ѵвангелисти и wт к҃ї апостоли и wт тн҃ї отьцъ ежъ въ Никенстѣм градѣ съборѣ просїявшъ и да имает част съ Іѫдо и съ иними невѣрними жидове[2].

În numele Tatălui şi al Fiului şi al sfîntului Duh. Iată eu robul şi închinătorul sfintei, de o fiinţă şi de viaţă făcătoarei şi nedespărţitei

[1] Omis.
[2] Urmează o notă a copistului: Văleatul iaste rupt.

www.dacoromanica.ro

treimi, căreia mă închin, îi slujesc şi-i lucrez cu duhul, pravoslavnicul domn, Io Miron Barnovschi Movila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Binecuvîntat este preabunul Dumnezeu, care în a sa bunătate m-a ales din pîntecele maicei mele şi m-a dăruit cu domnia şi voievozia ţării. Pentru mila covîrşitoarei sale bogăţii, se cuvine deci pururea să mulţumim lui Dumnezeu, căci ne-a deschis uşa milostivirii sale şi lumina înţelepciunii şi am văzut şi am cunoscut că nici o slavă nu stă pe pămînt neclintită şi cu moartea neîmpărtăşită, ci ca floarea se veştejeşte şi ca umbra trece şi se strică tot omul.

De aceea, cu voia Tatălui şi cu ajutorul Fiului şi cu lucrarea sfîntului şi de viaţă făcătorului Duh, am binevoit domnia mea cu a noastră bunăvoinţă, cu curată şi luminată inimă şi cu ajutor de la Dumnezeu şi cu rugăciunea preacuratei stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoare şi pururea fecioară Maria, mijlocitoarea lumii, şi cu binecuvîntarea celor patru ierarhi moldoveni, chir Anastasie arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi chir Athanasie episcop de Roman şi chir Evloghie episcop de Rădăuţi şi chir Mitrofan episcop de Huşi şi cu bunăvoia întregului nostru sfat, boierii noştri moldoveni, am dat şi am miluit sfînta noastră rugă nouzidită, mănăstirea Dragomirna, care este hramul coborîrea Duhului sfînt, cu un sat anume Necşenii în ţinutul Hîrlăului să fie de la domnia mea acelei sfinte mănăstiri mai sus-scrise, anume Dragomirna, ocină, danie şi miluire şi uric, nestricat ei niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acelui sat mai sus-scris să-i fie din toate părţile pe hotarul vechi, pe unde a folosit din veac.

Iar la această este credinţa domniei noastre mai sus-scrise, noi Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, şi credinţa boierilor noştri, credinţa panului Ionaşco Ghianghea mare ‹vornic›[1] al ţării de jos, credinţa panului Lupul mare vornic al ţării de sus, credinţa panului Nicoară hatman şi pîrcălab de Suceava, credinţa panului Gavrilaş pîrcălab de Hotin, credinţa panului Gheorghie pîrcălab de Neamţ, credinţa panului Savin şi Blendea pîrcălabi de Cetatea-Nouă, credinţa panului Necula Catargiul postelnic, credinţa panului Lupul spătar, credinţa panului Costantin ceaşnic, credinţa panului Mihalache vistiernic, credinţa panului Grama stolnic, credinţa panului Mihail Furtună comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iar pe cine va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu strice dania şi mila şi întocmirea noastră

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

ci să dea şi să întărească sfintei mănăstiri pentru că îi este ocină dreaptă şi danie şi miluire şi întocmire de la însumi domnia mea. Iar cine s-ar ispiti să strice mila şi întocmirea noastră, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul Dumuezeu, care a făcut cerul şi pământul, <şi de> [1] preacurata maică a lui Dumnezeu şi de patru evanghelişti şi de 12 apostoli şi de 318 părinţi, care au strălucit la soborul de la cetatea Nicheii, şi să aibă parte cu Iuda şi cu alţi necredincioşi iudei [2].

Arh. St. Buc., ms 628 f. 381—382.
Copie.
Datat după divan.

33

<1626—1629> aprilie 6, Bîrlad.

Dima şoltuzul şi pîrgarii din Bîrlad dau mărturie că Ionaşco Bîtcoveci şi fratele său Condrea cumpără ocină la Greci, vîndută de Costantin din Greci.

† Dima [3] şoltuzul şi cu doisprădzéci pîrgari den tîrg den Bîrlada. Adecă au venit înnaintea noastră Costantin den Greci şi au vîndut a se parte de ocină den Greci, partea den mijloc, ce să va alélge, cu vad d. moară într-apa Bogdanii şi săpături ce sîntu a tătîne-său, a Grecului. Şi au vîndut lui Ionaşco Bîtcoveci şi frăţîne-său Condrei, direptu şépte talere bătute. Deci noi vădzîndu a lor bună tocmală şi plată deplin, făcut-am cest zapis cu pecétea oraşului, să-ş ţie acea parte de ocină, şi să-ş facă dirése. Şi nime să nu să améstece. De aceasta mărturi-<si>[4]m.

Pis u tîrgu Bîrlad, aprilie 6.

Arh. St. Iaşi, CDLVIII/16.
Orig., hîrtie (30 × 20), pecete aplicată, cu legenda: печать трга Брлада.
Datat după doc. din 1634 (7142) iunie 21 (Arh. St. Iaşi, CDVIII/33), prin care Vasile Lupu voievod întăreşte această vînzare pe baza unui ispisoc al lui Miron Barnovschi.

[1] Omis.
[2] Urmează o notă a copistului: Vălcatul iaste rupt.
[3] Cuvînt scris cu altă cerneală, de altă mînă.
[4] Litere omise.

www.dacoromanica.ro

‹Înainte de 1626 aprilie 11›.

Mitrofan episcopul cu soborul m-rii Secul dau mărturie în legătură cu hotărnicia mănăstirii.

† Смѣренїи Митрофан епископъ и ермонахъ Варлам їгѹмен, ермонахъ Некифор, ермонахъ Θеѡфан, ермонахъ Иѡан, ермонахъ Силвестръ, монахъ Ѳеѡнасїе и прочи вес събор ѡт свѣта монастир именем Сѣкѹл, ѡт велика даже до мала, съзнаваемъ сами на себе и даем знанїе нашим ръкописанїе како Хотар нашемѹ монастирю ѡт къ монастирю Немецкомѹ приближает сѣ и присъвъкѹплѣет сѣ съ Хотар монастир Немецкомѹ равно ѡба Хотари и начен Хотар ѡт долѹ Хижици Ѳеѡнасїе Троян ѡт Мѹнчел ѡт Глав Пискѹлов ѡт камен и ѡт едно бѹкр правою мѣсто до Келни Прохор, назовает сѣ Кенїаминовн, въ ръбникѹ ѡт толѣ правою мѣсто через горѹ више Келни Кесарѡнов близ Келни Стефанѹ Злъ та простою мѣсто до Стара Стража въ едно могилѹ та матка Нѣмцѹлов више даже до стража ѹ глав Поени Тръгѹлови ѡт толѣ горѹ ѡкръст Поени Тръгѹлов ребрѹ Мѹнчел даже до Хотар Келневи Кирнак срѣдо камен та ѡблѹ долѹ до камен и до бѹкр и въ рѣцѣ Нѣмцѹлѹ та вода више даже до ѕетн Пепергѹл а поени междѹ рѣка Нѣмцѹл и междѹ рѣка Пепергѹл да дръжит же и прѣдняѣ врѣмѣ ѡпѫрает ѡкръст поени никто да не имает чинити сѣченїе или копатне ни ѕ лисѣ не имает ничта трѣба никтоже. Ѿт ѕетн Пепергѹл рѣка више просто къ слатнѹ та ѡпчинѹ междо ѡбръшню Ларгѹл прав къ Камен Коривлов и неточник до ѕетню и ѡт толѣ через Бистрицѹ до врѣхъ Кръстатѹл та ѡпчинѹ прав до врѣхъ Хѹрдѹга та ѡпчинѹ до ѡбръшню Дирептѹл та просто до врѣхъ Цибльѣш. Тон ест вес Хотар монастир Немецкомѹ ѡт къ монастир Секѹлов како да не имает братнм ѡт монастир Немецкою ни едно валкѹ или тѣжбѹ ѡт къ нас радї тон Хотар вишепнсан.

Мнже на великон вѣрѣ и ѹтвръжденїе писахом и сес наш запис да никто ѡт нас или ѡт нашнх людї николнже да не имает тѣгатн радї тон Хотар дондеже семи в всем животѣ. Й по съмрѣтн наш кого изберет бити настоател или ѡт нннх братнн свѣтѣи ѡбнтѣли сен, такожде да не имает никое слов говорити или пакн тѣжби чинити на брати ѡт монастир Немцѹл радї вишепнсан Хотар нъ да ест междѹ намн добра мнр до нашего съвръшенїе дондеже станет ѡба монастир. И да бъдет нм ѡт къ нас мнр и покон съ своннмн Хотарн, же сѣт писана въ своннх привїлїе и правнх зрнче.

Й кто ѡт нас старнх или ѡт юннх которнн бъдет съпрѣбнвателен съи свѣтѣи ѡбнтѣли сен или по съмрѣтн наш кого въстанет и сътворнт сфарн или тъжбѹ радї тнх вишепнсан Хотар да ест непрощен ѡт Господа Бога и ѡт прѣблгословенжм его матерѣ и свѣтаго Иѡана Кръстнтелѣ и свѣтнх тнї ѡтецъ нже въ Никеи и ѡт снх двою монастир да ест проклѣт. Сїце пишем и даем знанїе.

www.dacoromanica.ro

И великою вѣрѣ приложихъ мои печат епископъ Митрофанъ и печат святѣи монастир Секул, да сѣ знает. И сѣце пишем сес иепископ.

† Смѣрениї Мїтрофан. Митрофан епископъ рѫка власна.

† Smeritul Mitrofan episcop şi ieromonah Varlam igumen, ieromonah Nechifor, ieromonah Theofan, ieromonah Ioan, ieromonah Selevestru, monah Athanasie şi ceilalţi, întreg soborul de la sfînta mănăstire numită Săcul, de la mare la mic, mărturisim singuri de la noi şi dăm ştire cu scrisoarea noastră că hotarul mănăstirii noastre dinspre mănăstirea Neamţului se apropie şi se împreună cu hotarul mănăstirii Neamţului, deopotrivă ambele hotare şi începe hotarul din jos de Coliba lui Athanasie Trohan, de la Muncel, de la Capul Pisculuı, de la o piatră şi de la un bour de-a dreptul pînă la Chilia lui Prohor, care se cheamă a lui Veniamin, la rîmnic, de acolo de-a dreptul peste deal, mai sus de Chilia lui Visarion, lîngă Chilia lui Ştefan Răul şi de-a dreptul la Straja Veche, la o movilă, apoi matca Neamţului, în sus pînă la strajă, în capul Poenii Tîrgului, de acolo la deal, împrejurul Poenii Tîrgului, pe coasta Muncelului, pînă la hotarul Chiliei lui Chiriac, între pietre, apoi oblu la vale, la piatră şi la bour şi la rîul Neamţului, şi pe apă în sus, pînă la gura Peperigului. Iar poiana între rîul Neamţului şi între rîul Peperigului să o stăpînească ca mai înainte vreme, să se oprească în jurul poienii, nimeni să nu taie copaci sau să sape, nici în pădure să nu aibă nimeni nici o treabă. De la gura rîului Peperigului în sus, drept în slatină şi pe opcină, între obîrşia Largului, drept la Piatra Cornului şi pe izvor pînă la gură şi de acolo peste Bistriţa la vîrful Vîrstatului şi pe opcină drept la vîrful Hurduga, şi pe opcină pînă în obîrşia Direptului, şi drept la vîrful Ţibleşului. Acesta este tot hotarul mănăstirii Neamţului dinspre mănăstirea Secului, ca să nu aibă fraţii din mănăstirea Neamţului nici o sfadă sau judecată, de la noi, pentru acest hotar mai sus-scris.

Şi noi, spre mai mare credinţă şi întărire am scris şi acest zapis al nostru, ca nimene dintre noi sau din oamenii noştri niciodată să nu aibă a pîrî, pentru acest hotar, pînă cînd sîntem în această viaţă. Iar după moartea noastră, pe cine vor alege să fie conducător, sau din alţi fraţi ai acestui lăcaş, de asemenea, să nu aibă a spune nici un cuvînt, iarăşi să facă pîră asupra fraţilor din mănăstirea Neamţului pentru hotarul mai sus-scris, ci să fie între noi bună pace,pînă la sfîrşitul nostru, pînă cînd vor sta amîndouă mănăstirile. Şi să le fie de la noi pace şi linişte cu hotarele lor, care sînt scrise în privilegiile lor şi uricele cele drepte.

Iar cine dintre noi, bătrîni sau tineri, care vor fi locuitori în aceste sfinte lăcaşuri, sau după moartea noastră, cine se va scula şi va face sfezi

www.dacoromanica.ro

sau pîră pentru acest hotar mai sus-scris, să fie neiertat de domnul Dumnezeu şi de maica lui preabinecuvîntată şi de sfîntul Ioan Botezătorul şi de 318 sfinţi părinţi cei de la Nicheia, şi să fie blestemat de aceste două mănăstiri. Aşa scriem şi dăm de ştire.

Şi pentru mai mare credinţă am pus pecetea mea, episcopul Mitrofan, şi pecetea sfintei mănăstiri Secul, să se ştie. Şi aşa scriem acest ispisoc.

† Smeritul Mitrofan. Mitrofan episcop, cu mîna proprie ‹m.p.›.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, CXXX/23.
Orig., hîrtie (32,5 × 21), două peceţi aplicate.
Cu o trad. veche.
Datat după documentul de întărire din 1626 aprilie 11.

EDIŢII. Slav şi trad. Melchisedek, *Chronica Romanului*, partea I, p. 247—250.

35

1626 (7134) aprilie 11, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Neamţului hotarul său dinspre m-rea Secul, ales de călugării celor două mănăstiri.

† Изволeнїeмъ Wтца и съ поспѣшeнїeмъ Сына и съвръшeнїeмъ свѣтаго Дх҃а, аз рабъ владыки моего, Исх҃а Христа, Ѡу Мирон Бърновскїи Могила воевода, милостїю божїю господарь земли Мулдавскои. Wже прїдошѫ прѣд нами и прѣд всѣми нашими молдавскы болѣри великими и мали молебници нашь, егѹменъ и въсѣмъ съборъ wт свѣтаа монастыр зовемаа Нѣмцѹл, и принесли єдин запис за свѣдителство wт молебник наш, Митрофан епископ Хѹшски, и wт вес събор wт свѣтаа монастыр Сѣкѹл, писаныи въ тот запис како мы прѣжде сїа врѣмена многа свадѣ и вепль имали калѹгери wт свѣтаа монастыр Нѣмцѹл съ калѹгери wт Сѣкѹла радї мѣсто и Хотарни тым монастыр зачто сѹт блнжнїи єдна wт къ дрѹга и было приближант сѣ и съвъкѹплѣнт сѣ тиї Хотари свѣтѣи монастыр въкѹпѣ.

И потом съвъкѹплѣнт сѣ въси калѹгери wт свѣтаа монастыр Нѣмцѹл и Сѣкѹл и съмотрили сѣ вни сами тоти Хотари свѣтѣи монастыр и раздѣлили сѣ и познаменали сѣ за нїи доброе волно wт нынѣ на прѣд да не имает тѣжѣ въкѹпѣ.

И почнше сѣ Хотар свѣтѣи монастыр Нѣмцѹл wт долѹ Хнжница Ѳанасїе Трохан wт Мѹнчел wт Глав Пискѹлов wт камен и wт єдни бѹор правою мѣсто до Киліа Прохор, назнвает сѣ Кенїгаминови, въ рѣбникѹ wт толѣ правою мѣсто

4 — c. 285

www.dacoromanica.ro

до Стара Стража къ єдно могилѫ <та м>[1]аткѫ Нѣмцѫлок вніше даже до стража ѫ глав Поенн Тръгѫлокн wт толѣ горѫ wкръст Поенн Тръгѫлон ребрѫ Мѫнчел даже до Хотар Келїевн Кирїак срѣдо камен та wблѫ доло до камен н до бѫор н къ рѣцѣ Нѣмцѫл та вода вніше даже до ѫстн Пепернгѫл а поннн междо рѣка Нѣмцѫл н междо рѣка Пепернгѫл да дръжнт мже н прѣднѣка крѣкмѧ wпнрает wкръст поенн никто да не нмает чнннтн сѣченїѣ нлн копатне не ѫ лнсѫ не нмает нечта трѣба никтоже. Gѳт ѫстн Пепернгѫл рѣка вніше просто къ слатнѫ та wпчнѫ междо wбършїю Ларгѫл прак къ камен Корнѫлокн н нсточнк до ѫстїю н wт толѣ через Бистрнцѫ до врѣХ Връстатѫл та wпчнѫ прак до врѣХ Хордѫга та wпчнѫ до wбръшїю Днрептѫл та просто до врѣХ Цнблѣш. Тон ест вес Хотар монастнр Нѣмцескомѫ wт къ монастнр Сѣкѫлок.

Тже господство мн, ѩкоже ѫкндѣХом нм доброволною токмеж, господство мн вцеже дадоХом н потвръднХом молѳбнцн нашн, калѫгерн wт свѣтаа монастнр Нѣмцѫл, како да ест тот Хотар по где посокотнлн молѳбнцн нашн вншепншем.

Я кто сѣ покѫснт разорнтї наше повтвръжденїѣ да ест трнклѣт н проклѣт wт Господа Бога н wт прѣчнстаа его матерѣ н wт късн свѣтн н wт тнї wтцн нже къ Нѣкен н wт снХ двою монастнр да ест проклѣт къ вѣкн вѣчнїн. Нн да сѣ не ѫмншлает прѣд снм листом нашнм.

Ѫ Іас, в лѣт ×ѯрлд апрнлїе аї.

† Сам господнн̃ вслѣл.

Нш Мнрон Брънковскн воєвода <m.p.>.

. . . . . [1]

† Cu voia Tatălui şi cu ajutorul Fiului şi cu săvîrşirea sfîntuiui Duh, eu, robul stăpînului meu, Isus Hristos, Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, rugătorii noştri, egumenul şi tot soborul de la sfînta mănăstire numită Neamţul şi au adus un zapis de mărturie de la rugătorul nostru, Mitrofan episcop de Huşi şi de la tot soborul de la sfînta mănăstire Săcul, scriind în acel zapis cum mai înainte de această vreme au avut multă sfadă şi gîlceavă călugării de la sfînta mănăstire Neamţul cu călugării de la Săcul, pentru locul şi hotarele acelor mănăstiri, fiindcă sînt aproape una de alta şi se apropie şi se împreună hotarele sfintei mănăstiri, împreună.

Iar după aceea, s-au adunat toţi călugării de la sfînta mănăstire Neamţul şi Săcul şi au cercetat ei înşişi acele hotare ale sfintei mănăstiri

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

şi s-au despărţit şi s-au însemnat, de a lor bunăvoie. De acum înainte să nu aibă pîră împreună.

Şi se începe hotarul sfintei mănăstiri Neamţul din jos de Coliba lui Atanasie Trohan, de la Muncel, din Capul Piscului, de la piatră şi de la un bour, de-a-dreptul pînă la Chilia lui Prohor, ce se numeşte a lui Veniamin, la rîmnic, de acolo de-a-dreptul pînă la Straja Veche, la o movilă, apoi matca Neamţului, în sus pînă la strajă, în capul Poenii Tîrgului, de acolo în sus împrejurul Poenii Tîrgului pe coasta Muncelului pînă la hotarul Chiliei lui Chiriac, între pietre, apoi oblu în jos pînă la o piatră şi pînă la un bour şi la rîul Neamţului, apoi apa, în sus, pînă la gura Peperigului, iar poiana dintre rîul Neamţului şi dintre rîul Peperigului să stăpînească ca şi mai înainte vreme, să oprească în jurul poenii; nimeni să nu taie copaci sau să sape, nici în pădure să nu aibă nici o treabă, nimeni. De la gura Peperigului, rîul în sus drept la slatină şi pe opcină între obîrşia Largului drept la Piatra Cornului şi pe izvor pînă la gură şi de acolo peste Bistriţa pînă la vîrful Vîrstatului, şi pe opcină drept pînă la vîrful Horduga, şi pe opcină pînă la obîrşia Direptului, şi drept la vîrful Ţibleşului. Acesta este tot hotarul mănăstirii Neamţ dinspre mănăstirea Săcul.

Deci domnia mea, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie, domnia mea încă am dat şi am întărit rugătorilor noştri, călugării de la sfînta mănăstire Neamţul, ca să le fie acel hotar pe unde au socotit rugătorii noştri mai sus-scrişi.

Iar cine s-ar ispiti să strice întărirea noastră să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu şi de preacurata lui maică şi de toţi sfinţii şi de 318 părinţi cei de la Nicheia şi de aceste două mănăstiri să fie blestemat în vecii vecilor. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7134 <1626> aprilie 11.
† Însuşi domnul a poruncit.
Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.
. . . . . [1].

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, CXXXI/13.
Orig., hîrtie (31 × 20), pecete aplicată.
Cu o trad. din 1827; altă trad. ibidem, ms 571 f. 7 v—8.

EDIŢII. Trad. Creţulescu, *Doc. m-rii Neamţ*, p. 404—405.

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

1626 (7134) aprilie 11, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Bistriţa hotarul braniştii vechi.

† Ѡ Мирон Барновскїи Мовила воевода, божїею мілостїю господарь земле Молдавскон. Дали есми сіе листъ господства ми молебницн нашн, калугери ѡт свѣтаа монастнри Бистрицн, ндеже ест Храм оуспенїе пречистїе богородице, на ѡтвержденїе старон бранницѣ по ѕрнк Стараго Стефана воеводї, что сѣ почннает ѡт потока Сърата черес Бистрица на Доамнаа и до Ангърчїа, Сѣкѣл ѡт Козсан съ Велнкою Горѣ на Полѣницѣ, ѡт Хитнѡана на Пентенѣл н съвъкѣплѣет сѧ въ Тазловскою монастнрѣ бранница до Рѣкитнш и до Пнскѣл Балиц долѣ междѣ Таркъѣ Бистрица и двѣ полѣнѧ междѣ Чаѫлъѣ черес Бистрицѣ на Жѣркоаа дн Пнско Ба<н>кѣла и под Чаѫлъѣ оу Кїиаждо до Ѳпрншанн до самое Мефтодїе на ѕстїа Пънгъръчорѣ до ѡбръшїе и мѣсто за стънъ ѕ Пънгъращ.

И да нкто нмают тамо ѡбцн пасти нли рнбѣ ловнтї нли рѣбатн ѕ лѣс дрѣво нли прѣтїе нли Хмел дерѕч нли врѣХн нли бѣд цю без нХ знанїе. <Ѧ а>[1]цне кого внн знандѣт тамо прѣдчерепном мѣсто а внн да сѣт моцнїн н снлнн ѕ сим ѕѧмати оусе что внн бѣдѣт нмати при сѣбѣ.

Протоже нкто да не смѣют нм задрьжатї прѣд сим листом господства ми

Оу Іас, лѣто ×ѕ҃рлд҃ апрнлїе а҃ї҃.

† Сам господнпъ велѣл.

Ѡ Мирон Бръновскн воевода <m.p.>.

† Прокопїе днпкѣл <пнсал>.

† Io Miron Barnovschi Movila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noştri, călugări de la sfînta mănăstire Bistriţa, unde este hramul adormirii preacuratei născătoare de Dumnezeu, pentru întărirea vechii branişti, după uricul lui Ştefan cel Bătrîn, care se începe din pîrăul Sărata peste Bistriţa, la Doamna şi pînă la Angărcia, Săcul de la Cozsan cu Dealul-Mare la Poieniţă, de la Hitioana la Pentenul şi se împreună cu braniştea mănăstirii Tazlău, pînă la Răchitiş şi pînă la Piscul Baliţ, la vale între Tarcău Bistriţă şi două poieni între Ceahlău, peste Bistriţa, la Jurcoaia, pînă la Piscul Ba<i>culuі şi sub Ceahlău la Chiiajdu, la Oprişani, pînă la însuşi Meftodie, la gura Pîngăraciorului pînă la obîrşie şi loc de stînă la Pîngăraţi.

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Şi nimeni să nu aibă a paşte oile acolo sau să pescuiască sau să taie copaci în pădure sau nuiele sau să culeagă hamei sau alune sau orice, fără ştirea lor. Iar dacă vor găsi pe cineva acolo, pe acel loc mai înainte zis, ei să fie tari şi puternici cu aceasta să le ia totul, ce vor fi avînd la ei.

Pentru aceasta, nimeni să nu îndrăznească să-i oprească înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, anul 7134 ‹1626› aprilie 11.

Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod ‹m.p.›.

† Procopie diacul ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, II/17—18.
Orig., hîrtie (32×20,5), pecete aplicată.
Cu o trad. din 1846; altă trad. ibidem, m-rea Văratec, XVIII/1 (nr. 14).

37

1626 (7134) aprilie 11.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Homor o prisacă în Covasna, la Bohotin.

Ispisoc domnesc scris pe sirbiia, de la Miron Barnovschi Moghila voevod, în care scria că au venit înainte mărei sale călugării de la sfînta mănăstîre Homorul, rugîndu-i-să ca să le facă întăritură pe prisaca lor ci iaste la Bohotin în Covasna, din uricul de daniia şi de miluirea ce au de la bătrînul Ştefan voevod şi din ispisocul de întăritură de la Petru voevod. Pentru aceia mărie sa au dat şi au întărit sfintei mănăstîri acea prisacă ce s-au scris mai sus.

Iară hotarul acei prisăci să fiia opcina pe deasupra dealului, pe amîndoao părţile, pănă la sfîrşitul Năsăpurilor de cătră cînp, unde să înpreună drumurile, atîta iaste tot hotarul, ca să fiia mănăstîrii nestrămutat nici odănăoară, în veci, i proci.

Anii 7134 ‹1626› aprilie 11.

Bibl. Acad., ms rom. 111 f. 55.
Copie.

EDIŢII. Codrescu, *Uricariul*, XVI, p. 262—263.

www.dacoromanica.ro

1626 (7134) aprilie 12, Iaşi.

Miron Barnovschi Movilă voievod întăreşte m-rii Sf. Ilie o bucată de loc din satul domnesc Şchei, fixînd şi hotarele.

† Ѡ Мирон Барновскин Ꙗогила воевода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскои. Ѻжє господство мн дали н поновили н потвръдили ємн свѣтѧи мѡлвы, мѡнастирн рекомаа Свѣтнн Илїѧ пророкъ, на нѫ права ѡтнннѫ ѡт непнсок за помнловаиїѧ что ѡнн нмали за даанїѧ н за миловаиїѧ ѡт Стіфан Томшѣ воєводї, съ вєлїкою клѣт[т]во, на єдиаа бѫкатъ за ѡтнннѫ ѡт село Шкѣн н съ четирнм домовѡ н съ єдна бѫкатѫ земли ѡт Хотар тѫм селаа, что тот село Шкѧнн н тот Хотар єст право господарѣско пришлѫшєн къ ѡкол Сѫчавскаго трѣга нашєго градї.

И взбрахъ нм тѡт мѣсто ѡт почєншнн Хотар ѡт брїг прав на дорогѫ что прїндєт ѡт монастирн, а ѡт толѣ внше до єдн Хрѫш что єст знамєнан сѫ тѫр, а ѡт толѣ на дорогѫ, до єдиаа камєн погрєбєиаа, а ѡт толѣ чрєз став даже до мост домови н на Бахнѫ ѫ внше даже до ѫст єднон долнин, єже прїндєт ѡт Кърниц Рѫдѫшкънєи, а ѡт толѣ право до кърниц а ѡт толѣ право до єдиа могилѡ ѫ добровѣ, а ѡт толѣ ѫ внше до єдно могилаа нижє тѫр что подли дорогѫ. То єст вс Хотар.

Тѣм радї како да єст н ѡт господства мн свѣтѣи мѡлви, монастнр Илиы пророкъ, тот вншєпнсан сєло Шкѣнн, права ѡтнннѫ н даанїи н потвръжденїѧ н ѫрнк съ въсѣм доходом, нипоколѣѣнм нм николнжє на вѣкнн вѣчнин.

Ѩ по нашим жнвотѣ кто бѫдєт господаръ ѡт дѣт нашнх нлн ѡт нашнх рода, нлн бѫдѫ коко Богъ изберѣт господарєм бїтї нашєи земли Мѡлдавстѣи, тот бн нм нн порѫшнл нашєго потвръжденїѧ нж дли дбн нм дали н ѫкрѣпнли, за что єст нм права даиїѧ н миловаиїи.

Ѩ кто сѣ покосит разорнтї нашєго потвръжденїѧ н ѫстронїѧ, тъ да єст тръклят н ѡт Господа Бога, сътворшаго нєбо н землїи, н ѡт прѣчнстаа єго матєрн н ѡт тнї свѣтнх ѡтцн Никєнскнх н ѡт въси свѣтнх, амнн. Протожє никто да нѣ нмаєт ѫмншатн сѣ прѣд снм листом нашєм.

Ѫ Іас, ҳзрлд априлїѧ кї.

† Сам господинъ вєлѣл.

Ѡ Мирон Бръновски воєвода <m.p.>.

† Костантнн <пнсал>.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am înnoit şi am întărit sfintei rugi, mănăstirii numite Sfîntul prooroc Ilie, dreapta ei ocină din

www.dacoromanica.ro

ispisocul de miluire ce a avut ea de danie şi de miluire de la Ştefan Tomşea voievod, cu mare blestem, o bucată de ocină din satul Şchei şi cu patru case şi cu o bucată de pămînt din hotarul acestui sat, care sat Şcheii şi acest hotar este drept domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Suceava, cetatea noastră.

Şi i-am ales acest loc, hotarul începînd de la mal, drept la drumul ce vine de la mănăstire, iar de acolo în sus pînă la un păr ce este însemnat cu bour, iar de acolo la drum pînă la o piatră îngropată, iar de acolo peste iaz pînă la podul casei şi pe Bahnă în sus pînă la gura unei văi care vine de la Fîntîna Răduşcăi, iar de acolo drept la fîntînă, iar de acolo drept la o movilă în dumbravă, iar de acolo în sus pînă la o movilă, mai jos de bourul ce este lîngă drum. Acesta este tot hotarul.

De aceea, să fie şi de la domnia mea sfintei rugi, mănăstirii proorocului Ilie, acest sat mai sus-scris Şcheii, dreaptă ocină şi danie şi întărire şi uric cu tot venitul, neclintit ei niciodată în vecii vecilor.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru, sau pe oricine va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, fiindcă îi este dreaptă danie şi miluire. Iar cine va încerca să strice întărirea şi întocmirea noastră, acela să fie de trei ori blestemat şi de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, şi de preacurata lui maică şi de 318 sfinţi părinţi de la Nicheia şi de toţi sfinţii, amin. De aceea, nimeni să nu aibă a se amesteca înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, 7134 <1626> aprilie 12.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.

† Costantin <a scris>.

Muzeul din Suceava, nr. 2103.
Orig., hîrtie (40 × 28), pecete timbrată, stricată.
O fotocopie la Bibl. Acad., Filiala Iaşi, III/51.

39

1626 (7134) aprilie 12, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Sf. Ilie vie în dealul Azinul.

„Întăritură de la domnul Miron Barnovschi pe 4 fălci di vii pi dealul Azinul, din let 12 april 7134" <m-rii Sf. Ilie>.

Arh. St. Iaşi, CCLIX/3, f. 26.
Rezumat.

www.dacoromanica.ro

1626 (7134) aprilie 15, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod împuterniceşte pe egumenul mănăstirii lui Balica şi pe vătămanul din satul mănăstirii, Movila Iucaşului, să ţină ocina din jurul ei.

† Ис Мирон Барновскїи Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Молдавскои. Dat-am cartea dumni-méle egumenului de la sventa mănăstirea Balicăi şi deregătoriului şi vătămanului den satul mănăstirie, de la Movila Iucaşului, ca să hie tare şi putérnici cu cartea dumni-méle a apăra ocina înpregiur ţarina şi fînéţele şi pădurea, nime de alţi oameni dentr-alte sate să n-aibă treabă pre locul ce iaste a satului mănăstirei, nici la ţarină la cînpu, nice la pădure, nime să n-aibă treabă. Iar carii vor găsi de alţi oameni tăindu în pădure, să le ia săcurile şi boii.

Dereptu acea, nime să n-aibă treabă cu locul ce iaste a satului naintea cărţăi dumni-méle. Так да знаеш. Инъко не вчиниті.

Ѡ Іас, в лѣто ×зрлд априлїе ѣї.

† Сам господинъ рече.

Ис Мирон Брънковски воевода <m. p.>.

† Щефан <писал>.

Bibl. Acad., XLII/28.
Orig., hîrtie (31 × 19,5), pecete aplicată, stricată.

EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.*, p. 121.

41

1626 (7134) aprilie 17, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod scuteşte de dări, pe trei ani, pe vecinii episcopiei de Roman din satul Ilişeşti şi pe străinii care se vor aşeza aici.

† Ис Мирон Бърновскїі Могила воевод, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскон. Дали есми сес лист господства ми wтцѣ и молебникѣ нашемѣ, Ѳанасїе епископъ Романскон, и ѻрѣдникѣ и вътъманѣ wт его село на нмѣ Илишецин что ѕ волост Романскон, на то wни вари колиці люди кют призвати wт иншиѣ земли, бѣд за что шзика бъдет, и люди которїн бъдет wт там за тот мѣсто

[1] Cuvînt scris de domn pe loc lăsat alb.

www.dacoromanica.ro

сѣснд стар и прїндет ѕ тоа селище а wни да имают wт господства ми свобождєнїе на трн[1] лѣтн, ни дан давати и ни нлиш платити, ни сѣлжѕ за wвци ани за кравн, ни робити нам не жадное наш работ, и да бъдет ѕмирно за въсѣх ангерїах, колицн сѣт на нних ѕбогн господства ми.

Тѣм радї и вн, пръкълабн wт того волост и глобницн и шѕгѣбинарн и wлъкарн и подводарн, въ ничнсоже да не валѕитн ани товар им потѣгнѣти радї нних людн или радї нншнх селах нъ да ест ѕмирно за въсѣх данних и ангерїах до колѣ напълнит сѣ тнх лѣтн еже вншє пишем. Инако не бѣдѣт прѣд снм листом господства ми.

ѕ Іас, хѕрлд апрнлїе ѕї.
† Сам господнн велѣл.
Ив Мирон Брънковскн воевода <m. p.>.
† Тома <писал>.

† Io Miron Bărnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele părintelui şi rugătorului nostru, Athanasie episcop de Roman, şi ureadnicului şi vătămanului din satul lui, anume Ilişeşti, ce este în ţinutul Romanului, pentru ca oricîţi oameni vor chema ei din alte ţări, fie de ce limbă vor fi, şi oameni care vor fi de acolo, de acel loc, vecini vechi şi vor veni la acea seliştе, ei să aibă de la domnia mea slobozenie pe trei[1] ani. Nici darea să nu dea şi nici iliş să nu plătească, nici sulgiu pentru oi şi nici pentru vaci, nici să nu ne lucreze nici o muncă şi să fie în pace de toate angheriile, cîte sînt asupra altor săraci ai domniei mele.

Pentru aceea şi voi, pîrcălabi de la acest ţinut şi globnici şi şugubinari şi olăcari şi podvodari, întru nimic să nu-i tulburaţi şi nici vitele lor să nu le trageţi pentru alţi oameni sau pentru alte sate, ci să fie în pace de toate dările şi angheriile, pînă cînd se vor împlini aceşti ani, ce scriem mai sus. Altfel să nu fie înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, 7134 <1626> aprilie 17.
† Însuşi domnul a poruncit.
Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.
† Toma <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, VII/5.
Orig., hîrtie (32 × 20,5), pecete aplicată.

[1] Cuvînt scris de domn pe loc lăsat alb.

www.dacoromanica.ro

1626 (7134) aprilie 19, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Eremia, fiul lui Pîntea, ocină la Hăsnăşeni pe Siret, în ţinutul Suceava.

† Ии Мирон Бѫрновскїи Могила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскои. Ѿжє прїиде прѣд нами и прѣд нашим сѣтом Ѥремїа, сынъ Пънтѣ ѿт Хѫснѫшѣни, и съ єдин запис за свѣдѣтелство ѿт Дмитрѫ ѿт Морѣни и ѿт Василїе Фѫрникѫ ѿт Мѫнчел и ѿт Бѫданчѣ ѿт там и ѿт Дмитрѫ ѿт Хъснъшѣни и ѿт Ѹрсѫ ѿт Пъшкани и ѿт Банко шетрар и ѿт Бъдилицъ ѿт Мѫнчел, писащи и свѣдѣтелствощи ѕ тот запис како ѡн сѣбѣ кѫпил ѿт прѣд ними ѿт Манѣ питар въсѣ част емѫ за ѡтнинѫ, что се изберет ѿт село Хъснъшѣни, ѿт катрѫ село и ѿт полѣ и ѿт вес прихѡд что на рѣкѫ Сирѣт ѕ волост .....[1] радї шестдесат и пет талєри личних, пинѣзи готовь.

Ино ми, видѣвше тот запис за свѣдѣтелство ѿт толикиѫ людї добри и воини прѣдни, а ми вѣровахом и ѿт господства ми ищеже дадохом и зкрѣпихом семѫ человѣкъ, на имѣ <Ѥрєм>[2]їа, сынъ Пънтѣ, на тоа вишєписанная част за ѡтнинѫ, въсѣ част Манѣ питар что се изберѫт ѿт село Хъснъшѣни, шкоже да ест емѫ и ѿт нас права ѡтнинаа и дѣдинаа и викѫпленїю, непорѫшенѫ неколиже на вѣки. И ни да се не змишают.

Ѯ Іас, ×зрлд мирнїе ѳї.

† Сам господинъ велѣл.

† Дмитрашко Щефан вел лвгофет ѕчнл <m. p.>.

† Томаа <писал>.

† Io Miron Bărnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea sfatului nostru Erimia, fiul lui Pîntea din Hăsnăşeni, cu un zapis de mărturie de la Dumitru din Moreni şi de la Vasilie Furnică din Muncel şi de la Budancea de acolo şi de la Dumitru din Hăsnăşeni şi de la Ursu din Păşcani şi de la Baico şetrar şi de la Bădiliţă din Muncel, scriind şi mărturisind în acest zapis că el şi-a cumpărat, dinaintea lor, de la Manea pitar, toată partea lui de ocină ce se va alege din satul Hăsnăşeni, din vatra satului şi din cîmp şi din tot venitul, care este pe rîul Siret, în ţinutul . . . . .[3], pentru şaizeci şi cinci taleri număraţi, bani gata.

---

[1] Loc alb, pe care s-a scris ulterior Сѫчавскон.
[2] Loc rupt.
[3] Loc alb, pe care s-a scris ulterior : Sucevii.

www.dacoromanica.ro

Deci noi, văzînd acest zapis de mărturie de la atîţia oameni buni şi oşteni de frunte, noi am crezut şi de la domnia mea încă am dat şi am întărit acestui om anume Eremia, fiul lui Pîntea, această mai sus-scrisă parte de ocină, toată partea lui Manea pitar, ce se va alege din satul Hăşnăşeni, ca să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi dedină şi cumpărătură, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, 7134 <1626> aprilie 19.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Toma <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CDXXVII/32.
Orig., hîrtie (31,5 × 20), pecete aplicată, stricată.

EDIŢII. Slav şi trad. Ghibănescu, *Surete*, XXIV, p. 142—143.

43

1626 (7134) aprilie 20, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Sf. Sava de la Ierusalim satul Stroeşti pe Sitna, în ţinutul Hîrlău, scutit de dări, în afară de darea împărătească.

† Ѡ Мирон Бърновскїѣ Могила воевода, божїею милостїю господаръ земли Мѡлдавскои. Ѻже господство мн благѡпроизволнѫ нашнм благїнм желанїем ѡ еже любве радї иже къ Богоу ѡт въсеа дѹшеж нашеж, чистом свѣтлом сръдцем ревнѹюще благодѣанїѡм прѣжде нас бывшим господарем, иже милостинѣмн и подателством спасенїа пѫт възискавшем ѡбрѣтошм малѣм ждантїем великон пришѳствїю вѣчнїн некрадомѣи богатъствѣ сподобленн бышѣ. Таковнм ѡбразом и мн прѣмилостиваго Бога молим Господа нашего Іѹса Христа н того въсенепорочнаа и прѣчиста его матерь такоже нам полѣзное ѕкрити нъ напаче ѕкрити и ѡбрѣсти спасенїм двер послѣдовати божественнм стопам такоже сам [сам] спасъ рече: Блаженїи милостивїи яко тїи помилованїи бѫдет и прочаа.

Ѻ снже раждигом сръдцем ѡгнем божественним оумилосръднѫ сѧ и помиловаѫ свѣтаа монастнр Свѣтаго Савн Ѻсвещеном Іерѹсалимскомѹ, ндеже ест Храм Ѹспенїе прѣчистѣи владнчицн нашен и прнснодѣвѣи Марїи богородицн, съ едно село на нмѣ Строещїи на Ситною поток оу волост Хърловѣ, что тое село прислѹшен къ ѡколѹ Шипотѫм бнет същѹ сами прав господарѣскїи, егоже и мн ѡставнѫом тот село тои свѣтѣи монастнр вншереченѣи, почто бѣше данїе и милованїе ѡт нннѫ прѣднїи господарн прѣжде бнше нас такоже нмали и ѕрнк за данїм и

www.dacoromanica.ro

милова<нїе>[1] wт Петра воєводї и дрѹгїи ѕрѧк сведѣтелствѹѧщиа wт свѣтопочившомѹ .....[2] Еремїѧ воєвода. Такождє и wт нас сїе ѕкрѣпленїе єже сътворихмо и подахмо тое вишереченое село на имѣ Строещи на Ситною съ млн<но>[1]м оу тое потоцѣ Ситною тако да бъдет нам вѣчна памет и за дѹша родителя господства ми и нашихъ дѹшахъ и за здравїе господства ми и любимаѧ мати господства ми тако да бъдет свѣтѣи монастир и wт нас ѕтвръжденно съ въсѣм доходом и съ работ и съ нлиш и съ десѣтено за пчели и съ горщинѹ за wвци и за свини и съ дешѹгѹбинами и съ камъи, тжкмо да имет датї дан царскаа и да не имет въѣазити въ село ни єдин глобник ани дешѹгѹбинарю, ни сѹдиари за крак ни за wвци, нижє wлъкари.

Я по нашим животѣ кого изберет Богъ бити господинъ нашеи земле Молдавскои wт дѣтїи нашїи или wт нашего рода тот ѕбо да не порѹшит наше данїе и милованїе и токмеж нжє прѣжде нами дрѹгїи господарїе оустроена бист нъ да ѕтвръдит и ѕкрѣпит свѣтѣи монастир.

Нъ и аще кто дързнет разорити и не дръжатї ѕ самѹ сїе токмеж wи ѕбо да пострамлен бъдет прѣд страшним съдищѣ Христовѣм и да имет приснїи прѣпирателїе богородице и свѣтаго Сава прочїеже и въсѣх свѣтыхъ, амин.

Оу Іасохъ, в лѣт ×ѕрлд мѣсеца априлїе к.

† Сам господинъ велѣл.

Ив Мирон Бръновски воєвода <m. p.>.

† Мънжѣ <писал>.

† Io Miron Bărnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bună dorinţă din dragoste pentru Dumnezeu, din tot sufletul nostru, cu curată şi luminată inimă, rîvnind la binefacerile domnilor ce au fost înainte de noi, care căutînd calea mîntuirii, cu miluiri şi danii au aflat cu mică cheltuială mare răsplată, s-au învrednicit de bogăţie veşnică şi care nu putea fi furată. În acest chip şi noi rugăm pe milostivul Dumnezeu, domnul nostru Isus Hristos, şi pe neprihănita şi preacurata lui maică ca să ne descopere şi nouă cele de folos şi mai ales să ne arate şi să ne deschidă uşile mîntuirii, să urmăm paşii dumnezeieşti, după cum însuşi mîntuitorul a zis : „Fericiţi cei milostivi că aceia se vor miluí" şi celelalte.

De aceea cu inima arzînd de focul dumnezeirii, m-am milostivit şi am miluit sfînta mănăstire a Sfîntului Sava cel Sfinţit de la Ierusalim, unde este hramul adormirii preacuratei stăpînei noastre şi pururea fecioare şi născătoare de Dumnezeu, Maria, cu un sat anume Stroeştii pe pîrîul Sitna, în ţinutul Hîrlăului, care sat a fost ascultător de ocolul Şipote,

[1] Omis.
[2] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

fiind drept domnesc, sat pe care şi noi l-am lăsat acestei sfinte mănăstiri mai sus-zise, pentru că i-a fost danie şi miluire de la alţi domni de dinainte, cari au fost înainte de noi, precum au avut şi uric de danie şi miluire de la Petru voievod şi alt uric de mărturie de la sfîntrăposatul ...[1] Eremia voievod. De asemenea şi de la noi <să fie> această întărire, pe care am făcut-o şi am dat-o, acest mai sus-zis sat, anume Stroeştii pe Sitna, cu moară pe acel pîrîu Sitna, ca să ne fie veşnică pomenire şi pentru sufletul părinţilor domniei mele şi pentru sufletele noastre şi pentru sănătatea domniei mele şi a iubitei mame a domniei mele, ca să fie sfintei mănăstiri şi de la noi întărire cu tot venitul şi cu muncile şi cu iliş şi cu desetina de stupi şi cu gorştina de oi şi de porci şi cu duşegubinele şi cu camăna, numai să aibă a da darea împărătească. Şi să nu aibă a intra în sat nici un globnic, nici duşegubinar, nici sulgeri de vaci nici de oi, nici olăcari.

Iar după viaţa noastră, pe cine va alege Dumnezeu să fie domn în ţara noastră, Moldova, dintre copiii noştri sau din neamul nostru, acela să nu clintească dania şi miluirea noastră şi întocmirea care a fost întocmită mai nainte de noi de alţi domni, ci să întărească şi să împuternicească sfintei mănăstiri.

Iar dacă cineva ar îndrăzni să strice şi să nu ţie în seamă această întocmire, unul ca acela să fie ruşinat înaintea cumplitei judecăţi a lui Hristos şi să aibă pîrîşi veşnici pe născătoarea de Dumnezeu şi pe sfîntul Sava şi pe toţi ceilalţi sfinţi, amin.

La Iaşi, în anul 7134 <1626> luna aprilie 20.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.

† Mînjea <a scris>.

Bibl. Acad., DXCI/25.
Orig., hîrtie (41,5 × 28), pecete timbrată, căzută.

44

1626 (7134) aprilie 20, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod împuterniceşte pe Toader paharnic din Stăncești să ţină o bucată de ocină de lîngă tîrgul Botoşani, care fusese cotropită de satele Ruşi şi Popouţi.

† Ис Мирон Барновс<кн>[2] Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Мwлдавскои. Дали семн сес лист господства ми сл<вѕе>[2]н наш, Тодер

[1] Loc alb.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

пъХ<ърничел> wт Стънчеци, на то wн да ест моцен и силен съ сим листом нашем д<ръ>[1]жати и wбранитѣ своего правою wтнинѫ и дѣдининѫ, един мѣсто wт къ тръг Ботъшѣним, что тот мѣсто било ѕприселован издавно wт къ село Рѕсїи и wт Поповци, шко да не имают wни ни една потрѣбѫ съ тот мѣсто да не имают wрати ни Рѕсїи ани Поповоцїи нъ да държат соби Тодер тот мѣсто шкоже повидают имѫ и нарѣденїе что имает.

Й если възрит сѣ им съ кривдѫ а wни да имают статї за лицем прѣд нами. Того радї никто да не смѣет възлазитї тамѫ или wрати прѣд сим листом нашем.

Пис ѫ Іаш, в лѣт ×ѕ҃рлд̀ априлїе к҃ дьни.

† Господинъ казал.

† Дѧмитрашко Щефан вел логофет ѧчил <m. p.>.

Стратилат <писал>.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre, Toader păh<ărnicel> din Stăncești, să fie tare şi puternic cu această carte a noastră să stăpînească şi să-şi apere dreapta lui ocină şi dedină, un loc dinspre tîrgul Botăşenilor, care loc a fost cotropit de demult de către satul Ruşii şi de Popouţi. Şi să nu aibă ei nici o treabă cu acel loc; să nu are nici Ruşii, nici Popovoţii, ci să-şi stăpînească Toader acest loc, după cum îi spun şi diresele, pe care le are.

Iar dacă li se pare lor cu nedreptate, ei să stea de faţă înaintea noastră. De aceea, nimeni să nu îndrăznească să intre acolo sau să are, înaintea acestei cărţi a noastre.

S-a scris la Iaşi, în anul 7134 <1626> aprilie 20 zile.

† Domnul a spus.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

Stratilat <a scris>.

Colecţia Scarlat Callimachi nr. 26.
Orig., hîrtie (30,5 × 21), pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. din 1801.

45

1626 (7134) aprilie 20, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Vasilie Corlat drac ocină la Tămăşani, la Fîntînele.

† Нw Мирон Барновск ..... ъ земли Мwлдавскон. Сѫж прѣндоши прѣд нами и прѣ ..... със вн҃ци его Пъкѵрарїю и Тодер и Василїе ..... ѧцнѫ

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

прѣвнѹчати Пѣтрѹ и Влайко съ ..... Радѹл воевод на свои правы wтнинѣ и дѣдни..... ѕ волост Фалчїюскомо на рѣцѣ Жигълиеи ..... адови нѣ Пѣтрѹ и брат его Влайкѹл wт Тоад..... чашник wт привилїи Гробъчещим за шест д..... селw Фънтънѣле где бил домове нѣ и ..... ище по ... Гъщци и дрѹга съляще ..... щїе а ми такождере ..... дїпак .....
..... како да ест и wт .....

Ѹ Іас, лѣт ×ѕрлд а<прилїе> к̃.

† Сам господинъ вилѣл.

Дѹмитрашко Щефан вел логофет <m.p.>.

† Вл<асїе> <писал>.

† Io Miron Barnovs<chi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu domn> al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea <boierilor noştri sluga noastră, Vasilie diac şi> cu nepoţii săi, Păcurariu şi Toader şi Vasilie <şi Apostol, fiii Irinii, toţi nepoţi ai G>agei, strănepoţi ai lui Pătru şi ai lui Vlaico, cu <un ispisoc de întărire de la> Radul voievod pentru dreapta lor ocină şi dedină <jumătatea satului Tămăşenii, care este> în ţinutul Fălciului, pe rîul Jigăliei, <care a fost cumpărătură a stră>bunicilor lor, Pătru şi fratele său Vlaicul, de la Toad<er paharnic, fratele lui Stan, şi de la Negrilă> ceaşnic din privilegiul Gorbăneştilor, pentru 6<0 zloţi tătăreşti>, şi satul Fîntînele unde au fost casele lor şi <la Horeştii de Sus şi Urdeşti altă sili>şte mai jos de Găgeşti şi altă silişte <la Capul Piscului, care acum se cheamă Busteştii.

De aceea şi de la noi dăm şi intărim slugilor noastre, Vasilie diac, şi nepoţilor lui, Păcurariu şi Toader şi Vasilie şi Apostol, acele mai sus zise sate şi silişti> ca să le fie şi de la <noi ocină şi dedină şi cu tot venitul. Şi altul să nu să amestece>.

La Iaşi, anul 7134 <1626> aprilie 20.

† Însuşi domnul a poruncit.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Vl<asie> <a scris>.

Arh. St. Bîrlad, I/9.

Orig., hîrtie (29 × 13), rupt şi ilizibil, cu partea din mijloc lipsă, pecete aplicată, stricată.

Două trad. din prima jumătate a secolului al XIX-lea, la Bibl. Acad., MCDXXV/42 şi 51.

Completările s-au făcut după doc. orig. din 1635 februarie 5, de la Vasile Lupu. (Arh. St. Bîrlad I/11).

EDIŢII. Slav şi trad. Ghibănescu, *Surete*, XXIV, p. 145—146 (cu data 1626 august 24).

www.dacoromanica.ro

‹1626› aprilie 20, Miclăuşeni.

Hadîmbul, fiul Armencei, şi alţi săteni din Druleşti vînd lui Lupul Prăjescul mai multe pămînturi din Druleşti ale lui Pătraşco, fiul lui Parpaloc, pentru plata dajdiei.

Eu Hadîmbul, ficiorul Armancăi, scriu şi mărturisescu cu cestu zapis al mieu cum am vîndut eu giupînului Lupului Prăjescul patru pămînturi din sat din Druleşti cu loc de casă în vatra satului şi cu iaz în valea satului şi cu belţi ci vor fi cu tot vinitul, vîndut-am dreptu zece taleri bătute. Şi aşijderi şi noi seteni din Druleşti, anume Gligorie Giuncul şi Ionaşco Floare şi Ionaşco ai Cîrstoe şi Măşanul, fratile lui Coiliţă, şi Pănteleiu am vîndut noi toţi aceşti oamini, carii mai sus scrie, giupînului Lupu Prăjescul doă pămînturi a lui Pătraşco, ficiorul lui Parpaloc, vîndu-tu-le-am direpţ trii taleri bătute şi optu potronici. Şi aceşti bani i-am dat pentru dajde. Vîndut-am denaintea preutului lui Dăvid din Miclăuşeni şi denaintea lui Dăvid din Lărăunteşti şi denaintea lui Simion iarăş de Miclăuşeni şi denaintea Lupului ce iaste ţircovnic şi denaintea lui Dumitru iarăş din Miclăuşeni şi denaintea a mulţi oamini buni. De aiasta scriem şi mărturisim.

U Miclăuşeni, april 20.
David postelnicel.
Popa David.
Simion.
Dumitru.
Lupul ţircovnic.

Arh. St. Buc., ms 818 f. 45 v.
Copie.
Datat ca anterior întăririi domneşti din 1627 (7135) martie 1 (nr. 160).

47

1626 (7134) aprilie 21, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod porunceşte dregătorilor din tîrgul Hîrlău să lase în pace de dări şi slujbe pe nişte vieri ai episcopiei de Roman.

† Ѡ Мирон Бърновскїѥ Могила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскѡи. Пишем господство ми слугам нашим, пъркълабом и шолтѹзѣм и

www.dacoromanica.ro

пърґаром wт тръґ Хрълъѕ[1]. Deaca veţi vedea cartea domnii méli, iar voi ca să aveţi a lăsa foarte în paci de toate dabilile şi de podvoade şi de jold şi de lucru de viile domnii méle şi de alte anghenrii ce-s mai mănnunte pre alţi tîrgoveţi şi pre alţi viiari, anume Gavril Meleştan, ce şéde în crama părintelui şi rugătoriului nostru, Athanasie episcopu de Roman, să hie în paci de toate, cîte mai sus scrie, numai să aibă a sluji şi a lucra viile sventei episcopii.

Iar carei dentru voi nu veţi asculta, ce vor învălui peste cartea dumnii méle, şi de să va mai jelui părintele rugătoriul nostru, bine să ştie că de mari certare văr hi. Так да знаєте. Инако не бчините.

Ѯ Іас, в лѣт ×ѕрлд априлїе кѣ.
† Сам господинъ вєлѣл.
Иw Мирон Бръновски воєвода <m. p.>.
† Петрѣ <писал>[2].

Bibl. Acad., LXI/31.
Orig., hîrtie (32 × 20), pecete aplicată, stricată.
EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.*, p. 121—122.

[48]

1626 (7134) aprilie 21, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte lui Petrea Albotă aprod o moară pe Jijia, în hotarul satului Corlăteni.

† Иw Мирон Барновскїи Могила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Молдавскои. Ѯже господство мн бмилостивнѯом сѣ и даддоѯом и помиловдѯом на слѹга наш Петрѣ Алботъ апрод съ єдин млин на рѣцѣ Жижїа въ Хотар село Корлътѣнним, что тод млин вила сътворена wт бюкѕ господства мн, Балика гетман. Тѣм радї помиловдѯом его радї правою и вѣрною слѹжбѹ еже слѹжил нам и земли нашеи.

Тѣм радї никто wт сърод господства мн нли нн кого Господъ Богъ изберет господаръ бити ѕ нашеи земли Молдавстѣи да не имлет емѹ разорити наше даниїе и милованиїе нъ да имлет емѹ ѕтвръдити и ѕкрепити. Тѣм радї како да ест емѹ wтнинѹ и дѣднинѹ и милованиїе wт господства мн радї правою и вѣрною слѹжбѹ. Ѩ кто покѹсит сѣ разорити наше даниїе и ѕстроениїе, тот да

[1] ...Scriem domnia mea slugilor noastre, pîrcălabilor şi şoltuzilor şi pîrgarilor din tîrgul Hîrlău.
[2] Astfel să ştiţi. Altfel să nu faceţi. La Iaşi, în anul 7134 <1626> aprilie 21 + Însuşi domnul a poruncit. Io Miron Bărnovschi voievod. + Petrea <a scris>.

www.dacoromanica.ro

ѣст трѣклѣт и проклѣт wт Господа Бога, сътворшаго нєбо и землѫ, и wт прѣчиста єго матєрѫ и wт вѣсѣХ свѣтиХ. И нн да сѣ не ѕмншлєт.

Пнс ѕ Іас, лѣт ҳ҃зрлд̃ апрнлїѳ кѣ.

† Сам господинъ вєлѣл.

Ию Мирон Брънковскн воєвода <m. p.>.

† Тома <пнсал>.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit şi am dat şi am miluit pe sluga noastră, Petrea Albotă aprod, cu o moară pe rîul Jijia, în hotarul satului Corlătenilor ; care moară a fost făcută de unchiul domniei mele, Balica hatman. De aceea l-am miluit pentru slujba lui dreaptă şi credincioasă, care a slujit-o nouă şi ţării noastre.

Pentru aceea, nimeni din neamul domniei mele, sau altul pe care îl va alege domnul Dumnezeu să fie domn în ţara noastră, Moldova, să nu aibă a-i strica dania şi miluirea noastră, ci să aibă a-i întări şi a-i împuternici. De aceea să-i fie ocină şi dedină şi miluire de la domnia mea pentru slujbă dreaptă şi credincioasă.

Iar cine va încerca să strice dania şi întocmirea noastră, acela să fie de trei ori blestemat şi blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, şi de preacurata lui maică şi de toţi sfinţii.
Şi altul să nu se amestece.

S-a scris la Iaşi, anul 7134 <1626> aprilie 21.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.

† Toma <a scris>.

Bibl. Acad., CLV/88.
Orig., hîrtie (31 × 19,5), pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. din sec. al XVIII-lea.

49

1626 (7134) aprilie 24.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Cozma diac un loc de prisacă în bucovina Avereştilor, cumpărat de la Marica Ciomîrtăneasa şi sora ei Anghelina.

O carte gospod din vi let 7134 <1626> aprilie 24, în care scrie sîrbişti.

Ию Мирон Бърковскїн Мовила воєвода, божїю милостїю господар землн Молдавскон. Ѳже прїндошн прнд намн и прнд нашимн молдавскимн болярн вєлн-

www.dacoromanica.ro

кимн н малнѫ Марика Чомортънѣсъ н сѣстра ен Ѩнгилина, дъцирн Фъртат, н Тоадир, мнж Ѩнгилина, шюрин Мърикън, по нѫ добро волн, никим нипоождино дин прнсилованн, н продал нѫ прака штинѫ н диднинѫ, єдин мнста пасно что бнши сътє<о>рнл за нихъ ѕ бѣковинѫ Ѩвирцим шт къ Гъдинци. Та шн продал слѣѕн нашимѫ, Козма дїак, н книзинн его шт Попшнци, рады двадиснт талер сриѣрнинѫ. И востал съ слѣга наши, Козма, н книги<на> его н платил нѫ за исполною тнѫ вншєписани пинѣѕн ѳ талер сриѣрнинѫ въ рѣкѫ Марика н сѣстра ен Ѩнгилина <н>[1] мнж ен Тоадир шт прид намн н шт прид нашинѫ волнрн.

Ино мн, видивши по нѫ добро волн токмали н исполною платѫ, шт нас ницже дадохом н потфърдихом слѣѕн наши, Козма дїак, н книги<нн> его н сыновн нѫ на тая пасно что естъ вншинаписана въ бѣковинѫ Ѩвирцим како да ест н<м>[1] пра<вда>[1] штинѫ н диднинѫ н ѕрик н потвърждинїем съ въсим доходом ен. И товар ен ецнже да имат пасът тамо въ бѣковинѫ н сынове[2] его въ жър. Ин да се не ѕмишает прид сим листом нашим.

Io Miron Barnovschi Movila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Marica Ciomîrtăneasă şi sora ei Anghelina, fiicele lui Fîrtat, şi Toader soţul Anghelinei, cumnatul Măricăi, de bunăvoia lor, nesilite de nimeni nici asuprite, şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină, un loc de stupină, care a fost făcut de ele la bucovina Avereştilor dinspre Gîdinţi. Acesta l-au vîndut slugii noastre, Cozma diac, şi cneaghinei lui, din Popşeşti, pentru douăzeci de taleri de argint. Şi s-au sculat sluga noastră, Cozma, şi cneaghina lui şi au plătit deplin acei bani mai sus-scrişi, 20 de taleri de argint, în mîna Maricăi şi a surorii ei Anghelina şi a bărbatului ei, Toader, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Noi deci, văzînd tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, de la noi încă am dat şi am întărit slugii noastre, Cozma diac, şi cneaghinei lui şi fiilor lor acea stupină, care e mai sus-scrisă, la bucovina Avereştilor, ca să le fie dreaptă ocină şi dedină şi uric şi întărire cu tot venitul. Şi vitele lor încă să pască acolo în bucovină şi porcii[3] lor la jir. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Arh. St. Iaşi, DCCCI f. 114.
Copie din 1747.

EDIŢII. Slav şi trad. Ghibănescu, *Surete*, XXIV, p. 143—145.

---

[1] Omis.
[2] Greşit, în loc de сѣнн.
[3] În text: copiii.

www.dacoromanica.ro

1626 (7124) aprilie 25, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rea Sf. Nicolae ca metoh al m-rii Ioan Botezătorul din Sozopole de la Marea Neagră.

Ἰωάννης Μήρων Παρνόβσκη βοεβόδας, ἐλέῳ Θεοῦ αὐθέντης τῆς Μολδαυϊκῆς γῆς. Ἐπειδὴ ἐπαρουσιάσθησαν ἐνώπιον ἡμῶν καὶ πάντων τῶν μπογιάριδων τῆς ἡμετέρας βουλῆς μοναχοί τινες, χρηματίσαντες πρὶν εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Νικολάου, τὸ κείμενον περὶ τὴν ἀγορὰν τοῦ Ἰασίου, τούς ὁποίους ὁ πρεσβύτερος Γαβριὴλ εἶχεν ἐκβάλει ἐκ τούτου, ἐμφανίσαντες εἰς τὴν ἡμετέραν βουλὴν καὶ χρυσόβουλλον τοῦ μακαρίτου Ῥάδουλ βοεβόδα, συγχωροῦν αὐτοῖς τὸ νὰ ἔχωσι τὸ μοναστήριον τοῦτο, μὲ ὅλα αὐτοῦ τὰ ὑποστατικὰ καὶ ὑπάρχοντα καὶ χωρία, ὡς μετόχιον τοῦ ἐν Σωζοπόλει, παρὰ τῇ Μαύρῃ Θαλάσσῃ, ἱεροῦ μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον ὀφείλουν νὰ στέλλωσι τὸ εἰσόδημα τῶν χωρίων, πρὸς παραμυθίαν καὶ ἀνάπαυσιν τῶν ἐν αὐτῷ μοναζόντων ἀδελφῶν, ἡμεῖς, ἰδόντες τὰς φρικτὰς ἀρὰς εἰς τὰς ὁποίας καθυποβάλλει ὁ μακαρίτης Ῥάδουλ βοεβόδα τὸν τολμήσοντα ν'ἀκυρώσῃ ἐκεῖνο, δὲν εὐηρεσθήθημεν εἰς τὸ νὰ μὴ προσενεχθῶμεν συμφώνως τῇ γνώμῃ τοῦ μακαρίτου Ῥαδουλ βοεβόδα, ἀλλ' εὐχαρίστως ἐνεδώκαμεν κοινῇ γνώμῃ εἰς τὸ νὰ εἶναι καὶ τοῦ λοιποῦ, ὡς καὶ πρότερον, τὸ διαληφθὲν μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Νικολάου, μὲ ὅλα τὰ κινητὰ καὶ ἀκίνητα πράγματά του, μετόχιον τοῦ κατὰ Σωζόπολιν, παρὰ τῇ Μαύρῃ Θαλάσσῃ, ἱεροῦ μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Οἱ δὲ ἐν αὐτῷ πατέρες ὀφείλουσι ν'ἀναπέμπωσι, διὰ νυκτὸς καὶ ἡμέρας, δεήσεις πρὸς τὸν Θεὸν ὑπέρ τῆς ὑγείας καὶ σωτηρίας τῆς αὐθεντικῆς ἡμῶν οἰκογενείας.

Ὅθεν, ὅστις, μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μας, ἐκ τῶν ἡμετέρων παίδων, ἢ συγγενῶν ἢ ξένων, ἐκλεχθεὶς αὐθέντης τῆς Μολδαυϊκῆς ταύτης γῆς, δὲν ἤθελεν ὑπερασπισθῆ τὸ ἱερὸν τοῦτο μοναστήριον, ἀλλ' ἤθελε τολμήσει ν'ἀκυρώσῃ ταῦτα, ὁ τοιοῦτος νὰ ἔχῃ τὴν κατάραν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ποιητοῦ τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς, ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῶν τεσσάρων εὐαγγελιστῶν, τῶν δώδεκα ἀποστόλων καὶ τῶν ἐν τῃ πόλει Νικαίᾳ 318 ἁγίων πατέρων, καὶ νὰ ἔχῃ μερίδα μετὰ τοῦ Ἰούδα καὶ τοῦ ἐπαράτου Ἀρείου, εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμὴν.

Εἰς Ἰάσιον, ἐν ἔτει 7134 ἀπριλίου 25.

Μήρων Παρνόβσκη Μογίλα, ἐλέῳ Θεοῦ αὐθέντης τῆς Μολδαυϊκῆς γῆς ὡρίσατο.

Io Miron Barnovschi voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Deoarece s-au înfăţişat înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor sfatului nostru nişte călugări, care au fost mai înainte la mănăstirea

www.dacoromanica.ro

Sfîntului Nicolae, de lîngă tîrgul Iaşi, pe care preotul Gavriil îi izgonise de acolo, arătînd în sfatul nostru şi hrisovul răposatului Radul voievod, prin care li se îngăduia să aibă acea mănăstire, cu toate averile şi stăpînirile şi moşiile ei, ca metoh al sfinţitei mănăstiri a sfîntului Ioan Botezătorul de la Sozopole, la Marea Neagră, la care sînt datori să trimită venitul moşiilor, pentru mîngîierea şi odihna fraţilor ce duc viaţă călugărească acolo, noi văzînd înfricoşatele blesteme la care supune răposatul Radul voievod pe cel ce va cuteza să strice aceasta, nu ne-am învoit să nu ne purtăm după socotinţa răposatului Radul voievod, ci bucuros am încuviinţat, cu părerea de obşte, ca să fie şi de acum înainte ca şi pînă azi această mănăstire a Sfîntului Nicolae, cu toate lucrurile ei şi mişcătoare şi nemişcătoare, metoh al sfinţitei mănăstiri a sfîntului Ioan Botezătorul de lîngă Sozopole, la Marea Neagră. Iar părinţii de acolo sînt datori să înalţe către Dumnezeu, zi şi noapte, rugăciuni pentru sănătatea şi mîntuirea neamului nostru cel domnesc.

Deci, oricine după încetarea noastră din viaţă, dintre feciorii noştri sau dintre rudele noastre sau dintre străini, fiind ales domn al acestei ţări a Moldovei, n-ar voi să apere această sfinţită mănăstire, ci ar cuteza să strice acestea, unul ca acela să aibă blestemul domnului nostru Isus Hristos, făcătorul cerurilor şi al pămîntului, al preasfintei născătoare de Dumnezeu, al celor patru evanghelişti, al celor doisprezece apostoli şi al celor 318 sfinţi părinţi din cetatea Nicheii şi să aibă parte cu Iuda şi cu blestematul Arie, în vecii vecilor, amin.

La Iaşi, în anul 7134 <1626> aprilie 25.

Miron Barnovschi Moghila, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei, a poruncit.

Bibl. Acad., DXCV/81.
Traducere.

ÈDIŢII. Grec. şi trad. Hurmuzaki-Iorga, *Documente*, XIV, p. 119—120.

51

1626 (7134) aprilie 25, Iaşi.

Manolache mare vameş se împrumută cu 100 de galbeni de la m-rea Sf. Sava din Iaşi punînd zălog via sa de la Copou.

† Eu Manolachi vamăşul cel mare scriu şi mărturisescu cu cest zapis al meu cum am luat bani, o sută de galbeni, bani buni, de la părintele Timoftei şi de la tot săborul de la svînta mănăstire de la Svétii Sava şi mi-am

www.dacoromanica.ro

pus zolog nişte vii, cinci falci, în Copou, în déalul den mijloc, lîngă viia cioclilor, dereptu aceşti bani, ce mai sus sintu scrişi.

Şi la aceasta tocmală fost-au Costantin şoltuzul cu doisprădzéce pîrgari de tîrgu de Iaş şi Neculachi vamăşul cel mare şi Gheorghie postelnicul cel mare şi Dona vamăşul şi Tănasie cămănariul cel mare şi mulţi oameni buni.

De aceasta scriu şi mărturisescu cu cest zapis al meu, ca să să ştie.

Vă leat 7134 <1626> u Ias, aprilie 25.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iaşi, XLIX/2.
Orig., hirtie (31,8 × 20), pecetea tîrgului, cu legenda печать . . . [1] Іашн.

52

1626 (7134) aprilie 29, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod porunceşte lui Nechita şi Onciul dieci să aleagă un loc domnesc lîngă tîrgul Piatra, dăruit m-rii Bisericani.

† Іѡ Мирон Барновски Могила воевода, божїею милостїю господарь земли Молдавскои. Scriem domniia mea slugilor nostre, Nechita diiac şi Onciu diiac. Dăm voaă ştire că v-am ales de înţelepţi şi de înţelegători. Diacă veţ vedea cartea domniei méle, iar voi să strîngeţ oameni buni mejiiaş, boiari şi slugi domneşti di prinprejur şi călugări de pre la acéle mănăstiri de aproape şi tîrgoveţ şi vătămani, ca să mérgeţ să alégeţ cît loc iaste derept domnescu, între vadure, la oraşul domniei méle, la Piiatră, şi în cîmpu şi în dumbravă despre toate curăturile ce vor hi de toate parţile, să socotiţ ce iaste loc domnescu să alégeţ şi să puneţ stîlpi de piiatră şi buări, căce că domniia mea m-am milostivit şi am dat acel loc rugătorilor noştri, călugărilor de la svînta mănăstire de la Beserecani, după dirése ce au arătat de dare şi de la alţi domni cătră domniia mea.

Şi să scrieţ carte de la voi şi de la toţ, cumu li s-au hotărît. Тако да знаитѣ. Инако не вчиниті.

Пис ѕ Іас, ѳ лѣто ×зрлд априлїѣ кѳ.

† Сам господинъ казал.

Іѡ Мирон Бръновски воевода <m. p.>.

† Пътрашко <писал>[2].

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, XII/20.
Orig., hirtie (30 × 20), pecete aplicată, stricată.

[1] Text indescifrabil.
[2] Astfel să ştiţi. Altfel să nu faceţi. S-a scris la Iaşi, în anul 7134 <1626> aprilie 29. + Însuşi domnul a spus. Io Miron Bărnovschi voievod. + Pătraşco <a scris>.

www.dacoromanica.ro

1626 (7134) aprilie 30, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Dragomirna satul Fărceni pe Jijia, în ţinutul Dorohoi.

† Ѡ Мирон Бърновскїи Мѡгила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскои. Сѫжє господство мн ѕмилнстнвнхомъ сѣ и дал и помиловахомъ наше свѣтаа молѣ и монастир новосъзданнѣи названнаго Драгомирна, єдіже єст Храм съшествїа свѣтаго Дх̃а, съ єдно село что сѣ имѣнѹєт Фърчѣнїи ѕ волѹєт Дорогою и съ вброд стар за млин въ рѣцѣ Жижїю и съ вс̃є хотар того села что тоє село вншєписан Фърчѣнїи било правда ѡтнинѣ и викѹпленїе Исак Балика Хѣтмана ѡт...[1], кнѣгинн Ѧндреика вне...[1], тажє да бѫдет ѡт господства мн правда даніе и милованіе свѣтѣи монастир почто господство мн подаровахомъ тоє село въ задѹшє покоиного Исак Балика гѣтмана и родителєм его а молебници наш калѹгєри ѡт свѣтаа монастир да имаѧт Господа Бога молите ради нх̃ и да напишѹт нх̃ въ свѣтын великїи помѣникъ и да сътварѣѧт памѣт ѡт год до год.

Ѧ по нашим животѣ и господства, кто Богъ изберет господарем бити нашеи земли Мѡлдавскѣи такождеи да имаѧт поновити и потвръдити наша даніе и милованіе тоє село прѣдреченое Фърчѣнн съ вьсѣм доходом того села. Ѧ кто сѣ покѹсѧт разорити и сказити наша даніе и милованіе ѡт свѣтаа монастир тъ да єст тръклѣт и проклѣт и анѳема, маранѳа и да имаѧт част съ Іѹдоѭ и съ тръклѣтом Ѧрїем въ безконечнїа вѣкы и мъкы, амнн.

Пнс ѕ Іас, в лѣто ×ѕрдѧ апрнлїе к̃.

† Сам господинъ велѣл.

† Ѡ Мирон Бръновски воєвода < m. p. >.

† Власїе < пнсал >.

† Io Miron Bărnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit şi am dat şi am miluit sfînta noastră rugă şi mănăstire nou-zidită, numită Dragomirna, unde este hramul coborîrea sfîntului Duh, cu un sat ce se numeşte Fărcenii, în ţinutul Dorohoi, şi cu vad vechi de moară pe riul Jijia şi cu tot hotarul acestui sat, care sat mai sus-scris, Fărcenii, a fost dreaptă ocină şi cumpărătură a lui Isac Balica hatman de la . . .[1], cneaghina lui Andreica fost . . .[1] Astfel să fie de la domnia mea dreaptă danie şi miluire sfintei mănăstiri, pentru că domnia mea am dăruit acest sat pentru pomenirea răposatului

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Isac Balica hatman şi a părinţilor lui. Iar rugătorii noştri călugări de la sfînta mănăstire să aibă a ruga pe domnul Dumnezeu pentru ei şi să-i scrie în sfîntul şi marele pomelnic, să facă pomenire din an în an.

Iar după viaţa şi domnia noastră, pe cine va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, de asemenea să aibă a înnoi şi a întări dania şi miluirea noastră, acest sat înainte zis, Fărcenii, cu tot venitul acestui sat. Iar cine va încerca să nimicească şi să strice dania şi miluirea noastră de la sfînta mănăstire, acela să fie de trei ori blestemat şi blestemat şi anatema, maranata, şi să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie în veacurile şi muncile fără de sfîrşit, amin.

S-a scris la Iaşi, în anul 7134 <1626> aprilie 30.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.

† Vlasie <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CLXIV/13.
Orig., hîrtie (40 × 27), pecete aplicată, stricată.
Două trad. vechi la Bibl. Acad., LXXXII/33 şi CDLXXVII/59.

54

1626 (7134) aprilie 30, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod acordă satului Scumpia al lui Enachie postelnic scutire pentru toate dările şi slujbele, în schimb să dea vistieriei pe an 100 de taleri de argint.

† Іѡ Мирон Бърновскїѣ Могила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскон. Ѳже прїнде прѣд намы нашь вѣрнїи и почитєннїи болѣрин, Єнакїѣ постелник, и глаголал и повєдал господствѣ мы wт рєдѫ єднон селицин что имаєт за кѫпежно на имѣ Єкѫмпїѫ на Гърло что в колост Іасскомѫ и не бил там нн єдин человѣкъ и къспросил в господства ми имать милостъ да себе спрѣчит там людї.

Господство мн дадохом нм слободно и спрѣтали сѧ тамѫ нѣколици людї али рѫснакове wт Лѣдска земле и по на тих крайнах и людї wт по земли господства мн але сєе людї єже не били съ дан нигде.

Къ том господство мн видѣхом тїи людї спрѣтани там а господство мн сътворихом сѣс исписок и потвръждєнїѣ wт господства мн на того село Єкѫмпїѫ и сътворихом токмеж и потокмихом съ болѣринѫ нашемѫ вѣрнїи, Єнакїѣ постелник, къ вѣки вѣчнїѫ да даст wни къ єдин год єдна сто талєри сребних, петдесѣт талєри сребъних да даст до свѣтаго великомѫченика Гюргїѣ а петдесѣт талєри

www.dacoromanica.ro

да дăст до свѣтаго великомѹченика Ди<мн>[1]трїѧ, а за иншиѵ дăбилаѵ и анґерїѧѵ что бѹдѹт приз год великиѵ и малиѵ на иншѣ земли господства ми за въсѣѵ да бъдет ѹмирно и за тот ѹги что сѧ възимает за дом, что сѧ зовет за джм, и за работ и за илиш и за иншиѵ въсѣѵ дăбилаѵ и анґерїѧѵ и за сѹлжѹ и за камънъ великое и малое. И аще ми бъдет сѧ причинитї нѣка дăбила на земли господства ми радї нѣка тѣгот за въсѣѵ да ест ѹмирно како вишепишем.

Тѣм радї да не въниндет въ того село ни една слѹґ господства ми ни дъбилар ни къмънар ни сѹлцѣр ни илишѣр, иже которїи бѹдѹт възиматї ѹги за дом, ни велици въташи ни голобник ни дешѹгѹбинар ни ѡлъкар ни едни да не въниндет въ того село

Аще ѡбрѣщет сѧ неколикиѵ людї злотворци тамо а кто бъдет ѹрѣдник до того <сел>[2]о вишеписнно а ѡн да имает иѵ имитї и свѣзати и до господства ми принесити а ни никто да не въниндет въ того село, ни печетлѹит да не въспроситї, тъкмо да имают датї и гржатї по една сто талери сребърниѵ въ едни год, такоже више ест писанно.

Я по нашим животѣ и господствованїѣ, кто бъдет господарь ѡт дѣтїи нашиѵ или ѡт нашего рода или пак бѹд кого Богъ изберет господарем быти нашеи земли Молдавстѣи, ѡн его милост да не порѹшит нашего оустроенїе и миловданїе нъ и господства сѝ да дăст и ѹкрѣпит тако. Я кто сѣ покѹсит разоритї нашего оустроенїе таковаго да ест непрощен ѡт Господа Бога въсѣдръжителе и ѡт прѣчиста его матерь и ѡт ✠ їѹангелистїи и ѡт ✠ връховниѵ апостоли и ѡт ✠ тиї свѣтиѵ ѡтци иже въ Некеи и ѡт въсѣѵ свѣтыѵ и да ест проклѣт и тръклѣт и анаѳимѣ и да имает част съ Иѹдож и съ треклѣтом Арїем въ безконичнїѧ вѣки и мъки, амин. Инако да не бъдет прѣд сим листом господства ми.

Оу Іасоѵ, в лѣт ѯѕрлд априлїе ✠ дьни.

† Сам господинъ велѣл.

Ив Мирон Брънковски воевода <m.p.>.

† Мънжѣ <писал>.

† Io Miron Bărnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră boierul nostru credincios şi cinstit, Enachie postelnic, şi a vorbit şi ne-a spus despre rîndul unei selişti, ce are de cumpărătură, anume Scumpia, pe Gîrlă, ce este în ţinutul Iaşilor, şi nu a fost acolo nici un om şi a cerut la domnia mea să aibă miluire ca să-şi adune acolo oameni.

Domnia mea i-am dat slobozenie şi s-au strîns acolo cîţiva oameni, însă rusnaci din Ţara Leşească şi de prin acele margini şi oameni de prin ţara domniei mele, însă tot oameni, care n-au fost cu darea nicăieri.

[1] Omis.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Întru aceasta, domnia mea ‹dacă› am văzut pe aceşti oameni strînşi acolo şi domnia mea am făcut acest ispisoc şi întărire de la domnia mea pe acest sat Scumpia şi am făcut întocmire şi m-am tocmit cu boierul nostru credincios, Enachie postelnic, în vecii vecilor, ca ei să dea într-un an o sută de taleri de argint, cincizeci taleri de argint să dea la sfîntul marele mucenic Gheorghie, iar cincizeci taleri să dea la sfîntul marele mucenic Dimitrie. Iar pentru alte dabile şi angherii, ce vor fi peste an, mari şi mici, pe cealaltă ţară a domniei mele, de toate să fie în pace şi pentru acel ughi ce se ia pentru casă, ce se cheamă pentru fum, şi pentru munci şi pentru iliş şi pentru toate celelalte dabile şi angherii şi pentru sulgiu şi pentru camănă mare şi mică. Şi dacă se vor mai adăuga nişte dabile pe ţara domniei mele, pentru vreo greutate, de toate să fie în pace, precum scriem mai sus.

De aceea, să nu intre în acest sat nici o slugă a domniei mele, nici dăbilar, nici cămănar, nici sulger, nici ilişar, nici cei care vor lua ughi pentru casă, nici vătafi mari, nici globnic, nici deşugubinar, nici olăcar, niciunul să nu intre în acest sat.

Dacă se vor afla oarecare oameni făcători de rele acolo, cine va fi ureadnic la acest sat scris mai sus, el să aibă a-i lua şi a-i lega şi să-i aducă la domnia mea. Şi altul nimeni să nu intre în acest sat, nici pecetluit să nu ceară; numai să aibă a da şi a îngriji de o sută taleri de argint într-un an, precum este scris mai sus.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau, iarăşi, pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, el, milostivirea sa, să nu clintească întocmirea şi miluirea noastră, ci şi domnia sa să dea şi să întărească aşa. Iar cine ar încerca să strice întocmirea noastră, acela să fie neiertat de domnul Dumnezeu atotstăpînitorul şi de preacurata lui maică şi de 4 evanghelişti şi de 12 apostoli de frunte şi de 318 sfinţi părinţi cei de la Nicheia şi de toţi sfinţii. Şi să fie blestemat şi de trei ori blestemat şi anatema şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat, în veacurile şi muncile cele fără de sfîrşit, amin. Altfel să nu fie, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, în anul 7134 ‹1626› aprilie 30 zile.
† Însuşi domnul a poruncit.
Io Miron Bărnovschi voievod ‹m. p.›.
† Mînjea ‹a scris›.

Bibl. Acad., DXCI/26.
Orig., hîrtie (43 × 29), pecete aplicată, stricată.

EDIŢII. Slav şi trad. Velichi, *Doc. Constantinopol*, p. 525—528.

www.dacoromanica.ro

55

1626 (7134) aprilie 30.

Gheorghie Borşea şi Ionaşco, comişei din Uscaţi, hotărniceso moşia Răteştilor şi a agapienilor.

† Adecă eu Gheorghie Borşea comişelul şi Ionaşco comişel ot Uscaţi mărturisim şi dăm ştire cu ceastă scrisoare a [noas] noastră cum au venit satul Răteştii, cu cinstită cartea dumnii sale lui vodă la noi şi ne-au chemat la un hotar, să socotim cu oameni buni ce s-a stricat cu drumul cel mari. Noi am so[to]cotit <c>[1]u oameni buni şi cu megiiaş şi din sus şi din gios şi acel hotar, no<i c>[1]u sufletele noastre şi cu suflete de oameni buni, l-am afrat dereptu şi nici au greşit Răteştii, nici agăpiianii. Déci s-au înpăcat dinaintea noastră şi dinaintea a mulţi oameni buni.

Şi să nu să mai părască de-asta, nici denăoară u véchi. Şi pre mai mare dereptate ne-am pus peceţile. Зд тон пишем[2].

V leat 7134 <1626> aprilie 30.

Bibl. Acad., CCXX/45.
Orig., hîrtie (28,5 × 21,5), trei peceţi aplicate.

56

1626 (7134) mai 1, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod împuterniceşte pe vătămanul din Şcheuleţi să apere bucatele mişeilor din sat şi să nu dea dăjdi târgului Şcheia.

† Іѡ Мирон Бърновскїѣ Могила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскои. Dat-am cartea domnii méle deregătorului şi vătămanului din Şcheuleţi spre acéia ca să hie tari şi putérnici cu cartea domnii méle a ţinea şi a apăra bucatele tuturor mişeilor noştri de acolea din sat, carii sîntu de loc ş-au fost fugiţi şi acmu vor veni iarăş înnapoi, să hie în pace şi nemică să nu dea târgului Şchéenilor pentru nescare dăjdi sau rămăşiţi ce vor hi fost de la Radul vodă. Şi nime să n-aibă a-i învălui pentru nescare dobitoc

[1] Loc rupt.
[2] Pentru aceasta scriem.

www.dacoromanica.ro

ce va hi perit de dajde în dzilele Radului vodă. Numai cui va părea cu strîmbul să vie de faţă la domniia mea. Iar mai mult nime să n-aibă a-i nvălui. Инако не бъдет.

Ѯ Іас, хврлд ман а҃.

† Сам господинъ вел҃кл.

Ив Мирон Бръновски воевода <m.p.>.

† Тома <писал>[1].

Arh. St. Buc., Ep. Roman, XXII/10.
Orig., hîrtie (30 × 19), pecete aplicată, stricată.

57

1626 (7134) mai 2, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Samson ocină în Năvrăpeşti, cumpărată de la Ionaşco.

† Ив Мирон Барновскїе Мwгнла воевода, божїю милостїю господарь земли Мwлдавскон. Adecă au venit înnaintea domnii méle şi naintea boiarilor noştri, mari şi mici, Ionaşco din Năvrăpeşti, fecioru! lui Drăghici, nepotul Drăguţei, de au vîndut a lui direaptă ocină de nime nevoit, nici înpresurat, toată partea lui ce să va alége din sat din Năvrăpeşti, dinn-a treia parte dintr-acel sat din partea lui Drăghici a cincea parte. Acéia o au vîndut <lu>[2]i <Sa>[2]n<son...>[2] eşti derept treidzăci...[2] tocmeală...[2] plin plată şi de la domniia mea i-am dat şi i-am întăr<it l>[2]ui Samson, ce scrie mai sus, ca să hie şi de la domniia mea dir<eap>[2]tă ocină şi cumpărătură cu tot venitul neruşăită nice odănuoară, în véci, înnaintea cărţei domnii méle. Şi altu ca să nu să améstece.

Ѯ Іас, хврлд ман ѣ҃.

† Сам господинъ вел҃кл.

Дѧмнтрашко Щефан вел҃ лwгофет ѧчнл <m.p.>.

†Васнлїе <писал>[3].

Bibl. Acad., CDLII/62.
Orig., hîrtie (30 × 20), rupt, pecete aplicată, stricată.

[1] La Iaşi, 7134 <1626> mai 1. + Însuşi domnul a poruncit. Io Miron Bărnovschi voievod. + Toma <a scris>.

[2] Loc rupt.

[3] La Iaşi, 7134 <1626> mai 2. + Însuşi domnul a poruncit. Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat. + Vasilie <a scris>.

www.dacoromanica.ro

58

1626 (7134) mai 5.

Miron Barnovschi voievod scutește de dări și slujbe timp de trei ani pe toți străinii care se vor așeza în satul Conțești din ținutul Vaslui al m-rii Galata.

† Іѡ Мирон Барновскїѣ Могила воєводѣ, божїю милостїю господаръ земли Молдавскои. Dat-am cartea domnii mele rugătorilor noștri, călugărilor de la mănăstirea Galata, și dregătorului și vătămanului său din sat din Conțești, ce sînt în ținutul Vasluiului, spre ceia, orcîț oameni vor chema dintr-altă țeară, ruși sau unguri sau hie ce limbă va fi, sau muntean, iar de la domniia mea vor avea slobozie în trei ani, nici un lucru domnii mele nu vor lucra, nici dajde nu vor da, nici alte angherii, niciuna cîte sînt pre alți mișăi ai domnii mele.

Așijderea și voi, toate slugile noastre, orcîț veț unbla cu slujbele domnii mele la acel ținut, să nu le trageți bucatele pentru alți oameni, au pentru alte sate. Și voi pîrcălabi și globnici de la acel ținut și șugubinari și olăcari, întru nimic să nu-i învăluiți, nici să-i globiți, nici caii lor de olac să nu le luați, nici boi<i> lor de podvoade. Numai de să vor afla nescareva omeni răi, furi sau tălhari într-acel sat, pă unii ca aciia să-i prindeți și la domniia mea să-i aduceți.

Aceasta scriem.

7134 <1626> mai 5.

Arh. St. Buc., ms 628 f. 205 v.
Copie.

59

1626 (7134) mai 5, Iași.

Miron Barnovschi voievod dă dreptul m-rii Galata să-și strîngă gloabele și dușegubinele din satele mănăstirii.

† Ѡ Мирон Бѫрновскии Могила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Молдавскои. Дали єсми със <лист>[1] господства ми молєвникомъ нашем, єгѹмен и късѣмо събор ѡт свѣтаа монастир Галата, на то ѡни да сѣт мочнии и силнии сим листом господства ми спретатї глоабе и дешѹгѹбинии и за човѣка съмрътѹ что съторитї къ селоке свѣтми монастири без дрѹгии дабиле что сѣт господъскии, а велиции къташе или старосте или глобници или дешѹгѹбинари да не

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

имает въладнти, тъкмо да имает wни съдитї съ правдою съ людї добрнї и възкїтї себе ферїе что сѣ прихоодит им съ правдою, а дрогою дѣло до глобе и де<шо>губнни да не имает, нъ да ест молебникомъ нашем мнихїм wт свѣтаа монастири за wдежде и за сапоги.

Аще кто се wбрѣщет таковаго человѣкъ зле злодѣю къ селом да имает въпъмаи понмати се людї wт село и датї его где бъдет закона.

А аще кто wт тнх вишереченнх не бъдетї слухати повеленїе господства мн и приниде Хотѣи тъкмо єден калогер до [w] господства мн жаловати се добри да вист ере бѣдем господство мн послатї до вас и повѣситї вас в того волост.

Инако не бъдет. Инако не вчиннте прѣд сим листом господства мн.

Ѯ Іас, хзрлд ман ѣ.

† Сам господинъ велѣл.

Ив Мирон Бръновски воевода <m.p.>.

† Костантин <писал>.

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această <carte> [1] a domniei mele rugătorilor noştri, egumenul şi întregul sobor de la sfînta mănăstire Galata, ca să fie tari şi puternici cu această carte a domniei mele să strîngă gloabe şi duşegubine şi pentru moarte de om, ce se vor face în satele sfintei mănăstiri, fără alte dabile ce sînt domneşti. Iar marii vătafi sau staroste sau globnici sau deşugubinari să nu aibă a intra, numai să aibă ei a judeca cu dreptate, cu oameni buni, şi să-şi ia ferîe ce li se cuvine, cu dreptate, iar altă treabă la gloabe şi duşegubine să nu aibă, ci să fie rugătorilor noştri monahi de la sfînta mănăstire, pentru îmbrăcăminte şi pentru ciubote. Dacă se va afla un astfel de om rău, răufăcător în sate, să aibă vătămanul a-l prinde cu oameni din sat şi să-l dea unde va fi legea.

Iar dacă cineva dintre aceştia mai sus-zişi nu va asculta porunca domniei mele şi va veni chiar numai un călugăr la domnia mea să se jeluiască, bine să ştiţi că vom trimite domnia mea la voi să vă spînzure la acel ţinut.

Altfel să nu fie. Altfel să nu faceţi înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, 7134 <1626> mai 5.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod <m. p.>.

† Costantin <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iaşi, XXXIV/7.
Orig., hîrtie (30,5 × 19,3), pecete aplicată, stricată.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

60

1626 (7134) mai 5, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod porunceşte pîrcălabului de Roman, şoltuzului şi pîrgarilor de acolo să nu tragă la dări cu tîrgul sau cu ţinutul satele Tămăşani şi Sadna ale m-rii Galata.

† Ис Мирон Барновски Могила воєвода, божїю милостїю господарь земли Мwлдавскои. Пишем господство ми слугам нашим, пъркълабом wт Роман и шолтꙋзом и пъргарим wт там[1]. Deaca veţi vedea cartea domnii méle, iar voi să aveţi a lăsa foarte în paci satul Tămăşanii şi Sadna, ce iaste a sventei mănăstiri a Gălatei, de podvoade şi de cai de olac şi de toate anghieriile şi de gloabe ce să vor face, ca să aibă a giudeca rugătorii noştri, călugării de la sventa mănăstire, să le hie de bocănci şi de înbrăcăminte; iar, cu tîrgul sau cu ţînutul nemic să nu-i trageţi, numai să-ş plătească ei cisla lor cît vor hi scris în visteri şi dobitocul lor să nu le trageţ pentru alţi oameni sau pentru alte sate, ce să hie în pace. Şi nime să nu cutedze mai multu a-i învălui preste cartea domnii mele.

Ѯ Іас, ×зрлд ман ѣ.

† Сам господинъ казал.

Ис Мирон Бръновски воєвода. <m.p.>.

† Шандр <писал>[2].

Arh. St. Buc., M-rea Galata, II/6.
Orig., hîrtie (30,5 × 19,5), pecete aplicată, stricată.

61

1626 (7134) mai 10, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod porunceşte lui Simionel diac din Soloneţ să cerceteze pricina dintre Dobrenchi diac din Bălăceni şi locuitorii satului Ilişeşti, pentru nişte pămînturi.

† Ис Мирон Бърновскїи Могила воєвода, божїю милостїю господарь земли Молдавскои. Пишем господство ми слугам нашим, Симиwнел дїак wт Солонец[3].

[1] ...Scriem domnia mea slugilor noastre, pîrcălabilor de Roman şi şoltuzului şi pîrgarilor de acolo.

[2] La Iaşi, 7134 <1626> mai 5. + Însuşi domnul a spus. Io Miron Bărnovschi voievod. + Şaidîr <a scris>.

[3] ... Scriem domnia mea slugii noastre, Simionel diac din Soloneţ.

www.dacoromanica.ro

Dămu-ţi ştire că dumnii méle s-au jeluit sluga noastră, Dobrenchii diiac den Bălăcéni, pre sat pre Ilişeşti că iaste o ţiioară despre Ilişeşti a Bălăcénilor de să înpreuneadză într-un loc. Şi s-au scolat satul Ilişeştii şi au oprit dooao pămînturi arate dentr-acel rîndu de pămînturi, dzicînd că nu iaste den partea Bălăcénilor ci . . . . .[1] de hotariul Ilişeştilor acéle doo pămînturi.

Pentr-acéia dea<ca vei>[1] vedea cartea dumnii méle iară tu să mergi acolea la Bălăcéni şi cu megiiaşi şi cu oameni<buni>[2] şi bătrîni şi să socotiţi cu sufletele voastre cum veţi socoti mai cu dereptul. De să vor afla că sint den partea Ilişeştilor iară ei să aibă a-şi lua a dzécea es-timpu, de-acii să să lase Bălăcénii de acéle doo pămînturi. Iară de să vor afla den partea Bălăcénilor, iară Ilişeştii să nu mai aibă a pîrî această pîră прѣд сим листом господства ми. Инако не бѣдет.

Пис ѕ Іас, к лѣт ×зрлд ман ї.

† Сам господинъ велѣл.

† Дѕмитрашко Щефан вел лвгофет <m.p.>.

† Дѕмитрѕ <писал>[3].

Bibl. Acad., LXXXIV/97.
Orig., hîrtie (32 ×20,5), pecete aplicată, stricată.

EDIŢII. Bălan, *Doc. bucovinene*, II, p. 87—88; Bianu, *Doc. rom.*, p. 122—123

62

1626 (7134) mai 16, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod împuterniceşte m-rea Secul să-şi apere hotarul din jurul mănăstirii.

† Ѡ Мирон Бърновски Ѡвгила воевода, божїю милостїю господаръ земли Ѡвлдавскои. Дали есми сѣс лист господства ми молебникѡ нашемѡ, ігѡмен и вѣс събор wт свѣтаа монастир назиманмжа Сѣкѡл, на тw wни да ест моцни и силни

[1] Loc rupt.
[2] Omis.
[3] Înaintea acestei cărţi a domniei mele. Altfel să nu fie. S-a scris la Iaşi, în anul 7134 <1626> mai 10. + Însuşi domnul a poruncit. + Dumitraşco Ştefan mare logofăt. + Dumitru <a scris>.

www.dacoromanica.ro

съ сим листом господства ми дръжатї и wборонитє вес Хотар свѣтѣи монастир что єст на въсѣХ сторони по wкрѣстъ свѣтѣи монастир съ въсѣм доХодом, како повєдаєт им оурнчє и по къда дръжали wт вѣка, съ волотами и съ мѣсто сѣножатними и съ полѣнами.

Й на кто бъдєт имитє лобитє рнбѣ въ болотами свѣтѣи монастир или коситє сѣно или лобитє звѣри оу лѣсѣ и в Хотар тои свѣтаа монастир, да имаєт wни възимате змѣ Храборди всн и сѣкира и въсѣХ что мєт wбрѣтн сѣ до него и пръкълавн вцинже да имаєт глобитє нХ которїи Ходитє бъдєт лобитє по Хотар свѣтѣи монастир, чрез лист господства ми и без волѣ минХом wт тоа свѣтаа монастир.

И никто да не смѣнт дръжатї или wпиратї прѣд сим листом господства ми.

Ѯ Іас, хзрлд ман ѕї.

† Сам господинъ вслѣл.

Ию Мирон Брънковски воевода <m. p.>.

† Щефан <писал>.

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru egumen şi întregului sobor de la sfînta mănăstire numită Săcul, ca să fie tari şi puternici cu această carte a domniei mele să stăpînească şi să apere tot hotarul sfintei mănăstiri, ce este în toate părţile în jurul sfintei mănăstiri, cu tot venitul, cum le arată uricele şi pe unde au stăpînit din veac, cu bălţi şi cu loc de fînaţ şi cu poieni.

Iar <de> la cine va pescui în bălţile sfintei mănăstiri sau va cosi fîn sau va vîna fiare în pădurea şi în hotarul acestei sfinte mănăstiri, să aibă ei a-i lua uneltele toate şi securea şi toate ce vor găsi la el. Şi pîrcălabii încă să aibă a-i globi pe cei care vor merge să vîneze în hotarul sfintei mănăstiri, peste cartea domniei mele şi fără voia monahilor de la acea sfîntă mănăstire.

Şi nimeni să nu îndrăznească să stăpînească sau să oprească înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, 7134 <1626> mai 16.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod <m. p.>.

† Ştefan <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, CXXX/24.
Orig., hîrtie (30,5 × 19,4), pecete aplicată, stricată.
Cu două trad. din 1759 şi din sec. al XIX-lea.

www.dacoromanica.ro

1626 (7134) mai 16, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Secul nişte robi ţigani.

† Ѡ Мирон Бърновски Мѡгила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскои. Дали и поновили и потвръдили есми господство ми молебником нашем калѹгером[1] ѡт свѣтаа монастир рекомъıа Сѣкѹл, єдиже єст Храм всѣкновенїѫ чьстнїѫ главы свѣтаго и славнаго пророка и прѣдтечѫ и кръстителѣ господнѣ Іѡанна, своѭ правы Холопи цигани на имѣ Радѹл съ жина и съ дѣти и Некѹла съ жина и съ дѣти и ни Рад<ѹл>[2] съ жина и съ дѣти и Стънишор съ жина и съ дѣти и Петрѫ съ жина и съ дѣти и Стан робѹл съ жина и съ дѣти и Мътею съ жина и съ дѣтї и Аврам съ жина и съ дѣтї и Дѹмитрѹ съ жина и съ дѣтї и Пърѭилъ съ жина и съ дѣти.

Того радї да єст и ѡт нас молебником нашем калѹгером правы Холопи цигани съ въсѣм доѭодом. И ни да съ не ѹмнишаєт прѣд сим листом господства ми.

Ѡ Іас, ×зрлд ман ſї.

† Сам господинъ велѣл.

Ѡ Мирон Бръновски воєвода <m. p.>.

† Щефан <писал>.

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am înnoit şi am întărit domnia mea rugătorilor noştri călugări de la sfînta mănăstire numită Săcul, unde este hramul tăierea cinstitutului cap al sfîntului şi slăvitului prooroc şi înaintemergător şi botezător al domnului, Ioan, drepţii lor robi ţigani, anume: Radul cu femeia şi cu copiii şi Necula cu femeia şi cu copiii şi alt Radul cu femeia şi cu copiii şi Stănişor cu femeia şi cu copiii şi Petrea cu femeia şi cu copiii şi Stan robul cu femeia şi cu copiii şi Măteiu cu femeia şi cu copiii şi Avram cu femeia şi cu copiii şi Dumitru cu femeia şi cu copiii şi Părhilă cu femeia şi cu copiii.

Pentru aceea, să fie şi de la noi rugătorilor noştri călugări drepţi robi ţigani, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, 7134 <1626> mai 16.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod <m. p.>.

† Ştefan <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, CXXXII/6.

Orig., hîrtie (30 × 19,7), pecete aplicată, stricată.

[1] Cuvînt repetat.

[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

1626 (7134) mai 16, Iaşi.

Maria Căzaca Trifăneasa dăruieşte lui Ghianghea mare vornic satul Săveni din ţinutul Dorohoi.

† Сто аз кнѣгинѣ Маріѣа Къзака Трнфъинѣсъ сама свѣдителствѹем съ сим записом и даем знаніѣ како имахом една токмалъ съ панѹ Гіангѣ вел дворник радї село Севѣни что ѹ волост Дороховскон. Иноже аз съ доброю волѣ моє потокмихом сѧ съ панѹ Гіангѣ вел дворник и дадохом емѹ село Съвѣни да бѣдет емѹ wтнинѹ и дѣдинѹ и дадохом емѹ и нарѣденіѣ свє иже сѹт на село Съвѣни и да сътворит себе и нарѣденіѣ господарьскон. Ѧ если сѣ найдет нинѣ нарѣденіѣ на село Съвѣни да сѣ не вервет.

Того радї wт нынѣ на прѣд wт людї мон да сѣ не ѹмнишлет, да сѣ знает Пнс ѹ Іас, в лѣт ×ѕрлд маи ѕ̃ї.

† Iată eu, cneaghina Maria Căzaca Trifăneasă, însămi mărturisim cu acest zapis şi dăm ştire că am avut o tocmeală cu panul Ghianghea mare vornic pentru satul Săveni, ce este în ţinutul Dorohoiului. Deci eu de bunăvoia mea m-am tocmit cu panul Ghianghea mare vornic şi i-am dat satul Săveni, să-i fie ocină şi dedină ; şi i-am dat şi toate diresele ce sînt pentru satul Săveni şi să-şi facă şi direse domneşti. Iar dacă s-ar găsi alte direse pentru satul Săveni, să nu se creadă.

Pentru aceea, de acum înainte din oamenii mei să nu se amestece. Să se ştie.

S-a scris la Iaşi, în anul 7134 <1626> mai 16.

Bibl. Acad., CDLXVIII/5—6.
Orig., hîrtie (33 × 20), pecete aplicată.
Cu o trad. din 1817.

EDIŢII. Slav şi trad. Codrescu, *Uricariul*, XVIII, p. 366—367.

65

1626 (7134) mai 17, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Bisericani stăpînirea unei părţi din satul Orbic.

† Ис Мирон Бърновскїѣ Могила воєвода, божїю милостїю господарь земли Мѹлдавскон. Adecă au venit înnaintea noastră şi înnaintea boiarilor noştri

www.dacoromanica.ro

călugherii de la svînta mănăstire de la Beserecani şi cu o carte de mărturie de la Gheorghie vornicul de Costéni şi de la Savin sulgériul, scriindu cum au mărsu ei cu cartea Radului vodă la sat la Orbic şi au strînsu oameni buni bătrîni şi mejiiaci de prinpregiur şi au hotărît şi am ales partea sventei mănăstiri de ocină, giumătate din giumătate de sat de Orbic, ce are svînta mănăstire de la Cîrstina i de la Dumitra, giupîneasa lui Ciolpan călugărul, cum le-au spus lor drésele ; şi am ales partea mănăstirii de ocină din vatra satului şi din ţărină şi din fînaţ, din apă, partea din sus şi din tot locul şi le-am pus stîlpi.

Deci domniia mea, deac-am vădzut acea carte de mărturie de la acei boiari şi de <la>[1] acei oameni buni, domnia mea o am credzut.

Derept acea şi domniia mea am dat şi am întărit sventei mănăstiri acea parte de ocină partea de sus că să le hie şi de la domniia mea direaptă ocină şi dare şi întăritură sventei mănăstiri cu tot venitul neclătit nici dănăoară în véci, înnaintea cărţii noastre. Инако не бъдет.

Оу Іас, лѣт ×зрлд ман ѕї.

† Еласїѳ <пнсал>[2].

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, II/14.
Orig., hîrtie (30 × 19), pecete aplicată, căzută.
Cu o copie din sec. al XIX-lea. Pe foaia a treia a actului începutul aceluiaşi act cu mici deosebiri de formă.

66

1626 (7134) mai 17.

Miron Barnovschi voievod întăreşte împărţeala satului Păstrăveni din ţinutul Neamţ între nepoţii şi strănepoţii lui Constantin fost pîrcălab.

Copie scoasă de pe un suret a lui Miron Barnoschii Movilă voevod, de pe un suret ce s-au găsît tîlmăcit de Gheorghie Evloghie, ce este acest suret la Costachi Hilofie mazil ot Soci, din ţinutul Sucevii, ocolul Siretului de jos, din velet 7134 <1626> mai 17.

Precum au venit înainnte noastră şi înnaintea tuturor boerilor noştrii sluga noastră, Vasilie, şi cu fratile lui, Simion, feciorii lui David şi rudeniile lor Ştefan şi frate-său Simion, feciorii Agafii, toţi nepoţi şi strănepoţi Con-

[1] Omis.
[2] Altfel să nu fie. La Iaşi, anul 7134 <1626> mai 17. + Vlasie <a scris>.

www.dacoromanica.ro

drei biv pîrcălab şi au adus un zapis de mărturie de la Nechita Ciiac din Păstrăveni şi de la Ghiorghie comişăl din Dobruleşti şi de la alţi oameni buni de pinprejur, aşa scriind şi mărturisînd întru acel zapis precum ei între dînşii şi-au înpărţit a lor dreaptă ocină şi moşie şi de cumpărătură, din ispisoc ce au avut de cumpărătură de la răposatul Radul voevod, din satul Păstrăvenii, ce este la ţinutul Nemţului, ce ş-au înpărţit ei de cătră biv postelnic. Şi s-au venit din tot satul a patra parte, de cătră vatra veche, de la stîlp din a patra parte, partea din sus. Deci acea cumpărătură şi cu acea parte, a şapte parte din sus, a patra parte s-au venit din tot satul şi din cîmp şi din ţarină şi din tot venitul ce să va alege din tot satul.

Deci domniia mea, dacă am văzut acel zapis de mărturie de la acii oameni buni, domniia mea am crezut şi de la noi încă am dat şi am întărit lor, din a patra parte de sat, partea a patra, ce s-au venit, să fie lor şi de la noi dreaptă ocină şi moşie şi cumpărătură şi întăritură şi uric, cu tot venitul. Şi altul să nu să amestice peste această carte a noastră.

Însuş domnul au poroncit.

Dumitraşco Ştefan vel logofăt.

Arh. St. Buc., M-rea Rîşca, IV/I.
Traducere din 1798.

67

1626 (7134) mai 19, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod scuteşte satul Vîlceşti, din ţinutul Suceava, al m-rii Galata de dări şi slujbe, în afară de darea împărătească.

† Въ имѧ Ѻтца и Сына и свѧтаго Дѹха, троицѣ свѧтаѧ, единосѫщна и нераздѣлн<маа>[1]. Се аз рабъ и поклонникъ владыкы моего, Ґоспода Бога и спаса нашего Исѹса Христа, Ив Мирон Барновскы Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Ѻже господство ми благопроизволи благим произволенїем, чистым и свѣтлым сръдцем, ѡт въсем нашїе дѹшем и ѡт Бога помощїм и дадох и ѹтвръдих молебникомъ нашим, калѹгарим ѡт наш молѣ новосъзданїе свѣтѣи монастир рекомїм Ґалата, едно село имѣ Елъчецы что ѕ волост Сѹчавскои на Сирѣт, что тое село Елъчецы что ѕ волост Сѹчавскои на Сирѣт сам господство ми свѣтопочивши Петрѹ воевода кѹпил его за правих и питомих пинезы готових и помиловаше вишеписана свѣтѣи монастир Ґалатїа.

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Тѣм ради и wт господства ми дадохом и помиловахъ како да не имает дати господствѳ ми ни єдина дабил ни работ работати ни илиш платити не горщин за wвщи ани за свини ани десѣтин за пчел ни ѯ аспри ни сѣлцѳ ни масло ни воскѳ ни єдна дабил. Йще сѣ бѣдет ман придатї нѣкихъ дабилахъ въ земли господства ми тъкмо дани царска да имает дати и wни сами да имает спрѣтати и принесити въ рѣки господства ми а ни никто wт слѣги господства ми дабилари и глобници и дешѳрѳбинари или къмънари или бѣд кто бѣдет ходити съ слѣжбахъ господства ми по того волwет да не имает въласити въ тое село вишеписан потагнѣти им товари ани валовати нѣ нъ да бъдет за въсѣхъ ѳ покон.

Й по нашим животе кто бѣдет господаръ wт дѣт нашихъ или wт нашего рода или пак кто Богъ изберет господаръ ѳ нашен земли Шwлдавскон тот ви емѳ не порѣшен наше данїе и потвръжденїе нъ да имают помиловати и ѳкрѣпити а кто сѧ покѳсит разорити наше данїѧ и милованїе да ест трѣклят и проклят wт Господа Бога, сътворшаго небо и земли, и wт ѯ иванґѣлести и wт ѯї апостол и wт тнїхъ свѣтихъ wтец иже въ Нєкїи и да имает част съ Йздов и съ триклѣтом Йрїѧ въ безконечнїѧ вєки и мъки, амин.

ѯ Іас, хѕрлд ман ѳї.

† Сам господинъ казал.

† Иw Мирон Бръновски воєвода <m. p.>.

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al sfîntului Duh, treime sfîntă, de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu robul şi închinătorul stăpînului meu, domnul Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Isus Hristos, Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu bunăvoinţă, cu inimă curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui Dumnezeu şi am dat şi am întărit rugătorilor noştri, călugărilor de la ruga noastră nou-zidită, sfînta mănăstire numită Galata, un sat anume Vîlceşti, ce este în ţinutul Sucevii, pe Siret, care sat Vîlceşti ce este în ţinutul Sucevii, pe Siret, însăşi domnia sa, sfîntrăposatul Petru voievod, l-a cumpărat pe bani gata drepţi şi proprii şi l-a miluit mai sus-scrisei sfinte mănăstiri Galatia.

De aceea, şi de la domnia mea am dat şi am miluit ca să nu aibă a da domniei mele nici o dabilă, nici lucru să nu lucreze, nici iliş să nu plătească. nici gorştină de oi şi nici de porci, nici desetină de stupi, nici 50 aspri, nici sulgiu, nici unt, nici ceară, nici o dabilă ; dacă se vor mai adăuga nişte dabile în ţara domniei mele să dea numai darea împărătească şi ei singuri să o strîngă şi să o aducă în mîinile domniei mele. Iar altul nimeni dintre slugile domniei mele, dăbilari şi globnici şi deşugubinari sau cămănari sau oricine va umbla cu slujbele domniei mele prin acest ţinut, să nu intre în acest

www.dacoromanica.ro

sat mai sus-scris să le tragă vitele nici să-i tulbure, ci să fie în pace pentru toate.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine va alege Dumnezeu să fie domn în ţara noastră, Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să miluiască şi să o întărească. Şi cine va încerca să strice dania şi miluirea noastră, să fie de trei ori blestemat şi blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului, şi de patru evanghelişti şi de 12 apostoli şi de 318 părinţi, cei de la Nicheia, si să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie în veacurile şi muncile fără de sfîrşit, amin.

La Iaşi, 7134 <1626> mai 19.

† Insuşi domnul a spus.

† Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.

Bibl. Acad., XLVI/140.
Orig., hîrtie (30,5 × 20), pecete aplicată, stricată.

68

1626 (7134) mai 20.

Maxim şi soţia sa Safta vînd popii Dănilă din Galbini, partea lor din Tuleşti.

7134 <1626> mai 20. Zapis a lui Macsăm şi femeia lui, Safta, ficiori Lupului din Tuleşti, ci vindi unchiului lor, popii lui Dănilă din Galbini şi diiaconului Scîntei şi altul Scîntei, ficiori lui Mihăilă, le vindi parte lor din Tuleşti.

Arh. St. Iaşi, Tr. 1765, op. 2014, dos. 1, f. 77.
Rezumat din 1833.

69

1626 (7134) mai 21, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Pîngăraţi gloabele şi duşegubinile din toate satele mănăstirii, iar slugile domneşti să judece satele şi să ia numai ferîia.

† Изволенїем Ѻтца и съ поспешенїем Сына и съвръшенїем свѣтаго Дх҃а. Сѣ азъ рабъ и поклонникъ владыкы моего, Господа Бога и спасла нашего Іс҃а Хрнета, Іѡ Мирон Барновскїи Могнла воевода, милостїю божїю господаръ землї Мѡлдавскоѣ Ѻже благопроизволнхї господство мн нашим благым произволенїем, частнм

www.dacoromanica.ro

и свѣтлѣмъ сръдцемъ и съ въсѣѭ нашемъ дѹшѣ и wт Бога помощїѫ, съматрѣщи и послѣдствоѫще древнимъ благочестиѥнемъ господарїѣмъ, иже помиловаѫщѣмъ и ѹтвръдившимъ свѣтѣи монастир, ѩкоже и господство ми дадоⷯ и помиловаⷯ и поновиⷯ wт нас наше свѣтаа молбѫ и монастир рекѹмаа Пѫнгъраціи свѣтѣ, идеже ест Храмъ свѣтаго и славнаго великаго мѹченика миротоⷱиваго Дѹмитрїа, съ глобе и съ дешѹгѹбиѥ что бѫдет сѣ сътворитї по вѣсѣⷯ села свѣтѣи монастирскои.

Ѩ прѣкълабѣ и велїци вѣтажи и ѹрѣдници и wт Каменец тръг и глобници или шогоѹбинарї да имает тѣкмо сѫдите и вѣзѣти собї ферїю аще бѫдет таковїи человѣкъ злъ или повинен за съмрѣтъ или бѹдї за иное каранїе а болѣрїи да имают по закон и по дѣлом его а которїи wстанет глобѹ wт закона тѣкмо да сѫдит и ферїю вѣзѣти ѩкоже и вишепишем а иное да не вѣзмет ничтаа wт глобе и wт дешѹгоѹбини ни прѣкълабѣ ни велици вѣтажи ни оурѣдници wт Камен ни старости ни дешогѹбинари ни глобници нѣ да вѣзимает глобе и дешогѹбиѥ егѹмен и калѹгерїи wт свѣтаа монастир по правдѣи wт котораго wстанет виновлат wт закона да не вѣзмет ни да погрѣбит wт дрѹгиⷯ людї wт село которїи не бѹдѹт виновати али да бѫдет вѣзимат wт кого бѫдет сам виновлат и да не погрѣбитї ни родителї его ани брат его ни сѫродници его тѣкмо аще бѫдѹт родители съ сыном своем въ един дом а wи да имает датї сам и платит за свои сынъ ащели сынъ wсоблен бѫдет въ свои домѹ wт родителн свои сам за себѣ да даст wтвѣт да бѫдет по правило свѣтѣи да не погрѣбити си реч wтецъ <радї>[1] сынаа ани сынаа радї wтца.

Ѩ по нашим животѣ которо сѣ покѹсит разоритї сїѫ наше токмеж иже wмиловаⷯом наше молбѫ ѩко да бѫдет wтцнем молебником за wдежди и за wбованїе и да имает wни Бога молитї w грѣсѣⷯ нашиⷯ и wставленїе грѣⷯом и прѣгрѣшенїе свѣтопочившиⷯ дѣдом и родителем нашим и въсем Христїанѹмѹ а разорївїи сїѫ токмеж да ест проклѣт wт Господа Бога и wт свѣтаго мѹченик Дѹмитрїа и wт вѣсѣⷯ свѣтиⷯ и да имает съперник прѣд сѫдищем Христовѣм свѣтаго мѹченик Дѹмитрїе, идеже ест Храм.

Ин да сѣ не оуминшает никогдаа прѣд сим листом господство ми.

Пис оу Іаш, в лѣто ×ѕрлд ман кѣ.

† Сам господинъ велѣл.

Иw Мирон Брѫновски воевода <m. p.>.

† Лѹкоч <писал>.

† Cu voia Tatălui şi cu ajutorul Fiului şi cu săvărşirea sfîntului Duh. Iată eu robul şi închinătorul stăpînului meu, domnul Dumnezeu şi mîntuitorul nostru Isus Hristos, Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea cu a noastră bunăvoinţă, cu inima curată şi luminată şi cu tot sufletul nostru

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

şi cu ajutorul lui Dumnezeu, socotind şi urmînd domnilor binecinstitori de demult, care au miluit şi au întărit sfintele mănăstiri, aşa şi domnia mea am dat şi am miluit şi am înnoit de la noi sfînta noastră rugă, sfînta mănăstire numită Pîngăraţi, unde este hramul sfîntului şi slăvitului mare mucenic şi izvorîtorului de mir Dumitru, cu gloabele şi duşegubinele ce se vor face prin toate satele sfintei mănăstiri.

Iar pîrcălabii şi marii vătafi şi ureadnicii din tîrgul Piatra şi globnicii sau şugubinarii să aibă numai a judeca şi a lua ferîia, dacă va fi un asemenea om rău sau vinovat de moarte sau fie pentru altă pedeapsă, dar boierii să aibă <a judeca>[1] după lege şi după fapta fiecăruia, cine va rămîne cu gloaba după lege, numai să judece şi să ia ferîia, după cum scriem şi mai sus, iar alta să nu ia nimic din gloabe şi din deşugubine nici pîrcălabii, nici marii vătafi, nici ureadnicii de Piatra, nici staroştii, nici deşugubinarii, nici globnicii. Dar să ia gloabele şi deşugubinele egumenul şi călugării de la sfînta mănăstire, după dreptate, de la cine va rămîne vinovat, după lege. Să nu mai ia nici să nu prade de la alţi oameni din sat, care nu vor fi vinovaţi, ci să se ia de la acela care va fi singur vinovat şi să nu prade nici pe părinţii lui, nici pe fratele lui, nici rudele lui, numai dacă vor fi părinţii cu fiii lor într-o casă, ei să dea seamă şi să plătească pentru fiul lor. Iar dacă fiul va fi deosebit de părinţii săi, în casa sa, singur pentru sine să răspundă, să fie după pravila sfîntă,: să nu se prade adică tatăl pentru fiu şi nici fiul pentru tată.

Iar după viaţa noastră, cine s-ar ispiti să strice această tocmeală a noastră cu care am miluit ruga noastră, ca să fie părinţilor rugători pentru odăjdii şi pentru încălţăminte şi să roage ei pe Dumnezeu pentru păcatele noastre şi pentru iertarea păcatelor şi greşelilor sfîntrăposaţilor bunici şi părinţi ai noştri şi ale tuturor creştinilor. Şi cine va strica această tocmeală să fie blestemat de domnul Dumnezeu şi de sfîntul mucenic Dumitrie şi de toţi sfinţii şi să aibă părîş înaintea judecăţii lui Hristos pe sfîntul mucenic Dumitrie al căruia este hramul.

Altul să nu se amestece niciodată înaintea acestei cărţi a domniei mele.

S-a scris la Iaşi, în anul 7134 <1626> mai 24.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod <m. p.>.

† Lucoci <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pîngăraţi, III/29.
Orig., hîrtie (31 × 20), pecete mică aplicată.
Cu o trad. din 1909.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

70

1626 (7134) mai 21, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod porunceşte ureadnicului, şoltuzului şi pîrgarilor de la Hîrlău să lase în pace de podvoade, angherii şi de lucru la viile domneşti pe vierii m-rii Pîngăraţi.

† Ис Мирон Барновскїи Могила воєвода, божїю милостїю господарь земли Мулдавскои. Пишем господство мн оурѣдникъ и шолтъзъмъ и пръгарнм и въсѣм слъгам нашим, колнцн кют Ходитї съ слъжбаї господства мн по тръг Хрълов и въсѣм въташим за вїнарн от там [1].

Deacă veţi vedea cartea domnii méle, iară voi să aveţi a lăsa foarte în pace de toati angheriile şi de toati podvoadele şi de lucru de la viile domnii méle pre . . .[2] viiarii de laa viile sventei mănăstir<i> Pangaraţi, întru nimică să nu-i învăluiţi, numai să aibă ei a lucraa şi a griji ce va trebui lucru la viile sventei mănăstiri.

Aiastaa scriem; mai mult jalobă să nu vie la domniia mea. Într-alt chip să nu faceţi.

Ѯ Іас, к лѣт ×злрд ман кѣ.

† Сам господнн вслѣл.

Ис Мирон Бръновски воєвода <m. p.>.

† Лѣкоч <пнсал>[3].

Arh. St. Buc., M-rea Pîngăraţi, III/27.
Orig., hîrtie (33 × 21), pecete aplicată.

71

1626 (7134) mai 21, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod porunceşte dregătorilor domneşti din satul Dărmăneşti să nu oprească moara m-rii Pîngăraţi.

† Ис Мирон Барновскїи Могила воєвода, божїю милостїю господарь землї Мулдавскои. Пишем господство мн зрѣдникъ и въттъманъ и въсѣм людї от село Дърмъ-

[1] ...Scriem domnia mea ureadnicului şi şoltuzilor şi pîrgarilor şi tuturor slugilor noastre, care vor umbla cu slujbele domniei mele prin tîrgul Hîrlău, şi tuturor vătafilor de vieri de acolo.

[2] Loc alb.

[3] La Iaşi, în anul 7134 <1626> mai 21. + Însuşi domnul a poruncit. Io Miron Bărnovschi voievod. + Lucoci <a scris>.

www.dacoromanica.ro

нєцин[1]. Dămu-vă ştire că s-au jeluit domnii méle pré voi rugătorii noştri, călugării de la svîntaa mănăstire de la Pîngăraţi, dzicîndu că au ei o moară acolo în sat, daanie de la Pătru vodă, iar voi nu lăsaţi moara lor să înble, nice oamenii să margă la moară să-şi macine, de care lucru n-aveţi voi putére să opriţi moaara şi apaa şi oamenii.

Deacă veţi vedea cartea domnii mele, iar voi mai mult să nu vă amestecaţi a opri moara călugărilor şi oamenii să nu margă să-ş macine, ce să-i lăsaţi foarte în pace, că apoi de mare certare veţi hi.

Aiastaa scriem. Într-alt chip să nu faceţi.

Ѯ Іас, в лѣт ×ѕрлд мдн кѳ.

† Сам господинъ вєлѣл.

Ив Мирон Брънковскн воєвода <m. p.>.

† Лѵкоч <пнсал>[2].

Arh. St. Buc., M-rea Pîngăraţi, III/28.
Orig., hîrtie (31 × 20), pecete aplicată.

72

1626 (7134) mai 31, Suceava.

Miron Barnovschi voievod porunceşte aprozilor să lase în pace meşterii episcopiei de Roman.

† Іѡ Мирон Брънковскїѥ Могила воєвода, божїю милостїю господаръ зємли Мѡлдавскон. Scriem domniia mea la slugile noastre, aprodzii carii scorniţi meşterii şi botnarii să margă să facă cădzi de silitră. Dămu-vă ştire că s-au jeluit la domniia mea părintele şi rugătorul nostru, Athanasie episcopul de Roman, dzicîndu că are nişte meşteri acii la satul sfentei episcopii, la posluşnici, iar voi i-aţ bătut şi i-aţi sîrguit să margă la lucru.

Derept acéia, deaca veţi vedea cartea domnii méle, iar voi să lăsaţi în pace acei meşteri a sfentei ipiscopii, în pace; toţi meşterii şi toţi olarii

[1] ...Scriem domnia mea ureadnicului şi vătămanului şi tuturor oamenilor din satul Dărmăneşti.

[2] La Iaşi, în anul 7134 <1626> mai 21. + Însuşi domnul a poruncit. Io Miron Bărnovschi voievod. + Lucoci <a scris>.

www.dacoromanica.ro

cîţi sîntu a sfentei episcopii întru nemică să nu-i înveluiţi. Şi mai multă jalubă să nu vie la domniia mea. За тое вам пишем. Инако не бъдет.

У Сѵч<акѣ>, хѕлрд мин лѣ.

† Сам господинъ велѣл.

Ив Мирон Бръновски воевода <m. p.>.

† Тома <писал>[1].

Bibl. Acad., LXI/30.
Orig., hîrtie (30,3 × 19), pecete aplicată, stricată.
EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.*, p. 124—125.

73

1626 (7134) mai 31.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Dumitraşco al doilea stolnic satele Mînjeşti şi Bălţăteşti din ţinutul Neamţ foste ale cetăţii Neamţului.

Suretul ispisocului de la răpăosatul Miron Barnovschii vodă, din vă let 7134 <1626> mai 31.

† Ив Мирон Барновскин Могила воевода, божїю милостїю господаръ земли Молдавскон. Сѫже господства мн ѕмилостивнхом сѧ и дадохом и помиловахом и възвратихом слѹѕем нашим, Дѕмитрашко втор столник, и брат его, Тодер, и сестри нх Кандакнен и Ангелнин и Тодоски и Тофани, ѕсн сынове Пътрашко логофет, село Мънжецин и Балцатецин съ сѣ<сѣк>[2]дн ѕ волост Немецкон; что тѣх селах бѣшм правнх господа<р>[2]ски и прнслѹшнних къ школ града Немецкаго, которнн селах сѣт праве за милованїе и за вникѹплѣнїе втцѹ нм, Петрашко логофет, вт поконнаго свѧтопочнкшаго Ивн Костантнл Могила воевода, за его правда внслѹженїе нже слѹжнл; нншла дал емѹ и шест конн и шест сот ѕгн жолтн, нже дал въ потребѹ земскон, како въ ѕрнк нже пнсает вт Костантнн воевода.

И по съмрътн втцѹ нм, Петрашко логофет, <Ходнлн>[2] тѣх селах вт рѹк до рѹк ере наредєнїн что бѣше нмалн нн прилѹчн сѧ въ прилеж ѕказовати, за которое дѣло и господства мн ѡб<р>[2]ѣтовахом паки болѣрн чѹжн[т], а шкоже вѣденша[н] тот ѕрнк и наредѣнїн съ клятвон, не смѣем възнмати даннїа и милованїа томѹ господнѹ, нн клетвѹ его, нж ѡставнхом нм бытн прави втнннн и милованнн и дѣднїнн непорѹшеннни нколижнїн в вѣкы вѣчнх, тѣх вышереченнх

[1] Pentru aceasta vă scriem. Altfel să nu fie. La Suceava, 7134 <1626> mai 31. + Însuşi domnul a poruncit. Io Miron Bărnovschi voievod. + Toma <a scris>.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

селаѫ Балцатещи и Мжнжещи им и дѣтем им и внѹчатом и прѣвнѹчатом и прѣцѣрѣтом и всемѹ родѹ ихъ.

Я аще прошлѣет сѧ некогда нѣкыихъ наредѣнїи въ ржкыихъ нѣкыихъ болѣри чѣжихъ или въ ржки болѣри wт земли господства ми да сѣ не вѣрѹет, нж да имает възѣти сѣ wт нихъ и да пода<с>ѣт сѧ ѹ рѹки тѣм болѣри вишепишет.

И никто да не имает покѹсити сѧ разорити и сказити наша даниїе и милованиїе и наредѣниїе и ѹстроениїе. Я кто сѣ покѹсит разорити и сказати наша даниїе и милованиїе, тот да ест непрощен wт Господа Бога, сътворшаго небо и земли, и wт пречистыа богоматер и wт тыӣ свѧтыхъ wтцъ никенскихъ и да имает част съ Ізди и съ трѣклѧтом Ѣрїем всъ безконечниїе вѣкы и мжкы, амин.

Сиим господинъ велѣл.

Suretul ispisocului de la răpăosatul Miron Barnovschii vodă, din vă let 7134 <1626> mai 31.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit şi am dat şi am miluit şi am întors slugilor noastre, Dumitraşco al doilea stolnic, şi fratelui lui, Toader, şi surorilor lor, Condachia şi Anghelina şi Todosca şi Tofana, toţi fii ai lui Pătraşco logofăt, satul Mînjeşti şi Bălţăteşti cu vecini, în ţinutul Neamţului, care sate au fost drepte domneşti şi ascultătoare de ocolul cetăţii Neamţului, care sate sînt drepte de miluire şi de cumpărătură ale tatălui lor, Petraşco logofăt, de la sfîntrăposatul Ion Constantin Moghila voievod, pentru dreapta lui slujbă, pe care a slujit-o; alta i-a dat şi şase cai şi şase sute de ughi galbeni, pe care i-a dat la nevoia ţării, precum scrie în uricul cel de la Costantin voievod.

Şi după moartea tatălui lor, Petraşco logofăt, <au trecut>[1] acele sate din mînă în mînă, căci diresele pe care le-au avut, nu au avut putinţă să le arate, pentru care lucru şi domnia mea am aflat iarăşi boieri străini. Iar dacă am văzut acest uric şi direse cu blestem, nu am îndrăznit să iau dania şi miluirea acelui domn, nici blestemul lui, ci am lăsat să rămînă drepte ocine şi miluiri şi dedine neclintite niciodată, în vecii vecilor, aceste mai sus spuse sate, Bălţăteşti şi Mînjeşti, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răsstrănepoţilor şi întregului lor neam.

Şi dacă se vor ivi vreodată nişte direse în mîna unor boieri străini sau în mîna boierilor din ţara domniei mele, să nu se creadă, ci să se ia de la ei şi să se dea în mîna acelor boieri, care sînt scrişi mai sus.

Şi nimeni să nu încerce să nimicească şi să strice dania şi miluirea şi dresul şi întocmirea noastră. Iar cine s-ar încumeta să nimicească şi să strice

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

dania şi miluirea noastră, acela să fie neiertat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, şi de preacurata maică a lui Dumnezeu şi de 318 sfinţi părinţi de la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat în veacurile şi chinurile cele fără de sfîrşit, amin.

Însuşi domnul a poruncit.

Bibl. Acad., CCCLVII/22.
Copie.
Cu o trad. ibidem, ms rom. 237 f. 547 (cu data 1626 mai 21).

74

1626 (7134) iunie 2, Suceava.

Miron Barnovschi voievod împuterniceşte m-rea Moldoviţa să-şi apere braniştea.

† Ѡ Мирон Бърновски Мѡгила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскои. Дали и поновили єсми сєс лист господства ми молєбникомъ нашим, єгѹменом и въсѣм съборомъ ѡт сѣтаа монастир Молдовицъ, на тѡ ѡнн да бъдет люцно и силно съ сим листом господства ми дръжатї и ѡборонитє вес мѣсто бранєце колико прѣслѹшает къ сѣтаа монастир.

Я аце кто ѡбрѣщет Хотѣючѹ без ни знанїа, а ѡнн да нмают възѣти сѣ, тон тъкмо наг ѡставит єго. Протоже никто да не смѣют дръжатї ни ѡпирати прѣд сим листом господства ми.

Ѹ Сѹчавъ, хѯрлд̃ юніє к̃.

† Сам господинъ велѣл.

Ѡ Мирон Бръновски воєвода <m.p.>.

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am înnoit această carte a domniei mele rugătorilor noştri, egumenul şi întregul sobor de la sînta mănăstire Moldoviţa, ca să fie tari şi puternici cu această carte a domniei mele să stăpînească şi să apere tot locul braniştei, cît ascultă de sfînta mănăstire.

Iar dacă ar găsi pe cineva că umblă fără ştirea lor, ei să-i ia totul, să-l lase gol. Pentru aceasta, nimeni să nu îndrăznească să stăpînească sau să oprească înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Suceava, 7134 <1626> iunie 2.

Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod <m. p.>.

Bibl. Acad., LXXXIV/138.
Orig., hîrtie (15 × 19), pecete aplicată, stricată.

www.dacoromanica.ro

1626 (7134) iunie 2, Suceava.

Miron Barnovschi voievod împuterniceşte m-rea Moldoviţa să-şi apere un hotar al mănăstirii.

† Ѡ Мирон Бръновски Могила воевод, божїю милостїю господарь земли Молдавскои. Дал и поновил есми сем листом господства ми молебником нашим, калугером ѡт светаа монастир Молдовицъ, на то ѡни да сѫт моцни и силни съ сим листом господства ми дръжати ѕпирѣти[1] источник цю сѣ ѕрвет ѡт планинѫ ѡт Гѫхардѫ ѡт Хотар монастирскои ѡт ѡбръшїа Рѣсъен даже до где ѕпадает ѕ вода Бистрицѫ и ѡт толѣ доло Бистрица до где ѕпадает Дїака ѕ Бистрицѣ и ѡт толѣ Бистрица доло до где ѕпадает источник Гтѕденое Крънницѫ и ѡт толѣ источник горѣ до крънницѫ и ѡт толѣ чрез дѣл ѕ Кошна, како имает листове и ѡт иншїхъ прѣднїхъ господарьїхъ. Протоже никто да не смѣют дръжати или ѕдрит прѣд сим листом господства ми.

† Гам господинъ велѣл.
Ѫ Гѕчавѣ, хѕрлд юнїѣ к.
Мирон Бръновскїи воевод.
† Щефан <писал>.

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am înnoit cu această carte a domniei mele rugătorilor noştri, călugărilor de la sfînta mănăstire Moldoviţa, să fie tari şi puternici cu această carte a domniei mele să stăpînească şi să apere izvorul, care se prăvale din muntele Suhard, din hotarul mănăstirii, de la obîrşia Rusăei pînă unde se varsă în apa Bistriţii şi de acolo în jos pe Bistriţa, unde se varsă Diaca în Bistriţa şi de acolo pe Bistriţa în jos pînă unde se varsă izvorul Fîntînii Reci şi de acolo pe izvor în sus pînă la fîntînă şi de acolo peste deal la Coşna, cum au cărţi şi de la alţi domni dinainte. De aceea, nimeni să nu îndrăznească să stăpînească sau să calce <hotarul> înaintea acestei cărţi a domniei mele.

† Însuşi domnul a poruncit.
La Suceava, 7134 <1626> iunie 2.
Miron Bărnovschi voievod.
† Ştefan <a scris>.

După Bălan, *Doc. bucovinene*, II p. 88—89. (Original).

EDIŢII. Slav şi trad. Reli, *Doc. Arhivă*, p. 441; Trad. germ. Wickenhauser, *Moldowiza*, p. 104.

[1] Ѫ пирѣд în textul editorului.

www.dacoromanica.ro

1626 (7134) iunie 3.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Dragomirna satul Necşeni din ţinutul Hîrlău.

×Зрлд юніѥ ѓ.

† Е<ъ> имн Ѻтца и Сина и сѣтаго Дх҃а и троица и поклонимъ кам рабн владнкн, Господа Бога и спаса нашаго Исоуса Христа, Іw Мнрwн Бърновскин Мовнла воевод, божїю милостню господаръ земли Молдавскон. Ѻже господство мн благопроизволнх҃ нашьм благим прwизволенин, чистим и свѣтле сръдце, wт векн нашъ дѣшае и wт Бога помощне и дали и помиловали нашъ свѣта молѣ и монастнр глаголемаго Драгwмирна, ѥдеже и ест Храм съсѣдфне свѣтаго Дх҃а, ѥдно село на имѥ Некшънин в волост Хърлове, что тоѥ село било прак господарескн и прнелѣшен къ школ тръга Ботошаном. Тем ради какw да естѣ тоѥ вишереченое село Некшанне свѣтн монастнр правда данне и милост и ѣрк и потвръждънне и съ въсем доҳодом, непоколебимо николиже на вѣкн вечнх҃.

Й по нашъм жъвотн и господствованїѥ, кто бодет господаръ wт дѣтин нашъх҃ нли wт нашъго рwда нли пак когw Богъ изберет господаре бнти нашън <земли>[1] Молдавскен, да не порѣшнл наша данне и милованне wт свѣтаа монастнр нъ абне да ѣкрепнл. Й кто сѣ покѣсит разwрнт <н>[1]нсказнти наша дад<нїѥ . . . . >[2] свѣтае монастнр тъ да ест не<п>роцнен wт Господа Бога, нже сътворшагw небо н земли, и wт пречнстаа <н>[1] wт тнї свѣтнх҃ wтца нжъ въ Некнн и wт въсех҃ свѣтнх҃ и да бѣдет анаѳема, маранаѳа и да нмает част с<ъ> Иоудое и съ трекletом Ірнем въ безконечнае векн и мъкн. амнн.

7134 <1626> iunie 3.

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al sfîntului Duh, închinătorul treimei, robul stăpînului domnul Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Isus Hristos, Io Miron Barnovschi Movila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoinţă, cu inima curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui Dumnezeu, am dat şi am miluit sfînta noastră rugă şi mănăstire numită Dragomirna, unde este hramul coborîrii sfîntului Duh, un sat anume Necşănii în ţinutul Hîrlăului, care sat a fost drept domnesc ascultător de ocolul tîrgului Botoşanilor. De aceea să fie acel mai sus zis sat Necşănii sfintei mînăstiri dreaptă danie şi milă şi uric şi întărire şi cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor.

[1] Omis.
[2] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine va alege Dumnezeu să fie domn al <ţării>[1] noastre, Moldova, să nu clintească dania şi miluirea noastră de la sfînta mănăstire ci încă să întărească. Iar cine ar cuteza să nimicească <şi>[1] să strice da<nia>[2] noastră <de la>[2] sfînta mănăstire acela să fie neiertat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, şi de preacurata <şi>[1] de 318 sfinţi părinţi cei de la Nicheia şi de toţi sfinţii şi să fie anatema, maranatha şi să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Aria în nesfîrşitele veacuri şi chinuri, amin.

Arh. St. Buc., ms 629 f. 236.
Copie.

77

1626> iunie 10, Lăţcani.

Pătraşco Başotă al doilea logofăt şi alţi boieri dau mărturie pentru vînzarea făcută de Ionaşco giudele şi alte rude ale lui, a unor părţi din Druleşti, lui Lupul Prăjescul.

Eto az Pătraşco Başotă ftorii logofet i Arsenie tretii logofet i Dumitraşco Buhuş postelnic i Dumitru Şoldan stolnic i Cozma visternicel ot Macsineşti i Onuţu pitărelul ot tam i Necopoe diiac ot Oboroceni i Lazor ot Movileni i Pătraşco aprod ot Buţcăteni i Gheorghie ot Lăţicani i Avram ot tam scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum au vinit înaintea noastră Ionaşco giudile din Druleşti şi cu nepotă-sa Alecsandra şi Ionaşco, ficiorul lui Văscan Bîrzotă, nepoţii Gliguţii vătavul, strănepoţii Drulei, şi aşijdire şi Gheorghie şi soru-sa Duşca, ficiorii lui Toader, nepoţii lui Văscan Bîrzotă, strănepoţii Drulei, şi au vîndut de bunăvoia sa direaptă ocină şi moşie şi cu <m>[1] părătură ce să va alege toată partea lor din sat din Druleşti şi cu tot vinitul cu vad de moară în Siret şi în valea Lăţcoei şi cu fînaţe la luncă şi cu pomete dumisale fratelui nostru, Lupului Prăjescul, direptu cinzăci de taleri buni. Deci noi văzîndu de bunăvoe a lor vînzindu şi făcîndu-le deplină plată iar noi mai pre mare credinţă ne-am pus şi peceţile ca să aibă dumnealui a-ş face şi derese domneşti. De aceasta mărturisim cu acestu zapis al nostru.

[1] Omis.
[2] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Pis u Lăţcani, meseţa iuni 10.
Onuţă pitărel.
Pătraşco Başotă logofet.
Pătraşco aprod.
Cozma ot Macsineşti.
Lazor Moţoc.
Iọn postelnic.
Arsenie logofet iscaah.
Dumitru Buhuş postelnic.
Gheorghiţi iscaah.

Arh. St. Buc., ms 818 f. 34.
Copie.
Datat după întărirea domnească din 1626 iunie 24.

78

‹1626—1629› iunie 12, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod împuterniceşte pe Salomia comisoaia să ţină jumătate din satul Boldeşti, cumpărată mai înainte de la Ionaşco, fiul lui Calapod.

† Ѡ Мирон Бърновскы Могила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскои. Дал єсмъ сєс лист господство мы кнѣгнии Саломїи комисоае spre-acéă să fie tare şi puternică cu cartea domniei méle să aibă a opri giumătate den satul den Boldeşti caré au fost cumpărată de la Ionaşco, feciorul lui Calapod, cu tot venitul ei şi den cîmpu şi dentr-apă şi den tot locul, drept 90 zloţi bătuţi. Şi i-au făcut şi scrisori de mărturie cum i-au vîndut de bonăvoe lor.

Şi dup-acea s-au sculat de-au vîndutu şi altor. Şi această giupăineasă gice că au luat acei bani cu camată şi-s pînă acmu 11 luni. Dreptu acea ca să aibă a-i întorce şi camătə cît va face pîn-acmu. Şi dreptu acea nime să nu cutédze a întra ɔcolo într-acea ocină făr-de această giupăineasa cu oamenii săi pîn-nu i se vor da banii toţ deplin şi camăta înnaintea ceştii cărţi a domniei méle.

Пнс ѕ Іас, юніѣ ѩ.
† Господинъ рече.

Arh. St. Iaşi, DCLXXXV/20.
Orig., hîrtie (32 × 20), pecete aplicată, stricată.
Datat din domnia lui Miron Barnovschi.

[1] ...Am dat această carte a domniei mele cncaghinei Salomia comiscaia.

www.dacoromanica.ro

1626 (7134) iunie 17, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Deleu aprod două jirebii şi jumătate din satul Spătăreşti.

† Іw Мирон Бърновскн Мwгнла воєвода, божїю лнлостїю господаръ земли Мwлдавскон. Сѫже господство мн дали н потвръдили есмн слѣзн нашемѣ, Дѣлеѣ апрод, на его правою wтнинѣ н вникѣпленїе една жнрѣбїе половина wт село Спътъреци что ест емѣ вникѣпленїе wт тютка емѣ Соломїа поповна поп Антон н wт сынъ ен Дѣмитрѣ, радї четирндесѣт н wсмѣ талерн сребръннХ н тиже на дрѣга жнрѣбїе wт тоже село что ест wт Антемїа, дъщя Анн, н wт сынове ен, Василїе н Гаврнл н Калнстратѣ, радї двадесѣт н трн талерн сребръннХ wт нспнсок за кѣпежно что нмал wт Радѣл воєвода.

Тѣм радї како да ест нм н wт нас права wтнинѣ н вникѣпленїе съ въсѣкѣмѣ доѫодом, непорѣшенѣ никѣлиже на вѣкн. И нн да сѣ не ѣмишают прѣд сили листом нашнм.

Ѣ Іас, ×зрлд юнїе зї.

† Господинъ казал.

† Дѣмитрашко Щефан вел лwгофет <m.p.>.

† Сава <пнсал>.

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit slugii noastre, Deleu aprod, dreapta lui ocină şi cumpărătură, o jirebie şi jumătate din satul Spătăreşti, ce-i este cumpărătură de la mătuşa lui, Solomia, preoteasa popii Anton, şi de la fiul ei, Dumitru, pentru patruzeci şi opt de taleri de argint; şi de asemenea altă jirebie din acelaşi sat, ce este de la Antemia, fiica Anei, şi de la fiii ei, Vasilie şi Gavril şi Calistrat, pentru douăzeci şi trei taleri de argint, din ispisocul de cumpărătură ce au avut de la Radul voievod.

Pentru aceea, să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, 7134 <1626> iunie 17.

† Domnul a spus.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt <m.p.>.

† Sava <a scris>.

Muzeul din Fălticeni, II/7.
Orig., hîrtie (29 × 20,5), pecete aplicată, căzută.
O trad. din 1786, ibidem, nr. 28.
O fotocopie la Bibl. Acad., Filiala Iaşi, III/14.

www.dacoromanica.ro

80

1626 (7134) iunie 18.

Miron Barnovschi voievod porunceşte marelui vătaf să înapoieze vitele lui Ion Potlog luate pentru cislă.

Carte gospod din vlet 7134 <1626> iunie 18 de la Miron Barnovschii vodă ci scri la sluga domnii sali vel vatag arătîndu că s-au jăluit domnii sale Ion Potlog, ci au fost vornic, pre Lie şi pri răjişii lui de acolo din sat, dzăcîndu că i-au luoat trii vaci cu viţăi şi un bou pintru cisla oaminilor lui Lie, anumi Nistor şi Pahul. Şi Ion Potlog nu ari nici o treabă cu cisla satului, precum au arătat şi picitluit di la Mihălache postilnicul şi cărţi de la Radul voevod, că n-au avut nici o treabă cu cisla lor.

Dript acie, dacă va vidi cartea domnii sali, să margă şi undi vor afla din bucatili lui Lie şi a lui Andronic şi a Paholcii şi a lui Nistor şi răzişilor lui să aibă a luoa aciste vite ci mai sus scrie, i proci.

Bibl. Acad., ms rom. 5181 f. 138 v.
Copie din 1767.

EDIŢII. Antonovici, *Doc. bîrlădene*, III, p. 219—220.

81

1626 (7134) iunie 20, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod împuterniceşte m-rea Galata să ţină vecinii pe care-i are din vremea domnilor Alexandru, Ştefan şi Radu, afară de vecinii care ar fi venit numai de un an de zile în satele mănăstirii.

† Ѡ Мирон Бърновски Ѡвгнла воєвода, божїю милостїю господарь земли Ѡвлдавскои. Dat-am cartea domnii méle rugătorilor noştri, egumenului şi a tot săborul de la svînta mănăstire de la Gălata, şi diregătorilor şi vătămanilor di prin satele sventei mănăstiri, spre-acea ca să hie tari şi putérnici cu cartea domnii méle a ţinea toţi vecinii mănăstirei, carii vor hi mărsu în satele mănăstirei din dzilele lui Alixandru vodă şi a lui Ştefan vodă şi a Radului vodă, să nu-i dea nimărui cui va vrea să-i ia. Numai să aibă a da care oameni vor hi mărsu de un an. Iar carii vor hi mărsu mai demultu, să hie volnici a nu-i da nimărui.

www.dacoromanica.ro

Dereptu acea nime să nu cutédze a opri sau a învălui peste cartea domnii méle.

✠ Іас, ѕрлд юнїѥ к.
† Сам господинъ вел҃кл.
Ив Мирон Брънковски воєвода <m.p.>.
† Щєфан <писал>[1].

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iaşi, XXXV c/9.
Orig., hîrtie (30,5 × 14,3), pecete aplicată, stricată.

82

1626 (7134) iunie 20.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ion Potlog fost logofăt parte din satul Pîrtănoşi.

Ispisoc sîrbăscu din vlet 7134 <1626> iunie 20, întru cari scrie: Ив Мирон Барновски Могила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Мвлдавскои. Pricum au vinit înnaintea noastră şi înnaintea boerilor noştri a mari şi a mici sluga noastră, Ion Potlog biv logofăt, c-un zapis di mărturie di la mulţi oamini buni, anumi Ticman diiacon ot Ivăniţăşti şi Cozma frati lui şi Vasîle tije frati lui i Avram ot Semesăşti i Samoil ot Ştiubiiani i frati-său Vasîle i Grigorie i Praja i Onaca ot Coticiri i Cîrsti ot Mînjăşti, ci scriu cu aci mărturiia pricum înnaintea lor Chirila Slav din Pîrtănoş, ficiorul lui Vasîle, nipotul Anii Negoae, prionuţ Stan Mic Pîrtănos, şi di a lui bunăvoia, de nimi sîlit nici asuprit, ş-au vîndut partea lui di moşiia din sat din Pîrtănoş, din parte din sus, slugii noastri Ion Potlog, i proci.

Bibl. Acad., ms rom. 5181 f. 138.
Copie din 1767.

EDIŢII. Antonovici *Doc. bîrlădene*, III, p. 220.

[1] La Iaşi, 7134 <1626> iunie 20. + Însuşi domnul a poruncit. Io Miron Bărnovschi voievod. + Ştefan <a scris>.

www.dacoromanica.ro

1626 (7134) iunie 22, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod scrie globnicilor şi duşegubinarilor din ţinutul Fălciu să nu tulbure satele episcopiei de Huşi pentru gloabe şi duşegubine.

† Ѡ Мирон Бърновскїѣ Мѡгила воевода, божїю милостїю господаръ земли Молдавскои. Пишем господство ми нашим глобником и дѣшѫгѫбинар<ом>[1], елици кют ходити съ слѫжбаХ господства ми по волост Фълчинскомѫ, тако ѫзрите сес лист господства ми вниже да имаите лишаите ѫмирно селове свѣтѣи епископїѣ ѡт Хѫш въ ничтоже да не валоите за глобе и за шѫгѫбине нъ да бъдет ѫмирно. И ви, велице вътажи, въ ничтожи не валоите селове свѣтѣи епископїѣ, тъкмо аще wврѣщет сѣ съмрѣти. Так да знаите и ни много жалобъ да <не>[2] приндѣ прѣд господства ми. Инако не ѫчините.

Ѯ Іас, в лѣто ҳ҃ѕрлд юнїѣ к҃в.

† Сам господинъ велѣл.

Ѡ Мирон Бръновски воевода <m.p.>.

† Іѡнашко <писал>.

† Io Miron Bărnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumuezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem domuia mea globnicilor şi duşegubinarilor noştri, cîţi veţi umbla cu slujbele domniei mele prin ţinutul Fălciului, dacă veţi vedea această carte a domuiei mele voi să lăsaţi în pace satele sfintei episcopii de Huşi, întru nimic să nu le tulburaţi de gloabe şi deşugubine ci să fie în pace. Şi voi, mari vătafi, întru nimic să nu tulburaţi satele sfintei episcopii, numai dacă se va afla moarte <de om>. Aşa să ştiţi şi mai multă plîngere să <nu>[2] vină înaintea domuiei mele. Altfel să nu faceţi.

La Iaşi, în anul 7134 <1626> iunie 22.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.

† Ionaşco <a scris>.

Arh. St. Buc., ms 543 f. 19.
Orig., hîrtie (30,5 × 21), pecete mică aplicată.

[1] Omis.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

1626 (7134) iunie 24, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Lupul Prăjescul parte de ocină la Druleşti pe Siret în ţinutul Roman, cumpărată de la Ionaşco giudele din Druleşti şi de la rudele lui.

Ии Мирон Барновскїи Могила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Молдавскои. Сѫже прїинде прѣд нами и прѣд нашеми болѣри слѫга нашь, Лѫпѫл Пръжескѫл, и принесл еднъ запис wт Пътрашко Башотъ логофет и wт Арсенїе логофет и wт Дѫмитрѫ Бѫхѫш постелник и wт Козма вистерничел от Маѫинещи и wт Сѫнѫци пит<ърел> wт там и wт Некопое диак wт Сборочѣни и wт Лазор Моцок wт Мовилѣни и wт Гїѡргїе wт Лъцкани, писаюч въ нем како прїиндет прѣд нами, неким непонѫжденн ани приселованн. Ионашко ѭюделе wт Дрѫлещи, съ внѫка своа Алеѫандра и Ионашко, сынъ Еъскан Бръзотъ, внѫци Глигѫцен вътаѫ, прѣшнѫци Дрѫлен, и паки прїндошѣ прѣд нами Геѡргїе и сестра его, Дѫшка, сынове Тоадер, внѫци Еъскан Бръзотъ, прѣшнѫци Дрѫлен, и продали своа правда wтнинѫ и дѣднинѫ и выкѫпленїе что сѣ изберет част им wт вес село Дрѫлещи, что ѫ волост Романскон, на Сирѣт, и съ брѫд за мленѫ ѫ Сирѣт и съ една долинѫ рекомїта Лъцкоа и сѣножатє ѫ лѫнкѫ и съ садове. Таа продал слѫѕи нашемѫ, Лѫпѫл Пръжескѫл, wт прѣд нами, радѫ петдесѣт талери пинѣѕи добри. И въстал сѣ слѫга нашь, Лѫпѫл, и платил им исплъно ѯ талери.

Ино господство ми, іако ѕвидѣѯмо тот запис wт тиѯ болѣр и слѫги господаръскиѯ вышепишем, а ми вѣроваѯмо и wт нас еще дадоѯмо и ѕкрѣпиѯмѫ тоа част за wтнинѫ вище пишем wт село Дрѫлеще да ест емѫ и wт нас правда wтнинѫ и викѫпленїе съ въсем доѯодом. И нн да сѣ не ѕминшает прѣд сим листом нашим.

Пис ѫ Іас, в лѣт ×ѕрлд юнїе кд.

Господинъ рече.

Дѫмитрашко Щефан вел логофет ѕчил.

Тоадер <писал>.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră, Lupul Prăjescul, şi ne-a adus un zapis de la Pătraşco Başotă logofăt şi de la Arsenie logofăt şi de la Dumitru Buhuş postelnic şi de la Cozma visternicel din Maxineşti şi de la Onuţă pit<ărel> de acolo şi de la Necopoe diac din Oboroceni şi de la Lazor Moţoc din Movileni şi de la Gheorghie din Lăţcani scriind în el că au venit înaintea lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, Ionaşco giudele din Druleşti, cu nepoata sa

www.dacoromanica.ro

Alexandra şi Ionaşco, fiul lui Văscan Bîrzotă, nepoţii lui Gliguţa vătah, strănepoţii lui Drule, şi iar au venit înaintea lor Gheorghie şi sora lui, Duşca, fiii lui Toader, nepoţii lui Văscan Bîrzotă, strănepoţii lui Drule, şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină şi cumpărătură, cît se va alege partea lor din tot satul Druleşti, care este în ţinutul Romanului, pe Siret şi cu vad de moară pe Siret şi cu o vale numită Lăţcoia şi cu fineţe în luncă şi cu grădini. Aceasta au vîndut-o slugii noastre, Lupul Prăjescul, dinaintea lor pentru cincizeci de taleri bani buni. Şi s-a sculat sluga noastră Lupul şi le-a plătit deplin 50 de taleri.

De aceea, domnia mea dacă am văzut acel zapis de la acei boieri şi slugi domneşti mai sus-scrise, noi am crezut şi de la noi încă am dat şi am întărit acea parte de ocină mai sus-scrisă din satul Druleşti să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

S-a scris la Iaşi, în anul 7134 <1626> iunie 24.

Domnul a spus.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat.

Toader <a scris>.

Arh. St. Buc., ms 818 f. 34 v.—35.
Copie cu traducere.

85

<1626> iunie 26, Iaşi.

Iacob Moţoc din Văscani, Lazor Moţoc din Movileni şi alţii dau mărturie pentru vînzarea făcută de preoteasa Anghelina din Românești a unei părţi de ocină la Druleşti lui Lupul Prăjescul.

Adecă eu Iacob Moţoc ot Văscani şi eu Lazor Moţoc din Movileni şi eu Cozma visternicelul din Macsineşti şi Onuţu pitărelul de acolea şi Roman din Văscani şi Lupul ot Miclăuşeni scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum au vîndut preuteasa popei din Românești, anume Anghelina, şi frate-său Gheorghie, ficiorii lui Piialeş, nepoţii lui Văscan Bîrzotă, strănepoţii lui Craiu Drulescul, de sa bunăvoie, de nimine nevoiţi nice înpresuraţi, dumisale giupînului Lupului Prăjescul toată partea sa de ocină ci să va alege din Druleşti, cu tot vinitul, cu vad de moară şi cu pomeţi şi cu fînaţ din luncă la Siret, direptu doăzeci de taleri bani buni. Deci noi dac-am văzut ei de bunăvoe tocmindu-să şi dîndu-le deplin

www.dacoromanica.ro

plată dumnealui acest boerin carele mai sus scrie, iar noi mai pre mare credinţă ne-am pus şi peceţile ce să-ş facă dumnealui şi dires domnesc. De aceasta scriem şi mărturisim.

U Ias, meseţa iunie 26.
Cozma visternicel.
Iacob Moţoc.
Lazor Moţoc.
Roman ot Văscani.
Lupul ot Miclăuşani.

Arh. St. Buc., ms 818 f. 46.
Copie.
Datat după întărirea domnească din 1626 septembrie 5.

86

1626 (7134) iunie 27, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Lupul Prăjescul doi robi ţigani.

† Ию Мирон Барноски Мовила воевода, божїю милостїю господарь земли Мулдавскои. Єже прїинде прѣд нами и прѣд нашеми болѣр слугa наш, Дмитрѫ Молодец, сынъ Молодец стар, внѫк Иѫл Тигинанѫл постелник, неким нипоожден ане присилован, и продал свои правиѫ Хлопи цигани, имѣ Мѣндъѫ съ жина се и съ дѣти иѫ и Фѫюл съ жина его и съ дѣти иѫ, ѿт нарѣдєнїе за потвръжденїе ѿт Стефан воевожь Томшакича, слѫги нашемѫ, Лѫпѫл Пръжескѫ, радї тридесѣт ѫги, пинѣѫи добри; и въстал сѣ слѫга наш, Лѫпѫл Пръжескѫл, ѿт прѣд нами и платил емѫ неплъно тии више пишем пинѣѫи ѯ ѫги въ рѫкаѫ Дмитрѫ Молодец.

Ино господство ми, ѥко ѫвидѣѫмѫ за доброволною токмеж и заполною платѫ, господства ми ѿт нас еще дадоѫмѫ и ѫкрѣпиѫмѫ слѫги нашемѫ, Лѫпѫл Пръжескѫл, тїи два Хлопи цигани више пишем съ жинами и съ дѣти да ест емѫ ѿт нас. И ни да сѣ не ѫмишает прѣд сим листом господства ми.

Пис ѫ Іас, в лѣто ҳ҃зрлд июнїе к҃з.

† Господинъ рече.

† Дмитрашко Щефан вел логофет ѫчил <т. р.>.

† Тодер <писал>.

† Io Miron Barnoschi Movila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea bierilor noştri sluga noastră, Dumitru Molodeţ, fiul lui Molodeţ cel bătrîn, nepotu

www.dacoromanica.ro

lui Ivul Tighinanul postelnic, nesilit de nimeni nici asuprit, şi a vîndut drepţii săi robi ţigani anume : Mîndău cu femeia sa şi cu copiii lor şi Fuiul cu soţia lui şi cu copiii lor, din diresele de întărire de la Ştefan voievod Tomşovici, slugii noastre, Lupul Prăjescul, pentru treizeci de ughi bani buni. Şi s-a sculat sluga noastră, Lupul Prăjescul, dinaintea noastră şi a plătit deplin aceşti mai sus-scrişi bani, 30 de ughi, în mîna lui Dumitru Molodeţ.

Deci domnia mea, dacă am văzut tocmeala de bunăvoie şi plata deplină, domnia mea încă i-am dat şi de la noi şi am întărit slugii noastre, Lupul Prăjescul, aceşti doi robi ţigani mai sus-scrişi cu femeile şi cu copiii, să-i fie lui de la noi. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

S-a scris la Iaşi, în anul 7134 <1626> iunie 27.

† Domnul a spus.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Toader <a scris>.

Arh. St. Buc., A. N. MDXXI/5.
Orig., hîrtie (32 × 20), pecete aplicată, stricată.

87

1626 (7134) iunie 30, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod judecă pricina dintre călugării greci şi călugării moldoveni pentru m-rea Aron Vodă.

Ἰωάννης Μήρων Παρνόβσκη Μογίλα βοεβόδας, ἐλέῳ Θεοῦ αὐθέντης τῆς Μολδαυΐκῆς γῆς. Κοινῇ γνώμῃ πάσης τῆς ἡμετέρας βουλῆς καὶ πάντων τῶν μπογιάριδων, μικρῶν καὶ μεγάλων, ἐξασφαλίζομεν διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν φύλλου τοὺς πρὸς Θεὸν εὐχέτας ἡμῶν πατέρας τοῦ μοναστηρίου τοῦ Ἀαρὼν βοεβόδα, ἐκ τῆς ἐπηρείας τῶν πρὸ αὐτῶν ἐν τῷ μοναστηρίῳ τοῦτῳ χρηματησάντων μολδαυάνων μοναχῶν, ἀποβληθέντων ἐπὶ τοῦ μακαρίτου Ῥάδουλ βοεβόδα.

Ἐπειδὴ οὗτοι, ἀποβληθέντες, προσεκλαύθησαν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Οὐγγαρίας ὡς ἀδικηθέντες δῆθεν ὑπὸ τῶν γραικῶν μοναχῶν, ἐξουσιασάντων τὸ μοναστήριον τοῦ Ἀαρὼν βοεβόδα, καὶ ὑπέστρεψαν συνωδευμένοι μὲ τὸν ἄνθρωπον τῆς δόμνης τοῦ Ἀαρὼν βοεβόδα, συνεπιφέροντες καὶ γράμματα παρά τε ταύτης καὶ τοῦ βασιλέως τῆς Οὐγγαρίας, ὅπως ἀποκατασταθῶσι πάλιν εἰς τὴν εἰρημένον μοναστήριον, ἐὰν τῷ ὄντι, ὡς αὐτοὶ εἶχον εἰπεῖ, οἱ γραικοῖ ἠρήμωσαν αὐτὸ παντάπασι.

www.dacoromanica.ro

Ταῦτα ἡμεῖς ἀκούσαντες, ἐπέμψαμεν ἐπιτροπικῶς τὸν ἐπίσκοπον Μητροφάνην διὰ νὰ ἐξετάσῃ προηγουμένως, εἰς ὁποίαν κατάστασιν εὑρίσκεται τὸ μοναστήριον, καὶ ἔπειτα, κατὰ τὴν πληροφορίαν τοῦ, νὰ προσενεχθῶμεν ἡμεῖς.

Ἐξετάσας οὖν ὁ ἐπίσκοπος, ὁμοῦ καὶ ὁ ἄνθρωπος τῆς δόμνης τοῦ Ἀαρὼν βοεβόδα, εὗρον καὶ τὸ μοναστήριον μὲ ἀνθρώπους καὶ εἰς καλητέραν τάξιν, καὶ τὰ πράγματα ἐπηυξημένα καὶ καλῶς πάντα ᾠκονομημένα καὶ διατεθειμένα.

Διὸ ἀποφασίζομεν ἀπὸ τοῦ νῦν, κοινῇ γνώμῃ, τὴν ἐν αὐτῷ στερεὰν διαμονὴν τῶν γραικῶν, εἰς δὲ τοῦς μολδουάνους διωρίσαμεν νὰ δοθῶσιν 60 στρέμματα ἀμπελίου καὶ τὸ μοναστήριον Ζότεϊ δέλλα Χλίντζε, διὰ νὰ ἐφησυχάσωσιν.

Ὅστις λοιπὸν ἤθελε τολμήσει ν'ἀποβάλῃ τοὺς γραικοὺς τούτους ἐκ τοῦ μοναστηρίου τούτου τοῦ Ἀαρὼν βοεβόδα, ἀντεισάγων εἰς αὐτὸ μολδουάνους, ὁ τοιοῦτος νά ἔχῃ τὸ ἀνάθημα καὶ τὴν κατάραν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῶν τεσσάρων εὐαγγελιστῶν καὶ τῶν ἐν Νικαίᾳ 318 ἁγίων πατέρων, ἡ δὲ μερὶς αὐτοῦ νὰ ἦναι μετὰ τοῦ ἐπαράτου Ἀρείου εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν.

Εἰς Ἰάσιον, ἐν ἔτει 7134 Ἰουνίου 30.

Μήρων Παρνόβσκη Μογίλα, ἐλέῳ Θεοῦ αὐθέντης τῆς Μολδαυϊκῆς γῆς, ὡρίσατο.

Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Cu voia de obşte a întregului nostru sfat şi a tuturor boierilor, mici şi mari, asigurăm cu această carte a noastră pe părinţii noştri rugători către Dumnezeu de la mănăstirea lui Aron voievod, cu privire la semeţirea călugărilor moldoveni, care înainte de ei au stat în acea mănăstire şi au fost izgoniţi pe vremea răposatului Radu voievod.

Deoarece aceştia, după scoaterea lor, s-au plîns craiului Ţării Ungureşti că ar fi fost chipurile nedreptăţiţi de călugării greci, care au pus stăpînire pe mănăstirea lui Aron vodă, şi s-au întors însoţiţi de un om al doamnei lui Aron voievod, aducînd cu ei şi scrisori de la aceasta şi de la craiul Ţării Ungureşti ca să fie aşezaţi din nou în numita mănăstire, dacă în adevăr, cum spuseseră ei, grecii au pustiit-o cu totul, noi, auzînd acestea, am trimis ca ispravnic pe episcopul Mitrofan ca un egumen să cerceteze mai întîi starea în care se află mănăstirea, şi apoi, după înştiinţarea lui, noi să hotărîm. Cercetînd dar episcopul şi de asemenea şi omul doamnei lui Aron voievod, au găsit şi mănăstirea cu locuitori şi în mai bună stare, şi lucrurile sporite şi toate bine gospodărite şi rînduite.

Pentru aceasta hotărîm de acum înainte, după părerea de obşte, statornica rămînere acolo a grecilor, iar moldovenilor am poruncit să li se dea 60 de fălci de vie şi mănăstirea Zotei de la Hlincea, ca să se liniştească.

www.dacoromanica.ro

Iar cine ar îndrăzni să gonească pe aceşti greci din mănăstirea lui Aron voievod, aducînd în ea moldoveni, unul ca acela să fie anatema şi să aibă blestemul domnului nostru Isus Hristos, al preasfintei născătoare de Dumnezeu, al celor patru evanghelişti şi al celor 318 părinţi de la Nicheia, iar partea lui să fie cu blestematul Arie, spre pedeapsă veşnică.

La Iaşi, în anul 7134 ‹1626› iunie 30.

Miron Barnovschi Moghila, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei, a poruncit.

Bibl. Acad., DXCV/82.
Traducere.
EDIŢII. Grec. şi trad. Hurmuzaki-Iorga, *Documente*, XIV, p. 121—122.

88

1626 (7134) iulie 2, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Bistriţa stăpînirea braniştii ei vechi.

† Iw Мирон Бърновски Мовила воивода, божїю милостїю господаръ земле Мwлдавскон. Дали и ‹по›[1]новили есми сес лист господства ми молебник нашем, егѡмен и въселѡ съборомъ свѣтѣи монастир Бистрическон, еджe ест Храм Вспенїе пресвѣтѣи богородицѫ, на ѕтвержденїе ста‹рѕ›[1]ю браници по ѕрик Стараго Стефана воивода, что сѣ починает wт потока Сърата через Бистрицъ на Домна и до Йигръчїѫ, Секол wт Козїа къ Великою Гор на Полѣницѫ, wт полѣни wт Хитїwна на Пентенѕл и съвъкѫплѣет сѧ съ Тазлъскон бранещѣ до Ръкитниш и ѕ Писк Балнитѕ доли междо Таркъѕ Бистрицъ два поленн под ЧаХълъѕ Белаго Потока съ Банкѕ до ЧеХлъѕ через Бистрицъ Цѕркоѫ до wбръшем Чокинол и съ ГроХотнишѕл Стрнгоѫ до wбръшем Коѫждѕ, Мъгора до wбръшем Коѫжделе и съ Йресѕрнлѣ, съвъкѫплѣат сѧ съ Хотар Рошкани до Сѫпришенн до самон Мефодїе, на ѕстїе Пъ‹н›[1]г‹ъ›[2]ръчѕл до wбръшем и мѣсто за стънъ wт Пъ‹нг›[1]арщи.

И да некто нмат wвщи пасити дне рнбѕ ловити или двер робати или прочен или Хмел дерѕч или w‹рѣ›[1]Хи или бѕт ‹что›[1] без ‹з›[1]нанїе. Йще кого ѡи нзнандет тамо прѣдре‹че›[1]номѕ мѣсто а w‹нн›[1] да бѫ‹дѕ›[1]т люцни и силни ѕзети ѕси что wни бѫ‹дѕ›[1]т нмат пре себѣ.

Протожи никто да смѣат задръжатї прѣд сес листомъ господства ми.

Пис ѕ Iас, хѕрлд юлїе в.

Сам господинъ велѣл.

Иw Мирон Бръновски воевода ‹m. p.›.

Скрипко ‹писал›.

[1] Omis.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

† Io Miron Bărnovschi Movila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am înnoit cu această carte a domniei mele rugătorului nostru, egumenul, şi întregului sobor al sfintei mănăstiri Bistriţa, unde este hramul adormirii preasfintei născătoare de Dumnezeu, pentru întărirea vechii branişti, după uricul lui Ştefan voievod cel Bătrîn, care se începe de la pîrîul Sărata, peste Bistriţă la Doamna şi la Angărcia, Secul de la Cozia spre Dealul Mare la Poieniţă, de la poiană de la Hitiona la Pentenul şi se împreună cu braniştea Tazlăului pînă la Răchitiş şi la Piscul lui Balint, la vale între Tarcău Bistriţă, două poieni sub Ceahlău, pe Pîrîul Alb cu Baicul pînă la Ceahlău, peste Bistriţă, Giurcoaia pînă la obîrşia Ciocanul şi cu Grohotişul, Strigoia pînă la obîrşia Coiajdu, Măgura pînă la obîrşia Coiajdele şi cu Arsurile, se împreună cu hotarul Roşcani, pînă la Oprişeni, pînă la însuşi Meftodie, la gura Pîngăraciului, pînă la obîrşie şi locul de stînă de la Pîngăraţi.

Şi nimeni să nu aibă a paşte oile, nici să pescuiască sau să taie lemne sau nuiele sau să culeagă hamei sau alune sau orice, fără ştirea lor. Dacă vor afla pe cineva acolo, pe locul înainte zis, ei să fie tari şi puternici să ia tot ce vor avea la ei.

Pentru aceea, nimeni să nu îndrăznească să oprească înaintea acestei cărţi a domniei mele.

S-a scris la Iaşi, 7134 ‹1626› iulie 2.

Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod ‹m.p.›.

Scripco ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, II/19—20.
Orig., hîrtie (33,5 × 25), pecete aplicată.
Cu o trad. din 1846; altă trad. ibidem, M-rea Văratec, XVIII/1 (nr. 15).

89

1626 (7134) iulie 3, Suceava.

Fiii Mihalescului se învoiesc cu Tudosca, Nastasia, Odochia şi Parasca pentru stăpînirea unor părţi din satele Buhusăşti, Botoşiniţa şi Oglinzi.

Adică noi, ficiorii a Mihalescului şi fetile a Mihalescului, ni-am învoit cu Tudosca, Nastasie, Odochie şi cu Parasca, din bunăvoia noastră, nesiliţi de nimine, driaptă moşie noastră a-npărţii, prin care fieştecăruia

www.dacoromanica.ro

cîte o giumătate de sat ni s-au venit. Adică lui Mihalescul Stratul, ficiorul lui Ionaşco Mihalescul, şi a mătuşii sale, Tudosie, i s-au cuvenit satul Buhusăştii din ţinutul Neamţului.

Nastasiei, dar şi soţului său Hulebi, i s-au cuvinit giumătate sat Botoşiniţa către Horaice, precum în sat şi în cîmpu. Şi lui Vasile Mihalescul i s-au venit giumătate sat Oglinzi. Iară Odochiei cu Parasca s-au învoit pentru giumătate sat Botoşiniţa cu Oglinzi, care parte li să trage de la unchesul Grigorii şi de la ficiorul său, Neculai

La învoiala aceasta au fost de faţă Grigorii, ficiorul lui Lazar, şi Lupul, ficiorul capitanului, şi eu singur Costandin, bărbatul Parascăi, şi Roman Chiraş cum şi Tănasco, ficiorul Tudoscăi.

Pentru mai bună încredinţare ne-am iscălit şi am pus pecete.

În Suceava, la let 7134—1626 iulie 3.

Eu, fiind poftit, am scris, Gligorii; şi Ghenghe, Lupul, ni-am iscălit şi Dumitru, ficiorul lui Petraş.

Bibl. Acad., LXXXVI/13.
Copie.
Cu o traducere germană.

EDIŢII. Bălan, *Doc. bucovinene*, I, p. 195.

90

1626 (7134) iulie 3, Todereşti.

Todosia şi surorile ei, fiicele lui Lupul, vînd lui Neniul pîrcălabul ţinutului Cîrligătura două părţi de ocină din satul Arpăşeşti, numit acum Goeşti.

† Adecă eu Todosiia, fata Vărvarei, nepoata Nastei, şi Nastasiia şi Prohira şi . . . . . [1], fétele Lupului , nepoate iarăş Nastei, toţ nepoţ Frăţinei, ce-au fost mumă Nastei, înşine pre noi mărturisim cum noi, de bunăvoia a noastră, de nime nevoiţ, nici asupriţ, am vîndut a noastră direaptă ocină şi moşie, ce-am avut, dintr-a t<r>[2]eia parte de sat de Arpăşeşti doao părţi, ce să chiamă acmu Goeştii. Deci am vîndut această ocină Néniului pîrcălabul de Cîrligătură, derept doi boi şi o vacă cu viţel.

[1] Loc alb.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Aşijdire şi din céia parte de prespre vale, am vîndut noi, carii sintem mai sus scriş, partea moaşei noastrei, a Nastei, toată partea ei, ce să va alége din tot satul şi cu tot venitul. Iarăş am vîndut dumiisale Néniului pîrcălab într-acelaş preţ.

Şi aceasta tocmală s-au făcut dinnaintea lui Ionaşco Bilţu şi popa Gligorie ot Todereşti şi Iordachi şi Gheorghiţă Murăţel şi Misail şi Zahariia şi Cîrstea arman şi alţi mulţi oameni buni.

Şi eu, Drăguşan diiac, am scris.

Pis u Todereşti, v leato 7134 ‹1626› iulie 3.

Az Iordachi iscah ‹m.p.›.

Arh. St. Iaşi, CDLXI/46.
Orig., hîrtie (30 × 19), patru peceţi aplicate.

EDIŢII. Ghibănescu, *Surete*, XXIV, p. 136.

91

1626 (7134) iulie 3.

Mihăilă Calcăş aprod alege cu alţi megieşi jirebiile din Spătăreşti pe care le stăpînesc Erina şi Anghelina.

† Eto az Mihăilă Calcăş aprod scriu şi mărturisescu cum au venit Erina i Anghelina, ce-ş sîntu vére primari, féte din doaă surori, cu cinstită cartea dumisale lui Miron Moghilă voevoda, spuindu cumu s-au pîrît de faţă cu Părasca, îmma lui Déleu, şi cu Nastasiia şi cu Ştefan şi [şi] cu alţii, pentru ocină ce au ei în sat în Spătăreşti, şi le-au spus cartea să le împarţu.

Deci eu am strînsu oameni buni, bătrîni, megiiaş den sus şi din gios şi am căutat toate tocmélele şi isprava acelui sat. Deci s-au aflat doao ‹j›irébii pre mijlocul satului, ce s-au venit Erinei i Anghelinei şi le-am znămenuit şi le-am pus stîlpi de cătră toţi oamenii şi de cătră toată ruda lor, ca să le hie ocină direaptă şi moşie şi cu tot venitul hotarului ce va hi cumu au fost.

Dinnaintea lui Vasilie Boldişor de Tîmpeşti i Vasilie Roşculeţ de Buciuméni i Ionaşco de-acolea i Toma de Antăleşti i Ursu de-acolea i Zadul ‹ot›[1] tam i popa Ghidion i Goia ‹ot›[1] tam i Tohilă ‹ot›[1] tam i Mihăilă tije ot Spătăreşti i Grigul ‹ot›[1] tam şi mulţi oameni buni.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

Şi pre mai mare credinţă ce ne-am pus peceţile, ca nime să nu mai aibă a intra, sau întru ceva a să mesteca préd sem ispisoc.

Pis iulia 3, v leat 7134 ‹1626›.

Vasilie Roşca ‹m.p.›.

Vasilie Boldişor ‹m.p.›.

Muzeul din Fălticeni, I/27.
Orig., hîrtie (32 × 20,5), patru peceţi aplicate.
O fotocopie la Bibl. Acad., Filiala Iaşi, III/6.

92

‹Circa 1626 iulie 3›.

Zadul pune zălog la Deleu aprodul din Spătăreşti jirebia din Antăleşti a lui Bormotă, pentru banii luaţi de la Deleu.

† Adecă eu Z‹a›[1]dul scriu şi mărturisescu cu cestu zapis al miu cum am pus o jirébie a lui Bormotă din sat din Antăleşti la Déleu aprodul din Spătăreşti, cu tot venitul aceii jirébii ce să va alége din cîmpu şi dintrapă şi din tot, pentru dzéce zloţi, ce i-au dat Déleu cîmdu au fost în legătură la Poturul. Aşijdirea au luat streisprădzéce potronici de-argintu, iar de la Déleu, de s-au plătit de la Jora, şi un zlot cîm‹d›[2] au murit îmă-sa, şi 2 taleri în Suceava, cîmdu l-au legat vecinii Ghianghei. Aceşti bani s-au dat dinaintea vătavului Dumitru de Huşi şi naintea lui Toderaşco Şoldan şi dinaintea lui Dubău de Antăleşti şi denaintea lui Ursu de-acolea. Ca să să ştie că acestu zapis l-am făcut eu însumi, Zadul.

Az Toader Pătraşcovici ‹m.p.›.

Muzeul din Fălticeni, I/21.
Orig., hîrtie (31 × 20), pecete aplicată.
Fotocopie la Bibl. Acad., Filiala Iaşi, II/10.
Datat după documentul anterior, în care Zadul mai apare ca martor.

93

1626 (7134) iulie 4, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Lupul Prăjescul şi soţiei sale, Safta, ogoare în hotarul tîrgului Şchei pe Siret.

Ѡ Мирон Барновски Могила воєвода, божїю милостїю господарь земли Молдавскои. Єже господство ми дали и потвръдили єсми слѹзи нашемѹ, Лѵпѹл

[1] Loc rupt.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

Пръжескѹл, и кнѣгине его, Сафтїи, иѫ правою wтнинѹ и данїе и кѹпежно wт исписоачи <за>[1] викѹпленїе и за потвръжденїе что имал покоинаго Симїwн Строич wт Кwстантин воєводъ и wт Стєфан воєводъ єдно рѣдѹ нивьи wт Хотар нашаго тръга зовемїнаго Шкѣи на Сирѣтѹ, что тот рѣдѹ ниви ѹдарѣет съ нижними главами въ поток Миклъшанїи и дал есми тот рѣдѹ ниви цѣлъ wт рѣдѹ wт брезѣ Сирѣт до Хотар Богданещим да въдет тот рѣдѹ ниви къ Хотар Миклъшаном котораго рѣдѹ ниви дал Симиwн Строич чѣтири кони добриѫ покоинаго Кwстантин воєводѫ ради тот рѣдѹ ниви и тиѫ кони дали сѣ въ потрѣбѹ земскон.

Тем ради господство ми тако ѹвидѣѫмѹ нарѣденїе и потвръжденїе wт прѣдниѫ господари господства ми от нас ещи дали и потвръдили есми слѹжи нашем. Лѹпѹл Пръжескѹл, и кнѣгине его, Сафтеи, тот рѣдѹ нивии да є им wт нас правда wтнинѹ и потвръжденїе съ въсем доѫодом. И ин да сѣ не ѹмишает прѣд сим листом нашем.

Пис ѹ Іас, в лѣт ×ѕ҃рлд҃ юлїе д҃.

Господинъ рече.

Дѹмитрашко Щефан вел логофет ѹчил.

Тодер <писал>.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit slugii noastre, Lupul Prăjescul, şi cneaghinei lui, Safta, dreapta lor ocină şi danie şi cumpărătură din ispisoace de cumpărătură şi de întărire pe care le-a avut răposatul Simion Stroici de la Constantin voievod şi de la Ştefan voievod un rînd de ogoare din hotarul tîrgului nostru numit Şchei pe Siret, care rînd de ogoare loveşte cu capetele de jos în pîrîul Miclăuşanilor; şi am dat acel rînd întreg de ogoare, din malul Siretului pînă la hotarul Bogdăneştilor, să fie acel rînd de ogoare spre hotarul Miclăuşanilor, pentru care rînd de ogoare a dat Simion Stroici patru cai buni răposatului Constantin voievod pentru acel rînd de ogoare; şi acei cai s-au dat în treaba ţării.

De aceea, domnia mea dacă am văzut diresele şi întărirea de la domnii de mai înainte, domnia mea încă am dat şi am întărit slugii noastre, Lupul Prăjescul, şi cneaghinei lui, Safta, acel rînd de ogoare să le fie de la noi dreaptă ocină şi întărire cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

S-a scris la Iaşi, în anul 7134 <1626> iulie 4.

Domnul a spus.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat.

Toader <a scris>.

Arh. St. Buc., ms 818 f. 11 v.-12.
Copie, cu traducere, din 1793.

EDIŢII. Slav şi trad. Melchisedec, *Biblioteca D. Sturdza*, p. 712.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

1626 (7134) iulie 5, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Sf. Sava satul Tescani din ţinutul Iaşi.

† Ѡ Мирон Бърновски Могила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскои. Ѿже господства ми дали и потвръдили єстми молєбници наши калѹгери, ігѹмєнѹ и вєс съборѹ ѡт свѣтаа монастир називаємии Свѣтыи Сава, что єст по срѣд тръг Іаш, єдиже єст <Храм>[1] ѹспенїє прѣсвѣтѣи чистѣи богородице, Марїа, на нѫ права ѡтнинѹ и даанїє и милованїє ѡт запис за даанїє и милованїє что ѡни имали ѡт поп Єримїа ѡт тръг Іаш, и нынѣ рєкомїи по мини Ѡаким, и ѡт Бєрчоае Кобълѣнкова и ѡт Палалєѡа и ѡт дрѹги ръзѣши нѫ, село на имѣ Тєсканїи что єст въ волост Іасломѹ ѡ ѹста Ѹрсоае что на рѣцѣ Жисїю, ѡт ѹрик что имал дѣдовєѫ нѫ ѡт Петра воєводї и ѡт иєписок ѡт Єримїа воєвода. Тѣм радї тот вишєписанноє село Тєскани да єст и ѡт господства ми свѣтѣи монастир Свѣти Сава даанїє и потвръжденїє съ вѣсєм доѫодом, непорѹшєнѹ неколиже въ вѣки вѣчнїи. Ѫ ин никто ѡт съродниц нѫ да сє не ѹмишлєт прѣд сим листом господства ми.

Ѹ Іас, в лѣто ×ѹ҃рлд҃ юлїе ѣ҃.

† Господинъ рече.

† Дѹмитрашко Щєфан вєл логофєт ѹчнл <m. p.>.

† Дѹмитрѹ <писал>.

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit rugătorilor noştri călugări, egumenul şi tot soborul de la sfînta mănăstire numită Sfîntul Sava, ce este în mijlocul tîrgului Iaşi, unde este <hramul>[1] adormirii preasfintei, curatei născătoare de Dumnezeu, Maria, dreapta lor ocină şi danie şi miluire, din zapisul de danie şi miluire, ce au avut ei de la popa Erimia din tîrgul Iaşi, şi acum numit în călugărie Ioachim, şi de la Bercioae Cobăleanca şi de la Palaleoa şi de la alţi răzeşi ai lor, satul anume Tescanii, ce este în ţinutul Iaşilor, la gura Ursoae, ce este la rîul Jijia, din uricul ce au avut bunicii lor de la Petru voievod şi din ispisocul de la Erimia voievod.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

Pentru aceea, acest mai sus-scris sat, Tescani, să fie şi de la domnia mea sfintei mănăstiri Sfîntul Sava danie şi întărire cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Iar altul nimeni dintre rudele lor să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, în anul 7134 ‹1626› iulie 5.

† Domnul a spus.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat ‹m.p.›.

† Dumitru ‹a scris›.

Bibl. Acad., LXXIX/30.
Orig., hîrtie (29,5 × 20), pecete aplicată, căzută.

95

‹1626› iulie 8.

Pătraşco din Buţcăteni şi alţii dau mărturie că Safta, sora Angheluşii, cu fiii ei au vîndut partea lor din Druleşti lui Lupu Prăjescul.

Adecă eu Pătraşco de Buţcăteni şi Boul de Ruginoasa şi Gheorghie de Băloşeşti şi popa de ‹Hă›[1]lăşteiani şi Dumitru de acolea şi Ţuţurman de acole şi Gheorghie de Lăţcani mărturisim cu scrisoarea noastră cum au vîndut a sa ocină şi moşie Safta, sora Angheluşii, şi cu ficiorii săi, cu Hilimon şi Macsin şi Ana, toată partea lor ci vor ave în sat în Druleşti, dumisale Lupului Prăjescului derept 20 de taleri, de nime nevoiţi ci de bunăvoia lor. Dece noi, tocmală bună văzînd şi plată bună făcîndu-i-să, pre mai mare credinţă ne-am pus şi peceţile, ca să se ştie.

Pisal meseţa iulie 8.
Boul ot Ruginoasa.
Pătraşco păh‹ărnicel› ot Buţcăteni.
Dumitru.
Eu Gavril am scris.

Arh. St. Buc., ms 818 f. 46.
Copie.
Datat după întărirea domnească din 1627 martie 1, unde apar aceiaşi vînzători.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

1626 (7134) iulie 10, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ionaşco Cehan vornic seliştea Măicani, cu vaduri de moară, în ţinutul Fălciu.

† Ѡ Мирон Брънковскїи Могила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Молдавскон. Сїе господство ми дали и потвръдили есми нашємѹ вѣрномѹ болѣрин, Іѡнашко Чеѫан дворник, его правою ѡтнинѹ ѡт исписок за данїе и милованїи ѡт Радѹл воєвода, єдна силєцин на имѣ Мъиканїи и съ два брѹдѡве за млинѹ ѕ водом Прѹтѫ, что сѣт за школ Стънилєцин ѡт волѡст Фалчїю, дрѹгоєже зачто дал ѡни два кони дѡбрѝ въ потрѣбѣ земскѡмѹ.

Тѣм ради како да ест емѹ и ѡт нас правою ѡтнинѹ и потвръжденїю и ѹрик съ въсѣм дѹходѡм, непѹрѹшенѹ никѹлиже на вѣки. И ни да сѣ <не>[1] ѹмишлет Инако не бѹдет.

Ѹ Іас, лѣт ѯѕрлд юлїе і҃.

† Сами господинъ рече.

Ѡ Мирон Бръновски воєвода <m.p.>.

† Тома[д] <писал>.

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit credinciosului nostru boier, Ionaşco Cehan vornic, dreapta lui ocină din ispisocul de danie şi miluire de la Radul voievod, o seliște anume Măicanii şi cu două vaduri de moară la apa Prutului, care este de ocolul Stănileştilor, din ţinutul Fălciu; şi al doilea, pentru că a dat doi cai buni în treaba ţării.

De aceea, să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi întărire şi uric cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să <nu>[1] se amestece. Altfel să nu fie.

La Iaşi, anul 7134 <1626> iulie 10.

† Însuşi domnul a spus.

Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.

† Toma <a scris>.

Arh. St. Buc., Ep. Huşi, XIII/5.
Orig., hîrtie (31 × 21,5), pecete aplicată, stricată.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

1626 (7134) iulie 10, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ionaşco Cehan vornic satul Voloseni din ţinutul Fălciu.

† Ѡ Мирон Брънковскїе Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Ѡже господство ми дали и потвръдили есми нашемѹ вѣрномѹ болѣрин, Іѡнашко Чеѫан дворник, его правое ѡтнинѹ ѡт испысок за даниѣ и милованиѣ ѡт Стефан Томшѣ воевод и ѡт Радѹл воевода, село на имѣ Колосѣнїи, что сѣт за школ Стжнилещим ѹ колост Фалчїю, дрѹгоеже зачто дал ѡн и шест кони добрѫ и двеста ѹги жолти въ потрѣбѣ земскомѹ.

Тѣм радѹ како да ест емѹ и ѡт нас правою ѡтнинѹ и потвръжденїю и ѹрик съ въсѣм доѫодом, непорѹшенѹ неколиже на вѣки. И ни да се <не>[1] ѹминшают. Инако не бъдет.

Ѹ Іас, ×зрлд юли і.

† Сам господинъ рече.

Ѡ Мирон Брънковски воевода <m.p.>.

† Тома[д] <писал>.

† Io Miron Bărnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi întărit credinciosului nostru boier, Ionaşco Cehan vornic, dreapta lui ocină din ispisocul de danie şi miluire de la Ştefan Tomşea voievod şi de la Radul voievod, satul anume Volosenii, ce este de ocolul Stănileştilor, în ţinutul Fălciu, alta pentru că a dat el şi şase cai buni şi două sute de ughi galbeni în treaba ţării.

Pentru aceea, să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi întărire şi uric, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să <nu>[1] se amestece. Altfel să nu fie.

La Iaşi, 7134 <1626> iulie 10.

† Însuşi domnul a spus.

Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.

† Toma <a scris>.

Arh. St. Buc., Ep. Huşi, LXX/3.
Orig., hîrtie (30,2 × 21,2), pecete aplicată.
Cu trad.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

1626 (7134) iulie 11, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte episcopiei de Roman o prisacă şi un loc de fînaţ în hotarul satului Gîdinţi.

† Иw Мирон Бърновски Мовила воевода, божїю милостїею господаръ земли Мwлдавскои. Дали <и>[1] повтвръдили семи епископїи Романскои една пасикw и съ едно мѣсти за синожат что ест w Хотар сило Гъдинцне, что тоѥ мѣсто за пасикw и съ тои мѣсто за сѣножати било даанїѥ епископи Романскою wт свѣтопочившаго господина Алеѯандрw воивода и wт Петра воивода, како да ест тоѥ мѣсто за пасика и тоѥ мѣсто за сѣножати такожѥ и wт нас вышеписанѣи епископии Романскои wт неписок и что имала wт Алеѯандрw воеводї и wт Петра воивода и wт иншнх. Протожї нн да сѣ не wмѣшает прѣд сим листом нашим.

Пис w Іас, въ лѣт ×ѕрлд июлїѥ їа[2].
† Господинъ вѣлѣл.
Иw Мирон Бръновски воевода <m.p.>.
† Скрипко <писал>.

† Io Miron Bărnovschi Movila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat <şi>[1] am întărit episcopiei de Roman o prisacă şi cu un loc de fînaţ, care sînt în hotarul satului Gîdinţie, care loc de prisacă şi cu loc de fînaţ au fost ale episcopiei de Roman danie de la sfîntrăposatul domn, Alexandru voievod, şi de la Petru voievod, ca să fie acest loc de prisacă şi acest loc de fînaţ de asemenea şi de la noi mai sus-scrisei episcopii de Roman, din ispisoacele pe care le-a avut de la Alexandru voievod şi de la Petru voievod şi de la alţii. De aceea, altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

S-a scris la Iaşi, în anul 7134 <1626> iulie 11[3].

† Domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.

† Scripco <a scris>.

Arh. St. Buc., Ep. Roman, X/7.
Orig., hîrtie (32,5 x 19,5), pecete aplicată, stricată.
Trad. ibidem, X/8.

[1] Omis.
[2] După dată, s-a adăugat ulterior : wт Рѣкы Бодніи.
[3] Ulterior, s-a adăugat lîngă dată : De la Rîul Apii.

www.dacoromanica.ro

1626 (7134) iulie 11, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod scrie dregătorilor de Roman să lase în pace poslușnicii episcopiei de Roman, așezați lîngă tîrgul Roman.

† Ѡ Мирон Бърновскїѣ Могила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскои. Пишем господство ми слѹгам нашим вѣрним, пръкълабом Романским и шолтѹзом и пръгаром ѡт тръг Роман. Даем вам знатї бо коли вило сїи зимо, а ви принесли есте єдни катастих и ѕказова<ли>[1] есте нам и казали ести бо тръговци не сѹт ман нечта, а послѹшници сѹт велми мнозн. Ино ми тогда не ѕвидѣхом како ест изреда и токмало тим послѹшником, нж сътворихом вам лист господства ми да ѡставитї из них свѣтѣи епископїи, але не многи, а дрѕгїи да потѣгнѹти съ тръговци.

Й нынѣ пришол прѣд нами ѡтець и молебник наш, Ѳанасїѣ епископъ Романски, и нїи ѡтци и молебници наши минеи ѡт свѣтѣи епископїѣ и сици нам повидали дже тон мѣсто <ест>[1] даниѣ и миловании свѣтѣи епископїи ѡт нишних прѣдних господары дже до Ѹлица Боршова але ѡни не сѹт люди ѡт тръг, нж сѹт пришли ѡт по инде и сѹт такоже єдно село свѣтѣи епископїи и не вили неколиже смѣшени съ тръг, нж вили ѡни сві ѕкромѣ ѡт тръг.

Того радї тако ѕзритї сес лист господства ми, а ви да имаите ни ѡставитї велми ѕ покои, да не ѕминшаите ни съ нечта съ тръговци и дне да не имаите не єдно потрѣв съ нами, нъ тъкмо ѡни да имает [слѹгати] слѹхатї и послѹшити свѣтѣи епископїи а ви даите им покои. Так да знаите, никако не ѕчините.

Ѹ Іас, ×ѕрлд̀ юлїѣ а͡ї.

† Сам господинъ велѣл.

Ѡ Мирон Бръновски воєвода <m. p.>.

† Пътрашко <писал>.

† Io Miron Bărnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre credincioase, pîrcălabilor de Roman şi şoltuzului şi pîrgarilor din tîrgul Roman. Vă dăm ştire că iarna aceasta voi aţi adus un catastih şi ne-aţi arătat şi aţi spus că tîrgoveţi nu sînt mai deloc, iar poslușnici sînt foarte mulţi. Iar noi atunci nu am ştiut cum este rîndul şi întocmirea acelor poslușnici, ci v-am făcut cartea domniei mele să lăsaţi dintre ei sfintei episcopii, dar nu mulţi, iar pe ceilalţi să-i trageţi cu tîrgoveţii.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

Acum însă a venit înaintea noastră părintele şi rugătorul nostru, Athanasie episcop de Roman, şi alţi părinţi şi rugători ai noştri, monahi de la sfînta episcopie şi astfel ne-au arătat că acel loc pînă la Uliţa Borşului este danie şi miluire sfintei episcopii de la alţi domni dinainte, dar ei nu sînt oameni din tîrg, ci sînt veniţi de aiurea şi sînt ca şi un sat al sfintei episcopii şi nu au fost niciodată amestecaţi cu tîrgul, ci au fost mereu deosebiţi de tîrg.

De aceea, dacă veţi vedea această carte a domniei mele, voi să-i lăsaţi foarte în pace, întru nimic să nu-i amestecaţi cu tîrgoveţii şi nici să nu aveţi nici o treabă cu ei, ci ei să asculte şi să slujească numai sfintei episcopii, iar voi să le daţi pace. Aşa să ştiţi. Altfel nu faceţi.

La Iaşi, 7134 <1626> iulie 11.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.

† Pătraşco <a scris>.

Bibl. Acad., LXI/32.
Orig., hîrtie (32 × 20), pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. din sec. al XVIII-lea.

100

1626 (7134) iulie 15, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte lui Gligorie Hruci vornic a patra parte din satul Corlăteni.

† Ѡ Мирон Барновски Мовила воевода, божїею милостїю господарь землѣ Молдавскои. Ѯже тот истинїи слоугa наш вѣрнїи, Глигорїе Хрѹч дворник, слоужил нам wт младенства его право и вѣрнаа слоужба до днес, а мы видѣвше его правда и вѣрнаа слоужбо дал и миловали есмо wт нас съ єдна част за wтнинѹ четврътаа част wт село Корлътѣни вышнѣа част, что тоа част бывшаа правда кѹпленїе ѕюко наш, Исак Балика гетман, wт внѹци Дръгѹшан старїи.

Тѣм радї тоа четврътаа част вишнѣа wт село Корлътѣни да ест болѣринѹ господства ми вышеписанномѹ, Глигорїе Хрѹч дворник, и чадї его, wт господства ми правда даанїе и милованїе радї его правда и вѣрна слоужба правда wтнинѹ и ѕрик и потвръжденїе съ въсем доходѹм, непорошено и непоколѣбимомѹ съ въсем доходомѹ на вѣки вѣчнїх. И ин да се не ѹмишлает.

Ѹ Іас, в лѣто ×ѯрлд юлїе ї҃ѣ.

† Сам господинъ велѣл.

Ѡ Мирон Бръновски воевода <m.p.>.

† Фочѣ <писал>.

www.dacoromanica.ro

† Io Miron Barnovschi Movila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată această adevărată slugă a noastră credincioasă, Gligorie Hruci vornic, ne-a slujit din tinereţea lui dreaptă şi credincioasă slujbă pînă astăzi, iar noi, văzînd slujba lui dreaptă şi credincioasă, i-am dat şi l-am miluit de la noi cu o parte de ocină, a patra parte din satul Corlăteni, partea de sus, care parte a fost dreaptă cumpărătură a unchiului nostru, Isac Balica hatman, de la nepoţii lui Drăguşan cel bătrîn.

Pentru aceea, această a patra parte de sus din satul Corlăteni să fie de la domnia mea boierului domniei mele mai sus-scris, Gligorie Hruci vornic, şi copiilor lui dreaptă danie şi miluire pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă, dreaptă ocină şi uric şi întărire, cu tot venitul, nestricat şi neclintit, cu tot venitul, în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi în anul 7134 <1626> iulie 15.

† Insuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.

† Focea <a scris>.

Bibl. Acad., CLV/89.
Orig., hîrtie (30,5 × 21,5), pecete timbrată, căzută.
Cu o trad. din 1808.

101

1626 (7134) iulie 17.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Solca vie la Cotnari pe Dealul Piscopului.

Danie de la domnul Miron Barnovschi prin care dă mănăstirii Solcăi 3 fălci di vii la Cotnari pi Dealu Bi<s>cop. 17 iuli 7134 <1626>.

Arh. St. Iaşi, CCLIX/3, f. 24 v.
Menţiune.

www.dacoromanica.ro

102

<1626> iulie 21, Antăleşti.

Măriica călugăriţa face schimb de ocină cu Deleu din Spătăreşti, ea dînd două jirebii în Spătăreşti şi primind o jirebie şi jumătate în Selişte.

† Сто аз Măriica călugăriţa, feméia ce-au fost a lui Roman, şi cu ficiorii mii şi nepoţii, Ilea и брат его[1], Dămian şi Magdal<ina>[2] и сестра его[3], Irina, înşine pre noi mărturisim cu ceastă scrisoari a noastră, cum am avut doao jirébii de ocină din sat în Spătăreşti; deci noi de-a noastră bunăvoie, di nime nevoiiţi nici înpresuraţi, ne-am sculat ş-am schimbat cu Déleu de acolo din Spătăreşti de i-am dat aceaste doao jirébii, şi el ne-au dat o jirébie şi giumătate din sat din Selişti, cu tot vinitul.

Şi-ntr-aceasta tocmală <au>[2] fost[4] pîrcălabul Gligorcea Pisovschii şi Boldişor hîn<sar> din Tîmpeşti şi Pîrciul din Negoteşti şi Ştefan din Buneşti şi popa Dumitru din Antăleşti şi Ursu de-acolo şi Ionaşco Bercea de-acolo. Ş-această tocmală s-au făcut în casa-i Dubăoae. Ş-am scris eu Ghiulafei această scrisoare, să să ştie.

† Pis u Antăleşti, iulie 21.

Az Vasilie iscal <m.p.>.

Pop<a> Dumitru <m.p.>.

Muzeul din Fălticeni, I/13.
Orig., hîrtie (32 × 20), trei peceţi aplicate.
O fotocopie la Bibl. Acad., Filiala Iaşi, II/16.
Datat după doc. din 1626 iulie 3, în care mai apare ca martor şi Boldişor hînsar.

103

1626 (7134) iulie 22, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte lui Grama mare stolnic şi cneaghinei acestuia, Anghelina, două sălaşe de ţigani.

† Ѥw Мирон Бръновскїй Мѡгила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскои. Сѫжє господство ми ѕмилостивиѫ сѧ и дали и помиловали єсми

[1] Şi fratele lui.
[2] Omis.
[3] Şi sora lui.
[4] Cuvînt adaus.

www.dacoromanica.ro

нашелнѹ вѣр<номѹ>[1] болѣрин, Грама вел столник, и кнѣгинна сн Ѣнгелнна съ двѣ сълаш за цигани именнл Васнлїе циган и Глигорїе Сирбъскѹл[2], еже снѫ цигани било нашѫ правнѫ за дѣдннѹ. Тѣм радѫ такожѣ да ест им снѫ цигани внишписани дданїе и мнлованїе и прави Холопи цигани, непорѹшенн неколнжѣ на вѣкн.

Ѧ кто сѣ покѹсит развритѣ нашѫ дданїе и мнлшванїе тъ да ест тръклѣт и проклѣт шт мнлостнваго Господа Бога и шт прѣчнстая его мати и шт въсѣхѫ свѣтнхѫ, нже Богом благоѹгоднхѫшн, за что помнловахом нѫ шт нашего праваго богоданнѫѫ нам стѣжанїѫ. Инако не бъдет.

Ѹ Іас. хѕрлд юлїѣ кѳ.

† Сам господинъ велѣл.

Ив Мирон Брънковски воевода <m.p.>.

† Тома <писал>.

† Io Miron Bărnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit şi am dat şi am miluit pe credinciosul nostru boier, Grama mare stolnic, şi pe cneaghina sa Anghelina cu două sălaşe de ţigani, anume Vasilie ţigan şi Gligorie Sirbăscul [2], care ţigani au fost ai noştri drepţi de moştenire. Pentru aceea, să le fie aceşti ţigani mai sus-scrişi danie şi miluire şi drepţi robi ţigani, neclintiţi niciodată în veci.

Iar cine ar încerca să strice dania şi miluirea noastră, acela să fie de trei ori blestemat şi blestemat de milostivul domnul Dumnezeu şi de preacurata lui maică şi de toţi sfinţii, care bine au plăcut lui Dumnezeu, pentru că i-am miluit din averea noastră dreaptă, dată nouă de Dumnezeu. Altfel să nu fie.

La Iaşi, 7134 <1626> iulie 22.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.

† Toma <a scris>.

Bibl. Acad., VIII/227.
Orig., hîrtie (40 × 27,5), pecete timbrată, stricată.
Cu o trad. ibidem, CCIC/101.

[1] Loc rupt.
[2] Cuvînt adăugat pe margine, cu altă cerneală.

www.dacoromanica.ro

104

‹1626› iulie 24, Hălăştieni.

Pătraşco păhărnicel din Buţcăteni, Lazor Moţoc din Movileni şi alţi oameni dau mărturie pentru vînzarea unei ocini din Druleşti, făcută de Anton şi surorile lui, lui Lupul Prăjescul.

Adecă eu Pătraşco păhărnicel de Buţcăteni şi Lazor Moţoc de Movileni şi Necopoe diiac din Oboroceni şi Vasilie din Lăţcani şi Condrea din Oboroceni şi Buruian din Miclăuşeni mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum au vinit Anton şi soru-sa Nastasiia şi Solomiia, ficiorii Cozmei, nepoţii Erimiei, strănepoţii lui Craiu Drulescului, de au vîndut a sa direaptă ocină şi moşie din sat din Druleşti cu tot venitul dumisale Lupului Prăjescului, dereptu 12 taleri de argint.

Deci noi, văzînd tocmindu-să ei de bunăvoia sa şi făcîndu-i plata deplin, pre mai mare mărturie ne-am pus şi peceţile. Şi am scris acest zapis ca să aibă a-şi face dumnealui şi zapis domnesc de pre aceasta scrisoare a noastră. De aceasta scriem şi mărturisim cu această scrisoare a noastră, ca să se ştie.

U Hălăştiiani, iulie 24.
Lazor Moţoc.
Pătraşco.
Nicopoe iscaah.
Condrea.
Vasilie.
Buruian.

Arh. St. Buc., ms 818 f. 46 v.
Copie.
Datat după întărirea domnească din 1626 septembrie 5.

105

‹1626› iulie 24, Hălăştieni.

Pătraşco păhărnicel din Buţcăteni, Lazor Moţoc din Movileni şi alţi oameni dau mărturie pentru vînzarea unei ocini din Druleşti în ţinutul Roman de către Necoară, fiul lui Simion Gîlcă, lui Lupul Prăjescul.

Adecă eu Pătraşco păhărnicel de Buţcăteni şi Lazor Moţoc de Movileni şi Necopoe diiac din Oboroceni şi Vasilie din Lăţcani şi Condrea

www.dacoromanica.ro

din Oboroceni şi Buruian din Miclăuşeni mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum au venit Necoară, ficiorul lui Simion Gîlcă şi a Ţigancii, nepotul Giurgei, strănepotul lui Roman şi a lui Mihăilă Drulea, şi cu ficiorii săi de au vîndut a sa direaptă ocină de moşie şi de cumpărătură, ce au cumpărat de la Neagul şi de la Petrea călugărul şi de la Gavril, partea ce au fost cumpărat Gavril de la Giurgea din sat din Druleşti ce-i în ţinutul Romanului, dumisale Lupului Prăjescului, direptu 70 taleri de argint. Deci noi, dacă am văzut tocmindu-se ei de bunăvoe şi făcîndu-le plata deplin, noi am scris aicea. Şi pre mai mare mărturie ne-am pus şi peceţile ca să-şi facă dumnealui şi zapis domnesc de pre acesta zapis al nostru.

De aceasta scriem şi mărturisim cu această scrisoare a noastră, ca să se ştie.

U Hălăştiiani, iulii 24.

Lazor Moţoc.

Pătraşco.

Necopoe iscaah.

Condrea.

Vasilie.

Buruian.

Arh. St. Buc., ms 818 f. 45 v.—46.
Copie.
Datat după întărirea domnească din 1626 septembrie 5.

106

<1626> iulie 26, Hălăştieni.

Iacob Moţoc din Văscani şi alţi oameni dau mărturie pentru vînzarea părţii de ocină din Druleşti, făcută de Vasilie şi fraţii lui, lui Lupul Prăjescul.

Adecă eu Iacob Moţoc de Văscani şi Ştefan de Drăgoteni şi Lazor Moţoc din Movileni şi Hăugul de Drăgoteni şi Necopoe din Oboroceni şi Cîrstea Epure din Lungani şi Gligorie din Druleşti şi [lui] Vasilie, ficiorul lui Dumitru din Druleşti, mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum au vinit Vasilie şi soră-sa Haritona şi Irina şi Chelsiia şi Hiloteiu, ficiorul lui Ştefan Benei, şi mătuşea lor Costanda Bălţătoe şi Urîta Onicoe, nepoţii lui Văscan Benea, strănepoţii Drulei spătariul, de au vîndut a sa direaptă ocină şi moşie, toată partea lor cîtă să va alege şi de moşie şi de cumpărătură din sat din Druleşti, partea despre Popeşti, cu vad de moară în Siret

www.dacoromanica.ro

şi în valea satului şi cu fînaţ la luncă şi cu bălţi la Siret şi cu pometile şi cu tot venitul, dumisale Lupului Prăjescului, direptu 70 taleri de argint. Şi aşijderile au venit înaintea noastră Vasilie şi frate-său Ionaşco Burchi şi Isaico şi Benea şi soru-sa Chelsiia şi Anna, ficiorii lui Dumitru, nepoţii Erimiei, strănepoţii lui Craiu Drulescul, de au vîndut toată partea lor, cîtă să va alege de moşie şi de cumpărătură cu loc de moară în Siret şi cu bălţi de peşte şi cu vad de moară în valea satului şi cu fînaţe la luncă şi la deal şi cu loc de prisacă la margine şi cu tot pomătul cîtu-i într-acea livadă la prisacă şi cu tot vinitul, dumisale Lupului Prăjescului, direptu 50 taleri de argintu.

Deci noi, văzînd tocmindu-să ei de bunăvoia sa şi făcîndu-le plata deplin, noi am scris aicea. Şi pre mai mare mărturie ne-am pus şi peceţile ca să aibă a-ş face dumnealui şi zapis domnesc de pre aceasta scrisoare a noastră. De aceasta scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru ca să se ştie.

U Hălăştiiani, iulie 26.
Iacob Moţoc.
Lazor Moţoc.
Necopoe iscaah.
Gligorie din Druleşti.
Cîrste Epure ot Lungani.
Vasile, ficiorul lui Dumitru ot Druleşti.

Arh. St. Buc., ms 818 f. 46 v.—47.
Copie.
Datat după întărirea domnească din 1626 septembrie 5.

107

‹1626—1630› august 6, Iaşi.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt şi cu alţi boieri dau mărturie că Enache postelnic cumpără părţi din satul Ulmeni din ţinutul Lăpuşna.

† Дѫмитрашко Шїфан вел логофет и Кѫжѣ вел клѫчар и Пътрашко Башотъ втори логофет и Пътрашко Чолпан житничѣр и Иwн постѣлник и Іwнашко Жорѣ дворник глwтнїи и Дѫмитрѫ вел шоимар [1]. Dăm ştire cu ceastă carte a noastră

[1] + Dumitraşco Ştefan mare logofăt şi Cujbă mare clucer şi Pătraşco Başotă al doilea logofăt şi Pătraşco Ciolpan jitnicer şi Ion postelnic şi Ionaşco Jorea vornic de gloată şi Dumitru mare şoimar.

www.dacoromanica.ro

cumu au venit înnaintea noastră cest om, anume Ion, feciorul Dumitrei, nepotul Ulmanului, de nimene nevoit nice înpresuratu, ce de bunăvoia lui şi au vîndut a lui direaptă ocină şi moşie, a patra parte din satu din Ulméni, ce iaste în ţînutul Lăpuşnei, pre apa Botnei, cu loc de moară şi cu tot venitul, din uric de moşie ce au avutu moşul lor de la Ion vodă.

Acea...[1] au vîndutu dinnaintea noastră dumisale lui Enachi postelnicul.....[1] eacă am vădzut a lor de bunăvoe tocmală şi .....[1] .....[1] tă carte dumisale lui Enachi postelni<c.....>[1] ină din satu din Ulméni şi cu loc de moară ş .....[1] misale mărturie şi de credinţă p.....[1]

Şi mai pre mare credinţă pusu-ne-am şi .....[1] tru ceastă adeverită carte, ca să .....[1]

Пнс оу Іас, августъ ѕ.
Дѹмнтрашко Щіфан <вел логофет>[1].
Пътрашко Башотъ логофет.
<..... клѹ>[1] чар.
Їѕ Дѹмнтрѹ искаї.
Їѕ Пътрашко Чолпан[2-3].

Bibl. Acad., CXXXIX/49.
Orig., hîrtie (31 × 19), parţial rupt, patru peceţi aplicate.
Datat după boierii martori.

108

1626 (7134) august 6, Iaşi.

Pavăl dă verilor lui o parte de ocină din Boţeşti pentru bucatele unchiului lui, rămase la el.

† Adecă eu Pavăl scriu şi mărturisescu cu cest zapis al mieu de nime nevoit nici înpresurat şi de bunăvoia mea m-am tocmit cu veri<i> miei, cu Costantin şi cu fraţi<i> lui de i-am dat o parte de ocină a unchiu-nostru, a lui Făt din sat din Boţeşti, ce să va alége parte mea şi a fraţilor mii, dintr-acea ocină a lui Făt, pentru ce m-au pîrît ei pentru bucatele iarăşi

[1] Loc rupt.
[2] S-a scris la Iaşi, august 6. Dumitraşco Ştefan <mare logofăt>. Pătraşco Ba ştiă logofăt... clucer. Eu Dumitru am iscălit. Eu Pătraşco Ciolpan.
[3] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

a unchiu-nostru, a lui Făt, ce au rămas la mene. Deci m-au rămas să înpărţim acéle bucate a unchiu-nostru cu dinşi<i>. Deci am înpărţit dintr-acéle bucate dintr-înse, iar doisprădzéce galbeni de aur au rămas la mene neînpărţiţi şi pat<ru> [1] lei şi noo putini de miiare de lungi de patru palme şi o schiupă şi de largi de tre palme şi doo heară de moră şi doo heară de plug şi o tigae de prăjit şi una cu piciore şi treidzeci de nasturi mănunţi şi o bardă.

Pentru acésté bucate ce au rămas la me<ne> [2] neînpărţite le-am dat acea ocină, ca să n-aibă nime de oameni<i> miei nici o treabă cu acea ocină ce mai sus iaste scrisă.

Şi aceasta tocmală s-au făcut dinnainte Ghianghei vornicului şi a Gramei uşériului şi a Stoicăi ce au fost armaş şi dennainte lui Măteiaş ce au fost vătav şi [şi] Gavril Rusul diiacul şi a lui Ponici şi a lui Andruşco diiacul şi a Lupului diiac şi a mulţi oameni buni.

Pre mai mare credinţă ne-am pus şi peceţile ca să hie de credinţă, ca să să ştie.

U Ias, v leat 7134 [3] <1626> avgust 6.

Az Ghianghea vornic m.p.

Grama uşar iscal.

Az Lupul iscah

Az ..... [4] iscal.

Az Gavriil [5] ..... [4]

Bibl. Acad., CV/77.
Orig., hîrtie (30 x 20,5), şase peceţi aplicate.

109

1626 (7134) august 22.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Dragomirna satul Necşeni.

Лѣт ×зрлд̃ авгѵстъ кѣ̃ дьнь.

Ѣъ имѧ Ѻтца <и Сына> [2] и свѧтаго Дх̃а, троице свѧтаѧ, единосѫщнаѧ и нераздѣлимаѧ, амнь. Ѓ аз раб владыки моѥмѵ, Господѵ Богъ и спасъ нашемѵ, Ісѵсъ

[1] Loc rupt.
[2] Omis.
[3] Retuşat din 7135.
[4] Iscălitură indescifrabilă.
[5] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

Хрістѣ, трончскон поклонимс>[1], мы Іѡ Мирон Барновски Могила вода, божїю милостїю господарѣ земли Молдавскон. Сѫжє господство ми благопроизволихмѣ съ нашем благим произволенїем <и съ>[1] четир свѣтителим ѡтци нашѣ молдавски, кир Анастасїє Кримковичь архїепископъ и митрополит Сучавскии, кир Анастасїє[2] епископ Романскон и кир Евлогїє епископ Радовцскон и кир Митрофан епископ Хѹшски, и съ въсѣм нашим съвѣтом и ѡт въсѣкого нашего промисла, напачєже поревнѹа дѣствоващи нинм свѣтопочившихѫ прѣжде бившє нас господари, єжє дашин и помиловашѣ и ѕкрѣпиша свѣтѣи монастир и цръкъвь. Ѣ томжь господство ми посъматрѣщи ѹмилостивн сѧ дадохѫ и помиловахѫ наш молѣ свѣтам монастир новосъзданѣи, називаемїа Драгомирна. ндєжє єст свѣтоє Храм съшъствїа свѣтого Дѫха, єдно село на нмѣ Некшѣнии, єжє бѣшєжє нам прак господарска, прислѹшит къ школ тръг Ботошани.

Тѣм ради такожє да єст и ѡт господства ми сїю свѣтѣи вишєписанѣи монастир тот село Некшѣнии даваніє и милованіє съ сѣсѣди и съ въс прихѫд, непорѹшимѹ николиже на вѣкѹ вѣчни. Ѧ молѣбници наши, калѹгери ѡт тоа свѣтам монастире, да имаєт молитє непрестанно милостивого Господа Бога съ слѹжбє и летѹргїами и съ бдєніи и съ параклис, како подобаєт, за наше добра здравїє <и>[1] съмиреніє.

Ѧ кто сѣ покосит разорите наша даваніє и милованіє и ѕстроеніє, тот да єст трѣклѣт и проклѣт ѡт милостивого Господа Бога, сътворитєл нєбо и земли, и ѿт прѣчистам єго матєрь и ѡт тиї свѣти ѡтци нжє въ Никиистѣм град православнїи вѣрѣ ѕтверъшинжє и ѡт въсѣх свѣти, нжє Богом благомѹгодниша, и да имаєт част съ Іѹдон и съ трѣклѣто Ѧрїм въ вєзконичнїє вѣки и мѣки, амин.

Anul 7134 <1626> august 22 zile,

În numele Tatălui <şi al Fiului>[1] şi al sfîntului Duh, treime sfîntă, de o fiinţă şi nedespărţită, amin. Iată eu, robul stăpînului meu, domnul Dumnezeu şi mîntuitorul nostru Isus Hristos, închinătorul treimei, noi, Io Miron Barnovschi Moghila vodă, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu bunăvoinţa noastră <şi cu>[1] cei patru ierarhi părinţii noştri moldoveni, chir Anastasie Crimcovici arhiepiscop şi mitropolit de Suceava, chir Anastasie[3] episcop de Roman şi chir Evloghie episcop de Rădăuţi şi chir Mitrofan episcop de Huşi şi cu tot sfatul nostru şi din tot cugetul nostru mai ales rîvnind a urma altor sfîntrăposaţi domni, care au fost înaintea noastră, care au dat şi au miluit şi au întărit sfinte mănăstiri şi biserici. Domnia mea, socotind la acestea, m-am milostivit, am dat şi am miluit ruga noastră, sfînta mănăstire nou-

[1] Omis.
[2] Greşit, în loc de Ѳанасїє.
[3] Greşit, în loc de : Athanasie.

www.dacoromanica.ro

zidită numită Dragomirna, unde este sfîntul hram al coborîrii sfîntului Duh, un sat anume Necşenii, care a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Botoşani.

De aceea să fie şi de la domnia mea acestei sfinte mai sus-scrise mănăstiri acest sat, Necşeni, danie şi miluire cu vecinii şi cu tot venitul neclintit niciodată în vecii vecilor. Iar rugătorii noştri, călugării de la această sfîntă mănăstire, să aibă a ruga neîncetat pe milostivul domnul Dumnezeu cu slujbe şi liturghii şi cu priveghere şi cu paraclis, cum se cuvine, pentru buna noastră sănătate ‹şi› [1] pace.

Iar cine ar cuteza să strice dania şi miluirea şi întocmirea noastră, acela să fie de trei ori blestemat şi blestemat de milostivul domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, şi de preacurata lui maică şi de 318 sfinţi părinţi, care au întărit dreapta credinţă, şi de toţi sfinţii, care bine au plăcut lui Dumnezeu, şi să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie în veacurile şi chinurile fără de sfîrşit, amin.

Arh. St. Buc., ms 629 f. 237.
Copie.

110

1626 (7134) august 24, Iaşi.

Gavril Mirca vornic vinde lui Scărlet satul Zorileni.

† Eu Gavril Mirca dvornic şi feciorul mieu, Precopie, scriem noi şi înşine mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum noi am vîndut satul nostru Zorilénii dumisale lui Scărlet şi giupînései dumisale. Şi mi-i-au dat banii cum au scris în zapisul nostru de la noi, carele iaste în mînule dumnealor, şépte sute cincidzăci de taleri. Şi după aceştea bani mi-au mai dat giupîneasa Scărletoae cindzăci de taleri, bani proşti, potronicul cîte noau bani. Şi s-au înplut optu sute de taleri proşti.

Şi mai mare mărturie au fostu de faţă dumnealui Furtuna comisul cel mare şi Dima şi alţi boiari mulţi.

Şi eu, Goga diiac am scris, să să ştie.

U Ias, v leat 7134 ‹1626› avgust 24.

† Gavril al Merca ‹m.p.›.

Dima

Az Goga iscal ‹m.p.›.

Bibl. Acad., MCDLVIII/46.
Orig., hîrtie (16 × 21), pecete aplicată, cu legenda: † Дмнит . . . Іоан.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

1626 (7134) august 28, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod scuteşte de dări şi slujbe pe preoţii şi diaconii de la toate bisericile din tîrgul Iaşi.

† Iw Мирѡн Бърновски Могила воєвѡда, божїею милостїю господарь земли Мѡлдавски. Сѫже господства ми благоизволихѡм нашем благїем произволенїем, wт въсего сръдца нашего и божїеѫ помощїѫ сътворити себѣ памѧть такоже и прочїи господарїе еже прѣжде нас господствовавшѣ и въ задѹшїе родителем нашим и въсѣм православным ѹпокоєнним господарем мѡлдавским и радѹ здравїа господства ми и госпожди господства ми и богоданним прѣвъзлюбленним сыновѡм и за спасенїе дѹшам нашим и дали и помиловали и потвръдили есмь молебникѡм нашим, въсѣмъ єрѣѡм и дїаконѡм бываѫщим ѹ въсѣхъ цръквахъ wт Іаскаго тръг и прѣбивают въ тѡт тръг, до колѣ господство ми бѹдем живи а wни да имают wт господства ми слобѡдство не ровити нам ни жадною работѹ, ани градское нижє млинское, ани тръгѡвское ани митрополитовѹ ани подводи тѣгнѹти ани жадних дигърїи, ани конн нѣ да сѣ не възмѹт за wлак нижє воли нѣ ради нишнѣ людї за дабили или въ подводахъ, ани въ митрополитскихъ подводахъ ходити и нижє дан да не дадѹт господствѹ ми нижє митрополитѹ, нижє нио ничтожє wт дробнѣишнѣ дигърїи или за десѣтинѹ за пчели и за винѹ такождє и въ домахъ нѣ без хотѣнїа нѣ никтожє да имает газдовати, нижє болѣрин нижє кѹртѣнь нижє слѹжител, нижє и никтѡжє бѹди что за язик бѹдет, понеже господство ми простихѡм нѣ такоже простили нѣ въсн господарїе прѣжде нас бывшїи ѡ въсѣхъ вышепишєданних данїи и дигърїи, занеже сѹт wни въ wраш и до цръквахъ, где єст прѣстѡл господствїа земли нашен Молдавскон и слѹжат въ цръквахъ божїи денъ и нощъ и ѹмолѣют милостивого Бога w православнїи господарїе w прѣставленних и w живнѣ и господствѹющїи землѣ сїе и въсен православное Христїанъство и wни не имают дрѹгое стѣжанїе или Хитрост или кѹпецство нѫ тъкмо пітают сѧ wт свѣтаа цръкѡве.

Того ради подобает такѡ да имают wни помилованїе и wбзиранїе и помощь милостивенѹ wт въсѣхъ господарїе такоже имали и нарѣжденїи wт въсѣхъ господарїе что нѣ изгѹбили въ сѣхъ размирицн и ѡ злоби что пострад<а>ли wт лѣхѡм еже wт въсѣхъ тїи, тъкмо имали едни неписѡк wт древнихъ господарь старїи Петръ воєвѡда, єгоже ради господство ми ѹмилостивихѡмл сѣ господство мы напачеже спасенїа нашего радї и сътворихѡм им съ наш истынныхъ лист.

Тѣмже и wни длъжни сѹт Бога молити въ цръквахъ божїихъ вечер и ѹтро и полѹдьне по wбичаи цръкѡвномѹ о въсѣкѡм Христїанство и w господство ми и госпожди господства ми и о богодарованних нам сынове и о воехъ господства ми и о мирѣ въсен земли нашен.

www.dacoromanica.ro

Я по нашим животѣ, кто бѫдет господарѣ нашен земли Мѡлдавскон ѡн его милость аще бѫдет ѡт дѣтен нашнх или ѡт нного рода паки да ѹтвръдит сим богомолцем нашим милованїе которда имают ѡни ѡт древнихъ данїе ѡт въсѣх господарїе. Я нже покѣснт сѣ наше ѹстроенїе разорнтн и ѡт древнѣго нх милованїе бывшее и нынѣ сѫщее таковы да бѫдет ѡт Бога непрощен и да имат дати ѡтвѣтъ на страшно сѫдищи Христовѣмь. Аще лнже ѡни ѡтцн не брѣгѫтъ о правилѣ свѣтым цръквам и не ѡтвръзѫт Христїанном божїн цръквн на кѫждом врѣмени свѣтомѣ ѹставѣ да бѫдет на нихъ клѣтво сїе, амнн.

Сїѣже вышеписанное въсе потвръднхом и подписахом власнон ръкою господства мн и повѣлѣхом нашемѣ вѣрномѣ и почитенномѣ болѣрни, панѣ Дмнтрашко велнкомѣ логофет, запечатлѣтн истинном печатом нашем.

Писал ѣ Іаш, в лѣтѡ ×ѕрлд мѣсеца авгѹст кн дьнн.

Ио Мнрон Бръновскн воѥвода <m.p.>.

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu bunăvoinţa noastră, din toată inima noastră şi cu ajutorul lui Dumnezeu, să ne facem pomenire ca şi ceilalţi domni, care au domnit maiînainte de noi, şi pentru pomenirea părinţilor noştri şi a tuturor dreptcredincioşilor domni moldoveni răposaţi şi pentru sănătatea domniei mele şi a doamnei domniei mele şi a fiilor preaiubiţi, de Dumnezeu daţi, şi pentru mîntuirea sufletelor noastre şi am dat şi am miluit şi am întărit rugătorilor noştri, tuturor preoţilor şi diaconilor, care sînt la toate bisericile din tîrgul Iaşi şi vieţuiesc în acest tîrg, cît timp domnia mea va fi în viaţă ei să aibă de la domnia mea slobozenie să nu ne lucreze vreun lucru, nici la cetate, nici la moară, nici la tîrg, nici mitropolitului, nici să tragă podvoade, nici alte angherii, nici caii lor să nu se ia de olac, nici boii lor pentru alţi oameni pentru dabile sau la podvoade, nici la podvoadele mitropolitului să nu umble şi nici darea să nu o dea domniei mele nici mitropolitului, nici alt nimic dintre angheriile mai mărunte sau pentru desetină de stupi şi de vin. De asemenea şi în casele lor, fără voia lor, să nu găzduiască pe nimeni, nici boier, nici curtean, nici slujitor şi pe nimeni altul de orice limbă ar fi, fiindcă domnia mea i-am iertat precum i-au iertat toţi domnii, care au fost înainte de noi, de toate mai sus-scrisele dări şi angherii pentru că ei sînt la biserici şi în oraş, unde este scaunul domniei ţării noastre, Moldova, şi slujesc în bisericile lui Dumnezeu ziua şi noaptea şi roagă pe milostivul Dumnezeu pentru dreptcredincioşii domni, pentru cei răposaţi şi pentru cei vii şi care domnesc în ţara aceasta şi toată creştinătatea dreptcredincioasă şi ei nu au altă agonisită sau meserie sau negoţ, ci se hrănesc numai de la sfînta biserică.

www.dacoromanica.ro

Pentru aceea, se cuvine să aibă ei miluire şi grijă şi ajutor milostiv de la toţi domnii, precum au avut şi direse de la toţi domnii, pe care le-au pierdut în aceste răzmiriţi şi răutăţi ce au suferit de la leşi. Şi din toate acele au avut numai un ispisoc de la domnul de demult, Petru voievod cel Bătrîn, pentru care domnia mea m-am milostivit, mai ales pentru mîntuirea noastră, şi le-am făcut acestă carte adevărată a noastră.

Pentru aceea şi ei sînt datori să se roage lui Dumnezeu în bisericile lui Dumnezeu, seara şi dimineaţa şi la amiază, după obiceiul bisericii, pentru toată creştinătatea şi pentru domnia mea şi doamna domniei mele şi pentru fiii dăruiţi nouă de Dumnezeu şi pentru oştile domniei mele şi pentru pacea a toată ţara noastră.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, Moldova, acela, milostivirea lui, dacă va fi dintre copiii noştri sau din alt neam, iarăşi să întărească acestor rugători de Dumnezeu miluirea noastră, pe care o au ei din zilele vechi de la toţi domnii. Iar cine se va ispiti să strice întocmirea noastră şi miluirea lor de demult şi care este şi acum acela să fie neiertat de Dumnezeu şi să aibă a da răspuns la cumplita judecată a lui Hristos. Dacă însă ei, părinţii, nu vor ţine seama de pravila sfintelor biserici şi nu vor deschide creştinilor bisericile lui Dumnezeu în orice timp după sfînta rînduială, să cadă asupra lor blestemul acesta.

Acestea toate mai sus-scrise le-am întărit şi le-am iscălit cu mîna proprie a domniei mele şi am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Dumitraşco mare logofăt, să pecetluiască cu adevărata noastră pecete.

S-a scris la Iaşi, în anul 7134 <1626> luna august 28 zile.

Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.

Bibl. Acad., CCXXXVII/1.
Orig., perg. (45 × 70), pecete atîrnată, lipsă.

112

1626 (7134) august 29.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Dragomirna satul Salcea cu vecinii.

×Зрлд августъ кѳ.

Ѣ имѧ Ѻтца и Сына и свѧтаго Дх҃а, троицѣ свѧтѣй, єдиносѫщнѣй и нераздѣлимѣй, амин. Сѣ аз рабъ владыки моємъ, Господѣ Богъ и спасъ нашемъ Исусъ Христъ, тронїйскїи поклонник, мы Іѡ Мирон Барновскїе Могїла воєвода, божїю

www.dacoromanica.ro

милостїю господарь земли Молдавскон. Сжє господство ми благопроизволихмо съ нашим благим произволенїем, чисти и свѣтлим срѣдцем, wт въсен нашїю дѹшїю и от Бога съ помощїа и съ благословенїем читир свѣтител wтцихъ нашихъ молдавскихъ, кир Анастасїе архїепископъ и митрополит Сѹчавскон и кир Ѳеодосїе епископо Романскон и кир Євлогїе епископ Радовскон и кир Митрофан епископ Хѹшескихъ, и съ въсѣм нашим съвѣтом и wт въсѣкого нашего промисланїа пачеже поревнѹвши и послѣдствовши нним свѣтопочившихъ прѣжде бывше нас господари, еже даша и миловаша и оукрѣпиша свѣтѣи монастирѣ и цръкъве, тѣм и господство ми милостивихъ сѧ, дадохом и помиловахом наше молбъ свѣтаам монастир новосъзданнѣи, називаимїъ Драгомирна, идеже ест Храм съшествїа свѣтаго Дѹха, едно село на имѣ Галѣ, иже бѣшъ наш прав господарскон, прислѹшен къ школ тръг Сѹчавскон.

Тѣм ради шкоже да ест wт господства ми свѣтѣи монастир даанїе, милованїе и потвръжденїе тот село Галѣ съ сѣседи и съ вес приход, непорѹшенѹ неколиже на вѣки. Й молебници наши, калѹгѣри wт тоа свѣтаа монастир, да имают молитѣ непрѣстано милостивого Господа Бога съ слѹжбе и съ летѹргїами и съ вдѣнїе и съ параклис, како се подобаят, за нашъ добра здравїе и съмиренїе.

Й кто сѣ покѹсит разѹрити нашъ даанїе и милованїе wт къ свѣтѣи монастир, тот да ест тръклят и проклѣт wт милостивого Господа Бога, сътворител <небо>[1] и земла, и непрощен wт прѣчистаа его мати и wт тиї свѣтихъ отци иже въ Нѣкїистѣм градѣ православнѣи вѣрж ѹтвръдивше и wт всѣхъ свѣтихъ иже Богом благоѹгодивше. И да имаят част съ Ирѹдом и съ тръклѣтом Ирѹ въ безконичнїе вѣки и мъки, ламин.

1626 <7134> august 29.

În numele Tatălui şi al Fiului şi al sfîntului Duh, treime sfîntă, de o fiinţă şi nedespărţită, amin. Iată eu robul stăpînului meu, domnul Dumnezeu şi mîntuitorul nostru Isus Hristos, închinător al treimei, noi Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoinţă, cu inimă curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi cu ajutor de la Dumnezeu şi cu binecuvîntarea celor patru ierarhi părinţi ai noştri moldoveni, chir Anastasie arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi chir Athanasie episcop de Roman şi chir Evloghie episcop de Rădăuţi şi chir Mitrofan episcop de Huşi, şi cu tot sfatul nostru şi din tot cugetul nostru, încă dorind şi urmînd altor sfîntrăposaţi domni, care au fost înaintea noastră, care au dat şi au miluit şi au întărit sfintele mănăstiri şi biserici, de aceea şi domnia mea m-am milostivit şi am dat şi am miluit ruga noastră, sfînta mănăstire nou-

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

zidită, numită Dragomirna, unde este hramul coborîrii sfîntului Duh, cu un sat anume Salcea, care a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Suceava.

De aceea, să fie de la domnia mea sfintei mănăstiri danie, miluire şi întărire acest sat, Salcea, cu vecinii şi cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Iar rugătorii noştri, călugării de la această sfîntă mănăstire, să roage neîncetat pe milostivul domnul Dumnezeu cu slujbe şi cu liturghii şi cu priveghiu şi cu paraclis, cum se cuvine, pentru buna noastră sănătate şi pace.

Iar cine ar îndrăzni să strice dania şi miluirea noastră către sfînta mănăstire, acela să fie de trei ori blestemat şi blestemat de milostivul domnul Dumnezeu, făcătorul <cerului>[1] şi al pămîntului, şi neiertat de preacurata lui maică şi de 318 sfinţi părinţi, care au întărit credinţa cea dreaptă în cetatea Nicheia, şi de toţi sfinţii care bine au plăcut lui Dumnezeu şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie, cel de trei ori blestemat, în veacurile şi chinurile nesfîrşite, amin.

Arh. St. Buc., ms 629 f. 238.
Copie.

113

1626 (7134) august 29, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ieremia diac o casă cu jirebie în satul Boureni.

† Hw Мирон Барновскин Могила воєвод. божии милости господарь земли Молдавскои. Сже господство ми дано и потвержденіе слугa наш, Єремиа дїакъ wт Боwрени, права є<го>[1] wчинь за викъпленіа што w собн кънил wт М.хълескъл бив дворник ради wсем унгерскин жолтин єдна дом со жъребн в царинь wт село Бwрени а Мнхълескъло било викъпленіа wт Григорне, сни Ончъл wт Бwрени, како бівнл пред нами и запис от самаго Глнгорне сни Ончъл и записом за потвержданїе wт Радъл воєвода.

Тєм ради како да єст емь wт нас правде wчень и викъпленіа там wчинь со фсом доходом. Н<н>[1] да се не змишлят пред сим листо<м>[1] нашим.

Пис в Іаш, хзрлд авгъст кѳ.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea dăm şi întărim slugii noastre, Eremia diac din Booreni, dreapta lui ocină de cumpărătură ce şi-a cumpărat de la Mihulescul fost vornic, pentru opt galbeni ungureşti, o casă cu jirebie în ţarină, din satul Boureni, iar lui Mihălescul i-a fost cumpărătură de la Grigorie, fiul lui Onciul din Booreni, cum a arătat înaintea noastră şi zapis de la însuşi Gligorie, fiul lui Onciul, şi zapis de întărire de la Radul voievod.

Pentru aceea, să-i fie de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură această ocină, cu tot venitul. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

S-a scris la Iaşi, 7134 <1626> august 29.

Bibl. Acad., XXII/109 a.
Copie de la începutul sec. al XIX-lea.

114

1626 (7135) septembrie 1.

Ana şi Ileana, fiicele Candachiei, vînd lui Lupul Hăbăşescul vornic ocină la Măstacăn.

† Adecă eu Anna şi Ileana, fetele Candachiei, şi Ioanăş, nepoţii lui Isaiu Plantos, noi de bună voă noastră de nime nevoiţi nici asupriţ am vîndut a noastră parte de ocină din Măstacăn din partea Neguleştilor dzéce pămînturi şi din vatra satului ce să va alége partea acestor trei fraţ, şi din codru şi din fînaţ şi din tot locul cît să va alége cu tot venitul; şi o am vîndut dumisale Lupului Hăbăşescului vornicului direptu dzéce galbeni bani buni, dinnaintea preutului<i> Ghiorghie din Mărginéni şi dinnaintea lui Ghiorghie Păturniche din Brăneşti şi dinnaintea lui Mafteiu vătămanul din Măstacănu şi dinnaintea lui Nechifor de-acolea şi dinnaintea lui Necoară din Măstacăn şi dinnaintea lui Ignat ce-au fost din Măstacăn şi dinnaintea lui Bejan din Iucaş şi dinnaintea Nechitei din Boziiani şi dinnaintea lui Gavril din Boziiani şi dinnaintea a mulţi oameni <buni>[1] şi bătrîni megeiaş. Şi de să vor găsi şi nescar dirése să nu aibă a să créde.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

Şi de pre aest adevărat al nostru zapis ca să-ş facă şi dires domnescu.

Şi mai pre mare mărturie pusu-ne-am şi peceţile cătră acest adevăr‹at› [1] al nostru zapis.

Şi eu Ghiorghie Prăjescul singur cu mîna me-am scris să să ştie.

Az Ghiorghie Prăjescul iscal.

Vă leato 7135 ‹1626› meseţa septemvrie 1.

† Eu popa Gligorie scriu de rîndul unui zapis de la Măstacăn de să va găsi cînva la noi să no să creadză.

Bibl. Acad., MCDLVI/32.
Orig., hîrtie (31,5 × 19), şase peceţi aplicate.

115

‹1626 septembrie 1 — 1627 august 31› 7135, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod judecă pricina lui Ursu Vartic cu m-rea Tazlău pentru niişte ţigani.

† Ии Мирон Барновскїи Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Молдавскоѥ. Adecă s-au pîrît de faţă înainte dumi-méle Ursu Vartic cu Dosofei egumenul и вѣс съборъ отъ свѣта манастирѣ [2] Tazlău printru un ţigan anume Costişor, сынъ Игнатовъ [3], dzicînd Dosofei că acel ţigan este al tazlooanilor, iar Ursu Vartic au dzis că acel ţigan este a lui de moşie; şi ne-au arătat urice de la Pătru vodă şi de la Bogdan vodă, cum acel ţigan anume Costişor şi cu toţi feciorii lui iaste al său de moşie. Deci dumiia mea i-am giudecat cu tot svatul dumii méle de au rămas Ursu Vartic pré Dosofei egumenul и вѣс съборъ тазловани [4] ca să n-aibă a să mai pîrî de-această pîră, nicidănăoară în véci.

Aşijdere s-au pîrît de faţă înainte dumii méle Ursu Vartic cu Istratie Bole printru un ţigan, dzicîndu Ursu Vartic că i-au giunghet un ţigan de au murit altu ţigan a lui Istratie Bole. Dece dumiia mea i-am giudecat

[1] Omis.
[2] Şi tot soborul de la sfînta mănăstire.
[3] Fiul lui Ignat.
[4] Şi tot soborul tazlăoanilor.

www.dacoromanica.ro

cu totu divanul dumii méle, ca să aibă a ţine Ursu Vartic pré Ionaşco Bolaochiu, ţiganul Bolei, ţigan printru ţigan. Şi dé iacmu înainte, ca să n-aibă a să mai pîrî de aceasta pîră, nici dănăoară în véci, preste carte dumii méle. Тако да знаетѣ. Никако не вчинитѣ прѣд сим листом господства мн.

Пис ѕ Іас. к лѣто ѕрлѕ.

† Сам господинъ вѣлѣл.

Иw Мирон Брънковскы воєвода <m.p.>[1].

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iaşi, XVIII/2.
Orig., hîrtie (32,3 × 19,8), pecete timbrată.

116

<1626 septembrie 1—1627 august 31> 7135.

Ilina, fiica lui Gligorie, vinde partea ei de ocină din satul Săcuiani lui Ieremia lui Vîrnav.

† Adecă eu Ilina, fata lui Gligorii, însămi mă<r>[2] turesesco co cestu zapis al miu, cum eu de bunăvoia mea, de ne<me>[2] nebiiată nece înprisurată, am vî<n>[2]dot toată părtea mea de ocină de sat den Săcoiane, cît <m>[3]i s-a va alége, den a cencea parté de sat.

Deci o am vî<n>[2]dut Eremii liui Vîrnav <di>[3]rept... [3] dzăci şi cinci de galbeni, bani buni. Deci mi i-a dat toţe deplin aceşti bani. Deci ca să hi liui ocină şi moşi<e>[3].

Si cî<n>[2]d o am făcot această tocmală a fost oméne bone de sato de Să<co>[3]iane, anome Nechifor vest<ernicel> şi Toma vest<ernicel> şi O<n>[3]ol vest<ernicel> şi Petrea Hannol şi Ghilasii de Lăzăşti şi Hoilăp Beşetea şi molţi omene boni.

De ceasta scriem şi mărtoresim cu cesto zapis al nostro şi co mai mare credenţă...[3] dănăi...[3] mo scris ce...[3] ştie.

Leat 7135 [4] <1626—1627>.

Bibl. Acad., LXX/62.
Orig., hîrtie (35 × 20), trei peceţi aplicate.
Copie ibidem, ms rom. 5304 f. 2 v.

EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.*, p.143—144.

[1] Astfel să ştiţi. Altfel să nu faceţi înaintea acestei cărţi a domniei mele. S-a scris la Iaşi, în anul 7135 <1626—1627>. + Însuşi domnul a poruncit. Io Miron Bărnovschi voievod.
[2] Omis.
[3] Loc rupt.
[4] Data *pare* să fie adăugată ulterior.

www.dacoromanica.ro

1626 (7135) septembrie 5, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Lupul Prăjescul ocine la Druleşti, cumpărate de la Vasilie şi fraţii lui, de la Costanda Bălţătoae, de la alt Vasilie, de la Nicoară, Anton şi preoteasa Anghelina.

Ѡ Мирон Барновскїи Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Молдавскои. Ѡже прїнде пред нами и предъ нашн [наше] болѣрн великиѫ и мали наше слѹга, Лѹпѹл Пражескѹл, съ нѣкиѫ запнсе ѡт людї доврнѫ, слѹги господарѣскиѫ, имѣ Пѣтрашко пѣѫ<ѣрничел> от Пѹцкѣтмнн и Лазор Моцок дїак ѡт Мовиз лѣни и Некопое дїак ѡт Ѡборочѣни и Іаков Моцок ѡт Ѣскани и Щефан ѡт Дрѣгоэ тѣни и Васнлїе ѡт Лѣцкани и Кондрѣ ѡт Ѡборочѣни и Бѹрѹлнъ ѡт Миклъѹшъни и Козма внст<ернничел> ѡт Макеннецни и Ѡнѹц пнт<ърел> ѡт там и Роман ѡт Ѣскани и Лѹпѹл ѡт Миклъѹшѣни писаюч и свѣдителствожца въ ним како прїнде предъ нимнже Васнлїе и сестри его, Харитона и Ѥрнна и Келсїѫ и брат иѫ Филотею, сынове Щефан Бенѣ, внѹци Ѣскан Бръзотъ, прѣшнѹци Дрѹлѣ спътар, и тнже плѣменник иѫ Костанда Бълцътоае и Ѹрѣта Ѡницоае то иѫ доброю волѣ и продали иѫ правда ѡтнинѹ и дѣдннни и за викѹпленїе ѡт село Дрѹлецни част от къ Попецни, что сѣ им нзверет съ въсеми доѫодом и съ брод за млинѹ ѕ потоцн Ѥнрѣтѣ и ѕ поток село и съ сѣножати и съ болота рнбнїи въ лѹнкѹ Ѥнрѣтѣ, радї сто талер срѣбнїи.

И тнже продал Васнлїе и брат его, Ншнашко Бѹрчкн, и Исанко и Бенѣ и сестрн иѫ Келсїѫ и Йнна, сынове Дѹмнтрѹ, внѹци Ѥремїца, прѣшнѹци Краю Дрѹлескѹл, въсѣ част что сѣ нзверет за дѣдннни и за викѹпленїе тнже ѡт того село Дрѹлецнїи и съ брѹд за млинѹ ѕ Ѥнрѣт и съ мѣст за пасник въ кран лѣса и съ сѣдове колнцн сѣт по ѡкръст тоа пасника что ест ѡчнщенїе, радї петдесѣт талерн срѣбїи.

И ѕ том такождне продал емѹ Некоаръ, сынъ Ѡнмнѡн Гълкъ и Цнганкн, внѹцн Цюрцѣ, прѣшнѹк Роман и Мнѫънлъ Дрѹлескѹл, иѫ правда ѡтнинѹ и викѹпленїе что внло и им за викѹпленїе ѡт Нѣгѹл и ѡт Петрѣ кълѹгър <н>[1] ѡт Гаврнл тнже ѡт того село Дрѹлецни, радї седнмдесѣт талер срѣбнїи.

И такожди продал емѹ Йнтон и сестри его, Настасїа и Соломїа, сынове Козмаа, внѹцн Ѥремїца, прѣшнѹцн Кран Дрѹлескѹл, иѫ правда ѡтнинѹ и дѣдннни тнже ѡт того село Дрѹлецни и съ мѣсто сѣножати и брѹт за млинѹ ѕ Ѥнрѣт, радї двнадесѣт талерн срѣбнїи.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

Н ѕ томъ такожди продалъ емѹ Пингелинда, пападїа попъ ѿт Ромънещи, и братъ ѥи Гєѡргїе, сынове Пїалеш, внѹци Къскан Бразотъ, прѣзвѹци Краю Дрѹлескѹл, нѫ правда ѡтнинѫ елико сѣ изберет тиже ѡт того село Дрѹлещїи и съ мѣст сѣножати и съ бродъ за млинѫ ѕ потоци Сирѣтѫ, радї двадесѣт талери бнтнѫ.

Ино господство ми, видѣвше тоти записе ѡт толикнѫ люди добрнѫ и слѹги господарскнѫ, вѣровали есми и ѡт нас даемѫ и потвръждаемъ наши слѹга вншеписан, Лѹпѹл Пръжескѹл, на тнѫ вншипнсанн части за ѡтнинѫ съ сѣножати и съ част ѕ бродъ за млинн ѕ потоци Сирѫт и съ болотамн рѣбнїи въ лѹнкѹ Сирѫт и съ мѣст пасникѹ и съ сѣдове ѡт село Дрѹлещи что ѕ колост Романскон, да ест емѹ и ѡт нас правда ѡтнинѫ и внкѹплєнїе и ѹрнк и потвръжденїе, съ въсєм доѫодом. Ин да сѣ не ѹмишлет прѣд снм листом господства ми.

Пнс ѕ Іаш, в лѣт ҳ҃ѕр҃лѕ септемврїе ѕ҃.

Сам господинъ вєлѣл.

Дѹмитрашко Щефан вел логофет ѹчнл.

Лѹкоч <пнсал>.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri mari şi mici sluga noastră, Lupul Prăjescul, cu nişte zapise de la oameni buni slugi domneşti, anume Pătraşco păhărnicel din Puţcăteni şi Lazor Moţoc diac din Movileni şi Necopoe diac din Oboroceni şi Iacob Moţoc din Văscani şi Ştefan din Drăgoteni şi Vasilie din Lăţcani şi Condrea din Oboroceni şi Buruiană din Miclăuşăni şi Cozma visternicel din Maxineşti şi Onuţ pitărel de acolo şi Roman din Văscani şi Lupul din Miclăuşeni, scriind şi mărturisind în ele că au venit înaintea lor Vasilie şi surorile lui, Haritona şi Erina şi Chelsia şi fratele lor Filoteiu, fiii lui Ştefan Benea, nepoţii lui Văscan Bîrzotă, strănepoţii lui Drulea spătar, şi de asemenea vara lor Costanda Bălţătoae şi Urîta Oniţoae de bunăvoia lor şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină şi de cumpărătură din satul Druleşti, partea dinspre Popeşti, care se va alege cu tot venitul şi cu vad de moară pe pîrîul Siret şi pe pîrîul satului şi cu fîneţe şi cu bălţi de peşte în lunca Siretului, pentru o sută taleri de argint.

Şi de asemenea au vîndut Vasile şi fratele lui, Ionaşco Burchi, şi Isaico şi Benea şi surorile lor Chelsia şi Anna, fiii lui Dumitru, nepoţii lui Eremia, strănepoţii lui Craiu Drulescul, toate părţile care se vor alege de moştenire şi de cumpărătură deasemenea din acel sat Druleştii şi cu vad de moară pe Siret şi cu loc de prisacă la marginea pădurii şi cu

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

grădini, cîte vor fi în jurul acelei stupini, care sînt curături, pentru cincizeci de taleri de argint.

Şi întru aceea de asemenea a vîndut Nicoară, fiul lui Simion Gîlcă şi al Ţigăncii, nepotul lui Giurgea, strănepotul lui Roman şi al lui Mihăilă Drulescul, dreapta lui ocină şi cumpărătură care i-a fost şi lui de cumpărătură de la Neagul şi de la Petrea călugăr <şi>[1] de la Gavril, de asemenea din acel sat Druleştii, pentru şaptezeci de taleri de argint.

Şi de asemenea au vîndut Anton şi surorile lui, Nastasia şi Solomia, fiii lui Cozma, nepoţii lui Eremia, strănepoţii lui Craiu Drulescul, dreapta lor ocină şi dedină de asemenea din acel sat Druleştii şi cu loc de fîneţe şi cu vad de moară pe Siret pentru doisprezece taleri de argint.

Şi întru aceea de asemenea au vîndut Anghelina preoteasa popii din Româneşti şi fratele ei Gheorghie, fiii lui Pialeş, nepoţii lui Văscan Bîrzotă, strănepoţii lui Craiu Drulescul, dreapta lor ocină cît se va alege, de asemenea din satul Druleştii şi cu loc de fîneţe şi cu vad de moară pe pîrîul Siret, pentru douăzeci de taleri bătuţi.

Deci domnia mea, văzînd acele zapise de la atîţi oameni buni şi slugi domneşti, am crezut şi de la noi am dat şi am întărit slugii noastre mai sus-scrise, Lupul Prăjescul, acele părţi de ocină mai sus-scrise cu fîneţe şi cu vad de moară pe pîrîul Siret şi cu bălţi de peşte în lunca Siretului şi cu loc de prisacă şi cu grădini, din satul Druleştii din ţinutul Romanului, să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întărire cu tot venitul. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

S-a scris la Iaşi în anul 7135 <1626> septembrie 5.

Însuşi domnul a poruncit.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat.

Lucoci <a scris>.

Arh. St. Buc., ms 818 f. 35 v.-36.
Copie cu traducere.

118

1626 (7135) septembrie 10, Orhei.

Bălan voit cu 12 pîrgari din tîrgul Orhei dau mărturie că popa Gligorie din Orhei cumpără un vad de moară pe Răut de la Ileana Lelicoia.

† Єто аз Бълан воит съ двадѣсєт пръгари wт тръг Ꙋрхїє[2]. Adecă au venit înnainte noastră Ileana Lelicoia, fata Budzii din Furceni, şi au

[1] Omis.
[2] † Iată eu Bălan voit cu doisprezece pîrgari din tîrgul Orhei.

www.dacoromanica.ro

vîndut un vad de moară în Răutu, din gius de Piatră, popéi celui domnescŭ, Gligorie din tîrg din Orhii de niméne nevoită, nici asuprită, nici silită. Şi i-au dat doa ruhatince de miiare şi stupi şi vacă cu viţel şi postav pî<nă>[1] au înplut optŭdzeci de léi, preţ, că atîta au cerut. Să-i fiia lui moşiia în veci şi feciorilor lui şi nepoţilor lui.

Şi într-a aceasta tocmală s-au tîmplat omeni buni, Gligorie Drăghinici şi feciorul lui, Vasilie vătavul de sineţari, şi Radul cupeţ şi Mihuleţ şi Vasilie înblător şi Şahăn şi Vasilie Sorocean şi mulţi omeni buni de oraş.

Deci noi, dacă am vădzut a lor de bunăvoia tocmală, noi am pus peceta oraşului într-a acest zapis, ca să să ştie.

Пис мѣсеца сєптємврїє ї̃ дьнн, въ лѣт ×ѕ̄рлѕ̄.

Їѡ Гиргн дїакон пис <m.p.>[2].

Bibl. Acad., DCXXI/186
Orig., hîrtie (31,5 × 20,5), pecete aplicată.

119

1626 (7135) septembrie 12, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod porunceşte vătafului de Hîrlău, Oprea, să cerceteze stăpînirea lui Gherghina şi a lui Lucoci în satul Lătăi.

† Ѡ Мирон Барновскїи Могила воєвода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Scris-am domniia mea la sluga noastră, la Oprea vătavul cel mari de Hîrlău. Dămu-ţi ştire că s-au pîrît de faţă naintea domnii méle Lucoci din Lătăi cu Gherghinaa de-acolea printr-o ocină de acolo, dzicînd Lucoci că de vac Albul, tată-său şi cu tatăl Gherghinei, ei au ţinut acolo moşiie: tatăl lui Lucoci au ţinut 2 părţi şi tatăl Gherghinei au ţinut o parte. Acmu Gherghina face lui înpresurătură, de ţine în giumătate. Gherghina au dzis că le-au fost locul tot în giumătate. Iar Lucoci s-au lăsat pre oameni buni, anume Roman din Lăleşti şi Lupul din Stroeşti şi Berezan vătaful din Nelipeşti şi Toader de acolo şi Ionel din Nemîndri şi Lupul de acolea şi Gligorie din Piciorogani şi cum vor rădica aeşti oameni cu sufletele lor, aşé să hiie.

[1] Omis.
[2] S-a scris luna septembrie 10 zile, în anul 7135 <1626>. Eu Gherghe diacon am scris.

www.dacoromanica.ro

Deacă veri vedea cartea domnie méle, iar tu să mergi acolo şi strîngi aeşti oameni buni, să-i pui să giure pre sv<e>[1]nta vanghelie, cum au ţinut tot în giumătati. De vor giura, ei să ţie în <giumătate>[1] iar de nu vor jura, tu să scrii o carte de la tine la domniia mea <cum>[1] va hi mai cu direpţ.

Aiasta scriem. Инако не вчиниτε.

Ѡ Іаш, в лѣт ×зрлѕ сєптємврїѕ кѣ.

Сами господинъ вєлѣл.

Вєл лвгофєт вчил.

† Лѵкоч врикар <писал>.

† Dzua le iaste din dzua de рождество богородиця приснодѣвы Маріѣ в ѣ недѣли, знати сѣ[2].

Arh. St. Iaşi, CCCXXIII/32.
Orig., hîrtie (32,5×20), pecete aplicată.

120

1626 (7135) septembrie 17.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Sima gelepul un vad de moară şi trei pămînturi în satul Cofeşti.

Suret de pe un ispisoc de la Miron Barnovschi Moghila voevod pentru trei pămînturi în sat în Cofeşti şi doao pămînturi în Căpoteşte, leat 7135 <1626> septemvrie 17.

Adecă au venit înainte domnii mele Sima gelipul pentru o cumpărătură, ce au cumpărat vad de moară şi trei pămînturi la sat la Cofeşti şi doao pămînturi în frunte de la Căpoteşti, pănă în hotarul Milcovului. Şi au chemat Sima gelipul oameni buni, din sus şi din gios, anume pre popa Toader şi pre Procopie diaconul şi pre fratele lui, Iacob, şi pre Costantin Beche de Căpoteşti şi pre Tilibaşa ot tam şi Sava Poprişoc ot tam şi Ionaşcu, ginerile Piţigoiul ot tam, şi Mihăilă ot tam şi feciorul lui Ionaşco, gineri-seu şi Giurge de Fiţingheşti şi Mihăilă, frate-seu ot tam şi Ştefan, fratele Lupului, ot tam şi Neculae de ot tam şi Grigorie ot

[1] Loc rupt.
[2] Altfel să nu faceţi. La Iaşi, în anul 7135 <1626> septembrie 12. Însuşi domnul a poruncit. Marele logofăt a învăţat. + Lucoci uricar <a scris>. Naşterea născătoarei de Dumnezeu, pururea fecioară Maria, în două săptămîni, să se ştie.

www.dacoromanica.ro

tam şi Ion Robul ot tam şi Petre ot tam şi Ionaşco Benevreg de acolo şi Ion Andreica de acole şi Opre de acole şi Ion, ginerile Giurgii, de acole şi Dragul de acole şi Vasile, ginerile lui Gheorghie, de acole şi Băloş de acole şi Toder Căpăţină de acole, de Ivănceşti şi socrul popii lui Toder de Odobeşti.

Aceşti oameni toţ am mărturisit şi am hotărît cum am ştiut şi am aflat noi, cu sufletele nostre, şi am pus hotar. Iar Sima numai ce au prăvit cum am hotărît noi, cu sufletele noastre.

Drept aceia, văzind domnie me zapisile mărturisind atîţi oameni buni, domnie me încă am făcut carte domnie mele de întăritură, ca se-i fie lui dreaptă ocenă şi moşie. Şi nimene se n-aibă a ţine sau a opri înainte cărţii domnii mele.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LXIX/8.
Traducere din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea.

121

1626 (7135) septembrie 20.

Miron Barnovschi voievod stabileşte cu sfatul ţării regulile de viaţă călugărească de respectat în toate mănăstirile din ţară, inclusiv în m-rea Dragomirna.

† Блговоленїем безначѣлнаго Wтца и съ посп҃шенїем пренесщнаго Сына и съвръшенїем свѣтаго и животворящаго Дх҃а, иже wт Wтца исх҃одѣ и на Сынѣ почивлѧн, троица свѣтаѧ, нераздѣлимаѧ въ трех҃ ѥдино божество нераздѣлно славимаѧ и нынѣ и присно и въ вѣкы вѣкwмъ, амиинъ[1]. Adecă noi bunul creştin şi-ntru Isus Hristos credincios, Io Miron Bărnovschi Moghila voevoda, cu mila lui Dumnădzău, domnu ţărîei Moldovei. Vrut-am şi am osîrduit cu toată inima şi cu tot sufletul nostru, cu putére ce am avutŭ de la Dumnădzău dăruită, după mila ce ne-au miluit svinţiia sa, cu domnie în scaunul şi în moşiia domnii méle, ca să socotim şi să tocmim toate lucrurile cele dumnădzăeşti şi a svintelor beséreci şi mai vîrtos tocméle şi obicinele céle bune să întărim şi celea ce-s stricate

[1] Cu bunăvoinţa Tatălui celui fără de început şi cu ajutorul Fiului celui veşnic şi cu săvîrşirea sfîntului şi de viaţă făcătorului Duh, care de la Tatăl purcede şi care se odihneşte asupra Fiului, treime sfîntă, nedespărţită, o dumnezeire în trei nedespărţită, slăvită şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, amin.

www.dacoromanica.ro

de oameni nesocotitori să le tocmim, după cum au nevoit şi într-<n>[1]tăia dată şi domnii cei bătrîni de-au făcut şi au întărit prin svintele mănăstiri tocmală şi obicină bună, de n-au agonesit cine şie, nici au ţinut cineş al său, nici s-au grijit cineş de sine, ce au nevoit toţi clugării dé-au <a>[1]gonesit în svînta mănăstire şi au grijit numai de paza svintei besereci şi de pravila călugărească. Iară în vrémea de acmu, acelea toate s-au stricat şi în locului acelor tocméle şi obicine bune ce au fost atunci, au făcut alte tocméle şi obicine prin svintele mănăstiri oamenii ce nu să temu de Dumnedzău, carii au stă[s]tut să strîngă şi să agonesască numai şie şi să grijescu numai pre sine, iară svintele mănăstiri le-au lăsatu negrijite şi nesocotite şi le-au părăsitu, d-au rămas lipsite de toate lucrurile.

Pentru acéia domniia mea, vădzîndu slăbiciunea svinteloru beséreci şi părăsirea obicineloru celoru bune ce au fost mainte prin svintele mănăstiri, alta socotindu domniia mea şi scăderea ţă<rî>[1]ei, că de nu voru nevoi călugării toţi într-un chipu să agonesască, cine ce va avea şi cine ce va agonesi, să hie tot a mănăstirei, să ţie obşte, să nu tragă cineş şie, într-alt chip nu să vor putea ţinea svintele mănăstiri, pentru acéia, domniia mea am svătuit cu voia a patru sveatiteli a ţărîei, anume chir Anastasie arhiepiscop i mitropolit Suceavscoi şi Athanasie episcopul de Romanu şi Evloghie episcopul de Rădăuţi şi Mitrofanu episcopul de Huş, şi împreună cu tot svatulŭ domnii méle şi [şi] cu voia unora den cărugării de prin svintele mănăstiri, carii au avut frica lui Dumnădzău şi au <iu>[1]bit podvigul călugărescu, cu aceştea cu toţi împreună am tocmit şi am scris aicea tocmala obştei, să ţie pren toate svintele mănăstiri obşte, cum ţinu tutindénea în toată lumea, în Sveta Gora şi în ostrove şi cum ţinu şi aicea trei-patru mănăstiri.

Aş-am vrut şi am svătuit domniia mea cu călugării noştri, cu vlădicii şi cu svatul a toată ţara, să hie prin toate svintele mănăstiri obşte, cumu-i învăţătura den eva<n>[1]gheliia domnului nostru, lui Isus Hristos şi de la svinţii apostoli şi de la svintele săboră, cum scrie la săborul cel dentăiu şi al doile în şése capete şi la al şésele în patrudzăci de capete şi la al şéptele în noaosprădzéce capete, ca să nu îndrăznească cineva din călugări să dzică „cesta al mieu, cesta al tău", că unde iaste la mijloc să să chéme un lucru al tău, altul al mieu, nu să cade să să chéme viaţă călugărească, ce mai vîrtos săborul tălhărescu au dzisu părinţii că iaste.

Pentru acéia, după tocmala svintelor săboiare, am întărit şi amŭ tocmit cu scrisoare den svănta pravilă, ca să hie tuturor svintelor mănăs-

[1] *Omis.*

www.dacoromanica.ro

tiri obşte neclătită în véci. Iar de să va ispiti cineva cînduva să strîce tocmala obştei, hie macar domnu, hie vlă<di>[1]cu, hie egumenu, sau altu cineva din călu<gă>[1]ri, sau boiarenu, sau hie cine va hi, unul ca acela să hie proclétŭ de svintele săboare şi de noi de toţi.

Iară tocmala obştei a svi<n>[1]telor mănăstiri să hie aşea. De obşte. Nime den călugări să nu ţie nemică al său, nici cal, nici stupi, nici altu dobitoc, nemic, nici arătură, nici den afară nici dinlontru în mănăstire, nime nemică deusebi să nu ţie, fără numai înbrăcămente, şi chelşugel de va avea dentru răcodéliia sa să ţie cu blagosloveniia egumenului şi a duhovnicului său.

De mîncare. Călugării să mînce toţi în trepăzare, toţi asémenea, ca fraţii, de une[bu]bucate şi să bea toţi de o băutură şi să nu facă egumenii şi stariţii mîncări altele şi deusebi de cei mai săraci, ce într-un chip să mănînce şi să bea toţi, ca fraţii.

De egumeni. După acéia întăiu cu blagosloveniia milostivului Dumnădzău şi cu voia săborului, cine va hi ales să hie egumen, ca să hie ca un părinte tuturor şi de la toţi să aibă cinste, ca un părinte sufletescu. Însă egumenul să hie preutu şi să grijască de toţi ca un părinte de feciorii săi şi fără de făţărie să socotească, să înparţă tuturoru într-un chipu, cui ce-i va trebui şi trupéşte şi sufletéşte, după pravila lui svetii Vasilie, cum învaţă de dzice că unde sîntu lucrurile cele trupeşti depreună tuturor într-un chipu, acolo şi céle sufleteşti simtu depreună tuturoru într-un chip şi spăseniia într-un chip şi truda într-un chip şi nevoinţa într-un chip şi cununa.

De eşirea egumenu<lu>[1]i. Egumenul să nu iasă fără de vreme den mănăstire, unde-i va hi voia, ce să aibă iconomu, să trimiţă în trébe mai mănunte, iar unde va hi li[p]psa svintei mănăstiri, să margă egumenulu, cu ştirea şi cu svatul stariţilor să margă şi un frate, pre carele va vrea săborul, să margă cu nus.

Egumeniia să o ţie un anu încheiat şi, deaca să va înplea anul, să să prostească dennaintea săborului. Deci de voru socoti c-au nevoit cu tocmala cea sufletească şi cu obicina sventei mănăstiri, să aibă a cădea cu rugămente să-l roge să ţie egumeniia şi-ntr-altu an; iar de va hi petrecut anul cu nesocotinţă şi cu răsipă întru agonesită, pre altul să afle şi să-l roge să egumenească.

De stareţi. Iară stariţii, cine va hi ales, de nu va înbla după direptaate şi după tocmala svintelor mănăstiri, ce după samovoliia sa în

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

mî<n>[1]cări şi-n beţii şi în strunsură, unul ca acela să hie scos din stăriţie, ca o oae rîiiusă.

De chelşug. Iară chelşugul mănăstirei să nu îndrăznească să să ţie la sine, nici egumenul, nici alţi din stariţi, nime fără de cine vor alége săborul, să hie cu voia tuturor, să-l pue vistérnic sau clisiarhu.

Cine va ţinea deusebi. Iară de să va afla neştine din fraţi ţiindu cineva deusebi, unul ca acela să hie procleţit de săboru sau să să izgonească den fraţi. Care egumen sau stareţu sau altul den călugări fie de rudă de boiarenu, fie de tîrg, fie de ţară, fie de altă ţară, de va călca zapoveada ceştii scrisori ai nostre, ce e aleasă cu săborul, den svînta pravilă, de va ţinea cai, sau stupi, sau altu dobi<to>[1]c, sau arătură la fraţii săi sau la rudele sale sau la priiatenii săi, sau să dea bani întraslam, sau a face negoţu, săva dobitoc, săva miiare cu polo<bo>[1]ace, fie ce negoţu, să fie proclét şi treclét, anathema, marantha, amin.

De mîncare în chilii şi de oaspeţi. Prin chilii, nici bolnav nici sănătos să nu mînce nici să bea, fără numai apă. Iar la hramul beserecei şi cîndu să va tîmpla să vie domnu la mănăstire, atunci numai blagoslovim să mănînce şi să bea prin chilii, pentru oaspeţi, iar într-alte dzile preste anu, în ospătării să să ospetedze. De va fi vlădic sau egumenu sau boiarenu sau ctitoru să-i ospetedze egumenul la chiliia egumenului.

De săboru. Cîndu să va aduna săboru pentru trébele mănăstireşti, de va vrea săborul, dooa păhară blagoslovim să aducă, iar aiurea necăiuri, nici în chelariu, nici în pivniţă.

De eclisiiarhu, de iconomi şi de metoşari. Eclisiiarhul un anu închiiatŭ să cade să ţie eclisierşiia; aşijdere şi iconomii şi metoşarii.

Cine va hi pus să socotească, să nevoiască forte cu socotinţă pentru agonesita svintei mănăstiri, cu frica lui Dumnădzău şi cu dereptate. Iar deaca să va înplea anul să aducă agonesita ce va hi agonesit preste anu, să pue înnaintea săborului şi să ia blagoslovenie; iară de va hi nesocotitoru şi după samovoliia sa va răsipi semenţiiloru şi priiatenilor săi, unul ca acela să hie supt blăstămul svinţiloru oteţi şi nice anul să nu-l aştépte, ce să-l scoţă de sîrgu, ca un furu de besérecă şi de-aciia să n-aibă credinţă pre nemică, nici dintr-un loc nici den afară mănăstirei.

De coconi şi de mas. Coconi mici, în mănăstire, să nu petreacă, nici muiare nice ţiganăcă sau călugăriţă să nu mîe în mănăstire, nici poslușnic mireanu să petreacă să mîe înlontru în mănăstire, ce den afară unde va hi casa de-aceea făcută.

---

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

De slugi. Egumenii să n-aibă slugi curteni, ce să aibă poslușnic să slujască. Doi cai aleș să hie de trébele egumenului, de slujbă, iară de-aciia toți să hie de obște.

De samă. Egumenul sau hiecarele să dea samă înnaintea săborului de ce va hi cheltuit și cine ce va dobîndi pre la sementii, sau la priiateni, să arate înnaintea egumenului, să să blagoslovască. Și de va socoti egumenul că-i va hi de treabă și de polzŭ să-i lase, iar de nu, în mănăstire să să ia.

De strainici. De la alte mănăstiri, hie de unde, de va veni vreun frate, să petreacă în mănăstire, să ție obicina mănăstirei; iară de nu-i va plăcea, să iasă din mănăstire.

De săhăstrie. Și den frați cine va vrea să iasă în săhăstrie, să hie cu blagosloveniia săborului și a egumenului; de va asculta de săboru și de egumenu, să petreacă cu Dumnădzău, iar de nu, să-l întorcă în mănăstire să hie suptu ascultare și-n locul lui, altul să blagoslovască, pre carele va iubi petrecerea pustiei să o petreacă cum să cade.

Pentru acéia, domniia mea amu întărit și am tocmit și aceștii svinte mănăstiri ai nostre, anume Dragomirna, unde iaste hramulŭ сѣшествїе сѣтаго дх҃а[1]. Și pre mai <ma>[2]re credință și tărie, am pus și pecétea domnii méle.

Iar de nu să va pleca neștine, cînduva, au în dzilele domnii méle, au pre cine va alége Dumnădzău, după viiața nostră, să hie domnu țărîei Moldovei, să hie arătatŭ unul ca acela, cu temnița să hie certatu, pînă cîndu să va smeri, că scrie apostolŭ Pavel: „Dați pre unul ca acela dosădzei întru zmăcinarea trupului, ca să să izbăvască sufletul lui", <într>[3]u dzua domnului nostru, a căruia iaste slava în véci, aminŭ.

Ѣ лѣтw ҳ҃зрлѕ мѣсеца сентѣмврїѣ к҃.
Ив Мирон Бръновски воєводѫ <m. p.>.
<Pe îndoitură:> Писал поп Лвгин wт Іаш[4].

Bibl. Acad., LXXXVI/14.

Orig., perg. (72 × 53), pecete atîrnată, lipsă; patru peceți ale episcopilor, aplicate. Pe cea a episcopului de Roman, lizibilă legenda ꙗѳанасіе епкпъ Романѕ[5].

[1] Coborîrea Duhului sfînt.
[2] Omis.
[3] Loc rupt.
[4] În anul 7135 <1626> luna septembrie 20. Io Miron Bărnovschi voievod. A scris popa Loghin din Iași.
[5] Athanasie episcop de Roman.

www.dacoromanica.ro

1626 (7135) septembrie 20.

Miron Barnovschi voievod stabileşte cu sfatul ţării reguli de viaţă călugărească de respectat în toate mănăstirile din ţară, inclusiv în m-rea Sucevița.

† Благоволенїем безначѣлнаго Ѻтца и съ поспѣшенїем прнсносѫщнаго Сына и съвръшенїем свѣтаго и животворѧщаго Дх҃а, иже wт Ѻтца неѯходѧи и на Сынѣ почивлѫ, троица свѣтла, нераздѣлимаа въ трех҃ едино божество, нераздѣлно славимаа и нынѣ и прнсно и въ вѣкы вѣкwмь, амнь[1].

Adecă noi, bunul creştin şi-ntru Isus Hristos credincios, Io Miron Moghila voevoda, cu mila lui Dumnedzău, domnu ţărîei Moldovei. Vrut-am şi am usărduit cu toată inima şi cu tot sufletul nostru, cu putérea ce am avut de la Dumnedzău dăruită, după mila ce ne-au miluit svenţia sa, cu domnie în scaunul şi-n moşiia domnie méle, ca să socotim şi să tocmim toate lucrurile céle dumnedzăeşti şi a sventelor beséreci şi mai vîrtos tocméle şi obicinele céle bune să întărim şi céle stricate de oameni nesocotitori să le tocmim, după cum au nevoit şi-ntru-<n>tăia dată şi domnii cei bătrîni, de-au făcut şi au întărit prin svintele mănăstiri tocmală şi obicină bună, de n-au agonisit cineş şie, nici au ţinut cineş al său, nici s-au grijit cineş pre sine, ce au nevoit toţi călugării de agonesit în svînta mănăstire şi au grijit numai de paza sventei beséreci şi de pravila călugărească. Iar în vrémea de acmu acéle toate s-au stricat şi-n locul acelor tocméle bune şi obicine ce au fost atunci au făcut alte tocméle şi obicine pren sventele mănăstiri oamenii ceia ce nu să temu de Dumnedzău, carii au stătut să strîngă şi să agonisască nămai şie şi să grijască numai pre sine, iară sventele mănăstiri le-au lăsat negrijite şi nesocotite şi le-au părăsitu, de-au rămas lipsite de toate lucrurile.

Pentru acea domniia mea, vădzindu slăbiciunea svintelor beséreci şi părăsirea obicinelor bune ce au fost mainte pren svintele mănăstiri, alta socotindu domniia mea şi scădérea ţărîei, că de nu vor nevoi călugării toţi într-un chip să agonisască cine ce va avea şi cine ce va agonisi să fie tot a mănăstirie, să ţie obşte, să nu tragă cineş şie, într-alt chip nu se vor putea ţinea svintele mănăstiri, pentru acea, domniia mea am svătuit cu voia a patru svetiteli a ţărîei, anume chir Anastasie arhiepiscopŭ i mitropolit Suceavschii şi Athanasie episcopŭ Romanschii şi Evloghie epis-

[1] Traducerea textului slav se află la documentul anterior, în notă.

www.dacoromanica.ro

scopŭ Radovschii şi Mitrofan episcopŭ Huşschii, şi înpreună cu tot svatul domnie méle şi cu voia unora den călugări de prin svintele mănăstiri, carii au avut frica lui Dumnedzău şi au iubit podvidul călu<gă>[1]rescu, cu aceştia cu toţi înpreună am tocmit şi am scris aicea tocmala obştei, să ţie prin toate svintele mănăstiri obşte cum ţinu tutindinea în toată lumea, în Svetaa Gora şi printr-alte locuri şi prin ostrove şi cum ţin şi aicea trei-patru mănăstiri.

Aşe-am vrut şi am svătuit domniia mea cu călugării noştri, cu vlădicii şi cu svatul a toată ţara, să fie pren toate sventele mănăstiri obşte, cumu-i învăţetura den evanghelia domnului nostru Isus Hristos şi de la sventii apostolî şi de la sventele săboară, cum scrie săborul cel de întăiu şi al doile în sése capete şi la al şésele în patrudzeci de capete şi l-al şéptele în noasprădzéci capete, ca să îndrăznească cineva din călugări să dzică cesta al mieu, cesta al tău, că unde iaste la mijloc să să chéme un lucru al tău, altul al mieu, nu să cade să să chéme viiaţă călugărească, ce mai vîrtos săborul tălhărescu, au dzis părinţii că iaste.

Pentru acéia, după tocmala sventelor săboară am întărit şi am tocmit cu scrisoarea den svî<n>[1]ta pravilă, ca să fie tutu<ro>[1]r svintelor mănăstiri obşte neclătită în véci. Iară de să va ispiti neştine cînduva să strice tocmala obştei, fie macar domnu, fie vlădic, fie egumen, sau altcineva din călugări, sau boiarin, sau fie cine va fi, unul ca acela să fie proclét de svintele săboară şi de noi, de toţi.

Iară tocmala obştei a svintelorŭ mănăstiri să fie aşé :

De obşte. Nime den călugări să nu ţie al său, nice cal, nici stupi, nici altu dobitoc, nemică, nici arătură, nici din n-afară, nice dinlontru în mănăstire, nemică deosebi să nu ţie, fără numai înbrăcămente, şi chelşug ce va avea dentru răcodélia sa să ţie cu blagoslovenia egumenului şi a duhovnicului său.

De mîncare. Călugării să mănînce în trepăzare, toţi asémenea ca fraţii, de une bucate şi să bea toţi de o băutură şi să nu facă egumenii şi stareţii mîncări alte şi deusebi de cii mai săraci, ce într-u<n>[1] chip să mănînce şi să bea toţi ca fraţii.

De egumeni. După acéia întăiu cu blagosloveniia milostivului Dumnedzău şi cu voia săborului, cine va fi alesu să fie egumen ca să fie ca un părinte tuturor şi de la toţi să aibă cinste ca un părinte sufletescu. Însă egumenul să fie preut şi să grijască de toţi, ca un părinte de feciorii săi şi fără făţărie să socotească să înparţă tuturor într-un chip, cui ce trebuiaşti şi trupéşte şi sufletéşte, după pravila lui svetîi Vasilie velichii,

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

cum învaţă, de dzice că unde sintu lucrurile céle bune trupeşti depreună tuturor într-un chip, acolo şi céle sufleteşti simtu depreună tuturor într-u<n>[1] chip şi spasenia într-u<n>[1] chip şi truda într-un chip şi nevoinţa într-un chip şi cununa.

De eşirea egumenului. Egumenul să nu iasă afară făr-de vréme de în mănăstire unde-i va fi voia, ce să aibă iconom să-l trimiţă în trébe mai mănunte, iar unde va fi lip[p]sa sventei mănăstiri, să margă egumenul, cu ştirea şi cu svatul stareţilor, să margă şi un frate, pre carele va vrea săborul să margă cu nusul. Egumeniia să o ţie un anu încheiat şi deacă să va înplea anul să să prostească dinnaintea săborului. Deci de vor socoti că au nevoit tocmala cea sufletească şi cu obicina sventei mănăstiri, să aibă a cădea cu rugămente, să-l roage să ţie egumeniia şi-ntr-alt anu. Iar de nu va fi nevoit şi nu va fi socotit să petreacă anul cu socotinţă şi va fi fost cu răsipă întru agonisită, pre altul să afle să-l roage să egumenească.

De stareţŭ. Iară stareţii cine va fi alesu în stăriţie, de nu va înbla după direptate şi după tocmala a svintei mănăstiri, ce după samovolia sa, în mîncări şi-n beţii şi-n strînsură, unul ca acela să hie scos din stăriţie, ca o oae rîioasă.

De chelşug. Iară chelşugul mănăstiriei să nu îndrăznească să-l ţie la sine, nice egumenul, nice alţi din stariţi, nime, fără de cine va alége săborul, să fie cu voia tuturol, să-l pue vistérnic sau eclisiiarhu.

Cine va ţinea dcosebi. Iară cine să va afla neştine den fraţi, ţiindu ceva deosebi, unul ca acela de săbor să fie procleţit, sau să să izgonească din fraţi. Care egumen sau stareţŭ sau altŭcineva din călugări, fie rudă de boiariu, fie de tîrgu, fie de ţară, fie de altă ţară, de va călca zapoveada ceştii scrisori ai noastre, ce e aleasă cu săborul den svînta pravilă, de va ţinea cai sau stupi sau de altŭ dobitoc sau arătură la fraţii săi sau la rudele sale sau la priiatinii săi sau să dea bani întru aslam sau a face negoţ săvai dobitoc săva miiare cu poloboacele, sau fie ce negoţ, să fie proclét şi de triclét, anathima, maranatha, amin.

De mîncare în chilii şi de oaspeţi. Prin chilii, nici bolnav nice sănătos să nu mănînce nice să bea, făr' numai apă.

Iară la hramul besérecei şi cîndu să va tîmpla să vie domnul la mănăstire, atunci numai blagoslovim să mănînce şi să bea prin chilii, prentru oaspeţii, iar într-alte dzile prespe anu, în ospătărie să se ospetédze. De va fi vlădicu sau egumen sau boiarin sau ctitor să-i ospetédze egumenul la chilia egumenului.

---

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

De săborŭ. Cîndu să va aduna săbor pen trébe mănăstireşti, de va vrea săborul doa păhară blagoslovim să aducă, iar alurea necăiuri, nici în chelariu, nici în pivniţă.

De eclisiiarhu, de iconomi, de metoşari.

Eclisiiarhul un anu încheiat să cade să ţie eclisierşiia; aşijdere şi iconomiia şi metoşarii, cine unde va fi pus să socotească, să nevoiască foarte cu socotinţă prentru agonisita sventei mănăstiri, cu frica lui Dumnedzău şi cu direptate. Iar dacă să va înplea anul să aducă agonisita ce va hi agonisit prespe anu să pue înnaintea săborului şi să ia blagoslovenie. Iară de va fi nesocotitor şi după samovoleia sa va răsipi sementiilor şi priiatinilor săi, unul ca acela să fie suptu blăstămul svinţilor părinţi şi nici anul să nu-l aştépte, ce se-l scoaţă de sergu, ca pre un fur de besérecă, şi de-aciia să n-aibă credenţă pre nemică, nici dinlontru, nici din afară în mănăstire.

De coconi. Coconi mici în mănăstire să nu petreacă, nici muiare nici ţigancă sau călugăriţă să nu mîe în mănăstire, ce den afară, unde va fi casă de-acea făcută.

De slugi. Egumenul să nu aibă slugi curténi, ce să aibă poslušnic, să slujască.

De samă. Egumenul sau hie carele să dea samă înnaintea săborului de ce va fi cheltuit şi cine va fi dobîndit pre la sementii sau la priiateni să aréte înnaintea egumenului, să blagoslovască. Şi de va socoti egumenul că-i va fi de treabă şi de polzŭ să-i lasă, iar de nu, în mănăstire să să ia. Doi cai aleşi să fie de trébele egumenului, de slujbă, iar de-acii toţi, să fie de obşte.

De stranici. De la alte mănăstiri, hie de unde, de va veni vreun frate să petreacă în mănăstire, să ţie obicina mănăstirii, iar de nu-i va plăcea, să iasă din mănăstire.

De săhastri. Şi din fraţi, cine va vrea să iasă în săhăstrie, să hie cu blagoslovenia săborului şi a egumenului: de va asculta de săbor şi de egumen, să petreacă cu Dumnedzău, iar de nu, să-lu întoarcă în mănăstire, să hie suptu ascultare, şi-n locul lui altul să să blagoslovască, pre carele va iubi petrécerea pustiei, să petreacă cum că cade.

Pentru acea domniia mea am întărit şi am tocmit şi aceştii sfinte mănăstiri ce iaste moşiia domnii méle, de Movileşti zîdită, anume Suceviţa, unde iaste hramul свѣтаго въскрѣсенїа Господа Бога нашего Іѣсса Христа[1].

Şi pri mai mare credinţă şi tărie am pus şi pecétea domnii méle.

---

[1] Sfintei învieri a domnului Dumnezeului nostru, Isus Hristos.

www.dacoromanica.ro

Iar pre cine va alége Dumnedzău, după viiaţa noastră, să hie domnu ţărîei Moldoveei şi de nu să va pleca neştine cînduva, unul ca acela să hie arătat şi cu temniţa să fie certat, pînă cîndu să va smeri, că scrie apostolŭ Pavel: „Daţi pre unul ca acela dosădziiei întru zmăcinarea trupului, ca să să izbăvască sufletul lui", întru dzuoa domnului nostru Isus Hristos, a căruia iaste slava în véci, amin.

Е лѣто ҂ѕрлѕ сентевріи к̃ дьны.
Ив Мирон Бръновски воевода ‹m. p.›.

M-rea Suceviţa, sub dată.

Orig., perg. (58 × 59), pecete atîrnată, 4 peceţi aplicate: a mitropoliei şi ale episcopilor.

O fotocopie la Bibl. Acad., Fotografii, IV/22, altă fotocopie ibidem, Filiala Iaşi, II/62.

EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.*, p. 129—133; Codrescu, *Uricariul*, XIV, p. 172—179; Urechia, *Document* (cu facsimil).

123

1626 (7135) septembrie 20.

Miron Barnovschi voievod întăreşte Nastasiei, soţia lui Vrabie postelnic, satul Brezăni din ţinutul Fălciu.

Suret di pi ispisoc sîrbăsc di la Miron Ba‹r›novschii Moghila voevod, din let 7135 ‹1626› săptemvrie 20.

Precum au vinit înainte noastră şi înainte sfatului nostru, Nastasăe, giupineasa răposatului Vrabii fost postelnic, şi s-au pîrît di faţi înainte noastră cu sluga noastră, Ion biv comis, pentru satul Brezănii, ci esti în ţînutu Fălciiului, zăcînd Ion comisul că ari fimeia lui moşăi acolo într-acel satu, şi au arătat noă şi ispisoc di la Ştefan Tomşa voevod, precum ş-au luat acel satu pentru viclenii, cînd au prebegit Vrabii postelnic şi i s-au dat lui. Iar giupineasa Vrăbioai au arătat noă dres şi uric di cumpărătură di la Costandin voevod precum au fost acel satu cumpărătură boierului ei, Vrabii postelnic, precum au adus înainte noastră şi marturi, oamini buni, şi au mărturisătu înainte acestor obrază precum esti cumpărătură boieriului său ace parti di ocină.

Pentru aceia, domnie me şi cu tot sfatul nostru am socotit şi am aflat precum acel uric a lui Ion, di la Ştefan voevod esti viclean, di vremi ci atunce nu s-au luat nici un satu pentru viclenie. Deci, domnie me am giudecatu după lege ţării şi au rămas Ion comisu din toată lege

www.dacoromanica.ro

noastră. Iar pe giupineasa Nastasăe Vrăbioai s-au îndreptat dinainte noastră şi dinainte divanului domniei mele şi au pus fieräi 12 zloţi în visterie domniei mele. Pentru aceia de acum înainti să nu aibă a mai pîrî nici a dobîndi Ion comis pi giupineasa Nastasăe Vrăbioai pentru această pîră, niciodată în veci.

Şi altul să nu să amestici în veci, preste această carti a domniei meli.

Dumitraşcu vel logofăt.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LXXXVI/8.
Copie din 1827 după trad. din 1782.

124

1626 (7135) septembrie 23, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod scrie dregătorilor domneşti din ţinutul Neamţ să lase în pace averea din satul Girov a m-rii Aron Vodă.

† Ѡ Мирон Бърновски Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Пишем господство ми въсѣхъ слугам нашим, елнци кют ходити съ службаѫ господства ми по волост Немецкои, ако ѵзрите сіе лист господства ми вижѣ да имаите ѡставите сѣло Ѵмирно двор и въси комати колнци имают молебнци нашн, калугъри ѡт свѣта монастир ѡт царинѫ, что сѣ именует монастир Ѧрон воводаї, что имают до село Цирое въ ничтоже не валѵите им комати ни потегнѵте ради нишиѫ людї или радї нишиѫ селаѫ и радї того село Цирое ещѣ да не потегнѵте нъ да имаите възати ѡт того село ѡт Цирое за дабилѫ, а комати свѣтѣи монастир въ ничтоже не валѵите иѫ, нъ да бъдет сѣло Ѵмирно комати свѣтѣи монастир.

И ви, пъркълабн и глобнич и подводарн, въ ничтоже не валѵите иѫ ни волн за подводе не възмите.

Того радї никто да не смѣют иѫ валовати ѡт слуги нашн прѣд сим листом господства мн. Инако да и<е бъд>[1] ет.

Ѵ Іас, в лѣт ҳѕрлѕ септемврїе кг.

† Господинъ казал.

Ѡ Мирон Бръновски воевода < m. p. >.

† Шандр < писал >.

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem domnia mea tuturor slugilor noastre, cîţi veţi umbla cu slujbele domniei mele prin ţinutul Neamţului. Dacă veţi vedea această carte a domniei mele, voi să aveţi a lăsa foarte în pace curtea şi toată averea, cît au rugătorii noştri, călugării de la sfînta mănăstire din ţarină, ce se numeşte mănăstirea lui Aron voievod, ce au la satul Girov. Întru nimic să nu le tulburaţi averea, nici să o trageţi pentru alţi oameni sau pentru alte sate. Şi pentru acest sat Girov încă să nu trageţi ci să luaţi din acest sat, din Girov, pentru dabilă, şi averea sfintei mănăstiri întru nimic să n-o tulburaţi, ci să fie foarte în pace averea sfintei mănăstiri.

Şi voi, pîrcălabi şi globnici şi podvodari, întru nimic să nu-i tulburaţi, nici să nu luaţi boii pentru podvoade.

Pentru aceea, nimeni dintre slugile noastre să nu îndrăznească să-i tulbure înaintea acestei cărţi a domniei mele. Altfel să nu fie.

La Iaşi, în anul 7135 ‹1626› septembrie 23.

† Domnul a spus.

Io Miron Bărnovschi voievod ‹m.p.›.

† Şaidir ‹a scris›.

Bibl. Acad., LXXVII/50.
Orig., hîrtie (30,5 × 19,5), pecete aplicată.

125

1626 (7135) septembrie 25.

Bogdan pitarul vinde lui Dumitraşcu mare logofăt două mori în satul Găgeşti, pe apa Putnii.

Ve leat 7135 ‹1626› luna septemvrie 25.

Eu Bogdan pitariul scriu şi mărturisăscu cu acest zapis al meu cum am vîndut doă mori într-o casi din Găgeşti, din Gîrla Putnii, supt Măgură, cum sint gata, de umblă pe făină, aşa le-am vîndut dumisale logofătului celui mari, lui Dumitraşcu, drept 120 de galbeni, bani buni, ca se fie dumisale de acum înainte moşie şi să-ş facă dumnalui ispisoc domnescu.

Şi într-această tocmală au fost dumnalui Ghenghe vornicul cel mari şi dumnalui Lupul vornicu mari de ţara de sus şi Gheorghe Baş‹otă› visternic şi Toma postelnicu şi Pătraşcu Ciolpan jicnicer şi Costachi

www.dacoromanica.ro

vel sulgeriu şi Toader vel pitariu şi Şerban vel jicnicer şi alţi mulţi boeri, la cari s-au şi iscălit.

Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, VII/28, nr. 4.
Copie din 1815.

126

<1626 septembrie> 25.

Oprea pîrcălabul de Hîrlău dă mărturie că Gherghina şi Lucoci au stăpînit din satul Lătăi fiecare cîte o jumătate.

† Eu, Oprea pîrcălabul de Hîrlău, dăm ştire cum au venit Lucoci din Lătăi şi cu Gherghina de-acolea cu cinstită cartea măriei sale lui vodă la noi, scriind în carte lui vodă să strîngem oameni buni, megiiaş din sus şi din gios.

Strîns-am şi i-am întrebat cum au ţinut Gherghina şi <cu>[1] Lucoci în sat în Lătăi; ei au mărturisit aeşti megi<ia>[1]ş anume Berezan vătaful din Nălipeşti şi Lupul din Nemîndri şi Ionel de-acolea şi Ilea, feciorul lui Pătraşcan din Piciorogani, şi mulţi omeni buni megiiaş au mărturisit naintea nostră c-au ţinut Gherghina şi cu Lucoci în sat în Lătăi tot în giumă<ăta>[1]te. Ş-am vădzut şi noi stîlpii pre mijlocul satului ce-au fost hotărît Zupco ce-au fost pîrcălab şi cu Gr<o>[2]zav ce-au fost hotnog şi cu aeşti megiiaş carii mărturisescu de faţă naintea nostră c-au ţinut tot în giumătate.

Aşé mărturisim noi cu sufletele noastre. Şi pre mai mare mărturie ne-am pus peceţile, să să ştie.

† Pis ..... [3] 25.

† Az Oprea pîrcălab iscal.

† Eléia.

† Bărăzan vătavolo [4].

<Pe verso, un început de act:> † Milostive şi luminate doamne, dăm ştire măriei dumitale c-au venit Lucoci din Lătăi, cu cinstita cartea măriei dumitale.

Arh. St. Iaşi, CCCXXI/106.
Orig., hîrtie (31,5 × 20,5), cinci peceţi aplicate.
Datat după doc. din 1626 septembrie 12.

[1] Loc rupt.
[2] Omis.
[3] Text ilizibil, pătat din cauza peceţilor.
[4] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

1626 (7135) septembrie 26, Iaşi.

Dumitraşcu Buciumaş şătrar şi soţia lui, Stanca, vînd lui Miron Barnovschi o moară în satul Popoşeşti.

Adecă eu, Dumitraşcu Buciumaş şătrariul, şi giupîneasa mea, Stanca, scriem şi mărturisim cu acestu zapis al nostru cum noi de bunăvoe noastră, de nime nevoiţi nici asupriţi, ce de a noastră bunăvoe, am vîndut o moară gata de umblă în Gîrla Putnii, în sat în Popoşeşti şi cu loc din hotarul satului, din Popoşeşti, ce să va alege parte acei moşii şi altu vad de moară, aşijderile acole, mai sus de acesta ce iaste gata. Şi o am vîndut mării sale domnului nostru, Io Miron Bărnovschi Movila voevod, cu mila lui Dumnezău, domnu ţării Moldavii, dreptu optuzeci de galbeni.

Şi ne-au dat banii toţi deplin întru mînile noastre dinaintea dumnalor tuturor boerilor mării dumisale, anume Dumitraşcu Ştefan vel logofăt i Dumitraşcu Ghenghea vel vornic de ţara de gios i Nicoară hatman i pîrcălab Sucevii i Lupul vel vornic de ţara de sus i Lupul vel spatar i Dumitraşco vel ceaşnic i Grama vel stolnic i Furtuna vel clucer i Toderaşco vel pitar i Simion Gheuca vel medelnicer i Lazăr vel şătrar şi dinainte tuturor boerilor, mari şi mici.

Dreptu aceia, cui o va dărui mărie sa, ca să le hie dreaptă ocenă şi moşie cu tot venitul, nerăscumpărată în veci.

Şi pentru mai mare credinţa ne-am pus şi peceţile într-acestu zapis, ca să să ştie.

U Ias, v let 7135 <1626> săptemvrie 26.

Dumitraşcu Ghenghea vel vornic.

Nicoară hatman.

Dumitraşcu ceaşnic.

Lupul vel spatar.

Grama vel stolnic.

Arh. St. Buc., ms 580 f. 29.
Copie din 1802.

www.dacoromanica.ro

1626 (7135) septembrie 30, Iaşi.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt şi cu alţi boieri din sfatul domnesc dau mărturie că Simion Gheuca întoarce lui Pană vistiernic satul Unguraşi pe Moldova în ţinutul Neamţ, pus zălog pentru 300 de galbeni.

† Се оубо мн, Дѧмитрашко Щефан вел логофет и Гіанґѣ вел дворник долнѣи земли и Никоаръ Хетман и Лѵпѵл вел дворник горнѣи земли и Лѵпѵл вел спътар и Грама вел столник и Костакн вел сѫлжар и Шербѵ вел житничар и Гєѡргіє Башотъ вторн вистѣрник и Чеѣан дворник и Гєѡргіє Рошка вистѣрник и Тома постелник и Іѡнашко Пѣникѵл сѫлжар и Ѩрсеніе логофът и Дѧмитрѵ Бѵхѵш постелник и Чолпан житничар и Стратѵл чашник и Гєѡргіє Жора къмъраш и прочїнѫ болѣри и вонни прѣднѫ[1].

Adecă au venit înnaintea noastră Simion Gheuca vel medelnicear de bunăvoia sa, de nime nevoit nici asuprit, şi s-au tocmit cu Pană vistiarnicul, dereptŭ un sat anume Unguraşii pre Moldova în ţînutul Neamţului. Ce acel sat fostu-l-au pus zălog Pană vistérnicul la Simion spătariul, în dzileli lui Gaşpar vodă, derept trei sute de galbeni, bani buni, şi-au priimit ca să-i dea banii şi să-ş ţie satul. Deci Pană vistérnicul s-au sculat şi i-au dat tre<i>[2] sute de galbeni buni dinaintea noastră în mînule lui Simion medelnicearíul şi banii i-au numărat Ştefan Moi<mă>[2]scul şi Dima Croilă i Iane vătavulu. Iar dumnealui Simion medelnicearíul i-au dat acel sat ce mai sus scrie, Unguraşii pre Moldova, în mînule lui Pană vistérnicul şi cu toate derésele, cîte au avut pre acel sat, ca să-i hie dereaptă moşie şi răscumpărătură.

Deci noi, deac-am vădzut a lor de bunăvoe tocmală, noi încă i-am făcut dumisale lui Pană vistérnicul cest zapis ca să-i <hie>[2] de credinţă pînă cîndu-ş va face şi deres domnescu pre acel sat ce mai sus scrie, Unguraşii.

Iar să va mai scoate Simion Gheuca medelnicearíul nescai derése pre acel sat cînduva sau altu cineva de oamenii lui, ca să nu să creadză.

---

[1] + Iată dar noi, Dumitraşco Ştefan mare logofăt şi Ghianghea mare vornic al ţării de jos şi Nicoară hatman şi Lupul mare vornic al ţării de sus şi Lupul mare spătar şi Grama mare stolnic şi Costachi mare sulger şi Şerbu mare jitnicer şi Gheorghie Başotă al doilea vistiernic şi Cehan vornic şi Gheorghie Roşca vistiernic şi Toma postelnic şi Ionaşco Peaicul sulger şi Arsenie logofăt şi Dumitru Buhuş postelnic şi Ciolpan jitnicer şi Stratul ceaşnic şi Gheorghie Jora cămăraş şi ceilalţi boieri şi cşteni de frunte.

[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

De aceasta scriem şi mai pre mare credinţă pusu-ne-am iscăliturile şi peceţele într-acest zapis, ca să să ştie.

Оу Іас, лѣт ҳ҃зрлѕ септемврїѣ л҃.
Дѹмитрашко Щефан вел логофет[1].
Їз Гіангѣ вел дворник т. р.
Никодръ Хатман.
Γιαννάκις προην ποστελνικος.
Їз Лѹпѹл вел дворник.
.....[2] προυν βαμασες.
Їз Гюргѣ Башотж вистѣрник.
Μαν..[2] Κοτζης καμαναρης.
† Їз Пътрашко Чолпан житничар[3].

Bibl. Acad., CCXX/47.
Orig., hîrtie (41,5 × 28), nouă peceţi aplicate.
Ionaşco Peaicul apare sulger la această dată (1626 septembrie 30), jitnicer la 1627 mai 26 şi iunie 11, ca la 1627 noiembrie 9 să fie din nou sulger. Nu socotim greşit văleatul 7135 din doc. de faţă, în loc de 7136, aşa cum s-ar deduce din cursus honorum al lui Ionaşco Peaicul, deoarece un alt martor din doc. de faţă (Ionaşco) Cehan vornic nu mai apare ca vornic la 1627 septembrie 30 (ci mare pitar, încă de la 13 martie 1627).

129

‹Circa 1626 octombrie›, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Toderaşco cămăraş părţi din satul Ungurași în ţinutul Neamţ pe Moldova și din satul Boureni.

† Ѡ Мирон Барновскїи воевода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Ѡже прїиде прѣд нами и прѣд нашеми болѣри наше болѣрии вѣрнїи, Панъ вистѣрник, по его доброю волю и продал своего правою ѡтнинѹ и кѹпежно ѡт непрнвилїѧ за кѹпежнѹ что имал ѡт Радѹл воевода и за потврѣжденїе ѡт Гашпар воевода половина ѡт селѡ Ѹнгѹраши внишѣа част на Молдавѣ в волост Немецкомѹ. Тоа продал слѹѕн наш вѣрнїи, Тодерашкови къмъраш, за трнста

[1] Toate semnăturile sînt autografe.
[2] Semnătură indescifrabilă.
[3] La Iaşi, anul 7135 ‹1626› septembrie 30. Dumitraşco Ştefan mare logofăt. Eu Ghianghca mare vornic. Nicoară hatman. Ianachi fost postelnic. Eu Lupul mare vornic... fost vameş. Eu Ghiorghe Başotă vistiernic. Man... Coţis cămănar. + Eu Pătraşco Ciolpan jitnicer.

www.dacoromanica.ro

ѫги жолтѣ, что тоа пол село било и кѫпежно Панъви внетѣрник wт Пъскълина, кнѣгинѣ Іакwми пръкълаб, а Пъскълини Іакомисси било кѫпежно къкѫпѣ съ пан ем, Іакоми пръкълаб, wт Пъскълина, кнѣгинѣ Строич логофет, и wт сынъ ем, Иwнашко, сынъ Строич.

И wт том тиже продал емѫ Панъ внетѣрник и дрѫга част wт тогоже село wт нижнѣа част съ част замѣстѫ за млин на Тополицъ и на рѣцѣ Молдавѣ, что било и емѫ кѫпежно wт Глигорїе Дрѫгъ и wт жена его, Соломїѧ, и wт сыни иѫ, Иwн и Пънтелеи и Дѫмитрашко и Єремїѧ. Тоа продал пакиже слѫжи наш, Тодерашкови къмъраш, за пѱ талери сребъ [1].

И тиже продал емѫ и дрѫгаа част wт тоа пол село wт нижнѣа част что било и емѫ кѫпежно wт поп Тодер, сынъ Іwн Тодерицъ. Тоа продал емѫ за седимдесѣт талер сребъ.

И тиже продал емѫ и дрѫгаа част wт тоа пол село что било и емѫ кѫпежно wт Мърика, дъщиа Радѫл, и wт сынове ем, Гаврил и Лариwн и Щефан и Келсїѧ и Ѩнна, въсѣ част им за дѣднинѫ и за кѫпежно. Тоа продал емѫ за пѣ талер сребъ.

И тиже продал емѫ и дрѫгаа част wт тогоже село что имал Панъ внетѣрник за кѫпежно wт Мърика и wт Лѫпѫ, сынъ Дръган. Тоа продал емѫ за пѣ талер сребъ.

И тиже продал Панъ внетѣрник и дрѫгиѫ части за wтнинѫ wт село Бобрѣнн, четири жирѣбїи за домове, что било емѫ кѫпежно три жирѣбїи wт Миръѫцъ Храницъ. Ѩ когда бил при дьни Гашпар воевода въпадоше Панъ внетѣрник въ една неволю и продал тиѫ г̃ жирѣбїи Гїwргїеви Нъврѫпъскѫл. Ѩ потом пакиже ходил Нъврѫпъскѫл въ една дан и зостал съ нѣкиѫ пинѣжи и тиже продал Панъви внетѣрник а една жирѣбїе продал емѫ Ѩрсенїе, брат Гєwргїе Нъврѫпъскѫл.

Тѣм радї тиѫ частї въсиѫ вишеписани како да ест и wт нас слѫжи наш, Тодерашкови къмъраш, правїи wтнинн и кѫпежни, съ въсем доходом. И ин да сѣ не ѫмишлет.

Пис ѫ Іас, в лѣт ϡзр...[2].

† Сам господинъ велѣл.

Иw Мирон Бръновски воевода <m. p.>.

† Боръльѣнѫл <писал>.

† Io Miron Barnovschi voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri credinciosul nostru boier, Pană vistiernic, de bunăvoia lui şi a vîndut dreapta sa ocină şi cumpărătură, din privilegiul de cumpărătură, ce a avut de la Radul voievod, şi de întărire de la Gaşpar voievod, jumătate

[1] Cuvînt adăugat.
[2] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

din satul Ungurașii, partea de sus, pe Moldova, în ținutul Neamțului. Aceasta a vîndut-o slugii noastre credincioase, Toderașco cămăraș, pentru trei sute ughi galbeni, căci această jumătate de sat i-a fost cumpărătură lui Pană vistiernic de la Păscălina, cneaghina lui Iacomi pîrcălab, iar Păscălinei Iacomiasa i-a fost cumpărătură dimpreună cu panul ei, Iacomi pîrcălab, de la Păscălina, cneaghina lui Stroici logofăt, și de la fiul ei, Ionașco, fiul lui Stroici.

Și întru aceasta de asemenea i-a vîndut Pană vistiernic și altă parte din același sat, din partea de jos, cu parte de loc de moară la Topoliță și la rîul Moldova, ce i-a fost și lui cumpărătură de la Gligorie Drugă și de la soția lui, Solomia, și de la fiii lor, Ion și Păntelei și Dumitrașco și Eremia. Aceasta a vîndut-o tot slugii noastre, Toderașco cămăraș, pentru 88 taleri de argint [1].

Și de asemenea i-a vîndut și altă parte din această jumătate de sat, din partea de jos, ce i-a fost și lui cumpărătură de la popa Toader, fiul lui Ion Toderiță. Aceasta i-a vîndut pentru șaptezeci taleri de argint.

Și de asemenea i-a vîndut și altă parte din această jumătate de sat, ce i-a fost și lui cumpărătură de la Mărica, fiica lui Radul, și de la fiii ei, Gavril și Larion și Ștefan și Chelsia și Ana, toată partea lor de moștenire și de cumpărătură. Aceasta i-a vîndut pentru 85 taleri de argint.

Și de asemenea i-a vîndut și altă parte tot din același sat, ce a avut Pană vistiernic de cumpărătură de la Mărica și de la Lupul, fiul lui Drăgan. Aceasta i-a vîndut-o pentru 85 taleri de argint.

Și de asemenea a vîndut Pană vistiernic și alte părți de ocină din satul Boureni, patru jirebii de case, ce i-au fost cumpărătură, trei jirebii de la Mirăuță Hraniță.

Iar cînd a fost în zilele lui Gașpar voievod, a căzut Pană vistiernic într-o nevoie și a vîndut aceste trei jirebii lui Gheorghie Năvrăpăscul, iar apoi a umblat Năvrăpăscul pentru o dare și a rămas cu niște bani și de asemenea a vîndut lui Pană vistiernic.

Și o jirebie i-a vîndut-o Arsenie, fratele lui Gheorghie Năvrăpescul.

De aceea toate aceste părți mai sus-scrise să fie și de la noi slugii noastre, Toderașco cămăraș, drepte ocine și cumpărături, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

---

[1] Textul „de argint" este adăugat.

www.dacoromanica.ro

S-a scris la Iaşi, în anul 71...[1]
† Însuşi domnul a poruncit.
Io Miron Bărnovschi voievod ‹m. p.›.
† Borăleanul ‹ a scris ›.

Bibl. Acad., CCXX/46.
Orig., hîrtie (31,5 × 20), pecete aplicată, stricată.
Datat după doc. din 1626 septembrie 30, cînd Pană vistiernic scoate satul de sub zălogire de la Simion Gheuca medelnicer.

130

‹1626—1628› octombrie 3, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod scuteşte mitropolia de Suceava de toate obligaţiile datorate de satele ei.

Ioan Miron Barnovski Woyewod befreyet die zur Soczawer Metropolie gehörige Realitaeten von allen Abgaben.
De dato Jassy, den 3-ten 8-ber.

Ioan Miron Barnovschi voievod scuteşte de orice dări posesiunile mitropoliei de Suceava.
Dat la Iaşi, octombrie 3.

Bibl. Acad., ms 5120 f. 11, nr. 23.
Rezumat.
Datat din domnia lui Miron Barnovschi.

131

1626 (7135) octombrie 6, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte mitropoliei de Suceava satul Poiana Vlădicăi.

Ioan Miron Barnowski Mogila Voy‹ewod› confirmiret das Dorf Boiana Wladyka zur Soczawer Metropolie.
De dato Jassy 7135, den 6-ten 8-bris.

Ioan Miron Barnovschi Moghila voievod întăreşte mitropoliei de Suceava satul Poiana Vlădicăi.
Dat la Iaşi, 7135 ‹1626› octombrie 6.

Bibl. Acad., ms 5120 f. 3, nr. 3.
Rezumat.

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

132

1626 (7135) octombrie 6, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod acordă mitropoliei de Suceava foloasele din vînzarea rachiului.

Ioan Miron Barnovski Woyewod privilegiret den Nuzen von der Brandwein, Pachtung für die Soczawer Metropolie ad Sanctum Georgium et Ioannem Novum.

De dato Jassy, 7135 den 6-ten 8-bris.

Ioan Miron Barnovschi voievod acordă mitropoliei de Suceava cu hramul sfîntul Gheorghe şi sfîntul Ioan cel Nou foloasele din ‹vînzarea› rachiului şi din arendă.

Dat la Iaşi, 7135 ‹1626› octombrie 6.

Bibl. Acad., ms 5120 f. 6 v., nr. 11.
Rezumat.

133

1626 (7135) octombrie 14.

Ionaşco şoltuzul şi pîrgarii dau mărturie că Ifrim din Ivăneşti vinde lui Ionaşcu Coşăscu fost pîrcălab parte din satul Ivăneşti.

7135 ‹1626› octomvrie 14.

O mărturii de la Ionaşcu şoltuzul cu 12 pîrgari precum că Ifrim de sat Ivăneştii au vîndut giumătate di parte, din parte de sus din satul Ivăneştii lui Ionaşcu Coşăscu ci au fost pîrcălab, drept 14 galbini, ci i-au fost şi lui di la Nichiul.

Arh. St. Buc., Schitul Golgota, III/8.
Rezumat din 1817.

www.dacoromanica.ro

134

1626 (7135) octombrie 16.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Simion Gheuca medelnicer ocina sa din Portăreşti.

† Ѡ Мирон Бърновски Ѡвгнла воєвода, божїю милостїю господаръ земли Ѡвладскои. Dat-am cartea domnii méle boiarinului nostru, lui Simion Gheuca medelnicériul cel mare, şi oamenilor săi din sat din Portăreşti, spre-acea ca să hie tari şi putérnici cu cartea domnii méle a ţinea şi a opri a sa direaptă ocină de la sat de la Portăreşti, cît ţine acel loc pentre Portăreşti şi pentre Drujeşti în mijlocul locului, cum le spune şi uricul tîrgului.

Şi odaia lui Crăciun ce iaste pre locul lui, să aibă a-i pune dzi, să o mute de acolea. Iară de nu o va muta, să aibă a o risipi.

Şi aşijdirea să aibă a strînge oameni buni să margă să pue stîlpi pre unde au hotărît Avram şi cu Bîrsan. Şi nime să nu cutédze a ţinea sau a opri peste cartea domnii méle.

Ѵ Іас, хѕрлѣ ѡктомвр҃ї҃ ѕ҃і.
† Сам господинъ вилѣл.
Ѡ Мирон Бръновски воєвода < m. p. >.
† Щ҃ефан къмъраш[1] < писал >[2].

Bibl. Acad., LXXVII/93.
Orig., hîrtie (32 × 20), pecete aplicată, stricată.
Copie ibidem, ms rom. 5181 f. 42.

EDIŢII. Antonovici, *Doc. bîrlădene*, III, p. 32—33.

135

1626 (7135) octombrie 26, Iaşi.

Gheorghe, fiul lui Ştefan Danco, dă lui Dumitraşco diac casa şi ocina lui din Todereşti numai să poată scăpa de curtenie, pe care o ia asupra sa Dumitraşco.

Eu Gheorghe, feciorul lui Stefan Danco de Todereşti, mărturisescu cu acest zapis al mieu cum m-am rugat lui Dumitraşco diiac ca să ia curte-

[1] Cuvîntul къмъраш a fost tăiat cu o linie.
[2] La Iaşi, 7135 <1626> octombrie 16. + Însuşi domnul a poruncit. Io Miron Bărnovschi voievod. + Ştefan cămăraş <a scris>.

www.dacoromanica.ro

nie numele tătăni-mieu să-l plătească el şi eu să-i dau casa tătăni-mieu şi cu cîtă ocină va hi den satu den Todereşti şi să-i mai dau o putină de miiere ce am la Iordachi şi eu să hiu slobod şi mîntuit de curtenie şi să dea Dumitraşco sama de curtenie me.

Şi în tocmala noastră fost-au multe slugi domneşti, Gavril Albici de Batăreşti şi Mierăuţ de Romăneşti şi Moisei de-acole şi Tudosie de-acolea şi Chiriţa şi mulţi oameni buni ca să să ştie.

U Ias, leat 7135 ‹1626› octomvrie 26.

După Ghibănescu, *Ispisoace*, I, partea II, p. 182. (Original).

136

1626 (7135) noiembrie 1.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Cehan vornic ocină în Lichitişeni, cumpărată de la Lazăr şetrar şi jupîneasa sa Mărica.

7135 ‹1626› noemvrie 1.

Un ispisoc de la domnul Miron Barnovschii voevod precum au venit înnaintea mării sale şi a toţi boerii Lazor marele şătrari şi cu Mărica, giupîncasa sa, şi de a lor bunăvoe au vîndut a lor dreaptă ocină şi moşie de cumpărătură din sat din Lichitişeni; care acea parte au fost împărţită în trei părţi şi doaă părţi cu iaz în Bărheci şi în Gheunoia au vîndut-o lui Cihan vornic, în preţ 150 galbeni; ce şi el au avut-o cumpărătură de la Ionaşco, fecior lui Drăgan, şi de la Silea i Sîrca, feciorii Nacăi, nepoţi lui Drăgan.

Arh. St. Buc., M-rea Răchitoasa, X/42.
Rezumat din 1818.

137

‹1626› noiembrie, Miclăuşeni.

Chirilă din Fedeleşeni, fiul lui Onciul, vinde lui Lupul Prăjescul partea sa din Druleşti.

Adecă eu Chirilă din Fedeleşeni, ficiorul Onciului, nepotul lui Dumitru Ferăchi, strănepotul Drulei spătariul, mărturisescu cu iastă scrisoare

www.dacoromanica.ro

a mea cum amu vîndut dumisale Lupului Prăjescul toată partea mea cîtă să va alege din sat din Druleşti din partea dispre Popeşti cu tot vinitul cu vad de moară în Siret şi în valea satului şi cu vad de moară în valea ci să chiamă Lăţăcoaia şi cu fînaţ la luncă şi la deal şi cu pomete şi cu bălţi de peşte la Siret am vîndutu-o dumisale drept şese taleri de-argint. Ş-intr-această tocmală s-au tîmplat Dănilă din Hăndreşti şi Vasilie, ficiorul lui Dumitru din Druleşti şi Lupului ţircovnicul din Miclăuşani şi lui Andonie de-acolo şi alţi oameni buni şi megiiaş de-aiasta scriu şi mărturisescu cu aiastă scrisoare a mea.

U Miclăuşăni, noemvrie.
Vasilie sin Dumitru.
Dănilă ot Hăndreşti.
Lupul.
Andonie.
Simion.

Arh. St. Buc., ms 818 f. 44 v.—45.
Copie.
Datat după întărirea domnească din 1627 martie 1.

138

‹1626—1628› noiembrie 23, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte mitropoliei de Suceava casa unui poslușnic al său.

Ioan Miron Barnowsky Mogila Woyewod schenket der Soczawer Metropolie das von einem sicheren Poslusznik überbliebene Haus Hrybarye genannt.

De dato Jassy, den 23-ten 9-bris.

Ioan Miron Barnovschi Moghila voievod dăruieşte mitropoliei de Suceava casa rămasă de la un poslușnic al său numit Hîrbarie.

Dat la Iaşi, noiembrie 23.

Bibl. Acad., ms 5120 f. 15, nr. 162.
Rezumat.
Datat din domnia lui Miron Barnovschi.

www.dacoromanica.ro

139

1626 (7135) noiembrie 30, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Necula Gorma vătaf ocină în satul Bălineşti din ţinutul Bîrlad.

Noi Miron Barnovsche Moghila voevod, cu mila lui Dumnezău, domnu ţărîi Moldovii. Adecă au venit înainte noastră şi înainte boerilor noştri sluga noastră, Mihoci, şi fămeia lui, Tudora, fata Nastei Huroae, de nime săliţi nici asupriţi, ce de a lor bunăvoe şi au vîndut dreaptă a sa ocenă şi moşie, a opta parte din satul Bălineşti, ce este pe Bîrlad, în ţînutul Bîrladului şi cu vad de moară în apa Bîrladului. Aceia au vîndut-o ei slugii noastre, Necula Gorma vătaf, drept treizece talere.

Şi văzîndu noi a lor de bunăvoi tocmală şi plata deplină de la noi încă am dat şi am întărit slugii noastre de sus-scris, Neculai Gorma vătaf, ace a opta parte din satul Bălăneşti, ca să-i fie lui şi de la noi dreaptă ocenă şi moşie şi cumpărătură şi întăritură cu tot venitul, neclătit nici odănăoară în veci. Şi altul să nu să amestece.

U Ias, v let 7135 ‹1626› noemvrie 30.

Domnul au zis.

Dumitraşco Ştefan vel logofăt au învăţat.

Vasile pis.

Arh. St. Buc., ms 656 f. 67.
Copie din 1796.

140

1626 (7135) decembrie 1.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Dragomirna săliştea Brătineşti.

Precum domnie me am binivoit cu curată şi luminată inima noastră, din tot sufletul nostru şi cu agiutoriul de la Dumnezău şi cu blagoslovenie a patru ierarşi a Moldovvii, chir Anastasie arhiepiscop şi mitropolit Sucevvii şi chir Athanasie episcop Romanului şi chir Evloghie episcop Rădăuţului şi chir Mitrofan episcopul Huşului, şi cu tot sfatul a domnii meli, a boierilor noştri a Moldovvii, mari şi mici, rîvnind domnilor de mai

www.dacoromanica.ro

înainte cari au dat şi au miluit sfintile mănăstiri, drept aceia şi domnie me am dat şi am miluit din nou-zidită sfînta mănăstirea noastră, Dragomirna, unde esti hramul pogorîrii sfîntului Duh, cu o sălişti Brătineştii să fie de la noi mai sus-numitii sfintii mănăstiri Dragomirnei dreaptă ocină şi danie şi miluire, nestrămutată nici odinioară în vecii vecilor.

Deci călugării de la sfînta mănăstire să aibă a ruga pe domnul Dumnezău zioa şi noapte pentru sănătate domnii meli şi pentru ertare păcatilor a părinţălor domnii meli.

Iar după viiaţa noastră, cine va fi domnu din fiii noştri sau din niamul nostru sau pre cineşi ar alegi Dumnezău a fi domnu ţării noastre aceştie a Moldovvii să nu aibă a strîca danie noastră şi aşăzare ci să le de şi să le întăriască. Iar cine s-ar ispiti a strîca această aşăzare noastră, acela să fie proclet şi treclet, blăstămat şi de trei ori blăstămat de domnul Dumnezău, făcătoriul ceriului şi al pămîntului, de cei 12 apostoli şi de toţ sfinţii. Şi altul să nu să amestice.

Let 7135 <1626> dechemvrie 1.

Însuşi domnul au poroncit.

Ispisocul cel adivărat esti iscălit de însuş cu mîna sa: noi Miron Barnovschi Movila voevod.

Arh. St. Iaşi, DCCXCI f. 134.
Traducere din 1805.

141

1626 (7135) decembrie 2.

Miron Barnovschi voievod porunceşte lui Strătulat să nu mai intre în ocina din satul Săuleşti a lui Vasilie Vănaga.

Noi Miron Barnovschi voevod, bojiu milostiiu gospodar zemle Moldavscoi. Adică au venit înaintea noastră şi s-au pîrît de faţă Vasilie Vănaga ot Sauleşti cu Strătulat din Cîrstenici, zicînd Vănaga că Strătulat intră cu stăpînirea Cîrstenicilor în Săuleşti, pe care ne-au arătat şi nişte dresă de la răposaţii domni Ştefan voevod Bătrînul i Alexandru voevod, cu care întăresc lui Ghengo Vănaga i Simioan Vănaga pe satul Săuleştii ot Fălcii, în lungu din apa Sărăţii şi pînă în Prut, iar în lat după cum din vechiu au umblat; cum şi Strătulat au arătat o carte a răposatului Ieremie Moghila vodă, unde arată pe a cincea parte din Cîrstenici, din Muşata şi pîn-în Sarata.

www.dacoromanica.ro

Deci văzînd a lor drepte dresuri de ocini, am hotărît ca de acum Srătulat să nu mai treacă cu stăpînirea piste Sarata în Săuleşti, ci să stăpînească după dresă, din Muşata şi pîn- în Sarata, cum şi Vasilie Vănaga, din Sarata şi pînă la Prut. Şi nimenea să nu cuteză înpotriva cărţii noastre.

V let 7135 <1626> dechemvrie 2.

Dimitraşcu vel logofăt.

Bibl. Acad., XXXVII/20.
Copie, după trad., din 1823.
Altă trad. la Bibl. V. A. Urechia din Galaţi, nr. 15.

EDIŢII. Codrescu, *Uricariul*, XI, p. 295.

142

1626 (7135) decembrie 16.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Galata satele Belceşti, Plopi şi Călugăreni, scutindu-le de slujbe şi de dări.

Io Miron Barnovschi voevoda, bojiiu milostiiu gospodarŭ zemle Moldavscoi. Adică domniia mea m-am milostivit şi am dat şi am milui şi am întărit în pămîntul nostru a Moldovii slăvita biserica a Ierusalimului, unde iaste infricoşatul şi făcătoriu de minuni mormîntul domnulu i Dumnezău şi mîntuitoriului nostru Isus Hristos, cu trii sate anume Belceştii şi Plopii şi Călugărenii, ce să număscu propozveştii [1], ce sînt pe Bahlui în ţinutul Hîrlăului cu hălăştee şi cu mori în apa Bahluiului, cari aceste de mai sus scrisă sati, într-alte vremi în dzilele de demult au fost direpte domneşti ascultătoari di tîrgul Cotnariu, apoi au fost danii şi miluiri di la acista bătrînul Pătru vodă mănăstirii sali din nou zidită Galata, care iaste aproape di tîrgul Iaşilor, care iaste dată şi închinată metoh de mai sus-scrise sfintii bisăricii lui Dumnezău a Ierusalimului.

Pentru aceasta domniia me am dat şi am întărit sfintii mănăstiri cum au fost danii şi miluiri di la Pătru vodă şi di la Stefan Tomşa vodă şi m-am milostivit domniia me şi-am căutat oameni dintr-acile sati ca să-i aflăm şi s-au aflat di tot pustii.

[1] Cuvînt înţeles greşit de vechiul traducător ca arătînd un oncmastic ; în realitate, însă, el se traduce : „cu nume schimbat ; după poreclă". (Cf. doc. orig. din 1626 martie 23, nr. 27).

www.dacoromanica.ro

Pentru aceasta, în grabă m-am milostivit domniia me şi am dat carte domnii mele di ertari, ca să nu aibă a da nimic, nici dări mari nici mici, nici un lucru noao să nu ne lucreze, nici iliş, nici sulgiu, nici goştină de oi şi de mascuri, nici desetină di stupi, nici gloabe, nici şugubini.

Iar di vor fi numai niscariva morţi de om într-acele sati şi cu aciia să n-aibă treabă vel vornic<ul>, ce întru toate să aibă treabă egumenul di la această sfîntă mănăstiri, şi altul nimi să n-aibă a întra într-acele sati nici cu o angării, cari sînt pe alţii în ţara domnii meli, ce ei numai ca să aibă a sluji şi a asculta la sfînta mănăstire. Şi acisti ce scriem mai sus, goştină, desetină şi altele, ca să aibă ei a da în mîna egumenului di la Galata, şi egumenul să aibă a triimiti la sfînta biserica a lui Dumnezău a Erusalimului, pentru ca să fii acolo pentru chivernisala acei sfinte mănăstiri de mai sus scrisă.

Pentru aceasta, aceste di mai sus scrisă sati ca să fii di la noi aceli di mai sus scrisă biserica lui Dumnezău Ierusalimului drepte ocini şi moşii şi miluiri şi uric di întăritură, neruşiit niciodată în veci. Iar rugătorii noştri călugării ca să aibă a pomeni numele nostru la marile pomelnic la toate slujbile cît va trăi sfînta mănăstire în veci. Aceasta scriem.

Leat 7135 <1626> dichemvrie 16.

Arh. St. Buc., ms 628 f. 185 v.—186.
Traducere.
Altă trad. ibidem, ms 629 f. 239.

www.dacoromanica.ro

1627

www.dacoromanica.ro

143

1627 (7135) ianuarie 16.

Miron Barnovschi voievod întăreşte Gaftonei, soţia lui Nebojatco logofăt, satul Vlădeni pe Turia, confiscat de Alexandru Iliaş voievod sub pretextul hitleniei lui Nebojatco.

† Un ispisoc din vi lit 7135 ‹1627› ghenarie 16, întru care scrie sirbişti.

† Иwн Мирон Барновски Могила воевода, божїю милостїю господаръ земли Мwлдавскон. Сѫже дали и миловали и потвръдили есми Гафтонїи, кнѣгинн Небожатко логофет, на ен правон wтнинѫ и викѫплинне wт испискок за викѫплин‹нїе› что имал панъ ен, Небожатко логофет, wт Гашпар воевода, село на имн Блъдинн на Тѫрїе съ став и съ вне прихѫод что ѫ волост Іаскомѫ, что тое сило естъ правою за викѫплинїе Небожатко логофет съ кнѣгинн его Гафтона wт Каспаїе Шиптелич гетман за пнт сот талер сриберних, а елѫ било викѫплинїе wт Марика, книгинн Кирицъ постелник.

Я къда бил ‹въ дьнн› Плнѯандрѫ воевод а wн вил возимал что естъ сило за викланство wт Гафтона, книгинн Небожатко логофет, и дал его болирнѫ нашимѫ, Єнакн постелник.

Иноже въ том господство мн и съ въсиѫ болирн наши сомотрихѫом за радї том сило и wбритохѫом сѫдѫм како нн подобает сн да изгнб нничто сило за викланство понижи нн бил винин Небожатко логофет нницае Плеѯандрѫ воевода занижи изгнб wн со господаръ своего Гашпар воевода.

Иножи наши болирни вншипнсан, Єнакн постелник, сам вратил то естъ сило внширичин Блъдинн wт Тѫрїе съ стал къ рѫкн кнѣгинн Гафтонн Небожатков.

Тим ради како да естъ ен и wт нас правае wтнинѫ и викѫплинїе и потвръжденїе и ѫрик, нипорѫшинн николижи на вик. И ин да стъ не ѫмншает.

www.dacoromanica.ro

† Un ispisoc din vi lit 7135 ‹1627› ghenarie 16, întru care scrie sirbeşti.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată am dat şi am miluit şi am întărit Gaftonii, cneaghina lui Nebojatco logofăt, dreapta ei ocină şi cumpărătură din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut panul ei, Nebojatco logofăt, de la Gaşpar voievod, satul anume Vlădenii pe Turie, cu iaz şi cu tot venitul, care este în ţinutul Iaşilor, care sat este dreaptă cumpărătură a lui Nebojatco logofăt cu cneaghina lui, Gaftona, de la Vasilie Şeptilici hatman pentru cinci sute taleri de argint, iar acestuia i-a fost cumpărătură de la Marica, cneaghina lui Chiriţă postelnic.

Iar cînd a fost ‹în zilele lui› Alexandru voievod, el a luat satul pentru hitlenie de la Gaftona, cneaghina lui Nebojatco logofăt, şi l-a dat boierului nostru, Enachi postelnic.

Întru aceea, domnia mea şi cu toţi boierii noştri am cercetat pentru acel sat şi am aflat judecată că nu se cuvine să piară satul pentru hitlenie, pentrucă n-a fost Nebojatco logofăt vinovat cu nimic lui Alexandru voievod, pentru că a pierit el însuşi cu domnul său, Gaşpar voievod.

De aceea, boierul nostru mai sus-scris, Enachi postelnic, el singur a întors acel sat mai sus-spus Vlădenii de la Turie cu iaz în mîna cneaghinii Gaftona a lui Nebojatco.

De aceea să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură şi întărire şi uric, nestricat niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece.

Arh. St. Iaşi, DCCCI f. 195—195 v.
Copie din 1747.
Altă copie din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea, ibidem, CDXXXIII/31.

EDIŢII. Slav şi trad. Ghibănescu, *Surete*, XXIV, p. 198—200; Idem, *Documente*, p. 120 (cu data 1627 ian. 1).

144

1627 (7135) ianuarie 26, Dănceni.

Diaba din Dănceni vinde lui Ignat din Vlăşeneşti o vie la Dănceni.

† Сѣ ѧѕѡ ѧѕ **Diaba ot Dăncéni şi cu fata mea, cu Gaftona, fata lui Ciolpan, şi cu bărbatol ei, cu Ionaşco, noi scriem şi mărturisim co aceasta adevărat zapis al nostru, de nime nivoiţ nici asupriţ, ce nomai de bună-**

www.dacoromanica.ro

voia noastră, am vîndut a noastră dreaptă ocină şi moş‹ie›[1], o vie cu loc cu tot, cît ţîne viia şi loc cît vor pune vie în toate părţile, care vie au fostu dreptŭ ocină şi a noastră la sat la Dănceani din partea din gius. Şi o am vîndut lui Ignat Benea din Vlăşeneşte deriptu 17 lei bătoţi şi 2 vaci cu viţii şi 10 mirţă de făină şi o slănină. Deci noi ni-am loat plat‹ă› deplin, precum ni-am tocmit şi zapis am făcut de la mîna noastră ca să fie lui dreaptă ocină şi moş‹ie›[1] şi ficiorilor lui şi nepoţilor lui, în veci, niroşiită.

Iar cine dintru a noastră săminţii să va ispiti a întoarci şi tocmala noastră a streca, acila om să fii neertat şi trecleat şi procleat.

Iar această tocmală s-au făcut [s-au făcut] din casa lui Stărpar star. Şi au fostu molţi oamini boni şi bătrîni, anomi Stărpar star din Dă‹n›[1] céni şi Boiac star i Bojor ot tam şi Nan ot tam i Micul ot tam i Dumitru Corbea i Cîrstea i Pepelea şi Manea Chiţul şi Sto‹i›[1] ca ot Şindréni şi Ţapul ot Dănceni şi [şi] Hoiul, sînŭ Căprioriţa ot Dăncéni, şi molţi oameni boni s-au prilejit.

Deci noi toţi care am fostu la aceasta tocmală ni-am pos toţi pi‹ce›[1]-ţile, ca să ni credem.

Diaba.	Dumitru Corbea.
Gaftona.	Cîrstea.
Ionaşco.	Pepelea.
Stărpar star.	Stoica.
Boiac star.	Ţapol.
Bojor.	Hoiul.
Nan.	
Nicol.	

Az Gligorcea iscal ‹m. p.›.

U Dănceani, leat 7135 ‹1627› ghinarie 26 dni.

Arh. St. Buc., M-rea Brazi, XXV/3.
Orig., hîrtie (33,5 × 22,5).

145

1627 (7135) ianuarie 30, Giurgeşti.

Vasilie Dinga diac vinde fratelui său Gheorghie un loc de trei case în satul Siliște.

† Gi ѕѕѳ ѧѕ, Vasilie Dinga diiac, dăm ştire cu ceastă scrisoare a mea cum eu de bunăvoia mea, de nime nevoit nece înbiiat, tocmitu-m-am

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

cu frate-mieu Ghiorghie şi i-am dat a mea direaptă ocină şi cumpărătură din ispisoace de cumpărătură ce am avut eu de la Gaşpar voevodi şi de la Al<e>[1]xandru voevodi şi din uric de întăritură ce-am avut de la Ştefan Tomşea voevodi, loc de trei case din sat din Selişte, din vatra satului şi din cîmpu şi cu parte den moară şi den hăleşteu şi cu tot venitul, carele mie au fostu cumpărătură doao case de la Golăe şi de la feciorii lui, de la Gavril şi de la Ştefan, direptu şaptedzeci de taleri, bani buni; şi loc de o casă fostu-mi-au cumpărătură de la Gorghiţă, feciorul Măriicăi, direptu treidzeci şi 7 de taleri. Acestea dat-am fratelui mieu de bunăvoia mea; şi mi-au întorsu toţ acei bani, ce mai sus scriu, deplin întru mînule méle, căci l-am lăsat eu, căci i-au fostu mai aproape moşie, altă mi-au slujit mie multă vréme la tineréţele lui, că şi din moşiia lor fost-au eşit de la dînşii, că la mene au fostu şi pînă la doao urice.

Prentr-acéia să-i hie lui şi feciorilor lui direaptă scumpărătură, neclătit nicidănoară, să să ştie.

Пнс ѕ Цѵрцѣцнн, в лѣт ×ѕрлѳ генаріѣ ѧ[2].
Їѕ, Васнлїѳ Диига дїѣк, съ моѥю рѫкоѳ написахъ[3].
Їѕ....[4], сни Баѣвич, искахъ <m. p.>[5].

Bibl. Acad., CLVII/117.
Orig., hîrtie (32,5×20), pecete inelară aplicată.

146

1627 (7135) februarie 7, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ionaşco Ghianghea mare vornic al ţării de jos case cu pivniţe de piatră pe Uliţa Mare din Iaşi, cumpărate cu 120 galbeni ungureşti de la Maria Căzaca, soţia lui Mihail Trifan postelnic, şi sora acestuia, Rusca.

† Ни Мирон Барновскїи Могила воєвода, божїю милостїю господарь земли Мвладавскои. Ѡже тот истиннїи наш вѣрнїи и почитєнїи болѣрин, Иванашко Гїанґѣ вел дворник ѡт долнѣи земли, ѩказал прѣд нами и прѣд нашєми болѣри

[1] Omis.
[2] S-a scris la Giurgeşti, în anul 7135 <1627> ianuarie 30.
[3] Eu, Vasilie Dinga diac, cu mîna mea am scris.
[4] Semnătură indescifrabilă.
[5] Eu..., fiul lui Baevici, am iscălit.

www.dacoromanica.ro

єдинъ запис за кѹпежно wт Мариѣ Кѣзака, кнѣгинѣ Михаил Трифан постелник, и wт Рѹска, сестра Трифан постелник, такоже кѹпил собѣ wт нѣи єдни домовѣ съ пивниць каменон и съ кѹхнѣ и съ късѣи мѣстѹ тон дом, на Великоѥ Ѹлица къ тръг Іасковѹ. Тоа wн собѣ кѹпил за єдна сто и двадесѣт ѹгарскиѵ жолтиѵ. Что тиѵ домовѣ съ пивниць сѣтворил сам Трифан постелник съ кнѣгинѣ его, Мариѣ Кѣзака, а мѣстѹ тон дом пакиже кѹпил wни на своиѵ правѣиѵ питоми пинѣзи.

Ино ми тако ѕвидѣхом тот истиннѣи запис за викѹпленѣи wт Мариѣ Кѣзака и wт Рѹска, сестра Трифан постелник, а ми его ѕверовахом. Тѣм радѣ како да ест и wт нас болѣринѹ нашемѹ вишеписанномѹ, Ѣнашко Гѣангѣи великомѹ дворник, правѣиѵ домовѣ и викѹпленѣе и потвръжденѣе, непорѹшенно емѹ николиже на вѣки. И нѣ да сѣ не ѕмишает.

Пис ѹ Іас, в лѣт ×ѕрлѕ февръарѣе ѕ.

† Господинъ казал.

Дѹмитрашко Щефан вел логофет ѹчил <m. p.>.

† Боръленѹл <писал>.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată acest adevărat, credincios şi cinstit boier al nostru, Ionaşco Ghianghea mare vornic de ţara de jos, a arătat înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri un zapis de cumpărătură de la Maria Căzaca, cneaghina lui Mihail Trifan postelnic, şi de la Rusca, sora lui Trifan postelnic, că a cumpărat de la ele nişte case cu pivniţe de piatră şi cu cuhne şi cu tot locul acestor case pe Uliţa Mare în tîrgul Iaşi. Acestea le-a cumpărat pentru o sută şi douăzeci de galbeni ungureşti. Aceste case cu pivniţe le-a făcut însuşi Trifan postelnic cu cneaghina lui, Maria Căzaca, iar locul acestor case încă l-au cumpărat ei pe banii lor drepţi şi proprii.

Deci noi, dacă am văzut acest adevărat zapis de cumpărătură de la Maria Căzaca şi de la Rusca, sora lui Trifan postelnic, şi noi l-am crezut. De aceea, să fie şi de la noi boierului nostru mai sus-scris, Ionaşco Ghianghea mare vornic, drepte case şi cumpărătură şi întărire, neclintit lui niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece.

S-a scris la Iaşi, în anul 7135 <1627> februarie 7.

† Domnul a spus.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m. p.>.

† Borăleanul <a scris>.

Bibl. Acad., CLXXXIX/78.
Orig., hîrtie (31 × 19,5), pecete aplicată, căzută.

www.dacoromanica.ro

1627 (7135) februarie 12, Iaşi.

Toader Petriceico şi soţia sa Ileana se învoiesc cu Toader cămăraş pentru schimb de ocină la Durneşti şi Cîrsteşti.

† Єѣ аз, Тоадєр Петричанко, съ жена моѧ, Илѣна, дъщи Небожатко логофєт[1], mărtorisim cu ceastă scrisoare a noastră, cum am fost rămas cu cîtăva samă de bani den tălărie de la Suceavă, deci mi-am fost vîndut giumătate de Durneşti, moşiia mea, giupînului Toader cămăraşul. După aceaia ne-am tocmit de bunăvoie de i-am dat dumisale a şésea parte de sat de Cîrsteşti pre Moldova în ţînutul Suceavei, cu vecini, cu hălăşteu, cu moară în sat şi cu moară în Moldova, ce iaste direaptă moşiia socrumieu, Nebojatco logofătul, ce s-au vinit în partea noastră, derept doaă sute şi cindzeci de galbeni, bani buni. Şi mi-au întorsu Durneştii, cum ne-au fost tocmala de bunăvoe, dentre mulţi boiari anume Rotompan vornicul de poartă şi Neagoe biv postelnic şi Lupul Prăjescul şi Lupul cupariul şi Borăleanul uricariul şi alţi mulţi.

Şi eu, Tăutul biv logofăt, am scris cu mîna mea. Şi prentru bună credinţă pusu-ne-am peceţile prentr-accaia ca să i fie lui Toader cămăraşului direaptă cumpărătură acea parte ce iaste mai sus-scrisă de Cîrsteşti cu tot venitul în veci, să să ştie.

Ѳ Iacoѵ, в лѣт ×ѕрлѕ фєвр҃ѵаріѥ ѩ҃[2].

Toader Petriceaico.

Ionaşco Rotompan.

† Vasilie Neagoe.

Az Lupul Prăjescul.

Az Borăleanul uricar [3].

Arh. St. Buc., Col. Doc. Moldova, XIX/3.
Orig., hîrtie (31 × 21,5), cinci peceţi aplicate.

---

[1] † Iată eu, Toader Petriceaico, cu soţia mea, Ileana, fiica lui Nebojatco logofăt.

[2] La Iaşi, în anul 7135 <1627> februarie 12.

[3] Toate semnăturile sînt autografe.

www.dacoromanica.ro

1627 (7135) februarie 12, Iaşi.

Mari boieri dau mărturie pentru o învoială dintre Toader Petriceico cu Toader cămăraş, pentru schimb de ocină la satele Durneşti şi Cîrsteşti.

† Сѣ ѕбо мн, Дѕмнтрашко Щефан вел логофет н Гнангꙋ вел дворник долнен земли н Никодръ Хетман н пръкълаб Сѣчавскїн н Лѕпѕл вел дворник вншнен земли н Лѕпѕл вел спътар н Грама вел столник н Башотѫ вистꙋрник н Тома постелник н прочїн[1]. Mărtorisim cu ceastă scrisoare a noastră cum au vinit de bunăvoe Toader Petriceaico cu giupîneasa-ş Ileana de s-au tocmit dennaintea noastră cu Toader cămăraşul pentru giumătate de sat de Durneşti, ce i-au fost vîndut prentr-un rămăşag de slujbă ce-au avut la ţînutul Suceavei. Şi i-au dat a şesea parte den tot satul Cîrsteştii cu hălăşteu şi moară în sat şi cu moară într-apa Moldovei, în ţînutul Suceavei, derept doaă sute şi cindzeci de galbeni, bani buni. Ce acea parte au fost direaptă moşiia socru-său, lui Nebojatco logofătul; şi i-au întorsu Toader cămăraşul acea parte den Durneşti.

Deci noi, vădzîndu a lor de bunăvoe tocmală, pusu-ne-am peceţile întru acest adevărat zapis, prentr-aceaia să-i fie lui Toader cămăraşul acea mai sus-scrisă parte de ocină den Cîrsteşti direaptă cumpărătură în véci, să să ştie.

Ѯ Iасоѯ, в лѣт ×ѕр҃лѕ февр҃ара҃ ѕ҃ї.
Дѕмнтрашко Щефан вел лѡгофет.
Лѕ Гнангѣ вел дворник m. p.
Грама вел стѕлникѕ[2–3].

Bibl. Acad., DCXLI/4.
Orig., hîrtie (31,5 × 21,5), trei peceţi aplicate.

---

[1] Iată dar noi, Dumitraşco Ştefan mare logofăt şi Ghianghia marc vornic al ţării de jos şi Nicoară hatman şi pîrcălab de Suceava şi Lupul mare vornic al ţării de sus şi Lupul mare spătar şi Grama mare stolnic şi Başotă vistiernic şi Toma postelnic şi ceilalţi.

[2] La Iaşi, în anul 7135 <1627> februarie 12. Dumitaşco Ştefan mare logofăt. Eu Ghianghea mare vornic. Grama mare stolnic.

[3] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

1627 (7135) februarie 15, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ionaşco Ghianghea mare vornic case la Cotnar.

† Ѡ Мирон Барновскїи Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Сѫже тот истинныи наш вѣрныи и почитенныи болѣрин, пан Ѡнашко Гїангѣ великїи дворник долнѣи земли, слѫжил прѣжде иншим свѣтопочившим прѣдним господарїем, съда слѫжил и господствѹ ми правою вѣрною. Тѣм ми кидѣвше его правою вѣрною слѫжбѹ до нас и земли нашїи, жаловали есми его ѡсобною наше милостїю и дали и помиловали есми емѹ ѡт нас єдни домовѣ съ пивницє каменои ѡт тръг Котнарскомѹ, что тиѫ домовѣ бѣше правїи за викѹплєнїє ѕика господства ми, Исак Балики гетман, ѡт Ѩвек, сынъ поп сасскїи ѡт Котнар, на его правїиѫ пинѣзи.

Тѣм радї тиѫ вишєписаннѫ домове ѡт тръг Котнарскомѹ съ пивнице каменои да сѫт болѣрињ нашемѹ вишєреченномѹ, панѹ Ѡнашко Гїанги дворник, правїи домовѣ съ пивнице и съ въсѣѫ мѣсто тим домов непорѹшенномѹ николиже на вѣки вѣчнїи. И ин никто да сѣ не ѕмишлет.

Пис ѳ҃ Іас, в лѣт ×ѕ҃рлѕ҃ февр҃варіе ѕ҃ї҃ дни.

† Господинъ сам казал.

Ѡ Мирон Бръновски воевода <m. p.>.

† Боръдѣнѹл <писал>.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată acest adevărat, credincios şi cinstit boier al nostru, pan Ionaşco Ghianghea mare vornic de ţara de jos, a slujit mai înainte altor domni dinainte sfîntrăposaţi, <iar> acum slujeşte şi domniei mele dreptcredincios. Pentru aceea noi, văzînd dreptcredincioasa lui slujbă faţă de noi şi ţara noastră, l-am miluit cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi l-am miluit de la noi cu nişte case cu pivniţe de piatră din tîrgul Cotnarului, care case au fost drepte de cumpărătură ale unchiului domniei mele, Isac Balica hatman, de la Abec, fiul popei săsesc din Cotnar, pentru drepţii lui bani.

Pentru aceea, aceste mai sus-scrise case din tîrgul Cotnarului cu pivniţe de piatră să fie boierului nostru mai sus-zis, pan Ionaşco Ghianghea vornic, drepte case cu pivniţe şi cu tot locul acestor case, neclintit niciodată în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

www.dacoromanica.ro

S-a scris la Iaşi, în anul 7135 <1627> februarie 15 zile.
† Domnul însuşi a spus.
Io Miron Bărnovschi voievod <m. p.>.
† Borăleanul <a scris>.

Bibl. Acad., V/89.
Orig., hîrtie (31×20), pecete aplicată.

150

1627 (7135) februarie 15, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod porunceşte lui Ionaşco armaş să dea ocina din Greci a unor oameni, fugiţi de bir în satul Cernaţ, lui Dumitraşco stolnic, care a plătit dabilele pentru ei.

† Hw Мирон Барновски Могила воевода, божїю милостїю господаръ земли Мwлдавскон. Пишем слугам нашим, Iwнашко армаш[1]. Dămu-ţ ştire că s-au jeluit înnaintea domnii méle sluga noastră, Dumitraşco stolnic, pre Bălan Vulpe şi pre Costantin, feciorul Grecului, şi pre Ilie, ficiorul Radului din Greci, de-au dzîs că i s-au dat vecini în sat în Cernaţ şi ş-au mutat birul din satul lor în silişte în Cernaţ. Deci deac-au vădzut nevoe de dabile, ei au fugit. Deci stolnicul Dumitraşco multă nevoe au păţit pentru dînşii şi mulţi bani au plătit derept dînşii. Ş-au dat un cal şi o iapă, cum ştiu mulţi oameni. Ş-au mărturisit înnaintea domnii méle şi Chicoş stol<nicel> şi Stratul Bolea păharnicul cum s-au dat ei de bunăvoia lor vecini cînd au fost ei direptari.

Derept acea, deaca ver vedea cartea domnii méle, tu să mergi să le opreşti ocina lor din sat din Greci şi să o dai pre mîna lui Dumitraşco stolnic să o ţie pînă cîndu îei va plăti ce-au dat el derept dînşii, Aceasta-ţ scriem şi într-alt chip să nu faci.

Ѯ Iac, в лѣт ×зрлѕ февр҃арїѕ ї҃.
† Господинъ рече.
† Дѧмитрашко Щефан вел логофет ѕчна <m. p.>.
† Фоча <писал>[2].

Arh. St. Iaşi, CDLVIII/23.
Orig., hîrtie (31,5 × 20,5), pecete aplicată. Textul a fost în întregime întărit ulterior de o altă persoană, care uneori nu l-a înţeles.

[1] ...Scriem slugii noastre, Ionaşco armaş.
[2] La Iaşi, în anul 7135 <1627> februarie 15. + Domnul a spus. + Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat. + Focea <a scris>.

www.dacoromanica.ro

151

1627 (7135) februarie 20, Buceaci.

Maria Chiriţoaie, soţia lui Dumitrachi Palolog postelnic, dăruieşte lui Mardari un loc la Ghermăneşti în ţinutul Orhei.

† Eu, giupîneasa Mariia Chiriţoe a răpăusatului Chiriţei Dumitrachii postelnic Palolog, dau ştire cu ceastă scrisoré a mea cum eu vădzînd slujba cestui vonic anumé Mardarii, ficiorul Toméi, ce-au fost vornic în Botăşeni, cum mi-au slujit cu diréptul dentru pru<n>[1]ciia sa şi-n ţară striină, în Ţara Léşască, pănă şi l-am însurat den casa nostră, pentr-aceia eu m-am sculat şi l-a<m>[1] miluit cu un loc de ocină ce-au fost cumpărătură direaptă a nostră, anumé Ghermănéştii în ţînutul Orheiului, de la Ghermănescul diiacul şi de la tótă ruda lui pentru 200 de taleri de argi<n>[1]t, cum mai bine vor spune diréselé caréle i-am dat, unul de la Erimiia vodă, altul de la Simion vodă, al tréilea a boerilor de mărturie ce-au făcut dentru ciné s-au cunpărat.

Pentr-aceia să hie lui Mardarii, ficiorului nostru, dereaptă ocină şi daré de la noi, ca să n-aibă nimé a să mésteca, ca să să ştie.

Vă leato 7135 <1627>, pis u Buceaci, meseţa feurarie, dni 20.

Bibl. Acad., CXL/202.
Orig., hîrtie (32 × 20), pecete aplicată.

152

1627 (7135) februarie 21, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte popii Ionaşco şi popii Larion stăpînirea asupra satului Ungheni.

† Ѡ Мирон Барновскїи Могила воєвода, божїю милостїю господарь землї Мвлдавскои. Adecă au avut pîră naintea domnii méle rugătorii noştri, popa Ionaşco şi popa Larion din Răteşti de ţinutul Neamţului, şi au avut pîră printru sat printru Unghéni, cum ţin ei acel sat fără ispravă. Şi au fost vîndut mai dinnainte vréme lui Stroici, ce-au fost logofet, de semenţiia lor, Haruţul diiacul. Iară rugătorii noştri, popa Ionaşco şi popa Larion, ei au

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

arătat naintea domnii méle zapis de la Păscălina Stroicioae şi de la feciorul ei, Ionaşco Stroici, şi de la mulţi boiari, scriindu cum au dat popa Ionaşco şi popa Larion 280 de taleri în mîna lor.

Deci domniia mea şi cu tot svatul domnii méle, vădzindu acel zapis de mărturie, credzut-am şi de la noi încă am dat şi am întărit rugătorilor noştri, popei lui Ionaşco şi lui <L>[1] arion, ca să aibă ei a-ş ţinea satul Unghénii cu tot venitul. Iară alt nime să n-aibă a să amesteca mai mult a-i învălui prespre cartea domnii méle.

Ѯ Іас, в лѣт ×ѕрлѕ ꙗевр8арїѕ ѳ҃ка.
† Сам господинъ вѣлѣл.
† Лѵкоч <писал>[2].

Bibl. Acad., CCXX/48.
Orig., hîrtie (30,5 × 20), pecete aplicată.

153

1627 (7135) februarie 23.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Hangu satul Bărbeşti din ţinutul Cîrligătura, fost al lui Isac Balica hatman.

Suret de la Miron Barnoţchi Moghila vodă leat 7135 <1627> fevruarie 23.

În numele Tatălui ş-a Fiiului ş-a sfîntului Duh, troiţă sfîntă, de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu robul stăpînului meu, domnului Dumnezău şi mîntuitoriului nostru Isus Hristos, ce mă închin sfîntii troiţi, Ion Miron Barnovschi Moghila voevod, cu mila lui Dumnezău, domn ţării Moldovei. Adică domnie me bine am voit cu a nostră bunăvoială şi cu curată şi luminată inemă, din tot sufletul nostru şi cu agiutoriu de la Dumnezău, am dat ş-am miluit a nostră sfîntă rugă ce-i zidită din temelii mănăstire, din Han<gu>[1], unde esti hramul sfintii vovedenii a presfintii şi curatii născătorii de Dumnezău şi purure feciorii Mareii, cu un sat anumi Bărbeştii în ţînutul Cîrlegăturei, care acil sat au fost dreaptă cumpărătură unchiului domnii meli, lui Isac Balicăi hatman, şi mai înainte de această vremi ar fi miluit cu acel sat Ştefan vodă Tomşi în domniie dentăi slugii nostri, Vasilei Roşcăi vel armaş, pentru hainiia, de vremi

[1] Omis.
[2] La Iaşi, în anul 7135 <1627> februarie 21. + Însuşi domnul a poruncit. +Lucoci <a scris>.

www.dacoromanica.ro

că au avut războiu Ştefan vodă Tomşe cu Costantin vodă şi cu alţi boeri şi atunce şi Isac Balica au perit şi cu dînsul mulţi boeri. Şi toate moşiile lor le-au înpărţit în mîna boerilor săi. Iar pre urmă Ştefan vodă, căruia i-au venit steag de domnii de la cinstitul înpărat să domnească, el au socotit cu tot sfatul său şi n-au aflat nici pre unul hain ş-au întors toate moşiile lor în mînule feciorilor ş-a neamului acelor boeri, care au căzut întru acil războiu.

Şi cînd au dăruit domnu Dumnezău mie domnie în moşie domnii mili, strîns-am părinţii şi rugătorii arhierii domnii mili şi boeri mari şi mici şi ficiorii boerilor şi am întrebat pre dînşii pintru acest lucru, cadi-să a stăpîni acele ocini acii boeri, oamini streini şi de alt neam? Iar ei toţi cu un glas au răspuns că nu să cadi a stăpîni oamini cii striini, ce ca să aibă a stă<pî>[1]ni cine va fi ficiori şi neam acelor boeri.

Pentru aceia, domnie mea am luat toate moşiile unchiului domnii mili, a lui Isac hatman, şi le-am dat pe la mănăstiri şi l-am scris pe dînsul în sfîntul pomilnicul cil mare. Luat-am şi acest sat ce scrie mai sus, Bărbeştii, în ţînutul Cîrlegăturii, şi l-am dat la a nostră rugă ce scrii mai sus. Şi i-am făcut lui pominire mare din an în an, de vre<me>[1] că nu s-au aflat nimine mai aprope rudă lui, făr-de domnie me.

Ş-am dat pintru acel sat 270 taleri, lii bătuţi, credinciosului şi cinstitului boeriului nostru, Lupul vel vornic, pintru că au fost pus la dînsul zălog de Vasili Roşco armaş pintru a lui nevoe.

Ş-am luat de la dînsul şi zapisul ce i-au fost făcut Lupului vornic şi zapisul di la Lupul vornicul iarăş l-am luat pintru credinţa. Pintru aciia, ca să fie acil sat Bărbeştii di la domnie me, ce scrie mai sus, mănăstirii Hangului danie şi miluire şi uric cu tot vinitul, neruşiit nici odănăoră în veci.

Iar cine să va ispiti s-o strîce a noastră danie şi miluire şi danie sau ar lua de la dînşii acel sat, acela ca să fie blăstămat de domnul Dumnezău cel ce-au făcut ceriul şi pămîntul şi de preacurata lui maică şi di toţi sfinţii cari i-au plăcut lui şi ca să aibă pîrîş la înfricoşatul la giudeţ lui Hristos pre hramul mănăstirii vovedenii presfintii şi preblagoslovitii născătorii di Dumnezău şi pururea feciorii Marii. Şi altu ca să nu să mai amestici în veci.

Bibl. Acad., CLIII/8.
Traducere din prima jumătate a sec. al XIX-lea.

EDIŢII. Trad. Codrescu, *Uricariul*, V, p. 383—386; Urechia, *Miron Costin*, I, p. 200—202.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

154

1627 (7135) februarie 24, Iaşi.

Lupul mare vornic al ţării de sus dă mărturie că satul Berbeşti din ţinutul Cîrligătura a fost cumpărat de Isac Balica hatmanul.

† Єто аз Лупъ вел дворник горнѣи земли[1]. Dau ştire şi mărturisescu cu scrisoarea mea de rîndul satului Berbeştii, ce iaste în ţînutul Cîrligăturei, care sat fost-au dat de răpoosatul Ştefan vodă Tomşea, Dumnădzău-l pomenească, lui Vasilie Roşcăi vornicul şi Vasilie Roşca fostu-l-au zălojit la mine derept doao sute şi şéptedzeci de lei, care sat fost-au dereaptă cumpărătură Balicăi hatmanul, Dumnădzău-l pomenească.

Într-acea măriia sa domnu nostru, Io Miron Barnovschi Moghila voevoda, hiind de o casă şi de un sînge cu Balica hatmanul, n-au vrut să lase moşiia dumisale pre mînule altora, ce-au scumpăratu-o şi mi-au dat în mînule méle dinnaintea divanului acei doao sute şi şaptedzeci de lei. Şi drésele de dare şi de miluire, ce-au avut Vasilie Roşca de la Ştefan vodă şi de la Radul vodă, încă le-am dat în mîna mării sale lui vodă.

Aceasta scriem şi mărturisim. Şi mai pre mare credinţă, eu însumi ſ ám scris şi am şi pecetluit , ca să se ştie.

Ѯ Іас, фєвр҃аріѣ к҃д, ×зрлє.

Из Лупъ вел дворник искал <m. p.>[2].

Bibl. Acad., IX/21.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete aplicată.

EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.*, p. 134—135; Costăchescu, *Satul Cristeşti*, p. 37—38; Urechia, *Miron Costin*, I, p. 689.

155

1627 (7135) februarie 27, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod porunceşte pîrcălabilor de Neamţ să nu mai asuprească satul Petricani al m-rii Secul.

† Іѡ Мирон Барновски Могила воєвода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Scriu domniia mea la slugile noastre, pîrcălabii de Neamţu. Dau-vă în ştire că s-au jeluit înnaintea domniei méle rugătorii noştri, egumănul şi

[1] Iată eu Lupul mare vornic al ţării de sus.
[2] La Iaşi, februarie 24, 7135 <1627>. Eu Lupul mare vornic am iscălit.

www.dacoromanica.ro

tot săborul de la sventa mănăstire de la Săcul, pre voi dzîcîndu că au ei acolo la ţînut un sat anume .....[1] şi nu-i lăsaţi în pace, ce multă nevoe le faceţi şi asupreală, de nu pot odihni mişeii de răutatea voastră. Ce de să va svădi vre un om cu altu om, voi şi mérgeţi de-i prădaţi şi le faceţi răutate multă, de care lucru nu s-are cădea să faceţi voi unele ca aiastea.

Pentr-acéia, deaca veţi vedea cartea domniei méle, iară voi să-i lăsaţi foarte îm pace, întru nemică să nu-i învăluiţi şi la nemică să nu vă amestecaţi, nice în sat să nu întraţi fără de ispravă, ce să lăsaţi foarte în pace mişeii, să nu mai vie jalobă pre voi. Iar de să vor afla nescare oameni răi, furi sau tălhari, de să vor afla de faţă, pre unii ca aceia să-i prindeţi şi să-i legaţi şi să-i trimiteţi la domniia mea, iară mai multu nemică să nu ştiu domniia mea că vă amestecaţi, de are fi şi nescare gloabe acolo, încă să nu-i învăluiţi, că am lăsatu domniia mea să hie de treaba sventei mănăstiri.

Pentr-acéia şi voi, toate slugile noastre, cîţi veţi [veţi] îmbla cu slujbele domniei méle la acel ţînutu, întru nemică să nu-i învăluiţi, nice bucatele să nu le luaţi pentru alte sate.

Şi voi, olăcari şi podvodari, întru nemică să nu-i învăluiţi, nice caii de olac să nu le luaţi, nice boii la podvoade, ce să hie foarte în pace; nime întru nemică să nu cutédze a-i învălui preste cartea domniei méli.

Ѯ Іас. в лѣто ×ѕ҃рлѕ ф҃евр҃ар҃ѧ к҃ѕ.

† Сѧи господинъ вєлѣл.

Ни Мирон Бръновски воєвода <m. p.>.

† Шандр҃ <писал>[2].

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, VI/8.
Orig., hîrtie (30,5 × 20), pecete aplicată, stricată.

EDIŢII. Hasdeu, *Arh. ist.*, p. 14; Papadopul-Calimah, *Sloboziile*, p. 451.

156

1627 (7135) februarie 28, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Sf. Sava din Iaşi venitul gloabelor şi duşegubinelor din satul Uricani pe Bahlui, în ţinutul Cîrligătura.

† Ни Мирон Барновскїи Могила воєвода, божїю милостїю господаръ всѣмъ Мѡлдавскои. Ѻже господство ми дали и помиловали всми ѿ нас свѣтая мона-

[1] Loc alb, pe care s-a scris ulterior cuvîntul Petricanii.
[2] La Iaşi, în anul 7135 <1627> februarie 27. + Însuşi domnul a poruncit: Io Miron Bărnovschi voievod. + Şaidir <a scris>.

www.dacoromanica.ro

стнр назиканнаго Свѣтїи Сава что ѕ срѣд тръг Іаш, иджѣ ест Храм свѣтїи Сава, съ глобе и съ дешѫгѫбинн что сѣ сътворѣет въ село свѣтѣи монастир, что ест нм данїи и миловаиїе wт господства мн на нмѣ село Ѯриканїи на Бахлѫи съ млинѫ готова на потоцѣ Бахлѫа ѕ волост Крълигътѫри, что тое село било право и викѫпленїе господства мн.

Тѣм ради нн велици къташи да не нмают валоватї тамѫ за глобе и за кръви анѣ дешюгѫбинари да не калѫните тамѫ за дешюгѫбинн wт того село. Ѳ аще бъдет таковїи человѣкъ злъ или повинен съмрътн или бъдет за иное каранїе а слѫѕѣ наш вишеписанни да сътворит емѫ закон по дѣлом его такожде вишереченїи.

Ѳ что бъдет глобе и феръи и иншаго прихѯод господство мн ѫмилостивихѯ сѧ и wставихѯом да бъдет калѫгерим за wбованїе и за wдежде.

Ѳ глобници и дешѫгѫбинари и велици къташи и иншїи слѫги господства мн, колици кют ходитї съ слѫжбаѯ господства мн по того волост, нн една потрѣбѫ да не нмают съ тот село свѣтїи монастир нн въ село да не въннидет, прѣд сим листом нашем.

Пнс ѕ Іас, в лѣт ×ѕрлѕ февръарїе кѝ.

† Сам господинъ велѣ<л>.

Ив Мирон Брънковски воевода <m. p.>.

† Боръленѫл <писал>.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am miluit de la noi sfînta mănăstire numită Sfîntul Sava, ce este în mijlocul tîrgului Iaşi, unde este hramul sfîntului Sava, cu gloabele şi cu deşugubinile, ce se vor face în satul sfintei mănăstiri, ce le este danie şi miluire de la domnia mea, anume satul Uricanii pe Bahlui, cu moară gata pe pîrîul Bahlui, în ţinutul Cîrligăturii, care sat a fost dreaptă cumpărătură a domniei mele.

De aceea, nici marii vătafi să nu tulbure acolo pentru gloabe şi pentru sînge şi nici deşugubinarii să nu tulbure acolo pentru deşugubinele din acest sat. Iar dacă va fi un astfel de om rău sau vinovat de omor sau va fi pentru altă pedeapsă, atunci slugile noastre mai sus-scrise să-i facă lege după fapta lui, cum este spus mai sus.

Iar gloabele şi ferîile ce vor fi şi alt venit m-am milostivit domnia mea şi le-am lăsat să fie călugărilor pentru încălţăminte şi pentru îmbrăcăminte.

Iar globnicii şi deşugubinarii şi marii vătafi şi alte slugi ale domniei mele, cîţi vor umbla cu slujbele domniei mele prin acel ţinut, nici o treabă să nu aibă cu acest sat al sfintei mănăstiri, nici în sat să nu intre înaintea acestei cărţi a noastre.

www.dacoromanica.ro

S-a scris la Iaşi, în anul 7135 ‹1627› februarie 28.
† Însuşi domnul a poruncit.
Io Miron Bărnovschi voievod ‹m.p.›.
† Borăleanul ‹a scris›.

Bibl. Acad., Fotografii, XXVIII/13.
Fotocopie după orig.

EDIŢII. Slav şi trad. Costăchescu, *Documente*, p. 167.

157

1627 (7135) martie 1, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Sf. Sava din Iaşi satul Uricani pe Bahlui în ţinutul Cîrligătura, scutit de dări şi slujbe, în afară de darea împărătească.

† Ѣ имѣ Ѻтца и Сына и свѣтаго Дѫха. Тронци поклонник, Иѡ Мирон Брънковскїи Могила воевода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскои. Ѻже господство ми благопроизволихомъ нашим благим произволенїем, чистим и свѣтлим сръдцем, ѡт въсеа нашеа дѫшеа и ѡт Бога помощїа, ревнѫющи преднимъ свѣтопочившим господарїим еже милостинѣмин и подателством Богъ ѫгодишѣ и път спасенїа възискавши ѡбрѣтошѣ, таковимже ѡбразом и ми прѣмилостивааго Господа Бога молим шко да полѫчим послѣдовати двери спасенїа божествънним заповѣдем шкоже сами рече спасъ: блажени милостивїи шко тїи помиловани бѫдѫт и прочїа. Ѻ сем и раждегши сръдцеа ѡгнем божественним и ѫмилосръдихом сѣ и помиловахъ свѣтаа монастир Сава, где ест Храм ѡспенїе прѣсвѣтаи, чистаи и прѣблагословенїи владичици нашеи, богородици и приснодѣвои Марїи, что ест метѡх велицѣи лаври свѣтаи монастир Сави Ѻсвѣщеннаго ѡт Ерѫсалим, где ест Храм благовѣщенїа прѣсвѣтаи богородици, съ ѥдно село на имѣ Ѫрикани что на Бахлѫи съ млини ѫ Бахлѫи что сами зновѫ господство ми сътворихом ѫ волост Крълнгъ‹тѫрн, чт›[1]о тое село ест господства ми правда виклѫченїе за монх правих и питомних пинѣзи и дадохом свѣтим . . . . . [1] ъ за здравїе и ѡтпѫщенїе грѣхов господства ми и въ задѫше и ѡставленїе грѣх родїтел господства ми . . . . . мона›[1]стирам данїе и м‹илованїе›[1] ѡт нас тое село вншепнсмно съ въсеа до‹ходом . . . . . [1] ѡт горцинъ и по д . . . . . [1] пчел господарски . . . . . [1] одеж и шѫгѫвине не давати . . . . . [2] ни прочїи подроб-

[1] Loc rupt.
[2] Text ilizibil.

www.dacoromanica.ro

нихъ ангелїихъ и нн пече<тлѧнт . . . .> [1]тїнм тъкмо дан царска на год дати да бѫдет тот приход свѣтнм монастирам за коскѫ и за . . . . .[1] треб цръквнихъ и за пицѫ и wдежд . . . .[1] wбѫванїе калѫгерѫм а калѫгерн повнннн бѫдѫт памет нам сътворити и поминати нас и родїтел нашихъ на каждїи год и wт год до год и непрѣстано Господа Бога молити, дондеже станѫт свѣтїи монастирн.

Й по нашим животѣ, кто бѣдет господаръ wт дѣтн нашихъ нли wт нашего родѫ нли пак бѫд кого Богъ изберет господарем бити нашен земли Мwлдавскон, тот би не порѫшил наше данїе и милованїе нъ аби дал и ѫкрѣпил свѣтнм монастирам, а кто би сѣ покѫсил разорити наше данїе и милованїе, таковїи да бѣдет проклѣт и . . . . . .[2] Бога и спаса нашего Исѫса Христа, и wт прѣчистая его матеръ и wт ѣ свѣтнх апостолъ и wт д нѣангелнстн < . . . свѣ>[2]тнх wтецъ нникенскнх и wт късмх свѣтнх, амин.

<Шнс>[1] ѫ Іасох, к лѣто ×зрлѣ мартїѣ а.

† Сам господинъ велѣл.

Иw Мирон Бръновскн воєвода <m. p.>.

† Тъѫтѫл <писал>.

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al sfîntului Duh. Închinătorul treimii Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoinţă, cu curată şi luminată inimă a domniei mele, din tot sufletul nostru şi cu ajutor de la Dumnezeu, rîvnind domnilor dinaintea noastră sfîntrăposaţi care prin mili şi danii bine plăcînd lui Dumnezeu, drumul mîntuirii cercetînd l-au aflat, în acelaşi chip şi noi rugăm pe milostivul domnul Dumnezeu să dobîndim prin porunca lui uşile mîntuirii, precum a spus însuşi mîntuitorul: „Fericiţi cei milostivi că aceia se vor milui" şi celelalte. Şi pentru acestea fiind aprinsă inima de focul dumnezeiesc, m-am milostivit şi am miluit sfînta mănăstire Sava, unde este hramul adormirea preasfintei, curatei şi preabinecuvîntatei stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoare şi pururea fecioară Maria, care este metoh al marei lavre, sfînta mănăstire Sava Sfinţitul de la Ierusalim, unde este hramul bunăvestirea preasfintei născătoare de Dumnezeu, cu un sat anume Uricanii pe Bahlui, în ţinutul Cîrligăturii, cu moară pe Bahlui, pe care am făcut-o domnia mea din nou, care sat este al domniei mele dreaptă cumpărătură pe banii mei drepţi şi proprii, şi l-am dat sfintelor <mănăstiri>[1] pentru sănătatea şi iertarea păcatelor domniei mele şi pentru pomenirea şi iertarea păcatelor părinţilor domniei mele..... [1] mănăstiri danie şi miluire de

[1] Loc rupt.
[2] Text acoperit de pecete.

www.dacoromanica.ro

la noi acel sat mai sus-scris cu tot venitul ..... [1]
de gorştină şi cîte ..... [1] stupi domneşti ..... [1]
gloabe şi şugubine să nu dea ..... [2] nici alte angarii mai mărunte şi nici pecetluit ..... [1] numai darea împărătească să o dea în fiecare an, să fie acel venit sfintelor mănăstiri pentru ceară ..... [1] nevoile bisericii şi pentru hrană şi îmbrăcăminte şi încălţăminte călugărilor, iar călugării vor fi ţinuţi să ne facă pomenire şi să ne pomenească pe noi şi pe părinţii noştri în fiecare an şi din an în an neîncetat să roage pe domnul Dumnezeu, cît timp vor sta sfintele mănăstiri.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iar pe cine va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu strice dania şi miluirea noastră, ci să dea şi să întărească sfintelor mănăstiri, iar cine s-ar ispiti să strice dania şi miluirea noastră, acela să fie blestemat şi ..... [3] de Dumnezeu şi mîntuitorul nostru, Isus Hristos, şi de preacurata lui maică şi de 12 sfinţi apostoli şi de 4 evanghelişti ..... [3] sfinţi părinţi de la Nicheia şi de toţi sfinţii, amin.

‹S-a scris› [1] la Iaşi, în anul 7135 ‹1627› martie 1.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod ‹m. p.›.

† Tăutul ‹a scris›.

Bibl. Acad., MCLXXI/26.

Orig., hîrtie (43 × 29), pecete timbrată, cu legenda Їѡ Мирон Барновскїі Моґіла воєвода гдрь земле Молдакокон.

158

1627 (7135) martie 1, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Sf. Sava din Iaşi satul Uricani cu vecinii, scutindu-l de toate slujbele şi dările, în afară de birul împărătesc.

Suret de pe ispisoc sîrbesc de la Miron Barnovschi Moghila voievod din v leat 7135 ‹1627› martie 1.

[1] Loc rupt.
[2] Text neciteţ.
[3] Text acoperit de pecete.

www.dacoromanica.ro

În numele Tatălui şi al Fiiului şi al sfîntului Duh. Iată eu robul şi închinătoriul sfintei, de o fiinţă şi făcătoarei de viiaţă şi nedespărţitei troiţă, căriia mă închin şi slujesc şi robăsc cu duhul mieu, pravoslavnicul domn Io Miron Barnovschi Moghila voevod, cu mila lui Dumnezeu, domn ţării Moldovii. Bine este cuvîntat întru tot preabunul Dumnezeu carele pretutindine este cu bunătatea, carele m-au ales pre mine din pîntecele maicii mele şi me-au dăruit mie înpărăţiia şi domniia ţării pentru cea preabogată mila sa. Deapururea dar a mulţămi lui Dumnezeu să cade că au deşchis noao uşa milii sale şi lumina înţelegerii şi am văzut şi am cunoscut că nici o slavă pămintească nu rămîne neschimbată şi neînpărtăşită cu moartea, ci ca floarea să arată şi ca umbra trece şi să strică tot omul. Pentru aceia cu bunavoire a Tatălui şi cu sporirea Fiiului şi cu lucrarea sfîntului şi de viiaţă făcătoriului Duh, bine am voit domniia mea cu a noastră bunăvoire şi curată şi luminată inimă şi cu agiutoriul de la Dumnezeu şi cu rugăciunile preacuratei stăpînii noastre, de Dumnezeu născătoarei şi pururea fecioarei Mariei, folositoarea lumii, şi cu blagosloveniia a patru sfinţiţi părinţi ai noştri ai Moldovii, chir Anastasie mitropolit Sucevii şi chir Athanasie episcop Romanului şi chir Evloghie episcop Radauţului şi chir Mitrofan episcop Huşului, şi am dat şi am miluit domniia mea sfînta mănăstirea Savii, unde este hram adormirea născătoarei de Dumnezeu, în mijlocul tîrgului Iaşului, şi marea mănăstire a sfîntului Savii a Ierusalimului, unde este hramul blagoveşteniia preasfintei, curatei şi preablagoslovitei stăpînii noastre, născătoarei de Dumnezeu şi pururea fecioarei Mariei, cu un sat anume Uricanii ce-i pe Bahlui şi cu moară care de iznoavă am făcut-o domniia mea în apa Bahluiului, ce este în ţinutul Cîrligăturii, care acel sat este domnii mele dreaptă cumpărătură pre ai miei drepţi şi adevăraţi bani, iar cine ar vrea să rădice vreo pîră pe urma noastră să nu să crează că ei de bunăvoia lor au vîndut şi domniia mea am cumpărat fără de nici o asupreală. Şi am dat domniia mea ceii de mai sus-scrisă sfintei mănăstiri pentru sănătatea şi ertarea păcatelor noastre şi a părinţilor noştri ca să fie sfintei mănăstiri de mai sus-scrisă de la noi uric şi ocină cu tot venitul şi cu robi şi cu vecini şi am dat lor ca să li să ţie în samă cîte treizeci de oi şi zece capre de goştină şi doaozeci stupi de desetină şi nici cu o dare să nu-i învăluiască fără de pecetluit nici să dea nimărui nimic, nici gloabe nici şugubine nici legumi de stolnicei să nu li să ia, nici cai de olac sau de podvoadă, numai birul înpărătesc din an în an să aibă a da, iar altă nimic, ca să fie acele tot venit sfintelor biserici pentru ceară şi pentru untdelemn şi pentru hrana şi chivernisirea rugătorilor călugări. Iar călugării de la acele amîndoao sfinte mănăstiri să fie datori a face pomenire domniei mele şi pă-

www.dacoromanica.ro

rinţilor noştri şi să ne pomenească pre noi din an în an pînă cînd vor sta amîndoao acele de mai sus-scrise sfinte mănăstiri.

Iar hotarul acelui de mai sus-scris sat anume Uricanii, cu moară în Bahluiu, ce este în ţinutul Cîrligăturii, să fie despre toate părţile după hotarăle sale cele vechi pe unde au umblat din veac.

Şi spre acesta este credinţa domnii mele de mai sus-scris, Io Miron Barnovschi voevod, i credinţa boiarilor noştri, dumnalui Ionaşco Ghianghea vel vornic de ţara de gios, dumnealui Lupul vel vornic de ţara de sus, dumnalui Nicoară hatman şi pîrcălab Sucevii, dumnalui Necula vel postelnic, dumnalui Lupul vel spatar, dumnalui Costantin vel paharnic, dumnalui Grama vel stolnic, dumnalui Furtuna vel comis şi credinţa tuturor boiarilor noştri, a mari şi mici.

Iar după a noastră viiaţă, cine va fi domn din fiii noştri sau din neamul nostru sau ori pe cine Dumnezeu va alege a fi domn ţării noastre Moldovii, acela să nu strice a noastră danie şi miluire, ci mai ales să dea şi să întărească sfintelor de mai sus-scrise mănăstiri, iar cine s-ar ispiti a strămuta a noastră danie şi miluire şi aşezare, unul ca acela să fie proclet şi treclet de domnul Dumnezeu şi mîntuitorul nostru Isus Hristos şi de preacurata lui maică şi de 12 apostoli şi de 4 evanghelisti şi de 318 sfinţi părinţi ai Nicheii, şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie şi cu acei necredincioşi jidovi, carii au strigat asupra lui Hristos : singele lui asupra lor şi asupra feciorilor lor şi este şi va fi în veci, amin.

Şi pentru mai mare tăriia şi întăritura a tuturor acelor de mai sus-scrise, am poroncit cinstitului şi credinciosului boiariului nostru, dumisale Dumitraşco Ştefan vel logofăt, să scrie şi a noastră pecete către această adevărată carte a noastră să o lege.

S-au scris în Ias.

Iscălitura lui Miron vodă.

Bibl. Acad., MCLXXI/18.
Traducere din 1786.

159

1627 (7135) martie 1.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Solca ezerul Luciul cu gîrlele lui.

„7135 <1627> martie 1, asămine un ispisoc domnesc întăritoriu stăpînirei monastirii Solca pe ezerul Luciul şi celelalte gîrle".

Arh. St. Iaşi, DC/181.
Rezumat într-o listă de doc. din 1857.

www.dacoromanica.ro

1627 (7135) martie 1, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Lupul Prăjescul părţi de ocină în satele Druleşti şi Lăţcani din ţinutul Roman.

<† М>[1] илостїю божїю мы Иw Мирwн Барновскіе Могила воевода, господаръ земли Мwлдавскwи. Знаменотw чинимъ с сим листом нашим въсѣм кто на нъ възрит или чтоучи его ѕелишит wже тот истыиїи слѹга нашь, Лѹпѹл Пръжескѹл, дали и потвръдили есми емѹ его правда wтнинѹ и викѹпленїю wт испископ за викѹпленїе что имал wт Радѹл воевода и wт испископ wт самого господства ми половина силище Дрѹлещїи съ мѣсто за млинѹ на потоцѣ Лъцкоае и съ болотами рибними и съ сѣножатми и съ садове и съ мѣсто за паснкѹ и съ вес приходом что ѹ волост Романескои, что тоа половина село ест емѹ права викѹпленїю една част wт Тѹдора, джща Инѹшки, внѹка Мъріинки, прѣwнѹка Ингелини, въсѣ част ѣи что сѣ изберет радї двадесмт и три талер сребрънихъ а дрѹгаа част пакиже wт Илеѫндра, дъщи Кръстен, внѹка Бъскан Брѹзотъ, прѣwнѹка Игафїи, въсѣ часть ѣи что сѣ изберет радї декмт талер сребрънихъ. И тиже дрѹгаа част wт Фрѫсина, дочка Хаѹѕл, внѹка Некодръ, прѣвнѹка Краю, въсм част ѣи что сѣ изберет ради девмт талери сребрънихъ. И тиже дрѹгаа част wт Конлицъ и wт брат его, Мъшанѹл, сынове Симеи, внѹци Романови, въсѣ частъ им что см изберет ради тридесмт талери сребрънихъ. И тиже дрѹгаа част wт Глигорїе Цюнкѹл, сынъ Грѣкъи, внѹк Драгнеи, въсѣ частъ его что сѣ изберет радї тридесмт талери сребрънихъ. И тиже дрѹгаа част wт Яксенїж, джща Крецѹл, внѹка Дѹмитрѹ, прѣвнѹка Краю Дрѹлескѹл, въсѣ част ѣи что см изберет радї пет талери сребрънихъ. И тиже дрѹгаа част wт Мъріинка, дъщи Илѣнеи, внѹка Никодръ, въсм част ѣи что см изберет радї пет талери сребрънихъ. И тиже дрѹгаа част wт Никодръ, сынъ Дѹмитрѹ, внѹк Єрминеви, въсм част емѹ елико см емѹ изберет съ мѣсто паснка и съ садове радї десѣт талери сребро. И тиже дрѹгаа част wт Индрею и сестра его, Иѫенїж, сынове Дръган, внѹци Жѹрци, въсѣ част нѫ елико сѣ изберит радї десмт талери сребрънихъ. И тиже дрѹгаа част wт Инашко жѹделе и wт внѹци его, Илеѫндра и Іwнашко и Гїwргїе, и wт сестра нѫ Долка, сынове Тодер, въсѣ часть нѫ елико сѣ изберет радї двадесмт и пет талери сребрънихъ. И тиже дрѹгаа част wт Ингелина пападїм и wт Гїwргїе, сынъ Шїгалешѹ, внѹци Къскан Бързотъ, въсѣ частъ им что сѣ изберет съ садове и съ вес приход радї десмт талери сребрънихъ. И тиже дрѹгаа част wт Некодръ, сынъ Цъганка, въсѣ частъ его что сѣ емѹ изберит радї петдесмт талери сребрънихъ, что бил кѹпил за Конко логwфет wт еднии племенници его. Таже искѹпил

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

нѫ wт Конко логофет занеже вило им дѣднинѫ. И тиже дрѫгда част wт Йнтон и wт сестра его, сынове Касилїе, въсѣ част им радї десѧт талер сребрънних и дрѫгда част wт Касилїе и братом его, Ивнашко <Бѫрки>[1], и wт Исанко и Бенѧ и сестри им Килеїе и Йна, сынове Дѫмитрѫ, внѫци Ѳримиевн, въсѣ част им что сѧ изберет съ мѣсто за ставн на потоцѣ Лѫцкоде съ мѣсто пасика и съ въси садове иже wкръстнїи тое пасикѫ радї четнри<десѧт и пет>[1] талери сребрънних. И тиже дрѫгда част wт Йнгелѫша и wт сынове ен, Тома и Дѫмитрашко, въсѣ частъ нѫ елико сѧ им изберит радї двадесѧт талери сребром. И тиже дрѫгда част wт Сава, сестра Йнгелѫша, и wт сынове нѫ,Хилимон <и Маѳин и Йна, въсѣ част нѫ елико сѧ им изберет ради>[1] петнадесѣт талери битнѫ. И тиже дрѫгда част wт Глнгорїе Чокан и wт сынове его, въсѧ част им что сѧ им изберит радї тридесѧт талери сребрѡм. И тиже дрѫгда част wт Симнwн Брнкъ въсѣ част его елико сѧ емѫ <изберет радї седем талери сребрънних. И тиже>[1] дрѫгда част wт Ендроде и wт сынове ен въсѣ част ен елико сѣ им [нлико сѣ] изберет радї двадесѧт талери сребрънних, что въси тѣх вышепнсаннѣи части за wтнинн ч<ин>[1]ѣт половнно село Дрѫлещи . . . . . [2] да ест емѫ и wт нас съ въсем доходѡм.

И w тѡм тиже даемѫ и потвръждаемѫ его правда wтнинѫ и викѫпленїе wт тда сѧлнце Дрѫлещи wт тод . . . . . [2] что естъ емѫ викѫпленїе wт попа Лѣхѫл <и wт брат его, Босїюкѫ и>[1] Пътрашко, <сынове Симнwн>[1] Нарпалшк, <внѫци>[1] Мнхаико, <въсѣ част им елико сѧ им изберет . . . . . >[2] И тиже дрѫгда част wт Касилїе и сестра его, <Харитона и Ѳрина и Келеїѫ и Филотїе . . . . . >[1] Костанда <Бълцътоде и Ѫрѣта Ѳнницоде . . . . . >[3] внѫци Въскан Бенѣ, въси внѫци и прѣwноцѵци Дрѫлч спътарѣ, радї пѣтдесѧт талери битнѫ. И тиже един нив . . .[1] кѫпил wт Тодер Седемтрапез . . . , . . .[3]. И w том тиже даем и потвръждаем емѫ его правда wтнинѫ и викѫпленїю wт неписокъ за викѫпленїю что нмал wт Радѫла воеводa на половина село Лъцкани вншнда част . . . . . [3] и съ мѣсто за став и за млен на потоцѣ Лѫцкоде и съ вес прихѡд что тот село ѫ волшст Романскоѫ, что тод wн собн кѫпил wт Гїwргїе и Къзакѫл и Бежан, сынове Пътрашко, <внѫци Лѫки>[2] чашнжка, радї една сто и . . .[1] десѧт талери сребрънних wт неписокъ за свѣдителство wт Стефана Том<шѣ воевода>[1]. И тиже дали и потвръдили есми емѫ и тод дрѫгда половнно село Лъцкани ниж<нда част>[1] пакнже съ брѣд за млен на рецѫ Сирѣтом и съ мѣсто за ставо и за млен на потоцѣ Лъцкоде что тод естъ емѫ данїю wт тестѫ его, нашемѫ вѣрнемѫ и почетенномѫ болѣрин, Гланг<ша вел>[1] дворнжк, а емѫ било викѫпленїю една

[1] Text şters, ilizibil.
[2] Loc rupt şi text ilizibil.
[3] Text şters şi loc rupt.

www.dacoromanica.ro

част wт Грозава, дъща Нистор, и wт Ивн и wт Горгїе и сестра им Солонка, сынове Ѧндрѹ, внѹци Пътрашко, и wт пападїѫ Стара wт половина село половина радї шестдесѧт талери сребрънихъ, а дрѹгаа част wт Гиwргїе и братовѣм его, Къзакѹл и Бежан, сынове Пътрашко, внѹци Лѹки чашника, пакиже wт половина села половина, радї тридесѧт талер сребрънихъ.

И въ том пакиже една част wтнинѹ wт Кирила, сынѹ Ѻнчюл, внѹк Дѹмитрѹ Фѣркн, въсѣ <част>[1] его елико сѣ емѹ изберет wт того маи вышеписаннwм селw Дрѹлещи радї десѧт талери сребрънихъ.

Тѣм ради въси тын вышеписаннѣи части за wтнинн wт село Дрѹлещи и wт село Лъцкани да ест и wт нас слѹга нашем вишеричено, Лѹпѹл Пръжескѹл, правихъ wтнина и викѹпленїю, оурник и потвръжденїе съ въсем доходwм, емѹ и дѣтнм его и wночатом и прѣwночатом им и праwрѣтомѹ и въсемѹ родѹ его, кто сѣ имѹ изберет наближнїи, непорѹшенѹ наколиже на в вѣкы.

И Хотари тѣх вышеказали селове да естъ им по кѹда из вѣка wживали.

И на то естъ вѣра нашего господства, на Иw Миркн Барновскїе Могила воевода, и вѣра богдя нашихъ, вѣра пана Иванашко Гѣнгѣ великїи дворник долнеи земли, вѣра пана Никоаръ Хетман и пръкълаб Сѧчавскон, вѣра пана Лѹпѹл великїи дворник вишнѣи земли, вѣра пана Гаврилаш пръкълаб Хотинскаго, вѣра пана Гїеwргїе пръкълабъ Немецкомѹ, вѣра пана Савин и Шефан Блѣндѫ пръкълаби Романскои, вѣра пана Никѹла Катарѹл вел постелник, вѣра пана Лѹпѹл вел спатарѣ, вѣра пана Костантин чашника, вѣра пана Мнхънлаки Катакозино великїи вистѣрник, вѣра пана Грама вел столник, вѣра пана Фѹртѹна комиса и вѣра въсим болѣрим нашихъ, великим и малим.

И по нашим животѣ и господства кто бъдет господар wт дѣтихъ нашихъ или wт нашего рода или пак бѹд кого Богъ изберет господарем быти в нашеи земли Мwлдавстѣи тот би емѹ не порѹшїл нашего даанїе и потвръжденїе нъ али би емѹ дали и оукрѣпили за что естъ емѹ правїи wтнина и викѹпленїю на своихъ правихъ и пятомихъ пѣнѣзн.

И наболше крѣпост и потвръжденїе томѹ въси вышеписаномѹ велѣли есми нашемѹ вѣрномѹ и почетеномѹ болѣрнѹ, Дѹмитрашко Шефан вел логофет, писати и наше печат привѣзати къ сим истинном листо нашим.

Оу Іасwх, мартїе $\overline{\text{а}}$ день, в лѣто ҳ$\overline{\text{зрлѕ}}$. Писал Iwан Фочѣ.

<Pe verso:> <Дѹмитрашко Шефан>[2] вел логофет <m. p.>.

<Pe verso, contemporan:> Сѫи оурик ест Лоупѹл Пръжескѹл на половина село Дрѹлещи.

<Puţin mai tîrziu: >И wт инша половино пол тиже wт того село Дрѹлещи и на село Лъцъкан.

---

[1] Omis.
[2] T xt ilizibil.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Miron Barnovschie Moghila voievod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că acestei adevărate slugi a noastre, Lupul Prăjescul, i-am dat şi i-am întărit dreapta lui ocină şi cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură ce a avut de la Radul voievod şi din ispisocul de la însămi domnia mea, jumătate din selişte a Druleştii ce este în ţinutul Romanului, cu loc de moară pe pîrîul Lăţcoae, şi cu bălţi de peşte şi cu fîneţe şi cu grădini şi cu loc de prisacă şi cu tot venitul, care jumătate de sat îi este dreaptă cumpărătură, o parte de la Tudora, fiica Anuşcăi, nepoata Măriicăi, strănepoata Anghelinei, toată partea ei, ce se va alege, pentru douăzeci şi trei de taleri de argint, şi altă parte iarăşi de la Alexandra, fiica lui Cîrstea, nepoata lui Văscan Bîrzotă, strănepoata Agafiei, toată partea ei, ce se va alege, pentru nouă taleri de argint. Şi de asemenea altă parte de la Frăsina, fiica lui Hagiul, nepoata lui Necoară, strănepoata lui Craiu, toată partea ei, ce se va alege, pentru nouă taleri de argint. Şi de asemenea, altă parte de la Coiliţă şi de la fratele lui, Măşanul, fiii lui Sima, nepoţii lui Roman, toată partea lor ce se va alege, pentru treizeci de taleri de argint. Şi de asemenea altă parte de la Gligorie Giuncul, fiul Greacăi, nepotul Dragnei, toată partea lui, ce se va alege, pentru treizeci de taleri de argint. Şi de asemenea altă parte de la Axenia, fiica lui Creţul, nepoata lui Dumitru, strănepoata lui Craiu Drulescul, toată partea ei, ce se va alege, pentru cinci taleri de argint. Şi de asemenea altă parte, de la Măriica, fiica Ileanii, nepoata lui Nicoară, toată partea ei, ce se va alege, pentru cinci taleri de argint. Şi de asemenea altă parte de la Nicoară, fiul lui Dumitru, nepotul lui Eremia, toată partea lui, ce i se va alege, cu loc de prisacă şi cu grădini, pentru zece taleri de argint. Şi de asemenea altă parte de la Andreiu şi sora lui, Axenia, fiii lui Drăgan, nepoţii Jurgii, toată partea lor, cît se va alege, pentru zece taleri de argint. Şi de asemenea altă parte de la Ionaşco judele şi de la nepoţii lui, Alexandra şi Ionaşco şi Gheorghie şi de la sora lor, Dolca, fiii lui Toader, toată partea lor, cît se va alege, pentru douăzeci şi cinci de taleri de argint. Şi de asemenea altă parte de la Anghelina preoteasa şi de la Gheorghie, fiul lui Pialeş, nepoţii lui Văscan Bîrzotă, toată partea lor, ce se va alege cu grădini şi cu tot venitul, pentru zece taleri de argint. Şi de asemenea altă parte de la Necoară, fiul Ţîgăncei, toată partea lui, ce i se va alege, pentru cincizeci de taleri de argint, care fusese cumpărată de Voico logofăt de la nişte veri ai lui şi a răscumpărat-o de la Voico logofăt pentru că i-a fost moştenire. Şi de asemenea altă parte de la Anton şi de la sora lui, fiii lui Vasilie,

www.dacoromanica.ro

toată partea lor, pentru zece taleri de argint. Şi altă parte de la Vasilie şi fratele lui, Ionaşco ‹Burchi›[1], şi de la Isaico şi Benea şi surorile lor, Chilsia şi Ana, fiii lui Dumitru, nepoţii lui Eremia, toată partea lor ce se va alege, cu loc de iazuri pe pîrîul Lăţcoae, cu loc de prisacă şi cu toate grădinile, ce sînt împrejurul acestei prisăci, pentru patru‹zeci şi cinci›[1] de taleri de argint. Şi de asemenea altă parte de la Angheluşa şi de la fiii ei, Toma şi Dumitraşco, toată partea lor cît li se va alege pentru douăzeci de taleri de argint. Şi de asemenea altă parte de la Safta, sora Angheluşei, şi de la fiii ei, Hilimon ‹şi Maxin şi Ana, toată partea lor cît li se va alege, pentru ›[1] cincisprezece taleri bătuţi. Şi de asemenea altă parte de la Gligorie Ciocan şi de la fiii lui, toată partea lor, cît li se va alege, pentru treizeci de taleri de argint. Şi de asemenea altă parte de la Simion Breică, toată partea lui, cît se ‹va alege pentru şapte taleri de argint şi de asemenea›[1] altă parte de la Vidroie şi de la fiii ei, toată partea ei cît li se va alege, pentru douăzeci de taleri de argint. Care toate aceste părţi de ocină mai sus-scrise, care sînt jumătatea satului Druleşti . . . . . .[2] ca să-i fie şi de la noi cu tot venitul.

Şi întru aceasta de asemenea dăm şi întărim dreapta lui ocină şi cumpărătură din această silişte Druleşti, din această . . . . . .[2] care îi este cumpărătură de la popa Leahul ‹şi de la fraţii lui, Bosiiuc şi›[1] Pătraşco, ‹fiii lui Simion›[1] Parpaloc, ‹nepoţii›[1] lui Mihaico, ‹toată partea lor cît li se va alege. . . . . .›[2]
Şi de asemenea altă parte de la Vasilie şi de la sora lui, ‹Haritona şi Erina şi Chelsia şi Filotie . . . . . .›[1]
Costanda ‹Bălţătoae şi Urîta Oniţoae . . . . . .›[2]
nepoţii lui Văscan Benea, toţi nepoţi şi strănepoţi ai lui Drule spătar, pentru cincizeci de taleri bătuţi. Şi de asemenea un pămînt ‹pe care›[1] l-a cumpărat de la Toader Şaptemese pentru . . . . . [2]

Şi întru aceasta de asemenea dăm şi întărim dreapta lui ocină şi cumpărătură din ispisoc de cumpărătură, pe care l-a avut de la Radul voievod, pe jumătate din satul Lăţcani, partea de sus şi . . . . . .[2] cu loc de iaz şi de moară pe pîrîul Lăţcoae şi cu tot venitul, care sat este în ţinutul Romanului; aceasta el şi-a cumpărat-o de la Gheorghie şi Căzacul şi Bejan, fiii lui Pătraşco, ‹nepoţii lui Luca›[2] ceaşnic, pentru o sută . . . . . [1] zeci de taleri de argint, din ispisocul de mărturie de la Ştefan Tomşa ‹voievod›[1]; i-am dat şi i-am întărit şi cealaltă jumătate din satul Lăţcani, ‹partea de jos›[3], iarăşi cu vad de

[1] Loc şters.
[2] Loc rupt şi text ilizibil.
[3] Text şters, ilizibil.

www.dacoromanica.ro

moară pe rîul Siret, şi cu loc de iaz şi de moară pe pîrîul Lăţcoae, care îi este danie de la socrul lui, credinciosul şi cinstitul nostru boier, Ghianghea mare <vornic>[1], iar lui i-a fost cumpărătură, o parte de la Grozava, fiica lui Nistor, şi de la Ion şi de la Gorghie şi sora lor, Solonca, fiii lui Andru, nepoţii lui Pătraşco, şi de la preoteasa Stara, jumătate din jumătate de sat, pentru şaizeci taleri de argint, iar cealaltă parte de la Gheorghie şi de la fraţii lui, Căzacul şi Bejan, fiii lui Pătraşco, nepoţii lui Luca ceaşnic, iarăşi jumătate din jumătate de sat, pentru treizeci de taleri de argint. Şi întru aceasta iarăşi o parte de ocină de la Chirilă, fiul lui Onciul, nepotul lui Dumitru Ferchi, toată <partea>[2] lui, cît i se va alege din acel mai sus-scris sat Druleşti, pentru zece taleri de argint.

De aceea, toate aceste mai sus-scrise părţi de ocină din satul Druleşti şi din satul Lăţcani să fie şi de la noi slugii noastre mai sus-zise, Lupul Prăjescul, dreaptă ocină şi cumpărătură, uric şi întărire, cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor şi la tot neamul lui, care i se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestor sate mai sus-spuse să fie pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, Io Miron Barnovschi Moghila voievod, şi credinţa boierilor noştri, credinţa panului Ionaşco Gheanghea mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Nicoară hatman şi pîrcălab de Suceava, credinţa panului Lupul mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Gavrilaş pîrcălab de Hotin, credinţa panului Gheorghie pîrcălab de Neamţ, credinţa panului Savin şi Ştefan Blendea pîrcălabi de Roman, credinţa panului Nicula Catargiul mare postelnic, credinţa panului Lupul mare spătar, credinţa panului Costantin ceaşnic, credinţa panului Mihăilachi Catacozino mare vistiernic, credinţa panului Grama mare stolnic, credinţa panului Furtuna comis şi credinţa tuturor boierilor noştri mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau, iarăşi, pe cine va alege Dumnezeu să fie domn în ţara noastră, Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentru că-i sînt lui drepte ocine şi cumpărături, pe banii lui drepţi şi proprii.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus-scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, Dumitraşco Ştefan

[1] Text şters, ilizibil.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

mare logofăt, să scrie şi să atîrne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

La Iaşi, martie 1 zi, în anul 7135 ‹1627›. A scris Ioan Focea.

‹Pe verso: › ‹Dumitraşco Ştefan› [1] mare logofăt ‹m. p.›

‹Pe verso, contemporan: › Acest uric este al lui Lupul Prăjescul pentru jumătatea satului Druleşti.

‹Puţin mai tîrziu: › Şi pentru altă jumătate din jumătatea de asemenea a satului Druleşti şi pentru satul Lăţcani.

Bibl. Acad., Peceţi 125.
Orig., perg. (49 × 63), şters, rupt, pecete atîrnată.
Copie cu trad. la Arh. St. Buc., ms 818 f. 36 v.—40, cu lipsuri.

161

1627 (7135) martie 4, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Hangul satul Vînătorii de la Piatra din ţinutul Neamţ.

† Ѣ имѣ Ѻтца и Сына и свѣтаго Дх҃а, трожцн свѣтда, єдиносщнда и нераздѣлимда. Се аз раб владнкн моемѹ, Госпдѹ Богѹ и спасѹ нашемѹ Іс҃ѹ Хр҃ѹ, и тронческїн поклонник, Ѡ҃ Мирон Барновскїн Могнла воєвода, божїю милостїею господарѣ земл҃н Мѡлдавскон. Ѻже господства мн благопронзволнх҃ нашнм благнм пронзволенїем и чнстнм и свѣтлнм срѣдцем, ѡт҃ ѣсїѫ нашем дѹшем и ѡт҃ Бога помощїѫ, господства мн съматрѧщє и поревнѹщє добрнм дѣлом нже съдѣлашѣ нншїнм свѣтопочнвшнм господарїех҃ прѣжде внвшнм нас ѡ҃ любвє нже нмѣлн къ Богѹ и къ свѣтнм цр҃квам и монастнрам и Богѹ молѣбнцнх҃ нже нх҃ помнловашѣ и ѹкрѣпншѣ радї҃ спасенїє дѹшѫ нх҃ въ вѣчнѫѫ ѡбнтѧлн, тѣм и господство мн ѥлнко по снлѣ нашего и державїн молнм Бога ѩко да поспѣшествоєт и нам въ добрнх҃ дѣлѣ въсѧдовати благодѣном нх҃.

Того радї҃ господство мн съ благоволенїем божїем и съ благословенїем свѣтнх҃ четнр свѣтнтелъ молдавскнх҃, кѵр Ѩнастасїн арх҃їепнскопъ и мнтрополнт Сѹчавскон и кѵр Ѩѳан‹ас›[2]їн єпнскопъ Романскон и кѵр Євлогїн єпнскопъ Радъѹцскомѹ и кѵр Мнтрофан єпнскопъ Хѹшскїн, и съ благоволенїем въсего нашего съвѣта, болѣр нашнх҃ молдавскнх҃, дадохом и помнловахом нашн свѣтдн молѣъ

[1] Text ilizibil.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

новосъзданѣи еже имѣнѹет сѧ Хангѹл, гдѣже ест Храм въведенѣи прѣсвѣтѣи и чистѣи и прѣблагословенѣи владичице наше, богородице и приснодѣвѣи [и] Маріи, съ єдно село на имѣ Бънъторіи wт Камен ѕ волост Немецкомѕ, что тое село билw прав господарѣско, прислѹшно къ школ тръг Камен. Я когда било при дьни Костантин Могила воевода, дано бнет Кирнци постелник а Кирница постелник дал бнет монастир Голъеви wт тръг Іаскомѕ. Я въ дьни Радѹл воевода въ прѣкою господства его възѣл того село wт монастир Голъеви и дал слѹѕи своемѕ, Ишнашкови Болдескѹл, и сътворил емѹ непривилїа. Я въ дьни Гашпар воевода прїинде Марїика, кнѣгинѣ Кирнци постелник, из Лѣцкаа земли и възѣла пакиже село Бънъторіи wт Ишнашко Болдескѹл и дал свѣтѣи монастир Бесерканим и свѣ Ходѣет того село wт ръкѹ въ рѹкѹ. Я потом тако прї<и>[1]де пакиже Радѹл воевода въ послѣднїи господства его пакиже възѣл Болдескѹл тое село и держал его даже до съмрѣти Радѹл воеводї.

Я потом съ Хотенїем божїем когда даровал мнѣ Господъ Богъ господство въ земли господства мн прїиндет въсиѫ съ привилїаѫ и монастир Голъеви и монастир Бесерканїи и Ішнашко Болдескѹл и сътворили междѹ нимн прѣнїе велико. Ино господство мн и съ вес съвѣт господства мн ннако не възмогохом нъ възмѣм его wт ннѫ wт въсиѫ и wставихом пакиже бнти за школ Камен и съмнрили сѣ къкѹпѣ.

Я потом когда начахом господство мн съ помощїа божїм създатн тоа свѣтаа монастир вншепнсанна, господства мн дадохом и помиловахом тон свѣтѣи монастир wт Хангѹ. Тѣм радї тое вншепнсаннои село на имѣ Бънъторіи да ест свѣтѣи монастир даніе и милованіе съ въсем доходом. Я аще wбрѣщет сѣ въ нѣкое врѣмѧ нѣкиѫ нарѣденїи на того село да сѣ възмет wт ннѫ и да дает сѧ въ рѹк калѹгером wт свѣтаа монастир wт Хангѹ.

Я по нашим животѣ и господствованн, кто мет им разорнти наше милованіе и ѕстроенїи, тот да ест проклѣт и тръклѣт wт Господа Бога, сътворшаго небо и земли, и wт прѣчистаа богоматерѣ и wт $\widetilde{\text{кї}}$ свѣтиѫ апостолиѫ и wт $\widetilde{\text{д}}$ єѵангелнсти и wт тиѫ wтцн еже въ Некїнстем градѣ и да имает части съ Ѹздою и съ тръклѣтом Ярїа и съ нинми невѣрнимн жндовѣ, еже възъпишѣ на Христа Бога, кръв его на ннѫ и на чѣдѣѫ ихѫ, и ест и бъдет въ вѣкн, амнн.

Пнс ѕ Іас, в лѣто ҂ѕрле мартїе $\widetilde{\text{д}}$ дьни.

† Сам господинъ велѣл.

Ив Мирон Брънковски воевода <m. p.>.

† Боръллѣнѹл <писал>.

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al sfîntului Duh, treime sfîntă, de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu robul stăpînului meu, domnul Dumnezeu şi mîntuitorul nostru Isus Hristos, şi închinător al treimei, Io

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoinţă şi cu inimă curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui Dumnezeu, domnia mea socotind şi rîvnind la faptele bune pe care le-au făcut alţi domni sfîntrăposaţi, mai înainte de noi, din dragostea pe care au avut-o către Dumnezeu şi către sfintele biserici şi mănăstiri şi rugătorii lui Dumnezeu, pe care i-au miluit şi i-au întărit pentru mîntuirea sufletelor lor în veşnicele lăcaşuri, pentru aceea şi domnia mea, cît ne-a fost după puterea şi stăpînirea noastră, rugăm pe Dumnezeu să ne ajute şi nouă să urmăm în fapte bune binefacerile lor.

Pentru aceea, domnia mea, cu bunăvoinţa lui Dumnezeu şi cu binecuvîntarea sfinţilor patru ierarhi moldoveni, chir Anastasie arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi chir Athanasie episcop de Roman şi chir Evloghie episcop de Rădăuţi şi chir Mitrofan episcop de Huşi, şi cu bunăvoinţa a tot sfatul nostru, al boierilor noştri moldoveni, am dat şi am miluit sfînta noastră rugă nou-zidită, care se numeşte Hangul, unde este hramul văvidenia preasfintei şi curatei şi preabinecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria, cu un sat anume Vînătorii de la Piatra, în ţinutul Neamţului, care sat a fost drept domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Piatra. Iar cînd a fost în zilele lui Constantin Moghila voievod, a fost dat lui Chiriţă postelnic, iar Chiriţă postelnic l-a dat mănăstirii lui Golăe din tîrgul Iaşi. Iar în zilele lui Radul voievod, în prima lui domnie, el a luat acest sat de la mănăstirea lui Golăe şi l-a dat slugii sale, Ionaşco Boldescul, şi i-a făcut şi privilegiu. Iar în zilele lui Gaşpar voievod a venit Mariica, cneaghina lui Chiriţă postelnic din Ţara Leşească şi a luat iarăşi satul Vînători de la Ionaşco Boldescul şi l-a dat sfintei mănăstiri Besericani. Şi tot a trecut acest sat din mînă în mînă. Iar apoi, dacă a venit iarăşi Radul voievod în domnia lui din urmă, iar a luat Boldescul acest sat şi l-a stăpînit pînă la moartea lui Radul voievod.

Iar apoi, cu voia lui Dumnezeu, cînd m-a dăruit domnul Dumnezeu pe mine cu domnia în ţara domniei mele, au venit toţi cu privilegiile: şi mănăstirea lui Golăe şi mănăstirea Beserecani şi Ionaşco Boldescul, şi au făcut între ei mare pîră. Deci domnia mea şi cu tot sfatul domniei mele n-am putut altfel, ci l-am luat de la ei, de la toţi şi l-am lăsat iarăşi să fie de ocolul Pietrei şi s-au împăcat împreună.

Iar apoi, cînd am început domnia mea cu ajutorul lui Dumnezeu să zidesc această sfîntă mănăstire mai sus-scrisă, domnia mea l-am dat şi l-am miluit acestei sfinte mănăstiri de la Hangu. Pentru aceea, acest sat mai sus-scris anume Vînătorii să fie sfintei mănăstiri danie şi mi-

www.dacoromanica.ro

luire, cu tot venitul. Iar dacă s-ar afla, în vreo vreme, niște direse pentru acest sat, să se ia de la ei și să dea în mîinile călugărilor de la sfînta mănăstire de la Hangu.

Iar după viața și domnia noastră, cine le va strica miluirea și întocmirea noastră, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pămîntului, și de preacurata maică a lui Dumnezeu și de 12 sfinți apostoli și de 4 evangheliști și de 318 părinți, cei de la cetatea Nicheii, și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie și cu alți jidovi necredincioși, care au strigat asupra lui Hristos Dumnezeu, sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor, și este și va fi în veci, amin.

S-a scris la Iași, în anul 7135 <1627 martie 4 zile.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod <m. p.>.

† Borăleanul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, I/6.
Orig., hîrtie (43 × 28), pecete timbrată.
Cu o trad. din sec. al XVIII-lea.

162

1627 (7135) martie 11.

Miron Barnovschi voievod întărește lui Gavrilaș pîrcălab de Hotin jumătate din satul Pilipăuți din ținutul Cernăuți.

Un ispisoc de la Miron Barnovschii Movila voevod din 7135 <1627> martie 11, întru care se cuprinde că Gavrilaș pîrcălabul de Hotin au arătat un zapis încredințat de oameni buni și ficiori de boeri, anume: Avram ot Lucaceni, Costandin Stîrce diiacul ot Vascauți i Gavril Hăjdău ot Nisfoae i Lupul ot Giunești i Ștefan ot Brăești i Nacul ot Malinița i Grigorii, cumnatul Herții, și Ionașcu Grozăvăscu ot Zastavna, scriind că Gafta, soție Cornescului, cu ficiorii ei Vasile i Avram, și Anna Gorgoiasa cu ficiorii ei Căzacu i Nastasiia Creciuneasa și Casiian, nepoții lui Simion Pilipovschi, ș-au vîndut a lor dreaptă ocina și moșiia din dresă ce le-au avut de la [lipsă][1] voevod giumătate de sat de Pilipăuți din ținutul Cernăuțului cu casa gata, cu moara gata, cu bălți de pește, cu poeni și cu fînațe. Acele le-au vîndut boeriului domnii sali, Gavrilaș pîrcălabul, în 200 taleri de argint.

Bibl. Acad., MCDLXXVII/6, nr. 1.
Rezumat într-un document din 1813 iunie 10.

[1] Nota copistului.

www.dacoromanica.ro

1627 (7135) martie 12, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Enache postelic stăpînirea asupra satelor Sasul, Lăturişeni, Gurbăneşti şi Scumpia scutite de dări, numai să dea fiecare sat pe an cîte 100 ughi.

† Иw Мирон Барновски Могнла воевода, божїю милостїю господаръ земли Молдавскон. Wже прїндошѣ прѣд нами и прѣд вснмя нашими болѣри велики и мали наш вирнїи болѣрин, пан Єнакя постелник, и вказовал прид господства ми едня испысоче wт Радвл воевода и wт Гашпар воевода и wт Стефан воевода Томшович на еднихъ селове, на имѣ Сасвл[1] междо Сирѣтї и Фынтъна и Лътвришѣни на рѣцѣ Цервлови что в колwст Теквч и село Гврбънещи в колwст ... .[2] и село Сквпїа в волост Іаскои, что тихъ селове ест ели в права виквпленїе. И тѣхъ селове бил селище и засѣдал его за изновлъ све съ люди wт иншла земли, мвнтяни wт Влашка земли и wт тихъ кради инихъ люди wт по земли господства ми, але людї све которїи не бил писани нигдеже в давилихъ и потокмил см съ тихъ господарихъ како дост wт тихъ селахъ по една сто вгарскихъ въ един год але по петдесѧт вгарскихъ да дост въ дынъ свѣтаго великаго мвченика Гїwргїе а по петдесѧт вги да дост въ дынъ свѣтого великомвченика Димитрїе а за иншихъ давилахъ и анггерїахъ елици свт приз год на иншахъ земли господства ми за въсѧхъ да свт вмирно и за тот талер и за тихъ два злоци за дом что възимает и за работ и за илиш и за свлув и за камънв велика илала и аще сѣ мая причинят нѣкда давила на земли господства ми ради доволни и тѧготнихъ еже падаот над земли господства ми и за тѧхъ въсѧхъ да бъдет вмирно тъчїю да имают дати един село по една сто вги въ един год такоже вишеписан, а аще бъдет приквчит см нѣкда вправленїе све да бъдет вмирно.

· Иноже господство ми такоже видѣхом тѧхъ неписоче wт тихъ прядних господари за милованїѧ тим людї wт того селове и съ клятво а господство ми такоже вмилостивихъ см и дадохъ и вкрѣпихъ како да дост едно село по едно сто вгарскихъ въ един год такоже вишеписан въ вѣки вѣчнїи и сътворихом ели и wт нас милованїе <и>[3] вряк и потвръжденїе въ ином wвр<аз>[3] да сѣ не вмишлет никто.

Я по нашим животѧ и господствованїе, кто бъдет господарь wт дм<тихъ>[3] нашихъ или wт нашего рода или бъд кто Богъ изберет господарь винтї нашеи земли Молдавскон, его милостъ да дост и вкрѧпит да бъдет тако въ

[1] Cuvînt retuşat.
[2] Loc alb, pe care s-a scris ulterior Кнгїмческомв.
[3] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

вѣки вѣчнихъ. И кто сѧ покѹсит разорити данїѣ и милованїѣ тихъ господарим прѧдних и данїѣ и милованїѣ господства ми, тъ да ест трѣклѧт и проклѧт и да бѫдѣт непрощен wт Господа Бода, сътворшаго небо и земли, и wт прѣчистїѣ его матерѣ и wт четири ѥѹангелисти и wт свѣтихъ и въсѣхвалнихъ върховних ѿ апостоли и wт тѣи wтецъ свѣтихъ некинскихъ и wт въсѣхъ сватихъ и да имаѣт част съ Иѹдом и съ Ирїем в вѣки вѣчних. Того ради никто да сѧ не ѹмишлѧт прѧд сим листом изнаменитом нашим.

Ѯ Іас, в лѣто ×зрлѕ мартѹ ѳ.

† Сам господинъ вѣлѧл.

Иw Мирон Брънновски воевода <m. p.>.

† Шандир <писал>.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştrii, mari şi mici, credinciosul nostru boier, pan Enache postelnic, şi a arătat înaintea domniei mele nişte ispisoace de la Radul voievod şi de la Gaşpar voievod şi de la Ştefan voievod Tomşovici, pentru nişte sate, anume Sasul[1] între Sirete şi Fîntîna şi Lăturişeni, pe rîul Gerul, în ţinutul Tecuciului, şi satul Gurbăneşti în ţinutul Chigheciului[2] şi satul Scupia în ţinutul Iaşilor, care sate îi sînt dreaptă cumpărătură. Şi aceste sate au fost silişti şi le-a aşezat din nou tot cu oameni din altă ţară, munteni din Ţara Românească şi alţi oameni din aceste margini, de prin ţara domniei mele, însă tot oameni care n-au fost scrişi nicăieri la dabile. Şi s-a tocmit cu acei domni ca să dea din aceste sate cîte o sută <de galbeni> ungureşti într-un an, însă cîte cincizeci <de galbeni> ungureşti să dea în ziua sfîntului mare mucenic Gheorghie iar cîte cincizeci de ughi să dea în ziua sfîntului mare mucenic Dimitrie, iar de alte dabile şi angherii, cîte sînt peste an pe cealaltă ţară a domniei mele, de toate să fie în pace şi de acel taler şi de acei doi zloţi de casă, ce se iau, şi de muncă şi de iliş şi de slugiu şi de camănă mare şi mică. Iar dacă se mai adaugă vreo dabilă asupra ţării domniei mele, pentru nevoi şi greutăţi care cad asupra ţării domniei mele, şi de acelea toate să fie în pace, numai să aibă a da pentru un sat cîte o sută ughi într-un an, cum este scris mai sus. Iar dacă se va întîmpla vreo rînduială, tot să fie în pace.

Deci domnia mea, dacă am văzut acele ispisoace de la acei domni de mai înainte de miluirea acestor oameni din aceste sate şi cu blestem, domnia mea de asemenea m-am milostivit şi am dat şi am întărit ca să dea un sat cîte o sută <de galbeni> ungureşti într-un an, cum este scris

[1] Cuvînt retuşat.

[2] Cuvîntul Chigheciului a fost scris ulterior, pe loc alb.

www.dacoromanica.ro

mai sus, în vecii vecilor. Şi i-am făcut şi de la noi miluire ‹şi› [1] uric şi întărire, în alt chip să nu se amestece nimeni.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau pe oricine va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, milostivirea lui să dea şi să întărească, să fie aşa în vecii vecilor. Iar cine se va ispiti sa strice dania şi miluirea acelor domni de mai înainte şi dania şi miluirea domniei mele, acela să fie de trei ori blestemat şi blestemat şi să fie neiertat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului, şi de preacurata lui maică şi de patru evanghelişti şi de sfinţii şi întru tot lăudaţii 12 apostoli şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie în vecii vecilor. Pentru aceea, nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărţi de seamă a noastre.

La Iaşi, în anul 7135 ‹1627› martie 12.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod ‹m.p.›.

† Şaidir ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava—Iaşi, XXI/1.
Orig., hîrtie (41,5 × 27,5), pecete timbrată, căzută.
Cu o trad. din 1780, ibidem, XXXIV/8.
Copie la Arh. St. Buc., ms 628 f. 683 v.-684 (cu data de zi: 21, şi avînd şi divanul domnesc).

164

1627 (7135) martie 13, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte lui Ionaşco Cehan mare pitar seliştea Stănileşti pe Prut în ţinutul Fălciu.

† Іw Мирон Бръновски Могила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Молдавскон. Сѫже господство ми ѕмилостивиѫ сѧ и даѫ и помиловаѫ нашемѵ вѣрномѵ болѣрин, Ионашко Чеѫан вел питар, съ єдна селище на имѣ Стънилещїи на Прѣт, что ѕ волост Фалчїю, слѫжѣѕ его радї и радї єдин кон добро что дал къ трѣѣѕ земска до крал ардѣлскаго.

Тѣм радї како да єст емѵ wт господства ми wтнинѵ и ѕрик и съ въсем доѫодом. И ин да сѣ не ѕмишлает прѣд сим листом господства ми.

ѯ Іас, в лѣт зрле мартїе гї.

† Сам господїнъ рече.

Иw Мирон Бръновски воєвода ‹m. p.›.

† Лѧкїан ‹писал›.

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit şi am dat şi am miluit pe credinciosul nostru boier, Ionaşco Cehan mare pitar, cu o selişte anume Stănileştii pe Prut, ce este în ţinutul Fălciu, pentru slujba lui şi pentru un cal bun, ce a dat în treaba ţării, la craiul Ardealului.

De aceea, să-i fie şi de la domnia mea ocină şi uric şi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi. în anul 7135 <1627> martie 13.

† Însuşi domnul a spus.

Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.

† Luchian <a scris>.

Arh. St. Buc., Ep. Huşi, XIII/6.
Orig., hîrtie (30,8 × 19,5), pecete mică, timbrată.
Cu o trad. din sec. al XVIII-lea; altă trad. ibidem, ms 545 f. 113 v.

165

1627 (7135) martie 16, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Dragomirna două sate: Salcea din ţinutul Suceava şi Fărceni din ţinutul Dorohoi, foste ale lui Balica hatmanul.

† Къ имѣ Ѻтца и Сына и свѣтаго Дѹха, троицы свѣтаѧ, единосѫщна и нераздѣлимаѧ. Се аз раб владыки моемѹ, Господѹ Богѹ и спасѣ нашемѹ Їсѹсѹ Христѹ, трочестїи поклоник, Ию Мирон Барновскїи Могила воевода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскои, господство ми благопроизволи нашем благим произволенїем и чистим и свѣтлим сръдцем, ѡт късїѧ нашеѧ дѹшеѧ и ѡт Бога помощїѧ, съ благословенїем свѣтыѫ четир свѣтитель молдавскиѫ, кѹр Ѩнастасїи архїепископъ и митрополит Сѹчавскои, кѹр Ѩѳанасїи епископъ Романскои, кѹр Ѳвлогїе епископъ Радъѹцскои, кѹр Митрофан епископъ Хѹшскїи, съ късѣм съвѣтом господства ми болѣри нашиѫ молдавскиѫ, ревнѹѫщи добрим дѣлом, иже съдѣлаше иншим свѣтопочившим господарїим прѣжде бывшим нас, и даше и помѡловаше свѣтиѫ цръквиѫ и монастирѣѫ.

Тѣм и господство ми дадохом и помиловахом нашѫ свѣтаѧ молъѧ новосъзданїе мѫнастир Драгомирна, идеже ест Храм съшествїи свѣтаго Дѹха, съ двѣ селове на имѣ Салчѣ в волост Сѹчавскои, что тое село било наше право господаръско, прислѹшен къ ѡкол градѹ Сѹчавскомѹ, и село на имѣ Фъръчѣнїи, в волост Дорохонскомѹ, съ брѹд стар за млин на рѣцѣ Жижїи и с вес Хотар села

www.dacoromanica.ro

что тое село Фърчѣнїи вило правда wтнинѫ и викѫпленїе ѥнкѫ господства ми, Исакѫ Балики гетман, на своих правїих и питомїа пинѣѕи, wт .....[1] кнѣгинѣ Ѧндреики вне .....[1] занеже възѣхом въсим wтнинии ѥнкѫ господства ми, Исакѫ Балики гетман, и раздѣлихом по на монастирах, тако да бъдет емѫ памет въ сїю вѣк и въ бъдѫщим, понеже не wбрѣтало сѣ ближнѣишїи сродник емѫ без господства ми, и дѣти wт своего тѣло не имал.

Тѣм ради тѫх двѣ селове вишеписанихъ на имѣ Салчѣ ѕ волост Сѫчавскомѫ и Фърчѣнїи ѕ волост Дорохонскомѫ, съ брѫд стар на рѣцѣ Жижїа, да бѫдѫт свѣтѣи монастир Драгомирни wт нас правїи wтнинии и даниїе и миловании и ѯрнк, непорѫшенно им николиже на вѣки вѣчнїи.

Я пак калѫгери wт тоа свѣтаа монастир повинна бъдѫт написати и сътворити памет великаа Исакѫ Балики гетман, wт год до год, дондеже станет свѣтаа монастир, и да имают молити Господа Бога, денъ и нощи, за здравїи и съминрениїе господства ми и за wтпѫщенїи грѣхом родителим господства ми.

Я Хотар тим вишеписани селове да ест им wт ѯенх сторонних по своним старим Хотари, по кѫда из вѣка wживали.

Я на то ест вѣра нашего господства вишеписаного, ми Иw Мирон Бръновскїи Могила воевода, и вѣра болари нашихъ, вѣра пана Иwнашко Гїа<н>[2]гѣ великаго дворника долнѣи земли, вѣра пана Лѫпѫл великаго дворника горнѣи земли, вѣра пана Никодръ гетмана и пръкълаба Сѫчавскаго, вѣра пана Гаврилаш пръкълаба Хотинскаго, вѣра пана Гєѡргїи пръкълаба Немецкїи, вѣра пана Савин и Блѣндѣ пръкълазове Романскїи, вѣра пана Некѫла Катарџїѫл постелника, вѣра пана Лѫпѫл спътарѣ, вѣра пана Костантин Катакозино чашника, вѣра пана Михъилаки вистѣрника, вѣра пана Грама столника, вѣра пана Фѫртѫна комиса и вѣра въсих болѣри нашихъ мwлдавскихъ великими и малими.

Я по нашеи животѣ и господства ми, кто бъдет господарь wт дѣтихъ наше или wт нашего рода или пак бъд кого Господь Богъ изберет господарь бити нашїи земли Молдавстѣи, тот би им не порѫшел нашего даниїе и милованиї и ѯстроенїи, нъ абин дали и ѯкрѣпили свѣтѣи монастир, зачто ест им правон wтнинии и даниїе и милованиї wт самаго господства мя. Я кто ѯпокѫсит сѧ разорити наше даниїе и милованиї и ѯстроенїи, тот да ест проклет и тръклѣт wт Господа Бога, сътворшаго небо и земли, и wт прѣчистаа богаматеръ и wт свѣтихъ ѥ҃ї апостоли и wт д҃ вангелисти и wт тн҃ї wтци ежи въ Некїистелѣ градѣ, иже вѣрѫ православнѣи ѯкрѣпишѣ, и да имает ѯчастїю съ Ѝздом и съ тръклѣтом Ярїа и съ иними невѣрними жидовѣ, ежи възъпишѣ на Господа Бога, кръв его на них и на чѣдѣх их, и ест и бъдет.

---

[1] Loc alb.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

Я на вѣлшїи крѣпости и потвръжденїе томѹ въсемѹ вишеписанномѹ, велѣли есми нашемѹ вѣрномѹ и почтенномѹ болѣрин, панѹ Дмитрашко Щефан великомѹ логофет, писати и наше печат завезати къ семѹ истенномѹ листо нашемѹ.

Писал Боръленѣл в Іасоѫ. въ лѣто ҂зрлѕ мартїе ѕї дьни.

Ию Мирон Бръновски воевода <m. p.>.

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al sfîntului Duh, treime sfîntă de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu robul stăpînului meu, domnul Dumnezeu şi mîntuitorul nostru, Isus Hristos, închinător al treimei, Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Domnia mea am binevoit cu bunăvoinţa noastră şi cu inimă curată şi luminată, din tot sufletul nostru, şi cu ajutorul lui Dumnezeu, cu binecuvîntarea celor patru sfinţi ierarhi moldoveni, chir Anastasie arhiepiscop şi mitropolit de Suceava, chir Athanasie episcop de Roman, chir Evloghie episcop de Rădăuţi, chir Mitrofan episcop de Huşi, cu întregul sfat al domniei mele, al boierilor noştri moldoveni, rîvnind la faptele bune, pe care le-au făcut alţi sfîntrăposaţi domni care au fost înaintea noastră, şi care au dat şi au miluit sfintele biserici şi mănăstiri.

De aceea şi domnia mea am dat şi am miluit sfînta noastră rugă nou-zidită, mînăstirea Dragomirna, unde este hramul coborîrea sfîntului Duh, cu două sate, anume Salcea din ţinutul Sucevii, care a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul cetăţii Suceava, şi satul anume Fărcenii din ţinutul Dorohoiului, cu vad vechi de moară pe rîul Jijia şi cu tot hotarul satului, care sat Fărcenii a fost dreaptă ocină şi cumpărătură a unchiului domniei mele, Isac Belica hatman, pe drepţii şi proprii săi bani de la. . . . . .[1] cneaghina lui Andreica fost. . . . . .[1] fiindcă am luat toate ocinile unchiului domniei mele, Isac Balica hatman, şi le-am împărţit pe la mănăstiri ca să-i fie pomenire în veacul acesta şi în cel viitor, căci nu i s-a aflat rudă mai de aproape, afară numai de domnia mea; şi copii din trupul său n-a avut.

De aceea, aceste două sate mai sus-scrise, anume Salcea din ţinutul Sucevii şi Fărcenii din ţinutul Dorohoiului, cu vad vechi pe rîul Jijia, să fie de la noi sfintei mănăstiri Dragomirna drepte ocine şi danie şi miluire şi uric, neclintit ei, niciodată în vecii vecilor.

Iar călugării de la această sfîntă mănăstire să fie datori să scrie pe Isac Balica hatman şi să-i facă mare pomenire, din an în an, pînă va sta sfînta mănăstire, şi să roage pe domnul Dumnezeu, zi şi noapte, pentru sănătatea şi pacea domniei mele şi pentru iertarea păcatelor părinţilor domniei mele.

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Iar hotarul acestor mai sus-scrise sate să fie din toate părţile, după vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac. Iar la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus-scrise, noi Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, şi credinţa boierilor noştri, credinţa panului Ionaşco Ghia‹n›[1]ghea mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Lupul mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Nicoară hatman şi pîrcălab de Suceava, credinţa panului Gavrilaş pîrcălab de Hotin, credinţa panului Gheorghie pîrcălab de Neamţ, credinţa panului Savin şi Blendea pîrcălabi de Roman, credinţa panului Necula Catargiul postelnic, credinţa panului Lupul spătar, credinţa panului Costantin Catacozino ceaşnic, credinţa panului Mihăilachi vistiernic, credinţa panului Grama stolnic, credinţa panului Furtuna comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau, iarăşi, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu clintească dania şi miluirea şi întocmirea noastră, ci să le dea şi să le întărească sfintei mănăstiri, pentru că îi sînt drepte ocini şi danie şi miluire de la însumi domnia mea. Iar cine se va ispiti să strice dania şi miluirea şi întocmirea noastră, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, şi de preacurata maică a lui Dumnezeu şi de sfinţii 12 apostoli şi de 4 evanghelişti şi de 318 părinţi, cei din cetatea Nicheii, care au întărit credinţa pravoslavnică, şi să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie şi cu alţi necredincioşi jidovi, care au strigat împotriva domnului Dumnezeu, sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, şi este şi va fi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor acestor mai sus-scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Dumitraşco Ştefan mare logofăt, să scrie şi să atîrne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Borăleanul la Iaşi, în anul 7135 ‹1627› martie 16 zile.

Io Miron Bărnovschi voievod ‹m.p.›.

Arh. St. Iaşi, CCCXL/13.
Orig., perg. (58×70), tăiat, pecete atîrnată, căzută.
Copie slavă la Arh. St. Buc., ms 629 f. 240—241.
Trad. din 1811, la Bibl. Acad., XIX/67.

EDIŢII. Slav şi trad. Codrescu, *Uricariul*, XVIII, p. 380—387; Trad. *Ibidem*, XIV, p. 100—103.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

166

1627 (7135) martie 19, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod împuterniceşte pe egumenul m-rii Aron Vodă să adune ţiganii mănăstirii oriunde îi va afla în ţară.

† Ѡ Мирон Барновскїѣ Могила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Молдавскои. Dat-am cartea domnii méle părintelui şi rugătoriului nostru, egumănul de la svînta mănăstire de la Aron Vodă şi pre cine vor trimite ca să hie tare şi putérnic cu cartea domnii méle oare unde va afla ţigani ce sînt a mănăstirii de moşăe, pentr-aceasta oare unde-i va afla în ţara domnii méle ori în satul domnii méli ori în sat boerescu ori în sat călugărescu ori în tîrg ori în slobodzie sau în sălaşăle domni-méle sau în sălaşe boereşti sau la curte boerească sau hie unde-i va afla în ţara domnii méle, iar el să hie volnic cu cartea domnii méle a-i lua. Iar cine va vrea să-i oprească acela om de mare certare va hi de la domniia mea.

Aiasta-ţi scriu. Ниако не бъдет.

Сам господинъ вѣлѣл.

И Іас, ѯ҃рлѣ мартїѣ ѳ҃ї.

Ѡ Мирон Бръновски воєвода <m. p.>.

† Бобен <писал>[1].

După Bianu, *Doc. rom.*, p. 135. (Original, aflat atunci la Bibl. Acad., LXXVII/93).

167

<Înainte de 1627 martie 20>.

Vasilie Cărăiman vinde lui Dumitraşco Ştefan mare logofăt parte de ocină la Maxineşti.

† Eu Vasilie, feciorul lui Procop Cărăiman, mărturisescu cu cest zapis al mieu cum eu de bunăvoe am vîndut partea noastră den sat den Macsineşti, ce ne-au fost cumpărătură de la Drăgan şi de la Ionaşco, feciorii lui Dumitru uricariul. Şi o am vîndut dumisale giupînului Dumi-

[1] Altfel să nu fie. Însuşi domnul a poruncit. La Iaşi, 7135 <1627> martie 19. Io Miron Bărnovschi voievod. + Boben <a scris>.

www.dacoromanica.ro

traşco Ştefan logofătul cel mare derept. . . .[1] de taleri[2]. Şi mi-i-au dat toţ banii dennaintea a mulţi boiari. Şi i-am dat şi dirésele ce am avut pre acel sat.

Şi pre mai mare mărturie pusu-mi-i-am şi pecétea într-acest zapis, să să ştie.

† Az Vasilie Cărăman <m.p.>.

Bibl. Acad., IV/199.
Orig., hîrtie (21 × 15), pecete aplicată.
Datat după doc. următor, din 1627 martie 20.

EDIŢII. Iorga, *St. şi doc.*, IV, p. 276.

168

1627 (7135) martie 20, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Dumitraşco Ştefan mare logofăt satele Roznov din ţinutul Neamt şi Maxineşti din ţinutul Suceava.

† Милостїю божїею мы, Ѡ Мирон Барновскїи Могила воевода, господаръ земли Ѡулдавскои. Знаменното чиним не сим листом нашим въсѣм кто на нем възрит или чтоучие его ѕелишит ѡже тот истинѣн наши вѣрномѫ и почтеномѫ болѣрин, пан Дѫмитрашко Стефан великїи логофет, слѫжили нашїм прѣднїи свѣтопочившинѫ господарим нынѣ слѫжѣщи и господствѫ мч вѣрна и правда слѫжбою. Тѣм ми видѣвши [ɛ] его вѣрна и права слѫжбою до нас жаловали ɛсми его оусобною нашу милостїю, дали и поминовали и потвѣрдили ɛсми ем ѡт нас оу наши земли Ѡулдавскои его правѫ ѡтнини и даниїн ѡт непривилїе за потвръжденїе что имал тетка его, кнѣгинѣ Секлинтикїѫ Билъяса, ѡт Радѫл воевода ɛдно село на имѣ Розновѫл на рѣцѣ Бистрицъ съ бродове за млеин ѕ Бистрицъ что ѕ волшст Немецкомѫ, что тое село било правою викѫпленїе кнѣгине Сиклинтикїе въкѫпѣ съ пан ем Билъе дворник ѡт Петра воевода радї пет сот злоти татарскиѫ и за шсим кони добри. Оуже бо било тое село правею господаръско прислѫшно къ школ Камен.

Ѩ при дьни Стефан Томшѣ воевод ɛдин апрод его именим Петрѣ, ɛже бил ѕредник ѕ Камен тръг, ѡн възѣли привилїа что имали ѡна на тое сѣло сътворен ѡт Петра воевода ѡт ръкаѫ калѫгерѫм ѡт монастира Бесерикани, когда бил ѡн послал ѡт Стефанови Томши воевода възѣти имѣнїе болѣрѫм привлгѫм ѡт по

[1] Loc alb, pe care s-a scris cu altă cerneală : doao suie.
[2] Deasupra cuvîntului s-a scris tot cu altă cerneală : bătuţ.

www.dacoromanica.ro

на монастирѧ́ и по инде где wбрѣщет сѧ въ земле. Ино прилѹчил сѣ и видѣл тот ѹрик wтцѹ и молебник нашн, кѹр Ѳѳанасїе епископъ Романскон, въ рѹкѧ́ тот апрод и възѣли wт него тот ѹрик и дал емѹ едни кон. Иноже кнѣгинѣ Билъгаса прїинде прѣд Радѹла воеводѧ съ многими болѣри и свѣдителствовали съ своими дѹшами како ест ѣн тое село правда вникѹпленїе wт Петра воеводѧ. Ино Радѹл воевода како ѹвидѣл толико болѣри свѣдителствовали прѣд его милости wн вратило ѣн тот село и сътворил ѣн привилїа wт себѣ и казало сѣ и Ѳѳанасїевн епископъ абн вратите ѣн тот ѹрик что wн възѣл wт того апрод а wн wтметал сѣ за тот ѹрик и казал ажѣ не знает ничта.

Ино въ том кнѣгинѣ Синлинтикїѫ Билъгаса како ѹвидѣла сѣ ажѣ ест стара и немошна и чади wт тѣла ѣн не имѣла и никто wт сърѡдники ѣн не wбрѣщет сѣ како ѣѫ подръжит и посокотѣт тъчїю что wна имѣла посокотенїе за внѹк ѣн болѣрино наш, пан Дѹмитрашко велнкїн логофет Стефановнч, ино wна како ѹвидѣла ѣн посокотенїе и милостъ ѣжи имѣла wт него а wна сама по ѣѫ доброе волѣ, некнм непонѹжденна дни приенловала, и дал сѣ внѹком ѣн вншѣписанномѹ болѣрни нашн, пан Дѹмитрашко логофет, и дал емѹ и тот село вншѣписанном Розновѹл съ мѣсто за млени на Бистрицъ и съ нарѣденїе что имал на тот село ѣщеже дал въ рѹк емѹ и писанїе wт нїѫ ѣщеже сътворил ѫ сама съ рѹка ѣн съ велнкою клѣтвою а wн да имает грнжатї и посокотите ѫ съ чнм въстрѣвѹет ѣн до колѣ бѣдет жнва а по съмрътн ѣн како да имает грнжатн и поминатн како сѣ подобает мрътвѣном. Тѣм радї како да ест емѹ и wт нас съ въсем доходом.

И w том тнже даем и поткръждаем болѣрни нашемѹ, пан Дѹмитрашко Щѣфан велнкїн логофет, дрѹгое село на имѣ Мазнинещїн съ ставове что ѹ волшет Сѣчавскомѹ, что тое село ѣнло прако за дѣдинно сѣновом Дѹмитрѹ оурнкар нмѣкним Ишашко и Драган и Брѣкара и Марїка и въстали сѧ wни при дьни Костантнни Могила воеводѧ и поставнл заклад тое село до Прокоп Карамман внстѣрник радї двасто и wсемдесѣт ѹги жолти и съ тнх пнинѣѹн нскѹпил ним дрѹгое село на имѣ Маленцїи ѹ волшет Хотинскомѹ. Я потом не могошѣ платнтн тнх пнинѣѹн Прокоп>[1]ви Карамман внстѣрник нъ wстѧвнл сови тот село нзгнблен. Я потом пакнже прїинде Драган, сынъ Дѹмитрѹ оурнкар, съ словесн лъжни до наш болѣрни вншѣписанномѹ, Дѹмитрашко Щѣфан вел логофет, и възѣл wт него пакнже двѣсто и седнмдесѣти ѹги жолти радї тое село. Я къда внст при дьни Гашпара воеводѧ а Настасїѫ, кнѣгинѣ Карамманъ внстѣрник, въспнтала сѣвѣ прѣ<д>[1] Гашпара воеводѧ съ болѣрнмѹ нашемѹ, пан Дѹмитрашко логофет, радї тое село нноже wбрѣтало сѣ нм сѫдѡм како да дръжнт по половнно wт того село понижѣ дрѹгое не имали что възѣти wт Драгановн. Ино въ том въстали сѣ Васнлїе Кърънман и братѹ его .....[2] и сестра нм Пле-

[1] Omis.
[2] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Зандра, сынове Прекѣп Караиман, по нѫ доброе волѣ, некым непонѹжденн ани присилованн, и продали и тоа половина село Мазинецин болѣрине наше вишеписанномѹ, Дѹмитрашко Стефан вел логофет, радѹ .....[1] жолти. И заплатил исплъно тѣи вишеписани пинѣзи wт прѣд нами и прѣд нашего съвѣто.

Тѣм радѹ тѣи вишеписаннѫ селове на имѣ Розновѣл на Бистрицѹ съ мѣсто за мленн на рѣцѣ Бистрицъ еже ѕ волшет Немецкон и село Мазинецїи съ ставове и съ мленн что ѕ волшет Соучавскон, како да ест [да ест] болѣрин нашем, пан Дѹмитрашко Щефан великїи логофет, и кнѣгинѣ его, Зенника, правїи wтнинн и даннїе и потвръжденїе и викѹпленїю и оурик им и чадом нѫ и wночатом и прѣwночатом им и праоурѣтом и въсим род нѫ кто сѣ им изберет наближнѣн.

Я Хотарн тим вишеписаннн селаѫ да ест им wт ѕснѫ сторонн по своимн старамн Хотарн, по кѹда из вѣка wживали.

Я на то ест вѣра нашего господства вишеписанаго, ин Иw Мирон Барноскн Могнла воевода, и вѣра болари нашн, вѣра пана Иwнашко Гынгѣ вел дворник долнѣн земли, вѣра пана Лѹпѹл вел дворник вишнѣн земли, вѣра пана Никорицъ Хетмана и пръкълаб Сѹчавскон, вера пана Гаврилаш пръкълаб Хотинскон, вера пана Гewргїе пръкълаб Немецкон, вера пана Гавин и Щефан Блѣндѣ пръкълабове Романскон, вера пана Некѹла Катарун постелника, вера пана Лѹпѹл спатарѣ, вера пана Костантин Катакѹзино чашника, вера пана Михаилаки Катакѹзино вистерника, вѣра пана Грама столника, вѣра пана Михаил Фѹртѹна комиса и вѣра въси болари нашиѫ мwлдавскиѫ великими и малими.

Я по нашемѹ животѣ и господства ни, кто бѫдет господаръ wт дѣти наш или wт нашего рода или пак вѣд кого Богѹ изберет господарин быте оу наше земли, Мwлдавстѣи, тот би им не порѹшил нашего даннїе и милованнїе и потвръжденїе нъ али би им дали и ѕкрѣпили.

Я кто сѣ покѹсит разорите нѫ даннїе и оустроенїе и наше потвръжденїе, тот да ест тръклѣт и проклѣт wт Господа Бога, сѣтворшаго небо и земне, и wт прѣчиста его матере и ѣ҃ѹ богоносниѫ апостол и да просѣди сѣ такоже Дафана и Авирона на съборище и да ест непрощен въ вѣки, амин.

Я наиболше крѣпwст и потвръжденїе томѹ въси вишеписанни, велѣли есмь нашемѹ вѣрномѹ и почтеномѹ болѣрин, пан Дѹмитрашко Щефан великїи логофет, писати и наше печат привѣзати къ семѹ истиномѹ листомѹ нашемѹ.

Ѹ Іасwѫ, мѣсеца мартїа к҃ дьни в лѣто ҂зрлѕ. Писал Иwан Фочѣ.

Иw Мирон Бръновски воевода <m. p.>.

† Din mila lui Dumnezeu noi, Io Miron Barnovschi Moghila voievod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

tuturor, care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat credincios şi cinstit boier al nostru, pan Dumitraşco Ştefan mare logofăt, a slujit sîntrăposaţilor domni dinaintea noastră şi acum slujeşte şi domniei mele cu credicioasă şi dreaptă slujbă. De aceea noi, văzînd dreapta şi credincioasa lui slujbă faţă de noi, l-am miluit cu deosebită noastră milă, i-am dat şi i-am întărit de la noi în ţara noastră, Moldovă, dreapta lui ocină şi danie din privilegiul de întărire pe care l-a avut mătuşa lui, cneaghina Seclintichia Bilăiasa, de la Radul voievod, un sat anume Roznovul pe rîul Bistriţii şi cu vad de moară pe Bistriţă, care este în ţinutul Neamţului; care sat a fost dreaptă cumpărătură a cneaghinei Siclintichia împreună cu boierul ei, Bilăe vornicul, de la Petru voievod, pentru cinci sute de zloţi tătărăşti şi pentru opt cai buni, pentru că acel sat a fost drept domnesc, ascultător de ocolul Piatra.

Iar în zilele lui Ştefan Tomşa vodă, un aprod a lui anume Petrea care a fost urednic în tîrgul Piatra, a luat privilegiul pe care l-a avut ea pe acel sat, făcut de Petru voievod, din mîinile călugărilor de la mănăstirea Beserecanii, cînd a fost trimis de Ştefan Tomşa voievod să ia averea boierilor pribegi de pe la mănăstiri şi de pe unde se va afla în ţară. Şi s-a întîmplat de a văzut acel uric părintele şi rugătorul nostru, chir Athanasie episcopul de Roman, în mîinile acelui aprod şi a luat de la el acel uric şi i-a dat un cal. Iar cneaghina Bilăiasa a venit înaintea lui Radul voievod cu mulţi boieri şi au mărturisit cu sufletele lor că îi este acel sat dreaptă cumpărătură de la Petru voievod. Iar Radul voievod, dacă a văzut boieri că au mărturisit înaintea milostivirii lui, el i-a întors acel sat şi i-a făcut privilegii de la el, şi a spus şi lui Athanasie episcop să-i întoarcă acel uric pe care l-a luat de la acel aprod. Iar el s-a lepădat de acel uric şi a spus că nu ştie nimic.

Deci întru aceea cneaghina Siclintichia Bilăiasa, dacă a văzut că, este bătrînă şi neputincioasă şi copii din trupul ei n-a avut şi din neamurile ei nimeni nu s-a aflat ca să o ţină şi să o socotească, numai cît a avut ea căutare de la nepotul ei, boierul nostru, pan Dumitraşco Ştefan mare logofăt, deci ea dacă a văzut căutarea şi mila ce a avut de la el, ea singură, de a ei bunăvoie, nesilită de nimeni nici asuprită, a dat nepotului ei mai susscris, boierului nostru pan Dumitraşco logofăt, i-a dat lui acel mai susscris sat Roznovul şi cu locul de moară pe Bistriţa şi cu dresele ce a avut pentru acel sat, iarăşi le-a dat în mîna lui şi scrisoare de la ea încă i-a făcut ea singură, cu mîna ei, cu mare blestem; iar el să o îngrijească şi să o caute cu ce i-ar trebui ei, pînă va fi în viaţă; iar după moartea ei să o îngrijească şi să o pomenească cum să cuvine celor morţi. De aceea să-i fie lui şi de la noi cu tot venitul.

www.dacoromanica.ro

Şi întru aceea iară dăm şi întărim boierului nostru, pan Dumitraşco Ştefan mare logofăt, alt sat, anume Maxineştii cu iazuri, în ţinutul Sucevii, care sat a fost drept de moştenire al fiilor lui Dumitru uricar, anume Ionaşco şi Drăgan şi Vărvara şi Marica. Şi s-au sculat ei în zilele lui Constantin Moghila voievod şi au pus zălog acel sat la Procop Caraiman vistiernic pentru două sute şi optzeci de ughi galbeni şi cu acei bani şi-au cumpărat alt sat anume Malenţii în ţinutul Hotinului. Şi după aceea, n-au putut să plătească acei bani lui Procop Caraiman vistiernic, ci au lăsat acel sat de pierzare. Iar după aceea a venit Drăgan, fiul lui Dumitru uricar, cu cuvinte mincinoase la boierul nostru mai sus-scris, Dumitraşco Ştefan mare logofăt, şi a luat de la el două sute şi şaptezeci de ughi galbeni pentru acel sat. Iar cînd a fost în zilele lui Gaşpar voievod Nastasiia, cneaghina lui Caraiman visternic, s-a întrebat înaintea lui Gaşpar voievod cu boierul nostru, pan Dumitraşco logofăt, pentru acel sat, şi li s-a găsit judecata să stăpînească <fiecare> cîte o jumătate din acel sat, pentru că altceva n-au avut ce să ia de la Drăgan. Iar după aceea s-au sculat Vasilie Caraiman şi fratele lui...[1] şi sora lor, Alexandra, fiii lui Precup Caraiman, de bunăvoia lor, de nimeni nesiliţi nici asupriţi, şi au vîndut şi cea jumătate de sat Maxineşti boierului nostru mai sus-scris, Dumitraşco Stefan mare logofăt, pentru ...[1] galbeni. Şi a plătit deplin acei bani mai sus-scrişi înaintea noastră şi înaintea sfatului noastru.

Pentru aceea, acele mai sus-scrise sate, anume Roznovul pe Bistriţa cu loc de moară pe rîul Bistriţii ce este în ţinutul Neamţului şi satul Maxineştii cu iazuri şi cu mori ce sînt în ţinutul Sucevii, să-i fie boierului nostru, pan Dumitraşco Ştefan mare logofăt, şi cneaghinii lui, Zenica, dreaptă ocină şi danie şi întărire şi cumpărătură şi uric lor şi fiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi întregului lui neam, care li se va alege cel mai de aproape.

Iar hotarele acelor de mai sus-scrise sate să le fie din toate părţile după vechile hotare, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre de mai sus-scrise, noi Io Miron Barnovschi Moghila voievod, şi credinţa boierilor noştri credinţa panului Ionaşco Ghianghea mare vornic al ţării de jos, credinţa panului Lupul mare vornic al ţării de sus, credinţa panului Nicoriţă hatman şi pîrcălab de Suceava, credinţa panului Gavrilaş pîrcălab de Hotin, credinţa panului Gheorghe pîrcălab de Neamţ, credinţa panului Savin şi Ştefan Blendea pîrcălabi de Roman, credinţa panului Necula Catargi postelnic, credinţa panului Lupul spătar, credinţa panului Constantin Catacuzino ceaşnic, credinţa panului Mihailachi Catacuzino vistiernic,

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

credinţa panului Grama stolnic, credinţa panului Mihail Furtuna comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră şi domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru, sau iar pe cine va alege Dumnezeu să fie domn în ţara noastră, Moldova, acela să nu strice dania şi mila şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească. Iar cine s-ar ispiti să strice dania şi întocmirea şi întărirea noastră, acela să fie de trei ori blestemat şi blestemat de domnul Dumnezeu, care a făcut cerul şi pământul, şi de preacurata lui maică şi de 12 purtători de Dumnezeu apostoli şi să fie înghiţit ca Datan şi Aviron în adunare, şi să fie neiertat în veci, amin.

Iar pentru mai mare putere şi întărire celor mai sus-scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Dumitraşco Ştefan mare logofăt, să scrie şi să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

La Iaşi, luna martie 20 zile, în anul 7135 <1627>. A scris Ioan Focea.

Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.

Bibl. Acad., Peceţi 546.

Orig., perg. (54 × 50), pecete atîrnată, cu legenda † Iw Мирон Барновскі воєвода, ѥжію мілостїю гспдр землѧ Молдавскон.

Trad. din sec. al XVIII-lea la Arh. St. Iaşi, D/31.

EDIŢII. Trad. Stoide-Turcu, *Doc. Neamţ (sec. XVI—XVIII)*, p. 16—18.

169

1627 (7135) martie 20, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Toma postelnic şi fratelui său Iordachie satele Murguceşti şi Verşeşti din ţinutul Neamţ şi Tămăduiani din ţinutul Suceava.

† Милостїю божїю мы, Iw Мирон Барновскїи Могила воєвода, господаръ земли Мwлдавскон. Знаменното чинимъ ѥсмъ листомъ нашимъ въсѣмъ кто на нем̃ възрнт̃ или чт̃ѵчн ѥго ѕслишнт̃ wжѥ тот истинїи нашн вѣрном болѣрни, Тома постелник, слѹжили нашнх прѣдних господарем̃ съда слѹжил и господствѹ ми и землѣ нашн правою вѣрною. Тѣм мы видѣвш ѥго правою вѣрною слѹжбою до нас жаловали ѥсми ѥго оу̑собною нашн милостню дали и миловали и потвръдили ѥсми имѹ и кнѣгинѣ ѥго .....[1], дъщи Мирон клѹчар, нх̑ правїи wтнини и никѹплєнїе

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

wтцѣ нм, Мирон клѣчар, wт непривилїѣХ что имали wт вѣца господства ми Ермиїа Могила воевода, и wт исписоче за потвръжденїе wт Радѹла воевода, двѣ селове на имѣ Мѣргѣчецїи [что ѕ волост Немецкомѣ и село Ершецїи ѕ того волост, что тое село вишеписанно Мѣргѣчецїи давно врѣмѧ било господаръско, прислѹшно къ школ тръг Камен. Я при дни Ирона воевода дало бист тое село болѣрино своем Индренкъи мидари. Я егда прїинде ѹюка господства ми, Ермиїа воевода, на господствованїе его въ земли [наши пакиже възѣл тое село wт Индренка и wставил его бити за школ тиже ѕ тръг Камен.

Иножи въ том прилѹчил сѣ Миронови клѣчари и выст дал ѹнко господства ми, Ермиїевн Могило воевода, една тисѣчю и седим сто ѹги жолти и тнХ пинѣѕи дал сѣ въ потрѣба земскон. Ино господства его вишеписанаго, Ермиїи Могила воевода, wн дал радї тнХ пинѣѕи тѣХ двѣ селове вишеписани.

Я потом къда бист при дни Радѹл воевода прїинде Некита дїак и брато его Донич коминшелѹл и сестри нХ, Гроздва и Марїинка, оуси синове Индренкъи мидарѣ, и оуказовали едни ѹрикъ что имал wтцѣ нХ, Индрежа мидар, за даниїе и миловањїе wт Ирона воевода на тое село Мѣргѣчеци. Ино въ том wни по своен доброю волю, неким непонѹжденн дни присловали, потокмили сѣ меж ними съ волѣрни наши, Тома постелник, и дал емѹ тот оурик а Тома постелник дал им три[1] кони добри радї тот ѹрик. Тѣм ради како да ест емѹ и wт нас съ въсѣми доходами.

И w том тиже даем а потвръждаем волѣри<нѹ>[2] наш, Тома постелник, и брато своемѹ, Ишрдакїе, wт нХ правон wтнинѹ wт исписок за внесѹженїе и за миловањїе что имали wни wва wт Стефан Томши воеводи и wт оурик за потвръжденїе wт Радѹла воевода, едно село на имѣ Тъмъдѹанїи, что ѕ волшст Сѹчавскомѹ, что тое село биеше правда wтнинѹ вѣца господства ми, Исак Балики Хетман. Ино господство ми нынѣ видѣвши нХ права и вѣрна слѹжба до нас господство ми ещеже дали и помиловали есми им и wт нас тѣм радї въси тїи вышепрѣдреченнїи село на имѣ Мѣргѣчецїи и Ершецїи и Тъмъдѹанїи, что ѕ волшст Сѹчавскон, тот ви им не порѹшил наши болѣри вишеписанних, Тома постелник и брат своемѹ, Ишрдакїе, да естъ им и wт нас правїи даниїе и миловањїе и викѹпленїе и потвръжденїе и оурикъ им и чади им и wночатом и прѣѹночатом им и прѣцѹрѣтом и въсим родѹ нХ, кто сѣ им изберет наближнїи, непорошенно николиже на вѣки.

Я Хотар тѣм вышеписаннХ селове да естъ им по ѕеи стороини по своими старами Хотари, по кѹда из вѣка wживали.

Я на то ест вѣра нашего господства вишеписанаго, ми Iw Мирон Барноскїи Могила воевода, и вѣра вояри нашиХ, вѣра пана Гѣнгѣ вел дворник, вѣра

[1] Cuvînt retuşat ulterior în шцн.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

пана Лѹпѹл вел дворник, вѣра пана Никорицъ Хетман и пръкълаб Сѹчавскон, вѣра пана Гаврилаш пръкълаб Хотинскомѹ, вера пана Гѷѡргѷе пръкълаб Немецкомѹ, вера пана Гавин и Блѣндѣ пръкълабове Романскон, вѣра пана Некѹла Катарѹн постелник, вѣра пана Лѹпѹл спатарѣ, вера пана Костантин Катакозинѹ чашника, вера пана Минѫнилакн Катакозинѹ вистѣрник, вѣра пана Грама столник, вѣра пана Фѹртѹна комис и вѣра въсн воіари нашиѫ, великими и малимн.

Ѧ по нашемѹ животѣ и господства нн, кто бѫдет господарѣ wт дѣтн нашиѫ или wт нашего рода или пак бѹд кого Богъ изберет господарѷем бытн ѹ наши земли Мѡлдавскон, тот бн им не порѹшил наши даніе им и милованіе и ѹкрѣпленіе нъ или бн им дали и потвръдили заниже сѹт им правїи wтнинн и викѹпленіе и wт нас даніе и милованіе на своим правда вѣрна слѹжбою.

Ѧ наиволше крѣпостъ и потвръжденіе томѹ въсн вишепнсанн велѣли есми нашемѹ вѣрномѹ и почтенномѹ болѣрнѹ, пан Дѹмитрашко Щефан великїи логофет, писатї и наш печатн <привѣзатн>[1] къ снм листом нашим.

Пнсал ѹ Іасшѫ, в лѣто ҳзрлѕ мѣсеца мартїе к дьнь.

† Пис Ишн Фочѣ.

Ив Мирон Бръновскн воевода <m. p.>.

Дѹмитрашко Щефан вел лвгофет <m. p.>.

<Pe verso, scris de acelaşi diac:> † Сън оурнк ест Тома постелник и кнѣгинѣм его Ѳѳнмїіа на село Мѹргѹчещїн и Ершещїн еже ѹ волост Сѹчава и лак село Тъмъдѹанн.

† Din mila lui Dumnezeu noi, Io Miron Barnovschi Moghila voievod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor, care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat credincios boier al nostru, Toma postelnic, a slujit altor domni de mai înainte şi acum slujeşte şi domniei mele şi ţării noastre cu dreaptă credinţă. Deci noi văzînd drept-credincioasa lui slujbă faţă de noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă, i-am dat şi l-am miluit şi i-am întărit lui şi cneaghinei lui...[2], fiica lui Miron clucer, dreptele lor ocine şi cumpărături ale părintelui lor, Miron clucer, din privilegiul pe care l-a avut de la unchiul domniei mele, Erimia Moghila voievod, şi din ispisoacele de întărire de la Radul voievod, două sate, anume Murguceştii care este în ţinutul Neamţului şi satul Verşeşti în acelaşi ţinut. Acest sat mai sus-scris, Murguceştii, înainte vreme a fost domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Piatra, iar în zilele lui Aron voievod acest sat a fost dat boierului său, Andreica miedar. Iar cînd a venit unchiul domniei mele, Erimia voievod,

[1] Text acoperit de pergamentul îndoit, unde este legată pecetea.
[2] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

la domnie în ţara noastră, iarăşi a luat acest sat de la Andreica şi l-a lăsat să fie de ocol, iarăşi la tîrgul Piatra.

Deci la aceasta s-a întîmplat lui Miron clucer de a dat unchiului domniei mele, Erimia Moghila voievod, o mie şi şapte sute ughi galbeni şi acei bani s-au dat în treaba ţării. Deci domnia lui mai sus-scrisă, Erimia Moghila voievod, i-a dat pentru acei bani aceste două sate mai sus-scrise.

Iar după aceasta, cînd a fost în zilele lui Radul voievod, a venit Nechita diac şi fratele lui, Donici comişelul, şi surorile lor, Grozava şi Mariica, toţi fiii lui Andreica miedar, şi au arătat un uric de danie şi de miluire de la Aron voievod pentru acest sat Murguceşti, pe care l-a avut părintele lor, Andreica miedar. Deci, la aceasta ei, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, s-au tocmit între ei cu boierul domniei mele, Toma postelnic, şi i-au dat lui acel uric, iar Toma postelnic le-a dat trei[1] cai buni pentru acel uric. Pentru aceea să-i fie lui şi de la noi cu tot venitul.

Şi la aceasta de asemenea dăm şi întărim boierului nostru, Toma postelnic, şi fratelui său Iordachie din dreapta lor ocină, din ispisocul de vislujenie şi de miluire ce au avut amîndoi de la Ştefan Tomşa voievod şi din uricul de întărire de la Radul voievod, un sat anume Tămăduianii, care este în ţinutul Sucevii, care sat a fost dreaptă ocină a unchiului domniei mele, Isac Balica hatman.

Deci, domnia mea văzînd acum dreapta şi credincioasa lor slujbă faţă de noi, domnia mea încă le-am dat şi i-am miluit şi de la noi, pentru ca aceste sate mai sus-spuse, anume Murguceştii şi Verşeştii şi Tămăduianii, care sînt în ţinutul Sucevii, să le fie neclintit boierilor noştri mai sus-scrişi, Toma postelnic, şi fratelui său Iordachie, să le fie şi de la noi dreaptă danie şi miluire şi cumpărătură şi întărire şi uric, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, care li se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestor mai sus-scrise sate să le fie din toate părţile, după vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus-scrise noi, Io Miron Barnovschi Moghila voievod, şi credinţa boierilor noştri, credinţa panului Gheanghca mare vornic, credinţa panului Lupul mare vornic, credinţa panului Nicoriţă mare hatman şi pîrcălab de Suceava, credinţa panului Gavrilaş pîrcălab de Hotin, credinţa panului Gheorghie pîrcălab de Neamţ, credinţa panului Savin şi Blendea pîrcălabi de Roman, credinţa panului Necula Catargi postelnic, credinţa panului Lupul spă-

[1] Retuşat ulterior în: şase.

www.dacoromanica.ro

tar, credința panului Costantin Catacozino ceașnic, credința panului Mihăilachi Catacozino vistiernic, credința panului Grama stolnic, credința panului Furtuna comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau pe cine va alege Dumnezeu să fie domn în țara noastră, Moldova, acela să nu strice dania și miluirea și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, pentrucă le sînt drepte ocine și cumpărături și de la noi danie și miluire pentru dreapta și credincioasa lor slujbă.

Și pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus-scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Dumitrașco Ștefan mare logofăt, să scrie și să lege pecetea noastră la această carte a noastră.

S-a scris la Iași, în anul 7135 ‹1627› luna martie 20 zile.

† A scris Ion Focea.

Io Miron Bărnovschi voievod ‹m.p.›.

Dumitrașco Ștefan mare logofăt ‹m.p.›.

‹Pe verso, scris de același diac :› Acest uric este al lui Toma postelnic și al cneaghinei lui, Eftimia, pentru satele Murguceștii și Verșeștii, care sînt în ținutul Sucevii și iarăși satul Tămăduiani.

Bibl. Acad., Peceți 379.
Orig., pcrg. (31 × 60), pecete atîrnată.

170

1627 (7135) martie 20, Iași.

Miron Barnovschi voievod fixează reguli de viață în m-rea Hangul, zidită de el.

† Cu bunăvoia Părintelui și cu agiutoriul Fiiului și cu săvîrșirea Duhului svînt, iată eu robul și închinătoriul svintei troițe, Ion Miron Barnovschii Moghila voevod, cu mila lui Dumnedzău, domnu țărîi Moldovei. Adecă domniia mea de sirgu dorind dentru curată inimă și din aprinsu gînd și dintru toată cercetare și osîrdie noastră, cu agiutoriul lui Dumnedzău rîvnit-am ș-am îndrăznit a urma celor vechi ce mai înainte de noi precurați răpoosați domni au fost, carii bisericele lui Dumnedzău au rădicat și le-au întemeiat și le-au zidit întru cinste lui Dumnedzău și a troiții și a maicăi lui Dumnedzău și a tuturor sfinților. Așijdere și mănăstiri au în-

www.dacoromanica.ro

dreptat şi au întărit cu ruga de la Dumnedzău şi prin rugăciune călugărilor întru vecinica pomenire şi aceştie făcîndu-ne noao petrecire şi odihnă la ceriu. Pentru aceia domniia mea, vădzind a lor sufletească cercetare şi dorire ce au cătră Dumnedzău, şi noi ne-am milostivit luînd pre Dumnedzău întru agiutoriu şi cu bună voirea sfîntei troiţă, început-am a zidi ş-am făcut bisereca aceasta întru numele presfintei stăpînii noastre născătoarei de Dumnedzău şi pururea fecioarii Mariia şi a cinstitei a ei văvidenie, care iaste în parte apusului depărtată ş-intru deosăbită pustie, în locul ce să chiamă Hangul. Şi această urmare şi facire am pus domniia mea a fi nerăşuită în veci întru a noastră de nou zidită mănăstire Hangul şi cu nevoinţă şi ascultare ca să fie egumăn ermonah călugărilor ce vor petreci întru a noastră svîntă mănăstire de mai sus numită Hangul.

Dumnedzăiasca liturghie în toate dzilele să să cînte neîncetat, fără numai întru acele dzile cînd popreşti tipicul a nu fi liturghie, iar într-alte dzile în toate ca să să slujască dumnedzăiasca taină în svînta beserecă. Patru cathisme la utrăne să citească şi o cathismă la vecernie sara ca să fie 5 cathisme pe toată dziua. Canon de rugă cătră domnul nostru Isus Hristos să să cînte în toate dzilele, la slujba utrănii de dimineaţă. Paraclisul precistii să să cînte în toate sări la vecernie. O adunare să fie între toţi călugării înpreună, după cum arată în ispisocul domnii mele ce-am făcut de obşte cu blăstăm.

Dintru toate limbele viind să să facă călugări la mănăstire, şi de va socoti egumenul şi săborul că va fi acela om bun de slujbă besericii să-l priimască, iară ungureni nici de cum să nu-i priimască a să călugări acolo.

Pe care va alegi săborul a fi egumen să fie preot, iar nefiind preot să nu să facă egumen.

La mîncare, la băutură, ce va mînca şi ce va bea egumenul, aceia să fie la toţi călugării într-un chip.

De ar veni niscarva călugări streini de la alte mănăstiri, să şadză trei dzile să să odihnească şi apoi să iasă din mănăstire. Iar de ar vrea să rămîe acole cu fraţii la mănăstire, întăi să facă zapis de la sine cum că n-a mai lipsi, ce acolo va şide păr-la moarte.

Testamentul şi aşădzare aceasta a călugărilor ce arătăm, oricarii pe dînsa ar căuta sau cetind ari asculta, fieşte cine să-l ţie păzit întru inema sa şi ţinut păr-la moarte neruşăit şi priimit ca o cunună pusă de la cel preaînalt Dumnedzău. Iar de ar gîndi într-alt chip şi n-ar ţine cu toată inema şi tărie, trebue să să teamă de blăstămul, care au luat diiavolii cei ce au cădzut din ceriu pentru neascultare şi acela să fie izgonit dintre fraţi, după cum să izgoneşti o oae rîioasă den turmă.

www.dacoromanica.ro

După aceste, uricul obştii şi acestu testament de aşădzare mănăstirii să să citească de trii ori într-un an, întîi cînd iaste pomenirea noastră la svînta mănăstire; al doilea cînd să pune egumen; al triile la săborul precistii, care iaste a doa dzi după naşterea lui Hristos, dechemvrie 26 dzile, să să citească în tot săborul cînd să adună călugării la trepizare. Iar carii n-ar face poronca aceasta, acela să chiamă nesupus poroncii şi neurmătoriu săborului svinţilor părinţi, căci noi aice în scurtu am pus pentru spăsăniia sufletească, cărora or petreci în mănăstirea noastră şi pentru a noastră pomenire. Ce carii n-ar asculta, să fie neertat de Dumnedzău şi de precurată maica a lui Dumnedzău şi de toţi sfinţii şi [şi] de la a noastră cu osirdie cercetare, care am pus pentru această svîntă mănăstire. Iară carii s-ar nevoi şi ar face poronca noastră, acela să fie priimit la înpărăţie ceriului, pentru rugăciunele precuratei maicii lui Dumnedzău, amin.

Scrisu-s-au în Iaş, leat 7135 <1627> martie 20.

Bibl. Acad., ms rom. 237 f. 375—376.
Traducere.

EDIŢII. Stănescu, *Viaţa religioasă*, p. 121—124; Ungureanu, *Hangul*, p. 332-335.

171

1627 (7135) martie 22, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte lui Arsenie al treilea logofăt satul Răucesti din ţinutul Neamţ.

† Милостїю божїю мн, Ѡ Мирон Бърновски Ѵогнла воєвода, господаръ земли Ѳлдавскон. Знаменито чнннм с снм листом нашнм въсѣм кто на нем възрнт нли чточн его ѕслышнт wже тот нстннніи слѹга наш, Ѩрсенїе трєтїи лѡгофєт, слѹжнл нанпрѣжде нншим свѣтопочившим господарь правою вѣрною слѹжбѹ а днес и господствѹ мн слѹжѣщи правовѣрною слѹжбѹ,

Тѣм радї господство мн ꙗко ѕвндѣхом его правою вѣрною слѹжбѹ жаловали есмн емѹ wт нас дали н помчловали есмч емѹ wт нас ѕ нашен земли Молдавскѣн съ єдно село на нмѣ Ръѕчецїи ѕ волост Немецкон, съ мѣст за ставове н за млнннамн на рѣцѣ село н w<т> царннѹ, что тое село било наш прав господарскнѫ, прнслѹшен къ градѹ Немецкомѹ н било тот село писан н въ єдни ѕрнк что възѣхом господство мч wт наш вѣрнїи болѣрин, Лѹпѹл вел дворнчк, когда кѹпнхом

www.dacoromanica.ro

господство ми wт него село Биндъwаніи и сам господство ми исписахом того село съ рѣка господства ми wт тот врик еже дахом до монастир господства ми, Хангъл, и написахом паки съ рѣка господства ми къиѣ тръг того врик на крае҃х его како дадохом господство ми того село слѹгѣ наш, Ѧреніе третіи лѹгофет, радѣ слѹжбе его да сѣ вѣрвет и да не имает нѣкогда ни wт къ единомѹ нѣкое присилованіе нъ да имает wт къ въсе҃х мирно, занеже не бил никомѹже тот село за дѣдичинѹ нъ бил wт вѣданіе градѹ вишеписанна све за прислѹшаніе градѹ.

Тѣм радѣ како да ест емѹ того село Рѫчещіи Ѧреніевн лѹгофет wт господства мч даніе и милованіе и врик и потвръжденіе емѹ и дѣтнм его и внѹчатом и прѣвнѹчатом и пращѹрѣтом его и въсемѹ родѹ его, кто сѣ изберет наближніи, съ въсѣкми своими хотарами и съ въсѣкми дохода́ми, непорѹшни николиже на вѣки вѣчніа.

Я Хотар томѹ вишеписанномѹ село, Рѫчещіи, да ест wт къ въсе҃х сторони, по кѹда из вѣка wживали.

Я на тое ест вѣра нашѣ господства ни вишеписаннаго, ми Иw Мирон Бърновскіе Могила воевода, и вѣра болѣром нашим, вѣра пана Іwнашко Гынгѣ великаго дворника долнѣи земли и вѣра пана Лѹпѹл великаго дворника горнѣи земли и вѣра пана Гаврилаш пръкълаб Хотински и вѣра пана Гюргіе пръкълаб Немецки҃х и вѣра пана Блѣндѣ и Савин пръкълабове Романскон и вѣра пана Никоаръ Хетмана и пръкълаб Сѹчавскаго и вѣра пана Никѹла постелника и вѣра пана Лѹпѹл спътарѣ и вѣра пана Костантин Катакозино чашника и вѣра пана Грама столника и вѣра пана Мнхаил кистѣрника и вѣра пана Мнхаил Фортѹна комиса и вѣра въсе҃х бояр наши҃х молдавски҃х, велики҃х и мали҃х.

Я по нашим животѣ и господствованіе, кто въдет господаръ wт дѣтн наши или wт нашего рода или пак кого Богъ изберет господаръ бити нашен земли Мwлдавстѣи, тот би не порѹшил нашего даніе и милованіе і встроеніе нъ але би дал и напаче вкрѣпил, занеже ест емѹ правда даніе и милованіе и встроеніе и кнезженіе. И кто сѣ покѹсит разорити нашѣ даніе и милованіе и встроеніе тот да бъдет проклѣт и тръклѣт wт Господа Бога, сътворшаго небо и земли, и wт пречнста богоматерь и wт тнї wтецъ иже къ Никеистѣм градѣ, еже православнѣи вѣрѫ ѹтвръдишѣ, и wт д҃ еѵаггелисти и wт вї҃ апостолъ и wт въсе҃х свѣтѣ҃х иже Богѹ благоѹгодившн҃х и да имает съперник на страшнѣм съдищи Христовѣм архистратиг Мнхаил и Гаврїил. Ни да сѣ не змишает.

Я на болшен крѣпост и потвръжденіе велѣли есмы нашимѹ вѣрномѹ и почтенномѹ болѣрѹи, панъ Дѹмитрашко Щефан великомѹ лѹгофет, писати и нашѹ печат привезати къ семѹ истинномѹ листѹ нашемѹ.

Писал Класіе Мънѹл ѹ Іасох, в лѣт ×ѕрлє мѣсеца мартіе к҃в дн҃л.

† Иw Мирон Бръновски воевода <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

† Din mila lui Dumnezeu noi, Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor, care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră, Arsenie al treilea logofăt, a slujit mai înainte altor sfînt-răposaţi domni cu dreaptă şi credincioasă slujbă iar acum slujeşte şi domniei mele cu dreaptă şi credincioasă slujbă.

De aceea, domnia mea dacă am văzut dreapta şi credincioasa lui slujbă l-am dăruit <şi> de la noi i-am dat şi l-am miluit de la noi, în ţara noastră Moldova, cu un sat anume Răuceştii în ţinutul Neamţului cu loc de iazuri şi de mori pe rîul satului şi din ţarină, care sat a fost al nostru drept domnesc, ascultător de cetatea Neamţului, şi a fost acel sat scris şi într-un uric pe care l-am luat domnia mea de la credinciosul nostru boier, Lupul mare vornic, cînd am cumpărat domnia mea de la el satul Vindăoanii şi însămi domnia mea am scris acel sat cu mîna domniei mele în acel uric, pe care l-am dat la mănăstirea domniei mele, Hangul, şi am scris cu mîna domniei mele în afara tîrgului acelui uric pe marginea lui că am dat domnia mea acel sat slugii noastre, Arsenie al treilea logofăt, pentru slujba lui, să se creadă şi să nu aibă vreodată de la nimeni vreo silnicie, ci să aibă pace de la toţi, pentru că n-a fost acel sat de dedină al nimănui ci a fost de la aşezarea cetăţii mai sus-scrise tot de ascultarea cetăţii.

De aceea, să fie acel sat Răuceştii lui Arsenie logofăt danie şi miluire de la domnia mea şi uric şi întărire lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răsstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, care i se va alege cel mai de aproape, cu toate hotarele lui şi cu toate veniturile, nestricat niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acelui sat mai sus-scris Răuceştii să fie din toate părţile, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus-scrise, noi Io Miron Bărnovschie Moghila voievod, şi credinţa boierilor noştri, credinţa panului Ionaşco Ghianghea mare vornic al ţării de jos şi credinţa panului Lupul mare vornic al ţării de sus şi credinţa panului Gavrilaş pîrcălab de Hotin şi credinţa panului Gheorghie pîrcălab de Neamţ şi credinţa panului Blendea şi Savin pîrcălabi de Roman şi credinţa panului Nicoară hatman şi pîrcălab de Suceava şi credinţa panului Nicula postelnic şi credinţa panului Lupul spătar şi credinţa panului Costantin Catacuzino ceaşnic şi credinţa panului Grama mare stolnic şi credinţa panului Mihail vistiernic şi credinţa panului Mihail Fortuna comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni mari şi mici.

www.dacoromanica.ro

Iar după viaţa şi domnia noastră cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iar pe cine va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu strice dania şi mila şi întocmirea noastră, ci să dea şi mai ales să întărească pentru că îi este lui dreaptă danie şi milă şi întocmire şi vislujenie. Iar cine va îndrăzni să strice dania şi mila şi întocmirea noastră acela să fie blestemat şi afurisit de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului, şi de preacurata maică a lui Dumnezeu şi de 318 părinţi de la cetatea Nicheia, care au întărit dreptmăritoarea credinţă, şi de cei 4 evanghelişti şi de 12 apostoli şi de toţi sfinţii, care au plăcut lui Dumnezeu, şi să aibă pîrîşi la înfricoşata judecată a lui Hristos pe arhistratigii Mihail şi Gavriil. Altul să nu se amestece.

Iar pentru mai mare putere şi întărire am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Dumitraşco Ştefan mare logofăt, să scrie şi să atîrne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Vlasie Mînzul la Iaşi, în anul 7135 <1627> luna martie 22 zile.

Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.

Arh. St. Buc., Peceţi 231.
Orig., perg. (51 × 47), pecete atîrnată.
Trad. ibidem, m-rea Neamţ, LIX/10.

172

1627 (7135) martie 23, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod se învoieşte cu Lupul <Hăbăşescul> mare vornic dînd acestuia satul Ruşi şi 300 ughi şi primind satele Ghindivani şi Solomoneşti, pe care le dăruieşte apoi m-rii Hangul.

Noi Miron Barnovschi Movilă voievod, din mila lui Dumnezeu, domn ţării Moldovii. Precum ne-am învoit cu cinstitul şi crediciosul boier, dumnealui Lupul mare vornic, dînd schimb pentru schimb, dînd domnia mea boierului amintit mai sus satul Ruşi, ocolul Sucevii, şi 300 ughi, iar boierul ne-a dat ale sale drepte ocine şi moşii anume Chindivani sub munte şi Solomoneşti, ocolul Neamţ, care amîndouă satele, anume Chindivani şi Solomoneşti, domnia mea le-am dat mănăstirii Hangu, făcută de noi şi închinată întrării în biserică a maicii domnului, şi să-i fie satul zis mai sus Ruşi, ocolul Suceava, de la domnia noastră dreaptă

www.dacoromanica.ro

ocină şi moşie în veci cu toate veniturile. Şi nime să nu se amestece împotriva acestei scrisori a domniei mele.

Domnul însuşi a poruncit.

Iaşi, 23 martie 7135 <1627>.

După T. Bălan, *Doc. bucovinene*, I, p. 196. (Traducere după o trad. germană).

173

1627 (7135) aprilie 5.

Bălan, Grigorie şi Nastasia, feciorii Udrii, şi Nastura şi Anghelina, nepoatele Udrii, vînd lui Gavrilaş pîrcălab satul Ojovul în ţinutul Hotin.

Eu Bălanu, feciorul Udrii, şi Grigorii iar fecior Udrii, şi Nastasăe, fata Udrii de Teţicani, şi eu Nastura, fata Podolenei, nepoata Udrii, şi Anghelina, iar fata Podoleni<i>, nepoata Udrii, scriim şi mărturisim cu acest zapis al nostru, însăne de bunăvoia noastră, de nimine nevoiţi nici asupriţi, şi am vîndut dreaptă moşăia şi ocina noastră satul Ojovul ce iaste pe Nistru, mai în sus de Văsălăuţi, în ţenutul Hotinului. Şi am vîndut acel sat carele mai sus scrii Ojovul dumisale lui Gavrilaş pîrcălabului de Hotin drept o sută şi doăzăci de tale<ri> de argint cu loc de moară şi cu trii locuri de heleştei, să-i fie dumisale pîrcălabului Gavrilaş de la noi dreaptă moşăi şi ocină şi cuconilor dumisale cu tot venitul.

Şi în tocmala noastră s-au prelejăt Gheorghii Corosteanul Iuraşcovici şi Ostahiia chehaia de călăraşi de Rădăuţi şi Bulzul călăraş de acolo şi Ionaşcu Grozăvăscul de Zăstavna şi Carp vătămanul de Maliniţă şi Ion vătămanul de Vlădicina şi Gheorghii Cornescu din Halice şi Vasile Stranga[1] puşcar din tîrgu de Hotin şi alţe mulţe oameni buni. Dece şi noi, dacă am văzut de bunăvoia tocmală şi deplin plată, mai în spre mare credinţă pus-am şi noi peceţile noastre ca să să ştii cătră acest zapes.

Scresu-s-au ve let 7135 <1627> aprilie <5>[2].

Az Ghirghie (?) vornic.

Az Grama pisah.

Biblioteca Centrală de Stat, VI/2.
Copie din 1814.
Cu o trad. rusească din acelaşi an.

[1] În traducerea rusească : Ştranga.
[2] Completat după traducerea rusească.

www.dacoromanica.ro

1627 (7135) aprilie 7.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Hangul satele Bălţăteşti şi Mînjeşti din ţinutul Neamţ.

7135 <1627> aprilie 7.

Hrisovul domnului Ioan Miron Barnovschi Movila voevod, cu a lui tîlmăcire, prin care, după ce arată cum au vinit domn la ţara Moldovei, şi plecare ce au avut către sfinte lăcaşuri, apoi cuprindi că au dat şi au întărit pe a domnii sale din nou zidită monastire, anume Hangul, unde să prăznueşti hramul întrarea în bisărică a precuratei fecioarei Mariei, cu două sate, anume Bălţăteştii şi Mînjeştii, ce sînt în ţinutul Neamţului, care sate au fost drepti domneşti supt ocîrmuire ocolului tîrgului Neamţului. Iară în zilile lui Costandin voevod, Patraşco marile logofăt au dat oareşcare sumă de bani pentru trebuinţa domniei şi a pămîntului şi pentru acestă sumă de bani au dat, lui, domnul aceste sate. Iară în urma Patraşcolui logofăt l-au stăpînit Coste Bociocu vornic, pentru că i-au fost lui ginere. Iară după perire lui Bocioc, trecînd din mînă în mînă, pînă cînd i-au dăruit Dumnezeu domnului Barnovschi domniia ţării Moldavvii, atunce au adus fii<i> logofătului Patraşco docomentile ce au avut părintele lor, Patraşco, de la Costandin Movila voevod. Şi după ce au văzut acele documenti, domniia sa le-au dat lor danie şi cumpărătura părintelui lor iarăş în mîna lor.

Iară cînd i-au agiutat Dumnezeu şi au început a zidi monastirea Hangului, domniia sa au văzut şi au socotit ca să nu fie lipsită această monastire de aceste sati, fiindcă sînt cu apropiere de monastire, au făcut tocmală cu fii<i> lui Patraşco logofăt şi cu fii<i> lui Coste Bociocu vornic şi le-au dat lor alte două sate pentru aceste sate, anume Miclăuşănii, cu iazuri, ce esti în ţinutul Dorohoiului, şi satul Căcăcenii cu locu de iazu şi de moară, pe apa Jijiei, ce esti în ţinutul Hîrlăului, care aceste două sate au fost drepti ocine şi moşii a moşului domnii sale, Balica hatmanul. Şi au luat domniia sa toate ale lui sate şi le-au împărţit pe la monastiri, ca să-i fie lui pomenire în veci, fiindcă copii dintr-al său trup n-au avut. Şi încă au mai dat mai sus-numiţilor nepoţ lui Patraşco şi fiilor lui Bociocu 990 galbeni ungureşti.

Iară aceste sate să fie iarăşi sfintei monastiri din nou zidite, numiti Hangul, cu o moară din tîrgul Neamţului şi cu o berărie, iarăş acolo, ce

www.dacoromanica.ro

erau a domnii sale, în acel tîrg, şi nimine din lăcuitorii de acolo, ce vor fi, să nu aibă a fierbi beri în ace berărie, ce au făcut-o domniia sa.

Drept aceia, aceste două sate, Bălţăteştii şi Mînjăştii, şi ace moară, cu berăriia, din tîrgul Neamţului, să fie numitei monastiri dreaptă ocină, danie şi miluire, nestrămutată în veci.

Iară hotarile acestor de mai sus-numite sate să fie din toate părţile într-a lor vechi hotară, pe unde din veac au apucat.

Arh. St. Iaşi, Anaforale nr. 148, Tr. 1785, op. II, 2036, f. 34 v.—35. Rezumat din 1855.

EDIŢII. Stoide-Turcu, *Doc. Neamţ (sec. XVII)*, .p. 9—10.

175

1627 (7135) aprilie 8, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte lui Gavrilaş pîrcălab de Hotin şi lui Dimitrie Cracalia fîneţe ce ţin de Cernăuţi.

Noi Miron Barnovschi Moghila voevod, din mila lui Dumnezeu, domn ţării Moldovii. Precum au slujit cu credinţă domniei noastre sluga noastră credincioasă, boiarinul Gavrilaş pîrcălab de Hotin, şi sluga noastră, Dimitrie Cracalia, şi văzînd a lor dreaptă şi credincioasă slujbă către noi şi ţara noastră, i-am miluit cu deosebita noastră milă şi le-am dat şi întărit în Ţara noastră Moldovenească cîteva fînaţe care au fost sub ascultarea oraşului Cernăuţi. Acolo pe acele fîneţe au fost omorîţi doi leşi; şi văzînd oraşul Cernăuţi că le merge rău din pricina leşilor, au făgăduit acele fînaţe zicînd că nu sînt de hotarul oraşului Cernăuţi. Pentru aceşti leşi omorîţi au pierdut ei trei oameni de Şerăuţi şi doi de Rohozna, iar leşii au prins pe un frate al lui Dimitrie Cracalia, pe fiul lui Cracalia cel Bătrîn, fost staroste, şi l-au răscumpărat din mînile lor şi le-au dat 300 taleri de argint. Acestea toate au dat pentru acei leşi omorîţi.

Şi iarăşi dăm şi boliarinului nostru, lui Gavrilaş pîrcălab, un sat mic anume Denisiuca cu heleştee şi cu toate veniturile depe fînaţele de Jucica, căci acest sat mic a fost sub ascultarea oraşului Cernăuţi. Aşa dară să fie aceste fînaţe boliarinului nostru, Gavrilaş pîrcălab, şi Dimitrie Cracalia, iar satul mic Denisiuca lui Gavrilaş pîrcălab, dreaptă ocină, lor şi copiilor lor, neruşiit în veci.

www.dacoromanica.ro

Şi cine va cuteza să strice această a noastră danie şi miluire, unul ca acela să fie blăstămat şi afurisit de domnul Dumnezeu, făcătorul ceriului şi al pămîntului, şi de toţi sfinţii. Şi nime să nu se amestece.

Domnul singur a poruncit.

Scris în Iaşi, let 7135 <1627> aprilie 8.

După Bălan, *Doc. bucovinene*, I, p. 196—197. (Traducere după trad. germană).

EDIŢII. Trad. germ. Wickenhauser, *Bochotin*, p. 71—82.

176

1627 (7135) aprilie 8.

Miron Barnovschi voievod întăreşte alegerea hotarului dintre m-rile Agapia şi Secul.

O carte de giudecată de la Miron Barnovschi voevod, întru care scrii că s-au pîrît de faţă înnainte domnii sali călugării de la Agapiia cu călugării de la Săcul, zîcînd agapienii că le înpresoară hotarul lor. Iar călugării de la Săcul au zîs că ei nu eu nimică din hotarul lor, ce ei stăpînesc hotarul domnesc, după cum au rînduit lor şi au aşăzat Irimie voevod. Şi au arătat şi urici înnainte domnii sali.

Pentru aceia şi domnie sa au dat şi au întărit sfintei mănăstiri pe aceli hotară. Şi pentru această pricină să nu să mai pîrască.

7135 <1627> april 8.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, CXXX/46.
Rezumat din 1792.

177

1627 (7135) aprilie 10, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Solca iezerul Luciul, cu Gîrla Mare, lîngă tîrgul Fălciu.

† Ѡ Мирон Бърновскїи Могила воєвода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Ѿже господство ми оумилостивих сѧ и [н]дали и помиловали и потвръдили земли свѧтѣи монастири глаголемаго Ѻмлка, єдеже єст Храм свѧтих

www.dacoromanica.ro

славнихъ и въсехвалнихъ и пръвоседалнихъ и врѣховнихъ апостолъ Петра и Павла и прочихъ свѣтихъ апостолъ, едно изеръ что сѣ имѣет Лѣчѣла и съ Гръла Белика подли тръга Фалчїю и съ въсѣми гърлами что на Прѣтѣ в волшет Фалчїю, ѡт нѫ привилїами за даанїе и милованїе ѡт Стефан Томшѣ воевода и за потвръжденїе ѡт Радѣл воевода. Тѣм радѫ и ѡт господства ми да ест свѣтѣи монастири тот изеръ вишепнсан Лѣчѣл и съ Гръла Белика подли тръга Фалчїа и съ въсѣми грълами, якоже бѣше из вѣка правда ѡтнина и даанїе и милованїе и потвръжденїе и ѕрик и съ въ<сѣ>[1]ми доходами, непорѣшенно николиже на вѣки вѣчних.

Ѩ аще кто покѣсет сѣ и дръзнет разорити наше даанїе и милованїе и потвръжденїе, таковїи ѕбо да ест проклѣт и тръклѣт ѡт Господа Бога, сътворшаго небо, и ѡт прѣчистаа матир Господа Бога и спаса нашего, Ісѣса Христа, и ѡт ѥ̃ѣ свѣтых врѣховних апостолъ и ѡт четир ѳ̃вангелисти и ѡт тн̃ѣ свѣтых ѡтець никенскнх и проклѣтїа Ѩріевн да прїидет на глав его и да нмает част съ Ѩдое и съ трнклѣтым Ѩдан възъпншенмн на Господа нашего Ісѣса Христа, кръв его на нн̃ и на чѣдѣх нх̃ въ безконечнїа вѣки и мъки, амин.

Пнс ѕ Іасох̃, в лѣто ×ѕ̅рл̅ѣ апрнлїѣ ї̃.

† Сам господинъ велѣл.

Ию Мирон Бръновскн воевода <m. p.>.

† Еласїѣ <писал>.

† Io Miron Bărnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit şi am dat şi am miluit şi am întărit sfintei mănăstiri numite Solca, unde este hramul sfinţilor, slăviţilor şi întru tot lăudaţilor şi întîi-şezători şi de frunte apostoli, Petru şi Pavel, şi al celorlalţi sfinţi apostoli, un iezer ce se numeşte Luciul şi cu Gîrla Mare, lîngă tîrgul Fălciu, şi cu toate gîrlele ce sînt la Prut, în ţinutul Fălciu, din privilegiile ei de danie şi miluire de la Ştefan Tomşea voievod şi de întărire de la Radul voievod. Pentru aceea şi de la domnia mea să fie sfintei mănăstiri acest iezer mai sus-scris, Luciul, şi cu Gîrla Mare, lîngă tîrgul Fălciu, şi cu toate gîrlele, precum a fost din veac, dreaptă ocină şi danie şi miluire şi întărire şi uric şi cu toate veniturile, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar dacă cineva s-ar ispiti şi ar îndrăzni să strice dania şi miluirea şi întărirea noastră, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului, şi de preacurata maică a domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru, Isus Hristos, şi de 12 sfinţi apostoli de frunte şi de patru evanghelişti şi de 318 sfinţi părinţi de la Nicheia şi blestemul lui Arie să cadă asupra capului lui şi să aibă parte

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

cu Iuda şi cu de trei ori blestemaţii iudei, care au strigat asupra domnului nostru, Isus Hristos, sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, în veacurile şi muncile nesfîrşite, amin.

S-a scris la Iaşi, în anul 7135 ‹1627› aprilie 10.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod ‹m.p.›.

† Vlasie ‹a scris›.

Bibl. Acad., CLXXXI/154.
Orig., hîrtie (42,5 × 28,5), pecete timbrată.

EDIŢII. Slav şi trad. Ghibănescu, *Surete*, XXIV, p. 201—202; Trad. Costea, *Solca*, p. 216—217.

178

1627 (7135) aprilie 10, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte mitropoliei de Suceava stăpînirea asupra satelor Bosancea şi Poiana Vlădicăi.

Ioan Miron Barnowschi Mohyla Woyewod schenket dem Heiligen Johann Nowj, so in der Soczawer grossen Metropolitan Kirche lieget, sein eingenes Dorf Bossanczy nebst Hungaraczy welches ihme bevor als er noch kein Wojewod ware von dem Alexander Illiacz Woyewoden für besondere Verdienste geschenket worden, und bestättiget den Besitz der Bojana Wladyka ohnweit der Stadt Jassy welche von dem alten und guten Alexander Woyewoden den Heiligen Johann Nowy zum Andenken als er ihm mit dem Metropoliten, Bischofen und ganzen Volke bis dahin entgegen gegangen geschenket worden.

Anbey giebt selber 100 Stük Schaaf, 100 Binnenstöcke und 10 Kühe zur Verrichtung ein und anderer Andachten.

De dato Jassy, 7135 den 10-ten April.

Ioan Miron Barnovschi Moghila voievod dăruieşte sfîntului Ioan cel Nou, care se află în biserica cea mare a mitropoliei de la Suceava, ocina sa dreaptă, satul Bosancea, lîngă Ungurași, ce i-a fost lui dăruit mai înainte de a fi voievod de către Alexandru Iliaş voievod pentru deosebita lui slujbă, şi întăreşte şi stăpînirea satului Poiana Vlădicăi, nu departe de oraşul Iaşi, sat ce a fost dăruit de către Alexandru voievod cel

www.dacoromanica.ro

Bătrîn şi Bun sfîntului Ioan cel Nou pentru pomenire, cînd el, cu mitropolitul, episcopii şi întregul popor i-a ieşit înainte, pînă acolo.

Pe lîngă aceasta îi mai dăruieşte 100 de oi, 100 de stupi şi 10 vaci, pentru pomenire.

Dat la Iaşi, 7135 <1627> aprilie 10.

Bibl. Acad., ms 5120 f. 3 v., n. 7.
Rezumat.

179

1627 (7135) aprilie 12, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Pană vistiernic părţi în satele: Frijeni, Duşeşti, Mogoşeşti şi Boureni.

<† М>[1]илостїю божїю мн, Ию Мирон Брънковскїи Могила воевода, господаръ земли Мшлдавскои. Знамєнето чинимъ нс сим листом нашєм въсѣм кто на нєм възрит или чточїи его ѕелишит wже тот истиннїи наш вѣрнїи болѣрин, Панъ внстѣрник, жаловали єсми его wсобною нашє милостїю и дали и потвръдили єсми ємѹ wт нас ѕ нашїи земли ѕ Мшлдавскои его правїи wтнини и кѹпежни wт нарѣденїѣ за викѹпленїѣ, что имал wт прѣдними господарїєм, половина wт село Фрижѣни на рѣцѣ Съратѣ съ мѣсто за стави и за мли<нѹ>, что ѕ волост Фълчинскомѹ, что <то>[1]а половина село ест ємѹ викѹпленїѣ wт Бърновскїи и wт жена его Йнгелина и wт дочка нѫ Сора за єдна сто и петдесѣт талер сребрънихѫ. Тѣм радї како да ест ємѹ и wт нас съ въсєм доѫходом.

И wт том тиже даємъ и потвръждаємъ ємѹ его правою wтнинѹ и викѹпленїѣ wт испискок за викѹпленїѣ wт Радѹл воевода, три части wт село Дѹшещи что сѣ раздєлѣет вес село на пет части съ два млини готовиѫ на потоцѫ Каслѹѫ, что ѕ волост Каслѹ<ю>[1]скомѹ и съ дворове и съ вес приѫод, что тиѫ три части ест ємѹ кѹпежно wт Дѹмитрѹ, сынъ Пѹрчел постелник, и wт Ишнашко Хънсар, радї єдна сто и wсмдесѧт и шест ѹгарскиѫ жолтиѫ. Я Дѹмитрѹен Пѹрчел бѣше ємѹ правда wтнинѹ и дѣднинѹ, а єдна част бѣше ємѹ кѹпежно wт сестра его, Нѣкшѣ, а Ишнашковн Хънсар било ємѹ кѹпежнно wт Исак, сынъ Глигорїѣ, внѹк Пѹрчел постелник, а дрѹгаа част било ємѹ кѹпежно wт Некшѣ, дочка Пѹрчел постелник, wт тогоже стар.

И тиже потвръждаємъ и дрѹгаа част за wтнинѹ wт тогоже село Дѹшещи, wт внишѣка половина село четврътаа част, съ част wт брѹд за мли<нѹ> на водѣ

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

Василѣ, что тоа ѡн собѣ кѹпил ѡт Василїѣ, сѣнъ Гаврил Пѹрчел, за ѡсимдесѧт ѕги жолтнХ. Тѣм радѣ како да ест емѹ и ѡт нас съ въсем доХодом.

И ѡт том тиже даем и потвръждаем болѣрињ нашемѹ, Панъ внистѣрник, ѡт неписок за викѹпленїѣ что имал ѡт Гашпар воевода, една част за ѡтнинѹ ѡт село Могошещи, ѡт третаа част село ѡсма част, съ половина ѡт брѧд за мелинѹ на потоцѣ Бистрицъ, что ѕ волост Немецкомѹ; что тоа ѡн собѣ кѹпил ѡт Ефрим пъХ<ърничел>, радѣ една сто и пѣтдесѧт талер сребрънХ, ѡт его нарѣденїѣ за викѹпленїѣ, что имал ѡт Еремїа Могила воевода и за потвръжденїѣ ѡт Стефана воевода.

И ѡт том тиже пѹинде прѣд нами и прѣд ѕсими нашеми болѣри Маѳин, сѣнъ Индренка Крецѹл, и Гаврил и брати его, Щефан и Бежан, сѣнѹве Марики, въсиХ вињци Данчюл Пардос стар, по нХ доброю волю, никим непонѹжденни ани приселовани, и продали своиХ правою ѡтнинѹ и дѣднинѹ, ѡт нарѣденїѣ что имал дѣд нХ, Данчюл Пардос, ѡт стараго Стефана воевода, ѡт въсего село Могошещи, четвръта част, вишнѣа част и съ домове готовиХ и съ пивнице и съ половина ѡт един брѧд за мелинѹ и съ два мелини готови на една гърлъ Бистрицїи, на тое рѣцѣ, что една мелинѹ ѡт тиХ мелини бѣше поставленаа заклад до Тодер Белдиман, а потом искѹпил ем въспѧт. Тоа част за ѡтнинѹ съ тиХ мелини и съ вес приХод продали болѣрињ нашемѹ, Панъ внистѣрник, за девѣтдесѣт ѕги жолтнХ. Тѣм радѣ како да ест емѹ и ѡт нас съ въсем доХодом.

И ѡт том тиже даем и потвръждаем емѹ една част за ѡтнинѹ ѡт село Бобрѣни, третаа част, что сѣ изберет част Храницъ, сѣнъ Нъвръпъскѹл стар, что ест ѕ волост Сѹчавскомѹ, что тоа ѡн собѣ кѹпил ѡт Мирѹвцъ Храницъ, вињк Нъвръпъскѹл стар, радѣ една сто и пѣтдесѣт ѕги жолтнХ. Тѣм радѣ въсиХ тиХ вишеписанниХ части за ѡтнинѹ да сѹт ѡт господства ми болѣрињ нашемѹ вишереченномѹ, Панъ внистѣрник, и кнѣгини его Марїи, правїиХ ѡтнинѹ и викѹпленї и потвръжденїѣ и ѕрик, ним и дѣтим нХ и ѡнѹчатом и прѣѡнѹчатом и прѣцюрѣтом и въсемѹ родѹ им, кто сѣ им изберет наближнѣн, непорѹшенно им, николиже и вѣки вѣчнїи.

Я Хотари тим вишеписанниХ селовѣ и части за ѡтнинѹ ѣко да ест им на части, како сѣ им изберет, а ѡт къ инихХ странниХ да ест им ѡт къ въсиХ сторонниХ по своним старим Хотари, по кѹда из вѣка ѡживали.

Я на то ест вѣра нашего господства вишеписаннаго ми, Їѡ Мирос<н>[1] Брънковскїи Могила воевода, и вѣра болари нашиХ, вѣра пана Ѡнѹашко Гїанѣ великаго дворника долнѣи земли, вѣра пана Лѹпѹл великаго дворника вишнѣи земли, вѣра пана Николъ гетмана и пръкълаба Сѹчавскаго, вѣра пана Гаврилаш пръкълаба Хотинскїи, вѣра пана Геѡргїе пръкълаба Немецкїи, вѣра пана Савин пръ<къ>[1]лаба Романскїи, вѣра пана Некѹла постелника, вѣра пана Костантин чашника, кѣра пана

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

Мнѫнлакн внстѣрника, вѣра пана Лѵпѵл спътарѣ, вѣра пана Фѵртѵна комнса и вѣра въсѫх болѣри нашнх молдавскнх, великнми и малнми.

Я по нашим животѣ, кто бѫдет господарѫ wт дѣтнх наше или wт нашего рода или пак бѫд кого Богъ изберет господарѫ бити нашїи земли Мwлдавстѣи, тот би емѵ не порѵшил нашего даанїе и потвръжденїе и встроенїе, нъ авїи емѵ дали и вкрѣпили зачто сѵт им правїи wтнини и викѵплєнїе на своих правїих и питоми плнѣѕи.

Я на вѵлшїи крѣпости и потвръжденїе томѵ въсемѵ вншєписанномѵ, велѣли есми нашемѵ вѣрномѵ и почитєнномѵ болѣрин, пану Дѵмнтрашко Щефан великомѵ логофет, писати и наше печат завѣзати къ семѵ истєнномѵ листѵ нашемѵ.

Писал Боръдѣнѵл ѵ Іасох, в лѣто ×ѯрлѳ мѣсеца апрнлїе к҃ї дьни.

Дѵмнтрашко Щефан вел лwгофет <m.p.>.

† Din mila lui Dumnezeu noi, Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor, celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe acest adevărat boier al nostru, Pană vistiernic, l-am miluit cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi i-am întărit de la noi în ţara noastră în Moldova dreptele lui ocine şi cumpărături, din direse de cumpărătură ce a avut de la domnii dinainte, jumătate din satul Frijeni, ce este în ţinutul Fălciului pe rîul Sărata, cu loc de iazuri şi de moară, care jumătate de sat îi este cumpăratură de la Bărnovschi şi de la femeia lui, Anghelina, şi de la fiica lor, Sora, pentru o sută şi cincizeci dc taleri de argint. De aceea să-i fie şi de la noi cu tot venitul.

Şi la aceasta de asemenea îi dăm şi-i întărim dreapta lui ocină şi cumpărătură din ispisocul de cumpărătură de la Radul voievod, trei părţi din satul Duşeşti, care este în ţinutul Vasluiului, căci se împarte întregul sat în cinci părţi, cu două mori gata pe pîrîul Vaslui şi cu curţi şi cu tot venitul. care trei părţi îi sînt cumpărătură de la Dumitru, fiul lui Purcel postelnic. şi de la Ionaşco hînsar, pentru o sută şi optzeci şi şase de galbeni ungureşti. Iar lui Dumitru Purcel îi era dreaptă ocină şi dedină, iar o parte îi era cumpărătură de la sora lui, Neacşea. Lui Ionaşco hînsar i-a fost cumpărătură de la Isac, fiul lui Gligorie, nepotul lui Purcel postelnic, iar altă parte i-a fost cumpărătură de la Necşea, fiica lui Purcel postelnic, dintr-acelaşi bătrîn.

Şi de asemenea întărim şi altă parte de ocină din acelaşi sat, Duşeşti, din jumătatea de sus a satului a patra parte, cu parte din vad de moară pe apa Vaslui, ce şi-a cumpărat-o de la Vasilie, fiul lui Gavril Purcel, pentru optzeci de ughi galbeni. Pentru aceasta, să-i fie şi de la noi cu tot venitul.

www.dacoromanica.ro

Şi la aceasta, de asemenea dăm şi întărim boierului noastru, Pană vistiernic, din ispisocul de cumpărătură ce a avut de la Gaşpar voievod, o parte de ocină din satul Mogoşeşti, ce este în ţinutul Neamţului, a opta parte din a treia parte a satului, cu jumătate de vad de moară, pe pîrîul Bistriţa, ce şi-a cumpărat-o de la Efrim păhărnicel, pentru o sută şi cincizeci de taleri de argint, din diresele lui de cumpărătură ce a avut de la Eremia Moghila voievod şi de întărire de la Ştefan voievod.

Şi la aceasta, de asemenea au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri Maxin, fiul lui Andreica Creţul, şi Gavril şi fraţii lui, Ştefan şi Bejan, fiii Maricăi, toţi nepoţi ai lui Danciul Pardos cel bătrîn, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină, din diresul ce a avut bunicul lor, Danciul Pardos, de la Ştefan voievod cel Bătrîn, a patra parte din tot satul Mogoşeşti, partea de sus şi cu case gata şi cu pivniţe şi cu jumătate dintr-un vad de moară şi cu două mori gata, pe o gîrlă a Bistriţei, pe acel rîu ; o moară din aceste mori fusese pusă zălog la Toader Beldiman, iar apoi au răscumpărat-o. Această parte de ocină cu aceste mori şi cu tot venitul le-au vîndut boierului nostru, Pană vistiernic, pentru nouăzeci de ughi galbeni. Pentru acesta, să-i fie şi de la noi cu tot venitul.

Şi la aceasta, de asemenea îi dăm şi-i întărim o parte de ocină din satul Boureni, ce este în ţinutul Sucevii, a treia parte, ce se va alege partea lui Hraniţă, fiul lui Năvrăpăscul cel bătrîn, ce şi-a cumpărat-o de la Mirăuţă Hraniţă, nepotul lui Năvrăpăscul cel bătrîn, pentru o sută şi cincizeci de ughi galbeni.

Pentru aceasta, toate aceste mai sus-scrise părţi de ocină să fie de la domnia mea boierului nostru mai sus-zis, Pană vistiernic, şi cneaghinei lui, Maria, drepte ocini şi cumpărătură şi întărire şi uric, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, care li se va alege cel mai de aproape, neclintit lor niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarele acestor mai sus-scrise sate şi părţi de ocină să le fie pe părţi, cum li se vor alege, iar dinspre alte părţi, să le fie dinspre toate părţile, după vechile lor hotare, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus-scrise, noi, Io Miron Bărnovschi voievod, şi credinţa boierilor noştri, credinţa panului Ionaşco Ghianghea mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Lupul mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Nicoară hatman şi pîrcălab de Suceava, credinţa panului Gavrilaş pîrcălab de Hotin, credinţa panului Gheorghie pîrcălab de Neamţ, credinţa panului Savin pîrcălab de Roman, credinţa panului Necula postelnic, credinţa panului Costantin

www.dacoromanica.ro

ceaşnic, credinţa panului Mihăilachi vistiernic, credinţa panului Lupul spătar, credinţa panului Furtuna comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră; cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea şi întocmirea noastră, ci să dea şi să întărească, fiindcă îi sînt drepte ocine şi cumpărătură pe banii săi drepţi şi proprii.

Iar pentru mai mare putere şi întărirea a tuturor acestora mai sus-scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Dumitraşco Ştefan mare logofăt, să scrie şi să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Borăleanul la Iaşi, în anul 7135 <1627> luna aprilie 12 zile.
Dumitraşco Ştefan mare logofăt <m.p.>

Bibl. Acad., Peceţi 79.
Orig., perg. (51 × 61), pecete atîrnată.
Copie la Arh. St. Buc., ms 629 f. 242—244.

180

1627 (7135) aprilie 12, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod acordă mitropoliei de Suceava cele necesare bisericii ei pentru luminat.

Ioan Miron Barnovschi Woyewod confirmiret die bey der Soczawer Metropolitan Kirche ad Sanctum Georgium allwo das Leib des Heiligen Johannis Nowj lieget, gestiftete Kirchennotwendigkeiten als Beleuchtung, Weyrauch und dergleichen.

De data Jassy, 7135 den 12-ten April.

Ioan Miron Barnovschi voievod acordă bisericii mitropoliei de Suceava cu hramul sfîntul Gheorghie, unde se află moaştele sfîntului Ioan cel Nou, cele necesare pentru luminat, tămîiat şi altele.

Dat la Iaşi, 7135 <1627> aprilie 12.

Bibl. Acad., ms 5120 f. 3 v., nr. 8.
Rezumat.

www.dacoromanica.ro

181

1627 (7135) aprilie 15.

Grigore Sas, nepotul lui Berheci, vinde lui Foce uricarul şi popii Grigore din Rădeni pămînturi în Tuleşti.

7135 <1627> aprilie 15.

Zapis a lui Grigore Sas, nepot lui Petre Berheci, strănepot lui Ilie Poiană, prin care vinde lui Foce uricariul şi lui popa Grigore de Rădeni parte sa din Tuleşti i parte vărului său Ciomîrtan, ficior lui Scîntei, care s-au ales 21 pămînturi, arătînd deosăbit că au vîndut şi parte unchiului lor, Berheci, cinci pămînturi şi o săpătură pe lîngă hotarul Banului şi că au vîndut popii lui Grigore, deosăbit, din rîpa Tuleştilor, pe unde curge apa satului, în gios, opt pămînturi şi giumătate şi 4 pămînturi în obîrşie Tuleştilor şi locul de şăs, cît au din balta lui Berheci pîn-în Tutova.

Arh. St. Iaşi, Anaforale nr. 5, f. 205.
Rezumat din 1836.

182

1627 (7135) aprilie 20, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte mitropoliei de Suceava o casă cu pivniţă de zid.

Ioan Miron Bernovschi Woyewod schenket sein eingenes Haus mit gemauerten Kellern zu Soczawa der daselbstigen Metropolie ad Sanctum Georgium allwo das Leib des Heiligen Joannis Nowy lieget und erlaubet im sothanen Hause Wein, Brandwein und andere ohne Verzinss und Verzollung verkaufen wovon aber jedoch die Beleichtung zum Heiligen Leibe angeschaffet werden soll.

De dato Jassy, 7135 den 20-ten April

Ioan Miron Barnovschi voievod dăruieşte propria sa casă din Suceava cu pivniţe de zid mitropoliei de acolo cu hramul sfîntul Gheorghie, unde sînt moaştele sfîntului Ioan cel Nou, şi dă voie ca în această casă să

www.dacoromanica.ro

vîndă vin, rachiu şi altele fără să plătească desetină şi vamă, din care însă trebuie să-şi procure <ceară pentru> luminatul la moaşte.

Dat la Iaşi, 7135 <1627> aprilie 20.

Bibl. Acad., ms 5120 f. 5, nr. 30.
Rezumat.

183

1627 (7135) aprilie 20, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gligorie Horneţ diac din Tămaş ocină la Tămaş.

† Ѡ Мирон Барновскїи Ѡгнлд воєвода, божїю милостїю господаръ землї Мѡлдавскои. Adecă au pîrît de faţă naintea domn méle Măriica cu feciorii ei, muiarea lui Ion Adaos, pre sluga noastră, pre Gligorie <H>[1]orneţ diiacul din Tămaş, derept o parte de ocină a bărbatului ei, a lui <Ion A>[1]daos, de-acolo din sat, dzicîndu că-i face înpresurătură şi-i ia <moş>[1]iia feciorilor ei fără vină. Iar sluga noastră a dzis că au plătit da<bi>[1] laa lui Ion Adaos, bărbatului ei, de-au dat 27 şi giumătati de zloţi. <Dom>[1]niia mea cu tot svatul domnii méle am dat dzi acei mueri Măriicăi <şi feciori>[1]lor ei în doao săptămîni ca să întoarcă banii lui Gligorie <Horneţ>[1], 27 de zloţi şi giumătati. Şi am scris şi laa catastiv în vistér<iul>[1] domnii méle. Deci, cînd au fost la dzi, Gligorie au venit şi au aşteptat preste <dzi>[1] pînă a patra dzi, după légea ţărî, iar Măriica cu feciorii ei. . . .[1]nit, ce au rămas din toată légea noastră iar sluga noastră, ce-i m<ai>[1] sus-scrisă, el s-au îndireptat şi au luat ferlia în vistériul domnii méle, 12 zlati, derept acéia parte de ocină cît să va alége cu tot venitul ei, partea lui Ion Adaos, din ţarină, din cîmpu, din pădure, dintr-apă, din pométe, din tot locul ca să fie slugei noastre, lui Gligorie <Horn>[1]eţ, direaptă ocină şi moşie şi cumpărătură şi uric şi întăr<itură . . . .>[1] Măriica şi feciorii ei să n-aibă a să amesteca nici a pîrî sau a dob<înd>[1]i nicidănăoară în véci prespre cartea noastră.

Пис <ѕ>[2] Іаш, в лѣт ҳ҃зрлѕ априлїѕ к҃.

† Сам господинъ рече.

Ѡ Мирон Бърновски воєвода <m. p.>.

† Лѵкѡч <писал>[3].

Bibl. Acad., MCDXCVII/11.
Orig., hîrtie (33 × 19), pecete aplicată, stricată.

[1] Loc rupt.
[2] Omis.
[3] S-a scris <la> Iaşi, în anul 7135 <1627> aprilie 20. + Însuşi domnul a spus. Io Miron Bărnovschi voievod. + Lucoci <a scris>.

www.dacoromanica.ro

1627 (7135) aprilie 20.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ionaşco Cehan mare pitar ocine la Slipoteni în ţinutul Tecuci.

V leato 7135 <1627> aprilie 20.

Un ispisoc de la Miron Bărnovsche vodă Movila, întăritură lui Ionaşco Cehan vel pitar pe o parte de ocină din satul Slipotenii în ţinutul Tecuciului, din a patra parte a treia parte, cu loc de moară pe apa Berheciului şi cu loc de prisacă pe pîrîul Slipotul, şi din a patra parte din giumătate de sat Obîrşiia Berheciului a treia parte, ce ş-au cumpărat şie drept 60 de taleri de argint de la Tofana, giupîneasa lui Vitoltu Mărăţeanul biv logofăt, fata lui Bucium vornic.

Şi iarăş au mai vîndut lui Ionaşco Cehan altă parte de ocină dintr-acelaş sat, Slipotenii, a patra parte, cu vad de moară în apa Berheciului şi cu tot vinitul, drept 40 de taleri de argint, care parte iarăş au fostu cumpărătură lui Vitolt logofăt de la Ionaşco şi soru-sa Magda, ficiorii lui Ion, nepoţii lui Toader Berheci. Şi iarăş au mai întărit lui Ionaşco Cehan vel pitar pe toate părţile din Slipoteni de cătră apus cu loc de moară şi cu tot venitul, ce le-au cumpărat drept 50 taleri de la Dragoş călugărul, ficiorul lui Iuvol, nepotul lui Lazor, şi de la seminţiia lui.

Şi este ispisocul iscălit de Dumitraşco vel logofăt şi cu pecete mare pe ceară moale.

Arh. St. Buc., ms 628 f. 67 v.
Copie .

185

1627 (7135) aprilie 20, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte Zinicăi, soţia lui Dumitraşco Ştefan mare logofăt, două ţigănci, danie de la doamna Marica.

† Ии Мїрон Бръновскїи Могила воєвода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Сѫже тот истиннїи наш вѣрнїи почитеннїи болѣрин, пан Дѧмитрашко Щефан вел логофет, и кнѣгинѣ его, Зинїика, дочка Моглъди дворник, ѕказали прѣд нами и прѣд нашеми болѣри єдин запис wт Марика, госпожда Ишана воєвода, сътворен съ ръкѫ ѥм и съ печат ѥм како wна по ѥм добрая волѣ, неким непонѫжена ани принелована, и дала и подарувала два цигънчи, на нлѣ Бѣрѣѕла, дочка Корни, съ

www.dacoromanica.ro

трн сънн, жена Гаврнл чоботар, н Долка жена Некълен чоботар, дочка Глигорїе, вн8ка Тетюл. Тнѫ цнганче дала н подаровала Зинникън, кнѣгнни Дмнтрашко Щефан вилнколн8 логофет, что тѫѫ цнганчн бнли правїнѫ за дѣднни8 госпожди Марнки, дочцн Лупе Хур8 бнв пръкълаб Хотинскїн, н раздѣлени съ сестрне ен Настасїе Чолпънѣсъ н Ангелнна пъхърничасъ н Грозава внстѣрничасъ.

Ино господство мн цако 8вндѣхом тот запнс а мн его 8вѣроваѫом н пакнжс н wт нас дадоѫом н потвръднѫом болѣрнн8 нашемн8 вншепнсанномн8, пан Дмнтрашко Щефан логофет, н кнѣгнни его, Зинїнкън, како да ест нм цнганчн, непорушено николнжс. И нн да сѣ не 8лнншает <прѣд сни листом нашнм>.

Пнс 8 Іас, в лѣт ×ѕрлѕ апрнлїе к.

† Господннъ казал.

Ию Мнрон Брънковскн воевода <m. p.>.

† Боръалѣнѕл <пнсал>.

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată acest adevărat credincios şi cinstit boier al nostru, pan Dumitraşco Ştefan mare logofăt, şi cneaghina lui, Ziniica fiica lui Mogîldea vornic, au arătat înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri un zapis de la Marica, doamna lui Ioan voievod, făcut cu mîna ei şi cu pecetea ei, că ea, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni nici asuprită, a dat şi a dăruit două ţigănci, anume Burbula, fiica lui Cornea, cu trei fii, femeia lui Gavril ciobotar, şi Dolca, femeia Neculei ciobotar, fiica lui Gligorie, nepoata lui Tetiul. Aceste ţigănci le-a dat şi le-a dăruit Ziniicăi, cneaghina lui Dumitraşco Ştefan mare logofăt, care ţigănci au fost drepte de moştenire ale doamnei Marica, fiica lui Lupe Huru, fost pîrcălab de Hotin, şi împărţite cu surorile ei, Nastasia Ciolpăneasă şi Anghelina păhărniceasă şi Grozava vistierniceasă.

Deci, domnia mea, dacă am văzut acest zapis, noi l-am crezut şi iarăşi şi de la noi am dat şi am întărit boierului nostru mai sus-scris, pan Dumitraşco Ştefan logofăt, şi cneaghinei lui, Ziniica, ca să le fie ţigăncile neclintit niciodată. Şi altul să nu se amestece <înaintea acestei cărţi a noastre>.

S-a scris la Iaşi, în anul 7135 <1627> aprilie 20.

† Domnul a spus.

Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.

† Borăleanul <a scris>.

Institutul de istorie „N. Iorga".
Copie.

EDIŢII. Slav şi trad. Ghibănescu, *Surete*, XXIV, p. 203—204.

www.dacoromanica.ro

1627 (7135) aprilie 20.

Catastiful satelor lui Dumitraşco Ştefan mare logofăt şi ale soţiei sale Zinica.

Catastiv de sate şi de ocine ce are şi ce cumpără Dumitraşco Ştefan logofătul cel mare, înpreună cu giupăineasa dumisale Ziniica, fata Mogîldei vornicul, ca să să ştie, ve leato 7135 <1627> april 20 dni.

Satul Hălăuceştii pre Sirét cu loc de mori în Si<rét>[1] şi cu bălţi ce iaste în ţînutul Sucévei şi cu tot locul, giumătate de acel sat mie-m iaste dare şi miluire de la domnu nostru, Io Miron Bărnovschii Moghila vodă, prentru direaptă slujbă ce i-am slujit dumisale, ce acea giumătate de sat au fost a unchiul mării sale, lui Simion Stroici vistérnic, iară lui Simion Stroici vistérnic i-au fost cumpărătură înt<î>iu dentr-a acea giumătate de sat giumătate de la Gligorcea, feciorul Annii Roşcoa, nepotul Cîrstii Hălăucescul, direptu 200 de taleri bătu<ţi>[1] den uric de înpărţare, ce au avut moşiu-său, de la bătrînul Stefan vodă, iară céialaltă parte den giumătate de sat i-au fost schimbătură cu Adam vistérnic cămăraş şi cu ficiorii lui, Costantin şi Iuraşco şi Grozeava, feciori şi Tudosii, nepoţi Anii, strănepoţi Cîrstii Hălăucescul, den uric de înpărţare, ce au avut Anna Roşcoae de la Pătru vodă <cel>[1] Bătrîn prentr-o vie ce i-au dat şi ţarina Cîrjeştilor, cu poamă gata de cules. Şi le-au mai adaos încă 50 de taleri bătuţ. Iară apoi s-au sculat Erina, fata Ruscăi, nepoata Anghelinii, şi i-au vîndut al doile rîndu acea giumătate de sat toată, direptu 600 de taleri bătuţ. Iară cîndu fost în dzilele lui Gaşpar vodă, au pîrît pre Simion Stroici vistérnic o sor-a Erinii, anume Nastasiia, cum nu au vîndut ea nemică. Deci o au rămas Simion Stroici. Iară după ce m-au miluit măriia sa domnu noastru, cum mai sus scrie, aflatu-s-au un nepot a lui Simion Stroici vistérnic, anume Lupul, feciorul lui Ionaşco din Siriţel, şi au arătat un zapis de dare de la unchiu-său Simion Stroici vistérnic cum i-au dat lui acea giumătate de sat. Deci noi, dac-am vădzut acel zapis, noi ne-am tocmit de bunăvoe cu Lupul şi i-am dat 400 de taleri de argintu şi un postav, ca să ne hie cu pace şi cu odihnă. Iară céialaltă giumătate, partea den gios, eu am cumpărat întîiu dentr-a acea giumătate a patraa parte de la Gligore Ciolpan ce au fost spătar, direptu 112 taleri

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

de argintu, iară lui i-au fost cumpărătură de la Dumitra, fata lui Ştefan Bléndea, însă cumpărase altă parte din Vlădeşti, iară soru-sa Mărica au luat acea parte de la Ciolpan căce au fost a ei. Deci ea i-au dat acea parte den Hălăuceşti şi altă parte cît ţîn optu case, şi cu curţi şi cu tot venitul lor. Eu am cumpărat de la Mărica, sora Dumitrii; ce au fost acel loc ales a Dumitrei radi 210 taleri bătuţ, şi cu acei bani au plătit capul lui Gavril, fecior Dumitrei, den perire, că vrea să-l spîndzure prentru căce furase 2 cai buni a lui Andonie den Avereşti ot volost Neamţu. Iară după acéia, iarăş s-au sculat Gavril, feciorul Dumitrii, şi mi-au furat cîteva unélte de suptu o şatră, şi iarăş l-am prinsu de faţă. Deci înmă-sa iarăş au cădzut cu boiari înaintea noastră şi l-am ertat. După acéia s-au măritat Dumitra după Vărdzar şi au sărăcit. Deci au venit la noi de s-au jeluit şi s-au plînsu de sărăciia ei. Deci i-am mai dat un vig de postav şi 2 boi buni şi 20 de taleri bani buni. Şi iarăş doo jirébii am cumpărat de la Gavril Ciogolea radi 160 taleri sreb, iară lui i-au foste cumpără<tură>[1] de la mătuşea lui, Dumitra Zupcoae.

Seliştea Iurceştii pre Sirét, într-un hotar cu Hălăuceştii, fost-au direptu sat de moşie Mogîldii vornicul, Dumnedzău-l pomenească, iară apoi s-au sculat giupăineasa Nastasiia Ciolpănească cu ginere-său, Balşe păharnicul, în dzilele Eremii v<odă>[1] şi au pîrît pre giupăineasa Mogîldei vornicul prentru acel sat şi au rămas giupăineasa Nastasiia Ciolpănească cu ginere-său Balşe den toată légea, iară giupăineasa Mogîldoae s-au îndireptat şi ş-au pus herîia şi ş-au făcut şi ispisoc domnescu de la Simion vodă şi ne-au dat nou<ă> acea selişte căce ne-au fost maică, să să ştie.

Giumătate de sat den Pogăneşti partea den sus iarăş lîngă seliştea Iurceştilor pre Sirét cu loc de mori într-a-apa Sirétului şi cu bălţi de péşte ne sîntu iarăş dare de la părinţii noştri, Mogîldea vornicul şi giupăineasa saa, iară lor le-au fost moşie.

Satul Maxineştii, cu hăleştée şi cu tot locul ce iaste iarăş în ţînutul Suceavei, fost-au direptu de moşie feciorilor lui Dumitru uricar, anume Drăgan şi Ionaşco şi Vărvara şi Mărica. Deci s-au sculat ei toţi şi l-au pus zălog la Procop Cărăiman visté<r>[1]nicul direptu 280 unghi joltih şi cu acei bani ş-au răscumpărat altu sat anume Malinţii în ţînutul Hotinului şi ş-au luat dzi să dea banii. Iară cînd-au fost dzua, ei n-au dat banii, ce ş-au lăsat ocina piitoare. Apoi au venit Drăgan de iznoavă la mene, la Dumitraşco Ştefan logofătul, de au pus zălog acel sat al doile rîndu direptu 270 ughi jolti, căci eu n-am ştiut, ce m-au amăgit. După acéia giupăineasa Nastasiia Cărăimănească n-au vrut să mă lase să ţi<u>[1] eu acel

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

sat, ce ne-am întrebat cu légea, în dzilele lui Gaşpar vodă. Deci légea ne-au aflat să ţinem în giumătate acel sat, să ţin eu giumătate şi Cărăimănească giumătate. Şi am ţînut tot înpreună. După acéia s-au sculat Vasilie cu fraţii lui şi cu sororile lui, feciorii lui Procop Cărăiman, şi mi-au vîndut partea lor, acea giumătate de sat direptu ...[1] taleri bani buni şi mi-au făcut şi dirése.

Satul Roznovul în ţînutul Neamţului fost-au cumpărătură diréptu lui Bilăi vornicul cu giupăineasa lui, Siclentichiia, mătuşi-mea, sor' tătăne-mieu, de la Pătru vodă, căce au fost domnescu, ascultîndu de ocolul Pietrii, şi le-au făcut uric acel domnu. Iară cînd-au fost în dzilele lui Ştefan Tomşea vodă, în domniia dentîiu, trimis-au Ştefan vodă oamenii săi în toată ţara şi la mănăstiri, unde vor găsi avuţie şi bucate de a viclénilor lui, să ia toate, care boiar i-au fost viclean. Mărs-au şi la mănăstire la Bistriţă un aprod a lui anume Petrea Sîrbul, carele au fost şi diregător în Piiatră, şi au luat ce au găsit la acea mănăstire. Tîmplatu-s-au şi nişte unélte şi uricele mătuşi-mea Bilăiasă. Deci le-au luat. Iară dacaa au oblicit vlădica Aftănasie de uricul acelui sat dat-au un cal acelui aprod Petrei şi au luat acel uric. Iară cînd au fost în dzilele Radului vodă în domniia dentîiu, mătuşi-mea Bilăiasă şi cu feciorul ei, Ionaşco, întrebatu-ş-au cu vlădica Aftănasii prentru acel sat şi prentru acel uric. Iară el s-au tăgăduit cum nu şti nemică, nici au luat acel uric. Iară Radul vodă daca au vădzut că au mărturisit tot svatul lui, boiarii cei mari şi cei mici, cum iaste acel sat cumpărătură direptă lui Bilăi vornicul şi cu giupăineasa lui, Seclentichiia, mătuşi-mea, şi nice cu o vină n-au fost lui Ştefan vodă, datu-i-au şi i-au întorsu acel sat înapoi şi i-au făcut urice şi ispisoaci şi au dzîs şi vlădicăi să-i întoarcă acel uric, iară el tot s-au tăgăduit. După acéia mătuşi-mea Bilăiasă vădzîndu că-i s-au svîrşit feciorul ei, Ionaşco, şi au rămas însăşi fără feciori, şi au fost bătrînă şi nepotincioasă şi n-au avut de la nime nici o milă la bătrînéţele ei, ce den toată ruda ei şi den nepoţi aflatu-ne-am noi de o am socotit şi o am grijit la bătrînéţele ei şi la boalele ei, de ce i-au trebuit de tot, căce ne-au fost ca o maică, că au fost sor' părintelui mieu lui Ştefan logofătul, Dumnedzău-l pomenească, iară ea de bunăvoia ei datu-ne-au acel sat Roznovul. Şi mi-au dat şi altu sat anume Cămileşti în ţînutul Tecuciului cu mori pre Bîrlad şi cu tot venitul; ce acela sat încă au fost cumpărătură lor de la Pătru vodă. Apoi Radul vodă l-au fost luat şi l-au dat lui Bărnat postelnicul. Apoi daca au vădzut uric de cumpărătură de la Pătru vodă iarăşi au întorsu satul mătuşi-mea înapoi. Deci mi le-au dat mie şi cuconi-

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

lor miei deusebi de altă rudă, ca să o grijescu pînă va hi vie şi după moartea ei să o comîndu cum să cade, ca pre un om mortu. Şi mi-au făcut şi dirése domneşti şi scrisoare cu mîna sa. Deci carele să va afla den ruda ei şi a noastră să ruşiiască pamentea ei şi tocmala ce au tocmit cu noi să-i hie în cap şi în suflet cum spun acéle dirése; şi cîte dirése au avut pre acéle sate încă le-au dat în mîna noastră, să să ştie.

Satul Buciuleştii pre Bistriţă cu mori şi cu tot hotarul lui, ce iaste iarăş în ţînutul Neamţului, fost-au întîiu a lui Bucium vornicul. Deci feciorii lui Bucium vornicul anume Gligorie şi Vasilie luat-au 200 de berbeci de la mănăstirea Tazlăului şi au pus chizéş pre părintele mieu, Ştefan logofătul, Dumnezău-l pomenească, să hie chizéş. Şi au pus zălog acel sat. Apoi n-au plătit ei acei berbeci mănăstirii, ce au plătit părintele miu. După acéia s-au furat 5 sipete cu avuţie a lui Costantin Batişte. Deci un sipăt au găsit de faţă la Ionaşco şi la giupăineasa lui, Tofana, fata lui Vasilie Buciulescul, nepoata lui Bucium vornicul. Deci cîte haine au găsit de faţă le-au întorsu lui Batişte, iară cîte n-au fost de faţă socotitu-s-au denaintea divanului. Şi s-au aflat preţ de 500 de gal<beni>[1] roşii. Deci Ionaşco şi cu giupăineasa lui, cu altă n-au avut cu ce plăti, ce mi-au vîndut părţile lor dentr-acel sat, trei părţi. Şi am dat 500 de galbeni în mîna lor de s-au plătit de Costantin Batişte şi i-am scos şi din nevoia celoralalte sipete, ce nu era de faţă; iară a patraa parte, ce rămăsése nevîndută iară au venit la noi Gheorghie spătariul cu giupăineasa lui, Nastasiia, de a lor bunăvoic şi ne-au vîndut dentr-a acea parte trei părţi radi 150 taleri bani buni. Iară lor au fost cumpărătură de la Mărica şi Antemiia şi Izmaranda, fétele Acsinii, sororii lui Bucium vornicul, den ispisoc de mărturie ce au avut de la Eremiia vodă, iară céialaltă ce au prisosit, den céle trei părţi denn-a patra parte, vîndutu-mi-au Condrea Borcea, feciorul Acsinii, sororii lui Bucium, radi 200 taleri sreb. Şi am dat 30 taleri sreb Măricăi, fétii Condrii Borcii, şi 30 de taleri am dat lui Vasilie; şi dirése ce au avut ei toţ încă mi-au dat, şi de la măriia sa domnu nostru, Miron Bărnovschii vodă, încă mi-au făcut. Şi au mai luat Ionaşco cu giupăineasa sa Tofana o sută de taleri, bani proşti, de la noi să-ş răscumpere o parte den Gocimani.

Satul Vlăiceştii la Totruş fostu-ne-au întîiu schimbătură cu Părasca, giupăineasa lui Nicoară ce au fost comis, fata Todosii, nepoata îi Plăcsoae, direptu o parte den Sîrbşori, ce acea parte îm era cumpărătu<ră>[1] mie de la Vasilie Stroici, direptu 200 de taleri bătuţ. Şi am mai adaos ei încă cătră acea parte doo sute de galbeni roşii. Iară apoi s-au

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

tîmplat de s-au luat de la mîna ei acea parte de ocină den Sîrbşori. Deci m-am tocmit şi i-am dat 100 ughi, bani buni, în mîna ei şi mi-am făcut şi dirése.

Seliştea Păşcanii pre Bistriţă, cu locuri de mori pre apa Săratei, în ţînutul Bacăului, cumpăratu-l-am de la Oräş şi de la fămeia lui, Neacşea, şi de la feciorii lor Gligorcea şi Mătiiaş, nepoţ Neacşii şi Mărenii celor bătrîne dentr-a lor dirés de moşie, direptu 200 de taleri, bani buni, şi cu acei bani s-au plătit Mătiiaş den temniţă de la Necula Catargiul postelnic printru nişte bani ce au fost rămas dentru desétină de la Tutova.

Selo Brătulénii ce iaste în ţînutul Cîrligăturii, cu hăleştiu şi cu mori, şi satul Fîntînélele, în ţînutul Bacăului, sîntu-ne acéste doo sate cumpărătură de la Candachiia giupăineasa lui Dumitru Goei postelnicul, radi 300 de galbeni roşii, prentru căce au fost luat Dumitru Goia postelnic 500 de galbeni de la Costantin Batişte ce au fost păharnic, în dzilele lui Alexandru vodă, de s-au plătit de o nevoie ce au avut de cătră Alexandru vodă, şi prentru acei bani fostu-i-au făcut dirése pre nişte sate a lor anume Dolješţii şi Balomireştii în ţînutul Romanului. După acéia venit-a giupăineasa Candachiia Goiuae de ş-au întrebat cu Bateşte înnaintea dumisale domni nostru. Deci légea s-au aflat să giure Batişte cum au dat acei bani. Deci Batişte au giurat. Daca au vădzut giupăineasa Goiuae că au giurat, cădzut-au cu boiari de s-au rugat lui Batişte să-i mai iarte dentr-a acei bani. Deci Batişte o au ertat pre 250 de galbeni. Deci ea n-a avut de unde.

Satul Valea-Sacă în ţînutul Bacăului fost-au întiiu direptu domnescu ascultîndu de ocolul Bacăului, iară Pătru vodă l-au dat şi l-au miluit lui Paos vornicul şi i-au făcut şi uric. Acmu au venit la noi feciorii lui Paos vornicul, anume Ionaşco Paos cu fraţii săi, Pătraşco şi Gavrilaş, şi s-au rugat să le plătim acel sat cu bani, căce au fost săraci. Deci eu le-am plătit acel sat şi le-am dat 400 de taleri, bani buni, şi ne-au făcut şi dirése domneşti[1].

Fost-au înpresurat hotarul. Deci s-au hotărît şi s-au scris într-altu loc mai înainte.

Giumătate de sat de Tăuteşti în ţînutul Iaşilor fost-au întîiu pusă zălog la Ghiianghea vornicul cel mare cîndu era logofăt mare direptu doodzăci de galbeni de Vasilie Huhulea, feciorul Huhulii; iară apoi vornicul Gheanghea ş-au luat banii de la Vasilie Huhulea, 20 ughi, şi s-au sculat şi ne-au vîndut noou acea giumătate de sat de Tăuteşti direptu 100 de taleri, bani buni, şi ne-au făcut şi dirése domneşti, să să ştie.

[1] Acest pasagiu cu Valea-Sacă este tăiat.

www.dacoromanica.ro

Satul Drăgăneştii la Tecuci cu loc de mori într-a apa Bîrladului iaste-ne cumpărătură de la Sora şi fratele ei Scărlet, feciorii lui Gavril, nepoţii lui Ţibăştea, şi la Nechita şi fratele său, Eremiia şi Epotin, feciorii Părascăi, şi de la Alexandra, fata Tudorii, şi de la Mărica, fata Grecului, nepoata lui Răfeiu, şi de la Crăciuna, fata Ţibăştii, toţi nepoţ şi strănepoţ Fetchii, fetii Camilie, şi de la Nechita şi sororile lui, Taliia şi Anna, feciorii lui Ion giudele, şi iarăş nepoţ Ţibăştii, şi de la Magda, fata Măricăi, şi de la Vasilie, feciorul lui Stavăr, nepot Frăţimănésăi, şi de la altă rudă a lor. Însă Vasilie, feciorul lui Stavăr, numai ce au vîndut de vadul morii. Acesta sat ne-au vîndut direptu optu sute de taleri, bani buni. Şi ne-au făcut dirése domneşti de la Radul vodă şi de au întăritură de la măriia sa domn nostru, Miron Bărnovschi Moghila vodă, dintr-a a lor dirése de moşie ce au avut.

De sat din Mihneşti avem cumpărătură de la Gherman, feciorul Gheanghii călugărul, den tot satul a nooa parte direptu 50 de taleri, bani buni, şi iarăşi denn-a nooa parte giumătate, de la Maruşca şi Gligorie, feciorii lui Vartic, nepoţ lui Dragotă. Şi dentr-altă a noa parte trei părţi direptu 30 de taleri bătuţ şi altă parte denn-a nooa parte giumătate de la Ghervasie, feciorul Clăcii, nepot Radului, şi dentr-altă a noo parte giumătate direptu 50 de taleri şi altă parte a nooa parte întreagă de la popa Ionaşco, şi de la Andonie, feciorii popii lui Silion, direptu 50 de taleri. Aceaste părţi ne-au vîndut den dirése de moşie, ce au avut de la Iancul vodă, şi ne-au făcut şi dirése domneşti.

O parte de sat den Poiană pre Tazlău în ţînutul Totruşiului, unde tréci hotarul priste Tazlău, ce sîntu într-a acea parte, 113 pămînturi din hotarul Berezinţului în gios pînă în Tazlău şi priste Tazlău în sus pînă în gura Sărăţelul şi Sărăţelul în sus pînă la hotarul călugărilor de la Berezinţu şi cu loc de moară pre valea Tazlăului. Acela loc ne-am cumpărat de la Grosul şi de la frate-său Gligorie şi sora lor Dumitra şi Cîrstina şi Măriia prutesa şi Ioanna şi nepotul lor Maftei, toţ feciorii lui Ion Poiană, nepoţii lui Gavril Poiană, şi de la Ionaşco şi frate-său Toader şi Dumitru şi sora lor Panaghiia, feciorii lui Drăgăilă, nepoţii lui Capotă, direptu 120 de taleri de argintu. Şi iarăş am cumpărat patrusprădzéce pămînturi dentr-a acela sat den Poiană de la Mihăilă şi frate-său Simion şi de la Costantin şi Avram şi sora lor Ioana, şi de la Mărica şi Tecla, feciorii Pîntei, nepoţ lui Drăgulei, direptu 60 de taleri de argintu, însă intr-a acéle 14 pămînturi fost-au trei pămînturi a unii simenţii a lor anume Ilisei; şi s-au tocmit de au dat lui Ilisei 3 pămînturi de ceasta parte de Tazlău, să să ştie.

www.dacoromanica.ro

Giumătate de sat de Găureana la Totruş partea den gios, iastene cumpărătură de la Toader şi de la fratele lui, Zahariia şi sora lor anume Sora, feciori Armancăi, nepoţi Mircii, şi de la rudeniia lor Nedelea şi fratele ei Ion, feciori lui Ionaşco, şi iarăş de la rudele lor, Căzacul, fecior lui Lazor, şi Eremiia, fecior Chelsii, toţi nepoţi şi strănepoţ Mircii, direptu 160 de taleri de argintu. Şi iarăşi den céialaltă giumătate de sat am cumpărat toată partea lui Ion Poiană, ce să va alége, de la Costantin, direptu . . .[1] iară lui i-au fost cumpărătură de la Huhuloae, fata lui Ion Poiană.

Ѹрнк wт Стефана воєводa wт лѣтѳ ×зѱ мартїѳ ѱ на село Рѣдѣни что межь Драгомирон wт Гѳхаго Потока и межь Богдана где бнл Миклъѳш Фаѳр, что тое село било измѣно кнѣгинѣ Марга, wнѳка Янталлоаса съ Стефаномъ воєводa радї село на имѣ Плешецни на Катловѣ [2].

Hliniştea pre Nestru cu loc de mori în Năslavcea în tînutul Hotinului şi Chéhnăuţii, intr-a acela ţînut Ciornorudenţii şi Ternau<ca>[3] în ţînutul Sorocii. Acéste sate sînt dirépto moşii Marii Căzacăi, giupăinésii lui Trifan postelnicul, fata lui Dumitru Movila pîrcălabul, nepoata lui Văscan Movila, strănepoata lui Hudici. Insă Chéhnăuţii au fost vîndut Dumitru Movila pîrcălabul lui Dondăş şi Grozei şi feciorilor lui Farmachi şi lui Stan. Apoi le-au întorsu lor Trifan postelnicul cu giupăineasa lui, Mariia Căzaca, fata lui Dumitru Movila, cîţi bani au dat ei toţi. Iară după moartea lui Trifan postelnicul, giupăineasa Mariia Căzaca Trifăneasă s-au dat cu toate ocinile ei mării sale , domnu nostru, lui Miron Bărnovschii Moghila vodă, şi cu ţigani ce au avut şi cu tot ce au avut însă mainte de ce era măriia sa domnu, prentru căce era măriia sa rudă mai aproape de cît altă rudă şi ea feciori n-au avut de trupul ei. După acéia i s-au tîmplat ei moarte şi o au îngropat la mănăstire la Eţcani în tîrgul Sucéveei. Deci măriia <sa>[3] domnu nostru, Miron Bărnovschii Moghila vodă, s-au milostivit şi m-au miluit cu acele sate prentru direaptă slujbă ce i-am slujit dumisale, alta am dat şi o sută de galbeni bani buni la acea svîntă mănăstire, şi i-am făcut pamente să hie în toţi ai, dentr-a an într-a an şi o au scris la svîntul şi marele jirtăvnic; încă numai cu Hliniştea şi cu Chéhnăuţii şi cu Ternauca m-au miluit măriia sa vodă şi cu ţîganii ei, iară Ciornorudinţii

---

[1] Loc alb.

[2] Uric de la Ştefan voievod din anul 7010 <1502> martie 10, pe satul Rădeni care este între Dragomiri de la Valea Seacă şi între Bogdana, unde a fost Miclăuş Faur, care sat a fost schimb cneaghinei Marga, nepoata Antalaloasei, cu Ştefan voievod pentru satul anume Pleşeşti pe Catlovea.

[3] Omis.

www.dacoromanica.ro

au fost vîndut Căzaca Trifănească lui Vasilie Şeptelici hatmanul, iară după moartea lui Şeptelici, cădzut-au giupăineasa lui, Tofana, într-o nevoe şi într-o răutate foarte mare de către Varftolomei stolnicul, cumnatul Radul vodă, în dzilele Radului vodă. Deci ea n-au avut cum faci într-alt chip, ce au cădzut după noi cu mare rugămente, şi i-am dat un cal bun şi şése iape biciuluite direptu o sută de galbeni roşii; şi s-au plătit de către Varftolomei stolnicul; şi cîte urice şi dirése au fost pre acéle sate încă mi le-au dat măriia sa vodă toate, să să ştie. Tiganii dintr-a acestu uric iarăşi să să ştie anume: Micul cu muiare cu copii, Gavril cu muiare cu copii, Bratosin cu muiare cu copii, Păcurar cu muiare cu copii, Creţul cu muiare cu copii, Ion, nepot lui Bratosin, cu muiare cu copii, Văjiul cu muiare cu copii, Badiul cu muiare cu copii, Cîrstea cu muiare cu copii, Anna fata lui Ventilă, Tecla şi Catrea vădove, fetele Andreicăi, Puţul holtéiul.

Giumătate de sat de la Tărasova în tînutul Sorocii iaste-ne cumpărătură de la Dumitru Şapşală direptu 250 de taleri bătuţ, iară lui i-au fost direptă moşie; şi ne-au dat şi zapis de pîră şi de înpărţitură, ce au avut cu ruda lor Boul vistérnicul, să să ştie.

A treia parte de sat din Păşcănei la Roman, cu hăleşteu şi cu tot venitul ce să cheamă partea din gios, iaste-ne cumpărătură de la Erina, sora popei lui Spiridon călugărul de la mănăstirea Agapie, feciori lui Cotoc, nepoţ Ştefului Hăleşteu, pre aceasta am dat 120 de taleri de argintu. Şi i-au fost ei dare de la frate-său popa Spiridon. Iarăş ne-au vîndut Erina, fata lui Cotoc, şi altă parte dentr-a acel sat din Păşcănei, iarăş aceia parte cu loc de hăleşteu, ce au fost partea ei, iarăş direptu 120 de taleri de argintu. Iarăş am cumpărat dentr-altă a treia parte de sat de Păşcănei doo jirébii de la Anesiia, fata Saftii, şi de la nepotul ei Sirghie, feciorul Palaghii, şi de la Todosiia, fata Annesii, fămeia lui Ionaşco, direptu 80 de taleri de argintu. Iară am cumpărat dentr-a a treia parte de sat partea den mijloc giumătate, cu loc de hăleşteu, şi cu tot venitul, de la Gavril şi Pavăl şi sororile lor Nastasiia şi Todosiia, feciorii lui Roman, nepoţii Frăţii, şi de la semenţiia lor Larion şi sora lui, Chelsiia, feciori Vărvarii, iară nepoţ Frăţii, direpţ 64 de taleri, bani buni.

Bibl. Acad., MCDXCVII/66, f. 1—13.

Orig., hîrtie (30 × 10,5).

Catastiful mai cuprinde şi alte documente, cu date ulterioare: 1628 martie 16, 1629 noiembrie 26.

EDIŢII. „Teodor Codrescu" I, p. 36—40, 53—56, 68—70.

www.dacoromanica.ro

1627 (7135) aprilie 22, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Strătilat Dobrenchi jumătate din satul Bălăceni, partea dinspre Ilişeşti.

† Ѡ Миронъ Барновски Могила воевода, божію милостїю господарь земли Молдавскои. Сѫже прїидошѣ прѣд нами и прѧд всими нашими молдавскими болѣри велики и мали слѹга нашь, Стратилат Добренки, съ єдин запис за свѣдителство ѡт Симиѡн дїак ѡт Солонец и ѡт Глигорчѣ дїак ѡт Илишеци и ѡт Дѹмитрашко брат его и ѡт Єремїа Мѹргѹлец и ѡт Тодер Герман ѡт Илишеци и ѡт поп Іонашко ѡт Сѹчава и Рафаил ѡт Хомор и ѡт миоги людї добри, писаюци и свѣдителствѹюци въ тот запис како прїдошѣ прѣд нихъ Мѣрика и сестри ѥи, Гїервасїѧ и Тодосїѧ и Рада, дъци Гїептелиніи, внѹци Настасїи, прѣѡнѹци Кандакїи, такождере и племеници ихъ, Илѣна и Мѣрїѹца, дъци Киндиен, внѹци Кандакїен, и племеници ихъ Тета, <ж>[1]ена Нѣгич, дъци Къростин, внѹка Кандакїи, въси внѹци Тодер вистѣрник, и продали свои права ѡтнина и дѣдина ѡт ихъ прав ѹрик что имал дѣд ихъ, Тодер вистѣрник, ѡт Стараго Сте<фана>[1] воевода, половина село Бълъчѣни, вишнаа част ѡт къ Илишеци, съ мѣсто за ставове и <за мл>[1]инами и съ пивниць за камен и съ садове и съ лазѹри и съ вес приход. Тая продал вишеписанномѹ слѹгѣ господства ми, Стратилат Добренки, радї двѣсто талери сребрънихъ, тъкмо зостал непродана ѡт въсѣ част Кандакїи една жирѣвїѧ и половина жирѣвїе Мироновы, брат Тетен.

Ино господство ми, ꙗко ѹвидѣхом тот запис за свѣдителство ѡт тихъ люди добри и воини прѣднїи, и ми такождере вѣровахом и ѡт нас ещеже дадохом и потвръдихом да ест емѹ права ѡтнина и викѹпленїе и испнсок и потвръжденїе съ въсѣм доходом, непорѹшенно николиже на вѣки.

И ин да сѣ не ѹмишлает прѧд сим листом господства мк.

Пнс ѹ Іас, априлїе к҃в, в лѣто ×ѕ҃рлѳ.

† Сам господинъ велѣл.

† Дѹмитрашко Щефан вел лѹгофет ѹчнл <m.p.>.

† Шандир <писал>.

† Io Miron Barnovschi voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Stratilat Dobrenchi, cu un zapis de mărturie de la Simion diac din Soloneţ şi de la Gligorcea diac din Ilişeşti şi de la Dumitraşco, fratele lui, şi de la Eremia Murguleţ

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

şi de la Toader Gherman din Ilişeşti şi de la popa Ionaşco din Suceava şi Rafail de la Homor şi de la mulţi oameni buni, scriind şi mărturisind în acel zapis că au venit înaintea lor Mărica şi surorile ei, Ghiervasia şi Todosia şi Rada, fiicele Ghieptelinei, nepoatele Nastasiei, strănepoatele Candachiei, de asemenea şi verele lor, Ileana şi Mărioţa, fiicele Chindiei, nepoatele Candachiei, şi vara lor Teta, femeia lui Neaghici, fiica Cîrstinei, nepoata Candachiei, toţi nepoţi ai lui Toader vistiernic, şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină, din dreptul lor uric ce a avut bunicul lor, Toader vistiernic, de la Ştefan voievod cel Bătrîn, jumătate din satul Bălăceni, partea de sus, dinspre Ilişeşti, cu loc de iazuri şi de mori şi cu pivniţă de piatră şi cu grădini şi cu lazuri şi cu tot venitul. Aceasta au vîndut-o mai sus-scrisei slugi a domniei mele, Stratilat Dobrenchi, pentru două sute de taleri de argint. A rămas nevîndută din toată partea Candachiei numai o jirebie şi jumătate, jirebia lui Miron, fratele Tetei.

Deci domnia mea, dacă am văzut acel zapis de mărturie de la aceşti oameni buni şi oşteni de frunte, şi noi de asemenea am crezut şi de la noi încă am dat şi am întărit să-i fie dreaptă ocină şi cumpărătură şi ispisoc şi întărire cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

S-a scris la Iaşi, aprilie 22, în anul 7135 <1627>.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Şaidir <a scris>.

Bibl. Acad., LXXXIV/98.
Orig., hîrtie (42 × 28), pecete aplicată, căzută.

188

1627 (7135) aprilie 23, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod împuterniceşte m-rea Tazlău să stăpînească o fîntînă de păcură la satul Tăteşti în ţinutul Bacău.

† Ѡ Мирон Бърновскїи Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскѡи. Ѡже господство ми дали и повѣрѣдили есми съ сна лист господства ми молебники нашим, калѹгѣрим ѡт светаа монастир Тазловѣх, ндеже ест Храм рождество богородице, на то ѡни да бѹдет моцени и силни держати и ѹбор<он>ити[1]

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

єдна кръницъ за пъкѹръ, что єст <ѕ>[1] Хотар село нм Тътєщи ѕ волост Баковѣ, понєже молєбници наши тєгали сѣ за лицѣ съ Дѹбъѣ и съ дрѹжи єго радї тда кръницъ прѣвъзлюбленаго ѕника свѣтопочившаго Ирмїа воєвода, нъ зостал молєбници наши на Дѹбъѣ wт закон и поставил собѣ ферїю. Тєм радї господство мн дали и поѹтвърдили нм како да бѹдет нм тда кръницъ, непорочно николиже на вѣки. Ин да сѣ не ѕмишлает прѣ<д>[1] сим листом господства мн.

Ѹ Іас, лѣт ×ѕ҃рлє априлїє к҃г.

† Сам господинъ велѣл.

Иw Мирон Бръновскн воєвода <m. p.>.

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată am dat şi am întărit domnia mea cu această carte a domniei mele rugătorilor noştri, călugării de la sfînta mănăstire Tazlăul, unde este hramul naşterii născătoarei de Dumnezeu, ca să fie tari şi puternici să stăpînească şi să apere o fîntînă de păcură ce este <în >[1] hotarul satului lor, Tăteşti, în ţinutul Bacăului, pentru că rugătorii noştri s-au pîrît de faţă cu Dubău şi cu rudele lui pentru această fîntînă <la >[1] preaiubitul <nostru >[1] unchi sfîntrăposat, Irimie voievod, şi au rămas de lege rugătorii noştri pe Dubău şi şi-au pus ferîe.

Pentru aceea, am dat şi am întărit domnia mea ca să le fie această fîntînă, neclintit nicodată în veci. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, anul 7135 <1627 > aprilie 23.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod <m.p. >.

Arh. St. Buc., M-rea Tazlău VIII/20—21.
Orig., hîrtie (25 × 20,5), pecete aplicată.
Cu o trad. din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea.

189

1627 (7135) aprilie 25, Iaşi.

Popa Eremia şi Borăleanul uricar din tîrgul Iaşi dau mărturie despre un loc de casă cu pivniţe de piatră pe Uliţa Curţii, cumpărat de Mătiaş vătaf de la Silion şi Vasilie.

† Ѣ лѣто ×ѕ҃рлє лѣсеца априлїє ѱ҃ дьни. Ѣ дьни благочестивомѹ и Христѹлюбивомѹ господинѹ нашемѹ, Иw Мирон Бръновскїи Могила воєвода, божїю мн-

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

лостїю господаръ земли Мwлдавскои и въ дни Костантин шолтѹз със ѳ҃ї҃ пръгари wт тръг Іаскомѹ[1].

Adecă au venit înnaintea noastră Silion şi Vasilie şi feciorii lui Păntelei ce au fost vornic şi feciorii Paului, toţi nepoţii Ilii, soţu lui, strănepoţ lui Silion cel bătrîn, de a lor bunăvoe, de nime nevoiţ nici asupriţ, şi au vîndut a lor direaptă ocină şi moşie un loc de case cu privniţe de piiatră prin Uliţa Curţiei, înpotriva fîntîneei domneşti între Stahie croitoriul şi între locul Neculii ce au fost stolnic. Acela loc l-au vîndut lui Mătiiaş vătahul direptu o sută şi cindzăci de taleri de argintu. Şi s-au <scu>[2]lat Mătiiaş vătavul şi au plătit toţi aceia b<an>[2]i <carii mai su>[2]s sîntu scriş, denaintea noastră <şi>[2] denaintea a mulţi oameni buni şi bătrîni. <Şi înt>[2]r-a aceasta tocmală a<u>[2] fost popa Erem<iia...>[2] ce au fost preut domnescu şi Lapte-Acru ce au fost ş<oltu>[2]z şi Stahie croitoriul şi Ionaş-ş<o . . . . . C>[2]îrstii croitoriul şi alţi oameni buni şi bătrîni.

De<ci no>[2]i vădzîndu a lor de bunăvoe tocmală şi deplin plată, noi am făcut ceastă scrisoare a noastră. Şi pre mai mare credinţă pus-am şi pecétea oraşiului şi ale noastre peceţ cătră acest adevărat zapis.

Şi eu, Borăleanul uricar, am scris cu mîna mea, să să ştie.

Пис ѕ Іасоѯ, в лѣт ҳ҃ѯ҃рѧ҃ априлїе к҃ѳ҃.

† Попа Ѥремїа <m. p.>.

Из Боръл҃кнѕл ѕрикар напїсаѯ[1].

Bibl. Acad., CCCXLI/20.

Orig., hîrtie (30 × 28,5), şase pceţi aplicate, printre care şi cea a tîrgului Iaşi.

190

1627 (7135) aprilie 26.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte bisericii de la Toporăuţi o moară şi scuteşte doi slujitori de la biserica de acolo.

Mai este un ispisoc de la Miron Barnovsche Moghila voevod precum s-au milostivit şi au miluit pre rugătorii care să vor afla la a mării sale sfîntă de iznoavă zidită, biserica mării sale de la Toporăuţi, şi le-au dat o

[1] + În anul 7135 <1627> luna aprilie 10 zile. În zilele binecinstitorului şi de Hristos iubitorului domnului nostru, Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei, şi în zilele lui Costantin şoltuz cu 12 pîrgari din tîrgul Iaşi.

[2] Loc rupt.

[3] S-a scris la Iaşi, în anul 7135 <1627> aprilie 25. + Popa Eremia. Eu Borăleanul uricar am scris.

www.dacoromanica.ro

moară de acolo, ca să aibă a o ţine de sîmbătă sara pănă duminică sara şi venit, cît va fi, să fie a preotului care va şăde la sfînta biserică de la Toporăuţi.

Asămene şi desetena de stupi să n-aibă a-i lua din zece unul şi să-i iae din cincizeci unul. Dar mai multu să nu fie supărat în veci.

Aşijdere au miluit sfînta biserică cu doi cliriş, ca să slujască şi să păzască sfînta biserică şi să fie în pace de tot birul şi de toate angheriile, cîte vor fi în ţară, ce numai să păzască biserica înpreună cu preotul şi supărare să n-aibă despre nimică.

Iar care ar îndrăzni să strice danie şi miluire aceasta a sfintei biserici, să-l surpe pre acela urgie lui Dumnezău şi să fie afurisit şi blăstămat de domnul Dumnezău. Aşijdere popii şi diaconului.

V let 7135 <1627> aprilie 26.
Io Miron Barnovsche voevod.
Şaidir <a scris>.

Arh. St. Buc., ms 645 f. 57.
Copie din 1796.

191

1627 (7135) aprilie 30, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Solca un sălaş de ţigani.

† Ѡ Мирон Брънковскїѣ Могила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскои. Ѯже господство мн оумилостивнхъ сѣ и помиловахом свѣтаа молбъ и монастир назнваємаго Солка, єдеже єст Храм свѣтнхъ славнхъ и въсехвалннхъ и пръвосѣдалнхъ и връховнхъ апостолъ, Петра и Павла, съ єдин циган, на нмѣ Гєѡргїє, и жнна єго, Цана, и сынове нхъ, что тот циган било прав господарски. Тѣм радї да єст свѣтѣи монастир тот вншєпнсан циган, Гєѡргїє, и жнна єго, Цана, и сынове нхъ правда даанїє и милованїє и ѕрнк и потвърждєнїє, непорѕшєнно николиже на вѣки вѣчнхъ.

Ѧ по нашим животѣ и господство, кто бъдет господаръ ѡт дѣт нашихъ или ѡт нашего рода или пак бѣд кого Богъ изберет бити господаръ нашєи земли Мѡлдавстѣи, тот би не порѕшил нашѣ даанїє и милованїє ѡт свѣтаа монастир нъ абн дал и ѕкрѣпил. Ѧ кто сѣ покѣснт разорнти нашѣ даанїє и милованїє ѡт

www.dacoromanica.ro

сѣтаа монастиръ, таковаго да ест трѣклѣт и проклѣт и анаѳема, маранаѳа и да имаѣт часть съ Иѵдоѵ и съ трѣклѣтом Їрїем въ безконечнїе вѣки и мѫки, амин.

Пис ѕ Іас, в лѣт ×ѕрл҃ѣ априлїе л҃.

† Сам господинъ велѣл.

Ио Мирон Брѣновски воевода <m. p.>.

† Еласїе <писал>.

† Io Miron Bărnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit şi am miluit sfînta rugă şi mănăstire numită Solca, unde este hramul sfinţilor, slăviţilor şi întru-tot-lăudaţilor şi întîi-şezătorilor şi de frunte apostoli, Petru şi Pavel, cu un ţigan, anume Gheorghie şi femeia lui, Ţana, şi fiii lor, care ţigan a fost drept domnesc. De aceea, să-i fie sfintei mănăstiri acest mai sus-scris ţigan, Gheorghie, şi femeia lui, Ţana, şi fiii lor dreaptă danie şi miluire şi uric şi întărire, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul noastru sau iarăşi pe oricine va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu clintească dania şi miluirea noastră de la sfînta mănăstire, ci să dea şi să întărească. Iar cine va încerca să strice dania şi miluirea noastră de la sfînta mănăstire, unul ca acela să fie de trei ori blestemat şi blestemat şi anatema, maranatha, să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie, în veacurile şi muncile fără de sfîrşit, amin.

S-a scris la Iaşi, în anul 7135 <1627> aprilie 30.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.

† Vlasie <a scris>.

Muzeul din Suceava, nr. 2110.
Orig., hîrtie (42 × 28), pecete timbrată.
Foto la Bibl. Acad., Filiala Iaşi, III/38.
EDIŢII. Trad. Costea, *Solca*, p. 217—218; trad. germ. Wickenhauser, *Solka*, p. 94.

192

1627 (7135) mai 4.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Berzunţ ţiganii robi, care să nu fie tulburaţi de dregătorii domniei.

† Ve let 7135 <1627> mai 4.

Un ispisoc de la Miron Barnovsche voevoda, scriind precum c-au venit înainte acelui domnu părinţii călugări de la toate mănăstirile şi

www.dacoromanica.ro

s-au jeluit cu mare jalobă, dzicînd cum au ţigani robi de danie şi miluire de la alţi răpoosaţi domni de mai demult şi au drese pre dînşii şi nu pot să-i ţie pentru supărare slugilor hătmăneşti şi a giudzilor ţigăneşti şi le eu lor ciubote şi-i globăscu şi la tot anul îi aduc pre dînşii de dzic la masa gospodsca. Şi dintr-aceasta au perit şi s-au ră<si>[1]pit într-alte ţări ş-au rămas mănăstirile fără de ţigani.

Pentru aceia, domniia mea m-am milostivit ş-am iertat acele toate de mai sus-scrise, ca să fie în pace toţi ţiganii de la toate sfintele mănăstiri. Ş-am dat ş-am miluit ş-am întărit pre a noastră sfîntă mănăstire ce să numeşte Berzunţul pre a lor drepţi robi ţigani, anume: Gora, ficiorul lui Stoilă, cu fămeia şi cu ficiorii lor şi Dumitraşco, sînŭ Corăi, cu fămeia şi cu ficiorii lor şi Gheorghie, sînŭ Ştefan, cu fămeia şi cu ficiorii lor şi Vasîlie, sînŭ Gheorghie, cu fămeia şi cu ficiorii lor şi Ursul, sînŭ Ciofii, cu fămeia şi cu ficiorii lor şi Tagorie, sîn Ursul, cu fămeia şi cu ficiorii lor şi Stana, sînŭ Ursului, cu ficiorii săi şi Mihai, nepot Ursului, cu fămeia şi cu ficiorii lor şi Toader, sînŭ Neniul, cu fămeia şi cu ficiorii lor şi Sămion, sînŭ Stanii, cu fămeia şi cu ficiorii lor, cum ca să nu mai aibă de acmu înainte nici o treabă slugile hătmăneşti şi vătajii de ţigani, să nu ia nici cibote, nici gloabe, nici alte vinituri hătmăneşti, ce ca să aibă a lucra călugării cu a lor ţigani, iară hatmanul numai ca să aibă treabă cu drepţii robi ţigani gospodschi.

Aceasta scriem.

Arh. St. Buc., ms 628 f. 355.
Copie.

193

1627 (7135) mai 4, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Sf. Sava ţiganii robi, care să nu fie tulburaţi de dregătorii domniei.

..... ѥвода, божїю милостїю господаръ земли Молдавскон. Ѻже господство ми благо ..... нїем и чистим и свѣтлим сръдцем wт въсїа нашем дшем и wт Бога ..... воим съ сим писмїем нашим како п<р>[1]їидошѣ п<р>[1]ѣд нами и прѣд оуси ..... ѥбиниц наше, калѯгери wт по въсих свѣтых монастирах и жалювали сѣ ..... мали цигани за дании и миловании wт иних свѣтопочившнх прѣдїи ..... клѣтство на тих цигани и не могошѣ держати их зачто

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

свѣ Хо ..... цигански́н и възимают wт нихъ глоабе и чоботе и на въсѣко лѣтъ ..... и ради тое а wни разорили сѣ и побѣгли въ нихъ земли и зостали монастир ..... їем четир свѣтителъ молдавскихъ, кур Їнастасїе архїепископъ и митрополит ..... епископъ Романскїн и кур Евлогїе епископъ Радѫцскїн и кур Митрофан ..... їем въсего нашего съвѣта, болѣри наше молдавскихъ, великими ..... и простихъом wт тѫхъ въсѣхъ вешеписанихъ тако wт нинѣ на прѣд... ..... ѫги Хетманскїн и ꙗюдеве цигански́н ни дан възиматї wт нихъ ..... мают работате калѫгери съ них и карати нѫ и до стол .....

Тѣм радї дадохом и потвръдихом свѣтѣи монастир на ..... свѣтѣи и чистїн и пр<ѣбла>гословенїе владичнце на ..... гани на нмѣ Иwн съ жена и съ дѣтї, Боboч съ жена и съ дѣте ..... съ жена и съ дѣтї .....[1] съ жена и съ дѣтї, Щеф съ жена и съ дѣте ..... съ жена и съ дѣтї, Іwнашко съ жена и съ дѣтї, ни Иwнашко съ жена и съ дѣтї ..... на и съ дѣтї, Василїе съ жена и съ дѣтї, Братенске съ жена и съ дѣте ..... съ дѣтї, Їндонне съ жена и съ дѣтї, Гѣwч съ жена и съ дѣтї, Глигорїе съ же<на>[2] и съ дѣти ..... дѣтї, Брръсан съ жена и съ дѣтї и Скалїа, како да ест им wт нас правїи ..... лижѣ на вѣкы.

Я по нашем животѣ кто бъдет господаръ wт дѣти нашихъ ..... Богъ изберет господаръ бити нашеи земли Мwлдавскїн да не разорит ..... ѣ тъкмо да имает прїнти калѫгери до стол господствованїн до свѣтон ..... бъдет господаръ да имает оукрѣпитї изнарѣдѣнїе. Я аще кто вспокоснт сѧ <..... в>строенїе, таковаго да ест приклѣт и проклѣт wт Господа Бога, сътвориаго ..... богоматеръ и wт ѣ свѣтыхъ апостоли и wт ѧ евангелистн ..... тѣм градѣ и да имает част съ Июдое и съ трекляѣтом Їрїа въ безконичн .... вмишает.

Пис в Іасохъ, в лѣт ×ѕрлѣ ман ѧ денъ.

<Иw Мирон Бръновески воево>да <m. p.>.

<† Io Miron Barnovschi Moghila voievod>, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoinţă şi inimă curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi <cu ajutorul> lui Dumnezeu, <scriem şi mărturisim> cu această scrisoare a noastră că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor <boierilor noştri moldoveni> rugătorii noştri, călugării de pe la toate sfintele mănăstiri, şi s-au jeluit <.... cu mare plîngere că> au avut ţigani de danie şi miluire de la alţi sfîntrăposaţi domni dinainte <şi au adus şi privilegiile cu mare> blestem pe acei ţigani şi n-au putut să-i stăpînească pentru că tot umblă <slugile hămăneşti şi juzii> de ţigani şi iau de la ei gloabe şi ciubote şi în fiecare

[1] Text răzuit, peste care s-a scris Спиридон.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

an <duc pe ţigani la scaunul domniei> şi pentru aceasta ei s-au împrăştiat şi au fugit în alte ţări şi au rămas mănăstirile <fără robi ţigani.

De aceia cu> binecuvîntarea celor patru ierahi moldoveni, chir Anastasie arhiepiscop şi mitropolit <de Suceava şi chir Athanasie> episcop de Roman şi chir Evloghie episcop de Rădăuţi şi chir Mitrofan <episcop de Huşi, şi cu> bunăvoinţa întregului nostru sfat, boierii noştri moldoveni mari <şi mici, domnia mea m-am milostivit> şi am iertat de toate acele mai sus-scrise ca de acum înainte <să nu aibă treabă> slugile hătmăneşti şi juzii de ţigani, nici darea să nu ia de la ei, <nici gloabe, nici ciubote, ci numai> să aibă a lucra călugării cu ei şi să-i pedepsească şi la scaunul .....

Pentru aceea am dat şi am întărit sfintei mănăstiri numite <Sfîntul Sava, unde este hramul adormirii> preasfintei şi curatei şi preabinecuvîntatei stăpînei noastre de <Dumnezeu născătoare şi pururea fecioară, Maria>, ţiganii anume: Ion cu femeia şi cu copiii, Boboci cu femeia şi cu copiii .... cu femeia şi cu copiii, Spiridon cu femeia şi cu copiii, Ştef cu femeia şi cu copiii .... cu femeia şi cu copiii, Ionaşco cu femeia şi cu copiii, alt Ionaşco cu femeia şi cu copiii ... şi cu copiii, Vasilie cu femeia şi cu copiii, Bratensche cu femeia şi cu copiii ... cu copiii, Andonie cu femeia şi cu copiii, Gheoci cu femeia şi cu copiii, Gligorie cu femeia şi cu copiii ... copiii, Bîrsan cu femeia şi cu copiii şi Scalia, ca să le fie de la noi drepţi <robi ţigani, neclintiţi> nici odată în veci.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri <sau din neamul nostru sau ori pe cine> va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, să nu strice ..... ci numai să aibă a veni călugării la scaunul domniei la sfîntul ..., va fi domn să aibă a întări diresele lor. Iar dacă cineva se va ispiti <să strice dania şi> întocmirea <noastră> unul ca acela să fie de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul <cerului şi al pămîntului, şi de preacurata> maică a lui Dumnezeu şi de 12 sfinţi apostoli şi de 4 evanghelişti <şi de 318 părinţi de la> cetatea Nicheii şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat în veacurile şi muncile> fără de sfîrşit, <amin. Şi altul să nu se> amestece.

S-a scris la Iaşi, în anul 7135 <1627> mai 4 zile.

<Io Miron Bărnovschi voievo>d <m.p.>.

Arh. St .Buc., M-rea Sf. Sava-Iaşi, XXXV/4.
Orig., hîrtie (42 × 19), rupt, pecete timbrată, stricată.

www.dacoromanica.ro

194

1627 (7135) mai 4, Iaşi.

Miron Barnovschi împuterniceşte pe călugării de la m-rea Suceviţa să-şi aducă înapoi ţiganii fugiţi.

† Ѡ Мирон Бърновскы Могила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскои. Dat-am cartea domnii méle rugătorilor noştri, egumenului şi a tot săborul de svînta mănăstire de la Suceviţă, spre-acea ca să hie tari şi putérnici cu cartea domnii méle a căuta şi a cerca în ţara domnii méle unde vor afla ţiganii sventei mănăstiri, carii simtu scrişi în dirésăle de la domniia mea, au <în>[1] satele domnii méle au în sate boereşti au în slobodzie au în tîrg au pre la boiari au hie unde-i va afla, să aibă a-i lua şi a-i strînge toţi la mănăstire. Şi nime să nu cutédză a ţinea sau a opri peste cartea domnii méle.

Ѕ Іас, ѯзрлѣ ман Ѧ.

Сам господинъ велѣл.

Ѡ Мирон Бръновскы воєвода <m. p.>.

† Щефан <писал>[2].

Bibl. Acad., LXXXIV/198.
Orig., hîrtie (31,5 × 20), pecete aplicată, stricată.

EDIŢII. Blanu, *Doc. rom.*, p. 137—138.

195

1627 (7135) mai 5, Iaşi.

Miron Barnovschi întăreşte m-rii Moldoviţa ţiganii robi, care să nu fie tulburaţi de dregătorii domniei.

† Ѡ Мирон Бръновєскы Могила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскои. Ꙋ>[3]же господства мы благопроизволнѫ нашем благыи произволєнїем и ч<нест>[3]и<м>[3] и свѣтлы<м>[3] сръдце<м>[3], wт въсїа нашеѧ дш<еѧ и wт>[3] Бога помощїѫ, пишем и свѣдѣтелствоным не сим листом нашим како прїидошѣ прѣд нами и прѣд ѳсными нашеми болѣрн wтцы и молебницы нашн, калѵгери wт въсѣхѫ свѣтыхѫ монастырѣхѫ, и жаловали сѣ съ великою жалобѫ, рекъщи ѫже имали холопи

[1] Omis.
[2] La Iaşi, 7135 <1627> mai 4. + Însuşi domnul a poruncit. Io Miron Bărnovschi voievod. + Ştefan <a scris>.
[3] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

цигани за даніѥ и милованіѥ wт нишнѣхъ свѣтопочившихъ прѣдніи господарѣем и имают привилиѥ на нѣх и не могѫт держа<ти>[1] нѣх радѣ что све ходѣют слѫги Хетманскіи и ѭдеве цигански и възимает им чоботе и глобе и на въсѣко лѣто принѣсѫт на цигани им до стол господствованіи. Иноже радѣ тое побѣгли и разорише сѣ[с] цигани им въ нишнѣх земли и зостали монастирѣх без цигани.

Иноже господство ми и съ въсѣм съвѣтом нашим, волѣри нашнѣх молдавскнѣх, съвѣтовахом и тако wбрѣтохом бо не ест ни едною приход господства ми ни въ помощ земли нашіи въ харач нъ тъкмѫ ест скъдностѣ монастирам и wт къ привилиѥ нѣх и нам приходит клѣтво. Тѣм господство ми ѫмилостивихом сѣ и простихом тѫх въсих вишеписанних цикоже да сѫт ѫ покои въсих цигани wт въсих свѣтѣхъ монастирах.

Дадохом и помѣловахом и нашіи свѣтѣи монастир називаемаго Молдовица, гдеже ест Храм благовещеніе прѣсвѣтіи владичице наше, богородице и приснодѣвѣи [и] Маріи, на нѣх правіи холопи цигани, на имѣ Мих҃аиль съ жина его и съ дѣтіи и Кожан съ жина его и съ дѣтіи и Сим҃wн съ жина его и съ дѣтіи и Гєwргіе съ жѣна его и съ дѣти и Дръган съ жина его и съ дѣтіи и Сава съ жина его и съ дѣти и Пашко съ жина его и съ дѣти и Щефан съ жина и съ дѣтѣ и Сава съ жина его и съ дѣтіи и Дръган съ жина его и съ дѣтіи и Солтан съ жина его и съ дѣтіи и Пашко съ жена его и съ дѣтіи и Герасим съ жена его [его] и съ дѣти и Ѩдам съ жена его и съ дѣтіи и Трифан съ жена его и съ дѣтіи и Костин съ жина и съ дѣти и Марко съ жена и съ дѣтіи и Дѫмитрѫ съ жена и съ дѣти и Костантин и Горчѣ съ жина и съ дѣтіи и Некѫлач съ жена и съ дѣти, цако да не имают wт нынѣ на прѣд ни едною потрѫбѫ слѫги Хетманскіи или ѭдевѣ циганскіи валоватѣ цигани свѣтѣи монастир ни дан възимати wт нѣх ни глобе ани чоботе ани едною приход Хетманскіи, тъкмѫ да имают работате калѫгере wт тоа свѣтаа монастир съ тих цигани и карати на нѣх комождѣ по дѣлом его.

Ѩ по нашим животѫ кто бѫдет господаръ wт дѣтих наше или wт нашего рода или пак бѫд кого Богъ изберет господаръ битѣ нашіи земли Молдаветѣи, тот би им не порѫшил нашего даніѥ и милованіѥ. Ѩ кто ѫпокѫсит сѣ разоритѣ наше милованіѥ и ѫстроеніѥ, тот да ест проклѣт и тръклѣт wт Господа Бога, съторшаго небо и земли, и wт прѣчиста его матеръ, wт ѫ҃ свѣтих҃ апостолих҃ и wт а҃ ѣуангелисти и wт тиѣ wтци еже въ Некіинстѣм градѣ и да имает ѫчастіе съ Іѹдою и с тръклѣтом Ѩріа въ безконичних҃ вѣки и мѣки, амин҃.

Пис ѫ Іас, в лѣт ҂зрле маи ѣ дьни.

† Сам господинъ велѣл.

Иw Мирон Брънковски воевода <m. p.>.

† Боръленѫл <писал>.

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

† Io Miron Bărnovschi ‹Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei›[1]. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoinţă, cu inima curată şi luminată, din tot sufletul nostru ‹şi cu›[1] ajutorul lui Dumnezeu, scriem şi mărturisim cu această carte a noastră că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri părinţii şi rugătorii noştri, călugării de la toate sfintele mănăstiri, şi s-au jeluit cu mare plîngere, spunînd că au avut robi ţigani de danie şi miluire de la alţi sfîntrăposaţi domni de mai nainte şi au privilegii pentru ei şi nu pot să-i stăpînească pentru că tot umblă slugile hătmăneşti şi juzii de ţigani şi le iau ciubote şi gloabe şi în fiecare an duc pe ţiganii lor la scaunul domniei şi deci pentru aceasta au fugit şi s-au risipit ţiganii lor în alte ţări şi au rămas mănăstirile fără ţigani.

Deci domnia mea şi cu tot sfatul nostru, boierii noştri moldoveni, ne-am sfătuit şi aşa am aflat că nu este nici un venit domniei mele, nici în ajutorul ţării noastre la haraci, ci este numai scădere mănăstirilor şi din privilegiile lor şi nouă ne vine blestem. De aceea, domnia mea m-am milostivit şi am iertat toate aceste mai sus-scrise, ca să fie în pace toţi ţiganii de la toate sfintele mănăstiri.

Am dat şi am miluit şi sfînta noastră mănăstire numită Moldoviţa, unde este hramul buneivestiri a preasfintei stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoare şi pururea fecioară Maria, cu drepţii ei robi ţigani, anume: Mihăilă cu femeia lui şi cu copiii şi Cojan cu femeia lui şi cu copiii şi Simion cu femeia lui şi cu copiii şi Gheorghie cu femeia lui şi cu copiii şi Drăgan cu femeia lui şi cu copiii şi Sava cu femeia lui şi cu copiii şi Paşco cu femeia lui şi cu copiii şi Ştefan cu femeia şi cu copiii şi Sava cu femeia lui şi cu copiii şi Drăgan cu femeia lui şi cu copiii şi Soltan cu femeia lui şi cu copiii şi Paşco cu femeia lui şi cu copiii şi Gherasim cu femeia lui şi cu copiii şi Adam cu femeia lui şi cu copiii şi Trifan cu femeia lui şi cu copiii şi Costin cu femeia şi cu copiii şi Marco cu femeia şi cu copiii şi Dumitru cu femeia şi cu copiii şi Costantin şi Gorcea cu femeia şi cu copiii şi Neculai cu femeia şi cu copiii, ca să nu aibă de acum înainte nici o treabă slugile hătmăneşti sau juzii de ţigani să tulbure pe aceşti ţigani ai sfintei mănăstiri, nici darea să nu se ia de la ei, nici gloabe, nici ciubote, nici un venit hătmănesc, numai să aibă să lucreze călugării de la acestă sfîntă mănăstire cu aceşti ţigani şi să-i pedepsească pe fiecare după fapta lui.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu le clintească dania şi miluirea noastră

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Iar cine s-ar ispiti să strice miluirea şi întocmirea noastră, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, şi de preacurata lui maică, de 12 sfinţi apostoli şi de 4 evanghelişti şi de 318 părinţi cei de la cetatea Nicheii şi să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie în veacurile şi muncile fără de sfîrşit, amin.

S-a scris la Iaşi, în anul 7135 <1627> mai 5 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.

† Borăleanul <a scris>.

Bibl. Acad., LXXXIV/159.
Orig., hîrtie (43 × 29), pecete aplicată.

EDIŢII. Trad. germ. Wickenhauser, *Moldowiza*, p. 105.

196

1627 (7135) mai 5, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Pobrata ţiganii robi, care să nu fie tulburaţi de dregătorii domniei.

† Ѡ Мирон Барновскїи Могила воевода, <бо>жїю милостїю господарь земли Молдавскои. Ѡже господство ми благопроизволи нашемѹ благим произволенїем и чистим и свѣтлим сръдцем и въсїм нашем <д>ѹшем и ѡт Бога помощїѫ, пишем и свѣдѣтелствоим и съ листом нашем како прїидошѣ прѣд нами и прѣд ѳними нашими болѣри ѡтци и молебници наши, калѹгери ѡт въсих свѣтих монастирах, и жал<ова>ли сѧ съ великое жалобѹ, ръкъщи ѫже имали своих правы холопи цигани за д<анї>е и милованїе ѡт инших свѣтопочившихъ прѣднїи господары. И ѳказали и привилїами на тих цигани за данїе и милованїе. И не могът дръжата их, радї что свѣ ходѣют слѹги Хетманскїи и юд<ев>е циганискїи и възимаѣт им чоботе и глодѣ и на въсѣко лѣто принѣсѹт на ц:гана им до стол господствованїи. Иноже радї тое побѣгли <и> разориша сѧ цигани им въ инших земли и зостали монастири без цигани.

Иноже господство ми и въсѣм съвѣтом господства ми, болѣри нашихъ молдавскихъ, съвѣтоваѫом и тако ѡбрѣтоѫом бо не ест ни едно приѫод господствѹ ми ни въ помощ земля нашїи въ харач нъ токмо ест скъдност монастирам ѡт къ привилїа их и нам приѫодит клѣтво. Тѣм господство мя ѳмилостивиѫом

www.dacoromanica.ro

сѣ и простиѫом тѣѫ вѣсиѫ вишеписаниѭѫ шко да сѫт в юкон вѣсиѫ цигани wт вѣсиѫ свѣтѣи монастираѫ.

Дадоѫом и помиловаѫом и наше свѣтаа монастир на имѣ Побрата, гдеже ест Храм чюдотворца Христова, Никѫлаи, съ иѫ цигани на имѣ: Iwн съ жена и дѣти и Мъріи съ жана и дѣти и Минѫаилъ съ жена и дѣти і Іаким съ жена и дѣти и Хилеп съ жена и дѣти и Гаврил съ сынъ его Пътрашко и Кр<ъет>ѣ съ жена и дѣти и Тодер златар съ жена и дѣти и Маковею съ жена и дѣти и Ратан съ жена и дѣти и Ихнат съ жена и дѣти и Жорѣ съ жена и дѣти и Дръголии съ жена и дѣти и Гешрги Бачюл съ жена и дѣти і Иwн Билъю съ жена и дѣти и Морозан съ жена и дѣти и Сака съ жена и дѣти и Нънѫца съ сынъ его Федор і Иwн Цосѣ съ дѣтіі его і Сѫнофрею съ жена и дѣти и Кѫзок съ жена и дѣти і Иwн Колцѣ съ жена и дѣти и Горган съ жена и дѣти <і>[1] Iwн Цъгънѫл съ жена и дѣти и Глигоріи съ брат его <Г>[2]оган, сынъ <Цю>[2]рден, и Гочѫwан съ дѣтіі его и Пътрашко, сынъ Прокопіи, и Томоч съ жена и дѣти и Тодер Рѣѫл съ жена и дѣти и До...нна съ дѣтіі его, Ѧсвасіиа съ дѣтіі его и Трифан съ жена и дѣти ..... съ жена и дѣти и Павъл съ жена и <дѣти>[2] и <Тодер, сынъ Н>[2]стор, <и Д>[2]ѕдѫкъ, сынъ Мъ<риан, и Илиіе съ жена и дѣти и Пътрашко>[2], сынъ Цосен, і Иwнашко Нъгаръ съ жен<а и дѣ>ти и Тодер Згъм съ жена и дѣти и Картин<к, сы>нъ Проко<п>іи, і Иwн Банко съ жена и дѣти и Дѫмчтрѫ, сынъ Прокопіе[3], и въсѣм родѫ иѫ како да не имант wт нынѣ на прѣд ни єдноѥ потрѣбѫ слѫги Хатманскіи ани ѫздеве цигански валовати тиѫ цигани, ни дан възимати иѫ wт ниѫ, ни глодбе ни чободте, ани єдною приході Хатманскіи, тъкмо да имают работати і калѫгером wт тоа свѣтаа монастир съ тиѫ цигани и карати на ничѫ коможде по дѣлом его.

Я по нашем животѣ кто бъдет господаръ wт дѣтиѫ наши или wт нашего рода или пак бъд кого Богъ <ня>берет господаръ бити нашен земли Ѣолдавстѣи, тот би не порѫшил свѣтѣи монастир нашего милованіе и потвръжденіи. Я кто ѕнокосит сѧ разорити наше ѕстроенїи, тот да ест проклѣт и трекляѣт wт Господа Бога, сътворшаго небо и земли, и wт прѣчистаа богомитеръ и wт ѥ̃ апостолиѫ и ѧ̃ єуангелести и wт тиѭ wтци еже въ Некіистѣ<м> градѣ и да имант съмирник свѣтаго и чюдотворца Никѫлаи въ денъ съдніи и да имдет част съ Ѩдою и съ трекляѣтом Ярїа въ безконичниѫ вѣки и мъки. Ин да сѣ не ѕмишлет.

Пис ѕ Іас. в лѣт ѯ҃зрлѕ҃ мци ѳ҃ дьни.

† Сам господаръ велѣл.

Иw Широн Брънковски воевода <m. p.>.

† Ѩндроник <пиѕал>.

---

[1] Omis.

[2] Loc rupt, completat după traducerea veche.

[3] Cuvîntul Прокопіе, luat după traducerea veche. În text s-a retuşat ulterior în Помидам.

www.dacoromanica.ro

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoinţă şi cu inimă curată şi luminată şi din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui Dumnezeu, scriem şi mărturisim şi cu această carte a noastră că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri părinţii şi rugătorii noştri, călugării de la toate sfintele mănăstiri, şi s-au jeluit cu mare plîngere, zicînd că au avut drepţii lor robi ţigani de danie şi miluire de la alţi sfîntrăposaţi domni de mainainte. Şi au arătat şi privilegii de danie şi miluire pe acei ţigani. Şi nu pot să-i stăpînească pentru că tot umblă slugile hătmăneşti şi juzii de ţigani şi le iau ciubote şi gloabe şi în fiecare an duc pe ţiganii lor la scaunul domniei. Deci pentru aceea au fugit şi s-au împrăştiat ţiganii lor în alte ţări şi au rămas mănăstirile fără ţigani.

Deci domnia mea şi tot sfatul domniei mele, boierii noştri moldoveni, ne-am sfătuit şi astfel am aflat că nu este nici un venit domniei mele, nici în ajutorul ţării noastre la haraci, ci este numai scădere mănăstirilor din privilegiile lor şi ne aduce nouă blestem. Pentru aceea domnia mea m-am milostivit şi am iertat toate aceste mai sus-scrise, ca să fie în pace toţi ţiganii de la toate sfinteie mănăstiri.

Am dat şi am miluit şi sfînta noastră mănăstire anume Pobrata, unde este hramul făcătorului de minuni al lui Hristos, Niculae, cu ţiganii ei, anume : Ion cu femeia şi copiii şi Mărin cu femeia şi cu copiii şi Mihăilă cu femeia şi copiii şi Iachim cu femeia şi copiii şi Hilep cu femeia şi copiii şi Gavril cu fiul lui, Pătraşco, şi Cîrstea cu femeia şi copiii şi Toader zlătar cu femeia şi copiii şi Macoveiu cu femeia şi copiii şi Rătan cu femeia şi copiii şi Ihnat cu femeia şi copiii şi Jorea cu femeia şi copiii şi Drăgolin cu femeia şi copiii şi Gheorghi Baciul cu femeia şi copiii şi Ion Bilăiu cu femeia şi copiii şi Morozan cu femeia şi copiii şi Sava cu femeia şi copiii şi Nănuţa cu fiul lui, Fodor, şi Ion Giosea cu copiii şi Onofreiu cu femeia şi copiii şi Cuzoc cu femeia şi copiii şi Ion Colţea cu femeia şi copiii şi Gorgan cu femeia şi copiii, Ion Ţăgănul cu femeia şi copiii şi Gligorie, cu fratele lui <G >[1]oian, fiul lui Giurgea, şi Gocioai cu copiii lui şi Pătraşco. fiul lui Procopie, şi Tomoci cu femeia şi copiii şi Toader Răul cu femeia şi copiii şi Do . . . . nna cu copiii lui, Arvasiia cu copiii lui şi Trifan cu femeia şi copiii . . . . . cu femeia şi copiii şi Pavăl cu femeia şi copiii şi <Toader, fiul lui Ni >[1]stor <şi D >[1]uducă, fiul lui Mă<rian şi Ilie cu femeia şi copiii şi Pătraşco >[1], fiul Giosei, şi Ionaşco Năgară cu femeia şi copiii şi Toader Zgăia cu femeia şi copiii şi Vartic, fiul lui Procopie,

[1] Loc rupt, completat după traducerea veche.

www.dacoromanica.ro

şi Ion Vanco cu femeia şi copiii şi Dumitru, fiul lui <Procopie>[1], şi tot neamul lor, ca să nu aibă de acum înainte nici o treabă slugile hătmăneşti şi nici juzii de ţigani să tulbure pe aceşti ţigani, nici să ia de la ei darea, nici gloabe, nici ciubote şi nici un venit hătmănesc, numai să aibă a munci călugării de la această sfîntă mănăstire cu aceşti ţigani şi să-i pedepsească pe fiecare după fapta lui.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau pe cine va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu clintească sfintei mănăstiri miluirea şi întărirea noastră. Iar cine s-ar ispiti să strice întocmirea noastră, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, şi de preacurata maică a lui Dumnezeu şi de 12 apostoli şi de 4 evanghelişti şi de 318 părinţi care au fost în cetatea Nicheii şi să aibă pîrîş pe sfîntul şi făcătorul de minuni Nicolae, în ziua judecăţii şi să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie, în veacurile şi muncile fără de sfîrşit. Altul să nu se amestece.

S-a scris la Iaşi, în anul 7135 <1627> mai 5 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.

† Andronic <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iaşi, XI/2.
Orig., hîrtie (42 × 27,5), deteriorat, pecete timbrată, căzută.
O trad. din 1729, ibidem, XXVIII/6.

197

1627 (7135) mai 5, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod hotărăşte ca ţiganii m-rii Solca să nu fie tulburaţi de slugile hătmăneşti şi juzii de ţigani pentru dare, gloabe sau ciubote.

† Ѡ Мирон Бръновскїи Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Ѿже господство ми благопроизволи҃х нашем благим произволенїем и чистим и свѣтлим сръдцем, ѡт въсїа нашеа дѹшеа и ѡт Бога помощїе, пишем и свѣдѣтелствоним не сим листом нашем како прїидошѣ прѣд нами и прѣд всими нашеми болѣри ѡтци и молебници наши, калѹгери ѡт по въсн҃х свѣтн҃х монастирѡ҃х, и жаловали сѣ съ велнкою жалобѹ и рекъше дже нѣкои Холопи цигани

[1] Text completat după trad. veche; în orig. s-a întărit ulterior scrisul prin: Pomidam.

www.dacoromanica.ro

за данїѣ и милованїѣ wт нншнХ свѣтопочившнХ прѣднїемъ господаре и имают приимаїа съ великою клѣтво на тнХ цигани и не могошѣ держати нХ зачто свѣ ходѣют слѹги Хетманскїи и жюдевѣ циган[ган]скїи и възимают wт ннХ глодѣ и чоботе и на въсѣко лѣтѹ принѣсѹт на ннХ до стол господствованїѣ и радї тое wнн разорили сѣ и побѣгли въ ннХ земли и зостали монастир без цигани.

Ино господство ми съ благословенїем четир свѣтителъ мwлдавскиХ, кѵр Ѩнастасїи архїепископъ и митрополит Сучавскїи и кѵр Ѩванасїѣ епископ Романскїи и кѵр Евлогїѣ епископъ Радъвцскїи и кѵр Митрофан епископъ Хѹшскїи, и съ благословенїем въсего нашего съвѣта, болѣри нашиХ молдавскиХ великими и малими, господство ми оумилостивихом сѣ и простихом тѣХ въсѣХ вншеписнниХ шкоже wт нынѣ на прѣд да не имают нн едною потрѣбѹ слѹги Хетманскїи и цюдевѣ цигански нн дан възимат<н>[1] wт ннХ, нн глодѣ нн чоботе, тъкмѹ да имают робити калѹгери съ ннХ и каратї на ннХ коможде по дѣлом его и до стол господствованїѣ да не принѣсѹт на ннХ.

Тѣм радї дадохом и помиловахом и потвръдихом свѣтѣи монастир називанїаго Солка, гдеже ест Храм свѣтихХ и врѣховнихХ апостолиХ Петра и Павла, на нХ правїиХ Холопи цигани на имѣ Гешргїѣ съ жина его и съ дѣтї и Герасим съ жена и съ дѣтї и Колцѣ съ жена и съ дѣтї и Нартѣ съ жена и съ дѣти и Никол съ жена и съ дѣтї и Щефан съ жина и съ дѣтї и Ранчѣ съ жена и съ дѣтї и Гѹцѹл съ жена и съ дѣтї и Дѹмитрѹ съ жена и съ дѣтї и Илѣ съ жина и съ дѣтї и Сава съ жена и съ дѣтї и Костантин съ жена и съ дѣтї и Глигорїѣ съ жена и съ дѣтї и Хилип како да сѹт wт нас свѣтѣи монастир Солци правїи Холопи цигани на вѣки.

Я по нашем животѣ кто бѣдет господаръ wт дѣтиХ наше или wт нашего рода или пак бѣд кого Богъ изберет господарь битї нашїи земли Мwлдавстѣи, тот би им не порѹшил наше данїѣ и милованїѣ и ѕстроенїѣ. Я аще кто Хощет разорити наше милованїѣ и ѕстроенїѣ, тот да ест тръклѣт и проклѣт wт Господа Бога, сътворшаго небо и земли, и wт прѣчиста богоматеръ и wт $\overline{\text{вї}}$ свѣтихХ апостолиХ и wт $\overline{\text{д}}$ еѵангелисти и $\overline{\text{тнї}}$ wтци еже въ Некїи и да имает части съ Іѹдою и съ треклѣтом Ѩрїа въ безконичниХ вѣки и мъки, амин. И нн да сѣ не ѕмчшает.

Пис ѕ Іас, в лѣт $\overline{\text{хзрлѕ}}$ мци $\overline{\text{ѣ}}$ дьни.

Сам господинъ велѣл.

Иw Мирон Бръновски воевода <m. p.>.

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bună-voinţă şi cu inimă curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi cu ajutorul

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

lui Dumnezeu, scriem şi mărturisim cu această carte a noastră că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri părinţii şi rugătorii noştri, călugării de pe la toate sfintele mănăstiri, şi s-au jeluit cu mare plîngere, spunînd că au avut robi ţigani de danie şi miluire de la alţi domni dinainte sfîntrăposaţi, şi au privilegii cu mare blestem pentru acei ţigani şi nu pot să-i stăpînească, fiindcă tot umblă slugile hătmăneşti şi juzii de ţigani şi iau de la ei gloabe şi ciubote şi în fiecare an îi duc la scaunul domniei şi de aceea ei s-au împrăştiat şi au fugit în alte ţări şi au rămas mănăstirile fără ţigani.

Deci domnia mea, cu binecuvîntarea celor patru ierarhi moldoveni, chir Anastasie arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi chir Athanasie episcop de Roman şi chir Evloghie episcop de Rădăuţi şi chir Mitrofan episcop de Huşi, şi cu binecuvîntarea întregului nostru sfat, boierii noştri moldoveni mari şi mici, domnia mea m-am milostivit şi am iertat toate aceste mai sus-scrise ca de acum înainte să nu aibă nici o treabă slugile hătmăneşti şi juzii de ţigani, nici darea să nu ia de la ei, nici gloabe, nici ciubote, doar călugării să aibă a lucra cu ei şi să-i pedepsească pe fiecare după fapta lui, şi la scaunul domniei să nu-i ducă.

De aceea, am dat şi am miluit şi am întărit sfintei mănăstiri numită Solca, unde este hramul sfinţilor apostoli de frunte. Petru şi Pavel, drepţii ei robi ţigani, anume : Gheorghie cu femeia lui şi cu copiii şi Gherasim cu femeia şi cu copiii şi Colţea cu femeia şi cu copiii şi Nartea cu femeia şi cu copiii şi Vicol cu femeia şi cu copiii şi Ştefan cu femeia şi cu copiii şi Rancea cu femeia şi cu copiii şi Guţul cu femeia şi cu copiii şi Dumitru cu femeia şi cu copiii şi Ilea cu femeia şi cu copiii şi Sava cu femeia şi cu copiii şi Costantin cu femeia şi cu copiii şi Gligorie cu femeia şi cu copiii şi Hilip, ca să fie de la noi sfintei mănăstiri Solca drepţi robi ţigani, în veci.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu le clintească dania şi miluirea şi întocmirea noastră. Iar dacă cineva va voi să strice miluirea şi întocmirea noastră, acela să fie de trei ori blestemat şi blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, şi de preacurata maică a lui Dumnezeu şi de 12 sfinţi apostoli şi de 4 evanghelişti şi de 318 părinţi cei de la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie, în veacurile şi muncile fără de sfîrşit, amin. Şi altul să nu se amestece.

www.dacoromanica.ro

S-a scris la Iaşi, în anul 7135 ‹1627› mai 5 zile.
† Însuşi domnul a poruncit.
Io Miron Bărnovschi voievod ‹m.p.›.

Muzeul din Suceava, nr. 2109.
Orig., hîrtie (42 × 38,8), pecete timbrată.
O fotocopie, la Bibl. Acad., Filiala Iaşi, III/40.

EDIŢII. Trad. Costea, *Solca*, p. 218—220; Trad. germ. Wickenhauser, *Solka*, p. 94—96.

198

1627 (7135) mai 5, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Voroneţ ţiganii robi, care să nu fie tulburaţi de dregătorii domniei.

† Ѡ Мирон Брънковскїи Могила воевода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскои. Ѻже господство ми произволихъ нашем благим произволенїем и чистим и свѣтлим сръдцем, ѡт въсїа нашеа дѹшеа и ѡт Бога помощїж, пишем и свѣдѣтелствоним не сим листом нашем како прїидошѣ прѣд нами и прѣд ѕенми нашеми болѣри ѡтци и молебници наши, калѹгери ѡт въсихъ свѣтихъ монастирахъ, и жаловали сѣ съ великое жалобѣ, рекъщи ѧже имали своихъ правїи холопи цигани за даниѣ и милованїе ѡт иншихъ свѣтопочившихъ прѣднїи господарїем и ѕказали и привилїахъ на тихъ цигани за даниѣ и милованїе и не могѹт держати ихъ радї что свѣ ходѣют слѹги Хетманскїи и людѣе циганскїи и възимают ими чоботе и глобе и на въсѣко лѣто принѣсѹт на цигани ими до стол господствованїи. Иноже радї тое побѣгли и разорншн сѣ цигани ими въ иншихъ земли и зостали монастирихъ без цигани.

Иноже господство ми и съ въсѣм съвѣтом господства ми, болѣри нашихъ мѡлдавскихъ, съвѣтоваховом и тако ѡбрѣтохом бо не ест ни едно приход господства ми ни въ помощ земли нашїи въ харач нъ тъкмѹ ест скъдности монастирам и ѡт къ привилїа ихъ и нам приходит клѣтво. Тѣм господство ми ѕмилостивихом сѣ и простихом тѣхъ въсихъ вишеписанихъ ѩко да сѹт ѕ покон въсихъ цигани ѡт въсихъ свѣтѣи монастирахъ.

Даховом и помиловахом и наше свѣтаа монастир на имѣ Коронѣцѹл, гдеже ест храм свѣто и великомѹченика и побѣдоносца, Гюргїе, съ ихъ цигани, на имѣ Бѹзарна съ жена и съ дѣтн и внѹци его и Сакѹл съ жина и съ дѣтї и Іωнѹц съ жина и съ дѣтї и Ѧцнре съ жина и съ дѣти и Некифор съ жина и съ дѣти и Лѹпѹл съ жина и съ дѣтн и Бѹрдѣ съ жена и съ дѣти и Чокрълан

www.dacoromanica.ro

съ жина и съ дѣти и Маринка съ дѣти и Кѵпчѣ съ дѣти и Анна съ дѣти и Параска съ дѣтї и <въс>[1]ѣм родѵ ним тако да не имают wт нынѣ на прѣд <нн е>[1]дною потрѣбѵ слѵги Хетманскїи дне людеве цигански ва<л>[1]оватї тнѫ цигани нн дан възиматї wт нн<ѫ>[1], ни глобе нн чоботе дне едною прихѫод Хетманскїи, тъкмѵ да имают работате калѵгером wт тоа свѣтаа монастир съ тнѫ цигани и карати на нихѫ комождѣ по дѣлом его.

Ѧ по нашем животѣ кто бѣдет господаръ wт дѣтнѫ наше нли wт нашего рода нли пак бѣд кого Богъ изберет господаръ битї нашен земли Молдавскѣи, тот би не порѵшил свѣтѣи монастир нашего милованїе и потвръжденїе. Ѧ кто ѵпокоснт сѧ разорнтї наше ѵстроенїе, тот да ест проклѣт и тръклѣт wт Господа Бога, сътворшаго небо и землн, и wт прѣчистаа богоматеръ и wт ѳ҃ї апостолнѫ и wт д҃ ѥѵангелисти и wт тнї wтцн еже въ Нѣкїнстѣм градѣ и да имает съпѣрник свѣтаго и великаго мѵченика Гєѡргїе въ денъ съдныѥ и да имает част съ Ивдою и съ трекльтом Ярїѵ въ безконичнихѫ вѣки и мъки. Ин да сѧ не ѵмишает.

Пис ѵ Іас, в лѣт ѕрлѳ ман ѳ҃ дьни.

† Сам господинъ велѣл.

Ив Мирон Бръновскн воевода <m. p.>.

† Боръленѵл <писал>.

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoinţă şi cu inimă curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui Dumnezeu, scriem şi mărturisim cu această carte a noastră că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri părinţii şi rugătorii noştri, călugării de la toate sfintele mănăstiri, şi s-au jeluit cu mare plângere, spunînd că au avut drepţii lor robi ţigani de danie şi miluire de la alţi sfînträposaţi domni dinainte şi au arătat şi privilegii de danie şi miluire pe aceşti ţigani şi nu pot să-i stăpînească pentru că tot umblă slugile hătmăneşti şi juzii de ţigani şi le iau ciubote şi gloabe şi în fiecare an duc pe ţiganii lor la scaunul domniei. Deci pentru aceasta, au fugit şi s-au risipit ţiganii lor în alte ţări şi au rămas mănăstirile fără ţigani.

Deci domnia mea şi cu tot sfatul domniei mele, boierii noştri moldoveni, ne-am sfătuit şi aşa am aflat că nu este nici un venit domniei mele, nici în ajutorul ţării noastre la haraci, ci este numai scădere mănăstirilor şi din privilegiile lor şi nouă ne vine blestem. Pentru aceea, domnia mea m-am milostivit şi am iertat aceste toate mai sus-scrise, ca să fie în pace toţi ţiganii de la sfintele mănăstiri.

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Am dat şi am miluit şi sfînta noastră mănăstire anume Voroneţul, unde este hramul sfîntului şi marelui mucenic şi purtător de biruinţă, Gheorghie, cu ţiganii ei, anume : Buzarna cu femeia şi cu copiii şi nepoţii lui şi Sacul cu femeia şi cu copiii şi Ionuţ cu femeia şi cu copiii şi Agire cu femeia şi cu copiii şi Nechifor cu femeia şi cu copiii şi Lupul cu femeia şi cu copiii şi Burdea cu femeia şi cu copiii şi Ciocîrlan cu femeia şi cu copiii şi Mărica cu copiii şi Cupcea cu copiii şi Ana cu copiii şi Părasca cu copiii şi tot neamul lor, ca să nu aibă de acum înainte nici o treabă slugile hătmăneşti, nici juzii de ţigani să-i tulbure pe aceşti ţigani, nici darea să nu ia de la ei, nici gloabe, nici ciubote, nici un venit hătmănesc, numai să aibă a lucra călugării de la această sfîntă mănăstire cu aceşti ţigani şi să-i pedepsească pe fiecare după fapta lui.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu clintească sfintei mănăstiri miluirea şi întărirea noastră. Iar cine s-ar ispiti să strice întocmirea noastră, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, şi de preacurata maică a lui Dumnezeu şi de 12 apostoli şi de 4 evanghelişti şi de 318 părinţi, care au fost la cetatea Nicheii, şi să aibă pîrîş pe sfîntul şi marele mucenic Gheorghie în ziua judecăţii şi să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie, în veacurile şi muncile fără de sfîrşit. Altul să nu se amestece.

S-a scris la Iaşi, în anul 7135 <1627> mai 5 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.

† Borăleanul <a scris>.

Bibl. Acad., LXXXIV/158.
Orig., hîrtie (43 × 28), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1766.

199

1627 (7135) mai 5, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod acordă mitropoliei ajutoare pentru sărbătoarea hramului.

Ioan Miron Ba<r>nowski Mogila Woyewod schenket ein und andere Victualien zu Celebrirung des Festtages Sancti Ioannis Nowj.

De data Jassy, 7135 den 5-ten May.

www.dacoromanica.ro

Ioan Miron Barnovschi Moghilă voievod dăruieşte bucate ş.a. la sărbătoarea hramului sfîntului Ioan cel Nou.

Dat la Iaşi 7135 ‹1627› mai 5.

Bibl. Acad., ms 5120 f. 12, nr. 55.
Rezumat.

200

1627 (7135) mai 6, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Putna ţiganii robi, care să nu fie tulburaţi de dregătorii domniei.

† Ѡ Мирон Барновскїи ‹Моги›[1]ла воевода, божїю милостїю господарь зе‹мли›[1] Молда‹вскои. Сѫже›[1] господство мн благопроизволнхъ нашим благим произволенїем и чистим и свѣтлим сръдцем, wт въсеа нашеа дѹшеа и wт Бога помощїа, пишем ‹н›[2] свѣдетелствоном ненм листом нашим како прїндошѣ прѣд амн и прѣд ѕемли нашими болѣри wтци и молебницн нашн, калѹгери wт въснхъ свѣтнхъ монастирахъ и жаловали сѣ съ великою жалобѹ, рекъщи аже нмала Хлопи цигани за даниє и милованїе wт нншнхъ свѣтопочившнхъ господарехъ еже прѣжде бившїи нас и нмает привнлїе на нихъ и не могът дръжатї нхъ ради све ходѣют слѹги Хетманески и въташи за цигани и възнмает нм чоботе и глобе и на въсѣко лѣто принесѹт на нихъ до стол господствованїн и ради тое побегли и разорнша сѣ и по ‹н›[1]нша земли и зостали свѣтѣи монастирн без цигани.

Ино господство мн съ благословенїем четир свѣтнтелъ молдавскихъ, кѵр Анастасїе Крнмкович митрополнт Сѹчавскои и кѵр Ѳеѡнасїе епнскоп Ромалевон и Ѳвлогїе епнскоп Радовскїи и Митрофан епнскоп Хѹшскїи, и съ въсѣм нашим съвѣтом, болѣром молдавским, съвѣтовахом и тако wбретохом бо не ест нн едно приход господствованїи нн въ помощ земли нашеи въ Харач wт тнх цигани нъ токмо ест скъдности монастирам и wт привнлїе нх и нам приходнт клѣтво. Тѣм ради господство мн ѕмилостнвнхом сѣ и простнхом тѣх въснхъ внше‹писан›нхъ тако да сѹт ѕ покон въсн цигани wт въсѣхъ свѣтнхъ монастирахъ.

Дадохом и помиловахом и наше свѣтаа монастир назнвдема Пѹтна, нджеже ест Храм ѕспенїе прѣсвѣтїа владнчнцъ нашъ, богородицъ и прнснодѣвы Марїа, на нх правїи Хлопи цигани на нме Пътрашко съ жена и съ дъти сн и Тодер съ жена и съ дъті сн и Іакнм съ жена и съ дъти сн и Петрѣ съ жена и съ дѣти сн и Ѧлеѧа съ жена и съ дѣти сн и Флорѣ съ жена и съ дѣти сн и Запнч съ жена и съ дѣти сн и Прокоп съ жена и съ дѣти сн и Моршѣ съ жена и съ

[1] Loc rupt.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

дѣти сн и Бѣртеж съ жена и съ дѣти сн и Минта съ жена и съ дѣти сн и Іосип съ жена и съ дѣти сн и Йндреикѣца съ жена и съ дѣти сн и <Ив>[1]нашко и Иеремїа съ жена и съ дѣти сн и Максин съ жена и съ дѣти сн и Тънасїе съ жена и съ дѣт<и с>[1]н и Фѣдѣ съ жена и съ дѣти сн, шко да не имает нї едно потрѣбѣ слѣзи Хетмански или къташи за цигани възимати им дан ни чоботе ни глобе ни инших приход Хетманскїи, нъ тъкмо да имает послѣшити монастир съ своими цигани а Хетман тъкмо да имает потрѣбѣ съ правїи Хлопи цигани господаръски.

Я по нашим жикотѣ и господствованїе, кто бѣдет господарь wт дѣти нашихъ или wт нашего рода или пак бъдет кого Богъ изберет господарь бити в нашеи земли Молдавскои, тот би им не порѣшил нашего данїе и вѣстроенїе, нъ аби им дал и вкрепил свѣтѣи монастир кишеписнѣки. Я кто сѣ покосит разорити нашего данїе и вѣстроенїе, таковаго да бъдет проклѣт и тръклѣт wт Господа Бога, съткоршаго небо и земли, и wт прѣчиста его матерь и wт вї свѣтихъ апостолъ и wт четирихъ иванґелистъ и wт тїи wтецъ иже въ Никеистѣм граде и да имает част съ Иѵдоѵ и съ тръклѣтом Ариїа и съ иними некѣрними жидове, еже възъпишѣ на Христа Бога, кръв его на нихъ и на чѣдѣхъ ихъ, ест и бъдет. И ни да сѣ не вмишает.

Пи: в Іас, в лѣто ҳ҃вр҃лѣ ман ѕ҃.

† Сам господинъ велѣл.

Иѵ Мирон Бръновски воевода <m. p.>.

† Добренкїи <писал>.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. <Iată>[1] domnia mea am binevoit cu bunăvoinţa noastră şi cu inimă curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui Dumnezeu, scriem <şi>[2] mărturisim cu această carte a noastră că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri părinţii şi rugătorii noştri, călugării de la toate sfintele mănăstiri, şi s-au jeluit cu mare plîngere, spunînd că au avut robi ţigani de danie şi miluire de la alţi domni sfîntrăposaţi, care au fost înainte de noi şi au privilegii pentru ei şi nu pot să-i stăpînească pentru că tot umblă slugile hătmăneşti şi vătafii de ţigani şi le iau ciubote şi gloabe şi în fiecare an îi duc la scaunul domniei şi pentru aceea au fugit şi s-au împrăştiat şi prin alte ţări şi au rămas sfintele mănăstiri fără ţigani.

Deci domnia mea, cu binecuvîntarea celor patru ierarhi moldoveni, chir Anastasie Crimcovici mitropolit de Suceava şi chir Athănasie episcop

[1] Loc rupt.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

de Roman şi Evloghie episcop de Rădăuţi şi Mitrofan episcop de Huşi, şi cu tot sfatul nostru, boierii moldoveni, ne-am sfătuit şi aşa am aflat că nu este nici un venit domniei, nici în ajutorul ţării noastre la haraci de la aceşti ţigani, ci este numai scădere mănăstirilor şi din privilegiile lor şi nouă ne vine blestem. Pentru aceea, domnia mea m-am milostivit şi am iertat aceste mai sus-scrise, ca să fie în pace toţi ţiganii de la toate mănăstirile.

Am dat şi am miluit şi sfînta noastră mănăstire numită Putna, unde este hramul adormirii preasfintei stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoare şi pururea fecioară Maria, drepţii ei robi ţigani, anume : Pătraşco cu femeia şi cu copiii săi şi Toader cu femeia şi cu copiii săi şi Iachim cu femeia şi cu copiii săi şi Petrea cu femeia şi cu copiii săi şi Alexa cu femeia şi cu copiii săi şi Florea cu femeia şi cu copiii săi şi Zapici cu femeia şi cu copiii săi şi Procop cu femeia şi cu copiii săi şi Morşea cu femeia şi cu copiii săi şi Vîrtej cu femeia şi cu copiii săi şi Minta cu femeia şi cu copiii săi şi Iosip cu femeia şi cu copiii săi şi Andreicuţa cu femeia şi cu copiii săi şi Ionaşco şi Ieremia cu femeia şi cu copiii săi şi Maxin cu femeia şi cu copiii săi şi Tănasie cu femeia şi cu copiii săi şi Fudea cu femeia şi cu copiii săi, ca să nu aibă nici o treabă slugile hătmăneşti sau vătafii de ţigani să le ia darea, nici ciubote, nici gloabe, nici alte venituri hătmăneşti, ci numai să slujească mănăstirea cu ţiganii săi, iar hatmanul să aibă treabă numai cu robii ţigani drepţi domneşti.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau, iarăşi, pe cine va alege Dumnezeu să fie domn în ţara noastră, Moldova, acela să nu clintească dania şi întocmirea noastră, ci să dea şi să întărească sfintei mănăstiri mai sus-scrise. Iar cine s-ar ispiti să strice dania şi întocmirea noastră, acela să fie bles. temat şi de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, şi de preacurata lui maică şi de 12 sfinţi apostoli şi de patru evanghelişti şi de 318 părinţi, cei de la cetatea Nicheii, şi să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie şi cu alţi jidovi necredincioşi, care au strigat asupra lui Hristos Dumnezeu, sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, este şi va fi. Şi altul să nu se amestece.

S-a scris la Iaşi, în anul 7135 <1627> mai 6.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.

† Dobrenchi <a scris>.

Bibl. Acad., LXXXII/144.
Orig., hîrtie (43 × 30), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1766.

www.dacoromanica.ro

1627 (7135) mai 6, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Secul ţiganii robi, care să nu fie tulburaţi de dregătorii domniei.

† Ѡ Мирон Барновскїи Могила воєвода, божїею милостїю господарь земли Молдавскон. Ѡже господства ми благопроизволих нашим благым произволєнїем и чистим и свѣтлим срѣдцем, ѡт въсеѫ нашеѫ дѹшеѫ и ѡт Бога помощїѫ, пишем и свѣдѣтелствѹем сим листом нашим како прїндошѫ прѣд нами и прѣд землї болѣри великими и малими ѡтци и молебници наши, калогери ѡт въсѣх свѣтых монастирах, и жаловали см съ великою жалобѹ, рекъщи ѫже имали Холопи цигани за даниє и милованїе ѡт иншх свѣтопочившихъ прѣдних господарех и имают привилїе на них и не могѹт дръжати их, радї сего како сѣ Ходѣт слѹги Хатмански и ѹдечѣе цигански и възимают их чоботе и глобе и на въсе<ко> лѣто принесѹт на них до ѣтѡл господствованїи и радї тое побегли и разорише сѣ они въ иншх земли и зостали свѣтїѫ монастири без цигани.

Иноже господства ми съ благословенїем четирех свѣтителъ молдавскихъ, кѵр Ѳнастасїе Кримковичь митрополїт Сѹчавскїи и Ѳнасїе епископъ Романскїи и Евлогїе епископъ Радовецкїи и Митрофан епископъ Хѹшскїи <и>[1] съ въсѣм нашим съвѣтом, болѣром молдавским, съвѣт<ов>[1]аХом и тако wбрѣтохом бо не ест ни єдин приход господствованїи, ни въ помощ нашен земли или въ Харач w<т т>[1]и<х>[1] цигани нъ тъкмо ест скъдно монастирам и ѡт привилїе и нам приходит клѣтво. Тѣм ради господства ми ѹмилостивихом сѣ и простихом тѣх въсѣх вышеписанних, како да сѫт ѹ покои въси цигани ѡт въсѣх свѣтих монастирах.

Дадохом и полиловахом и потвръдихом и на свѣтаа монастир называема Съкѹл, идеже ест Храм всѣкновенїе честнїа глаквы свѣтаго и славнаго пророка и прѣдтечѣ и кръститєлѣ Їѡана, на их привилїе Холопи циґани на имѣ Радѹл съ жена его и съ дѣтї, Стан съ жена его и съ дѣтї, Дѹмитрѹ съ жена его и съ дѣтї, Пътрѹ съ жена его и съ дѣти, Стѣнишор съ жена его и съ дѣтї, Никѹла съ жена его и съ дѣтї, Радѹл старїи съ жена его и съ дѣтї, Мѣтею съ жена его и съ дѣтї, Аврам съ жена его и съ дѣтї, Парѳилъ съ жена его и съ дѣти, како да не имает ѡт нынѣ на прѣд ни єдно потрѣбъ слѹги Хатманскїи и въташи цигани възиматї дан ни чѹботе ни глобе ниже иншїи приход Хетманскїи, нъ да имает работатї калогери съ своимї цигани, а Хетмам тъкмо да имает потрѣбѹ съ правїи Холопи цигани господарскїи.

Ѳ по нашим животѣ и господствованїе, кто бѫдет господарь ѡт дѣтих нашнх или ѡт нашего рода или паки кто Богъ изберет господарь битї ѹ нашеи

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

землн Молдавскон, тот бн им не порꙋшил нашего даанїе и ѕстроенїе, нъ да бн емꙋ дал и ѕкрѣпил свѣтон монастир Съкꙋл. А кто сѧ покѵсит разорити наша милованїе и ѕстроенїе, таковаго да бъдет проклѣт и тръклѣт wт Господа Бога, сътворшаго небо и землн, и wт прѣчистаа его матеръ и wт въсѣх свѣтых апостолъ и wт ѯ евангелисти и wт тнї wтецъ иже въ Никенстѣм градѣ и да имает чѧст съ Іꙋдожь и съ тръклѣтом Ярїа, въ безконечнїа мъки въ вѣком, амнн.

Пнс ѕ Іасохъ, въ лѣтw ѯѕрлѕ ман ѕ.

† Сам господинъ велѣл.

Нw Мирон Брънковскн воевода <m. p.>.

† Еласїе <писал>.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu bunăvoinţa noastră şi cu inimă curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui Dumnezeu, scriem şi mărturisim cu această carte a noastră că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor, mari şi mici, părinţii şi rugătorii noştri, călugării de la toate sfintele mănăstiri, şi s-au jeluit cu mare plîngere, zicînd că au robi ţigani de danie şi de miluire de la alţi domni dinainte sfîntrăposaţi şi au privilegii pentru ei şi nu pot să-i stăpînească, pentru că tot umblă slugile hătmăneşti şi juzii de ţigani şi le iau ciubote şi gloabe şi în fiecare an îi duc la scaunul domniei şi de aceea au fugit ei şi s-au risipit în alte ţări şi au rămas sfintele mănăstiri fără ţigani.

Deci domnia mea, cu binecuvîntarea celor patru ierarhi moldoveni, chir Anastasie Crimcovici mitropolit de Suceava şi Athanasie episcop de Roman şi Evloghie episcop de Rădăuţi şi Mitrofan episcop de Huşi, <şi>[1] cu întreg sfatul nostru al boierilor moldoveni, ne-am sfătuit şi aşa am aflat că nu este nici un venit domniei, nici pentru ajutorul ţării noastre sau la haraci <de la acei>[1] ţigani, ci este numai scădere mănăstirilor şi din privilegii şi nouă ne vine blestem. De aceea, domnia mea m-am milostivit şi am iertat toate acele mai sus-scrise, ca să fie în pace toţi ţiganii de la toate sfintele mănăstiri.

Am dat şi am miluit şi am întărit şi sfînta mănăstire numită Săcul, unde este hramul tăierii cinstitului cap al sfîntului şi slăvitului prooroc şi înainte-mergător şi botezător, Ioan, robii ei ţigani din privilegiile ei, anume: Radul cu femeia lui şi cu copiii, Stan cu femeia lui şi cu copiii. Dumitru cu femeia lui şi cu copiii, Pătru cu femeia lui şi cu copiii, Stă-

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

nişor cu femeia lui şi cu copiii, Nicula cu femeia lui şi cu copiii, Radul cel bătrîn cu femeia lui şi cu copiii, Măteiu cu femeia lui şi cu copiii, Avram cu femeia lui şi cu copiii, Parhilă cu femeia lui şi cu copiii, ca să nu aibă de acum înainte nici o treabă slugile hătmăneşti şi vătafii ‹de› ţigani să le ia darea, nici ciubote nici gloabe şi nici alt venit hătmănesc, ci să aibă călugării să lucreze cu ţiganii lor, iar hatmanul să aibă treabă numai cu ţiganii robi drepţi domneşti.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine îl va alege Dumnezeu să fie domn în ţara noastră, Moldova, acela să nu clintească dania şi întocmirea noastră, ci să dea şi să întărească sfintei mănăstiri Săcul. Iar cine se va ispiti să strice miluirea şi întocmirea noastră, unul ca acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, şi de preacurata lui maică şi de toţi sfinţii apostoli şi de 4 evanghelişti şi de 318 părinţi, cei din cetatea Nicheii, şi să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie, în muncile fără de sfîrşit, în veac, amin.

S-a scris la Iaşi, în anul 7135 ‹1627› mai 6.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod ‹m.p.›.

† Vlasie ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, CXXXII/7.
Orig., hîrtie (41,5 × 21,5) pecete timbrată.

202

1627 (7135) mai 6, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Suceviţa ţiganii robi, care să nu fie tulburaţi de dregătorii domniei.

† Иw Мирон Барновскїи Могила воевода, божїю милостїю господаръ земли Мwлдавскон. Wже господство мн благопроизволчѫ нашнм благым произволенїем и чьстным и свѣтлнм сръдцем, wт въсеѫ нашеѫ дѹшеѫ и wт Бога помощїѫ, пишем и свѣдѣтелствѹем сим листом нашим како прїндошѫ прѣд намн и прѣд ѳенм болѣрн великнмн и малнмн wтцн и молебницн нашн, калогерн wт въсѣхъ свѣтыхъ монастирѧхъ, и жловдли сѧ съ велчкою жалобѹ, рекъцнн ѧже нмали ѳолопи цнгднн за дланїе и милованїе wт нашнхъ свѣтопочившнхъ прѣдн.хъ господарехъ и нмают привелїе на нихъ и не могът дръжатн нѫ радї сего ѩко свѣ ѳодѣт

www.dacoromanica.ro

слѹги Хатмански и цюдечеве цигански и възимают ихъ чоботе и глобе и на въсе лѣто принесѹт на них до стол господствованїи и радѹ тое побегли и разорнша сѣ ѡни въ нша земли и зостали свѣтїм монастири без цигани.

Иноже господство ми съ благословенїем четирех свѣтителъ мѡлдавскихъ, кѹр Анастасїе Крнмковнч митрополит Сучавскїи и Ѳеанасїе епископъ Романскїи и Ѳеологїе епископъ Радовскїи и Митрофан епископъ Хѹшскїи и съ въсѣм нашим съвѣтом, болѣром мѡлдавскнм, съвѣтовахом и тако ѡбрѣтохѡм бо не ест нн єдин приход господствованїи нн въ помощ нашен земли нли въ харач ѡт тнх цигани нъ тъкмо ест скъдно монастирам и ѡт привелїе и нам прихѡднт клѣтво. Тѣм радѹ господство ми ѕмилостнвихом сѣ и простнхом тѣх въсѣх внше писанихъ лако да сът ѕ покоѹ въси цигани ѡт въсѣх свѣтнх монастирах.

Дадохом и полнловахѡм и потвръднхѡм и на свѣтаа монастнр назнваема Сучевнца, нджже ест храм въскръсенїе Христово Господа нашего, Іѣѕа Христа, на нх привелїе Хлопи цигани, на нмѣ Аврам съ жена его и съ дѣтн, Касїан съ жена его, Марїм, сестра Касїан, Некнфор съ жена его.....[1] доч Горгїе съ сын .....[1] Павел, сынъ Аврѣмоае, Бежан сни Іѡнашко, Чобан Мошѹл съ жена и съ дѣтн, Марнка, сестра Некнфор, лако да <не>[2] нмает ѡт нынѣ на прѣд нн єдно потрѣбъ слѹги Хатманскна и въташи цигани възнматї дан нн чюботе нн глѡбе нже нншїи приход Хетманскїи, нн да нмает работати калѹгери съ свонми цигани а Хетман тъкмо да нмает потрѣбъ съ правїи Хлопи цигани господарскїи.

Я по нашим животѣ и господствованїе кто бѣдет господаръ ѡт дѣтнх нашнх нлч ѡ<т> нашего рода нли паки кто бѣдет ѡзберет <Богъ>[2] господаръ бнти ѕ нашеи земли Мѡлдавскон, тот бн нм не порѹшил нашего даанїе и ѕстроенїе нъ да бн ѥмѹ дал и ѕкрѣпил свѣтон монастир Сучевнца. Я кто сѣ покѹсит разорнти наше мнлованїе и ѕстроенїе таковаго <да>[2] бѣдет проклѣт и тръклѣт ѡт Господа Бога, сътворшаго нёбо и земли, и ѡт прѣчнстаа его матеръ и ѡт въсѣх свѣтнх апостолъ и ѡт а̃ єѵангелнсты и ѡт тнї ѡтецъ нже въ Некенстѣм градѣ и да нмает част съ Іѹдом и съ тръклѣтом Ариа въ безконичнїа мъки въ вѣкѡм, амнн.

Пнс ѳ҃ Іасох, в лѣто ×ѕрлѕ ман ѕ̃.

† Сам господнн велѣл.

Ив Мнрон Бръновскн воевода <m. p.>.

† Цигънаш <пнсал>.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bună-

[1] Loc alb.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

voinţă şi cu inimă curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui Dumnezeu, scriem şi mărturisim cu această carte a noastră că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, părinţii şi rugătorii noştri, călugării de la toate sfintele mănăstiri, şi s-au jeluit cu mare pîngere, zicînd că au avut robi ţigani de danie şi de miluire de la alţi sfîntrăposaţi domni dinainte şi au privilegii pentru ei şi nu pot să-i stăpînească, pentru că tot umblă slugile hătmăneşti şi juzii de ţigani şi le iau ciubote şi gloabe şi în fiecare an îi duc la scaunul domniei, şi pentru aceasta au fugit şi s-au risipit ei în alte ţări şi au rămas sfintele mănăstiri fără ţigani.

De aceea, domnia mea, cu binecuvîntarea celor patru ierarhi moldoveni, chir Anastasie Crimcovici mitropolit de Suceava şi Athanasie episcop de Roman şi Evloghie episcop de Rădăuţi şi Mitrofan episcop de Huşi, şi cu tot sfatul nostru, al boierilor moldoveni, ne-am sfătuit şi aşa am aflat că nu este nici un venit domniei, nici în ajutorul ţării noastre sau pentru haraci de la aceşti ţigani, ci este numai scădere mănăstirilor şi din privilegii şi nouă ne vine blestem. De aceea, domnia mea m-am milostivit şi am iertat toate aceste mai sus-scrise, ca să fie în pace toţi ţiganii de la toate sfintele mănăstiri.

Am dat şi am miluit şi am întărit şi sfintei mănăstiri numite Sucevița, unde este hramul învierii lui Hristos, domnul nostru Isus Hristos, pe robii ei ţigani ‹din› privilegii, anume : Avram cu femeia lui şi cu copiii, Casian cu femeia lui, Maria, sora lui Casian, Nechifor cu femeia lui... [1] fiica lui Gorghie, cu fiul...[1] Pavel, fiul Avrămoaei, Bejan, fiul lui Ionaşco, Cioban Moşul cu femeia şi cu copiii, Marica, sora lui Nechifor, ca să nu aibă de acum înainte nici o treabă slugile hătmăneşti şi vătafii de ţigani să le ia darea, nici ciubote nici gloabe, nici alt venit hătmănesc, ci să aibă a lucra călugării cu ţiganii lor, iar hatmanul să aibă treabă numai cu ţiganii robi drepţi domneşti.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau, iarăşi, pe cine îl va alege ‹Dumnezeu›[2] să fie domn în ţara noastră, Moldova, acela să nu le clintească dania şi întocmirea noastră, ci să dea şi să întărească sfintei mănăstiri de la Sucevița. Iar cine s-ar ispiti să strice miluirea şi întocmirea noastră, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, şi de preacurata lui maică şi de toţi sfinţii apostoli şi de 4 evanghelişti şi de 318 părinţi, cei din cetatea Nicheii, şi să aibă parte

[1] Loc alb.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

cu Iuda şi cu Arie, cel de trei ori blestemat, în muncile cele fără de sfîrşit în veci, amin.

S-a scris la Iaşi, în anul 7135 ‹1627› mai 6.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod ‹m. p.›.

† Ţigănaş ‹a scris›.

Bibl. Acad., LXXXIV/199.
Orig., hîrtie (13 × 28), pecete aplicată, căzută.

203

1627 (7135) mai 7, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Dragomirna ţiganii robi, care să nu fie tulburaţi de dregătorii domniei.

† Ѡ Мирон Барновскїи Могила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Молдавскои. Ѿже господство ми благопроизволихъ нашим благим произволєнїем и чистим и свѣтлим срѣдцем, ѡт въсєя нашєя дѹшєя и ѡт Бога помощїа, пишем ‹и›[1] свѣдѣтєлствоим исим листом нашим како прїидошѣ прѣд нами и прѣд ѳцими нашими болѣри ѡтци и молєбници наши, калѹгєри ѡт въсихъ свѣтихъ монастирѣхъ, и жаловали сѣ съ вєлїкою жалобѹ, рекъщи аже имали Хлопи цигани за даніе и милованїе ѡт нашихъ свѣтопочившихъ господарєхъ еже прѣжде бившїи нас и имает привилїе на нихъ и не могът дръжатї нихъ радї свѣ ходѣют слѹги Хетмански и въташ за цигани и възимает им чоботє и глобє и на въсѣко лѣто принесѹт на нихъ до стол господствованїи и радї тоє побєгли и разориша сѣ въ иншихъ земли и зостали свѣтєи монастир бєз цигани.

Ино господство ми съ благословенїем четирєхъ свѣтитєлъ молдавскихъ, кѵр Анастасїе Кримковичь митрополит Сѹчавскои и Ѳѳънасїе єпископ Романскои и Євлогїе єпископъ Радовскїи и Митрофан єпископ Хѹшскїи, и съ въсѣм нашим съвѣтом, болѣром молдавским, съвѣтоваХом и тако шбретоХом бо не єст ни єдно приХод господствованїи ни помощ земли нашеи въ Харач ѡт тихъ цигани нъ тъкмо єст скъдности монастирам и ѡт привилїе ихъ и нам приХодит клѣтво. Тѣм радї господство ми ѳмилостивихом сѣ и простихом тѣхъ въсихъ вишєписанних тако да сѹт ѳ покоя въси цигани ѡт въсѣхъ монастирѣхъ.

Дадохом и помиловахом и наше свѣтаа монастир називаєма Драгомирна, идеже єст Храм съшествїе свѣтаго Дѹха, на нихъ правїи Хлопи цигани еже сѹт

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

написанн въ привилиѣ свѣтѣи монастир шако да не имает нѣ едно трѣбѣ слѫжи Хетманскѣи и вътаж за цигани възимати нм дан ни глобе ни чоботе ни ншни приход Хетманскон нъ тъкмо да имает трѣбѣ Хетман съ цигани кот<ор>[1]ѣи бъдет правѣи господарскѣи.

Я по нашим животѣ и господство<ванїе>[1] кто бъдет господарь шт дѣтнѣ нашнѣ или шт нашего <рода>[1] или пак бъд кого Богъ изберет господарь битѣ в нашеи земли Молдавскон, тот би им не порѫшил нашего дад<нїе и встроенїе нъ авн>[1] дал и вкрепил свѣтѣи монастир вишеписанѣи Драгомирна. Я кто сѣ покосит разорити нашего даанїе и милованїе и встроенїе, таковаго да бъдет тръклѣт и проклѣт шт Господа Бога, сътворшаго небо и земли, и шт прѣчиста его матери и шт $\widetilde{\text{еї}}$ свѣтнѣ апостол и шт четири евангелисти и шт $\widetilde{\text{тнї}}$ штецъ иже въ Нкїестѣм градѣ и да имает част съ Иѵдоѳ и съ тръклѣтом Ирїѫ и съ нними невѣрними жидове, еже възъпиша на Христа Бога кръв его на нѣ и на чѣдѣх нѣ. И ни да сѣ не вмишает.

Писе в Іас, в лѣто $\widetilde{\text{хѵрлѳ}}$ ман $\widetilde{\text{з}}$.

† Сам господинъ велѣл.

Ио Мирон Брънковски воевода <m. p.>.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoinţă şi cu inima curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui Dumnezeu, scriem <şi>[2] mărturisim cu această carte a noastră că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri părinţii şi rugătorii noştri, călugării de la toate sfintele mănăstiri, şi s-au jeluit cu mare plîngere, spunînd că au avut robi ţigani de danie şi de miluire de la alţi sfîntrăposaţi domni de demult dinaintea noastră şi au privilegii pentru ei şi nu pot să-i stăpînească pentru că tot umblă slugile hătmăneşti şi vătafii de ţigani şi le iau ciubote şi gloabe şi în fiecare an îi duc la scaunul domniei şi pentru aceasta au fugit şi s-au risipit ei în alte ţări şi au rămas sfintele mănăstiri fără ţigani.

Deci domnia mea cu binecuvîntarea celor patru ierarhi moldoveni, chir Anastasie Crimcovici mitropolit de Suceava şi Athănasie episcop de Roman şi Evloghie episcop de Rădăuţi şi Mitrofan episcop de Huşi, şi cu tot sfatul nostru, al boierilor moldoveni, ne-am sfătuit şi astfel am aflat că nu este nici un venit domniei nici de ajutorul ţării noastre la haraci de la aceşti ţigani, ci este numai pagubă mănăstirilor şi din privilegiile lor şi nouă ne vine blestem. De aceea domnia mea m-am milostivit

[1] Loc rupt.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

şi am iertat toate acele mai sus-scrise ca să fie în pace toţi ţiganii de la toate sfintele mănăstiri.

Am dat şi am miluit şi am întărit şi sfînta noastră mănăstire numită Dragomirna, unde este hramul coborîrii sfîntului Duh, drepţii ei robi ţigani, care sînt scrişi în privilegiile sfintei mănăstiri, ca să nu aibă nici o treabă slugile hătmăneşti şi vătafii de ţigani să ia darea, nici ciubote, nici gloabe, nici alte venituri hătmăneşti, ci hatmanul să aibă numai cu ţiganii, care vor fi drepţi domneşti.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din ‹neamul›[1] nostru sau, iarăşi, pe cine va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu clintească dania şi întocmirea noastră, că să-i dea şi să întărească sfintei mănăstiri mai sus-zise Dragomirna. Iar cine ar cuteza să strice miluirea şi întocmirea noastră, acela să fie de trei ori blestemat şi blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, şi de preacurata lui maică şi de 12 sfinţi apostoli şi de patru evanghelişti şi de 318 părinţi, cei din cetatea Nicheii, şi să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie şi cu alţi necredincioşi iudei, care au strigat asupra lui Hristos Dumnezeu, sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor. Altul să nu se amestece.

S-a scris la Iaşi, în anul 7135 ‹1627› mai 7.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod ‹m.p.›.

Bibl. Acad., CLXXXI/71.
Orig., hîrtie (35 × 26,5), pecete aplicată, căzută.

204

1627 (7135) mai 7, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte episcopiei de Huşi ţiganii robi, care să nu fie tulburaţi de dregătorii domniei.

† Ѡ Мирон Бърновски Мѡ‹ги›[1]лл воевода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскои. ‹Ѻже›[1] благопроизволи҃х нашим благим произволе҃нїем и чистим и свѣтлим сръдцем, wт въсїа нашем дѹшем и wт Бога помѡщїѣ, пишем и сведѣтелствоим не сим листом нашим како прїндошѣ прѣд нами и прѣд ѳснми наши‹ми›[1] болѣри wтци и молебници наши, калѹгери wт по въсн҃х свѣтн҃х

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

монастирѧХ, и жаловали се съ великою жалобѫ, рекъщи аже имали Холопи цигани за даніѥ и милованіѥ wт иншиХ свѣтопочившиХ прѣдніѥм пред нас и имает привилїа на ниХ и не могът дръжатї иХ ради свѣ Ходѣют слѫги Хетмански и цѫдечев<е ц>1ганскїи и възимает иХ чѫботе и глобе и на въсѣко лѣто принесѫт на нИХ до стол господствованїи и ради тое побегли и разориша се wни въ иншаХ земли и зостали свѣтиХ монастирѧХ без цигани.

Иноже господство ми съ б<лагосл>1овеніем четирехХ свѣтителъ мwлдавскиХ кѵр Йнастасіе Кримковичь митрополит Сѫчавском и Йѳанасіе е<пископъ>1 Романском и Євлогіе епископъ Радовскиѧ и Митрофан епископъ Хѫшскїи и съ въсѣм нашим съвѣтом, болѣ<рим мwлдавск>1им, съвѣтовахом и тако wбрѣтохом бо не ест нї едно приход господствованїи ни въ помощ земли наш<еи на>1 Харача wт тиХ цигани нъ тъкмо ест скъдности монастирам и wт привилїе иХ и нам прихоДит кл<ѣтво>1. Тѣм радї господство ми ѫмилостивихом сѧ и простихом тѣХ вышеписаниХ іако да сѫт ѫ покою въ<си цига>1ни wт въсиХ свѣтиХ монастирѧХ.

Дадохом и помиловахом и потвръдихом и наше свѣтаа епископіе wт <Хѫши, иД>1еже ест Храм свѣты славниХ апостол, Петра и Павла, на иХ прав<ї Хо>1лопи цигани на имѣ Тилиикан съ жина <и съ>1 дѣти и Симиwн съ жина и съ дѣти и Ме.....1 съ жина <и съ дѣ>1ти и Дѫмбравъ съ жина и съ <дѣ>1ти <как>1о да не имает wт нынѣ на прѣд не едно потрѣбѫ слѫги <Хетмански>1 и въташи за цигани възимати дан <ни>1 чѫботе и<и>1 глобе ни иншиХ приход Хетманскїи, нъ да имает работате калѫгери съ своими цигани. <Я Хет>1-ман тъкмо да ймает потрѫбѫ съ правїи Холопи цїгани господ<ар>1скїи.

Я по нашим жйвотѫ й господствованїи, <кто>1 бѫдет господаръ wт дѣтиХ нашиХ йли wт нашего рода <или>1 паки кто Богъ ѫзберет господаръ бите <на>1шїй земли Мwлдавском, тот би йм не порѫшил наше даніе й ѫстроеніе, нъ да би емѫ далй и ѫкрѣпилй свѣтоѧ епископїи wт Хѫшй. Я кто сѧ покѫсит разорйте нашй милованіе й ѫстроеніе, таковаго да бѫдет проклѣт й тръклѣт wт Господа Бога, сътворшаго небо и землѫ, й wт прѣчйста его матеръ <и wт вї>1 свѣтиХ апостолъ и wт д̃ ѳѫангелистй и wт тиї wтцй нже въ Некїйстѣм градѣ й да имает ча<ст съ И>1здом й съ трекльтом Йрїа въ безконечнїа мъки <в>1ъ вѣком, амин.

ѫ Іас, в лѣт ×зрле маї з̃.
† Сам господинъ велѣл.
Нw Мирон Бръновскн воевода <m. p.>.
† Щефан <писал>.

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. <Iată>1 am binevoit cu a noastră bunăvoinţă

1 Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

şi cu inimă curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui Dumnezeu, scriem şi mărturisim cu această carte a noastră că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri părinţii şi rugătorii noştri, călugării de la toate sfintele mănăstiri, şi s-au jeluit cu mare plîngere, spunînd că au avut robi ţigani de danie şi de miluire de la alţi sfîntrăposaţi <domni> de demult dinaintea noastră. Şi au privilegii pentru ei şi nu pot să-i stăpînească pentru că tot umblă slugile hătmăneşti şi juzii de ţigani şi le iau ciubote şi gloabe şi în fiecare an îi duc la scaunul domniei şi pentru aceasta au fugit şi s-au risipit ei în alte ţări şi au rămas sfintele mănăstiri fără ţigani.

Deci domnia mea cu binecuvîntarea celor patru ierarhi moldoveni, chir Anastasie Crimcovici mitropolit de Suceava şi Athanasie episcop de Roman şi Evloghie episcop de Rădăuţi şi Mitrofan episcop de Huşi, şi cu tot sfatul nostru, boierii moldoveni, ne-am sfătuit şi astfel am aflat că nu este nici un venit domniei şi în ajutorul ţării la haraci de la aceşti ţigani, ci numai este pagubă mănăstirilor şi din privilegiile lor şi nouă ne vine blestem. De aceea domnia mea m-am milostivit şi am iertat toate acele mai sus-scrise, ca să fie în pace toţi ţiganii de la toate sfintele mănăstiri.

Am dat şi am miluit şi am întărit şi sfînta noastră episcopie de <Huşi>[1], unde este hramul sfinţilor slăviţilor apostoli, Petru şi Pavel, drepţii ei robi ţigani, anume: Tilincan cu femeia <şi cu>[1] copiii şi Simion cu femeia şi cu copiii şi Me . . .[1] cu femeia şi cu copiii şi Dumbravă cu femeia şi cu copiii ca să nu aibă de acum înainte nici o treabă slugile <hătmăneşti>[1] şi vătafii de ţigani să ia darea <sau>[1] ciubote, nici gloabe nici alte venituri hătmăneşti, ci să lucreze călugării cu ţiganii lor, iar hatmanul să aibă treabă numai cu drepţii robi ţigani domneşti.

Iar după viaţa şi domnia noastră <cine>[1] va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu clintească dania şi întocmirea noastră, ci să-i dea şi să întărească sfintei episcopii de Huşi. Iar cine ar cuteza să strice miluirea şi întocmirea noastră, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, şi de preacurata lui maică <şi de 12>[1] sfinţi apostoli şi de 4 evanghelişti şi de 318 părinţi cei din cetatea Nicheii şi să aibă parte <cu>[1] Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie în chinurile fără de sfîrşit în veci, amin.

---

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

La Iaşi, în anul 7135 <1627> mai 7.
† Însuşi domnul a poruncit.
† Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.
† Ştefan <a scris>.

Arh. St. Buc., ms 652 f. 2.
Orig., hîrtie (41 × 27), pecete timbrată.
Copie ibidem, ms 544 f. 278 (fără dată) şi trad. ms 543 f. 20.

EDIŢII. Trad. Melchisedec, *Chronica Huşilor*, p. 108—110.

205

1627 (7135) mai 9, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte mitropoliei de Suceava ţiganii ei.

Ioann Miron Barnowski privilegiret die zur Soczawer Metropolie ad Sanctum Georgium et Ioannem Novum gehörige Zigeiner und ertheillet ihnen die Freiheiten.
De dato Jassy, 7135 den 9-ten May.

Ioan Miron Barnovschi acordă privilegii ţiganilor mitropoliei de Suceava cu hramul sfîntul Gheorghie şi sfîntul Ioan cel Nou, şi le dă scutiri.
Dat la Iaşi 7135 <1627> mai 9.

Bibl. Acad., ms 5120 f. 7, nr. 23.
Rezumat.

206

1627 (7135) mai 18, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Sf. Sava din Iaşi un iaz în hotarul tîrgului.

† Ѣ имѣ Ѻтца и Сына и свѣтаго Дх҃а, свѣтѣи, животворѧщиѥ, єдиносѫщнѣи, нераздѣлимѣ троици. Се аз раб владыки моемѹ, Господ҃ Богѹ и спасѣ нашемѹ Іс҃ѹ Христѹ, и того къснѣпорочнѣи матери истиннїи поклонник свѣтѣи троици, Іѡ Мирон Барновски Могила воевода, божїю милостїю господаръ земли Молдавскои. Ѻже господство ми благопроизволи҃ нашим благим произволенїем, чистим и свѣтлим сръдцам, съ помощїем божїем, господства ми ревнѹющи и съматрѧщи добрим дѣлом нним свѣтопочившим господарим прѫжде бившим нас

www.dacoromanica.ro

и любви еже имѣли къ Богѹ и къ свѣтим цр҃квам и монастирѣм и къ Богѹ молебницѣ иже нѣ миловаше и ѹкрѣпише ради спасенїе дѹшъ нѣ и вѣчна им памет. Тѣм ради и господство ми милостїю и помощїю Бога въсѣдръжитилѣ и съ благословенїем молебником нашим, кѹр Їнастасїе арх҃иепископ и митрополит Сѣчавски и кѹр Їѳанасїе епископ Романскы и кир Євлогїе епископ Радовски и кѹр Митрофан епископ Хѹшски, и съ благоволенїем въсѣго нашего съвѣта, болѣр нашихъ молдавскихъ великихъ и малихъ, господство ми ѹмилостивихъ сѣ и дадохъ и помиловахъ свѣта монастир називаема Свѣтїи Сава ѡт срѣд тръг Іасски, идеже ест Храм ѹспенїѣ прѣсвѣтѣи, чистѣи владичицѣ нашеѣ богородицѣ и приснодѣви Маріѣ, съ єдин став, иже ест въ Хотар тръг Іасскомѹ, что тот став бил съторил Радѹл воевода а посла Радѹл воеводї господство ми пакиже ѹкрѣпихом его.

Тѣм радї тот став вишеписан ѡт Хотар . . .[1] тръг Іасски да ест ѡт господства ми свѣтѣи монастир права ѡтнина и данїе и милованїе и ѹрик непорѹшенно николиже на вѣки вѣчнїи. Ѳ молебници наши, калѹгари ѡт свѣтаа монастир, да имают молити милостиваго Бога въ задѹшем и за ѡтпѹщенїѣ грѣхом Радѹл воеводї и да имают его написати въ свѣтїи великы и божествни помѣнникъ такождере да имают молити Бога за добро здравїе и съмиренїе господства ми.

Ѳ по нашим животѣ и госпо дѣтвовани, кто Богъ изберет господаръ бити ѹ нашеи земли Молдавскои ѡт дѣт нашихъ или ѡт нашего рода или ѡт иншаго рода кто Богъ изберет господаръ въ земли нашеи, тот би им не порѹшил наше данїе и милованїе нъ але би им дали и ѹкрѣпили почто ест права данїе и милованїе свѣтѣи монастир вишеречена. Ѳ кто сѣ покѹсит разорити и сказити наше данїе и милованїе, да ест трыклѣт и проклѣт ѡт Господа Бога късѣдръжителѣ и ѡт прѣчиста его матерѣ и ѡт въсѣхъ свѣтихъ и анаѳема, маранаѳа и да имает част съ Іѹдом и съ трыклѣтом Їрїѣ въ безконечнїѣ мъки, амин.

Ѯ Іас, в лѣто ×ѕрлѕ ман нї.

† Сам господинъ велѣл.

Ию Мирон Бръновски воевода <m. p.>.

† Шандр <писал>.

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al sfîntului Duh, treime sfîntă, de viaţă făcătoare, de o fiinţă <şi> nedespărţită. Iată eu, robul stăpînului meu, domnul Dumnezeu şi mîntuitorul nostru Isus Hristos, şi al maicei lui întrutotul neprihănită, adevărat închinător al sfintei treimi, Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoinţă, cu inimă curată şi luminată, cu ajutorul lui Dumnezeu, domnia mea rîvnind şi

[1] Loc r upt.

www.dacoromanica.ro

socotind faptele bune ale altor sfîntrăposaţi domni, mai înainte de noi, şi iubirea pe care au avut-o către Dumnezeu şi către sfintele biserici şi mănăstiri şi către rugătorii lui Dumnezeu, pe care i-au miluit şi i-au întărit, pentru mîntuirea sufletelor lor şi veşnica lor pomenire. Pentru aceea şi domnia mea, din mila şi ajutorul lui Dumnezeu atotţiitorul şi cu binecuvîntarea rugătorilor noştri, chir Anastasie arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi chir Athanasie episcop de Roman şi chir Evloghie episcop de Rădăuţi şi chir Mitrofan episcop de Huşi, şi cu bunăvoinţa întregului nostru sfat, boierii noştri moldoveni mari şi mici, domnia mea m-am milostivit şi am dat şi am miluit sfînta mănăstire numită Sfîntul Sava din mijlocul tîrgului Iaşi, unde este hramul adormirii preasfintei, curatei stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoare şi pururea fecioarei, Maria, cu un iaz care este în hotarul tîrgului Iaşi, care iaz a fost făcut de Radul voievod, iar după Radul voievod domnia mea iarăşi l-am întărit.

Pentru aceea, acest iaz mai sus-scris din hotarul...[1] tîrgului Iaşi să fie de la domnia mea sfintei mănăstiri dreaptă ocină şi danie şi miluire şi uric, neclintit niciodată în vecii vecilor. Iar rugătorii noştri, călugării de la sfînta mănăstire, să roage pe milostivul Dumnezeu pentru pomenire şi pentru iertarea păcatelor lui Radul voievod şi să-l scrie în sfîntul, marele şi dumnezeiescul pomelnic; de asemenea să roage pe Dumnezeu pentru bună sănătatea şi pacea domniei mele.

Iar după viaţa şi domnia noastră, pe cine va alege Dumnezeu să fie domn în ţara noastră, Moldova, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau din alt neam, pe cine va alege Dumnezeu domn în ţara noastră, acela să nu le clintească dania şi miluirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentru că este dreaptă danie şi miluire sfintei mănăstiri mai sus zise. Iar cine se va ispiti să strice şi să rupă dania şi miluirea noastră, să fie de trei ori blestemat şi blestemat de domnul Dumnezeu atotţiitorul şi de preacurata lui maică şi de toţi sfinţii şi anatema, maranatha şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat, în muncile cele fără de sfîrşit, amin.

La Iaşi, în anul 7135 <1627> mai 18.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod <m. p.>.

† Şaidir <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iaşi, LIX/1.
Orig., hîrtie (41,8 × 28,5), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1794.

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

207

1627 (7135) mai 18.

Theodosie, egumenul m-rii Zota de la Hlincea, se împacă cu egumenul Gavril de la m-rea Aron Vodă pentru unele bucate.

† Ермонахъ Θеѡдосїе, ігѹмен wт сѣтаа монастир сѣтомѹ великѹ мѹченикѹ Геѡргїе зовемаго Зота на Хлинчѣ и вес събор[1] mărturisescu cu a mea scrisoare cum am fost înaintea divanului cu Eftimie şi cu Pavel de ne-am tocmit de bunăvoe cu fratele cu egumenul [egumenul] Gavriil de la Sveti Nicolae den ţarina Iaşilor, ca să hie ei <în>tru pace de acmu pînă în veci, nice să mai pîrîm noi pre dînşi<i> nice ei pre noi, ce, ce ne-au dat noaă parte den bucatele svetei mănăstiri să hie dat în véci, iară ce e pre mîna lor să le hie în véci.

Iară cine va mai mesteca cuvinte într-alt chip, au despre noi, au despre dîn[d]şii, acela um să hie triclét şi proclét de trei sute optusprădzéce părinţi şi să hie anathima maranatha, amin.

V leat 7135 <1627> meseţa mai 18.

Theodosie egumen

† Iftimie ermonah <m.p.>.

† Calivit monah pisahmu.

Bib. Acad., LXXVII/146.

Orig., hîrtie (30,5 × 21,5), pecetea mănăstirii aplicată, cu legenda: Сїа печат естъ wт монастир Стго Геѡргїа wт Зота[2]

EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.*, p. 139.

208

<1627> mai 18.

Pătraşco Ciogolea şi Gligorie Nemţeanu dau mărturie că Costantin din Vlădeşti nu a putut întoarce lui Popovici banii pentru o casă în Năvrăpeşti.

Много поклон и здравїе възлюбленом wтцѹ нашем, пан Дмитрашко вел логофет[3]. Mărturisim cu ceastă mărturie cum ş-au pus dzi Costantin ot Vlădeşti printru triidzeci de taleri, să întorcă lui Popovici din Năvrăpeşti

[1] Ieromonah Theodosie, egumenul sfintei mănăstiri a sfîntului mare mucenic Gheorghie, numită Zota, la Hlincea, şi tot soborul.

[2] Această pecete este a mănăstirii Sfîntul Gheorghie de la Zota.

[3] Multă închinăciune şi sănătate iubitului nostru părinte, pan Dumitraşco mare logofăt.

www.dacoromanica.ro

printr-o casă ce au vîndut ficiorii Bléndii, Paşco şi Căzan, ce au avut ei de moşie în Năvrăpeşti. Însă dzi ş-au pus denaintea nostră, de astădzi mai 15, pănă a treia dzi [1]. Deacă-i va da Costantin lui Popovici banii deplin, nice o treabă Popovici cu acea ocină să nu aibă; iar de nu vor fi banii la dzi, cum s-au prinsu Costantin, de-acii nice o treabă să nu aibă Costantin cu acea ocini şi nice volnic altă dată a o întoarce, căce Popovici l-au lăsat să întorcă. El la dzi bani n-au avut.

Atîta mărturisim cu sufletele nostre. И бъдї здравъ ѡ Христѣ, аминь [2]. Mai mici ficiori a dumitale: Pătraşco Ciogolea din Vlădeşti şi Gligorie Nemţeanul.

† Eu Pătraşco Ciogolea am fost acolea <m.p.>.

† Şi Gligorii Nemţeanul. Denaintea nostră şi-au pus dzi <m. p.>.

Bibl. Acad., CCCCLII/66.
Orig., hîrtie (27,5 × 20,5).
Datat după documentul din 1627 mai 19 (nr. 211).

209

<Circa 1627 mai 18>.

Căzan, Paşco şi nepoata lor Maria vînd lui Maxin Popovici o casă cu părţile ei din satul Năvrăpeşti.

† Adecă eu Paşco şi cu frate-miu, Căzan, şi nepota nostră Mariia, feciorii ii Maghiţii den Boteşti de ţînutul Sucévei, nepoţii lui Trifan den Boteşti, mărturisim cu cest zapis cumu amu vîndutu noi de bunăvoia nostră o casă ce amu avut de moşie de pre moşu-nostru, Trifan, în sat în Năvrăpeşti, cu totu locul ce i se va veni acei case, în vatră şi în fînaţ şi în pomăt întru tot ce i să va veni locul acei case şi cu omu înt-acea casă; vîndutu-o-mu fratelui nostru, lui Macsin Popovici den Năvrăpeşti, derept treidzeci de taleri bătuţ dennaintea a mulţi omeni buni megiiaş: Ignat de Verişéni şi Toader Harcul de acolea şi Tănasie de acolea şi Cozma den Soci.

Şi într-aceasta tocmală fost-au şi Dumitraşco Erali. Şi eu Nacul Zbiiarea am scris. Şi mai pre mare credinţă pusu-ne-amu toţ peceţile să să ştie. Însă nime dentru omenii noştri să n-aibă a o întorce căci că amu

[1] Textul „a treia dzi" este repetat.
[2] Şi să fii sănătos, în Hristos, amin.

www.dacoromanica.ro

vîndut de bunăvoia nostră şi amu luat bani gata; nici[ce] noi, nici părintele nostru Bléndea să n-avem a-i întorce.

† Eu Paşco şi cu frate-meu cu Căzan şi cu Irimié v.... [1] <m. p>.

Bibl. Acad., CCCCLII/63.
Orig., hîrtie (32,5 × 21), patru peceţi aplicate.
Datat după doc. din 1627 mai 19 (nr. 211).

210

1627 (7135) mai 19, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Neamţ ţiganii robi, care să nu fie tulburaţi de dregătorii domniei.

† Къ имѣ Wтца и Сына и свѣтаго Дѹха, троице свѣтаа и єдиносѫщна и нераздѣлимаа. Се аз раб владыки моемѹ, Господѹ Богѹ и спасѣ нашемѹ Іесѹ Христѹ, и тройческїи поклонїк, Іѵ Мирон Бърновскїи Могила воєвода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Wже господство ми благопроизволнїх нашим благим произволєнїем и чистим и свѣтлим сръдцем, wт въсѣа нашеа дѹшеа и wт Бога помощїж, господство ми съматрѣжще и ревнѹжще добрим дѣлом єжи дѣлаше нишїи свѣтопочившїи господарїем прѣжде бившим нас w любвѣ єже имѣли къ Богѹ и къ свѣтим цръквам и монастирам и Богѹ молебницх нже нх помиловашѣ и ѹкрѣпишѣ радї спасенїе дѹшж нх въ вѣчнїж wбитѣли.

Тѣм и господство ми видѣвше великою жалобж wт къ въсих wтци и молебницн наше, калѹгери wт въсих свѣтих монастирах єжи сѹт въ земли наш Молдавскои, жаловали сѣ съ великоа жалобж дже имали холопа цигани за даниїе и милованиїе wт ниших свѣтопочившихх господарїи такожде ѹказовали прѣд нами и привилїа съ великои клѣтво и тих цигани не могѹт держати нх до свѣтих монастирах зачто сие ходѣют слѹги Хетманскїи и людие циганскїи и възимаѣт им чоботе и глодне и на въсѣко лѣто wт год до год свѣ принѣсѹт цигани им до стол господствованїи и wт тое приход ни єст ни єдною придностї въ вир или ниших потрѣбах господства ми и земскои нъ тъкмѹ зостали въсих монастирн>[1] без цигани.

Тѣм радї господство ми съ благословенїем четир свѣтителъ молдавскихх, кѵр Иѳанасїи архїепископъ и митрополит Сѣчавскои и кѵр Иѳанасїи епископъ Романскои и кѵр Євлогїе епископъ Радъѹцскои и кѵр Митрофан епископъ Хѹшскїи, и съ благоволенїем въсего нашего съвѣта, болѣри нашихх молдавскихх великими

[1] Loc rupt.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

и мълнии, господство ми ѕмилостивиѫом сѣ и простиѫом тѫ вѣсѣ вншепи-санниѫ іако да не имают на едина потрѣбѫ ѡт нынѣ на прѣд слѫги Хетманскїи или ѹюдеве цигански съ цигани свѣтѣи монастир ѡт Нѣмцѫ, идеже ест Храм свѣтѣи възнесенїе Господа Бога и спаса нашего Ісѵса Христа, да не възмит ним дан ни глобе ни чоботе ане до стол господствованїи да не принѣсѵт на тиѫ цигани свѣтѣи монастир тъкмѫ да работают им что бъдет им потрѣбѫ, на имѣ цигани Глиѓорїе съ жена и съ дѣтї и Бълъбан съ жина и съ дѣти и Симиѡн съ жена и съ дѣтї и Захарїа съ жена и съ дѣтї и Кърпїан съ жена и съ дѣтї и Бодни съ жина и съ дѣтї и Дъмїан съ жина и съ дѣтї...[1], съ жина и съ дѣтї и Калеби съ жина и съ дѣтї и Цалонт съ жина и съ дѣтї и Тодер съ жина и съ дѣтї и Марко съ жина и съ дѣтї и Сава съ жина и съ дѣтї и Власѣ съ жина и съ дѣтї и Симиѡн съ жина и съ дѣтї и Гаврил съ жина и съ дѣтї и Просѣлѣ съ жина и съ дѣтї и Левнтїе съ жина и съ дѣтї и ни Марко Бѫха съ жина и съ дѣтї и Щефан сынъ Гроза съ жина и съ дѣтї и Дръгѫц съ жина и съ дѣтї и Тодер Болдѫшко съ жина и съ дѣти и Лѫка, брат его, съ жина и съ дѣтї и Димирѣ съ жина и съ дѣтї и братї его Патрїкїи и Иванко и Некита съ жина и съ дѣтї и Дѣлван съ жина и съ дѣтї.

И по нашим животѣ кто сѣ ѕпокѫсит разоритї наше ѕстроенїе, таковаго да ест проклѣт и тръклѣт ѡт Господа Бога, сътворшаго небо и земли, и анаѳема маранаѳа и да имает частї съ Иѵдою и съ тръклѣтом Ирїа въ безконичниѫ вѣки и мъки, амин. И ни да сѣ не ѕминшает.

Пис ѕ Іас, в лѣто ×ѕрлѳ ман ѳї.

† Сам господинъ велѣл.

Иѡ Мирон Брънов[с]кїи воевода <m. p.>.

† Боръл[ѣ]нѫл <писал>.

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al sfîntului Duh, treime sfîntă şi de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu, robul stăpînului meu, domnul Dumnezeu şi mîntuitorul nostru Isus Hristos, şi închinător al treimei, Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoinţă şi cu inimă curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui Dumnezeu, domnia mea socotind şi rîvnind la faptele bune pe care le-au făcut alţi sfîntrăposaţi domni mainainte de noi, din iubirea pe care au avut-o către Dumnezeu şi către sfintele biserici şi mănăstiri şi rugătorii lui Dumnezeu, pe care i-au miluit şi i-au întărit pentru mîntuirea sufletelor lor în veşnicele lăcaşuri.

[1] Text răzuit, peste care s-a scris ulterior Костантин Ѵанѫ.

www.dacoromanica.ro

Pentru aceea şi domnia mea văzînd mare plîngere de la toţi părinţii şi rugătorii noştri, călugării de la toate sfintele mănăstiri, care sînt în ţara noastră Moldova, care s-au jeluit cu mare plîngere că au avut robi ţigani de danie şi miluire de la alţi sfîntrăposaţi domni, cum au arătat înaintea noastră şi privilegii cu mare blestem, şi acei ţigani nu-i pot stăpîni sfintele mănăstiri pentru că tot umblă slugile hătmăneşti şi juzii de ţigani şi le iau ciubote şi gloabe şi în fiecare an tot duc pe ţiganii lor la scaunul domniei şi din acel venit nu este nici un adaos la bir sau alte trebuinţe ale domniei mele şi ale ţării, ci numai au rămas toate mănăstirile fără ţigani.

Pentru aceea domnia mea, cu binecuvîntarea celor patru ierarhi moldoveni, chir Anastasie arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi chir Athanasie episcop de Roman şi chir Evloghie episcop de Rădăuţi şi chir Mitrofan episcop de Huşi, şi cu bunăvoinţa întregului nostru sfat, boierii noştri moldoveni mari şi mici, domnia mea m-am milostivit şi am iertat acele mai sus-scrise, ca să nu aibă nici o treabă de acum înainte slugile hătmăneşti sau juzii de ţigani cu ţiganii sfintei mănăstiri de la Neamţ, unde este hramul sfintei înălţări a domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru, Isus Hristos, să nu le ia darea, nici gloabe, nici ciubote şi nici la scaunul domniei să nu ducă pe acei ţigani ai sfintei mănăstiri, numai să le lucreze ce le va fi de trebuinţă, anume ţiganii: Gligorie cu femeia şi cu copiii şi Bălăban cu femeia şi cu copiii şi Simion cu femeia şi cu copiii şi Zaharia cu femeia şi cu copiii şi Căprian cu femeia şi cu copiii şi Bodin cu femeia şi cu copiii şi Dămian cu femeia şi cu copiii, ...[1] cu femeia şi cu copiii şi Calebi cu femeia şi cu copiii şi Ţaloit cu femeia şi cu copiii şi Toader cu femeia şi cu copiii şi Marco cu femeia şi cu copiii şi Sava cu femeia şi cu copiii şi Vlasea cu femeia şi cu copiii şi Simion cu femeia şi cu copiii şi Gavril cu femeia şi cu copiii şi Proselea cu femeia şi cu copiii şi Leontie cu femeia şi cu copiii şi alt Marco Buha cu femeia şi cu copiii şi Ştefan, fiul lui Grozav, cu femeia şi cu copiii şi Drăguţ cu femeia şi cu copiii şi Toader Bolduşco cu femeia şi cu copiii şi Luca, fratele lui, cu femeia şi cu copiii şi Dimirea cu femeia şi cu copiii şi fraţii lui,Patrichi şi Ivanco, şi Nechita cu femeia şi cu copiii şi Dealban cu femeia şi cu copiii.

Iar după viaţa noastră, cine se va ispiti să strice întocmirea noastră, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, şi anatema, maranatha şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat în veacurile şi muncile fără de sfîrşit, amin. Şi altul să nu se amestece.

---

[1] Text răzuit, peste care s-a scris ulterior: Costantin Geangu.

www.dacoromanica.ro

S-a scris la Iaşi, în anul 7135 <1627> mai 19.
† Însuşi domnul a poruncit.
Io Miron Bărnovschi voievod <m. p.>.
† Borăleanul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, CXXXII/8.
Orig., hîrtie (42 × 28), pecete aplicată, căzută.

211

1627 (7135) mai 19, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Maxin Popovici stăpînirea peste o casă cu oameni în satul Năvrăpeşti.

† Ѡ Мирон Бърновскїи Могила воєвода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Ѿже прїидоше прѣд нами и прѣд нашими болѣри слугa наш, Маѯин Поповичь, съ єдни запис ѿт Хилип шет<рърєл> ѿт Еврѣшѣни и ѿт Тодєр Харкѫл тиже и ѿт Ихнат и ѿт Тънасїе тиже и ѿт Козма ѿт Сочи и ѿт Дѫмитрашко Єрали и Пакѫл Звїарѣ, пишащи въ тот запис како прїидоше прѣд нїми Пашко и брат его, Къзакѫл, сънове Магици, вѫци Трифан ѿт Бѣтеци, по нѫ доброи волю, нѣкым непонѫжденї анї принсиловани, и продали нѫ правда ѿтнинъ и дѣднинѫ, єдна дом съ людї что ѡни нїали ѕ село Нъврѣпеци и съ жрѣбїе ѕ катра село и ѕ полѣ и съ сад и съ сѣножатї. Тая продалчї слѫзи наши вишипсан, Маѯин Поповичь, за трндесѣт талери личнинѫ.

Потом въстал сѣ вѫка нѫ Мъріца, дъщи Настасїи, вѫка Магищи, аби ємѫ вратитї тѫ пѣнѣзи вишипсанї, а талери, за тоа дом и възѣл собѣ денъ ѿт прѣд людї добрѫ и волнї прѣдни, на нмѣ Пътрашко Чоголѣ ѿт Клъдеци и Глигорїе Немцѣнѫл и Іѫлашко Ботъш ѿт Мѵрославѣщи. И къда бнст ѣ денъ да вратитї ємѫ тѫ пѣнѣзи, а ѡна не нмает тѫ пѣнѣзи аби ємѫ вратили нъ зостала ѿт денъ ѿт прѣд тѫ людї добрѫ.

Тѣм радї господство ми тако видѣвше нм доброволною токмеж межда нимн и платѫ за нєплъною, ѿт нас ѣщеже дали и потвърдили ємѹ слѫга наш, Маѯин Поповичь, на тоа дом съ людї и съ жрѣбїе ѕ вес мѣсто, тако да бст ємѫ и ѿт нас права ѿтнинъ и вѣкѫпленїе и ѕрнк и потвърждєнїе, съ въсѣм доѫодом, непорѫшенн николиже

Ѧ аще въсѫощет нѣкогда Мъріца въздвнзати тѣжбѫ, за тоа дом, да сѣ не вѣрзет. И нн да сѣ не ѕмншает прѣд снм листом нашнм.

Ѫ Іас, ×ѕрлє мли ѳї.
† Сами господннъ вслѣл.
† Дѫмитрашко Щєфан вел лѵгофет ѕчнл <m. p.>.
† Еласїе <пнсал>.

www.dacoromanica.ro

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră, Maxin Popovici, cu un zapis de la Hilip şet‹rărel› din Verăşeni şi de la Toader Harcul de asemenea şi de la Ihnat şi de la Tănasie de asemenea şi de la Cozma din Soci şi de la Dumitraşco Erali şi Nacul Zbiarea, scriind în acel zapis că au venit înaintea lor Paşco şi fratele lui, Căzacul, fiii Maghiţei, nepoţii lui Trifan din Boteşti, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină, o casă cu oameni, ce au avut ei în satul Năvrăpeşti şi cu jirebie în vatra satului şi în cîmp şi cu grădină şi cu fînaţ. Aceasta au vîndut-o slugii noastre mai sus-scrise, Maxin Popovici, pentru treizeci de taleri număraţi.

După aceea s-a sculat nepoata lor, Măria, fiica Nastasiei, nepoata Maghiţei, ca să-i întoarcă aceşti mai sus-scrişi bani, 30 de taleri, pentru această casă şi şi-a luat zi dinaintea a oameni buni şi oşteni de frunte, anume Pătraşco Ciogolea din Vlădeşti şi Gligorie Nemţeanul şi Ionaşco Botăş din Miroslăveşti. Şi cînd i-a fost ziua să-i întoarcă aceşti bani, ea n-a avut aceşti bani să-i întoarcă, ci a rămas de zi dinaintea acelor oameni buni.

De aceea, domnia mea, dacă le-am văzut tocmeala de bună voie dintre ei şi plata deplină, de la noi încă am dat şi am întărit slugii noastre, Maxin Popovici, această casă cu oameni şi cu jirebie în tot locul, ca să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întărire cu tot venitul, neclintit niciodată. Iar dacă Măria va voi cîndva să ridice pîră pentru această casă, să nu se creadă. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, 7135 ‹1627› mai 19.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat ‹m. p.›.

† Vlasie ‹a scris›.

Bibl. Acad., CDLII/64—65.
Orig., hîrtie (31,5 × 20), pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. de la începutul sec. al XIX-lea.

212

1627 (7135) ‹mai›.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ursu Vartic ţiganii robi.

† Ѡ Мирѡн Барноскїе Могила воєвода, божїею милостїю господаръ земли Мѡлдавскои. Ѡже прїидоша прѣд нами и прѣд оусими нашими великими и малими болѣри къси сыноє болѣрѡм wт землѣ господства·ми и къси єгѹмени wт

www.dacoromanica.ro

по въсѣхъ монастирахъ жаловали сѣ нам съ велнкоѫ жалшв казали бо шнѣ имали Холопи цигани за правда дѣдинив овы за даніѣ и милованіѣ шт прѣд иншыхъ свѣтимпочившим господари а иншихъ за вижпленіѣ и не мог шни на нихъ дръжати за велнкаа тѣготно и наслованіѣ что шнн имает над въсѣкнхъ год за Хетмани и за слѵги Хетманом и за жѵдем цигански́хъ почто погнает на нихъ до работ 8 двор господства мн и възнмает шт нихъ глобе и чоботе. Тѣм радї побегли цчханскн им шт по иншихъ земли и зостали шнѣ без цигани.

Тѣм ради господства мн съ въсем съвѣтшм наш посокотнхшм шко нѣст нам никаа добиваніѣ и нжка полза ѡ таковаго дѣло нъ тъчїю ест приход и ползованіѣ Хетманом а сыновем болѣрѡм много скъдост и пагѵбно. Того радї съ волѣ въсѣ наш болѣри и съ благословеніѣм четир свѣтителем молдавскнхъ шставнхом и простнхшм въсѣ цигани болѣрскнхъ и сыновем болѣрѡм и монастирам како шт нынѣ на прѣд нжто да не нмает трѣвѵ съ нимн нѣ Хетмани нн слѵги Хетманом нн жѵдем за цигани нже глобите нѣ чоботе възнмати нн до работ погнати тъклю да нмает трѣвѵ жѵпановн нх.

Ино господство мн дадохшм и потвръднхшм и слѵгѣ наш, Ѵрсѵл Картик, сынъ Картик великаго дворник, на нх правїи Холопи цигани, именем Ѧндренка съ жена си и дѣтнм его и Мѵра съ жена и дѣти нх и Тѣнеш съ жена и дѣти им и Костншор съ жена си и дѣти нх и Тнлкъ съ жена си и дѣти им и Костантнн съ жена си и дѣтї нх и Гѵргѵю съ жена и дѣти нх. Снх въсн вышепнсанн Холопи цигани да ест шт нас потвръжденіѣ и накпаче милованіѣ слѵг наш вышепнсанном, Ѵрсѵ Картик, съ въсем доходшм.

Ѧ по нашим животѣ и господства наш, кто бъдет господаръ оу нашен земли Мшлдавскоѣ, тот би им не порѵшнл нашего даніѣ и [и] потвръжденіѣ и оустроеніѣ нь алн бі им дал и оукрѣпнл. Ѧ кто хощет распнати и сказнти нашего оустроенї<е>[1], да разорнт его гнѣв божїю и да ест непрощен шт Господа Бога, съткоршаго небо и земли, и шт прѣчиста его матери и ѣї свѣти апостолы и шт въсн свѣтнх богооугоднвшїн, амнн.

Пнс в лѣто ҳзр҃ле.

† Сам господинъ велѣл.

И ѵ Мнрон Брънковскн воевода <m. p.>.

† Фоча <пнсал>.

† Io Miron Barnoschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, toţi fiii de boieri din ţara domniei mele şi toţi egumenii de pe la toate mănăstirile şi s-au jeluit nouă, cu mare plîn-

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

gere, spunînd că ei au avut robi ţigani de dreaptă moştenire, unii de danie şi miluire de la domnii sfîntrăposaţi dinaintea noastră, iar pe alţii de cumpărătură, şi nu pot să-i stăpînească din cauza marei greutăţi şi silniciі ce au în toţi anii de la hatmani şi de la slugile hatmanilor şi de la juzii de ţigani, pentru că-i mînă la lucru la curtea domniei mele şi iau de la ei gloabe şi ciubote. Pentru aceea au fugit ţiganii lor prin alte ţări şi au rămas fără ţigani.

Pentru aceea, domnia mea cu tot sfatul nostru am socotit că nu avem nici un cîştig şi nici un folos de la un astfel de lucru, ci este numai venit şi folos hatmanilor, iar fiilor de boieri multă scădere şi pagubă. De aceea, cu voia tuturor boierilor noştri şi cu binecuvîntarea celor patru ierarhi moldoveni, am lăsat şi am iertat pe toţi ţiganii boiereşti şi ai fiilor de boieri şi ai mănăstirilor, ca, de acum înainte, nimeni să nu aibă treabă cu ei, nici hatmanii, nici slugile hatmanilor, nici juzii de ţigani, nici să-i globească, nici ciubote să le ia, nici să nu-i mîne la lucru, numai să aibă treabă cu ei jupanii lor.

Deci domnia mea am dat şi am întărit şi slugii noastre, Ursul Vartic, fiul lui Vartic mare vornic, drepţii lui robi ţigani, anume : Andreica cu femeia sa şi copiii lor şi Mura cu femeia şi copiii lor şi Teneş cu femeia şi copiii lor şi Costişor cu femeia sa şi copiii lor şi Tilică cu femeia sa şi copiii lor şi Costantin cu femeia sa şi copiii lor şi Gurgui cu femeia şi copiii lor. Toţi aceşti mai sus-scrişi robi ţigani să fie de la noi întărire şi iarăşi miluire slugii noastre mai sus-scrise, Ursu Vartic, cu tot venitul.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn în ţara noastră, Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi întărească. Iar cine va voi să risipească şi să strice întocmirea noastră, să-l nimicească mînia lui Dumnezeu şi să fie neiertat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, şi de preacurata lui maică şi 12 sfinţi apostoli şi de toţi sfinţii plăcuţi lui Dumnezeu, amin.

S-a scris în anul 7135 <1627>.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.

† Focea <a scris>.

Bibl. Acad., CLXXXVI/40.
Orig., hîrtie (32,5 × 20,5), pecete timbrată.
Datat după celelalte privilegii asemănătoare ale lui Miron Barnovschi.

www.dacoromanica.ro

1627 (7135) mai 22, Iași.

Miron Barnovschi voievod dăruiește lui Duca comis satul Curteşti de lîngă Botoșani.

† Милостїею божїю мы, Ѡw Мирон Брънковскїи Могила воевод, господаръ земли Ѡулдавскон. Знаменито чинним не сим листом нашем въсѣм кто на нем възрит или чточїи его вслишит wже тот истинныи наш вѣрнїи болѣрин, Дѹка комис, слѹжил прѣжде нѣшним свѣтопочившим господарїем съда слѹжит и господствѹ ми правою вѣрною.

Тѣм мы видѣвше его правою и вѣрною слѹжбѹ до нас и земли нашїи жалованїа всми его wсобною наше милостїю и дали и помиловали всми емѹ wт нас в нашїи земли в Молдавскон едно село на имѣ Кѹртещїи пѹд Боковина протнв тръга Ботъшѣним, что тое село било право господаръскон, прислѹшно къ wкол тръг Ботъшѣним.

Але господство ми дадохом и помиловахом емѹ радї его правою и вѣрною слѹжбѹ еже слѹжил въ дьни Радѹл воеводa до Ханѹл и до Шахан Кири солтан, когда воювали татари земли Влахїнскомѹ и Хотѣше воювати и наш земли. И при дьнї господства ми когда даровал мнѣ Господъ Богъ господство въ wтечествїи господства ми и прїидошѣ Ханѹл съ многи множеством за татари wт Лѣскам земли с ъ гнѣвом над Радѹл воевод и Хотѣше плѣните въсѣ земли наше а wн пакиже слѹжил господствѹ ми и земли нашен. Тѣм радї тое вишеписанное село Кѹртещїи да ест wт господства ми болѣринѹ нашемѹ вишереченномѹ, Дѹкъи комис, правою wтнинѹ и даниїе и миловаиїе и кнслѹженїе емѹ и дѣтим его и wнѹчатом и прѣwнѹчатом и прѣцюрѣтом и въсемѹ родѹ емѹ кто сѣ емѹ изберет наближнїи непорѹшенномѹ николиже на вѣки вѣчнїи.

Я Хотар томѹ вишеписанномѹ село да ест емѹ wт къ въсих сторонних по своемѹ старомѹ Хотарю по кѹда из вѣка wживали.

Я на то ест вѣра нашего господства вишеписаннаго мы, Iw Мирон Брънковскїи Могила воевода, и вѣра вогар нашних, вѣра пана Иwнашко Гїѣнгѣ великаго дворника долнѣи земли, вѣра пана Лѹпѹл великаго дворника вишнѣи земли, вѣра пана Никоаръ гетмана и пръкълаба Сѹчавскаго, вѣра пана Гаврилаш пръкълаба Хотинскїи, вѣра пана Геwргїе пръкълава Немецкїи, вѣра пана Савин и Блѣндѣ пръкълабове Романскїи, вѣра пана Некѹла Катарцїѹл постелника, вѣра пана Лѹпѹл спътарѧ, вѣра пана Костантин чашника, вѣра пана Мих ъилаки Катакозино вистѣрника, вѣра пана Грама столника, вѣра пана Мих аил Фѹртѹна комиса и вѣра въсих болѣри нашних молдавскнх, великими и малими.

Я по нашим животѣ и господствованїи кто бъдет господаръ wт дѣтих наше или wт нашего рода или пак бъд кого Господъ Богъ изберет господаръ бити нашїи

www.dacoromanica.ro

земли Мwлдавстѣи тот би емѹ не порѹшил нашего даанїе и милованїе и ѕстроенїе нъ аѣїи емѹ дали и ѕкрѣпили, зачто ест емѹ правою даанїе и вислѹженїе.

Й кто ѕпокѣсит сѧ разорити наше даанїе и милованїе и ѕстроенїе тот да ест трѣклѣт и проклѣт wт Господа Бога, сътворшаго небо и землю, и wт прѣчистаа богоматеръ и wт свѣтиѫ вѫ апостолиѫ и wт а҃ ѹангелисти и wт тиѫ wтци еже въ Некїистѣм градѣ и да имѣет част съ Иѹдою и съ трѣклѣтом Пр҃їѧ й съ инїми невѣрними жидове еже възъпишѣ на Господа Бога кръв его на ниѫ й на чѣдѣѫ иѫ и ест й бѫдет.

И на ѕблшїи крѣпости й потврѣжденїе томѹ въсемѹ вишеписанномѹ, велѣли есми нашемѹ вѣрномѹ и почитенномѹ болѣрин, пану Дѹмитрашко Щефан великомѹ логофет, писати и наше печат завезати къ семѹ истенномѹ листѹ нашемѹ.

Писал Боръдѣнѹл ѕ Іасоѫ, в лѣто ×ѕр҃лѕ мѣсеца маин кѳ̀ дьнн.

Иw Мирон Бръновски воевода <m. p.>.

† Din mila lui Dumnezeu noi, Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că acest adevărat şi credincios boier al nostru, Duca comis, a slujit mai înainte altor sfîntrăposaţi domni, acum slujeşte şi domniei mele cu dreptcredincioasă <slujbă>.

De aceea noi, văzînd a lui dreaptă şi credincioasă slujbă faţă de noi şi de ţara noastră, l-am miluit cu deosebita noastră milă şi l-am dăruit şi l-am miluit de la noi, în ţara noastră a Moldovei, cu un sat anume Curteştii sub Bocovina, în faţa tîrgului Botăşenilor, care sat a fost drept domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Botăşenilor.

Însă domnia mea l-am dăruit şi l-am miluit pentru a lui dreaptă şi credincioasă slujbă, pe care a slujit-o în zilele lui Radul voievod la hanul şi la Şahan Chiri sultan, cînd au robit tătarii Ţara Românească şi voiau să robească şi ţara noastră. Şi în zilele domniei mele, cînd m-a dăruit domnul Dumnezeu cu domnia în ţara domniei mele, şi a venit hanul cu multă mulţime de tătari din Ţara Leşească, cu mînie asupra lui Radul voievod şi voia să prade toată ţara noastră, el iarăşi a slujit domniei mele şi ţării noastre. De aceea acel de mai sus-scris sat Curteştii să fie de la domnia mea boierului nostru mai sus-zis, Duca comis, dreaptă ocină şi danie şi miluire şi vislujenie, lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului neam care i se va alege mai aproape, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acelui mai sus-scris sat să fie din toate părţile după hotarul său vechi, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei mele mai sus-scrise, noi, Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, şi credinţa boierilor noştri, credinţa

www.dacoromanica.ro

panului Ionaşco Ghianghea mare vornic al ţării de jos, credinţa panului Lupul mare vornic al ţării de sus, credinţa panului Nicoară hatman şi pîrcălab de Suceava, credinţa panului Gavrilaş pîrcălab de Hotin, credinţa panului Gheorghie pîrcălab de Neamţ, credinţa panului Savin şi Blendea pîrcălabi de Roman, credinţa panului Necula Catargiul postelnic, credinţa panului Lupul spătar, credinţa panului Costantin ceaşnic, credinţa panului Mihăilachi Catacozino vistiernic, credinţa panului Grama stolnic, credinţa panului Mihail Furtuna comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după a noastră viaţă şi domnie, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau, iarăşi, fie pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu strice dania şi miluirea şi întocmirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească pentru că îi este dreaptă danie şi vislujenie.

Iar cine ar îndrăzni să strice dania şi miluirea noastră acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, şi de preacurata maică a lui Dumnezeu şi de 12 sfinţi apostoli şi de patru evanghelişti şi de 318 părinţi de la cetatea Nicheii şi să aibă parte cu Iuda şi cu blestematul Arie şi cu alţi necredincioşi iudei, care au strigat asupra domnului Dumnezeu, sîngele lui asupra lor şi asupra fiilor lor, este şi va fi.

Şi pentru mai mare putere şi tărie a tuturor acestor mai sus-scrise, am poruncit cinstitului şi credinciosului nostru boier, pan Dumitraşco Ştefan mare logofăt, să scrie şi să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Borăleanul la Iaşi, în anul 7135 <1627> luna mai 22 zile.

Io Miron Bărnovschi voievod <m. p.>.

Bibl. Acad., MDIII/42.
Orig., perg. (44 × 71), pecete atîrnată, căzută.

EDIŢII. Trad. Gorovei, *Botoşani*, p. 71—72.

214

1627 (7135) mai 23, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte episcopiei de Roman ţiganii robi, care să nu fie tulburaţi de dregătorii domniei.

† Ѡ Мирон Брънковскїи Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Єдже господство ми благопроизволнѣ нашим благим произволѧнїем и

www.dacoromanica.ro

чистим и свѣтлим сръдцем, wт въсѣм нашем дѹшем и wт Бога помощїѫ ревнѹюще иншим добрим дѣлом еже съдѣлаше иншиѫ свѣтопочившиѫ господарїем прѣжде бившим нас w любве ижи имѣле къ Богѹ и къ свѣтим цръквам и монастирам.

Тѣм и господство ми видѣхом великон жалов wт къ въсиѫ wтци и молебници наши, калѹгери wт въсиѫ свѣтиѫ монастираѫ, жаловали сѣ съ великое жалов ере имали многи цигани за данїе и милованїе wт иншиѫ свѣтопочившиѫ господарїем и принѣсили сѣ сконѫ привилїѧѫ съ великое клѣтво а нынѣ разорили сѣ и побѣгли wт свѣтиѫ монастираѫ и зостали монастириѫ без холопи цигани радї что сѫ ходѣют слѹги Хетманскїи и ґюдевѣ цигански и принѣсѹт цигани им на въсиѫ лѣти до стол господствованїи и възимают им чоботе и глодѣ и сътворили приход Хетманскон. Ино господство ми видохом бо ни ест ни єдное добнванїе господства ми ни придност въ харач нъ тъкмѹ ест скъдност монастирам и волѣром и сынѹем волѣрским которїи имают цигани.

Тѣм радї господство ми съ благословенїем четир свѣтителъ молдавскиѫ, кѹр Анастасїе арХїепископъ и митрополит Сѹчавскїи и кѹр Ѳанасїе епископъ Романскон и кир Єклогїе епїскопъ Радъѹцескон и кѹр Митрофан епископъ Хѹшскїи, и съ благоволенїем въсего нашего съвѣта, <болѣри>[1] нашиѫ молдавскиѫ великими и малими, господство ми ѕмилостивиѫом сѧ и простиѫом шко да не имают wт <нынѣ на пр>[1]ѣд ни єдное потрѣбѹ слѹги Хетманскїи дне ц<юдевѣ>[1] цигански дне ни никто ни дан да не възмет wт <ниѫ, дне>[1] глодѣ дне чоботе дне ни єдное приход Хетманскїи, нъ тъкмѹ да имает потрѣбѹ свѣтиѫ монастириѫ и болѣри которїи съ сконѫ цигани работате съ ниѫ и каратї коможде по дѣлом его.

Дадохом и помиловахом и цигани wтцѹ и молебникѹ нашемѹ, кѹр Ѳанасїе епископъ Романскон, на имѣ Бобоч съ жина и съ дѣтї и Бодин[2] съ жина и съ дѣти и Гавл съ жина и съ дѣтї й Гєѡргїе съ жина и съ дѣти и Пѹрникъ съ жина й съ дѣтї шко да не имает никто ни єднон потрѣбѹ съ ниѫ ни дан възѣти wт ниѫ ни глодѣ ни чоботе ни до стол господствованїи да не принѣсѹт на ниѫ.

Й по нашим животѣ, кто сѧ ѕпокѹсит разорити наше ѕстроенїе, тот да ест проклѣт и тръклѣт wт Господа Бога, сътворшаго нево и земли, и wт прѣчиста богоматеръ и wт въсѣѫ свѣтиѫ и да бъдет анѳема, маранаѳа и да имает част съ Ісдою и съ тръклѣтом Ярїа въ безконичниѫ вѣки и мъки, амин. И ни да сѧ не ѕмишает прѣд сим листом нашем.

Пис ѕ Іас, в лѣто ×ѕр҃лѕ мци к҃г дьни.

† Сам господинъ велѣл.

Иѡ Мирон Бръновски воевода <m. p.>.

† Боръленѹл ѕрикар[3] <писал>.

---

[1] Loc rupt.
[2] Cuvînt retuşat ulterior în Бѹдѹ.
[3] Cuvînt adăugat cu altă cerneală.

www.dacoromanica.ro

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoinţă, cu inimă curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui Dumnezeu, rîvnind la alte fapte bune pe care le-au făcut alţi sfîntrăposaţi domni mainainte de noi, din iubirea pe care au avut-o către Dumnezeu şi către sfintele biserici şi mănăstiri. Pentru aceea şi domnia mea, văzînd mare plîngere de la toţi părinţii şi rugătorii noştri, călugării de la toate sfintele mănăstiri, jeluindu-se cu mare plîngere că au avut mulţi ţigani de danie şi miluire de la alţi sfîntrăposaţi domni şi au adus privilegiile lor cu mare blestem, iar acum s-au împrăştiat şi au fugit de la sfintele mănăstiri şi au rămas mănăstirile fără robi ţigani, pentru că tot umblă slugile hătmăneşti şi juzii de ţigani şi duc pe ţiganii lor în toţi anii la scaunul domniei şi le iau ciubote şi gloabe şi au făcut venit hătmănesc, deci domnia mea am văzut că nu este nici un cîştig pentru domnia mea, nici adaos la haraci, ci este numai scădere mănăstirilor şi boierilor şi fiilor de boieri, care au ţigani.

Pentru aceea, domnia mea, cu binecuvîntarea celor patru ierarhi moldoveni, chir Anastasie arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi chir Athanasie episcop de Roman şi chir Evloghie episcop de Rădăuţi şi chir Mitrofan episcop de Huşi, şi cu bunăvoinţa întregului nostru sfat, <boierii>[1] noştri moldoveni mari şi mici, domnia mea m-am milostivit şi am iertat ca să nu aibă de <acum înainte>[1] nici o treabă slugile hătmăneşti, nici <juzii>[1] de ţigani şi nici nimeni altul, nici darea să nu ia de la <ei, nici>[1] gloabe, nici ciubote şi nici un venit hătmănesc, ci numai sfintele mănăstiri şi boierii să aibă treabă să lucreze cu ţiganii lor şi să pedepsească pe fiecare după fapta lui.

Am dat şi am miluit şi ţiganii părintelui şi rugătorului nostru, chir Athanasie episcop de Roman, anume Boboci cu femeia şi cu copiii şi Bodin[2] cu femeia şi cu copiii şi Sava cu femeia şi cu copiii şi Gheorghie cu femeia şi cu copiii şi Purnică cu femeia şi cu copiii, ca să nu aibă nimeni nici o treabă cu ei, nici darea să nu ia de la ei, nici gloabe, nici ciubote, nici la scaunul domniei să nu-i ducă.

Iar după viaţa noastră cine se va ispiti să strice întocmirea noastră acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, şi de preacurata maică a lui Dumnezeu şi de toţi sfinţii şi să fie anatema, maranatha şi să aibă parte cu Iuda şi cu

[1] Loc rupt.

[2] Retuşat ulterior în: Budul.

www.dacoromanica.ro

Arie cel de trei ori blestemat în veacurile şi muncile fără de sfîrşit, amin. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Sa scris la Iaşi, în anul 7135 <1627> mai 23 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.

† Borăleanul uricar[1] <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iaşi, XXXIII/13.
Orig., hîrtie (42 × 28), pecete timbrată, căzută.
Cu o trad. din 1796, ibidem, XXX/6.

215

1627 (7135) mai 25, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Grama stolnic şi altor rude ale lui satul Roşiaci din ţinutul Fălciu, luat de la Ghianghea mare vornic.

† Їѡ Мирон Брънковскїи Могила воевода, божїю мілостїю господарь земли Мѡлдавскои. Ѡже прїидошѣ прѣд нами и прѣд всѣми нашѣми болѣри наше вѣрнїи болѣри, Грама столник, съ кнѣгинѣ его Ѥнгелина, внѹка Ѡръш Хетман, и Стратѹл чашник и Лѹпѹл кѹпар съ кнѣгинѣ его Ѳрила, тиже внѹка Ѡръш гетман, и тѣгали за лицем прѣд нами на болѣрин наш вѣрнїи и почитенїи, Гїѧнгѣ вел дворник долнѣи земли, радї село Рошїач что ѹ волост Фълчїнскомѹ, и сице рекошѣ прѣд нами ѧже ест тое село право викѹпленїе wтцѹ им, Ѡръшови гетман, на его правїи плнѣѕи. Я болѣрин наш, Гїѧнгѣ вел дворник, казал прѣд нами ѧже тое село было възѣл Стефан Томшѣ воевода за викалѣнство и дал и мілѹвал на Фочѣ ѹрикар и кѹпил wт его wт Фочѣ ѹрикар.

Иноже господство ми и съ въсѣм сѣвѣтом господство мї болѣрї нашихъ молдавскїи съматрѣхом им съдом и тако wбрѣтохом им закон бо ман подобает сѧ держати влѧци Ѡръшеви Хетман нижели людем чюженим зачто было емѹ правон викѹпленїе и Стефан Томшѣ воевода ѥщѐ възѣло быст съ кривленїе тихъ селовѣ wт тихъ болѣри еже изгѹбил wн.

Тѧжї господство ми възѣхом тое село вишеписан Рошїачїи wт болѣрина наш, Гѣнгѣ дворник, и дадохом его на ръкахъ вишеписанним Грамеи великомѹ стольник и Стратѹлови чашник и Лѹпѹлови кѹпар тако да бъдет им правою wтчинѹ и дѣдинѹ и братенїе непорѹшинѣ им николиже на вѣкї вѣчнїи.

[1] Cuvînt adăugat cu altă cerneală.

www.dacoromanica.ro

Я болѣрин нашь, Гѵанге вел дворник, да въспрошает собѣ пинѣѕн ѡт Фочѣ ѕрнкар.

Тѣм радѣ аще где сѣ ман ѡбрѣщют нѣкнѫ нарѣденїе въ нѣкое врѣмѣ или въ нѣкнѫ дьни на тое село за даньїе и милованїе или за викѕпленїе ѡт тнѫ прѣднїи господарїем да не бѣдѕт за ѕвѣрностї нъ да имают къзѣти сѣ и да сѣ подаст въ рѕк вишепиеанним Грами столник и Стратѕлов чашник и Лѕпѕлови кѕпар. И нн никто да сѣ не ѕмишает прѣд сим листом нашем.

Пн: ѕ Іас, в лѣт ×ѕрл҃ѣ ман к҃ѣ.

† Сам господинъ вѣлѣл.

Ив Мирон Бръновскн воевода <m. p.>.

† Боръльѣнѕл <писал>.

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri boierul nostru credincios, Grama stolnic, cu cneaghina lui, Anghelina, nepoata lui Orăş hatman, şi Stratul ceaşnic şi Lupul cupar cu cneaghina lui, Erina, de asemenea nepoata lui Orăş hatman, şi au pîrît de faţă înaintea noastră pe boierul nostru credincios şi cinstit, Ghianghea mare vornic de ţara de jos, pentru satul Roşiaci, ce este în ţinutul Fălciului. Şi aşa au spus înaintea noastră că acest sat este dreaptă cumpărătură a tatălui lor, Orăş hatman, pe banii lui drepţi. Iar boierul nostru, Ghianghea mare vornic, a spus înaintea noastră că acest sat l-a luat Ştefan Tomşea voievod pentru hitlenie, şi l-a dat şi a miluit pe Focea uricar şi el l-a cumpărat de la Focea uricar.

Deci, domnia mea şi cu tot sfatul domniei mele, boierii noştri moldoveni, am cercetat cu judecata şi aşa le-am aflat lor lege că se cuvine mai mult să-l stăpînească nepoţii lui Orăş hatman decît oameni străini, pentru că i-a fost dreaptă cumpărătură. Şi Ştefan Tomşea voievod încă a luat cu strîmbătate aceste sate de la acei boieri, pe care i-a ucis.

Astfel domnia mea am luat acest sat mai sus-scris, Roşiacii, de la boierul nostru Ghianghea vornic şi l-am dat în mîna mai sus-scrişilor Grama mare stolnic şi Stratul ceaşnic şi Lupul cupar, ca să le fie dreaptă ocină şi dedină şi întoarcere, neclintit lor niciodată în vecii vecilor.

Iar boierul nostru, Ghianghea mare vornic, să-şi ceară banii de la Focea uricar.

De aceea, dacă undeva se vor mai afla unele direse de danie şi de miluire sau de cumpărătură de la aceşti domni de mainainte în vreo vreme oarecare să nu fie de credinţă, ci să se ia şi să se dea în mîna mai sus-scri-

www.dacoromanica.ro

şilor, Grama stolnic şi Stratul ceaşnic şi Lupul cupar. Şi nimeni altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

S-a scris la Iaşi, în anul 7135 <1627> mai 25.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod <m. p.>.

† Borăleanul <a scris>.

Bibl. Acad., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, XLII/291.
Orig., hîrtie, pecete timbrată.
Cu o trad. din 1794.

EDIŢII. Slav şi trad. Ghibănescu, *Ispisoace*, I, partea II, p. 185—187.

216

1627 (7135) mai 25.

Miron Barnovschi voievod întăreşte popii Grigore din Rădeni pămînturi la Tuleşti.

7135 <1627>, 25 maiu.

Ispisocul domnului Miron Barnovschi Movila voevod, cu tălmăcire lui, întăritori preutului Grigore din Rădeni pe 13 pol pămînturi din Tuleşti, cumpărate de la Grigori Sas, nepot de fii lui Petrea Berheci, carele au vîndut şi parte neamului său, a lui Ciomîrtan, fiiul lui Schintei. Şi că parte lor de pe şăs, între balta Berheciului, de la baltă pîn-la pîrîul Tutov[v]ii şi că dintr-aceli 13 pol pămînturi, sînt opt pol, de la pîrîul satului Tuleştii în gios, către hotarul satului Rădenii. Şi iarăşi, cu parte lor, din balta Berheciului şi din tot locul, pe unde va căde parte iuncului său, Petre Berheci, giumătate de ispisoc de [lipsă][1] ci au avut, cu fiei lui Berheci,pe acele le-au vîndut preutului Grigore.

Osăbit, i să mai întăreşte şasă pămînturi, cumpărătura de la Chelsiian, după ispisoacele de întăritură de la Gaşpar şi Ştefan voevod.

Arh. St. Iaşi, Anaforale nr. 5, f. 205.
Rezumat din 1836.
Alt rezumat ibidem, CDLVIII/76.

[1] Nota copistului.

www.dacoromanica.ro

1627 (7135) mai 26, Iaşi.

Mari boieri dau mărturie pentru dania unor ţigani, făcută de Gafta nepotului ei Vartic, vătaf de aprozi.

† Дмитрашко Щефан вел логофет и Гіанґѣ вел дворник долнѣи земли и Никоаръ Хетман и пръкълаб Сучавскои и Лупъл вел дворник вишнѣи земли и Лупъл вел спътар и Геюрґіе Башотъ вистѣрник и Пътрашко Башотъ логофет и Іонашко Пѣнкъл житничар и Ѧрсеніе логофет и Пътрашко Чолпан вик житничар и инїи болѣрїи от двор господинъ его милост пишем и свѣдѣтелствоим съ сим листом нашем како прїиде прѣд нами Гафта, дучка Бучюмаш дворник, по ей добрая волѣ, неким непонѫждена ани принелоцана, и дала и даровала своем правѣи холопїи цїгани. Тиї дала книгз своем, Бартик вътаї за апрозн, что тиї цигани било даніе и милованіе отцъ ей, Бучюмаш дворник, от Ѧрон воевода, на имѣ цигаиїи Бордѣ циган съ жина его и съ дѣтї и Милушка, сынъ Бордѣ, съ жина его и съ дѣтї и Ѡначе, сынъ Бордѣ, съ жинъ и съ дѣти и Костин и Пакъл све сынове Борди съ жинами и съ дѣтї ни и една дочка Бордїи что ест посѣкана.

Ино ми, цако ѕвидѣхом тот запис от Ѧрон воевода за даніе и видѣхом аже дала она тиї цигани книгз своеи, Бартикови вътаї за апрозн, а ми съткорихом емъ сїа лист наш да въдет емъ за вѣрност да съткорит собн и нарѣденіе господарѣскїи.

И на вѫлшен крѣпост поставихом и наш печатї къ селиз записом нашем. И аз Боръленъл зрикар писал сес запис да сѣ знает.

Пис ѕ Іасоѓ. в лѣт ×ѕрлѕ мин ѯѕ.

† Дмитрашко Щефан вел лугофет.

Іѧ Гіанґѣ вел дворник m.p.

Іѧ Лупъл дворник.

Никоаръ Хатман.

Лупъл вел вистѣрник[1].

Пътрашко Башотъ лугофет.

Іѧ Пътрашко Чолпан.

Іѧ Ѧрсеніе лугофет, дворник, приложихом и аз въ сїю свѣдѣтелство.

Іѧ Гиюрге Башотъ вистѣрник[2].

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt şi Ghianghea mare vornic de ţara de jos şi Nicoară hatman şi pîrcălab de Suceava şi Lupul mare vornic de ţara de sus şi Lupul mare sp̆ătar şi Gheorghie Başotă vistiernic şi Pătraşco Başotă logofăt şi Ionaşco Peaicul jitnicer şi Arsenie logofăt şi

[1] In text mai sus Lupul este arătat ca mare sp̆ătar.
[2] Toate semnăturile sînt autografe.

www.dacoromanica.ro

Pătraşco Ciolpan fost jitnicer şi alţi boieri de la curtea milostivirii sale domnului scriem şi mărturisim cu această carte a noastră că a venit înaintea noastră Gafta, fiica lui Buciumaş vornic, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni nici asuprită, şi a dat şi a dăruit drepţii săi ţigani robi. Pe aceştia i-a dat nepotului său, Vartic vătaf de aprozi, care ţigani au fost danie şi miluire tatălui ei, Buciumaş vornic, de la Aron voievod, anume ţiganii: Bordea ţiganul cu femeia lui şi cu copiii şi Miluşca, fiul lui Bordea, cu femeia lui şi cu copiii şi Onacea, fiul lui Bordea, cu femeia şi cu copiii, şi Costin şi Pavăl, toţi fiii lui Bordea, cu femeile şi cu copiii lor, şi o fiică a lui Bordea, ce este tăiată.

Deci noi, dacă am văzut acest zapis de danie de la Aron voievod şi am văzut că ea a dat aceşti ţigani nepotului său, Vartic vătaf de aprozi, noi i-am făcut această carte a noastră ca să-i fie de credinţă, să-şi facă şi dires domnesc.

Şi pentru mai mare putere, am pus şi peceţile noastre pe acest zapis al nostru.

Şi eu Borăleanul uricar am scris acest zapis, să se ştie.

S-a scris la Iaşi, în anul 7135 <1627> mai 26.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt.

Eu Lupul vornic.

Eu Ghianghea mare vornic m. p.

Nicoară hatman.

Lupul mare vistiernic.

Pătraşco Başotă logofăt.

Eu Pătraşco Ciolpan.

Eu Arsenie logofăt, vornic, m-am întîmplat şi eu la această mărturie.

Eu Gheorghe Başotă vistiernic [1].

Bibl. Acad., CIII/154.
Orig., hîrtie (31×20), opt peceţi aplicate.

218

1627 (7135) mai 30, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Neniul pîrcălab părţi din satul Arpăşeşti, numit Goeşti.

† Ѡ Мирон Бърновскїѣ Ѡгнла воєвода, божїю милостїю господарь земли Ѡлдавскон. Ѿже прїндошѣ прѣд нами и прѣд оусними нашеми молдавскими

[1] Toate semnăturile sînt autografe.

www.dacoromanica.ro

болѣрн велѧкїн и малїн слѹзѣ наш, Нѣнюл пъркълаб, и принесе единъ запис за свѣдѣтелство ѡт многихъ людї добрїи и воинн прѣднїи, ѡт Ионашко Билцѹ и ѡт попа Глигорїе ѡт Тодерещи и ѡт Иѡрдакїе и ѡт Гиѡргн Мѹръцъл и ѡт Миса[illegible]ъ и ѡт Заѯарїѧ и ѡт Кръстѣ арман и ѡт Дръгѹшан дїак и слщи писавще и свѣдѣтелствѹюще въ тот запис како ѡн себе кѹпил ѡт трета част село Прпъшещи двѣ части, что сѣ зовет нынѣ Гоещи, ѡт Тодосїѧ, дъщи Върварен, внѹка Настен, и ѡт Настасїѧ и ѡт Порфнра и ѡт .....[1], дъщинре Лѹпѹловїи, внѹщи Настен, въсн внѹщи и прѣвнѹщи Фръсннен. И дал ѡн нм за тнхъ частї три волн д<об>[2]рїи радї седнмдесѣт талер.

И такождере писавще въ тот запис како <кѹпил и д>[2]рѹга част ѡт того село ѡт сн̃хъ людї вншепнсаннїи, внѹщи Настен, ѡт част прнс потоцѣ что сѣ нзберет част ен ѡт того село вншеречено Гоещи съ вес прнходъ ѡт полѣ и ѡт сеножатнїи и съ мѣсто за ставо и съ садове еже бѹдѹт въ <рѣд>[2] и съ вес рѣд.

Иноже господство мн, шкоже видѣхом тот запис за свѣдѣтелство, а господство ми вѣровахом и дадохом и потвръдихом емѹ тнхъ частї вншепнсаннїи тѣм радї како да бъдет емѹ и ѡт господства мн прякїи ѡтнинѹ и дѣдинѹ и викѹпленї<е съ>[2] въсѣм доходом. И нн никто да сѣ не ѕмншает прѣд снм лнстом нашнм.

Оу Іас. в лѣто ×ѕрлѕ мю л̃.

† Сам господинъ велѣл.

Дѹмнтрашко Щефан вел лѹгофет ѕчнл <m.p.>.

† Іѡнашко <пнсал>.

† Io Miron Bărnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Neniul pîrcălab, şi a adus un zapis de mărturie de la mulţi oameni buni şi oşteni de frunte, de la Ionaşco Bilţu şi de la popa Gligorie din Todereşti şi de la Iordachie şi de la Gheorghi Murăţăl şi de la Misailă şi de la Zaharia şi de la Cîrstea arman şi de la Drăguşan diac, astfel scriind şi mărturisind în acest zapis că el şi-a cumpărat două părţi din a treia parte a satului Arpăşeşti, ce se cheamă acum Goeşti, de la Todosia, fiica Vărvarei, nepoata Nastei, şi de la Nastasia şi de la Porfira şi de la...[1], fiicele lui Lupul, nepoatele Nastei, toate nepoate şi strănepoate ale Frăsinei. Şi el le-a dat pentru aceste părţi trei boi buni, de şaptezeci de taleri.

Şi de asemenea scrie în acest zapis că <a cumpărat şi>[2] altă parte din acest sat de la acei oameni scrişi mai sus, nepoate ale Nastei, din partea de peste rîu ce se va alege partea ei, din acest sat mai sus-zis Goeşti, cu

[1] Loc alb.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

tot venitul, ‹din› [1] cîmp şi din fîneţe şi cu loc de iaz şi cu grădini, care vor fi în ‹rediu› [1] şi cu tot rediul.

Deci, domnia mea, dacă am văzut acest zapis de mărturie, domnia mea am crezut şi am dat şi i-am întărit aceste părţi mai sus-scrise, să-i fie şi de la domnia mea dreaptă ocină şi dedină şi cumpărătură, ‹cu› [1] tot venitul. Şi nimeni altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7135 ‹1627› mai 30.
† Însuşi domnul a poruncit.
Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat ‹m.p.›.
† Ionaşco ‹a scris›.

Bibl. Acad., XLVI/160.
Orig., hîrtie (29 × 21), pecete aplicată, stricată.

219

1627 (7135) mai 31.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Stratul jumătate din satul Negreşti pentru care a avut pricină cu fratele lui, Vasilie.

Ispisoc sîrbăscu de la Miron Barnovschii voevoda din v let 7135 ‹1627› mai 31.

† Vinit-au înnainte noastră şi înnainte a toţi boiarii noştri Stratul, ficiorul Huhulii ce-au fost pîrcălab la Soroca, şi s-au pîrît di faţă înainte domnii mele cu frate-său Vasilii, ficiorul Huhulii, pentru moşii ce l‹e›[2]-au rămas de la tatul lor şi pentru avere : argint, aur şi mărgăritar şi alte povijii, dzicînd Stratul înnainte domnii mele că au vîndut frate-său Vasilii toate ocineli şi argintul şi aurul şi mărgăritarul şi alte povijii ci le-au rămas de la tatul lor numai ce-au rămas pol sat di Negreşti, parte din gios şi au dat-o frăţine-său Stratului.

Apoi s-au sculat Vasilii şi au vîndut şi acea pol de sat şi au rămas Stratul cu nemic.

Deci domnie mea şi cu tot sfatul domnii mele am giudecat cu dreptate şi după lege ţărîi şi am aflat lor giudeţu ca să-ş ceară şie Lungul

[1] Loc rupt.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

armaşul ce-au dat pe acea pol de sat de Negreaneşti de la Vasilii Huhulea, pentru căci el l-au cumpărat şi ca să rămîi acea giumătate de sat Stratului, ca să-i fie şi lui moşii de la tată-său ; şi-ncă i să mai cade lui dintr-aceli ce-au vîndut dar nu <a>[1]re ce lua de la dînsul nemică, pentru căci era numai cu trupul.

Pentru aceia acea giumătate de sat de Negreşti ca să fie de la domnie mea Stratului draptă ocină şi moşii cu tot vinitul.

Şi altul să nu să amestici.

Vasilie Popa uricar am scris, înpreună cu Pavăl cămăraş.

Bibl. Acad., CDLI/1.
Traducere din sec. al XVIII-lea.

220

1627 (7135) iunie 11, Todereşti pe Bîc.

Mari boieri dau mărturie pentru vînzarea unei jumătăţi din satul Cucuteni făcută de Costantin Ciogolea lui Toma postelnic şi fratelui acestuia, Iordachie.

† Сѣ оубо мы, Ишнашко Гынгѣ великїи дворникъ долнѣи земли и Лоупѳл великїи дворникъ вышнѣи земли и Лѳпѳл вел спатар и Петрашко Башотъ второїи лвгофет :и Гїворгїе Башотъ внетѣрник и Ѳорашко Башотъ и Василїе Рошка дворник глотнѣи и миоѳи болѣри и сынове болѣри, пишем и свѣдителствѳним съ сим лѣсто и нашим како прїиде прѣд нами Костантин Чоголѣ по его доброн волѣ, нѳкым непонѳжденѳ дни присилован, и продал свои правда ѡтнинѳ и дѣднинѳ, половина село Кѳк.тѣнї, что ѳ волшет Романской, ныжнѣа половина съ мѣсто за стак и за млинѳ и за плежка и съ сѣсѣдї[2] и съ въсем доходом съ виноградї[3]. И продал ж съ знанїе брато<м>[1] своем Петрашко Чогѳлѣ и мати им. Тоа продал его милост Тома постелник и брата его, Ишрдакїе, радї една сто ѳги жолти.

Ино мы, видѣщи и ѫ добра волѣ лагодно и токмеж меж нимн, а ми ешеже и ѡт нас приложїшом и съткорнѫшом им семѳ нашемѳ запис и велика вѣровданїе. Я комѳ ѡт сърѡдници ѫ аще минит им нѣкда кривда а ѡни да въспросит им съ Костантин Чоголѣ.

[1] Omis.
[2] Textul и съ сѣсѣдї este scris ulterior, deasupra rîndului.
[3] Textul съ виногради este scris ulterior, pe margine.

www.dacoromanica.ro

И наиболша кѣра поставнѫwм нашин нскалн и пе'ıатї да сѣ знает.
Пис ѳ Тодереци на Бък. в лѣто ҳзр҃ле юніе а҃ї.
Аз Гынгѣ вел дворник т.р.
Аз Лѳпѳл вел дворн'ік нскал.
Лѳпѳл
Пѣтрашко Башотъ лwгофет.
Аз Іорашко Башотъ.
† Аз Лѳпѳл[1].
Аз Васлаїе Рошка ворник нскал.
† Аз Лѳпѳл вне кѳпар.
Иwнашко Пѣк жнкн'ичѣр.
Пис Фочѣ ѳрїкар[2].

† Iată dar noi, Ionaşco Ghianghea mare vornic de ţara de jos şi Lupul mare vornic de ţara de sus şi Lupul mare spătar şi Petraşco Başotă logofăt al doilea şi Gheorghie Başotă vistiernic şi Iuraşco Başotă şi Vasilie Roşca vornic de gloată şi mulţi boieri şi fii de boieri, scriem şi mărturisim cu această carte a noastră că a venit înaintea noastră Costantin Ciogolea, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni nici asuprit, şi a vîndut dreapta sa ocină şi dedină, jumătate din satul Cucuteni, ce este în ţinutul Romanului, jumătatea de jos, cu loc de iaz şi de moară şi de prisacă şi cu vecini [3] şi cu tot venitul, cu vii [4]. Şi a vîndut cu ştirea fratelui său Petraşco Ciogulea şi a mamei lor. Aceasta a vîndut-o milostivirii sale, Toma postelnic, şi fratelui lui, Iordachie, pentru o sută de ughi galbeni.

De aceea noi, văzînd tocmeala lor cu înţelegere şi de bunăvoie între ei, noi, încă şi de la noi am pus şi le-am făcut acest zapis al nostru şi mare încredinţare. Iar dacă cuiva dintre neamurile lor se va părea oarecare strîmbătate, să se întrebe cu Costantin Ciogolea.

Şi pentru mai mare credinţă am pus iscăliturile şi peceţile noastre să se ştie.

S-a scris la Todereşti pe Bîc, în anul 7135 <1627> iunie 11.

Eu Ghianghea mare vornic m.p.

Eu Lupul mare vornic am iscălit.

Lupul.

Pătraşco Başotă logofăt.

Eu Iuraşco Başotă.

Eu Lupul [5].

[1] Aceeaşi semnătură cu a lui † аз Лѳпѳл вне кѳпар.
[2] Toate semnăturile sînt autografe.
[3] Textul „şi cu vecini" este scris ulterior, deasupra rîndului.
[4] Textul „cu vii" este scris ulterior, pe margine.
[5] Aceeaşi semnătură cu cea de mai jos a lui: Eu Lupul fost cupar.

www.dacoromanica.ro

Eu Vasilie Roşca vornic am iscălit.
Ionaşco Peac jitnicer.
† Eu Lupul fost cupar.
A scris Focea uricar [1].

Bibl. Acad., III/174.
Orig., hîrtie (42 × 28), şapte peceţi aplicate.

EDIŢII. Slav Милетичь-Агура, Дако-ромънитѣ, p. 387.

221

1627 (7135) iunie 11, Todereşti pe Bîc.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Toma postelnic şi fratelui său Iordachie jumătate din satul Cucuteni în ţinutul Roman.

† Ѡ Мирон Барновскїѣ Могила воевода, божїею милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Ѡже прїнде прѣд нами и прѣд всѣми нашими мѡлдавскими великими и малими болѣрни Костантин Чоголѣ по его доброе волѣ, некыи непонѫжденѫ дни прочислован, и продал его правда отчинѫ и дѣдинѫ половина село Кѫкѫтѣни нижнѣа половина, что ѫ волост Романскои, съ мѣсто за ставов и за млинѫ и за пасѣкѫ и съ виноградїѣ и сѫсандї[2] дли продал тоа съ знанїѣ братом его, Петрашко Чоголѣ, и съ матерїѫ нѫ. Тда продали болѣрнинѫ нашем, Тома постелник, и братѫ его, Іордакїѣ, радї ѣдна сто ѫгы жолтї.

Ино мы, видѣвшч им добра волѣ токмеж и неплъно заплато, а мы такождѣрн и от нас дали и потвръдчли есми і болѣрн наш Тома постелник и братом его Іордакїѣ тоа прѣдреченаа нижнѣа половина село Кѫкѫтѣни съ виноградї и съ мѣсто за ставн и за млина и за пасѣкам, како да ест им ѫрнк и викѫпленїѣ и потвръжденїѣ съ въсем доходом, непорошенно николиже на вѣкн вѣчнѫ. И нн да се не ѫмнщаѣт.

Пнс ѫ Тодерещч на Бък, в лѣто ×ѕрлѣ юнїѣ аї.

† Сам господнн велѣл.
Ѡ Мирон Бръновскн воевода <m.p.>.
† Фочѣ <пнсал>.

† Io Miron Barnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Costantin Ciogolea de bunăvoia

[1] Toate semnăturile sînt autografe.
[2] Cuvintele и сѫсанї sînt adause ulterior.

www.dacoromanica.ro

lui, nesilit de nimeni nici asuprit, şi a vîndut dreapta lui ocină şi dedină, jumătate din satul Cucuteni, jumătatea de jos, ce este în ţinutul Romanului, cu loc de iazuri şi de moară şi de prisacă şi cu vii şi vecini[1]. Însă a vîndut aceasta cu ştirea fratelui lui, Petraşco Ciogolea, şi cu a mamei lor. Aceasta a vîndut-o boierului nostru, Toma postelnic, şi fratelui lui, Iordachie, pentru o sută de ughi galbeni.

Deci noi, văzînd tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, noi de asemenea şi dela noi am dat şi am întărit boierilor noştri, Toma postelnic, şi fratele lui, Iordachie, această înainte zisă jumătate de jos a satului Cucuteni, cu vii şi cu loc de iazuri şi de mori şi de prisăci, să le fie uric şi cumpărătură şi întărire cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

S-a scris la Todereşti pe Bîc, în anul 7135 <1627> iunie 11.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.

† Focea <a scris>.

Bibl. Acad., III/194.
Orig., hîrtie (41,5 × 28), pecete timbrată.

222

1627 (7135) iunie.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte lui Ştefan, ginerele lui Eremia fost postelnic, părţi de ocină la Brăeşti în ţinutul Hîrlău.

† Ии Мирон Барновскїи Могила воєвода, божїю милостїю господарь земли Молдавскои. Єже тот истинныи слоугa нашь, Штефан, зѣт Єремїи бив постѣлник, слоужил прѣжде иныи свѣтопочивши господары, днес слоужил и господствоу ми и земли нашеи. Тѣм радї господство ми, видѣвше правою и вѣрною его слоужбоу до нас, жаловали есми єгo єдни части за отнинь от село Брѣєци от половина село нижнѣа четвръта част и от дроугa част от тогоже половина село єдма част, что от волост Хрълов, что тѣх части за отнинь єже више писани били правїи изменениє вик господства ми, Балика Хетман, съ кнѣгинѣ Настасїа Моцокоае, дочка Чѳдинскїи, на пол село Картичѣнїи что от волост Іаскои на Хлебник.

И от съмрътн его до съда сє ходили тѣх части за отнинь на чѳжи рѳки панскими. Тѣм радї тако даровал мнѣ Господь Богъ господство въ отчество

[1] Cuvintele „şi vecini" sînt adăuse ulterior de altă mînă, deasupra rîndului.

www.dacoromanica.ro

господства ми в нашен земли Молдавскои, сокотихом и никто не wбретохом ми ближнїи сродник како сам господство ми томв вишеписаномв болѣринв, Балика Хетман. Его ради господство ми иншихъ селъ его и виногради дали и помиловали если свѣтихъ монастирѣх и болѣром а тии вишеписаннїи части за wтнинв wт село Брѣещи господство ми вмилостивихом сѣ и дахом и помиловахом наш вишеписаннаго слвга наш, Щефан, зѣт Єремїи Брѣескѣл, како да бѣдет емв wтнинв и дѣднинв wт нас и даанїе и милованнїе, съ въсѣми доходом. И наредение что имал Балика Хетман на тихъ чести wт Брѣещи ещеже дахом въ рвк Щефан да бѣдет емв дѣднинв и дѣтим его и wнвчатом и прѣwнвчатом и праиврат0м и въсемв родв его кто сѣ изберет ми ближнїи, непорвшенно емв николиже на вѣки.

Й по нашим животѣ и господствованїе, кто Богъ изберет господаръ бити wт дѣтїи нашихъ или wт нашего рода или бвд кто бѣдет господаръ бити в нашен земли Молдавскои, да не имадет разорити наше даанїе и милованнїе, нъ але би емв дал и вкрепил. Й кто сѣ покосат разорити наше даанїе и встроение тот да бѣдет проклѣт и трекльт wт Господа Бога, сътворшаго небо и землѫ, и wт прѣчиста его матерѣ и wт въсѣхъ свѣтихъ и да имадет част съ И<вдою>[1] и съ трекльтвм Йрїа въ безконечнїа вѣки <и> мъки, амин. И ин да сѣ не вмишадет.

Пис в табъръ, лѣт ×ѕрлѕ юнїе.

† Сам господинъ велѣл.

Иw Мирон Бръновски воевода <m.p.>.

† Добренки <писал>.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată această adevărată slugă a noastră, Ştefan, ginerele lui Eremia fost postelnic, a slujit mainainte altor sfîntrăposaţi domni şi acum slujeşte şi domniei mele şi ţării noastre. Pentru aceea domnia mea, văzînd dreapta şi credincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi l-am miluit cu nişte părţi de ocină din satul Brăeşti a patra parte din jumătatea de jos a satului şi a opta parte din altă parte, din aceeaşi jumătate de sat, ce este în ţinutul Hîrlăului. Aceste părţi de ocină, ce s-au scris mai sus, au fost drepte schimburi ale unchiului domniei mele, Balica hatman, cu cneaghina Nastasia Moţocoae, fiica lui Ciudinschi, pentru jumătate din satul Varticeni, ce este în ţinutul Iaşilor, pe Hlabnic.

Şi de la moartea lui pînă acum, au tot umblat aceste părţi de ocină pe mîini boereşti străine. Pentru aceea, dacă mi-au dăruit Dumnezeu domnia, în moştenirea domniei mele, în ţara noastră, Moldova, însumi

[1] Text acoperit de pecete.

www.dacoromanica.ro

domnia mea am socotit şi n-am aflat pe nimeni rudă mai de aproape cu acest mai sus-scris boier, Balica hatman. Pentru aceea, domnia mea alte sate şi vii ale lui le-am dat şi le-am miluit la sfintele mănăstiri şi la boieri, iar aceste mai sus-scrise părţi de ocină din satul Brăeşti, domnia mea m-am milostivit şi le-am dat şi am miluit pe mai sus-scrisa slugă a noastră, Ştefan, ginerele lui Eremia Brăescul, ca să-i fie lui ocină şi dedină de la noi şi danie şi miluire, cu tot venitul. Şi diresele, ce le-a avut Balica hatman pe aceste părţi din Brăeşti, încă le-am dat în mîinile lui Ştefan, să-i fie dedină lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi la tot neamul lui, care se va alege cel mai de aproape, neclintit lui niciodată în veci.

Iar după viaţa şi domnia noastră, pe cine va alege Dumnezeu să fie domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau oricine va fi domn în ţara noastră, Moldova, să n-aibă a strica dania şi miluirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească. Iar cine ar cuteza să strice dania şi întocmirea noastră, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, şi de preacurata lui maică şi de toţi sfinţii şi să aibă parte cu Iuda şi blestematul Arie, în veacurile şi muncile fără de sfîrşit, amin. Şi altul să nu se amestece.

S-a scris în tabără, anul 7135 <1627> iunie.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod <m. p.>.

† Dobrenchi <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCXXII/11.
Orig., hîrtie (30,5 × 21), pecete timbrată.

EDIŢII. Trad. Băleanu, *Documente*, p. 148; Urechia, *Miron Costin*, II, p. 516—517 (cu data 1627 (7135) şi fără blestem).

223

1627 (7135) iunie 13.

Miron Barnovschi voievod poruncește lui Pătrașco Udrea ureadnic de Botoşani să nu oprească pentru domn părţile din satul Brăești, cumpărate de Ştefan aprod.

† Іѡ Мирон Бърновскїи Могила воєвода божїю милостїю господарь земли Молдавскои. Пишем господство ми сѣзѣ нашемѣ. Пътрашко Ѹдрѣ, ѳрѣдник ѡт Ботѣшѣнн [1]. Dămu-ţ ştire că ţ-am fost scris domniia mea să opreşti

[1] ...Scriem domnia mea slugii noastre, Pătraşco Udrea, ureadnic de Botoşani.

www.dacoromanica.ro

neşte părţi de ocină din sat din Brăeşti, care părţi au fost a unchiului domnii méle, a Balicăi.

Cînd-au fost acmu, venit-au înnaintea domnii méle sluga noastră, Ştefan aprod, ginerele Eremii pîrcălabul, şi ne-au arătat dirése cum au cumpărat acéle părţi de la Balica. Deci domniia mea m-am milostivit şi i le-am dat acéle părţi din Brăeşti.

Drept- acéia, dacă vei vedea cartea domnii méle, să aibi a lăsa în pace acea ocină. Mai multu să nu învălueşti. Инако не вчинитѣ.

Ѡ таборъ, лѣт хзрлѣ юніѣ гі.

† Сам господинъ рече.

Ио Миронъ Брънковски воєвода <m. p.>.

† Пътрашко <писал>[1].

Bibl. Acad., CCLXXIII/5.
Orig., hîrtie (30,5 × 20,5), pecete aplicată.

224

1627 (7135) iulie 20, Movila Buscăteni.

Chirila, fiul lui Nicoară din Botoşani, vinde parte de ocină la Uricenii de Cîmp.

† Eto az Chirila, feciorul lui Necoară de tîrg de Botăşéni, însumĭ pre mene mărturisăscu cu cest zapis al miu cu<m>[2] eu am vîndot a mea dereptă ocină ce am avotŭ eu în satŭ în Uricéni den ţinotul Hîrlăului, însă în Uricénii de Cîmpu, den giumătate de<ntr>[3]-a treia parte, dereptŭ doaĭ sote de taleri, cu tot venitul <ce>[3] iaste în acéia parte. Şi i-am datŭ şi uricul carele au f<ost în>[3]tru acéia parte.

De iasta scriem. Şi într-aceasta tocmală au fost Costantin diiac slugă Movila voodĭ şi Vasilie Ropceanul den Ropcea.

Şi pre mai mare credinţă mi-i-am pus a mea pecéte, să să ştie.

U Movilă Buscăténi, v leat 7135 <1627> iulie 20.

Az Costantin diiac.

Az Vasilie Robceanŭ iscah[4].

Arh. St. Iaşi, CCCII/2.
Orig., hîrtie (33,5 × 20,5), pecete aplicată.

[1] Altfel să nu faceţi. La tabără, anul 7135 <1627> iunie 13. + Însuşi domnul a spus. Io Miron Bănovschi voievod. + Pătraşco <a scris>.
[2] Omis.
[3] Loc rupt.
[4] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

225

1627 (7135) iulie 20.

Mihăilă din Beţeşti, Dzamă din Cîndeşti şi alţi oameni vînd m-rii Bisericani ocină la Cîndeşti.

† Zde zapis. Adecă noi, Mihăilă din Beţeşti şi Necoră de-acolea şi Dzamă ot Cîndeşti, Toader Ciurneş şi Scîntee, înşini pe noi mărturisim cum amu vîndut o parăte de ocină de Cîndeşti, care parte am scu<m>părat de la Steriean şi scrisă întru zapis acea parte, de la Costantinŭ vodă. Şi s-au dat şi zapisul pe mîna călugărilor de Besericani.

Dece noi o amŭ dat dere<p>t cesprădzéce taleri, bani buni, denaintea popei lu Ion şi Cămîrzan şi Petrea Hadăbul şi Şéndrea şi a mu<l>ţi oameni buni, să să ştie.

Vă leat 7135 <1627> méseţa iulie 20 dni.

† Într-acel zapis ce s-au dat de la Costa<n>tin vodă éste şi o parte de ocină la Motocești şi nu s-au vînădut călugărilor; să n-aibă treabă cu dînsa. Să să ştie.

. . . .[1] Hadîmbul.

Necoră [2].

Bibl. Acad., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, I/26.
Orig., hîrtie (31 × 19,5), trei peceţi aplicate.

EDIŢII. Ghibănescu, *Ispisoace*, I, partea a II-a, p. 187—188.

226

<1627—1628> august 1.

Vasilie Crucean din Ionăşeşti vinde lui Dumitraşcu din Călimăneşti, ginerele lui, ocină la Mihăileşti.

† Adecă eu, Vasilie Crucean di Ionăşeşti, cum am vîndut ginere-meu, lui Dumitraşcu din Călimăneşti, un pămîntu în fro<n>[3]te cu silişte, cu fînéţe, cu tot vinitul, din sat din Mihăileşti, dintr-apa Sirétului pînă unde să înpreună hotarele, dereptu 8 ughi, bani buni, denaintea lui Silişte,

[1] Semnătură indescifrabilă.
[2] Semnături autografe.
[3] Omis.

www.dacoromanica.ro

ficiorul lui şi denaintea popi<i> lui Macoveiu de Călimăneşti şi a Leahului ot tam şi a lui Bogdan ot tam şi a lui Haret, brat Dumitraşcu ot tam, şi denaintea a molţi omeni buni.

Pentru credinţa ne-am pus şi iscăliturile şi dégetele.

Méseţa avgust 1 dni [1].

Popa Macoveiu.

† Az Vasilie Crucean iscal [2].

Arh. St. Iaşi, CCXVI/4.

Orig., hîrtie (20 × 15,5), trei peceţi aplicate.

Dătat după doc. din 1627 septembrie 1—1628 august 31 (nr. 236), unde apare ca martor Vasilie Crucean.

227

1627 (7135) august 7, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gavrilaş pîrcălab de Hotin satul Ojiuvul pe Nistru.

Noi Miron Barnovschii Moghila voevod cu dumnezăiască milă, domnu ţării Moldovii. Iată au venit înnainte noastră şi înnainte tuturor boerilor noştri, mari şi mici, al nostru credincios boeriu, Gavrilaşcu pîrcălabu Hotinului, şi au arătat un zapis de la oameni buni şi bătrîni, anumi Gheorghie Corosteanul Iuraşcovici şi Ostahie chihae de călăraş din Rădăuţi, Bulzul călăraş de acolo i Ionaşco Grozăvăscul din Zastavna şi Carpu vătămanul din Malincic şi Ion vătăman din Vlădicena şi Gheorghie Cornescul din Halice şi Vasălie Ştrenga din Hotin puşcariu, scriind şi mărturisînd întru acel zapis precum au venit înnainte lor Bălan şi fratele lui, Grigorie, şi sora lor Nastasăia, feciorii Udrii din Tescani, de a lor bunăvoia şi iarăş Nastura, fiica Podolenii, nepoata Udrii, de nime nevoiţi nice săliţi, şi au vîndut a lor dreaptă ocină şi baştină, satul anumi Ojiuvul pe Nistru, ce iaste în ţînutu Hotinului. Acela l-au vîndut boeriului nostru, Gavrilaşcu pîrcălabu, drept una sută doaîzăci taleri argintu.

Şi noi dacă am văzut acel zapis că iaste adivărat de la acei oameni buni şi bătrîni, iar noi l-am văzut pe dînsul şi iarăş şi de la noi i-am dat şi i-am întărit boeriului nostru, Gavrilaşcu pîrcălabu Hotinului, acel mai

[1] Mai jos s-a adăugat, mai tîrziu, de altă mînă: méseţa avgost 5 dni, v leat 7134 <1626>.

[2] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

înnainte numit sat, anumi Ojiuvul pe Nistru, cu locuri de moară şi cu locuri de trei iazuri şi cu tot venitul, precum să-i fii lui dreaptă ocină şi cumpărătură şi întăritură şi uric cu tot venitul, lui, neclintit nice odinăoară veci vecinici. Şi alţii să nu să amestice.

S-au scris în Iaş, la anii 7135 ‹1627› avgust 7 zăli.

Sîngur domnul au zis.

Dumitraş ‹cu›[1] vel logofăt au învăţat.

Burileanul ‹a scris›.

Biblioteca Centrală de Stat, VI/3.
Traducere din 1814.
Cu o trad. rusească din acelaşi an.

228

1627 (7135) august 8.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Solca ezerul Luciul cu gîrlele lui.

7135 ‹1627› avgust 8.

Ispisocul domnului de mai sus ‹Miron Bărnovschi› tot pentru darea gîrlelor şi a ezărului Luciul.

Arh. St. Iaşi, DC/181.
Rezumat într-o listă de doc. din 1857.

229

‹1627—1629› septembrie 1, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte lui Ionaşco Cehan mare pitar un sălaş de ţigani.

† Ѡ Мирон Барновскїи Могила воєвода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Ѿже господство ми ѕмилостивѣхом и дадохом и полиловахом на болѣрин господства ми, вѣрнїи Ѡнашко Чехань вел питар, съ єдин сълаш за цигани, на имѣ Маковєи съ сынѣвє єго и съ жена сѧ, єдно радї єго правоювѣрно

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

слѫжбѫ ѥже слѫжилъ господствѫ ми, дрѣгоѥ радѣ что далъ ѥдинъ конь добрь въ потрѣбѫ господства ми и земскомѫ, Дѣякъ паши, и цѣновалѣом того конь радѣ ѥдна сто ѫги.

Того радѣ да ѥст ємѫ правою холопи цѵгани, съ въсѣи доходом. И ни да сѣ не ѫмышлѣт.

Пис ѫ їас, в лѣт ×ѕрлд сєптємврїи а.

† Сам господинъ велѣл.

Ио Мирон Брънковски воєвода <m. p.>.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit şi am dat şi am miluit pe credinciosul boier al domniei mele, Ionaşco Cehan mare pitar, cu un sălaş de ţigani, anume Macovei cu fiii lui şi cu femeia sa, una pentru dreptcredincioasa lui slujbă, pe care a slujit-o domniei mele, alta, pentru că a dat un cal bun la nevoia domniei mele şi a ţării, lui Diac paşa; şi am preţuit acest cal la o sută de ughi.

De aceea, să-i fie lui drcpţi robi ţigani, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

S-a scris la Iaşi, în anul 7134 septembrie 1.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.

Arh. St. Buc., A. N. MCCXCVI/1.

Orig. hîrtie (30,5 × 19,5), pecete mică, timbrată.

Văleatul greşit. La 1625 nu domnea Miron Barnovschi; Ionaşco Cehan este încă vornic în 1626 noiembrie 1, mare pitar este numit după 1627 martie 13.

230

<1627 septembrie 1—1628 august 31> 7136.

Miron Barnovschi voievod întăreşte împărţirea ocinelor între rudele familiei Şăptelici.

Leat 7136 <1627—1628>.

Carte de la Miron Bărnovschi Movila voevod. Adecă au avut zi înnaintea domnii mele Gavrilcea, fratele Lupului cupariul, şi fetele Gligorcei Şăptelici cu giupîneasa lui Vasilie Şăptelici ce au fost hatman derept o parte de ocină de sat din Rătumpăneşti şi direpţ 9 cai neînvăţaţi şi direpţ alte bucate, ce au dzis că acea parte de ocină au fost a Gligorcei şi acei

www.dacoromanica.ro

cai şi acele bucate le-a luat Vasilie Şăptelici hatman, deac-au murit fratesău Gligorcea Şăptelici. Deci cînd au fost la dzi, iar Gavrilcea şi fetele Gligorcei lui Şăptelici n-au venit la dzi, ci au rămas de dzi şi din toată legea dinnaintea domnii mele. Iar giupîneasa lui Şăptelici hatmanul au venit la dzi şi au adus carte de mărturisanie de la Dumitraşco Şăptelici şi de la alţi oameni buni, scriind, cînd ş-au înpărţit ei, tustrei fraţii ei, ocinile, s-au venit în partea lui Vasilie Şăptelici hatmanul partea din Nemirceni şi a patra parte din Zahăreşti şi 6 jurebii în Rătumpăneşti cu moară. Iar în partea Gligorcei s-au venit a patra parte de Vascăuţi cu moara de acolo şi cu sladniţă şi 6 jirebii în Tălhăreştii şi a patra parte din Slăvniceni şi cu hălăşteu. Iar în partea lui Dumitraşco s-au venit a patra parte din sat din Zahareşti cutul de sus şi curţile şi moara şi a patra parte din Slăvniceni şi 6 jirebii în Cămăzari. Iar de rîndul cailor mai mult de patru cai n-au avut şi zece iape şi patru boi şi patru vaci. Deci acele iape le-au dat lui Alixandru vodă, dreptu Şăptelici hatmanul. Şi dirept acele iape datu-le-au Şăptelicioe a patra parte de sat din Văscăuţi cu totul lui Anton iar caii şi acele vaci le-au luat Dumitraşco Şăptelici cu fetele Gligorcei de la giupîneasa Şăptelicioae.

Deci domniia mea şi cu tot sfatul nostru socotit-am, deac-am văzdut acea carte de mărturie de la Dumitraşco Şăptelici şi am aflat lege că o pîrăscu fară ispravă, deci giupîneasa Şăptălicioae hătmăneasa s-au îndreptat dinnaintea domnii mele. Şi de acmu înainte să nu mai pîrască Gavrilcea şi fetele Gligorcei pre giupîneasa Şăptelicioae de această pîră, nici odinioară în veci, înaintea cărţii domnii mele.

Arh. St. Buc., ms 628 f. 516.
Copie.

231

‹1627 septembrie 1 — 1628 august 31› 7136.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gheorghie pîrcălab de Neamţ părţi de ocină la Durneşti şi Mănăileşti.

Ispisoc de la Miron Bărnovschie vodă leat 7136 ‹1627—1628›, întăritură lu Gheorghie pîrcălabul de Neamţu precum au cumpărat de la Ioana şi ficiorii ei, fata Cozmii, nepoata Durnii, partea ei din Durneşti. Şi iarăş au mai cumpărat Gheorghie o parte de sat din Mănăileşti de la Lupul, sin Ilie.

Arh. St. Iaşi, CXL/60.
Rezumat.

www.dacoromanica.ro

232

‹1627 septembrie 1 — 1628 august 31› 7136.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte lui Gligorie Hruci vornic satul Siliştea din ţinutul Hotin.

Leat 7136 ‹1627—1627›.

Ispisoc de la Miron Barnovschi Movila voevod. Domniia mea m-am milostivit şi am dat ş-am miluit pe sluga noastră, Gligorie Hruci vornic, cu un sat anume Siliştea supt Turbureni, ce iaste în ţinutul Hotinului, pentru slujbă ce ne-au slujit domnii méle şi pământului cu dreptate, ca să-i fie lui dreaptă ocină şi moşii şi feciorilor lui cu tot venitul nerăşuit în veci.

Arh. St. Buc., ms 628 f. 510 v.
Rezumat.

233

‹1627 septembrie 1 — 1628 august 31› 7136.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ionaşcu Coşăscu jumătate din satul Ivăneşti.

7136 ‹1627—1628›.

Un ispisoc de la Miron Bărnovschii Movila voevod, întăritor lui Ionaşcu Coşăscul pi giumătate de sat din Ivăneşti, parte di sus, că au cumpărat-o de la Ifrim ot Ivăneşti, după mărturiia ci au arătat domnei sali, Ionaşcu şoltuzul din Vasluiu cu 12 pîrgari, pi cari au cumpărat-o drept 14 galbini.

Arh. St. Buc., Schitul Golgota, III/8, nr. 7.
Rezumat din 1817

www.dacoromanica.ro

234

‹1627 septembrie 1 — 1628 august 31› 7136, Roman.

Buda şoltuzul cu 12 pîrgari din tîrgul Roman întăresc vînzarea unei ocine, făcută de Ilina, fiica lui Gligorie, lui Eremia, la Săcuiani.

† Adică eu Buda şo‹ltuz›[1] din tîrg di Roman şi cu doisprădzéci pîrgari şi oameni buni orăşéne ‹a›[1]nume Onica şi Bîrlibaş şi Vasilie Mălaiu şi Neca neguţătoriul...[1] énia şi Esarriu şi Costin şi Ionaşcu Rusul şi Dumitraşcu...[1] icua şi Chirila bărbiiariul şi mulţi oameni buni, orăşéni scri‹em›[1] şi mărturisim cu ces‹t zapis›[1] al nostru cum au venit înnaintea noastră Ilina, fata lui Gligorie, cum de bunăvoia ei, de neme înbiiată nici înpresurată, au vîndut a ‹ei dir›[1] eaptă ocină ce au avut . . . .[1] o au vîndut Erimiei lu ‹Vîrnav›[1] deriptu trei‹dzăci şi cinci›[1] de bani buni ca să hie lui ocină şi moşie.

Şi pre mai mare credinţă ne-am pus şi pecétea oraşului şi ale noastre şi ca să aibă a-şi faci şi derése domneşte ‹de pre›[1] acestu zapis al nostru. Aceasta scriem şi mărturisim cu ‹c›[1]estu zapis al nostru, să să ştie.

Pis u Roman, v leat 7136 ‹1627—1628›.

Bibl. Acad., LXXXVI/15.

Orig., hîrtie (30,5×20), cinci peceţi aplicate, dintre care pecetea tîrgului Roman cu legenda, în litere gotice † S CIVIVM DE FORO ROMANI.

EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.*, p. 156.

235

‹1627 septembrie 1 — 1628 august 31› 7136, Orhei.

Grăjdan şi soţia lui, Mărica, pun zălog la Istrăţel de Verejeni ocina şi via lor de la Teleneşti pentru o bute de vin şi cinci berbeci.

† Eto az Grăjdan şi féméia mea Mărica dén tîrgu de Orheiu, de nemene nevoiţi şi nesiliuiţi, şi ne-am pos ocina şi viia ce ni sé alége di‹n› sat din Telenişti, din văile cu fînul şi ţarini şi den pădure şi de unde-i

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

hrana. Déce al pos zălog la Istrăţel de Verejéni de-am luat o bute di vin de 90 de védre derept 27 de taleri bani gata şi 5 berbeci de mesărniţi de rin 5 galbeni. Dé‹ci›[1] le-am luat denaintea mulţi omeni buni, şi bătrîni şi teniri, denaintea lui Iani cel bătrî‹n›[1] de tîrgu de Orhăiu şi denaintea ‹lui Za›[1]harie de Verejéni şi denain‹tea›[1] lui Miron de Zăhăcani şi denaintea lui Romaşco meserceul de tîr‹g›[1] de Orhăiu şi denaintea lui Onaşco Bulmedzea de tîrgu şi denaintea lui Precom sellar din tîrgu şi denaintea a mulţi omeni buni, teniri şi bătrîni de pre pregiur. Şi na estu zapis ne-am pus şi peceţile.

Pis Orheiu, v leat 7136 ‹1627—1628›.

Arh. St. Iaşi, CXCI/5.
Orig., hîrtie (32,5 × 19,5), şase peceţi aplicate.

236

‹1627 septembrie 1 — 1628 august 31› 7136, Păuneşti.

Ileana comisoaia şi fratele ei Vasilie din Turcineşti vînd lui Dabija din Păuneşti jumătate din satul Turcineşti în gura Trotuşului.

† Сїи записе сътворил аз, Илѣна комисоаа, и брат мои. Василїе Бобок. сыни Циган ѣтавѣл wт село Тѹрчинещи[2]. Înşine de a nostră bunăvoe, de nimene nevoit şi neînpresuraţi, am vîndut a nostră direaptă moşie, giumătate de sat din Turcineşti, ce iaste în gura Totruşului, unde dă în Siret. Acéia ocină de moşie am vîndut Dabijăi de Păuneşti, dereptu cindzăci de taleri bătuţi, ca să-i hie lui direaptă moşie şi cumpărăt‹ură›[3] cu tot venitul, acea giumătate de sat şi în cîmpu şi în selişte şi în apă şi în dumbravă, denaintea popei Andre...[3] pop‹ii› Dumitru i pop‹ii›[3] Ilea i Vasilie Crucean şi Necu...[3] Arhip de Dănăeşt i Ionaşco Putna biv vornic, Ţuţuian...[3] han ot Todireşti i Ghiorghie ‹ot›[1] tam i Piialeş, sin Nechifor ot ‹Jev›[3]réni, Iosip ot Dănăeşti, Erimiia Puful ot Turburea, toţi cîţi s‹int›[3]u scriş am fostu în tocmală.

[1] Omis.

[2] + Acest zapis l-am făcut eu, Ileana comisoaia, şi fratele meu, Vasilie Boboc. fiii lui Ţigan vătaful din satul Turcineşti.

[3] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Deacă am vădzut tocmală şi deplin plată, ni-am pus şi peceţile, să să creadză.

Ѯ сѣло Пъѳнєцин, лѣт ×ѕ҃рлѕ҃.

Йз, йрХнп дїак, пнсал [1].

Arh. St. Iaşi, CCXI/5.
Orig., hîrtie (32 × 19,5), şase peceţi aplicate.

237

‹1627 septembrie 1 — 1628 august 31› 7136, Drăgeşti.

Ionaşco, fiul lui Maxin din Drăgeşti, vinde o livadă la Drăgeşti, dinspre Dămieneşti.

† Adecă eu Ionaşco, sin Macsin ot Drăgeşti, însumi pre mine mărturisăscu cu cest zapis al mieu cum am vîndut o livadă ce iaste la unghiu, despre Dămieneşti, ce au fost vîndută de părinţii noştri lui Nicuoară. Iară eu o am răscumpărat din putere mea, fără de alţi fraţ ai miei. După acea o am vîndut fratelui nostru, lui Vicol, drept 14 zloţ bătuţi ca să hie lui direaptă moşie şi ocină neclătită în veci şi ficiorilor săi, denainte lui Ion Prăvălici i Toader Zăpalce, tije ot Drăgeşti i Constantin, sin Cîrstea, i Ionaşco, sin Căliniscul.

Deci noi, dacă am văzut şi platä deplin, de la noi am făcut zapis ca să-ş facă şi ispisoc domnescu. Aceasta scriem.

Şi pre mai mare credinţă ni-am pus şi peceţile, să hie de credinţă.

U Drăgeşti, let 7136 ‹1627—1628›.

Arh. St. Iaşi, CDXLIX p. 97.
Copie din 1828.

EDIŢII. „Teodor Codrescu", II, p. 85.

238

‹1627 septembrie 1 — 1628 august 31› 7136, Iaşi.

Puiul şi soţia sa Candachia dau mărturie că ei n-au vîndut lui Cîrstea locuri în Măstacăn.

† Adecă eu Puiul scriu şi mărturosesc cu aestu adevărat zapis al nostru, şi cu femeae me Candachiia, precum n-am vîndut nemică Cîrstei,

[1] În satul Păuneşti, anul 7136 ‹1627—1628›. Eu, Arhip diac, am scris.

www.dacoromanica.ro

ce am zelojet loc de o casă şi un pămînt în Poiană-Lungă şi unul de loveşte în Ciu<n>gi şi o poeniţă den del, ce loveşte în Valea Uleului, pentru 5 flori<n>ţi.

Vădzindu eu că-m înpresură moşie, i-am întoros bani<i> înnapoi Cîrstéi denainte satului Măstiacăn : au fost Ionaşco Mititéle şi Filip şi Andreian şi denainte Lucăi şi denainte Simei şi denainte lui Pătraşco şi denainte lui Nechitei şi denainte a tot satul Măstacănnului precum ştim noi toţî cu sufletele nostre precum Cîrstea n-a[a]re nice o treabă, nice feciori<i> lui, la moşeia lor, nice în cîmpu, nice în poeni, nice în pomeţ, nice în pădure, nice în tot lecul Puiului.

Aşe ştim noi cu sufletéle nostre şi pentru mai mare credinţă ne-am pus şi péceţile, ca se se ştie.

Şi eu popa Larion am scris zapisul ca se se ştie.

Ias, v leat 7136 <1627—1628>.

Mititéle.

Filip.

Lucăi.

Simeon.

Petraşco.

Bibl. Acad., MCDLXXXVIII/70.
Copie.
O copie din sec. al XIX-lea la Arh. St. Iaşi, DCCXCI f. 394.

EDIŢII. Stoide-Turcu, *Doc. Neamţ (sec. XVI—XVIII)*, p. 18—19.

239

<1627 septembrie 1 — 1628 august 31> 7136.

Cîrste dă mărturie lui Puiul că a primit înapoi de la acesta banii pentru locurile din Măstacăn puse zălog.

† Adecă eu Cîrste scriu şi mărturisescŭ ficiorilor miei şi nepoţilor mie precum au fost jelojit Poiul o vatră de casă şi un pomîntu în ţarină şi o delniţă în Poiana-Lungă şi o poiniţă din d<e>al desupra Uliuului. Puiul a vinit cu o carte domnească şi m-au opritŭ de la moşiia lui şi mi-au dat bani<i> deplin, cu ce mi-au fost, dinainte lui Ionaşco Mititeli şi denainte Simei şi dena<inte>[1] lui Simion Portărescul.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

Deci iată că i-am făcut şi eu zapis pentru să nu-mi împresur sufletul, nice din sămenţenie nostră la moşie lui, că din zapisăl mieu nu l-am ras, ce i-am făcut mărturie.

Ias, v leat 7136 ‹1627—1628›.

Ionaşco.

Cîrste.

Arh. St. Iaşi, D/34.
Orig., hîrtie (19,5×10).
Copii din prima jumătate a sec. al XIX-lea, ibidem, D/35 şi DCCXCI f. 394.

EDIŢII. Stoide-Turcu, *Doc. Neamţ* (*sec. XVI—XVIII*), p. 19.

240

‹1627 septembrie 1 — 1628 august 31› 7136.

Tofana şi Anisia, fiicele lui Dabija mare ceaşnic, vînd fratelui lor Ghione părţile lor de vie din satul Georzeşti.

† Ѩ сїи ѣст записе за копѣжно како ѡ ѡставил сѣ сѣстри Гїѡне ѡт сило Цорзъщици ѡставил сѣ Тофана и сѣстра ѥи Ѩннѣсїѧ, дъщи Дабижѣ вел чѣшник бнѣши, и продал своѥ чѧсти ѡт виноград ѡтцѣм ѥго Дабижи ѡт сило Цорзъщици ѡставил сѣ брат ѥго Гїѡни, сынъ Дабижи. И платил им неплъно платно пѣт[1] зги жилти. Та продал им чѧст ѡт сїѥ что прихѡдит им съ сѣстѣм дохѡдѣм им, никим нипоножденн дне принесловенн, нъ продал за доброю волѣ им брат ѥго, Гїѡнн. И дал Гїѡнн пѣт[1] зги жѫлти ѡт прѣд ѥрѣѕ Костин ѡт Ѩъцкани и прѣд Скїѣ, книгнна Дабижи, ‹и›[2] прѣд Ѯпрѣ дїакон ѡт Ѩр ....[2] зѣт...[2] ѡт Хо.....[2] и прѣд Тодер Нѣгол и Бълан и прѣд Ѡѡн, зѣт поп Костин, и Костантин и прѣд Ѩѣка, зѣт поп, и прѣд Ѡѡн, сынъ Ѩндрю, и ѡт прѣд Истратїѥ, сынъ Бачѫл, и ѡт прѣд многи люди старн и младї.

За сїи свѣдѣтелствоѥм и поставнл и печатн. ×зрлѕ.

† Iar acesta este zapis de cumpărătură, cum s-au lăsat surorile lui Ghione din satul Geordzăşti, s-au lăsat Tofana şi sora ei, Annăsia, fiicele lui Dabijea fost mare ceaşnic, şi au vîndut părţile lor de vie, ale tatălui lor, Dabijea, din satul Geordzăşti, şi le-au lăsat fratelui lor, Ghioni, fiul lui Dabijea. Şi le-a plătit deplin . . .[3] ughi galbeni. Aceasta i-au vîn-

[1] Text răzuit, peste care s-a scris ѣт.
[2] Loc rupt.
[3] Text răzuit, peste care s-a scris ulterior cuvîntul cinci.

www.dacoromanica.ro

dut-o, partea lor de vie, care li se cuvine lor, cu tot venitul, nesilite de nimeni nici asuprite, ci au vîndut de bunăvoia lor fratelui lor Ghioni. Şi a dat Ghioni... [1] ughi galbeni, dinaintea preotului Costin din Măţcani şi dinaintea Schivii, cneaghina lui Dabijea, ‹şi› [2] dinaintea lui Oprea diacon din Ar... [2], ginerele . . . . [2] din Ho . . . . [2] şi dinaintea lui Toader Neagol şi Bălan şi înaintea lui Ion, ginerele popii Costin, şi ‹a lui› Costantin şi înaintea lui Luca, ginerele popii, şi înaintea lui Ion, fiul lui Andreiu, şi dinaintea lui Istratie, fiul lui Baciul, şi dinaintea a mulţi oameni bătrîni şi tineri.

Pentru aceasta mărturisim şi am pus şi peceţile.

7136 ‹1627—1628›.

Bibl. Acad., DLXIV/52.
Orig., hîrtie (33 × 20,5), opt peceţi aplicate.
Cu o trad. din 1921, ibidem, DLXIV/53.

241

‹Circa 1627 septembrie 1 — 1628 august 31›.

Mîrzea face schimb de vie cu cumnatul său Ghione, primul dînd vie la Georzeşti, iar al doilea la Cruce.

† Adecă eu, Mîrzea, ginerele Dabijei, scriu şi mărturisescu cu ceastă scrisoare a mea cum eu de bunăvoe mea, di neme nevoit nici înpresurat, am făcut schimbătură cu cumnatu-mieu, cu Ghione, feciorul Dabijei, de i-am dat partea mea de vie de la Georgeşti şi mi-i-au dat partea lui de vie de la Cruce cît i s-au venit, a şésea parté. Însă de voiu avea eu vreo nevoe despre unchii noştri pentru acea vie, să aibă a mérge Ghione să stea cu mene de faţă la pîră. De ne vor scoate unchii noştri dintr-acéia vie de la Cruce el să aibă a-mi plăti partea mea de vie de Geordzăşti cu bani 25 potronici [3].

Şi într-aceasta tocmală a nostru fost-au Gavril Cernat şi popa Ion de Floreşti şi Obréjie şi Păcurar şi Chirvasie şi Dubinschi şi alţi mulţi oameni buni şi de prinprejur megiaş.

---

[1] Text răzuit peste care s-a scris ulterior cuvîntul cinci.
[2] Loc rupt.
[3] În text: poc.

www.dacoromanica.ro

Şi pre mai mare credinţă pusu-ne-am şi peceţile nostre, да сѣ знаєт. Eu Mîrzea iscal.
Toderaşco . . . . [1] iscal [2].

Bibl. Acad., DLXIV/126.
Orig., hîrtie (30 × 20), şase peceţi aplicate.
Datat după doc. anterior.

242

‹Circa 1627 septembrie 1 — 1628 august 31›.

Toderaşco diac vinde cumnatului său Ghione vie la Georzeşti.

† Eu Toderaşco diiac scriu şi mărturisescu cu ceastă scrisoare a mea cum eu de bunăvoia mea, de nime nevoit nici înpresurat, am vîndut partea mea de vie de la Geordzăşti derept . . . . [3] potronici [4] cumnatumieu, lui Ghione.

Şi într-aceasta tocmală a noastră fost-au Gavril Cernat şi Chirvasie şi Păcurar şi Bălan şi Dubinschi şi Mafteiu şi mulţi oameni buni şi diprenjur megiiaş.

Şi pre mai mare credinţă ne-am pus şi pe‹ceţ›[5]ile noastre. Aceasta scri‹em› [5] şi mărturisi‹m›[5] da znaet.

Toderaşco . . . . [1] iscal ‹m. p.›.

Bibl. Acad., DLXIV/127.
Orig., hîrtie (30 × 19,5), şase peceţi aplicate.
Datat după doc. anterioare din 1627 septembrie 1 — 1628 august 31.

243

1627 (7136) septembrie 22, Iaşi.

Mari boieri dau mărturie pentru vînzarea făcută de Costantin şi Vasilie, lui Iurdachie pentru vii la Cotnar.

† Сѣ оубо мы, Дмитрашко Щефан вел логофет и Гангѣ вел дворник и Никодръ Хетман и пръкълаб Свчавскїи и Лвпвл вел спътар и Пътрашко Башотъ

[1] Cîteva litere indescifrabile.
[2] Semnături autografe.
[3] Text cu cifre asupra cărora s-au făcut modificări.
[4] În orig.: poc.
[5] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

вторн лвгофет и Бѫхѫш лвгофет и прочїнѫ колѣри[1]. Adecă au venit înnaintea noastră Costantin şi Vasilie, frate-său şi surorile lor . . . . .[2], feciorii Măriicăi Păntoae, fétei Gîrbei de Roman, şi au pîrît de faţă înnaintea noastră pre Iurdachie . . . .[2] derept nişte vii cu crame la Cotnar ce-au cumpărat de la înma lor, de la Măriica Păntoae, derept patru sute de zloţi bătuţi, şi aşe-au dzîs că acéle vii le-au vîndut fără ştirea şi fără voia lor.

Deci noi le-am făcut lége ca să-i dea banii lui Iurdachie şi să-ş ţie viile. Intr-acea ei n-au avut de unde-i da banii, ce de iznoavă s-au tocmit cu Iurdachie, de bunăvoia lor, dinaintea noastră, şi i-au vîndut acea vii cu crame şi le-au mai dat şi lor Iurdachie o sută de zloţi bătuţi. Deci noi, deac-am vădzut a lor de bunăvoe tocmală, noi încă i-am făcut lui Iurdachie acest zapis de mărturie ca să-i hie de credinţă pînă-ş va face şi deres domnescu. Şi mai pre mare credinţă pusu-ne-am şi peceţile într-acest zapis ca să să ştie.

Ѡ Іас, ×ѕр҃лѕ септѣмвр҃їѣ к҃в.
Дѕмитрашко Щефан вел лвгофет.
Пз Гїнгѣ вел дворник m. p.
Никоаръ Хатман.
Лѕпѕл вел спѫтар.
Дѕмитрѕ Бѫхѫш лвгофет[3–4].

Arh. St. Buc., Col. Doc. Moldova I/7.
Orig., hîrtie (32 × 19,5).

244

1627 (7136) septembrie 24, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Secul părţi de ocină în satele Plotuneşti, Oideşti şi Ioneşti din ţinutul Suceava.

† Іѡ Мирон Бърновскн Могнла воевода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскон. Dat-am cartea domniei méli rugătorilor domniei méle, egumănului şi a tot săborul de la svînta mănăstire de la Săcul, spre-

[1] + Iată dar noi, Dumitraşco Ştefan mare logofăt şi Ghianghea mare vornic şi Nicoară hatman şi pîrcălab de Suceava şi Lupul mare spătar şi Pătraşco Başotă al doilea logofăt şi Buhuş logofăt şi ceilalţi boieri.
[2] Loc alb.
[3] La Iaşi, 7136 <1627> septembrie 22. Dumitraşco Ştefan mare logofăt. Eu Ghianghea mare vornic. Nicoară hatman. Lupul mare spătar. Dumitru Buhuş logofăt.
[4] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

acéia să hie tari şi putérnici cu cartea domniei méle a ţinea şi apăra ocinele şi viile şi toate bucatele lui Vicol, ce-au fost pîrcălab, şi a femeii lui, Mărica, o parte de ocină den sat den Plotuneşti şi o parte den sat den Oideşti şi o parte de ocină den Ioneşti, ce sîntu în ţînutul Sucévei, cît să va alége partea lor, cu hăleştée şi cu mori, tot să aibă a ţinea, şi pométe şi prisăci şi tot venitul, ce va hi dentr-acéle trei părţi de ocină den trei sate, ce scrie mai sus, şi cai şi boi şi vaci şi oi şi stupi şi haine şi toate bucatele, cîte vor hi rămas pre urma lui Vicol pîrcălabul şi a giupînései lui, a Măricăi, şi viile de la Cotnari, cîte vor hi avut, toate să hie a sventei mănăstiri a Săcului, pentru căce aiasté toate le-au dat ei sventei mănăstiri cu limbă de moarte, direptu sufletele lor.

Direptu acéia nime întru n<emică>[1] să nu cutédze a să amesteca preste cartea domniei méle. Într-altu chip să nu hie.

Ѯ Іас, в лѣто ×ЗРЛS сєптємвріѥ КѦ.
† Господнъ сам вєлѣл.
Ию Мирон Брънковскн воєвода <m. p.>.
Шандр <пнсал>[2].

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, CXIII/7.
Orig., hîrtie (31,8 × 19,5), pecete aplicată.

245

1627 (7136) octombrie 8, Hreasca.

Lupul din Giurgeşti şi soţia sa Anuşca împart fiicelor lor ocinile lor din Mereşti şi Giurgeşti.

† Adecă eu Lupul de Giurgeşti şi cu feméia mea Anuşca dăm ştire cu ceastă scrisoare a noastră cum noi de bunăvoia noastră, de nime nevoiţi nice înbiiaţi, am înpărţit ale noastre dirépte ocine de moşie şi de cumpărături, ce am avut din sat din Mereşti şi din Giurgeşti, feciorilor noştri Măriicăi şi Odochiei, fétei nostre Ciorcei, şi Anniţei. Şi am dat fétei noastre Măriicăi partea de moşie ce am avut în Mereşti, dinn-a şésea parté d<e sa>[1]t de Mereşti giumătate, loc de trei case cu tot venitul, iar nepotei noastre Odochiei i-am dat loc de trei case din partea den gios

[1] Loc rupt.
[2] La Iaşi, în anul 7136 <1627> septembrie 24. + Domnul însuşi a poruncit. Io Miron Bărnovschi voievod. Şaidîr <a scris>.

www.dacoromanica.ro

despre ţarină ce să chiiamă din cutul Stănigeanului, ce ne iaste noao direaptă schimbătură cu Cîrstea Cucoranul, nepotul Stănigeanului, pentru direaptă moşiia noastră ce am avut în Boteşti, iar fétei noastre Anniţei i-am dat trei jirébii, ce ne au fost noao de moşie din partea din sus, şi cu casele noastre şi cu pomăt ce iaste pre lingă case; iar nepotei noastre, Odochiei, pentru case i-am dat un loc de prisacă ce am avut preste Şomuz cu tot pomătul şi livadă supt prisacă. Iar dintr-apă, din hăleşteu ce am făcut noi şi din moară, să le fie în doao Odochiei şi Anniţei. Iar din vecini ce-am avut de moşie, tocmit-am să i să facă trei vecini cu case pre parte unde am dat Odochiei. Iar locul să ţie Odochiia pînă în pîrîu. Iar ce va tréce mai mult din gios în capul vetrei, loc de livezi, să le fie înpărţitoare pre acel cut a Stănigeanului, cine cumu i s-a veni după ocină.

Şi această tocmală o am făcut dinnaintea lui Ionaşco şi a lui Simion Mălai şi Gheorghie frate-său şi a lui Nicolae, fecior lui Vîrlan, şi a Condrei de Selişte.

Derept acea, nime să nu aibă a strica sau a răsipi tocmala şi înpărţeala ce am înpărţit noi feciorilor noştri mainte de moartea noastre. De aceasta mărturisim, să să ştie.

Pis u Hreasca, leat 7136 <1627> octomvrie 8 dnî.

Az Simion Mălai însumi cu mîna mea am scris.

Az Simion Mălai.

Eu Ghiorghiţă Mălai.

Nicolai iscal [1].

Bibl. Acad., CLVII/118.
Orig., hîrtie (32 × 21,3), patru peceţi aplicate.

246

1627 (7136) octombrie 20, Suceava.

Miron Barnovschi voievod dă lui Lupul mare vornic de ţara de sus un vecin al domniei în schimbul altui vecin al vornicului, pus la cetatea Sucevei pentru „treaba armelor" domniei.

† Їw Мирон Бърновскїѣ Могнла воєвода, божїю мнлостїю господаръ земли Молдавскои. Ѡже господство мн оумнлостивнѫмъ сѣ и помнловаѫмъ на наш вѣрнїи и почѣтеннїи болѣрин, Лѵпѵл вел дворник горнѣй земли, съ един сѵсед именѣм Ѡнофрею да вн его понесет къ своего села ѵ Рѵсн, что ест емѵ пакиже даніѣ wт господства мн, что тот соусед бнл прав господарѣскїи wт село Елъкънецин. И господство мн възѣѫмъ wт него дрѵг сѵсед именнм Патрнкїѣ и

[1] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

поставнѫом его в градъ господство мн Сѵчавстѣн бнтї за потрѣвѣ wръжїам господства мн.

Тѣм радї како да ест емѵ тот сѵснд Ѳнофрею правїн сѵснд в село Рѵсн wтнннѵ и врнк и потвръжденїе, непоколѣбнмѵ нйколнже на вѣкн.

Того радї н вн врѣдницн wт Сѵчавъ въ нничтоже да не смѣнте его валовати нйколнже, прѣд снм листом нашнм.

Ѵ Сѵчавъ, в лѣт ×ѕрлѕ wктомврїе к҃.

† Сам господнн̃ъ велѣл.

Нш Мирон Брънновскн воєвода <m.p.>.

† Мънжѣ <писал>.

† Io Miron Bărnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit şi am miluit pre credinciosul şi cinstitul nostru boier, Lupul mare vornic de ţara de sus, cu un vecin anume Onofreiu, ca să-l ducă în satul său, la Ruşi, care îi este de asemenea danie de la domnia mea. Acest vecin a fost drept domnesc, din satul Vîlcăneşti. Şi domnia mea am luat de la el alt vecin anume Patrichie şi l-am pus în cetatea domniei mele, Suceava, să fie pentru treaba armelor domniei mele.

Pentru aceasta, să-i fie acest vecin Onofreiu vecin drept în satul Ruşi, ocină şi uric şi întărire, neclintit niciodată în veci.

De aceea şi voi, ureadnici din Suceava, să nu îndrăzniţi să-l tulburaţi cu nimic, niciodată, înaintea acestei cărţi a noastre.

La Suceava, în anul 7136 <1627> octombrie 20.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.

† Mînjea <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CXLI/1.
Orig., hîrtie (31 × 19,5), pecete timbrată.

247

1627 (7136) octombrie 27, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod porunceşte dregătorului, şoltuzului şi pîrgarilor Sucevei să nu tragă pe vecinii mănăstirii de la Eţcani la obligaţiile tîrgului.

† Нш Мирон Бърновскїн Могнла воєвода, божїю мнлостїю господаръ земли Мѡлдавскон. Scriu domniia mea la sluga domnii mêle, la diregătoriul de

www.dacoromanica.ro

tîrg de Suceavă, şi la şoltuz şi la pîrgari şi la toate slugile domnii méle, cîţ veţ înbla cu slujbele domnii méle prin tîrg. Deaca veţi vedea cartea domnii méle iar voi să lăsaţi în pace vecinii sventei mănăstiri de la Eţcani, carii şăd acolea pre lîngă mănăstire, întru nimică să nu-i învăluiţi cu tîrgul nici la său, nici la piei, nici la alte angherii, cîte sintu pre alţi tîrgoveţi, pentru căci nu iaste acel sat scris cu tîrgul, ce să vă plătiţi voi nevoile voastre cum le veţi putea, iar vecinii sventei mănăstiri să-i lăsaţi în pace cum scriu şi alte cărţi ce au de la alţi domni şi de la domniia mea.

Aceasta vă scriem. Mai multă jalobă să nu vie la domniia mea, că de va mai veni jalobă că-i învăluiţi, bine să ştiţi că veţi hi de mare certare de la domniia mea, care certare voao nu vă va plăcea. Инако не бъдет.

Ѯ Іас, хзрлѕ wктомвр҃ї҃ѥ к҃ѕ.
† Сам господинъ вел҃ѣл.
Ив Мирон Бръновски воевода <m. p.>.

Parohia catolică din Iaşi, Documente, pachet I, nr. 1, f. 2.
Orig., hîrtie, pecete aplicată, căzută.

EDIŢII. Ungureanu, *Date inedite*, p. 87—88 (cu facsimil, p. 85).

248

1627 (7136) octombrie 29, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod porunceşte slugilor domniei să nu tulbure satul Uricani al m-rii Sf. Sava din Iaşi, fiind scutit de dări, în afară de darea împărătească.

† Ив Мирон Бърновскїѥ Могила воевода, божїю милостїю господаръ земли Молдавской. Пишем господство ми въсѣм слугам господства ми, работником и нашаром и сълѹгѣром и горщинаром за wвци и за свини и десѣтником за пчели и глобником и дешѵгѵбинаром и къмънаром и прочїи елици кют ходите съ слѵжбаѫ господства ми по волост .....[1].

Тѣм радї ако взрите сес лист господства мї а вы да имаите wставитї велма вмирно село свѣтѣи монастир називаемаго Свѣты Сава, на имѣ Оѵрканїи[2] за трндесѣт wвец и десѣт вепри господарскиѫ wт горщинив и по двадесѣт пчел

[1] Text răzuit, peste care s-a scris ulterior Ѳрхеюскою.
[2] Cuvînt retuşat ulterior în Хоѵрнаканїи.

www.dacoromanica.ro

господарскиѫ за десѣтинѹ и за глобе и за дешѹгѹбине и за камънъ и за работ и за ілиш и за сѹлѹѕ и са йниѫ ман подробниѫ ангерїаѫ, еже сѹт на ниѭ ѕбоги господства ми. Тъкмо за имает ѡни датї дан царска, а за йниѫ за въсѣѫ да бъдет ѹмирно колико вище пишем.

Болше да не смѣнте валобатї на ниѫ прѣд сим листом господства ми, ани печатлѹйт да не къспросите ѡт ниѫ, почто господство ми промилостивйѫом сѣ и ѡставиѫом за въсѣѫ еже вишепишем, да бъдет за потрѣбѹ свѣтѣи монастир. Так да знанте, инако да не бъдет.

Ѹ Іас, въ лѣто ×ѕ҃рлѕ ѡктомврїе к҃ѳ.

† Сам господинъ велѣл.

Ио Мирон Бръновски воевода <m. p.>.

† Мънжѣ <писал>.

† Io Miron Bărnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem domnia mea tuturor slugilor domniei mele, rabotnici şi ilişari şi sulgeri şi gorştinari de oi şi de porci şi desetnici de stupi şi globnici şi deşugubinari şi cămănari şi alţii, cîţi veţi umbla cu slujbele domniei mele prin ţinutul . . . . . [1].

Pentru aceasta, dacă veţi vedea această carte a domniei mele, voi să lăsaţi în pace satul sfintei mănăstiri numite Sfîntul Sava, anume Uricanii [2], pentru treizeci de oi şi zece vieri domneşti de gorştină şi pentru douăzeci stupi domneşti de desetină şi de gloabe şi de deşugubine şi de camănă şi de muncă şi de iliş şi de sulgiu şi de alte angherii mai mărunte, care sînt asupra altor săraci ai domniei mele. Numai să dea darea împărătească, iar de altele, de toate cîte scriem mai sus, să fie în pace.

Mai mult să nu îndrăzniţi să-i tulburaţi înaintea acestei cărţi a domniei mele, nici pecetluit să nu cereţi de la ei, fiindcă domnia mea m-am milostivit şi am lăsat toate care le scriem mai sus să fie de trebuinţa sfintei mănăstiri. Aşa să ştiţi, altfel să nu fie.

La Iaşi, în anul 7136 <1627> octombrie 29.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.

† Mînjea <a scris>.

Bibl. Acad., DXCI/27.
Orig., hîrtie (31,5 × 19), pecete aplicată, stricată.
Cu o fotocopie ibidem, Fotografii, XXX/49.

EDIŢII. Slav şi trad. Velichi, *Doc. Constantinopol*, p. 530—531.

[1] Text răzuit, peste care s-a scris ulterior: Orheiului.
[2] Cuvînt retuşat ulterior în: Hurilcanii.

www.dacoromanica.ro

249

1627 (7136) octombrie 31, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod porunceşte ureadnicilor de Dorohoi să oprească pe Rugină să lucreze pe ocina de la Şindriceni a lui Onciul Iurașco.

† Ѡ Мирон Бърновски Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Молдавской. Пишем господство ми слугам господства ми, ѵрѣдником ѡт Дорохою[1]. Dămu-vă ştire că ni s-au jeluit sluga noastră, Onciul Iurașco, pre Rugină şi pre alţi oameni, dzicîndu că ară şi cosăscu pre ocina lui în hotarul Şindricénilor, unde iaste ocina lui.

Dereptu acea, deaca veţi vedea cartea domnii méle, iară voi să opriţi tot fînul cît va hi cosit acolea şi arătura ce va hi, să hie pre sama Onciului.

Iară lui Rugină de-i va părea strîmbu, voi să le daţi dzi la domniia mea şi să-ş aducă Rugină şi dirésăle, să vedem cu ce isprăvi ţine acel loc. Сиџе вам пишем. Инако не ѕчинйте.

Ѕ Іас, хр҃ѕ ѡктомвр҃їѳ к҃а.

Сам господинъ вилѣл [2].

Arh. St. Iaşi, CDXXIII/15.
Orig., hîrtie (16 × 19,5), pecete aplicată.

EDIŢII. Ghibănescu, *Surete*, XIV, p. 13

250

1627 (7136) noiembrie 2, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod porunceşte lui Petrea din Piticeni să aibă grijă de averea văduvei lui Dragotă, dăruită m-rii Sf. Sava din Iaşi.

† Ѡ Мирон Бърновски Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Молдавской. Пишем господство ми слѹѕѣ господства ми, Петрѫ ѡт Питичеци [3]. Dau-ţi ştire că domnii méle s-au jeluit rugătorii domnii méle, egumenul şi tot săborul de la svînta mănăstire de la Sveti Sava, pre oamenii giu-

[1] ...Scriem domnia mea slugilor domniei mele, ureadnicilor de la Dorohoi.
[2] Astfel vă scriem. Altfel să nu faceţi. La Iaşi, 7136 <1627> octombrie 31. Însuşi domnul a poruncit.
[3] Scriem domnia mea slugii domniei mele, Petrea din Piticeşti.

www.dacoromanica.ro

pînésăi Drăgotoae, dzicîndu că iaste ea bolnavă, iar fratele ei şi nepoţii ei vădzîndu-o că iaste bolnavă, ei înpraştie bucatele şi le ascundu şi fac cum iaste voia lor.

Dereptu acea, deaca vei vedea cartea domnii <mé>[1]le iară tu să socoteşti cîte bucate vor hi, toate să...[1] ii şi ce vor hi înprăştiat oamenii ei, toate să le strî<ngi...>[1]de unde va hi şi să le da<i>[1] cu scrisoare pre mînule diregă<tor>[1]iului şi vătămanului din Băicéni, pînă va alége Dumnedzău acea giupîneasă, cum va hi, pentru căci au dat ea depreună cu giupînul <ei>[1] toate ocinele şi bucatele lor să hie a sventei mănăstiri c<are>[1] iaste mai sus-scrisă, după moartea ei, cum au arătat înnaintea domnii méle şi dirésă de la dînşii şi domneşti cum le-au dat <mă>[1] năstirei. Aceast-ţ scriem. Инако не вчинитє.

Ѯ Іас, хѕ҃рлѕ ноєвріє ѕ҃.
† Сам господинъ вєлѣл.
† Щєфан <писал>[2].

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iaşi, XLI/1.
Orig., hîrtie (30,3 × 19,2), pecete aplicată, stricată.

251

1627 (7136) noiembrie 8.

Nechita Moţoc şi soţia lui, Ioana, vînd lui Paşco, Ţindiţa şi Cotos, fiii pîrcălabului Blendea, o parte din satul Drăgeşti.

Adică eu Nechita Moţoc şi cu fimeia mea, cu Ioana, înşine mărturisim cu acestu zapis al nostru cum am vîndut partea de ocină din sat din Drăgeşti, ce să va alege parte lui Ion, din tot locul, ş-a Ilincăi şi a fetii sale, Anii, giumătate de parte lor, ce au fost pus la noi zălog pentru dajdie.

Deci noi le-am pus loc[3] zi, ca să ne de banii. Deci ei la zi n-au avut banii să ne dea dreptu cît au fost zălojită la noi. Deci noi am vîndut ace ocină feciorilor Blîndei pîrcălabului, anume Paşco şi Ţindiţa şi Cotos, dreptu 30 de zloţ bătuţ dreptu cît au fost şi la noi zălojită.

[1] Loc rupt.
[2] Altfel să nu faceţi. La Iaşi, 7136 <1627> noiembrie 2. + Însuşi domnul a poruncit. + Ştefan <a scris>.
[3] Aşa în text.

www.dacoromanica.ro

Şi în tocmala noastră au fost Savin pîrcălabul şi Bumbuţa, şoltuzul de Roman, şi 12 pîrgari şi Petreman curălariul şi Gorce Romşe.

Şi pre mai mare credinţa ne-am pus şi peceţile noastre.

7136 <1627> noemvrie 8.

Arh. St. Iaşi, CDXLIX, p. 8.
Copie din 1828.

252

1627 (7136) noiembrie 9, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod porunceşte lui Vasilie comis din Ciupeşti să dea lui Căzan fost postelnic jumătatea din satul Păşcani a lui Isaico pentru datoria ce o are Isaico la Căzan.

† Ѡ Мирон Барновскїи Могила воєвода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Пишем господство мй слѣѕькъ наш, Василїе комис ѡт Чюпєци[1]. Dau-ţi ştire deaca vei vedea cartea domnie méle, iar tu să aibi a mérge la sat la Păşcani şi să opreşti giumătate de sat din Păşcani, partea lui Isaico, şi să dai în mîna lui Căzan ce au fost postélnic ca să aibă a o ţinea el cu tot vinitul, pentru optudzeci de taleri de argintu, ce au zălojit Isaico la Căzan pentru aceşti bani, ce mai sus scriem.

Iar cine va hi de oamenii lui Isaico, de-i va părea cu strînbul, el să aibă a întoarce banii lui Căзan şi să-ş ţie ocina. Şi mai multă jalobă la domniia mea să nu vie. Инако да не бѣдет.

Ѯ Іас, лѣто ×ѕ҃рлѕ̃ ноєврїѥ ѳ̃.

† Сам господинъ вєлѣл[2].

..... и .....[3].

Arh. St. Iaşi, CDXXVII/26.
Orig., hîrtie (31,5 × 20,5), pecete aplicată.

EDIŢII. „Teodor Codrescu", II, p. 82—83.

---

[1] ...Scriem domnia mea slugii noastre, Vasilie comis din Ciupeşti.
[2] Altfel să nu fie. La Iaşi, anul 7136 <1627> noiembrie 9. + Însuşi domnul a poruncit.
[3] Numele uricarului indescifrabil din cauza tăierii marginii hîrtiei.

www.dacoromanica.ro

1627 (7136) noiembrie 9, Iași.

Dumitrașco Ștefan mare logofăt și alți boieri dau mărturie că Ionașco Peaicul sulger cumpără de la Gabăr fost căpitan case pe Ulița Strîmbă în tîrgul Iași.

† Дѹмитрашко Щтефан вел логѡфет и Савин вел спътар и Пътрашко Башотъ вторїн логѡфет и Гїѡргїе Башотъ втор вистѣрник и Лѹпѹл Пръжескѹл и Іѡнашко Пръжескѹл и Іѡрдакїе и Некифор кравецн и Петрѣ и Ѻначѣ и Гїѡргїе Пѹнгъ и Тоадер Пѹнгъ къ снмже пишем и даем знанїю съ сїю нашемѹ запис како прїиде прѣд нами Габѫр бив къпитан, некнм непонѹжденнѹ ани присилован, нж за его доброе волю и продал ѡн прїятелю нашемѹ, Ионашковн Пѣнкѹл сѣлѹгѣр, нѣкнѫ домовн готовн и съ мѣсто что бѹдѹт имати тоа дом, что сѣт ѹ тръг Іаш, на Стѫгнѹ Кривда радї петдесет злоци.

И въстал сѣ пан Ионашко Пѣнкѹл сѣлѹгѣр и заплатил тиѫ пинѣзи исплъно ѹ рѣки Габър бив къпитан ѡт прѣд нами. Тѣм радї да имант ѡн чинитѣ сѣѣ и наредѣнїе господарскиѫ.

За тое свѣдѣтелствонм съ сїи истинїн нашж запис и писанїе.

Ѹ Іас. ×ѕрлѕ ноемврїе ѳ.

Дѹмитрашко Щтефан вел логофет.

Пръжескѹл вел спътар.

Пѹ Гїѡргї Башотж вистѣрник [1].

† Dumitrașco Ștefan mare logofăt și Savin mare spătar și Pătrașco Bașotă logofăt al doilea și Gheorghie Bașotă vistiernic al doilea și Lupul Prăjescul și Ionașco Prăjescul și Iordachie și Nechifor croitori și Petrea și Onacea și Gheorghie Pungă și Toader Pungă, la aceasta scriem și dăm știre cu acest zapis al nostru că a venit înaintea noastră Gabăr fost căpitan, nesilit de nimeni nici asuprit, ci de bunăvoia lui, și a vîndut el prietenului nostru, Ionașco Peaicul sulger, niște case gata și cu locul ce vor avea aceste case, ce sînt în tîrgul Iași, pe Ulița Strîmbă, pentru cinzeci de zloți.

Și s-a sculat pan Ionașco Peaicul sulger și a plătit acești bani deplin în mîna lui Gabăr fost căpitan, dinaintea noastră. De aceea el să aibă a-și face și direse domnești.

Pentru aceasta mărturisim cu acest adevărat zapis al nostru și scrisoare.

---

[1] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

La Iași, 7136 <1627> noiembrie 9.
Dumitrașco Ștefan mare logofăt.
Prăjescul mare spătar.
Eu Gheorghe Bașotă vistiernic[1].

Bibl. Acad., IV/149.
Orig., hîrtie (31 × 19,5).

EDIȚII. Slav și trad. „Teodor Codrescu", II, p. 65—66.

254

<1627> noiembrie 12, Miclăușeni.

Cozma visternicel din Măxinești și alți oameni dau mărturie pentru vînzarea unor ocini din satul Găureni, făcută de Vasilie și frații lui, lui Lupul Prăjescul.

Se ubo mi, Cozma visternicel ot Macsinești i Onuță pitărel ot tam i Nicopoe diiac ot Oboroceni i Pătrașco păhărnicel ot Buțcăteni i Gheorghie ot Lățcani i Cîrstea Epure ot Lungani i Gligorie ot Drulești i Ionașco giudele ot Drulești i Pătrașco Ciurlic ot Lungani i alți mulți oameni buni și de pre înpregiur megiiași, mărturisim cu această scrisoare a noastră cum au vinit înaintea noastră Vasilie și soru-sa Haritona și Chelsiia și Irina și Hilotie, ficiorii lui Ștefan Benea, nepoții lui Văscan Benea, strănepoții Benei bătrînul, și au vîndut a sa direaptă ocină și cumpărătură ce au fost cumpărat tatăl lor Ștefan Benea de la Ghiorghie armașul din trii părți de sat de Găureni giumătate. Aceia parte de ocină au vîndutu-o dumisale Lupului Prăjescul de nime nevoiți nice înpresurați, drept cinzăci de taleri bătuți, din direse ce au avut de la Aron vodă și de la Irimiia vodă. Și direse ce au avut pre ace parte de ocină încă le-au dat în mîna dumisale Lupului Prăjescul, carele-i mai sus scris.

Deci noi, văzîndu făcîndu-le plata deplin, pre mai mare credință ne-am pus și pecețile către această adevărată scrisoare a noastră ca să aibă dumnealui a-și face și direse domnești de pre acestu zapis al nostru. De-aiasta scriem și mărturisimu.

U Miclăușăni, noemvrie 12.
Cozma visternicel ot Macsinești.

[1] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

Onuţ pitărel ot tam.
Gheorghie ot Lăţcani.
Pătraşco păhărnicel ot Buţcăteni.
Pătraşco Ciurlic.
Nicopoe iscaah.
Cîrstea.
Saula ot Macsineşti.
Gligorie.
Ionaşco giudele.

Arh. St. Buc., ms 818 f. 22 v.- 23.
Copie.
Datat după doc. din 1628 martie 6 (nr. 317), prin care se întăreşte această cumpărătură.

255

1627 (7136) noiembrie 13, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod împuterniceşte pe Ştefan diac din Mărgineni să ţină partea de ocină din Birăeşti, ţinutul Bacău, a vecinului său Mogîldea.

† Іѡ Мирон Барновскїи Могила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Молдавскои. Dat-am cartea domniei méle sl<ugii>[1] noastre, lui Ştefan diiac den în Mărginéni, volost Bacău, să hie tare <ş>[1]i putérnic cu cartea domnii méle a ţinea toată partea <de>[1] ocină den sat den în Birăeşti, a vecinului său, a Mogîldei, ce i-a<u fo>[1]st vîndut Ionaşco Birăescul pren<tru>[1] dabile domneşti, cu zapis de <la şol>[1]tujii de Bacău şi de...[1] oameni buni. Iar cui va păr<ea>[1] cu strîmbul, el să vie să stea de <faţă>[1] cu sluga noastră, cu Ştefan, î<na>[1]intea domnii méle sau să-i plătească dabila Mogîldei. Într-alt chipu să nu hie.

Пис ѕ їас, лѣт ×ѕ҃рлѕ ноєврїе гѵ҃.
† Господинъ вєлѣл.

Biblioteca Centrală de Stat, III/8.
Orig., hîrtie (15 × 16), pecete aplicată.
Ca o copie din 1804.

[1] Loc rupt şi şters.

www.dacoromanica.ro

256

1627 (7136) noiembrie 13.

Toader Moţoc şi fratele lui, Nechita, vînd lui Gheorghie pîrcălab de Neamţ jumătate din satul Petreşti.

† Eu Toader Moţoc cu frate-meu, Nechita, înşine mărturisim cu cest zapis al nostru cum am vîndut a noastră direaptă ocină şi moşie, giumătate de sat de Petreşti şi cu giumătate de moară, în tot locul şi în cînpu şi-n pădure, direptu noodzeci şi cinci de galbini, bani buni, dumisale lui Gheorghie pîrcălabul de Neamţu şi giupînései dumisale, Nastasiei, din sat din Costéni.

Şi-ntr-aceasta tocmală au nostră, au fostu [1] Pănteleiu vist‹ernicel› din Hărliceşti şi Pătraşco vist‹ernicel› din Zberăşti şi Zahariia păh‹ărnicel› de acolea şi Toader Beldiman ap‹rod› din Vătămani şi Vasilie Bantăş din Costéni şi Gligorcea păh‹ărnicel› de-acolea şi popa Nicoră de-acolea şi Cozma vist‹ernicel› de Aldeşti şi mulţi oamini buni.

Şi pre urma nostră, nime din ruda nostră să n-aibă a-i întorce. Şi pre mai mare credinţă ne-am pus şi peceţile.

Leat 7136 ‹1627› noemvrie 13 dni.

† Toader Moţoc.

Azŭ Toader Beldiman iscah.

† Trifan diiac iscal [2].

Bibl. Acad., Filiala Iaşi, Fondul Spiridonici, I/63.
Orig., hîrtie (33 × 20), şase peceţi aplicate.

EDIŢII. Ghibănescu, *Ispisoace*, I, partea a II-a, p. 188—189.

257

1627 (7136) noiembrie 15, Criveşti.

Ionaşco Moga vinde lui Dumitru Buhuş vistiernic partea sa din satul Bîrleşti pe Bahlui.

† Adecă eu Ionaşco Moga, feciorul lui Toader Moga, nepotul Mogăei sulgérul, însumi [mă] mărturisescu cu estu zapis al meu, de nime nevoit nice asuprit, şi am vîndut a mea direaptă ocinină şi moşie din satu din Bîr-

[1] Textul „au fostu" este scris deasupra rîndului.
[2] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

leşti, de la Bahluiu, din giumătate de satu a treia parte lui Dumitru Buhuş vistérni‹cu›[1]l dereptu patrudzeci de taleri, cu tot venitu, din tot locul, ca să-e hie lui direaptă cuppărătură.

Şi-‹n›[1]tr-a nostră tocmală au fost omeni buni, anume Costantin Hăbiiac i Căzan Bohmată din Mulcel şi Tănasie din Verăşéni şi Nicoară Vintelescul de Covurluiu şi din‹a›[1]intea a mulţi oameni buni. Şi eu însumi Gligorie Musteaţă am scri‹s›[1] cu a nostră mînă.

Printr-acea, noi toţi mărturisim cum am vădzut aceasta dare şi plată ce mai sus scrie, ca să aibă dum‹n›[1]ealui şi zapis a face[2] domnescu. Pre mai mare credinţă, ne-am pu‹s›[1] şi peceţi‹le›[1] adevére.

Pis ot Criveşti, v leat 7136 ‹1627› noevrie 15.

† Peceat Căzan Bohmată.

Însă dirése ce am avutu pre-acea ocinină au perit cîndu au venit hanul din Ţara Leşească în ţară. Deci, de să voru gă‹si›[1] cînva, u‹n›[1]deva, să n-aibă a se créde la semenţiia mea sau la alţii omeni.

Nicoa‹ră›[1] Ventelescul ‹m. p.›.

. . . . . [3].

. . . . . [3].

Bibl. Acad., CLVII/119.

Orig., hîrtie (33,5 × 20), două peceţi aplicate.

EDIŢII. Codrescu, *Uricariul*, XX, p. 66—67 (cu data 1628 ‹7137› noiembrie 15).

258

1627 (7136) noiembrie 19, Iaşi.

Ionaşco, fiul lui Gheorghie Calapod, vinde vărului său Gheorghie Năvrăpescul partea sa din satul Voruntăreşti pe Siret, în ţinutul Roman.

† Adecă eu Ionaşco, feciorul lui Ghiorghie Calapod, însumi pre mene mărturisescu cu ceastă scrisoare a mea cum eu de bunăvoia mea şi de nime nevoit, nici asuprit, m-am tocmit cu văru-miu, Ghiorghie Năvrăpăscul, şi i-am vîndut a mea dereaptă ocină şi moşie, ce au fost a maică-mea, Măruşcăi, fata Veisii ce-au fost pîrcălab, a patra parte den sat den Voruntăreşti pre Sirétu în ţinutul Romanului, care parte au fostu zălojită

[1] Omis.
[2] Cuvintele „a face" sînt adause deasupra rîndului.
[3] Semnături indescifrabile.

www.dacoromanica.ro

de tată-miu, Ghiorghie Calapod, la Niculai silitrarul, dereptu triidzeci de galbeni, bani buni. Şi de la Nicula<i>[1] o au fostu răscumpărată de giupîneasa Salomiia Voruntăreasă fără ştirea vărului miu, Ghiorghie Năvrăpăscul.

Deci, eu am socotit că mi-i mai aprope semenţie Ghiorghie Năvrăpăscul decît giupîneasa Salomiia Voruntăreasă. Deci m-am tocmit cu dumnealui să întoarcă banii comisoi<i>, triidzeci de galbeni, bani buni. Şi mie mi-au dat un cal bun şi triidzeci de zloţ bătuţ.

Şi într-a aceasta tocmală amu fostu eu Ghianghea vornicul cel mare de ţara de gios şi Avram aprodul de Iucşeşti şi Vasilie Bran şi Gligorcea, ginerele lui Bran, şi Măteiaş vătavul şi Necopoi diiac de Oborocéni şi alţi mulţi oameni buni.

Şi pre mai mare credinţă, ne-am pus şi peceţile pre aestu zapis ca să se creadză şi să-ş facă şi derése domneşti.

Şi eu Toader diiac de Stănislăveşti încă m-am tîmplat într-a această tocmală şi a<m sc>[1]ris acestu zapis, să se ştie.

Pis u Ias, v leat 7136 <1627> noevrie 19.

Az Ghianghea vel dvornic m. p.

Bran iscal.

Az Nicopoe iscah [2].

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LXVII/4.
Orig., hîrtie (32,5 × 19,8), cinci peceţi aplicate.

259

<Circa 1627 noiembrie 19>.

Ionaşco, fiul lui Calapod, se obligă să vîndă vărului său Gheorghie Năvrăpescul ocina din Voruntăreşti dacă se va dovedi că el a luat bani pentru răscumpărarea ei de la oameni străini.

† Adecă eu Ionaşco, feciorul lui Calapod, şi Toader, ginerélé lor, mărtorisim cu ceastă scrisoaré a noostră cum au fost pus zălog a patra parte de sat de Vorontăreşti tată-nostru, Ghiorghie Calapod, la Nicolai selitrarul, păntru multe nevoi ale noostré. Ş-av fost luoa<t>[1]u 75 de zloţi de argint. Ş-av pus dzi se-i de bani la Simed<ru cu>[1] zapis, de nu vor

[1] Loc rupt.
[2] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

hi bani, se hie satul peritor. Deci ba<nii nu i-au>[1] putut însăma la dzi, nice după dzi multă vrém<e>[1].

<In>[1]tr-a acéia, Ghiorghie Năvrăpăscul av vădzut c-av căzdut acea ocină la om strein şi bani n-av avut se o plătească, ce s-av ruga<t>[1] lu Nicolai şi ş-av pus zălog argintul ce-av avut la Nicolai şi ş-av pus dzi la arhanghel se-i de bani.

Într-a aceaia, noi am însămat bani cum am putut şi ne-m plătit ocina. Iară Năvrăpăscul nu ne-v credzut, că-s bani ai noştri <ce-a>[1]u dzîs că-s banii comisooe.

Păntru acéia, mărtori<sim>[1] cu scrisoore noostră, de să vor afla se him luoaţ bani de la comisooe sav de la altă cineva, se-i dav acea ocină. Iară Ghiorghie Năvrăpăscul se aibă el a da bani păntru căce că este el frate mai aproope.

Şi în tocmala noostră au fost pan Lupaşco Prăjescul şi préutul d<e Vorun>[1]tăreşti. Şi eu Nicolai selitrarul am scris. De aceasta scriem, se se ştie.

Az Lupul Prăjescul tîmplatu-ne-am şi noi în[n] această tocmală <m.p.>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LXVII/6.
Orig., hîrtie (32,2 × 20,2), două peceţi aplicate.
Datat după doc. din 1627 noiembrie 19 (nr. 258).

260

<1627> noiembrie 20, Tecuci.

Dumitru şoltuzul cu 12 pîrgari din Tecuci dau mărturie de cumpărăturile făcute de Nicoară hatmanul la Ionăşeşti şi Fîntîneni.

† Adecă noi, şoltuzul Dumitru şi cu 12 pîrgari de tîrg de Tecuci, mărturisim cum au venit înnaintea noastră şi a tot tîrgul Trif, feciorul lui Efrim, şi alţi răzeşi a lui, popa Toader, ginerele lui Iosip, şi Ion Boeban, ficior lui Ilie Boeban, şi Toader, feciorul Dimei, şi Avram, feciorul popei Albului, şi Stan, feciorul Calcei, de nemene nevoiţi nici înpresuraţ, ş-au vîndut a lor direaptă ocină şi moşie din sat [sat] din Ionăşeşti pre mal în ţînutul Tecuciului : Trif doao pămînturi în frunte, popa Toader doao pămînturi, Ion Boeban doao pămînturi, Toader Dima doao pămînturi, Avram

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

doao pămînturi şi Stan Calcea doao pămînturi şi cu tot venitul acel doaosprădzéci pămînturi din hotarul Dumitreştilor pîn-tr-apa Sirétiului şi cu părţile lor în pod şi în moară şi în vatra satului şi în tot venitul. Acéle ei au vîndut dumisale hatmanului Necoară dirept... [1] galbeni.

Deci noi, deac-am vădzut de bunăvoia lor tocmală şi plată deplină, noi încă am pus pecétea oraşului ca să hie de credinţă pînă-şi va face dumnealui şi ispisoc domnescu.

Aşijdire au venit înnaintea noastră Vărvara, fata lui Ion Şetraca, de nimene nevoită şi neînpresurată, ş-au vîndut a ei direaptă ocină şi moşie din sat din Fîntînéni patrudzeci de paşi, din hotar în hotar, şi cu partea ei din vatra satului şi din moară şi din tot venitul. Au vîndut dumisale hatmanului dirept cinsprădzéci taleri bătuţ. Dirept acea ca să-i fie dumisale direaptă ocină şi moşie în véci şi să-ş facă ispisoc domnescu, să să ştie.

Pis u Tecuci, noevrie 20.

Bibl. Acad., CCCCXLV/10.
Orig., hîrtie (32,5 × 20), pecetea tîrgului, aplicată, cu legenda : печатє тръгъ Тєкѹчь.
Datat după întărirea domnească din 1628 aprilie 12.

261

1627 (7136) noiembrie 26, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Bisericani jumătate din satul Şendreşti pe Bistriţa în ţinutul Bacău.

† Hw Мирон Бърновскїѥ Могила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскои. Ѡже прїнде прѣд нами и прѣд нашими болѣри . . . . . [2], кнѣгинѣ Дѧмитрѹ Гон бив вел постелник, за ѥи доброн волю, никим непонѹжденъ дни приселованна, и продали ѥм правда wтнина и кѹпежно, половина села Шендреци на Бристрицъ что ѕ волшет Баковѣ и съ брод за млинѹ ѕ Бристрици, что било викѹпленїѥ пану ѥи Дѧмитрѹ Гон wт Микотич и wт сестра ѥго, Бѹска, сынове Ѯрѕ Бърбою бив дворник. Тда wна продала свѣтѣи монастири глаголемаго Бесѣреканн, єдеже єст Храм благовѣщенїѥ, за сто ѕги жолтїнн и ѩ [3].

[1] Loc alb, completat de altă mînă, cu altă cerneală : doaodzeci şi cinci.
[2] Loc alb, pe care s-a adăugat cuvîntul Кандакїѫ.
[3] Textul и ѩ pare să fie adăugat ulterior.

www.dacoromanica.ro

Того ради да ест свѣтѣи монастирь штиинь и потвръжденїе съ въсѣм доходом. И нн да се не ѹмншлет прѣд сим листом нашим.

Ѯ Іас, в лѣт ×ѕрлѕ ноемврїе к̃ѕ.

† Сам господинъ рече.

† Дѹмитрашко Щефан вел логофет <m. p.>.

† Еласїе <писал>.

† Io Miron Bărnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri . . . . [1], cneaghina lui Dumitru Goe fost mare postelnic, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni nici asuprită, şi a vîndut dreapta ei ocină şi cumpărătură, jumătate din satul Şendreşti pe Bistriţa, ce este în ţinutul Bacăului, şi cu vad de moară la Bistriţa, care a fost cumpărătura panului ei, Dumitru Goe, de la Micotici şi de la sora lui, Busca, fiii lui Ursu Bărboiu fost vornic. Pe aceasta a vîndut-o sfintei mănăstiri numită Beserecani, unde este hramul buneivestiri, pentru o sută de ughi galbeni şi 50 [2].

De aceea, să-i fie sfintei mănăstiri ocină şi întărire, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7136 <1627> noiembrie 26.

† Însuşi domnul a spus.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt <m.p.>.

† Vlasie <a scris>.

Bibl. Acad., Filiala Iaşi, Fondul Spiridonici, I/3.
Orig., hîrtie (31,5 × 21), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1839.

EDIŢII. Ghibănescu, *Ispisoace*, I, partea a II-a, p. 189—190.

262

1627 (7136) noiembrie 26, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ionaşco Urmeziu şi fiilor lui Toader Urmeziu împărţeala ocinilor din Ocnină, Medvidca, Carlacău, din ţinutul Hotin şi a altora din ţinutul Dorohoi, Iaşi, Suceava.

† Ѡ Мирон Брънковскїи Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Сѫже прїнде прѣд господства ми и прѣд ѳсими болѣри господства ми великими и малыми Іѡнашко Ѳрмезїѳ, сынъ Миѫлъ Добрѹл Ѳрмезїѳ, и

[1] Loc alb, pe care s-a adăugat cuvîntul Candachia.
[2] Textul „şi 50" pare adăugat ulterior.

www.dacoromanica.ro

Тѣдори и братаничевем его сынѹвем Тоадер Ѹрмезїѹ, внѹци Михъилъ Ѹрмезїѹ и Тѣдори по нѫ доброю волю, некым непонѹжденї ане приселованї, и раздѣлили междѹ себе своѭ правїѭ wтнинн и дѣдннни wт своѭ правїѭ прикилїѭ. И достало сѣ въ част Іѡнашко Ѹрмезїѹ, сынъ Михъилъ Ѹрмезїѹ, четвръта част wт село wт Ѡкнинъ что ѹ волост Хотинскомѹ и wт половина село Медвндкда четвръта част ѹ тогоже волост и wт половина wт село Карлакъѹ третда част ѹ тогоже волост и wт половина село wт Хородице четвръта част ѹ волост Дорохонскомѹ и третда част wт село Калафендецн ѹ волост Сѹчавскомѹ а пак въ част сынѹвем Тоадер Ѹрмезїѹ, внѹци Михъилъ Ѹрмезїѹ, достало сѣ нм четвръта част wт село Хѹдецн Малнѫ и wт половина село wт Нелиповцн[1] четвръта част ѹ волост Хотинскомѹ и wт половина село wт Кѹзлъѹ четвръта част ѹ волост Дорохонскомѹ и wт половина село Терхъѹцн петда част ѹ волост Іаскомѹ, и четвръта част wт село Кълнецн ѹ волост Сѹчавскомѹ.

Тѣм радї господство мн ѥко ѹкндѣхом междѹ нимн доброволною токмеж и лагодное раздѣленїе а господство мн ещеже дадохом и потвръдихом вншепнсанномѹ Іѡнашковн Ѹрмезїѹ, сынъ Михъилъ Добрѹл Ѹрмезїѹ, на тнѫ вншереченн части за wтнжнн ѥко да сѣт емѹ и wт господства мн правїн wтнинн и дѣдннни и раздѣленїе непоколѣбимїн съ въсем доходом. И нн да сѣ не ѹмншает.

Пнс ѹ Іас, в лѣт ҳ҃зрлѕ ноевръ к҃ѕ.

† Господнн казал.

Дѹмнтрашко Щефан кел лнтофет ѹчнл <m. p.>.

† Борълѣнѹл <пнсал>.

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea domniei mele şi înaintea tuturor boierilor domniei mele, mari şi mici, Ionaşco Urmeziu, fiul lui Mihăilă Dobrul Urmeziu, şi Tudori şi nepoţii lui de frate, fiii lui Toader Urmeziu, nepoţii lui Mihăilă Urmeziu şi ai lui Tudori, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, şi au împărţit între ei dreptele lor ocine şi dedine, din dreptele lor privilegii. Şi a căzut în partea lui Ionaşco Urmeziu, fiul lui Mihăilă Urmeziu, a patra parte din sat din Ocnină, ce este în ţinutul Hotinului, şi a patra parte din jumătate din satul Medvidca în acelaşi ţinut şi a treia parte din jumătate din satul Carlacău în acelaşi ţinut şi a patra parte din jumătate din satul Horodişte în ţinutul Dorohoiului şi a treia parte din satul Calafendeşti în ţinutul Sucevii. Şi iarăşi în partea fiilor lui Toader Urmeziu, nepoţii lui Mihăilă Urmeziu, a căzut a patra parte din satul Hudeştii-Mici şi a patra parte din jumătate din satul Nelipouţi[2] în ţinutul Hotinului şi a patra parte din jumătate din

[1] Literele ʌнш sînt scrise ulterior, peste text răzuit.
[2] Literele „lip" sînt scrise peste text răzuit.

www.dacoromanica.ro

satul Cuzlău în ţinutul Dorohoiului şi a cincea parte din jumătatea satului Terhăuţi în ţinutul Iaşilor şi a patra parte din satul Călineşti în ţinutul Sucevii.

Pentru aceea, domnia mea, dacă am văzut tocmeala de bunăvoie dintre ei şi împărţeala cu bună înţelegere, domnia mea încă am dat şi am întărit mai sus-scrisului, Ionaşcu Urmeziu, fiul lui Mihăilă Dobrul Urmeziu, aceste mai sus-zise părţi de ocină, ca să-i fie şi de la domnia mea drepte ocini şi dedine şi împărţeală, neclintite cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

S-a scris la Iaşi, în anul 7136 ‹1627› noiembrie 26.

† Domnul a zis.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat ‹m. p›.

† Borăleanul ‹a scris›.

Bibl. Acad., CCCX/18.
Orig., hîrtie (32,5 × 20), pecete aplicată.

263

1627 (7136) noiembrie 26.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ionaşco, lui Topen şi Axiniei, fiii lui Coste, parte din satul Medeleni.

Au arătat alt suret de pe ispisoc sîrbesc de la Miron Barnovschii Movila voevod din let 7136‹1627› noemvrie 26, de întăritură lui Ionaşco şi frăţini-său Topen şi sora lor Acsînie, ficiorii lui Coste, şi altor rudenii a lor pe a patra parte de sat de Medeleni pe Răplăvăţ şi pe a patra parte de poiana de gios şi pe a patra parte din cosîturi, după ispisoc de la Ilieş vodă.

Arh. St. Iaşi, CDLXII/3.
Rezumat într-un doc. din 1800 septembrie 18.

264

‹1627› noiembrie 29, Bîrlad.

Şoltuzul şi pîrgarii din Bîrlad dau mărturie pentru cumpărătura făcută de Nicoară hatmanul a unei părţi din satul Risipeni în ţinutul Bîrlad.

† Se ubo az Dima vuiut şi cu 12 pîrgari de tîrg de Bîrlad. Adecă au venit înnaintea noastră Necula, feciorul lui Hilohie din Răsipeni, de

www.dacoromanica.ro

ţinutul Bîrladului, de niméne nevoit nici înpresurat, şi au vîndut a lui parté din sat din Răsipeni a treia parté dintr-un bătrîn, ce-au fostu partea Niculei, cu tot locul ce să va alegé din partea lui în cîmpu şi în apă şi în păduré, au vîndut dumisalé lui Necoară hatmanul şi <pîr >[1]călabul Suceavei, derept .....[2].

Şi într-aceasta tocma<lă>[1] au fostu Dumitru Stafîrla clucerul şi Gavril Mirca ce-au fostu vornicu şi Lazor [ce au] şetrarul şi Sava de Ceucani şi Mafteiu Roşca neguţătorul de Bîrlad şi Dinga şi mulţi oameni buni.

Deci noi da<că>[1] am vădzut de bunăvoe tocmală şi deblin plată, noi am făcut dumisalé hatmanului zapis şi mărturie, ca să-ş facă dumielui pre acesta şi zapis domnescu.

Şi pre mai maré mărturie am pus şi pecetea oraşului şi peceţilé noastré, ca să să ştie.

U Bîrlad, noevrie 29.

Arh. St. Buc., M-rea Nicoriţă, IX/8.
Orig., hîrtie (32 × 22,5), pecete aplicată, cu legenda † печат тръга Брълад.
Datat după doc. din 1628 ianuarie 8, referitor la aceeaşi vînzare.

265

1627 (7136) decembrie 5, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Toader păhărnicel din Băloşeşti o parte de ocină din Băloşeşti cumpărată de la Dronţa şi Ciorcea din Iucşeşti.

† Ѡw Мирон Бърновскїе Могила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскои. Ѡже прїндошѣ прѣд нами и прѣд нашими болѣри Тодєр пъХ<ърничєл> wт Бълошєщи съ єдин запис за сѣѣ<дѣтєл>[3]ство wт Никодръ армъшєл и wт поп Станкѫл и wт Лѵпѫл ѵшѣр и МиХънлъ ѵшѣр и Максин пъХ<ърничєл> и Ѯрсѵ ар<мъшєл> и Дѫмитрѫ и Личюл и Гєwргїє и wт Гаврил Нѵwр, писащи въ тот запис како прїинде прѣд нимн Дронца и Чорчѣ[4] wт Iокшєщи за нХ доброю волю, никим непонѵжденн ани прн<силок>[3]анн, и продали нХ прадда wтн<нна>[3] и дѣднина что сѣ изберет част им wт село Бълошєщи. Тда продали сл<ѵсѣ нашемѵ Т>[3]одєр пъХ<ърничєл> радї седнм сот флоринци, пн<нѣсн>[3] готови.

[1] Omis.
[2] Loc alb, pe care s-a scris cu altă cerneală : doodzăci taleri.
[3] Loc rupt.
[4] Lectură nesigură.

www.dacoromanica.ro

Того радѣ да ест ем<ѕ и wт нас>[1] права wтнинѣ и кѹпежно и ѕрнк и потвръжденїе съ въсѣм до<ходом>[1], непорѹшенѹ николиже на вѣкн. И нн да сѣ не ѕмншлет прѣд снм лист<ом>[1] нашнм.

Ѕ Іас, <в лѣто>[1] ѯѕрлѕ декемврїе ѳ.

† Сам господнн велѣл.

Дѕлнтрашко Щефан вел лнгофет ѕчнл <m. p.>.

† Класїе <пнсал>.

† Io Miron Bărnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Toader păh<ărnicel> din Băloşeşti, cu un zapis de mărturie de la Nicoară armăşel şi de la popa Stancul şi de la Lupul uşar şi Mihăilă uşar şi Maxin păh<ărnicel> şi Ursu ar<măşel> şi Dumitru şi Liciul şi Gheorghie şi de la Gavril Nour, scriind în acest zapis că au venit înaintea lor Dronţa şi Ciorcea[2] din Iucşeşti, de bunăvoia lor, nesilite de nimeni nici asuprite, şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină, ce se va alege partea lor din satul Băloşeşti. Aceasta au vîndut-o sl<ugii noastre>[1], Toader păh<ărnicel>, pentru şapte sute florinţi, bani gata.

De aceea, să-i fie <şi de la noi>[1] dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, <în anul>[1] 7136 <1627> decembrie 5.

† Însuşi domnul a poruncit.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m. p.>.

† Vlasie <a scris>.

Bibl. Acad., CIV/15.
Orig., hîrtie (31 × 20), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1755.

266

1627 (7136) decembrie 9, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Uspenia din tîrgul Iaşi satul Toporăuţi din ţinutul Cernăuţi şi apoi închină mănăstirea la Ierusalim.

† Ѣ имѣ Ѻтца и Сына и свѣтаго Дѕха. Сѣ аз раб и поклонник свѣтѣн, ѣдиносѫщнѣн и жнвотворѣцион и нераздѣлимѣн троице, нже покланѣю сѣ и слѫж и работам дѕхом монм, православнѣн господнъ Нш Мнрон Брънковскїн Могнла

[1] Loc rupt.
[2] Lectură nesigură.

www.dacoromanica.ro

воевод, божїю милостїею господарь земли Молдавскои. Благословен прѣблагїи Богъ иже вес сїи благостинѣ, иже изврани мѣ из чрѣва матери моеи и даровка мѣ господарьством и воеводством землим за прѣвъсходѣщюмѫ богатьство своеи милости; присно ѫбо благодаритѣ Бога подобает тако отвръзи нам двери милости своеи и свѣт разѫм и видѣх и познах тако никда слака стоит на земли непрѣложнда и съмрътъ непричастнда нъ тако цвѣт ѫвѣдает и тако сѣи мимогрѣдет и раздѫшает въсѣк человѣкъ. Тѣмиже благоволенїем Ѿтца и съ поспѣшенїем Сына и съ дѣйством свѣтаго и животворѣщаго Дѫха благопроизволих господство ми нашим благим произволенїем, чистим и свѣтлим сръдцем, от въсїа нашеа дѫшеа и Бога помощїа и моленїем прѣчистѣи владичице нашеа, богородице и приснодѣвѣи Марїи, прѣдстателницѫ мирѫ, и съ благословенїем четїри свѣтитель молдавских, кѵр Анастасїи архїепископъ и митрополит Сучавскїи и кѵр Ѳеанасїи епископъ Романскои и кѵр Дионисїи епископъ Радъуцкомѫ и кир Митрофан епископъ Хѫшкомѫ, и съ Хотенїем въсѣм съвѣтом господства ми, болѣри наших молдавских великили и малили, господство ми възѣхом Господа Бога въ помощ и начахом и съзидахом молбъ и цръков въ тръг Іаскомѫ, въ имѣ Ѹспенїе прѣсвѣтѣи и чистѣи и прѣблагословенинѣи владичице нашеа, богородице и приснодѣвѣи Марїа, и дадохо<м>[1] и помиловахом тоа наше свѣтаа молбъ вишеписаннаа съ едно село, на имѣ Топоровцїи, съ ставове и съ млини что ѫ волост Черинъуцскомѫ, что тое село било право за дѣднинѫ господства ми.

И ѿ тоѧ тиже господство ми дадохом и помиловахом и поклонихом тоа свѣтаа цръков вишеписаннаа от тръг Іаскомѫ и съ тот село Топоровци до свѣтїи и прѣславнїи и животворѣмнїи гроб и нашем животѫ подателнїи въ человѣчшомѫ сѧ Господѫ нашемѫ Іесѹсѫ Христѫ и талѫ нескѫпившомѫ нас от грѣх прѣотець и от рѫкое дїаволю. Тѣм господство ми дал гдеже ест Храм въскръсенїе Господа Бога и спаса нашего Іесѹсѫ Христѫ въ свѣтѣи и великѣи цръквѣ въ градѣ Іерѹсалимѣи от где ест началаства и глав и ѹтвръжденїе вѣра наше да имает пръславѫати за людми еже послают зде патрнарси Іерусалимскїи и поставихом тот село Топоровци за въсемх дабилах, тако да не имает нам дати ни една дан ни великаа ни мала, ни работѫ нам работате, ни илиш платите, ни сѫлжѫ за крави дне за овци, дне една дангерїах да не имают дати. И пакиже да оставит сѧ от того село Топоровци една тисѣщи и пет сот овци църанскїих еже чинѣт сѧ една сот и пѣтдесѣт овци господарском и една тисѣщи пчели църанском еже чинѣт сѧ една сот пчели господаръском и пет сот свини църанских еже чинѣт сѧ пѣтдесѧт вепри господарьских на толици колико пишем наивише да сѣ оставит ѹмирно без печетлѫбит да не имант въ ничисоже валѫите нѣ.

Я аще вѣрѣщет сѧ мои многи за колико пишем мои више да сѣ възмит от нихх горцинѫ и десѣтинѫ по правдою такоже сѣ възмет и от нишаа земли и да

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

бѣдет ѡ всѣмъ вишєписанних дабилах и дигєрїах, еже сѫт на нинѣ люди въ земли господства мн. Ни глобиници нн дешюгѫбинарн да не имают трѣбѫ тамѫ. Ниє съдѫчит сѧ нѣкаа мрътва за человѣци да не имает трѣбѫ грабити велици дворници нли глобе възимате ѡт того село нъ да имают възѣти калѫгери ѡт свѣтаа еже господство мн съзидахом въ тръг Іаскомѫ да събирает тѫ всѣмъ да посилает до калѫгери еже прѣбивают до Єрѫсалимскаго цръква шко да бѣдет им за wбованїе н за wблъченїе и за иншнъ потрѣбах томѫ свѣтомѫ мѣстѫ и цръков божїн.

Я свѣтїн ѡтцн еже тамѫ прѣбивают да н[ма]мают написати родителе господства мн въ свѣтїи великїи помѣник такожде и на господство мн и Богом даровании чадн господства мн шко да сѣ помнинает в въ[сѣ]сѣх божествѣна слѫжбах по цръковномѫ обичаю такожде й памет да сътворѣют нас и да ѧмолнт милостиваго Бога ѡ нашим животѣ и добрим съмирениє шко да възможим въсегда милости творѣще. И тиже калѫгери ѡт тоа свѣтаа монастир да не имают поставити ѯрѣдник ѡт себе тамѫ нъ да wставит да бѣдет ѯрѣдник ѡт тамѫ. И когда приложит сѧ съмрътъ томѫ ѯрѣдник а пак селѣкий ѡт тамѫ пакиже да поставит соби дрѫг ѯрѣдник, которїи бѣдет волѣ им. И за подводе ещеже да принѣсѫт тъкмѫ едни рад въ едни год даже до Іасох а что бъде<т>[1] тамѫ житаа и сива и нинѣ комати а wни да имают нѣ продати тамѫ и пинѣѕи да посилает до егѫмен которїи бѣдет до монастир еже ест въ тръг Іасломѫ а егѫмен да имает послати до свѣтаа и великаа цръков Іерософимскаго.

Тѣм ради тое вишєписанное село Топороѫцн да ест ѡт господства мн правою ѡтнинѫ и даниє и миловаиїе свѣтѣй и славнїи и велицѣи цръкви божїи Иерософимстѣи и ѯрик им непорѫшенномѫ, николиже на вѣки вѣчнїи.

Я Хотар томѫ вишєреченномѫ село да ест емѫ ѡт ѯсиѣ сторонн по своемѫ старомѫ Хотарю, по кѫда из вѣка wживали.

Я на то ест вѣра нашего господства мн, Иш Мирон Бръноскїи Могила воеводи, и вѣра богари нашиѣ, вѣра пана Ишнашко Гїгангѣ великаго дворника долнѣи земли, вѣра пана Никоаръ Хетмана и пръкълаба Єѫчавскаго, вѣра пана Гаврилаш великаго дворнйка вишнѣи земли, вѣра пана Гєѡргїє Жорѣ пръкълаба Хотинскїи, вѣра пана Гєѡргїє пръкълаба Немецкїи, вѣра пана Блѣндѣ пръкълаба Романскомѫ, вѣра пана Костнн постелника, вѣра пана Єѫвин спътарѣ, вѣра пана Костантни Катакозино чашника, вѣра пана Лѯпѫл вистѣрника, вѣра пана Грама столника, вѣра пана Михаил Фѯртѫна комиса и вѣра въсѣх болѣри нашиѣ молдавскихми, великими и малими.

Я по наше животѣ и господства нн кто бъдет господаръ ѡт дѣтиѣ наше нли ѡт нашего рода нли пак бъд кого Господъ Богъ изберет господаръ бити нашен земли Молдавстѣи, тот бй им не порѫшил нашего даниє и миловаиїе и

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

ѕстроєнїѥ нъ аѳїи дал и ѕкрѣпил свѣтѣи и славнїи и велицен цръкви Иерусалимстѣи, зачто ест правою даанїѥ и милованїѥ свѣтѣи монастир wт самаго господства мн. Ѧ аще кто ѕпокѣснт сѧ разорити наше милованїѥ и ѕстроєнїѥ тот да ест проклѣт и тръклѣт wт Господа Бога, сътворшаго нєбо и землю, и прѣчиста богаматєрь и wт сѣи свѣтихъ апостоли и wт ⷭ ивангелести и wт тиѣ wтци ежє въ Нєкїистѣм градѣ и да просадит сѧ такоже Даѳана и Ѧвирона на борѣще и да имаѣт части съ Іѹдон и съ тръклѣтом Ѧрїм въ безконичних вѣки и мъки, амин.

Ѧ на ѳ҃лшїи крѣпости и потвръжденїѥ томѹ въсемѹ вишєписанномѹ, вєлѣлми есми нашемѹ вѣрномѹ и почитєнномѹ болѣрин, панѹ Дѹмитрашко Щєфан великомѹ логофет, писати и наше пєчит завєзати къ семѹ истєнномѹ листо нашемѹ.

Писал Боръѣнѣл ѹ Іасохъ, в лѣто ⸗҂ѕрлѕ мѣсеца декемврїе ⷭ дьни.

Ив Мирон Бръновски воєвода <m. p.>.

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al sfîntului Duh. Iată eu robul şi închinătorul sfintei, de o fiinţă şi de viaţă făcătoarei şi nedespărţitei treimi, căreia mă închin şi slujesc şi muncesc cu sufletul meu, dreptslăvitorul domn Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Binecuvîntat este preabunul Dumnezeu care cu toate bunătăţile m-a ales din pîntecele maicii mele şi m-a dăruit cu domnia şi voievozia ţării, din bogăţia cea nemăsurată a milei sale. Se cuvine deci pururea a mulţumi lui Dumnezeu pentru că ne-a deschis uşa milostivirii sale şi lumina înţelepciunii şi am văzut şi am înţeles că nici o slavă nu stă neschimbătoare pe pămînt şi cu moartea neîmpărtăşită, ci ca floarea se veştejeşte şi ca umbra trece şi se nimiceşte tot omul. De aceea, cu bunăvoinţa Tatălui şi cu ajutorul Fiului şi cu săvîrşirea sfîntului şi de viaţă făcătorului Duh, am binevoit domnia mea, cu bunăvoinţa noastră, cu inimă curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui Dumnezeu şi cu rugăciunea preacuratei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioare Maria, ajutătoarea lumii, şi cu binecuvîntarea celor patru ierarhi ai Moldovei, chir Anastasie arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi chir Athanasie episcop de Roman şi chir Dionisie episcop de Rădăuţi şi chir Mitrofan episcop de Huşi şi cu voinţa întregului sfat al domniei mele, al boierilor noştri moldoveni mari şi mici, domnia mea am luat pe domnul Dumnezeu în ajutor şi am început şi am zidit ruga şi biserica din tîrgul Iaşi, în numele uspeniei preasfintei şi curatei şi preabinecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioare Maria, şi am dat şi am miluit această sfîntă rugă a noastră mai sus-scrisă cu un sat anume Toporăuţii, care este în ţinutul Cernăuţilor, cu iazuri şi cu mori, care sat a fost drept de moştenire al domniei mele.

www.dacoromanica.ro

Şi la aceasta de asemenea domnia mea am dat şi am miluit şi am închinat această sfîntă biserică mai sus-scrisă, din tîrgul Iaşi şi cu acest sat Toporăuţi la sfîntul şi preaslăvitul şi de viaţă primitorul mormînt al domnului nostru Isus Hristos, care s-a asemănat vieţii noastre, ca om, şi ne-a răscumpărat din păcatul strămoşesc şi din mîna diavolului. De aceea, domnia mea am dat la sfînta şi marea biserică din cetatea Ierusalim, unde este hramul învierii domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Isus Hristos, de unde este începutul şi capul şi întărirea credinţei noastre, şi să asculte de oamenii pe care îi vor trimite aici patriarhii de Ierusalim şi am iertat acest sat Toporăuţi de toate dabilele, ca să nu ne dea nici o dare, nici mare, nici mică, să nu ne muncească nici o muncă, să nu plătească iliş, nici sulgiu de vaci şi nici de oi şi nici o angherie să nu ne dea. Şi iarăşi să se lase de la acest sat Toporăuţi o mie şi cinci sute oi ţărăneşti, care fac o sută şi cincizeci oi domneşti, şi o mie de stupi ţărăneşti, care fac o sută de stupi domneşti şi cinci sute de porci ţărăneşti, care fac cincizeci de porci domneşti; atît cît scriem mai sus să se lase în pace fără pecetluit, să nu-i tulbure cu nimic.

Iar dacă se vor afla mai multe decît scriem mai sus, să se ia din ei gorştină şi desetină după dreptate, după cum se ia şi de la cealaltă ţară şi să fie ‹în pace› de toate dabilele şi angheriile mai sus-scrise, care sînt pe alţi oameni în ţara domniei mele. Nici globnicii, nici deşugubinarii să nu aibă treabă acolo. Iar dacă se va întîmpla vreo moarte de om să nu aibă treabă a-i prăda marii vornici sau să ia gloabe de la acest sat, ci să ia călugării de la sfînta ‹biserică› pe care domnia mea am zidit-o în tîrgul Iaşi, să strîngă toate acestea, să le trimită la călugării care trăiesc la biserica din Ierusalim, ca să le fie pentru încălţăminte şi pentru îmbrăcăminte şi pentru alte trebuinţe ale acelui sfînt loc şi ale bisericii lui Dumnezeu.

Iar sfinţii părinţi care se află acolo să scrie pe părinţii domniei mele în sfîntul marele pomelnic şi de asemenea şi pe domnia mea şi pe copiii domniei mele, dăruiţi de Dumnezeu, ca să se pomenească la toate slujbele dumnezeieşti după obiceiul bisericesc şi de asemenea să se facă pomenire şi să roage pe milostivul Dumnezeu pentru viaţa noastră şi pentru buna pace ca să putem întotdeauna să facem milostenii. Şi de asemenea călugării de la acea sfîntă mănăstire să nu pună acolo ureadnic de la ei ci să lase să fie ureadnic de acolo şi cînd se va întîmpla moarte acelui ureadnic, sătenii de acolo iarăşi să-şi pună alt ureadnic, care va fi voia lor. Şi pentru podvoade încă să-i aducă numai o singură dată într-un an la Iaşi. Iar ce va fi acolo grîu şi semănături şi alte bucate, ei să le vîndă acolo şi banii să-i trimită la egumenul care va fi la mănăstirea din tîrgul Iaşi, iar egumenul să-i trimită la sfînta şi marea biserică din Ierusalim.

www.dacoromanica.ro

De aceea, acest mai sus-scris sat Toporăuţi să fie de la domnia mea dreaptă ocină şi danie şi miluire sfintei şi slăvitei şi marii biserici a lui Dumnezeu din Ierusalim şi uric, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui mai sus-numit sat să fie din toate părţile după vechiul său hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei mele, Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, şi credinţa boierilor noştri, credinţa panului Ionaşco Ghianghea mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Nicoară hatman şi pîrcălab de Suceava, credinţa panului Gavrilaş mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Gheorghie Jorea pîrcălab de Hotin, credinţa panului Gheorghie pîrcălab de Neamţ, credinţa panului Blendea pîrcălab de Roman, credinţa panului Costin postelnic, credinţa panului Savin spătar, credinţa panului Costantin Catacozino ceaşnic, credinţa panului Lupul vistiernic, credinţa panului Grama stolnic, credinţa panului Mihail Furtuna comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu clintească dania şi miluirea şi întocmirea noastră, ci să dea şi să întărească sfintei şi slăvitei şi marii biserici din Ierusalim, pentru că este dreaptă danie şi miluire a sfintei mănăstiri de la însăşi domnia mea. Iar cine s-ar ispiti să strice miluirea şi întocmirea noastră, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, şi de preacurata maică a lui Dumnezeu şi de 12 sfinţi apostoli şi de 4 evanghelişti şi de cei 318 părinţi de la cetatea Nicheii şi să fie înghiţiţi ca Datan şi Aviron în adunare şi să aibă parte cu Iuda şi cu blestematul Arie, în veacurile şi muncile fără de sfîrşit, amin.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus-scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Dumitraşco Ştefan mare logofăt, să scrie şi să atîrne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Borăleanul la Iaşi, în anul 7136 <1627> luna decembrie 9 zile. Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.

Muzeul din Suceava, nr. 2149.
Orig., perg. (63 × 73), pecete atîrnată.
O fotocopie la Bibl. Acad., Filiala Iaşi, III/39—39 b.
Trad. la Arh. St. Buc., ms 628 f. 404—406.

EDIŢII. Slav şi trad. Dan, *Cronica ep. Rădduţi*, p. 202—208; Trad. Bălan, *Doc. bucovinene*, I, p. 197—198; Trad. germ. Wickenhauser, *Bochotin*, p. 72—75.

www.dacoromanica.ro

<1627 decembrie 9 — 1628 octombrie>.

Miron Barnovschi voievod scuteşte de dări o biserică din Botoşani.

Ѣ имѣ Ѻтца и Сына и свѣтаго Дѵ҃а, троице свѣта и единосѫщна и нераздѣлна. Се аз рабъ владыки моемѵ . . . . . и господарь земли Мѡлдавскои, ѡ<же> господства ми благопроизволи҃х нашем благим произволе҃нїем и чьст . . . . . съдѣлаше и ншим свѣтопочившам господаре҃х прѣжде вившим нас ѡ любивѣ еже имѣли Господа Бога . . . . . вѣчнѣмь ѡбитиѣли. Тѣм и господства ми елико по силѣ нашего и державї и молим Бога и спаса дад пос . . . . . божим и съ благословен҃їем четир епископь молдавски, кѵр Ѳнастасїе арх҃їепископь и мит . . . . . епископь Хѵшскїи и благоволен҃їем вьсего нашего совета, болѣри наши҃х молдавски҃х . . . . . цркви ѡт тръг Ботъшѣним цако да не имают датї камень, една дан ни ве . . . . . да ним . . . . что сѵт на <и>ни҃х ереи съ земли господства ми да не имают давати къ ѡ вьсѣ҃х да бѣдѵтѵ . . . . . господства ми и богодарованим чад господства ми цако да споминает въ вьсѣ҃х божествен҃х слѵжби҃х . . . . . мирен҃їем и радї дѵши и ѡтпѵщен҃їем грѣ҃хом и ншим свѣтопочившим господаре҃їем прѣжде . . . . . и вѣра богар наши҃х, вѣра пана Іѡнашко Гангѣ великаго дворника долнѣи земли, ... лаба Сѵчавскаго, вѣра пана Георгни Жорѣ пръкълаба Хотинскїи, вѣра пана Георгїи пъ<ркълаба> Немецкїи, вѣра пана Савин Пръжескѵл спътарѣ, вѣра пана Костантни чашника, вѣра па<на> . . . . . болѣри наши҃х молдавски҃х, великили и малими.

Ѩ по нашим животѣ . . . . . ство вое . . . . . земли Молдавскои . . . . . то . . . . би им . . . . шил . . . . . того да ест проклѣт и триклѣт ѡт Господа Бога сътворшаго небо и зе . . . . . на съборѣщи и да имает ѕ чати съ Іѵдои и съ триклѣтом Ѩр҃їѡ въ безконични҃х . . . . . велѣли есми нашемѵ вѣриомѵ и почитеномѵ болѣрин, пан҃ѵ Дѵмитрашко Щефа. . . . . .

În numele Tatălui şi al Fiului şi al sfîntului Duh, treime sfîntă şi de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu robul stăpînului meu . . . . . domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bună voinţă, cu curată . . . . . sfîntrăposaţilor domni, dinaintea noastră, care din iubirea pe care au avut-o către . . . . . .

www.dacoromanica.ro

veşnic lăcaş. De aceea şi domnia mea cît este în puterea şi stăpînirea noastră am dat şi rugăm pe Dumnezeu şi mîntuitorul . . . . . şi cu binecuvîntarea celor patru episcopi moldoveni, chir Anastasie arhiepiscop şi mitropolit . . . . . episcop de Huşi şi cu bunăvoia întregului nostru sfat, al boierilor noştri moldoveni . . . . . biserici din tîrgul Botăşeni ca să nu mai dea nici o dare nici mare . . . care sînt pe alţi preoţi cu ţara domniei mele să nu ne dea ci de toate să fie . . . . . domniei mele şi a copiilor domniei mele dăruiţi de Dumnezeu, ca să ne pomenească la toate slujbele dumnezeieşti . . . . pace şi pentru sufletul şi iertarea păcatelor noastre şi ale sfîntrăposaţilor domni dinaintea noastră . . . . . credinţa boierilor noştri, credinţa panului Ionaşco Ghianghea mare vornic al ţării de jos . . . . . pîrcălab de Suceava, credinţa panului Gheorghie Jorea pîrcălab de Hotin, credinţa panului Gheorghie pîrcălab de Neamţ, credinţa panului Savin Prăjescul spătar, credinţa panului Costantin ceaşnic, credinţa panului . . . . . boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră . . . . . ţării Moldovei . . . . . acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu, care a făcut cerul şi pămîntul . . . . . şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat în muncile fără de sfîrşit . . . . . am poruncit credinciosului şi cinstitului boier, pan Dumitraşco Ştefan . . . . . .

După Iorga, *Ştiri noi.* (Original cu lipsuri, pus la dispoziţie de Ioan Mateiu). Datat după divan.

268

<1627 decembrie 9 — 1628 octombrie>.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Curt Celebi mare ceaşnic satul Măcişani din ţinutul Covurlui.

† Милостїю божїею мы, Іѡ Мирон Барновскїй Могила воєвода, господарь земли Мѡлдавскои. <Знаме>[1]нито чинимъ ис сим листом нашим въсѣм кто на

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

нем вѣзрнт или чтоучи его ѕслышит wже пр҃индошѣ прѣд нами и прѣд нашими мwлдавскими болѣри Иwнъ Рѣд<ѣчинъ, сынъ С>[2] танка, прѣвнѕк Бѣкн, и Иwн Поштъ, сынъ Янин, внѕк Дръган Бѕга, и Лѕпѕл, сынъ Лѕпѕл Посмаг, прѣвноук Бѣкн, и Кръстѧ, сынъ Тоадер, вноук Пжрлн, и Глигорїе, сынъ Хжрѣ, прѣвнѕк Пжрлн, и Радѕл, сынъ Цъбѕк, прѣwнѕк <Станен, н>[2] Илѣна, дъща Бѕрнѧ Мѕстѣ, внѕка Станн, и Енсѧ сынѕ Лѕпен, прѣwнѕк Рѕски, и Некнфwр, сынъ Илен, прѣwнѕк Рѕски по нХ доброн волѣ, нижим непонѕжденн анн присловлнн, <н>[1] продали нХ правда wтнинѕ и дѣднинѕ wт нХ праваго оурика что имали дѣдове нХ, Бѣ<кѣ и Пж>[1]рл<ѣ>[1] и Стана и Рѕска . . . . .[1] wт Стефана воеводи, едно село на име Мъчишанн на Мжижина, что ѕ волwст Ковѕрлѕнскомѕ тот . . . . . .[1] продали за двасто талери сребръних. Таже въстал сѣ нашн вѣрен и почтенwм болѣрин, пан Коуртѕ Челеки вел чашник, и платил...[1] неплъно тотн вышереченн <пинѣѕн . . . .>[1] двасто талери <. . . . въ рѕки Иwн Ръдъчинъ, сынъ Станкън, прѣwн>[1]ѕк Бѣкн, и Иwн Поштъ, сынѕ Янин, внѕк Бѣкн и Дръган Бѕга, и Лѕпѕл, сынъ Лѕпѕл Посмаг, прѣвнѕк Бѣкн, и Кръстѣ, сынѕ Тоадер, внѕк Пжрлѣ, и Глигорїе, сынъ Хжрѣ, прѣwнѕк Пжрлн, и Радѕл, сынъ Цъбѕк, прѣwнѕк Станен, и Илѣнн, дъща Бѕрнн Мѕстн, внѕка Станн, и Енсѧ, сынъ Лѕпен, прѣwнѕк Рѕскн, и Некнфор, сынъ Илен, прѣwнѕк Рѕски, въсн внѕцн и прѣwнѕцн Бѣкн и Пжрлн и Станн и Рѕскн wт прѣд нами и прѣд нашими болѣри.

Того ради да естъ емѕ wт нас оурик и права wтнинѕ и вникѕпленїе съ въсем доходwм емѕ и чадwм его и wночатом нХ и прѣwночатом нХ и праwнѕкѣтом нХ и въсемѕ родѕ нХ кто сѣ изберет наиблнжнїн, непорошенно николнже на вѣки.

Я Хотарн тот вышепнсанно село, Мъчишанн, что ѕ волwст Ковѕрлѕнскомѕ да естъ им по своими старамн Хотарн по кѕда <нѕ вѣка>[2] wжнвали.

Я на то ест вѣра нашего господствда вншепнсаннаго, мы Инрwн Барноскїе Могнла воеводи, и вѣра болари нашнХ, вѣра пана Iwнашко <Гангѣ>[3] великїн дворнк долнѣн земли, вѣра пана Гаврилаш великїн дворник вышнѣн земли, вѣра пана Никорицъ Хетман и пръкълаб Сѣчавскон, вѣра пана Гѣwргицъ Жорн пръкълаб Хотинскаго град, вѣра пана Гїwргїе Ирапѕл пръкълаб Немецкомѕ, вѣра пана Щефан Блѣндѣ пръкълаб Романскон, вѣра пана Костнн великїн постелник, вѣра пана Савнн великаго спатарѣ, вѣра пана Костантнн Катакѕзнн чашник, вѣра пана Лѕпѕл великаго внстѣрника, вѣра пана Грама великаго столника, вѣра пана Мнханл Фѕртѕна вел комиса и вѣра въсн болари нашн великими и малими.

Я по нашемѕ животѣ и господствда, кто бѕдет господаръ wт дѣтн нашнХ или wт нашего рода или пак бѕдѕ кого Богѕ изберет господарем бытн оу нашен земли Мwлдавскѣн, тот би емѕ не порошнл нъ али би емѕ дали и оукрѣпнли, заниже естъ емѕ права wтнинѕ и вникѕпленїю на свон правїн питомнХ пинѣѕн.

---

[1] Text şters, ilizibil.
[2] Loc rupt.
[3] Text şters.

www.dacoromanica.ro

Й нан бѡлшн крѣпостъ и потвръжденїе томѹ късн вышеписанномѹ, вѣлѣли есмн нашемѹ вѣрномѹ и почитеномѹ болѣрин, Доумитрашко Щіфан великїн логофет, писати и наши печат <завезати къ>[1] семѹ <листѹ нашемѹ . . . . . .>[1] в лѣто ×зрл..[1] мѣсеца . . . .[1]

Ию Мирон Бръновски воевода <m. p.>.

† Din mila lui Dumnezeu noi, Io Miron Barnovschie Moghila voievod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Ion Rădăcină, fiul Stancăi, strănepotul lui Bechea, şi Ion Poiată, fiul Anei, nepotul luiDrăgan Buga, şi Lupul, fiul lui Lupul Posmag, strănepotul lui Bechea, şi Cîrstea, fiul lui Toader, nepotul lui Pîrlea, şi Gligorie, fiul lui Hîrea, strănepotul lui Pîrlea, şi Radul, fiul lui Ţăbuc, strănepotul <Stanei, şi>[1] Ileana, fiica lui Burnea Mustea, nepoata Stanei, şi Veisea, fiul lui Lupea, strănepotul Ruschii, şi Nechifor, fiul lui Ilea, strănepotul Ruschii, de a lor bunăvoie, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, <şi>[1] au vîndut dreapta lor ocină şi dedină din dreptul lor uric pe care l-au avut bunicii lor, Bechea şi Pîrlea şi Stana şi Rusca...[1] de la Ştefan voievod, un sat anume Măcişani pe Mînjina ce este în ţinutul Covurluiului, acela . . . . . [1] l-au vîndut pentru două sute de taleri de argint. Deci s-a sculat credinciosul şi cinstitul nostru boier, pan Curtu Celebi mare ceaşnic, şi a plătit...[1] deplin toţi acei mai sus-zişi <bani...>[1] două sute de taleri <. . . . . în mîna lui Ion Rădăcină, fiul Stancăi>[1], strănepotul lui Bechea, şi Ion Poiată, fiul Anei, nepotul lui Bechea şi <al lui> Drăgan Buga, şi Lupul, fiul lui Lupul Posmag, strănepotul lui Bechea, şi Cîrstea, fiul lui Toader, nepotul lui Pîrlea, şi Gligorie, fiul lui Hîrea, strănepotul lui Pîrlea, şi Radul, fiul lui Ţăbuc, strănepotul Stanei, şi Ileana, fiica lui Burnea Mustea, nepoata Stanei, şi Veisea, fiul lui Lupea, strănepotul Ruschii, şi Nechifor, fiul lui Ilea, strănepotul Ruschii, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Bechea şi ai lui Pîrlea şi ai Stanei şi ai Ruschii, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

De aceea să-i fie lui de la noi uric şi dreaptă ocină şi cumpărătură cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor lui şi întregului lui neam, care se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestui mai sus-scris sat Măcişani, care este în ţinutul Covurluiului, să-i fie lui după vechile sale hotare, pe unde au folosit <din veac>[2].

[1] Text şters, ilizibil.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus-scrise, noi Miron Barnoschie Moghila voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ionaşco <Ghianghea> [1] mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Gavrilaş mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Nicoriţă hatman şi pîrcălab de Suceava, credinţa panului Gheorghiţă Jora pîrcălab al cetăţii Hotinului, credinţa panului Gheorghie Arapul pîrcălab de Neamţ, credinţa panului Ştefan Blendea pîrcălab de Roman, credinţa panului Costin mare postelnic, credinţa panului Savin mare spătar, credinţa panului Costantin Catacuzino ceaşnic, credinţa panului Lupul mare vistiernic, credinţa panului Grama mare stolnic, credinţa panului Mihail Furtuna mare comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau, iarăşi, fie pe cine va alege Dumnezeu să fie domn în ţara noastră, Moldova, acela să nu-i clintească, ci să-i dea şi să-i întărească, pentru că îi este dreaptă ocină şi cumpărătură pe banii lui drepţi <şi> proprii.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor acestor mai sus-scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, Dumitraşco Ştefan mare logofăt, să scrie şi să atîrne pecetea noastră . . . . . [2]

În anul 713.[2] luna . . . . . [2]

Io Miron Bărnovschi voievod <m. p.>.

Bibl. Acad., Peceţi 414.
Orig., perg. (55 × 67), pecete atîrnată, desprinsă.
Copie după o trad. din 1780, ibidem, DCCLXXXII/1.
Datat după divan.

269

1627 (7136) decembrie 10, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod împuterniceşte pe Drăgan aprod şi pe Ifrim stolnicel să-şi ţină ocina din Zmiani şi Bălăceni.

† Ѡ Мирон Бърновскїѣ Могила воєводъ, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Dat-am cartea domnii meli slugilor noastre, lui Drăgan aprod şi lui Ifrim stol<nicel> din Zmiiani, spre-acéia ca să hie tari şi puternici cu cartea domnii méle a-ş ţinea şi a apăra a lor direaptă ocină şi

[1] Text şters.
[2] Text şters, ilizibil.

www.dacoromanica.ro

cumpărătură din sat din Zmiiani şi din Bălăceni[1] părţile lui Gligorie şi a surori-sa Sofroniei, feciori Grozavei, nepoţii lui Gherman, din moară şi din tot locul, nemărui să nu dea nemic dintr-acéle parţi. Iar cine va avea vr-o strîmbătate dereptu acea părţi de ocină să vie de faţă înnaintea domnii méle şi să-şi aducă şi derése ce va hi avîndu pre acéle părţi de ocină. Dereptu acea, nime să nu cutédze a ţinea sau a să amesteca într-acéle parţi de ocină înnaintea cărţii domnii méle.

Ѯ Іас, хзр҃ѧѕ декемвріе ѳ҃.
† Господинъ рече.
† Дѵмитрашко Щефан вел лвгофет <m. p.>.
† Еласіе <писал>[2].

Arh. St. Iaşi, CDLVIII/26.
Orig., hîrtie (31 × 20,5), pecete aplicată, stricată.

270

1627 (7136) decembrie 12, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Uspenia din tîrgul Iaşi satele Şipotele din ţinutul Hîrlău şi Munteni din ţinutul Vaslui.

† Въ имѧ Ѻтца и Сына и свѧтаго Дѵха. Се аз раб и поклоник свѧтѣи, единосѫщнѣи и животворѧщои и нераздѣлимѣи троице, енже покланѣ<ю сѣ и слѵж>[3] и работам дѵхом моим православнѣи господинъ Ив Мирон Бръновски Могила воевода, божїю милостїею господаръ земли Молдавскои. Благословен прѣблагїи Богъ иже вес сїи благостинѣи иже избравн мѣ из чрѣва матерн <моеи и даровл>[3] мѣ господарством и воеводством землим за прѣвъсходѧщюмѵ богатъство своеи милости. Присно ѵбо благодаритѣ Бога подобает ꙗко ѡтверъзи нам двери милости своеи и свѣт разѵм и видѣх и познах ꙗко никда слава стонт на земли непрѣложнаа и съмрътъ непричастна нъ ꙗко цѣт ѡвѣдает и ꙗко сѣи мимогрѣдет и раздѵшает късѣк человѣкъ. Тѣмже благоволенїем Ѻтца и съ поспѣшенїем Сына и съ дѣиством свѧтаго и животворѧщаго Дѵха благопроизволих господство ли нашем благим произволенїем, чистим и свѣтлим сръдцем, ѡт късїм нашем и ѡт Бога помощїм и моленїем прѣчист<ѣи>[3] владичице нашем, богородице и приснодѣвѣи Маріи, прѣстателница мир и съ благословенїем четир свѧтителъ наше молдавскіх, кѵр

[1] Cuvîntul a fost corectat de acelaşi diac, din cuvîntul Păuléni.
[2] La Iaşi, 7136 <1627> decembrie 10. + Domnul a spus. + Dumitraşco Ştefan mare logofăt. + Vlasie <a scris>.
[3] Text ilizibil.

www.dacoromanica.ro

Ѩнастасїе архїепископъ и митрополит Сѵчавскон и кѵр Ѳеодосїе епископъ Романскон и кѵр Дѵмнисїн епископъ Радовецкїи и кѵр Митрофан епископъ Хѵшскон, и съ Хотенїем въсѣм съвѣтом господства мн, волѣром нашнх молдавскнх великимн и малимн, господство мн възѣхом Господа Бога въ помощн и начахом <н съзндахом>[1] молвъ и монастнр въ тръг Іаскомѵ въ нмѣ Ѹспенїе прѣсвѣтѣм и чнстѣ<н>[1] и прѣвлагословеннѣн владичнцѣ нашем, богородцм и прнснодѣвѣн Марїм, и дадохом и помнловахом тод наше свѣтад молвъ вншепнсаннад <съ едно село>[1] на нмѣ Шнпотеле ѵ волост Хръловѣ на рѣцм Мнлетннѣ съ ставовѣ и съ мланамн и съ внноград и съ въсѣмн Хотарамн и село Мѵнтѣнїн ѵ волост Бслѵнскомѵ съ мланн на рѣцм Брълад, что тот село <Шнпотеле>[1] внло нанпрѣжде Ѩрѣврен которїи въстал сѧ на господнн своемѵ и ѵбнл его и тогда възѣл сѣ за внклѣнство и wт толѣ свс ходнл wт рѫкѵ въ рък даже до когда довнвахом и стежахом господство мн съ слѵжбою <ког>[1]да не бнхом нн волѣрнн нн шко господарь бнтн, понеже помнловалн мнѣ тнмн господарн прѫжде нас бнвшнх радї еже нм слѵжнхом дрѵгое когда бнл прн дѣнн Радѵл воевода дадохом господствѵ сн тристa ѵгарскнх жолтнх радн того село, занеже не wставнхом дѣїн падал въ рѫкн нѣм людн чѵжнм шкоже внло нанпрѣжде.

Ѧ село Мѵнтѣнїн внло право господарѣсконъ, прнслѵшно къ wкол тръга Бслѵнскомѵ.

Ѧ потом господство мн дадохом н помнловахом н поклоннхом тод свѣтад цръков вншепнсаннад wт тръг Іаскомѵ н съ тнх двѣ селовѣ вншереченнпх на свѣтїй н прѣславнїн н жнво<т>прїемнїн гроб н нашем животѵ подателнїн <въ человѣч>[1]шомѵ сѧ Господѵ нашемѵ Іесѣс Христѵ и тамѵ нскѵпнвшомѵ нас wт грѣх прѣwтецъ н wт рѫкое дїаволѵ. Тѣм господство мн дал гдеже ест Храм въскрѣсенїе Господа Бога нашего Іесѣса Христа въ свѣтѣн н велнцѣн цръквѣ въ градѣ Нерѵсалнмѣн, wт где ест начална н глав н ѵтвержденїе вѣра наше, н да нмают прнслѵхати за людмн еже мет послати зде патрнархн Нерѵсалнмстѣн н wставнхом twт селов Шнпотеле ѵ волост Хръловѣ съ ставове н съ мланамн н съ внноградн за въсѣх дабнлах шко да не нмают нам дати нн една дан нн велнка нн мала, нн работѵ нам работатн, нн нлнш платнтн, нн сѵлжѵ за кравн нлн за wвцн, а не една днгерїмх.

И пакнже wставншм wт село Шнпоте тристa wвцн църансквх еже чннет сѧ трндесѣт wвцн господарѣскнх н тристa пчелн църансквх еже чннѣт сѧ трндесѣт пчелн господарѣсконъ н двѣста свнни църансквх <еже чннѣт сѧ>[1] двадесѧт вепрн господарѣскнх на толнце колнко пншем нанвнше да сѣ wставнт ѵмнрно без печетлѵнт да не нмает въ нпчнсоже валѵнте.

Ѧ ще wбрѣщет сѧ мап многн <за колнко пншем мап внше>[1] да сѣ възнмает wт нпх горцнпѵ н десѣтнпѵ по правдою шко възѣт н wт нншад земли н

[1] Text ilizibil.

www.dacoromanica.ro

да бѫдет ѕмирно wт вѣсѣхъ вишепиѕанныхъ дабилъхъ и ангерїихъ еже сѫт на йныхъ <люди къ земли господства мн>[1]. Ни глобиници ни дешюгѫбинари да не имают потрѣбѫ тамѣ. Йще сълѫчит сѧ нѣкая мрѫтва за человѣци да не имает трѣбѫ грабити велице дворници ни глодѣ възимати <wт того село нъ да имают възѣти калѫгери>[1] wт свѣтаа монастир wт тръг Іаскомѣ и да събирает тѣхъ вѣсѣхъ да посилают <до калѫгери еже прѣбы>[2]вают до Иерѫсалимскаго цръква ѩко да бѫдет им за ѕбованїе <и за wбѣщеніе и за нишихъ потрѣ>[2]бѣхъ томѣ свѣтомѣ мѣсто и цръковъ божїи.

Й свѣтїи wтци еже тамѣ прѣбывают <да имают напис>[1]ати на господства ми къ свѣтїи великїа помѣник такожде и на родн<тели господства ми и Бого>[1]даровании чади господства ми ѩко да съпоминает къ всѣ<хъ>[1] божествѣвна слѫжбѣхъ по цръковномѣ wбѣю такожде памет <да сътворѣ>[1]ют нам и да <ѕмолит>[1] милостиваго Бога w нашем животѣ и добр<ое>[1] съмиреніе <ѩко да>[1] възможим вѣсегда <милости>[1] творѣще.

Тѣм ради тихъ двѣ селовѣ вишепиѕанихъ на имѣ Шипотеле съ ставовѣ и съ мланами на рѣцѣ Милетинѣ и съ виногради ѕ волост Хрѫловѣ и Ѕнитѣнїи съ мланы на рѣцѣ Брѫладѣ ѕ волост Каслѣнскомѣ ѩко да сѫт wт господства ми свѣтѣи монастир вишереченни правїи wтнинй и даніе и милованіе и ѕрик, непорѫшен николиже на вѣки вѣчїи.

Й Хотаръ тѣхъ вишепиѕанныхъ селове да ест им wт къ вѣсихъ сторони по своемѣ старомѣ Хотарѣ, по кѫда из вѣка <wжйвали>[3].

Й на то ест вѣра нашего господства вишепиѕаннаго мы, Иw Мирон Брѣновскїи Могйла воевода, и вѣра боіари нашихъ, вѣра пана Ишнашко Гынгѹ великаго дворника долнѣи земли, вѣра пана Гаврилаш великаго дворника вишнѣи земли, вѣра пана Никоаръ гетмана и пръкълава Сѫчавскомѣ, вѣра пана Геwргїе Жорѣ пръкълаба Хотинскїи, вѣра пана Геwргїе пръкълава Немецки, вѣра пана Блѣндѣ пръкълаба Романскон, вѣра пана Костин постелника, вѣра пана Сѧвин спътарѣ, вѣра пана Костантин чашника, вѣра пана Лѧпѫл вистѣрника, вѣра пана Грама столника, вѣра пана Минхан Фѫртѫна комиса и вѣра вѣсѣхъ болѣри нашихъ, великимй и малимн.

Й по нашим животѣ и господствованн, кто бѫдет господаръ wт дѣтнихъ наше или wт нашего рода или пак бѫд кого Господъ Богъ изверет господаръ бити нашен земли Мwлдавскѣи, тот би им не порѫшил нашего даніе и милованіе, нъ абїи дали и ѕкрѣпили вишепиѕанныѣи свѣтѣи и славнїи цръкви Иерѫсалимскїи, за что ест им права даніе и милованіе wт самаго господства мн. Й аще кто сѣ ѕлокѣсит разорити нашего даніе и ѕстроеніе, таковаго да ест проклѣт и тръклѣт wт Господа Бога, сътворшаго нево и земли, и wт прѣчистая вогѫматерѣ и wт ✠ еѷангелисти и wт ✠ ѣ свѣтихъ апостоли и wт тѣ wтци еже въ Иекенстѣм градѣ

[1] Text ilizibil.
[2] Loc rupt in original.
[3] Omis in original.

www.dacoromanica.ro

и да имаєт вчасти съ Іѡдон и съ тръкльтом Їрїѧ въ вєзконєчнїѧ вѣкы и мъкы, аминъ.

Я на вѣлшїи крѣпости и поткръжденїе томъ късємъ вишєписанномъ, вєлѣли єсми нашємъ вѣрномъ и почитєнномъ во<лѣрнѣ, панъ>[1] Дѧмитрашко Штєфан вєликомъ логофєт, писати и наше пєчат завєзати къ сємъ истинномъ листъ нашємъ.

Писал Боръльнѣл ѕ Іасоѣ, в лѣто ×ѕ҃рлѕ мѣсеца ....[1] ѣ҃ї дьни.

Ив Мирон Бръновски воєвода <m. p.>.

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al sfîntului Duh. Iată eu robul şi închinătorul sfintei, de o fiinţă şi de viaţă făcătoarei şi nedespărţitei treimi, căreia mă închin şi slujesc şi muncesc cu sufletul meu, dreptslăvitorul domn Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Binecuvîntat este preabunul Dumnezeu, care cu toate bunătăţile m-a ales din pîntecele maicii mele şi m-a dăruit cu domnia şi voievozia ţării, din bogăţia cea nemăsurată a milei sale. Se cuvine deci pururea a mulţumi lui Dumnezeu, pentru că ne-a deschis uşa milostivirii sale şi lumina înţelepciunii şi am văzut şi am înţeles că nici o slavă nu stă neschimbătoare pe pămînt şi cu moartea neîmpărtăşită, ci ca floarea se vesteşte şi ca umbra trece şi se nimiceşte tot omul. De aceea, cu bunăvoinţa Tatălui şi cu ajutorul Fiului şi cu săvîrşirea sfîntului şi de viaţă făcătorului Duh, am binevoit domnia mea, cu bunăvoinţa noastră, cu inimă curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui Dumnezeu şi cu rugăciunea preacuratei stăpînei noastre, născătoarea de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria, ajutătoarea lumii, şi cu binecuvîntarea celor patru ierarhi ai noştri moldoveni, chir Anastasie arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi chir Athanasie episcop de Roman şi chir Dionisii episcop de Rădăuţi şi chir Mitrofan episcop de Huşi, şi cu voinţa întregului sfat al domniei mele, boierii noştri moldoveni mari şi mici, domnia mea am luat pe domnul Dumnezeu în ajutor şi am început <şi am zidit> ruga şi mănăstirea din tîrgul Iaşi, în numele Uspeniei preasfintei şi curatei şi preabinecuvîntatei stăpînei noastre, născătoarea de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria, şi am dat şi am miluit această sfîntă rugă a noastră mai sus-scrisă <cu un sat> anume Şipotele în ţinutul Hîrlăului, pe rîul Miletin, cu iazuri şi cu mori şi cu vii şi cu toate hotarele şi satul, Muntenii în ţinutul Vasluiului cu mori pe rîul Bîrlad, care sat, <Şipotele>, a fost mai înainte al lui Arbure, care s-a ridicat asupra domnului său, şi a fost ucis şi i s-a luat <satul> pentru hiclenie. Şi de atunci a tot umblat <satul> din mînă în mînă pînă cînd l-am dobîndit şi l-am cîştigat domnia

[1] Text ilizibil.

www.dacoromanica.ro

mea cu slujba, cînd n-am fost nici boier, nici ca domn, pentru că m-au miluit cu el domnii dinaintea noastră pentru că le-am slujit; iar apoi cînd a fost în zilele lui Radul voievod am dat domniei sale trei sute de galbeni ungureşti, pentru acest sat şi n-am lăsat să cadă în mîna altor oameni străini cum a fost mai înainte.

Iar satul Muntenii a fost drept domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Vasluiului.

Apoi domnia mea am dat şi am miluit şi am închinat această sfîntă biserică mai sus-scrisă din tîrgul Iaşilor şi cu acele două sate mai sus-spuse la sfîntul şi preaslăvitul şi de viaţă primitorul mormînt al domnului nostru Isus Hristos, care s-a asemănat vieţii noastre ca om şi ne-a răscumpărat din păcatul strămoşesc şi din mîna diavolului. De aceea, domnia mea le-am dat la sfînta şi marea biserică din cetatea Ierusalim, unde este hramul învierea domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Isus Hristos, de unde este începutul şi capul şi întărirea credinţei noastre, şi să asculte de oamenii pe care îi vor trimite aici patriarhii de Ierusalim şi am iertat acest sat Şipotele din ţinutul Hîrlăului cu iazuri şi cu mori şi cu vii de toate dabilile ca să nu ne dea nici o dare, nici mare, nici mică, să nu ne lucreze nici o muncă, să nu plătească iliş, nici sulgiu de vaci sau de oi şi nici o angherie ‹să nu ne dea›.

Şi iarăşi am iertat din satul Şipote trei sute de oi ţărăneşti, care fac treizeci de oi domneşti, şi trei sute de stupi ţărăneşti, care fac treizeci de stupi domneşti, şi două sute de porci ţărăneşti, ‹care fac› douăzeci de porci domneşti; atît cît scriem mai sus să se lase în pace fără pecetluit, să nu-i tulbure cu nimic.

Iar dacă se vor afla mai mulţi ‹decît scriem mai sus›, să se ia de la ei gorştină şi desetină după dreptate, după cum se ia şi de la cealaltă ţară şi să fie ‹în pace› de toate dabilele şi angheriile, care sînt pe alţi ‹oameni în ţara domniei mele›. Nici globnicii, nici deşugubinarii să nu aibă treabă acolo. Iar dacă se va întîmpla vreo moarte de om, să nu aibă treabă a-i prăda marii vornici sau să ia gloabe ‹de la acest sat, ci să ia călugării› de la sfînta mănăstire din tîrgul Iaşilor, să strîngă toate acestea, să le trimită ‹la călugării care› trăiesc la biserica din Ierusalim, ca să le fie pentru încălţăminte ‹şi pentru îmbrăcăminte şi pentru alte trebuinţe› ale acelui sfînt loc şi ale bisericii lui Dumnezeu.

Iar sfinţii părinţi care se află acolo să scrie pe domnia mea în sfîntul, marele pomelnic şi de asemenea şi pe părinţii domniei mele şi pe copiii domniei mele, dăruiţi de Dumnezeu, ca să se pomenească la toate slujbele dumnezeieşti, după obiceiul bisericesc şi de asemenea să ne facă pomenire

www.dacoromanica.ro

şi să roage pe milostivul Dumnezeu pentru viaţa noastră şi pentru buna pace, ca să putem întotdeauna să facem milostenii.

De aceea, acele două sate mai sus-scrise, Şipotele cu iazuri şi cu mori pe rîul Miletin şi cu vii în ţinutul Hîrlăului şi Muntenii cu mori pe rîul Bîrlad în ţinutul Vasluiului să fie de la domnia mea sfintei mănăstiri mai sus-spuse drepte ocini şi danie şi miluire şi uric, neclintit niciodată în veci i vecilor.

Iar hotarul acelor sate mai sus-scrise să fie din toate părţile după vechiul hotar pe unde <au folosit> din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus-scrise, Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, şi credinţa boierilor noştri, credinţa panului Ionaşco Ghianghea mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Gavrilaş mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Nicoară hatman şi pîrcălab de Suceava, credinţa panului Gheorghie Jorea pîrcălab de Hotin, credinţa panului Gheorghie pîrcălab de Neamţ, credinţa panului Blendea pîrcălab de Roman, credinţa panului Costin postelnic, credinţa panului Savin spătar, credinţa panului Costantin ceaşnic, credinţa panului Lupul vistiernic, credinţa panului Grama stolnic, credinţa panului Mihai Furtuna comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau, iarăşi, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu clintească dania şi miluirea noastră, ci să dea şi să întărească sfintei şi slăvitei biserici din Ierusalim, pentru că este dreaptă danie şi miluire de la însăşi domnia mea. Iar cine s-ar ispiti să strice dania şi întocmirea noastră, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, de preacurata maică a lui Dumnezeu şi de 4 evanghelişti şi de 12 sfinţi apostoli şi de cei 318 părinţi de la cetatea Nicheii şi să aibă parte cu Iuda şi cu blestematul Arie, în veacurile şi muncile fără de sfîrşit, amin.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus-scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, <pan> Dumitraşco Ştefan mare logofăt, să scrie şi să atîrne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Borăleanul la Iaşi, în anul 7136 <1627> luna <decembrie> 12 zile.

Io Miron Bărnovschi voievod <m. p.>.

Arh. St. Buc., Fotografii, X/7.
Fotocopie după orig., perg., pecete atîrnată.
Trad. ibidem, M-rea Soveja XIII/2, M-rea Barnovschi II/3 (nr. 4) şi în ms 645 f. 42 v., de unde s-a luat data.
Fotocopia prezintă dificultăţi de lectură.

www.dacoromanica.ro

1627 (7136) decembrie 12.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Adormirea din tîrgul Iaşi satele Toporăuţi din ţinutul Cernăuţi, Şipotele pe Miletin în ţinutul Hîrlău şi Munteni pe Bîrlad în ţinutul Vaslui şi o bucată de loc în hotarul Negrinţilor.

Leat 7136 <1627> dechemvrie 12.

Adecă domniia me m-am milostivit şi am miluit şi am întărit pe sfînta mănăstire ce iaste zidită de noi, ce este hramul Adormire precistii, din tîrgu din Eşu, cu un sat anume Toporăuţii din ţinutul Cernăuţilor, cu mori şi cu hăleşteie în pîrîul satului, ca să-i fie de la noi cu tot venitul. Şi pentru 1500 oi de goştină şi 500 mascuri şi 1000 de stupi de desetină şi de solărit şi pentru alte dări şi angherii, cîte or fi pe alţii în ţara noastră.

Care sat au fost giumătate de sat dreaptă moşie a domnii meli, iară giumătate de sat l-am cumpărat domnie me de la unchiul nostru, Stroici logofăt, drept 1000 ughi.

Şi iar satul Şipotile în ţinutul Hîrlăului cu hăleşteu şi cu moară în Miletin şi cu vii în ţarină şi cu 300 oi de goştină şi cu 300 mascuri la goştină şi cu 300 stupi la desetină şi pentru alte dări şi angării.

Care sat au fost mai înainte a lui Arbure şi au înblat din mînă în mînă şi au fost şi domnesc, pînă cînd l-am cumpărat domnie me încă în boerie, fiind hatman, de la Radul vodă Mihne în domnie dintăiu, drept 1800 galbini ungureşti.

Şi iar satul Muntenii pe Bîrlad în ţinutul Vasluiului şi cu vad de moară în apa Bîrladului, care sat au fost drept domnesc, ascultătoriu de tîrgul Vasluiului.

Şi iar o bucată de loc de satul Negrinţilor, în ţinutul Hotinului. Şi iar pentru nişte dughene şi cu pivniţă de... [1] în tîrgul Iaşilor înpotriva chervăsării domneşti în Uliţa Rusască.

Deci pentru aceste sate şi moşii ce scriu mai sus, m-am milostivit domnie me de le-am dat danie şi miluiri la sfînta noastră rugă, pentru a noastră pomenire şi ertare păcatelor, ca să fie de la noi sfintii mănăstiri dreaptă danie şi miluire, cu tot venitul, neruşiit nici odată în veci.

---

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Iară hotarăle acestor sate ca să fie pe hotarăle celi vechi, pe unde din veci au înblat.

Arh. St. Buc., ms 629 f. 245.
Copie.

EDIŢII. Hasdeu, *Arh. ist.*, I, partea a II-a, p. 6 (cu data 1628 decembrie 12).

272

<Înainte de 1627 decembrie 13>.

Ştefan Blendea pîrcălab de Roman şi fiii săi, Căzan şi Paşco, vînd lui Maxin Popovici o casă în Năvrăpeşti.

† Eu Ştefan Bléndea pîrcălab Romanschii şi feciorii miei, Căzan şi Paşco, mărturisim noi cu acest zapis al [al] nostru, de bunăvoia noastră, de nimene nevoiţi şi neasupriţi, am vîndut o casă de ocină cu tot venitul den sat den în Năvrăpeşti, ce acea casă au fost de moşie de pre giupîneasa Bléndei, anume Erena. Şi s-au scolat Macxin Popovici de o au cumpărat şi [le-a][1] i-au dat bani gata 25 galbeni întru mînule lui Ştefan Bléndea şi a feciorilor săi, anume Căzan şi Paşco. Şi de acmu înainte să aibă a-ş face de pre acest zapis şi ispisoc domnescu. Iar un ispisoc domnescu, ce iaste de pre această casă cu toată ocina, să aibă a-l da întru mînule lui Popovici, făcut de la Costantin voevod.

Şi au fost într-a această tocmală Ghiorghie Năvrăpăscul şi Ionaşco Botăş den în Miroslăveşti şi Ionaşco Bandur den Boteşti şi Hilipu şet<rărel> den în Vereşéni.

Deci noi, deacă am vădzutu a lor de bunăvoe vîndzare şi deplin plată, noi am făcut acest zapis şi ne-am pus peceţăle, ca de să hie de credinţă, să să ştie.

† I pisal Ştefan diiac ot Bacău.
Ghiorghie Năvrăpăscul <m. p.>.

Bibl. Acad., CDLII/67.
Orig., hîrtie (32 × 20,5), patru peceţi aplicate.
Datat după doc. din 1627 decembrie 13.

[1] Adăugat deasupra rîndului.

www.dacoromanica.ro

1627 (7136) decembrie 13, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Maxin Popovici stăpînirea peste o casă cu jirebie în Năvrăpeşti, cumpărată de la Blendea pîrcălab de Roman.

† Ѡ Мирон Бърновскїѣ Могила воєвода, божїю мілостїю господарь земли Мѡлдавскои. Сѫже прїйде прѣд нами и прѣд нашіми болѣрй слѫга наш, Маѩин Поповичь, съ єдин запис за свѣдѣтелство ѡт Гєѡргїѣ Нъврѫпъскѫл апрод и ѡт Іѡнашко Ботъш ѡт Мірослъвецій и ѡт Ѡнашко Бандѫр ѡт Котєци и ѡт Хилип шет<рърел> ѡт Керъшѣнй пісажій въ тот запис како прїйдошѣ прѣд нимн слѫга наш, Щефан Блѣндѣ пъркълаб Романскїй, и съ сынове его, Къзан и Пашко, по иѪ доброю волю, никим непонѫжденни ани прісіловании, и продали иѪ правда ѡтнинъ, єдна дом ѡт село Нъврѫпєци и съ жрѣбїѣ ѫ вес мѣсто того село, что тая дом бѣше права дѣдниіѫ мати иѪ Ирйнй, кнѣгинѣ Блѣнди пръкълаб. Тая продали слѫѕй наш вишепйсан, Маѩин Поповичь, за двадесѣт и пет ѫги и въстал сѣ слѫга наш, Маѩин Поповичь, и заплатйл им въсе исплъною платѫ тиѪ вишеписаниѪ пйнѣѕи.

Тѣм радї да єст емѫ и ѡт нас права ѡтнинъ и кѫпежна и ѫрйк и потврѫжденїѣ и съ въсем доѪодом, непорѫшенно николиже на вѣки. И йн да сѣ не ѫмнішаєт.

Ѫ Іас, ҳѫрлѕ декемврїѣ ѓѵ.

† Сам господинъ велѣл.

† Дѫмитрашко Щефан вел лвгофет ѫчнл <m. p.>.

† Класїѣ <писал>.

† Io Miron Bărnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră, Maxin Popovici, cu un zapis de mărturie de la Gheorghie Năvrăpăscul aprod şi de la Ionaşco Botăş din Miroslăveşti şi de la Ionaşco Bandur din Boteşti şi de la Hilip şet<rărel> din Verăşeni, scriind în acel zapis că au venit înaintea lor sluga noastră, Ştefan Blendea părcălab de Roman, şi cu fiii lui, Căzan şi Paşco, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, şi au vîndut dreapta lor ocină, o casă din satul Năvrăpeşti şi cu jirébie în tot locul acelui sat, care casă a fost dreaptă dedină a mamei lor, Irina, cneaghina lui Bléndea pîrcălab. Aceea au vîndut-o slugii noastre mai sus-scrise, Maxin Popovici, pentru douăzeci

www.dacoromanica.ro

şi cinci de ughi. Şi s-a sculat sluga noastră, Maxin Popovici, şi le-a plătit tot deplină plată, acei mai sus-scrişi bani.

Pentru aceea, să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întărire şi cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, 7136 <1627> decembrie 13.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Vlasie <a scris>.

Bibl. Acad., CDLII/68.
Orig., hîrtie (31 × 19,5), pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. din sec. al XIX-lea.

274

1627 (7136) decembrie 16, Hreasca.

Ciorcea, fata lui Drăghici, vinde lui Ionaşco Băzăceanul un loc de casă în Mereşti.

† Eu Ciorcea, fata lu Drăghici, nepoata lui Fădoran din Mereşti, mărturisescu cu cestu zapis al mieu cum eu, de bunăvoia mea, de nime nevoită nice asuprită, am vîndut loc de o casă, ce să cheamă o jirébie, din direaptă moşiia mea din Mereşti dereptu doaodzeci şi cinci de taleri bani gata ; aceasta o am vîndut semenţii méle, lui Ionaşco Băzăceanul. Şi într-a nostră tocmală s-au tîmplat Simion Mălai şi popa Gheorghie den Hreasca şi Platon de acolea şi alţi mulţi oameni buni.

Pre mai mare credinţă pusu-ne-am şi peceţile să să ştie. Şi cîndu i-am luat acei bani fost-au şi frate-mieu Văsiian.

Пнс ѕ Хрѣска, лѣт ×зρлѕ дєкємврїѳ ѕ҃ї.

† Їѕ Снмїѡн Мъллн сам пнсалѫмо[1].

Eu popa Gheorghie scriu cum m-am fost şi eu la iastă tocmală <m. p.>.

Bibl. Acad., CX/113.
Orig., hîrtie (31 × 19,5), două peceţi înelare, aplicate.

[1] S-a scris la Hreasca, anul 7136 <1627> decembrie 16.
† Eu Simion Mălai însumi am scris.

www.dacoromanica.ro

1627 (7136) decembrie 17.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gheorghie Roşca vistiernic părţi de ocină din satul Scobenţeni, cumpărate de la Ţonţa şi de la Cornea.

† Ис Мирон Бърновскїи Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Мwлдавскон. Сжє прїндошѣ прѣд нами и прѣд нашими болѣри великими и малими Цонца и сестра ѥи Дѫмїтра, дѣци Пѣтрашко, вн҃цѣ Іwн Сковинцѣи, по ѭхъ доброю волю, никим непwнѫжденнѣ анн принслованнѣ, и продали ѭхъ права wтнинъ и дѣдниинъ wт шестаа част село Сковинцѣнн половнина съ сѣдмаа част wт став и съ шестаа част wт млинѫ и съ мѣсто ѫ два ставове сказнли что сѣ изберет и съ паенка и съ дом ѫ село и съ вес прихѡд. Таа продал болѣрин нашемѫ, Гєwргїє Рошка внстѣрнйк, за шестдесѣт талер личнихъ.

И тнжє прїнде прѣд намй и прѣд нашимн болѣрн Корнѣ, сынъ Ѩгахїи Шовердинѣсъ, по ѥго доброю волю никим непонѫжден анн принслован, и продал ѥго правда wтнинъ и кѫпежно wт половнина село Сковинцѣнн wт третаа част пѣта част и wт сѣдмаа част wт став половина и wт шестаа част wт млинѫ половина и съ мѣсто ѫ два ставове сказнлй, что сѣ изберет wт непнсок за викѫпленїє wт Єремїа воевода. Таа продал болѣрин нашемѫ вншепнсан, Гєwргїє Рошка внстырник, за трндесѣт и пет талер личнихъ.

Тѣм радї да ест и wт нас болѣрин нашемѫ вншеречен, Гєwргїє Рошка внстѣрник, правда wтнинъ и викѫпленїє тѣхъ части за wтнинъ wт село Сковинцѣни и дланїє и ѯрик и потвръжденїє съ въсем доходом, непорѫшенъ николиже на вѣки. И нн да сѣ не ѯмишлет.

Инс ҳ҃рлѕ декемврїє ѕ҃ї.

† Сам господинъ велѣл.

† Дѫмитрашко Щефан вел лwгофет ѯчнл <m. p.>.

† Еласїє <писал>.

† Io Miron Bărnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Ţonţa şi sora ei, Dumitra, fiicele lui Pătraşco, nepoatele lui Ion Scobenţean, de bunăvoia lor, nesilite de nimeni nici asuprite, şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină, jumătate din a şasea parte a satului Scobenţeni, cu a şaptea parte din iaz şi cu a şasea parte din moară şi cu loc la două iazuri stricate, ce se va alege şi cu prisacă şi cu casă în sat şi cu tot venitul. Acestea le-au vîndut boierului nostru, Gheorghie Roşca vistiernic, pentru şaizeci de taleri număraţi.

www.dacoromanica.ro

Şi de asemeni a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Cornea, fiul Agahiei Şoverdeneasă, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni nici asuprit, şi a vîndut dreapta lui ocină şi cumpărătură a cincea parte din a treia parte din jumătatea satului Scobenţeni şi jumătate din a şaptea parte din iaz şi jumătate din a şasea parte din moară şi cu loc la două iazuri stricate, ce se va alege din ispisocul de cumpărătură de la Eremia voievod. Acestea le-a vîndut boierului nostru mai sus-scris, Gheorghie Roşca vistiernic, pentru treizeci şi cinci de taleri număraţi.

. . De aceea, să fie şi de la noi boierului nostru mai sus-zis, Gheorghie Roşca vistiernic, dreaptă ocină şi cumpărătură aceste părţi de ocină din satul Scobenţeni şi danie şi uric şi întărire cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece.

S-a scris în 7136 ·‹1627› decembrie 17.
Însuşi domnul a poruncit.
Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat ‹m.p.›.
Vlasie ‹a scris›.

Bibl. Acad., CLXXXIX/47.
Orig., hîrtie (31,5 × 19,5), pecete aplicată, stricată.

EDIŢII. Trad. Codrescu, *Uricariul*, XX, p. 183—184.

276

1627 (7136) decembrie 18, Iaşi.

Mari boieri dau mărturie lui Gheorghie Roşca vistiernic pentru cumpărătura făcută la Scobenţeni de la Ştefana, fiica lui Drăgan.

† Сѣ ѥѕо мы, Дѧмитрашко Цѣфан вел логофет и Гынгѫ вел дворник и Никодръ Хетман и пръкълаб Сѫчавскїи и Лѧпѫшл вел вистѣрник и Сакин вел спътар и Апостолъ вел арнаш и Пътрашко Башотъ логофет и Нѣгое постелник и Дѧмитрѫ Бѫхѫш логофет и Арсенїе дворник глотнїи. Сѫже прїнде прѣд нами Цѣфана, дочка Дръган, прѣкѫпѫка Ивашко, а по еи доброн волю, никим непонѫжденъ анн принсловенъ, и продал сво права отнинъ и дѣднина от шестая част село Сковенцѣни четвръта част что ѕ волост Кърлигътѫри и съ мѣсто за стак ѕ потока село что сѣ изберет....[1]. Тая продал Гюргїе Рошка вистѣрник за дванадесѣт талер личнїх.

[1] Loc alb, pe care s-a adăugat ulterior част ѳ.

www.dacoromanica.ro

Ино мы, ѡко видѣвше ими доброволнои токмеж и платѫ за исплънои, ѥиеже wт нас сътворили есмы вишеписанѫ Гиwргїѣ Рошка вистѣрник тот запис за свѣдѣтелство до ко<лѣ> сътворит и нарѣдиїи wт господинъ его милост.

И на болша вѣрност поставихом и наши печати къ семѫ истинномѫ листѫ нашемѫ.

Пис ѫ Іас, ѯзрлѕ декемврїе иѳ.

Дѫмитрашко Щефан вел лwгофет.

Из Гиангѣ вел дворник т. р.

Никоаръ Хатман.

Пръжескѫл вел спътар.

Лѫпѫл <вел вистѣрник>[1].

Пътрашко Башотъ лwгофет.

Из Василїе Нѣгое постелник.

Из Арсенїе лwгофет, дворник.

Дѫмитрѫ Бѫхѫш логофет.

Из Гиwргї Башотж вистѣрник[2].

† Iată dar noi, Dumitraşco Ştefan mare logofăt şi Ghianghea mare vornic şi Nicoară hatman şi pîrcălab de Suceava şi Lupul mare vistiernic şi Savin mare spătar şi Apostol mare armaş şi Pătraşco Başotă logofăt şi Neagoe postelnic şi Dumitru Buhuş logofăt şi Arsenie vornic de gloată. Iată a venit înaintea noastră Ştefana, fiica lui Drăgan, strănepoata lui Ivaşco, de a ei bunăvoie, de nimeni nesilită nici asuprită, şi a vîndut dreapta ei ocină şi dedină, a patra parte din a şasea parte a satului Scobenţeni, care este în ţinutul Cîrligăturii, şi cu loc de iaz la pîrîul satului, ce se va alege . . . .[3]. Aceasta a vîndut-o lui Gheorghie Roşca vistiernic pentru douăzeci de taleri număraţi.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, încă am făcut de la noi mai sus-scrisului Gheorghie Roşca vistiernic acest zapis de mărturie pînă îşi va face şi direse de la milostivirea sa domnul.

Şi pentru mai mare credinţă am pus şi peceţile noastre pe această adevărată carte a noastră.

S-a scris la Iaşi, 7136 <1627> decembrie 18.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt.

Eu Ghianghea mare vornic m. p.

Nicoară hatman.

Prăjescul mare spătar.

---

[1] Text acoperit de pecete.
[2] Toate semnăturile sînt autografe.
[3] Loc alb, peste care s-a scris ulterior: partea ei.

www.dacoromanica.ro

Lupul ‹mare vistiernic›[1].
Pătraşco Başotă logofăt.
Eu Vasilie Neagoe postelnic.
Eu Arsenie logofăt, vornic.
Dumitru Buhuş logofăt.
Eu Gheorghe Başotă vistiernic[2].

Biblioteca V. A. Urechia din Galaţi, D (C) 286.
Orig., hîrtie (38,5 × 31), zece peceţi inelare, aplicate.
Cu o trad. la Bibl. Acad., CXLII/122.

EDIŢII. Trad. Codrescu, *Uricariul*, XX, p. 65; Ghibănescu, *Surete*, V, p. 273—274.

277

1627 (7136) decembrie 18, Iaşi.

Mari boieri dau mărturie lui Gheorghie Roşca vistiernic pentru cumpărătura făcută la Scobenţeni ţinutul Cîrligătura de la Ţonţa şi de la Cornea.

† Сѣ оубо мы, Дѫмитрашко Щефан вел логофет и Гынгѣ вел дворник и Никодръ Хетман и Лѵпѫл вел вистѣрник и Сѫвин вел спътар и Апостол вел армаш и Пътрашко Башотъ логофет и Нѣгое постелник и Дѫмитрѫ Бѫхѫш логофет и Арсенїе дворник глвтнїи. Ѡже прїидошѣ прѣд нами Цонца и сестра ѥи Дѫмитра, дочки Пътрашко, вноцѣ Іѡн Скобъноцѫ wт Скобенцѣни, по нѫ доброю волю, никим непонѫжденѣ дни присилованнѣ, и продали нѫ правда wтнинъ и дѣднина wт село Скобенцѣни, что ѫ колwст Кърлигѫтѫрн, wт шестая част село половина съ сѣдмая част wт стан и съ шеста част wт млинѫ и съ част ѫ два ставове сказили что сѣ изберет част им и съ вес приход. Тая продал Гewргїе Рошка вистѣрник за шестдесѣт талер сребнѫ.

И тиже прїинде прѣд нами[3] Корнѣ, сынъ Агахїн Шовердѣнѣсъ, по его доброю волю, никим непонѫжден дни присилован, и продал его правою wтнинъ и викѫпленїе wт того село wт половинна село wт третая част пѣтая част и wт сѣдмая част wт стан половинна и wт шестая част wт млинѫ половина и съ част ѫ два ставове сказили что сѣ изберет част его wт исписок за викѫпленїе wт Єремїа воєводѫ. Тая продал книшеписан Гewргїе Рошка вистѣрник за тридесѣт и пѣт талер сребнѫ.

[1] Text acoperit de pecete.
[2] Toate semnăturile sînt autografe.
[3] Textul И тиже прїинде прѣд нами este repetat.

www.dacoromanica.ro

Тѣм мн, ꙗко видѣвше нм доброволною токмиж и платѫ за неплѣнюю, сътворнхом его милост Гюргїе Рошка вистѣрник тот запис за свѣдѣтелство како да бѫдет емѫ за вѣрност до колѣ сътворнт и нарѣдинїн ѡт господинъ его милост.

И <на>[1] болша вѣрност поставнхом и нашн печатн къ семѫ нстинномѫ листѫ нашнмѫ.

Ѳ Іас, ѯзрлѕ декемврїе нѵ.
Дѫмитрашко Щефан вел лѫгофет.
Из Гѫнгѣ вел дворник т. р.
Никодръ Хатман.
Лѫпѫл вел вистѣрник.
Пръжескѫл нскаѵ вел спътар.
Дѫмитрѫ Бѫхѫш лѫгофет.
Пътрашко Башотъ лѫгофет.
Из Ѵресніе лѫгофет, дворник.
Касналіе Нѣгое постелник.
Из Гнюрге Башотѫ вистѣрник[2].

† Iată dar noi, Dumitraşco Ştefan mare logofăt şi Ghianghea mare vornic şi Nicoară hatman şi Lupul mare vistiernic şi Savin mare spătar şi Apostol mare armaş şi Pătraşco Başotă logofăt şi Neagoe postelnic şi Dumitru Buhuş logofăt şi Arsenie vornic de gloată. Iată au venit înaintea noastră Ţonţa şi sora ei, Dumitra, fiicele lui Pătraşco, nepoatele lui Ion Scobînţu din Scobenţeni, de bunăvoia lor, nesilite de nimeni nici asuprite, şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină din satul Scobenţeni, ce este în ţinutul Cîrligăturii, jumătate din a şasea parte a satului, cu a şaptea parte din iaz şi cu a şasea parte din moară şi cu parte din două iazuri stricate, ce se va alege partea lor şi cu tot venitul. Acestea le-au vîndut lui Gheorghie Roşca vistiernic pentru şaizeci de taleri de argint.

Şi de asemenea a venit înaintea noastră Cornea, fiul Agahiei Şoverdeneasă, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni nici asuprit, şi a vîndut dreapta lui ocină şi cumpărătură din acest sat, din jumătate de sat din a treia parte a cincea parte şi jumătate din a şaptea parte din iaz şi jumătate din a şasea parte din moară şi cu parte din două iazuri stricate, ce se va alege partea lui, din ispisocul de cumpărătură de la Ieremia voievod.

[1] Omis.
[2] Toate semnăturile sînt autografe.

www.dacoromanica.ro

Acestea le-a vîndut mai sus-scrisului Gheorghie Roşca vistiernic pentru treizeci şi cinci de taleri de argint.

De aceea noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plată deplină, am făcut milostivirii sale, Gheorghie Roşca vistiernic, acest zapis de mărturie ca să-i fie de credinţă pînă îşi va face şi direse de la milostivirea sa domnul.

Şi pentru mai mare credinţă am pus şi peceţile noastre pe această adevărată carte a noastră.

La Iaşi, 7136 <1627> decembrie 18.
Dumitraşco Ştefan mare logofăt.
Eu Ghianghea mare vornic m.p.
Nicoară hatman.
Prăjescul am iscălit mare spătar.
Lupul vel vistiernic.
Dumitru Buhuş logofăt.
Pătraşco Başotă logofăt.
Eu Arsenie logofăt, vornic.
Vasilie Neagoe postelnic.
Eu Gheorghe Başotă vistiernic[1].

Bibl. Acad., CLXXXIX/54.
Orig., hîrtie (31 × 21), zece peceţi aplicate.
Cu o trad. ibidem, CXLII/123.

EDIŢII. Trad. Codrescu, *Uricariul*, XX, p. 63—64 (fără dată); Ghibănescu, *Surete*, V, p. 272—273.

278

1627 (7136) decembrie 19, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gheorghie Roşca vistiernic o parte la Scobenţeni, cumpărată de la Ştefana, fiica lui Drăgan.

† Hw Мирон Бърновскїи Могила воєвода, божїю милостїю господарь земли Молдавскои. Сѫжє прїиде намн и прѣд нашимн болѣрн Щіфана, дочка Дрѣгаи, прѣшнѣка Некшко, по єго доброн волю, никим непонѫждена ани присилована, и про-

[1] Toate semnăturile sînt autografe.

www.dacoromanica.ro

дала своя правда отнинъ и дѣднинъ от село Скобинцѣни что е колост Кърлигътѣри, от шеста част село четвъртая част, и съ мѣсто за стан е потока село дли что се изберет част ѣи. Тая продала колѣрнѣ нашемѹ, Гѣргѣ Рошка внетѣрник, за двадесѣт талѣр сребрънѣ. И къстал сѣ колѣрнѣ наш книпписан, Гѣргѣ Рошка внетѣрник, и заплатнли ѣи късе неплъно от прѣд нами.

Тѣм радѣ да ест влѧ и от нас правда отнинъ и викѹпле<нѣе>[1] и данѣе и потвръжденѣе съ късе доходом, непорѹшенно николиже на вѣки. И ни <да се>[1] не ѕмишлет.

Ѫ Іас, ѯрлѧ декемврѣе ѳ҃ѓ.

† Господинъ вилѣл.

† Дѹмитрашко Щефан вел логофет ѕчнл <m.p.>.

† Власѣе <писал>.

† Io Miron Bărnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Ştefana, fiica lui Drăgan, strănepoata lui Ivaşco, de a ei bunăvoie, de nimeni nesilită nici asuprită, şi a vîndut ocina şi dedina sa dreaptă din satul Scobenţeni, care este în ţinutul Cîrligăturii, a patra parte din a şasea parte de sat şi cu loc de iaz la pîrîul satului, însă ce se va alege partea ei. Aceasta a vîndut-o boierului nostru, Gheorghie Roşca vistiernic, pentru douăzeci de taleri de argint. Şi s-a sculat boierul nostru mai sus-scris, Gheorghie Roşca vistiernic, şi i-a plătit ei tot deplin dinaintea noastră.

Pentru aceea, să-i fie lui şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură şi danie şi întărire cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, 7136 <1627> decembrie 19.

† Domnul a poruncit.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Vlasie <a scris>.

Biblioteca V. A. Urechia din Galaţi, D (A) 6.
Orig., hîrtie (30 × 21), pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. la Bibl. Acad., CXLII/126.

EDIŢII. Slav şi trad. „Teodor Codrescu", II, p. 83—84; Trad. Codrescu, *Uricariul*, XX, p. 66; Ghibănescu, *Surete*, V, p. 274.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

279

1627 (7136) decembrie 20, Iaşi.

Grigore Ureche face schimb de sate cu Gheorghie Roşca vistiernic, dînd acestuia satul Oneşti din ţinutul Cîrligătura şi primind satul Drăculeşti.

† Adecă eu Gligorie Uréche dau ştire cu scrisoarea mea cum ne-am tocmit înşine de bunăvoia noastră cu dumnealui Gheorghi Roşca vistiiarnicul, de nimene nevoiţ şi neîndemnaţ, de-am schimbat cu dumnealui dereaptă moşie de pre părinţii miei şi cumpărătură cît să va alége den sat den Oneşti în ţinutul Cîrligăturei cu priseci şi cu tot venitul ....[1] şi dumnealui mi i-au dat aşijderile moşiia ce au avut dumnealui, satul Drăculeştii ce sintu în ţinutul ....[2] cu vad de moară în gîrla ce iase den Prut şi cu tot venitul. Prentr-acéia după tocmala ce am făcut noi în de noi, derept tăriia, şi derépse domneşti ca să hie dumnealui volnic a-ş face şi noi aşijderile, să-i hie tocmala noastră întărită în véci. Pre mai mare mărturie însumi cu mîna mea am scris şi pecétea mi i-am pus, să să ştie.

Leat 7136 <1627> dechemvrie 20 dni, u Ias.

Gligorie Uréche logofet tretii m.p.

Bibl. Acad., CXXXVIII/1.
Orig., hîrtie (31 × 19,5), pecete aplicată.
O fotocopie ibidem, Fotografii, XXXVII/110.

280

1627 (7136) decembrie 29, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ionăşcel parte de ocină din Ruginoasa.

† Їѡ Мирон Бръновскїи Могїла воевода, божїю милостїю господаръ земли Молдавскои. Adecă au venit înnaintea dumni-méle Costin din Ruginoasa, nepotul lui Ionăşcel stolnicelul de acolea, şi au vî<n>[3]dut a sa direaptă ocină şi moşie, ce au avut în sat în Ruginoasa, din pa<r>[3]tea lor ce au avut cu

[1] Ulterior s-a adăugat deasupra rîndului: cu iaz cu moară.
[2] Loc alb, pe care s-a scris cu altă cerneală: Lăpuşnei.
[3] Omis.

www.dacoromanica.ro

un<cu>[1]-său, cu Ionăşcel, giumătate, cu casa şi cu hălăşteu şi cu moară tot giumătate, o a vî<n>[2]dut Gheanghei vornicul dereptu 50 de zloţ şi 2 iape şi doi boi şi o vacă.

Iară după aceasta tocmală se-au sculat uncul lui Costin ş-au întorsu acei bani şi acéle iape şi acele trei vite, ce mai sus sîntu scrise, întru mîna Gheanghei vornicul.

Printr-acea dat-am cartea dumni-méle lui Ionăşcel se hie tare şi putérnic a ţinea şi a opri toată partea de ocină a lui Costin din Ruginoasa, cu casele şi cu hălăşteul şi cu moara în sat şi în ţarină şi tot locul ce se va alége cu diriptul. Altu nime se nu se améstece înnaintea cărţii dumni-méle.

Ѯ Іас, лѣт хѕ҃ѳ҃ѕ҃ декемврїѧ к҃ѳ.
† Господинъ рече.
† Гѣнгѣ вел дворник ѹчнл.
Щефан <писал>[3].

Bibl. Acad., DCXCV/17.
Orig., hîrtie (31 × 22), pecete aplicată.

EDIŢII. „Teodor Codrescu", II, p. 84.

[1] Loc rupt.
[2] Omis.
[3] La Iaşi, anul 7136 ⟨1628⟩ decembrie 29. + Domnul a spus. + Gheanghea mare vornic a învăţat. Ştefan ⟨a scris⟩.

www.dacoromanica.ro

1628

www.dacoromanica.ro

281

1628 (7136) ianuarie 3, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Drăgan, Efrim şi Albul ocină la Zmiani şi Bălăceni din ţinutul Tutova, cu vaduri de moară pe Bogdana şi Smila.

† Ѡ Мирон Бърновскїѣ Могила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскон. Ѻже прїндошѣ прѣд нами и прѣд нашими болѣри слѹги наши, Дръган и Єфрѷм и Ѧлбѹл, съ єдин запис за скѣ<детелст>[1]во ѡт Симѡн Гѣзка вел мєделничар и ѡт Петрюл пъркълаб и ѡт Ѧнѹл Хотног <и ѡт ....>[1]ашко книѫж и ѡт книѣгинѣ Мѹргочоае и поп Драгош ѡт Греч и Тома и Ѡнашко и Радѹл ѡт там и Тодєр ѡт Хѹлпъшѣни, писавши въ тот запис како прїнд<ош>[1]ѣ прѣд нами Глигорїе и сестра ѥго, Софронїа, сынове Гроздєен, вѹици Герман ѡт Змїгани, по иѫ доброн волн, никим непонѹжденн анн присиловани, и продали иѫ прав<ою>[1] ѡтнинъ и дѣдинѹ ѡт село Змїгани и ѡт Бълъчѣни, что ѹ волѡст Тѹтовскон, что се извѣрѧт част Ирини и Гроздєен съ брод за млин ѹ Богдана, иже държал ѡтецъ <иѫ>[1] поп Гавріл и дрѹг брод <за>[2] млин что се ѡбрѣщет ѹ рѣка Смилн до Змїгани. Та продал слѹги наши вишєписани <Дръг>[1]ан и Єфрим и Ѧлбѹл, радї десѣт кравн с .....[1] два воли и двнадесѣт .....[1] ли<ч>[1]ниѫ.

Тѣм радї да єст и ѡт нас слѹги наши вишєписани, Дръган и Ѧлбѹл и Єфрим, тѣѫ части за ѡтнинъ правда ѡтнинъ и кѹпеж..[1] и даанїе и ѹрик и потвръжденїе съ въсѣм доѫодом, непорѹшенно николиже на вѣкн. И ни да се ни ѹмишлет.

Ѹ Іас, ×ѕрлѕ генарїе ѓ.

† Сам господинъ вєлѣл.

† Дѹмитрашко Щефан вел лѵгофет ѹчнл <m. p.>.

† Єласїе <писал>.

[1] Loc rupt.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

† Io Miron Bărnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre, Drăgan şi Efrim şi Albul, cu un zapis de mărturie de la Simion Gheuca mare medelnicer şi de la Petriul pîrcălab şi de la Lupul hotnog ‹şi de la . . .›[1]aşco chihaia, şi de la cneaghina Murgocioae şi popa Dragoş din Greci şi Toma şi Ionaşco şi Radul de acolo şi Toader din Hulpăşeni, scriind în acest zapis că au venit înaintea lor Gligorie şi sora lui, Sofronia, fiii Grozavei, nepoţii lui Gherman din Zmiani, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină din satul Zmiani şi Bălăceni, ce este în ţinutul Tutovii, ce se va alege partea Irinei şi a Grozavei, cu vad de moară pe Bogdana, pe care a stăpînit-o tatăl ‹lor›[1] popa Gavril şi alt vad de moară ce se va afla pe rîul Smila la Zmiani. Aceasta au vîndut-o slugilor noastre mai sus-scrise, Drăgan şi Efrim şi Albul, pentru zece vaci cu ‹viţei şi›[1] doi boi şi doisprezece . . . .[1] gata.

Pentru aceea, să fie şi de la noi slugilor noastre mai sus-scrise, Drăgan şi Albul şi Efrim, aceste părţi de ocină dreaptă ocină şi cumpărătură şi danie şi uric şi întărire cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, 7136 ‹1628› ianuarie 3.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat ‹m.p.›.

† Vlasie ‹a scris›.

Bibl. Acad., MDLXXV/4.
Orig., hîrtie (30,5 × 20,5), pecete aplicată.
O trad. din a doua jumătate a sec. al XIX-lea la Arh. St. Iaşi, DCIV/1.

EDIŢII. Trad. Antonovici, *Doc. bîrlădene*, III, p. 51—52.

282

1628 (7136) ianuarie 4, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Bisericani jumătate din satul Şendreşti pe Bistriţa în ţinutul Bacău.

† Ѡ҃ Мирон Бѣрновскїѣ Могила воєвода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Ѡ҃же пр҃їндошѣ пр҃ѣд нами и пр҃ѣд нашими болѣри Кандакїи, кнѣ-

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

гинѣ Гоѥ бив дворник, и съ сыновѣ ѥи, по нѫ доброи волѝ, никим непоноужденѝ ани присиловании, и продали нѫ правою отчинѫ и кѫпежна, половина села Шендреци на Бистрици и съ брѣд за млѝн в Бистрици и съ мѣст за пасикѫ, что в волчет Баковѣ, что било викѫпленѝе Гоѥ бив дворник от Микотич и от сестра его, Бѫска, сыновѣ Урсѫ Бърбою дворник, от нарѣдленѝе за викѫпленѝе что имает отцѫ нѫ, Урсѫ дворник, от Бран колнис и от Истратѝе дѝак. Тъи они продали молѣбници наши, калѫгери от свѣтаа монастир глаголемаго Бесерекани, ѥдеже ест Храм благовещенѝе, радѝ ѥдна сто и петдесѣт ѫги жолти. И въставше се молѣбници наши, калѫгери от свѣтаа монастир, и заплатили въсе неплъно тиѫ вишѣписани пинѣзи, р҃н ѫги, въ рѫки Кандакѝи, кнѣгини Гоѥ, и сыновѣ ѥи.

Того радѝ и от нас да ест свѣтѣи монастири правда отчинъ и кѫпежна и данѝе и потвръжденѝе съ въсем доѫодом, непорѫшенна николиже на вѣки. И ни да се не оумнишет.

Инс в Іас, ҳ҃рлѕ генарѝе а҃.

† Сам господинъ велѣл.

† Дмитрашко Щефан вел логофет вчнл <m. p.>.

† Елисѣи <писал>.

† Io Miron Bărnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Candachia, cneaghina lui Goe fost vornic, şi cu fiii ei, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, şi au vîndut dreapta lor ocină şi cumpărătură, jumătate din satul Şendreşti, ce este în ţinutul Bacăului, la Bistriţa, şi cu vad de moară la Bistriţa şi cu loc de prisacă, ce a fost cumpărătură a lui Goe fost vornic, de la Micotici şi de la sora lui, Busca, fiii lui Ursu Bărboiu vornic, din diresul de cumpărătură ce are tatăl lor Ursu vornic de la Bran comis şi de la Istratie diac. Aceasta au vîndut-o ei rugătorilor noştri, călugării de la sfînta mănăstire numită Beserecani, unde este hramul buneivestiri, pentru o sută şi cincizeci de ughi galbeni. Şi s-au sculat rugătorii noştri, călugării de la sfînta mănăstire, şi au plătit tot deplin, aceşti mai sus-scrişi bani, 150 ughi, în mîna Candachiei, cneaghina lui Goe, şi a fiilor ei.

De aceea şi de la noi să fie sfintei mănăstiri dreaptă ocină şi cumpărătură şi danie şi întărire cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece.

S-a scris la Iaşi, 7136 <1628> ianuarie 4.

† Însuşi domnul a poruncit.

www.dacoromanica.ro

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.
† Vlasie <a scris>.

Bibl. Acad., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, I/2.
Orig., hîrtie (31,5 × 19,5), pecete aplicată.
Cu o trad. din 1839.

EDIŢII. Slav şi trad. Ghibănescu, *Ispisoace*, I, partea a II-a, p. 190—192.

283

1628 (7136) ianuarie 4, Iaşi.

Mari boieri dau mărturie că Nicoară hatman şi pîrcălab de Suceava a cumpărat case şi vie în satul Ionăşeşti din ţinutul Tecuci.

† Сѣ ѕбо Дѕмитрашко Щєфан вєл логофєт и Гѣнгѫ вєл дворник долнѣи земли и Гаврилаш вєл дворник вншнѣи земли и Савин вєл спѫтар и Лѕпѕл вєл внстѫрник и Грама вєл столник и Стратѕл пѫхарник и Пѫтрашко Башотѫ вторїи логофєт и Дѕмитрашко Бѕхѕш трєтїи логофєт и Ирсенїє дворник глотиїи[1]. Scriem şi mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum au venit înnaintea noastră dumnealui fratele nostru, Nicoară hatman şi pîrcălab Sucevii, cu un zapis de mărturie de la Vasilie, feciorul Burducăi din Ionăşeşti, şi de la mulţi boiari şi oameni buni, scriindu şi mărturisindu cum Vasilie, feciorul Burducăi, de a lui bunăvoe, de nimene nevoit nice asuprit, ş-au vîndut ale sale case şi o vie din satu din Ionăşeştî, ce sîmtu în ţinutul Tecuciului, dumisale fratelui nostr<u care m>[2]ai sus scrie, Nicoară hatmanul, dreptu patrudzeci de taleri, bani bunî.

Deci noi, deacă am vădzut acel zapis de la Vasilie, feciorul Burducăi, scriindu însuşi pre sine cum de bunăvoia sa au vîndut şi mulţî boiari şi oameni bunî, scrişi într-acel zapis, mărturie cum au fost într-acéia tocmală, noi încă amu credzut şi i-am făcut şi de la noi acest zapis ca să-i hîe dumisale de credinţă. Şi pre mai mare credinţă, am iscălit şi ne-am pus şi peceţile, да сѣ знѧт.

[1] +Iată dar Dumitraşco Ştefan mare logofăt şi Gheanghea mare vornic al ţării de jos şi Gavrilaş mare vornic al ţării de sus şi Savin mare spătar şi Lupul mare vistiernic şi Grama mare stolnic şi Stratul paharnic şi Pătraşco Başotă al doilea logofăt şi Dumitraşco Buhuş al treilea logofăt şi Arsenie vornic de gloată.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Инс ѕ Іас, лѣт ×ѕ҃рлѕ генарїѣ а҃.
Дѕмитрашко Щефан вел логофет.
Из Гынгѣ вел дворник т.р.
Гаврил Мътїаш вел ворник.
Пръжескѕл нескаѯ вел спътар.
Лѕпѕл вел кнстѣрник.
Грама вел стѕлникѕ.
Пътрашко Башотъ логофет.
Дѕмитрѕ Бѕѯѕш логофет.
Из Прсенїѣ логофет, дворник, приложихѯом и аз въ сїю свѣдѣтелство [1].
. . . . . [2-3].

Bibl. Acad., CDXLV/8.
Orig., hîrtie (31 × 20,5), şase peceţi aplicate.

284

1628 (7136) ianuarie 7, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte hotarul m-rii Neamţ dinspre m-rea Secul şi împuterniceşte pe călugări să şi-l apere.

† Ию Мирон Бърновски Мшгила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Мшлдавскон. Dat-am cartea domnii méle rugătorilor domnii méle, egumenului şi a tot săborul de la svînta mănăstire de la Neamţu, spre-acea ca să hie tari şi putérnici cu cartea domnii méle a ţinea şi apăra hotarul sventei mănăstiri, ce să chiiamă muntele Neamţului şi poenile şi pre apa Bistriţăi şi pre di céia parte de Bistriţă şi pre dincoace, cîtu-i hotarul sventei mănăstiri, pe de cătră Săcul şi pe de cătră Rîşca. Să nu aibă nime nici o treabă cu acela hotar, nici să venédză fiiară în munte, nici péşte pre apă, nici să cosască fîn în poeni fără ştirea egumenului şi a săborului.

Iar pre cine vor afla vînîndu sau cosindu fîn sau cu oile înblîndu prin munte, rugătorii domnii méle călugării să hie volnici a-i prinde şi a-i certa şi a-i scoate din hotarul sventei mănăstiri, cum au fost obiceaiul

[1] S-a scris la Iaşi, anul 7136 <1628> ianuarie 4. Dumitraşco Ştefan mare logofăt. Eu Ghianghea mare vornic. Gavril Mătiaş mare vornic. Prăjescul am iscălit mare spătar. Lupul mare vistiernic. Grama mare stolnic. Pătraşco Başotă logofăt. Dumitru Buhuş logofăt. Eu Arsenie logofăt, vornic, m-am întîmplat şi eu la această mărturie.
[2] Loc rupt.
[3] Toate semnăturile sînt autografe.

www.dacoromanica.ro

de vac, pentru căci au arătat înaintea domnii méle şi dirése ce au avut pre acéle hotară de la alţi domni ce au fost mai denainte vréme.

Dereptu acéia, nime să nu cutédză a întra sau a să amesteca înnaintea cărţăi domnii méle.

Ѯ Іас, хѕ҃рлѕ̃ гєнарїѣ ѕ̃.

† Сам господинъ вєлѣл.

† Щєфан <писал>[1].

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, CXXXI/14.
Orig., hîrtie (32 × 21,5), pecete aplicată, cu legenda † Іѡ Мирон Бръновскн воєводл.

EDIŢII. Creţulescu, *Doc. m-rii Neamţ*, p. 53—54.

285

1628 (7136) ianuarie 9, Iaşi.

Mari boieri dau mărturie că Nicoară hatman şi pîrcălab de Suceava a cumpărat parte din satul Răsipeni din ţinutul Bîrlad.

† Сѣ ѵбо Дѵмитрашко Щєфан вєл лѵгоѳєт и Гіанґѣ вєл дворник долнєи земли и Гавриляш вєл дворник вишнєи земли и Савин вєл спътар и Лѵпѵл вєл вистѣрник и Грама вєл столник и Стратѵл вторїи чашник и Пътрашко Башотъ ѳторїи лѵгоѳєт и Дѵмитрашко Бѵхѵш третїи лѵгоѳєт и Ирсенїи дворник глотнин[2]. Scriem şi mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum au venit înnainte noastră dumnealui fratele nostru, Nicoară hatmanul şi pîrcălabul Sucevei, cu un zapis de mărturie de la şoltuz şi de la 12 pîrgari din tîrg din Bîrlad, pecetluitu cu pecetea oraşului şi mulţi boeri şi oameni buni scriş mărturie într-acel zapis, scriindu şi mărturisindu cum au venit înnainte lor Necula, feciorul lui Hilohie din Răsipeni, de nime nevoit nici asuprit, şi au vîndut a lui parte, a treia parté dintr-un bătrîn din satu din Răsipeni ce este în ţinutul Bîrladului, cu tot locul ce să va alége parte lui, în cînpu şi apă şi-n pădure şi vatra satului; aceia au vîndut-o dumisale fratelelui nostru ce mai sus scrie, Nicoară hatmanul, dirépt dooadzăci de taleri buni.

[1] La Iaşi, 7136 <1628> ianuarie 7. + Însuşi domnul a poruncit. + Ştefan <a scris>.
[2] Iată dar Dumitraşco Ştefan mare logofăt şi Ghianghca mare vornic al ţării de jos şi Gavrilaş mare vornic al ţării de sus şi Savin mare spătar şi Lupul mare vistiernic şi Grama mare stolnic şi Stratul al doilea ccaşnic şi Pătraşco Başotă al doilea logofăt şi Dumitraşco Buhuş al treilea logofăt şi Arsenie vornic de gloată.

www.dacoromanica.ro

Deci noi, dac-am vădzut acel zapis de la şoltuz şi de la 12 pîrgari din tîrg din Bîrlad şi pecetluit cu pecetea oraşului şi acei boeri şi alţi oameni buni mărturie, cît scrie într-acel zapis, făcutu-i-am şi de la noi acestu zapis, să-i fie dumisale de credinţă şi de mărturie.

Iar pre mai mare credinţă, am iscălit şi ni-am pus şi peceţile, да се знает.

Инс ѕ Іас, лѣт ×ѕ҃рлѕ генаріѥ ѳ҃ дьни.
Дѕмитрашко Щефан вел логофет.
Из Гіанґѣ вел дворник т. р.
Гаврил Мътїаш вел ворник.
Пръжескѵл нскаѯ вел спътар.
Лѕпѵл вел внетѣрник.
Грама вел стѵлникѵ.
Пътрашко Башотъ логофет.
Из Стратїе пъѯарник.
Дѕмитрѵ Бѵѯѵш логофет.
Из Прєнїе логофет, дворник, приложихом и аз къ сїю свѣдѣтелство[1].
† Чоголѣ <писал>[2].

Arh. St. Buc., M-rea Nicoriţă, IX/5.
Orig., hîrtie (31,5 × 22,3), nouă peceţi aplicate.

286

1628 (7136) ianuarie 9, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Aron Vodă din ţarina Iaşilor stăpînirea asupra mai multor ţigani.

† Ию Мйрон Бърновски Мѡгила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскон. Ѡже дали и потвръдили есми молебником нашим, калѵгером ѡт свѣтаа монастир что ест ѵ царинѵ Іаскон, єже ест новосъздана ѡт Йрона воєвода, идеже ест Храм свѣтаго їерарха и чюдѵтворца Христова, Никѵлаѧ, на ихѯ правихѯ холопи цигани, имѣ Гїѡрге съ жинѵ и съ дѣти и Силишкан съ жинѵ и съ дѣти

[1] Să se ştie. S-a scris la Iaşi, anul 7136 <1628> ianuarie 9 zile. Dumitraşco Ştefan mare logofăt. Eu Ghianghea mare vornic. Gavril Mătiaş mare vornic. Prăjescul am iscălit mare spătar. Lupul mare vistiernic. Grama mare stolnic. Pătraşco Başotă logofăt. Eu Stratie paharnic. Dumitru Buhuş logofăt. Eu Arsenie logofăt, vornic, m-am întîmplat şi eu la această mărturie. + Ciogolea <a scris>.

[2] Toate semnăturile sînt autografe.

www.dacoromanica.ro

и Іѣан съ жинѫ и съ дѣтми и Симиѡн Пнрошкан съ жинѫ и съ дѣтї [1] и ни Симиѡн съ жинѫ и съ дѣтми и Нистор съ жинѫ и съ дѣти, что ѥст данїѥ свѣтѣи монастир ѡт Петра воєводѫ и тиже Игнат съ жинѫ и съ дѣтї и Гашпар съ жинѫ и съ дѣтї, что ѥст данїѥ ѡт Пронда воєводѫ. Нж нарѣденїѥ что имали ѡт Петра воєводѫ и ѡт Пронда воєводѫ и ѡт Радѫл воєводѫ сиџе жаловали сѧ прѣд нас ажє изгѫбили ѩ̃ за конски лѣдскиѩ̃ при дьне Єремїѧ воєводѫ.

Того радї да ѥст ѡт нас вишєреченѣи свѣтѣи монастир тиѩ̃ правиѩ̃ Холопи цигани, непорѫшенни николиже на вѣки. И ни да сѧ не ѕмишлѧт.

Ѫ Іас, в лѣт ×ѕр̃лѕ̃ генарїѧ ѳ̃.

Сам господинъ велѣл.

† Дѫмитрашко Щєфан вел лѫгофет ѕчнл <m. p.>.

† Щєфан <писал>.

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată am dat şi am întărit rugătorilor noştri, călugărilor de la sfînta mănăstire, ce este în ţarina Iaşilor, care este nouzidită de Aron voievod, unde este hramul sfîntului ierarh şi făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae, drepţii lor robi ţigani, anume Gheorghe cu femeia şi cu copiii şi Silişcan cu femeia şi cu copiii şi Ivan cu femeia şi cu copiii şi Simion Piroşcan cu femeia şi cu copiii[2] şi alt Simion cu femeia şi cu copiii şi Nistor cu femeia şi cu copiii. care sînt danie sfintei mănăstiri de la Petru voievod. Şi de asemenea, Ignat cu femeia şi cu copiii şi Gaşpar cu femeia şi cu copiii, care sînt danie de la Aron voievod. Însă diresele ce au avut de la Petru voievod şi de la Aron voievod şi de la Radul voievod, aşa s-au jeluit înaintea noastră că le-au pierdut din cauza oştilor leşeşti în zilele lui Eremia voievod.

De aceea, să-i fie şi de la noi sfintei mănăstiri mai sus-zise aceşti drepţi robi ţigani, neclintiţi niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7136 <1628> ianuarie 9.

Însuşi domnul a poruncit.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Ştefan <a scris>.

Bibl. Acad., LXXVII/94.
Orig., hîrtie (32 × 20), pecete aplicată, căzută.

[1] Textul и Симиѡн Пнрошкан съ жинѫ и съ дѣтї este şters cu o linie.
[2] Textul „şi Simion Piroşcan cu femeia şi cu copiii" este şters cu o linie.

www.dacoromanica.ro

1628 (7136) ianuarie 10, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gheorghie Roşca vistiernic o parte din satul Scobenţeni, cumpărată de la Ionaşco, Gligorie şi Măriica.

† Ѡ Мирон Бърновскїѣ Мѡгила воевода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскои. Ѿже прїндошѣ прѣд нами и прѣд нашими болѣри болѣрин нашемѵ, Гєѡргїѣ Рошка вистѣрник, съ єдин запис за свѣдѣтєлство ѡт Нѣнюл пъркълаб ѡт волѡст Крълигътѳри и ѡт Лѳпан вътаѫ за вистєрничєи ѡт Скобенцѣни и поп Глигорїѣ ѡт Тодереци и Ѡнашко ѡт Арпъшеци и Мисаил ѡт Арпъшеци и Василїѣ Цѣнцѣ ѡт Скобенцѣни и Гаврил Шовердѣи тиже и Глигорїѣ и Пакъл тиже и Дънилъ Кърован тиже, писаѫци въ тот запис како прїндошѣ прѣд ними Ѡнашко и брат єго, Глигорїѣ, и сестра нѪ Мърїика, ѳси сынове Гєѡргїѣ ѡт Скобенцѣни, по нѪ доброи волю, никим непонѳждени ани присиловани, и продали нѪ правою ѡтнинъ и кѳпежна ѡт половина села Скобенцѣни шестаа част съ седмаа част ѳ стаѫ вел, ѡт неписок за викѳпленїѣ что имают ѡтецъ нѪ Гєѡргїѣ ѡт Мирон, сынъ Кръчюн. Таа продал болѣрин наш, Гєѡргїѣ Рошка вистѣрник, за седимдесѣт и пѣт талєри пинѣзи добрѪ.

Тѣм радї и ѡт нас да єст болѣрин нашемѵ, Гєѡргїѣ Рошка вистѣрник, правда ѡтнинъ и кѳпежна и даанїѣ и ѳрик и потвръжденїѣ съ въсѣм доѪодом, непорѳшенно николиже на вѣки. И ни да се не ѳмишлєт.

Ѳ Іас, лѣт ×ѕрлѕ генарїѣ ѵ.

† Сам господинъ велѣл.

† Дѳмитрашко Щефан вел логофет ѳчнл <m. p.>.

† Василїѣ <писал>.

† Io Miron Bărnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri boierul nostru, Gheorghie Roşca vistiernic, cu un zapis de mărturie de la Neniul pîrcălab de ţinutul Cîrligăturii şi de la Lupan vătaf de visternicei din Scobenţeni şi popa Gligorie din Todereşti şi Ionaşco din Arpăşeşti şi Misail din Arpăşeşti şi Vasilie Ţenţea din Scobenţeni şi Gavril Şoverdean de asemenea şi Gligorie şi Pavăl de asemenea şi Dănilă Cărovan de asemenea, scriind în acest zapis că au venit înaintea lor Ionaşco şi fratele lui, Gligorie, şi sora lor, Măriica, toţi fiii lui Gheorghie din Scobenţeni, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, şi au vîndut dreapta lor ocină şi cumpărătură, a şasea parte din jumătate din satul Scobenţeni cu a şaptea parte la iazul cel mare din ispisocul de cumpă-

www.dacoromanica.ro

rătură, ce are tatăl lor, Gheorghie, de la Miron, fiul lui Crăciun. Acestea le-au vîndut boierului nostru, Gheorghie Roşca vistiernic, pentru şaptezeci şi cinci de taleri, bani buni.

De aceea să fie şi de la noi boierului nostru, Gheorghie vistiernic, dreaptă ocină şi cumpărătură şi danie şi uric şi întărire cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7136 <1628> ianuarie 10.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Vlasie <a scris>.

Bibl. Acad., LXVIII/25.
Orig., hîrtie (31 × 20), pecete timbrată.
O trad. din 1811, ibidem, CXLII/124.

EDIŢII. Slav şi trad. Codrescu, *Uricariul*, XVIII, p. 388—390; Trad. Ghibănescu, *Surete*, II, p. 270—271.

288

1628 (7136) ianuarie 12, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod împreună cu sfatul ţării dă un aşezămînt pentru vecinii m-rii Putna.

† Ѡ Мирон Бърновски Мѡгнла воєвода, божїею милостїю господаръ земли Мѡлдавскои. Adecă s-au jeluit înaintea domniei méle rugătorii noştri, episcopii şi egumenii de prin toate mănăstirile, şi mazilii şi feciorii de boiari de ţară şi giupînése sărace şi slugi domneşti, vonici denainte, într-acela chip dzicîndu că li s-au pustiit satele şi li s-au răşchirat vecinii prin slobodzii şi prin sate boereşti şi ei au rămas numai cu seliştele. Alta, s-au jeluit pre pîrcălabi de ţinuturi că le întră în sate de le pradă vecinii şi-i ciobotescu fără de ispravă. Alta, înblă deşugubinarii în toată vrémea de fac năpăşti a fămei şi a féte de oameni buni . . . . .[1] prin menciuni, de le fac pradă şi-i bagă în ferăi şi-i ciobotescu. Alta, înblă slugi hătmăneşti şi giudzi ţigăneşti de le <învăluiesc>[1] ţiganii şi-i pradă.

Într-acea, domniia mea am svătuit cu tot svatul nostru, cu mitropolitul şi cu alţi episcopi . . . .[1] cu egumenii şi cu boiarii cei mari şi ai doii şi ai treii şi cu mazilii şi cu feciorii de boiari de ţară şi cu slugi dom-

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

neşti, vonici denainte, şi cu toată ţara şi aşé s-au tocmit şi s-au ruptu dintru svatul nostru, ce vor hi fugiţi vecini de după înpăratul încoace, ca să hie tari şi putérnici cu cărţile domniei mele călugării şi feciorii de boiari a-ş lua vecinii, însă să le ia şi cisla cum va hi cu direptul, hie unde vor hi şi-i vor găsi, hie în sat domnescu, hie în oraş, hie în sat boerescu, hie în slobodzie, hie într-alte sate călugăreşti fugiţi vecinii altor călugări să aibă a-i lua şi a-i duce cu toate bucatele lor înapoi, cineş pre la locurile sale şi cisla să li să mute dup-înşii. Însă de-aciia să aibă a-ş griji vecinii şi cisla.

Aşijderea vecinii ce vor hi duş mainte de înpăratul într-alte ţări şi vor veni de-acmu, şi nu vor vrea să margă de bunăvoe la jupînul său, să hie slobodzi a mérge unde va hi voia, iar care vecini vor fugi de acmu înainte într-alte ţărî şi vor veni iarăş în ţară, nime să nu aibă a priimi vecinii altuia, ce să hie volnici stăpînii lor a-i lua or hie într-a cui satu-i vor găsi.

Aşijderea şi pîrcălabii să nu aibă treabă cu satele sventei mănăstiri a Putnei a prăda pentru depărături şi pentru alte svade ce vor face-să, ce numai tălharii şi furii, de să vor găsi, să aibă treabă pîrcălabii a-i prinde, iar alte gloabe ce să vor face să aibă a-i judeca egumenul cu săborul şi a-i globi după vina lor, cumu să va cădea. Iar de nu le va plăcea judeţul cumu-i vor judeca călugării, ca să margă să ia soroc de la pîrcălabi să-i sorocească, să-i judece pîrcălabii şi să ia numai fierîe, iar gloaba să hie călugărească. Aşijderea şi deşugubinarii ca să aibă a înbla pentru deşugubinile numai într-o lună preste anu în luna lui septivrie[1], iar mai multu să nu înble, numai de va veni neştine să pîrească la poarta domniei méle sau la scaun la Bîrlad sau la Dorohoiu, atunci să aibă dvornicii a trimite şi a prăda, după cum le va hi vina. Aşijdere şi slugile hătmăneşti şi giudzii ţigăneşti să nu aibă treabă cu ţiganii boereşti şi călugăreşti şi a feciori de boiari.

Aceasta scriem şi dăm ştire cu cartea domniei méle. Într-altu chip să nu fie.

Ѯ Іас, в <лѣт>[2] ×ЗРАS генарїѣ ві̃ дьнь.
Ио Мирон Бръновски воевода <m. p.>.
† Ромъшчел <писал>[3].

Mînăstirea Putna, III/36.
Orig., hîrtie (48 × 37), pecete aplicată, căzută.
Pe f. 2, acelaşi text cu mici deosebiri, scris de Ştefan, dar neautentificat de domn.

[1] Cuvînt scris de domn cu cerneală roşie, sub forma : septi.
[2] Loc rupt.
[3] La Iaşi, în <anul> 7136 <1628> ianuarie 12 zile. Io Miron Bărnovschi voievod. † Romăşcel <a scris>.

www.dacoromanica.ro

1628 (7136) ianuarie 12, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod cu sfatul ţării dă un aşezământ pentru vecinii m-rii Voroneţ.

† Hw Мирон Бърнwвски Мwгила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Мwлдавскои. Adecă s-au jeluit înnaintea domnii méle rugătorii noştri, episcopii şi egumenii de prin toate mănăstirile, şi mazilii şi feciorii de <bo >[1]iari de la ţară şi giupînése sărace şi slugi domneşti, vonici denainte, într-acela chip dzicînd că li s-au pustiit satele şi li s-au răşchirat vecinii prin slobodzii şi prin sate boereşti şi ei au rămas numai cu sileştile. Alta, s-au jeluit pre pîrcălabi de ţinuturi că le întră în sate de le pradă vecinii şi-i ciubotescu făr' ispravă. Alta, înblă deşugubinarii în toată vrémea de fac năpăşti a femei şi a féte de oameni şi sărace pre menciuni, de le fac pradă şi-i bagă în fieräi şi-i ciubotescu. Alta, înblă în slugi hătmăneşti şi giudzi ţigăneşti de le învăluescu ţiganii şi-i pradă.

Intr-acea domniia mea am svătuit cu tot svatul domnii méle, cu mitropolitul şi cu alţi episcopi şi cu egumenii şi cu boiarii cei mari şi cei mici şi cu mazilii şi cu feciorii de boiari de ţară şi cu slugi domneşti, vonici denainte, şi cu toată ţara şi aşé s-au tocmit şi s-au ruptu dintru svatul domnii méle, ce vor hi fugiţi vecini de după înpăratul încoace, ca să hie tari şi putérnici cu cărţile domnii méle călugării şi feciorii de boiari a-ş lua vecinii, însă să le ia şi cisla cu dînşii ce va hi cu direptul, hie unde-i vor găsi, hie în sat domnescu, hie în sat boerescu, hie în slobodzie, hie în oraş, hie într-alte sate călugăreşti fugiţi, ca să aibă a-i lua cine de unde-i va găsi, cu toate bucatele lor ca să-i ducă înapoi, cineş la locul lor şi cisla să li să mute dup-înşii. Insă de-aciia să aibă a-ş griji vecinii şi cisla.

Iar vecini ce vor hi duşi mainte de înpăratul într-alte ţări şi vor veni de acmu şi nu vor vrea să margă de bunăvoe la giupînul său să hie slobodzi a mérge unde le va hi voia, iar carii vor fugi de acmu înnainte într-alte ţărî şi vor veni iarăş în ţară, nime să nu aibă a priimi vecinii altuia, ce să hie volnici stăpînii lor a-i lua or hie într-a cui satu-i vor găsi.

Aşijdirea şi pîrcălabii să nu aibă treabă cu satele sventii mănăstiri a Voroneţului a prăda pentru depărături sau pentru alte svade ce să vor faci, ce numai tălharii şi furii, de să vor găsi, să aibă treabă pîrcălabii a-i prinde, iar alte gloabe ce să vor face să aibă a giudeca egumenul cu săborul şi a-i globi după vina lor, cum să va cădea. Iar de nu le va plăcea

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

giudeţul cumu-i vor giudete călugării, ca să margă să ia soroc de la pîrcălabi să-i sorocească, să-i giudece pîrcălabii şi să ia numai fierîe, iar gloaba să fie călugărească. Şi deşugubinarii ca să aibă a înbla pentru deşugubinele într-o lună peste anu, în luna lui septivrie[1], iar mai multu să nu înble, numai de va veni neştine să pîrască la poarta domnii méle sau la scaun la Bîrlad sau la Dorohoiu, atuncea să aibă dvornicii a trimite şi a prăda după cum le va hi vina. Şi slugile hătmăneşti şi giudzii ţigăneşti să nu aibă treabă cu ţiganii boereşti şi călugăreşti.

Aceasta scriem şi dăm ştire cu cartea domnii méle. Într-altu chip să nu fie.

Ѯ Іас, в лѣт ×ЗРКЗ генарїе к҃ї.
Ив Мирон Брънковски воевода <m. p.>.
† Щефан <писал>[2].

Bibl. Acad., LXXXV/25.
Orig., hîrtie (41,5 × 28), pecete timbrată.

EDIŢII. Rosetti, *Cronica Vascanilor*, p. 141—142.

290

1628 (7136) ianuarie 12.

Miron Barnovschi voievod întăreşte popii Gheorghie ocină la Nemişeni.

Ve let 7136 <1628> ghenarie 12. Un ispisoc de la Miron Barnovsche vodă întărind popii lui Gheorghie pe giumătate de bătrîn din Nemişeni ce şie au cumpărat de la ficiorii lui Sechel şi de la Dumitraşco şi cu seminţiia lui şi pe giumătate de bătrîn ce-au cumpărat de la Gligorce cu săminţie lui drept 80 taleri şi pe parte ce i-au vîndut Salomie din Nemişeni drept 30 de taleri, care moşii ş-au cumpărat şie în dzilele lui Stefan Tomşe vodă.

Arh. St. Buc., ms 628 f. 313.
Rezumat.

[1] Cuvînt scris de domn cu cerneală roşie, sub forma : septi.
[2] La Iaşi, în anul 7136 <1628> ianuarie 12. Io Miron Bărnovschi voievod. + Ştefan <a scris>.

www.dacoromanica.ro

1628 (7136) ianuarie 13, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod împreună cu sfatul ţării dă un aşezămînt pentru vecinii m-rii Homor.

† Ис Мирон Барновски Могила воєвода, божїю милостїю господарь земли Мwлдавскои. Adecă s-au jeluit înaintea domniei méle rugătorii noştri, episcopii şi egumenii de prin toate mănăstirile, şi mazilii şi feciorii de boiari de ţară şi giupînése sărace şi slugi domneşti, vonici dennainte, într-acela chip dzicîndu că li s-au pustiit satele şi li s-au răşchirat vecinii prin slobodzii şi prin sate boereşti şi ei au rămas numai cu seliştele. Alta, s-au jeluit pre pîrcălabi de ţînuturi că le intră în sate şi le pradă vecinii şi-i cibotescu, fără ispravă. Alta, înblă şugubinari în toată vrémea de fac năpăşti a femei şi a fete de oameni buni şi săraci pre menciuni, de le fac pradă şi-i bagă în fieräi şi-i cibotescu. Alta, înblă slugi hătmăneşti şi giudzi ţigăneşti de la învăluescu ţiganii şi-i pradă.

Intru acéia domniia mea am svătuit cu tot svatul domniei méle, cu mitropolitul şi cu alţi episcopi şi cu egumenii şi cu boiarii şi mari şi ai doii şi ai treii şi cu mazilii şi cu feciorii de boiari de ţară şi cu slugi domneşti, vonici dennainte, şi cu toată ţara şi aşa s-au tocmit şi s-au ruptu dentru svatul domniei méle: ce vor hi fugiţi vecini de după înpăratul încoace, ca să hie tari şi putérnici cu cărţile domniei méle călugării şi feciorii de boiari a-ş lua vecinii, însă să le ia şi cisla cum va hi cu direptul, hie în ce satu i vor găsi, hie în sat domnescu, hie în oraş, hie în sat boerescu, hie în slobodzie, hie într-alte sate călugăreşti fugiţi vecinii altor călugări, să aibă a-i lua şi a-i duce cu toate bucatele lor înapoi cine pre la locurile sale şi cisla să li să mute după-nşii, însă de-aciia ca să aibă a-ş griji vecinii şi cisla.

Aşijdirea vecinii ce vor hi duş mainte de înpăratul într-alte ţări şi vor veni de acmu şi nu vor vrea să margă de bunăvoe la stăpînul său să fie slobodzi a mérge unde le va fi voia. Iar care vecini vor fugi de acmu înainte printr-alte ţări şi vor veni iarăş în ţară, nime să nu aibă a priimi vecinii altora, ce să fie volnici a-i lua ori hie în ce satu-i vor găsi.

Aşijdirea şi pîrcălabii să nu aibă treabă cu satele svintei mănăstiri Homorului, a prăda pentru depărături şi pentru alte svade ce să vor face, ce numai tălharii şi furii de să vor găsi, să aibă treabă pîrcălabii a-i prinde, iar alte gloabe ce să vor face să aibă a judeca egumenul şi cu soborul şi a-i globi după vina lor, cum să va cădea. Iar de nu le va plăcea

www.dacoromanica.ro

judeţul cumu-i vor judeca călugării, ca să margă să ia soroc de la pîrcălabi să-i sorocească şi să-i giudece pîrcălabii. Însă numai fierîe, iar gloaba să fie călugărească.

Aşijdirea deşugubinarii ca să aibă a-mbla pentru deşugubinile numai întru lună preste an, în luna lui septivrie[1], iar mai multu să nu înble, numai de va pîrî neştine la poarta domniei méle sau la scaun la Bîrlad sau la Dorohoiu, atuncea să aibă a trimite dvornicii a prăda după cum le va fi vina.

Aşijdirea şi slugi hătmăneşti şi giudzi ţigăneşti să nu aibă treabă cu ţîganii boereşti şi călugăreşti şi a feciori de boiari. Aiasta scriem şi dăm ştire cu cartea domniei mele. Într-alt chip să nu fie.

Ѯ Іас, в лѣто, ×ѕрлѕ генаріе гї.
Ив Мирон Брънковски воевода <m. p.>.
† Шандир <писал>[2].

Arh. St. Iaşi, DCCXII/12
Orig., hîrtie (30,5 × 21), pecete timbrată, căzută.
Copie de pe la începutul secolului al XIX-lea la Bibl. Acad., ms rom. 111 f. 84v.-85.

EDIŢII. Ghibănescu, *Surete*, XV, p. 68.

292

1628 (7136) ianuarie 13, Iaşi.

Mari boieri dau mărturie că Gheorghie Roşca vistiernic a cumpărat părţi din satul Scobenţeni de la Gavril şi de la Dochia.

† Ѳе ѕбо мы, Дѕлнтрашко Щефан кел лвгоѣет и Гвангѣ кел дворник и Никоаръ гетман и Гаврилаш кел дворник вишнѣи земли и Лѕпѕл кел внстѣрник и Гавин кел спътар и Грама кел столник и Пътрашко Башотъ лвгофет и Каснлїе Нѣгое постелник и Дѕлнтрѕ Бѕїѕш логѡфет и Ярсенїе дворник глотнїи. Ѳже прїнде прѣд нали Гаврил, сынъ Нистор Шовердѣи wт Скобенцѣни, по его доброю волю, никим непонѫжден ани присилован, и продал его правою wтнинѕ и дѣднинѕ wт шестая част села Скобенцѣни половина и дрѕгая част за викѕпленїе wт тогоже села шестая част wт наредении за викѕпленїи wт Єремїа, сынъ . . . . . [3], wт

[1] Cuvînt scris de domn cu cerneală roşie, sub forma : scpti.
[2] La Iaşi, în anul 7136 <1628> ianuarie 13. Io Miron Bărnovschi voievod + Şaidir <a scris>.
[3] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

ставъ и отъ млин и отъ весь мѣст. Тѣх продал Гюргѣ Рошка вистѣрник за сто и двадесѣт талер личних.

И тиже пак пръинде прѣд нами Докїа, дочка Дръган и Ирини от Сковенцѣни, и продал ей правою отнинѫ и кѫпежна шестая част от тогожде села Сковенцѣни и дрѫгая част от того села от шестая част села половина от ватра села и от полѣ и от ставъ и от млин и от весь приход. Тѣх продал от прѣд нами Гюргѣ Рошка вистѣрник за сто и двадесѣт талер битих.

Тѣм мы яко видѣвше им доволною токмеж и платѫ за испълнию сътворихом от нас тот запис Гюргѣ Рошка вистѣрник за свѣдѣтелство яко да бъдет емѫ за вѣрност до колѣ сътворит себѣ и наредении от господинъ его милост.

И <на>[1] болшая вѣрност поставихом и наши печатї къ семѫ истиномѫ листѫ нашемѫ.

Пис ѫ Іас. хѯрлѕ генарїе гї.

† Дѫмитрашко Щефан вел логофет ѫчил.

Їз Гіангѣ вел дворник m. p.

Гаврил Мътїаш вел ворник.

Лѫпѫл вел вистѣрник.

Никоаръ Хатман.

Ишнашко Жорѣ дворник.

Грама вел стѫлникѫ.

† Савин Пръжескѫл исках вел спътар.

Їз Гиюрге Башотж вистѣрник.

Пътрашко Башотъ логофет.

Їз Василїе Неагое постелник.

Дѫмитрѫ Бѫхѫш логофет.

Їз Ішнашко Кѫжеж клѫчар.

Їз Лѫпѫл Пръжескѫл[2].

† Iată dar noi, Dumitraşco Ştefan mare logofăt şi Ghianghea mare vornic şi Nicoară hatman şi Gavrilaş mare vornic de ţara de sus şi Lupul mare vistiernic şi Savin mare spătar şi Grama mare stolnic şi Pătraşco Başotă logofăt şi Vasilie Neagoe postelnic şi Dumitru Buhuş logofăt şi Arsenie vornic de gloată. Iată a venit înaintea noastră Gavril, fiul lui Nistor Şoverdean din Scobenţeni, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni nici asuprit, şi a vîndut dreapta lui ocină şi dedină, jumătate din a şasea parte a satului Scobenţeni şi altă parte de cumpărătură din acelaşi sat a şasea parte, din direse de cumpărătură de la Eremia, fiul . . . .[3], din iaz şi

[1] Omis.
[2] Toate semnăturile sînt autografe.
[3] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

din moară şi din tot locul. Acestea le-a vîndut lui Gheorghie Roşca vistiernic pentru o sută şi douăzeci de taleri număraţi.

Şi de asemenea, iarăşi a venit înaintea noastră Dochia, fiica lui Drăgan şi a Irinei din Scobenţeni, şi a vîndut ocina şi cumpărătura ei dreaptă, a şasea parte tot din acelaşi sat, Scobenţeni, şi altă parte din acest sat jumătate din a şasea parte a satului, din vatra satului şi din cîmp şi din iaz şi din moară şi din tot venitul. Acestea le-a vîndut în faţa noastră lui Gheorghie Roşca vistiernic pentru o sută şi douăzeci de taleri bătuţi.

De aceea noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, am făcut de la noi acest zapis de mărturie lui Gheorghie Roşca vistiernic pentru ca să-i fie lui de credinţă, pînă cînd îşi va face şi direse de la milostivirea sa domnul.

Şi <pentru >[1] mai mare credinţă, am pus şi peceţile noastre la această carte a noastră adevărată.

S-a scris la Iaşi, 7136 <1628 > ianuarie 13.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat.

Eu Ghianghea mare vornic m.p.

Gavril Mătiaş mare vornic.

Lupul mare vistiern ic.

Nicoară hatman.

Ionaşco Jorea vornic.

Grama mare stolnic.

† Savin Prăjescul am iscălit mare spătar.

Eu Gheorghe Başotă vistiernic.

Pătraşco Başotă logofăt.

Eu Vasilie Neagoe postelnic.

Dumitru Buhuş logofăt.

Eu Ionaşco Cujbă clucer.

Eu Lupul Prăjescul [2].

Bibl. Acad., XLVI/159.
Orig., hîrtie (31,5 × 20), nouă peceţi aplicate.

EDIŢII. Trad. Codrescu, *Uricariul*, XX, p. 184—185.

[1] Omis.

[2] Toate semnăturile sînt autografe.

www.dacoromanica.ro

1628 (7136) ianuarie 13, Iaşi.

Mari boieri dau mărturie lui Stratul Bolea paharnic pentru cumpărarea unei jumătăţi din satul Dănceni pe Zeletin, ţinutul Tecuci.

Iată eu Dumitraşco Ştefan vel logofet i Ghianghea vel vornic de ţara de gios i Nicoară hatman i pîrcălab Sucevei i Gavrilaş vel vornic de ţara de sus i Lupul vel vistiernic i Savin vel spatar i Grama vel stolnic i Pătraşcu Başotă vtori logofăt i Gheorghie Başotă vtori vistiernic i Thoma vtori sulger i Neagoe vtori postelnic i Dumitraşcu Şoldan vtori stolnic i Dumitraşcu Buhuş r̃ logofăt i Arsenie i Ionaşcu Rotompan i Vasile Roşca i Mirăuţă vornicii de poartă i Curuiu vel hînsar i Bogdan vtori pitar i Crăciun biv stolnic. Scriem şi mărturisim cu această scrisoare a noastră cum au venit înainte noastră Costandin şi Vasile şi Grigorce şi Pătraşcu şi Anton şi Marie, toţi ficiori Oprinei, nepoţii Ţonii . . . .[1] lui Baci . .[1], de nime nevoiţi nici asupriţi, şi au vîndutu a lor dreaptă ocină şi moşie ce-au avut de pe înmă lor Oprina, fata Ţonii, soră lui Pătraşcu Corpaci, ce să va alege din bătrînul Onei lui Baci, giumătate de satu din Dănceni, ce sînt în ţînutul Tecuciului de pre apa Zăletinului, cu vad de moară în apa Zăletinului, din tot venitul ce să va alege din cîmpu şi din pădure şi din vatra satului şi din tot ce să va alege parte lor.

Aceia au vîndut-o prietinului nostru, Stratul paharnic. Şi aceştie au vîndut această ocină ei au zis că ş-au întrebat ruda lor carele au avut mai aproape să o cumpere ei iar ruda lor n-au vrut să o cumpere, iar prietinul nostru ce mai sus scrie, Stratul păharnic, au cumpărat şi au dat 20 de galbeni, <bani>[2] buni, şi zece oi.

Deci noi, dacă am văzut a lor de bunăvoe tocmală şi deplină plată, noi încă am făcut această mărturie ca să-i fie de credinţă şi de mărturie pînă îş va face şi zapis domnescu. Iar spre mai mare credinţa am iscălit şi ni-am pus şi peceţile, da znaet.

U Ias, v let 7136 <1628> ghenarie 13.

Dumitraşcu Ştefan vel logofăt iscal.

Şi sîntu iscăliţi toţi boerii care scriu mai sus.

Arh. St. Buc., mş 656 f. 46.
Copie.

[1] Loc alb.
[2] Cuvînt omis.

www.dacoromanica.ro

1628 (7136) ianuarie 16.

Miron Barnovschi voievod cu sfatul ţării dă un aşezământ pentru vecinii m-rii Sf. Paraschiva din Iaşi.

Leat 7136 <1628> ghenarie 16. † Іѡ Мирон Барновски Могила воєвод божїю милостїю господар земли Молдавскои. Adecă s-au jăluit înnaintea domnii mele rugătorii noştri, episcopii şi egumenii din prin toate mănăstirile, şi mazilii şi feciorii de boiari din ţară şi giupînese sărace într-acela chip zicînd că li s-au pustiit satele şi li s-au răşchirat vecinii prin slobozii şi prin satele boereşti şi ei au rămas numai cu siliştile.

Alta, s-au jăluit pre pîrcălabii de ţinuturi că le întră în sate de le pradă vecinii şi-i ciobotescu fără de ispravă, alta îmblă deşugubinarii în toată vremea, de fac năpăşti a fămei şi a fete de oameni buni şi a sărace pe minciuni, de fac pradă şi-i bagă în fieră şi-i ciobotescu, alta umblă slugile hătmăneşti şi giudzii ţigăneşti de le învăluescu ţiganii şi-i pradă.

Intr-aceia dom<ni>[1]ia mea am sfătuit cu tot sfatul nostru, cu mitropolitul şi cu alţi episcopi şi cu egumeni şi cu boiarii cei mari şi al doilea şi a treia şi cu mazilii şi cu feciorii de boiari de ţară şi cu slugi domneşti, voinici dennainte, şi cu toată ţara şi aşa s-au tocmit şi s-au rupt dinnaintea domnii mele:

Ce vor fi fugit vecini de după înpăratul încoace ca să hie tari şi puternici cu cărţile domnii mele călugării şi feciorii de boiari a-şi lua vecinii, însă să le ia şi cisla, cum va hi cu dreptul fie unde îi vor afla sau în sat domnescu, fie în oraş, hie în sat boerescu, hie în slobozie, hie într-alte sate calugăreşti, fugiţ vecinii altor călugări, să aibă a-i lua şi a-i duce cu toate bucatele lor înnapoi, cine-ş pre la locurile sale şi cisla să li să mute după dînşii. Însă de-acii ca să aibă a-ş griji vecinii şi cisla.

Aşijderea vecinii, ce vor fi duş mainte de înpăratul într-altă ţară şi vor veni acmu şi nu vor vrea să meargă de bunăvoe la giupînul său, să hie slobozi a merge unde le va hi voia. Iar care vecin va fugi de acum nainte într-altă ţară şi vor veni iară în ţară, nime să n-aibă a priimi vecinii altuia, ci să hie volnicu stăpînul lor a-i lua ori într-al cui sat îi vor găsi.

Aşijderea şi pîrcălabii să n-aibă treabă cu satele sfintei mănăstirî ce să chiiamă Prepodobna Parascheva, mănăstirea lui Ureche din tîrg

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

di Iaşi, a prăda pentru depărături şi pentru alte sfăzi ce să vor face, ce numai tălharii şi furii ce să vor găsi, să aibă treabă pîrcălabii a-i prăda, iar alte gloabe ce să vor face să aibă a-i giudeca egumenul şi a-i globi după vina lor cum să va cădea. Iar de nu le va plăcea giudeţul cum îi va giudeca egumenul cu săborul să meargă să ia soroc de la pîrcălabi să-i sorocească, să-i giudece pîrcălabii şi să ia numai ferîia, iar gloaba să hie călugărească.

Aşijderea şi deşugubinarii ca să n-aibă a umbla pentru deşugubinile, numai într-o lună peste an în luna lui septemvrie iar mai mult să nu umble. Numai de va veni neştine să pîrască la poarta domnii mele sau la scaun la Bîrlad sau la Dorohoiu, atunci să aibă vornicii a trimite şi a prăda, după cum le va hi vina. Aşijderea şi slugi hătmăneşti şi giudzi ţîgăneşti să n-aibă treabă cu ţîganii boereşti şi călugăreşti şi a feciorilor de boiari.

Aceasta scriem şi dăm ştire cu cartea domnii mele.

Arh. St. Buc., ms 629 f. 246—247.
Copie.

EDIŢII. Hasdeu, *Arh. ist.*, I , p. 175—176.

295

1628 (7136) ianuarie 16, Iaşi.

Mari boieri dau mărturie că Gheorghie Roşca vistiernic a cumpărat părţi din satul Scobenţeni de la Pavăl şi Iftenie.

† Ѳ҃ѕ ѕѣо мы, Дѧмнтрашко Щіѳфан вѣл логоѳѣт и Гѣнгѣ вѣл дворник и Некодръ гетман и Гавриласъ вѣл дворник вишнѣи зѣмли и Лѧпѧл дворник и Ѳѣкин вѣл спѣтар и Грама вѣл столник и Пѣтрашко Башотъ вѣл логоѳѣт и Василїе Нѣгое постелник и Дѧмнтрѧ Бѧїѧш логоѳѣт и Прсѣнїе дворник глотнїи. Ѳ҃же прїнде прѣд нами Павъл и брат его, Ифтенїе сынове Мѣтею, и Тѧдора, жина Глигорїе wт Скобенцѣни, по нѣ доброю волѣ, некым непонѧжданн ани принеловани, и продал нѣ правою wтнинѧ и дѣдинѧ, шестая част wт село Скобенцѣни wт став и wт млин и wт вес мѣст. Тая продал Гєwргїе Рошка внетѣрник радї сто талєрн личин.

Тѣи радї тако ѕвндѣкше нм доброволною токмєж и платѧ за неплъною сътворихом wт нас тот запис Гєwргїе Рошка внетѣрник за свѣдителство тако да бъдет емѧ за вѣрност до колѣ сътворит себѣ и нарѣдинїи wт господинъ его милостъ.

www.dacoromanica.ro

И <на>[1] болша вѣрност поставихом и наши печатї къ семѹ истинномѹ лист нашемѹ.

Ѡ Іас, в лѣто ×ѕрлѕ генарїе ѕ҃ї.

Дѹмитрашко Щефан вел лвгофет.

Їз Гїангѣ вел дворник т. р.

Никодръ Хатман.

Лѹпѹл вел вистѣрник.

Пътрашко Башотъ лвгофет.

Їз Василїе Нѣгое постелник.

Їз Гиѡргє Башотж вистѣрник.

Їз Лѹпѹл бив вел дворник и пръкълаб Котнарскїи.

Грама вел стѹлникѹ.

Їз Їрсенїе лвгофет, дворник, приложихом и аз въ сїю токмеж[2].

† Iată noi, Dumitraşco Ştefan mare logofăt şi Gheanghea mare vornic şi Necoară hatman şi Gavrilaş mare vornic de ţara de sus şi Lupul vornic şi Savin mare spătar şi Grama mare stolnic şi Pătraşco Başotă logofăt şi Vasilie Neagoe postelnic şi Dumitru Buhuş logofăt şi Arsănie vornic de gloată. Iată au venit înaintea noastră Pavăl şi fratele lui,Iftenie, fiii lui Măteiu, şi Tudora, femeia lui Gligorie din Scobenţeni, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină, a şasea parte din satul Scobenţeni, din iaz şi din moară şi din tot locul. Aceasta au vîndut lui Gheorghie Roşca vistiernic, pentru o sută de taleri număraţi.

De aceea, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plată deplină, am făcut de la noi acest zapis de mărturie lui Gheorghie Roşca vistiernic ca să-i fie de credinţă, pînă cînd îşi va face şi direse de la milostivirea sa domnul.

Şi pentru mai mare credinţă, am pus şi peceţile noastre la această carte a noastră adevărată.

La Iaşi, în anul 7136 <1628> ianuarie 16.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt.

Eu Ghianghea mare vornic m. p.

Nicoară hatman.

Lupul mare vistiernic.

Pătraşco Başotă logofăt.

Eu Vasilie Neagoe postelnic.

---

[1] Omis.

[2] Toate semnăturile sînt autografe.

www.dacoromanica.ro

Eu Gheorghe Başotă vistiernic.
Eu Lupul fost mare vornic şi pîrcălab de Cotnar.
Grama mare stolnic.
Eu Arsenie logofăt, vornic, m-am întîmplat şi eu la această tocmeală [1].

Bibl. Acad., CIII/167.
Orig., hîrtie (31 × 19,5), şapte peceţi aplicate.
Cu o trad. din 1811.

296

1628 (7136) ianuarie 17, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Curt Celebi paharnic satul Măcişeni pe Mînjina în ţinutul Covurlui.

† Ѡ Мирон Барновскї Мовила воевода, божїю милостїю господарь земли Молдавскои. Сѫже прїиде пред нами и пред вснми нашими болѣри Іѡн Рѫдъчинъ, сынъ Станкъи, внѹкъ Бѣкѣ, и Ѡн Поатъ, сынъ Янне, внѹкъ Дръган Бѫга, и Лѧпѹл, сынъ Лѧпѹл Посмаг, прѣвнѹкъ Бѣкѣ, и Кърстѣ, сынъ Тодер, внѹкъ Пърлеи, и Ґлигорїе, сынъ Хърѣ, прѣвнѹкъ Пърлеи, и Радѹл, сынъ Цибѹкъ, прѣвнѹкъ Станеи, и Илѣна, дъщи Бѫрнеи Мѫстѣ, внѹка Станеи, и Кенсѣ, сынъ Лѧпе, прѣвнѹкъ Рѫскъи, и Никифор, сынъ Илеи, прѣвнѹкъ Рѫскъи, некими непонѹжденн дни присиловани, нъ за нѫ доброволное и продали нѫ правда wтнинѹ и дѣднинѹ, єдно село на име Мъчишѣнїи на Мъжина ѹ волост Коѫрлѧюскомѹ. Да продали wт пред господства ми нашемѹ вернномѹ и почтенномѹ болѣрин, пан Кѫртѹ Челебие пъѫрник, ради двасто талери битнѫ. Таже въстал сѣ нашемѹ вернномѹ и почтенномѹ болѣрин, пан Кѫртѹ Челебїе пъѫрник, и заплатил испълна тнѫ пинезн више пишем, двасто талери битнѫ, въ рѫки Ѡн Рѫдъчинъ и Ѡн Поатъ и лѫди емѹ wт пред господства ми.

Иноже господство ми тако ѹвидѣхом нѫ доброволно токмеж и испълнда платѹ господство ми ецїеже дадохом и потвърднхом нашемѹ вернномѹ и почтенномѹ болѣрин, пан Кѫртѹ Челебие пъѫрник, на тое село Мъчишѣни цю ест на Мъжина ѹ волост Коѫрлѧюскомѹ, како да бъдет емѹ и wт нас правда wтнинѹ и дѣднинѹ и викѹпленїе съ въсем доходом, непорѹшенно николиже на веки. И ни да сѣ не ѹмишлет пред сим листом господства ми.

Пис ѹ Іас, в лѣтѡ ×ѕ҃рлѕ генарїе з҃і.

† Сдми господинъ велѣл.
Ѡн Мирон Бръновски воевода <m. p.>.
† Щефан <писал>.

[1] Toate semnăturile sînt autografe.

www.dacoromanica.ro

† Io Miron Barnovschi Movila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri Ion Rădăcină, fiul Stancăi, nepotul lui Bechea, şi Ion Poiată, fiul Anei, nepotul lui Drăgan Buga, şi Lupul, fiul lui Lupul Posmag, strănepotul lui Bechea, şi Cîrstea, fiul lui Toader, nepotul lui Pîrlea, şi Gligorie, fiul lui Hîrea, strănepotul lui Pîrlea, şi Radul, fiul lui Ţibuc, strănepotul Stanei, şi Ileana, fiica Burnei Mustea, nepoata Stanei, şi Veisea, fiul lui Lupe, strănepotul Ruscăi, şi Nechifor, fiul lui Ilea, strănepotul Ruscăi, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, ci de a lor bunăvoie, şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină, un sat anume Măcişenii pe Măjina în ţinutul Cohurluiului. Şi au vîndut dinaintea domniei mele credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Curtu Celebie paharnic, pentru două sute de taleri bătuţi. Astfel s-a sculat credinciosul şi cinstitul nostru boier, pan Curtu Celebie paharnic, şi a plătit deplin acei bani sus-scrişi, două sute de taleri bătuţi, în mîna lui Ion Rădăcină şi a lui Ion Poiată şi a oamenilor lui dinaintea domniei mele.

Deci domnia mea, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, domnia mea încă am dat şi am întărit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Curtu Celebie paharnic, acest sat Măcişenii care e pe Măjina în ţinutul Cohurluiului, ca să-i fie şi de la noi ocină şi dedină dreaptă şi cumpărătură cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

S-a scris la Iaşi, în anul 7136 <1628> ianuarie 17.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod <m. p.>.

† Ştefan <a scris>.

Biblioteca Centrală de Stat, XV/2.
Orig., hîrtie (42 × 28), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1786.
EDIŢII. Slav şi trad. Andreescu, *Măciceni*, p. 228—230.

297

1628 (7136) ianuarie 18, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gavril Gorgan satul Camănca pe Răut, în ţinutul Soroca, şi părţi în Cotiujeni şi Unchiteşti.

† Ꙗѡ Мирон Барновскїи Могила воєвода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Ѻже прїидошѣ прѣд нами и прѣд всими нашими молдавскими болѣри велики и мали наш вѣрни и почтени болѣрин, Михаилакие Катакозино

www.dacoromanica.ro

вистѣрник, неким непонѹжден ани присѣлован, нъ за своѥ доброи волѝ и продал свод права wтнинн и данїе и миловањїе wт нарѣденїе что имал за данїе wт покоиаго Радѹл воєводї и wт нарѣденїе, что имал за потвръжденїе wт самаго господства ми, едно село на имѣ Камънка на Рръѣт ѕ волост Gороцкон ѕ ватрѕ село и ѕ полѣ и съ въсѣм приходом томѕ село. Тај продал слѹѕѣ нашемѕ, Гаврил Горган пъркълаб Gороцкон, ради двѣста талери битих и един кон добрѕ. Ино слѹга господства ми, Гаврил Горган пъркълаб, въстал сѧ и заплатил сєє исплъно тих пинѣзи вишеписанних, с талер битих, и един кон къ рѕкѕ вишеписанаго болѣрин господства ми, Михаилакїе Катакозино вистѣрник. Того радї и ми шко ѕвидѣхом межђо нами доброволною токмеж и за испълною платѕ такождере дадохом и потвръдихѡм на того село вишеписанаго, Камънка на Рръѣт, да ест емѕ и wт нас права wтнино и викѹпленїе и ѕрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом.

И тиже даем и потвръждаем вишеписанаго слѹѕѣ господства ми, Гаврил Горган, на его права wтнина и данїе wт село Котюжѣни, что емѕ дал поп Пантѣ wт Кохърещи, сынъ Петрика, внѹк Тома, радї дѹша его и родители его, въсѣ част его елико сѣ изберет wт къ иншиx братїмx wт запис что ѕказовал wт самаго поп Пантѣ и wт иншиx многи люди добри. И тиже даем и потвръждаем слѹжѣ господства ми, Гаврил Горган пъркълаб, на его права wтнинѕ wт село Котюжѣни част Ишрген и дрѹжини си Кърстина wт село Котюжани, что ест емѕ данїе wт Тодер и wт иншиx братове его, сынове Ишрген wт там, что им било некѹпленїе wт кнагинѣ Кьпотич постелник wт запис что ѕказовал wт многи люди добри и wт сам Тодер и wт иншиx братове его, писающи и сведителствѹщи како wни за добро волѣ нѝ дали емѕ тај вишеписана част за wтнинѕ wт Котюжани слѹѕѣ господства ми, Горган пъркълаб, радї дѹше нѝ и родители им. Того ради како да ест емѕ и wт господства ми права wтнина и данїе и ѕрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом.

И тиже даем и потвръждаем вишеписанаго слѹѕѣ господства ми, Гаврил Горган пъркълаб, и на иншиx части за wтнинѕ wт село Ѫнкитещи что ест емѕ викѹпленїе wт Глигораш, сынъ Гаврил, внѹк Микъи, елико сѧ изберет част Гаврилов, wтец Глигораш, и дрѹгад част за wтнинѕ тиже wт того село част Гаврилов еже бѣше продана нѣким калѹгерим. И паки некѹпил ѥи Глигораш съ своими ръзъмши посли съмрѣти wтца его, Гаврил, wт запис что ѕказовал прѣд нами wт многи люди добри и воини прадїи и wт сам Глигораш wт Ѫнкитещи, писающи и сведителствѹщи како wн за своѥ добри волѝ продал тих вишеписанних части за wтнинѕ wт село Ѫнкитещи слѹѕѣ господства ми, Гаврил Горган пъркълаб, ради петдесѣт талери битих.

И тиже даем и потвръждаем слѹѕѣ господства ми, Гаврил Горган пъркълаб, и на дрѹгих части за wтнинѕ wт тwгоже село Ѫнкитещїи wт исписок за потвръжденїе что ѕказовал wт покоиаго Радѹл воєводї, една част за wтнинѕ что дал Ѫрсѣл и мати его, Настасїѧ, дѣца Iорашко, половина wт част

www.dacoromanica.ro

wтец ѥи Іорашко wт село Ѫнкитецин, къ задѹше им и родителн нѫ и дрѹгад част за wтнинѹ что wн себе кѹпил wт Йнтемїѧ и wт сестра ѥи, Настасїѧ, дочки Іорашко, късѣ част нѫ елико сѣ изберет wт тогоже село Ѫнкитецин ради петдесѣт талери битнѫ.

И тиже кѹпил себе wт Ѫрсѹл, сынъ Голъи, внѹк Фрѫцилѣска, късѧ част wтец его, Голъи, что изберѹт wт тогоже село, радї тридесѣт талери битнѫ съ мѣсто за став и за млин.

И тиже кѹпил себѣ wт Глигораш, сынъ Гаврил, внѹк Чорчин, wт четвръта част за половина село половина wт тогоже село Ѫнкитецин за петдесѣт талер битнѫ.

И тиже даем и потвръждаем вишепнсан слѹгѣ господства мн, Гаврил Горган пъркълаб, и на дрѹг част за wтнинѹ wт Ѫнкитецин една част за wтнинѹ wт половина wт въсего село шестад част что ест емѹ данїе wт Йѹпѹл Дърлъѹ пнтар и сестра его, Станка, сынове Филип вътаѫ wт Кърничани, внѹци Драгни, прѣwнѹци Ѫникъи Йѹшат бнв вел дворник, wт запнсе что ѹказовал wт многи люди добри wт того волост и wт сам Йѹпѹл Дърлъѹ пнтар и wт сестра его, Станка, писаюцин и свѣдителствѹюцие како wни дали слѹгѣ господства мн, Гаврил Горган пъркълаб, тод вишепнсана част за wтнинѹ wт Ѫнкитецин ради дѹше нѫ и родителн им. И било им права wтнинна и дѣднинна нскѹпленїе. И такождере половина wт тад вишепнсана част wт половина село шестад част продалн вишепнсанаго Гаврилаш Горган пъркълаб Гороцекон, ради тридесѣт wвцн съ ягнатн, wт запнс что ѹказовал прѣд намн wт сама<го> Йѹпѹл Дърлъѹ и wт сестра его, Станка, и wт иншнѫ многнѫ люди добри за свѣдителство.

Того ради тот село Камънка и дрѹгнѫ въснѫ части за wтнинѹ вишепснннѫ wт село Котюжанн и wт Ѫнкитецин да ест wт господства мн слѹгѣ нашемѹ, Гаврил Горган пъркълаб, правнѫ wтнинн и данїи и викѹпленїе и ѹрнк и потвръжденїе съ въсѣм доѫодом, непорѹшенно николиже на вѣки вѣчннѫ. И нн да сѣ не ѹмншает прѧд снм листом нашим.

Пнс ѹ Іас, в лѣто ×ѕ҃рлѕ҃ генарїе н҃ї҃.

Господинъ сам велѣл.

Дѹмитрашко Щефан вел лѹгофет ѹчнл.

† Шандир <писал>.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, credinciosul şi cinstitul nostru boier, Mihailachie Catacozino vistiernic, nesilit de nimeni nici asuprit, ci de a sa bunăvoie şi a vîndut dreapta sa ocină şi danie şi miluire din direse ce a avut de danie de la răposatul Radul voievod şi din direse ce a avut de întă-

www.dacoromanica.ro

rire de la însăm domnia mea un sat anume Camănca pe Răut în ţinutul Sorocii, în vatra satului şi în cîmp şi cu tot venitul acestui sat. Pe acesta l-a vîndut slugii noastre, Gavril Gorgan pîrcălab de Soroca, pentru 200 taleri bătuţi şi un cal bun. Deci sluga domniei mele, Gavril Gorgan pîrcălab, s-a sculat şi a plătit tot deplin, acei bani mai sus-scrişi 200 taleri bătuţi, şi un cal, în mîna boierului domniei mele mai sus-scris, Mihailachie Catacozino vistiernic. De aceea şi noi, dacă am văzut tocmeala dintre ei de bunăvoie şi plată deplină, de asemeni am dat şi am întărit acel sat mai sus-scris Camănca pe Răut să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întărire cu tot venitul.

Şi iarăşi dăm şi întărim mai sus-scrisei slugi a domniei mele, Gavril Gorgan, a lui dreaptă ocină şi danie din satul Cotiujeni, ce i-a dat-o popa Pîntea din Cohăreşti, fiul lui Petrica, nepotul lui Toma, pentru sufletul lui şi al părinţilor lui, toată partea lui cît i se va alege dinspre alţi fraţi,din zapis ce a arătat de la însuşi popa Pantea şi de la mulţi alţi oameni buni. Şi iarăşi dăm şi întărim slugii domniei mele, Gavril Gorgan pîrcălab, dreapta lui ocină din satul Cotiujeni, partea lui Iorga şi a soţiei sale Cîrstina din satul Cotiujeni, ce este lui danie de la Toader şi de la alţi fraţi ai săi, fiii lui Iorga de acolo, ce le-a fost răscumpărătură de la cneaghina lui Căpotici postelnic, din zapise ce a arătat de la mulţi oameni buni şi de la însuşi Toader şi de la alţi fraţi ai lui, scriind şi mărturisind că ei de bunăvoia lor au dat acea mai sus-scrisă bucată de ocină din Cotiujeni slugii domniei mele, Gorgan pîrcălab, pentru sufletul lor şi al părinţilor lor. De aceea, să-i fie şi de la domnia mea dreaptă ocină şi danie şi uric şi întărire cu tot venitul.

Şi iarăşi dăm şi întărim slugii domniei mele mai sus-scrise, Gavril Gorgan pîrcălab, şi alte părţi de ocină din satul Unchiteşti, ce-i este lui cumpărătură de la Gligoraş, fiul lui Gavril, nepotul Micăi, cît se va alege partea lui Gavril, tatăl lui Gligoraş, şi altă parte de ocină de asemeni din acelaşi sat, partea lui Gavril, care a fost vîndută la nişte călugări şi iarăşi a răscumpărat-o Gligoraş, cu răzeşii săi după moartea tatălui său Gavril, din zapise ce a arătat înaintea noastră de la mulţi oameni buni şi oşteni de frunte şi de la însuşi Gligoraş din Unchiteşti, scriind şi mărturisind că el de a sa bunăvoie a vîndut acele părţi de ocină mai sus-scrise din satul Unchiteşti slugii domniei mele, Gavril Gorgan pîrcălab, pentru cincizeci de taleri bătuţi.

Şi iarăşi dăm şi întărim slugii domniei mele, Gavril Gorgan pîrcălab, şi alte părţi de ocină din acelaşi sat Unchiteşti din ispisocul de întărire ce a arătat de la răposatul Radul voievod, o parte de ocină ce au dat

www.dacoromanica.ro

Ursul şi mama lui, Nastasia, fiica lui Iuraşco, jumătate din partea tatălui ei Iuraşco din satul Unchiteşti, pentru pomenirea lor şi a părinţilor lor şi altă parte de ocină ce a cumpărat de la Antemia şi de la sora ei Nastasia, fiicele lui Iuraşco, toată partea lor, cît se va alege din acelaşi sat Unchiteşti, pentru cincizeci de taleri bătuţi.

Şi iarăşi a cumpărat de la Ursul, fiul lui Golăi, nepotul Frăţileascăi, toată partea tatălui lui, Golăi, ce se va alege din acelaşi sat, pentru treizeci de taleri bătuţi, cu loc de iaz şi de moară. Şi iarăşi a cumpărat el de la Gligoraş, fiul lui Gavril, nepotul Ciorcii, din a patra parte din jumătate de sat jumătate din acelaşi sat Unchiteşti, pentru cincizeci de taleri bătuţi.

Si iarăşi dăm şi întărim slugii domniei mele mai sus-scrise, Gavril Gorgan pîrcălab, şi altă parte de ocină din Unchiteşti, o parte de ocină din jumătate de peste tot satul, a şasea parte ce-i este danie de la Lupul Dîrlău pitar şi de la sora lui, Stanca, fiii lui Filip vătaf din Cîrniceni, nepoţii Dragnei, strănepoţii Onicăi Muşat fost mare vornic, din zapise ce a arătat de la mulţi oameni buni din acel ţinut şi de la însuşi Lupul Dîrlău pitar şi de la sora lui, Stanca, scriind şi mărturisind că au dat ei slugii domniei mele, Gavril Gorgan pîrcălab, acea mai sus-scrisă parte de ocină din Unchiteşti pentru sufletul lor şi al părinţilor lor. Şi le-a fost dreaptă ocină şi dedină şi răscumpărătură. Şi iarăşi jumătatea din acea mai sus-scrisă parte din jumătate de sat a şasea parte au vîndut mai sus-scrisului Gavrilaş Gorgan pîrcălab de Soroca pentru treizeci de oi cu miei, din zapis de mărturie ce a arătat înaintea noastră de la însuşi Lupul Dîrlău şi de la sora lui, Stanca, şi de la mulţi alţi oameni buni.

De aceea, acel sat Camănca şi toate celelalte părţi de ocină mai sus-scrise din satul Cotiujeni şi din Onchiteşti, să fie de la domnia mea slugii noastre, Gavril Gorgan pîrcălab, dreaptă ocină şi danie şi cumpărătură şi uric şi întărire cu tot venitul, neclintit nici odată în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

S-a scris la Iaşi, în anul 7136 <1628> ianuarie 18.

Însuşi domnul a poruncit.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat.

† Şaidir <a scris>.

După Ghibănescu, *Surete*, IX, p. 102—104. (Original).

www.dacoromanica.ro

1628 (7136) ianuarie 18, Iaşi.

Mari boieri dau mărturie că Istratie Bolea ceaşnic şi soţia lui au cumpărat a cincea parte din satul Dănceni din ţinutul Tecuci.

† Сѣ вѣо мн, Грама вел столник и Пътрашко Башотъ логофет и Г<еоргїе Ро>[1]шка внетѣрник и Василїе Нѣго<е>[2] постелник и Дѫмитрашко Шолдан столникѫ и Бѫхѫш логофет и Кикош комис и Богдан питар и Ѧрсънїе и Василїе Рошка дворници глотнїю и Ихнатѫ wт Ръспопи и Ионашко, сынъ Ихнат, и Василїе Зелетни <и>[1] Нѣнѣ Брѣхнъ и Ѯрсвл Трѫшан и Тоадер, сынъ Трифан wт Бѫлѣещи. Ѡже прїндошѣ прѣд намн Пъраска и сынове ен Ѧндреіан, и внѫка нѫ Соломїѧ, дъщи Петрѧ, брат ен, вси сынн Хѫрѫіан wт село Пискани в волост Ковѫрлюскомѫ, некнм непонѫжденн анн прнсиловатї, нъ по нѫ доброволное и продал свонѫ права wтнинѫ и дѣднинѫ, пета част wт вес село Дънчѣни, нже сѣ нзбѣрит част Хѫрѫіан wт ватрѫ село и wт царинѫ и wт полѣ и wт лѣса и wт вода и wт вес прихѡд, нже в волост Текѫческомѫ на потоцѣ....[1].

Тоа продал Ис<тратїе Болѣ>[1] чашник и кнѣгн<нн емѫ....>[1] и де....[1] вкндѣхом нѫ доброволное токмеж и неплъна платѫ, а мы еще вченихом Истратїе Болѣ чашник и кнѣгнини емѫ сїю лист и потвръжденїе да нмает wни дръжатї тоа пета част wт село Дънчѣни съ вес дохѡдом иже внше-пишем дондеже бѫдет собн вченнте и непривнлїи господарскнх.

И нан болше крѣпост и вѣрененїе поставнхмо и нашимн печатї и написахом съ нашимн рѫки къ семѫ нстномѫ лист на-ш, да се знают.

Ѫ Іас хѿрлѕ генарїе нї.

Ѧз Грама вел стѫлникѫ.

Ѧз Василїе <Нѣгое>[1] постелник.

Дѫмитрашко <Шолдан>[1].

Ѧз Кикош комис нскахѫ.

Василїе Рошка ворник нскал.

Ионашко Жора (?)....[1]

Ѧз Гава дїак пнс.

Ѧз Гнѡргїе Рошка внетѣрник[3].

† Iată dar noi, Grama mare stolnic şi Pătraşco Başotă logofăt şi Gh<eorghie Ro>[1]şca vistiernic şi Vasilie Neagoe postelnic şi Dumitraşco Şoldan stolnic şi Buhuş logofăt şi Chicoş comis şi Bogdan pitar şi Arsenie şi Vasilie Roşca, vornici de gloată, şi Ihnat din Răspopi şi Ionaşco, fiul

[1] Loc rupt.
[2] Omis.
[3] Toate semnăturile sînt autografe.

www.dacoromanica.ro

lui Ihnat, şi Vasilie Zeletin şi Nenea Breahnă şi Ursul Truşan şi Toader, fiul lui Trifan din Bulzeşti. Iată au venit, înaintea noastră, Părasca şi fiul ei, Andreian, şi nepoata ei, Solomia, fiica lui Petrea fratele ei, toţi fiii lui Huruian din satul Piscani, în ţinutul Covurluiului, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, ci de bunăvoia lor, şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină, a cincea parte din tot satul Dănceni care este în ţinutul Tecuciului, pe pîrîul...[1] cît se va alege partea lui Huruian, din vatra satului şi din ţarină şi din cîmp şi din pădure şi din apă şi din tot venitul. Aceea au vîndut-o lui Ist‹ratie Bolea›[1] ceaşnic şi cneaghinei lui...[1].

‹Noi, dacă›[1] am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, iar noi încă am făcut lui Istratie Bolea ceaşnic şi cneaghinei lui această carte şi întărire, ca să stăpînească ei această a cincea parte din satul Dănceni cu tot venitul, care scriem mai sus, pînă cînd îşi vor face şi privilegii domneşti. Şi spre mai mare putere şi încredinţare, am pus şi peceţile noastre şi am iscălit cu mîinile noastre pe această adevărată carte a noastră, ca să se ştie.

La Iaşi, 7136 ‹1628› ianuarie 18.
Eu Grama mare stolnic.
Eu Vasilie ‹Neagoe›[1] postelnic.
Dumitraşco ‹Şoldan›[1].
Eu Chicoş comis am iscălit.
Vasilie Roşca vornic am iscălit.
Ionaşco Jora (?)...[1]
Eu Sava diac am scris.
Eu Ghiorghie Roşca vistiernic [2].

Arh. St. Buc., M-rea Soveja, V/1—2.
Orig., hîrtie (31,5 × 19,5), rupt, pecete aplicată.
Cu o trad. din 1796; altă trad. ibidem, ms 656 f. 46.

299

1628 (7136) ianuarie 19, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gheorghie Roşca vistiernic parte de ocină la Scobinţeni, cumpărată de la Pavel şi Eftimie, fiii lui Matei, şi de la Tudora, soţia lui Grigorie.

† Noi Miron Barnovschi Moghilă voevod, bojiiu milostiiu gospodar zemli Moldavscoi. Precum viind înaintea noastră şi înaintea boerilor

[1] Loc rupt.
[2] Toate semnăturile sînt autografe.

www.dacoromanica.ro

noştri Pavăl şi frate-său Iftimie, ficiorii lui Măteiu, şi Tudora, femeea lui Grigorie din Scobinţeni, de bunăvoia lor, de nime siliţi nici asupriţi, ş-au vîndut dreaptă ocina lor şi moşie, a şesea parte din sat din Scobînţeni, din heleşteu şi din moară şi din tot locul. Şi o au vîndut boierului domniei mele, lui Gheorghie Roşca visternic, drept una sută taleri, bani gata.

Văzînd dar domnia mea această de bunăvoia lor tocmală şi deplină plată, drept aceea şi de la domnia mea am dat şi am întărit mai sus-numitului boerului domniei mele, lui Gheorghie Roşca visternic, acea a şasea parte de ocină şi din satul Scobinţenii, pentru ca să-i fie dreaptă ocină şi cumpărătură şi întăritură şi uric cu tot venitul, nestrămutat niciodinioară în veci. Şi altul să nu se amestece înpotriva cărţei noastre aceştia.

In Iaşi, 7136 <1628> ghenarie 19.

Domnul au poroncit.

Dumitraşcu Ştefan vel logofăt ucil.

Pătraşcu diac <a scris>.

După Codrescu, *Uricariul*, XIV, p. 304—305. (Traducere).

300

1628 (7136) ianuarie 20, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte schimbul de ocine dintre Larion diacon şi Ştefan, fiul lui Boul vistiernic, primul dînd ocină la Ungheni pe Moldova în ţinutul Neamţ, iar celălalt la Răteşti.

† Ии Мирон Барновскїи Могила воєвода, божїю милостїю господарь земли Молдавскои. Сѫже прїиде прѣд нами и прѣд всими нашими молдавскими болѣри Ларїѡн дїакон, сынъ Тѣмпа, внѹкъ Микѹл, прѣѡнѹк Косте, неким непонѹжден ани присилован, нъ по его доброю волѣ измѣнил своего праваго ѡтнинѹ и дѣднинѹ и искѹпленїе что искѹпил ѡт Пъскълина, кнѣгинѣ Стронцоае логофетѣса, и ѡт сынъ ея, Іѡнашко Стронч, ѡт половина село Ѹнгїани ѡт нижнаа част половина и тиже ѡт половина тогоже село Ѹнгїани ѡт вишнаа част четвръта част что ѕ волост Нѣмцѹ на Молдовѣ. Тїи частї измѣнѹли съ слѹга наш, Щефан, сынъ Боѹл вистѣрник, и съ сестри его, Марїа и Параскива и Сафта. Я ѡни дали Ларионови дїакоѹ ѡтнинѹ радї ѡтнинѹ что имал викѹпленїе ѡтецъ нѝ, Боѹл вистѣрник, ѡт Харѹцѹл и ѡт поп Іѡнашко, сынъ Іаким, ѕ село Рътещи елико сѣ извърет.

Ино господство ми, яко ѕвндѣѣом нѝ за доброю волѣ токмалѹ, а господство ми и ѡт нас дали и потвръдили есми слѹѕи нашемѹ, Щефан Боѹл, и сестри

www.dacoromanica.ro

им на тїи частн вишєписанн како да єст им правда wтнннѧ, съ вѣсїм доѭодом. И нн да сѣ не ѕмншлєт прѣд сим листѡ нашємѡ.

Ѯ Іас, лѣт ×зр҃лѕ̃ генарїє к̃.

† Сам господинъ велѣл.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni Larion diacon, fiul lui Tîmpa, nepotul lui Micul, strănepotul lui Coste, nesilit de nimeni nici asuprit, ci de bunăvoia lui, şi a schimbat dreapta sa ocină şi dedină şi răscumpărare, ce a răscumpărat de la cneaghina Păscălina Stroicioae logofeteasa şi de la fiul ei, Ionaşco Stroici, jumătate din jumătate de satul Ungheani, din partea de jos şi de asemeni a patra parte din jumătate din partea de sus, din acelaşi sat Ungheani, ce este în ţinutul Neamţ, pe Moldova. Aceste părţi le-a schimbat cu sluga noastră Ştefan, fiul lui Boul vistiernic, şi cu surorile lui, Maria şi Paraschiva şi Safta. Şi ei i-au dat lui Larion diaconul ocină pentru ocină, ce a avut cumpărătură tatăl lor, Boul vistiernic, de la Haruţul şi de la popa Ionaşco, fiul lui Iachim, în satul Răteşti, cît se va alege.

De aceea, domnia mea, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie, domnia mea şi de la noi am dat şi am întărit slugii noastre, Ştefan Boul, şi surorilor lui aceste mai sus-scrise părţi, ca să le fie dreaptă ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, anul 7136 ‹1628› ianuarie 20.

† Însuşi domnul a poruncit.

‹Pe verso, însemnarea :› † Au adus acestu zapis Larion diiaconul den Răteştii şi au luatu 2 zapise a Haruţului de zalog, ce au pus parte lui, la vist‹ernicelul› den Răteştii şi un zapis popei lui Ionaşco ot Răteştii şi 2 zapise domneşte, unul a Haruţului şi altul a popei lui Ionaşco ot Răteştii.

Arh. St. Iaşi, CLVIII/13.
Orig., hîrtie (30 × 20), pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. din 1780; altă trad. din 1812 la Bibl. Acad., XVI/21.

EDIŢII. Slav şi trad. Ghibănescu, *Surete*, XXI, p. 26—27; Trad. „Teodor Codrescu", II, p. 66—67.

301

1628 (7136) ianuarie 20, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Luca aprod ocină în satul Avereşti din ţinutul Roman.

† Нw Мирон Бръновски Мшгнла воєвода, божїю мнлостїю господаръ землн Мшлдавскон. Ѻжє прїндошѣ прѣд намн н прѣд ѕснмн нашнмн мшлдавскнмн

www.dacoromanica.ro

болѣри слѹгѣ наш, Лѹка апрод wт село Яверецин, иже ѕ волоет Романскон, и принесл нѣкнѫ мартѹрїи wт людї добрѫ, на имѣ Тоадер и Бълан и Глигорїе и Скънтеwае и Сава и Чомъртънѣсъ wт село Яверецин, сице писаще ѕ тоа мартѹрїе бо wт испривнлїи за кѹпежно <ч>[1]то имал на тѣѫ часта за wтнинѹ . . . . . [1] за село имат на . . . . . [1] части за wтнинѹ wт Яверецин една част за wтнинѹ wт трета част wт вес село Яверецим четвръта част, что емѹ кѹпил дѣд емѹ Сава wт Балеш wт там радї трн сот злати тътарскнѫ wт част Немцѣним и тиже и дрѹга част за wтнинѹ и дждинѹ и викѹпленїе иже ест емѹ кѹпежно wт Бѹска Сѹнчоае тѹтка емѹ wт село Яверецин радї една сто и четирндесмт талерн битнѫ въсѣ част ѥи и за дждинѹ и за кѹпежно иже ест ѥи кѹпежно wт Немцѣни и съ мѣсто за пасико и съ вес прихѡдом.

Таже господство мн, ꙗкоже ѹвндѣхом тмѫ мартѹрїи wт тнѫ людї добрѫ иже вишепншем, господство мн ещеже вѣровахом и wт нас еще дадохом и потвръднхом слѹгѣ наш, Лѹка апрод, тмѫ части за wтнинѹ wт село Яверецин и съ мѣсто за пасикѹ и . . . . . [1] како да бъдет емѹ и wт господства мн прака wтнинѹ и дждинѹ и викѹпленїе съ въсѣмм дохѡдом, непорѹшенѹ никѹлиже на вѣки. И нн да сѣ не ѹмншают.

Ѯ Іас, ×ѕрлѕ генарїе к҃.

† Господнн҃ъ казал.

† Дѹмнтрашко Щефан вел лwгофет ѹчнл <m. p.>.

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boicrilor noştri moldoveni sluga noastră, Luca aprod din satul Avereşti, care este în ţinutul Romanului, şi a adus nişte mărturii de la oameni buni, anume Toader şi Bălan şi Gligorie şi Scînteoae şi Sava şi Ciomîrtăneasă, din satul Avereşti, aşa scriind în acea mărturie, că din privilegiul de cumpărătură, ce a avut pe acele părţi de ocină...[1] din sat, are...[1] părţi de ocină din Avereşti o parte de ocină, a patra parte din a treia parte, din tot satul Avereşti, ce a cumpărat bunicul lui, Sava, de la Valeş de acolo, pentru trei sute de zloţi tătăreşti, din partea Nemţenilor şi de asemenea şi altă parte de ocină şi dedină şi cumpărătură din satul Avereşti, ce-i este cumpărătură de la Busca Onceoae, mătuşa lui, pentru o sută şi patruzeci de taleri bătuţi, toată partea ei, şi de moştenire şi de cumpărătură, ce-i este ei cumpărătură de la Nemţeni şi cu loc de prisacă şi cu tot venitul.

De aceea, domnia mea, dacă am văzut aceste mărturii de la aceşti oameni buni, ce mai sus scriem, domnia mea am crezut şi de la noi încă am dat şi am întărit slugii noastre, Luca aprod, aceste părţi de ocină din

[1] Loc rupt şi şters.

www.dacoromanica.ro

satul Avereşti şi cu loc de prisacă şi...[1] ca să-i fie şi de la domnia mea dreaptă ocină şi dedină şi cumpărătură, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, 7136 ‹1628› ianuarie 20.

Domnul a spus.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat ‹m. p.›.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LXVIII/1.
Orig., hîrtie (31,5 × 19,5), pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. din sec. al XVIII-lea.

302

1628 (7136) ianuarie 20, Iași.

Mari boieri dau mărturie că Ionașco Jora vornic de gloată a cumpărat părți din satul Rădeni de la Petrea Iaeț și rudele lui.

† Ѳ҃ѣ ѕѵѡ аѕ Ѳ҃ѡѵнн вѣл спѫтар и Ротѫмпан дворник глотнїи и Гиѡргїѣ Рошка вистѣрник и Василїѣ Рошка дворник глотнїи и Герман wт Тѫлѫрещи и Кондрѣ Малич и къси село Подѣнїи[2]. Adecă au venit înnaintea noastră Petrea Iaeţ, feciorul Acsiniei din Rădéni, şi cu siminţiile lor, Mărica şi Gafta, şi cu fraţii săi, Ştefan şi Ionaşco şi Vasilie, feciorii lui Danilă, fratele Acsiniei din Rădéni, de bunăvoia lor, de nimi nevoiţi nici înpresuraţi, de-au vîndut partea lor de ocină din sat din Rădéni, ce să va alége moşiia lor, dintr-a patra parte a patra [3], partea Acsiniei ş-a lui Dănilă cu feciorii lor, ce să cheamă partea Carîmbeştilor, lui Ionaşco Jorăi vornicul de gloată, direptu patrudzăci şi cinci de taleri de argintu.

Deci noi, deac-am vădzut de bunăvoia lor tocmală şi plată deplină cum şi mai sus scriem, noi încă am făcut aestu zapis, ca să-i hie de mărturie, să-ş facă şi zapis domnescu. Pre mai mare credinţă ne-am pus şi peceţile, ca să-i hie lui direaptă ocină şi cumpărătură, lui şi feciorilor lui. De-aiasta mărturisim, ca să să ştie.

[1] Loc rupt şi şters.
[2] † Iată dar eu Savin mare spătar şi Rotămpan vornic de gloată şi Gheorghie Roşca vistiernic şi Vasilie Roşca vornic de gloată şi Gherman din Tîlhăreşti şi Condrea Malici şi tot satul Podenii.
[3] Cuvîntul patra a fost şters şi peste el s-a scris ulterior : şis.

www.dacoromanica.ro

Ѡ Іас, лѣт ×ѕрлѕ генарїѣ к҃.
Пръжескѹл искаѫ вел спътар.
Іѡнашко Ротъмпан.
Ѩз Василїѣ Рошка дворник искал[1-2].

Biblioteca Centrală de Stat, I/34.
Orig., hîrtie (32,5 × 20), pecete aplicată.

303

1628 (7136) ianuarie 29.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Dragomirna satul Ruşciori, sat domnesc aparţinînd ocolului tîrgului Suceava.

×ѕрлѕ генарїи кѳ дьнь.

† Ѣ имн Ѻтца и Сина и свѣтаго Дѹха, троицѣ сѫщѣе, единосѹщно и нераздѣленне. Се аз раб владицн Господь Богѹ и спашѣ нашемѹ Іесѹса Христѹ тронскиї поклонник, Іѡ Мирѡн Барновскїи Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Молдавскин. Ѻже господство мн благоволенним въседържътелѹ Бога и нашѣ промнслам нже съ <въ>сни дѹшїи и ѡт въсего срѣдца и ѡт Бога помощни поревноваѫ стопам благодатнѡм последети нншим преденне благочестивии господареѫ, нжѣ съзндаше и ѹкрепишѣ цръквии и свѣта монастирами въ слава иѫ въ по<ѫ>вал страшномѹ и прѣславномѹ именн Богѹ нашемѹ въ памет себе и родителиѫ нжѣ и по преславенїи своим телеснѫ нинѣ ꙗко сфетом почивает в блорико творенн иѫ. Ѻ сем ѹбо преблагни Богѹ и въ милости пребогатнии презри прошенню наш се ѡ милосърди се на нас и дарова нам прѣстол господствал и воеводст<в>о земли <Молдав>ское за превъсходещем богасътсвѡ сфое милости.

Тем ради господства <мн> дадѹхом и миловахом наш молнвъ свѣтае монастир на<р>ицаимаго Драгомирна, ндежѣ ест храм сошъстн <свѣта>го Дѹха, съ едино село на име Рѹшчорїи и въсем сфоимн хотарами ето тът село било правою господаръском прнслѹшно къ школ търгѹ Ѹчавском въ задѹшѣ ѡ<т>цн и родителим господства мн и за здравию господства мн и богѡдарованами чадн.

Й молебнице нашъ, калѹгере ѡт свѣтае монастир, да имает Господа Бога оумолите дьнь и ноцн за ѹзпоштенни прегрешънїе нашъ и родителим нашъ и за здравне и соморенїи господства мн.

И по нашъм животе и господствал, кто бѹдет господарь земли Молдавскон, да нн разорѹте нашѣ данни и милованни еже къ свѣтомѹ монастир, нъ еже

[1] La Iaşi, anul 7136 <1628> ianuarie 20. Frăjescul am iscălit mare spătar. Ionaşco Rotămpan. Eu Vasilie Roşca vornic am iscălit.
[2] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

дездни имдет на милодати и ѕкрепите оу сѣта монастир. Кто се покѕснт разорите наш дание и милование, тот да ест проклет и трекдет wт Господа Бога, сътфоршаго небо и земли, и wт пречистде его матир и ѣ҃ѣ сѣты апостолй и тнѣ сѣтнѣ w<т>цѧ и да имдет ѕчастйн съ Іодою <и> Ариѣ богобориѣ въ без конецнимн векн, амнн.

7136 <1628> ianuarie 29 zile.

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al sfîntului Duh, treime sfîntă, de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu, robul stăpînului <meu>, domnul Dumnezeu şi mîntuitorul nostru Isus Hristos, închinătorul treimii, Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea cu bunăvoinţa atotţiitorului Dumnezeu şi cu gîndul nostru, cu tot sufletul şi din toată inima şi cu ajutor de la Dumnezeu, am rîvnit să urmez binefacerilor înaintaşilor noştri, beinecinstitorii domni, care au zidit şi au întărit bisericile şi sfintele mănăstiri, întru slava şi întru lauda înfricoşatului şi preaslăvitului nume al Dumnezeului nostru, pentru pomenirea mea şi a părinţilor, care, după răposarea lor din cele trupeşti de aici, se odihnesc ca sfinţii în faptele bune. Întru aceasta însă preabunul Dumnezeu şi preabogat în milă nu a trecut cu vederea rugăciunea noastră, s-a milostivit de noi şi ne-a dăruit nouă scaunul domniei şi al voievoziei ţării Moldovei, pentru preamarea bogăţie a milei sale.

Pentru aceasta, domnia <mea> am dat şi am miluit ruga noastră, sfînta mănăstire numită Dragomirna, unde este hramul coborîrii <sfîntului> Duh, cu un sat anume Ruşciorii şi cu toate hotarele sale, care sat a fost drept domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Suceava, pentru pomenirea tatălui şi a părinţilor domniei mele şi pentru sănătatea domniei mele şi a copiilor dăruiţi de Dumnezeu.

Iar rugătorii noştri, călugării de la sfînta mănăstire, să roage pe domnul Dumnezeu ziua şi noaptea pentru iertarea păcatelor noastre şi ale părinţilor noştri şi pentru sănătatea şi pacea domniei mele.

Şi după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn al ţării Moldovei să nu strice dania şi miluirea noastră cea către sfînta mănăstire, ci încă mai mult să miluiască şi să întărească sfînta mănăstire. Cine s-ar încumeta să strice dania şi miluirea noastră, acela să fie belstemat şi de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, şi de preacurata lui maică şi de 12 sfinţi apostoli şi de 318 sfinţi părinţi şi să aibă parte cu Iuda <şi cu> Arie, luptători împotriva lui Dumnezeu, în veacurile cele fără de sfîrşit, amin.

Arh. St. Buc., ms 629 f. 248.
Copie, cu multe greşeli de transcriere.

www.dacoromanica.ro

304

<1628> februarie 6, Iaşi.

Gheorghie Siminiceanul fost vornic vinde lui Toma sulger ocină la Cucuteni.

† Eto az Ghiorghie Siminiceanul biv dvornic mărturisescu cu cest zapis al meu cum am eu vîndut o parte di ocină, loc di o casă din sat din Cucuténi cu tot venitul din ţarină şi din vii şi din tot venitul am vîndut giupînului Tomeei sulgérului şi fratelui dumisale, lui Iordachi, dereptu treisprădzéce zloţi bătuţi. Ce acea ocină me-au fost mie cunpărătură de la Tironească. În<să>[1] acel loc di casă iaste din cea giumătate di sat din sus din partea Ledegosan. Eu o-m vîndut dumilorsale aestori boiari cu tot venitul din sat şi din vii şi din ţarină şi din fînaţ şi din tot locul.

Şi zapisul ce am eu avut făcut de Tironească, făcut deînnaintea a omeni buni ce am eu cunpărat, eu acel zapis încă l-am dat dumilorsale ca de să-şi facă dumealor dirése. De-aiasta mărturisim. Şi într-aiastă tocmală au fost Iuraşco Başotă i Iacob Moţoc i popa Vasilie.

Şi mai pre mare credinţă eu emi puiu a mea peceate şi [şi] slova icea mai gios.

† Pis u Ias, fevruarie 6.

Gheorghe biv vornic iscal.

† Iacob Moţoc sam pisal [2].

Bibl. Acad., XIII/250.
Orig., hîrtie (31,5 × 20), pecete aplicată.
Datat după Toma (Cantacuzino) ca sulger şi după documentul din 1627 iunie 11.

305

1628 (7136) februarie 8.

Mari boieri dau mărturie că Gheorghie Roşca vistiernic a cumpărat jumătate dintr-o prisacă, din poiana lui Berescu, de la Ionaşco, fiul lui Stahie.

† Сѣ ѕбо мы, Дѕмитрашко Щефан вел логофетъ и Гынгѣ вел дворник и Никодръ Хетман и Гаврилаш вел дворник и Лѕпѕл бив вел дворник и Лѕпѕл вел вистѣрник и Грама вел столник и Пътрашко Башотъ логофет и Гюргѣ Башотъ

[1] Omis.
[2] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

вистѣрник и Дѫмитрѫ Бѫхѫш логофет и Ѧрсѣнїе дворник Гїантїи и прочїнѫ болѣри Сѫже прїнде прѣд нами Іѡнашко, сынь Статїе бив скѫтар ѡт тръг Іаскон, по его доброю волю, никим непонѫждем ани приснлован, и продал его правою ѡтчинѫ и викѫплинїе, половина пасика что ѫ Пшлѣна Берескѫла але част его и част брат его, Маѳин, ѡт неписок за викѫплинїе ѡт Єремїа воевод что имают ѡтец его Статїе. Тоа продал болѣрин Гєѡргїе Рошка вистѣрник за тридесѣт талер личнѫ.

Тѣм мы, јако видѣвше им доброволною токмеж и платѫ за неплъною, ѡт нас сътворѫом его милост, Гєѡргїе Рошка вистѣрник, тот запис за свѣдѣтелство како да бъдет емѫ за вѣрност до колѣ себѣ сътворит неписок ѡт господинъ его милост.

И <на>[1] болшаа вѣрност поставѫом и наши печатн къ селѫ истинномѫ листѫ нашимѫ.

Пис в лѣт ×ѕр҃лѕ февр҃ѫарїе и҃.

Дѫмитрашко Щефан вел логофет.

Ѫз Гїанґѣ вел дворник m.p.

Никоаръ Хатман.

Лѫпѫл вел вистѣрник.

Ѫз Гєѡргє Башотѫ вистѣрник.

Гаврил Мътїаш вел дворник.

Ѫз Лѫпѫл вив вел дворник.

Пътрашко Башотъ логофет.

Ѫз Ѧрсѣнїе логофет, дворник, приложѫом аз къ сїю свѣдѣтелство [2].

† Iată dar noi, Dumitraşco Ştefan mare logofăt şi Ghianghea mare vornic şi Nicoară hatman şi Gavrilaş mare vornic şi Lupul fost mare vornic şi Lupul mare vistiernic şi Grama mare stolnic şi Pătraşco Başotă logofăt şi Gheorghie Başotă vistiernic şi Dumitru Buhuş logofăt şi Arsenie vornic de gloată şi ceilalţi boieri. Iată a venit înaintea noastră Ionaşco, fiul lui Statie fost scutar din tîrgul Iaşi, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni nici asuprit, şi a vîndut dreapta lui ocină şi cumpărătură, jumătate de prisacă, ce este în Poiana lui Berescul însă partea lui şi partea fratelui lui, Maxin, din ispisocul de cumpărătură de la Ieremia voievod, ce a avut tatăl lui, Statie. Aceasta a vîndut-o boierului Gheorghie Roşca vistiernic pentru treizeci de taleri număraţi.

De aceea noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, am făcut de la noi milostivirii sale, Gheorghie Roşca

[1] Omis.
[2] Toate semnăturile sînt autografe.

www.dacoromanica.ro

vistiernic, acest zapis de mărturie, ca să-i fie de credinţă pînă cînd îşi va face ispisoc de la milostivirea sa domnul.

Şi pentru mai mare credinţă, am pus şi peceţile noastre la această adevărată carte a noastră.

S-a scris în anul 7136 ⟨1628⟩ februarie 8.
Dumitraşco Ştefan mare logofăt.
Eu Ghianghea mare vornic m. p.
Lupul mare vistiernic.
Nicoară hatman.
Gheorghie Başotă vistiernic.
Gavril Mătiaş mare vornic.
Eu Lupul fost mare vornic.
Pătraşco Başotă logofăt.
Eu Arsenie logofăt, vornic, m-am întîmplat la această mărturie[1].

Bibl. Acad., CXXXVIII/257.
Orig., hîrtie (30 × 20,5), trei peceţi aplicate.
Cu o trad. de la sfîrşitul sec. al XVIII-lea.

306

1628 (7136) februarie 8, Iaşi.

Popa Bernat şi alţi oameni dau mărturie că Păscălina a cumpărat o ocină cu heleşteu în satul Ruşii Goei.

† Eu popa Bernat şi Iuraşco diiac şi Erimiia din Cucovi şi Vasilie Băgea diiac şi Toader şi alţi mulţi oameni buni şi bătrîni şi scr⟨i⟩[2]em şi dăm ştire, cu aest zapis al nostru, cum au venit naintea noastră Anghelina, fata Măriicuţăi, nepoataa popei Ianului, de nimene nevoită şi neasuprită, şi au vîndut a ei direaptă ocină şi moşie cu tot venitul, cît să va alége din tot locul şi din cîmpu şi din vatra satului şi cu hălăşteu de péşte, din sat din Rusii Goei. Acéia au vîndut mătuşei sale, Păscălinei, derept optsprădzéce galbeni de auru, dinnaintea noastră.

Deci noi, vădzindu de bunăvoia lor tocmală şi deplin plată, făcutam giupînéşăi Păscălinei aest zapis, să-i hie de mărturie pînă cîndu va

[1] Toate semnăturile sînt autografe.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

face zapisol domnescu. Şi pre mare credinţă, pusu-ne-am peceţile pre aest zapis, să se ştie.

U Ias, leat 7136 <1628> fevruarie 8.

† Eu popa Bărnat.

. . . . . .[1].

Vasilie Huru iscal.

† Lucoci uricar [2].

Bibl. Acad., LXI/33.
Orig., hîrtie (31 × 20), pecete aplicată.

EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.*, p. 144—145.

307

1628 (7136) februarie 12, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Mihail Fortuna mare comis jumătate din satul Voineşti din ţinutul Cîrligătura, răscumpărată de la Simion Gheuca medelnicer.

† Ѡ Мирон Бърновскїѣ Могила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскои. Ѻже прїндошѣ прѣд нами и прѣд оусими нашимъ молдавскими болѣри великимъ и малимъ нашїи вѣрнїи болѣри, Михаил Фортѹна вел комис и Лѹпашко Бѣчюм спътар, и тѣгали лицом прѣд нами на Симиѡн Гѣка вел медєлничар радї половина село Коинєци что ѕ волѡст Кърлигътѹри, рекъци ѧже єст им правда ѡтнинъ и дѣднинъ. Й Симиѡн Гѣка медєлничар ѕказовал прѣд нами нарєдєнїѣ ѡт....[3] воєводї како єст емѹ правда викѹпленїѣ ѡт Василїѣ Бѣчюм радї.....[4]

Ѣ том господство ми съдимъ нѣ правдиком сѫдом по законѹ земскои и ѡбрѣтоѣом како приѣодило сѣ тим вишєписанн болѣри Михаил Фортѹна комис и Лѹпашко Бѣчюм спътар како да ѡтвратит емѹ пинѣзи занеже єст им правда дѣднинъ и въстал сѣ болѣрин наш вишєречєн, Михаил Фортѹна вел комис, и ѡтвратил емѹ тнѣ вишєписанн пинѣзи въси ѡт прѣд нами въ рѹки болѣрин нашн вишєписан, Симиѡн Гѣка медєлничар.

Тѣм радї и ѡт господства ми да єст болѣрин нашемѹ вишєписан, Михаил Фортѹна вел комис, правда ѡтнинъ и дѣднинѹ и искѹпленїѣ и даніѣ и потвръжденїѣ тоа половина села Коинєци. Ино ѡт селѣ на прѣд да не имает ман тѣгати Симиѡн Гѣка медєлничар на болѣрин наш вишєписан, Фортѹна вел комис и Лѹпашко Бѣчюм

[1] Semnătură indescifrabilă.
[2] Semnături autografe.
[3] Loc alb.
[4] Loc alb, pe care s-a adăugat cu altă cerneală сто и шєнмдєсѣт талєри вити.

www.dacoromanica.ro

спътар, за сїѣ тѣжѣ, николиже на вѣки. вѣчнїи. И аще мои извадит нѣкогда нѣкїи нареченїѣ да сѣ не вѣрѣет прѣд сим листом нашим.

Пис в Іас, в лѣт ×зр҃л҃ѕ февруарїѣ ѕ҃.

Сам господинъ велѣл.

Дѧмитрашко Щефан вел лвгофет вчнл <m. p.>.

† Еласїѣ <писал>.

† Io Miron Bărnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, credincioşii noştri boieri, Mihail Fortuna mare comis şi Lupaşco Bucium spătar, şi au pîrît de faţă înaintea noastră pe Simion Gheuca mare medelnicer pentru jumătate din satul Voineşti, ce este în ţinutul Cîrligăturii, spunînd că este dreapta lor ocină şi dedină. Iar Simion Gheuca medelnicer a arătat înaintea noastră dires de la .....[1] voievod, că este a lui dreaptă cumpărătură de la Vasilie Bucium pentru .....[2].

Întru aceea, domnia mea i-am judecat cu dreaptă judecată după legea ţării şi am aflat că se cuvine mai sus-numiţilor boieri, Mihail Fortuna comis şi Lupaşco Bucium spătar, să-i întoarcă banii, căci este dedina lor dreaptă. Şi s-a sculat credinciosul nostru boier mai sus-zis, Mihail Fortuna mare comis, şi a întors toţi acei bani mai sus-scrişi dinaintea noastră în mîna boierului nostru mai sus-scris, Simion Gheuca medelnicer.

De aceea şi de la domnia mea să fie boierului nostru mai sus-scris, Mihail Fortuna mare comis, dreaptă ocină şi dedină şi răscumpărătură şi danie şi întăritură acea jumătate din satul Voineşti.

Deci, de acum înainte să nu mai pîrască Simion Gheuca medelnicer pe boierii noştri mai sus-scrişi, Mihail Fortuna mare comis şi Lupaşco Bucium spătar, pentru această pricină, niciodată în vecii vecilor.

Şi de va mai scoate vreodată niscareva dires, să nu se creadă înaintea aceştii cărţi a noastre.

S-a scris la Iaşi, în anul 7136 <1628> februarie 12.

Însuşi domnul a poruncit.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m. p.>.

† Vlasie <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CDLIX/7.
Orig., hîrtie (42 × 28), pecete timbrată.
Cu o trad. ibidem, CDIX/10.

EDIŢII. Slav şi trad. „Teodor Codrescu", II, p. 67—69.

[1] Loc alb.
[2] Loc alb, pe care s-a adăugat cu altă cerneală : o sută şi optzeci de taleri bătuţi.

www.dacoromanica.ro

308

1628 (7136) februarie 13.

Miron Barnovschi voievod judecă pricina pentru o moară la Scorţeni între Panovschi şi Gabăr căpitan.

După aceasta au mai aratat un suret de pi un ispisoc sîrbesc de la Miron Barnovschii voevod din let 7136 ‹1628› fevruarie 13, prin care scrie că s-au pîrît Panovschi, feciorul lui Gulian, cu un Gabăr capitan şi cu giupineasa lui, Nastasiia, pentru o moară de la sat de la Scorţeni.

Arh. St. Iaşi, CCLVII/4.
Rezumat într-un doc. original de la 1783 februarie 16.

309

1628 (7136) februarie 15, Nesfoi.

Ion Tertea şi soţia sa, Ana, vînd lui Efrim Hăjdeu partea lor de ocină din satul Citnicăuţi.

Adecă eu ‹Ion Térte›[1]a aga, ginérile Petri‹căi înpreună cu fămе›[1]ia me cu Anna, ‹fata Pe›[1]tricăi zlătariul şi a fe‹meii Pe›[1]tricăi, a Saftei, de ni‹me›[1] siliţi şi nénevoiţ, ce de bunăvoe n‹oas›[1]tră am vîndut a noastră direaptă ocină şi moşie lui Efrim Hăjdeu din sat din Citnicăuţi ce se va ‹a›[2]lége parte Petricăi, din stîlpul din sus, şi parte femeei Petricăi, a Saftei, surorea lui Bantăş, din stîlpul lui Bantăş, şi aşijdire ce să va alége parte lor din pricutov din sat din Mi...[1]şti pre cîtă să va alége parte părinţilor noştri dintră îmbe séleştilé. Şi o am vîndut dereptu treidzeci de taleri de argintu, ca să-i fie lui de la noi direaptă ocină şi cumpărătură cu hălé‹şt›[1]ee şi cu pométe ce să va alége şi din cî‹m›[2]pu şi din v‹e›[1]trilé acelor doaă sélişti. Şi pre aiasta vîndzaré noi i-am făcut şi mărturii şi dintr-aiasta mărturie ca să ai‹bă›[2] a-ş face şi ispisoc domnéscu.

Şi în toc‹mal›[1]a noastră au fost Avram Căpotici şi Costantin S‹tîrce . . . . . ›[1] tejul şi Dumitru Hă‹j›[1]d‹eu›[1] şi mulţi omini buni bătrîni.

[1] Loc rupt.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

‹Iar›[1] pré mai maré credinţă ne-am pus peceţile şi iscăliturilé într-aiastă mărturie a noastră, ca să să ştie.

Pis u Nesfoi, vă leat 7136 ‹1628› fevruarie 15 dni.
Ion Tértea iscal ‹m. p.›.
Ghiorghie Iuraşcovici iscal ‹m. p.›.
Gavrilaş Căpotici pisal.

Arh. St. Buc., A. N., XCI/6.
Orig., hîrtie (30 × 19,7), patru peceţi, aplicate.

EDIŢII. Boga, *Documente*, XV, p. 6; Boga, *Doc. din sec. XVI–XVII*, IV p. 148.

310

‹1628› februarie 15.

Ion Tertea vinde lui Efrim Hăjdeu ocina sa din Citnicăuţi.

† Eto az Ion Tértea însumi pre mene mărturisescu cu cestu zapis al meu, de bunăvoia mea, de nimene nevoit nice asuprit, şi am vîndut a mea direaptă ocină, moşie şi cumpărătură den sat den Citnicăuţi fratelui nostru, lui Efrim Hăjdeu, întîiu partea mea şi a frăţine-meu a Golei, ce iaste moşie, şi partea lui Bucéţschii, ce am avut cumpărătură, a cîtă parte să va alége dereptu 160 taleri şi‹a›[2] treia parté de sat, partea de mijloc, ce am avut cumpărătură de la Mărica de Suceavă, sora popei lui Mătiiaş, aşijdere am vîndut dereptu 140 srebnih de taleri, şi aşijdere iară am vîndut ce am cumpărat de la Mătiiaş şi de la fétele lui [lui] Drănşeanu vătahului de Butici, anume .....[3] denn-a tréia parte de sat a treia parte despre răsărit, dereptu 49 de taleri şi aşijdere am vîndut den partea Iurşei ‹şi›[2] den partea Petricăi ce să vor alége doo părţi, dereptu 80 taleri. Şi derésele toate i-am dat, pre cîte cumpărături şi moşii am avut tote le-m dat fratelui nostru, lui Efrim. Şi plata am luat deplin cum mai sus scrie.

Şi întru tocmala noastră au fost Gheorghiţă Jora pîrcălabul de Hotin şi Gligorie Hruci vornicul şi Chircoş neguţătorul de Cameniţă şi Avram den Lucăcéni şi Costantin Stîrcea şi David de Hotin şi Necoară Seuca ot Stănileşti şi Mîndrea ot Terebisăuţi şi mulţi omeni buni me-

[1] Loc rupt.
[2] Omis.
[3] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

geiaș. Și pre mai mare mărturie ne-am pus și peceţile la cest zapis adevărat al meu.

Ion Tértea.

Gheorghie Jora [1].

Arh. St. Buc., A. N., XCI/8.

Orig., hîrtie (30,5 × 20), trei peceți aplicate.

Datat după doc. din 1628 februarie 15, unde este vorba despre același vînzător și același cumpărător în același sat.

311

1628 (7136) februarie 20, Iași.

Miron Barnovschi voievod întărește călugărilor de la m-rea Bistrița o ocină și vie în satul Țigănești și jumătate de moară pe rîul Putna, tot acolo.

† Ѡ Мирон Брънковски Ѡвгила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Ѡвладавскои. Ѡже господство ми дали и потвръдили есми молебником господства ми, калѹгером ѡт свѣтаа монастир Бистрицъ, половина млини ѡт Хотар Цигънецїи что ѕ Пѣтнои рѣцѣ, что таа половина ѡт млини дал им Сакалъш бив старостє, что било кѹпежно тєстѹ его Іѡнѹ лѹгофєтѹ ѡт Болѣ бив старостє, ѡт непривилїє за кѹпежно що имал тєстѹ его ѡт Илиаш и ѡт Ѩлекѯандрѹ воєвода.

И тиже дали и потвръдили есми молебником нашем, калѹгером ѡт монастир Бистрицъ, част нѫ что сѣ извереть ѡт село Цигънецїи и съ єдна виноград, что таа част за ѡтнинѹ и таа виноград єст им данїє ѡт Сакалъш бив старостє и ѡт кнѣгинѣ его, Ѩгафїѧ, что ѡни били собѣ кѹпили на своѭ правѭ пинѣзь ѡт Мелинча и ѡт брат его Лѹпѹл и ѡт сєстри нѫ, Кръстина и Драга и Бѹна и Грѣка, за три тисѣч и пѣт сот аспри ѡт непривилїє що имал Сакалъш и кнѣгинѣ сѣ ѡт сего Пєтра воєвода.

Того радї да єст свѣтѣи монастир вишєписана Бистрица таа част за ѡтнинѹ и таа виноград ѡт село Цигънецїи и половина ѡт млини ѕ Пѣтнои рѣцѣ и ѡт господства ми правда ѡтнинѹ и данїє съ въсѣм доходом, непорѹшенѹ им на вѣкѝ. И тиѭ вишєписаниѭ непривилїє [и] ѡт тиѭ прѣдреченниѭ господареѭ еще сѣт въ рѫкѝ молебником нашем, калѹгером ѡт свѣтаа монастир Бистрица. И ни да сѣ не ѹмишлєт.

Ѹ Іас, ×ѕрлѕ февр҃аріе к҃.

† Сам господинъ вєлѣл.

Дѹмитрашко Щєфан вел лѹгофєт ѹчил <m. p.>.

† Щєфан <писал>.

[1] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit rugătorilor domniei mele, călugării de la sfînta mănăstire Bistriţa, jumătate de moară din hotarul Ţigăneştilor, ce este pe rîul Putna, pe care jumătate de moară le-a dat-o Sacalăş fost staroste, ce a fost cumpărătura socrului lui, Ion logofăt, de la Bolea fost staroste, din privilegiul de cumpărătură ce a avut socrul lui de la Iliaş ‹voievod› şi de la Alexandru voievod.

Şi de asemenea am dat şi am întărit rugătorilor noştri, călugării de la mănăstirea Bistriţa, partea lor ce se va alege din satul Ţigăneşti şi cu o vie, care parte de ocină şi vie le este danie de la Sacalăş fost staroste şi de la cneaghina lui, Agafia, pe care ei le-au cumpărat pe banii lor drepţi de la Melincea şi de la fratele lui, Lupul, şi de la surorile lor, Cîrstina şi Draga şi Buna şi Greaca, pentru trei mii şi cinci sute de aspri, din privilegiul ce au avut Sacalăş şi cneaghina sa de la acest Petru voievod.

Pentru aceea, să fie sfintei mănăstiri mai sus-scrise Bistriţa această parte de ocină şi această vie din satul Ţigăneşti şi jumătate de moară pe rîul Putna şi de la domnia mea dreaptă ocină şi danie cu tot venitul, neclintit lor în veci. Şi acele privilegii mai sus-scrise de la acei înainte zişi domni încă sînt în mîinile rugătorilor noştri, călugării de la sfînta mănăstire Bistriţa. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, 7136 ‹1628› februarie 20.

† Însuşi domnul a poruncit.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat ‹m. p.›.

† Ştefan ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, VII/6.
Orig., hîrtie (30,5 × 19,5), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1815, ibidem, VII/28.

312

1628 (7136) februarie 23, Huşi.

Mitrofan, episcopul de Huşi, dă mărturie că cei 24 de jurători luaţi de Gabăr căpitan şi de răzeşii lui au jurat că nu s-a vîndut lui Ureche vornicul ocină la Negrileşti şi Briţcani.

† Смѣренїи Митрофан епископъ Хѹшскїи[1]. Dăm ştire cu această carte a noastră cum au venit înaintea noastră Gabăr, ce au fost căpitan, şi cu răzeşii săi de pre sat de pre Negrileşti şi de pre baltă ce se chéamă

[1] Smeritul Mitrofan episcop de Huşi.

www.dacoromanica.ro

Gémenele şi de pre sat Briţcani, anume Bertea, feciorul Crăciunei, şi Armaga, feciorul lui Gavrilă Bîtcă, şi Cornea, feciorul Aremiei, şi Iachim, feciorul lui Nistor, şi Ursa, nepoata Cozmiţei, şi Samfira, fata lui Roşculeţu şi Pănteleiu, nepotul Stanei, şi Cihan de Briţcani şi Costantin, feciorul Morcotéiului, şi Pîntea, feciorul Bontei de Negrileşti, cu cinstită cartea măriei sale lui vodă şi cu sluga măriei sale, cu Vlasie diiacul, ca să le dăm giurămînt, să giure pre svînta evanghelie, cu doaodzăci şi patru de giurători cum n-au vîndut Nistor Cornescul cu Nicula Galbănul şi cu feméia sa şi cu răzéşii lor în sat în Negrileşti nemică, nice în baltă în Gémenele, nice într-apă, nice în uscat. Şi să giure cum n-au vîndut Cozmiţa strigătoriul cu Alexa Bota şi cu răzéşii săi nemică în sat în Briţcani vornicului Uréche, ce le iaste înpresurătură pentru c-au pîrît Grigoraşcu Uréche că iaste cumpărătură de tată-său, de Uréche vornicul.

Deci noi am dat giurămînt lui Gabăr şi răzéşilor săi, <cum>[1] scriem mai sus pre nume, cum scrie cartea măriei sale lui vodă, de-au giurat în svînta besérecă pre svînta evanghelie şi pre svînta cruce cu 24 de giurători cum Nistor Cornescul cu Nicula Galbănul şi cu feméia sa şi cu răzéşii lor n-au vîndut nemică vornicului lui Uréche, în sat în Negrileşti, nice balta Gémenele, nice într-apă, nice în uscat. Şi au giurat cum n-au vîndut Cozmiţa strigătoriul cu Alexa Bota şi cu răzéşii săi nemică în sat în Briţcani.

Şi la giurămînt am fost înşine noi şi în locul lui Grigoraşco Uréche au fost Pavăl, ce au fostu medilnicériu, deregătoriul de Huşi şi Vlasie diiacul, sluga măriei sale lui vodă.

Deci noi mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră ca să le hie lor de credinţă, pînă cîndu-ş vor face şie şi dirése domneşti.

Şi mai pre mare credinţă pus-am şi pecétea şi iscălitura noastră într-acest zapis, ca să să ştie.

Ины ѕ Хѳс, в лѣт ×ѕ҃рлѕ̄ февроарїѳ к҃г̄.

Митрофан епископ Хѵшскїи.

<Pe verso> Зд҃ѣ бофилниҷ[2]:

† Petriul pîrcălab ot Bubocéni.
† Gheorghie călăraş ot Şişcani.
† Căsul biv pîrcălab ot Mălicéni.
† Horjă pit<ărel> ot Oţeléni.
† Gavril Mamotă ot Cucoara.
† Petrea Căcăradză ot Căcărădzéni.
† Frango Malcoci ot Malcocéni.

[1] Loc rupt.

[2] S-a scris la Huşi, în anul 7136 <1628> februarie 23. Mitrofan episcop de Huşi. Aici jurătorii.

www.dacoromanica.ro

† Mihăilă Ţărăşoară ot Cărhăneşti.
† Petriman aprod ot Sărăţéni.
† Costantin Ţicău păh‹ărnicel› ot tam.
† Paşco hotnog za călăraşi.
† Vîrno călăraş ot Vlădeşti.
† Vicol chihaia ot Hlipicéni.
† Ionaşco Ciubăraia ot Lăţeşti.
† Ihnat Căltac ot tam.
† Bălan Buţa ot Blăgeşti.
† Buculéiu.
† Marvici Lean ot Oţeléni.
† Nica călăraş ot Falciiu.
† Andreica aprod ot Rădéni.
† Marco Cucul ot Deléni.
† Giovlean ot Suhuleţi.
† Agapie ot Păcurăreşti.
† Camber ot Golăeşti.
Митрофан епископъ Хѹшскїй [1].

Arh. St. Iaşi, CDLVIII/25.
Orig., hîrtie (41,5 × 27,5), pecetea episcopiei de Huşi, aplicată, cu legenda; † печатъ отцѳ Петра и Павла епископ Хѹшскъ
Copie ibidem, DXII/8.

EDIŢII. Ghibănescu, *Doc. din 1628*; idem, *Mărturie din 1628*.

313

‹1628› februarie 24, Drăgăneşti.

Bertea, Armaga şi alţi răzeşi recunosc datoria ce au la Gabăr căpitan, făcută cu prilejul hotărnicirii satelor Briţcani şi Negrileşti.

† Сѣ оубо мы, Bertea şi Armaga i Cornea, sînъ Aremii, i Iachim Cor‹nescul›[2] i Ursa, vnuc Cozmiţa, i Pîntea i Samfira, docica [3] Roşculeţ, i Pănteleiu pre noi mărturisim cu cest zapis al nostru cumu ne-am tocmit cu giupînul Gabăr căpitanul de am luat un cal bun de la dumnealui dereptu

[1] Mitrofan episcop de Huşi.
[2] Loc rupt.
[3] Fiica.

www.dacoromanica.ro

şéptedzeci de galbeni buni, de l-am dat pentru sat pentru Briţcani şi pentru Negrileşti şi pentru bălţi pentru Gémene logofătului celui mari. Şi cheltuiala ce-au făcut dumnealui aşijderi doaodzeci de galbeni bani ga<ta>[1] dereptu acea treabă, deci să avem noi a-i da bani dumisale fără nici un cuvîntu şi fără pîră.

Şi în tocmala noastră fost-au Vlasie cămăraşul ce-au fost şi hotarnic şi Macsin Şéptelici de Mîndreşti şi popa Procopie de Drăgăneşti şi Grozav ginereli Botei.

Şi pre mai mare credinţă pusu-ş-au şi peceţile aceşti marturi ca să să ştie.

Пис ѕ Дрѣгѣнѣщи, февр҃аріѧ к҃д.
Їѧ Власїѧ кѣмѣраш сам писаѫ и приложиѫом сѣ къ сїю токміж[2].
† Eu eriu Procopi[3].

Bibl. Acad., XXXI/38.
Orig., hîrtie (23 × 15,5), două peceţi aplicate.
Datat după doc. din 1628 februarie 23 (nr. 312), unde se arată pricina pentru care s-a făcut cheltuiala.

314

1628 (7136) martie 4.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gavrilaş mare vornic ocină în satul Onutul de Jos în ţinutul Cernăuţi, cumpărată de la Costea.

7136 <1628> martie 4.

Ispisoc de la Miron Barnovschi voevod, tîlmăcit de Axănte uricariul, întăritori lui Gavrilaş marile vornic, de o parte de ocină din satul Onutul de Gios, a patra parte, partea din gios, cu loc de mori pe pîrîul satului, la ţinutul Cernăuţii, ce au cumpărat de la Costea, ficiorul giupînesăi Magdii Vrăncinesăi.

Bibl. Acad., ms rom. 5304 f. 24.
Rezumat.

[1] Text tăiat la marginea hîrtiei.
[2] S-a scris la Drăgăneşti, februarie 24. Eu Vlasie cămăraş însumi am scris şi m-am întîmplat la această tocmeală.
[3] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

315

1628 (7136) martie 5.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ionaşco şi Dumitraşco nişte ţigani.

Noi Miron Barnoţchi Movilă voivod, cu mila lui Dumnezău, domnu ţării Moldovii. Di la domnie me am dat şi am întărit slugilor noastre, Ionaşco şi fratele lui, Dumitraşco, pre a lor drepţi vecini, ţîgani, anumi Vasile sin Luca, fimeia şi copiei lor, după ispesoc i-au dat ce au avut di la unchiul lui, <al>[1] nostru credincios şi cinstit ce-au fost Necolai hatman, percălab...[2] Acel ţîgan, după hrisovul domnesc, şi l-au adus pre el din Ţara Turcească. Pentru aceasta, precum că este slugilor nostrii, Ionaşco şi cu Dumitraşco, şi di la domniie me drept vecini, ţîgani, i-am întărit şi cu tot venitul lui, ca să nu-i micşureză, cari vor fi nemuri după noi.

Ve let 7136 <1628> martie 5.

Ion <a scris>.

Biblioteca Centrală de Stat, XI/12.
Traducere din primul sfert al sec. al XIX-lea.

316

1628 (7136) martie 6, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod cu sfatul ţării hotăreşte ca ţiganii m-rii Tazlău ca şi ţiganii tuturor mănăstirilor să nu mai fie tulburaţi de slugile domniei.

† Ѣ имѣ Ѻтца и Сына и свѣтаго Дх҃а, трроице свѣтаа и единосщиная и нераздѣлимаа. Се аз раб владики моемѹ, Господ҃ Бога и спасѣ нашемѹ Іс҃ѹса Христа, и тричнскїи поклоник, Ив Мирон Брънковскїи Могила воєвода, божїю милостїю господаръ [господаръ] земли Мѡлдавскїи. Ѻже господство ми благопроизволих҃ нашим благим произволенїем и чистим и свѣтлим сръдцем, ѡт въсїм нашем дѹшем и ѡт Бога помощїж, и съ благословенїем четир҃ свѣтитель҃ молдавских҃, кѵр Ѳнастасїе арх҃їепископъ и митрополит Сѵчавскїи и кѵр Ѳеѡнасїе епископъ Романскон и кѵр Дѣѡнесїе епископъ Радъѹцскомѹ и кѵр Митрофан епископъ Хѹшскомѹ, и съ хотенїем въсего съвѣта, болѣри наших҃ молдавскиx҃ великими и малими, господства ми дадохом и помиловахом и потвръдихом въсих҃ цигани свѣтѣи монас-

[1] Omis.
[2] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

тнр назнканмаго Тазлъѹл, что ѡни имает данїе и милованїе ѡт инших старих и прѣдних господарїем, тако да не имает ѡт нынѣ на прѣд ни едина потрѣбѹ слѹги Хетманскїи ани вътажи или жюдевѣ цигански да не имает ман Ходите и валованї на тих цигани до тоа свѣтаа монастир ани дани да не възмет ѡт них ани чоботе ани ни едное приход Хетманскїи и пакиже до стол господствованїе да не принѣсѹт на тих цигани свѣтѣи монастир нъ тъкмѹ да имает потрѣбѹ съ ними молебници наши, егѹмен съ калѹгере еже прѣбивают до тоа свѣтаа монастир, работате съ них и дан възиматї им и каратї на которїи по дѣлом его и ѡт таа свѣтаа монастир никто да не имает извадите тих цигани без калѹгери тъкмѹ ѡни которїи где мет послати, зачто пріндошѣ прѣд господства ми въсих молебници наши, егѹмени съ въсих калѹгери ѡт по въсѣх свѣтих монастирах. и жаловали сѣ и плакало сѣ прѣд господства ми аже разорили сѣ им въсих холопи им цигани и побѣгли въ иншиХ земли и зостали монастирих без цигани, радї что Ходѣют слѹги ХетманскиХ и вътажи за цигани и ѹюдевѣ и валѹит цигани им и възмѹт им чоботе и глодбе и приход Хетманскон и принѣсѹт на них до стол господствованїе.

Иноже господство ми и съ въсѣм съвѣтом господства ми, болѣри нашиХ молдавскиХ, съвѣтовлХом и ѡбрѣтохом бо ни ест ни едною приход господства ми и въ помощ земли наш въ Харач, нъ тъкмѹ, ест скъдностї свѣтим монастирам. Тѣм радї ѡт нынѣ на прѣд да бѹдѹт сѣло ѹмирно цигани свѣтѣи монастир за въсѣх ѥакоже вишепишем. И кто бъдет господаръ ѡт дѣтих наше или ѡт нашего рода или пак бъд кого Богъ изберет господаръ бити наше земли Мѡлдавстѣи да не имает разорити наше ѡстроенїе и потверъжденїе нъ аѳїи дали и ѹкрѣпили свѣтѣм монастирам. Ѧ аще кто сѣ ѹпокѹсит разорити наше ѡстроенїе таковаго да ест проклѣт и тръклѣт ѡт Господа Бога, сътворшаго небо и земли, и ѡт прѣчистаа богоматтеръ и ѡт ѳ҃ї свѣтих апостоли и ѡт д҃ ѱангелисти и ѡт тн҃ї ѡтци ежѣ въ градѣбе Некїистѣм и да имает частї съ Іѹдою и съ тръклѣтом Ѧрїм въ безконичних вѣки и мѣки, амин.

Пис ѕ Іас, в лѣт ×ѕрлѕ мартїе ѕ҃ дьни.

† Сам господинъ велѣл.

Ив Мирон Бръновски воевода <m.p.>.

† Боръльѹл <писал>.

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al sfîntului Duh, treime sfîntă şi de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu, robul stăpînului meu, domnul Dumnezeu şi mîntuitorul nostru, Isus Hristos, şi închinător al treimei, Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoinţă şi cu inimă curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui Dumnezeu, şi cu binecuvîntarea celor patru ierarhi moldoveni, chir Anastasie arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi chir Athanasie episcop de Roman şi chir Deonisie episcop de Rădăuţi şi chir Mitrofan episcop de Huşi, şi cu

www.dacoromanica.ro

voia întregului sfat, boierii noştri moldoveni mari şi mici, domnia mea am dat şi am miluit şi am întărit toţi ţiganii sfintei mănăstiri numite Tazlăul, ce are danie şi miluire de la alţi domni bătrîni de mai înainte, ca să nu aibă, de acum înainte, nici o treabă slugile hătmăneşti, nici vatafii sau juzii de ţigani să nu mai umble şi să tulbure pe aceşti ţigani de la această sfîntă mănăstire, nici darea să nu ia de la ei, nici ciubote şi nici un venit hătmănesc şi iarăşi la scaunul domniei să nu ducă pe aceşti ţigani ai sfintei mănăstiri, ci să aibă treabă cu ei numai rugătorii noştri, egumenul cu călugării care vieţuiesc la această sfîntă mănăstire, să lucreze cu ei şi să le ia darea şi să pedepsească pe fiecare după fapta lui. Şi nimeni să nu aibă a scoate pe aceşti ţigani de la această sfîntă mănăstire afară de călugări, numai pe care îi vor trimite ei undeva, pentru că au venit înaintea domniei mele toţi rugătorii noştri, egumenii cu toţi călugării de pe la toate sfintele mănăstiri, şi s-au jeluit şi s-au plîns înaintea domniei mele că li s-au împrăştiat toţi robii lor ţigani şi au fugit în alte ţări şi au rămas mănăstirile fără ţigani, pentru că umblă slugile hătmăneşti şi vătafii de ţigani şi juzii şi tulbură ţiganii lor şi le iau ciubote şi gloabe şi venit hătmănesc şi-i duc la scaunul domniei.

Deci domnia mea şi cu tot sfatul domniei mele, boierii noştri moldoveni, ne-am sfătuit şi am aflat că nu este nici un venit domniei mele şi în ajutorul ţării noastre la haraci, ci este numai scădere sfintelor mănăstiri. Pentru aceea, de acum înainte să fie în pace ţiganii sfintei mănăstiri de toate, precum scriem mai sus.

Şi cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, să nu strice întocmirea şi întărirea noastră, ci să dea şi să întărească sfintelor mănăstiri. Iar dacă cineva se va ispiti să strice întocmirea noastră, unul ca acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, şi de preacurata maică a lui Dumnezeu şi de 12 sfinţi apostoli şi de 4 evanghelişti şi de 318 părinţi cei de la cetatea Nicheii şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat, în veacurile şi muncile fără de sfîrşit, amin.

S-a scris la Iaşi, în anul 7136 <1628> martie 6 zile.
† Însuşi domnul a poruncit.
Io Miron Bărnovschi voievod <m. p.>.
Borăleanul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava—Iaşi, XXXI/4.
Orig., hîrtie (41,5 × 27,5), pecete timbrată.
O trad. din secolul al XVIII-lea, ibidem, XXX/6.

www.dacoromanica.ro

1628 (7136) martie 6, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Lupul Prăjescul ocină la satul Găureni, numit mai înainte Necoreşti, în ţinutul Roman, cumpărată de la Vasilie şi fraţii lui.

† Ѡ Мирон Брънковскїи Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Молдавскои. Ѿже прїидошѣ прѣд господства ми и прѣд всими болѣри господства ми Василїе и сестриве его, Харитона и Келсїа и Ерина и Хилотїа, сынове Щефан Бенѣ, внуци Въскан Бенѣ, по ихъ доброю волѣ, неким непонужденни ани принесловани, и продали своихъ правою отчиною и викупленїе отцъ им, Щефан Бени, от три част от село Гъурѣни половина, что се именовал прѣжде Некорещи и Ерѣбїи, и съ мѣст за млин на потоцѣ Нъротѣсъ что в волост Романскомъ.

Тоа продали слъзи господства ми, Лъпълов Пръжескъл, радї всимдесмт талер сребрнихъ, что тоа половина от три част от Гъурѣни, что се именовал прѣжде Некорещи и Ерѣбїи, къпил Щефан Бенѣ от Гюргїе бив слъг Симїонов Строич вистѣрник а Гюргїев било емъ даніе и милованіе от пан его вишеписан. Строич вистѣрник, а Симїонов Строич било емъ къпежно от попа Сава от Лъцкани и от Въскан вистерничел от ихъ нарѣденїе что имали от Ирон воевода и за тъж и за феръю от Еремїа Могила воевода.

Ино господство ми тако звндѣхом ихъ доброволною токмеж и плъноже платъ въ рък Василїе и сестрим его, Харитони и Келсїе и Ерини и Хилотїе, п талери сребрнихъ а господство ми ещеже дадохом и потвръдихом слъзи господства ми, Лъпъл Пръжескъл, тоа отчиною от село Гъурѣни съ мѣстъ за млин на потоци Нъротѣсъ тако да ест емъ и от нас правда отчиною и викупленїе и потвръжденїе, съ въсем доходом. И ин да се не змишает.

Пис в Іас, в лѣт ×ѕрлѕ марті҃е ѕ҃.

Господинъ казал.

Дъмитрашко Щефан вел логофет вчил.

Борлѣнъл <писал>.

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea domniei mele şi înaintea tuturor boierilor domniei mele Vasilie şi surorile lui, Haritona şi Chelsia şi Erina şi Hilotia, fiii lui Ştefan Benea, nepoţii lui Văscan Benea, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, şi au vîndut dreapta lor ocină şi cumpărătură a părintelui lor Ştefan Benea, jumătate din trei părţi din satul Găureni, care s-a chemat mainainte Necoreşti şi Sîrbi, şi cu loc de moară pe pîrîul Năroteasă, în ţinutul Romanului.

www.dacoromanica.ro

Aceasta au vîndut-o slugii domniei mele, Lupul Prăjescul, pentru optzeci de taleri de argint, care jumătate din trei părţi din Găureni, care s-a chemat mai nainte Necoreşti şi Sîrbi, a cumpărat-o Ştefan Benea de la Gheorghie fost slugă a lui Simion Stroici vistiernic, iar lui Gheorghie îi fusese danie şi milă de la boierul lui mai sus scris, Stroici vistiernic, iar luí Simion Stroici i-a fost cumpărătură de la popa Sava din Lăţcani şi de la Văscan visternicel din dresele lor pe care le-au avut de la Aron voievod şi din drese de pîră şi de ferîe de la Eremia Moghila voievod.

Deci, domnia mea, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină la mîna lui Vasilie şi a surorilor lui, Haritona şi Chelsia şi Erina şi Hilotia, 80 taleri de argint, domnia mea am dat şi am întărit slugii domniei mele, Lupul Prăjescul, acea ocină din satul Găureni cu loc de moară pe pîrîul Năroteasă ca să-i fie lui şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură şi întărire cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

S-a scris la Iaşi, în anul 7136 <1628> martie 6.

Domnul a spus.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat.

Borăleanul <a scris>.

Arh. St. Buc., ms 818 f. 23 v.-24.
Copie cu traducere.

318

1628 (7136) martie 6.

Lupul Talpă cupar şi fraţii lui vînd lui Toma sulger selişte a Lăslăoani pe Cracău în ţinutul Neamţ.

† Se ubo az Lupul Talpă cupar şi fratele mieu, Gavril, şi alţi fraţi a noştri, ficiorii lui Vasilie Talpă, nepoţ lui Gavril Talpă logofet, scriem şi mărturisim pre noi cu ceastă scrisore a noastră cum noi, de bunăvoia noastră, de nime nevoiţ nice asupriţ, vîndut-am a noastră direaptă ocină şi moşie din dirése de cumpărătură, ce au avut moşul nostru, Gavril Talpă logofet, de la Pătru vodă, şi din dirése de înpărţeală de la Irimia vodă, o selişte anume Laslăoanii pre apa Cracăului, în ţinutul Neamţului, ce au fost cumpărătură moşu-nostru, lui Gavril Talpă logofet, de la Ilea biv jitnicér, iar lui fostu-i -au cumpărătură de la ficiorii lui Vartic Toropală. Acea selişte vîndutu-o-am dumisale fratelui şi priiatinului nostru, pan Toma sulgér i cneaghinii ego, Iftimiia, dereptu doa sute şi cincidzeci taleri srebrănih.

www.dacoromanica.ro

Şi s-au sculat dumnealui Toma sulgér şi ne-au plătit deplin acei bani, ce-s mai sus-scriş, şi i-am dat şi dirése ce am avut pre acea selişte, să-i fie dumisale direaptă ocină şi cumpărătură în véci. Şi nime din ruda noastră să nu aibă a întoarce, că noi am întrebat pre toţi şi neme n-au vrut să o cu<m>pere. Şi de să vor afla undeva nescari dirése pre acea selişte să nu se creadză, ce să le dea la mîna dumisale Tomei sulgér. De acmu, dumn<ea>lui Toma sulgér să aibă a-ş face dirése domneşti.

Într-această tocmală fost-au Vasilie Neagoe postelnic, Pană vistiernic, Stratul paharnic, Şoldan stolnic i Lupul Prăjescul i Buhuş logofăt şi alţ boiari. Pre mai mare credinţă, pusu-ne-am peceţile pre cest adevărat zapis.

Eu Popovici am scris şi am fost în tocmală vă leat 7136 <1628> martie 6.

Az Vasilie Neagoe postelnic.
Az Lupul cupar.
Dumitru Buhuş logofet.
Dumitraşco.
Az Dumitraşco.
Az Lupul Prăjescul încă m-am tîmplat înn aistă tocmală.
Eu Pană visternic [1].

Bibl. Acad., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, XXX/91.
Orig., (dispărut), hîrtie, şapte peceţi aplicate.

EDIŢII. Ghibănescu, *Ispisoace*, I, partea a II-a, p. 192—194.

319

1628 (7136) martie 6, Iaşi.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt şi alţi boieri dau mărturie că Lupul Talpă cuparul şi fraţii lui au vîndut lui Toma sulger seliştea Lăslăoani pe Cracău în ţinutul Neamţ.

† Сѣ ѕбо ми, Дѧмитрашко Цїефан вел логофнт и Никоаръ Хетман и пръкълаб Сѧчавскомѫ и Гаврилаш вел дворник внишѣн земли и Лѧпѫл вел вистѣрник и Пътрашко Башотъ логофет и Гєѡргїє Башотъ вистѣрник и Пътрашко Чолпан житничар и Іѡнашко Пѣкѫл сѧлжѣр и Ѡрсенїє дворник и Жорѣ дворник и нинѣ болѣри wт двор господинѫ єго милост [2], scriemu şi mărturisim cu cest zapis al

[1] Semnături autografe.
[2] Iată dar noi, Dumitraşco Ştefan mare logofăt şi Nicoară hatman şi pîrcălab de Suceava şi Gavrilaş mare vornic al ţării de sus şi Lupul mare vistiernic şi Pătraşco Başotă logofăt şi Gheorghie Başotă vistiernic şi Pătraşco Ciolpan jitnicer şi Ionaşco Peaicul sulger şi Arsenie vornic şi Jorea vornic şi alţi boieri de la curtea milostivirii sale domnul.

www.dacoromanica.ro

nostru cum au venit înaintea noastră Lupul cupariul cu fratele său Gavril şi cu alţi fraţi a lor, cu toţ feciorii lui Vasilie Talpă, nepoţii lui Gavril Talpă logofătul, de a lor bunăvoe, de nime nevoiţi nici asupriţ, şi ş-au vîndut a lor direaptă ocină şi moşie din dirése de cumpărăturu ce au avut moşiul lor, Gavril Talpă logofăt, de la Pătru vodă, şi din dirése de înpărţare de la Eremiia vodă, seliştea Lăslăoanii pre apa Cracăului, în ţînutul Neamţului. Acea selişti au vîndut Tomei sulgériul direptu 250 de taleri de argintu. Ce acea selişte anume Lăslăoanii au fost cumpărătură lui Gavril Talpă logofăt de la Ilea jitnicériul, iară Ilii jitnicériul i-au fost cumpărătură de la feciorii lui Vartic Toropală.

Deci noi, daca am vădzut a lor de bunăvoe tocmală şi deplin plată acei bani, ce sîntu mai sus-scriş, întru mînule Lupului Talpă cupariul şi a lui Gavril şi a fraţilor săi, noi am făcut cest zapis al nostru ca să-ş facă Toma sulgériul şi dirése domneşti pre acea selişte. Şi dirése, ce au avut de cumpărătură şi de înpărţare, încă le-au dat la mîna Tomei sulgériul. Iară de să vor mai afla undeva nescare dirése pre ace selişte pre Lăslăoani, ca să nu hie de altă credinţă, ce să să dea la mîna Tomei sulgériul şi acélea.

Şi pre mai mare credinţă, pusu-ne-am peceţile şi iscăliturile pre acest adevărat zapis.

Şi eu Borăleanul uricar am scris, să să ştie.

Пнс ѕ lас, в лѣт ×ѕр̃лѕ̃ мартїѣ ѕ̃.
Дѕмнтрашко Цїефан вел логофет.
Из Гынгѣ вел дворник m. p.
Гаврил Мътїаш вел дворник.
Фоуртоунас χωμυσος.
Никоаръ Хатман.
Лѕпѕл вел внетѣрник.
Из Пътрашко Чолпан.
Іѡнашко Пѣк солцѣр.
Из Прсвтїѣ логофет, дворник, приложихом и аз въ сїю свѣдѣтелство.
Из Боръльѣнѕл ѕрнкар нскал [1–2].

Bib. Acad., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, XXX/92.
Orig., hîrtie (33 × 20,5), şapte peceţi aplicate.

EDIŢII. Ghibănescu, *Ipsisoace*, I, partea a II-a, p. 194—195.

---

[1] S-a scris la Iaşi, în anul 7136 <1628> martie 6. Dumitraşco Ştefan mare logofăt. Eu Ghianghea mare vornic. Gavril Mătiaş mare vornic. Furtuna comis. Nicoară hatman. Lupul mare vistiernic. Eu Pătraşco Ciolpan. Ionaşco Peac sulger. Eu Arsenie logofăt, vornic, m-am întîmplat şi eu la această mărturie. Eu Borăleanul uricar am iscălit.

[2] Toate semnăturile sînt autografe.

www.dacoromanica.ro

1628 (7136) martie 7, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Toma sulger siliştea Lăslăoani pe Cracău în ţinutul Neamţ, cumpărată de la Lupul Talpă cupar şi fraţii lui.

† Ѡ Мирон Брънковскїи Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Ѿже прїинде прѣд господства мн и прѣд въсѣкмн болѣри господства мн великимн и малимн слѹга господства мн, Лѹпѹл Талпъ кѹпар, и брат его Гаврил и въсиѫ врати им, сынове Василїе Талпъ, внѹци Гаврил Талпъ логофет, по иѫ доброю волю, неким непонѹжденн ани принесловани, и продали своиѫ правою wтнинѹ и дѣднинѹ wт иѫ правїиѫ привилїшѫ за викѹпленїе что имал дѣд им Гаврил Талпъ логофет, wт Петра воеводе и wт нарѣденїе за раздѣленїе wт Еремїа Могила воевода, една селище на имѣ Лъслъшанїи на рѣцѣ Краковѣ что ѕ волост Немецкомѹ, что тоа селище вино викѹпленїе дѣд им, Гаврилови Талпъ логофет, wт Илѣ житничар а емѹ вино викѹпленїе wт сынѹве Картик Торопалъ. Тоа продали нашемѹ вѣрнюмѹ болѣрин, Томен сѹлжѣр, за двѣста и ѩ талер сребрънинѫ. И въстал сѣ болѣрин господства мн, Тома сѹлжѣр, и заплатил въсиѫ тиѫ вншеписаннѫ пинѣзи въ рѹкаѫ слѹзи господства мн, Лѹпѹл Талпъ кѹпар, и братѹ емѹ Гаврил и нинм брати иѫ, сынѹвем Василїе Талпъ, wт прѣд господства мн и прѣд вше съвѣт господства мн.

Иноже мн шко ѹвидѣхом мѣж нимн доброволною токмеж и плънон платѹ а господство мн пакиже и wт нас дадохом и потвръдихом вншеписанномѹ болѣринѹ господства мн Томен сѹлжѣр шко да ест емѹ правда wтнинѹ и викѹпленїе и потвръжденїе ѹрик съ въсем доходом. И нн да сѣ не ѹмншает.

Пнс ѕ Іас, в лѣто ×ѕрлѕ мѣсеца мартїе ѯ днн.

† Сам господинъ казал.

Дѹмитрашко Шѣфан вел логофет ѹчнл <m. p.>.

† Боръленѹл <писал>.

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea domniei mele şi înaintea tuturor boierilor domniei mele, mari şi mici, sluga domniei mele, Lupul Talpă cupar, şi fratele lui, Gavril, şi toţi fraţii lor, fiii lui Vasilie Talpă, nepoţii lui Gavril Talpă logofăt, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină din dreptele lor privilegii de cumpărătură, ce a avut bunicul lor, Gavril Talpă logofăt, de la Petru voievod şi din diresul de împărţeală de la Eremia Moghila voievod, o seliţte

www.dacoromanica.ro

anume Lăslăoanii pe rîul Cracău, care este în ţinutul Neamţului, care seliţte a fost cumpărătură a bunicului lor, Gavril Talpă logofăt, de la Ilea jitnicer. Iar lui i-a fost cumpărătură de la fiii lui Vartic Toropală. Aceasta au vîndut-o credinciosului nostru boier, Toma sulger, pentru două sute şi 50 de taleri de argint. Şi s-a sculat boierul domniei mele, Toma sulger, şi a plătit toţi aceşti bani mai sus-scrişi în mîna slugii domniei mele, Lupul Talpă cupar, şi a fratelui lui, Gavril, şi a celorlalţi fraţi ai lor, fiii lui Vasilie Talpă, dinaintea domniei mele şi dinaintea a tot sfatul domniei mele.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala de bunăvoie între dînşii şi plată deplină, domnia mea iarăşi şi de la noi am dat şi am întărit mai sus-scrisului boier al domniei mele, Toma sulger, ca să-i fie dreaptă ocină şi cumpărătură şi întărire şi uric cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

S-a scris la Iaşi, în anul 7136 <1628> luna martie 7 zile.

† Însuşi domnul a spus.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Borăleanul <a scris>.

Bibl. Acad., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, XXX/93.
Orig., hîrtie (42 × 28,5), pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. din 1845.

EDIŢII. Slav şi trad. Ghibănescu, *Ispisoace*, I, partea a II-a, p. 196—198.

321

1628 (7136) martie 7, Iaşi.

Savin mare spătar şi alţi boieri dau mărturie că Sanfira a vîndut lui Ionaşco Prăjescul ocină la Stolniceni.

† Сѣ ѧбо мы, Савин вел спътар и Пътрашко Башотъ лвгофет <и> Ивнашко Пѣкивл сѧлжар и Пътрашко Чолпан житничар и Тома сѧлжар и Дѧмитрашко Шолдан столник и Прсѣнїѣ дворник глотнїи и Іордакїѣ и прочїихъ болѣри. Ѿже прїинде прѣд нами Санфира, дочка Пѫнїи, внѫка Глигорїѣ сѧлицаш, прѣвнѫка Калапод стар, по ѥи доброю волю, никим непоноженна дни присилована, и прода ѥм правда втнинъ и .....[1] вт нижнаа половино село Столничѣни вселаа част съ мѣст за млин до Писк8 8 потока Пѫрчелицим и съ вѣс приходъ. Тоа продал Іванашкови Пръжиквл за всимдесѣт талїр личних. И въстал сѣ вишѣписан Іванашко Пръжиквл и заплътил въсѣ исплъно тих вишѣписани пинѣзи и талїр личних вт прѣд нами въ рѫк вишѣписанна Санфира, дочки Пѫнїи.

[1] Loc alb (nota editorului).

www.dacoromanica.ro

Тѣм ми ѡко видѣвше нм доброволною токмеж и платѫ за неплъною, ѡт нас сътворихом тот запис его милост Іѡнашко Пръжескѹл ѡко да бъдет за свѣдѣтелство до колѣ себе ѹчинит и наредїе ѡт господинъ его милост.

И нан волша вѣрност поставихом и нашн печати и писанїе къ семѹ истинномѹ листѹ нашемѹ.

Ѹ Іас, лѣт ×ѕ҃рлѕ̃ мартїе ѕ̃.

Савин Пръжескѹл вел спътар нскал.

Пътрашко Башотъ вел[1]лѡгофет нскал.

Нѡнашко Пѣнкѹл сѹлцар нскал.

Ѩз Пътрашко Чолпан.

Башотъ внстѣрник.

Ѩз Тома сѹлцар нскал.

Ѩз Дѹмитрашко нскал.

Ѩз Іереміа[1] лѡгофет, дворник, прнлежнхом и ѧз въ сїю тъкмеж.

† Iată dar noi, Savin mare spătar şi Pătraşco Başotă logofăt ‹şi› Ionaşco Peaicul suljer şi Pătraşco Ciolpan jitnicer şi Toma suljer şi Dumitraşco Şoldan stolnic şi Arsenie vornic de gloată şi Iordachie şi alţi boieri. Iată a venit înaintea noastră Sanfira, fiica Axiniei, nepoata lui Gligorie suliţaş, strănepoata lui Calapod bătrînul, de a ei bunăvoie, nesilită de nimeni nici asuprită, şi a vîndut dreapta ei ocină şi . . . . .[2] din jumătatea de jos a satului Stolniceni, a opta parte, cu loc de moară pînă la Piscu pe pîrîul Purceleştilor şi cu tot venitul. Aceasta a vîndut-o lui Ionaşco Prăjescul pentru optzeci de taleri număraţi. Şi s-a sculat mai sus-scrisul Ionaşco Prăjescul şi a plătit totul deplin acei mai sus-scrişi bani şi taleri număraţi dinaintea noastră în mîna mai sus-scrisei Sanfira, fiica Axiniei.

De aceea noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, am făcut de la noi acest zapis milostivirii sale Ionaşco Prăjescul, să-i fie de mărturie pînă-şi va face şi direse de la milostivirea sa domnul.

Şi pentru mai mare credinţă, am pus şi peceţile noastre şi iscălitura la această adevărată carte a noastră.

La Iaşi, anul 7136 ‹1628› martie 7.
Savin Prăjescul mare spătar a iscălit.
Pătraşco Başotă mare[1] logofăt a iscălit.
Ionaşco Peaicul sulger a iscălit.
Eu Pătraşco Ciolpan.
Başotă vistiernic.

[1] Cuvînt citit greşit de editor.
[2] Loc alb (nota editorului).

www.dacoromanica.ro

Eu Toma sulger am iscălit.
Eu Dumitraşco am iscălit.
Eu Ieremia[1] logofăt, vornic m-am întîmplat şi eu la această tocmeală.

După „Teodor Codrescu", II (1933), p. 85—86. (Original).

322

1628 (7136) martie 7, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ionaşco Prăjescul ocină la Stolniceni.

† Ѡ Мирон Бърновскїи Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Ѡже прїиде прѣд нами и прѣд нашими болѣри Санфира, дочка Ѳѵиниї, внѹка Глиговїе сѣлницаш, прѣѡнѹка Калапод стар, никим непонѹждена ани присилована, и продал ей правою wтчиною и .....[2] wт нижна половина село Столничѣни wемая част а съ брод за млин до Пискѹ ѕ потока Пѹрчелецин. Тоа продал слѹзи нашемѹ, Іѡнашко Пръжескѹл, за wсемдесѣт талер личниї. И въстал сѣ слѹга наш вишеписан, Іѡнашко Пръжескѹл, и заплатил въсен неплъно тиї вишеписани личѣзи, п талер личниї, въ рѹки вишеписанно Санфире, дочка Ѳѵиниї, wт прѣд нами.

Тѣм радї и wт господства ми да ест слѹзи нашемѹ вишерѣчен, Іѡнашко Пръжескѹл, правая wтчиною и викѹпленїе съ въсем доходом, непорѹшено николиже ни вѣки. И ни да сѣ ни ѹмишлет.

Ѵ Іас, лѣт ×ѕрлѕ мартїе ѕ.
Сам господинъ вилѣл.
Дѹмитрашко Ѳеѳан вел лѡгофет.
† Елиеїе <писал>.

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Sanfira, fiica Axiniei, nepoata lui Gligorie suliţaş, strănepoata lui Calapod bătrînul, nesilită de nimeni nici asuprită, şi a vîndut dreapta ei ocină şi . . . . . .[2] din jumătatea de jos a satului Stolniceni a opta parte, însă cu vad de moară, pînă la Piscu la pîrîul Purceleştilor. Aceasta au vîndut-o slugii noastre, Ionaşco Prăjescul, pentru optzeci taleri numă-

[1] Cuvînt citit greşit de editor, în loc de: Arsenie.
[2] Loc alb (nota editorului).

www.dacoromanica.ro

raţi. Şi s-a sculat sluga noastră mai sus scrisă, Ionaşco Prăjescul, şi a plătit deplin toţi acei bani mai sus-scrişi, 80 taleri număraţi, în mîna mai sus scrisei Sanfire, fiica Axiniei, dinaintea noastră.

De aceea şi de la domnia mea să fie slugii noastre mai sus zise, Ionaşco Prăjescul, dreaptă ocină şi cumpărătură cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7136 ‹1628› martie 7.

Însuşi domnul a poruncit.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt.

† Vlasie ‹a scris›.

După „Teodor Codrescu", II (1933), p. 69. (Text slav după orig., hîrtie, pecete timbrată, cu trad. la p. 69—70).

323

1628 (7136) martie 11, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gabăr căpitan şi răzeşilor lui ocină la Negrileşti şi Briţcani pe Prut în ţinutul Tigheci, pe care voia să le-o cotropească Grigore Ureche.

† Ѡ Мирон Бърновскїи Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Ѡжє тѣгали за лицом прѣд нами и прѣд нашими болѣри болѣрии нашимѕ, Глигорїи Ѹрѣкє, на слѹга наш, Габър къпитан, и на кнѣгинѣ его, Настасїѧ, и на сыновє Дръган бив армаш и на ръзмши нѫ, Бертѣ, сынъ Кръчюнин, и Ѱрмага, сынъ Гаврил Бѫткъ, и Корнѣ, сынъ Ѱремїи, и Іаким, сынъ Нистор, и Ѹрса, вивка Козмици, и Санфира, дочка Рошкѹлец, и Пънтелїю .... [1] вивци Стани, и Чѣхавѹл ѡт Брицкани и Костантин, сынъ Моркотѣю, и Пънтѣ, сынъ Бонти ѡт Негрилеци, радѫ село Негрилеши и радѫ Брицкани и ради болота Ц҃амъна что на Прѣт ѕ волѡст Кнгѣчскон, рекъци ажє бил кѹпежиое ѡтцѹ ѥмѕ, Оурѣкє вив дворник, ѡт Нистор Корнискѹл и ѡт Никѹла Галбънѹл и ѡт жина его и ѡт ръзмши нѫ и ѡт Козмица кличник и ѡт Ѱлѣда Бота съ ръзѣшїнѫ. И слѹга наш, Габър, и кнѣгинѣ его и съ ръзѣши нѫ шни сѧ помѣтали рекъци ажє не продают тнѫ людї ижє вишєписани нѫ било им прислованіѣ ѡт къ Ѹрѣкє вив дворник.

Ѣ том господство ми и съ вс наш съѣт сѫднѫом нѫ правдивом сѫдом по законѹ земскомѹ. И wвръѣтоѫом им закон како да божит Габър съ ръзѣши нѫ съ к҃д людї добри како не продают тнѫ людї ижє вишє пишєт ничта къ тѣѫ двѣ селѫ Негрилеци и Брицкани дни и болота Гѣмъна. Тажє слѹга наш, Габър,

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

и съ рѣзѧши нѫ wни божил съ к҃д божилници которїи сѫт писани на нмѣ ѕ свѣтаа епископїе ѕ тръг Хѫшкїи на свѣтаа еѵангелїе wт прѣд молѣбникѫ нашемѫ, кур Митрофан епископъ Хѫшкїи, и wправдит сѧ и поставил собн ферїю к҃ѵ злат въ кнстѣр господства ми а болѣрин наш, Глигорїе Ѹрѣкѣ .....[1]ар, зостал wт прѣд нами и wт вес зак<она>[1] земскаго. Тѣм радї wт нынѣ на прѣд да не имает мои тѣгати на слѫга наш Гавър и на сынови Дръган армаш и на рѣзѧши им дни добивати за сїе тѣжбѫ нико<ли>[2]же на вѣки прѣд сим листом господства ми.

Пис ѕ Іас, в лѣт ×ѕр҃ѧѕ мартїе а҃ї.

† Сам господинъ велѣл.

† Дѫмитрашко Цїефан вел лугофет ѫчил <т. р.>.

† Класїе <писал>.

<Pe verso:>

† Божилници:

† Петрѫл пъркълаб.

† Гєѡргїе кълъраш wт Шишкани.

† Късѫл пъркълаб.

† Хоржѣ питар.

† Гаврил Мамотъ wт Кѫкоара.

† Петре Къкъраѕъ wт Къкъръѕѣни.

† Франго Малкоч wт Малкочѣни.

† Мнхънлъ Църъшоаръ wт КърХънеци.

† Петриман wт Сърацѣни апрод.

† Костантин Цикъѫ пъХ<ърничел> wт там.

† Пашко Хотног за кълъраши.

† Ѣърнъ кълъраш wт Блъдеци.

† Бикол кнХам wт Хлипичѣни.

† Іѡнашко Чюбърам wт Лъцеци.

† Нхнат Бълтаг wт там.

† Бълан Бѫца wт Блъцеци.

† Бѫкѫлѣю.

† Марко Бикѣн wт Фцелѣни.

† Ника кълъраш wт Фълчїю.

† Ѩндреика апрод wт Рѣдѣни.

† Марко Кѫкѫл wт Делѣни.

† Цовлѣн wт Сѫхѫлеци.

† Ѩгапїе wт Пъкѫръреци.

† Камбер wт Голъеци.

---

[1] Loc rupt.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

† Io Miron Bărnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a pîrît de faţă înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri boierul nostru, Gligorie Ureche, pe sluga noastră Gabăr căpitan şi pe cneaghina lui, Nastasiia, şi pe fiii lui Drăgan fost armaş şi pe răzeşii lor, Bertea, fiul Crăciunei, şi Armaga, fiul lui Gavril Bîtcă, şi Cornea, fiul Aremiei, şi Iachim, fiul lui Nistor, şi Ursa, nepoata lui Cozmiţa, şi Sanfira, fiica lui Roşculeţ, şi Pănteleiu . . . [1], nepoţii Stanii şi Cehanul din Briţcani şi Costantin, fiul lui Morcoteiu, şi Pîntea, fiul lui Bontea din Negrileşti, pentru satul Negrileşti şi pentru Briţcani şi pentru balta Geamăna care sînt pe Prut în ţinutul Chigheci, spunînd că este cumpărătură a tatălui lui, Ureche fost vornic, de la Nistor Cornescul şi de la Nicula Galbănul şi de la soţia lui şi de la răzeşii lor şi de la Cozmiţa strigătoriul şi de la Alexa Bota cu răzeşii lor. Iar sluga noastră Gabăr şi cneaghina lui şi cu răzeşii lor ei s-au apărat spunînd că nu au vîndut acei oameni mai sus-spuşi, ci le-a fost silnicie de la Ureche fost vornic.

Intr-aceea domnia mea şi cu tot sfatul nostru i-am judecat cu dreaptă judecată după legea ţării. Şi le-am aflat lege ca să jure Gabăr cu răzeşii lor cu 24 oameni buni că n-au vîndut acei oameni mai sus-scrişi nimic în acele două sate, Negrileştii şi Briţcanii, nici la balta Geamăna. Astfel sluga noastră, Gabăr, şi cu răzeşii lor ei au jurat cu 24 jurători, care sînt scrişi anume, în sfînta episcopie din tîrgul Huşi pe sfînta evanghelie dinaintea rugătorului nostru, chir Mitrofan episcop de Huşi, şi s-au îndreptat şi şi-au pus ferîie 12 galbeni la vistieria domniei mele, iar boierul nostru, Gligorie Ureche . . . . . [2] a rămas dinaintea noastră şi dinaintea a toată legea ţării. De aceea, de acum înainte să nu mai pîrască pe sluga noastră Gabăr şi pe fiii lui Drăgan armaş şi pe răzeşii lor nici să dobîndească pentru această pîră niciodată în veci înaintea acestei cărţi a domniei mele.

S-a scris la Iaşi, în anul 7136 ‹1628› martie 11.

† Însuşi domnul a poruncit.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat ‹m.p.›.

† Vlasie ‹a scris›.

‹Pe verso :› † Jurătorii :

† Petrul pîrcălab.

† Gheorghie călăraş din Şişcani.

† Căsul pîrcălab.

† Horjea pitar.

[1] Loc alb.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

† Gavril Mamotă din Cucoara.
† Petrea Căcărază din Căcărăzeni.
† Frango Malcoci din Malcoceni.
† Mihăilă Ţărăşoară din Cărhăneşti.
† Petriman din Sărăţeni aprod.
† Costantin Ţicău păh<ărnicel> de acolo.
† Paşco hotnog de călăraşi.
† Vîrnă călăraş din Vlădeşti.
† Vicol chihaia din Hlipiceni.
† Ionaşco Ciubăraia din Lăţeşti.
† Ihnat Băltag de acolo.
† Bălan Buţa din Blăgeşti.
† Buculeiu.
† Marco Viclean din Oţeleni.
† Nica călăraş din Fălciiu.
† Andreica aprod din Rădeni.
† Marco Cucul din Deleni.
† Giovlean din Suhuleţi.
† Agapie din Păcurăreşti.
† Camber din Golăeşti.

Arh. St. Iaşi, DCCXCIV/1
Orig., hîrtie (40 × 27), pecete timbrată.
Cu trad. din 1778 febr. 2.

EDIŢII. Slav şi trad. Codrescu, *Uricariul*, XVIII, p. 390—393; Ghibănescu, *Carte de judecată*, p. 180—182.

324

1628 (7136) martie 13, Rădăuţi.

Dionisie, episcopul de Rădăuţi, lasă m-rii Suceviţa un ţigan dat schimb mai înainte vreme.

Смѣрнїи Дионисїи епископъ Радовскїи[1]. Dau ştire cu ceastă scrisoare a nostră de rîndul acestui ţîgan anume Avram, ce iaste la sfînta mănăstire la Suceviţă c-au fost de moşie a sfentei episcopii.

Dece noi l-am tras şi am vrut să-l luom de la mănăstire de la Suceviţă, iar egumănul şi cu tot săborul au venit la noi şi au mărturesit cu

[1] Smeritul Dionisie episcop de Rădăuţi.

www.dacoromanica.ro

sufletele sale şi alţi oameni buni, preuţi de la ţară, cum au fost schimbat suceviceanii cu vlădica Ioan ce au fost la Radăuţi, de-au dat sucevicénii un ţîgan, anume Stan, sfentei episcopii, printru Avram ţîganul. Şi zapis ce au avut ei pre Avram, el au perit în Ţara Leşască cu alte urice a sfentei mănăstiri. Şi de la vlădica Efrim încă au arătat la noi scrisoare, cum să fie lăsat sfentei mănăstiri Suceviţei.

Deci noi vădzundu atîta mărturie şi scrisoarea vlădicăi lui Efrim cum iaste lăsat acei sfente mănăstiri, eu încă l-am lăsat să fie cu tot venitul sfentei mănăstiri Suceviţei şi nime pre urma noastră să n-aibă treabă a-l mai trage sau a-l mai învălui, nice dănăoară în véci, căce el iaste schimbat deript alt ţîgan, cum scriem şi mai sus. De aceasta dăm ştire.

Пнс ѕ сѣ҃тѣ ѥпнскопїѧ, ѣ лѣт ҳ҃ѕ҃ѳ҃ мартїѧ ѓ҃ дьнь.

† Дионнсїѧ ѥпнскопъ Рѧдѡвѣскн <m. p.>[1].

Bibl. Acad., LXXXIV/200.
Orig., hîrtie (31 × 20), pecete timbrată, stricată.

EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.*, p. 146.

325

1628 (7136) martie 16.

Din catastiful satelor lui Dumitraşco Ştefan mare logofăt şi ale soţiei sale, Zinica.

V leato 7136 <1628> méseţa martie 16. Satul Popénii la Totruş, ce înblă acmu cu Agiudul, ci-i iaste hotariul den sus apa Căiuţului, şi den gios pînă în apa Bălcăi, ce mi l-au vîndut Păscălina, giupăineasa lui Iacomi, şi cu fiiu-său Dumitrachii, ce au fost cumpărătură ei cu giupînul Iacomi de la giupăineasa Păscălina Stroicioae şi de la fiiu-său Ionaşco, că au fost cumpărătură lui Vasilie Stroici de la Lupul Popanul şi Toader Ioanăş şi de la alţi răzéşi a lor.

Să să ştie cum am cumpărat o vie de la Iacob biv voiut şi de la feciorii lui din Bacău, ce iaste acea vie cu crame în Dealul Bonţolui, radi edna sto[2] ughi, bani gata de argintu.

Şi iarăş au venit la noi Anniţa de acolo de s-au rugat să-i plătescu şi o vie a ei, ce au avut pre lîngă viia lui Iacob ce au fost şoltuz, pentru

[1] S-a scris la sfînta episcopie, în anul 7136 <1628> martie 13 zile. † Dionisie episcop de Rădăuţi.
[2] Pentru o sută.

www.dacoromanica.ro

căce au fost rămas ea la multă sărăcii. Deci i-am plătit şi ei acea vie direptu cindzăci de zloţ bătuţi de argintu. Şi am dat bani gata întru mînule lor. Şi cînd am tocmit şi am plătit acéste vii fost-au denaintea şoltuzului cu 12 pîrgari de tîrg de Bacău şi popa Gheorghie cel domnescu de acolo şi Ştefan ce au fost diregătoriu, tije şi Sascău şi Iurban Blaj şi Cozin Blaj şi Gheorghie, feciorul lui Tod<er>[1]aşco, şi Botca Frénţi şi Dumitru şi alţi oameni buni, să să ştie.

Bibl. Acad., MCDXCVII/66, f. 13 v. şi 14 v.
Orig., hîrtie (30 × 10,5).

326

<1628> martie 18.

Grițca Răspop şi cu fraţii lui vînd lui Efrim Hăjdeu din Nesvoia parte din satul Citnicăuţi şi selişteа Miţăuţi din ţinutul Hotin.

† Сѣ ѵбо аз Грицка Ржспоп и братие его, Іорашко и Некифор и Хилип и Пантѣ и сестра иѫ Ѳдокїа, сыновє Драгоє ѡт Хчитникъѵци, неким непрінеждени ани присиловани, и продали свою правою ѡтнинѵ и дѣдинѵ ѡтца иѫ Драгоше. Таже продали панѵ Єфрим Хъждєѵ ѡт Нєскоа что єст ѵ волост Хотинскомѵ ѵ село Чнтникъѵци ѡт трєтаа чѣст селаа девѣтаа чѣст, част вншнѣѫ. и съ єднаа селиціе Мицовци что сѣ илєнѵєт ѡт ѵрик Баскъѵци что єст <пр>[2]ваа дѣтнинаа, съ въсєм доѫодом что сѣ изберет, ...[2] и иѫ ѡт тиѫ в .....[2] селиціе за сто и четирдесѣт талир сребъ пин<ѣѕи го>[2]товиѫ.

И при таа токмаж бѣше пан Гнѡргицъ Жора пръкълаб Хотинскомѵ и Глнгорїе Хрѵч дворник и Їврам ѡт Лѵкъчѣни и Цїефан Брълскѵл и Дѵмитрѵ Хъждєѵ и Їндроник Хъждєѵ и Гѵдинскїи и нншїи лѵдї добрїи.

И на болше вѣрж и крѣпост приложили есми соби и печѣти како да сѣ вѣрѵєт сєс запис.

Мѣсеца мартїе ѩ писал запис.

† Аз Грицка, сынъ Драгошин, сам писаѫ сїе <m. p.>.

† Аз Глнгорїе Хрѵч дворник <m. p.>.

---

[1] Omis.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

† Iată dar eu, Grițca Răspop, și frații lui, Iurașco și Nechifor și Hilip și Pantea și sora lor Odochia, fiii lui Dragoșe din Citnicăuți, nesiliți de nimeni nici asupriți, au vîndut dreapta lor ocină și dedină a tatălui lor, Dragoșe. Aceasta au vîndut-o panului Efrim Hăjdeu din Nesvoia, care este în ținutul Hotinului, în satul Citnicăuți, din a treia parte de sat a noua parte, partea de sus, și cu o seliște Mițăuți, care se cheamă din uric Vascăuți, care este dreaptă dedină cu tot venitul, care se va alege . . . .[1] a lor din acele . . . [1] seliște pentru o sută patruzeci taleri de argint, bani gata.

Și la această tocmeală au fost pan Gheorghiță Jora pîrcălabul Hotinului și Gligorie Hruci vornic și Avram din Lucăceni și Ștefan Brăescul și Dumitru Hăjdeu și Andronic Hăjdeu și Gudinschi și alți oameni buni.

Și pentru mai mare credință și tărie, ne-am pus și pecețile ca să se crează acest zapis.

Luna martie 18, s-a scris zapisul.

† Eu Grițca, fiul lui Dragoșin, însumi am scris aceasta <m.p.>.

† Eu Gligorie Hruci vornic <m. p.>.

Arh. St. Buc., A. N. XCI/7.

Orig., hîrtie (21,2 × 32,3), patru peceți aplicate.

Datat după doc. din 1628 februarie 15, unde este amintit același cumpărător, Efrim Hăjdeu.

327

1628 (7136) martie 20.

Miron Barnovschi voievod întărește lui Ionașco Cehan mare pitar ocină în seliștea Slipoteni și seliștea Măgdășeni și vad de moară pe Berheci.

† V leato 7136 <1628> martie 20.

Un ispisoc iarăș de la Miron Bărnovsche vodă Movila, întăritură lui Ionașco Cehan vel pitar pe o parte de ocină din selișteSlipotenilor, care s-au vinit de către apus, cu vad de moară în apa Berheciului și cu tot venitul ce este în tot hotarul, ce-au cumpărat-o drept 20 de taleri de la Dragoșe și de la Luca și de la Tărăbuțul și de la toți frații lor.

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Şi i-au mai întărit lui Ionaşco Cehan vel pitar şi pe un vad de moară şi cu pietre din satul Brătiani, ce ş-au cumpărat şăie drept 25 de taleri de la ficiorii lui Crasnăş păh‹ărnicel› şi pre altă parte, cîtă să va alegi din selişte Măgdăşenii în ţinutul Fălciiului, parte lui Gheorghie, ficiorul Zbieră, nepotul Barzului şi Ţampul, ce-au cumpărat-o Ionaşco Cehan vel pitar de la Gheorghie, ficiorul Zberăi, drept 10 taleri.

Deci, ca să-i fie lui drepte ocini şi moşii cu tot venitul.

Şi este ispisocul iscălit tije de Dumitraşco vel logofăt şi cu pecete mari cu ceară moale.

Arh. St. Buc., ms 628 f. 94.
Rezumat.

328

1628 (7136) martie 21, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte cneaghinei Păscălina a lui Iacomi postelnic ocină în satul Ruşii Goii, cumpărătură dela Anghelina.

† Иw Мирон Бръновскїи Могила воевода, божїю милостїю господаръ земли Мwлдавскои. Сѫже прїинде прѣд господства ми и прѣд въсѣми болѣри господства ми Пъскълина, кнѣгинѣ Іакоми постелник, и принѣсла єдин запис за свѣдѣтелство wт людї добри и стари, имѣним попа Бернат ш‹н›[1] Іорашко дїак и Єремїа wт Кѵкова и Василїе Бѣлѣ дїак и Тодѳр и wт иншиx людї добриx, како прїинде прѣд нимн Ѧнгелина, дъщи Мърїнкѵцъи, внѵка попен Іанѵлѵи, по ѥи добрая волѣ, никим непонѵждена ани принѣлована, и продала своѥм права wтнинѵ и дѣднинѵ, что сѣ ѥи изберет wт село Рѣсїи Гони, съ мѣстѵ за стак и съ вес приход, wт полѣ и wт лѣс и wт ватрѵ селом. Тоа продала вишеписанніи Пасклинн, кнѣгинн Іакомн, радї шесимнадесмт ѵги жолтиx. И къстала сѣ Пъскълинна Іакомиаса и заплатила тиx въсиx вишеписаниx пинѣзи, нї ѵги жолтиx, wт прѣд тимн людї добриx.

Иноже господство ми шко ѵвидѣxом тот запис wт тиx людї добриx, а ми его ѵвѣровахом и такожде и wт нас дадоxом и потвръдиxом ѥи, како да ест ѥи права wтнинѵ и викѵпленїе и потвръжденїе съ въсѣм доxодом. И нн да сѣ не ѵмишлет.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

Пнс в Іас, в лѣт × ѕрлѕ мартїѳ кѣ.
† Господинъ казал.
† Дѵмнтрашко Щїфан вел логофѣт ѵчил <m. p.>.
† Борълѣнѵл <писал>.

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea domniei mele şi înaintea tuturor boierilor domniei mele Păscălina, cneaghina lui Iacomi postelnic, şi a adus un zapis de mărturie de la oameni buni şi bătrîni, anume popa Bernat şi Iuraşco diac şi Eremia din Cucova şi Vasilie Băgea diac şi Toader şi de la alţi oameni buni, că a venit înaintea lor Anghelina, fiica Măricuţăi, nepoata popei Ianului, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni nici asuprită, şi a vîndut dreapta ei ocină şi dedină, ce i se va alege din satul Ruşii Goii, cu loc de iaz şi cu tot venitul din cîmp şi din pădure şi din vatra satului. Aceea a vîndut-o mai sus-scrisei Pascalina, cneaghina lui Iacomi, pentru optsprezece ughi galbeni. Şi s-a sculat Păscălina Iacomiasa şi a plătit toţi acei mai sus-scrişi bani, 18 ughi galbeni, dinaintea acestor oameni buni.

Deci domnia mea, dacă am văzut acel zapis de la aceşti oameni buni, noi l-am crezut şi de asemenea şi de la noi i-am dat şi i-am întărit să-i fie dreaptă ocină şi cumpărătură şi întărire cu tot venitul.
Şi altul să nu se amestece.

S-a scris la Iaşi, în anul 7136 <1628> martie 21.
† Domnul a zis.
† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.
† Borăleanul <a scris>.

Bibl. Acad., LXI/34.
Orig., hîrtie (32 × 20), pecete aplicată.
Cu o trad. din 1824.

329

1628 (7136) martie 24, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Stratul Bolea paharnic trei fălci de vie la Cotnari în dealul Laslăului, cumpărate de la Gheorghie Năvrăpescul.

† Нѡ Мирон Барновскїи Мѡгила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскои. Adecă au venit înnainte domnii méle şi-nnainte boerilor domnii méle Ghiorghii Năvrăpăscul, feciorul Năvrăpăscului celui bătrîn,

www.dacoromanica.ro

de a lui bunăvoe, de nime nevoit nici asuprit, ce de a <lui>[1] bunăvoe au vîndutu a sa direaptă ocină şi moşie ce au avut di pre tată-s<ău N>[1]ă-vrăpăscul, trei falci de vie la Cotnari în Dalul Laslăului, carele s-au venit parte lui, făr'alţi fraţi a săi.

Aceia au vîndut boerinului domnii méle, Stratul Bolea păharnicul, şă giupînesei dumisalé[2], diréptu dooa sute de taleri de argintu. Şi aceast<ă to>[1]cmală şi vîndzare au fost cu ştire fraţilor şi sororilor lui.

Deci domniia mea, vădz<înd a lor de>[1] bunăvoe tocmală şi dep<lin pl>[1]ată, de la domniia mea încă i-am datu şi i-am întărit boerinului domnii méle carele mai sus scrie, Stratul Bolea păharnicul, ca să-i hie direaptă ocină cumpărătură. Şi altu nime să n-aibă a să amesteca preste carte domnii méle. Intr-alt chip să nu fie.

Ѯ Іас. в лѣт ×ѕр̃лѕ мартїѳ кд̃ дьнь.

† Сам господинъ вєлѣл.

Дѯмитрашко Щєфан вєл лиготєт ѯчнл <m. p.>.

† Чоголѣ <писал>[3].

Bibl. Acad., CCVIII/6.
Orig., hîrtie (31 × 19,5), pecete timbrată, stricată.

EDIŢII. Ghibănescu, *Surete*, V, p. 189—190; Antonovici, *Doc. birlădene*, IV, p. 61 (cu data zilei: 20).

330

1628 (7136) martie 28, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Sf. Paraschiva, închinată la Sinai, satul Ulmi din ţinutul Hîrlău.

Іс | Хс
нн | ка Въ имѣ Ѻтца и Сына и свѣтаго Дѯха, трроици свѣтлѣ и єдиносщиндѣ и нєраздѣлимдѣ. Сѣ дз рдб владнки моємѯ Господѯ Богѯ и спасѣ нашємѯ Іѣсѣ Христѯ и тронческїн поклоник, Ив Мирон Брънковскїи Могн<лд>[4] воєводд, божїю милостїю господаръ зємли Мвлддвскон. Ѻже господство мн произволнѯ нашєм блдгым произволєнїєм и чистим и свѣтлим сръдце<м>[4]. wт въсѣм нашєм дѯшєм и wт Бога помощїж, господствд мн съмдтрѣщіе и порѣкнѣщіе добрим дѣлом иже съдѣлдше иншнѯ свѣтопочившнѯ господдрїєѯ прѣжде бившим нас w любвѣ єже имѣли къ Богѯ и къ свѣтим цръквдм и монастирим и богомолєбницн иже нѯ

[1] Loc rupt.
[2] Textul „şă giupînesei dumisalé" este adăugat deasupra rîndului, mai tîrziu.
[3] La Iaşi, în anul 7136 <1628> martie 24 zile. † Însuşi domnul a poruncit. Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat. † Ciogolea <a scris>.
[4] Omis.

www.dacoromanica.ro

помиловаше и зкрѣпише радї спасенїе дꙋше нѫ̀ въ вѣчнѣмъ wбитѣли, тѣм и господства ми, елико по силѣ нашего и державѣ, молим Бога шко да поспѣшествоет и нам въ добрѣхъ дѣлѣхъ въслѣдоватї благоданоме нѫ̀.

Того радї господство ми съ благоволенїем божїим и съ благословенїем четир свѣтитель мwлдавскѣхъ, кꙋр Ѩнаст<ас>[1]їе архїепископъ и митрополит Сꙋчавскѣхъ и кꙋр Ѩѳанасїе епископъ Романскон и кꙋр Дионисїе епископь Радъѫцкоме и кꙋр Митрофан епископь Хꙋшскон, и съ благоволенїем въсего нашего съвѣта, болѣри нашѣхъ молдавскѣхъ великими и малими, господство ми змилостивѣхом сѧ и простихом едно село свѣтѣи монастир иже на горѣ Синаистѣи, гдеже ест Храм прѣображенїе Господа Бога и спаса нашего Іесꙋса Христа, идеже боговидцꙋ Моисеꙋ показа сѧ чюдо прѣсвѣтѣи богородицѧ въ кѫпинѣ въ видѣнии wгньнѣ, идеже свѧтїѧ чьстнїѧ мощи свѣтѣи великомꙋченици Екатерини лежет, на нмѣ село Ꙋлмїи что ѕ волост Хърлъѫскоме, шко да не имают дати нам wт нынѣ на прѣд ни єдина дан ни великаа ни мала ни работꙋ нам работати ни илиш платите дне сѣлжꙋ дати ни глобници ни дешюгꙋбинари да не имают потрѣбꙋ тамꙋ Хотѣ и мрътви за человѣци бѣдет прилочил сѧ къ того село да не имают потрѣбꙋ велици дворници дне єдна дигерїаѫ̀ єже сѣт на нних ѕбоги нашѣхъ wт земли господства ми, нъ въсѣѫ̀ тѣѫ̀ вншеписанѣѫ̀ да имает възѣти егꙋме<н>[1] wт свѣтаа монастир Свѣтаа Петкаа что ест въ тръг Іаскоме а егꙋмен да имает послати тѣѫ̀ пинѣѕи въсѣѫ̀ до свѣтаа монастир wт Синаа до свѣтаа кѫпин шко да бѣдет тамꙋ за ѕбованїе и за wблъченїе и за иншѣхъ потрѣбꙋ томꙋ свѣтомꙋ мѣсто и монастыр и тѫ̀ въсѫ̀ вншеписанѣѫ̀ да имает wставити им без печетлѣнт.

Ѩ пак молебници наше свѣтїи wтци єже тамꙋ прѣбивают да имаю<т>[1] нас написати въ свѣты и великїи полѣнык такожде и родители господства ми шко да сѣ поминает въ всѧ божествнѣхъ слꙋжбаѫ̀ по црѣковномꙋ wбичаи такожде и памет да сътворѧт нам wт год до год и да молит милостиваго Бога w нашем животѣ и добрим съмиренїем и wт дльготѣ господарѣ.

Ѩ на то ест вѣра нашего господства ни вншеписанного, мы Іw Мирон Бърновскїи Могила воевода и вѣра болари нашѣхъ, вѣра пана Ивнашко Гꙋнѣ великаго дворника долнѣи земли, вѣра пана Гаврилаш великаго дворника горнѣи земли, вѣра пана Никоаръ гетмана, прѣкълаба Сꙋчавскаго, вѣра пана Геwргицъ Жорѣ прѣкълаба Хотинскаго, вѣра пана Геwргїе прѣкълаба Немецкаго, вѣра пана Блѣндѣ прѣкълаба Романскѣхъ, вѣра пана Костин постелника, вѣра пана Сакин спътарѧ, вѣра пана Костантин Катакозино чашника, вѣра пана Лꙋпꙋл вистѣрника, вѣра пана Грама столника, вѣра пана Михаил Фѫртꙋна комиса и вѣра въсѣѫ̀ болѣри нашѣхъ великими и малими.

Ѩ по нашем животѣ и господства кто бѣдет господарь wт дѣтиѫ̀ наше или wт нашего рода или пак бѣд кого Богъ изверет господарь бити нашїи земли Мwлдавскѣи, тот би непорꙋшил нашего даанїе и мило<ванїе>[1], єже къ свѣтѣи монастири, нъ ѕбїи дали и ѕкрѣпили свѣтѣи монастир.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

Й аще кто ѕлокосит сѧ разорити нашего милованїѥ и ѕстроенїѥ, тот да ѥст проклѣт>[1] и тръклѣт wт Господа Бога, сътворшаго нєбо и ѕємли, и wт прѣчистаѧ богоматєрь и wт ѥ҃й свѣтыхъ апостолихъ и wт а҃ єуангєлисти и wт тр҃и wтцы ѥжѧ въ Нікѷистѣмъ градѣ и да имат частн съ Іѹдою и съ тръклѣтомъ Їѹдѣмъ въ вѣзконичнихъ вѣкы и мъкы, амин.

И на ѕблшїи крѣпости и потвръжденїѥ томѹ късємѹ вишєписанномѹ, вєлѣли єсми нашємѹ вѣрномѹ и почитєнномѹ болѣрину, пану Дмитрашкѹ Щєфан вєликомѹ логофєт, писати и наше печат завєзати къ сємѹ истинѹ листѹ нашємѹ.

Писал Борълѣнѣл ѕ Іасохъ, в лѣто ×ѕр҃лѕ мѣсеца мартѕ к҃и дни.

Иw Мирон Брънковски воєвода <m. p.>.

<Pe verso, contemporan:> † Сѣи ѕрик ѥст свѣтѣи монастир Балнки ѕа потвръжденїѥ на село Ѹлми ѕа дѣвилахъ.

† Isus Hristos Nica. În numele Tatălui şi al Fiului şi al sfîntului Duh, treime sfîntă şi de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu, robul stăpînului meu, domnul Dumnezeu şi mîntuitorul nostru Isus Hristos, şi închinător al treimii, Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoinţă şi cu inimă curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi cu ajutor de la Dumnezeu, domnia mea socotind şi rîvnind la faptele bune pe care le-au făcut alţi sfîntrăposaţi domni mai înainte de noi, din iubirea pe care au avut-o către Dumnezeu şi către sfintele biserici şi mănăstiri şi rugătorii lui Dumnezeu, pe care i-au miluit şi i-au întărit, pentru mîntuirea sufletelor lor în veşnicele lăcaşuri, pentru aceea şi domnia mea după puterea şi stăpînirea noastră rugăm pe Dumnezeu să ne ajute şi nouă să urmăm prin fapte bune binefacerile lor.

Pentru aceea domnia mea cu bunăvoinţa lui Dumnezeu şi cu binecuvîntarea celor patru ierarhi moldoveni, chiar Anastasie arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi chir Athanasie episcop de Roman şi chir Dionisie episcop de Rădăuţi şi chir Mitrofan episcop de Huşi şi cu bunăvoia întregului nostru sfat, al boierilor noştri moldoveni mari şi mici, domnia mea m-am milostivit şi am iertat un sat al sfintei mănăstiri care este la muntele Sinai, unde este hramul schimbarea la faţă a domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Isus Hristos, unde s-a arătat lui Moise, ce a văzut pe Dumnezeu, minunea preasfintei născătoare de Dumnezeu la vederea rugului de foc, unde se află sfintele şi cinstitele moaşte ale sfintei mare mucenice Ecaterina, anume satul Ulmii, care este în ţinutul Hîrlăului, ca să nu ne dea de acum înainte nici o dare, mică sau mare, nici lucru să nu ne lucreze, nici iliş să ne plătească, nici sulgiu să nu ne dea,

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

nici globnicii, nici deşugubinarii să nu aibă treabă acolo, chiar de s-ar întîmpla moarte de oameni în acel sat, să nu aibă treabă marii vornici şi nici o angherie, care sînt asupra celorlalţi săraci ai noştri din ţara domniei mele, ci toate acele mai sus-scrise să le ia egumenul de la sfînta mănăstire Sfînta Paraschiva, care este în tîrgul Iaşi. Iar egumenul să trimită toţi acei bani la sfînta mănăstire de la Sinai, la sfîntul rug, ca să fie acolo pentru încălţăminte şi pentru îmbrăcăminte şi pentru alte trebuinţe ale acelui sfînt loc şi mînăstire. Şi acele toate mai sus-scrise să li se lase fără pecetluit.

Şi iarăşi rugătorii noştri, sfinţii părinţi, care trăiesc acolo, să ne scrie în sfîntul şi marele pomelnic, de asemenea şi pe părinţii domniei mele, ca să se pomenească la toate slujbele dumnezeieşti, după obiceiul bisericesc. De asemenea şi pomenire să ne facă din an în an şi să roage pe milostivul Dumnezeu pentru viaţa noastră şi pentru bună pace şi pentru domnie lungă.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus-scrise, noi Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, şi credinţa boierilor noştri, credinţa panului Ionaşco Ghianghea mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Gavrilaş mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Nicoară hatman <şi> pîrcălab de Suceava, credinţa panului Gheorghiţă Jorea pîrcălab de Hotin, credinţa panului Gheorghie pîrcălab de Neamţ, credinţa panului Blendea pîrcălab de Roman, credinţa panului Costin postelnic, credinţa panului Savin spătar, credinţa panului Costantin Catacozino ceaşnic, credinţa panului Lupul vistiernic, credinţa panului Grama stolnic, credinţa panului Mihail Furtuna comis şi credinţa tuturor boierilor noştri mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu clintească dania şi miluirea noastră cea către sfînta mănăstire, ci să dea şi să întărească sfînta mănăstire.

Iar dacă cineva se va ispiti să strice miluirea şi întocmirea noastră, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, şi de preacurata maică a lui Dumnezeu şi de 12 sfinţi apostoli şi de 4 evanghelişti şi de 318 părinţi, care au fost în cetatea Nicheii, şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat în munci!e fără de sfîrşit, amin.

Şi pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus-scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Dumitraşco Ştefan mare logofăt, să scrie şi să atîrne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

www.dacoromanica.ro

A scris Borăleanul la Iaşi, în anul 7136 ‹1628› luna martie 28 zile. Io Miron Bărnovschi voievod ‹m.p.›.

‹Pe verso, contemporan:› Acest uric este al sfintei mănăstiri Balica, de întărire pentru satul Ulmi, pentru dabile.

Bibl. Acad., Peceţi 380.
Orig., perg. (47,5 × 63), pecete atîrnată.
O trad. prescurtată la Arh. St. Buc., ms 629 f. 249.

331

1628 (7136) martie 30, Giurgeşti.

Petriman şi fiicele lui vînd o ocină din satul Seliştе.

† Adecă eu Petriman şi cu fé‹te›[1]le méle, Todosiia şi Măriia şi Tofana şi Sofroniia, şi Nicolaiu, toţ feciori Gaftonei, nepoţ . . .[2], mărturisim cu ceastă scrisoare a nostră cum noi de bunăvoia nostră, de nime nevoiţ nici asupriţ, tocmitu-ne-am cu semenţiile nostre, cu Văsiian şi cu Toderiţă, şi am vîndut a nostră direaptă ocină . . .[3] loc de o casă di‹n sat›[3] din Seliştе, din vatra satului şi din cîmpu şi din tot hotarul caré au fost partea maicei nostre Gaftonei; acéia am vîndut noi la moartea maicei nostre direptu 27 de taleri şi ne-au dat dintr-aceşti bani 21 şi ne-au rămas cu şése taleri.

Şi-n ceastă tocmală s-au tîm‹p›[1]lat Vasilie Dinga diiac şi popa Ştefan din Giurgeşti şi Mihăilă, fratele lui Petriman, şi altu Mihăilă şi Vasilie Onici şi Vasilie Titiul şi Nechita de Seliştе şi Toader de-acolea şi alţi mulţi oameni buni.

Direptu acéia ca s‹ă fi›[3]e lor direaptă cumpărătură de la noi cu tot venut‹ul›[3], să să ştie.

Eu, Vasilie Dinga diiac, însumi cu mîna am scris şi peceatea încă am pus cătră acestu zapis, să să ştie.

Pis u Giurgeşti, martie 30, 7136 ‹1628›.

Bibl. Acad., CLVII/120.
Orig., hîrtie (30 × 19,5), pecete aplicată.

---

[1] Omis.
[2] Loc alb.
[3] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

1628 (7136) aprilie 2, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Dumitraşco Ştefan mare logofăt satul Rădeni.

Suret de la Miron Barnovschii voevod.

Facem înştiinţare pentru adevărat şi cinstit şi credincios boeriul nostru, dumnalui Dimitrachi Ştefan vel logofăt, că osăbit din alte mile a noastre, miluitu-l-am pre dînsul şi i-am întărit lui întru al nostru pămînt moldovinescu pre a lui dreaptă ocină şi baştină din uricul ce are moaşa lui, Martha, nepoata Atoleasăi din bătrînul şi bunul Ştefan voevod, un sat Rădenii, între Dragomiri de la Vale Sacă, la Bogdana, unde au şăzut Miclăuş Faur; care acest sat au fost schimbătură Margăi, nepoata Atoleasăi cu bătrînul Ştefan vodă pentru satul Pleşăştii, pe Carazlov.

Pentru aceia acel sat de mai sus scris, Rădenii între Dragomiri de la Vale Sacă, la Bogdana, unde au şăzut un Miclăuş Faur, ca să-i fie şi de la domniia me boeriului nostru de mai sus zis, dumisale Dumitraşco Ştefan vel logofăt, dreaptă ocină şi baştină lui şi copiilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor şi a tot neamul ce să va alege mai aproape, neruşu<i>[1]t niciodată în veci.

Iar hotarul aceluia de mai sus scris sat să fie lui despre toate părţile, după hotarul vechiu, pe unde au umblat din veci.

Pentru aceasta, credinţa domniei mele şi credinţa boerilor noştri mari şi mici: dumnealui Ionaşcu Ghiangă vel vornic de ţara de gios şi dumnealui Gavrilaşcu vornic de ţara de sus şi dumnealui Nicoară hatman şi purcălab Sucevii şi dumnealui Costandin vel postelnic şi dumnealui Savin vel spatar şi dumnealui Costandin[2] vel paharnic şi dumnealui Lupul vel visternic şi dumnealui Gramă vel stolnic şi dumnealui Furtună vel comis.

Iară după a noastră viaţă şi domnie, cine va fi domnu ţării acesta să nu strice a noastră danie şi întăritură, ce mai vîrtos să dea şi să întărească, de vreme că-i este lui dreaptă ocină şi moşie.

Iar pentru mai bună credinţă şi întăritură, am poroncit cinstit şi credinciosului boeriului nostru, dumisale Dimitraşco vel logofăt Ştefan, să scrie şi a noastră pecete către această adevărată carte a noastră să o lege.

U Iaso, let 7136 <1628> meseţa april 2.

Bibl. Acad., LXIX/10.
Copie din 1816 după trad. din 1765.
Altă copie ibidem, DLXIX/11.

EDIŢII. Trad. Codrescu, *Uricariul*, XIV, p. 403—405.

[1] Omis.
[2] Greşit, în loc de Costin.

www.dacoromanica.ro

‹1628› aprilie 2, Iași.

Miron Barnovschi voievod întărește mănăstirii lui Ĕalica hotarul din jurul ei, apoi satele Ulmi, Borcești, Iucaș, Șivița, Moyoșești și vii la Cotnar.

În numile Tatălui și a Fiiului și a sfîntului Duh, troiță sfîntă, cea de o ființi și nedispărțită. Iată eu robul stăpînului meu, domnului Dumnezău și mîntuitoriului nostru, Iisus Hristos, și a troiții închinător, noi Miron Barnoschi Moghila voevod, cu mila lui Dumnezău, domn țării Moldaviei. Adică domniia me am binevoit de a noastră bunăvoi și cu curată și luminată inimă și tot sufletul nostru și agiutoriul de la Dumnezău, domniia me căutînd și rîvnind faptilor bune, ce-au făcut alți răposați domni de mai înnainte de noi, pentru dragoste ce-au avut cătră Dumnezău și sfintele mănăstiri și rugătorii de Dumnezău, care i-au miluit și i-au întărit, pentru spăsăniia sufletilor lor în vecinicul lăcaș, pentru aceia și domniia me, pe cît esti putere noastră și stăpînire, rugăm pe Dumnezău ca să ne sporească și noă, spre fapti buni a urma.

Drept aceia, domniia me, cu blagoslovenie a patru sfințiț arhierei a Moldavii, chir Anastasii arhiepiscop și mitropolit Sucevii și chir Athanasie episcop Romanului și chir Evloghii episcop Rădăuțului și chir Mitrofan episcop Hușului și cu bunavoire a tot sfatul nostru a boerilor noștri a Moldavii și am dat domniia me și am miluit și am întărit locul ci are a noastră sfîntă mănăstire ce să numești Balicova, unde esti hramul a sfîntului arhistratig Mihail și Gavriil și altor fără trupuri puteri, de danii și miluire de la Petre voevod, din uric de miluire și de întăritură de la Radu voevod, unde esti în sămni acel hotar a sfintei mănăstiri în gios pînă la fîntînă, pe capătul grădinilor a lui Necoară și de acolo în sus, la drumul mare a Scîntei în dreptul pîrîului Gălățîi și în dreptul morii călugăriților de la Socola, iar de la pădure, pîn-la Cetățui și de unde curgu apile spre mănăstire. Acela esti hotarul tot.

Și pentru aceia iarăși dăm și întărim aciiaș sfinte mănăstiri Balicăi, ci esti mitoh sfintei slăvitii mănăstiri ci esti la muntele Sinaiului, unde esti hramul schimbare la fați a domnului Dumnezău și mîntuitoriului nostru, Iisus Hristos, undi văzătoriului de Dumnezău Moisăi s-au arătat minune preasfintei născătoare de Dumnezău și pururea fecioarei Mariei, în rug, cu vedenii de foc, unde sînt moaștile a sfintei mari muceniță Ecaterinii, un sat anumi Ulmii, cu iazuri și cu mori pe Bahluiu, în ținutul

www.dacoromanica.ro

Hîrlăului. Care acel sat au fost mai înainnte domnesc, supus ocolului tîrgului Cotnarii şi esti danii şi miluire sfintei mănăstiri de la Petre voevod, ca să fii lor şi de la domniia me cu tot venitul.

Şi pentru aceia tije dăm şi întărim sfintei mănăstiri de sus scrise alt sat anumi Borceştii, pe apa Ciorna, cu loc de moară şi cu chive din ţinutul Sorocăi. Care acel sat au dat şi au miluit Gheorghi Moghila mitropolit şi Meletie Balica hatman în zilile lui Petre voevod, pentru că le-au fost dreaptă ocină de baştină. Pentru aceasta, să le fii şi de la noi cu tot venitul.

Şi pentru aceia, dăm şi întărim sfintei mănăstiri alt sat, anumi Iucaşul cu loc de iaz şi moară, din ţinutul Neamţului, ce-au fost giumătate dintr-acela sat drept domnesc, supus ocolului tîrgului Pietrii şi au fost danii şi pentru slujbă lui David postelnic, iar după moarte lui, au dat şi au miluit sfînta mănăstire răposatul unchiul domnii meli, Eremiia Moghila voevod, pentru sufletul lui David postelnic. Şi l-au scris în sfîntul mare pomelnic şi să-i facă pomeniri din an în anu. Iar giumătate din satul acela Iucaş au fost dreaptă cumpărătură lui Isac Balica hatman. Şi iarăş au dat şi au miluit sfînta mănăstire. Drept aceia , să fii şi de la domniia me, cu tot venitul.

Şi pentru aceasta tije dăm şi întărim sfintei mănăstiri alt sat, anume Şiviţa, cu bălţi cu peşti şi cu vii, din ţinutul Covurluiului. Care acel sat Şiviţa este danii şi miluire sfîntei mănăstiri de la Ceacîru, iar lui i-au fost cumpărătură pe a lui drepţi bani. Drept aceia, să fii sfintei mănăstiri şi de la domniia me, cu tot venitul.

Şi pentru aceasta tije dăm şi miluim acea de sus scrisă sfîntă mănăstire cu un sat, anumi Mogoşăştii, ci esti supt Plop, cu loc de iaz şi moară, în ţinutul Cîrligăturii. Care acel sat Mogoşeştii esti dreaptă danii şi miluire sfintei mănăstiri de la însuş domniia mea. Giumătate dintr-acela sat au fost dreaptă cumpărătură unchiului domnii meli, lui Isac Balicăi hatman, pe a lui drepţi bani, iar giumătati dintr-acela sat esti cumpărătură domnii meli pe drepţi bani a domnii meli de la Toader Laţco şi de la frati-său, Vasili, şi sora lor, Mariia, fii lui Ignat Laţco, strănepoţii bătrînului Laţco. Ca să fii lor de la domniia me cu tot venitul.

Şi pentru aceasta tije dăm şi întărim sfintei mănăstiri doă fălci de vii din Cotnar din Dealul Piscopului, despre răsărit, care iarăş esti danii şi miluire de la unchiul domnii meli, Eremiia Moghila voevod, aciiaş sfinte mănăstiri, ce-au cumpărat drept patru suti taleri argint.

Şi iarăş întărim lor şi alte doă fălci de vii din Cotnar, în Dealul Ursului, din tîrgul Eşii, ci este iarăş danii şi miluire de la unchiul domnii meli, Eremiia Moghila voevod.

www.dacoromanica.ro

Drept aceia, toate acele de sus scrisă sate ca să fii şi de la domniia me, şi acele vii drepte ocini şi danii şi miluire şi întăritură şi uric sfintei mănăstiri neclintit niciodată, în veci de veci.

Iar hotarul acelor sati de sus scrise să fii hotar satului Ulmii, pe undi au hotărît în zilile lui Eremiia Moghila voevod. Iar altor sati să fii despre toate părţile după a sali vechi hotară, pe unde au umblat din veci.

Şi spre aceasta esti credinţa domnii meli de sus scris, noi Miron Barnoschi Moghila voevod, şi credinţa boerilor noştri : credinţa dumnealui Ionaşco Ghenghe marele vornic a ţării de gios i a dumnealui Gavrilaş marele vornic a ţării de sus i a dumnealui Nicoară hatman şi pîrcălab Sucevii i a dumnealui Gheorghi Jora pîrcălab Hotinului i a dumnealui Gheorghi pîrcălabul de Neamţ i a dumnealui Blende pîrcălab Romanului i a dumnealui Costin postelnic i a dumnealui Savin spatar i a dumnealui Costandin paharnic i a dumnealui Lupu vistiernic i a dumnealui Grama stolnic i a dumnealui Mihail Furtună comis şi credinţa a tuturor boerilor noştri a Moldovii şi mari şi mici.

Iar după viiaţa noastră, cine va fi domn din fiii noştri sau din neamul nostru sau ori pe cine va alegi Dumnezău a fi domn în pămîntul nostru a Moldavii, acele să nu strîce a noastră danii şi aşăzare, ci să dea şi să întărească. Iar care să va ispiti să strice, acela să fii afurisit de domnul Dumnezău şi de precurata sa maică şi de toţi sfinţii şi să fii părtaş cu Iuda şi afurisitul Ariia, în veci nesfîrşite, amin.

Şi pre mai mare tării acelor de sus scrisă, am poroncit cinstit şi credincios boeriului nostru, giupînului Dumitraşco Ştefan vel logofăt, să scrii şi pecete noastră să spînzuri la această adivărate a noastră carte.

Scris în Iaşi Stratulat Borăleanul, la anul 7138 <1630> aprilie în în 2 zile.

Noi Miron Barnoschi voevod.

Arh. St. Iaşi, Tr. 379, op. 410, dos. 1, f. 24—25.
Traducere din 1836.
Văleatul este greşit copiat. Datat după divan.

334

1628 (7136) aprilie 5, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gavrilaş mare vornic al ţării de sus satele Iujeneţul din ţinutul Cernăuţi, Budilcea şi seliştea Lipnic.

Милостїю божїю мы, Іо Мирон Брънковскїи Могила воевод, господарь земли Мулдавскои. Знаменито чиним ис сим листом въсѣм кто на нем възрит или

www.dacoromanica.ro

чтоучи его оуслишит wже пр҃индошѣ прѣд господства ми и прѣд въсѣми болѣри нашими молдавскими, великими и малими, Соломон и брат его, Мътѣш, и сестра нѫ Еаснлка и Пинтемиа и Минта, сынове Илѣни, вноуци Iwн Роѫозни дѫк, и тиже Кървара, кнѣгинѣ Нѫнатко, по нѫ доброн воли, нѣким непоноуждени ани присиловани, и продали свою правою wтнину и дѣдину wт неписок за викоуплень что имал дѣд нѫ, Iwн Роѫозна дѫк, wт стараго Алѣандра воевода и wт оурик за потвръжденѣ wт Iанкоула воевода село на имѧ Iоженецоул покише Стъѣчѣни съ мѣсто за ставы и съ вес прихоД але тоа част что продала Кървара, кнѣгинѣ Нѫнатко, било кѣпежно ѣи съ панъ ѣѧ Нѫнатко wт Кѣзакоул пакиже сынъ Илѣни, вноук Iwн Роѫозни дѫк. Тоа продали нашемоу вѣрномоу и почтенномоу болѣрину, паноу Гаврилаш великомоу дворникѹ вишнѣи земли, ради дѣстаа и двадесѧт талер сребрнѫ.

И wт том тиже пр҃индет прѣд нами и прѣд нашими болѣри наш вѣрнѫи и почтеннѫи болѣрин, панъ Iwнашко Гѫнгѣ великѫи дворник долнѣи земли, по его доброн воли, нѣким непоноуждѣн ани присиловаи, и продал свою правою wтнинѹ и викоуплень wт нарѣдень за викоуплень что имал wт .....[1] воевода село на имѣ Боудилчѣ, что сѣ имѣноует Задоуброука съ ставы и съ вес прихоД что оу волост Чернъоуцскомоу, что тое село било емоу коупежно wт Iwнашко Строич, сынъ Строич логофет. Тоа продали тиже болѣрину господство ми вишѣписанномоу, паноу Гаврилаш великомоу дворникѹ, ради ѣдна сто оуги жолтиѫ.

И wт том тиже пр҃индет прѣд нами и прѣд нашими болѣри Онофрею Еръначноул постелник пакиже по его доброн воли, нѣким непоноуждѣн ани присиловаи, и продал свою правою wтнину и викоуплень wт нарѣдень за викоуплень что имал wт .....[1] воевода, селиць на имѣ Липник, что зовет Поѫрилъоуцѫи, что оу волост Чернъоуцскомоу, что тоа селиць било емоу викоуплень wт Пъскълина, кнѣгинѣ поконнаго Строича логофета, и wт сына им Iонашко Строич а Строичеви логофет пакиже било емоу коупежно wт съродници его Дръган Барбовескѫи и брат его Iвашко и сестри нѫ Илѣна и Пноушка, сынове Еремѫи Барбовескѫи къмъраш, вноуци Онофрею Барбовескѫи гетман. Тоа продал тиже болѣрину господства ми вишѣписанномоу, паноу Гаврилаш великомоу дворник, ради триста оугерскиѫ жолтиѫ. И въстал сѣ наш болѣрин, Гаврилаш великѫи дворник, и заплатил въси тѫи вишѣписанѫи пинѣзи въ ръкаѫ тим въсѣм вишеречѣнним люди и въ рѫка болѣрину господство ми вишѣписанномоу, Iонашко Гидиги великомоу дворникѹ, wт прѣд нами и wт прѣд въсѣми нашими болѣри. Ино господство ми ако оувидѣѫом нѫ доброволною токмеж и плъною платоу а ми такоже дадоѫом и потвръдиѫом вишѣписанномоу болѣрину господство ми, паноу Гаврилаш великомоу дворникѹ, тиѫ прѣдреченниѫ селове, на имѣ Iоженецоул покише Стъоучани съ мѣсто за ставы, что оу волост Чернъоуцскомоу, и село Боудилчѣ что сѣ имѣноует Задоуброука

[1] Loc alb în textul editorului.

www.dacoromanica.ro

съ стави и селищѣ Липник что сѣ зовет Похрилцъоуцїи, что оу волшет Чернъоуцскомоу, како да соут емоу и wт господства ми правїи wтнинн и викоуплнїе и потверъждєнїе и оурик им и дѣтим и wноучатом и прѣшноучатом и прѣцюрѣтом и въсемоу родоу его что сѣ емоу изберет наближнѣи, непорошено им николиже на вѣки вѣчнїи.

И Хотарн тим прѣдреченним селова тако да естъ им wт оусих сторонн по своемоу старомоу Хотарѣ по коуда из вѣка wжнвали.

И на то естъ вѣра нашего господства внше писанного, мы Іо Мирон Брънов-скїи Могнла воевода, и вѣра бонаръ нашнх, вѣра пана Іонашко Гїшнгѣ великаго дворника долнѣи земли, вѣра пана Никоаръ гетмана и пръкълаба Соучавскаго, вѣра пана Гєшргица Жорѣ пръкълаба Хотинскїи, вѣра пана Гєшргїе пръкълаба Немецкїи, вѣра пана Блѣндѣ пръкълаба Романскїи, вѣра пана Костин постелника, вѣра пана Савнн Пръжескоул спътарѣ, вѣра пана Костантин Катакозинноу чашника, вѣра пана Грама столника, вѣра пана Лоупоул внстѣрника, вѣра пана Минанл Фоуртоуна комиса и вѣра въсѣх болѣрнх нашнх молдавскнх, великнх и малнх.

И по нашим животѣ и господствованѣ, кто боудет господарь wт дѣтнх нашнх нли wт нашего рода нли бѣд кого Бог изберет господарь бити нашїи земли Молдавскон, тот бн емоу не порошнл нашего даннїе и потверъждєнїе и оустровнїе нно абн емоу дали и оукрѣпили за что соут емоу правїи wтнинн и викоуплнїе на своих правїих и питомїих пинѣзи.

И на болшою крѣпост и потверъждєнїе томоу въсемоу внше писанномоу велѣли есмн нашемоу вѣрномоу и почтенномоу болѣрнноу, паноу Доулнтрашко Шѣфан великомоу логофет, писати и нашоу печат завѣзати къ семоу нстинномоу листоу нашемоу.

Писал Стратнлат Боръленоул оу Іасwх, в лѣто ×ѕрлѕ мѣсяца апрнлїе ї дне. Іw Мирон воевода.

Din mila lui Dumnezeu noi, Io Miron Brănovschi Moghila voievod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte tuturor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Solomon şi fratele lui, Mătiaş, şi surorile lor, Vasilca şi Antemia şi Minta, fiii Ilenii, nepoţii lui Ion Rohozna diac, şi de asemenea Vărvara, cneaghina lui Ihnatco, de bună-voia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, şi au vîndut dreapta lor ocină şi moşie din ispisocul de cumpărătură, pe care l-a avut bunicul lor, Ion Rohozna diac, de la bătrînul Alexandru voievod şi din uricul de întărire de la Iancul voievod, satul anume Iujeneţul mai sus de Stăuceni cu loc

[1] Loc alb în textul editorului.

www.dacoromanica.ro

de iazuri şi cu tot venitul. Însă acea parte pe care a vîndut-o Vărvara, cneaghina lui Ihnatco, a fost cumpărătură a ei cu bărbatul ei, Ihnatco, de la Căzacul, de asemenea fiul Ilenii, nepotul lui Ion Rohozna diac. Aceasta au vîndut-o credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Gavrilaş mare vornic al ţării de sus, pentru două sute şi douăzeci de taleri de argint.

Şi întru aceea, de asemenea a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri credinciosul şi cinstitul nostru boier, pan Ionaşco Ghianghea mare vornic al ţării de jos, de a lui bunăvoie, nesilit de nimeni nici asuprit, şi a vîndut dreapta lui ocină şi cumpărătură, pe care a avut-o din . . . . . [1] voievod, satul anume Budilcea, care se cheamă Zadubruca cu iazuri şi cu tot venitul care este în ţinutul Cernăuţilor, care sat i-a fost cumpărătură de la Ionaşco Stroici, fiul lui Stroici logofăt. Aceasta a vîndut-o de asemenea boierului domniei mele mai sus scris, pan Gavrilaş mare vornic, pentru o sută de ughi galbeni.

Şi întru aceea, de asemenea a venit înainte noastră şi înaintea boierilor noştri Onofrei Vrînceanul postelnic, iarăşi de a lui bunăvoie, nesilit de nimeni nici asuprit, şi a vîndut dreapta lui ocină şi cumpărătură din dresul de cumpărătură ce a avut de la . . . . . [1] voievod, seliştea anume Lipnic, care se chiamă Pohrilăuţi, în ţinutul Cernăuţilor, care seliste i-a fost cumpărătură de la Păscălina, cneaghina răposatului Stroici logofăt, şi de la fiul lor, Ionaşco Stroici, iar lui Stroici logofăt iarăşi i-a fost cumpărătură de la rudele lui, Drăgan Barbovschi, şi fratele lui, Ivaşco, şi surorile lor Ileana şi Anuşca, fiii lui Eremia Barbovschi cămăraş, nepoţii lui Onofrei Barbovschi hatman. Aceasta a vîndut-o de asemenea boierului domniei mele mai sus-scris, pan Gavrilaş mare vornic, pentru trei sute ughi galbeni. Şi s-a sculat boierul nostru, Gavrilaş mare vornic, şi a plătit toţi acei bani mai sus-scrişi în mîna acelor mai sus-zişi oameni şi în mîna boierului domniei mele mai sus-scris, Ionaşco Ghianghea mare vornic, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri. Iar domnia mea, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, noi de asemenea am dat şi am întărit mai sus-scrisului boier al domniei mele, pan Gavrilaş mare vornic, acele sate mai înainte spuse, anume Iujeneţul mai sus de Stăuceni cu loc de iazuri, în ţinutul Cernăuţilor, şi Budilcea, care se cheamă Zadubruca cu iazuri şi seliştea Lipnic care se chiamă Pohrilăuţi în ţinutul Cernăuţilor ca să-i fie şi de la domnia mea dreaptă ocină şi cumpărătură şi întărire şi uric lui şi copiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lui neam, care i se va alege mai de aproape, neclintit lor niciodată în vecii vecilor.

---

[1] Loc alb în textul editorului.

www.dacoromanica.ro

Iar hotarele acestor sate mai înainte spuse să fie din toate părţile pe vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus-scrise, noi Io Miron Bărnovschi Moghila voievod şi credinţa boierilor noştri, credinţa panului Ionaşco Ghianghea mare vornic al ţării de jos, credinţa panului Nicoară hatman şi pîrcălab de Suceava, credinţa panului Gheorghiţa Jorea pîrcălab de Hotin, credinţa panului Gheorghie pîrcălab de Neamţ, credinţa panului Blendea pîrcălab de Roman, credinţa panului Costin postelnic, credinţa panului Savin Prăjescul spătar, credinţa panului Costantin Catacuzino ceaşnic, credinţa panului Grama stolnic, credinţa panului Lupul vistiernic, credinţa panului Mihail Furtuna comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau pe cine va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu strice dania şi întărirea şi întocmirea noastră ci să-i dea şi să-i întărească, pentru că-i sînt drepte ocini şi cumpărături pe banii lui drepţi şi proprii.

Iar pentru mai mare putere şi întărire acestora toate mai sus-scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Dumitraşco Ştefan mare logofăt, să scrie şi să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Stratilat Borăleanul la Iaşi, în anul 7136 <1628> luna aprilie 5 zile.

Io Miron voievod.

După T. Bălan, *Doc. bucovinene*, II, p. 89—92. (Text după copie slavă).

EDIŢII. Slav şi trad. Bălan, *Familia Onciul*, p. 28—32.

335

1628 (7136) aprilie 5, Iaşi.

Mănăilă fost pîrcălab şi soţia sa Anghelina vînd lui Pană vistiernic jumătate din satul Vlăiceni pe Jijia, în ţinutul Dorohoi.

† Eu Mănăilă ce-am fost pîrcălab şi cu giupîneasa mea Anghelena scriem şi mărturisem cu cest zapis al nostru cum noi de bunăvoia noastră, de neme nevoiţe nece înpresuraţe, ne-am sculat ş-am vîndut dereaptă ocenă a noastră ce-am avut cumpărătură dereaptă, giumătate de sat,

www.dacoromanica.ro

anume Vlăecéni pre Jejiia, în ţenutul Dorohoiului, cu vecene, cu locu de moară, cu loc de hălăştău, lui Pană vistérnecul, derept 8 boi şi derept 5 vaci cu viţei şi derept 50 oi cu mie; pentru 300[1] ughi s-au socotit şi s-au preţuit. Prentr-acée, datu-i-am şi toate derésele şi zapisele méle, ce am avut de cumpărătură, în mîna lui Pană vistérnecul. Pentr-acée să-i hie lui, cu tot venetul. De astădzi nainte, eu nu mai am nece o treabă.

În tocmala noastră au fost Ihnat Manuli şi Arghirie şi Polefrone şi Mateiu. Mai mare credenţă, ne-am pus toţ peceţele, ca[s] să să ştie.

U Ias, v leato 7136 <1628> aprilie 5.

Şi cu casă cu tot. Ş-au fost şi Malcoci suljériul în tocmala noastră.

† Cojocea <a scris>.

† Μη ηξευροντας να γραψο εγο ω Μανοηλας ω περκαλαμος, παρακαλεστηκος εγραψα εγο ο Μαλκοτζης σλουζαρης, εγραψα και βανο και τη βουλα μος[1].

Σταθη.

Φηληπος.

Polihron.

Bibl. Acad., XLII/41.
Orig., hîrtie (31,5×20), cinci peceţi aplicate.

EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.*, p. 147—148.

336

1628 (7136) aprilie 5.

Titea, fiica lui Şoldan, dăruieşte lui Toader Gînscă partea ei de ocină din Şoldăneşti.

† Eu Titea, fata lui Şoldan de Şoldăneşti, însămi mărturisescu cu cest zapis al mieu cum am dat lui Toader Gînscă şi feciorilor lui, nepoţilor miei, partea mea den Şoldăneşti, ce au fost a lui Şoldan, ce să va alége den vatra satului şi den cînpu şi den pădure şi den pométe şi den tot venitul cît va fi, ca să le hie lor ocină şi moşie şi feciorilor lor şi nepoţilor lor şi altor, cine să va alége dentru dînşii.

Şi în tocmala noastră au fost Iosip Şeaidir de Iugani şi Patrovici de Uricéni şi Pătraşco de Buhăicéni şi Oniul cel bătrîn de Tomeşti şi popa

[1] Cifra 300 este adăugată de altă mînă.

[1] Neştiind să scriu eu, Manoil pîrcălabul, fiind rugat am scris eu, Malcoci sluger; am scris şi am pus şi pecetea mea. Stati. Filip.

www.dacoromanica.ro

Dédiul de acolea şi Rusul de Silicicani, alţii mulţi oameni buni, slugi domneşti. Şi pre mai mare credinţă ne-am pus şi peceţile.

V leat 7136 ‹1628› aprilie 5.

Dediul popă.

Grigorie ‹a scris›.

Bibl. Acad., CXXXVIII/9.
Orig., hîrtie (19,5 × 15,5), cinci peceţi aplicate.
O copie ibidem, CCLXXXVIII/10 cu data 1628 (7136) august 5.

337

1628 (7136) aprilie 8.

Izvod de ţiganii m-rii Nicoriţă din Iaşi, dăruiţi de Miron Barnovschi.

Izvod de ţigani a sfîntii mănăstiri Necoriţă ce sînt daţ danie de preînălţatul domnul nostru, Miron Barnoschii Movilă voevod, de la let 7136 ‹1628› april 8.

Efrim, cu fămе şi cu copi ‹ii› lui, ţigan.

Ignat, aşi‹j›dere şi celaţi, asemene ţigan.

Ursul, brat lui Igant.

Petriman ţigan.

Ionaşcu, brat lui Efrim.

Borde ţigan.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava—Iaşi, XXXI/5.
Însemnare din prima jumătate a sec. al XIX-lea.

338

1628 (7136) aprilie 10, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Petre Cehan pîrcălab şi fraţilor lui părţi de ocină la Prebeşti, ţinutul Vaslui, Horjeşti pe Lăpuşna, Slipoteni ş.a.

Suret di pi uric vechiu sîrbesc de la Miron Barnovschii Movilă voevod, din let 7136 ‹1628› aprilie 10, scris în Eş de Borăleanul.

www.dacoromanica.ro

Precum domniia <mea> [1] am dat şi am întărit boerilor noştri, Petre Cehan pîrcălabu şi fraţilor lui, Ionaşcu Ceahan vel pitar şi Bălan Cehan şi surorii lor, Măricăi, fiii a lui Cehan bătrînul, nepoţi lui Stan Horjăi, şi neamului lor Frăţiman şi suroriilor lui, Maricăi şi Anisiei, fiind [loc deşărt] [2], nepoţii Albei şi iarăş neamului lor Gheorghie Horja şi a surorii lui, Varvara, fii a bătrînului Horja paharnic, şi iarăş a neamului lor, Sohiicăi şi a surorii ei, Sorii, fetele a lui Gureş, şi iarăşi neamului lor, Nastasiei Cărăimănesăi şi surorii ei, Drăguţăi, fetele Antimiei, toţi nepoţi şi strănepoţi Tetului, a lor drepti ocine şi moşii din uricu ci l-au avut moşul lor Tetiul de la Ilie voevod, a treia parti din satul Titeştii, din ţinutul Fălciiului, partea din mijloc, şi iarăşi o a treia parti, partea cea din mijloc din satul Prebeştii, din ţinutul Vaslui<u>lui, cu vaduri de mori şi cu tot venitul, ca să le fie lor şi de la domniia me, cu tot venitul.

După aceasta iarăş mai dăm şi mai întărimu Petrei Cehan pîrcălabu şi fraţilor lui, Ionaşcu Ceahan pitariu şi lui Bălan Cehan şi surori<i> lor, Măricăi, fii a lui Cehan bătrînul, nepoţi Lazei, şi neamului lor [loc deşărt] [2] Gheorghie Horja şi surorii lui, Vărvarei, fii<i> lui Horja bătrînul paharnecu, şi neamului lor, Sorii, şi surorei ei Sofiicăi, fetele lui Gureş, şi iarăş neamului lor, Nastasiei Cărăimănesăi, şi surorei ei Drăguţei, fetele Antimiei, toţi nepoţi şi strănepoţi a lui Stan Horjăi, a lor drepti ocine şi moşii din uricu de întăritură, ce l-au avut moşul lor Stan Horja de la bătrînul şi bunul Stefan voevod, satul Horjăştii, pi Lăpuşna, din sus de Scorţăşti, unde au fost casăle a lui Stan Horja, şi Fîntîna Pepirigului, dintr-acelaş hotar şi alt sat, în Gura Ocoalelor, pe Prut, supt obrejîe, unde să rădică gîrlele, în crucişu şi un loc de prisacă, la Colacul şi prisaca cea veche a lui Horjă de după Tărnuşa în obîrşiia pîrîului şi Strîmbenii pe Bujor şi Fîntîna lui Muşat pentru ca să le fie lor şi de la domniia me, cu tot venitul.

După aceia iarăş au venit înnaintea noastră şi înnaintea boerilor noştrii Tofana, giupîneasa <lui> [1] Vitolt logofăt, fata a lui Bucium vornicu, şi de a ei bunăvoe, de nimenea sălită nici asuprită, ş-au vîndut a sa dreaptă ocină şi cumpărătură ce au avut cu boeriul ei înpreună, cu Vitolt logofăt, din dresă de cumpărătură [şi de cumpărătură] de la Simion Movilă voevod şi de la Costandin Movilă voevod, o parti de ocină din satul Sclipotenii, din a patra parti, a treia parti, cu vad de moară în apa Berheciului şi cu loc de prisacă pe pîrîul Şleapotea în ţinutul Tecuciului şi din a patra parti din satul Obîrşîei Berheciului, a treia parti; aceste le-au vîndut însuşi boeriului nostru de mai sus-numitul, Ionaşcu Ceahan vel pitar, drept

[1] Omis.
[2] Nota traducătorului.

www.dacoromanica.ro

şasăzăci taleri de argint; cari aceste părţi au fost cumpărătură lui Vitolt logofăt de la Isaiia, sîn Magdei, nepot Danului, toate părţile a maicăi sali, a Magdei, ci i să vor alegi.

Şi iarăşi au mai vîndut Tofana, giupîneasa a lui Vitolt logofăt, altă parti de ocină dint<r>[1]-acelaş sat Sc<l>[1]epotenii a patra parti, cu vad de moară într-acelaş pîrîu a Berheciului; aceia i-au vîndut iarăş boerului nostru, lui Ionaşcu Cehan pitar, drept patruzăci de taleri de argint, cari aceia parte au fost cumpărătură lui Vitolt logofăt de la Ionaşcu şi de la sora lui, Magda, fii<i> lui Ion şi nepoţi a lui Toader Berheciu.

După aceia tije au mai vinit înnaintea noastră şi înnainte boerilor noştri Draguş monah, ficior Ivului, nepot lui Lazor, şi neamul lui, Luca, ficior Ruscăi, nepot lui Ichim, şi nepoata lor Axiniia, fata Tomii, nepoata lui Iachim, şi Tărăbuţă, ficiorul Măriei, fetii lui Gavril, şi iarăş de a lor bunăvoe, ş-au vîndut a lor dreaptă ocină şi moşie, toati părţile lor, dintr-acelaş sat Slepotenii, despre apus, şi cu parti din locul morii. Acelea le-au vîndut tije lui Ionaşcu Cehan pitar, drept cinsprăzăci taleri de argint.

Şi iarăş au mai cumpărat Ionaşcu Cehan şi un vad de moară şi cu pietri din satul Brătenii de la Ştefan, zăt Crasnaş, şi de la Apostol, sîn Crasnăş, drept doozăci şi cinci taleri de argint.

După aceia tije au mai vinit înnaintea noastră şi înaintea boerilor noştri Gheorghie, sîn Zbera, nepot Bîrzului şi Ţampului, şi de a lor bunăvoe ş-au vîndut a lor dreaptă ocină şi moşie, toati părţile lor din satul Măzdăşănii, ci li să va alegi, ci este în ţinutul Fălciiului.

Drept aceia aceste de mai sus arătati satele şi părţi de moşii să fie acestor de mai sus-numiţi oameni drepti ocini şi moşii, iar moşiile cari sînt cumpărati, acele să fie deosăbi a boeriului nostru, a lui Ionaşcu Cehan pitar, de cătră alţi fraţi a lui şi de cătră alti neamuri a lui, pentru că el ş-au cumpărat pe drepţi ai săi bani.

Iar hotarul acelor de mai sus-numite sati şi părţi de moşii să le fie lor înpărţite precum li să va alegi, iar de cătră alti părţi să le fie lor de cătră toati hotarăle părţile după a sali vechile hotară pîn-unde s-au hrănit din veacu.

Şi spre aceasta este credinţa însumi domnii meli de mai sus-numit, Miron Bărnovschi Movilă voevod, şi credinţa a tuturor boerilor noştri a Moldovii, a mari şi mici.

Şi spre mai mari tărie şi întăritură tuturor acestor de mai sus-scrisă, am poruncit cinstit-credincios boeriului nostru, Dumitraşcu Ştefan vel

---

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

logofăt, să scrie cartea noastră aceasta şi să lege cătră dînsa şi a noastră peceti.

În cel adevărat iaste iscălit însuş cu mîna sa.

Miron Barnovschii voevod.

Arh. St. Buc., Ep. Huşi, LV/2.
Copie din 1815 după o traducere din 1748.

EDIŢII. Marinescu, *Acte moldoveneşti*, p. 69—70.

339

‹Înainte de 1628 aprilie 12›, Iaşi.

Mari boieri întăresc lui Nicoară hatmanul a patra parte din satul Costeşti din ţinutul Bîrlad.

† Se ubo mi, Dumitraşco Ştefan vel logofet i Ghianghea vel dvornic dolnei zemli i Gavrilaş vel dvornic vişnei zemli i Savin vel spătar i Lupul vel vistearnic i Costin postelnic i Grama vel stolnic i Pătraşco Başotă vtorii logofet i Dumitru Buhuş tretii logofet i Arsenii dvornic glotnăi, scriem şi mărturisim cu această scrisoare a noastră cum au venit înnainte noastră dumnealui fratele nostru, Nicoară hatmanul şi pîrcălabul Sucevei, cu zapis de mărturie de la şoltuz şi de la 12 pîrgari din tîrg din Bîrlad, pecetluit cu pecete oraşului şi mulţi boeri şi alţi oameni buni scrişi mărturie într-acel zapis, scriindu-şi mărturiia... [1] cum au venit înnainte lor Sava, feciorul lui Băloş din Costeşti, de a lui bunăvoia, de nime nevoit nici asuprit, şi au vîndut a lui direaptă ocină şi moşie ce să va aleage, a patra parte din sat din Costeşti ce sîntu în ţînutul Bîrladului, parte unui bătrîn al său cu doaa vii şi cu vad de moară în apa Bîrladului şi'n cîmpu şi-n vatra satului ş-in tot venitul ce să va aleage den uric ce au de moşie de la... [1] voevod... [2] l-au vîndut dumisale fratelui nostru ce mai sus scriem, Nicoară hatmanul, dreaptu treidzăci de galbeni buni.

Deci noi, vădzîndu acel zapis de la şoltuz şi de la doisprădzece pîrgari din tîrg din Bîrlad şi pecetluit cu pecete oraşului şi acei boeri mulţi mărturie şi alţi oameni buni, cîţi scrie într-acel zapis, făcut-i-am şî de la noi acest zapis, să-i fie dumisale de credinţă şi de mărturie. Iar pre mai mare credinţă ne-am iscălit şi ne-am pus şi peceţile ca să să ştie.

[1] Loc alb în textul editorului.
[2] Loc alb (nota editorului).

www.dacoromanica.ro

Şi iarăş au venit înaintea noastră Pătrăşcan, ficiorul Galbănului, şi au vîndut a sa dreaptă ocenă şi moşie din a trie parte din satul Tinpeştii şi din Prăjăşti doao părţi şi cu doao vii despre răsărit şi cu vad de moară.

U Ias . . . .[1]

Dumitraşco vel logofet.

Ghianghea . . . . . [1]

. . . . . [1]

Dumitru Buhuş.

. . . . . [1] dvornic.

priloj . . . [1] n as vă sii greadea [2].

După N. Iorga, *Doc. tecucene*, p. 164—165.

Datat după doc. următor, unde cumpărătura este întărită şi de domn.

340

1628 (7136) aprilie 12, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Nicoară mare hatman şi soţiei sale Teodosia părţi din satele Ionăşeşti, Fîntînele, Creţeni şi altele.

Cu mila lui Dumnezău, Io Miron Bărnovschi Moghila voevod, domn ţărîi Moldovii. Facem înştiinţare cu acestu hrisov al nostru tuturor, care pre dînsul vor căuta sau cetindu-l vor auzi, precum au venit înainte noastră şi înaintea tuturor veliţilor boerilor noştri a Moldovii, a mari şi mici, Trifan sin Efrem şi cu popa Theodor, ginerile lui Iosif, şi Ion Bueban şi Toader, ficiorul Dimii, şi Avraam, ficiorul popii Albul, şi Stan, ficiorul Calciului, şi au vîndut a sa dreaptă ocină şi moşie 12 pămînturi din frunte din hotar pînă în hotar, din satul Ionăşăştii cu parte din moară şi din pod, ce este în ţinutul Tecuciul pe Siretiu. Aceasta au vîndut-o dumnealui al nostrului cinstit şi credinciosului boeriu, Nicoară hatman i pîrcălabu Sucevii, dreptu 25 ughi aur.

Şi iar au venit înaintea noastră Vasilie, ficiorul Burducăi, şi au vîndut a sa dreaptă ocenă, o casă gata şi o vie dintru acestu sat Ionăşăştii şi au vîndut de mai sus numit Nicoară hatman drept 40 taleri bătuţi.

Şi iarăş el au cumpărat 40 paş loc din satul Fîntînelile, din hotar pînă în hotar şi cu parte din vatra satului şi din moară şi din tot venitul de la Varvara, fata lui Ion Şătraca, dreptu 14 ughi aur.

Şi iarăşi au venit înaintea noastră Pătrăşcan, ficiorul Galbănului, şi au vîndut a sa dreaptă ocenă şi moşie din a trei parte din satul Tinpeşti

[1] Loc alb în textul editorului.

[2] Text neinteligibil. S-ar putea traduce: m-am întîmplat şi eu la această tocmeală.

www.dacoromanica.ro

şi din Prăjăşti doao părţi şi cu doao vii despre răsărit şi cu vad de moară pe pîrăul Bîrladului, iarăş le-au vîndut boeriului nostru, Nicoară hatman, drept 120 ughi aur.

Şi iară au cumpărat de la Ursul, ficiorul Neagului Lopată, giumătate dintr-un bătrîn din satul Galbenii ot ţinutul Tecuciul cu o vie şi cu pometuri şi cu loc de prisacă şi cu loc de moară pe pîrăul Zeletinul, din cîmpu şi din vatra satului şi din tot venitul, drept 30 talere.

Şi iarăş au cumpărat iarăş dintru acestu satu Galbenii de la Ursul Vartic şi de la Ion Ţară-Lungă şi de la Ionaşcu, ficiorul Lupii, giumătate satu dintr-acestaş sat Galbenii, cu vad de moară pe pîrăul Zeletinului şi din vatra satului şi din cîmpu şi cu tot venitul ce să va alege, parte lor dintru acestu sat drept ...[1] ughi aur.

Şi iar au cumpărat o vie din satul Fîntînelile, de la Platon ot tam dintru acestaş ţinut, dreptu 10 taleri bătuţ.

Şi iar au venit înainte noastră Zaharie de la Ghergheşti şi au vîndut a sa dreaptă ocenă şi moşie din giumătate parte, a patra parte din Ceucani, ce este în ţinutul Tutovii, iarăş l-au vîndut dumnealui Nicoară hatman drept 34 taleri bătuţi.

Şi iar au venit înainte noastră Trifan, sin Mînzatul, din Cirbi ot Covurlui şi au vîndut a sa dreaptă ocenă şi moşie din satul Bănceni, a trie parte cu loc de moară şi cu tot venitul ce este în ţinutul Tutovii, şi au vîndut-o boeriului nostru de mai sus-scris, drept 20 taleri bătuţ.

Şi iarăş au cumpărat o parte de ocenă dintru acestu sat Băncenii pe pîrăul Tutovii, de la Zatic, ficiorul Zbiarăi, toată parte lui, cîtă să va alege, din vatra satului şi din vad de moară şi cu tot venitul, drept 20 taleri bătuţ.

Şi iar au cumpărat a trie parte dintr-un bătrîn din satul Răsipenii ot ţinutul Bîrladului, din cîmpu, din vatra satului şi din pădure şi de la Necula, ficiorul lui Hilohie, dreptu 20 taleri bătuţ.

Şi iarăş au venit înaintea noastră Sava, sin Băloş, şi au vîndut a lui dreaptă ocenă, a patra parte din satul Costeştii cu vad de moară pe pîrăul Bîrladului şi cu doao vii şi cu tot venitul cu uric de ocenă de la ...[1] şi au vîndut boeriului nostru, Nicoară hatmanul, dreptu 30 ughi bani buni.

Şi iar au cumpărat o moară gata şi cu vad de moară întru acestu sat Costeştii de la Toader şi de la Irina şi de la Drenostu, ficiorii lui Colici, drept 30 ughi aur.

Şi după aceasta iarăş au venit înaintea noastră, Măriica, fata Toatei, nepoată lui Coman, şi au vîndut a sa dreaptă ocenă şi moşie din satul Fîntînelile, cît să va alege partea ei, din vatra satului şi din cîmpu şi din

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

pădure şi cu vad de moară şi cu tot venitul; aceste le-au vîndut boeriului nostru, Nicoară hatman, drept 100 taleri bătuţ.

Şi iarăş au venit înainte noastră giupîn<easă>[1] dumnealui Vrabie biv postelnic cu fata ei, Anna i Marica, şi au vîndutu a lor dreaptă <ocină>[1] şi cumpărătură cu ispisoc de cumpărătură ce-au avut ei de la Costandin Moghila voevod, care şi lor le-au fostu cumpărătură de la Ager, ficiorul Necşii, şi de la Neagul, ficiorul lui David, şi de la Theodosie,fata Bratului, toţi nepoţii Şăndrescului, dintru a lor dreptu uricu ce-au avut de moşie de la bătrînul Stefan voevod, toată parte lor cîtă să va alege din satul Fîntînelile, din a trie parte, parte din mijloc, cu vad de moară pe Bîrlad şi cu hotarul pe amîndoao părţile apei Bîrladului şi pînă la Călmăţuiu; aceste le-au vîndut dumisale Nicoară hatman, drept 16 ughi aur.

Şi iarăş au vîndut lui şi altă parte de ocenă dintru acestu sat Fîntînelile, din parte din mijlocu din vad din moară, toată parte ce să va alege, ce au fostu lor cumpărătură de la Stana, fata Odochiiţăi, şi de la Ion, ficiorul Sprincetei, nepoţii altui Stan, şi de la Ilioae dreptu 22 ughi aur.

Şi aşijdere au vîndut lui şi altă parte de ocenă, iarăş dintru acestu satu cît să va alege din parte din mijloc dintr-aceste părţi ce-au fostu şi lor cumpărătură de la Gîrle, ficiorul Trincoae, nepot lui Drăguş, şi Cîrste, ficiorul Gîrlei, şi Cristina Ţiganca, toţi nepoţii lui Enache, dreptu 12 ughi aur.

Şi iarăş au vîndut lui şi altă parte dintru acestu sat Fîntînelile din parte din mijloc şi cu parte din vad de moară, toată parte lor cîtă să va alege care au fostu lor cumpărătură de la Petrea, ficiorul Buloae, nepot Marinei, şi de la Marco Boaebanu şi de la Ruşca şi de la Marie, fata lui Pătraşcu, dreptu 12 ughi aur, iarăş dintru acestu hotar.

Şi iarăş au vîndut lui şi altă parte iarăş dintru acestu sat Fîntînelile din parte din mijloc şi cu parte din vad de moară, care au fostu lor cumpărătură de la Muşa, fata lui Negrilă, şi de la Mareş, ficiorul lui Ciocan, toţi nepoţii lui Dercan, dreptu 12 ughi aur.

Şi iarăş au cumpărat şi altă parte de ocenă iarăş dintru acestu satu, toată parte lor cîtă să va alege şi cu parte din vad de moară, iarăş din parte din mijloc, ce-au fostu lor cumpărătură de la Stoica Cîlţul şi de la ficiorul ei Gînba şi de la Lupul şi de la Smoleanul şi de la Rişe, toţi nepoţii lui Bilţu, dreptu 12 ughi aur.

Şi iarăş au cumpărat altă parte de ocenă dintru acestu sat din parte din mijloc cîtă să va alege, cu parte din vad de moară, care au fostu lor cumpărătură de la Murgociu şi de la Blăjăr, ficiorul lui Batic, şi de la fratele

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

lui, Bratiţ, şi de la Bila şi de la Boghiian şi de la Negură şi de la Cîrstina, toată parte lor cîtă să va alege cu parte din vad de moară şi din parte din mijloc ce-au fostu lor de cumpărătură de la Hadîr ficiorul, dreptu 12 ughi aur.

Şi iar au cumpărat şi altă parte dintru acestu sat Fîntînelile din parte din mijloc toată parte cîtă să va alege cu parte din vad de moară, care au fostu lor cumpărătură de la Arion ot Lieşti şi de la Vasile, sin Ursul ot Tomceşti, drept 10 ughi aur, care au fost lor cumpărătură de la Buce, ficiorul Negrelă.

Şi iar au cumpărat şi altă parte dintru acestu sat, dar din parte din gios, cît să va alege cu parte din vad de moară dreptu 6 ughi, care au fostu lui cumpărătură de la Crîmpotă ficiorul drept 8 ughi.

Şi au plătit boeriul nostru de mai sus scris, Nicoară hatman, toţi deplin banii de sus scriş şi să face piste tot 140 ughi aur.

Şi cu aceasta iarăş şi întărim boeriului nostru, Nicoară hatmanul, la a lui drepte ispisoace de cumpărătură ce-au avut de la Radul voevod, ce au cumpărat iarăş dintru acestu sat Fîntînelile, de la pop, ficiorul lui Ştefan, nepot lui David, şi de la ficiorul lui, Lazar, strănepotul lui David, o casă şi cu vatră de sat şi cu vad de moară şi cu tot venitul, cîtă să va alege parte lor şi cu o cumpărătură, ce-au avut Lazăr, ficiorul popii, care au fostu lui cumpărătură de la Mirceana, fata lui David bătrînului, din parte Dăvidescului, a şase parte din parte Răceştii, dreptu 20 taleri bătuţi.

Şi iar au cumpărat şi altă parte dintru acestu satu de la Tîmpul şi de la muere lui, Grozava, fata lui Mareş, nepoata Simii, o casă şi cu vie şi cu vatră de satu şi cu vad de moară şi cu tot venitul, cîtă să va alege parte muerii lui, Grozava, dreptu 20 taleri bătuţ.

Şi iar au cumpărat şi altă parte, iar dintru acestu sat Fîntînelile din doi bătrîni şi giumătate, de la Furduiu şi de la fratele lui, Ionaşcu, ficiorii lui Medelean, nepoţii Bilăi vornic, cu vad de moară pe apa Bîrladului şi cu branişte şi cu cîmpu din apa Bîrladului pînă ...[1] Călmăţuiu şi cu tot venitul cît să va alege parte lor, dreptu 100 ughi aur.

Şi iar au cumpărat un vad de moară pe apa Bîrladului iarăş întru acestu sat de la Lazăr şi de la Dumitru Cheptenar şi de la Nicola şi de la Sevastri şi de la Neagul Venchiia şi de la Dragul, dreptu 2 iape.

Şi iar au venit înainte noastră Toader din Creţeni şi au vîndut un bătrîn cît să va alege parte lui şi a nepoţilor lui, din satul Creţenii ce este în ţinutul Tutova pe pîrăul Tutovii, cu locu de moară pe pîrăul Tutovii

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

şi cu tot venitul; aceasta au vîndut-o boeriului nostru de mai sus scris drept 16 taleri.

Şi iar au venit înainte noastră Miron ot Tălpij din ţinutul Bîrladului şi Bălan şi Antonie şi Vasile, ficiori lui Pintiliiu, şi au vîndut a lor dreaptă ocenă şi moşie dintru acestu sat, a cince parte, cu vad de moară pe pîrăul Bîrladului şi cu vie şi cu tot venitul cît să va alege parte lor, dreptu 30 ughi aur.

Pentru aceasta, toate aceste de mai sus scrise să fie şi de către domnie mea boeriului nostru de mai sus scris, Nicoară hatman, şi giupînesăi dumisale Theodosii drepte ocini şi cumpărături şi întăritură lor şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi a tot neamul lor care să va alege mai aproape, neclintit nici odinioară în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor de mai sus scrisă părţi să fie despre toate părţile pe unde au înblat din veacu.

Şi spre aceasta este credinţa domnii mele de mai sus zisă, noi Miron Barnovschii Moghila voevod şi credinţa boerilor noştri: giupînul Ionaşcu Ghenghea marele dvornicu de ţara de gios şi credinţa giupînului Gavrilaşcu marele dvornic de ţara de sus şi credinţa giupînului Gheorghie Jora pîrcălab Hotinului i credinţa giupînului Gheorghie pîrcălab Neamţului i credinţa giupînului Blendea pîrcălabu Romanului i credinţa giupînului Costin postelnic i credinţa giupînului Savin spătar i credinţa giupînului Costandin paharnic i credinţa giupînului Lupul vistiernic i credinţa giupînului Grama stolnic i credinţa giupînului Mihail Furtuna comis şi credinţa tuturor boerilor noştri, mari şi mici.

În Iaş, v let 7136 <1628> april 12.

Iscălitura gospod.

Locul peceţii gospod.

Arh. St. Buc., M-rea Răchitoasa, III/5.

Copie după trad.

Un extras ibidem, M-rea Nicoriţa, II/1.

EDIŢII. Solomon-Stoide, *Doc. tecucene*, I, p. 10—11 şi 11—12.

341

1628 (7136) aprilie 12, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gheorghie Roşca vistiernic părţi din satele Scobenţeni, Ciumăleşti şi Vărzăreşti.

<† М>[1]лостїю божїю мы, Ив Мирон Брънковскїи Могила воєвода, господарь земли Мулдавскон. Знаменито чиним ис сим листом нашим късѣм кто на

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

нім къзрит или чточїи его ѕслишит wжі прїидошѣ прѣд господства ми и прѣд въсѣми болѣри господства ми великими и малими Павъл и брат его, <Ифтенїе, сыновеі>[1] Мътею, и Тѫдора, жена Глигорїе, по своіх доброю волю, никим непонѫждени ані приспловани, и продали своіх правва wтнинѫ и дѣднинѫ wт ѫрик что имали wтіцъ и дѣд иіх wт Стефан воівода, шестаа част wт село Скобинцжни и съ чіестаа wт част за став и wт млин и wт вес прихѡд что ѫ волост Кръліигътѫри. Тоа продали болѣринѫ господства ми вѣрномѫ, Гіwргїе Рошки виетѣриик, радї ідна сто талір сребрънніх.

И wт том тиже прїинде прѣд господства ми и прѣд въсѣмми болѣри господства ми Цїфана, дочка Дръган, прѣчинѫка Ивашко, пакиже по ін добраа волѣ и продала своа правва wтнинѫ и дѣднинѫ wт тогоже ѫрик, wт тогоже село Скобинцѣни wт шестаа част чѣтврътаа част съ садові и съ вес прихѡд. Тоа пакиже продала болѣринѫ нашемѫ, Гіwргїе Рошки виетѣриик, за двадесѧт талір сребрънніх.

И wт том тиже прїидошѣ прѣд нами и прѣд нашеми болѣри Цонца и сістра ін Дѫмитра, дочки Пътрашко, вінѫци Иіи Скобинцанѫл, пакиже по иіх доброн волн и продали своіх правою wтнинѫ и дѣднинѫ wт тогоже ѫрика, wт шестаа част половина съ сѣдма част wт став и съ шестаа част wт млин и съ части wт двоіх ставові скажени что сѣ им изберет и съ пасінѫ и съ садові и съ дом ѫ село. Тоа продали тиже болѣринѫ господства ми, Рошки виетѣриик, радї шестдесѧт талір сребрънніх.

И тиже продал и Корнѣ, сынъ Ігдхїи Шовердинѣсъ, его правою кѫпежно wт неписок за викѫплинїе wт Єремїа Могила воівода wт половина того село Скобинцжни wт третаа част петаа част и wт wсмаа част половина и wт шестаа част wт млин половина и съ част wт двоіх ставовѣ скажени что сѣ емѫ изберет. Тиіх части пакиже продал Гіwргїеви Рошки виетѣриик за тридесѧт и пет талір сребрънніх.

И wт том тиже прїидошѣ прѣд нами Глигорїе и брат его, Иванашко, и сістра иіх, Мърика, сынове Гіwргїе, и продали своіх wтнинѫ и викѫпле<нїе>[2] wт неписок за кѫпежно что имал wт . . . . . .[3] воівода wт половина село Скобинцжни шестаа част съ сѣдмаа част wт став вел и wт вес прихѡд. Тоа тиже продали[4] болѣринѫ господства ми, Гіwргїе Рошки виетѣриик, за сѣдмдесѧт и пет талір сребрънніх.

И wт том тиже продал Мирон, вінѫк Лѫпан Ботъш, его правою wтнинѫ и дѣднинѫ wт шестаа <част>[2] село Скобинцѣни шестаа част и wт шестаа част wт став половина. Тоа пакиже продал Гіwргїеви Рошки виетѣриик за двадесѧт талір сребрънніх.

---

[1] Textul Ифтенїе сынове a fost omis de diac; s-a redat după doc. original din 1628 ianuarie 16 (nr. 295).

[2] Omis.

[3] Loc alb.

[4] In text прадали.

www.dacoromanica.ro

И wт том тиже пр҃инде пр҃ед нами Гаврил, сынъ Нистор Шюверде҃н, и продал тиже его правою wтнинѫ wт шест<ая>[1] част того село Скобенцѧнн половина и тиже дрѣгая част wт того село шестая част, что тоа било емѫ кѫпежно wт Ерем҃їа, сынъ . . . . . [2], wт катрѫ села и ставк и wт млинн и съ пасник и съ садове и съ вес прихѡд. Тоа тиже продали внишепсанномѫ болѣрнѫ господства мн, Гєwргїн Рошкн внстѣрник, за єдна сто и двадесѧт талер сребрънихъ.

И тиже кѫпил собн Гєwргїе Рошка внстѣрник дрѣгая част wт тогоже село Скобенцѣнн шестая част wт Wдокїѧ, дочка Дръган, и wт Ерина что бил дѣднинѫ а дрѣгая част что било им нскѫпле<нїе>[3] wт тогоже село wт шестая част половнна wт катрѫ села и wт полѣ и wт ставк и wт млинн и wт садове и wт пасникѫ и wт вес прихѡд. Тоа wн собн кѫпил радї єдна сто и двадесѧт [талер сребрънихъ, что било и Wдокїн и Ерине нскѫпленїе wт Плеѫа бнв столник. Тѣм ради како да єст емѫ и wт нас съ въсем дохѡдом.

И wт том тиже даем и потвръждаем внишепсанномѫ болѣрнѫ нашем, Гєwргїе Рошкн внстѣрник, его правою wтнинѫ и внкѫпленїе wт непнсок за кѫпежно что имал wт Радѫл воєвода, єдна част за wтнинѫ wт село Чюмълѣцн wт третая част wт вншная част что сѣ изберет част Глнгорашко, сынъ Шефан Чюмалъ, что тоа wн собн кѫпил wт него за четирдесѧт талер сребрънихъ.

И wт том тиже принде пр҃ед нами и пр҃ед[3] нашемн болѣрн Захарїѧ, внѫк Бѫзоа, по его доброю волю, некн<м>[3] непонѫжден дне прислован, и дал и даро<вал>[3] єдна част за wтнинѫ что [имал wн wт село Бърѕъреци в волост Іаскомѫ, wт Бъковъц, съ мѣсто за став и wт Бъковъц и wт полѣнн въсѣ част Бѫзал что сѣ емѫ изберет. Тоа дал и даровал волѣрнѫ господства мн, Гєwргїе Рошкн внстѣрник, и тиже єдни мѣсто за пасникѫ wт Хотар село Бърѕъреценм на потоцѣ Нърновѣ что тоа wн собн кѫпил wт Нwн Бърѕар въташ радї двнадесѧт талер сребрънихъ.

Тѣм радї тїн внишепсанихъ части за wтнинн како да сѫт н wт господства мн болѣрнѫ нашемѫ, Гєwргїе Рошкн внстѣ<р>[3]ник, и кнѣгнни его, Нинцн, правїн wтнинн и внкѫпленїе н потвръжденїе и ѳрик им и дѣтнм нх н wнѫчатом и пр҃ѣwнѫчатом и пр҃ецюрѣтом и въсемѫ родѫ им кто сѣ нми изберет нанелнжнѣн, непорѫшенно им николиже на вѣки вѣчнїн.

Я Хотарн тнм внишепсанним части за wтнинн да сѫт им на части како сѣ нми изберет а wт къ нншнх сторонн да єст им по старомѫ Хотари по кѫда нз вѣка wжнвали.

Я на то єст вѣра нашего господства внишепсаннаго мн, Iw Мнрон Бърновскїн Могнла воєвода, и вѣра бояр нашнх, вѣра пана Гынгѣ великаго дворника долнѣн земли, вѣра пана Гаврилаш великаго дворника внишнѣн земли, вѣра пана

[1] Loc rupt.
[2] Loc alb.
[3] Omis.

www.dacoromanica.ro

Никодръ гетмана и пръкълаба Сѣчавскаго, вѣра пана Гєѡргїє Жорѣ пръкълаба Хотинскїи, вѣра пана Гєѡргїє пръкълаба Немецкїи, вѣра пана Блѣндѣ пръкълаба Романскои, вѣра пана Костин постелника, вѣра пана Савин спътарѣ, вѣра пана Кѹрть Челебн чашника, вѣра пана Гра<ма>[1] столника, вѣра пана Лѹпѹл чашника, вѣра пана Фѹртѹна комиса и вѣра въсиѫ болѣри нашиѫ молдавскиѫ, велнкими и малими.

И по нашим животѣ кто бѣдет господарь ѡт дѣтиѫ наше или ѡт нашего рода или пак бѣд кого Богъ изберет господарь бити в нашїи земли в Молдавстѣи тот би им не порѹшил нашего даніѥ и потвръжденіѥ нъ абїи им дан и вкрѣпил.

И на вѣлшїи крѣпост и потвръжденіѥ томѹ въсемѹ вишеписанномѹ, велѣли есми нашемѹ вѣрномѹ и почитенномѹ болѣрин, панѹ Дѹмитрашко Щефан великомѹ логофет, писати и наш печат завезати къ семѹ истенномѹ листѹ нашемѹ.

Писал Боръдѣнѹл в Іасоѫ, к лѣто ҳ҃ѕр҃лѕ мѣсеца априлїе ѣ҃ днн.

Ѡw Мирон Бръновскн воевода <m. p.>.

† Din mila lui Dumnezeu noi, Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor, care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea domniei mele şi înaintea tuturor boierilor domniei mele, mari şi mici, Pavăl şi fratele lui, <Iftenie, fiii lui>[2] Mătei, şi Tudora, femeia lui Gligorie, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină din uricul ce au avut tatăl şi bunicul lor de la Ştefan voievod, a şasea parte din satul Scobenţeni, ce este în ţinutul Cîrligăturii, şi cu a şasea parte de iaz şi din moară şi cu tot venitul. Acestea le-au vîndut credinciosului boier al domniei mele, Gheorghie Roşca vistiernic, pentru o sută taleri de argint.

Şi la aceasta, de asemenea a venit înaintea domniei mele şi înaintea tuturor boierilor domniei mele Ştefana, fiica lui Drăgan, strănepoata lui Ivaşco, iarăşi de bunăvoia ei şi a vîndut dreapta ei ocină şi dedină din acelaşi uric, din acelaşi sat, Scobenţeni, a patra parte din a şasea parte, cu grădini şi cu tot venitul. Aceasta a vîndut-o tot boierului nostru, Gheorghie Roşca vistiernic, pentru douăzeci de taleri de argint.

Şi la aceasta de asemenea au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Ţonţa şi sora ei Dumitra, fiicele lui Pătraşco, nepoatele lui Ion Scobenţanul, iarăşi de bunăvoia lor şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină, din acelaşi uric, jumătate din a şasea parte cu a şaptea parte din iaz şi cu a şasea parte din moară şi cu părţi din două iazuri stricate, ce li se vor alege şi cu prisacă şi cu grădini şi cu casă în sat.

---

[1] Omis.

[2] Cuvintele „Iftenie, fiii lui" au fost omise de diac; ele s-au redat după doc. original din 1628 ianuarie 16 (nr. 295).

www.dacoromanica.ro

Pe acestea le-au vîndut de asemenea boierului domniei mele, Roşca vistiernic, pentru şaizeci de taleri de argint.

Şi de asemenea a vîndut şi Cornea, fiul Agahiei Şoverdeneasă, dreapta lui cumpărătură din ispisoc de cumpărătură de la Eremia Moghila voievod, a cincea parte din a treia parte din jumătate din acest sat Scobenţeni, şi jumătate din a opta parte şi jumătate din a şasea parte din moară şi cu parte din două iazuri stricate, ce i se vor alege aceste părţi, iarăşi le-a vîndut lui Gheorghie Roşca vistiernic, pentru treizeci şi cinci de taleri de argint.

Şi la aceasta de asemenea au venit înaintea noastră Gligorie şi fratele lui, Ionaşco, şi sora lor, Mărica, fiii lui Gheorghie, şi au vîndut ocina şi cumpărătura lor, din ispisocul de cumpărătură ce au avut de la... [1] voievod, a şasea parte din jumătate de sat Scobenţeni, cu a şaptea parte din iazul cel mare şi din tot venitul. Pe acestea de asemenea le-au vîndut boierului domniei mele, Gheorghie Roşca vistiernic, pentru şaptezeci şi cinci de taleri de argint.

Şi la aceasta de asemenea a vîndut Miron, nepotul lui Lupan Botăş, dreapta lui ocină şi dedină, a şasea parte din a şasea <parte> [2] a satului Scobenţeni, şi jumătate din a şasea parte din iaz. Pe acestea de asemenea le-a vîndut lui Gheorghie Roşca vistiernic, pentru douăzeci de taleri de argint.

Şi la aceasta de asemenea a venit înaintea noastră Gavril, fiul lui Nistor Şiuverdean, şi a vîndut de asemenea dreapta lui ocină, jumătate din a şasea parte din acest sat Scobenţeni şi de asemenea altă parte din acest sat, a şasea parte, care, aceasta i-a fost cumpărătură de la Eremia, fiul ... [1], din vatra satului şi din iazuri şi din mori şi cu prisacă şi cu grădini şi cu tot venitul. Acestea de asemenea le-a vîndut mai sus-scrisului boier al domniei mele, Gheorghie Roşca vistiernic, pentru o sută şi douăzeci de taleri.

Şi de asemenea şi-a cumpărat Gheorghie Roşca vistiernic altă parte tot din acelaşi sat Scobenţeni, a şasea parte, de la Odochia, fiica lui Drăgan, şi de la Erina, ce le-a fost dedină, şi altă parte ce le-a fost răscumpărătură din acelaşi sat, jumătate din a şasea parte, din vatra satului şi din cîmp şi din iazuri şi din mori şi din grădini şi din prisacă şi din tot venitul. Pe acestea el şi le-a cumpărat pentru o sută şi douăzeci de taleri de argint; ce a fost şi Odochiei şi Erinei răscumpărătură de la Alexa fost stolnic. De aceea să-i fie şi de la noi cu tot venitul.

---

[1] Loc alb.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

Şi la aceasta de asemenea dăm şi întărim mai sus-scrisului boier al nostru, Gheorghie Roşca vistiernic, dreapta lui ocină şi cumpărătură din ispisocul de cumpărătură, ce a avut de la Radul voievod, o parte de ocină din satul Ciumăleşti din a treia parte, din partea de sus ce se va alege partea lui Gligoraşco, fiul lui Ştefan Ciumală, care şi-a cumpărat-o de la el pentru patruzeci de taleri de argint.

Şi la aceasta de asemenea a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Zaharia, nepotul Buzoaei, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni nici asuprit, şi a dat şi a dăruit o parte de ocină ce a avut el din satul Vărzăreşti, în ţinutul Iaşilor, de la Bîcovăţ, cu loc de iaz şi din Bîcovăţ şi din poieni, toată partea lui Buzul, ce i se va alege. Pe aceasta a dat-o şi a dăruit-o boierului domniei mele, Gheorghie Roşca vistiernic. Şi de asemenea un loc de prisacă din hotarul satului Vărzăreşti pe pîrîul Nîrnova, ce şi l-a cumpărat de la Ion Vărzar vătaf pentru doisprezece taleri de argint.

De aceea aceste mai sus-scrise părţi de ocină să fie şi de la domnia mea boierului nostru, Gheorghie Roşca vistiernic, şi cneaghinei lui, Aniţa, drepte ocine şi cumpărătură şi întărire şi uric, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, care li se va alege cel mai aproape, neclintit lor niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarele acestor mai sus-scrise părţi de ocină să le fie pe părţi, cum li se vor alege, iar dinspre alte părţi, să le fie după hotarul vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus-scrise, noi Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ghianghea mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Gavrilaş mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Nicoară hatman şi pîrcălab de Suceava, credinţa panului Gheorghie Jorea pîrcălab de Hotin, credinţa panului Gheorghie pîrcălab de Neamţ, credinţa panului Blendea pîrcălab de Roman, credinţa panului Costin postelnic, credinţa panului Savin spătar, credinţa panului Curt Celebi ceaşnic, credinţa panului Grama stolnic, credinţa panului Lupul ceaşnic, credinţa panului Furtuna comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine îl va alege Dumnezeu să fie domn în ţara noastră, Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus-scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitutului nostru boier, Dumitraşco

www.dacoromanica.ro

Ştefan mare logofăt, să scrie şi să atîrne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Borăleanul la Iaşi, în anul 7136 <1628> luna aprilie 12 zile.

Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.

Bibl. Acad., XXXVI/2.
Orig., perg. (44×57), pecete atîrnată, căzută.
O trad. din 1810, ibidem, CCVI/71.

342

1628 (7136) aprilie 13, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod cumpără de la Căzan postelnic şi fiii lui jumătate din satul Păşcani.

† Їѡ Мирон Бърновскїи Могила воевода, божїю милостїею господарь земли Мѡлдавскои. Ѡжє прїндошѣ прѣд господства мн и прѣд въсѣмн болѣрн господства мн, великимн и малимн, слѹга господства мн, Къзан бнв постелник, съ сынове его, Симнѡн и Ѡнашко и Мнхъилашко и . . . .[1] по нѫ доброн волн, нѣкнм непонѹжденн анє прнселованн, и продали своѫ правою wтнннѹ и вникѹпленїє, половнна wт село Пъшкани, вншнѣа част, что на Снрѣт ѹ волост Сѹчавѣ, что тоа пол село било прѣжде кѹпежно ѹнкѹ господства мн Исако Баликн гетманѹ wт Исан wт Пъшкани.

Ѳ по изгибленїю Исако Баликн гетмано, прн дьни Стефан Томшн воевода зостало тоа част за село господарьскон. Иноже Исанко въстал сѧ и глаголал Стефанѹ воеводї шкоже не дал Баликa гетман пнѣзн емѹ въснѫ, нлнко било емѹ токмеж съ него, нъ дал емѹ тъкмѹ wснмдесѧт талер. Ино Стефан Томшѣ воевода рекошѣ емѹ абїи кратил тїи пнѣзн еже дал емѹ Баликa гетман, п талерн, и да держит собн тоа пол село wт Пъшкани. Ѳ wн не нмал wт где възѣти тїи пнѣзн, нъ възѣл wт Къзан постелник въ зълм и поставнл заклад тоа пол село. И wт толѣ до нынѣ сѣ не дал емѹ пнѣзн.

Ѳ слѹга господства мн вншеписанно, Къзан постелник, съ сынѹве его въстали сѣ и продали господствѹ мн тоа пол село вншнаа част wт Пъшкани, радї wснмдесѧт талер сребрънѫ и заплатнѫом нѫ господство мн въснѫ тїи вншеречени пнѣзн, зачто било господствѹ мн Исак Баликa Хетман ближнѣншїи сѹродник нижели Къзано бнв постелник и било емѹ право и вникѹпленїє на его правїи пнѣзн.

Тѣм радї тоа пол село wт Пъшкани вншнаа част; како да ест права wтнннѹ и кѹпежно господства мн. Ѳ Исанко wт Пъшкани и сѹродницн его да не нмют

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

ѕмишлтн сѣ тамѕ, анѣ никто wт сыновѣ Кѣзан постелник или wт сѣродници его зачто вѣзѣли пинѣзи wт самаго господства ми. И ни да сѣ не ѕмишлет.

Пис ѕ Іас, в лѣт ×ѕ҃рлѕ априлїѳ ѳ҃.

† Сам господинъ велѣл.

† Дѕмитрашко Щефан вел лвгофет ѕчил <т. р.>.

† Боръльнѕл <писал>.

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea domniei mele şi înaintea tuturor boierilor domniei mele, mari şi mici, sluga domniei mele, Căzan fost postelnic, cu fiii lui, Simion şi Ionaşco şi Mihăilaşco şi... [1] de bună-voia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, şi au vîndut dreapta lor ocină şi cumpărătură, jumătate din satul Păşcani, partea de sus, care este pe Siret, în ţinutul Sucevii, care jumătate de sat a fost mai înainte cumpărătura unchiului domniei mele, Isac Balica hatman, de la Isai<co>[2] din Păşcani.

Iar după pieirea lui Isac Balica hatman, în zilele lui Ştefan Tomşea voievod, această parte de sat a rămas domnească. Însă Isaico s-a ridicat şi a spus lui Ştefan voievod că Balica hatman nu i-a dat toţi banii cît i-a fost tocmeala cu el, ci i-a dat numai optzeci de taleri. Deci Ştefan Tomşea voievod i-a spus să întoarcă acei bani, pe care i-a dat Balica hatman, 80 de taleri, şi să-şi stăpînească această jumătate de sat din Păşcani. Iar el nu a avut de unde să ia acei bani, ci a luat de la Căzan postelnic cu împrumut şi a pus zălog această jumătate de sat. Şi de atunci pînă acum tot nu i-a dat banii.

Iar sluga domniei mele mai sus-scrisă, Căzan postelnic, cu fiii lui s-au ridicat şi au vîndut domniei mele această jumătate de sat, partea de sus, din Păşcani, pentru optzeci de taleri de argint şi le-am plătit domnia mea toţi acei mai sus-scrişi bani, pentru că Isac Balica hatman a fost rudă mai apropiată domniei mele decît lui Căzan fost postelnic, şi i-a fost lui dreaptă <ocină> şi cumpărătură pe banii lui drepţi.

Pentru aceea, această jumătate de sat din Păşcani, partea de sus, să fie dreaptă ocină şi cumpărătură a domniei mele. Iar Isaico din Păşcani şi rudele lui să nu aibă a se amesteca acolo, nici nimeni din fiii lui Căzan postelnic sau din rudele lui, pentru că au luat banii de la însăşi domnia mea. Şi altul să nu se amestece.

---

[1] Loc alb.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

S-a scris la Iaşi, în anul 7136 <1628> aprilie 15.
† Însuşi domnul a poruncit.
† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.
† Borăleanul <a scris>.

Bibl. Acad., CCXVI/81.
Orig., hîrtie (41×27), pecete timbrată.

343

1628 (7136) aprilie 15, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Sf. Ioan din Tătăraşi mai mulţi ţigani.

† Ѡ Ивр҃он Барновски Могила воєвода, божїю милостїю господарь земле Мѡлдавскои. Adecă domniia mea m-am milostivit de-am dat şi-<a>m miluit la sfînta mănăstiri în Tătăraş, ce iaste hramul сѣтꙋ Іѡан Новꙋ, pre ceşti ţigani anume Ignat şi Ursul şi Petriman şi Ionco[1], ca să fie ei de la domniia mea direpţi robi ţigani, şi ei şi feciorii lor, cu tot venitul, sfentei mănăstiri ce iaste mai sus scrisă.

Pentr-acéia, cene va alége Dumnezeu domnu din rodul nostru sau alţi domni creştini, după domniia noastră, de-acmu-nainte şi va vrea a să ispiti să strice sau să calce ceastă adăvarată scrisoare a noastră, ca să fie blestămat întîiu de Dumnezeu, céla ce-au făcut ceriul şi pămîntul, şi de preacinstită...[2] maica sfinţiei sali şi de 4 sfinţi [evan]ivangheleşti şi de 318 oteţi, ce petrec întru cetatea vă Nichiei, şi să aibă parte cu Iuda şi cu proclétul Ariia la dzua giudeţului, întru sfînşeniia veacului, nici dănăoară nesfîrşit. Никѡ не бꙋдет.

Ѡ Іас, в лѣтѡ, ×зр҃ѧѕ мѣсеца априлїе ѕ҃.
Сам господинъ вѣлѣл.
Ѡ Ивр҃он Бръновски воєвода <m.p.>[3].

Bibl. Univ. Cluj, Fondul Sion, nr. 21.
Orig., hîrtie (30,5×19), pecete timbrată.
O fotocopie la Bibl. Acad., Filiala Iaşi, III/182.

[1] Numele ţiganilor sînt scrise cu altă cerneală pe loc ce fusese lăsat alb.
[2] Loc rupt.
[3] Altfel să nu fie. La Iaşi, în anul 7136 <1628> luna aprilie 15. Însuşi domnul a poruncit. Io Miron Bărnovschi voievod.

www.dacoromanica.ro

⟨1628⟩ aprilie 16, Iaşi.

Ionaşco Jora vornic de gloată arată domnului cheltuiala făcută de Andrea şi Bratăş pentru moara şi iazul cumpărate de ei la Peştera.

† Eu, Ionaşco Jorea dvornic glotnii, mărtorosimu co ceastă scrisoare a nostră comu au vinitu cestu omu, anumé Andrea, şi cu Bratăş, co cinstită cartea mării sale domno nostru, ca să socotim un iazu co moară şi co hăléştéu, dzîcîndu că oa ia Dănilă co hotarulu tîrgoloii a Peştérii, ca de va hi pré hotarolu tîrgoloi să-i lase în pace, să-ş ţie moara Bratăş co Andrea, iar de va hi pré hotarolu Peştérii, iar Dănilă să lé întorcă ce au cheltoitu pré moară şi pré iazu.

Deci, noi amu mărsu de amu socotitu co tîrgoveţii din Orhei şi alţ omini buni. Deci hotarolu Péşterii totu au fostu al Orheiuloii a tîrgoloii. Deci Andrea şi co Bratăş, ei au compăratu acelu iazu şi co moară de la Luca, feciorolu popéi loi Ionu din tîrgu din Orhei, şi au datu cindzéci de tale<r>[1]i şi 2 iapé şi 3 vaci şi o copă de argi<ntu...>[2] ca 6 taleri, 5 coţi de ...[2]. Deci au fost cădzut acelu omu, anomé Luca, datoru unoii torcu. Deci noi amu întrébatu de omini buni şi bătrîni. Deci s-au strînsu şi tîrgolu şi co popa celu domnescu, co şoltozu, co pîrgari, de au mărtorositu toţi comu au compăratu Andrea şi co Bratăş de la Luca şi au datu cîto-ii mai sosu scrisu. Iar de rîndolu hotaroloi, elu tutu s-au ţînutu un hotar, căci totu au fost domnesco.

Deci noi, deca amu vădzutu atîţi omini mărtorosindu şi tîrgolu şi popi, no<i>[1] în<că>[1] i-amu făcotu aiastă mărtorie de la noi că-i esté loii diraptă compărătoră de la acelu omu, anomé Loca, feciorolu popei.

Deci măria ta, milostivé domné, vei face com va hi voia mărie ta. De aiasta <s>[1] criem şi mărtorosimu.

Pis u Orheii, aprilie 16.

† Mai micu robu a mărie dumitale.

Az Ionaşco Jora dvornic <m.p.>.

Arh. St. Iaşi, CCLXI/11.

Orig., hîrtie (30,5×20), două peceţi aplicate, din care una a tîrgului, cu legenda печать тръгъ Ѳрхїю[3].

Datat după doc. din 1628 aprilie 28, prin care domnul hotărăşte în această pricină (nr. 353).

[1] Omis.
[2] Loc rupt.
[3] Lectură nesigură.

www.dacoromanica.ro

1628 (7136) aprilie 17, Iași.

Miron Barnovschi voievod întărește lui Nicolachi fost stolnic jumătate din satul Grigorești.

Ꙗw Мирон Барновскїи Могила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Молдавскои. Ѡже прїидошѣ прѣд нами и прѣд вѣсѣми молдавскими болѣри великими и малими Настасїѧ Хорилоаѧ и сестра ея Ꙗ҆ѳфана Тодерѣса, дѣцїери Марко Пръвѹл бив питар, внѹце Нѣгѹл, по ихъ доброи воли, некым непонѹжденi ани принесловане, и продали свое права ѡтнинѹ и дѣднинѹ, половина село Григорецїи, что тепер именѹет <се> Бѹлъецїи ѹ волост Крълигътѹрн на потоце Бахлюю. Та продали болѣринѹ нашемѹ, Николаки бив столник и кнѣгини его, Мърие, за двадесѧт и два ѹгорскїи жолтїи и два крави съ телн, что того половина село Григорецїи что именѹет <се> Бѹлъецїи бил има права ѡтнина и дѣднина, зостала ѡт ѡтца ихъ Марко Пръвѹл питарїю ѡт ѹрик ѡт Стараго Стефана воєвода. И тои ѹрик ецїеже дал въ рѹкахъ болѣринѹ нашемѹ, Некѹлаки столник. И заплатил неплъна тихъ вишепрѣдречени пинѣзи, ҃кѣ ѹгорски жолтихъ, и ҃к крави съ телн.

Ино ми видѣвши доброволною токмеж и полною платѹ, а ми такождере и ѡт нас дали и потвръдили есми болѣринѹ нашемѹ вишеписанномѹ, Некулаки столник, на тое половина село Григорецїи, что именѹет <се> Бѹлъецїи на Бахлюю, како да ест емѹ и ѡт нас ѹрик и ѡтнинѹ съ вес доходом, непорѹшенно николиже на векн вечнїи. И ни да не ѹмишлет се прѣд сим листом нашем.

Ѹ Іас, в лето ҂ѕр҃лѕ априлїе ѕ҃ї.

Сам господинъ рече.

Дѹмитрашко Ꙗ҆ѳфан вел логофет ѹчил.

Дѹмитрашко <писал>.

Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor moldoveni, mari şi mici, Nastasia Horiloaia şi sora ei Ştefana Todereasa, fiicele lui Marco Pîrvul fost pitar, nepoatele lui Neagul, de bunăvoia lor, nesilite de nimeni nici asuprite, şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină jumătate din satul Grigoreştii, care acum se cheamă Bulăeştii, în ţinutul Cîrligăturii, pe pîrîul Bahlui. Aceasta au vîndut-o boierului nostru, Nicolachi fost stolnic, şi cneaghinei lui, Mărie, pentru douăzeci şi doi de galbeni ungureşti şi două vaci cu viţei, căci acea jumătate a satului Grigoreştii, care se numeşte acum Bulăeştii, a fost ocina şi dedina lor dreaptă rămasă de la părintele lor, Marco Pîrvul pitar, din uric de la bătrînul Ştefan voievod. Şi acel uric l-a dat

www.dacoromanica.ro

în mîna boierului nostru, Neculachi stolnic. Şi a plătit deplin acei 22 de galbeni ungureşti mai sus-spuşi şi 2 vaci cu viţei.

Noi deci, văzînd tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, noi de asemenea şi de la noi am dat şi am întărit boierului nostru mai sus-scris, Necolachi stolnic, acea jumătate de sat Grigoreştii, care acum se cheamă Bulăeştii, pe Bahlui, ca să-i fie şi de la noi uric şi ocină cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7136 <1628> aprilie 17.

Însuşi domnul a spus.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat.

Dumitraşco <a scris>.

Muzeul de istorie din Ploieşti, ms 6423 doc. 8, p. 8—9.
Copie cu o trad. din prima jumătate a sec. al XIX-lea.

346

1628 (7136) aprilie 18, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Sofron stolnicel şi soţiei lui, Ileana, părţi de ocină din satul Turbăteşti, pentru care pierduseră dresele din cauza tătarilor.

† Ѡ Мирон Бърновскїи Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Сѫже прїидошѣ прѣд господствѣ ми и прѣд късѣми болѣри господствѣ ми слѹга нашь, Софрон столничел, съ жина его Илѣна, дочка Павел, внѹка Зане, и съ велика свидѣтелство людї добрих и старих wткрѣстъ его межїши и жалували сѣ съ великое жалов ажє нарѣдєнїе за дѣднинѹ что имали на єдна част за wтнинѹ wт село Тѹрбѣтєци wт четвртаа част петаа част и за викѹпленїе что имал тиже wт Ѡнашко Рафею, сынъ Зане, wт четвртаа част того село пакиже петаа част и дрѹгаа част wт четвртаа част что сѣ извереат част Марїи, внѹци къ Зане, что сѣ раздѣлѣет на пет частї третаа част тих нарѣдєнїа его изгнели за тътари.

Иноже господство ми и съ късѣм съвѣтом господствѣ ми ико видѣхом их велик<ою>[1] жалов и толика свидѣтелство людї добрих и старих wкрѣстъ им межиши, а ми их вер<ов>[2]ахом и пакиже дадохом и потвръдихом им тих вишеписанних части за wтнинѹ ико да сѹт и wт господствѣ ми слѹзи нашь, Софрон

[1] Loc rupt.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

столничел>, и жини его, Илѣни, правїи wтнинѫ и дѣднинѫ и вникѫпленїе и ѯрик им съ въсем доходом. И ин да сѣ не ѯмишает.

Пис ѯ Іас, в лѣт ×ѯр҃лѯ априлїе ѝї.

Господинъ казал.

Дѯмитрашко Цїефан вел логофет ѯчил <m. p.>.

Боръленѯл <писал>.

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea domniei mele şi înaintea tuturor boierilor domniei mele sluga noastră, Sofron stolnicel, cu femeia lui, Ileana, fiica lui Pavel, nepoata lui Zane, şi cu mare mărturie, oameni buni şi bătrîni, megieşi din jur, şi s-au jeluit cu mare plîngere că diresele de moştenire ce au avut pe o parte de ocină din satul Turbăteşti, a cincea parte din a patra parte, şi de cumpărătură ce a avut de la Ionaşco Rafeiu, fiul lui Zane, iarăşi a cincea parte din a patra parte din acest sat, şi altă parte, a treia parte din a patra parte, ce se va alege partea Mariei, nepoată dinspre Zane, ce se împarte în cinci părţi, acele direse le-au pierdut din cauza tătarilor.

Deci domnia mea şi cu tot sfatul domniei mele cum am văzut marea plîngere şi atîta mărturie, oameni buni şi bătrîni, megieşi dimprejur, şi noi i-am crezut şi iarăşi am dat şi le-am întărit aceste mai susscrise părţi de ocină, ca să fie şi de la domnia mea slugii noastre, Sofron stolnicel, şi femeii lui, Ileana, dreaptă ocină şi dedină şi cumpărătură şi uric lor, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

S-a scris la Iaşi, în anul 7136<1628> aprilie 18.

Domnul a zis.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

Borăleanul <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCLXXXVII/31.

Orig., hîrtie (30,5×19,5), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad.; altă trad. din 1818, ibidem, CCCXXXIX p. 369; trad. la Arh. St. Buc., ms 541 f. 6 v.-7.

EDIŢII. Slav şi trad. „Teodor Codrescu", II, p. 53—54.

347

1628 (7136) aprilie 19, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod hotărăşte ca m-rea Bistriţa şi nu m-rea Secul să stăpînească satele Tîmpeşti şi Ardăneşti.

† Ѡ҃ Мирон Барновскїе Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Молдавскои. Ѻдже прїндошѣ прѣд господства мн и прѣд въсѣмы нашѣмн мол-

www.dacoromanica.ro

дѣвскими болѣри великими и малеми молебник наш єгѹмен и вес сѣбор wт свѣтаа монастир називаемаго Бистрица, єдеже ест Храм ѕспенїѣ прѣсвѣтѣи, чистѣи и прѣблагословенеи наше владичице, богородице, приснодѣвѣи Маріѣ, и тегали сѣ за лицѣ прѣд господства ми и прѣд вѣсего нашего свѣта съ єгѹмен и съ вес сѣбор wт свѣтаа монастир глаголема Сѣкѹл, идеже ест Храм ѕсекновенїѣ чѣстнїи глави Ишана Предтечѣ, радї дѣ селовѣ, на имѣ Тѣмпеци что ѕ волост Немецкомѣ и село Ѩрдънецїи что ѕ волост Сѹчавском, на Сирѣтѣ, рѣкъщи молебници наше калѹгери еже бѣше свѣтѣи монастир вишепрѣдречена, Бистрица, права данїѣ и миловаиїѣ и поклоненїѣ wт архїепископа и митрополита Гєѡргїѣ, за его доброю волѣ и по мисло wт своѣ сръдце. И ѕказовали молебници наше, калѹгери wт свѣтаа монастир Бистрицъ, един ѕрик wт Стараго Стефан воевод на тѣѯ селовѣ, како бѣше права данїѣ и миловаиїѣ и поклоненїѣ свѣтѣи монастир Бистрица за его дѹше.

Ѩ когда бѣше въ дьни Костантин воевода, въстал сѣ Нистор Ѹрѣкїѣ бив вел дворник и възѣл тѣѯ селовѣ вишеписаннїи и спретал людї въ тѣѯ селовѣ. И когда възѣл селовѣ, а wн рече шкоже спрѣчет людї и сътворит селовѣ съ людї, пакиже дадет тѣѯ селовѣ до свѣтѣи монастир вишепрѣдречена Бистрица шко да бѣдет какоже били наипрѣжде, почто бѣше и wн титор до тал свѣтаа монастир Бистрица. Ѩ въ томже Ѹрекїѣ бив дворник wн не дал тѣѯ селовѣ до свѣтѣи монастир Бистрица, шкоже wбещал сѣ наипрѣжде, нъ дал и поклонил тѣѯ селовѣ до свое монастир глаголема Сѣкѹл.

Въ томже господство ми и съ вес свѣт господства ми и съ архїепископа Ѩнастасїѣ и митрополит Сѹчавском и съ иними епископи, ведѣщие тот ѕрик еже оукаѕовали прѣд нами молебници наше, калѹгери wт свѣтаа монастир Бистрица, како бѣше свѣтѣи монастир права данїѣ и миловаиїѣ, а господство ми и съ вес съвѣт наш съдиѯом иѯ по законѣ земском. Ѩ дрѹг ѕрик что ѕказовали калѹгери wт Сѣкѹл wбрѣтал сѣ неправеден. Тѣм радї зостали молебници наше, калѹгери wт Бистрицѣ, на калѹгери wт Сѣкѹл, wт прѣд господства ми и wт прѣд нашего свѣта.

Тѣл радї шко да бѣдет село Тѣмпеци и село Ѩрдънеци права wтнина и дѣд<ни>на свѣтѣи монастир Бистрицѣ, непоколебима николиже на вѣки вѣчнїи. Ѩ калѹгери wт Сѣкѹл да не имает ни една трѣбѹ до тѣѯ селове, тъкмо да имает им братит молебници наше wт Бистрицѣ радї...[1] став что кїелтовали и сътворили, что знают людї добри съ своими дѹшами. Инако да не бъдет прѣд сим листом нашим.

Оу Іас, в лѣт ×ѕр҃ѳѕ априлїе ѳї҃.

† Сам господинъ велѣл.

Дѹмитрашко Щефан вел лѹгофет ѕчил <m. p.>.

† Мънѯѣ <писал>.

〈Pe verso, scris de Mînjea diac:〉 † Тоадер wтецъ мон. † Ишнашко и митре моѣ Маріѣ.

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

† Io Miron Barnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea domniei mele şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, rugătorul nostru egumen şi întreg soborul de la sfînta mănăstire numită Bistriţa, unde este hramul adormirea preasfintei, curatei şi preabinecuvîntatei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu <şi> pururea fecioară Maria, şi s-au pîrît de faţă înaintea domniei mele şi înaintea întregului nostru sfat cu egumenul şi cu tot soborul de la sfînta mănăstire numită Săcul, unde este hramul tăierea cinstitului cap al lui Ioan Înaintemergătorul, pentru două sate, anume Tîmpeşti, ce este în ţinutul Neamţului, şi satul Ardăneştii, ce este în ţinutul Sucevii pe Siret, zicînd rugătorii noştri călugări că au fost ale sfintei mănăstiri mai sus-zise, Bistriţa, dreaptă danie şi miluire şi închinare de la arhiepiscopul şi mitropolitul Gheorghie, de a lui bunăvoie şi după gîndul din inima sa. Şi au arătat rugătorii noştri, călugării de la sfînta mănăstire Bistriţa, un uric de la Ştefan voievod cel Bătrîn pe aceste sate că au fost dreaptă danie şi miluire şi închinare sfintei mănăstiri Bistriţa, pentru sufletul său.

Iar cînd a fost în zilele lui Costantin voievod, s-a ridicat Nistor Urechie fost mare vornic şi a luat aceste sate mai sus-scrise şi a adunat oameni în aceste sate. Şi cînd a luat satele, el a spus că adună oameni şi face sate cu oameni şi iarăşi va da aceste sate la sfînta mănăstire mai sus-zisă, Bistriţa, ca să fie cum au fost mai înainte, pentru că era şi el ctitor la această sfîntă mănăstire Bistriţa. Iar după aceasta, Urechie fost vornic n-a dat aceste sate la sfînta mănăstire Bistriţa, cum făgăduise mainainte, ci a dat şi a închinat aceste sate la sfînta lui mănăstire, numită Săcul.

Întru aceasta, domnia mea şi cu tot sfatul domniei mele şi cu Anastasie arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi cu alţi episcopi văzînd acest uric, ce l-au arătat înaintea noastră rugătorii noştri, călugării de la sfînta mănăstire Bistriţa, că au fost ale sfintei mănăstiri dreaptă danie şi miluire, domnia mea şi cu tot sfatul nostru i-am judecat după legea ţării. Iar alt uric, ce au arătat călugării de la Săcul, s-a aflat nedrept. De aceea, au rămas rugătorii noştri, călugării de la Bistriţa, pe călugării de la Săcul dinaintea domniei mele şi dinaintea sfatului nostru.

De aceea să fie satul Tîmpeşti şi satul Ardăneşti dreaptă ocină şi dedină sfintei mănăstiri Bistriţa, neclintit niciodată în vecii vecilor. Iar călugării de la Săcul să nu aibă nici o treabă la aceste sate, numai să aibă a le întoarce rugătorii noştri de la Bistriţa, pentru ...[1] heleşteu,

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

ce au cheltuit şi au făcut, ce ştiu oameni buni, cu sufletele lor. Altfel să nu fie înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7136 ‹1628› aprilie 19.

† Însuşi domnul a poruncit.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat ‹m.p.›.

Mînjea ‹a scris›.

‹Pe verso, scris de Mînjea diac :› † Toader, tatăl meu. † Ionaşco şi mama mea, Maria.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XXIII/10.
Orig., hîrtie (42×28), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1785.

348

1628 (7136) aprilie 20.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gheorghie Roşca vistiernic ocină în satul Stănigeni şi vii la Cotnari.

‹† Ми›лостїю божїю мы, Ию Мирон Барновскїи Могила воевода, господаръ земли Молдавскои. Знаменито чиним сим листом ‹нашим всѣм к›то на нем възрит или чточи его оуслишит ѡже прїинде прѣд намы и прѣд ѳсими нашеми молдавскими болѣри великими и малеми... Стѧнъцѣн‹ѳл...› Мъриковца... на и тиже Илѣна и сестра ея Ѳдокїѧ и брат нѫ Миѫил, сынове Късїан, и тиже Мърика, ‹д›ъщи Лѳки, и т‹иже...› ща... по нѫ добра волѣ, неким непонѳжденi дне присловани, и продали своѭ права ѡтнинѳ и викѳпленїе ѡт ѳр‹ик...› и а ѡтцн нѫ Късїан и Ию и Лѳка и ин Ию ѡт свѣтопочившаго ѳика господства мы, Єремїѧ Могила воевода, два част за ѡтнинѳ ѡт село Стѧницѣни, что тиѫ ‹части были им к›ѳпежно ѡт Мъриковца, дочка Пътрашко пъркълаб. Тоа ини продали нашемѳ вѣрномѳ и почтенномѳ болѣрин, Гиѡргїе Рошки вистврник, радї седимдесѧт ‹талер сребниѫ. И› въстал сѣ вишеписанномѳ Гѣѡргїе Рошка вистврник и заплатил исплъна тиѫ вишеписанниѫ пинѣзи, седимдесѧт талер сребниѫ, въ рѳк ‹...Ѳ›тѧницѣ‹нѳл› и сыновем его, Ѳмин‹ѡ›н и Ѳдокїѧ и Мъриковца.

И ѡт том тиже прїинде прѣд намы Ианашко Ботѳѧтѳл арман ѡт Роман, ‹сынъ› Ирмѣчен и продал два фалче за виноградї ‹и три› фъртаѥ пакиже за виноградї что ест въ...[1] белика, что сѣ ѕвѣет Рѳжѣ Белика. Тоа ѡн продал за ‹его добра› волѣ болѣрѳ нашемѳ вишеписанно, Гѣѡргїе Рошка вист‹ѣрник›, радї ‹...с›то талер битиѫ. И въстал сѣ болѣрен наш вишеписанно, Г‹ѣѡрг›їе Рошки вистврник, и заплатил исплъна тиѫ вишеписаниѫ пи‹нѣзи...с›та ‹т›але‹р› битиѫ въ рѳк Ианашко Ботѳѧтѳл арман.

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Тѣм ради тѣХ <двѣ час>ти за wтнинѫ wт село Стънищѣни и тѣХ два фалчи за <вино>гр<ад> и три фъртаѥ за виноград шко да бъдет емѫ и wт нас ѱрик и wтнинѫ съ въсѣм доХодом, е<мѫ и дѣ>тим его и wноча<ом и> прѣноча<том и> п<рѣцѭрѣ>том и въсемѫ родѫ его, кто сѧ им изберет наиврижнїи, непорѫшенно николиже на вѣки.

Я Хотар тѣм прѣдреченїим двѣ част <wт> <С>тънищѣни да ест wт въсего Хотарѫ на двѣ частї а wт нишиХ сторони по старомѫ Хотар, по кѫда из вѣка wжинали.

Я на то ест вѣра нашего господства вишеписан<наго мы, Iw> Мирон Брънковскїе Могила воевода, и вѣра бояр нашиХ: вѣра пана Ишнашко Гынгѣ великаго дворника долнѣи земли, вѣра пана Гаврилаш великаго двор<ника вишнѣи земл>и, вѣра пана Гєѡргїе Жора пъркълаба Хотинскаго, вѣра пана Гиѡргие пръкълаб НѣмецкиХ, вѣра пана Блѣндѣ пръкълаба Романскїи, <... Хетман> и пръкалаб Сѫчавскїи, вѣра пана Костин постелника, вѣра пана Сакин спътарѣ, вѣра пана Лѧпѫл <вис>тѣрника, вѣра пана <Кост>антин <Катакозино чашника>, вѣра пана Миҳаил Фѫртѫна колиса и вѣра въсѣХ бояр нашиХ <мо>лда<вскиХ, велик>ими и малиХ <..... wт дѣ>тиХ нашиХ <или wт> нашего рода, или пак бѣд кого Господъ Богъ изберет господарем бити нашен земли, Молдавстѣи, тот <бы> не по<рѫшил на>шего даниѥ... анѫ да нѫ ѫкрѣпи, почто ест емѫ прави wтнинѫ и викѫпленїе.

Я нан болшен крѣпост и потвръжденїе въсѣм вишеписанном, велѣли есми <н>ашемѫ вѣрномѫ <болѣрин, пан> Дѫмитрашко Щефан великомѫ логофетѫ, писати и наш печат завезати к семѫ истинномѫ листѫ нашемѫ.

Писал Ишнашко <Мънжѣ> в лѣто ҂зрлѕ мѣсеца априлїе к҃.

Iw Мирон Брънковски воевода <m. p.>.

<Pe verso contemporan:> Сън ѱрик Гиѡргїе Рошка внстѣрника на два части за wтнинѫ wт село Стънищѣни и на единїи виноградѫ wт Котнарю.

† Din mila lui Dumnezeu noi, Io Miron Barnovschi Moghila voievod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a <noastră tuturor> celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, ... Stănigeanul... <Simion şi Odochiia şi> Măricuţa... şi de asemenea Ileana şi sora ei Odochiia şi fratele lor Mihail, fiii lui Văsian, şi de asemenea Mărica, fiica lui Luca, şi de asemenea... de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, şi au vîndut ocina şi cumpărătura lor dreaptă, din uricul <pe care l-au avut> părinţii lor, Văsian şi Ion şi Luca şi alt Ion, de la sfîntrăposatul unchi al domniei mele, Eremia Moghila voievod, două părţi de ocină din satul Stănigeni, care <părţi

www.dacoromanica.ro

le-au fost lor> cumpărătură de la Măricuța, fiica lui Pătrașco pîrcălab. Acestea le-au vîndut ei credinciosului și cinstitului nostru boier, Gheorghie Roșca vistiernic, pentru șaptezeci <de taleri de argint. Și> s-a ridicat mai sus-scrisul Gheorghie Roșca vistiernic și a plătit deplin acești bani mai sus-scrișI, șaptezeci de taleri de argint, în mîna lui... Stănigeanul și a fiilor lui, Simion și Odochiia și Măricuța.

Și întru aceasta de asemenea a venit înaintea noastră Ionașco Botezatul armean de la Roman, <fiul> Armecei, și a vîndut două fălci de vie <și trei> fîrtae iarăși de vie, care este...[1] cea mare, care se numește Rujea-Mare. Acestea le-a vîndut de bunăvoia lui boierului nostru mai sus-scris, Gheorghie Roșca vistiernic, pentru ... sute de taleri bătuți. Și s-a ridicat boierul nostru mai sus-scris, Gheorghie Roșca vistiernic, și a plătit deplin acești bani mai sus-scrișI... sute de taleri bătuți în mîna lui Ionașco Botezatul armean.

Pentru aceasta, aceste <două părți> de ocină din satul Stănigeni și aceste două fălci de vie și trei fîrtae de vie să-i fie lui și de la noi uric și ocină cu tot venitul, lui <și> copiilor lui și nepoților <și> strănepoților și răstrănepoților și întregului neam, care i se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestor mai înainte spuse două părți <din> Stănigeni să fie din tot hotarul pe două părți, iar din celelalte părți pe hotarul cel vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre mai sus-scrise, <noi Io> Miron Bărnovschie Moghila voievod și credința boierilor noștri, credința panului Ionașco Ghianghea mare vornic de țara de jos, credința panului Gavrilaș mare vornic <de țara de sus>, credința panului Gheorghie Jora pîrcălab de Hotin, credința panului Gheorghie pîrcălab de Neamț, credința panului Blendea pîrcălab de Roman, <credința panului Nicoară hatman> și pîrcălab de Suceava, credința panului Costin postelnic, credința panului Savin spătar, credința panului Lupul vistiernic, credința panului Costantin <Cantacuzino ceașnic>, credința panului Mihail Furtuna comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, <mari> și mici... dintre copii noștri <sau din> neamul nostru sau iarăși pe oricine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu clintească dania noastră... ci să-i întărească, pentru că îi este lui dreaptă ocină și cumpărătură.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus-scrise, am poruncit credinciosului nostru <boier, pan> Dumitrașco Ștefan

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

mare logofăt, să scrie şi să atîrne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Ionaşco ‹Mînjea› în anul 7136 ‹1628› luna aprilie 20. Io Miron Bărnovschi voievod ‹m.p.›.

‹Pe verso, contemporan:› † Acesta este uricul lui Gheorghie Roşca vistiernic pentru două părţi de ocină din satul Stănigeni şi pentru nişte vii de la Cotnar.

Bibl. Acad., LXXVI/124.
Orig., perg. (45×50), foarte rupt şi şters, pecete atîrnată, căzută.

349

1628 (7136) aprilie 25, Iaşi.

Iachim Bandur vinde lui Gorgan fost pîrcălab jumătate din satul Cobălia.

Adecă eu, Iachim Bandur, scriu şi mărturisăscu cu cestu zapis al mieu cum am vîndut giumătate de sat de Cobălie, de nime nevoit nici asuprit, lui Gorgan ce au fostu pîrcălab dreptu trei sute de taleri, bani buni. Am vîndut acea parté de ocină giumătate de sat din Cobălia, partea din gios. Şi asta tocmală am făcut denaintea lui Bădaşco pîrcalabul şi denaintea Nechitei diiacul din Spinoasa şi denaintea lui Ionaşco Bandur şi denaintea lui Vasilie Corpaci şi denaintea lui Toader Beldiman şi denaintea lui Vasilie Japcăi şi denainte lui Văsiian chihae din Verbuşcani şi denaintea lui Gavrilaş Căpotici şi denaintea lui Dumitraşco Fulger diiac şi denaintea a mulţi oameni buni şi bătrîni şi tineri.

Deci noi, văzîndu de bunăvoe lor tocmală şi deplin plată, pre mai mare credinţa ne-am pus şi peceţile ca să aibă a-ş face şi ispisoc domnescu pre acestu zapis al nostru.

Şi acestu zapis s-au făcut în tîrg în Iaşi, în casa lui Ştefan meserciul, şi eu Vrîncean diiac am scris, da se znaet.

Pis u Ias, v leat 7136 ‹1628› aprilie 25.

Az Toader Beldiman iscal.

Az Badaşco parcalab iscal.

Az Nechita iscal.

Az Dumitraşco Fulger iscal.

Az Gavrilaşco Căpotici iscal.

După Ghibănescu, *Surete*, IX, p. 108—109. (Original).

www.dacoromanica.ro

1628 (7136) aprilie 26, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte popii Avram părţi de ocină în Piticeni din ţinutul Roman, cumpărate de la Boghiţa şi Nicoară Buhlea.

† Ѡ Мирон Брънковскїе Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Мѡ<л>давскои. Сѫж пръінде прѣд нами и прѣд нашими болѣри поп Ѥврам wт Питичѣни съ єдин запис wт Іѡнашко[1] wт там и wт Савин и wт Петрѣ и Тома тиже, писмаце къ тот запис како пръінде прѣд ним Богница, дочка Тоадер, внѫк Кръсти, по ѥи доброю волю, никим непонѫждєнъ ани присиловання, и продал ѥи правою wтнинѫ и дѣдинѫ что сѣ изберет част ѥи wт село Питичѣни что ѕ волшст Романскои. Тоа продал поп Ѥврам, радї двандесѣт талер сребинѫ.

И ѕ том тиже паки пръінде прѣд нами Никоарь Бѫлѣ, зѣт поп Дан wт Питичѣни, по ѥго доброю волю, никим непонѫждєн ани присилован, и продал своа правда wтнинѫ wт наредєнїе за викѫпленїе что имал тест ѥго, поп Дан, wт Сава wт Бѫдещи, wт волшст Немецкиѫ пак wт село Питичѣни. Тда продал поп Ѥврам wт Питичѣни, радї . . . . . [2] злат и къстало сѣ поп Ѥврам и заплатил им късе неплъною къ рѫк тим вишєписани людї.

Тѫм радї и господство ми, шко вндѣше им доброволною токмеж и плат за непълною и wт нас ѥщеже да ѥст молѥбник наш, поп Ѥврам, тѣѫ част за wтнинѫ wт село Питичѣни прави wтнини и викѫпленїе съ късем доѫодом, непрѫшенно николиже на вѣки. И ни да сѣ не оумишлет прѣд сим листом нашим.

Ѫ Іас, лѣт ×ѕрлѕ априлїе кѕ.

† Сам господинъ вилѣл.

† Дѫмитрашко Щєфан вел логофет ѕчил <m. p.>.

† Клєрїе <писал>.

† Io Miron Bărnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri popa Avram din Piticeni cu un zapis de la Ionaşco[1] de acolo şi de la Savin şi de la Petrea şi Toma de asemeni, scriind în acel zapis că a venit înaintea lor Boghiţa, fiica lui Toader, nepoata lui Cîrstea, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni nici asuprită, şi a vîndut dreapta ei ocină şi dedină, ce se va alege partea ei din satul Piticeni, care este în ţinutul Romanului. Aceasta a vîndut-o popii Avram pentru doisprezece taleri de argint.

[1] Cuvînt retuşat.
[2] Text răzuit, peste care s-a scris сто и четыредесѣт.

www.dacoromanica.ro

Şi întru aceea, de asemenea a venit înaintea noastră Nicoară Buhlea, ginerele popii Dan din Piticeni, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni nici asuprit, şi a vîndut dreapta lui ocină din diresul de cumpărătură, pe care l-a avut socrul lui, popa Dan, tot din satul Piticeni, de la Sava din Budeşti din ţinutul Neamţului. Aceasta a vîndut-o popii Avram din Piticeni pentru ....[1] de galbeni. Şi s-a sculat popa Avram şi a plătit tot deplin în mîna acestor oameni mai sus-scrişi.

De aceea şi domnia mea, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plată deplină, şi de la noi încă ‹am dat› să fie rugătorului nostru, popa Avram, această parte de ocină din satul Piticeni ocină dreaptă şi cumpărătură cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7136 ‹1628› aprilie 26.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat ‹m.p.›.

† Vlasie ‹a scris›.

Biblioteca Centrală de Stat, XX/28.

Orig., hîrtie (31,5×20), pecete aplicată, stricată.

O copie din sec. XVIII, Arh. St. Iaşi, CCCXCVII/10 şi o trad. din 1817, ibidem, CCCXCVII/3.

EDIŢII. Slav şi trad. Codrescu, *Uricarul*, XVIII, p. 394—397.

351

‹Înainte de 1628 aprilie 28›.

Stanca, soţia lui Murgoci fost vornic, dăruieşte nepotului ei Ifrim ocină la Zmeiani din ţinutul Tutova.

† Eu Stanca, giupîneasa lui Murgoci ce-au fost dvornic, scriu şi mărturisescu cu cestu zapis al meu de bunăvoia a mea, de nime silită nici înpresurată, ce de bunăvoia mea am dat şi am dăruit pre nepotu-meu pre Ifrim şi pre hiiul său Neculaiu cu a mea direaptă parte de ocină şi moşie din ...[2], din Zmiiani cu tot venitul pentru sufletul meu şi a părinţilor mei, pentru căci eu n-am alţi feciori, să hie lui dereaptă dare şi moşie cu tot venitul.

[1] Text răzuit, peste care s-a scris: o sută şi patruzeci.

[2] Text răzuit, peste care s-a scris ulterior: Bălăceni; de altfel cuvîntul nu apare în întărirea domnească din 1628 aprilie 28.

www.dacoromanica.ro

Dre<p>[1]t aceia nime să nu aibă nice o treabă a să mesteca nice dărăoră în veci. Iar cine va a<... str>[2]ica a mea tocmală <şi>[2] dare ce am dat eu nepotului Ifrim să hie treclet şi anaftema. De iasta scriu şi mărtu<ri>[1]sescu dinnaintea surori-sa Aniţa şi popa Ion de Zmeiani şi popa Gavril de Tîrdzii şi Drăgan de Zmeiani şi Rugină diiacul şi Lazar Gătin şi Gligorie nepotu-său şi Ionaşco Lazea şi Dumitraşco Teleagă şi Tiştiban şi nepotă-sa Angheniia şi mulţi omeni buni pînă-ş va <fa>[1]ce şi zapis domnescu. Şi ne-am pus şi peceţile.

Az Stanca iscal.

Arh. St. Iaşi, CLXXIX/30.
Orig., hîrtie (31×22), patru peceţi aplicate.
Scrisul a fost întărît ulterior de o mînă nedibace.
Datat după întărirea domnească din 1628 aprilie 28.

EDIŢII. Ghibănescu, *Surete*, XXI, p. 28; „Teodor Codrescu", II, p. 82.

352

1628 (7136) aprilie 28, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ifrim stolnicel ocină la Zmeiani în ţinutul Tutova, dăruită de Stanca, soţia lui Murgoci fost vornic, iar lui Efrim şi fraţilor lui nişte locuri de casă toţ acolo, cumpărate.

† Ѡ Мирон Барновски Ѡвгила воєвода, божїю мілостїю господарь землн Ѡвладскон. Ѻже прїнде прѣд нами и прѣд нашими болѣрн слѹги нашемѹ, Ефрим столничел ѡт село Зміїани, и сынъ его, Никѹлаю, и принесла прѣд господства ми єдни запис за свѣдителство ѡт прѣд попа Ѡвн ѡт Змеіани и поп Гаврнл ѡт Търгїи и Дръган ѡт Змїіани и ѡт прѣд Рѹгинъ дїак и Лазор Гътни и Глнгорїе и Іѡнашко Лазѧ и Дѹмитрашко Телѣгъ и Тиштибан и Янница и Янгелина, сицн писмаще къ тот запис како прїнде прѣд нами Ѻтанка, кнѣгинѣ Мѹргоч ворник бившїи, нѣкнм непонѹждена ани присилована, нъ по своєи доброволное и дал ѡна и помиловал съ єдна част за ѡтнинѹ ѡт село Зміїани иже ѹ колост Тѹтовскон, елико сѣ избѣрнт част ен. Тал ѡна дала внѹк си Ефрим и сынъ его, Никѹлаю, къ задѹше его и къ ѡставленїе грѣхов ен и родителем своимѹ и да бъдет ен <пом>а<нъ>[2].

[1] Omis.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Тѣм мн, шко ѵндѣхом ен доброволное даніѣ, господство мн вѣровахом и ѡт нас ѣщеже даддохом и ѵкрѣпихом слѹгѣ наш, Ефрим столничл, и сынъ его Никѹлаю, на та част за ѡтниѭ ѡт село Змїѧни како да бѫдет им права ѡтниѭ и даніѣ и ѵрнк и потвръжденїѣ съ въсѣм доходом, непорѹшенѫ николиже на вѣкн.

И тиже дали и потвръднли семи слѹнам нашим, Ефрим, и братїѣ его, Ялбѹл столничл и Дръган армъшл на два мѣсто за домове ѡт того село Змїѧни ѡт половина село нижна что кѹпнл им . . . . . [1] нѫ поп Дѹмитрѫ и брат его, Молодец, ѡт Варвара, дочка Телѣ столника, радї дѣсѧтдесѧт злати тътарскѫ. Того радї како да бѫдет им тѣѫ два мѣсто за домове ѡт село Змїѧни права ѡтниѭ и даднниѭ и ѵрнк и никѹпленїѣ и потвръжденїѣ съ въсѣм приходом, непорѹшено никѹлиже на вѣкн. И ни да се не ѹмишлют.

† Пнс ѕ Іас, хѵрѫ априлїѣ кн дьнн.

† Господнн сам казал.

† Дѹмитрашко Щефан вел лѵгофет ѵчнл <m. p.>.

† Сава <пнсал>.

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră, Efrim stolnicel din satul Zmiani, şi fiul lui, Niculaiu, şi au adus înaintea domniei mele un zapis de mărturie <făcut> dinaintea popii Ion din Zmeiani şi a popii Gavril din Tîrzii şi Drăgan din Zmiani şi dinaintea lui Rugină diac şi Lazor Gătin şi Gligorie şi Ionaşco Lazea şi Dumitraşco Teleagă şi Tiştiban şi Aniţa şi Anghelina, aşa scriind în acel zapis că a venit înaintea lor Stanca, cneaghina lui Murgoci fost vornic, nesilită de nimeni nici asuprită, ci de bunăvoia sa, şi a dat ea şi a miluit cu o parte de ocină din satul Zmiani, care este în ţinutul Tutovii, cît se va alege partea ei. Aceea a dat-o ea nepotului său Efrim şi fiului lui, Niculaiu, întru pomenirea ei şi iertarea păcatelor ei şi ale părinţilor săi şi să-i fie <pomană>.[2]

De aceea noi, dacă am văzut dania ei de bunăvoie, domnia mea am crezut şi de la noi încă am dat şi am întărit slugii noastre, Efrim stolnicel, şi fiului lui, Niculaiu, această parte de ocină din satul Zmiani, să le fie dreaptă ocină şi danie şi uric şi întărire cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.

Şi de asemenea am dat şi am întărit slugilor noastre, Efrim, şi fraţilor lui, Albul stolnicel şi Drăgan armăşel, două locuri de casă din acest sat Zmiani, din jumătatea de jos a satului, ce le-au cumpărat. . .[1] lor popa

[1] Loc alb.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Dumitru şi fratele lui, Molodeţ, de la Varvara, fiica lui Telea stolnic, pentru nouăzeci de zloţi tătăreşti.

De aceea, să le fie aceste locuri de casă din satul Zmiani, dreaptă ocină şi dedină şi uric şi cumpărătură şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece.

S-a scris la Iaşi, 7136 <1628> aprilie 28 zile.

† Domnul însuşi a spus.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Sava <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CLXXIX/6.
Orig., hîrtie (31,5×20,5), pecete aplicată, căzută.
Trad. la Bibl. Acad., CCVIII/7 şi CCVIII/10 (aceasta cu văleatul greşit: 7137).

EDIŢII. Slav şi trad. Ghibănescu, *Surete*, XXI, p. 28—30. Trad. Antonovici, *Doc. birlădene*, III, p. 52—53.

353

1628 (7136) aprilie 28, Iaşi.

Miron Barnovschi Moghila voievod porunceşte lui Dănilă deregătorul din Peştere să întoarcă lui Andrea şi lui Bratăş din Piatra cheltuiala făcută de ei pentru o moară la Ivancea.

† Hw Миронъ Барновскїи Могила воєвода, божїю милостїю господарь земли Молдавскои. Scriem domniia mea la sluga domniei méle, la Dănilă deregătorul din Peştere. Dămu-ţ ştire că s-au jeluit înnaintea domniei méle Andrea şi cu Bratăş, frate-său de la Piiatră, pre tine, dzicîndu înnaintea domniei méle că au cumpărat o moară ce iaste în Ivancea, de la Luca, feciorul popei din Orheiu. Acmu acea mooară [1], ea s-a aflat în hotarul Peşterii şi tu o ai luat.

Pentru-acea, deaca vei vedea cartea domniei méle, iar tu să le întorci toată cheltuiala, ce au dat ei pre acea mooară, cum va hi aflat Jorea vornicul cu oameni buni că au dat ei pre acea mooară şi cum va...[2] şi în zapis, ce va fi făcut Jorea vornicul, tot să le întorci cheltuiala înnapoi şi să ţii mora.

[1] Cuvînt scris deasupra rîndului.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Această-ţ scriu domniia mea şi mai multă jalubă să nu vie la domniia mea. Într-alt chip să nu faci.

Ѯ Іас, лѣт, ×зрлѕ априлїе кѝ.

† Сам господинъ вєлѣл.

† Кирїак <писал>[1].

Arh. St. Iaşi, CCLXI/1.
Orig., hîrtie (30×30), pecete aplicată, stricată.

354

1628 (7136) aprilie 30, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Efrim şi fiului acestuia, Niculai, ocină ia Zmeiani, dăruită de mătuşa lor Stanca, soţia lui Murgoci fost vornic.

† Ѡw Мирон Бръновски Могила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскон. Ѡже прїинде прѣд <на>[2]ми и прѣд нашими болѣри слѹжн нашемѹ, Єфрим, съ сынъ его Никѹлаю съ єдин запис за свѣдителство wт прѣд поп Іѡн wт Змїгани и поп Гавril wт Тръѕїи и Дръган wт Змигани и wт прѣд Рѹцинѹ дїак и Лазор Гътин и Гангорїе и Іонашко Лазѧ и Дѹмитрашко Телѣгъ и Тиштибан и Ѩницєви и Ѩнгенїѧ и wт прѣд мнwги людї добрѝ, писаще ѕ того запис како прїинде прѣд ними Ѳтанка, кнѣгинѣ покоѧнаго Мѹргоч бившїи дворник, никим нипонѹждена ани присилована, и дал своего права wтнинѹ и дѣднинѹ елико єѣ изберит част ѥи wт село Змїгани съ вес приход. Та wна дал княѕи ѥи Єфрин и сынъ его Никѹлаю въ задѹше ѥи и за wставленїе грѣхом им и родителем своим и да бъдет полинѹ за что дѧт за тѣла ѥи не имала.

Тѣм ми, іако ѕвидѣхом ѥи доброволное даанїе и мартѹрїе wт на толикнѝ людї добрѝ, господство ми вѣровахом и wт нас ещеже дадохом и ѕкрѣпихом слѹѕи наш, Єфримѹ, и сынъ его, Никѹлаю, та част за wтнинѹ wт село Змїгани како да бъдет им права wтнинѹ и даанїе и потвръжденїе съ въсѣм приходом, непорѹшенѹ никѹлиже на вѣки. И ин да єѣ не ѹмишают.

Ѯ Іас, ×зрлѕ априлїе ѩ дьни.

† Господинъ казал.

Дѹмитрашко Ѩтефан вел лwгофет ѹчил <m. p.>.

† Сава <писал>.

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boie-

[1] La Iaşi, anul 7136 <1628> aprilie 28. † Însuşi domnul a poruncit. † Chiriac <a scris>.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

rilor noştri slugile noastre, Efrim cu fiul lui, Niculaiu, cu un zapis de mărturie de la popa Ion din Zmiani şi popa Gavril din Tîrzii şi Drăgan din Zmiani şi de la Rugină diac şi Lazor Gătin şi Gligorie şi Ionaşco Lazea şi Dumitraşco Teleagă şi Tiştiban şi Aniţa şi Anghenia şi de la mulţi oameni buni, scriind într-acel zapis că a venit înaintea lor Stanca, cneaghina răposatului Murgoci fost vornic, nesilită de nimeni nici asuprită, şi a dat dreapta ei ocină şi dedină, cît se va alege partea ei din satul Zmiani cu tot venitul. Aceasta ea a dat-o nepotului ei, Efrin, şi fiului lui, Niculaiu, pentru pomenirea ei şi pentru iertarea păcatelor ei şi ale părinţilor ei şi să-i fie pomană pentru că copii din trupul ei n-a avut.

De aceea noi, dacă am văzut dania ei de bunăvoe şi mărturia de la atîţia oameni buni, domnia mea am crezut şi de la noi încă am dat şi am întărit slugilor noastre, Efrim, şi fiului lui, Niculaiu, acea parte de ocină din satul Zmiani să le fie dreaptă ocină şi danie şi întărire cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, 7136 <1628> aprilie 30 zile.

† Domnul a spus.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Sava <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CDLVIII/24.
Orig., hîrtie (32×19), pecete aplicată, stricată.
Trad. la Bibl. Acad., CXLII/12 şi CCVIII/8.

EDIŢII. Trad. Antonovici, *Doc. bîrlădene*, III, p. 53—54.

355

1628 (7136) mai 5.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Simion Gheuca medelnicer ocină la Mînzaţi.

Ispisoc de la Miron Barnovschi vodă din let 7136 <1628> mai 5, de întăritură lui Simion Gheuca medelnicer pe cumpărătura ce au cumpărat de la Condre, fecioru Rusului, nepot lui Fodor de Mînzaţi.

Arh. St. Iaşi, DCXVII/3, f. 2 v.
Rezumat într-un doc. din 1765 august 16.

www.dacoromanica.ro

1628 (7136) mai 17, Suceava.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Agopşea, fiul lui Bogdan armeanul, stăpînirea asupra iazului din hotarul tîrgului Botoşani.

† Ѡ Мирон Бърновски Мѡгила воевода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскои. Сѫжє прїндошѣ прѣд нами и прѣд нашими болѣри Агопшѣ, сынъ Богдан арманѫл, ѡт тръг Ботошѣни и жаловал сѣ прѧд господства ми и сице рекъша ѥрє ѡн имат єдин стак ѕ Хотар тръг Ботъшанним, нжє єст даніѣ ѡтецъ имѕ Богдан ѥще ѡт Ерємїа Могила воєводї. Й коли єст нынѣ а Дѫка комис ѡн ѕмишлати сѣ и потѣгнюли тот стак ѕ Хотар село имѕ, Кѫртєщїи, и не имат ѡн ни єдна ¦трѣвѕ съ стак. Тажє господство ми съ вєс съвѣт господства ми съмотрихом и ѡбрѣтохом бо того стак єст ѕ Хотар тръгов Ботъшѣним и ѕченихом сїм лист ѡт господства ми Агопшѣви, сынъ Богдан арманѫл, ѡт тръг Ботъшѣни да имат ѡн държати тот стак съ вєс приходом, а Дѫка комис колше да сѣ ни ѕмишлют, нъ да єст имѕ покою. Й тот стак ѡт Хотар тръгов Ботъшѣним господство ми ѕмилостивихѡ сѣ и ѥщє даддохом и помиловахом да бъдат Агопшѣви арманѫл ѡт господства ми права ѡтнинѕ и даніѣ и потвръжденіѣ имѕ и чадѣ имѕ съ въсѣм приходом, непорѫшинѕ никѫлижє на вѣки. И ни да сѣ ни ѕмишлят прѣд сим листом господства ми.

Ѫ Ѳвчавѣ, хѕрлѕ ман ѕ҃ї.

† Сам господинъ казал.

Ѡ Мирон Бръновски воевода <m. p.>.

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Agopşea, fiul lui Bogdan armeanul, din tîrgul Botăşeni şi s-a jăluit înaintea domniei mele şi aşa spunea că are el un iaz în hotarul tîrgului Botăşenilor, pe care l-a avut danie tatăl lui, Bogdan, de la Eremia Moghila voievod. Cînd a fost acum, Duca comis a intrat şi a tras la el acel iaz în hotarul satului lui, Curteştii, şi nu are el nici o treabă cu iazul. Astfel domnia mea cu tot sfatul domniei mele am cercetat şi am aflat că acel iaz este în hotarul tîrgului Botăşenilor şi am făcut această carte de la domnia mea lui Agopşea, fiul lui Bogdan armeanul, din tîrgul Botăşeni, să stăpînească el acel iaz cu tot venitul, iar Duca comis mai mult să nu se amestece, ci să fie aceluia în pace. Acel iaz din hotarul tîrgului Botăşenilor domnia mea m-am milostivit şi încă

www.dacoromanica.ro

l-am dat şi l-am miluit ca să fie lui Agopşea armeanul de la domnia mea dreaptă ocină şi danie şi întărire lui şi copiilor lui cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Suceava, 7136 <1628> mai 17.

† Însuşi domnul a spus.

Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.

Bibl. Acad., MCDXCVII/12.
Orig., hîrtie (32×20), pecete aplicată, stricată.

357

1628 (7136) mai 20, Botoşani.

Salomia şi fiica ei Antimia dăruiesc Aftimii, fiica lui Gavrilaş mare vornic, părţi din satele Tureatca şi Năhoreni.

Suret de pe un zapis vechiu sîrbesc, de danie de la Salomie, nepoata lui Stănilă, din leat 7136 <1628> mai 20.

Iată noi Salomie, fata Măgdălinei, nepoata lui Stănilă, şi fiica me Antimie, scriem şi mărturisim cu acest zapis a nostru preoum ne-am sculat şi de a noastră bunăvoe, de nimine sălite nici asuprite, am dat şi am dăruit a noastră dreaptă ocină şi moşie şi cumpărătură din direse ce am avut de moşie şi de cumpărătură, din ispisoc de mărturie ce l-au avut maică-me Măgdălina de la Iancu voevod şi din ispisoc de mărturie de la Petru voevod şi din ispisoc de înpărţală şi de cumpărătură de la Ieremiia Movila voevod şi de la Stefan Tomşe voevod, o a treia parte din satul Tureatcă, cu iazuri şi cu mori ce-i în ţinutul Sucevii, ce ne este noao moşie, cum şi dintru o a treia parte dintru acelaş sat Tureatcă, giumătate ce ne este noao cumpărătură de la Gligori ot Şeleşeu cel de Sus, şi de la Mărina ot Şeleşeul cel de Gios, cum şi doao locuri de case, tot dintr-acel sat, ce ne sînt noao cumpărătură de la Necoară din Botoşeni, cum şi toate părţile noastre de moşii, ce ni se vor alege partea lui Ştefan şi a fratelui său, lui Costin, ficiorii Tomii, tot dintr-acelaş sat, cum şi o a treia parte din sat Năhorenii, ce sînt tot într-un hotar.

Acestea de mai sus-arătate părţi de ocină le-am dat şi le-am dăruit nepoatei noastre Aftimii, fiicii dumisali Gavrilaş vel vornic, ca să-i fie dumisale de la noi drepte ocini şi danie şi pomană, nestrămutat

www.dacoromanica.ro

nici odinioară în vecii vecilor. Însă iarăş să aibă a ne căuta şi a ne griji, pînă cînd vom ave viaţă, iar după moartea noastră să aibă a ne face pomenire, precum să cade, aşijdire şi dumnealui Gavrilaş vel vornic să aibă a ne căuta cu cele ce ne vor fi de trebuinţă.

Şi această tocmală s-au făcut dinainte dumisale Dumitraşcu Ştefan vel logofăt şi a dumisale Necoară hatman şi pîrcălab Suceavschi şi Lupul biv vel vornic şi a dumisale Grama vel stolnic şi a dumisale Lupul vel vistiernic şi Gheorghie vistiernic apoi şi dumnealui vornic Ionciul Iuraşcovici vel vătah de Dorohoiu şi Tăutul biv logofăt şi Rugină biv pitar şi Isac Stîrce şi Ştefan ot Brăeşti şi alţi boeri. Şi să aibă dumnealui a-ş face şi drese domneşti.

Şi spre mai mare tărie, aceşti de mai sus-pomeniţ boeri ş-au pus peceţile şi cu însuş mîinile sale au iscălit.

Şi eu Borăleanul uricariu însumi am scris zapisul acesta, să să ştie.

S-au scris în Botoşeni.

Dumitraşcu vel logofăt.

Necoară hatmanu şi mulţi alţii iscăliţ şi ş-au pus peceţile.

Bibl. Acad., LXXIV/20.
Traducere din 1796.

358

1628 (7136) mai 21.

Chiril, patriarhul Constantinopolului întăreşte ca metoh la Sfîntul Mormînt m-rea Adormirii din tîrgul Iaşi cu cele două sate, Toporăuţi şi Şipotul.

Κύριλλος, ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

Ἐὰν παντὶ τῷ κατὰ θεῖον σκοπὸν εὐσεβῶς κινουμένῳ καὶ προθυμουμένῳ ἀφιεροῦν κτήματα καὶ πράγματα τοῖς θείοις μοναστηρίοις καὶ ἱεροῖς καταγωγίοις, εἰς βοήθειαν αὐτῶν καὶ καταρτισμόν, ὁ μακαρισμὸς ἕπεται καὶ τὸ μνημόσυνον διηνεκές, πολλῷ πλέον ἔσται ὁ ἔπαινος καὶ ἡ ψυχικὴ ὠφέλεια τῷ διὰ γραμμάτων πατριαρχικῶν ἐπικυροῦντι καὶ βεβαιοῦντι τὰ ἐπιβραβευθέντα ἔγγραφα τοῖς θείοις μοναστηρίοις, παρὰ τῶν εὐσεβῶν αὐθέντων καὶ ἄλλων τινων ἀρχόντων, εἰς στηριγμὸν καὶ βεβαίωσιν τῶν αὐτοῖς ὑπ'αὐτῶν κατὰ καιροὺς προσηλωθέντων ἀφιερωμάτων, ὑπὲρ ψυχικῆς αὐτῶν σωτηρίας: τοῦτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ,

www.dacoromanica.ro

ἅπας εὐαγὴς οἶκος καὶ δεδοξασμένον θεῖον σκήνωμα δυνηθεῖεν προσκτήσασθαι τὰ αὐτῷ προσηλωθέντα καὶ ἔχειν ἀνεκποίητα τοῖς καλοῖς καὶ δικαίοις προνομίοις τοῦ τε ἀφιερώσαντος καὶ τῆς καθ'ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ὅλως μὴ διενοχλούμενον ταῖς προϊούσαις τοῦ καιροῦ ἐπεκτάσεσι καὶ τῶν δεινῶν κακώσεων, ἀλλὰ μένον ἀνώτερον πάσης χειρὸς κατεπεμβαίνειν αὐτοῦ βουλομένης ἢ ζημιοῦν προαιρουμένης, τῇ ἰσχύι δὲ τοῦ μείζονος καὶ ἐκδικεῖν δυναμένου καὶ ἀμυνομένου ὅτε δεήσειε.

Ἐπειδὴ τοίνυν καὶ ὁ εὐσεβέστατος καὶ ἐκλαμπρότατος αὐθέντης πάσης Μολδοβλαχίας, κύριος Ἰωάννης Μύρων Μπορνόβσκης· Μογίλα βοεβόδας· ὁ κατὰ πνεῦμα υἱὸς ἀγαπητὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, ζείλῳ θείῳ κινηθείς, ἀνήγειρεν ἐκ βάθρων καὶ ἐξ αὐτῶν Θεμελίων ναὸν ἐπ'ὀνόματι τιμώμενον τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἐν τῷ Γιάσι, ἀπέναντι τῆς αὐθεντικῆς αὐλῆς, εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ γονέων, δαπάναις πλείσταις καὶ ἀναλώμασι, καὶ, τοῦτον καλῶς καὶ θεαρέστως ἀνοικοδομήσας καὶ καλλιεργήσας, ἀφιερώσατο αὐτῷ τὰ δύο χωρία, τὸ Τομποροούτζι, τὸ κατὰ διαδοχὴν αὐτοῦ πατρικὸν χωρίον, καὶ τὸ Σείποτον, ἅμα τοῖς αὐτῶν κτήμασι καὶ πράγμασι καὶ τοῖς προνομίοις τῶν προβατονομίων, τῶν μελισσονομίων, τῶν χοιρονομίων, τῶν δεκατιῶν καὶ παντὸς ἄλλου αὐθεντικοῦ χαρατζίου καὶ δικαιώματος, ἐπὶ τῷ εἶναι μὲν αὐτὰ τὰ χωρία ὡς ἀφιερωμένα τῷ θεῖῳ ναῷ τῆς Κοιμήσεως, παρὰ τοῦ ἀνωτέρω εὐσεβεστάτου αὐθέντου καὶ κτήτορος αὐτοῦ, ἐλεύθερα, ἀδούλωτα, ἀκαταπάτητα, ἀσύδοτα, ἀτελῆ καὶ ἀνενόχλητα παρὰ παντὸς προσώπου, αὐθεντικοῦ καὶ ἀρχοντικοῦ, συνάγειν δὲ καὶ παραλαμβάνειν τὸν ἐν αὐτῷ τῷ ναῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου καὶ μοναστηρίῳ λογιζομένῳ κατὰ καιροὺς ἡγούμενον τὰ αὐθεντικὰ χαράτζια τῶν δύο χωρίων αὐτῶν καὶ τὰ λοιπὰ δικαιώματα, δηλαδὴ: προβατονόμια, μελισσονόμια, χοιρονόμια, δεκατίας, τὰς κλόμπας τῶν φόνων καὶ τὰς κατὰ καιροὺς ῥιπτομένας τοῖς κατοικοῦσιν ἐν αὐτοῖς αὐθεντικὰς ἀγκαρίας κατὰ τὰ αὐθεντικὰ χρυσόβουλλα, σὺν τοῖς ἀφιερωμένοις αὐτοῖς μύλοις καὶ λοιποῖς κτήμασι, κινητοῖς καὶ ἀκινήτοις, καὶ προσόδοις αὐτῶν, καὶ ὑποκεῖσθαι ταῦτα πάντα, τὸ τε αὐθεντικὸν μοναστήριον φημὶ, τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου καὶ τὰ αὐτῷ ἀφιερωθέντα δύο χωρία, Τομποροοῦτζι καὶ τὸ Σείποτον, μετὰ τῶν προνομίων αὐτῶν καὶ αὐθεντικῶν δικαιωμάτων καὶ χαρατζίων καὶ παντὸς ἄλλου εἰσοδήματος τῶν ἀφιερωμάτων αὐτοῦ, ὡς δεδήλωται, τῷ ἁγιωτάτῳ θρόνῳ καὶ πατριαρχικῷ τοῦ θείου καὶ ζωοδόχου Τάφου τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις, ὡς προσηλωθέντα αὐτῷ παρὰ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ἐκλαμπροτάτου αὐθέντου πάσης Μολδοβλαχίας, κυρίου Ἰωάννου Μύρωνος Μπορνόβσκη βοεβόδα καὶ κτήτορος τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου τῆς Κοιμήσεως τῆς θεοτόκου, καὶ μετόχιον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς λογίζεσθαι τοῦ Ἁγίου Τάφου· καὶ ἐζητήθη καὶ γράμμα ἡμέτερον παρὰ τοῦ προρρηθέντος κτήτορος καὶ αὐθέντου, βεβαιοῦντος μὲν καὶ ἐπικυροῦντος τὰ

www.dacoromanica.ro

παρ'αὐτοῦ ἐπιβραβευθέντα τῷ μοναστηρίῳ αὐτῷ καὶ μετοχίῳ τοῦ Ἁγίου Τάφου χρυσόβουλλα καὶ αὐθεντικὰ γράμματα, ἐλαύνοντος δε καὶ πόρρω που ἀποβάλλοντος πάντα τὸν βουλόμενον κατεπεμβῆναι τοῦ μοναστηρίου αὐτοῦ καὶ ἀποξενῶσαι αὐτὸ τῆς δεσποτείας τοῦ Ἁγίου καὶ ζωοδόχου Τάφου ἢ καταδουλῶσαι αὐτὸ καὶ τὰ αὐτῷ ἀφιερωθέντα διασεῖσαι καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ἐλαττῶσαι.

Τούτου χάριν, τὴν αἴτησιν αὐτοῦ ἀποδεξαμένη ἡ μετριότης ἡμῶν, γνώμῃ καὶ τῶν λοιπῶν ἁγιωτάτων πατριαρχῶν, μετὰ καὶ τῆς περὶ αὐτὴν ἱερᾶς τῶν ἀρχιερέων συνόδου, τῶν ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν αὐτῆς ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἄτ'εὔλογον οὖσαν καὶ φίλην Θεῷ, τὸ παρὸν ἐπιχορηγεῖ πατριαρχικὸν συνοδικὸν σιγιλλιῶδες γράμμα, δι'οὗ καὶ γραφοῦσα ἀποφαίνεται ἐν ἁγίῳ Πνεύματι καὶ διορίζεται ἵνα τό προσηλωθὲν αὐτὸ μοναστήριον τῷ Ἁγίῳ καὶ ζωοδόχῳ Τάφῳ, τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου, τὸ ἐν τῷ Γιάσι τῆς Μολδοβλαχίας, παρὰ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ἐκλαμπροτάτου αὐθέντου πάσης Μολδοβλαχίας, κυρίου Ἰωάννου Μύρωνος Μπορνόβσκη Μογίλα βοεβόδα καὶ μετόχιον αὐτοῦ λογισθὲν καὶ τὰ ἀφιερωμένα αὐτῷ δύο χωρία, μετὰ καὶ τῶν κτημάτων καὶ πραγμάτων αὐτῶν καὶ εἰσοδημάτων καὶ τῶν προνομίων τῶν αὐθεντικῶν δικαιομάτων καὶ συδοσημάτων, ἅμα τοῖς ἐν τῷ μοναστηρίῳ ἐνασκουμένοις, ἱερωμένοις τε καὶ ἰδιώταις, καὶ τοῖς τὰ δύο ταῦτα χωρία κατοικοῦσι, μένοντα ἐλεύθερα, ἀδούλωτα, ἀκαταπάτητα, ἀσύδοτα, ἀνενόχλητα καὶ ἀκαταζήτητα παρὰ παντὸς προσώπου, αὐθεντικοῦ καὶ ἀρχοντικοῦ, τῇ αὐθεντικῇ σλομποζίᾳ, ᾧσιν ὑποκείμενα ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς, τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου καὶ ζωοδόχου Τάφου ἀναφαιρέτως καὶ ἀναποσπάστως, ἕως οὗ ὁ ἥλιος ἐφορᾷ, διοικούμενα καὶ δεσποζόμενα παρὰ τε τοῦ ἁγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων, κὺρ Θεοφάνους, τοῦ ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ποθεινοτάτου ἀδελφοῦ καὶ συλλειτουργοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ τῶν ὑπ'αὐτοῦ πεμπομένων κατὰ τόπον πατέρων τοῦ Ἁγίου Τάφου, φροντιζόντων καὶ ἐπιμελουμένων τῆς καλλιεργείας τοῦ ναοῦ καὶ τῆς αὐξήσεως καὶ διαμονῆς τῶν πραγμάτων καὶ κτημάτων αὐτοῦ.

Ὅς δ'ἂν μετὰ ταῦτα, ἄρχων ἢ ἀρχομένος, ἀρχιερεὺς ἢ ἱερεύς, μικρὸς ἢ μέγας, ἢ καὶ τῶν κατὰ καιροὺς αὐθέντων Μολδοβλαχίας, βουληθείῃ κατ'οἱονδήτινα τρόπον ἀκυρῶσαι τὰ αὐθεντικὰ χρυσόβουλλα, τὰ παρὰ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ἐκλαμπροτάτου κτήτορος αὐτοῦ, κυρίου Ἰωάννου Μύρωνος Μπορνόβσκη Μογίλα βοεβόδα ἐπιβραυθέντα τῷ μετοχίῳ τοῦ Ἁγίου Τάφου, εἰς βεβαίωσιν τῆς προσηλώσεως αὐτοῦ, καὶ τὴν ἡμετέραν ἀπόφασιν παραβλέψαι καὶ τὴν ἐλευθερίαν καὶ σλομποζίαν αὐθεντικὴν ἀθετῆσαι καὶ ἀποξενῶσαι μὲν τὸ μετόχιον τῆς δεσποτείας τοῦ Ἁγίου Τάφου, εἰς ἰδίαν δ'ἐξουσίαν καταγαγεῖν αὐτό, ἢ τὰ αὐτοῦ ἀφιερώματα ἀποσπᾶσαι καὶ διασεῖσαι καὶ τὰ αὐθεντικὰ αὐτοῦ δικαιώματα σμικρύναι καὶ ἐλαττῶσαι, ἀφωρισμένος εἴη ἀπὸ Θεοῦ παντοκράτορος καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρητος καὶ ἄλυτος μετὰ θάνατον ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ ταῖς πατριαρχικαῖς καὶ συνοδικαῖς ἀραῖς ὑπόδικος, καὶ εὑρῃ Θεὸν μαχόμενον ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ἅμα τῷ συνηγορήσοντι καὶ βοηθήσοντι αὐτῷ περὶ τούτου.

www.dacoromanica.ro

Ἐπὶ γὰρ τοῦτῳ ἐγράφη καὶ τὸ παρὸν βεβαιωτήριον γράμμα τῆς προσηλώσεως τοῦ μετοχίου τοῦ Ἁγίου Τάφου καὶ ἐπεδόθη τοῖς ἐν τῷ μετοχίῳ αὐτῷ εὑρισκομένοις πατράσι, μνημονεύουσι τοῦ ὀνόματος τοῦ αὐτοῦ αὐθέντου καὶ κτήτορος, εἰς μόνιμον καὶ διηνεκῆ τὴν ἀσφάλειαν.

Ἐν ἔτει ϛζρλς'Ψ, μηνὶ μαΐῳ κα'ῃ, ἰνδικτιῶνος ἑνδεκάτης.

Κύριλλος, ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥωμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

Chiril, din mila lui Dumnezeu arhiepiscop al Constantinopolului, Noua Romă, şi patriarh ecumenic. Dacă pentru orice om mişcat şi îndemnat după un scop dumnezeiesc de a închina moşii şi lucruri dumnezeieştilor mănăstiri şi sfinţitelor lăcaşuri, pentru ajutorul şi îndreptarea lor, urmează binecuvîntarea şi veşnica amintire, cu atît mai mare va fi lauda şi folosul sufletesc pentru acela care prin scrisori patriarhiceşti va întări şi va împuternici cărţile date dumnezeieştilor mănăstiri de către evlavioşii domni şi de unii boieri, care vor fi pentru întărirea şi păstrarea închinărilor, făcute lor în cursul vremurilor de către aceia, spre mîntuirea lor sufletească; în acest chip orice sfînt lăcaş şi slăvit templu dumnezeiesc ar putea să-şi sporească cele dăruite lui şi să le aibă neînstrăinate, prin bunele şi dreptele dispoziţii ale celui ce a făcut închinarea şi ale Bisericii celei mari a lui Hristos, din vremea noastră, ca un lucru cu totul netulburat de schimbările ce pot veni cu vremea şi ale răutăţilor celor cumplite, ci rămînînd mai presus de orice mînă ce ar voi să-l încalce ori ar încerca să-l păgubească, cu puterea celui mai mare, şi în stare a răzbuna şi a pedepsi cînd va trebui.

Deoarece deci preacucernicul şi prealuminatul domn a toată Moldovlahia, domnul Io Miron Barnovschi Moghila voievod, în duh fiu iubit al smereniei noastre, îndemnat de dumnezeiască rîvnă, a ridicat din pajişte şi din temelie o biserică cu hramul Adormirii preasfintei născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioarei Maria în Iaşi, în faţa curţii domneşti, pentru pomenirea lui şi a părinţilor lui, cu multe cheltuieli şi jertfe băneşti, şi, clădind-o frumos şi în chip plăcut lui Dumnezeu şi împodobind-o, i-a închinat aceste două sate, Toporouţii, moşia lui părintească, de moştenire, şi Şipotul împreună cu proprietăţile şi bunurile lor şi cu drepturile la dările pe oi, pe stupi, pe porci, la dijme şi la orice alt haraciu şi drept domnesc, ca să fie aceste sate închinate dumnezeieştii biserici a Adormirii, de către sus-numitul preaevlavios domn şi ctitor al bisericii, slobode, nerobite, necălcate, scutite de dări şi dajdii şi nesupărate de nici un om domnesc sau boieresc, ci să strîngă şi să ia egumenul, care se va afla, al acelei biserici a Adormirii preasfintei născătoare de Dum-

www.dacoromanica.ro

nezeu, care se socoate ca mănăstire, haraciurile domneşti ale acelor două sate şi celelalte drepturi, adică cele asupra oilor, stupilor, porcilor, dijmele, gloabele pentru moarte de om şi angariile domneşti aruncate în cursul vremurilor, asupra celor ce locuiesc în ele, după hrisoavele domneşti, împreună cu morile închinate lor şi cu celelalte averi, mişcătoare şi nemişcătoare, şi cu veniturile lor, şi să fie supuse acestea toate, adecă mănăstirea domnească a Adormirii preasfintei născătoare de Dumnezeu şi cele două sate ce i s-au închinat, Toporăuţi şi Şipotul, cu privilegiile şi cu drepturile şi haraciurile lor domneşti, şi cu orice alt venit al celor închinate lui, precum s-a arătat, preasfîntului şi patriarhicescului scaun al dumnezeiescului şi de viaţă primitorului Mormînt al domnului şi Dumnezeului şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos, de la Ierusalim, ca unele ce i-au fost închinate de către preaevlaviosul şi prealuminatul domn a toată Moldovlahia, domnul Io Miron Barnovschi Moghila voievod şi ctitor al acelei mănăstiri a Adormirii născătoarei de Dumnezeu, şi a se socoti de acum înainte metoh al Sfîntului Mormînt, şi s-a cerut şi o scrisoare a noastră de către acel pomenit ctitor şi domn, care să întărească şi să împuternicească hrisoavele şi cărţile domneşti dăruite de el acestei mănăstiri, metoh al Sfîntului Mormînt şi pe lîngă aceasta să izgonească şi să îndepărteze cu totul pe oricine ar voi să încalce acea mănăstire şi să o înstrăineze de stăpînirea Sfîntului şi de viaţă primitorului Mormînt ori să o robească pe ea şi cele dăruite ei să le clintească şi veniturile ei să le împuţineze.

De aceea, primind smerenia noastră cererea lui, cu voia şi a celorlalţi preasfinţiţi patriarhi şi cu a sfinţitului sinod de arhierei din jurul nostru, fraţi iubiţi ai noştri întru Duhul sfînt şi coliturghisitori, deoarece e binecuvîntată şi plăcută lui Dumnezeu, hărăzeşte scrisoarea patriarhicească de faţă, sinodicească, pecetluită, prin care şi în scris hotărăşte, întru Duhul sfînt, şi porunceşte ca această mănăstire a Adormirii preasfintei născătoare de Dumnezeu, care este în Iaşul Moldovlahiei, închinată Sfîntului şi de viaţă primitorului Mormînt de preaevlaviosul şi prealuminatul domn al Moldovlahiei, domnul Io Miron Barnovschi Moghila voievod, socotită şi ca metoh al lui, şi cele două sate ce-i sînt închinate, împreună şi cu proprietăţile şi bunurile şi veniturile lor şi cu privilegiile privind drepturile domneşti, împreună cu monahii ce se nevoiesc în mănăstire, cei sfinţiţi şi cei de rînd, şi cei ce locuiesc în acele două sate, să rămînă libere, nerobite, necălcate, scutite, nesupărate şi necercetate de orice om domnesc şi boieresc, prin scutire domnească, să fie supuse de acum înainte, fără putinţă de a fi răpite şi despărţite, preasfintei biserici a Sfîntului şi de viaţă primitorului Mormînt, cît timp

www.dacoromanica.ro

soarele va veghea, fiind cîrmuite şi stăpînite de preasfîntul şi preafericitul patriarh al Ierusalimului, chir Theofan, cel întru Duhul sfînt preadorit frate şi coliturghisitor al smereniei noastre, şi de părinţii de la Sfîntul Mormînt trimişi de el în ţară, cari vor chibzui şi vor îngriji de împodobirea bisericii şi de sporirea şi păstrarea bunurilor şi proprietăţilor ei.

Iar, cel care după aceasta, boier ori supus, arhiereu ori preot, mic ori mare, fie şi dintre domnii Moldovlahiei, din cursul vremurilor, ar vrea în vreun chip oarecare să strice hrisoavele domneşti care au fost dăruite de preaevlaviosul şi prealuminatul ctitor al ei, domnul Io Miron Barnovschi Moghila voievod, ca unui metoh al Sfîntului Mormînt, pentru întărirea închinării lui, şi ar trece cu vederea hotărîrea noastră şi ar strica neatîrnarea şi scutirea domnească şi ar înstrăina metohul de stăpînirea Sfîntului Mormînt şi l-ar aduce în stăpînirea sa proprie sau ar desface şi ar clinti cele ce i-au fost închinate şi ar micşora drepturile domneşti şi le-ar împuţina, să fie afurisit de Dumnezeu atotţiitorul şi blestemat şi neiertat şi nedeslegat după moarte, în veacul de acum şi în cel ce va să fie, şi să fie supus blestemurilor patriarhiceşti şi sobornicеşti, şi să-i fie Dumnezeu împotrivă în ziua judecăţii, împreună cu acel care-l va apăra şi ajuta în aceasta.

Pentru aceasta deci s-a scris această carte întărind închinarea metohului la Sfîntul Mormînt şi s-a dat părinţilor ce se află în acest metoh, care pomenesc numele acelui domn şi ctitor, pentru siguranţa statornică şi necurmată, în anul 7136 ‹1628› luna mai 21, indictionul al unsprezecelea.

Chiril, din mila lui Dumnezeu, arhiepiscop al Constantinopolului, Noua Romă, şi patriarh ecumenic.

Bibl. Acad., DXCV/85.
Copie.

EDIŢII. Grec. şi trad. Hurmuzaki-Iorga, *Documente*, XIV, p. 122—125.

359

1628 (7136) mai 22.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ionaşco Hrincovici un loc la Ţărmurile Roşii, ce aparţine de satul Voruncăuţi.

22 maiu 7136 ‹1628›. Barnovschi Moghilă vodă, pentru procesul lui Ionaşco Hrincovici şi fraţii cu Veaveriţă de Gorna, vornicel de Trifăuţi, pentru „unŭ locŭ ce iaste înŭ gura văei Otmanovca, la Ţermurile Roşiu,

www.dacoromanica.ro

dzicîndŭ Ionaşco cu fraţii săi c-au trimisŭ boiarinulŭ domnii meale Necoriţă hatmanŭ pre acelŭ vornicelŭ, pre Veaveriţă, ca să strîngă oameni cu cărţile domnii meale de slobodzie la selişte la Zaluceani şi la Nemirovŭ. Deci acelŭ vornicelŭ au pusŭ unŭ stîlpŭ de slobodzie în siliştea Zaluceanilorŭ, care altŭ stălpŭ nu l-au pusŭ înŭ siliştea Nemirovului, ce l-au pusŭ pre acelŭ locŭ la Ţermurele Roşiu, ce iaste de hotarulŭ satului lorŭ, a Voruncăuţilorŭ, iarŭ Veaveriţă vornicelulŭ au dzisŭ înnaintea domnii meale că acelŭ locŭ iaste de hotarulŭ Nemirovului". Cercetează pîrcălabii de Soroca pentru a întreba acolo. Hotărîre pentru Hrincovici.

Dumitre Căm. Dumitraşco Stefanŭ vel logofăt ucil.

După N. Iorga, *Lucruri noi*, p. 84. (Traducere).

360

1628 (7136) mai 22, Iaşi.

Sofica, soţia lui Ionaşco din Iaşi, vinde lui Nichifor diacon parte de ocină din satul Urecheni.

† Aicé iaste zapis de mărturie cumu s-au sculat Sohiica, fata[1] lui Ionaşco de tîrg de Iaş, fata Tudorei, nepoata lui Zéico de Urechéni, ş-au vîndut a sa dereaptă parte de ocină ce va alége despre fraţii săi, ce să va alége a patra parte. Şi o au vîndut <ru>[2]dei sale, lui Nechifor diiaconul de-acolea, dereptu 13 zlot i pol, bani gata, dereptu acea ca să-i fie lui ocină cu tot venitul din sat şi din ţarină şi din într-apă şi din pomi şi co tot venitul ca să hie lui ocină şi feciorilor lui. Ş-au fost în ceasta tocmală denaintea a mulţi oameni buni, an<ume>[2] Pîntea de tîrg de Iaş <şi>[2] Gherasé de Răteşti şi Nechifor Băcea de Urechéni şi Ciociul dé-acolea şi Vasilie Barta aşijdere şi Focşea tije. И на велика вѣра а мн поставнл ѣсмн нашь печат.

† Пнс в Іас, мая кѣ, лѣт ҳ҃ѕ҃рлѕ.

† Васнлїе даскал <пнсал>[3].

Bibl. Acad., CCXX/49.
Orig., hîrtie (32,5×20), două peceţi aplicate.

[1] Cuvînt corectat în: feméia.
[2] Loc rupt.
[3] Şi pentru <mai> mare credinţă noi ne-am pus peceţile. + S-a scris la Iaşi, mai 22, anul 7136 <1628>. + Vasilie dascăl <a scris>.

www.dacoromanica.ro

361

⟨Inainte de 1628 mai 26⟩.

Gaftona şi mătuşa ei Antimia vînd lui Deleu din Spătăreşti o jirebie în Antăleşti.

† Adecăti mari mărturi cum au vîndut Gaftona, fata lui Costin, nipota Conădrii, şi cu mătuşe-sa cu Antimie, fata Sévilui, cum a vîndut o jirébie de Antăleşti de parte Pitariliu, moşia sa dereaptă. Şi au luat preace jerebie 15 ‹galbeni› [1] de la Délău de Spătăreşti. Şi o-u vîndut de neme nevoite şi de neme nepresurate, ce de bunăvoî sa, jerebie ce au ţînut Tomşea de partea Pitarilui.

Denainte popoe den Spătăreşti şi au fost Tohilă de acolea şi Focşea şi Goea de acolea şi denainti lui Gligore de Antăleşti.

Şi den acei bani au luat Antemia ‹a› triea parte den acei bani.

Muzeul din Fălticeni, I/15.
Orig., hîrtie (22,5×15).
O fotocopie la Bibl. Acad., Filiala Iaşi, III/19.
Datat după doc. domnesc de întărire din 1628 mai 26.

362

⟨Înainte de 1628 mai 26⟩.

Ştefan vinde lui Deleu ocină la Spătăreşti.

† Adecă cum s-au tocmit Déleiu cu frate-său cu Ştefan denaente a mulţi omeni buni, denaente lui Tohilă şi Goei şi popei Ghedeon şi Măhăilă star şi Tănasei şi Moscul şi denaente lue Teron de Blăgeşti şi denaente lie Toader Merescul de Roşcani şi Drăgan, de s-au tocmit de bunăvoia de neme nevoit şi de neme nepresurat, de i-au vîndut Ştefan lui Déleu a sa parte de ocină cîtă au avut Ştefan cu tot venetul şi de în că‹m›[2]pu şi de pomi şi de tutendere. Şi e-au dat Dél‹e›[2]u frăţene-său lu Ştefan pre acestă ocină de sat de Spătăreşti e-au dat 30 de taleri pre totă parte sa de lazure şi de pomi, ca să fie neşte ome‹ni›[2] tocmiţi de sat, în véci.

Muzeul din Fălticeni, I/14.
Orig., hîrtie (20×16,5), două peceţi aplicate (o pecete aplicată de trei ori).
Datat după doc. domnesc de întărire din 1628 mai 26.

EDIŢII. *DIR, veacul XVII, A*, vol. V, p. 366.

[1] În orig. lizibil rs.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

1623 (7136) mai 26, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Deleu spătărel ocine la Spătăreşti şi Antăleşti, cumpărate de la Antemia şi nepoata ei Gaftona şi de la Ştefan.

† Ѡ Мирон Барновскїи Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Сѫже пріидошѣ прѣд господства ми и прѣд въсѣми болѣри господства ми великими и малими Антемїа и внѫка ея Гафтона, дочка Костин, по своих добро волнїи, неким непонѫжденни ани приселовани, и продали своих правда ѡтнинѫ и дѣднинѫ, една дом ѡт село Антълеци что ѫ волост Сѫчавскомѫ, ѡт ватрѫ село и ѡт полѣ и ѡт вес приход, что сѣ имѣнѫет жиребїа Томши ѡт част Питарюл. Тоа продали сѫмѫи господства ми, Дѣлеѫ спътърел, радї двадесѣт и пет талер сребрънних.

И ѡт том тиже ѫказал прѣд господства ми вишеписаннаго Дѣлеѫ спътърел един запис за свидѣтелство ѡт людї добрих и старих, имѣ ѡт Мътїаш, сѫг Кръстїан логофет, и Симион ѡт Ромънеци и Кожочѣ дїак и ѡт инних людї добрих, какоже кѫпил соби ѡт прѣд ними два жирѣбїи за домове ѡт Іѡнашко и ѡт сестра ея Анна, сынѫве Берчи, ѡт нарѣденїе что имал ѡтец их Берчѣ за викѫпленїе что било емѫ кѫпежно една дом ѡт .....[1], ѡт исписок за кѫпежно ѡт Петра воеводе, а една жирѣбїю било емѫ кѫпежно ѡт Аврамї и брат его, Самоил, и сестри их Въркара и Ѡдокїа и Илѣна, дѣти Магди, что они имали два частї, съ част Моглъди ѡт дрѫг исписок ѡт Петра воеводе. Тоа он соби кѫпил радї петдесѣт и пет талер сребрънних.

И ѡт том тиже ѫказал прѣд господства ми и дрѫг запис ѡт дрѫгих людї добрих, имѣ Тохилъ и Гом и поп Гидиѡн и Михъилъ стар и Тънасїе и Москѫл и Тирон ѡт Блъцеци и Тодер ризник и Дръган, какоже кѫпил соби ѡт прѣд ними една част за ѡтнинѫ ѡт.....[2] въсѫ част за ѡтнинѫ что сѣ изберет братѫ своего Щефанѫ, что бъдет съ въсѣм доходом съ лазок и съ садѫ, радї тридесѣт талер сребрънних.

Тѣм радї како да ест сѫмѫи господства ми вишеписанномѫ, Дѣлеѫ спътърел, тих вишереченни части за ѡтнинѫ ѡт село Спътърещи и ѡт Антълеци прави ѡтнинѫ и кѫпежно и ѡт господства ми, съ <въсѣм доходѡм. И>[3]н да сѣ не ѫмишлет.

Пис ѫ Іас, в лѣт ×ѕрлѕ мин кѕ.

† Господинъ казал.

† Дѫмитрашко Щефан вел логофет ѫчнл <m. p.>.

† Боръленѫл <писал>.

---

[1] Text răzuit, peste care s-a scris Томшѣ, сынъ Могълдѣ.
[2] Text răzuit, peste care s-a scris село Спътърещи.
[3] Text acoperit de timbrul peceţii.

www.dacoromanica.ro

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea domniei mele şi înaintea tuturor boierilor domniei mele, mari şi mici, Antemia şi nepoata ei, Gaftona, fiica lui Costin, de bunăvoia lor, nesilite de nimeni nici asuprite, şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină, o casă din satul Antăleşti, ce este în ţinutul Sucevii, din vatra satului şi din cîmp şi din tot venitul, ce se numeşte jirebia Tomşei, din partea lui Pitariul; aceasta au vîndut-o slugii domniei mele, Deleu spătărel, pentru douăzeci şi cinci de taleri de argint.

Şi la aceasta, de asemenea a arătat înaintea domniei mele mai sus-scrisul Deleu spătărel un zapis de mărturie de la oameni buni şi bătrîni, anume de la Mătiaş, sluga lui Cîrstian logofăt, şi de la Simion din Românesti şi Cojocea diac şi de la alţi oameni buni, că şi-a cumpărat dinaintea lor două jirebii de case de la Ionaşco şi de la sora lui, Ana, fiii lui Bercea, din direse de cumpărătură, ce a avut tatăl lor, Bercea, ce i-a fost cumpărătură o casă de la .....[1], din ispisocul de cumpărătură de la Petru voievod, iar o jirebie i-a fost cumpărătură de la Avram şi fratele lui, Samoil, şi surorile lor Vărvara şi Odochia şi Ileana, copiii Magdei, ce au avut ei, două părţi, cu partea lui Mogîldea din alt ispisoc de la Petru voievod. Acestea le-a cumpărat pentru cincizeci şi cinci de taleri de argint.

Şi la aceasta de asemenea a arătat înaintea domniei mele şi alt zapis de la alţi oameni buni, anume: Tohilă şi Goia şi popa Ghidion şi Mihăilă cel bătrîn şi Tănasie şi Moscul şi Tiron din Blăgeşti şi Toader măcelar şi Drăgan, că şi-a cumpărat dinaintea lor o parte de ocină din .....[2], toată partea de ocină ce se va alege a fratelui său Ştefan, ce va fi, cu tot venitul, cu lazuri şi cu grădină, pentru treizeci de taleri de argint.

Pentru aceea, să fie slugii domniei mele mai sus-scrise, Deleu spătărel, aceste mai sus-zise părţi de ocină din satul Spătăreşti şi din Antăleşti dreaptă ocină şi cumpărătură şi de la domnia mea, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

S-a scris la Iaşi, în anul 7136 <1628> mai 26.

† Domnul a zis.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Borăleanul < a scris >.

Muzeul din Fălticeni, I/31.
Orig., hîrtie (32×19), pecete aplicată.
Cu o trad. din 1785.
O fotocopie la Bibl. Acad., Filiala Iaşi, II/3.

[1] Text răzuit, peste care s-a scris: Tomşea, fiul lui Mogîldea.
[2] Text răzuit, peste care s-a scris: satul Spătăreşti.

www.dacoromanica.ro

1628 (7136) iunie 6.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Eremia diac o parte din satul Buoreni.

† Ѡ Мирон Барновскїи Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Молдавскои. Дали есмы сес лист господства ми слугѣ господства ми, Еремїа дїак, и жени ѥмѹ Пъраска ѡт Бѹорѣни, дъщи Калапод, на то ѡни да ест моцни и силнїи съ сим листом господства ми дръжатї и ѡпиратї свое права ѡтчина измѣненїи что измѣниле съ Некоарь Пръжъскѹл бив вистѣрник ѡт село Бѹорѣни, въсѣхъ частї елнко сѣ изберет част Некоарь Пръжъскѹл, за викѹпленїи и за дѣдинив ѡт того село Бѹорѣни да имает ѡни дръжатї какоже писанце въ нарѣдениї Пръжъскѹловїи и по где Хотарьли болѣри господства ми Пътрашко Башотъ логофет и Арсенїи дворник, по тамо да имает ѡни дръжатї тѣхъ частї за ѡтчинни что бѣше Некоарь Пръжъскѹловїи правї кѹпежнїи и за дѣдинив. Ѡ ни никто да ни ѡставитї въ тѣхъ частї за ѡтчинив. Ѡ аще комѹ сѣ мнит нѣка крнвда съ него за тѣхъ части да имает себе питатї съ сыновї Пръжъскѹл а на н.[1] да ѡставитї ѹмирно ни една трѣвѹ до него да ни имает.

Такождѣ[1] да имает дръжатї една дом Гангорїевн, сынъ Ѻничюл, и въсѣх част.....[2] елнко сѣ изберет ѹ село Бѹорѣни никомѹ ни дакатї. <Ни да сѣ>[2] не ѹмишлет прѣд сим листом нашим.

...[2] лѣт ×ѕрлѕ ионїѕ ѕ.

† Сам господинъ велѣл.

† Іѡнашко Мънжѣ <писал>.

† Io Miron Barnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii domniei mele, Eremia diac, şi soţiei lui, Părasca din Buoreni, fiica lui Calapod, ca să fie tari şi puternici cu această carte a domniei mele să stăpînească şi să oprească dreapta lor ocină schimb pe care au schimbat-o cu Nicoară Prăjescul fost vistiernic din satul Buoreni, toate părţile cît se vor alege părţile lui Nicoară Prăjescul de cumpărătură şi de moştenire din acel sat Buoreni să stăpînească ei cum se scrie în diresele Prăjesculuí şi pe unde au hotărnicit boierii domniei mele, Pătraşco Başotă logofăt şi Arsenie vornic, pe acolo să stăpînească ei acele părţi de ocină, care au fost ale lui Nicoară Prăjescul drepte cumpărături şi de moştenire. Iar altcineva să nu se lase în acele părţi de ocină. Iar cui i se va părea oarecare strîm-

[1] Text ilizibil.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

bătate pentru aceste părţi, să se întrebe cu fiii lui Prăjescul, iar pe ‹el›[1] să-l lase în pace, nici o treabă să n-aibă cu el.

De asemeni să stăpînească o casă a lui Gligorie, fiul lui Onciul, şi toată partea ‹lui›[2] cît se va alege în satul Buoreni, nimănui să n-o dea. ‹Şi altul să nu se›[2] amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

...[2] anul 7136 ‹1628› iunie 6.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Ionaşco Mînjea ‹a scris›.

Bibl. Acad., MCDXXIV/76.
Orig., hîrtie (30,5×18,5), pecete aplicată, stricată.
Trad. din 1785 la Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, CXXXIII/1.

365

‹Înainte de 1628 iunie 17›.

Pătraşco Başotă logofăt şi alţi boieri mici dau mărturie pentru vînzarea unei părţi de ocină din Druleşti, făcută de Tudosca şi Ţiganca, lui Lupul Prăjescul.

Adecă eu Pătraşco Başotă logofet şi Vasilie Neagoe postelnic şi Dumitru Buhuş logofet şi Dumitraşco Şoldan stolnic şi Buzanovschii ce-au fost pîrcălab dăm ştire şi mărturisim cu cest zapis al nostru cum au venit înaintea noastră Tudosca şi Ţiganca, fetile Măricăi, nepoatele ai Hidroae, strănepoatile Drulii spătariul, din sat din Druleşti, de nime nesilite nice înpresurate, şi ş-au vîndut a lor direaptă ocină şi moşie ce şi cît să va alege partea lor din vatra satului şi din cîmp şi din ţarină şi din fînaţe de la luncă şi din moară din Siret şi din valea satului de o au vîndut fratelui nostru, Lupului Prăjescului, direpţ cincisprezăce taleri bătuţi. Deci noi dacă am văzut de bunăvoia a lor tocmală şi deplin plată noi încă i-am făcut dumisale cest zapis ca să-i fie lui acea parte a lor ci să va alege din sat din Druleşti şi din cîmp şi de tutinderilea cum iaste mai sus scris cu tot vinitul şi prentru mai mare credinţă ne-am pus şi peceţile la cest zapis să se ştie.

Pătraşco Başotă logofet.

Dumitru Buhuş logofet.

[1] Text ilizibil.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Buzanovschii pîrcălab.
Vasilie Neagoe postelnic.
Dumitraşco iscal.

Arh. St. Buc., ms 818 f. 40.
Copie.
Datat după întărirea domnească din 1628 iunie 17.

366

1628 (7136) iunie 17, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Lupul Prăjescul ocină la Druleşti cumpărată de la Tudosca şi Ţiganca, strănepoatele lui Drule spătar.

Ѡ Мирон Барновскїи Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Молдавскои. Ѡже прїинде прѣд господства ми и прѣд вѣсѣми болѣри господства ми великими и малими Тодоска и сестра ея Циганка, дѣцири Марики, внѹки Хиндроае, прѣвнѹкиѫ Дрѹли спатар, по иѫ доброи воли, никим непонѹжденi ани присиловани, и продали своиѫ правои отчинѹ и дѣднинѹ вѣсѣ частъ иѫ что сѣ ими изберет от село Дрѹлещи от ватрѹ село и от полѣ, от царинѹ и от сеножат от люнкъ и съ част от мѣст за млинѹ на рѣцѣ Сирѣтскомѹ и на потоцѣ село. Тоа продали сѧѕи господства ми, Лѹпѹлѹ Пръжескѹл, радї петнадесѧт талер сребрънiѫ.

И от том тиже ѹказал прѣд господства ми Лѹпѹл Пръжескѹл един запис от людї добриѫ, имѣ Iаков Моцок от Вѣскани и Лазор Моцок от Мовилѣни и Некопое от Ѡброчени и Пътрашко от Бѣцкътѣни и попа от там и поп Щефан от Хълъщiїани, якоже кѹпил соби от прѣд ними една част за отчинѹ от тогоже село Дрѹлещи от Гиигорiе, сынъ Пилат, внѹк Лѹпе, прѣвнѹк Дрѹле, и от сынѹве его, Василiе и Ивнашко и Тодер, вѣсѣ част им что сѣ им изберет и от мѣстѹ за млин на рѣцѣ Сирѣт и от потоцѣ село и съ сеножат и от все приѫод. Тоа ѡн соби кѹпил, ради двадесѧт талер сребрънiѫ.

Тѣм ради како да ест ємѹ и от господства ми правои отчинѹ и викѹпленiе и потвръжденiе и ѹрик тиѫ част за отчинѹ от село Дрѹлещи съ вѣсем доѫодом. И ин да сѣ не ѹмишлет.

Пис ѹ Iас, в лѣт ×ѕрлѕ июнiе ѕ҃ї.
Господинъ казал.
Боръдѣнѹл <писал>.

www.dacoromanica.ro

Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea domniei mele şi înaintea tuturor boierilor domniei mele, mari şi mici, Todosca şi sora ei Ţiganca, fiicele Marichii, nepoatele Hindroaei, strănepoatele lui Drule spătar, de bunăvoia lor, nesilite de nimeni nici asuprite, şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină toată partea lor, care li se va alege din satul Druleşti, din vatra satului şi din cîmp, din ţarină şi din fîneţe din luncă şi cu partea din locul de moară pe rîul Siretului şi pe pîrîul satului. Acestea le-au vîndut slugii domniei mele, Lupul Prăjescul, pentru cincisprezece taleri de argint.

Şi într-aceea, de asemenea a arătat înaintea domniei mele Lupul Prăjescul un zapis de la oameni buni, anume Iacob Moţoc din Văscani şi Lazor Moţoc din Movileni şi Necopoe din Obroceni şi Pătraşco din Buţcăteni şi popa de acolo şi popa Ştefan din Halăştiani, cum a cumpărat dinaintea lor o parte de ocină din acelaşi sat Druleşti, de la Gligorie, fiul lui Pilat, nepotul lui Lupe, strănepotul lui Drule, şi de la fiii lui, Vasilie şi Ionaşco şi Toader, toată partea lor care li se va alege şi din locul de moară pe rîul Siret şi din pîrîul satului şi cu fîneţe şi din tot venitul. Acestea le-a cumpărat pentru douăzeci de taleri de argint.

De aceea să-i fie şi de la domnia mea dreaptă ocină şi cumpărătură şi întărire şi uric acele părţi de ocină din satul Druleşti cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

S-a scris la Iaşi, în anul 7136 ‹1628› iunie 17.

Domnul a spus.

Borăleanul ‹a scris›.

Arh. St. Buc., ms 818 f. 40 v-41.
Copie cu traducere.

367

1628 (7136) iunie 20.

Pîrcălabii de Bacău dau mărturie lui Puiul, fiul lui Isac, pentru părţile pe care le stăpîneşte în satul Măstacăn.

† Au vinit Puiul, ficiorul lui Isac din Măstacăni, cu omeni buni: Sima de Măstacăni şi Simion de-acolo şi Pătra‹ş›co Vlad de-acolo şi Vălişte de pe Tazlău şi Cămîrzan, de-au adus zapisele tătîne-său cele de moşie înnaintea nostră, pîrcălabilor de Bacău, le-au [a]arătat arse şi dzicea că le-au arsū întru pungă de scăpărători. Deci acmu mărturisăscū

www.dacoromanica.ro

aceşti omeni buni ce părţi au cumpărat Isac : a patra parte de Măstacăni de la Vasilie diiacul, parte lui Vasilie, Neguleştii să chiamă ; şi din Poiana-Rătundă ş-au cumpărat de la nepoţii Micului Şoş giumătate de sat de Măstacăni den partea Micului Şoş, Nemişii să chiamă ; şi den Poiana-Lungă ; şi au cumpărat den a trieia parte de Măstacăni a şesea parte şi din Puiana-Lungă a trie parte de la Stanca şi de la Zosca, fată Stancăi, parte Stancăi îi din sus despre izvor. Deci noi pîrcălabii vădzindŭ pre aceşti omeni buni că mărturisăscu precum îs arse, i-am făcut şi noi scrisore să nu i se înpresore moşiile.

Deci pentru credinţa, ne-am şi iscălit.

Leat 7136 ‹1628› iunie 20.

Az... [1] pîrcălabul.

Puiul.

Sima deă Mastacăni.

Simion.

Pătraşco.

Cămîrzanŭ.

Vălişte.

Bibl. Acad., MCDLXXVIII/210.
Copie.

368

1628 (7136) iunie 22, Iaşi.

Pătraşco Başotă al doilea logofăt cu alţi oameni dau mărturie pentru vînzarea făcută de Costin lui Lupul Prăjescul pentru părţi din satul Ruginoasa.

† Пътрашко Башотъ второїн логофът и Стратъл второїн чашник и Іаков Моцок отъ Къскани и Некопое дїак отъ Оброчѣни и Лазор дїак отъ Мовилѣни и Боул отъ Рѹжиноасѣ[2]. Adecă au venit înaintea noastră Costin, feciorul Măriicăi, nepotul Tomei lui Hîrtan de Ruginoasa, de nime nevoit nici îndemnat, ce de bună-voia sa au vîndut a sa direaptă ocină şi moşie, toată partea sa ce să va alége, din trei sorţi giumătate, din sat din Ruginoasa cu hălăşteu gata şi

[1] Indescifrabil.
[2] Pătraşco Başotă al doilea logofăt şi Stratul al doilea ceaşnic şi Iacob Moţoc dinVăscani şi Necopoe diac din Obroceni şi Lazor diac din Movileni şi Boul din Ruginoasa.

www.dacoromanica.ro

cu moară şi cu casă gata, cu tot venitul, au vîndut giupînului Lupului Prăjescul direpţ şéptedzăci de zloţ bătuţ şi doao iape cu mîndzi şi doi boi şi doao vaci cu viţăi.

Deci noi, deac-am vădzut a lor de bunăvoe tocmală şi deplină plată, şi de la noi le-am făcut acest zapis, să-i hie dumisale de mărturie pînă-şi va face şi dirésă domneşti.

De aceasta mărturisim cu cest zapis al nostru. Şi mai pre mare credinţă ne-am pus şi peceţile şi iscăliturile într-acest adevărat zapis, să să ştie.

Ѯ Іас, в лѣт ×ѯрлѕ юніе кѳ.
Пътрашко Башотъ лвгофет.
Истратие Болѣ пъхарник.
Аз Некопое искал.
† Іаков Моцок.
И аз Боръленъзл ѳрикар искал, приключихѿм сѣ въ сїи токмеж[1-2].

‹Pe verso, de mîna lui Lupul Prăjescul:› † Zapis ot Costin ot Ruginoasa na ceast ego[3] ot tam; ispisoc domnescu încă n-am făcut; prinsu mai apoi, am făcut şi zapis domnescu.

Bibl. Acad., DCXCV/18.
Orig., hîrtie (32×20), trei peceţi aplicate.

EDIŢII. „Teodor Codrescu", IV, p. 22.

369

1628 (7136) iunie 23, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Bîrlădean părţi de ocină din satele Pocşeşti şi Crucea de Jos.

† Ѡт Мирон Барновски Могила воєвода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскон. Ѻжє господство мн дадѡхом и потвръдихѿм слѹжѣ господства мн Брълъдѣн, сынъ Дръгѹцѹл вин дворник, на єдна ѡчинєнїе что сѣ имѣѹет ѹ Красною Мост на мѣсто село его по врѣхѣ домѹ его, что ест ємѹ викѹпленїе за ѡтцн ємѹ ѡт Ѻтавър ѡт Кълипѹри за двадесѣт талер и на дрѹгда ѡчинєнїе что ест ѹ Широкою Лѹгѹ въ протнв Лѣврдъ, что ест викѹпленїе ѡт Іога за десѣт талер и на єдна част за ѡтнинѹ ѡт село Покшєцн, что ест ємѹ викѹпленїе ѡт

[1] La Iaşi, în anul 7136 ‹1628› iunie 22. Pătraşco Başotă logofăt. Istratie Bolea paharnic. Eu Necopoe am iscălit. + Iacob Moţoc. Şi eu Borăleanul uricar am iscălit, m-am întîmplat la această tocmeală.
[2] Semnături autografe.
[3] Pe partea lui.

www.dacoromanica.ro

Прокопїѣ, сынъ Дръгъшь, за двадесѣт талѣр въсѣ част что сѣ емѫ изберет и съ част за виноградї и ѡт мланн ѕ внишна гърло Пѫтное и на дрѫга част за ѡтнинѫ ѡт тогожѣ село Покшецин что ест емѫ викѫпленїѣ ѡт Кондрѣ за двадесѣт талѣр въсѣ част его что сѣ емѫ изберет съ брѫд за мланн и съ мѣсто за виногради и на дрѫга част за ѡтнинѫ ѡт село Нижна Кръстъ что ест викѫпленїѣ ѡт Мъріика, дочка . . . . .[1], внѫка Еланкѫла, за четирндесѣт талѣри въсѣ част ѩн что сѣ изберет съ мѣсто за виноград ѡт нспнсок за свѣдителъст<во что>[2] ѡн имает ѡт Стефан воевода. Ин<о да>[2] бъдет ѡт господства мн слѫжѣ нашемѫ внше́писан Брълъдѣн <та ѡчн>[2]цинїн и части за ѡтнинѫ и <части>[2] за виноградї и съ брѫд за мланн правда ѡтнинѫ и викѫпленїѣ и потвръжденїѣ съ въсѣм доѫодом, непорѫшенѫ николиже на вѣки, прѣд сим листом господства мн. И нн да сѣ не ѩмншает.

Пнс ѕ Іас, в лѣт ×ѕрлѕ юнїѣ кг.

† Сам господнн̃ъ велѣл.

† Щѣфан <пнсал>.

<Pe verso:> † Ѣ нѣбитност пан Дѫмитрѫ вел лѫгофет до двора, нъ ѕ Лѣд<скон>[2] земли, ѧѕ нскал Пътрашко [ба] Башотъ лѫгофет.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit slugii domniei mele, Bîrlădean, fiul lui Drăguţul fost vornic, o curătură ce se numeşte la Podul-Frumos pe locul satului său, mai sus de casa lui, care este cumpărată de tatăl lui de la Stavăr din Cîmpuri, pentru douăzeci de taleri, şi altă curătură ce este în Lunca-Largă, în faţa Leurdei, ce-i este cumpărătură de la Iuga, pentru zece taleri, şi o parte de ocină din satul Pocşeşti, care îi este cumpărătură de la Procopie, fiul lui Drăguş, pentru douăzeci de taleri, toată partea ce i se va alege şi cu partea de vie şi de moară la gîrla de sus a Putnei, şi altă parte de ocină din acelaşi sat Pocşeşti, care îi este cumpărătură de la Condrea pentru douăzeci de taleri, toată partea lui ce se va alege, cu vad de moară şi cu loc de vie, şi altă parte de ocină din satul Crucea de Jos care îi este cumpărătură de la Măriica, fiica . . . [1], nepoata lui Vlaicul, pentru patruzeci de taleri, toată partea ei, ce se va alege, cu loc de vie, din ispisocul de mărturie ce are el de la Ştefan voievod.

Deci <să> [2] fie şi de la domnia mea slugii noastre mai sus-scrise, Bîrlădean, <aceste> [2] curături şi părţi de ocină şi <părţi> [2] de vii şi cu vad de moară, dreaptă ocină şi cumpărătură şi întărire cu tot venitul, neclintit

[1] Loc alb.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a domniei mele. Şi altul să nu se amestece.

S-a scris la Iaşi, în anul 7136 ‹1628› iunie 23.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Ştefan ‹a scris›.

‹Pe verso :› † În lipsa panului Dumitru mare logofăt de la curte, ‹fiind› în Ţara Leşească, am iscălit eu, Pătraşco Başotă logofăt.

Arh. St. Buc., M-rea Bogdana, XIX/1.
Orig., hîrtie (41,5×27,5), pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. din 1761; altă trad. ibidem, ms 591 f.4.

370

1628 (7136) iunie 23, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gheorghie Jora pîrcălab de Hotin a patra parte din satul Blijcinăuţi, luată schimb pentru parte din satul Zubriceni de la Solomca, sora lui Pilipovschi.

† Ꙗw Мирон Бърновскїи Могила воевода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскои. Ꙋжє прїинде прѣд нами и прѣд нашими болѣрни наш вирнїи болѣрин, Гєѡргїє Жора пъркълаб Хотинскїи, по его доброю волю, никим непонѹжден ани присилован, и сътворишѣ измѣнинъ съ Соломка, сестра Пилиповскїи, съ нѫ правїнѫ ѡтнини и дѣдинин. И дал наш болѣрин вишеписан, Гєѡргїє Жора пъркълаб, своего правою ѡтнинѹ и ...[1] четвръта часть ѡт село Зѹбричѣни и пак Соломка, сестра Пилиповскїи, дал емѹ измѣно за измѣно четвръта часть ѡт село Ближчинъѹци.

Ино мы, ꙗко видѣвше ним доброволною токмеж и лагодною измѣнїє, ѡт господства ми ѣщеже даддохом и потвръдихом болѣрин нашемѹ вишєречен, Гєѡргїє Жора пъркълаб, тоа четвръта част ѡт село Ближчинъѹци како да єст емѹ и ѡт н‹ас п›[1]равда ѡтнинъ и измѣненїє съ въсѣм доходом, непорѹшенъ николиже на ‹в›[1]ѣки. И ни да сѣ не ѹмишлєт.

Ѹ Іас, лѣт ×ѕр҃лѕ юнїє к҃г.

† Сам господинъ вєлѣл.

† Класїє ‹писал›.

‹Pe verso :› † Въ ‹не›[2]битност пан Дѹмитрѹ вел лѫгофєт до двора нъ ѕ Лѣдскон земли, аз нескал Пътрашко Башотъ лѫгофєт.

[1] Loc alb.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri credinciosul nostru boier, Gheorghie Jora pîrcălab de Hotin, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni nici asuprit, şi a făcut schimb cu Solomca, sora lui Pilipovschi, cu dreptele lor ocine şi dedine. Şi a dat boierul nostru mai sus-scris, Gheorghie Jora pîrcălab, dreapta sa ocină şi... [1] a patra parte din satul Zubriceni şi Solomca, sora lui Pilipovschi, i-a dat, schimb pentru schimb, a patra parte din satul Blijcinăuţi.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi schimb cu bună înţelegere, încă şi de la domnia mea am dat şi am întărit boierului nostru mai sus-spus, Gheorghie Jora pîrcălab, aceasta a patra parte din satul Blijcinăuţi, ca să fie şi de la noi dreaptă ocină şi schimb cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7136 ‹1628› iunie 23.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Vlasie ‹a scris›.

‹Pe verso:› În lipsa panului Dumitru mare logofăt de la curte, ‹fiind› în Ţara Leşească, am iscălit eu, Pătraşco Başotă logofăt.

Arh. St. Iaşi, CLXXIV/18.
Orig., hîrtie (31×19), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1817.

EDIŢII. Slav şi trad. Ghibănescu, *Surete*, XXI, p. 30—31; „Teodor Codrescu", IV, p. 37—38.

371

1628 (7136) iunie 24, Iaşi.

Pătraşco Başotă al doilea logofăt cu alţi oameni dau mărturie pentru vînzarea făcută de Ionică şi surorile sale lui Vlasie cămăraş pentru părţi în satul Dereneu şi Prehodişte din ţinutul Orhei.

Suret de pe o mărturie sîrbască de la cîţiva boeri din let 7136 ‹1628› iunii 24.

Adecă noi Pătraşco Başotă vtori logofăt şi Arsănie vornic de poartă şi Rotopan vornic şi Potlog vornic şi Fărmachii vornic şi Andrii Grăbence şi Mierăuţă vornic şi Borălean uricar şi Pătraşco cămăraş şi Ştefan diiac şi Corlat diiac, scriem şi dăm ştire cu această carté şi scrisoare a noastră

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

precum au vinit dinainte noastră Ionică şi surorile lui, Mărica şi Odochiia, ficiorii Diniului, sin Anghelenii, nepoţi Micului, de nime nesiliţi nici asupriţi, ci de a lor bunăvoi ş-au vîndut a lor dreaptă moşii şi ocină, din giu mătate ce din gios a satului Dereneu şi den Prehodişte, a şasăle parte, ce este în ţinutu Orheiului, cu locu de iaz şi de moară şi cu locu de cosit fînaţi şi cu livezi şi cu tot venitu. Acele le-au vîndut prietenului nostru, lui Vlasii cămăraşu, drept şasăzăci taleri bătuţi. Deci Vlasii cămăraşu s-au sculat şi au plătit toţi deplin acei bani şa<i>[1]zăci taleri bătuţi în mînile acelor oamini de mai sus scriş, lui Ionică şi surorilor lui, Măricăi şi Odochii, fii Diniului, sin Anghelenii, nepoţi Micului.

Pentru aceia şi noi, dacă am văzut de bunăvoe a lor tocmală şi plată deplin aşijdere şi de la noi am dat această carti de credinţi şi de mărturii, ca să aibă a-ş face lui-ş şi dres domnescu.

Atîta scriem şi mărtorisim cu această carti a noastră. Iar pentru mai mari tării, am pus peceţile noastre şi cu mînile noastre am iscălit.

Şi eu Şiaidir diiacu am scris în Eş.
Pătraşco Başotă logofăt.
Ionaşco Rotopan vornic.
Fermachi vornic.
Potlog vornic.
Boreleanul uricariu.
Şi eu Irimie logofăt m-am întîmplat la această mărturie.
Şi Vartic de la logofătul cel mari.
Irimie Corlat diiacu.
Şiaider diiacu.

Bibl. Acad., Fotografii, XXXV/31.
Fotocopie după o traducere din 1801.

372

1628 (7136) iunie 25.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Pătraşco cămăraşul o parte din satul Ciurbeşti, cumpărată de la Gaftona.

Ispisoc sîrbăscu din lit 7136 <1628> iunie 25 di la Meron Barnovschii voevoda, ci scrie precum au vinit înnainte noastră şi înnainte a tuturor boerilor noştri moldovinişti mari şi mici sluga domnii sale, Pătraşco cămăraşul, c-un zapis de mărturie de la Văscan den Ţîgăneşti şi de la Paşcul

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

şi Căzacul şi Gligorie şi alţi mulţi oamini buni, aşe scriindu într-acil zapis cum au vinit înnainte lor Gaftona, fata lui Cotici, cu ficiorii ii ot Ciurbişti şi de nime siliţ nici asupriţ au vîndut a lor parte di ocină, un pămînt şi giumătate în frunte, ci au avut cumpărătură de la Luca, ficiorul Voicăi, la sat la Ciurbişti, l-au vîndut slugii noastri, Pătraşco cămăraşul, drept 25 taleri.

Iaste şi suritul ispisocului acistuia pi moldovinie.

Bibl. Acad., ms rom. 5181 f. 7 v.
Traducere din 1767.

EDIŢII.. Antonovici, *Doc. birlădene*, III, p. 283.

373

1628 (7136) iunie 27, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Lupu vistiernic ocină în satul Băiceni pe Jijia în ţinutul Dorohoi.

† Ис Мирон Барновскн Могнла воєвода, божїю мнлостїю господарь зємли Молдавскон. Сжє прїндошѣ прѣд нали н прѧд всимн нашнлн мшлдавскнмн болѣрн вєлнкнмн и малнмн Снмнwн Кърквѕ и внѕк єго, Тодєр Кълдъръше, некнм непонѣждєнн ани прнсловани, нѫ за нѫ доброн волн и продали своа права wтчина н дѣдннна wт село Бънчѣни что єст ѕ волwст Дорохонскомѕ на Жнжїа wт четирн частї двѣ части. Тѧ продали нашємѕ вѣрномѕ болѣрни, Лѕпѕл вєл внстѣрник, радї шєстдєсѣт н сєдним талєрн. Ино болѣрни господства мн, Лѕпѕл внстѣрник, въстал сѣ н заплатнл свє непълно тнѫ пинѣзн ѯ̄ѕ̄ талєрн, къ рѕки тнм людн вншєпнсанним, Снмнwн Кърквѕ и внѕкѕ своємѕ Тодєр Кълдъръше.

Того ради н господство мн н съ въсєго съвѣта господства мн такождєр дадохом н потвръдихом болѣрнмѕ господства мн вншєпнсан, Лѕпѕл внстарник, тоа вншєпнсанна wтчина wт село Бънчани wт ватро село и wт полѣ и wт вс приход, како да єст ємѕ н wт господства мн права wтчина н внкѕплєнїє н ѕрнк н потвръждєнїє съ въсѣм доходом, непорѕшєнно николиже на вѣки. И нн да сѣ не ѕмншлєт.

Ѵ Іас, к лѣт ×ѕр̃лѕ̃ юнїє к̃ѕ̃.

† Ґосподинъ сам вєлѣл.

‹Pe verso:› † Въ нєбитност пан Дѕ‹митрѕ›[1] вєл лwгофєт до дворѧ ...[1] Лѣдскомѕ зємли ...[1].

[1] Loc rupt şi lipsă.

www.dacoromanica.ro

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Simion Cîrcu şi nepotul lui, Toader Căldăruşe, de nimeni nesiliţi nici asupriţi, ci de bunăvoia lor şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină din satul Băiceni, care este în ţinutul Dorohoiului, pe Jijia, din patru părţi, două părţi. Acestea le-au vîndut credinciosului nostru boier, Lupul mare vistiernic, pentru şaizeci şi şapte de taleri. Deci s-a ridicat boierul domniei mele, Lupul vistiernic, şi a plătit deplin toţi aceşti bani, 67 taleri, în mîna acestor oameni mai sus-scrişi, Simion Cîrcu şi nepotul său, Toader Căldăruşe.

De aceea şi domnia mea şi cu tot sfatul domniei mele, noi de asemenea am dat şi am întărit boierului domniei mele mai sus-scris, Lupul vistiernic, această ocină mai sus-scrisă, din satul Băiceni, din vatra satului şi din cîmp şi din tot venitul, ca să-i fie şi de la domnia mea ocină dreaptă şi cumpărătură şi uric şi întărire cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7136 ‹1628› iunie 27.

† Însuşi domnul a poruncit.

‹Pe verso :› În lipsa panului Du‹mitru› [1] mare logofăt de la curte...[1] în Ţara Leşească....[1]

Biblioteca Centrală de Stat, XX/29.
Orig., hîrtie (26×20), pecete timbrată, stricată.

374

1628 (7136) iunie 30, Hotin.

Isac, fiul Ciorcei, vinde lui Gheorghie Iora pîrcălab părţi din satele Brădzeni, Vorobivca, Handzouţi şi Oneşti.

† Adecă eu Isac, feciorul Ciorcei, nepotul Pinţii, mărtur‹is›[2]escu cu acest zapis al meu, de nime nevoit nici asuprit, ce de bunăvoia mea am vîndut den giumătaate de sat den Brădzéni a treia parté şi den Vorobivca aşijderele aşea şi den Handzouţi aşijderele aşea şi den Oneşti aşijdere aşea, ce sîntu pre Ciuhru, ce au fost derepte ocine şi moşii a mîné-mea, Ciorcei, şi a mătuşé-mea, Pinţii şi altor fraţi ai nostri. Şi am vîndut derept

[1] Loc rupt şi lipsă.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

100 de taleri bătuţi şi am dat şi uricul ce am <a>[1]vut noi pre aceste părţi, carele părţi am vîndut dumisale lui Gheorghiţă Jorăi pîrcălabului.

Şi într-aiasta tocmală au fost vamăşii cei mari de Hotin, anume Ghe<orgh>[2]ie şi alt Gheorghie, şi popa Samson şi Malic puşcarul şi Dima aşijderele şi Foti aşijderele şi Nicoară Focenco, ţîrcovnicul cel domnescu şi Lupul Tăutul, frate-meu şi Căzacul, feciorul lui Gheorghie vornicului, şi Lupul, feciorul Zaharchei, şi Pătraşco, feciorul Manciului den Voloconţeşti.

Şi pre mai mare mărturie l-am scris eu însumi cu mîna mea.

† Pis u Hotin, v leat 7<1>[1]36 <1628> iunie 30.

Isac iscal.

† Γεωργιος ...[3] μαρτιρο[4].

Γεωργιος μαρτηρας[5].

† Nicoară Focenco.

† .....[3] iscal[6].

Bibl. Acad., IV/227.
Orig., hîrtie (31×19), opt peceţi aplicate.

375

1628 (7136) iulie 4, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte călugărilor de la m-rea Tazlău fîntînile de păcură de la Tăteşti.

† Ѡ Мирон Барновски Могила воєвода, божїею милостїю господарь земли Молдавскои. Dat-am cartea domnii méle rugătorilor noştri, călugărilor de la sfînta mănăstire de la Tazlău, spre-acea, ei să fie putérnici cu cartea domnii méle a opri şi a ţinea păcurile de în sat de la Tăteşti. Să aibă a le ţinea ei, căci sîntu sfentei mănăstiri.

Şi dzi încă au avut cu acei răzeş de la Tăteşti, şi la dzi n-au venit, ce au rămas de în dzi şi de în lége.

Derept acea, nime să nu cutédze a opri sau a să amesteca acolea înnaintea carţei domnii méle.

---

[1] Omis.
[2] Loc rupt.
[3] Semnătură indescifrabilă.
[4] Gheorghie . . . . mărturisesc.
[5] Gheorghie martor.
[6] Toate semnăturile sînt autografe.

www.dacoromanica.ro

Ѹ Іас, в лѣто ×ѕр҃лѕ̃ юлїе д̃.
† Ґосподинъ рече.
† Велиця болѣри ѧчили.
Заѯарїа <писал>[1].

Arh. St. Buc., M-rea Tazlău, VIII/16.
Orig., hîrtie (16,5×19,5), pecete aplicată.

376

1628 (7136) iulie 10, Hălăşteiani.

Necopoe vinde lui Lupul Prăjescul pe ţiganul Oprăş.

† Az Necopoe mărturisescu cu cest zapis al mieu cum am vîndut dumisale Lupului Prăjescului al mieu direptu ţigan, anume Oprăş, şi feciorul lui, anume Istratie, ci eu i-am fost cumpărat de la Dumitraşco, feciorul Cucorăi; i-am vîndut dumisale Lupului Prăjescului, să-i hie dumisale robi şi şerbi.

Şi zapisul ce am avut de la Dumitraşco Cucorea încă l-am dat pre mîna dumisale Lupului Prăjescului.

Şi pre mai mare mărturie am scris acestu zapis şi mi-am pus şi pecétea, ca să să ştie.

† Pis u Hălăşteiani, v leat 7136 <1628> iulie 10 dni.

Az Nicopoe iscah <m.p.>.

<Pe verso, de aceeaşi persoană (Lupu Prăjescu), care a scris şi zapisul:> † Zapis radi aţigan, ce amu cumpărat ot Necopoe.

Arh. St. Buc., A. N., MDXXI/6.
Orig., hîrtie (31×19,4).

377

1628 (7136) iulie 14, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Pobrata trei fălci de vie în Dealul-Domnesc la Cotnar.

† Ѡ҃ Мирон Барновскїи Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Ѻже господство ми дали и потвръдили есми свѣтѣи монастир называимаго Побрата ѡ҃ правїи ѡтнинн и измѣненїе, трн фалчи за виногради ѡт Гор

[1] La Iaşi, în anul 7136 <1628> iulie 4. † Domnul a spus. † Marii boieri au învăţat. Zaharia <a scris>.

www.dacoromanica.ro

Господнѫ wт тръг Котнарскомѫ съ крамѣ и съ пивницѣ каменїи, что тиѫ вишеписанѫ виноградѫ сѫт свѣтѣи монастир Побратїи измѣнєнїѣ съ калѫгєрри wт монастир Голъєка wт тръг Іаскаго радѫ дрѫгиѫ три фалчи за виноградѫ wт Гор Ѫршюлѣ wт тръг Іаскаго, что тиѫ виноградѫ било данїѣ и милованїѣ свѣтѣи монастир Побратѫ wт кнѣгинѣ Пъскълина Стрончоае, зачто єст погрибен тѣло ей въ тоа монастир и поминал на нїѧ съ комати свѣтѣи монастир и сътворит ей памет wт год до год. Я крамѣ wт тиѫ виноградѫ сътворили калѫгєри и тоа пивницѫ порѣдили. Я пак калѫгєри wт монастир Голоєка да держают собѣ тиѫ три фалчи за виноградѫ wт тръг Іасломѫ wт Гор Ѫршю, какоже измѣнѫли съ побратѣним, понєже господство ми не порѫшиѫом данїѣ и милованїѣ тон кнѣгинѣ Стрончеви логофет что wна дала собѣ въ задѫше себѣ и за грѣхѫ <ей б>[1]нтї памет въ вѣчнїи wбитѣли.

Тѣм радѫ како да єст нм и wт господства ми съ въсем доходом. Я нн да сѣ не измишлет.

Пнс ѕ Іас, в лѣто ×ѕ҃рлѕ҃ юлїѣ а҃ї҃.

† Сам господинъ вєлѣл.

Нw Мирон Бръновскн воєвода <m.p.>.

† Борълѣнѫл <писал>.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit sfintei mănăstiri numite Pobrata dreapta ei ocină şi schimb, trei fălci de vie din Dealul Domnesc, de la tîrgul Cotnar, cu crame şi cu pivniţe de piatră, care vii mai sus-scrise sînt ale sfintei mănăstiri Pobrata schimb cu călugării de la mănăstirea lui Golăe din tîrgul Iaşi pentru alte trei fălci de vie din Dealul Urşiule de la tîrgul Iaşi ; iar acele vii au fost danie şi miluire sfintei mănăstiri Pobrata de la cneaghina Păscălina Stroicioae, pentru că este îngropat trupul ei în această sfîntă mănăstire şi au pomenit-o cu averile sfintei mănăstiri şi îi fac pomenire din an în an. Iar cramele de la acele vii le-au făcut călugării şi acea pivniţă au dres-o. Şi iarăşi călugării de la mănăstirea lui Golăe să stăpînească acele trei fălci de vie de la tîrgul Iaşi, din Dealul Urşiu, cum au schimbat cu pobrătenii, fiindcă domnia mea n-am clintit dania şi miluirea acelei cneaghine a lui Stroici logofăt, pe care ea însăşi a dat-o pentru pomenirea ei şi pentru păcatele ei să-i fie <ei>[1] pomenire în veşnicile lăcaşuri.

Pentru aceea, să le fie şi de la domnia mea cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

S-a scris la Iaşi, în anul 7136 <1628> iulie 14.
† Însuşi domnul a poruncit.
Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.
† Borăleanul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIV/3.
Orig., hîrtie (32,5×19,5), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1787.

378

1628 (7136) iulie 15.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte mănăstirii lui Balica satul Coicenii pe Prut în ţinutul Roman, fost al lui Balica hatmanul.

×Зр҃ѧ̀ѕ іюлїѧ і҃ѳ̀ дьнь.

Ѣ имѧ Ѻтца и Сына и свѣтаго Дх҃а, трⷪницѣ свѣта, єдиносѫщна и нераздѣлимаѧ. Сѣ аз раб владыкы моємѹ, Господѹ Богѹ и спасѹ нашемѹ Іс҃ѹ Хр҃ѹ, с трⷪчески нстинни поклонник, Ив Мирон Барновски Могила воєвода, божїю милостїю господарь земли Молдавскон. Ѻже господство ми благопроизволих҃ нашим благим произволєнїем, чистим и свѣтлим сръдцем, ѡт въсеѧ нашеѧ дѹшеѧ и ѡт Бога помощїа и съ благословенїем четир свѣтитєли наше молдавскнли, кир Дмтрнєї єпископ Романскон[1] и кир Мнтрофан єпископ Хѹшски и благоволенїем въсѣх бонар наше молдавски, великих҃ и малих҃, господство ми дадо҃хом и помилова҃хом наше свѣтаа молвь что нмєнѹєт <сѣ>[2] монастнр Баликы нижє тръг Іаски съ єдно село, на нмѣ Кончѣнни что ѕ волост Іаскон на Прѣт съ болотами рнбнили и съ вес прнх҃од, что том село било прав за дѣдннѹ ѕнка господства ли Исак Баликa Хетман и помилова҃хом тол вншєпнсанна свѣта монастнр Баликы за дѹша его и родителни его, како да имают его напнсати въ свѣтїи великни помѣник и памет емѹ сътворнти ѡт год до год како съ подобаєт.

Того ради тот вншєпнсан село Кончѣнни на Прѣт ѕ волост Іаскомѹ съ болотами рнбнимн и съ вес Хотар и съ вес прнх҃од томѹ селѹ тон вншєпнсаннѣн и свѣтѣн монастнр Баликы <да єст>[2] ѡт господства ли права ѡтнина и даніѣ и милованіѣ и ѕрнк и потвръжденїе съ въсѣм до҃ходом, непорошенно николиже на вѣки.

Я по нашем животѣ и господствованїе, кто Богъ нзберет бити господарь ѕ наше земли Молдавскон ѡт дѣт наших или ѡт нашего рода или пак бѹд кого

[1] În transcrierea numelui ierarhilor copistul a făcut erori.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

Богъ изберет бити господаръ, тот би имъ не порѹшил нашего даниѥ и милованиѥ нъ але би им дали и ѹкрѣпили. Й кто сѧ покѹсит разорити и сказити наше даниѥ и милованиѥ тъ да ест тръклѣт и проклѣт ѡт Господа Бога, сътворителѣ небо и земли, и ѡт прѣчиста его матеръ и ѡт въсѣхъ свѣтихъ и да имает съпѣрник на страшнѣм съдищи Христовѣм архистратига Михаила и Гавриила и п<р>очиихъ безплътнихъ и да имает част съ Іздовѫ и съ тръклетом Пръѭм, въ безконичнѣѭ вѣки и мъки, амин.

7136 <1628> iulie 15 zile.

În numele Tatălui şi al Fiului şi al sfîntului Duh, treime sfîntă, de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu robul stăpînului meu, domnul Dumnezeu şi mîntuitorul nostru Isus Hristos, şi adevărat închinător al treimei, Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoinţă, cu curată şi luminată inimă, din tot sufletul nostru şi cu ajutor de la Dumnezeu şi cu binecuvîntarea celor patru ierarhi ai noştri moldoveni, chir Dionisie episcop de Roman [2] şi chir Mitrofan episcop de Huşi şi cu bunăvoinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, domnia mea am dat şi am miluit sfînta noastră rugă, care <se> [1] numeşte mănăstirea lui Balica, mai jos de tîrgul Iaşi, cu un sat anume Coicenii, care este în ţinutul Iaşi, pe Prut, cu bălţi de peşte şi cu tot venitul, care sat a fost drept de moştenire al unchiului domniei mele, Isac Balica hatman, şi am miluit acea sfîntă mănăstire mai sus-scrisă, a lui Balica, pentru sufletul lui şi al părinţilor lui, ca să-i scrie în sfîntul mare pomelnic şi pomenire să le facă din an în an, cum se cuvine.

De aceea, acel sat mai sus scris Coicenii pe Prut în ţinutul Iaşi cu bălţi de peşte şi cu tot hotarul şi cu tot venitul acelui sat al acelei mai sus-scrise sfinte mănăstiri a lui Balica <să fie> [1] de la domnia mea dreaptă ocină şi danie şi miluire şi uric şi întărire cu tot venitul neclintit niciodată în veci.

Iar după viaţa şi domnia noastră pe cine va alege Dumnezeu să fie domn în ţara noastră, Moldova, dintre copiii noştri sau din neamul nostru, sau pe cine va alege Dumnezeu să fie domn, acela să nu strice dania şi miluirea noastră ci să dea şi să întărească. Iar cine ar îndrăzni să calce şi să strice dania şi miluirea noastră acela să fie de trei ori blestemat şi blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, şi de preacurata lui maică şi de toţi sfinţii şi să aibă pîrîş la înfricoşata jude-

[1] Omis.
[2] În transcrierea numelui ierarhilor copistul a făcut erori.

www.dacoromanica.ro

cată a lui Hristos pe arhanghelii Mihail şi Gavril şi pe celelalte puteri fără de trup şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat în vecii şi muncile fără de sfîrşit, amin.

Arh. St. Buc., ms 629 f. 250.
Copie.

379

1628 (7136) iulie 19.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Aron Vodă din ţarina Iaşului o falce de vie la Cotnar în Dealul Cîrjeştilor.

† Ии Мирон Барновскїѣ Могила воевода, божїю милостїю господаръ земли Молдавскои. Сѫже господство ми дали и потвръдили есмы молебникомъ нашимъ, игѹменѹ и вес съборъ ѡт свѣтаа монастир називаемаго монастир Ирон Кодъ оу царинѣ тръга Іаскомѣ, ѥдеже ест Храм свѣтаго ѥрарха и чюдотворца Христови Неколи, на ѥдна фалчѧ за виноград ѡт Котнар, что ест ѕ гор Кържецим, что тоа виноград ест права даніѣ и милованіѣ свѣтѣи монастир вишеписанна ѡт колѣнѣ господства ми, Гѣѡргїѣ Жора пъркълаб Хотинскїи, и ѡт кнѣгинѣ ѥмѹ, Мъріѧ, дъщи . . . . . [1], въ задѹша нѫ и задѹша родителем нѫ.

Тѣм радѹ шако да бъдет и ѡт господства ми права ѡтнинѹ и дѣднинѹ и даніѣ и милованіѣ таа виноград свѣтѣи монастир вниш прѣдречена съ въсѣм доѫдом непорѹшенно николиже на вѣки. И ни да сѣ ни ѹмишлет прѣд сим листом господства ми.

Ѹ . . . [1], в лѣт ×ѕ҃рлѕ҃ юлїѣ ѳ҃ї.

† Сам господинъ велѣл.

† Мънжѣ <писал>.

<Pe verso:> Въ нѣбитност пан҃ѹ Дѹмитрѹ вел лѫгофет до дворѹ, нъ ѕ Лѣдскои земли, аз нскал Пътрашко Башотъ лѫгофетѹ

† Io Miron Barnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit rugătorilor noştri, egumenului şi întregului sobor de la sfînta mănăstire numită mănăstirea Aron Vodă, în ţarina tîrgului Iaşilor, unde este hramul sfîntului ierarh şi făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae, o falce de vie de la Cotnar, ce este în dealul Cîrjeştilor, care vie este dreaptă danie şi miluire sfintei mănăstiri mai sus-scrise de la boierul domniei mele, Gheorghie Jora pîrcă-

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

lab de Hotin, şi de la cneaghina lui, Măria, fiica lui.... [1], pentru pomenirea lor şi pomenirea părinţilor lor.

Pentru aceea, să fie această vie sfintei mănăstiri mai sus-zise şi de la domnia mea dreaptă ocină şi dedină şi danie şi miluire cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La.... [1], în anul 7136 ‹1628› iulie 19.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Mînjea ‹a scris›.

‹Pe verso :› În lipsa panului Dumitru mare logofăt de la curte, ‹fiind› în Ţara Leşească, am iscălit eu, Pătraşco Başotă logofăt.

Bibl. Acad., LXXVII/130.
Orig., hîrtie (42×27), pecete aplicată, căzută.

380

1628 (7136) iulie 20.

Miron Barnovschi voievod porunceşte pîrcălabului de Soroca să cerceteze o pricină pentru seliştea Prevdiceni a lui Dumitraşco şi a surorii lui, Solomia, încălcată de Gorgan fost pîrcălab.

Noi Miron Movilă voevod zemli Moldovii naşi vedac pîrcălabi Sorocăi. Dau-vă de ştiri că au venit înainte domnii meli slugili domnii meli, Dumitraşcu din Turetnica şi cu soru-sa Solomie şi cu ginerili lor, Ceuca, ci au fost post‹elnicel›, di s-au jăluit înainte domnii meli şi dinainte divanului domnii meli pre Gorgan ci au fost pîrcălab şi au zis înainte domnii meli că au cumpărat Gorgan o silişti anumi Prevdiceni pe Nistru pe lîngă Leucăuţ de la unul Ghiorghi pîrcălab di Hotin, careli silişti au fost vîndută lui, Ghiorghi Roşca şi Gherasim din Conţeşti. Deci Gorghenel n-au ţinut cum au cumpărat de la Ghiorghii şi pîn-undi au ţinut pîrcălabul şi l-au înpresurat cu ace cumpărătură hotarul Leucăuţilor. Şi au adus înainte domnii meli şi a tot divanul domnii meli pre Gherasim Roşca de au mărturisit cum au ţinut moşii şi părinţii lui acee ocină şi hotarul pîn-în matca pîrăului ci să cheamă Merişauca, iar Gorgonel au trecut cîtăva pisti acel pîrău şi au fost ţiind cu putere sa din hotarul Leucăuţilor.

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Pentru acee, dacă veţ vide carte domnii meli, iar tu să mergi acolo la aceli ocini şi să ei sama a predicenilor ca preste aceli hotară tot cît va fi a lui Gorgonel, într-a a Leucăuţilor pîn-în matca pîrăului Merişauca şi să dai în mîna lui Dumitraşcu şi a surori-sa Solomii şi a ginerii lor, Ceuca post‹elnicel›, vinitul şi să fii hotarul Prevdicenilor pîn-în matca pîrăului ci dă în Nistru şi a Leucăuţilor, aşejdere pîn-în matca pîrăului ci să cheamă Merişauca, nici să treacă hotarul preste matca apei şi să li fii hotar matca Merişauca, cum le-au fost şi mai înainte şi cum au mărturisit înainte domnii meli Gherasim Roşca şi cum au mărturisit şi a lui nostru cinstit credincios boerinului Gavrilaş vornic. Şi au socotit cu oameni buni şi au ales tot pe matca pîrăului Merişauca aşa să li fii cum le-au stîlpit dumnealui înpregiurîndu. Aceasta scrim să li fii lor moşii cu tot vinit şi într-a alt chip să nu fii.

7136 ‹1628› iulie 20.

Bibl. Acad., CV/29.
Copie.

381

1628 (7136) iulie 21, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod porunceşte lui Iuraşco Başotă să cerceteze pricina dintre Luchian diac şi Eremia din Săcuieni pentru împresurarea unei părţi de ocină.

† Їѡ Мирон Бръновски Могила воевода, божїю милостїю господаръ земли Молдавскои. Scriem domniia mea la sluga noastră, Iuraşco Başotă. Dămu-ţi ştire că s-au jeluit înnaintea domnii méle sluga noastră, Luchiian diiac, cu fraţii săi pre Eremiia din Săcuiani, dzicînd că le face împresurătură şi le ia o parte de ocină de acolea făr'întrebare şi fără lége şi neavînd el nici o treabă. Pentru acea, deaca veri vedea cartea domnii méle iar tu...[1] ai...[1] dz...[1] să opreşti pre Eremiia de pre acea parte de ocină de acolea, ce să chiiamă partea Ilinei, nici o treabă să nu aibă nici a să amesteca în partea de ocină a lui Grigorie Grecul întru nemică; de i se va părea lui cu strîmbul să vie el să-ş întrébe mainte cu Luchiian cu fraţii lui de faţă înnaintea domnii méle. Într-alt chip să nu fie.

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Ѯ Іас, лѣт ×ѕ҃рлѕ҃ юлїѳ к҃а.
† Господинъ рече.
† Іѡн <писал> [1].

Bibl. Acad., CCXII/29.
Orig., hîrtie (18,5×32), pecete aplicată, stricată.
Copie ibidem, ms rom. 5304 f. 2 v.

EDIŢII. „Teodor Codrescu", III, p. 149.

382

1628 (7136) iulie 21, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod porunceşte dregătorului, şoltuzului şi pîrgarilor din tîrgul Huşi să nu tulbure satele episcopiei de Huşi pentru nevoile tîrgului.

† Ис Мирон Бърновскїи Могила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Молдавскои. Scriem domniia mea la sluga noastră, la dirigătoriul de Huşi, şi la şoltuz şi la pîrgari din tîrg de acolo şi la aprodzi, carii veţi scoate tîrgul să se<ce>[2]re pîinea domniei méle şi la comişei, carii vor faci în domniei méle acolo la tîrg. Deaca veţi vedea <c>[3]artea domniei méle, iar voi să aveţi a lăsa foarte în pace satele svintei episcupie, <în>[3]tru nemică să nu îmvăluiţi satele episcupiei la nevoili tîrgului, ce tîrgul să-ş dăratice nevoile cum vor putea, iar satele svintei episcupie să hie de trébele ipiscupiei, iar de nevoile tîrgului să hi foarte în pace, cum au fost şi pînă acmu.

Aceasta vă scriu domniia mea şi mai multă jalubă să nu vie la domniia mea. Şi într-altu chip să nu faceţi preste cartea domniei méle.

Ѯ Іас, ×ѕ҃рлѕ҃ юлїѳ к҃а.
† Сам господинъ вѣлѣл.
† Кирїак <писал> [4].

Arh. St. Buc., ms 543 f. 22.
Orig., hîrtie (31,5×19), pecete aplicată.

EDIŢII. Melchisedek, *Chronica Huşilor* (Appendice), p. 47—48.

---

[1] La Iaşi, anul 7136 <1628> iulie 21. Domnul a spus. † Ion <a scris>.
[2] Omis.
[3] Loc rupt.
[4] La Iaşi, 7136 <1628> iulie 21. † Însuşi domnul a poruncit. † Chiriac <a scris>.

www.dacoromanica.ro

383

1628 (7136) iulie 21.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Toma jumătate din satul Voloşcova în ţinutul Hotin.

Suret de la Miron Barnovschie voevod leat 7136 <1628> iulie 21.

† Facem înştiinţare precum au venit înainte domnii mele Toma din Voloşcov din ţinutul Hotinului, cu carte de soroc cu călăgării de la mănăstire ot Suceavă, anume cu Simon şi cu alţi călugări de acolo pentru jumătate de sat de Voloşcova. Deci Toma au venit la zi şi încă au mai aşteptat, preste sorocul zilii, trei zile. Deci neviind călugării la zioa de soroc, au rămas din toată legea ţării. Iar Toma ş-au dat fierîe înainte porţii domnii méle. Deci Toma de acum înainte ca să aibă el a stăpîni a sa dreaptă ocină jumătate de sat de Voloşcov, care parte....[1] iar sora Păncelui din Rogojani, ea ar fi dat acéa parte de ocină călugărilor. Deci acum înainte călugării să nu aibă nici o treabă cu acéa parte de mai sus-scrisă, nici să să mai amestece înpreună cu Toma pre acéa parte de ocină de mai sus-scrisă, anume Voloşcova. Aceasta scriem şi într-alt chip să nu fie.

Bibl. Acad., CV/30.
Traducere din 1771.

384

1628 (7136) iulie 24.

Miron Barnovschi voievod porunceşte lui Cîrjău fost stolnic şi lui Mirca fost vornic să aleagă părţile din satul Fîntîna ale lui Ianachi postelnic.

† Io Miron Barnovschii Moghila voevoda, bojiiu milostiiu gospodarŭ zemle Moldavscoi. Scriu domniia mea la slugile domnii mele, Cîrjău ce au fost stolnic şi la Mirca ce-au fost vornic. Dau-vă ştire că au jăluit înainte domnii mele cinstit boiarul domnii mele, Ianache postelnic, zicînd că are nişte părţi de ocină de cumpărătură la sat la Fîntînă de la Stavăr pîrcălabul şi de la alţi oameni de acolo şi nu-i sînt alese părţile de cătră alţi oameni.

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Pentru acee, iată că v-am ales pre voi de oameni buni şi înţelepţi, să-i alegeţi părţile de cătră alţi răzaşi. Daca veţ vedea carte domnii mele, să mergeţi acolo la acel sat, împreună cu Stavăr pîrcălabul şi cu oamenii dumisale postelnicului, să socotiţ uricile şi dresele pă hotarul cel bătrîn şi să împărţiţ toate părţile pre dreptate, să alegeţi parte postelnicului, să ştie cît este parte lui de cătră alţi oameni, să ia a zece şi să facă ce va şti cu parte dumisale. Foarte să socotiţi cu dreptul, nimărui să nu făţăriţi.

Aceasta ‹scriem› [1].

7136 ‹1628› iulie 24.

Arh. St. Buc., ms 628 f. 225.
Copie.

385

1628 (7136) iulie 27, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod porunceşte dăbilarilor din ţinutul Roman să nu ia bucatele m-rii Agapia pentru cisla satului Childeşti.

† Іѡ Мирон Барновскїи Могила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Молдавскои. Scriem domniia mea la toate slugile, la dăbilari, cîţi veţ înbla cu slujbele domnie méle la ţinutul Romanului. Dau-vă ştire că s-au jeloit înnaintea domnie méle rugătorii noştri, călugării de la sfîntaa mănăstire de la Agapiia, pre voi, dzicîndu că le luaţi bucatele sfentei mănăstiri pentru cisla satului Childeştilor.

Direptu acéia, deaca veţi vedea cartea domnie méle, iar voi să aveţi a lăsa în pace bucatele sfentei mănăstiri, să nu le trageţi, nice să le luaţi pentru cisla Childeştilor, ce ca să aveţi voi a vă căuta oamenii din Childeşti, să le luaţi cisla, iar bucatele sfentei mănăstiri să le lăsaţi în pace.

Mai multă jalobă la domniia mea să nu vie. Aceasta-ţ vă scriem. Într-alt chip să nu faceţi înnaintea cărţii domnie méle.

Ѯ Іас. лѣт ×ѯрлѕ юлїѧ кѕ.

† Сам господинъ велѣл [2].

Arh. St. Buc., M-rea Agapia, XIV/12.
Orig., hîrtie (28×19), pecete aplicată.

---

[1] Omis.

[2] La Iaşi, anul 7136 ‹1628› iulie 27. † Însuşi domnul a poruncit.

www.dacoromanica.ro

1628 (7136) iulie 30, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod închină la m-rea Zografu o biserică din Vaslui, cu hramul Uspenia.

† Ѣ имѣ Ѻтца и Сына и свѣтаго Дх҃а, троици свѣтаи и единосѫщна и нераздѣлима. Се аз раб владыки моемѹ, Господѹ Богѹ и спасѹ нашемѹ Іс҃ѹ Христоѹ, и тройческїи поклонникъ, Ѡ҃ Мирон Барновскїи Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Ѻже господство ми благопроизволи҃ нашем благим произволенїем и чистим и свѣтлим сръдцем, ѿт въсѣ҃ нашеѧ дѹшеѧ и ѿт Бога помощїѫ и молитвїем свѣтаго и славнаго великомѹч҃ника и побѣдоносца Гѣѡргїа и съ благословенїем четир свѣтителъ молдавски҃, кѵр Ѳнастасїе архїепископъ и митрополит Сучавскїи и кѵр Ѳнасїе епископъ Романскои и кѵр Дѣѡнисїе епископъ Радъвцескомѹ и кѵр Митрофан епископъ Хѹшскїи, и съ хотенїе въсѣм съборомъ господства ми, болѣром нашѝ҃ молдавски҃ великимъ҃ и малими, поревноваше прѣдним свѣтопочившѝ҃ господарїем прѣжде бывше наш, еже даше и помиловаше свѣти҃ цръкви҃ и монастири҃ ѡ любвѣ еже имѣли къ Богѹ и къ свѣти҃ цръкваѫ҃ и монастираѫ҃.

Тѣм и господство ми елико по силѣ нашего въздръжавїи молим Бога ѩко да поспѣшествомъ благодатїем и҃. Господство ми дадохом и помиловахом и поклонихом една цръковь ѿт тръг Бласѣнекомѹ что тоа цръковь бил ѕстроил и ѕчинил ѧ монастир едни людї ѿт Бласѣ ѧ по имѣ Чобан, сынъ Пънти, и Ѻнюл и Михѣлъ, гдеже ест Храм ѕспенїа прѣсвѣтїѧ богородица, съ лании на пот<оцѣ Ва>[1]слѣ ѧ и съ Хороди на Кръници Ръзлеи и съ мѣсто за пасѣки на ѡбръшїи Бѣлтїи и на Тимотеи съ полѣѕ. Тоа дадохом и поклонихом господство ми до свѣтаи монастир Ѕѕграфѕ, гдеже ест Храм свѣтаго и славнаго великомѹч҃ника и побѣдоносца Гѣѡргїа, еже въ свѣтѣи горѣ Ѳѳонѣ. Ѩ свѣтїи ѿтци еже тамѣ прѣбываю҃т да имаю҃т написати родителе господства ми въ свѣтїи и великїи полѣникъ. Такождере и на господства ми и богодарованим҃ чади господства ми ѩко да сѣ поминаю҃т въ всѣ҃ божествънаѫ҃ слѫжбаѫ҃ по цръковномѹ ѡбичаю такождѣ и памѣт да сътворѧю҃т нас ѿт год до год и да ѕмолит милостиваго Бога ѕ нашим животѣ и добрим съмиренїе, ѩко да възможим въсегда милости творѣщи.

Ѩ по нашим животѣ что ѕпокѣсит сѧ разорити наше милованїе и ѕстроенїе тот да ест непрощен ѿт Господа Бога, сътворшаго небо и земли, и ѿт пречистаѧ богоматерь и ѿт въсѣ҃ свѣти҃ и да бѫдет проклѣт и трѣклѣт и да имат съперник съ свѣтаго великомѹч҃ника и победоносца, Гѣѡргїе. И ни да сѣ не ѕмышлѣт.

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Пис ѳ Іас, к лѣт ×ѕрлѕ юлїѳ к̃ дьнн.
Сам господннъ вплѣл.
Ни Мирон Брънковскн воєводл <m. p.>.
† Борълѣнѣл <писал>.

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al sfîntului Duh, treime sfîntă şi de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu robul stăpînului meu, domnul Dumnezeu şi mîntuitorul nostru, Isus Hristos, şi închinător al treimei, Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoinţă, cu curată şi luminată inimă, din tot sufletul nostru şi cu ajutor de la Dumnezeu, şi cu rugăciunile sfîntului şi slăvitului mare mucenic şi purtător de biruinţă Gheorghie, şi cu binecuvîntarea celor patru ierarhi ai Moldovei, chir Anastasie arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi chir Athanasie episcop de Roman şi chir Deonisie episcop de Rădăuţi şi chir Mitrofan episcop de Huşi, şi cu voia întregului sfat al domniei mele, al boierilor noştri moldoveni mari şi mici, rîvnind sfîntrăposaţilor domni dinaintea noastră, care au dat şi au miluit sfintele biserici şi mănăstiri din dragostea ce au avut către Dumnezeu şi către sfintele biserici şi mănăstiri. Pentru aceea şi domnia mea cît este în puterea stăpînirii noastre rugăm pe Dumnezeu ca să sporim binefacerile lor.

Domnia mea am dat şi am miluit şi am închinat o biserică din tîrgul Vaslui, care biserică au zidit-o şi au făcut-o mănăstire nişte oameni din Vaslui, anume Cioban, fiul lui Pîntea, şi Oniul şi Mihăilă, unde este hramul adormirea preasfintei născătoare de Dumnezeu, cu mori pe apa Vasluiului şi cu grădini la Fîntîna Răulei şi cu loc de prisacă la obîrşia Bultii şi la Timotei cu poiană. Pe aceasta domnia mea am dat-o şi am închinat-o la sfînta mănăstire Zugrafu, unde este hramul sfîntului şi slăvitului mare mucenic şi purtător de biruinţă Gheorghie, de la sfîntul munte al Athosului. Iar sfinţii părinţi care vieţuiesc acolo să scrie pe părinţii domniei mele în sfîntul şi marele pomelnic. De asemenea şi pe domnia mea şi pe copiii domniei mele, dăruiţi de Dumnezeu, să-i pomenească în toate slujbele dumnezeieşti după obiceiul bisericesc. De asemenea să ne facă pomenire în fiecare an şi să roage pe milostivul Dumnezeu pentru viaţa noastră şi pentru buna pace, ca să putem întotdeauna să facem milostenie.

Iar după viaţa noastră cine ar îndrăzni să strice mila şi întocmirea noastră acela să fie neiertat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului, şi de preacurata maica lui Dumnezeu şi de toţi sfinţii şi să fie blestemat şi de trei ori blestemat şi să aibă pîrîş pe sfîntul mare mucenic şi purtător de biruinţă, Gheorghie. Şi altul să nu se amestece.

www.dacoromanica.ro

S-a scris la Iaşi, în anul 7136 <1628> iulie 30 zile.
Însuşi domnul a poruncit.
Io Miron Bărnovschi voievod <m.p.>.
† Borăleanul <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CDLIX/8.
Orig., hîrtie (42,5×28), pecete timbrată.

EDIŢII. Trad. Ghibănescu, *Surete*, XV, p. 67—68.

387

1628 (7136) iulie 30, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod împuterniceşte pe Iosip Şaidir şi pe Toader să-şi ia a zecea din venitul ocinilor lor din satele Boziani şi Dăneşti.

† Їѡ Мирон Бърновскїи Могила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскои. Dat-am cartea domniei méle lui Iosip Şaidir şi lui Toader, spre-acéia să fie tari şi putérnici cu cartea domniei méle a lua a dzécea dentr-a lor direaptă ocină de pre hotarul Boziianilor şi den partea lor den Dăneşti, pre unde va fi ocina lor, să aibă a lua den pîne şi den fîn şi den cînepi şi den inuri şi den tot vinitul hie cine va fi arat sau va fi cosit pre ocina lor, nime să nu cutédze a ţinea sau a opri preste cartea domnici méle.

Iar de va părea cu strîmbul cuiva, să vie la domniia mea şi să-ş aducă şi dirésele. Înt-alt chip să nu fie.

Ѯ Іас, в лѣт ×ѕрлѕ юлїѥ к҃.

† Сам господинъ вєлѣл [1].

Bibl. Acad., CDLXVIII/7.
Orig., hîrtie (21 × 20,5), pecete aplicată, stricată.

388

1628 (7136) august 2, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Marco şi soţiei sale Dochia parte din satul Corni din ţinutul Neamţ.

† Ѩ Мирон Бърновскїи Могила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскои. Ѻжє прїндошѣ прѣд господства мн и прѣд вѣсѣми болѣри господ-

[1] La Iaşi, în anul 7136 <1628> iulie 30. † Însuşi domnul a poruncit.

www.dacoromanica.ro

ства ми слоуга господства ми, Марко, съ жителница его, Докїа, дочка Кръстѣ, кнѧза Ионашко Стѣнгачюл, и ѕказал прѣд господства ми един запис ѡт кнѣгинѣ Настасїа Дъмїинѣсъ внетерничасъ сътворен ѡт прѣд болѣри и воинїх прѣдніи ѡт Іѡнашко Пѣнкѣл сълѹгер и поп Ѻнчюл ѡт Билъещи и Глігорїе Горовен ѡт Бръгъѡани и Єпифанїе Бъхнашюл дїак како дала ѡна своа права ѡтчинѹ и кнѧзленїе что имала ѡт село Корни ѡт волост Немецкомѹ четвръта часть село. Тоа дала и даровала кнѧце своем вишеписаннїи Докїи, дочки Кръсти, кнѧце Іѡнашко Стѣнгачюл, и зѣтѹ ен Марко и сынѹем нх радї нх правою слѹжбѹ еже слѹжил им, дрѹгое радї что било им правон за деднинѹ.

Ино господство ми іако ѕвидѣхом тот запис за свидѣтелство, а ми его ѕверахом и пакиже и ѡт господства ми дадохом и потвръдихом вишеписанномѹ слѹзи господства ми, Марко, и жителнице его, Докїи, дочки Кръсти, и сынѹем нх тоа вишеречена четвръта часть ѡт село Корни ѡт волост Немецкомѹ како да ест им и ѡт господства ми правон ѡтчинѹ и данїе и потвръжденїе и ѕрик, съ късем доходом. И ни да се не ѕмишает.

Пис ѕ Іас, в лѣт ×ѕрлѕ авгѹст ѣ.

† Господинъ казал.

† Боръдѣнѹл <писал>.

<Pe verso:> † Къ небитност пан҃ѹ Дѹмитрѹ кел лѹгофет до двора, нъ ѕ Дѣдскон земли, аз искал Пътрашко Башотъ лѹгофет.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea domniei mele şi înaintea tuturor boierilor domniei mele sluga domniei mele, Marco, cu soţia lui, Dochia, fiica lui Cîrstea, nepoata lui Ionaşco Stîngaciul, şi au arătat înaintea domniei mele un zapis de la cneaghina Nastasia Dămieneasă visterniceasă făcut dinaintea a boieri şi oşteni de frunte, Ionaşco Peaicul sulger şi popa Onciul din Bilăeşti şi Gligorie Gorovei din Bărgăoani Epifanie Băhnaşiul diac, că a dat ea dreapta ei ocină şi cumpărătură ce a avut, din satul Corni, din ţinutul Neamţului, a patra parte de sat. Aceasta a dat-o şi a dăruit-o nepoatei sale mai sus-scrise, Dochia, fiica lui Cîrstea, nepoata lui Ionaşco Stîngaciul, şi ginerelui ei, Marco, şi fiilor lor, pentru dreapta lor slujbă ce i-au slujit, alta pentru că le-a fost lor dreaptă de moştenire.

Deci domnia mea, dacă am văzut acest zapis de mărturie, noi l-am crezut şi iarăşi de la domnia mea am dat şi am întărit mai sus-scrisei slugi a domniei mele, Marco, şi soţiei lui, Dochia, fiica lui Cîrstea, şi fiilor lor această mai sus-zisă a patra parte din satul Corni, din ţinutul Neamţului, ca să le fie şi de la domnia mea dreaptă ocină şi danie şi întărire şi uric, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

www.dacoromanica.ro

S-a scris la Iaşi, în anul 7136 ⟨1628⟩ august 2.

† Domnul a spus.

† Borăleanul ⟨a scris⟩.

⟨Pe verso:⟩ În lipsa panului Dumitru mare logofăt de la curte ⟨fiind⟩ în Ţara Leşească, am iscălit eu, Pătraşco Başotă logofăt.

Bibl. Acad., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, XXX/146.
Orig., hîrtie (32,5×21,5), pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. din 1827.

EDIŢII. Slav şi trad. Ghibănescu, *Ispisoace*, I, partea a II-a, p. 198—199.

389

1628 (7136) august 10, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod porunceşte lui Petrea Cehan să hotărnicească părţile de ocină cumpărate de Enache postelnic la Gurbăneşti.

† Їѡ Мирон Барновски Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Scriem la sluga domniei méle, Petrea Cehan. Deaca vei vedea cartea domniei méle, iar tu să strîngi oameni buni şi bătrîni din pregiurul Gurbăneştilor, den sus şi den gios, şi să alegi părţile de ocină toate de cătră partea lui Enachie postelnicul, carele nu vor fi vîndute, pre ispisoc de cumpărătură, ce are Enachi postelnicul de la Costantin vodă şi den partea den gios aşijdirea, ce să va alége, cum vei afla mai cu direptul, cu sufletele a oameni buni. Să să ştie partea postelnicului de cătră părţile altor oameni, ce n-au vîndut, şi den gios şi den sus, să-i alégeţi. Тот пишем. Инако не вчините.

Ѕ Іас, лѣт хр҃ѳ҃ авг҃ѕ҃ т҃.

† Сам господинъ велѣл[1].

Dzua li iaste din avgust 13 dzi, în doo săptămîni, să hie la hotărît.

După Marcu Beza, *Urme româneşti în Răsăritul ortodox*, Bucureşti, 1935, p. 25.
Fotocopie după orig., hîrtie, pecete aplicată, cu o trad. rusească pe partea de jos a documentului.

EDIŢII. Berechet, *Documente*, p. 195—196.

[1] Aceasta scriem. Altfel să nu faceţi. La Iaşi, anul 7136 ⟨1628⟩ august 10. † Însuşi domnul a poruncit.

www.dacoromanica.ro

1628 (7136) august 10, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ştefan şi cumnatului său Vasilie, nepoţii lui Grigorie Talpă stolnic, a patra parte din satul Mlinăuţi.

Suret de pe ispisoc vechiu pe sîrbie, de la Miron Barnovschi Movila voevod, domnu ţării Moldavii, scris în Iaş de Bîrleanul din leat 7136 ‹1628› avgust 10.

Iată au venit înaintea nostră şi înaintea tuturor boerilor noştri ai Moldavii, a mari şi mici, Toader Gînscă şi feciorii săi Lupul şi Udrea şi s-au giudecat faţă dinnaintea noastră cu slugele noastre, Stefan şi cu cumnatu-său Vasîlie, feciorii Ilenii, nepoţi lui Grigorii Talpă stolnic, pentru o a patra parte din satul Mlinăuţii cu heleşteu şi cu moară ce este în ţinutul Hotinului, zicînd ei precum că Grigorii Talpă stolnic le-au luat lor în sîlă pe acea a patră parte de sat şi au arătat şi dresurile de giudecată de la Irimiia voevod, ce-au avut Toader Gînscă şi socrul său Griga Udrea cu Grigorii stolnic. Iar Stefan ‹şi›[1] cumnatul său Vasilie au arătat uric şi ispisoace de la Irimiia voevod cum că Grigorii stolnic au cumpărat acea moşie de la Griga Udrea.

Deci domniia mea cu sfatul nostru le-am aflat lor lege ca să giuri Toader Gînscă şi feciorii săi cu 24 giurători, slugi domneşti, precum că moşul lor Griga Udrea n-au luat nici un ban de la Grigorii stolnic pentru acea a patra parte din satul Mlinăuţii. Şi la aceasta mai sus numitul Toader Gînscă cu feciorii săi au arătat dinnaintea noastră un zapis de la Beldiman vel logofăt, cum că şi într-acea vremi s-au giudecat cu Irimiia şi Vasilie, feciorii lui Grigorii Talpă stolnic, şi dinnaintea lui Stefan voevod şi aşijderea li s-au făcut dreptate ca să aibă a giura. Şi pentru aceia feciorii lui Grigori stolnic nu i-au lăsat pe dînşii să giuri pentru giurămîntul tatălui lor, ce s-au fost tocmit ei între dînşii de bunavoe lor şi au fost dat Toader [lipsă][2] dintr-a lor dreaptă ocină o a triia parte din satul Lemeşenii, ce iaste într-acelaş pîrîu Viliia, cu loc de heleşteu şi moară, partea din gios. Drept aceia la acea tocmeală precum şi mai nainte s-au dat rămaş, aşa şi s-au tocmit ca să stăpînească Toader Gînscă cu feciorii săi pe acea a triia parte din satul Lemeşenii cu heleşteu şi moară, iar Stefan cu cumnatul său, nepoţi lui Grigorii stolnic, să aibă a-ş stăpîni pe acea a

[1] Omis.
[2] Nota copistului.

www.dacoromanica.ro

patra parte din satul Mlinăuţii. Şi acele dresuri de giudecată, ce le-au avut încă Griga Udrea, socru lui Gînscă, ce sînt pe Mlinăuţii cu Grigorii stolnic pe acea parte din Mlinăuţi, s-au dat în mînile lui Stefan şi a cumnatului său. Iară un ispisoc ce este pe a triile parte din satul Duşcenii, pe acelaş pîrîu, ce l-au avut Grigorii stolnic de cumpărătură, pentru care au fost avut ei giudecată, aşijderea s-au dat în mînile lui Gînscă şi feciorilor lui.

Deci noi, văzînd a lor de bunăvoe tocmală şi aşăzare, aşijderea şi de la noi le-am dat şi le-am întărit slugilor noastre, lui Stefan şi cumnatului său, lui Vasilie, pe acea mai sus-numită a patra parte din gios din satul Mlinăuţii, ce-au fost partea lui Griga Udrea, cu loc de heleşteu şi moară pe Viliia, ca să-i fii lui dreaptă ocină şi cumpărătură. Şi mai mult să nu mai aibă a să mai giudeca niciodată înaintea aceştii cărţi a noastre. Şi altul să nu să amestece.

Domnul au poroncit.
Noi Miron voevod
Beldiman [1] vel logofăt au învăţat.

Arh. St. Iaşi, XL/12.
Traducere din a doua jumătate a sec. al XIX-lea.

391

1628 (7136) august 11, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte Aftemiei, fiica lui Gavrilaş mare vornic de ţara de sus, părţi din satele Tureatca şi Năhoreni, dăruite de Salomia şi Antemia.

† Ис Мирон Барновскїи Могила воевода, божїю милостїю господарь! земли Мѡлдавскои. Оже прїиде прѣд господства ми и прѣд въсѣми болѣри господства ми великими и малими Саломїа, дочка Магдълини, внѹка Стъниль, и дъщи ен Антемїа, кнѣгинѣ Дмитрашко Минѹл дїак, по нѣ доброи воли, неким непонѹжден ани присилован, и дали своѣ правїи отчинни и дѣдинѹ и кѹпежни, от нарѣденїе что имал дѣд нѣ и мати нѣ Магдълина от Іанкѹл воевода и от испысок за свѣдѣтелство от Петра воевода и от испысок за раздѣленїе и за викѹпленїе от Еремїа Могила воевода и от Стефана воевода Томшѣ третаа част от село Търѣтка съ ставове и съ млини что ѹ волост Ѹчавскомѹ, что тоа ест

[1] Greşit, în loc de: Dumitraşco Ştefan.

www.dacoromanica.ro

им дѣдинив и тиже wт третаа част того село Тѵрѣтка половина что бил им кѹпежно wт Глигорїе wт Шелешеѕ Енишїи и wт Мърика wт Нижнїи Шелешеѕ и тиже два домове wт тогоже село что тиѯ било им кѹпежно wт Никоаръ wт Ботъшѣнии и тиже ѣсниѯ части за wтнинѵ что сѣ изберет част Щефан и братѵ его, Костин, сынн Томен wт тоиже село Тѵрѣтка и пакиже третаа част wт село Нъѯорѣнн, что сѵт ѣ ѣдни ѯотар. Тиѯ ѣсниѯ енишеписаниѯ части за wтнинн дали енѵци сконѯ Ѧфтемїи, дочки Гаврилаш Мътїаш великомѵ дворник енишѣи земли, а пак енѵка иѯ Ѧфтемїѧ, дочка Гаврилаш дворник, да имает посокотите и грижатї на кютци ин енишеписаниѯ, Саломїѧ и Ѧнтемїѧ, а по съмрътти ин пакиже да имает поминати како сѣ подобает цако на ѣдни мрътве. И до тоиже врѣмѧ пакиже наш болѣрин енишеписан, Гаврилаш вел дворник, да имает покосотитї на нѯ ѣ ѣсѣм что иѯ ѣстрѣбѵет.

Иноже господство мн цако ѵендѣѯом меж нимн доброволнон токмеж цакоже ѡнн поклоннли сѣ и дали сконѯ правїи wтнинн и дѣдинин и кѹпежнинн енишреченнїи Ѧфтимїи, дочки Гаврилаш дворник, а господство ми ещеже дадоѯом и потерѣдиѯом ин цако да ѣдет ин и wт нас правїи wтнинн и дании тиѯ ѣсниѯ енишеписнниѯ части за wтнинн и ѵрик и потерѣжденїе, съ ѣсем доѯодом. И нн да сѣ не ѵмишлет.

Пис ѵ Іас, в лѣт ѯ҃рлѕ̃ авгѵст а҃ї.

† Господинъ казал.

† Дѵмитрашко Щефан вел лвгофет ѵчнл <m. p.>.

† Борълѣнѵл <писал>.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea domniei mele şi înaintea tuturor boierilor domniei mele, mari şi mici, Salomia, fiica Măgdălinei, nepoata lui Stănilă, şi fiica ei, Antemia, cneaghina lui Dumitraşco Mihul diac, de bunăvoia lor, nesilite de nimeni nici asuprite, şi au dat ocinile şi dedinile şi cumpărăturile lor drepte din diresul pe care l-a avut bunica şi mama lor, Măgdălina, de la Iancul voievod, şi din ispisocul de mărturie de la Petru voievod şi din ispisocul de împărţeală şi de cumpărătură de la Eremia Moghila voievod şi de la Ştefan Tomşea voievod, a treia parte din satul Tureatca, cu iazuri şi cu mori, în ţinutul Sucevii, care le este moştenire. Şi de asemenea jumătate din a treia parte din acest sat Tureatca, ce le-a fost cumpărătură de la Gligorie din Şeleşeul de Sus şi de la Mărica din Şeleşeul de Jos. Şi de asemenea, două case din acelaşi sat, care le-au fost cumpărătură de la Nicoară din Botăşeni. Şi de asemenea toate părţile de ocină, ce se va alege partea lui Ştefan şi a fratelui lui, Costin, fiii lui Toma, din acelaşi sat Tureatca, şi iarăşi a treia parte din satul Năhoreni, ce sînt într-un hotar.

www.dacoromanica.ro

Toate aceste mai sus-scrise părţi de ocină le-au dat nepoatei lor, Aftemia, fiica lui Gavrilaş Mătiaş mare vornic de ţara de sus. Iar nepoata lor Aftemia, fiica lui Gavrilaş vornic, să aibă a socoti şi a îngriji pe mătuşile ei mai sus-scrise, Salomia şi Antemia, iar după moartea lor, iarăşi să aibă a le pomeni, cum se cuvine unor morţi. Şi pînă la acea vreme, boierul nostru mai sus-scris, Gavrilaş mare vornic, să aibă a le socoti cu tot ce le va trebui.

Deci, domnia mea, dacă am văzut tocmeala de bunăvoie între ele cum au închinat şi au dat ele ocinele şi dedinele şi cumpărăturile lor drepte mai sus-zisei Aftemia, fiica lui Gavrilaş vornic, domnia mea încă i-am dat şi i-am întărit, ca să-i fie şi de la noi drepte ocine şi danie toate aceste părţi de ocină mai sus-scrise şi uric şi întărire cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

S-a scris la Iaşi, în anul 7136 ‹1628› august 11.

† Domnul a spus.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat ‹m.p.›.

† Borăleanul ‹a scris›.

Bibl. Acad., CLVI/12.
Orig., hîrtie (42×28), pecete aplicată, căzută.

EDIŢII. T r a d. Bălan, *Familia Onciul*, p. 32—33.

392

1628 (7136) august 12, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gavrilaş Matiaş vornic mare al ţării de sus părţi la Bîrnova şi Ploşcăuţi din ţinutul Hotin.

Ioan Miron Barnovschi Moghila voivoda, cu mila lui Dumnezău, domnul ţării Moldovii. Iată au vinit înnainte noastră şi înnainte tuturor boerilor noştri moldoveneşti, mari şi mici, Vasîle, ficiorul Annii preutesăi a popi‹i› Gligorci‹i› den cetate Hotinului, nepotul Romşii ce-au fost vătav mare, dentr-a a lui bunăvoae, de nimene silit nici asuprit, şi au vîndut a sa dreaptă ocină şi moşie după dresuri de cumpărătură ce-au avut moşul său, Romşa ce-au fost vătav, de la Petre voivoda şi de la Erimie Moghila voevoda, toate părţă de cumpărătură ce-au a‹v›[1] ut

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

Romşe vătav pre satul Bîrnova şi cu trii ungheri cuturi [1] de Ploşcăuţi ce-s pe Nistru în ţînutul Hotinului, ce-au fostu lui cumpărătura o parte de moşie dentr-a acel sat de la Petreman vătav şi de la frate-său Ioanaşco şi de la sora loar Vasutca, ficiorii lui Vasco, nepoţăi Ilenchii, strănepoţăi lui Stan visternic, toate părţăle loar ce li să vor alegi dentr-a a loar preveleghii de la Alixandru voivoda, drept o sută de zlaţi tătărăşti, iară altă parte de acolo i-au fostu lui cumpărătură de la Ioan şi de la frate-său, ficiorii Petri<i> Pilat, nepoţăi lui Gherasăn, părţăle loar ce să vor alege drept şeptăzici şi cinci de zlaţi tătărăşti iară altă parte dentr-acela sat i-au fostu lui cumpărătură de la Druţe Nemeş şi de la sora lui, Anghelina, ficiorii Bărboichii, nepoţăi Manoilă şi de la neamul loar, Gafi<i>, ficiorii Vasuti<i> şi de la Romaşco, ficiorul Ilie, şi de la fraţăi loar, nepoţăi Ivanco, şi de la Drăgan, ficiorul lui Solomon şi de la frate-său popa Nicoriţă şi Făđor şi Cudre (?), ficiorii lui Dumcici şi Fedoriţi<i> şi soru-sa Magda, copii<i> lui Ionaşco, şi Ionaşco diiac, ficiorul lui Făđor, şi Iuraşco, ficiorul Ivaniev, toaţi nepoţăi Dragotii şi strănepoţăi lui Hanco şi străstrănepoţăi lui Stan visternic a trie parte den toat satul Bîrnova, parte de mijloc şi cu trii cuturi, adică unghier, de Ploşcăuţi, drept dooa suti dooazici şi cinci, adică 225 taleri de argint, după preveleghii ce-au a<v>ut moşa lor Nastea, fata Şandrovici, şi Hanco de la bătrînu Ştefan voivod de întăritură. Iară altă parte i-au fost lui cumpărătură de la Micota şi de la sora lui, Erina, ficiorii Petrii Şăcaiul şi de la Dragna şi sora ei Gafa şi Marfă şi Marica şi Tudura şi Dumitro şi Ştefan şi Saul, ficiorii Magdi<i>, nepoţăi Anuşchii, şi de la neamul loar Mica şi sora loar Zoica şi fratele loar Vanţe, copii<i> lui Uliian, şi de la Văscan Jăga şi sora lui, Vasutca, ficiorii Nasti<i>, şi fraţăi loar, ficiorii Lucichi<i>, şi Strătulat şi Gavril, ficiorii Anuşchi<i>, nepoţăi tije a bătrînii Anuşchi<i>, aşijdere den toat satul Bîrnova şi cu trii cuturi de Ploşcăuţi a trie parte, parte de sus, drept doo sute şi cinci taleri bătuţi. Acele toate părţă de ocină au vîndut boerului Gavrilaş Matieş vornicului mare de ţară de sus şi giupănesăi lui, Sîrbchii, drept [lipsă][2] taleri de argint. Şi sculîndu-să a nostru credincios şi cinstit boerul de sus-scris, Gavrilaş Matieş vornic mare, de au plătit deplin toaţ acei de sus-scriş bani [lipsa] [2] taleri de argint în mînule lui Vasîle, ficiorul Anni<i>, nepotul Romşii ce-au fost vătav mare, înnainte noastră, care aceste părţă de ocină i-au dat, lui, moşul său Romşa vătav deosăbit de alţăi nepoţăi săi, pentru că l-au foast luat ficioar de su-

[1] Cuvînt scris deasupra rîndului.
[2] Nota traducătorului.

www.dacoromanica.ro

flet, precum au arătat înnainte noastră şi un ispisoc de la Costandin Moghila voivod.

Pentru aceiaş ca să-i fie lui şi de la noai dreaptă ocină şi moşie şi cumpărătură şi uric şi întăritură niclătită nici odinioară în veci de veci. Şi altul nimene ca să nu să amesti‹ce› [1] înpotriva scrisorii noştri aceştie.

În Iaş, let 7136 ‹1628› agust 12.

Sîngur domnu au poroncit.

Dumitraşco Ştifan vel logofăt au învăţat.

Ioanaşco Mînjea ‹a scris›.

Arh. St. Buc., D. S., Moldova, 83.
Traducere din 1789.

393

1628 (7136) august 13.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gavrilaş mare vornic ocină la Pilipăuţi, cumpărată de la Simion Pilipovschi.

Ispisoc iarăş de la Miron Barnovschii Movila voevod din 7136 ‹1628› avgust 13, ce arată că Simion Pilipovschii pîrcălabu au vîndut lui Gavrilaşcu vel vornic a lor dreaptă ocina şi moşiia din giumătate de sat din Pilipăuţ giumătate cu loc de moară în pîrîul satului, care au fost osăbită de a surorii sale Măruşcăi Tăbănesii, drept 185 taleri de argint, pe care îi întăreşte domnie lui Gavrilaş vel vornic de ţara de sus.

Bibl. Acad., MCDLXXVII/6, nr. 2.
Rezumat într-un document din 1813 iunie 10.

394

1628 (7136) august 20, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Tazlău fîntîni de păcură la Tăteşti.

† Ѡ҃ Мирон Барновскїѣ Могила воєвода, божїею мілостїю господарь земли Молдавскои. Adecă au avut dzi dată rugătorii domnii méle, călugării de la mănăstire de la Tazlău cu Vălişte şi cu rudile lui pentru neşti fîntini

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

de păcură ce simtu în hotarul Tăteştilor. Deci călugării au venit la dzi, iară acei răzeş n-au venit, ce au rămas de dzi şi den toată lége.

Deci domniia mea le am făcut carte domnii méle ca să fie tari şi puternici <cu>[1] carte domnii méle a-ş ţinea călugării satul cu hotarul şi cu păcura, cu tot venitul ce va fi în hotariul satului. Pentr-acea, nimé ca să nu cutedză a ţinea sau a opri peste carte domnii méle, nici dănăoră în vé<ci>[1] nainte cărţii domnii méle.

8 Іас, в лѣто ҳ҃зрлѕ августъ к҃.

† Сам господинъ вєлѣл[2].

Arh. St. Buc., M-rea Tazlău, VIII/17.
Orig., hîrtie (23×19,5), pecete mică aplicată, stricată.

395

1628 (7136) august 25, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod porunceşte lui Ionaşco Vrabie şi Pavel Roşca să cerceteze pricina dintre nişte răzeşi din Tulucești şi Apostol armaş pentru satul Vorniceni din ţinutul Covurlui.

† Ис҃ Мирон Барновски Могила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Молдавскои. Scriu domniia mea la sluga domniei méle, Ionaşco Vrabie, şi Pavel Roşca. Dau-ţi ştire că au venit înaintea domniei méle ceşti oameni anume Văscan de Tulucești şi Boben de acolo şi Florea de-acolo şi alţi oameni şi răzeş a lor şi au pîrît de faţă înaintea domniei méle pre boiarenul domniei méle, Apostol armaşul cel mare, pentru sat pentru Vornicéni de la Covurluiu, dzicîndu că acel sat nu iaste ocină direaptă armaşului, ce-l ţine fără ispravă şi le face înpresurătură. Iar boiarenul domniei méle ce mai sus scriem, Apostol armaşul cel mare, dzis-au că iaste acel sat direptu de moşie socru-său, lui Nicoară armaşul, şi altu nime n-au avut nice o treabă cu acela sat, ce l-au ţînut tot socru-său şi pre urma socru-său l-au ţînut tot Apostol armaşul. Pentr-acéia, deaca vei vedea cartea domniei méle, iar tu să strîngi pre ceşti oameni anume Mihăilă Giuneş den Şiviţă şi Toader den Frumuşeşti şi Ion Grămadă den Şiviţă şi Toma, tatăl lui Mîngîe, şi Miloş şi Nicoară Calo şi Dumitru Plătic şi

[1] Omis.
[2] La Iaşi, în anul 7136 <1628> august 20. † Însuşi domnul a poruncit.

www.dacoromanica.ro

Teatiul Buor de Vlădeşti şi Ion Ghidimon de Tulucești şi Ion de Piscani şi Pavel Roşca şi Buculéiu hînsar de Ţipéni şi să socoteşti cum vei afla mai cu direptul cu sufletele aestor oameni: de va fi ţînut acel sat socrul armaşului den dzile Irimiei vodă şi va fi luat a dzécea dentr-acel sat şi va fi fost ocina lui, să fie şi acmu a lui Apostol armaşul, iar aeşti oameni să nu aibă treabă, iar de să va afla că iaste ocina aestor oameni ce mai sus scriem, carii au pîrît şi nu va fi ţînut acel sat socrul armaşului de pre acéia vréme de la Irimiia vodă, ce le va fi înpresurătură aestor oameni, să nu aibă treabă armaşul cu acel sat. Şi cum veţi afla mai cu direptul să daţ ştire domniei méle. Într-alt chip să nu faceţ.

Ѯ Іас, лѣт хѕрлѕ августъ кѣ.
† Сам господинъ велѣл.
† Шандир <писал>[1].

Bibl. Acad., CXXXVII/194.
Orig., hîrtie (32,5×20,5), pecete aplicată.
EDIŢII. Stoide-Stahiescu, *Vornicenii*, p. 10—11.

396

1628 (7136) august 27, Iaşi.

Ghianghea mare vornic de ţara de jos şi alţi boieri dau mărturie că satul Vorniceni din ţinutul Covurlui a fost al lui Necoară armaşul, socrul lui Apostol mare armaş.

† Сто аз Гѣнгѣ вел дворник долнѣи земли и Гаврилашъ вел дворник внишнѣи земли и Гиока вел меделничар и Фармакїѣ дворник глотнїи и Жорѣ дворник глотнїи[2] scriem şi mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum au venit înaintea noastră Paşcul hînsarul din Oncea şi Hilip, ce au fost vătav de hînsari, iar din Oncea şi Bîrlădean de acolo şi Sava de acolo şi Andreiu Şteandzeş din Bicani şi Armaga din Igeşti şi Costantin călăraşul de acolo şi Toderachi din Grendu şi Ionaşco Trélea şi Toader Ciocaş aprod de au mărturisit ei cu sufletele lor înaintea noastră cum acel sat anume Vornicénii l-au ţinut Necoară armaşul de cîndu s-au pomenit ei şi de cîndu ştiu ei din dzilele Irimiei vodă şi alţii de pre la Ion vodă, tot au ştiut că au ţinut

[1] La Iaşi, anul 7136 <1628> august 25. † Însuşi domnul a poruncit. † Şaidir <a scris».
[2] Iată eu Gheanghea mare vornic al ţării de jos şi Gavrilaş mare vornic al ţării de sus şi Ghioca mare medelnicer şi Farmachie vornic de gloată şi Jorea vornic de gloată.

www.dacoromanica.ro

Necoară armaşul şi cu omenii săi cu toţ acéle sate nu numai Vornicénii, ce şi alte sate cîteva ce au avut acolo la Covorluiu. După acea au căzdut dumiialui Apostol armaşul cel mari de cîtăvra vréme de cîndu au luat giupîneasa dumisale tot le ţin acele sate toate cîte au fost rămase de la socru-său şi pînă astădzi. Ace[s]sté omeni toţ cîţ mai sus scriem au venit înaintea nostră de au mărturisit cu sufletele lor. Şi pre mai mare credinţă ne-am pus peceţile şi iscăliturile întru să să creadză да <сѣ>[1] знаєт.

† Ѡ Іас, в лѣт ×ѕрлѕ августѡст к҃з дьни.
Їѕ Гнангѣ вел дворник т.р.
Гаврил Мътїаш вел дворник.
† Іѡнашко Жорѣ дворник глотнїи.
† Фармакїе дворник глотнїи[2–3].

Bibl. Acad., CXXXVII/191.
Orig., hîrtie (32,5×20), patru peceţi inelare, aplicate.

EDIŢII. Stoide-Stahiescu, *Vornicenii*, p. 11.

397

1628 (7137) septembrie 1, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ionaşco Cujbă mare clucer jumătate din satul Cîrsteşti din ţinutul Suceava.

† Ѡѡ Мирон Брънѡвскїе Могила воєвода, божїю мілостїю господаръ земли Ѡѡлдавскон. Ѡже прїндошѣ прѣд нами и прѣд нашими болѣри великиѫ и малиѫ Гаврилаш и сестра его, Янтнмїа, сынове Глнгорчн, и племенницн иѫ Давнд и сестра его . . , . . .[4], сыновн Іѡнашко Цнцѵл, и тиже племенницн иѫ Дѵмнтрашко и брат его, Соломон, сынове Мърїнки, ѵсн внѵцн Никодръ Лнчюл, и тѣгали за лнцн на болѣрнив господства ми, Іѡнашко Кѵжѣъ вел клѵчар, радї половнна села Кръстецн что на Молдавѣ ѵ волѡст Сѵчавскон, рѣкъцн аже ест нм правда wтннмъ и дѣдннив и ѵчннт нм великаа прнслованїе и держнт нм wтнина. Таже болѣрнн наш вншєпнсан, Іѡнашко клѵчар, ѧказовал прѣд нами єдни нєпнсок wт Снлнѡн Могнла воєводї како нмал тѣжбѵ тогда кнѣгнни Голъи лѡгофет

[1] Omis.
[2] Să se ştie. † La Iaşi, în anul 7136 <1628> august 27 zile. Eu Ghianghea mare vornic. Gavril Mătiaş vornic. † Ionaşco Jorea vornic de gloată. † Farmachie vornic de gloată.
[3] Semnăturile sînt autografe.
[4] Loc alb pe care a fost adăugat de altă mînă, cu altă cerneală, cuvîntul племнца.

www.dacoromanica.ro

съ внѹци Никоаръ Личюл и Ромъшчелови радї нѣкиѫ пинѣзи что бил дал панѹ ѥи Голъи лигофет дѣдѹ иѫ, Никоаръ Личюл, и Ромъшчелови и бил поставлени ѡни заклад двѣ селове Фавѹрї и Грѹмъзещїи что ѹ волчет Еаслѹю и съ тиѫ пинѣзи искѹпили собѣ[1] нѣкїи роби ѡт тътари. Потом ѡвръталѝ сѣ шко не имали ѡни ни шкою трабѹ съ тѣѫ селове и къзѣли сѣ ѡт Голъи лигофет и зостали оунѹци Никоаръ Личюл и Ромъшчелови абы ѥи платитї тиѫ пинѣзи. Таже дрѹгїи племеници платили собѣ част а ѡт оунѹци Личюлови не ѡвръталѝ сѣ никто да платѣт, нъ тъкмѹ дал болѣрин наш вишереченъ, Іѡнашко Кѹжбъ клѹчар, сто и двадесѣт ѹги жолти за что бил кнѣгинѣ его, Стана, внѹкъ Никоаръ Личюл.

Къ том господство ми и съ нашим съвѣтом съдиѫом иѫ по законѹ земскаго и ѡврътором занеже не имал Кѹжбъ клѹчар дѣти съ кнѣгини его, Стана, како да ѡтвратит емѹ пинѣзи вишеписани внѹци Личюлови, ѯ ѹги жолтї и тиже тѯг ѹги пинѣзи добри радї силованїе что сътворил там, стави и млини и брѹвари и сладници и сѣсиди[2] и пасикѹ и гї домове, что процѣновал Чеѫан вел питар съ людї добри ѓи да держит собѣ дѣдинѹ. Таже внѹци Никоаръ Личюл вишереченъ яко ѹвидѣвше како прїидет им толикиѫ пинѣзи вратитї не ѹфатил сѣ ѡтвратитї нъ тиже потокмил сѣ ѡни за добрѣ волною съ бо<лѣ>[3]рин наш вишеписан, Іѡнашко клѹчар, и пак продали емѹ тад половина ѡт село Кръстещи радї двѣстѣ и ѡснмдесѣт талери бити. И къстал сѣ болѣрин наш вишереченъ, Іѡнашко Кѹжбъ клѹчар, и заплатил късе исплъно тиѫ пинѣзи сп талер битиѫ къ рѹки тим вишеписани.

Тѣм радї господство ми яко видевше им добро волною токмеж и платѹ за исплъною ѡт господства ми ещеже да ест болѣрин нашемѹ, Іѡнашко Кѹжбъ клѹчар, тад половина села Кръстещи правда ѡтнинъ и викѹпленїе съ късем доходом, непорѹшеннъ николиже на вѣки. И нн да сѣ не оумишлет.

Ѹ Іас, в лѣт ×ѕрлѕ септемврїе а.

† Сам господинъ велѣл.

Иѡ Мирон Бръновски воевода <m. p.>.

† Власїе <писал>.

† Io Miron Bărnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Gavrilaş şi sora lui, Antimia, fiii lui Gligorcea, şi verii lor David şi sora lui, Aniţa[4], fiii lui Ionaşco Ţiţul, şi de asemenea verii lor Dumitraşco şi fratele lui, Solomon, fiii Măriicăi, toţi nepoţii lui Nicoară Liciul, şi au pîrît de faţă pe boierul domniei mele, Ionaşco Cujbă

[1] Cuvînt adăugat deasupra rîndului.
[2] Cuvînt retuşat.
[3] Omis.
[4] Cuvîntul Aniţa a fost adăugat de altă mînă, cu altă cerneală, pe loc alb.

www.dacoromanica.ro

mare clucer, pentru jumătate din satul Cîrsteşti, ce este pe Moldova în ţinutul Sucevii, spunînd că le este dreaptă ocină şi dedină şi le face mare asuprire şi le stăpîneşte ocina.

Astfel, boierul nostru mai sus-scris, Ionaşco clucer, a arătat înaintea noastră un ispisoc de la Simion Moghila voievod, că a avut pîră atunci cneaghina lui Golăi logofăt cu nepoţii lui Nicoară Liciul şi ai lui Romăşcel pentru nişte bani ce a dat panul ei, Golăi logofăt, bunicului lor, Nicoară Liciul, şi lui Romăşcel. Şi puseseră ei zălog două sate, Faurii şi Grumăzeştii, ce sînt în ţinutul Vasluiului, şi cu acei bani şi-au răscumpărat nişte robi de la tătari. Apoi s-a aflat că n-au avut ei nici o treabă cu acele sate şi s-au luat de la Golăi logofăt şi au rămas nepoţii lui Nicoară Liciul şi ai lui Romăşcel să-i plătească acei bani. Iar alte rude ale lor şi-au plătit partea, iar dintre nepoţii lui Liciul nu s-a aflat nimeni să plătească, ci numai a dat boierul nostru mai sus-zis, Ionaşco Cujbă clucer, o sută şi douăzeci de ughi galbeni, pentru că cneaghina lui, Stana, a fost nepoată lui Nicoară Liciul.

La aceasta domnia mea şi cu sfatul nostru i-am judecat după legea ţării şi am aflat ca, deoarece n-a avut Cujbă clucer copii cu cneaghina lui, Stana, să-i întoarcă nepoţii lui Liciul banii mai sus-scrişi, 120 ughi galbeni, şi de asemeni 363 ughi bani buni pentru aşezările ce a făcut acolo, iazuri şi mori şi berării şi sladniţe şi vecini şi prisacă şi 13 case, pe care le-a preţuit Cehan mare pitar cu oameni buni, şi să-şi stăpînească dedina. Iar nepoţii lui Nicoară Liciul mai sus-scrişi, dacă au văzut că le vine să întoarcă atîţia bani, nu s-au apucat să întoarcă, ci de asemeni s-au tocmit ei de bunăvoia lor cu boierul nostru mai sus-scris, Ionaşco clucer, şi i-au vîndut această jumătate din satul Cîrsteşti, pentru două sute şi optzeci de taleri bătuţi. Şi s-a sculat boierul nostru mai sus-zis, Ionaşco Cujbă clucer, şi a plătit tot deplin acei bani, 280 taleri bătuţi, în mîinile acelor mai sus-scrişi.

Pentru aceea, domnia mea, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, încă să fie de la domnia mea boierului nostru, Ionaşco Cujbă clucer, această jumătate din satul Cîrsteşti, dreaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7137 ‹1628› septembrie 1.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod ‹m.p.›.

† Vlasie ‹a scris›.

Arh. St. Buc., A. N., XXXVIII/51.
Orig., hîrtie (42,5×28,5), pecete timbrată.
O trad., la Arh. St. Iaşi, CCCXI/102.

www.dacoromanica.ro

398

<1628 septembrie 1—1629 august 31> 7137.

Reţea vătaf vinde o bucată de loc la Dămieneşti, ţinutul Roman.

Adică eu, Reţea vătavul, mărturisăscu cu acestu zapis al mieu cum am luat 6 galbini, bani buni, de la dumnealui vornicul pentru <o>[1] bucată de loc ce agiunge de îneacă coada heleşteului, ce ace parte mie încă mi-au fost cumpărătură de la Gligorie cel bătrîn din Dămieneşti.

Deci nime din nepoţii miei să nu să amestice să strice această tocmală, că am vîndut dumisale de bunăvoia mea. Încă mă tocmisăm şi cu pămînturi din ţarină, ce n-am apucat a lua banii. Iar acole în coada heleşteului, cîtu-i de ceia parte, o am vîndut dumisale, căci ne-au fost dumnealui ca un părinte.

Şi am luat banii denaintea lui Bosuioc de Bătrîneşti şi Sava Calinescul şi Ghiagă cel bătrîn şi Arsenie ot Buciumeni şi Simion Călinescul şi Gavrilaş ot Căuteşeni şi mulţi oameni buni. Noi toţi ne-am tîmplat cînd au luat Reţe aceşti bani ce mai sus scrie. Şi mai pre mare credinţă ne-am pus şi degitile ca să să ştie.

7137 <1628—1629>.

Bibl. Acad., MCLXXXVI/2.
Copie din 1818.

399

1628 (7137) septembrie 8, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Drăguşan diac a treia parte din satul Tomeşti în ţinutul Cîrligătura, cumpărată de la Anghelina, fiica Olianii.

† Ѡ Мирон Барновскїи воєвода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Ѿже прїиде прѣд господства ми и прѣд вѣсѣми болѣри господства ми великими и малими Ангелина, дочка Ѻлїанїи, внѹка Томъскѹл, по ѥи добрая волѣ, нѣким непонѹжденая анѣ присѣлована, и продала своѭ прѣвѹ wтнинѹ и дѣднинѹ, третая част wт село Томещи съ садове и съ вѣс приѫод, что ѹ волост Кърлигътѹрн. Тоа продала слѹзи господства ми, Дрѫгѹшан дїак, радї шестдесѧт талер сребрнинѫ. И въстал сѣ слѹга господства ми вишепнсан, Дрѫгѹшан дїак, и заплатнл тнѫ

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

вишереченн пинѣзи, ѯ талер сребринѫ. въ рѣки Пнгелинн, дочки Ѳлиашн, вн҃ѣци Томъскѹл, wт прѣд господства мн и wт прѣд въсѣмн болѣри господства мн.

Тѣм радѣ како да ест емѹ и wт господства мн правою wтчинѹ и викѹпленїе и потвръжденїе и ѹрик емѹ, съ късем доходом. И нн да сѣ не ѹмишлет.

Пнс ѹ Іас, в лѣт ×ѕ҃рлз҃ сентемврїе й҃.

† Господинъ казал.

† Дѹмнтрашко Щефан вел логофет ѹчнл <m. p.>.

† Боръленѹл <писал>.

† Io Miron Barnovschi voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea domniei mele şi înaintea tuturor boierilor domniei mele, mari şi mici, Anghelina, fiica Oliianii, nepoata lui Tomăscul, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni nici asuprită, şi a vîndut dreapta sa ocină şi dedină, a treia parte din satul Tomeşti, care este în ţinutul Cîrligăturii, cu grădini şi cu tot venitul. Aceasta a vîndut-o slugii domniei mele, Drăguşan diac, pentru 60 de taleri de argint. Şi s-a sculat sluga domniei mele mai sus-scrisă, Drăguşan diac, şi a plătit aceşti mai sus-zişi bani, 60 de taleri de argint, în mîna Anghelinei, fiica Oliianii, nepoata lui Tomăscul, dinaintea domniei mele şi dinaintea tuturor boierilor domniei mele.

Pentru aceea, să-i fie şi de la domnia mea dreaptă ocină şi cumpărătură şi întărire şi uric lui, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

S-a scris la Iaşi, în anul 7137 <1628> septembrie 8.

† Domnul a spus.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Borăleanul <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCLXXI/9.
Orig., hîrtie (31 × 19,5), pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. din 1784.

400

1628 (7137) septembrie 8.

Lupu Turluian dăruieşte m-rii Berzunţ 15 delniţe la satul Cernul.

7137 <1628> săptemvrie 8.

Copie trecută în condică di pi danie de la un Lupu Turluian pentru 15 delniţă din hotarul Cernului afierosîte monastirii[1] în vatra satului,

[1] E vorba de mănăstirea Berzunţ.

www.dacoromanica.ro

arătînd că au măsurat pe curmezîş, pînă unde să înlinesc. Iară lungul moşiei să începi din matca Cernului şi merg la deal, spre miazănoapte şi pînă în vîrful muntelui, unde să lovesc cu hotarul Bucşăştii, deasupra muntelui.

Arh. St. Iaşi, Anaforale nr. 18, f.7v.
Rezumat din 1838.

EDIŢII. Stoide-Turcu, *Doc. Neamţ (sec. XVII)*, p. 10.

401

< Circa 1628 septembrie 8 >.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Berzunţ 15 delniţe, dăruite de Lupe Turluianu şi soţia sa Pietra, la satul Cernul.

† Мирон Барновскїе Могила воевода. Ѡже придоша пред нами и пред нашими боѧри молебници калѹгером ѡт свѣтаа монастири ѡт Берзѹнц и ѕказали пред господства ми єдин запис за свидѣтелство ѡт Лѹпе Тѹрлѹиянѹл и ѡт жена его, Петра, како они по своѭ доброю волю, неким непонѹжденн ани приселованн, и дали своѭ правою ѡтчинѹ, їѳ делницн за полѣ и за сѣножат ѡт село Чернѹл. И написали сѣ до свѣтѣи великїи помѣнек.

Ино господство ми, како ѕвидѣхом тот запис сътворѧн ѡт пред люди добрїѭ али[1] его ѕвѣровахом и пакиже и ѡт господства ми дадохом и потвръдихом свѣтѣи монастир Берзѹнцѹл тиѭ їѳ делнице за полѣ и за сѣножат, како да ест им ѡт господства ми правою ѡтчинѹ и данїе и линованїе и потвръжденїе и ѕрик, съ въсѣм дохѡдом. И ни да се не ѕлишает.

Şi ispisocul este pecetluit cu pecete cea mare cu ceară moale şi iscălit de Dumitraşco vel logofet.

† Miron Barnovschie Moghila voievod. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri rugătorii, călugării de la sfînta mănăstire din Berzunţ şi au arătat înaintea domniei mele un zapis de mărturie de la Lupe Turluianul şi de la soţia lui, Pietra, că ei de a lor bunăvoie, de nimeni nesiliţi nici asupriţi, au dat dreapta lor ocină, 15 delniţe de cîmp şi de fîneţe din satul Cernul. Şi s-au scris la sfîntul mare pomelnic.

Deci domnia mea, dacă am văzut acel zapis făcut înaintea a oameni buni, noi l-am crezut şi iarăşi şi de la domnia mea am dat şi am întărit

[1] Cuvînt greşit transcris, în loc de ѧ ми.

www.dacoromanica.ro

sfintei mănăstiri Berzunţul aceste 15 delniţe de cîmp şi de fineţe ca să le fie de la domnia mea dreaptă ocină şi danie şi miluire şi întărire şi uric cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Şi ispisocul este pecetluit cu pecete cea mare cu ceară moale şi iscălit de Dumitraşco vel logofet.

Arh. St. Buc., ms 628 f. 362.
Copie.
Datat după zapisul de danie al lui Lupu Turluianu (doc. nr. 400).

402

⟨1628⟩ septembrie 14, Urecheaţi.

Doi boieri arată domnului că, în urma cercetărilor făcute, satul Vorniceni pe Prut este al lui Apostol armaşul.

† Milostive şi luminate doamne, să fii măriia dumitale sănătos. Ştire să fie dumitale ca domnului milostivu c-au venit cinstită cartea măriei dumitale ca se socotim cu oamini buni pentru rîndul unui sat a lui Apostol armaşul, anume Vornicénii pre Prut. Deci, milostive doamne, au vinit mulţi oamini buni şi bătrîni, anume Buculéiu de Sipéni şi popa Cîrstea de Igeşti şi Tiatiul de Vlădeşti şi Petriman de Sărăţéni pitar şi Golăi de Igeşti şi Toader aprod de acolea şi Frîncul de Ţuţcani şi Répede cel bătrîn şi Didiul de Ţipători şi Mihăilă de acolea şi Nicoară aşijdere şi Balan Buţa de Blăgeşti şi Pentelei şi Ionaşco vătah de hînsari de Fîrţăneşti şi Luca de Igeşti şi toţ oaminii aceştea şi alţi oamini buni şi bătrîni mărturisescu ei cu sufletele lor şi cu credinţa lor cum Béchea au avut ocină la Vornicé⟨ni⟩[1] şi după moartea Béchei au ţinut Nicoară armaşul. După acea au ţinut Apostol armaşul şi-i iaste moşie dereaptă. Deci noi dăm ştire măriei dumitale aşijdere şi pîrîşii au venit cu 4 oamini de mărturisescu ei într-alt chip. Deci noi le-am dat dzi naintea mărie dumitale. *Н милостїн Христос да умножит дани и лѣти господстве ѡ Господи, амин*[2].

La Uricheaţi, septemvrie 14.

† Mai mici şi de supt talpele măriei dumitale, măriei tale robi, Ionaşco Vrabie de Igeşti şi Pavel Roşca ce-au fost pîrcălab, aşea ştim şi noi. Altă, milostive doamne, şi aceia oamini au adus martori şi s-au făcut

[1] Omis.
[2] Şi milostivul Hristos să înmulţească zilele şi anii domniei ⟨tale⟩ în domnul, amin.

www.dacoromanica.ro

şi lor mărturie pre cîţ oamini au adus şi cum grăescu ei; ce grăescu ei fără ispravă, că noi găsim cu mulţi oamini buni şi bătrîni şi ştim şi noi cu sufletele noas<tre>[1] că iaste ocină şi moşie armaşului ş-au ţinut moşii şi părinţie ei ocină acolo. Deci le-am dat dzi naintea mărie dumitale; aşea ştim, milostive şi luminate doamne, şi noi cu sufleteli noastre şi noi încă mărturisim. Eu robul mărie dumitale am scris.

Bibl. Acad., CXXXVII/189.
Orig., hîrtie (29,5×21), două peceţi inelare aplicate.
Datat după doc. din 1628 august 25 (nr. 395), prin care domnul porunceşte cercetarea pricinii.

EDIŢII. Stoide-Stahiescu, *Vornicenii*, p. 12.

403

⟨1628 septembrie — 1629 august⟩ 15, 7137

Lupan fost sulger hotărniceşte părţile din satul Orgoeşti.

† Eto az Lupan biv sulgér scriem şi mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum au vinit popa Gligorie cu nepoţii săi, cu Bălăban şi cu fata Grădincei, cu cartea măriei sale lui vodă la mene, să le aleg partea lor de ocină din sat din Orgoeşti. Deci am strînsu oameni buni şi bătrîni şi din sus şi din gios, anume Ionaşco Giurenescul şi cu frate-său, cu Ursul şi cu Costachie de Folteşti şi cu Ghiorghiţi din Deléni şi popa de co ...[2] şi cu Danul d<in .....>[2]şti şi cu .....[2] ea şi cu mulţi oameni buni, megiiaşi.

Deci am făcut cinci păr<ţi ....cin>[2]ci bătrîni; deci am hotărît cum au fost mai cu dreptul; deci au vî<nd>[2]ut Floarea partea ei popei lui Toader şi Grădincei, surorei po<pe>[1]i lui Gligorie, din sat din Orgoeşti a cincea parte, şi <a>[1] măr[ăr]turisit <C>[3]ătălina, fata Floare, înnaintea a omeni buni, cum au vîndut înmă-sa partea ei de Orgoeşti, de bunăvoe, de nime nevoită şi <ni>[1]ce <î>[3]nghiiată şi ş-au adus şi dresăle înn<ai>[3]ntea noastră, şi ne-<am>[3] pus ale noastre peceţi în ceastă <scrisoare a>[3] noastră, da znati.

7137 ⟨1628—1629⟩, meseţa togo 15.

Bibl. Acad., CCIV/167.
Orig., hîrtie (27×20), şase peceţi inelare, aplicate.

[1] Omis.
[2] Text şters, neciteţ.
[3] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

404

⟨1628⟩ septembrie 16, Tecuci.

Căzacul uricar hotărniceşte părţile din Tîmpeşti, ţinutul Tecuci, cumpărate de Nicoriţă hatman.

† Căzacul uricariul scriu şi mărturisescu cu ceastă scrisoare a noastră cum am mărsu cu censtită cartea mării sale lui vodă ca să aleg şi să stîlpăscu toate părţile de ocenă den Tîmpeşti, ce au fost cumpărat Nicoriţă hatmanul. Deci am strînsu oameni buni, megiiaş, anume Măcanul şi Pătraşco şi Tiron ce au fost pîrcălab şi Vasilie şi Murgoci şi Ghenadie şi Dumitraşco diiac de Tecuci şi alţi oameni buni şi s-au ales partea mănăstirii de la Svétii Ioan, den trei bătrîni, ce au fost, un bătrîn de tot vîndut de Cozmiţa şi de frate-său Mihalcea, feciori lui Baci, iar dentr-alt bătrîn a treia parte şi cu doao vii ce au fost vîndut Pătrăşcan, sînŭ Galbăn, şi den Prăjeşti iar a treia parte, den ţarenă şi den fînaţ şi den moară şi la Tîmpeşti a treia parte de sat şi dentru un bătrîn iar a treia parte, den vatra satului şi den moară şi den ţarenă şi din fanaţe şi cu 2 vii.

Aşea am ales şi am stîlpit pre dirése ce au avut Nicoriţă ca să să ştie, să-ş facă şi dirése domneşti.

Pis u Tecuci, septemvrie 16.

Ghenadie.

Dumitraşco.

Az Cazacul iscah[1].

Arh. St. Buc., A. N., CXLIII/1.
Orig., hîrtie (31 × 19,5), pecete aplicată.
Datat după doc. din 1628 aprilie 12 (nr. 340), unde parte din Tîmpeşti apare vîndută.

405

1628 (7137) septembrie 18.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ghianghea mare vornic de ţara de jos ocină la Hănăseni în ţinutul Fălciu.

Noi Miron Bărnovscrii Movila voevvod, cu mila lui Dumnezău domn pămîntului Moldavii. Viind înainte noastră şi înainte boerilor noştri, Gavriil, ficiorul lui Văsăi, nepot Răbăi ot Hănăsăni ce esti la ţînutul

[1] Semnături autografe.

www.dacoromanica.ro

Fălciiului, de a lui voie, de nimine sălit nici asuprit, ş-au vîndut a lui dreaptă ocină şi moşîe, a patra parte din tot satul Hănăsănii, giumătati. Aceia au vîndut credinciosului şi cinstit boerilui nostru, Ghenghe vel vornic de ţara de gios, drept 20 zloţi bătuţi şi una vacă cu viţăl bună. Şi s-au sculat credincios boeriul nostru de mai sus-numit, Ghenghe vel vornic, şi i-au plătit lui toţi banii diplin, 20 zloţi, şi acea vacă cu viţăl, înainte noastră şi înainte sfatului nostru.

Pentru acee, văzind şi domniie mea a lor bună învoială şi tocmală şi plată deplin, i-am dat de la noi şi am întărit credinciosului şi cinstit boerilui nostru, Ghenghe vel vornic, acea de mai sus arătată, din a patra parte sat Hănăsănii, giumătati, ca să-i fiie lui şi de la noi cu tot venitul, neclintit în veci, nici să să amestici cineva.

Leat 7137 ‹1628› săptemvrie 18.

Însuş domnu au poroncit.

Arh. St. Iaşi, CCXLI/14.
Traducere din prima jumătate a sec. al XIX-lea.

406

1628 (7137) septembrie 20, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Pătraşco Başotă al doilea logofăt părţi din satele Cogeşti, Brăileşti şi Bahluieni.

† Ѡ Мирон Барновскїи Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Сѫже тот истынїи болѣрин господства ми вѣрнїи, Пѣтраш‹ко› Башотѫ фторїи логофет, ѕказал прѣд господства ми и прѣд вѣсѣми болѣри господства ми единъ запис за свѣдѣтелство ѡт Дѫмитрашко Щефан вел логофет и Савин Пръжескѫл вел спътар и Лѫпѫл Пръжескѫл и Глигорїе Дороѳончанѫл и Василїе Банѫл дїак и Тодер дїак ѡт Коцеци и Гевргїе ѡт там и Глигѫца тиже и Пънтелеи тиже и Тодер Белдиман и ѡт инїѫ людї добрїѫ и старїѫ, како прїинде прѣд нимн Тодер, сынъ Фътѫл, кнѧз . . . . . [1] и прѣѡнѫк поп Гаврил Мелентїескѫл, по его доброю волю, некым непонѫжден дне приселован, и продал своего правою ѡтчинѫ и викѫпленїе ѡт нарѣденїе за викѫпленїе что имал дѣд его, поп Гаврил Мелентїескѫл, ѡт . . . . . [1] воевода и ѡт ѳрик за потвръжденїе ѡт Петра воевода ѡт шестаа част ѡт село Коцеци и ѡт Брънлеци и ѡт Бѫхлѫшани шестаа част что ѕ колост Крълигътѫри съ мѣстѫ за стан на потоцѣ

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

село и съ вес приходъ, что тоа било кѫпежно попъ Гаврилъ Мелентїескѧл wт Нлѣ и wт сестра его Кѫлина, сынове Драготин, внѫци Иван Коцѣ. Тоа продал вишеписанномъ болѣринъ господства ми, Пѫтрашко Башотѫ логофет, радї двадесѧт талер битих.

И wт там тиже прїиде прѣд господства ми и прѣд въсѣми болѣри господства ми Ермилїѫ и брати его Мирон и Некѫла, сынове Василїе, пакиже по нх добрад волю, неким непонѫжденн ане принесловани, и продали своих правон wтнинъ нлнко сѣ изберет частї им wт тѣх три селовѣ вишеписанихъ, Коцеци и wт Бахлѫшни и wт Бранлѣни, что било им кѫпежно wт Бѫрдѫган вистерничел. Тоа продали пакиже болѣринъ господства ми, Пѫтрашко Башотѫ логофет, радї шестнадесѧт талер битих.

И wт том тиже прїиде прѣд нами и прѣд нашеми болѣри Истратїе, сынъ Петрѣ, внѫк Бабич, тиже по его доброю волю, и продал своего правою wтнинъ въсѣ част его что сѣ емъ изберет wт тѧх три селици пакиже болѣринъ господства ми, Пѫтрашко Башотъ логофет, радї шест талер битих и wсим пот<рончч> сребних.

И тиже кѫпил соби и дрѫгих части за wтнинъ wт тѣх три селици wт Маржа, дочка Саломїѫ, внѫка Бабич, въсѣ част ѥи что сѣ ѥи изберет, радї шест талер битих и wсим потронич сребних. И тиже кѫпил соби и дрѫгаа част за wтнинъ wт тѧх три селици wт дрѫгаа Соломїѫ, дочка Антемїи, внѫка Бабич, въсѣ част ѥи что сѣ изберет, радї шест талер битих и wсим потронич сребрънихъ.

И wт том тиже прїиде прѣд нами и прѣд нашеми болѣри Корнѣ, сынъ Гиторїе, внѫк Антемїи, сестри Бѫрдѫган, прѣwнѫк Зроban, тиже по его доброю волю и продал своего правою wтнинъ и дѣднинъ wт село Коцеци wт петаа част третаа част. Тоа продал тиже болѣринъ господства ми, Башотѫ логофет, радї шест талер битих и wсим потронич сребрънихъ.

И тиже кѫпил соби Башотѫ логофет и дрѫгаа част за wтнинъ wт тѧх три селици wт Костин Бѣнцѫл, сынъ Мештѣ, въсѣх част его что имал за кѫпежно, радї wсим талер битих и четир потронич.

И въстал сѣ болѣрин господства ми, Пѫтрашко Башотъ логофет, и заплатил въсих тїи вишеписанихъ пинѣзи въ рѫкаѫ тим людї вишеречени что сѫт въсих внѫци и прѣwнѫци поп Гаврил Мелентїескѧл и Iорїеви и Авраам и Iwн и Лѫка.

Ино господство ми, како ѕвндѣхом меж ними доброволнои токмеж и плъною платѫ а господство ми ещеже дадохом и потвръдихом болѣринъ господства ми, Башотъ логофет, како да ест емъ и wт господства ми тих частї за wтнини wт тѧх три селици правїи wтнини и викѫпленїе и потвръжденїе и ѕрик, съ въсем доходом. И ин да сѣ не ѕмишлет.

Пис ѕ Iас, в лѣто ×ѕрлз сентемврїе к дьни.

† Сам господинъ казал.

† Дѫмитрашко Щефан вел лwгофет ѕчил <m. p.>.

† Борълѣнѫл <писал>.

www.dacoromanica.ro

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată acest adevărat credincios boier al domniei mele, Pătraş<co> Başotă al doilea logofăt, a arătat înaintea domniei mele şi înaintea tuturor boierilor domniei mele un zapis de mărturie de la Dumitraşco Ştefan mare logofăt şi Savin Prăjescul mare spătar şi Lupul Prăjescul şi Gligorie Dorohonceanul şi Vasilie Banul diac şi Toader diac din Cogeşti şi Gheorghie de acolo şi Gliguţa de asemenea şi Păntelei de asemenea şi Toader Beldiman şi de la alţi oameni buni şi bătrîni, că a venit înaintea lor Toader, fiul lui Fătul, nepotul lui ...[1] şi strănepotul popii Gavril Melentiescul, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni nici asuprit, şi a vîndut dreapta sa ocină şi cumpărătură din diresul de cumpărătură ce-a avut bunicul lui, popa Gavril Melentiescul, de la .....[1] voievod şi din uricul de întărire de la Petru voievod, a şasea parte din a şasea parte din satul Cogeşti şi din Brăileşti şi din Bahluieni, ce este în ţinutul Cîrligătuiii, cu loc de iaz la pîrîul satului şi cu tot venitul, care i-a fost cumpărătură popii Gavril Melentiescul de la Ilea şi de la sora lui, Călina, fiii lui Dragotin, nepoţii lui Ivan Cogea. Aceasta a vîndut-o mai sus-scrisului boier al domniei mele, Pătraşco Başotă logofăt, pentru douăzeci de taleri bătuţi.

Şi la aceasta de asemenea au venit înaintea domniei mele şi înaintea tuturor boierilor domniei mele Erimia şi fraţii lui, Miron şi Necula, fiii lui Vasilie, iarăşi de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, şi au vîndut dreapta lor ocină, cît se vor alege părţile lor din aceste trei sate mai susscrise, Cogeşti şi din Bahluieni şi din Braileni, ce le-a fost cumpărătură de la Burdugan visternicel. Aceasta au vîndut-o tot boierului domniei mele, Pătraşco Başotă logofăt, pentru şaisprezece taleri bătuţi.

Şi la aceasta de asemenea a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Istratie, fiul lui Petrea, nepotul lui Babici, de asemenea de bunăvoia lui, şi a vîndut dreapta sa ocină toată partea lui ce i se va alege din aceste trei seliştі tot boierului domniei mele, Pătraşco Başotă logofăt, pentru şase taleri bătuţi şi opt potronici de argint.

Şi de asemenea şi-a cumpărat şi alte părţi de ocină din aceste trei seliştі de la Marica, fiica Salomiei, nepoata lui Babici, toată partea ei ce i se va alege, pentru şase taleri bătuţi şi opt potronici de argint. Şi de asemenea şi-a cumpărat şi altă parte de ocină din aceste trei seliştі, de la altă Solomie, fiica Antemiei, nepoata lui Babici, toată partea ei ce i se va alege, pentru şase taleri bătuţi şi opt potronici de argint.

Şi la aceasta de asemenea a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Cornea, fiul lui Gligorie, nepotul Antemiei, sora lui Burdugan,

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

strănepotul lui Zroban, de asemenea de bunăvoia lui, şi a vîndut dreapta sa ocină şi dedină din satul Cogeşti, a treia parte din a cincea parte. Aceasta a vîndut-o de asemenea boierului domniei mele, Başotă logofăt, pentru şase taleri bătuţi şi opt potronici de argint.

Şi de asemenea şi-a cumpărat Başotă logofăt şi altă parte de ocină din aceste trei selişti de la Costin Benţul, fiul lui Meştea, toată partea lui ce-a avut de cumpărătură, pentru opt taleri bătuţi şi patru potronici.

Şi s-a sculat boierul domniei mele, Pătraşco Başotă logofăt, şi a plătit toţi aceşti bani mai sus-scrişi în mîinile acestor oameni mai sus-zişi, care sînt cu toţii nepoţii şi strănepoţii popii Gavril Melentiescul şi ai lui Iurie şi Avram şi Ion şi Luca.

Deci domnia mea, dacă am văzut tocmeala de bunăvoie dintre ei şi plata deplină, domnia mea încă am dat şi am întărit boierului domniei mele, Başotă logofăt, ca să-i fie şi de la domnia mea aceste părţi de ocină din aceste trei selişti drepte ocine şi cumpărătură şi întărire şi uric, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

S-a scris la Iaşi, în anul 7137 <1628> septembrie 20 zile.

† Însuşi domnul a spus.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Borăleanul <a scris>.

Bibl. Acad., CLVI/13.
Orig., hîrtie (42×28), pecete aplicată, stricată.

407

1628 (7137) octombrie 7, Iaşi.

Constantin fost cămănar vinde lui Gheorghie vameş ocina sa din Dănceni în ţinutul Covurlui.

† Adecă eu, Costantin ce am fost cămănar, scriu şi mărturisescu cu cest zapis al mieu să să ştie cum amu vîndut de bunăvoia mea, de nime silit nici înpresurat, a mea direaptă cumpărătură, ce iaste partea din gios a doi bătrîni din sat din Dăncéni, lui Gheorghie vamăşul şi fămeei sale Samfirei şi coconilor săi, dereptu o sută de galbeni, bani buni, ca să-i fie lui direaptă ocină şi moşie, dumisale şi giupî<ne>[1]sei dumisale şi coconilor dumisale şi nepoţilor săi, cu tot venitil, cît au acéle părţi în cînpu şi în

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

bălţi şi din vii, aşea vîndzu şi eu lui Gheorghie vamăşul acéle părţi din gios, din doi bătrîni şi dintr-alţi răzéşi carii să vor alége dintr-acei doi bătrîni dintr-acel sat ce mai sus scrie, anume Dăncénii, ce-s la Covurluiu.

Pentr-acea nime din fraţii miei sau din toţi oamenii miei, carii să vor afla mai aproape, să n-aibă a mai întoarce sau a mai pîrî căci am cumpărat însumi pre banii miei; aşea vîndzu şi eu lui Gheorghie vamăşul şi fămeei sale Samfireei şi coconilor săi denaintea lui Conde vamăşul şi a lui Manolachi vamăşul şi a lui Nicolai vamăşul şi Dona vamăşul şi Tănasie.

Pentr-acea să aibă a-ş face şi ispisoc domnescu. Şi pentru credinţa pusu-ne-am şi peceţile şi am iscălit, să să ştie.

U Ias, v leat 7137 <1628> octomvrie 7.

...[1] δευτερος.
...[1] μαρτηρω τανοθεν [2].
Μανολης βαμασης, μαρτηρας [3].
...[1] προτοβαμασης, μαρτηρο τα ανοθεν [4].
...[1] μαρτηρας [5].
...[1] μαρτηρας τανοθεν [2].
...[1] μαρτηρας [5].

Bibl. Acad., CCCC/118.
Orig., hîrtie (31,5×19,5).

408

1628 (7137) octombrie 11.

Miron Barnovschi voievod împuterniceşte m-rea Homor să stăpînească satul Dersca.

Cartea domnească de la Miron Barnovschi Movila voevod în care scriia că au dat carte mării sale călugărilor de la sfînta mînăstîre Homorul, să fiie tari şi puternici a opri şi a ţinea partea mănăstîrii şi toate părţile lui Stroici vel logofăt, pentru că au fost făcut schimbătură sfînta mă-

[1] Semnătură grecească autografă, indescifrabilă.
[2] ... mărturisesc cele de mai sus.
[3] Manole vameş, martor.
[4] ... protovameş, mărturisesc cele de mai sus.
[5] ... martor.

www.dacoromanica.ro

năstîre cu Stroici logofăt cu satul Băeşeştii şi au fost dat sfînta mănăstîre lui Stroici logofăt satul Derzsca pentru Băeşeşti.

Iar după moartea lui Stroici s-au sculat feciorii lui Stroici de le-au luat Băeşeştii, pentru că n-au fost apucat a le face drese.

Pentru aceia să-şi ţiia ei satul Derzsca şi nime să nu cutedze a ţinea sau a opri preste carte mării sali.

Din anii 7137 ‹1628› octomvrie 11[1].

Bibl. Acad., ms rom. 111 f. 23.
Copie după traducere.

409

1628 (7137) octombrie 11, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ghianghea mare vornic al ţării de jos părţi de ocină la Hănăseni.

† De la Miron Barnovschie Movila vodă. Adecă au vinit înnainte noastră şi a lor noştri boiari, mari şi mici, Plop şi ficioru lui, Obrejie, şi sora lui, Sora, şi ficioru lui, Liţa, şi Petrea, ficiorul lui Buzdugan, şi ficiorul lui, Marco, şi fratele lui, Dănăilă, toţ nepoţ şi strănăpoţ lui Ion Hanos şi frateli lui, Feteon şi Todei, de a lor bunăvoe, de nime nevoiţ şi asupriţ, şi au vîndut a lor direaptă ocină şi cumpărătură din uric de cumpărătură de la Pătru vodă, o sălişte pre Elan, la Ştubeiu despre apus. Şi aşijdirea au vîndut a patra parte din sat din Hănăseni, iară pre ‹E›[2]lan despre răsărit şi cu vaduri de mori pre Elan. Acele le-au vîndut a lui nostru credincios şi cinstit boiarin, Ghianghei marile dvornic de ţara de gios, pentru 50 taleri, bani buni. Şi s-au sculat boiarinul nostru, Ghianghea dvornicul, ce scriem mai sus şi au plătit deplin acei bani ce scriem mai sus, 50 taleri.

Deci ca să-i fie direaptă ocină şi cumpărătură şi danie şi întăritură cu tot vinitul, nerușiită nice danăoră, în veci.

U Ias, leat 7137 ‹1628› octomvrie 11.

Dumitraşco Ştefan vel logofăt.

Bibl. Acad., LXXVII/147.
Traducere din a doua jumătate a sec. al XVIII-lea.
Alte trad. ibidem, CCLX/47 şi la Arh. St. Iaşi, CCXLI/15.

[1] S-a adăugat ulterior textul: i proci.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

1628 (7137) octombrie 12, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Nechita diac şi soţiei lui, Pelaghia, parte din satul Vîrtop, cumpărată de la nepoţii lui Andreica pîrcălab.

† Ѡ Мирон Брънковскїѣ Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Сѫже прїндошѣ прѣд нами и прѣд нашими болѣри слѫга наш, Некита дїакъ, и кнѣгинѣ его Палагїа, съ единъ запис за свѣдѣтелство ѡт поп Іѡн ѡт Бъртоп и Мїеръѫцъ дїакъ ѡт там и Іѡнашко тиже і ѡт Василїе ѡт Шербещи и ѡт Енсарнѡи Богза кълѫгъръ, писащие въ тот запис како прїндошѣ прѣд нами Іѡнашко и брат его, Василїе, и сестра нѫ Илѣна, сынове Ѫрѣти, внѫци Ѩндренки пръкълаб, по нѫ доброю волю, никим непонѫжденн ани присиловани, и продали нѫ правда ѡтнинъ и дѣднинѫ, въсѣко част колико се изберет нѫ ѡт село Бръпоп ѡт въсего мѣсто того села. Тоа продал ѫнкѫ нѫ Никита дїакъ и кнѣгини его, Пелагїи, каждѫ част его за десѣт ѫги пинѣзи добрѫ, чинѣт приз вес тридесѣт ѫги добрѫ. И въставше се слѫга наш вишеписан, Некита дїакъ, и кнѣгинѣ его Пелагїа, и заплатил въсе исплъно тѫ вишеписани пинѣзи, ѩ ѫги, къ рѫки тим вишеписани людї.

Того радї господство ми шако видѣвшем тот запис за свѣдѣтелство вѣровалѫм и ѡт нас ещеже дадохом и потвръдихом слѫзи наш, Никитї, и кнѣгини его Пелагїи тая част за ѡтнинъ ѡт село Бъртоп, како да ест им и ѡт нас съ въсем доходом, непорѫшеннъ николиже на вѣки. И ин да се не оумишлет.

Ѫ Іас, в лѣт ҳяѳ ѡктомврїе вї.

† Господинъ рече.

Дѣмитрашко Щефан вел лвгофет ѫчил <m. p.>.

† Василїе Мънзѫл <писал>.

† Io Miron Bărnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră, Nechita diac, şi cneaghina lui, Palaghia, cu un zapis de mărturie de la popa Ion din Vîrtop şi Mierăuţă diac de acolo şi Ionaşco de asemenea de acolo şi de la Vasilie din Şerbeşti şi de la Visarion Bogza călugăr, scriind în acest zapis că au venit înaintea lor Ionaşco şi fratele lui, Vasilie, şi sora lor Ileana, fiii Urîtei, nepoţii lui Andreica pîrcălab, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină, toată partea lor cît se va alege din satul Vîrtop de peste tot locul acestui sat. Aceasta au vîndut-o unchiului lor, Nechita diac, şi cneaghinei lui, Pelaghia, fiecare partea lui pentru zece ughi, bani buni,

www.dacoromanica.ro

fac peste tot treizeci de ughi buni. Şi s-au sculat sluga noastră mai sus-scrisă, Nechita diac, şi cneaghina lui, Pelaghia, şi au plătit tot deplin, aceşti bani mai sus-scrişi, 30 ughi, în mîinile acestor oameni mai sus-scrişi.

De aceea domnia mea, dacă am văzut acest zapis de mărturie, am crezut şi încă am dat de la noi şi am întărit slugii noastre, Nechita, şi cneaghinei lui, Pelaghia, această parte de ocină din satul Vîrtop, ca să le fie lor şi de la noi cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7137 ‹1628› octombrie 12.

† Domnul a spus.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat ‹m.p.›.

† Vlasie Mînzul ‹a scris›.

Bibl. Acad., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, XXX/179.
Orig., hîrtie (31,5×19,5), pecete aplicată, stricată.

EDIŢII. Slav şi trad. Ghibănescu, *Ispisoace*, I, partea a II-a, p. 200—201.

411

‹Cirea 1628 octombrie 12›.

Însemnare despre stăpînirea părţilor din satul Vîrtop.

† Aicea am scris să să ştie de Vîrtop în cîte părţi să înparte. Întîiu să înparte în patru părţi : o parte iaste a Băşoteştilor cu fraţii lor, o parte iaste a Prăjeştilor, o parte iaste a Uscăteştilor, o parte iaste a Beşeteştilor ; şi să înparte a Beşeteştilor în trei bătrîni ; dece a doi bătrîni au cumpărat tată-mieu, Andreica, iară un bătrîn au fost moşĕ Nénei Nastea şi au avut cinci feciori : Sava, Grozav, Maghiţă, Drăguş, Armanca, înma Nénei, şi au avut şi ea patru feciori : Drăghina, Iugheniia, Antonida, Andreica. Dece partea Savei şi a lui Grozav iaste nevîndută şi a surorilor Nénei. Iară partea Uscăteştilor să înparte pre cinci bătrîni : Uscatul, Duşca, Mărueşca, Neacşea, Mălina. Dece partea Uscatului să înparte în patru feciori : Ion şi-i vîndută, Drăghici vîndută, Horgoae nevîndută, iară Giurgea, încă o au fost vîndut, ce dzic Horgeştii că au întorsu partea Giurgei. Aşişdire dintr-acéste cinci părţi, nu-ş din care parte, ce să va alége partea Lupului Fîrţul şi surori-sa, ai Simionése, parte cîte de cinci taleri, nevîndută. Iară partea Prăjeştilor să înparte în trei fraţi : doi fraţi au vîndut Dupniceştilor, iară un frate a vîndut Andreicăi tătîne-miu. Aşişdire o bucată de loc, ce au avut Prăjeştii pre lîngă Vîrtop, iară-i vîndută în trei, ca şi céia parte.

www.dacoromanica.ro

Aşişdire am cumpărat partéi Maghiţe de la feciorii ei, însumi Nechita, să să ştie.

Nichita pisal sam.

‹Pe verso :› † Aşijdire să să ştie şi de ocina Andreicăi, părintelui nostru. Avut-au patru feciori : Urîta, Nechita, Donici, Măriica. Dece partea Măriicăi o au cumpărat Nechita cu Donici înpreună prespre tot cît au avut ; iară din partea Urîtei am cumpărat eu, Nechita, de la soru-mea Urîta, pînă au fost vie, partea ei dintr-apă şi o vatră de casă şi dzéce pămînturi în tot locul. Aşişdire am cumpărat şi partea a trei feciori a Urîtei, tot ce li să va alége : a lui Ionaşco, Vasilie, Ileana, aşijdi‹re›.

Bibl. Acad., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, XXX/173.
Orig., hîrtie (32×21).
Da‹at după doc. anterior, unde apare Nechita diac cumpărător al unor părţi menţionate aici.

412

‹Înainte de 1628 noiembrie›.

Mari boieri dau mărturie că Varvara, fiica lui Andribuş, şi rudele ei, nepoţii Vlăicanului, au vîndut lui Constantin Cantacuzino mare paharnic satul Vlăicani pe Crasna în ţinutul Vaslui.

„Şi întîi ne-au arătat o mărturiie sîrbască din anii 7137 ‹1628› de la veliţii boeri ai vremii de atunce : Ionaşcu Ghenghe vel vornic de ţara de gios şi Neculaiu[1] hatman, pîrcălab Suceavschii, şi alţi boeri întru care scrii precum au venit înainte dumilor sale Varvara, fata lui Andribuş, şi cu neamurile ei, Irimiia şi Lazor, ficiorii Vlăicanului, nepoţii lui Bălan, şi strănepoţi Vlăicanului, de nime siliţi nici asupriţi, ci de a lor bunăvoie au vîndut a lor dreaptă ocină şi moşiie tot satul Vlăicanii, ce este pe apa Crasnii în ţinutul Vasluiului, din uric de cumpărătură ce au avut strămoşul lor Mirce de la răpoosatul domn, Alecsandru voevod. Aceasta au vîndut-o dumisale răpoosatului Costandin Cantacuzino vel paharnic drept 400 taleri de argint bătuţi, cu tot venitul, cu iazuri şi vaduri de moară, în apa Crasnii.

Arh. St. Iaşi, CDX/41.
Menţiune într-un doc. orig. din 1786 iulie 6.
Datat după întărirea domnească din 1628 noiembrie (doc. următor).

[1] Greşit, în loc de : Nicoară.

www.dacoromanica.ro

413

1628 (7137) noiembrie.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Constantin Cantacuzino mare paharnic satul Vlăicani pe Crasna în ţinutul Vaslui, cumpărat de la Varvara, fiica lui Andribuş, şi de la nepoţii Vlăicanului.

„Au mai arătat un ispisoc sîrbăsc de la răpoosatul domn Miron Barnovschii voevod din anii 7137 ‹1628› noemvrie, în cîte zile nu s-au putut cunoaşte fiind ispisocul stricat, întru carile scrii că au venit înainte mării sale şi înainte tuturor boerilor, mari şi mici, Varvara, fata lui Andribuş, şi cu rudile ei Irimiia şi Lazor, ficiorii Vlăicanului, nepoţi lui Bălan, şi strănepoţi Vlăicanului, şi de a lor bunăvoie, de nimi siliţi nici asupriţi, au vîndut a lor dreaptă ocină şi moşie tot satul Vlăicanii, ce este pe pîrîul Crasnii în ţinutul Vasluiului, din uric de cumpărătură, ce au avut strămoşul lor Mirce (?) de la Alecsandru voevod. Aceasta au vîndut credincios boeriului mării sale dumisale răpoosatului Costandin Cantacuzino vel paharnic, drept 400 taleri, cu vad de moară pe pîrăul Crasnii şi cu pometi şi cu tot venitul. Şi printr-acest ispisoc îi întăreşti măriia sa stăpînire.

Arh. St. Iaşi, CDX/41, f. 65.
Rezumat într-un doc. orig. din 1786 iulie 6.

414

1628 (7137) noiembrie 5.

Marii boieri întăresc m-rii Bîrnova seliştea Birceşti numită Ostăşeşti cu moară pe Rebricea.

V leto 7137 ‹1628› noemvrie 5.
O mărturie de la arhierei şi de la toţ boiarii.

Scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru precum au venit înainte noastră Anna şi fratele ei Pricop, ‹ fiii lui ›[1] Machidon, nepoţii lui Efrem, şi semenţiia lor Graur, ficior lui Anton, şi Ionaşco teslariu, sînŭ Mihăilă,

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

şi iarăş sămînţiia lor Cîrste, sînŭ Lupe Budzoae, nepot lui Ion Giosanul, i Vasilie şi brat ego Gavril, ficiorii lui Tanasie, şi iarăş seminţiia lor Bălan, sînŭ Flori<i> şi Dămiian şi fratele lui, Costiul, ficiorii Todosii, nepoţii lui Romaşco, şi alte seminţii a lor ş-au vîndut a lor drepti ocini şi moşii din uric ce-au avut de la bătrînul Ştefan vodă, a patra parte din satul Bircieştii, ce să număscu Ostăşăştii, unde au fostu Negrul, cu moară în Răbrice şi cu loc de moară şi cu tot vinitul. Ce acel sat s-au înpărţit în 5 părţi şi acmu au vîndut patru părţi, iară a cince parte au rămas nevîndută, care acel sat au fostu cumpărătură Annii şi surori-sa Mărenii, sora Lupşii, ot Dragotă, ficior lui Ivan, ficior Pietrisculŭi, nepot lui Iaţco Piiatră.

Acele li-au vîndut sfintei mănăstiri noă zidire, ce să chiamă Bîrnova, drept 650 taleri. Şi s-au sculat călugării de Bîrnova şi li-au plătit toţi banii deplin.

Drept aceia şi noi, dacă am vădzut între dînşii tocmală di bunăvoe şi plată deplin, de la noi încăş am făcut acest zapis sfintii mănăstiri ca să fie de credinţe. Şi uricul ce-au fostu avut di moşie încăş l-au datu-l călugărilor, ce este de la bătrînul Stefan vodă, într-aceia ca să fie sfintii mănăstiri aceli mai sus-dzise părţi de ocină de la Bircieşti, ce să număscu Ostăşăştii, 4 părţi, driaptă ocină şi cumpărătură cu tot vinitul.

Şi pentru adiverire şi mai temeinică credinţa pus-am şi a noastre peceţ, şi cu a noastră măn<i> didisupt am scris.

Anăstasie arhiepiscop şi mitropolit ţărîi.
Athănasie episcopul de Roman.
Dionisie episcopul de Rădăuţi.
Mitrofan episcopul de Huşi.
Dumitraşco Ştefan vel logofet.
Ionaşco Ghianghea vel vornic.
Nicoriţe hatman.
Necula Catargiul vel vistiernic.
Costin vel postelnic.
Lupul vistiernic.
Grama vel stolnic.
Ionaşco Cujbă clucer.
Simion Gheuca vel medelnicer.
Gheorghie vel sulger.
Pătraşco Başotă logofet.
Gheorghie Başotă vistiernic.
Gheorghie Roşca vistiernic.
Iuraşco Başotă i Arsene vornici de poartă.
Toma sulger.

www.dacoromanica.ro

Vasilie Roşca vornic.
Lupul Prăjescul postelnic.
Gavrilaş Jorea păharnic.

Arh. St. Buc., ms 628 f. 410—411.
Traducere.
Altă trad. ibidem, ms 646 f. 26.

415

1628 (7137) noiembrie 5.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Bîrnova patru părţi din seliştea Bîrceşti numită Ostăşeşti, cu moară pe Rebricea.

Ѣ лет ×зр҃лз ноемврїе ѕ҃.

Ию Мирон Барновскин Мовила воевода. Сѫже прїндоше пред господствъ ми и пред въсеми болери господствъ ми Ана и брат ен Прикопїе, сыновн Макидон, внѹци Ифрим и тиже племѧници нѫ Граѹр сынъ Антонїи, и Ионашко теслар, сынъ Минѫлъ, и тиже племенице нѫ Кръсте, сни Лѹпе Бѣзоле, внѹк Ию Посиѣл, и Васїлїе и брат его, Гаврил, сынове Танасїе, и племенник нѫ Бълан, сынъ Флори, и Дъмїан и брат его, Костюл, сынове Тѹдосїи, внѹци Ромашко, и Ѹрсѹл и сестра его Ангелина, сынови Ивашкъш, внѹци Флоарен, продали своиѫ ѿтинив и дединив ѿт ѹрик что имали Ана и сестра его, Марина, ѿт Стараго Стефана воевод, четири части ѿт силїци Бирчещи, что съ зовет Ѫстъшещїи, гди бил Негрѹл, съ млин на потоци Ребриче и съ место за ин млин и съ сѣножат что тое силници раздѣлѣт се на пет часть и нынѣ продал ѡни четири части а петаа част зостало непродана, что било тоа силници кѹпежно Ани и сестри ен, Марина, сестра Лѹпше, ѿт Драготъ, сни Иванко Петрескѹла, внѹца Іанко Пїетрѹ.

Тоа продали калогером ѿт Бърнока за шестсѹт и петдесет талери и заплатил всиѫ тиже пинѣзи, хѡ талери сребрънив.

Иноже ми видевши дадоѫом сѫтын монастир . . .[1] да не ѹмишлет.

În anul 7137 <1628> noiembrie 5.

Io Miron Barnovschi Movila voievod. Iată au venit înaintea domniei mele şi înaintea tuturor boierilor domnii mele Ana şi fratele ei Pricopie, fiii lui Machidon, nepoţii lui Ifrim şi de asemenea verii lor, Graur, fiul lui Antonie, şi Ionaşco teslar, fiul lui Mihăilă, şi de asemenea verii lor, Cîrste,

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

fiul lui Lupe Buzoae, nepotul lui Ion Giosanul, şi Vasilie şi fratele lui, Gavril, fiii lui Tanasie, şi vărul lor, Bălan, fiul Florei, şi Dămiian şi fratele lui, Costiul, fiii Tudosiei, nepoţii lui Romaşco, şi Ursul şi sora lui, Anghelina, fiii lui Ioancăş, nepoţii Floarei, au vîndut ocina şi dedina lor din uricul, pe care l-au avut Ana şi sora ei Marina de la Ştefan voievod cel Bătrîn, patru părţi din siliştea Birceşti, care se numeşte Ostăşeştii, unde a fost Negrul, cu moară pe pîrîul Răbrice, şi cu loc de altă moară şi cu fîneaţă, care silişte se împarte în cinci părţi. Şi acum au vîndut ei patru părţi, iar a cincea parte a rămas nevîndută, care silişte a fost de cumpărătură a Anei şi a sorei ei Marina, sora Lupşei, de la Dragotă, fiul lui Ivanco Petrescul, nepoata lui Ianco Pietru.

Acestea le-au vîndut călugărilor de la Bîrnova pentru şase sute şi cincizeci taleri. Şi au plătit toţi aceşti bani 650 taleri de argint.

Deci noi, văzînd am dat sfintei mănăstiri. <Şi altul>[1] să nu se amestece.

Arh. St. Buc., ms 629 f. 255.
Copie.
Trad. ibidem, ms 646 f. 26.

416

1628 (7137) noiembrie 5, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Homor părţi din satul Dersca.

† Ѡ Мирон Барновскїѣ Могила воевода, божїю милостїю господаръ земли Молдавскои. Ѡже прїндошѣ прѣд нами и прѣд въсими нашеми молдавскими болѣри великими и малеми молебник наш, єгѹмен, и вес събор ѡт свѣтаа монастир називаемаго Хомора и принесли єдин исписок за изменєнїѣ ѡт покоинаго оу҃ника господства мы, Єремїѧ Могила воевода, сици писаеще въ тот исписок како имали калѹгери нѣкиѫ частї оу село Дерска, за даниѣ и милованиѣ ѡт покоинаго Ѳеѳѳнига логофета и изменили себе тѣѫ частї за ѡтнинѹ ѡт того село Дерска съ Стрончи логофет и дал свѣтѣи монастир Стрончи логофет нѣкиѫ части ѡт село Бъишещи, что тѣѫ части било и Стрончиев логофет за изменєнїѣ съ ѹнѹковѣ емѹ, Костантин и Кръстїан, сынове Ишнашко Ротомпънескѹл ѹрнкарю и дрѹга част пакиже ѡт того село что бѣше правїи кѹпежни Стрончи логофет ѡт свѣтаа монастир Коронец. И не сътворил исписок Стрончи логофет свѣтѣи монастир на тѣѫ частї за ѡтнинѹ ѡт Бъишещи.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

Я когда бѣше по съмрѣти Стрончи логофет, въстали сѣ Костантин и Кръстїан, ѕнѣковѣ емѕ, и рѣкъщи како ест им тот село Бънишщи правон штнинѕ и дѣдининѕ и възѣли село шт монастир и бѣше монастир без села. Я потом пак себе възѣли калѫгери тѣх частї шт село Дер<с>ка назад.

И шт том тиже въстал сѣ Ишнашко Стрончел и дал свѣтѣн монастир нѣких частї шт того село Дерска что били правїи кѫпежнїи штцѕ своемѕ, Стрончи логофет, за дѫша его и писал сѣ сам съ своего ръка до свѣтын великїи полѣник.

Я когда бѣше съда, въ дни господства ми, въстал сѣ един сынъ Кѫрт Челебн, которїи ѕбрачил сѣ съ дъщи Стрончи логофет и въсхотѣл пакин възѣти тѣх частї шт село Дерска, которїи частї дал Ишнашко Стрончи свѣтѣн монастир.

Я молебщи калѫгери принесли до господства ми катастих и великїи полѣник шт свѣтаа монастир и шврѣтохом господство ми писан на Ишнашко Стрончл сам съ своего ръка до великїи полѣник и имал памет от год до год.

Ино господство ми такоже шврѣтохом съ правдоѩ како ест даанїе и милованїе свѣтѣн монастир тѣх частї шт село Дерска за Ишнашко Стрончи, а господство ми пакиже и шт нас дадохом и потвръдихом свѣтѣи монастир.

Тѣм радї тако да бъдет и шт господства ми правда даанїе и милованїе и штнинѕ и дѣдининѕ и ѕрик и потвръжденїе, непорѫшенно николиже на вѣки. И ни да сѣ не ѕмишлает прѣд сими листом нашим.

Ѯ Іас, въ лѣто ҳѕр҃лз мѣсеца ноевріе ѣ.

† Сам господинъ велѣл.

† Ив Мирон Брънновски воевода <m.p.>.

† Мънжѣ <писал>.

† Io Miron Barnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, rugătorul nostru, egumenul şi tot soborul de la sfînta mănăstire numită Homor şi au adus un ispisoc de schimb de la răposatul unchiul domniei mele, Eremia Moghila voievod, astfel scriind într-acel ispisoc că au avut călugării în satul Dersca nişte părţi de danie şi miluire de la răposatul Bubuiog logofăt şi şi-au schimbat acele părţi de ocină din acel sat Dersca cu Stroici logofăt. Şi Stroici a dat sfintei mănăstiri nişte părţi din satul Băişeşti, care părţi i-au fost şi lui Stroici logofăt de schimb cu nepoţii lui, Costantin şi Cîrstian, fiii lui Ionaşco Rotompănescul uricar, şi altă parte, iarăşi din acel sat, ce-i era dreaptă cumpărătură a lui Stroici logofăt de la sfînta mănăstire Voroneţ. Şi Stroici logofăt nu i-a făcut ispisoc sfintei mănăstiri pe aceste părţi de ocină din Băişeşti.

Iar cînd a fost după moartea lui Stroici logofăt, s-au sculat Costantin şi Cîrstian, nepoţii lui, şi au spus că acest sat Băişeşti le este lor dreaptă

www.dacoromanica.ro

ocină şi dedină şi au luat satul de la mănăstire şi a fost mănăstirea fără sat. Iar apoi şi-au luat înapoi călugării aceste părţi din satul Dersca.

Şi la aceasta, de asemeni, s-a sculat Ionaşco Stroicel şi a dat sfintei mănăstiri nişte părţi din acest sat Dersca, ce au fost drepte cumpărături ale tatălui său, Stroici logofăt, pentru sufletul lui şi s-a scris însuşi cu mîna sa în sfîntul mare pomelnic.

Iar cînd a fost acum, în zilele domniei mele, s-a sculat un fiu al lui Curt Celebi, care s-a însurat cu fiica lui Stroici logofăt, şi a voit iarăşi să ia aceste părţi din satul Dersca, pe care părţi le dăduse Ionaşco Stroici sfintei mănăstiri.

Iar rugătorii călugări au adus la domnia mea catastiful şi pomelnicul cel mare de la sfînta mănăstire şi l-am găsit domnia mea pe Ionaşco Stroici scris însuşi cu mîna sa în marele pomelnic; şi a avut pomenire din an în an.

Deci domnia mea, dacă am aflat cu dreptate că aceste părţi din satul Dersca sînt danie şi miluire ale sfintei mănăstiri de la Ionaşco Stroici, domnia mea iarăşi şi de la noi am dat şi am întărit sfintei mănăstiri.

De aceea să fie şi de la domnia mea dreaptă danie şi miluire şi ocină şi dedină şi uric şi întărire, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7137 ‹1628› luna noiembrie 5.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Io Miron Bărnovschi voievod ‹m.p.›.

† Mînjea ‹a scris›.

Muzeul din Suceava, nr. 2111.
Orig., hîrtie (41,5×27), pecete aplicată, căzută.
O fotocopie la Bibl. Acad., Filiala Iaşi, III/52.
Trad. la Bibl. Acad., ms rom. 111 f. 12 v.-13.

EDIŢII. Slav şi trad. Bălan, *Doc. bucovinene*, I, p. 200—202. Trad. germ. Vickenhauser, *Homor*, p. 110—112.

417

1628 (7137) noiembrie 5.

Marii boieri întăresc m-rii Bîrnova satul Perieni.

Mărturie sîrbască ce-au arătat egumenul di Bîrnova de la patru arhierii a ţă‹rîi şi›[1] de la toţi boeri‹i› cei mari, din vă let 7137 ‹1628› noevrie 5.

† Scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru precum au vinit dinainte nostră Anna şi frate-său Procopii, ficiorii lui Machidon, nipoţi lui

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Ifrim şi iar şi săminţiili lor, Graur, ficior Antonii, şi Ionaşco tislariul, ficior lui Mihăilă, şi iar săminţie lor Cîrsti, ficior Lupi Buzoi, nipot lui Ion Giosanul, şi Vasilii şi frate-său Gavrili, ficiorii lui Tănasi, şi iarăş săminţiili lor Bălan, ficior Florii, şi Dămiian <şi>[1] frate-<său>[1] Costii, ficiorii Todosii, nipoţ lui Romaşco, şi Ursul şi soru-sa Anghelina, ficiori lui Ion Ancăş, nipoţ Florii, cu toţ nipoţii şi strănipoţii Annii ş-a surorii ei Marinii, surorili Lupşoi, di a lor bunăvoi ş-au vîndut draptă ocină şi moşii, din uricu ce-au avut di la bătrînul Stifan voevod, patru părţi din sat din Perieni şi cu loc di mori şi cu tot vinitul. Ce acel sat să înparte dîn patru părţi şi acmu au vîndutu părţili. Care acel sat au fostu cumpărătură Anii şi surorii ei Marinii, surorili Lupşoi, di la Dragotă, sîn Ivan, ficior Pietriscul, nipoţ lui Iaţăco Piatră; acesti au vîndut sfintei mănăstiri di nou zidită ce să grăeşti Bîrnova, u<n>[1]di esti hramul sfîntului mare mucenic Ghiorghii ş-a sfîntului mu<ce>[1]nic Ion cel Nou, drept 650 taleri di argintu. Şi sculîndu-să călugării di la sfînta mănăstire Bîrnova ş-au plătit toţ acei bani ce scriem mai sus dinainte nostră.

Dici şi noi, dacă am vădzut dentri dînşii di bunivoi tocmali şi diplin plată, iar noi am făcut acest zapis l-al nostru ca să fii sfintei mănăstiri di cridinţă.

Şi uricul ce-au [au] avut di la bătrînul Stefan vodă undi s-ar afla, să nu să ţii în samă, ce să fii acestu zapis sfintii mănăstiri di cumpărătură, precum s-au dzis şi mai sus, satul Perieni, dreaptă ocină şi cumpărătură cu tot vinitul.

Şi spre mai mare tării, am pus şi peceţili nostri şi cu mînule nostri am iscălit într-acest zapis al nostru.

Şi eu Borăleanul uricar am scris, ca să să ştii.

S-au tîlmăcit di pre sîrbii pre rumânii di la şcola gospod, let 7224 <1716> iuli 13.

Arh. St. Buc., M-rea Bîrnova, VI/1.
Traducere.

418

1628 (7137) noiembrie 5.

Marii boieri întăresc m-rii Bîrnova satul Hotcești, numit Căpotești, pe Stavnic, cumpărat de la strănepoții lui Marco Capotă.

V leato 7137 <1628> noemvrie 5.

Scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru precum au vinit înainte noastră Ionaşco Capotă, ficiorul lui Nicoară Capotă, şi nepotul lui, Nistor,

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

ficiorul Dochii, şi Gafta şi sora ei Nasta, fetele Antimii, şi Ionaşco şi fratele lui, Gheorghie şi Gligorie, şi iarăş sămînţiia lor Nastea, fata Saftii, şi Cioban şi Simion şi nepotul lor Strătulat şi iarăş seminţiia lor Stanca, giupîneasa lui Murgoci, cu toată rudenie lor, şi iarăş seminţiia lor Busca şi fraţii ei, Ionaşco şi Simion, ficiorii Măricăi, şi nepoata lor Urîta, fata Aniţii, şi seminţiia lor Zaharie, ficior Agahii, şi iarăş seminţiia lor Cătălina, fata Ruscăi, şi bărbatul ei Dămiian şi iarăş sămînţiia lor Dămiian bătrînul, ficiorul lui Efrem, nepotul Gherghinii, şi nepotul lui, Fătul, ficiorul Dochii, şi Gligorie şi fratele lui, Văscan, şi alte seminţii a lor, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Marco Capotă, de nime nevoiţi ş-au vîndut a lor dreaptă ocină şi moşiie din uric de înpărţală pre strămoşul lor, Marco Capotă, şi sora lui, Nastea, de la Petra vodă şi din ispisoc de întăritură ce-au avut părintele lor, Necoară Capotă, şi Salomiia şi Larion şi Mircea şi popa Hilip şi Luca şi Gherghina şi Mărica şi Anna şi Stanca, ficiorii Nastii, de la Alexandru voevoda, a treia parte din satul Hotceştii, unde au fostu Hotca, la Stavnec, ce să chiamă Căpoteştii, parte din mijloc, cu moară gata în apa Stavneculuı şi cu poiana de finaţe şi cu prisacă gata şi cu tot venitul ce este, pe supt codru, în ţinutul Vasluiului. Aceia au vîndut-o egumenului şi a tot săborul de la sfînta mănăstire Bîrnova, unde este hramul sfîntului mare mucenic Gheorghie şi sfîntul mucenic Ioan cel Nou, drept 450 de taleri de argint. Şi s-au sculat acei mai sus-scrişi calugheri de la acea mănăstire, noaă zidire ot Bîrnova, ş-au plătit toţi acei bani mai sus-scrişi la mînule acelor vîndzători mai sus-scrişi denainte noastră.

Deci şi noi, văzdind între dînşii tocmală şi bună plată deplin, de la noi încăş am făcut sfintei mănăstiri Bîrnovii această a noastră scrisoare ca să fie lor de credinţe şi ca să-ş facă şi drese domneşti.

Şi pentru mai mare tăriia şi întăritura, pus-am şi ale noastre peceţi şi cu a noastre mîni didesupt am scris.

Anăstasie mitropolit.
Athănasie episcopul de Roman.
Deonisie episcopul de Rădăuţi.
Mitrofan episcopul de Huşi.
Dumitraşco Ştefan vel logofet.
Ionaşco Ghianghia vel vornic.
Nicoară hatman.
Nicula Catargiul vel vistiernic.
Costin vel postelnic.
Lupul vistiernic.
Grama stolnecul.
Ionaşco Cujbă vel clucer.

www.dacoromanica.ro

Iurașco Bașotă vornic.
Arsenie vornic.
Toma sulger.
Vasile Roșca vornic.
Lupul Prăjescul postelnic.
Gavrilaș Jora păharnic.

Arh. St. Buc., ms 628 f. 424 și 409.
Copie.

419

⟨1628 noiembrie 6⟩.

Marii boieri întăresc m-rii Bîrnova părți din satul Căpotești pe Stavnic în ținutul Vaslui, cumpărate de la Irina, soția lui Ilie fost șetrar.

V leato 7137 ⟨1629⟩ avgust 9.

Mărturiie de la arherei și de la boiari. Facem știre cu această mărturiie a noastră precum au venit înainte noastră monahiia Erina, giupîneasa lui Ilie șetrar, și fiiul său Andrei armaș ș-au vîndut a lor dreaptă ocină și cumpărătură, a triia parte din satul Căpoteștii, parte din gios ce să chiamă Hotcești, ce este supt codru, în ținutul Vasluiului, cu loc de moară în apa Stavnecului și cu poiana de fînațe și cu loc de prisacă și cu tot venitul. Aceasta au vîndut-o egumenului și a tot săborul de la sfînta mănăstire Bîrnova, unde este hramul svetii Gheorghie și svetii Ioan Novi, drept 450 de taleri. Și le-au plătit călugării de Bîrnova acei bani toți deplin în mînule monahii Erinii și în mînule fiiu-său, lui Andrei biv armaș, denainte noastră.

Dreptu aceia noi încăș vădzind între dînșii de bunăvoe tocmală și plată deplin, de la noi încăș am făcut această scrisoare ca să fie mănăstirei de credințe.

Și întru aceia iarăș s-au sculat Andrei cu fămeia lui ș-au mai vîndut iarăș dintru acelaș sat Căpoteștii, din a trie parte, parte din sus, giumătate, cu parte din poiană și cu parte din vad de moară în Stavnec și cu tot venitul, tot călugărilor di Bîrnova, dreptu 220 taleri. Și le-au făcut plată deplin.

Pentru aceia, acea mai sus-scrise parte de ocină din satul Căpoteștii, a triia parte, parte din gios și acea giumătate din a triia parte, parte din sus, cu poeni și cu vad de moară și cu tot venitul, ca să-i fie dreaptă ocină și moșiie sfintei mănăstiri și cumpărătură și întăritură și uric cu tot venitul.

www.dacoromanica.ro

Şi pentru credinţa, pus-am şi a noastre peceţi cătră această adevărată mărturiie.

Anastasie arhiepiscop şi mitropolit ţărîi.
Athănase episcopul de Roman.
Deonisie episcopul de Rădăuţi.
Mitrofan episcopul de Huşi.
Dumitraşco Ştefan vel logofăt.
Ionaşco Ghianghia vel vornic.
Necoară hatman.
Lupul biv vel vornic.
Necula Catargiul vistiernic.
Costin vel postelnic.
Grama vel stolnic.
Lupul biv vistiernic.
Ionaşco Cujbă clucer.
Sămion Gheuca vel medelnicer.
Gheorghie vel sulger.
Pătraşco Başotă logofăt.
Gheorghie Başotă vistiernic.
Gheorghie Roşca vistiernic.
Iuraşco Başotă vornic de poartă.
Arsenie vornic tije.
Toma sulger.
Vasilie Roşca vornic.
Lupul Prăjescul postelnic.
Gavril Jora paharnic.

Arh. St. Buc., ms 628 f. 423—424.
Copie.
Data este greşită. La 1629 august, mitropolit nu mai era Anastasie. Datat după doc. de întărire din 1628 noiembrie 6.

420

1628 (7137) noiembrie 6, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Bîrnova părţi din satul Căpoteşti pe Stavnic în ţinutul Vaslui, cumpărate de la Irina, soţia lui Ilie fost şetrar.

Io Miron Barnovschie Moghila voevod, cu mila lui Dumnezău, domnu ţărîi Moldovii. Precum au venit înainte domnii mele şi înainte

www.dacoromanica.ro

tuturor boerilor domnii mele, a mari şi mici, călugăriţa Irina, giupîneasa lui Ilie biv şatrar, şi feciorul ei, Andreiu biv armaş, de a lor bunăvoe, de nime siliţi nici asupriţi, şi au vîndut a lor dreaptă ocenă şi cumpărătură ce-au avut Ilie şătrar din drese de pîră şi de întăritură de la Gaşpar voevod, a trie parte din satul Căpoteştii, parte din gios, ce să cheamă Hotceştii suptu codru în ţinutul Vasluiului, cu locu de mori pe pîrîul Stavnicului şi cu poeni de fînaţe şi cu locu dă prisăci şi cu tot venitul, care acea a trie parte din satul Capoteştii, ce să cheamă Hotceştii, au fost cumpărătură lui Ilie şătrar cu giupîneasa lui, Irina, ce iaste călugăriţă, de la Condrea, şi de la sora lui, Salomie. Aceia au vîndut-o rugătorilor noştri, egumenului şi a tot soborului de la sfînta mănăstirea noastră din nou zidită ce să numeşte Bîrnova, unde iaste hramul sfîntului purtătoriului de biruinţă marelui mucenic, Gheorghie, şi a sfîntului mucenic Ioan Novii drept patru sute cincizeci talere de argint. Şi s-au sculat călugării noştri de la sfînta mănăstire de mai sus scrisă, Bîrnova, şi au plătit toţi acei de mai sus scriş bani, 450 talere de argint, în mînile Irinii călugăriţii, ce-au fost giupîneasa lui Ilie şatrar, şi a feciorului ei, Andreiu biv armaş, dinainte noastră şi a boerilor noştri.

Şi după aceia iarăş s-au sculat Andreiu biv armaş cu giupîneasa lui ...[1] iarăş de a lor bunăvoe, de nime siliţi nici asupriţi, şi au vîndut a lor dreaptă ocenă şi cumpărătură dintru acele drese de la Gaşpar voevod, a lor dreaptă ocenă şi cumpărătură din a trie parte, parte din sus, giumătate, cu parte din poenile din fînaţe şi cu parte din vad de moară pe pîrîul Stavnicului, care aceia ei au cumpărat-o de la Dumitru şi de la frate-său Gavril şi Grigore şi de la surorile lor Tudora şi Neacşa, feciorii lui Toader Purcel, nepoţii şi strănepoţii lui Capotă, şi de la rudenie lor, Dumitru Bantăş, ficiorul Sofronii, nepot Greacăi, strănepot lui Capotă, din uricu de întăritură de la Bogdan voevod. Aceia iarăş au vîndut-o călugărilor de la sfînta mănăstire de mai sus scrise Bîrnova, drept doao sute şi doaozeci talere de argint.

Deci domnie mea, deacă am văzutu între dînşii de bunăvoe tocmală şi plată deplin, domnie mea încă am datu şi am întărit sfintei mănăstirii Bîrnovii pre acele de mai sus zise părţi de ocenă din satul Căpoteştii, ce să cheamă Hotceştii, parte din gios şi din a trie parte din parte din sus giumătate, cu poeni de fînaţe şi cu vad de mori şi cu venitul, ca să fie lor şi de la domnie mea dreaptă ocenă şi cumpărătură şi întăritură şi uricu cu tot venitul. Şi altul să nu să amestece.

---

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

S-au scris în Iaşi, la anul 7137 <1628> noemvrie 6.
Însuşi domnul au poruncit.
Bărnovschie voevod.
Borăleanul <a scris>.

Arh. St. Buc., ms 646 f. 29 v. (nr. 6).
Traducere.

421

1628 (7137) noiembrie 7.

Marii boieri întăresc m-rii Bîrnova ocinile Drăjeşti şi Greci.

V leato 7137 <1628> noemvrie <7>.
O mărturiie di la arhierei şi de la boieri, întăritură şi de la dînşii mănăstirei Bîrnovii pe acesti moşii Drăjeştii şi Grecii, anume : Anăstase mitropolitul, Athanasie episcopul de Roman, Deonisie episcopul de Rădăuţ, Mitrofan episcopul de Huşi, Lupul biv vornic, Nicula Catargiul vel visternic, Costin vel postelnic, Lupul biv visternic, Grama vel stolnic, Ionaşco Cujbă clucer, Simion Gheuca vel medelnicer, Gheorghie Costianul vel sulger, Pătraşco Başotă logofăt, Ghiorghie Başotă visternic, Ghiorghie Roşca visternic, Iuraşco Başotă vornic, Arsenie i Toma sulger, Vasili Roşca vornic.

Arh. St. Buc., ms 629 f. 259.
Rezumat.
Data zilei luată după rez. din ms 646 f. 26.

422

1628 (7137) noiembrie 7, Iaşi.

Miron Barnovschi Moghila voievod întăreşte m-rii Bîrnova jumătate din seliştele Drăjeştii şi Grecii din ţinutul Vaslui, cu poieni şi loc de moară, vîndute de Mirăuţă vornic şi rudele lui, nepoţii şi strănepoţii Magdei, fiica lui Drule spătar.

Noi Miron Barnovschie Moghila voevod, cu mila lui Dumnezău, domn ţării Moldovii. Adecă au venit înnainte noastră şi înnainte boerilor noştri, mari şi mici, sluga domnii mele Mirăuţă vornic, ficiorul Hraniţăi

www.dacoromanica.ro

şi neamurile lui, Andreiu Gribincea şi frate-său Moisei şi Căzacul şi sora lor Anghelina fii‹i› lui Gavrilaş Grebnicea şi iarăş nepoţii lor Gheorghie Năvrăpăscul şi fraţii lui, Nacul şi Arsenie, şi sora lor Todosie, fii‹i› lui Năvrăpăscul vornic, şi iarăş nepoţii lor Criste, ficiorul lui Miron, şi fraţii lui, Ştefan şi Ionaşcu, toţi nepoţii şi strănepoţii Magdei, fetei lui Drule spatar, de a lor bunăvoe, de nime siliţi nici asupriţi, şi au vîndut driaptă a lor ocină şi moşie din uricu de înpărţală ce-au avut buna lor, Magda, fata Drulii spatar, de la Ştefan voevod, giumătate de silişte Drăjeştii şi giumătate de silişte Grecii ce sînt din sus de Scîntee supt bocovina cu poeni de fîneţe în bocovina şi cu loc de moară pe pîrîul satului ce-i în ţinutul Vasluiului. Aceia au vîndut rugătorilor domnii mele, calugărilor de la a noastră sfîntă mănăstire de iznoavă zidită ce să numeşte Bîrnova, unde iaste hramul sfîntului marele mucenic şi purtătoriul de biruinţă, Gheorghie, şi a sfîntului Ioan Novi, drept trei sute şi cincizeci talere de argint.

Şi pentru aceia tije au venit înnainte noastră şi înnainte tuturor boerilor noştri rugătorii noştri, popa Ştefan şi frate-său popa Grigore, ficiorii ...[1], nepoţi iarăş a Magdei, fetei lui Drule spatar, şi toţi fraţii lor de a lor bunăvoe, de nime siliţi nici asupriţi, şi au vîndut driaptă a lor ocenă şi moşie dintr-acela uric de la Ştefan vodă şi celelante giumătăţi de silişti, giumătate din silişte Drăjeştii şi giumătate din silişte Grecii cu toate poenile sale şi cu tot venitul. Acele tije au vîndut rugătorilor noştri de la sfînta mănăstire Bîrnova drept trei sute şi cincizeci talere de argint.

Şi sculîndu-să rugătorii noştri călugării de la Bîrnova şi au plătit toţi banii de sus-scrişi în mînule numiţilor de sus înnainte domnii mele şi înnainte tuturor boerilor domnii mele şi domnie mea, diacă am văzut între dînşii de bunăvoe tocmală şi plată deplină, dar domnie mea încă am dat şi am întărit sfintei mănăstiri Bîrnovii acele de mai sus-scrisă silişti Drăjeştii şi Grecii, ca să fie şi de la domnie mea dreaptă ocenă şi cumpărătură şi întărătură şi uric cu tot venitul. Şi altul să nu să amestece.

Însuşi domnul au poroncit.

Bărnovschie voevod.

U Ias, v let ‹7137 ‹1628› noevrie 7›.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iaşi, XIX/4.
Traducere.
Altă trad. ibidem, ms 629 f. 258, după care s-a luat data.

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

423

1628 (7137) noiembrie 8, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod porunceşte şoltuzului şi pîrgarilor din Huşi să strîngă ei cisla satelor episcopiei de Huşi şi să o aducă la domnie o dată cu dajdea tîrgului.

† Hw Мирон Барновскїи Могила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Молдавскои. Scriem domniia mea la şoltuz şi la pîrgari din tîrg din Huş. Dămu-vă ştire că domniei méle s-au jeluit satele svinte episcopie de acolo, dzicîndu înnaintea domniei méle că le iaste cislă întru loc cu a tîrgului. Deci strîngeţi banii şi nu-i aduceţ voi aicea la domniia mea, ce trimiteţi banii pre oameni şi pre vătămani din satele svintei episcopie, de-i aduc şi voi nu-i aduceţ, ce munciţ oamenii.

Pentr-acea, deaca veţ vedea cartea domniei méle, iar voi să strîngeţ banie satelor svintei episcopie şi să-i aduceţ voi cu dajdea tîrgului, să nu mai munciţ oamenii svintei episcopie, ce să-i lăsaţ în pace, că apoi voi ştiţ.

Aceasta vă scriu domniia mea, mai multu să nu-i îmvăluiţ preste cartea domniei méle. Инако не вчиннтє.

Ѯ Іас, хзрлѣ новєкрїє ѩ.

† Сдм господинъ вєлѣл.

† Кирнщк <писал>[1].

Arh. St. Buc., ms 543 f. 23.
Orig., hîrtie (31×20), pecete aplicată.

424

<1628> noiembrie 10, Iaşi.

Simion Birariul se împrumută de la Gheorghie sulger cu 465 zloţi, punînd zălog vii în Dealul Mîndrului.

Adecă eu, Simion Birariul, fecioriul Biiatei, de tîrg de Suceavă, şi cu feméia mea, înşine pre noi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum am luoat de la dumnealui, de la giupînul Gheorghi sulgériul cel mari şi de la giupîneasa dumisali, patru sute şi şésedzăci şi cinci de zloţi bătuţi, bani gata. Şi aceşti bani i-am luoat de la dumnealui în luna lui noevrii în dzéce dzile şi dzuoa ne iaste, ca să avăm noi a plăti deplin aceşti bani, ce scrie

[1] Altfel să nu faceţi. La Iaşi 7137 <1628> noiembrie 8. † Însuşi domnul a poruncit. † Chiriac <a scris>.

www.dacoromanica.ro

mai sus, la lăsatul secului de postul cel mare, fără pîră şi fără cuvinte multe. Şi derept aceşti bani ce scrie mai sus, patru sute şi şésedzăci şi cinci de zloţi bătuţi, am pus zălog viile méle den Dealul Mîndrului, de la Cotnariu, unde mi-s cramele, cu crame cu tot şi cu pivniţăle.

Iară de nu vor hi banii toţi deplin la acéia dzi, cum scrie zapisul, iară viile şi cramele să hie pieitoare şi vinul cît să va luòa dentr-acélé vii, încă să hie a dumisale, pentru căci me-au făcut bine.

Inse viile să le lucredzu eu, pînă la acéia dzi.

Şi într-această tocmală a noastră au fostu dumiialui Savin vel spătar şi Gheorghi Başotă vistérnic şi Pătraşco Başotă logofet şi Toma sulgériul şi Iuraşco Başotă vornic şi Iordachi şi Toader mesărciul, de tîrg de Iaşi, şi mulţi oameni buni.

Şi pre mai mari credinţe, eu însumi am scris mai gios, cu mîna mea, ca să să ştie.

U Ias, noevrie 10 dni.

Prăjescul iscah.

Az Başotă biv visternic.

Pătraşco Başotă logofet.

Az Iordachi iscal.

Az .....[1] iscal.

.....[2].

Az Iuraşco Başotă vornic biv[3].

Vădzui iscaliturile altor boiarii, pusu-<m>[4]i-am pecéte şi iscalitura mea[5].

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LXXXVII/5.

Orig., hîrtie (31 × 20), cinci peceţi aplicate.

Datat după doc. din 1629 septembrie 22 şi octombrie 21, unde se arată însuşirea zălogului pentru neplata datoriei (Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LXXXVII/6 şi 8).

425

1628 (7137) noiembrie 11, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Bîrnova patru fălci de vie pe Valea Cozmoaei, lîngă Iaşi, cumpărate de la Dima călăraş.

† Ѡ Мирон Брънковскїи Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Молдавскои. Сѫжє пръндє прѣд господства мн и прѣд възѣлми болѣри господства мн

[1] Semnătură indescifrabilă.
[2] Semnătură în armeană.
[3] Toate semnăturile sînt autografe.
[4] Omis.
[5] Iscălitura nu apare.

www.dacoromanica.ro

великимн и малимн слѹгъ господства мн, Дима камараш wт Цариград, по его доброю волю, некым непонѹжден дне приселован, и продал своего правїн wтчинн и виноград, что имал на Долина Козмоае до тръг Іасскомѹ, четири фалчи за виноградї съ краме и съ садовѣ и съ Хород и съ вес приХод. Тоа продалн молебницим господства мн, калѹгером wт свѣтаа монастир господства мн новосъздана, еже рекомїм Брънова, гдеже ест Храм свѣтаго и славнаго великомѹченика и побѣдоносца, Гєwргїє, и свѣтаго мѹченика Иwана Новаго, радї четирсот ѹги пинѣѕн добрИ. И въстали се молебници господства мн, калѹгери wт свѣтаа монастир вишепнсанна на нмѣ Брънова, и заплатнли въсенИ тнИ вишепнсаннИ пинѣѕн неплънаа, ѕ ѹги пинѣѕн добрИ, въ рѹк Димен каараш, wт прѣд господства мн и wт прѣд въсѣмн болѣри господства мн.

Ино господство мн, іако ѹвидѣХом меж нимн доброволнон токмеж и плъноже платѹ а господство мн ещеже дадоХом и потвръдиХом нашн свѣтѣи монастир Брънован тнИ вишепнсанн виноградї, четнр фалчи на Долина Козмоае, нижє тръг Іасскомѹ, съ краме и съ садове и съ вес приХод, како да ест свѣтѣи монастир и wт господства мн правон wтчинѹ и виноградї и кѹпежни и потвръжденїє и ѹрик, съ въсем доХодом. И нн да се не ѹмишает.

Пнс оу Іасоѵ, в лѣтw ×ѕр҃ѳ ноєвріє а҃ї дьнн.

† Сам господинъ велѣл.

† Бърновскїн воєвода <m.p.>.

† Боръльѣнѹл <писал>.

† Io Miron Bărnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea domniei mele şi înaintea tuturor boierilor domniei mele, mari şi mici, sluga domniei mele, Dima cămăraş[1] de Ţarigrad, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni nici asuprit, şi a vîndut dreapta sa ocină şi vie pe care a avut-o pe Valea Cozmoaei, lîngă tîrgul Iaşi, patru fălci de vie, cu crame şi cu grădini şi cu îngrădire şi cu tot venitul. Aceea a vîndut-o rugătorilor domniei mele, călugărilor de la sfînta mănăstire a domniei mele, nou-zidită, care se chiamă Bîrnova, unde este hramul sfîntului şi slăvitului mare mucenic şi purtător de biruinţă Gheorghie şi al sfîntului mucenic Ioan cel Nou, pentru patru sute ughi, bani buni. Şi s-au sculat rugătorii domniei mele, călugării de la sfînta mănăstire mai sus-scrisă, anume Bîrnova, şi au plătit deplin toţi aceşti mai sus-scrişi bani, 400 ughi, bani buni, în mîna lui Dima călăraş dinaintea domniei mele şi dinaintea tuturor boierilor domniei mele.

Deci domnia mea, dacă am văzut tocmeala de bunăvoie între ei şi plata deplină, domnia mea încă am dat şi am întărit sfintei noastre mănăstiri Bîrnova aceste mai sus-scrise vii, patru fălci, pe Valea Cozmoaei, din

[1] Greşit, în loc de: călăraş, ca mai jos.

www.dacoromanica.ro

jos de tîrgul Iaşi, cu crame şi cu grădini şi cu tot venitul, ca să fie sfintei mănăstiri şi de la domnia mea dreaptă ocină şi vii şi cumpărătură şi întărire şi uric cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

S-a scris la Iaşi, în anul 7137 <1628> noiembrie 11 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Bărnovschi voievod <m.p.>.

† Borăleanul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Cetăţuia, IV/1–2.
Orig., hîrtie (41×27,5), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1743; alte traduceri ms 646 f. 15 şi ms 629 f. 260–261.

426

1628 (7137) noiembrie 12, Iaşi.

Marii boieri întăresc m-rii Bîrnova părţi din satul Budeşti în ţinutul Cîrligătura.

† Ꙗрхїепископъ Ѳнастасїи и митрополит Сѹчавскомѹ и кѵр Ѳѳанасїе епископъ Романском и кѵр Дѣѡнисїи епископъ Радъѹцскомѹ и кѵр Митрофан епископъ Хѹшскомѹ и Дѹмитрашко Щефан вел логофет и Іѡнашко Гынгѣ вел дворник ѡт долнѣи земли и Николаъ Хетман и пръкълаб Сѹчавскои и Некѹла Катарџїѹл вел вистѣрник и Лѹпѹл вистѣрник и Костин вел постелник и Грама вел столник и Їѡнашко Кѹжѣъ ключар и Симиѡн Гѣѹка вел меделничар и Гѣѡргїе Костѣнѹл вел сѹлжар и Пътрашко Башотѫ логофет и Гѣѡргїе Башотъ вистѣрник и Гѣѡргїе Рошка вистѣрник и Ѧрсенїе и І-орашко Башотъ и Василїе Рошка дворник глотнїи и Лѹпѹл Пръжескѹл постелник и Гаврилаш Жорѣ пъхарник пишем и сведѣтелствоним съ сим нашем записом како приндошѣ прѣд нами Сава Натко, сынъ Докїи, внѹк Ѧндрѹшко, и дочка его, Сохїика, и внѹк его, Дънънлъ, сынъ Дрѫгич, прѣѡнѹк Ѧндрѹшко, по иѫ доброю волї, неким непонѹжден ани приселовани, и продали своиѫ правою ѡтнинѹ и дѣднинѹ и искѹпленїе, половина ѡт село Бѹдещи, нижнаа част, съ мѣстѹ за пасики и съ садове и съ вес прихѡд, что ест ѹ волост Крълигътѹри. Тоа продали молебницим въсѣм калѹгер<ом иже>[1]сѹт ѡт свѣтаа монастир новосъздана еже имѣнѹѫт сѧ Бърнова, гдеже ест Храм свѣтаго и славнаго великомѹченика и побѣдон<осца Г>[1]ѣѡргїе и свѣтаго мѹченика Ѡана Новаго, за двѣсто талер сребрънихъ, что тоа пол село Бѹдещи било за дѣднинѹ С<ав>[1]и Натко и бѣше продала мати его, Докїѧ, Николаъви Блѣханѹ, а потом искѹпил ѥѧ Сава Натко ѡт Іѡнашко и ѡт брат его, Ѡначѣ, сынѹве Николаъ Блѣхан, радї тїи пинѣзи.

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

И wт том тиже пр҃индошѣ прѣд въсѣми нами Трифан, сынъ Некифор, и сыни его, Марко и Тодосїе, и сестринич его, Гєwргїе и брати его, Ѧндрею и Давид, сынwве Или и Ѧнтеми и тиже племеници иѫ Ѧндрею, сынъ Тоадер, внwк поп Ефрим, и тиже племеници иѫ Докїѧ, жена Дънъилъ, и сестри ей Мъріѧ и Тодосїѧ, дочци Дръгwц и въсиѫ сынwве иѫ <пакиже[1]> по иѫ доброи воли, неким непонwждени ан<и п>[1]риселовани, и продали своиѫ правою wтнинwю и дѣднинwю три части <wт т>[1]огоже село wт Бѣдеци wт вишнѣа половина село что сѣ раздѣлѣет тоа пол село на пет части и зостали нынѣ два частї непр<одажнїи>[1]. Тоа пакиже продали калwгером wт тоа свѣтаа монастир Брънова за двѣста талер сребрънниѫ.

И въстали сѣ калw<гери wт>[1] Брънова и заплатили въсиѫ тиѫ вишеписанниѫ пинѣзи въ ръки тим вишереченниѫ людї wт прѣд въсѣми нами.

Ѧ за виног<радї еже>[1] сwт тамw а wни сѣ потоклили шко да держит тиѫ продажници до колѣ бwдwт можетї держати иѫ и работате а ѧще <не>[1] могwт иѫ работате и держати да работает иѫ кто мет держати село.

Иноже ми, шко wвидѣхом меж ними доброво<лно>[1]и токмеж и плъноже платw, а ми ещеже сътворихом сїѧ наше писанїе бити свѣтѫи монастир за сведѣтелство шко да сътворит соби и нарѣденїе господаръскиѫ.

Ѧ ѧще wбрѣщет сѧ нѣкогда нѣкиѫ нарѣденїе на того село Бѣдеци да сѣ подаст въ рwк калwгером.

И на бwлшїи крѣпостї поставихом и наше печатї и съ наш ръки подписахом къ семw истенномw листо нашемw.

И аз Боръѧнwл wрикар писал. Пис w Іасоѫ, въ лѣто ×ѕрлз мѣсеца новегрїе ѣ҃ї дьни.

Ѧнастасїе митрополит.

Митрофан епископъ Хwшкїи.

Дwмитрашко Ѫтефан вел лwгофет.

Ѧз Гѭнгѣ вел дворник m. p.

Никоаръ Хатман.

Ѧнwл вистѣрник.

Некwла вел вистѣрник искал.

Грама вел стwлникw.

Ѧз Иwнашко Кwжеъ клwчар.

Ѧз Ѧрсенїе лwгофет, дворник, приложихом и аз въ сїю свѣдѣтелство.

Ѧз Ѧнwл Пръжескwл постелникъ[2].

† Arhiepiscop Anastasii şi mitropolit de Suceava şi chir Athanasie episcop de Roman şi chir Deonisii episcop de Rădăuţi şi chir Mitrofan episcop de Huşi şi Dumitraşco Ştefan mare logofăt şi Ionaşco Ghianghea.

[1] Loc rupt.

[2] Toate semnăturile sînt autografe.

www.dacoromanica.ro

mare vornic de ţara de jos şi Nicoară hatman şi pîrcălab de Suceava şi Neculai Catargiul mare vistiernic şi Lupul vistiernic şi Costin mare postelnic şi Grama mare stolnic şi Ionaşco Cujbă clucer şi Simion Gheuca mare medelnicer şi Gheorghie Costeanul mare sulger şi Pătraşco Başotă logofăt şi Gheorghie Başotă vistiernic şi Gheorghie Roşca vistiernic şi Arsenie şi Iuraşco Başotă şi Vasilie Roşca vornici de gloată şi Lupul Prăjescul postelnic şi Gavrilaş Jorea paharnic scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru că au venit înaintea noastră Sava Natco, fiul Dochiei, nepotul lui Andruşco, şi fiica lui, Sohiica, şi nepotul lui, Dănăilă, fiul lui Drăghici, strănepotul lui Andruşco, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină şi răscumpărătură, jumătate din satul Budeşti, care este în ţinutul Cîrligăturii, partea de jos, cu loc de prisăci şi cu grădini şi cu tot venitul. Aceasta au vîndut-o rugătorilor, tuturor călugărilor <care>[1] sînt la sfînta mănăstire nou-zidită care se numeşte Bîrnova, unde este hramul sfîntului şi slăvitului mare mucenic şi purtător de biruinţă Gheorghie şi al sfîntului mucenic Ioan cel Nou, pentru două sute de taleri de argint. Această jumătate din satul Budeşti a fost de moştenire a lui Sava Natco şi o vînduse mama lui, Dochia, lui Nicoară Blehan, iar după aceea a răscumpărat-o Sava Natco de la Ionaşco şi de la fratele lui, Onacea, fiii lui Nicoară Blehan, pentru acei bani.

Şi întru aceasta de asemenea au venit înaintea noastră a tuturor Trifan, fiul lui Nechifor, şi fiii lui, <Mar>[1]co şi Todosie, şi nepoţii săi de soră, Gheorghie şi fraţii lui, Andreiu şi David, fiii lui Ilea şi ai Antemiei şi de asemenea verii lor, Andreiu, fiul lui Toader, nepotul popii Efrim, şi de asemenea verii lor, Dochia, femeia lui Dănăilă, şi surorile ei, Măria şi Todosia, fiicele lui Drăguţ şi toţi fiii lor, <iarăşi>[1] de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină, trei părţi din acelaşi sat, din Budeşti, din jumătatea de sus a satului, care jumătate de sat se împarte în cinci părţi; şi au rămas acum două părţi nevîndute. Aceasta iarăşi au vîndut-o călugărilor de la această sfîntă mănăstire Bîrnova, pentru două sute de taleri de argint.

Şi s-au ridicat călugării <de la>[1] Bîrnova şi au plătit toţi aceşti bani mai sus-scrişi în mîna acestor oameni mai sus-spuşi, dinaintea noastră a tuturor.

Şi pentru viile care sînt acolo, ei s-au tocmit ca să le stăpînească acei vînzători pînă cînd vor putea să le ţină şi să le lucreze, iar dacă nu vor putea să le lucreze şi să le ţină, să le lucreze aceia care vor stăpîni satul.

---

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Deci noi, dacă am văzut tocmeală bună între ei şi plată deplină, noi încă am făcut această scrisoare a noastră să fie sfintei mănăstiri de mărturie ca să-şi facă şi direse domneşti.

Iar dacă s-ar afla vreodată nişte direse pentru acest sat Budeşti, să se dea în mîna călugărilor.

Şi pentru mai mare tărie, am pus peceţile noastre şi am iscălit cu mîna noastră pe această carte adevărată a noastră.

Şi eu Borăleanul uricar am scris. S-a scris la Iaşi, în anul 7137 <1628> luna noiembrie 12 zile.

Anastasie mitropolit.
Mitrofan episcop de Huşi.
Dumitraşco Ştefan mare logofăt.
Eu Ghianghea mare vornic m. p.
Nicoară hatman.
Necula mare vistiernic a iscălit.
Lupul vistiernic.
Eu Ionaşco Cujbă clucer.
Grama mare stolnic.
Eu Arsenie logofăt, vornic, m-am întîmplat şi eu la această mărturie.
Eu Lupul Prăjescul postelnic [1].

Arh. St. Buc., M-rea Bîrnova, II/37.
Orig., hîrtie (43×28), 12 peceţi aplicate.
Fotocopie după orig. la Bibl. Acad., Fotografii, XXXII/51.

EDIŢII. Trad. Mihailovici, *Doc. Constantinopol*, p. 34—36.

427

1628 (7137) noiembrie 12, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Bîrnova părţi din satul Budeşti în ţinutul Cîrligătura.

† Ѡ Мирон Барновскїи Могила воєвода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Ѡже прїидошѣ прѣд господства ми и прѣд вѣсѣми болѣри господства ми великими и малими Сава Натко, сынъ Докїѧ, внѹкъ Ѧндрѹшко, и дочка его Соѳїика и внѹкъ его, Дънънилъ, сынъ Драгич, прѣвнѹкъ Ѧндрѹшко, по ихъ доброи волю, некым непонѹжденн ани принѣловани, и продали своихъ правою вѣчнѹю и дѣдннѹ и нескѹпленїе, половина вт село вт Бѹдеци нижнаа част съ мѣстѹ за пасеки и съ

[1] Toate semnăturile sînt autografe.

www.dacoromanica.ro

садовѣ и съ вес приХод, что ест в волост Кръльгътъ8рн. Тоа продали молебницим господства мн, калѵгером wт наше свѣтаа монастир новосъздана ѥже нмѣнѵмт сѧ Бърнова, гдеѥ ест Храм свѣтаго и славнаго великомѵченика и повѣдоносца Гѣѡргїѣ и свѣтаго мѵченика Їѡана Новаго, за двѣста талер сръбрънихъ, что тоа пол село Бѵдецн бѣше прѣжде продала Докїѧ, мати Сава Натко, Никодръви Блѣхан, а потом некѵпил ѥн Сава Натко wт Їѡнашко и wт брат ѥго, Ѡнака, сънѵве Никодръ Блѣхан.

И wт том тиже прїндошѣ прѣд господства мн и прѣд въсѣмн болѣри господства мн Трифан, сънъ Некнфор, и съни ѥго, Марко и Тодосїѣ, и сестриничн ѥго Гѣѡргїѣ и братїѣ ѥго, Їндрею и Давид, сънѵве Нлѣ и Їнтемїѧ и тиже племенницн нѫ Їндрѣн, сънъ Тодер, внѵк поп Ефрим и тиже племенницн нѫ Докїѧ, жена Дънънлъ, и сестри ѥн Мърїѧ и Тодосїѧ, дочцн Дръгѵц, и въснѫ сънѵве нѫ, пакиже по нѫ доброн волю, некнм непонѵжденн ани принесловани, и продали сконѫ правою wтнинѵ и дѣдннив, три частї wт тогоже село wт Бѵдецн wт вншнаа част, что сѣ раздѣлѣет тоа пол село на пет частн и зостали два частї непродажнїн. Тоа пакиже продали молебницим господства мн вншепнсаним wт наше свѣтаа монастир новосъздана wт Бърнова, за двѣста талер сре<бръ>[1]нихъ. И въстали сѣ калѵгерн wт тоа свѣтаа монас<тн>[1]р и заплатнли неплъна въснѫ тнѫ вншепнсанѫ пнѣѕн къ рѵки т<нм>[1] вншереченїн людї wт прѣд намн и wт прѣд болѣри господства мн.

Я за виногради потокмнло сѣ шкоже да держют wни до колѣ бѵдѵт можитї работате нѫ; а аще не възмогѵт работате нѫ, да работают тїи виногради кто мет держати село.

Иноѥе господство мн шко ѵкндѣхом меж нилн доброволною токмеж и плъноже платѵ, а господство мн ещеже дадохом и ѵкрѣпнхом наши свѣтѣи монастир новосъзданнїн Бърновен тнѫ вншереченїн частї за wтнинѵ wт село Бѵдецн како да ест ѥн и wт господства мн правою wтнинѵ и внкѵпленїѣ и потверъжденїѣ, непорѵшенномѵ николиже на вѣки вѣчнїн. Я аще wбрѣшют сѧ нѣкогда, въ нѣкое врѣмѣна или въ нѣкнѫ дьни, нѣкнѫ нарѣденїѣ на того село Бѵдецн, да сѣ възмнт и да нмают сѣ давати въ рѵк калѵгером, занеже wни соби кѵпили на сконѫ правїн нѫ и питомн пнѣѕн. И нн да сѣ не ѵмншлет.

Пнс в Іасохъ, в лѣто ×ѕрлѕ мѣсеца ноевріѣ к̃ї.

† Сам господинъ велѣл.

† Бърновскїн воивода <m. p.>.

† Борълѣнѵл <писал>.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea domniei mele şi înaintea tuturor boierilor domniei mele mari şi mici Sava Natco, fiul Dochiei,

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

nepotul lui Andrușco, și fiica lui, Sohiica, și nepotul lui, Dănăilă, fiul lui Drăghici, strănepotul lui Andrușco, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni nici asupriți, și au vîndut dreapta lor ocină și dedină și răscumpărătură, jumătate de sat din Budești, ce este în ținutul Cîrligăturii, partea de jos, cu loc de prisăci și cu grădini și cu tot venitul. Aceasta au vîndut-o rugătorilor domniei mele, călugărilor de la sfînta noastră mănăstire nou-zidită, care se numește Bîrnova, unde este hramul sfîntului și slăvitului mare mucenic și purtător de biruință Gheorghie și al sfîntului mucenic Ioan cel Nou, pentru două sute taleri de argint. Această jumătate din satul Budești o vînduse mai înainte Dochia, mama lui Sava Natco, lui Nicoară Blehan, iar apoi a răscumpărat-o Sava Natco de la Ionașco și de la fratele lui, Onaca, fiii lui Nicoară Blehan.

Și întru aceasta, de asemenea au venit înaintea domniei mele și înaintea tuturor boierilor domniei mele Trifan, fiul lui Nechifor, și fiii lui, Marco și Todosie, și nepoții lui de soră, Gheorghie și frații lui, Andreiu și David, fiii lui Ilea și ai Antemiei, și de asemenea verii lor, Andrei, fiul lui Toader, nepotul popii Efrim, și de asemenea verii lor, Dochia, femeia lui Dănăilă, și surorile ei, Măria și Todosia, fiicele lui Drăguț, și toți fiii lor, iarăși de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină trei părți din același sat din Budești, din partea de sus, care jumătate de sat se împarte în cinci părți; și au rămas două părți nevîndute. Aceasta iarăși au vîndut-o mai sus-scrișilor rugători ai domniei mele de la sfînta noastră mănăstire nou-zidită de la Bîrnova, pentru două sute taleri de argint. Și s-au ridicat călugării de la această sfîntă mănăstire și au plătit deplin toți acești mai sus-scrișî bani în mîna acestor mai sus-zișî oameni, dinaintea noastră și dinaintea boierilor domniei mele.

Iar pentru vii, s-au tocmit ca să ‹le› stăpînească ei pînă cînd vor putea să le lucreze, iar dacă nu vor putea să le lucreze, să lucreze acele vii cine va stăpîni satul.

Deci domnia mea, dacă am văzut tocmeala de bunăvoie și plata deplină, domnia mea încă am dat și am întărit sfintei noastre mănăstiri nou-zidite, Bîrnova, aceste mai sus-zise părți de ocină din satul Budești, ca să-i fie și de la domnia mea dreaptă ocină și cumpărătură și întărire, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar dacă se vor găsi cîndva în vreo vreme sau în oarecare zile direse pe acest sat Budești, să se ia și să se dea în mîna călugărilor, fiindcă ei și-au cumpărat pe banii lor drepți și proprii. Și altul să nu se amestece.

www.dacoromanica.ro

S-a scris la Iaşi, în anul 7137 <1628> luna noiembrie 12.
† Însuşi domnul a poruncit.
† Bărnovschi voievod <m.p.>.
† Borăleanul <a scris>.

Bibl. Acad., DXCI/28.
Orig., hîrtie (43×29), pecete timbrată, stricată.

EDIŢII. Sl. v şi trad. Velichi, *Doc. Constantinopol*, p. 531—534.

428

1628 (7137) noiembrie 12, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod împuterniceşte pe Ionaşco Mînjea diac să ţină tot satul Văcoteşti din ţinutul Cîrligătura.

†, Ѡ Мирон Барновскїѣ Могила воєвода, божїю милостїю господарь земли Молдавскои. Dat-am cartea domniei méle slugei domniei méle, lui Ionaşco Mînjea diiacul, spre acéia el ca să fie tare şi putérnic cu cartea domniei méle a-ş ţinea şi a să amesteca într-a lui direaptă ocină şi moşie şi a opri tot satul Văcoteşti, ce iaste în ţînutul Cîrligăturei, să nu lase pre nime să să améstece într-acel sat, nici călugării să nu-i lasă la acel sat de la mănăstirea lui Pătru vodă de la Gălata. Şi cît fîn va fi cosit în hotarul acel<ui s>[1]at <c>[1]a să aibă tot a-l opr<i să>[1] nu-l dea nemărui. Iară cui va părea cu strînbul să vie de faţă la domniia mea. Никако да не бѫдет прѣд сим листом господства ми.

Ѯ Іас, в лѣт ×ѕ҃рлз҃ ноєврїѣ к҃ѳ.
† Сам господинъ велѣл.
† Шандр <писал>[2].

Bibl. Acad., LXXXIX/131.
Orig., hîrtie (29,5×12,5), pecete aplicată.
O copie la Arh. St. Buc., ms 541 f. 72 v.; altă copie la Arh. St. Iaşi, CCCXXXIX p. 516, din 1818.

EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.*, p. 152—153; Ghibănescu, *Surete*, V, p. 190.

---

[1] Loc rupt.
[2] Altfel să nu fie înaintea acestei cărţi a domniei mele. La Iaşi, în anul 7137 <1628> noiembrie 12. † Însuşi domnul a poruncit. † Şaidîr <a scris>.

www.dacoromanica.ro

1628 (7137) noiembrie 12.

Marii boieri întăresc m-rii Bîrnova jumătate din satul Scînteia, numit Filozofi în ţinutul Vaslui, cu jumătate din Poiana cu Cetate, Condrata şi Cucora, cumpărate de la Chirena.

Ѣ лет ×ѕρλз ноемврїе ѣ҃.

† Wже прїидоше Мърика, дочка Кирени, внѹка Илени, прєwнѹка Дѹма Негрѹл, и внѹка ен Настасїе, дочка дрѹги Кирени, внѹка Софронїен и препрєwнѹка Дѹме Негрѹл, по нѫ добро волиа продали свою правою wтнини и деднини, wт ѹрик что имал предѣд нѫ, Дѹма Негрѹл, wт Стараго Щефана воевод половина wт село Скънтѣм что зовет Философїи съ половина wт поленн за сеножати, что се зовет Полена съ Четате и Кондрата и Кокодра и wт дрѹгиѫ полениѫ что сѹт ѕ лѣса и съ брѹд за млин что ест ѕ волост Еаслѹнскомѹ. Тоа продали калогером wт светаа монастир Бърнова за четирисѹт и петдесет талер сребр[1]ъниѫ. И въстали калогери и заплатили въсиѫ пинесѣ.

Иноже ми видевше меж ними доброволною токмеж и платѹ, сотворѫом бити за верности.

Ѩрхиепископ Ѩнастасїе и митрополит Сѹчавскою.
Ѩѳанасїе епископ Романскою.
Дїонїсїе епископ Радавскон.
Митрофан епископ Хѹшкою.
Дѹмитрашко Щефан вел логофет.
Иwнашко Генге вел ворник.
Никодръ Хетман и паркалаб Сѹчавскон.
Лѹпѹл бнв вел ворник.
Некѹла Катарџїѹл вел внстїѣрник.
Костин вел постелник.
Лѹпѹл бнв вел внстїѣрник.
Грама вел столник.
Снмнwн Гѹка вел медельничар.
Иwнашко Кѹжбъ ключар.
Гєwргїе вел сѹлцер.
Пътрашко Башотъ логофет.
Гєwргїе Башотъ внстїѣрник.
Гєwргїе Рошка внстиарник.
Ѩрсенїе.
Іорашко Башотъ ворник.
Лѹпѹл Пръжескѹл постелник.
Гаврил Жора часник.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

În anul 7137 ‹1628› noiembrie 12.

† Iată au venit Mărica, fiica Chirenei, nepoata Ilenei, strănepoata lui Duma Negrul, şi nepoata ei, Nastasie, fiica altei Chirene, nepoata Sofroniei şi răsstrănepoata lui Duma Negrul, de bunăvoia lor au vîndut dreapta lor ocină şi dedină, din uricul pe care l-a avut străbunicul lor, Duma Negrul, de la Ştefan voievod cel Bătrîn, jumătate din satul Scînteia, care se cheamă Filosofii, care este în ţinutul Vasluiului, cu jumătate din poienile de fîneaţă, care se cheamă Poiana cu Cetate şi Condrata şi Cocoara şi din alte poieni care sînt în pădure şi cu vad de moară. Aceasta au vîndut-o călugărilor de la sfînta mănăstire Bîrnova pentru patru sute şi cinzeci de taleri de argint. Şi s-au ridicat călugării şi au plătit toţi banii.

Deci noi, văzînd tocmeala de bunăvoie dintre ei şi plata, am făcut ‹această carte›[1], ca să fie de credinţă.

Arhiepiscop Anastasie şi mitropolit de Suceava.
Athanasie episcop de Roman.
Dionisie episcop de Rădăuţi.
Mitrofan episcop de Huşi.
Dumitraşco Ştefan mare logofăt.
Ionaşco Ghenghe mare vornic.
Nicoară hatman şi pîrcălab de Suceava.
Lupul fost mare vornic.
Necula Catargiul mare vistiernic.
Costin mare postelnic.
Lupul fost mare vistiernic.
Grama mare stolnic.
Simion Gheuca mare medelnicer.
Ionaşco Cujbă clucer.
Gheorghie mare sulger.
Pătraşco Başotă logofăt.
Gheorghie Başotă vistiernic.
Gheorghie Roşca vistiernic.
Arsenie.
Iuraşco Başotă vornic.
Lupul Prăjescul postelnic.
Gavril Jora ceaşnic.

Arh. St. Buc., ms 629 f. 262.
Copie.
Trad. ibidem, ms 646 f. 21.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

‹1628, după noiembrie 12›.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Bîrnova jumătate din satul Scînteia cu jumătate din Poiana cu Cetate, Condrata şi Cucora.

Ѣ лѣт ×ѕрлв̃ ноемвре ѓ[1].

Ѩ Мирон Барновски Мовила воевод. Сѫже прїндоше прѣд господствъ имь Марика, дочка Кирени, внѹка Илени, прѣвнѹка Дѹма Негрѹл, и внѹка ей Анастасїѣ, дочка дрѹги Кирени, внѹка Софронїѣи, прѣпрѣвнѹка Дѹма Негрѹл, и продали сконѫ права wтчинѹ и дѣднинѹ wт ѹрик что имал прѣдѣ нѫ, Дѹма Негрѹл, wт Стараго и Добраго Стефана воевод, половина за село Скънтѣ съ половина wт полини за съножати, что се именѹет Полина съ Четате, Кондрата и Кокоара, и wт всѣѫ полини и съ брод за млин и съ въс приѫод. Тоа продали егѹменом w‹т› свѣтаа монастир Бърнока ради четирисѿт и трїдесет талер сребрнѫ.

И въстали се молебници господствъ ми, калогери wт Бърнока, и заплатили всѣѫ тѣѫ вншеписанн пенези, ѳл̃ талер.

Иноже ми, видевше тое платѹ, дадоѫом и потвердоѫом како да ест правою wтчинѹ и дѣдинѹ на вѣки.

În anul 7132 ‹1623› noiembrie 5[1].

Io Miron Barnovschi Movila voievod. Iată au venit înaintea domniei mele Marica, fiica Chirenii, nepoata Ilenii, strănepoata lui Duma Negrul, şi nepoata ei Anastasia, fiica altei Chirene, nepoata Sofroniei, răsstrănepoata lui Duma Negrul, şi au vîndut ocina şi dedina lor dreaptă din uricul pe care l-a avut străbunicul lor, Duma Negrul, de la Ştefan voievod cel Bătrîn şi Bun, jumătate din satul Scînteia cu jumătate din poienile de fîneaţă, care se numesc Poiana cu Cetate, Condrata şi Cocoara şi din toate poienile şi cu vad de moară şi cu tot venitul. Acestea le-au vîndut egumenului de la sfînta mănăstire Bîrnova pentru patru sute şi treizeci taleri de argint.

Şi s-au sculat rugătorii domniei mele, călugării de la Bîrnova, şi au plătit toţi aceşti bani mai sus-scrişi, 430 taleri.

Deci noi, văzînd acea plată, le-am dat şi le-am întărit ca să le fie ocină dreaptă şi dedină în veci.

Arh. St. Buc., ms 629 f. 256.
Copie.
Altă copie ibidem, f. 257; trad. ibidem, ms 646 f. 21.
Data greşit copiată. Datat după doc. anterior. (Întărirea marilor boieri).

[1] Data greşit copiată.

www.dacoromanica.ro

431

1628 (7137) noiembrie 15, Iaşi.

Selion din Moimeşti şi alţi oameni vînd lui Furtuna mare comis ocina lor din satul Tescani din ţinutul Iaşi.

† Se ubo mi, Selion ot Moimeşti i Pavăl i Ursu, Zahariia, Mihaiu, Ştefan, feciorii lui Ghiorghie pitărelul şi a frăţine-său, popei lui Gligorie, înşine mărturisim cu cest zapis al nostru cum am vîndut a noastră direaptă ocină şi moşie din sat din Tescani, din giumătate de sat a patra parte, ce iaste la ţînutul Iaşilor, dumiisale Fortunei comisul cel mare şi giupînései dumiisale, dereptu . . . . .[1] de galbeni de aur, de a noastră bunăvoe, de nime neasupriţ nici înpresuraţ; şi ne-au plătit acei bani toţi deplin, cum scrie mai sus, întru mînule noastră.

Direptu acéia ca să ţie dumnelui acea parte de ocină cum scrie mai sus, din giumătate de sat a patra parte, cu tot venitul ce să fa alége şi din cîmpu, din fenéţ. Şi să aibă a-ş face şi derése domneşti pre acesta zapis al nostru.

Aceasta scriem şi mărturisim. Pre mai mare credinţă, pusu-ne-am şi peceţile, să să ştie.

U Ias, 7137 <1628> noevrie 15.

† Silion iscal.

† Mihai [2].

† . . . . . [3]

Bibl. Acad., LXXIX/31.
Orig., hîrtie (31,5×19,5).

EDIŢII. Bianu, *Doc. rom.*, p. 153—154.

432

1628 (7137) noiembrie 16, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Bîrnova seliştea Prăjeni pe Miletin în ţinutul Hîrlău, cumpărată de la nepoţii lui Veisa fost pitar.

† Ѡ Мирон Барновскїи Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Сѫже прїндошѣ прѣд господства ми и прѣд вѣсѣми болѣри господства ми великими и малими Ѡнцашко и сестри его, Ѳрина и Мърнка и Тофана и Пъскъ-

[1] Loc alb, pe care s-a scris ulterior: cindzeci de.
[2] Semnăturl autografe.
[3] Semnătură indescifrabilă.

www.dacoromanica.ro

лина и Настасїѧ и брат нѫ Василїѣ, сънѹве Марѹшки, и племенници нѫ Гєѡргїѣ Нъвръпъскѹл и брати его, Накѹл и Ярсенїѣ, и сестра нѫ Тодосїѧ, сънѹве Нъвръпъскѹл дворник, въснѫ внѹци Енси бив питар, по нѫ доброю волю, нѣким непонѹжденн анѣ принѣловани, и продали сѣонѫ правою wтнинѹ и дѣдинѹ, една селище на нмѣ Пръжанїи на Милѣтни, съ мѣстѹ за млинн на потоцѣ Милѣтинѣ и съ вес прихѡд, что ест ѹ волост Хърлъѹскомѹ. Тоа продали молѣбницним нашем, калѹгером wт наше свѣтаа монастир новосъзданна, иже нмѣнѹѧт сѧ Бърнова, гдеже ест Храм свѣтаго и славнаго великомѹченика и побѣдоносца Гєѡргїѣ и свѣтаго мѹченика Їѡана Новаго, радѣ wсим сот талер сребърнѫ. И въстали сѧ молѣбници господства мн вишепнсанѫ, калѹгери wт монастир Бърнова, и заплатили неплъната въснѫ тїн вишереченнїи пинѣзи, wсим сот талер сребърнѫ, въ рѹк Їѡнашко и братѹ его Василїѣ и сестри им Ѳрина и Марика и Тофани и Пъскълинн и Настасїн, сънѹвем Марѹшки и сърогдници им Гєѡргїѣ Нъвръпъскѹл и братї его Накѹл и Ярсенїѣ и сестри нѫ Тодосїн, сънѹве Нъвръпъскѹл дворник, въснѫ внѹци Енсїн питар.

Ино господство мн іако ѕвидѣше межѣ нимн доброволною токмеж и плъноже платѹ, а господство мн ѣщже дадохом и потвръднхом наше свѣтѣи монастир новосъзданна Бърнова, тоа прѣдреченна селищѣ на нмѣ Пръжанїи на Милѣтни и съ мѣстѹ за млинн на потоцѣ Милѣтни и съ вес прихѡд, како да ест свѣтѣи монастир и wт господства мн правою wтнинѹ и викѹпленїѣ и потвръжденїѣ и ѕрнк, съ въсем дохѡдом.

Ѩ за нарѣденїѣ что wни било нмали на тоа селище за дѣдинѹ, а господство мн въспитахом на нѫ, где сѹт нм нарѣденїѣ на того селище, а wни свидѣтелствовали како нѫ изгѹбили за татари и не нмают ничта. Ино аще wбрѣщют сѧ нѣкогда въ нѣкое врѣмѣна, или въ нѣкнѫ дьни, нѣкнѫ нарѣденїѣ на того село, да не бъдѹт за вѣрности, нъ да нмают възѣти сѧ и дати въ рѹк калѹгером, бнтї нм правою wтнинѹ и кѹпежно. И нн да сѧ не ѕмишлет.

Пнс ѹ Іас, въ лѣто ҳ҃ѕрлѕ̃ ноемврїѣ ѕ̃ѓ дьни.

† Сам господинъ велѣл.

† Бърновскїн воивода <m. p.>.

† Боръльѣвѹл <писал>.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea domniei mele şi înaintea tuturor boierilor domniei mele, mari şi mici, Ionaşco şi surorile lui, Erina şi Mărica şi Tofana şi Păscălina şi Nastasia, şi fratele lor Vasilie, fiii Maruşcăi, şi verii lor, Gheorghie Năvrăpăscul şi fraţii lui, Nacul şi Arsenie, şi sora lor Todosia, fiii lui Năvrăpăscul vornic, toţi nepoţii lui Veisa fost pitar, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină, o seliște anume Prăjenii pe Miletin, ce este în ţinutul Hîrlăului, cu loc de mori pe pîrîul Miletin şi cu tot venitul. Aceasta au

www.dacoromanica.ro

vîndut-o rugătorilor noştri, călugărilor de la sfînta noastră mănăstire nou-zidită, care se numeşte Bîrnova, unde este hramul sfîntului şi slăvitului mare mucenic şi purtător de biruinţă Gheorghie şi al sfîntului mucenic Ioan cel Nou, pentru opt sute taleri de argint. Şi s-au sculat rugătorii domniei mele mai sus-scrişi, călugării de la mănăstirea Bîrnova, şi au plătit deplin toţi aceşti mai sus-zişi bani, opt sute taleri de argint, în mîna lui Ionaşco şi a fratelui lui, Vasilie, şi a surorilor lor Erina şi Marica şi Tofana şi Păscălina şi Nastasia, fiii Maruşcăi, şi a verilor lor, Gheorghie Năvrăpăscul şi fraţii lui, Nacul şi Arsenie, şi sora lor Todosia, fiii lui Năvrăpăscul vornic, toţi nepoţii lui Veisa pitar.

Deci domnia mea, dacă am văzut tocmeala de bunăvoie între ei şi plata deplină, şi domnia mea încă am dat şi am întărit sfintei noastre mănăstiri nou-zidite, Bîrnova, această selişte înainte zisă anume Prăjenii pe Miletin şi cu loc de mori pe pîrîul Miletin şi cu tot venitul, ca să fie sfintei mănăstiri şi de la domnia mea dreaptă ocină şi cumpărătură şi întărire şi uric, cu tot venitul.

Iar pentru diresele de moştenire ce le-au avut ei pe această selişte, domnia mea i-am întrebat unde le sînt diresele pe această selişte, iar ei au mărturisit că le-au pierdut din pricina tătarilor şi nu au nimic. Deci dacă se vor afla cîndva, în vreo vreme, sau în carecare zile direse pe acest sat să nu fie de crezare, ci să se ia şi să se dea în mîna călugărilor, să le fie dreaptă ocină şi cumpărătură. Şi altul să nu se amestece.

S-a scris la Iaşi, în anul 7137 ‹1628› noiembrie 16 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Bărnovschi voievod ‹m. p.›.

† Borăleanul ‹a scris›.

Bibl. Acad., DXCI/29.
Orig., hîrtie (43 × 28,5), pecete timbrată, stricată.

433

1628 (7137) noiembrie 18, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte schimbul făcut de m-rile Suceviţa şi Hangul, prima dînd satul Cracăoani, iar cealaltă satul Măgura.

† Ѡ Мирон Барновскїи Могила воевода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскои. Ѥже прїидошѣ прѣд господства ми и прѣд въсѣми болѣри господства ми великими и малыми молебници господства ми, калѵгери ѡт свѣтаа монастир

www.dacoromanica.ro

рекоміѣ Сѵчѣвица, по нѫ доброн волю, никим непонождени дне присловани, и измѣнѵли своего правон штинив и даніѣ шт нѫ правїи привилѣѫ, что имали шт прѣдніи свѣтопочившїи господарїем, село на имѣ Кракъшаніи съ млини и съ полѣнами за сеножатї и съ вес приход что ест в волост Немецкомѵ, что тое село Кракъшаніи ест даніѣ и милованіѣ свѣтѣи монастир Сѵчѣвици шт свѣтопочившаго вика господства ми, Гешргіѣ митрополита Сѵчавскаго. Того село измѣнѵли съ молѣвници господства ми, калѵгером шт свѣтаа монастир господства ми новосъзданна Хангѵл, гдеже ест Храм въведенїѫ прѣсвѣтѣи и чистїе и прѣблагословенїе владичице наше богородице и приснодѣвы Маріѫ, а пак калѵгери шт Хангѵл дали измѣно за измѣно своего правою штинив и кѵпежно шт нарѣденїе за викѵпленїе что имают шт самаго господства ми, село на имѣ Мъгѵра пѵд боковина в волост Дорохонскомѵ, что тое село ест ми кѵпежно на нѫ правїнѫ и питоми пинѣзи шт нашего вѣриомѵ и почтенномѵ болѣрин, пан Никоаръ гетман и пръкълаб Сѵчавском, радї една тисѣщ и двасто и шестдесѧт талер сребрънинѫ, а ѥмѵ било даніѣ и милованіѣ шт Стефана воєвода Томшѣ, зачто било право господаръскомѵ, присловшно къ школ тръг Дорохонскаго.

И ещеже шт къ того село Мъгѵра господство ми сътворинѫом свѣтѣи монастир Сѵчѣвици и едно село на имѣ Вербїѫ съ людї, бо бил пѵст и сътворинѫом ми тамѵ пакиже два пар млини на рѣцѫ Жижїѫ по два млини къ една дом.

Иноже господство ми, јако ѵвидѣвше меж ними доброволнон токмеж и лагодное измѣненіе, а господство ми пакиже дадохом и потвръдихом свѣтѫн монастир вишеписанинѣи Сѵчавици, тое прѣдреченномѵ село Мъгѵра съ вес приход и тиѫ млини шт Вербїѫ како да ест им и шт господства ми правою штинив и измѣненіе и ѵрик, съ въсем доходом, а пак монастир Хангѵл да ест правою штинив и измѣненіе, село Кракъшаніи, съ въсем доходом. И ни да сѣ не ѵмишлет.

Пис в Іас, в лѣт ×ѕрлз мѣсеца новеврїе ѩ дьни.

† Сам господинъ велѣл.

Ив Мирон Бръновски воевода <m. p.>.

† Боръллѣнѵл <писал>.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea domniei mele şi înaintea tuturor boierilor domniei mele, mari şi mici, rugătorii domniei mele, călugării de la sfînta mănăstire numită Sucevița, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, şi au schimbat dreapta lor ocină şi danie din dreptele lor privilegii ce au avut de la sfîntrăposaţii domni de mai nainte, satul anume Cracăoanii ce este în ţinutul Neamţului, cu mori şi cu poieni pentru fînaţ şi cu tot venitul, care sat Cracăoanii este danie şi miluire sfintei mănăstiri Sucevița de la sfîntrăposatul unchiul domniei mele, Gheorghie mitropolit de Suceava. Acest sat l-au schimbat cu rugătorii domniei mele,

www.dacoromanica.ro

călugării de la sfînta mănăstire a domniei mele nou-zidită, Hangul, unde este hramul vovidenia preasfintei şi curatei şi preabinecuvîntatei stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoare şi pururea fecioară, Maria. Şi călugării de la Hangul au dat schimb pentru schimb, dreapta lor ocină şi cumpărătură din diresele de cumpărătură ce au de la însăşi domnia mea, satul anume Măgura, sub făget, în ţinutul Dorohoiului, care sat le este cumpărătură pe drepţii şi proprii lor bani de la credinciosul şi cinstitul nostru boier, pan Nicoară hatman şi pîrcălab de Suceava, pentru o mie şi două sute şaizeci de taleri de argint, iar lui i-a fost danie şi miluire de la Ştefan voievod Tomşea fiindcă a fost drept domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Dorohoiului.

Şi încă pe lîngă acest sat Măgura, domnia mea am făcut sfintei mănăstiri Suceviţa şi un sat anume Verbia, cu oameni, căci a fost pustiu şi le-am făcut lor acolo şi două perechi de mori, pe rîul Jijia, cîte două mori într-o casă.

Deci domnia mea, dacă am văzut tocmeala de bunăvoie dintre ei şi schimbul cu bună înţelegere, domnia mea iarăşi am dat şi am întărit sfintei mănăstiri mai sus-scrise, Suceviţa, acest mai nainte spus sat Măgura, cu tot venitul şi aceste mori de la Verbia, ca să le fie şi de la domnia mea dreaptă ocină şi schimb şi uric cu tot venitul, iar mănăstirii Hangul să-i fie dreaptă ocină şi schimb satul Cracăoanii, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

S-a scris la Iaşi, în anul 7137 <1628> luna noiembrie 18 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Miron Bărnovschi voievod <m. p.>.

† Borăleanul <a scris>.

Bibl. Acad., DCXX/3.
Orig., hîrtie (43,5×28,5), pecete aplicată, stricată.
Trad. din 1805 la Arh. St. Iaşi, CCCXII/23.

434

1628 (7137) noiembrie 18, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Apostol armaş şi soţiei lui Ileana satul Vorniceni pe Putna în ţinutul Covurlui.

† Ѡ Мирон Барновскїи Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Молдавскои. Сѫжє прїндошѣ прѣд господства ми и прѣд вѣсѣми болѣри господства ми великими и малыми Марика съ сынове ѥи, Спиридон и Мирѫцъ, и сѫродници ихъ, Вѣсѣми

www.dacoromanica.ro

и брат его, Петрѫ, и Флорѣ и Бобен и Герман и брат его, Павел, и Бълъван и Гонцѣ, зѧт Рошкѧн, и Ивнашко, зѣт поп Енкол, и тегали за лицем прѣд господства ми на болѣрии наш, Ипостол армаш, и на кнѣгинѣ его, Илѣна, дочка, Никоаръ армаш, радї едно село на имѣ Корничѣнїи на рѣцѣ Прѫта что ѕ волост Ковърлѧнскомѣ, рекъщи тиѫ людї вишеписаниѫ како ест им тое село правом wтчинѫ и дѣдинѫ и ѕприселовал им Ипостол армаш. Я пак болѣрии господства ми, Ипостол армаш, съ кнѣгинѣ его, Илѣна, а wни казали како бил тое село дѣдо им Бѣкии ѕшѣр и дал бист зѣтѣ своемѣ, Никоаръвен армаш, тестови Ипостол армаш. И держал его даже до съмрѣти его. Я wт съмрѣти тестѣ своемѣ держал его Ипостол армаш даже до нынѣ и ѕказал и един ѕрик стар wт Петра воєвода Стараго. Иноже господство ми и съ наше съвѣтом съдиѫом на нѷ и wбрѣтоѫом им закон если wбрѣщют сѧ wт нѣкиѫ людї добриѫ и стариѫ и бѫдѫт свидѣтелствовали съ своиѫ дѫшами и бѫдѫт и присегати како било тое село дѣдинѫ тим людим вишеписаним и держал его wни, а Никоаръ не держал его никогдаже, а wни да держит собѣ тое село, а если бѫдѫт казати людї добриѫ и стариѫ како бил тое село Бѣкиен ѕшѣр а потом дано бист зѣтови своего Никоаръвен и держал его до съмрѣти его а потом пакиже дано бист семѫ зѣт, Ипостолови армаш, да бъдет и wтчинъ Ипосто<ло>[1]ви съ кнѣгинѣ его, Илѣни. И сътвориѫом листи господства ми до Дондъш wт Корни и до Минѫнлъ wт Ѯрикѣци и спрѣтали людї добриѫ и стариѫ wт wкрѫстъ межїш, на имѣ Тѣтѫл wт Елъдѣцин и Лепъдат wт там и Пашко wт Ѯанчѣ и Хилип wт там и Ивнашко вѫтаѫ за Хѫнсари и Индрею wт Бикани и дрѫгиѫ людї. И свидѣтелствовали вѣсниѫ тиѫ людї вишеписаниѫ съ своиѫ дѫшами како бил правою wтчинѫ и дѣдинѫ Бѣкии ѕшар, а потом дано бист Никоаръвен армаш. И держал его даже до съмрѣти его. И ни великое вѣрности свидѣтелствовал и сам болѣрии господства ми, Симиун Гѣзка бел мидельничар, како бил wи старосте до Кѫкорлѧи при дни покоиного Єремїе Могила воєвода и держал тогда тое село Никоаръ армаш.

Иноже господство ми, како ѕвндѣѫом сиѫ людї добриѫ и стариѫ и сес болѣрии даже свидѣтелствоют съ нѷ дѫшами, а господство ми нѷ ѕвѣр<ов>[1]аѫом и wправил сѧ болѣрии господства ми вишеписан, Ипостол армаш, съ кнѣгинѣ его, Илѣна, и поставил собѣ ферѫю, кѫ златї, ѕ вистѣр господства ми. Я тиѫ людї вишеписаниѫ Мърика съ сынѫве ен, Спиридон и Мирѫщъ и Ѣскан и Петрѫ и Флорѣ и Бобен и Герман и Павел и Бълъван и Гонцѫ и Ивнашко и вѣсниѫ людї им, зостали wт вѣсего нашего закона.

Тѣм радї wт нынѣ на прѣд да не имают wни ман тегате ани добивати радї сїѫ тѣж николиже на вѣки вѣчнїи, нѫ да ест правою wтчинѫ и дѣдинѫ Ипосто<ло>[1]ви армаш съ кнѣгинѣ его, Илѣни, и ѕрик, съ вѣсем доходом непорѫшен. И ни да сѧ не ѕмишлет.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

Пис в Іас. в лѣт ×ѕрлз мѣсеца ноемвріе ѝѓ дни.

† Сам господинъ велѣл.

† Дѵмитрашко Ѭтефан вел лвгофет ѵчнл <m. p.>.

<Pe verso, contemporan, în rom.:> Ispisocul Vornicénilor ce am rămas pre Văscan şi pre alţi răzéşi, volost Covurluiu, de am cheltuit 57 de zloţi.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea domniei mele şi înaintea tuturor boierilor domniei mele, mari şi mici, Marica cu fiii ei, Spiridon şi Mirăuţă, şi rudele lor, Văscan şi fratele lui, Petrea, şi Florea şi Boben şi Gherman şi fratele lui, Pavel, şi Bălăban şi Gonţea, ginerele lui Roşca, şi Ionaşco, ginerele popii Vicol, şi au pîrît de faţă înaintea domniei mele pe boierul nostru, Apostol armaş, şi pe cneaghina lui, Ileana, fiica lui Nicoară armaş, pentru un sat anume Vornicenii, pe rîul Prut, ce este în ţinutul Covurluiului, zicînd aceşti oameni mai sus-scrişi că le este acest sat dreaptă ocină şi dedină şi l-a împresurat Apostol armaş. Iar boierul domniei mele, Apostol armaş, cu cneaghina lui, Ileana, ei au zis că acest sat a fost al bunicului lor, Bechea uşer, şi l-a dat ginerelui său, Nicoară armaş, socrul lui Apostol armaş. Şi l-a stăpînit el pînă la moartea lui; iar după moartea socrului său l-a stăpînit Apostol armaş pînă acum. Şi a arătat şi un uric vechi de la Petru voievod cel Bătrîn. Deci, domnia mea şi cu sfatul nostru i-am judecat şi le-am aflat lege, dacă se vor afla oameni buni şi bătrîni şi vor mărturisi cu sufletele lor şi vor şi jura că a fost acest sat moştenirea acestor oameni mai sus-scrişi şi l-au stăpînit ei, iar Nicoară nu l-a stăpînit niciodată, ei să-şi stăpînească acest sat; iar dacă vor spune acei oameni buni şi bătrîni că a fost acest sat al lui Bechea uşer, iar după aceea a fost dat ginerelui său, Nicoară, şi l-a stăpînit pînă la moartea lui şi apoi iarăşi a fost dat acestui ginere, Apostol armaş, să fie ocină lui Apostol cu cneaghina lui, Ileana. Şi am făcut carte de la domnia mea către Dondăş din Corni şi către Mihăilă din Uricheaţi, şi au adunat oameni buni şi bătrîni megieşi dimprejur anume: Tetul din Vlădeşti şi Lepădat de acolo şi Paşco din Oancea şi Hilip de acolo şi Ionaşco vătaf de hînsari şi Andrei din Bicani şi alţi oameni. Şi au mărturisit toţi aceşti oameni mai sus-scrişi, cu sufletele lor, că a fost dreaptă ocină şi dedină a lui Bechea uşar, iar apoi a fost dată lui Nicoară armaş şi a ţinut-o el pînă la moartea lui. Şi pentru mai mare credinţă a mărturisit şi însuşi boierul domniei mele, Simion Gheuca mare medelnicer, că a fost el staroste de Covurlui în zilele răposatului Eremia Moghila voievod şi Nicoară armaş a stăpînit atunci acest sat.

www.dacoromanica.ro

Deci domnia mea, dacă am văzut că aceşti oameni buni şi bătrîni şi acest boier au mărturisit cu sufletele lor, domnia mea i-am crezut şi s-a îndreptat boierul domniei mele mai sus-scris, Apostol armaş, cu cneaghina lui, Ileana, şi şi-a pus ferîe, 24 galbeni, în visteria domniei mele. Iar acei oameni mai sus-scrişi, Mărica cu fiii ei, Spiridon şi Mirăuţă, şi Văscan şi Petrea şi Florea şi Boben şi Gherman şi Pavel şi Bălăban şi Gonţea şi Ionaşco şi toţi oamenii lor au rămas de toată legea noastră.

Pentru aceea, de acum înainte să nu aibă ei a se mai pîrî, nici a dobîndi pentru această pîră, niciodată în vecii vecilor, ci să-i fie lui Apostol armaş cu cneaghina lui, Ileana, dreaptă ocină şi dedină şi uric, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

S-a scris la Iaşi, în anul 7137 ‹1628› noiembrie 18 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat ‹m.p.›.

‹Pe verso, contemporan, în rom.: › Ispisocul Vornicénilor, ce am rămas pre Văscan şi pre alţi răzéşi, volost Covurluiu, de am cheltuit 57 de zloţi.

Bibl. Acad., CXXV/146.
Orig., hîrtie (43×29), pecete aplicată.
Cu o trad. din 1825.

EDIŢII. Trad. Stoide-Stahiescu, *Vornicenii*, p. 12—14.

435

1628 (7137) noiembrie **18, Iaşi.**

Marii boieri dau mărturie m-rii Bîrnova pentru seiştea Prăjeni pe Miletin în ţinutul Hîrlău, cumpărată de la nepoţii lui Veisa fost pitar.

† Arhiepiscop Anastasie mitropolit Suceavschii şi chir Athanasie episcopu Romanului şi chir Dionisie episcop Rădăuţii şi chir Mitrofan episcop Huşului şi Dumitraşco Ştefan vel logofăt i Ionaşco Ghenghe vel vornic de ţara de gios i Nicoară hatman şi pîrcălab Sucevii i Nicula Catargiul vel visternic i Costin vel postelnic i Grama vel stolnic i Lupul vel visternic i Ionaşco Cujbă clucer i Simion Gheuca vel medelnicer i Gheorghie Posteanul vel sulger i Pătraşco Başotă logofăt i Gheorghie Başotă visternic i Gheorghie Roşca visternic i Iuraşco Başotă vornic i Toma sulger i Vasilie Roşca vornic i Lupul Prăjăscul postelnic i Gavril Jora pahar-

www.dacoromanica.ro

nic. Scriem şi mărturisim cu acestu zapis al nostru precum au venit înaintea noastră Ionaşco şi cu surorile lui, Irina i Mărica i Tofana i Păscălina i Nastasiia şi fratile lor Vasilie, ficiorii Maruşchii, şi rudenie lor Gheorghie Năvrăpăscul şi brat lui, Nacul i Arsenii, şi sora lor Todosie, fiii lui Năvrăpăscul vornic, toţi nepoţii Veisii biv pitar, de a lor bunăvoia, de nime siliţi nici asupriţi, şi ş-au vîndut a lor dreaptă ocină şi moşiie, o silişte anume Prăjănii pe Miletin şi cu loc de moară în Meletin şi cu tot venitul, ci este în ţînutul Hîrlăului. Aceia au vîndut călugărilor de la sfîntă mănăstire ce iaste din nou-zidită, ce să numeşte Bîrnova, unde iaste hramul sfîntului, slăvitului marelui mucenic şi purtătorul de biruinţă Gheorghe şi sfîntul mucenic Ioan Novi, drept 800 taleri de argint. Şi s-au sculat de mai sus-scriş călugări de la sfînta mănăstire Bîrnova şi au plătit deplin toţi acei de mai sus-numiţi bani, 800 taleri de argintu, în mîna lui Ionaşco şi fratelui său Vasilie şi surorilor lor Irinii şi Măricăi şi Tofanii şi Păscălinii şi Nastasii, fiii Maruşchii, şi a rudenii lor Gheorghie Năvrăpăscul şi fratelui lui, Nacul şi Arsenii, şi a surorii lor Tudosii, fiii lui Năvrăpăscul vornic, toţi nepoţi Veisii pitar, denaintea noastră a tuturor.

Drept aceia dar şi noi, dacă am văzut între dînşii de bunăvoia tocmală şi deplină plata, pentru aceia şi de la noi am făcut acestu zapis sfintei mănăstiri ce-i din nou-zidită, Bîrnovii, ca să-i fie de credinţă, asupra acei de mai sus-numita silişte Prăjănii pe Miletin şi cu loc de heleşteu în pîrîul Meletin şi cu tot venitul.

Iar dresă ce ei au avut pre ace silişte de ocină, i-am întrebat unde sîntu dresăle pre ace silişte. Ei au mărturisit că s-au pierdut în vreme tătarilor şi n-au nimică. Iar dacă să vor ivi oarăcînd în vreo vreme sau zile niscaiva dresă pre acel sat, să nu fie de credinţă, ce ca să aibă a lua călugării, fiindu-le dreaptă ocină şi cumpărătură.

Iar spre mai mare tăriie şi întăritură ne-am pus peceţile noastre şi cu a noastră mîini am iscălit.

Şi eu, Şaidir diiac, am scris ca să să ştie.

În Iaş, 7137 <1628> noemvrie 18.

Anastasii mitropolit.

Dumitraşco Ştefan vel logofăt.

Ionaşco Ghenghe vel vornic iscal.

Nicoară hatman.

Niculai Catargiu vel visternic.

Costandin [1] vel postelnic.

---

[1] Greşit transcris, în loc de: Costin.

www.dacoromanica.ro

Lupul visternic.
Ionaşco Cujbă clucer.
Pătraşco logofăt.
Şi alţii.

Arh. St. Iaşi, CCCXXXIX p. 638—639.
Traducere din 1818.

436

1628 (7137) noiembrie 21.

Simion şi Haiducul din Mursăşti vînd lui Veniamin călugărul parte din satul Mursăşti pe Stemnic.

Un zapis din anii 7137 ‹1628› noemvrie 21, de la un Simion, ce-i porecla Făşiian, şi Haiducul ci au fost din Mursăşti, de pre Stemnic, prin care vinde parte lui de ocină [lipsă][1] parte din sat din Mursăşti unui Veniamin călugărului în preţ drept 14 galbeni de aur. Şi au luat toţi banii deplin, înpreună cu nepoţii săi, Costandin, ficior lui Vasile [lipsă][1] şi Moloduş ce au fost vornicel acole şi că s-au vîndut dinainte a mulţi oameni buni din sus şi din gios, anumi Ionaşcu ce au fost cupariu şi Mihotă şi Avram şi Micul sin Tiron şi Samson [şi un nume neînţăles, scris cu alt condeiu şi cerneală, între rînduri][1] şi Gavril Ciurlan şi alt Gavril Monga[2] şi Petrica ce au fost armaş şi popa Coste de acole şi Porce de Băleşti şi Grigorie Galbănul, [cum să cuprinde la acelaşi zapis, ce să vedi iscălit de scriitoriu şi pusă trei peceţi][1].

Arh. St. Iaşi, CDXXV/262.
Rezumat într-un doc. orig. din 1819 martie 12.

437

1628 (7137) noiembrie 24, Iaşi.

Mari boieri dau mărturie pentru vînzarea făcută de Paul de Ionăşeşti lui Nicoară hatman la Ionăşeşti.

† Сѣ ѕѣо мн, Дѧмнтрашко Цѣфан вел логофет и Гынгѣ вел дворник долнен землн и Гаврилаш вел дворник внишнен земли и Некѧла Катарцнѧл вел вистѣрник и Гавнн вел спътар и Ионашко Чѣхан вел пнтар и Пътрашко Башотъ фторїи логофет и Гнюргицъ Рошка вистерник и Лѧпѧл Пръжескѧл постелник и Глнгорашко Ѯрѣкн

[1] Nota copistului.
[2] Lectură nesigură.

www.dacoromanica.ro

третїи лвгофет и Іорашко Башотъ и Василїи Рошка дворници глотнїи[1]. Adecă au venit înnainte noastră Paul de Ionăşeşti, de a lui bunăvoe, di nime nevoit nici asuprit, ce de a sa bunăvoe au vîndut a sa direaptă ocină şi moşie, ce să va alége parte lui din sat din Ionăşeşti, în vatra satului şi-n în cîmpu şi-n pădure şi-n tot venitul ce să va alége partea lui. Aceia o-u vîndut dumisale fratelui nostru, Nicoară hatmanul i pîrcălabul Sucevei, diréptu doisprădzeci galbeni buni.

Deci noi, vădzîndu de a lor bunăvoe tocmală şi deplin plată, noi încă amu făcut această mărturie, ca să-i hie dumisale de credinţă pîn-îş va face dumnealui şi zapis domnescu. Şi pre mai mare credinţă ne-amu pus şi peceţile, ca să să ştie.

Іас, лѣт ×ѯрлз̀ ноемврїе кд̀ дьни[2].
Dumitraşco Ştefan vel logofet.
Az Ghianghea vel dvornic m.p.
Necula Catargiul vel vistiernic.
Prăjescul iscah spătar.
Cehan iscah vel pitar.
Pătraşco Başotă logofet.
. . . . . [3] iscah.
Az Vasilie Roşca dvornic iscah.
Az Iuraşco Başotă vornic[4].

Bibl. Acad., CDXLV/9.
Orig., hîrtie (31×20), opt peceţi aplicate.

438

1628 (7137) noiembrie 25.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Bîrnova seliştea Petreşti pe Rebricea în ţinutul Vaslui.

Ѣ лѣт ×ѯрлз̀ ноемврїе к̃ѣ.

Іѡ Мирон Барновски Могила воєвод. Сѫже прїидоше пред господствы мн и пред вѣсеми болери Гєѡргїе Бѹзе, сын . . .[5] и кнѣгы его Настасїе, дочка . . . . .[5],

[1] Iată dar noi, Dumitraşco Ştefan mare logofăt şi Ghianghea mare vornic al ţării de jos şi Gavrilaş mare vornic al ţării de sus şi Necula Catargiul mare vistiernic şi Savin mare spătar şi Ionaşco Cehan mare pitar şi Pătraşco Başotă al doilea logofăt şi Gheorghiţă Roşca vistiernic şi Lupul Prăjescul postelnic şi Gligoraşco Ureche al treilea logofăt şi Iuraşco Başotă şi Vasilie Roşca vornici de gloată.

[2] <La> Iaşi, anul 7137 <1628> noiembrie 24 zile.

[3] Semnătură indescifrabilă.

[4] Toate semnăturile sînt autografe.

[5] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

и Василїе кълъраш и сърадници нѫ, Нлїе, сни Личюл и внѹци его, попа Ишнашко и сестри его Инисїе и Плеѯандра, сынове Кондре, и сърадници нѫ Докїе попадїе попо Ихнат и сестра ви Ина, дочки .....[1] и тиже сърадници нѫ Глигорїе Делеи и брат его, Влъче, внѹци Соломиен, и Кърсте и брат его, Маѯин, и сестра нѫ Ѯана, сынове Лѹпѹл, внѹци Картик, и Сава и брат его, Тодер и Индонїе, сынове Земеш, и продали свои правою wтчинѹ и дединѹ wт ѹрик за потверждєнїе что имали дѣдовѣ им wт Стараго Стефана воевод, єдна сїлїще, на име Петрецини на Рибричѣ и съ место за млин на потоци Ръбричѣ что ест ѹ волост Василѹнскою, что тое сиинще било кѹпежное и предѣд Дѹми Брѹдѹр wт Ѹрѣта и wт Ђюрци Немерилъ и wт Иван Петръ и wт Патрѹници, внѹкове Пїетрининѫ. Тое селище продали калогером wт нашѣм монастир Бърнова. гдѣ жстъ Храм свѣтаго мѹченика Георгїе и свѣтаго мѹченика Иоан Новаго, ради wсим сѹт талѹри сребърнихъ. И заплатили всеѫ тыше внишписали пинези въ рѹци тиѫ внишписани людї.

И господство ми еще потвердихом монастир Бърнови тое селищи Пътрищи како ест правою ѹрик на вѣки.

În anul 7137 ‹1628› noiembrie 25.

Io Miron Barnovschi Moghila voievod. Iată au venit înaintea domniei mele şi înaintea tuturor boierilor Gheorghie Buze, fiul ...[1] şi nepoata lui, Nastasia, fiica ...[1], şi Vasilie călăraş şi rudele lor Ilie, fiul lui Liciul, şi nepoţii lui, popa Ionaşco şi surorile lui, Anisie şi Alexandra, fiii lui Condre, şi rudele lor Dochia, preoteasa popii Ihnat, şi sora ei Ana, fiicele ...[1] şi de asemenea rudele lor Gligorie Delei şi fratele lui, Vîlce, nepoţii Solomii, şi Cîrste şi fratele lui, Maxin, şi sora lor Axana, fiii lui Lupul, nepoţii lui Vartic, şi Sava şi fratele său Toader şi Andonie, fiii lui Zemeş, şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină din uricul de întărire, pe care l-au avut strămoşii lor de la Ştefan voievod cel Bătrîn, o siliştе anume Petreştii pe Ribricea şi cu loc de moară pe pîrîul Băbricea, în ţinutul Vasluiului, care siliştе a fost cumpărătură a străbunicului lor, Duma Brudur, de la Urîta şi de la Giurgi Nemerilă şi de la Ivan Petră şi de la Paturniche, nepoţii Pietrii. Această siliştе au vîndut-o călugărilor de la mănăstirea noastră Bîrnova, unde este hramul sfîntului mucenic Gheorghie şi al sfîntului mucenic Ioan cel Nou, pentru opt sute de taleri de argint. Şi au plătit toţi aceşti bani mai sus-zişi în mîna acestor oameni mai sus-scrişi.

Şi domnia mea încă am întărit mănăstirii Bîrnova această siliştе Petreştii ca să-i fie uric drept în veci.

Arh. St. Buc., ms 629 f. 263.
Copie.
O trad. ibidem, ms 646 f. 21—21 v.

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

1628 (7137) noiembrie 25, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gheorghie Costeanul mare sluger şi soţiei sale Nastasia părţi din satele Petreşti, Mănăileşti, Dorneşti şi Gocimani.

† Ѡ Мирон Барновскїи Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Мѡлдавскои. Сѫже тот истыниїи болѣрин господства мн, вѣрнїи Гѣѡргїе Костѣнѹл вел сѫлжар, ѹказал прѣд нами ѣдин запис за свѣдѣтелство ѡт Пънтелею внст<ѣрничел> ѡт Хърличѣци и ѡт Пътрашко внст<ѣрничел> ѡт Зберѣци и Заѯарїѧ пъѯ<ърничел> ѡт там и Тодер Бѣлдиман апрод ѡт Ѣтъмани и Василїе Бантъш ѡт Костѣни и Глигорчѣ пъѯ<ъричел> ѡт там и попа Николъ ѡт там и Козма внст<ѣричел> ѡт Ѩлдѣци, како прїиде прѣд нами Тодер Моцок и брат его, Некита, сынове Моцок дворник, по нѯ доброю волю, никим непонѹжденн ани присловани, и продали своѯ правою ѡтининѹ и дѣдининѹ, половина ѡт село Петрѣци и съ половина ѡт млини и съ половина ѡт въсего мѣста ѡт полѣ и ѡт лѣса и ѡт ватрѹ село. Тоа продали болѣринѹ господства ми вишеписанномѹ Гїѡргїеви Костѣнѹл сѫлжар, радї двѣтдесят и пет ѹги пинѣзи добрѯ и ѣдни кон цѣновани за четирдесят талер сребъниѯ.

И ѡт томже пакиже ѹказал ѡн дрѹг запис за свѣдѣтелство ѡт Глигорчѣ пъѯ<ъричел> ѡт Костѣни и ѡт Бантъш ѡт там и Козма внст<ѣричел> ѡт Ѩлдѣци и поп Николъ ѡт Костѣни и поп Трифан ѡт там и Лазѡр внст<ѣричел> ѡт Дѹрнѣци и поп Іаков ѡт там, како кѹпил собн Гѣѡргїе сѫлжар съ кнѣгинѣ его, Настасїѧ, дрѹгда част за ѡтининѹ ѡт село Мънъилѣци два частї ѡт част Драгинїе, что се изберет ѡт третда част съ въсем доѯодом ѡт царинѹ и ѡт зъподїи. Тоа ѡни собн кѹпили ѡт Лѹпѹл Кърѹар бив дворник и ѡт жителница его, Гаѳона, и ѡт сынѹве им, Флорика и Глигорїе и Трофанда, радї десят ѹги пинѣзи добрѯ а емѹ било кѹпежно ѡт Ѩнгелина, дочка Драгинн, сестри Илѣ Гъцилъ, ѡт исписок за раздѣленїе ѡт Богдана воеводa и за викѹпленїе ѡт Петра воеводa и за потверъжденїе ѡт Ѳремїѧ воеводa и ѡт Гашпар воеводa.

И ѡт том тнжѣ ѹказал Гѣѡргїе сѫлжарю и кнѣгинѣ его, Настасїѧ, дрѹг запис за свѣдѣтелство ѡт поп Николъ ѡт Костѣни и Трифан дїакон ѡт там и Василїе Бантъш ѡт там и Глигорчѣ пъѯ<ъричел> ѡт там и Дамаскни, сынъ Манеи, и Кърѹар ѡт Дѹрнѣци, како ѡни собн кѹпили дрѹгда част за ѡтининѹ ѡт село Дѹрнѣци ѡт Маріѧ и ѡт сестра ѧн, Марта, и брат нѯ, Ромашко и Іаков, сынове Шефѹл, въсѣѯ част Шефѹлови и братѹ его, Іѡнашко Бѹзѹ. Тоа ѡни собн кѹпили радї десят злотї битиѯ.

www.dacoromanica.ro

И wт том тижѣ ѕказал прѣд нами Гѣwргїе сѣлжар съ кнѣгинѣ его, Настасїѧ дрѣг запис за свѣдѣтелство wт Ѣрѕар wт Дѣрнѧци и wт поп Іаков wт там и Пътрашко Хотног и Козма wт Бръжовѣни и Василїе Бантъш wт Костѣни и Глигорчѣ wт там и поп Никоаръ тижѣ и дїаконѣл wт там, како wни соби кѣпили и дрѣгад част за wтнинѣ wт тогожѣ село wт Дѣрнѧци wт Власїе что и емѣ било кѣпежно wт Варвара, дочка Дръган, и дрѣгад част wт Робѣл, сынъ Боботъ, пакиже сынъ Дръган съ четирн wчинєнїи и съ мѣстѣ за пасникѣ wт лѣс и съ вес приход. Тоа wни соби кѣпили радї двадесѣт и шест ѣгарскиХ, пинѣзи добриХ.

И wт том тижѣ прїндошѣ прѣд господства ми и прѣд нашеми болѣри Гидѣл съ жена его, Сора, и сынѣве им, Ларион и Василїе и Іwн, и тижѣ Стоптѣса и дочка им Сафта, по иХ доброю волю, неким непонѣжденн ани присловани, и продали своего правою wтнинѣ и дѣднинѣ, въсѣХ част им wт село Гочмани съ мѣстѣ за ставн и съ вес приход wт ватрѣ село и wт полѣ и wт лѣс что сѣ изберет част им. Тоа продали тижѣ болѣринѣ господства ми, Гиwргїевн вел сѣлжар, и кнѣгини его, Настасїи радї . . . . . [1] талер сребрънниХ.

И тижѣ дам и потвръждаем им єдин нив wт село Дѣрнєци что тот нив кѣпил соби wт Лѣпѣа Ѣрѕар бив дворник и wт сынѣве его радї єдин ѣг пинѣзи добриХ.

Тѣм радї въсиХ тїи внишписаннХ части за wтнинѣ како да сѣт и wт господства ми болѣринѣ господства ми, Гѣwргїевн сѣлжѣр, и кнѣгини его, Настасїи, правїи wтнини и кѣпежни и потвръждѣнїе съ въсѣм доходом. И ни да сѣ ѣмишлет.

Пис ѕ Іас, в лѣт ×ѕ҃рлѕ҃ новѣмвр҃ї к҃ѣ дни.

† Сам господинъ казал.

† Дѣмитрашко Щефан вел лwгофет ѕчнл <m. p.>.

† Боръльѣнѕл <писал>.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată acest adevărat credincios boier al domniei mele, Gheorghie Costeanul mare sulger, a arătat înaintea noastră un zapis de mărturie de la Pănteleiu vist<ernicel> din Hărliceşti şi de la Pătraşco vist<ernicel> din Zbereşti şi Zaharia păh<ărnicel> de acolo şi Toader Beldiman aprod din Vătămani şi Vasilie Bantăş din Costeni şi Gligorcea păh<ărnicel> de acolo şi popa Nicoară de acolo şi Cozma vist<ernicel> din Aldeşti, că au venit înaintea lor Toader Moţoc şi fratele lui, Nechita, fiii lui Moţoc vornic, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină, jumătate din satul Petreşti şi cu jumătate din mori şi cu jumătate din tot locul, din cîmp şi din pădure

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

şi din vatra satului. Aceasta au vîndut-o boierului domniei mele mai susscris, Gheorghie Costeanul sulger, pentru nouăzeci şi cinci de ughi, bani buni, şi un cal, preţuit la patruzeci de taleri de argint.

Şi la aceasta, iarăşi a arătat el alt zapis de mărturie de la Gligorcea păh‹ărnicel› din Costeni şi de la Bantăş de acolo şi Cozma vist‹ernicel› din Aldeşti şi popa Nicoară din Costeni şi popa Trifan de acolo şi Lazor vist‹ernicel› diu Durneşti şi popa Iacob de acolo, că şi-a cumpărat Gheorghie sulger cu cneaghina lui, Nastasia, altă parte de ocină din satul Mănăileşti, două părţi din partea Drăghinei, ce se va alege din a treia parte, cu tot venitul, din ţarină şi din zăpodii. Aceasta ei şi-au cumpărat-o de la Lupul Vărzar fost vornic şi de la soţia lui, Gaftona, şi de la fiii lor, Florica şi Gligorie şi Trofanda, pentru zece ughi, bani buni. Iar lui i-a fost cumpărătură de la Anghelina, fiica Drăghinei, sora lui Ilie Găgilă, din ispisocul de împărţeală de la Bogdan voievod şi de cumpărătură de la Petru voievod şi de întărire de la Ieremia voievod şi de la Gaşpar voievod.

Şi la aceasta de asemenea a arătat Gheorghie sulger şi cneaghina lui, Nastasia, alt zapis de mărturie de la popa Nicoară din Costeni şi Trifan diacon de acolo şi Vasilie Bantăş de acolo şi Gligorcea păh‹ărnicel› de acolo şi Damaschin, fiul lui Manea, şi Vărzar din Durneşti, că ei şi-au cumpărat altă parte de ocină din satul Durneşti de la Maria şi de la sora ei Marta şi fraţii lor, Romaşco şi Iacob, fiii lui Ştefu1, toată partea lui Ştefu1 şi a fratelui lui, Ionaşco Buzu. Aceasta ei şi-au cumpărat-o pentru zece zloţi bătuţi.

Şi la aceasta de asemenea au arătat înaintea noastră Gheorghie sulger cu cneaghina lui, Nastasia, alt zapis de mărturie de la Vărzar din Durneşti şi de la popa Iacob de acolo şi Pătraşco hotnog şi Cozma din Bîrjoveni şi Vasilie Bantăş din Costeni şi Gligorcea de acolo şi popa Nicoară de asemenea şi diaconul de acolo, că ei şi-au cumpărat şi altă parte de ocină din acelaşi sat, din Durneşti, de la Vlasie, ce şi lui i-a fost cumpărătură de la Varvara, fiica lui Drăgan, şi altă parte de la Robul, fiul lui Bobotă, tot fiul lui Drăgan, cu patru curături şi cu loc de prisacă din pădure şi cu tot venitul. Acestea ei le-au cumpărat pentru douăzeci şi şase de ‹galbeni› ungureşti, bani buni.

Şi la aceasta de asemenea au venit înaintea domniei mele şi înaintea boierilor noştri Ghidul cu femeia lui, Sora, şi fiii lor, Larion şi Vasilie şi Ion, şi de asemenea Stopteasa şi fiica ei, Safta, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină, toată

---

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

partea lor din satul Gocimani, cu loc de iazuri şi cu tot venitul, din vatra satului şi din cîmp şi din pădure, ce se va alege partea lor. Aceasta au vîndut-o de asemenea boierului domniei mele, Gheorghie mare sulger, şi cneaghinei lui, Nastasia, pentru ..... [1]. taleri de argint.

Şi de asemenea le dăm şi le întărim un ogor din satul Durneşti, care ogor şi l-au cumpărat de la Lupul Vărzar fost vornic şi de la fiii lui, pentru un ughi, bani buni.

De aceea, toate aceste părţi de ocină mai sus-scrise să fie şi de la domnia mea boierului domniei mele, Gheorghie sulger, şi cneaghinei lui, Nastasia, drepte ocine şi cumpărături şi întărire, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

S-a scris la Iaşi, în anul 7137 ‹1628› noiembrie 25 zile.

† Însuşi domnul a zis.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat ‹m.p.›.

† Borăleanul ‹ a scris ›.

Bibl. Acad., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, I/64.
Orig., hîrtie (42×28), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1839.

EDIŢII. Slav şi trad. Ghibănescu, *Ispisoace*, I, partea a II-a, p. 202—207.

440

1628 (7137) noiembrie 29, Piatra.

Mitrofan episcop de Huşi şi mai mulţi boieri aleg hotarul dintre m-rile Bisericani şi Pîngăraţi.

† Adecă noi, Mitrofan episcopŭ Huşschii i Lupul biv vel dvornic i Ciolpan jitnicér Lepădat jitnicér i Arsenie dvornic, scriem şi dăm ştire cu scrisoarea noastră cum ne-au trimis măriia sa domnu nostru, Io Miron Barnovschie Moghila voevoda, bojiiu milostiiu gospodarŭ zemli Moldavscoi, printru pîră şi gîlceavă ce-au avut beserecani‹i› şi cu pîngărăcéni‹i› printru hotarăle acestor mănăstiri. Deci noi am socotit şi le-am hotorît şi le-am împărţit şi le-am făcut sém‹ne›[2] în branişt‹ea› mănăstir‹ii›

[1] Loc alb.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

Pîngăraţului din stîncă în direptu lui locolui în răchită, din răchită în dereptu locului pîn-în vîrvul Părului; de-acii pre culmea Părului prin Muncel pîn-în Grohotiş calea Hangului pîn-în Lunca Frasinului, Bistriţa în gios pîn-în gura Cojuşnei; de-acii în vîrvul Muncelului, din vîrvul Muncelului în gios pîn-în Poeniţa Capşei; de-cii Bistra în gios pîn-în gura Crivăi, pre Crivae în sus pîn-în culmea Măgurii, culmea Măgurii pîn- în Aţă, trece Aţa în céia parte pre Torăgleaj, pre vîrvul Torăgleajului pîn-în Huisa Haoaş, trece pre valea Brateşului pîn-în curmătura Măeruşului, sue la Ardeale; de-acii Tarcăul în gios pîn-în Bistriţă, să aibă a-l ţinea Pîngăraţii cu străjérii înpreună; de-cii Bistra în gios pîn-în Straje şi cu curături ce să vor găsi din Straje, Bistri‹ţ›a cu poenile şi cu Colacile şi cu tot venitul pîn- în hotarul Beserecanilor pîn-în stîncă, tot să hie a pîngărăcénilor; numai Tarcăul să-l ţie înpreună cu străjéri‹i›. Iar într-altă parte să n-aibă treabă străjérii. Ca să să ştie.

U Piiatră, leat 7137 ‹1628› noevrie 29.

Mitrofan episcop Huşschii.

Az Lupul biv vel dvornic i pîrcălab Nemeţschii.

Pătraşco Ciolpan.

Arsenie logofăt, dvornic.

Lepădat jitnicer [2].

Arh. St. Buc., M-rea Pîngăraţi, III/30.
Orig., hîrtie (32×20), cinci peceţi aplicate.

441

‹Înainte de 1628 decembrie 1›, Dorohoi.

Popa Iordachie şi alţi oameni dau mărturie lui Isac Stîrcea pentru cumpărarea unui sălaş de ţigani de la Dumitra comisoaia şi fiii ei.

† Eu popa Iordachie cel domnescu şi diiaconul Ştefan şi Grozav cel bătrîn de tîrg de Doroho‹i› [1] şi alţi omini buni scriem şi mărt‹urisim› [1] cu scrisa[m]re nostră cum s-au sculat comisoe cu feciorii săi den Cîrstineşti, anume Căzacul şi Pătraşco, şi au vîndut un sălaş de ţigani lui Isac Stîrcei, anume ţiganul Ursu Foltişor şi cu feméia lui şi cu feciorii lor,

[1] Omis.
[2] Semnăturile sînt autografe.

www.dacoromanica.ro

anume: Ionaşco şi Sofroniia şi Agafia şi Nastasia şi Ţogoi şi Ionco. Şi i-au făcut plată în casa popei lui Iordachii dennaintea părintelui vlădicăi Efrim. Şi eu diiaconul Ştefan am vădzut că i-au dat doi cai murgi den iape, alt şi bani, cu<m>[1] s-au tocmit. Aiasta mărtorosim cu toţ bătrînii cu scriiserea nostră.

Şi pre mare credinţă, am pus şi pec<et>[1]ea tîrgului. Aiasta mărtorosim.

Pis u Dorohoi, aprilie 15.

† Popa Iordachie.

† Popa Cornea.

† Eu Ghiorghie Borodaci.

† Eu di<a>[1]co<n>[1] Ştefan.

† Ion Nălivaico.

Eu Ghiorghiţă singur am scris [2].

† Şi eu Gociul amu fost la ceastă tocmeală [3].

Bibl. Acad., XLIX/29.
Orig., hîrtie (20×20), pecete aplicată.
Datat după întărirea domnească din 1628 decembrie 1.

442

1628 (7137) decembrie 1, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Isac Stîrcea nişte robi ţigani.

† Ѡ Мирон Барновскїи Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Мулдавскои. Ѡжє прїиде прѣд господства ми и прѣд вѣсѣми болѣри господства ми великими и малими слугы господства ми, Ісак Стърчѣ, и ѕказал прѣд нами єдин запис за свидѣтелство ѡт ѡтцъ Єфрим, єпископъ Радъѵцскои, како прїидошѣ прѣд свѣтиниѣ си Дѧмитра, кнѣгинѣ Гюргїа комис, съ сынѹвє ѧи Къзакѹл и Пътрашко по нѫ доброи коли, никим непонѹжденни ани присловани, и продали сконѫ правїи цигани на имѣ Ѯрсѹ съ цыганка его Бока и съ сынѹвє им Іѡнашко циган и дъщи нѫ Софронїа что била за єдин циган Тодаръ Къпотич, на имѣ Ихнат, и

[1] Omis.
[2] Scriitorul zapisului.
[3] Toate semnăturile sînt autografe.

www.dacoromanica.ro

Їгафїѧ, что ѥст ѕа ѥдин циган шт Хотин, <на им>[1]ѣ Бѫцѫрка, и Настасїѧ шт Ботъшѣни и въсн сынѯвѥ им, что тїи цигани ѕило даниѥ и милованїѥ Гѣѡргїѥви комис шт свѣтопочившаго ѯика господства мн, Ѥремїѧ Могила воѥвода. Тиѫ цигани продали слѫѕи господства мн вишєписанномѫ, Исак Стърчи, радї шєстдесѧт талѣр сребрънниѫ.

Ино господство мн, ако ѕвидѣѫом тот запис шт штецъ Ѥфрим єпископъ, а мн іго ѕвѣроваѫом. Тѣм радї тиѫ вишєписаниѫ цигани како да ѥст емѫ и шт господства мн правїи холопи цигани и кѫпежни и ѯрик, съ въсем доѫодом. И ни да сѣ не ѕмишлѧет.

Пис ѕ іас, в лѣт ×ѕ҃рл҃ѕ҃ декемврїѥ а҃.

† Сам господинъ казал.

† Дѫмитрашко Щєфан вел лшгофет ѯчнл <m.p.>.

† Боръльѣнѯл <писал>.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea domniei mele şi înaintea tuturor boierilor domniei mele, mari şi mici, sluga domniei mele, Isac Stîrcea, şi a arătat înaintea noastră un zapis de mărturie de la părintele Efrim episcop de Rădăuţi că au venit înaintea sfinţiei sale Dumitra, cneaghina lui Gheorghie comis, cu fiii ei Căzacul şi Pătraşco de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, şi au vîndut drepţii lor ţigani anume Ursu cu ţiganca lui, Boca, şi cu fiii lor, Ionaşco ţigan şi fiica lor Sofronia, care a fost după un ţigan al lui Toader Căpotici, anume Ihnat, şi Agafia, ce este după un ţigan de la Hotin, anume Buţurca, şi Nastasia de la Botăşeni şi toţi fiii lor, care ţigani au fost danie şi miluire lui Gheorghie comis de la sfîntrăposatul unchi al domniei mele, Eremia Moghila voievod. Aceşti ţigani i-au vîndut slugii domniei mele mai sus-scrise, Isac Stîrcea, pentru şaizeci de taleri de argint.

Deci domnia mea, dacă am văzut acel zapis de la părintele Efrim episcop, noi l-am crezut. Pentru aceea, aceşti mai sus-scrişi ţigani să-i fie şi de la domnia mea drepţi robi ţigani şi cumpărătură şi uric cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

S-a scris la Iaşi, în anul 7137 <1628> decembrie 1.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Borăleanul < a scris >.

Bibl. Acad., XLIX/9.
Orig., hîrtie (32×20), pecete aplicată, stricată.

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

1628 (7137) decembrie 8, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ionaşco Mînjea satul Văcoteşti din ţinutul Cîrligătura, pentru care a avut pîră cu călugării de la m-rea Galata.

Noi Miron Barnovschie Moghila voevod, bojiu milostiiu gospodar zemli Moldavscoi. Precum au venit înaintea domniei mele şi înaintea a lor noştri boeri sluga noastră, Ionaşco Mînje diiac, sin lui Toader, nepot lui Drăgan Mînje şi strănepot Anghelini<i>, fata lui Şteful Mînjea şi prestrănepot lui Toader Mînjea paharnic, şi s-au giudecat de faţă înaintea domniei mele cu rugătorii noştri, egumenul şi cu tot săborul de la sfînta mănăstire de la Gălata ce din sus, pentru o silişte anume Văcoteştii, aproape de Mînjăşti, ce-s în ţinutul Cîrlegăturii, zicîndu Ionaşco Mînje diiacul precum că ace silişte iaste dreaptă a lui strămoşască şi-l năsupresc călugări şi ne-au arătat şi un uric domnului Ioan voevod. Iar rugătorii noştri călugări au răspunsu zicîndu precum că este danie sfintei mănăstiri de la mătuşa sa Anghelina, fata lui Şteful Mînjea, şi este scris şi numele ei în pomelnicul cel mare şi au şi urice. Deci domniia me şi cu tot sfatul nostru, după pravila şi obiceiul pămîntului, le-am pus vadea ca să-ş aducă dovezile ce au pe ace silişte de danie şi de miluire de la Anghelina, fata lui Şteful Mînjea. Şi au adus ei uricul de la Petru voevod pe satul Mînjăşti şi alt uric de la Ieremie Moghila voevod de întăritură pre toate satile ce are sfînta mănăstire şi pre vii şi pre bălţi cu peşti, iar acea silişte nu este scrisă cu acele. Şi iarăş au mai arătat un uric de la Ilieş voevod, ce acel uric au fost a moşului lui Ionaşco Mînje şi au scris satul Mînjeştii şi pre ace silişte Văcoteştii. Şi iarăş domniia me încă am mai pus zî ca să-ş mai caute toate scrisorile mănăstirii şi n-au mai găsit nici un uricu, nici un zapis.

Drept aceia domnia me am triimes pe sluga domniei mele, Boraleanul uricariul, ca să caute toate scrisorile şi să caute şi pomelnicul cel mare şi precum va afla să facă ştire domniei mele. Şi dar n-au aflat nici un uric, fără cît acel uric de ocină lui Mînjea şi au aflat scris în pomelnicul cel mare un Ioan cu fiii săi Anghelina şi deasupra lui Ioan au adaus călugării, Mînjea, cu cerneala roşie. După aceia au adus călugării acel pomelnic înnainte domniei mele şi înainte boerilor domniei mele în divan. Şi însumi domniia me am aflat şi am văzut şi am cunoscut şi toţi boerii domniei mele au văzut cu ochii lor precum au adaos deasupra

www.dacoromanica.ro

lui Ioan, au pus pe Mînjea. Şi dar domniia me cu tot sfatul domniei mele am cunoscut vederat vicleşugul călugărilor, precum şi zisăle lor cum nu să cade, şi au rămas de mare ruşine înain‹tea› domniei mele, în divanul domniei mele, precum şi acel uric de la Ilieş voevod, unde au fost scris ace silişte au rămas rău. Iar sluga domniei mele, Ionaşco Mînjea diiacul, s-au îndreptat şi ş-au pus feriia 24 zloţi ungureşti, în vistirie domniei mele.

Drept aceia, ace silişte anume Văcoteşti, ce-i în ţinutul Cîrlegăturii, să-i fie dreaptă ocină şi moşiie slugii domniei mele, Ionaşco Mînjea diiacul, cu tot venitul, şi săminţii lui. Iar fraţii lui sau alte rudenii, ce vor fi curgători di pe mătuşă-sa Anghelina, să nu aibă a să amestica, nici fraţii ei. Şi călugării să nu aibă de acum a-l mai trage prin giudecăţi pe sluga domniei mele mai sus-scris, Ionaşco Mînjea diiac, pentru aceasta pricină, nici odinioară în veci, înainte cărţii noastră aceştiia. Şi altul să nu să amestice.

În Iaş, v let 7137 ‹1628› dechemvrie 8.
Noi Barnovschii voevod.
Şaidir au scris.

Arh. St. Iaşi, CCCXXXIX p. 516—517.
Copie din 1818.

444

1628 (7137) decembrie 10, Iaşi.

Miron Barnovschi voivod întăreşte Vărvarei, fiica lui Telea stolnic, şi ginerilor ei mori la satele Zmiani şi Rumâni, pentru care au avut pîră cu Ionaşco Marmure şi fratele său, Mierea uricar.

† Hw Мирон Барновскїи Могила воєвода, божїю мілостїю господаръ земли Мwлдавскон. Gже пр҃їндошѣ пр҃ѣд господства мн и пр҃ѣд въсѣми болѣри господства мн великими и малими Вървара, дочка Телѣ столнік, и зѣтовн ен, Бѣчюмаш пітърел и Заха҃рїа дїак, и тегал сѣ за лицем пр҃ѣд нами съ Ишнашко Мармўре и съ брат его, Мїер҃ѣ ўрнкар, и съ кѣмнат им, Тодер, и тиже съ Плѣвѣл и съ Ефрим и съ инни҃ ръзѣши им рад҃ї єдни млини на потоцѣ Смила, рекъщи Ішнашко Мармўре съ братовєм его и съ ръзѣши его како ѡни имают половина на водѣ Смила, а Вървара съ зѣтов ем ѡказали неписок за тѣж и за фєрѣю ѡт свѣтопочившаго ѡнка господства мн, Єремїа Могила воєвода, како тегал сѣ Вървара, дочка Телѣ столник, и зѣтов ен съ Тофлѣ Мўргоч и съ Некнта апрод и съ Молодец шетръел и съ поп Гаврил,

www.dacoromanica.ro

зѣт Їерман, и съ дрѹгиѫ рѫзѣши им радї село Рѹмъни и радї половина wт село Змїани и зостал тогда Вѫрвара съ зѣтов ѥи на тиѫ людї вишеписаниѫ зачто wна имала привилїаѫ за кѹпежни wт старого Петра воевода како кѹпил wтецъ ѥи Телѣ столник wт Ефрим Хѹрѹ вив вел дворник тот село Рѹмъньїи и половина wт село Змїани и съ вс҃е прихѡд.

Иноже господство ми видѣхом тот исписок за тѣж wт Ерємїѧ Могила воевода и дрѹг исписок wт Костантин воевода а господство ми видѣхом бо ест права кѹпежно Телиѫ столник тот село Рѹмъньїи и тоа половина село wт Змїани а Іѡнашко Мармѹре съ брати его и съ вѣсиѫ рѫзѣши им зостали wт вѣсего нашего закона абїи держали половина wт село Змїани и половина wт млин что бѹдѹт на Хотар Змїаним а Вѫрвара съ зѣтов ѥи wправили сѣ и поставили соби ферѣю ѕ вистѣр господства ми, в҃ї златї.

Тѣм радї да имают wни держатї того село Рѹмъньїи и съ млини что бѹдѹт на тот Хотар. И пакиже половина wт село Змїани съ млини на Смилѣ иже имают и бѹлше да не имают ман тегате на ниѫ ане добиватї радї сїѧ тѣж, николиже на вѣки вѣкнїи. И ин да сѣ не смишает.

Пис ѕ Іас, в лѣт ×зр҃лз декемврїе ї҃.

† Сам господинъ велѣл.

† Дѹмитрашко Щефан вел лвгофет ѕчил <m.p.>.

† Боръльѣнѹл <писал>.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea domniei mele şi înaintea tuturor boerilor domniei mele, mari şi mici, Vărvara, fiica lui Telea stolnic, şi ginerii ei, Buciumaş pitărel şi Zaharia diac, şi s-au pîrît de faţă înaintea noastră cu Ionaşco Marmure şi cu fratele lui, Mierea uricar, şi cu cumnatul lor Toader şi de asemenea cu Albul şi cu Efrim şi cu alţi răzeşi ai lor pentru nişte mori pe pîrîul Smila, zicînd Ionaşco Marmure cu fraţii lui şi cu răzeşii lui că ei au jumătate la apa Smila. Iar Vărvara cu ginerii ei au arătat ispisoc de pîră şi de ferîe de la sfîntrăposatul unchiul domniei mele, Eremia Moghila voievod, că s-au pîrît Vărvara, fiica lui Telea stolnic, şi ginerii ei cu Toflea Murgoci şi cu Nechita aprod şi cu Molodeţ şetrărel şi cu popa Gavril, ginerele lui Gherman, şi cu alţi răzeşi ai lor pentru satul Rumâni şi pentru jumătate din satul Zmiani şi a rămas atunci Vărvara cu ginerii ei pe aceşti oameni mai sus-scrişi pentru că ea a avut privilegii de cumpărătură de la Petru voievod cel bătrîn, că a cumpărat tatăl ei, Telea stolnic, de la Efrim Huru fost mare vornic acest sat Rumânii şi jumătate din satul Zmiani şi cu tot venitul.

www.dacoromanica.ro

Deci domnia mea am văzut acest ispisoc de pîră de la Eremia Moghila voievod şi alt ispisoc de la Costantin voievod şi domnia mea am văzut că este dreaptă cumpărătură a lui Telea stolnic acest sat Rumânii şi această jumătate de sat din Zmiani. Iar Ionaşco Marmure cu fraţii lui şi cu toţi răzeşii lor au rămas din toată legea noastră, ca să stăpînească jumătate din satul Zmiani şi jumătate de moară, ce va fi pe hotarul Zmianilor. Iar Vărvara cu ginerii ei s-au îndreptat şi şi-au pus ferîie în vistieria domniei mele, 12 galbeni.

De aceea să aibă ei a stăpîni acest sat Rumânii şi cu mori ce vor fi în acest hotar şi iarăşi jumătate din satul Zmiani, cu morile la Smila, care le au. Şi mai mult să nu aibă a-i mai pîrî şi nici să nu cîştige pentru această pîră, niciodată în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

S-a scris la Iaşi, în anul 7137 ‹1628› decembrie 10.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat ‹m.p.›.

† Borăleanul ‹a scris›.

Arh. St. Iaşi, CLXXIX/7.
Orig., hîrtie (31,5×20,5), pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. din 1849 la Bibl. Acad., CCVIII/9.

EDIŢII. Slav şi trad. Ghibănescu, *Surete*, XXI, p. 31—33.

445

1628 (7137) decembrie 11.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Bîrnova jumătate din satul Scînteia.

Ѣ лѣт ×ѕр҃лз̃ декемвр҃іе а҃і̃.

Ию Мирон Барновски Мовїла воевод. Сѫже пр҃їндошѣ пред господствы ми и пре‹д›[1] вѣсеми болер Пътрашко Болдескѫл и сестра его. Дѫмїтра, сынове Тодер Болдескѫл, и внѫка нѫ Кирана, дочка Тодер, внѫка Конка, вѣснѫ внѫци Скънтѣѧ, и съродници нѫ Гл҃їгорче, син Мър҃їкън Ѫскътоае и сестри его, Северина и Ѩнгел҃їна и Ѩна Генчїшае и теже племени Мафтен, сынъ Бї‹р›[1]тъкоае, и братанич его Пътрашко, сынъ Тома Бирток, и сестра его Дѫмитра, по нѫ добро воли ‹и›[1] продали свою правою wтчинѫ и дединѫ, wт половина село Скънтѣѧ половина, вншната част съ четвертае част wт Полѧна съ Чет҃ъцѣе и wт Кондрата и wт Кокоара и wт вѣснѫ полѣн что имает Скън-

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

тѣм. Тоꙗ продали калогером wт свѣтаꙗ монастир Бърнова, гдѣ ѥст Храм светаго мѫченика Гєwргїе и Iwана Новаго, за двеста и двадесет талер сребърнихъ.

И w том теше пріидоше пред господствы ми Пътрашко и сестра <е>го Марика, сынове Михаил, и брата его Скънтѣм и тиже Грозава, дочка Драгини, и брати его Глигорче и поп Скънтѣм и племени иХ Докїе и сестра его, Крица, дочки Пътрашко ватаХ, и братанич иХ Истратїе и сестра его, Келсїе, сынове Иwнашко, и племени иХ Чомъртан и брат его, Сергїе, сынове Игнат Скънтѣм, всиХ внѹци Пътрашковъ Скънтѣм ватаХ и прєwнѹци Дѫмеи Негрѹл, пакиже по иХ добро волю, продали свою правою wтниню и дѣдни[ни]нѹ wт исписоѣче за теж и за раздѣленїе что имают wт Петра воевод пакиже тоꙗ дрѹга половина wт половина село Скънтѣм, нижнаꙗ част съ четвертаꙗ част wт всиХ полеи что слѹжают за Скънтѣм. Тоꙗ продали тиже молебници wт светаꙗ монастир Бърнова за двеста и двадесет талер сребърнихъ. И въстали се молебници <наши>[1] калогери и заплатили въсиХ тиже писани пинѣзи, ѯ талер сребърнихъ, въ рѹки въсим тим люди вишеписани.

Иноше <ми>[1] видѣвше меж нами исполною платѹ потвердоХом нашеи светии монастир тоꙗ половина село Скънтѣм съ мѣстѡ за млинѹ съ полѣнам.

În anul 7137 ‹1628› decembrie 11.

Io Miron Barnovschi Movila voievod. Iată au venit înaintea domniei mele şi înaintea tuturor boierilor Pătraşco Boldescul şi sora lui, Dumitra, fiii lui Toader Boldescul, şi nepoata lor Chirana, fiica lui Toader, nepoata lui Voico, toţi nepoţi ai lui Scînteie şi rudele lor, Gligorce, fiul Măricăi Uscătoae, şi surorile lui, Severina şi Anghelina şi Ana Ghencioae, şi iarăşi verii lui, Maftei, fiul Bi‹r›tăcoaei, şi nepotul lui de frate, Pătraşco, fiul lui Toma Birtoc, şi sora lui, Dumitra, de a lor bunăvoie ‹şi›[1] au vîndut dreapta lor ocină şi dedină, jumătate din jumătatea satului Scînteia, partea de sus, cu a patra parte din Poiana cu Cetăţuie şi din Condrata şi din Cocoara şi din toate poienile ce le are Scînteia. Aceasta au vîndut-o călugărilor de la sfînta mănăstire Bîrnova, unde este hramul sfîntului mucenic Gheorghie şi al ‹sfîntului›[1] Ioan cel Nou, pentru două sute şi douăzeci de taleri de argint.

Şi întru aceasta, de asemeni au venit înaintea domniei mele Pătraşco şi sora lui, Marica, fiii lui Mihail, şi fratele lui, Scînteie, şi de asemeni Grozava, fiica Drăghinei, şi fraţii ei, Gligorce şi popa Scînteie şi verele lor, Dochie şi sora ei, Criţa, fiicele lui Pătraşco vătaf, şi nepoţii lor de frate, Istratie, şi sora lui, Chelsie, fiii lui Ionaşco, şi verii lor Ciomîrtan şi fratele lui, Serghie, fiii lui Ignat Scînteie, toţi nepoţi ai lui Pătraşco Scînteie vătaf şi strănepoţi ai lui Duma Negrul, iarăşi de a lor

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

bunăvoie au vîndut dreapta lor ocină şi dedină din ispisoacele de pîră şi de împărţire ce au avut de la Petru voievod, iarăşi cealaltă jumătate din jumătatea satului Scînteia, partea de jos, cu a patra parte din toate poienile care ascultă de Scînteia. Aceasta au vîndut-o tot rugătorilor <noştri>[1] de la sfînta mănăstire Bîrnova, pentru două sute şi douăzeci taleri de argint. Şi s-au sculat rugătorii <noştri>[1] călugări şi au plătit toţi acei scrişi bani, 420 taleri de argint, în mîna tuturor acestor oameni mai sus-scrişi.

Deci <noi>[1] văzînd între ei plata deplină, am întărit sfintei noastre mănăstiri această jumătate a satului Scînteia cu loc de moară, cu poieni.

Arh. St. Buc., ms 629 f. 265.
Copie.

416

1628 (7137) decembrie 11, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod porunceşte din nou şoltuzului şi pîrgarilor din Huşi să strîngă dăjdiile satelor episcopiei de Huşi şi să aducă banii la domnie.

† Ис Мирон Барновски Могила воєвода, божїю милостїю господаръ земли Мълдавскои. Scriem domniia mea la şoltuz şi la pîrgari din tîrg din Huşi. Dămu-vă ştire pentru rîndul satelor a sventei episcopie de acolo că am făcutu domniia mea o carte acolo la voi, să le strîngeţi dăjdile ce le vor hi şi să aduceţi bani<i> voi la domniia mea, să nu munciţi vătamanii şi săténii din satele episcupiei. Iar voi de cartea domnici méle n-aţi ascultatu, nici aţi ţinut în samă. Direptu acéia, déaca veţi vedea cartea domniei méle iar voi să lăsaţi în pace oamenii din satele episcupiei, să nu-i mai munciţi. Să le aduceţi voi banii şi să mai ţineţi cărţile domniei méle în samă, că apoi bine să ştiţi că de mare certare veţi hi şi de ruşine dinaintea domniei méle.

Aceasta vă scriem domniia mea. Инако не Сѵинитє.

Ѯ Іас, лѣт ×зрлз декємврїє лї.

† Сам господинъ вєлѣл.

† Ларїѡн <писал>[2].

Arh. St. Buc., ms 543 f. 24.
Orig., hîrtie (29,5×20,5), pecete aplicată.

[1] Omis.

[2] Altfel să nu faceţi. La Iaşi, anul 7137 <1628> decembrie 11. † Însuşi domnul a poruncit. † Larion <a scris>.

www.dacoromanica.ro

1628 (7137) decembrie 11, Iași.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gheorghie Roşca vistiernic satul Oneşti din ţinutul Cîrligătura, luat drept schimb de la Gligorie Ureche logofăt pentru satul Drăculeşti din ţinutul Lăpuşna.

† Ѡw Мирон Барновскїѣ Могила воєвода, божїею милостїю господаръ земли Молдавскои. Ѡжє пр҃їидошѣ пр҃ѣд н҃ми и пр҃ѣд ѕсими нашими мѡлдавскими болѣри болѣринъ нашемъ, Глигорїѣ Ѹрѣке логофѣт, по его доброє волѣ, неким непонѫжденъ ани присилованъ, и потокмил сѣ съ болѣринъ наш, Гѡргицъ Рошка вистїарник, и сътворил измѣненїю съ и҃х правїи wтнини и селове. Ино болѣрин наш, Глигорїѣ Ѹрѣке логофет, дал Гѡргицеви Рошки вистѣрник част его что сѣ изберет wт село Ѡнеци что ѕ волост Кърлигътѹро, части за дѣднинъ и за викѹпленїѣ и за искѹпленїю съ мѣсто за млинъ и за став и съ пасик и съ садове и съ вес прих҃од. Я радї тотї части wт того село вишеписанно Ѡнеци дал болѣрин нашем, Гѡргицъ Рошка вистїарник, Глигорашкови Ѹрѣке логофет част его что сѣ емъ изберет wт село Дръкѫлеци что ѕ волост Лѣпѫшнеи съ брод за млинъ и съ болотами рибнимн на Прѹтѣ и съ вес дох҃од·

Ино ми видѣвши и҃х доброволно меж нимн токмеж и добра лагодно а ми ещеже и wт нас дали и потвърдили есми болѣринъ господства ми, Гѡргицъ Рошка вистѣрник, на тоти вишепр҃ѣдреченни части за wтнинъ и викѹпленїѣ и искѹпленїю wт село Ѡнеци что ѕ волост Кърлигътѹро съ ставове и съ мѣсто за млинъ и съ мѣсто за пасика и съ сад и съ сѣножати и съ вес прих҃од, како да ест емъ wтнинъ и измѣненїю и ѹрик и потвръжденїѣ съ въсем дох҃одом, непорошенъ николиже на вѣки. И ни да се не ѕмишлет пр҃ѣд сим листом наш.

Ѕ Іас, в лѣт ×ѕрлѕ декемврїѣ а҃ѳ҃.

† Сам господинъ велѣл.

† Дѕмитрашко Щефан вел логофет ѕчил <m.p.>.

† Фочѣ <писал>.

† Io Miron Barnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni boierul nostru, Gligorie Ureche logofăt, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni nici asuprit, şi s-a tocmit cu boierul nostru, Gheorghiţă Roşca vistiernic, şi au făcut schimb cu dreptele lor ocine şi sate. Deci boierul nostru, Gligorie Ureche logofăt, a dat lui Gheorghiţă Roşca vistiernic partea lui ce se va alege din satul Oneşti, ce este în ţinutul Cîrligăturii, părţile de moştenire şi de cumpărătură şi de răscumpărătură, cu loc de moară şi de iaz şi cu prisacă şi cu grădină şi cu tot

www.dacoromanica.ro

venitul. Iar pentru aceste părţi din acest sat mai sus-scris Oneşti boierul nostru, Gheorghiţă Roşca vistiernic, a dat lui Gligoraşco Ureche logofăt partea lui ce i se va alege din satul Drăculeşti, ce este în ţinutul Lăpuşnei, cu vad de moară şi cu bălţi de peşte la Prut şi cu tot venitul.

Deci noi, văzînd tocmeala lor de bunăvoie dintre ei şi bună înţelegere, noi încă am dat şi de la noi şi am întărit boierului domniei mele, Gheorghiţă Roşca vistiernic, aceste mai sus înainte zise părţi de ocină şi cumpărătură şi răscumpărare din satul Oneşti, ce este în ţinutul Cîrligăturii, cu iazuri şi cu loc de moară şi cu loc de prisacă şi cu grădină şi cu fîneţe şi cu tot venitul, ca să-i fie ocină şi schimb şi uric şi întărire cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7137 ‹1628› decembrie 11.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat ‹m.p.›.

† Focea ‹a scris›.

Bibl. Acad., CXXXVIII/247.
Orig., hîrtie (31×21,5), pecete aplicată.
Cu o trad. din 1766.

448

1628 (7137) decembrie 11.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Ionaşco Ghianghea mare vornic a patra parte din satul Mucşie pe Nistru în ţinutul Orhei.

Лет ×зр҃л҃з декемвр҃іе а҃ѳ҃.

Іѡн Мирон Барноски Могила воевода. Ѡже прииндоше пред нами и пред всеми болери великими и малими Канцир, сынъ Боцѹра, и Кодрѹл и Чораш, сынове Петрии, вноци Кифи wт Мѣкшѣ, по иѯ доброѹ волю, никим непоѫ‹ж›[1]денн ани присѣловани, и продал своиѯ правою wтнинѫ и деднинѫ wт четфертаа част wт село Мѣкшие съ место за пасак и съ брѣд за млин на рѣцѣ Нистрѹ что ѹ волост Орхею. Та продал нашимѫ вирнимъ и почтинѫмѫ болерии, Іѡнашкѫ Генге великѫмѫ ворник долнии земли, за една сто и двадесет талири ди ардинт и заплати испълниѯ къ рѹки Канцир, сынъ Боцѹра, и сынове Петрии wт пред нами ‹и›[1] wт пред наш болери.

‹Я ми›[1] яко видехом менжи ними доброволною токмежи и спълною плат ами тѫжде и wт нѥс дадохом и потвердихом вишепис нѫмѫ болерии нашемѫ, Іѡн шкѫ

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

Генге вел ворник, тоа четвертаа част wт село Мѫкшие съ местѡ за пасик и съ брѣд за млин на ръке Нистрѡ и съ въс прѣход, како да ест емѡ wт господарски ми правою wтнинѡ и викѡпление и подверждение и ѕрик, съ въсим доходом. И ин да се не ѕмишает.

Дѫмитрашкѡ вел логофет.

Ионашкѡ Генге вел ворник.

Anul 7137 ‹1628› decembrie 11.

Io Miron Barnovschi Moghila voievod. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor mari şi mici Canţir, fiul lui Boţura, şi Codrul şi Cioraş, fiii lui Petrea, nepoţii lui Chifa din Mucşie, de a lor bunăvoie, de nimeni nesiliţi nici asupriţi, şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină din a patra parte din satul Mucşie cu loc de prisacă şi cu vad de moară pe rîul Nistru, care este în ţinutul Orheiu. Aceasta au vîndut-o credinciosului şi cinstitului nostru boier, Ionaşco Ghenghe mare vornic de ţara de jos, pentru o sută şi douăzeci de taleri de argint. Şi le-a plătit deplin în mîna lui Canţir, fiul lui Boţura, şi a fiilor lui Petrea dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Dacă am văzut tocmeala de bunăvoie dintre ei şi plata deplină, noi deasemenea şi de la noi am dat şi am întărit boierului nostru mai susscris, Ionaşco Ghenghe mare vornic, această a patra parte din satul Mucşie cu loc de prisacă şi cu vad de moară pe rîul Nistru şi cu tot venitul, ca să-i fie lui de la domnia mea dreaptă ocină şi cumpărătură şi întărire şi uric cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Dumitraşcu mare logofăt.

Ionaşcu Ghenghe mare vornic.

Arh. St. Buc., ms 629 f. 264.
Copie.

449

1628 (7137) decembrie 12, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod porunceşte lui Toader Echim din Turbăteşti şi lui Gheorghie Saula din Procelnici să aleagă hotarele satului Văcoteşti, partea lui Ionaşco Mînjea diacul.

† Ѡ Мирон Барновскїе Могила воевода, божїю милостїю господарь земли Молдавскои. Пишем господство ми сѫѕѣм господства ми, Тодер Ѳким wт

www.dacoromanica.ro

Тѣрѣътеци и Гєѡргїє Гавла ѡт Прочѣлничи.[1] Dămu-vă ştire că domniia mea v-am ales de oameni buni şi înţălepţi. Dereptu acéia, deaca veţi vedea cartea domniei méle, iară voi să căutaţi să strîngeţi oameni buni şi den sus şi den gios megiiaş, şi să mérgeţi să alégeţi cum veţi afla mai cu direptul cu sufletele voastre satul slugei domnici méle, a Mînjei diiacul, anume Văcoteştii, despre satul rugătorilor domniei méle, a călugărilor de la Gălata de sus, despre Mînjeşti, în doao să împărţiţи hotarăle; giumătate să ţie sluga domniei méle, Ionaşco Mînjea diiacul, giumătate să ţie călugării; şi să le stîlpiţi locul cum veţi afla mai cu direptul, nemică să nu făţăriţi nici unora şi cum veţi afla mai cu direptul aşea să daţi ştire la domniia mea cu scrisoare. Єщи кам пишгм. Инако да не ѵчинитѣ.

ѿ Іас, в лѣт ×ѕрлз декємврїє кї.

† Гам господинъ вєлѣл.

† Дѵмитрашко Щєфан вел лѵгофєт ѵчил <m. p.>.

† Шандир <писал>[2].

Aşijdere să căutaţi să-i alégeţi şi despre Motăşéni şi să-i stîlpiţi locul, să să ştie.

<Pe verso, mai tîrziu:> De hotărît Văcoteşti, la Cîrligătură.

Bibl. Acad., CIII/155.
Orig., hîrtie (31×19,4), pecete aplicată, stricată.
Copii la Arh. St. Buc., ms 541 f. 72 v.-73 şi Arh. St. Iaşi, CCCXXXIX p. 518.

EDIŢII. Ghibănescu, *Surete*, II, p. 191—192.

450

1628 (7137) decembrie 16, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod dăruieşte m-rii Bîrnova satul Buhaiciu şi siliştea Păscarii, foste domneşti, ascultătoare de ocolul tîrgului Dorohoi.

Cu mila lui Dumnezău, Io Miron Barnovschie Moghila voevod, domnu ţării Moldavii. Facem înştiinţare precum de cîndu binecuvîntatul şi preabunul Dumnezău m-au ales din pînticile maicii mele şi mi-au

[1] ... Scriem domnia mea slugilor domniei mele, Toader Eclim din Tutăteşti şi Gheorghie Saula din Procelnici.

[2] Aşa vă scriem. Altfel să nu faceţi. La Iaşi, în anul 7137 <1628> decembrie 12. † Însuşi domnul a poruncit. † Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat. † Şaidir <a scris>.

www.dacoromanica.ro

dăruit domnie ţărîi aceştie din nemărginita şi bogata sa milă deapururе dar să cade noao a mulţămi lui Dumnezău ca să deschiză noao uşa milos tivirii sale şi lumina cunoştinţii ca să cunoaştem precum nici o slavă nu stă pre pămîntu care să nu să înpărtăşască cu moarte ci ca o floare trece şi ca o umbră vine şi veştezeşte pri tot omul. Pentru aceia cu bunăvoire Tatălui şi cu agiutoriul Fiiului şi cu lucrare preasfîntului şi de viiaţă făcătoriului Duh, bine am voit domnie mea cu a noastră bunăvoire, cu curată şi luminată inimă, din tot sufletul nostru şi cu agiutoriul lui Dumnezău şi cu rugăciunile preablagoslovitei, slăvitei stăpînii noastre, de Dumnezău născătoare şi pururе fecioarei Marii, şi cu blagoslovenie a patru sfinţi arhierei ai Moldovii, chir Anastasie arhiepiscop şi mitropolit Sucevei şi chir Athanasie episcopul Romanului şi chir Deonisie episcopul Rădăuţului şi chir Mitrofan episcopul Huşilor şi cu sfatul boerilor noştri a Moldovii, a mari şi mici, domnie mea m-am rugat şi am luat pre domnul Dumnezău întru agiutor şi am început şi am zidit din nou sfînta mănăstire ce să cheamă Bîrnova în codrul Iaşilor, unde este hramul sfîntul, slăvitul, marele mucenic Gheorghie şi de biruinţă purtătoriul şi Ioan Novi , şi am dat şi am miluit acea sfîntă mănăstire de mai sus-scrisă cu un satu anume Buhaiciu şi siliştea Păscarii şi cu iazărul cel mare mai din sus de tîrgul Dorohoiului şi moară în iazăr şi cu tot venitul, care acel satu Buhaiciu şi silişte Păscarii şi cu iazul şi cu moara au fostu drepte a noastre domneşti suptu ascultare ocolului tîrgului Dorohoiului. Pentru aceia acel satu de mai sus-scris Buhaiciu şi siliştea Păscarii şi acel iaz cu moară din sus de tîrgul Dorohoiului ca să fie de la domnie mea drepte oceni şi moşii şi danii şi miluiri ai noastre sfinte mănăstiri din nou zidită anume Bîrnova şi uric şi întăritură cu tot venitul.

Iar după a noastră viiaţă şi domnie cine va fi domnu din fii<i> noştri sau din neamul nostru sau pe cine Dumnezău va alege a fi domnu ţărîi noastre a Moldovii să nu strice a noastră danie şi miluire şi aşezare şi mai ales să dea şi să întărească sfintei mănăstiri iar cine s-ar ispiti a strica şi a strămuta a noastră danie şi miluire şi aşăzare acela să nu fie ertat de domnul Dumnezău, făcătoriul ceriului şi al pămîntului, şi de preacurata maica lui Dumnezău şi de 12 sfinţi verhovnici apostoli şi de patru evanghelişti şi de 318 sfinţi părinţi de la sfînta cetate Nichie şi să-l înţăţă pre dînsul [pre dînsul] pămîntul ca pre Dathan şi Aviron şi să aibă parte cu Iuda şi cu trecletul Arie şi cu alţi necredincioş jidovi, care au strigat asupra domnului Dumnezău, sîngele lui asupra lor şi asupra ficiorilor lor şi iaste şi va fi, şi să fie lui pîriş sfîntul, marele mucenic Gheor-

www.dacoromanica.ro

ghie şi sfîntul mucenic Ioan Novi în zioa cea straşnică a giudecăţii lui Hristos. Şi altul nime să nu se amestece.

U Ias, v let 7137<1628> dechemvrie 16.

Însuş domnul au poruncit.

Miron Barnovschie voevod.

Boroleanul <a scris>.

Arh. St. Buc., ms 646 f. 54.
Traducere.

451

1628 (7137) decembrie 17.

Marii boieri dau mărturie pentru cumpărătura făcută de m-rea Bîrnova la satul Scînteia.

×ѕрлѕ декемврїе ѕї.

Сѫже прїиндоше пред нами Пътрашко Болдескѹл и сестра его, Дѹмитра, сынове Тодер Болдескѹл, и внѹка иХ Кирана, дочка Тодер, внѹка Конка, въсиХ внѹци Скънтѣм, и сродници иХ Глигорче, сынъ Мърїка Ѯскътоае, и сестра его Севериѣна и Ингелина и Ина Генчиwае и тиже племени иХ Мафтен, сынъ Биртъкоае и братанич его, Пътрашко, сынъ Тома Бирток, и сестра его, Дѹмитра, по иХ добро воли <и>[1] продали своиХ wтнинѹ и дѣднинѹ wт половина село Скънтѣм, половина вишчнаа част съ <че>[1]тверта част wт Полиана <съ>[1] Четъцѹе..... [2] и wт Кокодра и wт въсиХ полени что имает Скънтѣм. Тъи продали калогером wт светаа монастир Бърнова, гдеже ест Храм светаго мѹченика Геwргїе и светаго Iwана Новаго, за двеста и двадесет талер сребърниХ.

И wт том тиже прїинде пред нами Пътрашко и сестра его, Мърїка, сынове Миханл и брат его, Скънтѣм, и тиже Грозава, дочка Дръгини, и брати его Глигорче, поп Скънтѣм, и племенници иХ Докїе и сестра его, Креца, дочка Пътрашко въташ, и братаничи иХ Истратїе и сестра <е>[1]го, Келсїе, сынове Иwнашко, и племенници иХ Чомъртан и брат его, Сиргїе, сынове Игнат Скънтѣм, въсиХ внѹци Пътрашко Скънтѣм ташХ и прewнѹци Дѹме Негрѹл, пакиХ по иХ доброю волю продали своиХ правою wтнинѹ дѣднинѹ wт исписоче за теж и за разделенїе что имают wт Петра воевод пакиже тоа дрѹга половина wт половина село Скънтѣм нижнаа част съ четвертаа част wт въсиХ полеяи что сѹт ла Скънтѣм. Тоа

[1] Om's.
[2] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

продали тиже калогером wт Бърнова за двѣста и двадесет талер сребърних. И къстали се калогером wт светаго монастир Бърнова и заплатили всих тиже писани пинѣзи, ѕ҃м талер сребърних, къ рѫци тим вишеписани люди.

Иноже ми, цко ѕвидѣхом меж ними доброволною и сполною платѫ, а ми сетворихом бити светїи монастир за вѣрности.

Йнастасїе архїепископ митрополит Gѫчавскиѭ.

Йѳанасїе епископ Романскин.

Дионисїе епископ Радавском.

Йитрофан епископ Хѫшкомѫ.

Дѫмїтрашко Щефан вел логофет.

Генге вел ворник wт долнен земли.

Никодръ Хетман и паркалаб Gѫчавскиѭ.

Никѫла Катарунѫл вел вистерник.

Лѫпѫл вистерник.

Костин вел постелник.

Грама вел столник.

Иѭнашко Кѫжѣ ключар.

Gїмїѳн Гѫка вел меделничер.

Пѣтрашко Башотъ логофет.

Гѫргїе Башотъ вистерник.

Гѫргїе Рошка вистерник.

Йрсанїе дворник.

Ѳрашко Башотъ дворник.

Василїе Рошка дворник.

Тѣѳтѫл логофет.

7137 ‹1628› decembrie 17.

Iată au venit înaintea noastră Pătraşco Boldescul şi sora lui, Dumitra, fiii lui Toader Boldescul, şi nepoata lor Chirana, fiica lui Toader, nepoata lui Voico, toţi nepoţi ai lui Scînteie, şi rudele lor, Gligorce, fiul Măricăi Uscătoae, şi surorile lui, Severina şi Anghelina şi Ana Ghencioae, şi iarăşi verii lor Maftei, fiul Birtăcoaei, şi nepotul lui de frate, Pătraşco, fiul lui Toma Birtoc, şi sora lui, Dumitra, de a lor bunăvoie ‹şi›[1] au vîndut ocina şi dedina lor, jumătate din jumătatea satului Scînteia, partea de sus, cu a patra parte din Poiana ‹cu›[1] Cetăţue ‹şi din Condrata›[2] şi din Cocoara şi din toate poienile ce le are Scînteia. Aceasta au vîndut-o călugărilor de la sfînta mănăstire Bîrnova, unde hramul sfîntului mucenic Gheorghie şi al sfîntului Ioan cel Nou, pentu două sute şi douăzeci de taleri de argint.

[1] Omis.

[2] Loc alb. completat după întărirea domnească din 1628 decembrie 11.

www.dacoromanica.ro

Şi întru aceasta, de asemenea au venit înaintea noastră Pătraşco şi sora lui, Mărica, fiii lui Mihail, şi fratele lui, Scînteie, şi iarăşi Grozava, fiica Drăghinei, şi fratele ei, Gligorce <şi>[1] popa Scînteie şi verele lor, Dochie, şi sora ei, Creţa, fiicele lui Pătraşco vătaf, şi nepoţii lor de frate, Istratie, şi sora lui, Chelsie, fiii lui Ionaşco, şi verii lor Ciomîrtan şi fratele lui, Sirghie, fiii lui Ignat Scînteie, toţi nepoţi ai lui Pătraşco Scînteie vătaf şi strănepoţi ai lui Duma Negrul, iarăşi de a lor bunăvoie au vîndut dreapta lor ocină şi dedină din ispisoace de pîră şi de împărţire, ce au avut de la Petru voievod, şi cealaltă jumătate din jumătatea satului Scînteia partea de jos cu a patra parte din toate poienile ce sînt la Scînteia. Aceasta au vîndut-o tot călugărilor de la Bîrnova pentru două sute şi douăzeci de taleri de argint. Şi s-au sculat călugării de la sfînta mănăstire Bîrnova şi au plătit toţi acei bani scrişi, 410 taleri de argint, în mîna acelor oameni mai sus-scrişi.

Deci noi, dacă am văzut plata deplină de bunăvoie între ei, noi am făcut să fie sfintei mănăstiri de credinţă.

Anastasie arhiepiscop <şi>[1] mitropolit de Suceava.
Athanasie episcop de Roman.
Dionisie episcop de Rădăuţi.
Mitrofan episcop de Huşi.
Dumitraşco Ştefan mare logofăt.
Ghenghe mare vornic de ţara de jos.
Nicoară hatman şi pîrcălab de Succava.
Nicula Catargiul mare vistiernic.
Lupul vistiernic.
Costin mare postelnic.
Grama mare stolnic.
Ionaşco Cujbă clucer.
Simeon Gheuca mare medelnicer.
Pătraşco Başotă logofăt.
Gheorghie Başotă vistiernic.
Gheorghie Roşca vistiernic.
Arsenie vornic.
Iuraşco Başotă vornic.
Vasilie Roşca vornic.
Tăutul logofăt.

Arh. St. Buc., ms 629 f. 266–267.
Copie.

[1] Om's.

www.dacoromanica.ro

1628 (7137) decembrie 17, Iași.

Marii boieri dau mărturie pentru cumpărătura făcută de m-rea Bîrnova a patru fălci de vie pe Valea Cozmoaei lîngă Iași, de la Dima călăraș.

† ѩрХїепископъ Ѩнастасїи и митрополит Сѹчавскои и кѵр Ѩѳанасїе епископъ Романскои и кѵр Дѣѡнисїе епископъ Радъѹцкомѹ и кѵр Ѧитрофан епископъ Хѹшскїи и Дѹмитрашко Щефан вел логофет ⟨и⟩[1] Ивнашко Гїѳнгѣ вел дворник ѡт долнѣи земли и Никоаръ Хетман и пръкълаб Сѹчавскои и Некѹла Катарџїѹл вел вистѣрник и Костин вел постелник и Лѹпѹл вистѣрник и Грама вел столник и Іѡнашко Кѹжѣъ вел ключѣр и Симиѡн Гѣѹка вел медельничѣр и Геѡргїе вел сѹлжѣр и Пътрашко Башотъ логофет и Геѡргїе Башотъ бив вистѣрник и Геѡргїе Рошка вистѣрник и Ѩрсенїе и Іорашко Башотѫ дворници глотнїи и Тома сѹлжар и Василїе Рошка дворник и Лѹпѹл Пръжескѹл постелник и нниХ болѣри пишем и сведѣтелствоним съ сим записом нашим како прїиде прѣд нами Дима кълъраш за Цариград по его доброю волю, неким непонѹжден ане приселован, и продал своего пр⟨ав⟩[1]їи ѡтнини и виногради что имал на Доли Козмоае ниже тръг Іаскомѹ, четир фалчи за виногради съ краме котови и съ садове и съ Хороді. Тоа продали калѹгером ѡт свѣтаа монастир новосъзданнаа еже имѣнѹат сѧ Бърнова, гдеже ест Храм свѣтаго и славнаго в⟨е⟩[2]ликомѹченика и покѣдоносца Геѡргїе и свѣт⟨аго⟩[2] Іѡана Новаго, радї четир сот ѹги пѫнѣзи добриХ. И въстали сѣ калѹгери ѡт свѣтаа монастир ѡт Бърнова и заплатили тиХ съси тїи книшписанниХ пѫнѣзи ѕ ѹги, пѫнѣзи добриХ, въ рѹк Димеи кълъраш ѡт прѣд съсѣми нами.

Ино мы видѣвше меж ними доброволнои токмеж и плъноже платѹ, а ми сътворихом свѣтѣи монастир сїѫ наше писанїе бити за вѣрности да сътворит соби и нарѣденїе господарскїи. И нан великое крѣпост и потвръжденїе поставихом и наше печати и съ наши ръки подписахом.

И аз Боръленѹл ѹрикар писал да сѣ знает. Пис ѹ Іас, в лѣто ×ѕрлз декемврїе ѕ̃ї дьни.

Ѩнастасїе митрополит.

Никоаръ Хатман.

Дѹмитрашко Щефан вел лѡгофет.

Из Гѳнгѣ вел дворник т. р.

Некѹла вел вистѣрник искал.

Из Ивнашко Кѹжѣъ клѹчѣр.

---

[1] Omis.

[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Из Дѣпъл Пръжескъл постѣлникъ.
Из Прсиѣ лвгофет, дворник, приложихом и аз въ сїю свѣдѣтелство.
Грама вел стълникъ.
Из Дѣпъл вистѣрник[1].

‹Pe verso contemporan, în rom.:› † Ispisoc pre viile de la Dima, la Valea îi Cozmoe, mărturie.

† Arhiepiscopul Anastasie şi mitropolit de Suceava şi chir Athanasie episcop de Roman şi chir Deonisie episcop de Rădăuţi şi chir Mitrofan episcop de Huşi şi Dumitraşco Ştefan mare logofăt ‹şi›[2] Ionaşco Ghianghea mare vornic de ţara de jos şi Nicoară hatman şi pîrcălab de Suceava şi Necula Catargiul mare vistiernic şi Costin mare postelnic şi Lupul vistiernic şi Grama mare stolnic şi Ionaşco Cujbă mare clucer şi Simion Gheuca mare medelnicer şi Gheorghie mare suljer şi Pătraşco Başotă logofăt şi Gheorghie Başotă fost vistiernic şi Gheorghie Roşca vistiernic şi Arsenie şi Iuraşco Başotă vornici de gloată şi Toma suljer şi Vasilie Roşca vornic şi Lupul Prăjescul postelnic şi alţi boieri scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru că a venit înaintea noastră Dima călăraş de Ţarigrad, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni nici asuprit, şi a vîndut dreapta sa ocină şi vie ce a avut pe Valea Cozmoaei, mai jos de tîrgul Iaşi, patru fălci de vie cu crame gata şi cu grădini şi cu îngrădiri. Acestea le-a vîndut călugărilor de la sfînta mănăstire nou-zidită, care se numeşte Bîrnova, unde este hramul sfîntului şi slăvitului mare mucenic şi purtător de biruinţă Gheorghie şi al sfîntului Ioan cel Nou, pentru patru sute de ughi, bani buni. Şi s-au sculat călugării de la sfînta mănăstire de la Bîrnova şi au plătit toţi aceşti mai sus-scrişi bani, 400 ughi, bani buni, în mîna lui Dima călăraş, dinaintea noastră a tuturor.

Deci noi, văzînd tocmeala dintre ei de bunăvoie şi plata deplină, noi am făcut sfintei mănăstiri această scrisoare a noastră să fie de credinţă, să-şi facă şi dires domnesc. Şi ‹pentru› mai mare putere şi întărire, am pus şi peceţile noastre şi am iscălit cu mîna noastră.

Şi eu Borăleanul uricar am scris, să se ştie. S-a scris la Iaşi, în anul 7137 ‹1628› decembrie 17 zile.

Anastasie mitropolit.
Nicoară hatman.
Dumitraşco Ştefan mare logofăt.
Eu Ghianghea mare vornic.
Necula mare vistiernic am iscălit.

[1] Toate semnăturile sînt autografe.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

Eu Ionaşco Cujbă clucer.
Eu Lupul Prăjescul postelnic.
Eu Arsenie logofăt, vornic, m-am întîmplat şi eu la această mărturie.
Grama mare stolnic.
Eu Lupul vistiernic[1].
‹Pe verso, contemporan:›† Ispisoc pre viile de la Dima, la Valea îi Cozmoae, mărturie.

Arh. St. Buc., M-rea Cetăţuia, II/1.
Orig., hîrtie (41 × 27,5), 12 peceţi aplicate.

453

‹1628—1629› decembrie 18, Văden.

Gabăr fost pîrcălab se obligă să înapoieze răzeşilor diresele pe care le-a primit de la ei cu prilejul judecării pricinii pentru balta Gemenele.

† Adecă eu, Gabăr ce-am fost pîrcălab, mărturisescu cu ceastă ‹s›[2] crisoare a mea cum ‹am›[2] avut pîră cu dumnealui cu Gligoraşco Uréche pentru baltă pentru Gémenele. Deci am adus hotarnic de ne-au hotărît şi ne-au băgat de-am giurat în tîrg în Huş înnaintea părintelui de Huş cu 24 de oameni buni. Şi am dat hotarnicului o iapă bună şi logofătului un cal şi giurătorilor o giumătate de vin de Huş şi un sac de făină de trei merţe şi s-au preţuit aceaste bucate cu aceaste slugi domneşti şi cu Vlasie hotarnicul şi cu părintele şi au făcut şi scrisoare să bag eu năvodul şi să să scrie cît péşte să va prinde să iau tot eu pîn-să va înplea preţul acelor bani ce-au băgat samă acei oameni buni, iar răzéşii mii Arămăga şi Bertea şi Dumitraşco şi Cornea, fra‹tele›[3] Gavriţei, şi Şteful şi alţi oameni ai lor să n-aibă treabă în baltă pînă nu-m voiu înplea eu sama cheltuialei méle, pentru căci ei au fost oameni mai săraci de n-au avut ce da ei, ce am dat tot eu. Iar deaca să va înplea sama să ţinem frăţéşte pre bătrîni, cine cum i să va veni.

Deci cînd iaste acmu eu mi-i-am înplut sama, puţin lucru mi-i-au mai rămas, venit-au la mene aceşti răzéş ce scrie mai sus aici ‹la›[2]

[1] Toate semnăturile sînt autografe.
[2] Omis.
[3] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Vă<d>[1]éni în casa lui Dumitraşco şi s-au rugat să le dau isprăvile să-ş ţie moşiia, ce nu s-au prilejit la mene, căci iaste o vréme de griji de aceşti tătari ce-s de-acéia parte, ce le-am făcut ceastă scrisoare. Deaca vom mérge acasă, dinnaintea lui Dumitru uricariul şi a cumătrului Gligoriţă de Rădéni şi Ionaşco Tăbuci d<e..>[1]utcani şi a lui Lazor de Vădéni, oricînd vor veni să-mi aducă doi gonitori să le dau dirésele fără pîră şi fără nemic cuvente, să să ştie.

Pis u Vădéni, dechemvrie 18.

† Şi eu Iacob chehaia <m-am pri>[1]lejit aici.

Az Dumitru uricar am scris cu mîna mea.

Bibl. Acad., XXXI/49.
Orig., hîrtie (29×20,5).
Datat după doc. din 1628 martie 11.

454

1628 (7137) decembrie 23, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte m-rii Pîngăraţi vechiul ei hotar din jurul mănăstirii.

† Ис Мирон Барновскїи Мигила воєвода, божїю милостїю господарь земли Мулдавскои. Оже господствъ ми дадохом и вкрѣпихом и понєвихом молєбницн наш кал8гєром ют свѣтаа монастнр Пангарацїи, иде єст Храм свѣтаго м8ченнкого Христова Димитрїа, нз привелїм нже гавил прѣд господствъ ми ют нних преднх свѣтопочившнх старїм господарех на нх старомъ хотар что сѫ нмѣноєт ют потоцѣ Пънгъръчорвлаа даже до връх Еласвлаа право на кълмъ Еласъ на връх Мвнчелвлаа даже до връх Грохотишом въ Столцъ на пѫт Хангвла доло даже до Лвнко Фраснновѣ Бистриц доло даже до Полѣлаа Бикавловѣ через Бистриц в том сторон на ног Цигѣрловѣ даже до кълмъ Горїнвѣ а ют тъдо право колмоу Горїевѣ даже до . . . .[2] Нитклї право колмъ Тороглѣжиновѣ даже до Длъгою Планнн а ют Длъгою Планнн право на конец Братешоловн через Мереши до конец Боловънашловѣ а ют толѣ право через нов Боловънашловн оу Ярдѣл до Тръквцъ Чървлена доло Таркозловн в Бистриц а ют тъдо Бистрицъ долнѣн даже до Сторож а ют тъдо Бистрицъ съ полѣнами и съ шбѣ двѣ Колаки и тот вишє и ниже пакиже даже до

[1] Loc rupt.
[2] Loc răzuit, peste care s-a scris ulterior нналнцн.

www.dacoromanica.ro

пwтоцѣ Пънгъръчорѫловъ како да ѥст свѣтѣи монастир и wт господства ми даанїѥ и потвръжде<нїѥ>[1] тот вишеписан Хотар и ѫрик съ въсем доХодом нипорѫшинно николиже на вѣки. Ин да сѣ не ѫмишлет прѣд сим листом нашим.

Пис ѫ Іаш, в лѣт ×ѯрлз декемврїѥ кг.

† Сам господинъ рече.

† Дѫмитрашко Щефан вел лwгофет ѫчил <m. p.>.

† Лѫкоч <писал>.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit şi am înnoit rugătorilor noştri, călugării de la sfînta mănăstire Pîngăraţi, unde este hramul sfîntului mucenic al lui Hristos, Dimitrie, din privilegiile, pe care le-au arătat înaintea domniei mele, de la alţi domni bătrîni de mai înainte, sfîntrăposaţi, vechiul lor hotar ce se numeşte de la pîrîul Pîngărăciorului pînă în vîrful Părului drept la culmea Părului, pe vîrful Muncelului pînă la vîrful Grohotişului, la Scaun pe drumul Hangului la vale pînă la Lunca Frasinului, Bistriţa, la vale pînă la Poiana Bicazului peste Bistriţa, în acea parte la piciorul Ţigherului pînă la culmea Măgurii iar de aici drept pe culmea Măgurii pînă la...[2] Aţei drept pe culmea Torogleajului pînă la Muntele-Lung şi de la Muntele-Lung drept la capătul Brateşului peste Mereuş, pînă la capătul Bolovănaşului, iar de acolo drept peste piciorul Bolovănaşului, în Ardeal, la Tărcuţa-Roşie, pe valea Tarcăului la Bistriţa şi de aici pe Bistriţa la vale pînă la Strajă şi de aici Bistriţa cu poienile şi cu amîndouă Colacele în sus şi în jos, iarăşi pînă la pîriul Pîngărăciorului, ca să fie sfintei mănăstiri şi de la domnia mea danie şi întărire acest mai sus-scris hotar şi uric cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

S-a scris la Iaşi, în anul 7137 <1628> decembrie 23.

† Însuşi domnul a spus.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.

† Lucoci <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pîngăraţi, III/31.
Orig., hîrtie (32×20,5), pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. din 1909.

---

[1] Omis.
[2] Loc răzuit, peste care s-a scris ulterior: furca.

www.dacoromanica.ro

1628 (7137) decembrie 24.

Mai mulţi boieri dau mărturie pentru vînzarea făcută de Bogdan pitarul a ocinei sale din Găgeşti lui Dumitraşco Ştefan mare logofăt, ca să-şi plătească rămăşiţa unei desetine de stupi din ţinutul Tecuci.

7137 <1628> decheinvrie 24.

Adecă noi, Ghenghe vel vornic de ţara de gios, Necoară hatman i pîrcălab Suceveschi, Lupul vel visternic, Savin vel spatar, Ionaşcu Cujbă vel cluceriu, Pătraşco Başotă vel [1] logofăt, Dumitraşcu Buhuş 3 logofăt i Arsănii dvornic glotnii, Istrati Bole paharnic. Adecă au vinit înainte nostră Bogdan pitariul de s-au jăluit cum au rămas cu 120 ughi dintr-o desătină de stupi de la ţinutul Tecuciului şi banii n-au avut să de. Deci s-au sculat Bogdan pitariul şi au vîndut al lui dreptă ocină şi moşie, o moră întreagă la sat la Găgeşti, în gîrlă supt Măgură şi cu tot locul lui, cît să va alege în sat în Găgeşti şi cu toate viile cîte vor fi acolo pe acel loc. Acele le-au vîndut dumisale lui Dumitraşco Stefan logofătului celui mari dinnainte nostră drept 120 ughi, de s-au plătit de ace rămăşiţe.

Ci ace moră şi cu viile s-au fost venit în parte frăţine-său, lui Vasilie şi au fost pre locul lui. Şi apoi s-au tocmit Bogdan cu frate-său şi i-au dat într-alt loc moşie pentru moşie.

Deci noi, dacă am văzut a lor de bunăvoi tocmală şi plaată deplin, noi am făcut dumisale logofătului această carte, ca se i hie de mărturie pînă îşi va faci şi dresi domneşti.

Şi mai mari credinţa, pusu-ne-am şi peceţile şi am iscălit ca se, se ştie.

Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, VII/28.
Copie de la sfîrşitul sec. al XVIII-lea.

456

1628 (7137) decembrie 31, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Gheorghie Roşca vistiernic seliştea Vălişeni.

† Ꙗѡ Мирон Барновскїи Могила воевода, божїю милостїю господаръ земли Мѡлдавскои. Ѻже прїндошѣ прѣд господства ми и прѣд късѣми болѣри господства

[1] Greşit, în loc de : al doilea.

www.dacoromanica.ro

мн великими и малими молебници господства ми, егѹмен и весь съборъ ѡт свѣтаа монастир називаимаго Свѣтїи Илїе пророкъ, по иѫ добро волнен, неким непонѹжден ане принеловани, и продали своиѫ правою ѡтнинѹ и данїе и миловаиїе ѡт испривилїи за данїе и миловаиїе что имали ѡт Алеѫандра воевода, една селище на имѣ Вълишѣнїи что ѹ волост Крълигътѹри, что тоа селище Вълишѣнїи дал и миловал свѣтѣи монастир ѡт Алеѫандра воевода. Тоа продали болѣринѹ господства ми вѣрномѹ, Геѡргїев Рошки вистѣрник, за двѣстаа ѹги, пинѣзи добриѫ. И въстал сѣ болѣрин господства ми, Геѡргїе Рошка вистѣрник, и заплатил исплъна тиѫ въсиѫ вишеписаниѫ пинѣзи въ рѹк молебницим господства ми, въсем калѹгером ѡт свѣтаа монастир вишеписанна Свѣтїи Илїе пророкъ. И тиѫ пинѣз вишеписаннїи било въ за една потрѣбѹ свѣтѣи монастир.

Иноже господство ми, яко ѹвидѣѫом меж ними доброволною токмеж и плъноже платѹ а господство ми пакиже дадоѫом и потвръдиѫом болѣринѹ господства ми, Геѡргїев Рошки вистѣрник, тоа вишереченное селищѣ Вълишѣнїи како да ест емѹ и ѡт господства ми правою ѡтнинѹ и викѹпленїе и потвръжденїе и ѹрик, съ въсем доѫодом. И ил да сѣ не ѹмишлет.

Пис ѹ Іас, в лѣт ×ѕрлз декемврїе ла.

† Господинъ казал.

† Дѹмитрашко Щефан вел лѹгофет ѹчил <m. p.>.

† Боръленѹл <писал>.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea domniei mele şi înaintea tuturor boierilor domniei mele, mari şi mici, rugătorii domniei mele, egumenul şi tot soborul de la sfînta mănăstire, numită Sfîntul Ilie proorocul, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, şi au vîndut dreapta lor ocină şi danie şi miluire din privilegiile de danie şi miluire ce au avut de la Alexandru voievod, o selişte anume Vălişenii, ce este în ţinutul Cîrligăturii, care selişte Vălişenii a fost dată şi miluită sfîntei mănăstiri de Alexandru voievod. Aceasta au vîndut-o credinciosului boier al domniei mele, Gheorghie Roşca vistiernic, pentru două sute ughi, bani buni. Şi s-a sculat boierul domniei mele, Gheorghie Roşca vistiernic, şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus-scrişi în mîna rugătorilor domniei mele, a tuturor călugărilor de la sfînta mănăstire mai sus-scrisă, Sfîntul Ilie proorocul. Şi aceşti bani mai sus-scrişi au fost pentru o trebuinţă a sfintei mănăstiri.

De aceea domnia mea, dacă am văzut tocmeala dintre ei de bunăvoie şi plata deplină, domnia mea iarăşi am dat şi am întărit boierului domniei mele, Gheorghie Roşca vistiernic, această selişte mai sus-zisă

www.dacoromanica.ro

Vălişenii ca să-i fie şi de la domnia mea dreaptă ocină şi cumpărătură şi întărire şi uric, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

S-a scris la Iaşi, în anul 7137 ‹1628› decembrie 31.

† Domnul a spus.

† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat ‹m.p.›.

† Borăleanul ‹a scris›.

Bibl. Acad., CI/29.
Orig., hîrtie (42×27), pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. din 1810.

457

1628 (7137) decembrie 31, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod întăreşte lui Pană vistiernic jumătate din satul Vlăiceni pe Jijia în ţinutul Dorohoi.

† Ѡ Мирон Барновскїи Могила воєвода. божїю милостїю господарь земли Мwлдавскои. Ѿже пр҃їиде пр҃ед господства ми и пр҃ед въсѣми болѣри господства ми великими и малими слѹга господства ми, Мънъилъ бив пръкълаб, и съ жителница его .....[1], дочка Тодер Моцок, по нѫ добров волн, некым непонѹжденїи дне присловани. и продали своѭ правою wтинѹ и викѹпленїе wт нарѣденїе за викѹпленїе что имал wт .....[2] воєвода, половина за село wт Влъничѣни на рѣцѣ Жижїѣ съ брѹд за млин 8 Жижїю что 8 волост Дорохоискомѹ. Тоа продал болѣринѹ господства ми, Панѫ вистѣриник, за петнадесѣт волн кѹпецкиѭ, цѣнованн єдни вол по тридесѧт и два злоти битиѭ и за wсим кравиѭ съ телиц цѣнованиѭ єдна крава по wсимнадесѧт злоти битиѭ, и за петдесѧт wвци, цѣновали сѣ єдна wвца по четир злотиѭ съ рѹна и съ шагнѣ. и за тридесѧт вепри добриѭ єдни вепрѹ по четир злоци и за пет локот сѹкна тѹрское и єдна блана за лисицѫ, цѣнованн за петдесѧт и два злотиѭ. И ещеже дал емѹ седимдесѣт и пет злати битиѭ. И вѣстал сѣ Панъ вистѣриник и заплатил въсиѭ тиѭ вишеписаниѭ скоти и пинѣзи 8 рѹк Мънъилъ бив пръкълаб и кнѣгини его.

Иноже ми, видѣвше меж ними доброволною токмеж и плъноже платѹ, а ми ещеже дадохом и потвръдихом емѹ тоа половина село wт Влъничѣни съ мѣстѹ за брѹд и съ вес прихѹод како да ест емѹ и wт господства ми правою wтинѹ и викѹпленїе и потвръжденїе и ѹрик, непорѹшенномѹ николиже на вѣки вѣчнїи. И ни да сѣ не ѹмишает.

[1] Loc alb, completat ulterior cu altă cerneală.: Пигилина.
[2] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Пнс ѕ Іас, в лѣто ×ѕ҃рлз декемвріе лд.
† Господинъ казал.
† Дѕмитрашко Щефѧн вел логофет ѕчил <m. p.>.
† Боръленѕл <писал>.

† Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea domniei mele şi înaintea tuturor boierilor domniei mele, mari şi mici, sluga domniei mele, Mănăilă fost pîrcălab, şi cu soţia lui, ... [1], fiica lui Toader Moţoc, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, şi au vîndut dreapta lor ocină şi cumpărătură, din diresul de cumpărătură, ce au avut de la... [2] voievod, jumătate de sat din Vlăiceni, pe rîul Jijia, ce este în ţinutul Dorohoiului, cu vad de moară la Jijia. Aceea au vîndut-o boierului domniei mele, Pană vistiernic, pentru cincisprezece boi de negoţ, preţuit un bou cîte treizeci şi doi de zloţi bătuţi, şi pentru opt vaci cu viţei, preţuită o vacă cîte optsprezece zloţi bătuţi, şi pentru cincizeci de oi, preţuită o oaie cîte patru zloţi, cu lînă şi cu miei; şi pentru treizeci de mascuri buni, un mascur cîte patru zloţi, şi pentru cinci coţi de postav turcesc şi o blană de vulpe, preţuite la cincizeci şi doi de zloţi. Şi încă i-a dat şaptezeci şi cinci de galbeni bătuţi. Şi s-a sculat Pană vistiernic şi a plătit toate aceste mai sus-scrise vite şi banii în mîna lui Mănăilă fost pîrcălab şi a cneaghinei lui.

Deci noi, văzînd tocmeala dintre ei de bunăvoie şi plata deplină, încă i-am dat şi de la noi şi i-am întărit această jumătate de sat din Vlăiceni, cu loc de vad şi cu tot venitul, ca să-i fie şi de la domnia mea dreaptă ocină şi cumpărătură şi întărire şi uric, neclintit niciodată în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

S-a scris la Iaşi, în anul 7137 <1628> decembrie 31.
† Domnul a spus.
† Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat <m.p.>.
† Borăleanul <a scris>.

Bibl. Acad., XLII/46.
Orig., hîrtie (43×28,5), pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. din 1803.

[1] Loc alb, completat mai tîrziu de altă mînă şi cu altă cerneală : Anghilina.
[2] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTE FALSE

www.dacoromanica.ro

I

1628 (7136) februarie 15, Iaşi.

Miron Barnovschi voievod judecă pricina dintre tîrgoveţii din Baia şi Roşca vistiernic pentru un hotar al satului Stănigeni de lîngă Baia.

† Ѡ Мирон Барновскїе Могила воевода, божїю мїлсстїю господаръ зємли Молдавскои. Сѫже прїидѣ пред нами и пред нашимѳ болери шолтѳзѳ и двандесет пъргарї и мисница wт Бам и, пожаловал прѣд нашимѳ господарсво моемѳ на болер наши, Рошка вистерникѳ, пожаловающи се мкстнїцї <ко> болер наши, Рошка вистерникѳ, мае съло под Бам, Стънищѣни, и взътѳ wчинѳ дажѣ до Шомѳза и хочет длатен млен, а wни не зволеет. А болер наши вишиписанї тако wтвещи пред нами тако Стънищени и Бѳчюмени ест всемднѳ хотар и ходет на шасти чѧсти, нжѣ трета чѧсти нже жсти правда бащинѳ и кѳпленою сѳтѳ его Стънищенн съло цїли нбо мам ѳрика wт Плеѳандрѳ воевода старца. И презре господарсвом мое и всем нашимѳ съветомѳ ѳрика старца wт Плиѳандрѳ воевод, сѳднѫ и раздели̑ да не идѳт съло Стънищенн дажѣ до Шомѳза, но да идѳтѳ дажѣ да сред поле, по ѳрика старца wт Плиѳандрѳ воевода. А мисници wтвещали тако wни знлют гдѣ рздѣлеют се съло Стънищени и съ Бам до могило wт дорого велики нжѣ идѣт wт Бам до Сѳчавъ, нжѣ могило не жст до пол поле, но виши, на горѳ, но все на поле на западї. и wт могило коло Бам и прондет хороста нжѣ преходнт wт Ревенника Цѳрцѳман и все ѳ долѳ, коло Бам, дажѣ до право могило велики wт горѳ.

И w съмѳ позване вистерникѳ Рошка с мисницами да не позъвант се некагѳда, через книги господарсвом моемѳ.

Ѳ Іасѡм, лет ×ѕр҃лѕ февр҃ѳарїи ѕ҃і.

Дѳмитрашко Щефан вел лвгофет ѳчил.

† Тодер <писал>.

www.dacoromanica.ro

† Io Miron Barnovschie Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri şoltuzul şi doisprezece pîrgari şi tîrgoveţii de la Baia şi s-au jeluit înaintea noastră, a domniei mele, asupra boierului nostru, Roşca vistiernic, plîngîndu-se tîrgoveţii că boierul nostru, Roşca vistiernic, are un sat sub Baia, Stănigenii, şi a luat ocină pînă la Şomuz şi vrea să facă moară, iar ei nu vreau. Iar boierul nostru mai sus-scris aşa a răspuns înaintea noastră că Stănigenii şi Buciumenii sînt tot un hotar şi umblă pe şase părţi, iar a treia parte îi este dreaptă moştenire, iar cumpărătură îi sînt satul Stănigenii întreg, căci are uric de la Alexandru voievod cel Bătrîn, Şi am văzut domnia mea şi tot sfatul nostru uricul cel bătrîn de la Alexandru voievod, am judecat şi am împărţit să nu aibă el satul Stănigenii pînă la Şumuz, ci să meargă pînă la mijlocul cîmpului, după uricul bătrîn de la Alexandru voievod.

Iar tîrgoveţii au răspuns că ei ştiu unde se desparte satul Stănigenii şi cu Baia : la movila de la drumul mare care merge de la Baia la Suceava, care movilă nu este la jumătatea cîmpului, ci mai sus, la deal, dar tot la cîmp, la costişă, şi la movilă, lîngă Baia şi străbate Horostea, care trece de Revenicul lui Giurgiuman şi tot la vale, pe lîngă Baia, pînă în dreptul movilei celei mari de sus.

Şi pentru această pîră, vistiernicul Roşca cu tîrgoveţii să nu se pîrască niciodată peste această carte a domniei mele.

La Iaşi, anul 7136 <1628> februarie 15.

Dumitraşco Ştefan mare logofăt a învăţat.

Toader <a scris>.

Arh. St. Buc., A. N., MCXV/8.
Fals, hîrtie, pecete aplicată.
Cu o trad. din 1796.
Scrisul, limba, formularul diplomatic nu corespund vremii. Greşeli de limbă; iscălitura marelui logofăt, contrafăcută; pecetea nu este a domnului.

www.dacoromanica.ro

INDICE ONOMASTIC

www.dacoromanica.ro

PRESCURTĂRI, SEMNE SIMBOLICE, LĂMURIRI

c.	= comună
j.	= județ
menț.	= mențione
m-re	= mănăstire
or.	= oraș
ș.a.	= și alții, și altele
tg.	= tîrg
top.	= toponimic
ț.	= ținut
v.	= vezi

* asteriscul indică *numiri* dispărute de așezări omenești.

( ) paranteza rotundă cuprinde variantele onomasticilor.

< > paranteza ascuțită indică intervențiile și identificările.

— pauza, pusă la începutul rîndului, arată că forma onomasticului este diferită de cea frecventă.

(?) semnul de întrebare, pus imediat după nume, exprimă îndoială relativ la scrierea corectă a numelui, mai ales în traduceri vechi și copii.

Cuvîntul „probabil" — în cazul numirilor dispărute — a fost folosit atît pentru a exprima lipsa de preciziune a localizărilor, cît și îndoiala localizării în cazurile de omonimie.

Imediat după toponimic s-au dat indicațiile geografice menționate în text. În parantezele unghiulare s-au indicat ținuturile istorice, iar județele s-au specificat numai în cazurile în care numele lor nu coincid cu cele ale ținuturilor.

Trimiterile sînt făcute la numărul documentului.

Cifrele romane trimit la documente false.

www.dacoromanica.ro

A

Abec, fiul popii săscse din Cotnari, vinde case (menţ.) 149.

Adam, grădina lui la Hlincea 9.

Adam, ţigan mănăstiresc, scutit 195.

Adam, visticrnic cămăraş, schimbă parte din Hălăuceşti (menţ.) 186.

Adaos v. **Ion Adaos**.

Adjud v. **Agiud**, ţinut.

Aftănasie v. **Athanasie** episcop de Roman.

Aftimie (Aftenia), fiica lui Gavrilaş marc vornic, dăruită cu părţi în Turcatca şi Năhoreni 357, 391.

Agafia, Agahia:

Agafia, fiica lui Ion logofăt, cncaghina lui Sacalăş, dăruieşte m-rii Bistriţa parte în Ţigăneşti cu vie şi mori (menţ.) 311.

Agafia, mama lui Ştefan şi Simion, cu parte în Păstrăveni (menţ.) 66.

— **Agahia**, mama lui Zaharic care vinde în Căzăneşti (menţ.) 418.

Agafia, nepoata ei Alexandra vinde în Druleşti (menţ.) 160.

Agafia, ţigancă boierească 441, 442.

— **Agahia Şoverdencasă**, mama lui Cornea cu parte în Scobinţeni (menţ.) 275, 277, 341.

Agapia (Agapie, Agapiia), m-re <ţ. Neamţ> 186; în pricină de hotar, scutiri 176, 385.

<Agapia>, sat <ţ. Neamţ>, agăpiianii în pricină de hotar cu satul Răteşti 55.

Agapie din Păcurăreşti, jurător 312, 323.

Ager, fiul Neacşii şi nepotul Şăudrescului, vinde parte în Fiutinelile (menţ.) 340.

Agire, ţigan mănăstiresc, scutit 198.

Agiud (Agiudul), ţinut, sat din ~ 325; slugi domneşti 11.

Agircia v. **Angărcia**.

Agopşea, armean din Botoşani, fiul lui Bogdan, întărit peste iaz 356.

Alba, nepoţii săi stăpîni în Titeşti şi Prebeşti (menţ.) 338.

Albici v. **Gavril Albici**.

Albotă v. **Petrea Albotă** aprod.

Albul popă, fiul său Avram vinde în Ionăşeşti (menţ.) 260, 340.

Albul stolnicel, întărit în Bălăceni şi Zmeiani, cu mori pe Smila 281, 352, 444.

Albul, tatăl lui Lucoci, cu parte în Lătăi (menţ.) 119.

Aldeşti, sat <c. Ouişcani ţ. Neamţ; j. Bacău> 256, 439.

Alexa stolnic, partea lui în Scobinţeni (menţ.) 341.

Alexa ţigan mănăstiresc, scutit 200.

Alexa Bota, răzeş din Briţcani, împresurat de Nestor Ureche 312, 323.

Alexandra, fiica lui Cirstea şi nepoata lui Văscan Bîrzotă, vinde în Druleşti 160.

Alexandra, fiica lui Condre, vinde parte în Petreşti 438.

Alexandra, fiica lui Precup Caraiman, vinde parte în Maxineşti (menţ.) 168.

www.dacoromanica.ro

Alexandra, fiica lui Toader şi nepoata de frate a lui Ionaşco giudcle, vinde parte în Drulcşti 77, 84, 160.

Alexandra, fiica Tudorii, vinde parte în Drăgăneşti 186.

Alexandru, domni al Moldovei <neidentificaţi; menţ.>, acte de la ~ 141, 392, 412, 413, 456.

Alexandru cel Bătrîn şi Bun, domn al Moldovei <1400—1432>, aduce moaştele Sf. Ioan cel Nou 178.

Alexandru Illaş (Iliaş, Ilicş), domn al Moldovei <1620—1621> 81, 186, 230; dăruieşte sat unui boier 178; ia sat pentru viclenie 143; acte de la ~ 145, 264 (?), 311.

Alexandru Lăpuşneanu (Alexandru bătrînul) domn al Moldovei <1552—1561; 1563—1568>, dăruieşte prisacă şi loc de fînaţ cpiscopiei de Roman 98; acte de la ~ 311, 334, 418; probabil acclaşi: **Alexandru cel Bătrîn**, uric dc la ~ I.

Amaxineşti v. Maxineşti, sat ţ. Roman.

Ana, Anna:

— **Anna**, fiica Candachici şi ncpoata lui Isaiu Plantos, vindc parte în Măstacăn 114.

Ana, fiica lui Bercca, vindc jirebii cu case în Antăleşti 363.

Ana, fiica lui Drăgan Buga şi mama lui Ion Poiată care vindc în Măcişani (mcnţ.) 268, 296.

Ana (Anna), fiica lui Dumitru şi strănepoata lui Craiu Drulescul, vinde parte în Druleşti 106, 117, 160.

— **Anna**, fiica lui Ion din Drăgeşti 251.

— **Anna**, fiica lui Ion giudele, vindc parte în Drăgăncşti 186.

Ana (Anna), fiica lui Machidon, vindc părţi din Bircccşti şi Perieni 414, 415, 417.

— **Anna**, fiica lui Petrică zlătariul şi femeia lui Ion Tcrtca agă, vinde parte în Citnicăuţi 309.

— **Anna**, fiica lui Vrabic postelnic, vinde partc în Fîntînclilc 340.

Ana, fiica Măricăi, vindc parte în Ungurăşi 129.

— **Anna**, fiica Nastei şi sora lui Necoară Capotă, stăpînă în Căpoteşti (menţ.) 418; v. şi **Anlţa**, mama Uritei.

Ana, fiica Saftei, vinde parte în Druleşti 95, 160.

Ana, mama Antemiei care vinde în Spătăreşti (menţ.) 178.

— **Anna** preoteasa popii Gligorce din cetatea Hotin, stăpînă în Birnova (menţ.) 392.

Ana, sora Dochici preotcasa, vinde în Petreşti 438.

Ana (Anna), sora Marinei şi a lui Lupşe, cu părţi în Bircccşti şi Perieni (menţ.) 414, 415, 417.

— **Anna**, ţigancă boiercască 186.

Ana, ţigancă mănăstirească, scutită 198.

Ana Gheneloae, fiica Măricăi Uscătoae, vinde parte în Scintcia 445, 451.

— **Anna Gorgolasa**, mama Nastasiei Creciuneasa ş. a., vindc parte în Pilipăuţi 162.

Ana Negoae, nepoţii ci vînd în Părtănoş (menţ.) 82.

Ana Roşcoae (Anna, Anna Roşcoa), fiica lui Cîrstea Hălăucescul, stăpînă în Hălăuceşti (mcnţ.) 186.

Anastasia fiica Chirenei v. **Nastasie**.

Anastasie episcop de Roman v. **Athanasie**.

Anastasie Crimeovlei (Anastasic, Anastasii, Anăstasic), mitropolit de Suceava, hotărăşte împrcună cu domnul 18, 19, 27, 32, 109, 112, 121, 122, 140, 158, 161, 165, 193, 197, 200—204, 206, 210, 214, 266, 267, 270, 316, 330, 333, 347, 386, 450; dă cărţi de mărturie 414, 418, 419, 421, 426, 429, 435, 451, 452.

Ancăş v. **Ion Ancăş**.

Andonie din Avereşti, cai furaţi de la ~ (menţ.) 186.

Andonie din Miclăuşăni, martor 137.

Andonie, fiul lui Zemeşu, vinde parte în Petreşti 438.

Andonie, fiul popii Silion, vinde parte în Mihneşti (menţ.) 186.

Andonie, ţigan mănăstiresc, scutit 193.

Andre... popă, martor la Păuneşti 236.

Andrea, fratele lui Bratăş, cumpără moară în hotarul tîrgului Orhei 344, 353.

www.dacoromanica.ro

Andrei (Andreiu) armaş, fiul lui Ilie şetrar, vinde părţi din Căpoteşti 419, 420.

Andrei, fiul lui Drăgan, vinde parte în Drăgeşti (menţ.) 160.

Andreiu, fiul lui Ilea, vinde parte în Budeşti 426, 427.

Andrei (Andreiu), fiul lui Toader, vinde parte în Budeşti 426, 427.

Andreiu, tatăl lui Ion martor pentru Georgeşti (menţ.) 240.

Andreiu Gribiucea (Andrii Grăbenec), fiul lui Gavrilaş Grebinceea, vinde părţi în Drăgeşti şi Greci 422; martor 371.

Andrei Măcău din Brătila de Jos, martor 24.

Andreiu Ştean dzeş (Andreiu) din Bicani, jurător 396, 431.

Andreian din Măstacăn, martor 238.

Andreiuu, fiul lui Hurmian din Piscani, vinde parte în Dăneeni 298.

Andreica v. **Ion Andreica**.

Audreica aprod din Rădeni, jurător 312, 323.

Audreica, cneaghina lui vinde satul Făreeni (menţ.) 53, 165.

Andreica (Andreico) miedar, pircălab, tatăl lui Neehita diac, Donici comişel ş. a. (menţ.) 410; dărnit de Aron vodă cu satul Murgueeşti 169; cumpără în Virlop 411.

Andreica, ţigani boiereşti 186, 212.

Andreica Creţul, fiul lui Danciul Pardos cel batrin şi tatăl lui Maxin care vinde in Mogoşeşti (menţ.) 179.

Audribuş, tatăl Varvarei care vinde în Vlăicani (menţ.) 412, 413.

Andrieuţa, ţigan mănăstiresc, scutit 200.

Andronic, răzeş, consătean cu Lic 80.

Andronic, scrie act domnesc 196.

Andronic Hăjdeu, martor pentru Citniceuţi 326.

Andru, tatăl lui Ion ş. a. care vind în Lăţeani (menţ.) 160.

Andruşco diac, martor în Iaşi 108.

Andruşco, nepotul său Sava Nateo vinde în Budeşti (menţ.) 426, 427.

Anesiia v. **Anisia**.

Angărcia, piriu şi sat <ţ. Neamţ>, în hotarul braniştii m-rii Bistriţa 36, 88.

Anghelina, Anghilina, Anghelena:

Anghelina, fiica Bărboichii şi sora lui Druţe Nemeş, vinde parte din Birnova 392.

Anghelina, fiica Draghinei şi sora lui Ilie Găgilă, vinde parte în Mănăileşti 439.

Anghelina, fiica lui Gavrilaş Grebineea, vinde seliştile Drăjeşti şi Greci 422.

Anghelina, fiica lui Ion Ancăş, vinde părţi în Birceşti şi Perieni 415, 417.

Anghelina, fiica lui Pătraşco logofăt şi sora lui Dumitraşco al doilea stolnic, stăpînă la Minjeşti şi Bălţăteşti 73.

Anghelina, fiica lui Ştefuł Minje, stăpină în Văcoteşti (menţ.) 443.

— **Anghilina** (Anghelena), fiica lui Toader Moţoc şi jupineasa lui Mănăilă pircălab, vinde parte în Vlăiceni 335, 457.

Anghelina, fiica Măricăi Uscătoae, vinde parte în Scinteia 415, 451.

Anghelina, fiica Măricuţăi şi nepoata popii Ianul, vinde în Ruşii Goii 306, 328.

Anghelina, fiica Olianii, vinde parte în Tomeşti 399.

Anghelina, fiica Podolenii, vinde satul Ojovul 173.

Anghelina, în pomelnicul m-rii Galata 443.

— Anghelena jupînesa lui Mănăilă pircălab v. **Anghelina**, fiica lui Toader Moţoc.

Anghelina (Anghenia, Anghieniia), nepoata lui Tiştiban, martoră pentru Zmeiani 351, 352, 354.

— **Anghelena**, nepoţii săi Ionică, Mărica şi Odochia vînd în Dereneu şi Prehodişte (menţ.) 371.

Anghelina, nepoata sa Rusca vinde în Hălăuceşti (menţ.) 186.

Anghelina păhărniceasa, fiica lui Lupe Huru fost pircălab de Hotin şi sora doamnei Marica, Nastasici Ciolpăneasă şi Grozavei vistierniceasa (menţ.) 185.

Anghelina preoteasa popii din Romăneşti, fiica lui Pialeş, vinde parte în Druleşti 85, 117, 160.

Anghelina, sora Măricăi Ciomîrtăneasă şi soţia lui Toader, vinde loc de stupină la bucovina Averestilor 49.

Anghelina, soţia (femeia) lui Bărnovschi, vinde parte în Frijeni 179.

www.dacoromanica.ro

Anghelina, soţia (cneaghina) lui Grama mare stolnic şi nepoata lui Oräş hatman, dăruită de domn cu ţigani 103; întărită în Roşiani 215.

Anghelina, strănepoata sa Tudora vinde în Druleşti (menţ.) 160.

Anghelina, vară primară a Erinei, cu parte în Spătăreşti 91.

Angheluşa, sora Saftei şi mama lui Toma şi Dumitraşco, vinde parte în Druleşti 95, 160.

Angheniia v. **Anghelina**, nepoata lui Tiştiban.

Anghilina v. **Anghelina**.

Anisia, Anesiia, Anisie, Annăsiia :

— **Anisie**, fiica lui Condre, vinde parte în Petreşti 438.

— **Annăsiia**, fiica lui Dabijea fost mare ceaşnic, vinde vie în Geordzăşti 240.

— **Anesiia**, fiica Saftei, vinde parte în Păşcănei 186.

Anisia, sora lui Frăţiman, stăpînă în Titeşti şi Prebeşti 338.

Aniţa, Anniţa :

— **Anniţa** din Bacău, vinde vii în Dealul Bonţolui 325.

Aniţa, fiica lui Ionaşco Ţiţul, în pricină pentru parte în Cîrsteşti 397.

— **Anniţa**, fiica lui Lupul din Giurgeşti, primeşte jirebii în Mereşti 245.

Aniţa, mama Uritei care vinde în Căpoteşti (menţ.) 418; v şi **Anna**, fiica Nastei.

Aniţa, sora lui Ifrim, martoră pentru Zmeiani 351, 352, 354.

Aniţa, soţia (cneaghina) lui Gheorghie Roşca vistiernic, stăpînă în Scobenţeni, Ciumăleşti şi Vărzăreşti 341.

Anna v. **Ana**.

Annăsiia v. **Anisia**.

Antalalousa (Atoleasa), nepoata sa cneaghina Marga dă satul Rădeni schimb pentru Pleşeşti (menţ.) 186, 332.

***Antăleşti**, sat <Ciumuleşti ţ. Suceava> 91, 102; jirebiile lui Bormotă şi Tomşei vîndute lui Deleu spătărel 92, 361, 363.

Antemia, Antimie :

Antemiia, fiica Acsinii şi nepoata lui Bucium vornic, vinde parte în Buciuleşti (menţ.) 186.

Antemiia, fiica Anei, vinde împreună cu fiii săi jirebie în Spătăreşti (menţ.) 79.

Antemia, fiica Ilenii şi nepoata lui Ion Rohozna, vinde parte în Iujeneţul 334.

— **Antimia**, fiica lui Gligoreea şi nepoata lui Nicoară Liciul, în pricină pentru Cîrsteşti 397.

Antemia, fiica lui Iuraşco, vinde parte în Unchiteşti 297.

Antemia (Antemie), fiica Salomiei şi cneaghina lui Dumitraşco Mihul diac, dăruieşte părţi în Tureatca şi Năhoreni 367, 391.

— **Antimia**, mama Gaftei şi Nastei care vînd în Căpoteşti (menţ.) 418.

Antemia, mama lui Gheorghie ş. a. care vînd în Budeşti (menţ.) 426, 427.

— **Antimia**, mama Nastasiei Căräimăneasa şi a Drăguţei stăpîne în Titeşti şi Prebeşti (menţ.) 338.

Antemia, mama Salomiei care vînde în Cogeşti (menţ.) 406.

Antemia (Antimie), mătuşa Gaftonei, vinde jirebie cu casă la Antăleşti 361, 363.

Antemia, sora lui Burdujan vistiernic, nepotul lui Cornea vinde parte în Cogeşti (menţ.) 406.

— **Antimia**, soţia (cneaghina) lui Bosiiuc, stăpînă în Căbiceşti şi Roşiori 1.

Anton, Antonie :

Anton dăruit (?) cu parte în Văscăuţi 229.

Anton, fiul lui Cozma şi strănepotul lui Crai Drulescul, vinde parte în Druleşti 104, 117.

Anton, fiul lui Gavril, vinde parte în Iujineţul 12.

Antonie, fiul lui Pintiliiu, vinde parte cu vie şi moară în Tălpij 340.

Anton, fiul lui Vasilie, vinde parte în Druleşti 160.

Anton, fiul Oprinei şi nepoţii lui Pătraşcu Corpaci, vinde parte în Dănceni 293.

Anton popă, soţul Salomiei care vinde în Spătăreşti (menţ.) 79.

Antonie, tatăl lui Graur care vinde în Ostăşeşti şi Perieni (menţ.) 414, 415, 417.

Antonida, cu parte în Vîrtop 411.

Anuşea bătrîna, nepoţii ei vînd părţi din Bîrnova (menţ), 392.

www.dacoromanica.ro

Anuşca, fiica lui Eremia Barbovschi cămăraş, vinde siliştea Lipnic (menţ.) 334.

Anuşca, mama lui Strătulat şi a lui Gavril care vînd parte din Birnova (menţ.) 392.

Anuşca, mama Tudorei care vinde în Druleşti (menţ.) 160.

Anuşca, soţia (femeia) lui Lupul din Giurgeşti 245.

Apostol armaş mare, soţul Ilenii şi ginerele lui Nicoară armaş, întărit în Vorniceni după pricină 395, 396, 402, 434; dă cărţi de mărturie 276, 277.

Apostol, fiul Irinii şi nepotul lui Vasilie diac, stăpîn la Tămăşeni, Fîntînele ş. a. 45.

Apostol, fiul lui Crasnăş, vinde vad de moară la Brăteni 338.

Ar..., sat 240.

Arapul v. **Gheorghie Arapul.**

Arbure <**Luca**>, stăpîn în Şipotele, ucis pentru vielenie 270, 271.

***Ardăneşti** pe Siret, ţ. Suceava, sat, dăruit de Gheorghie mitropolit m-rii Bistriţa, ţinut pe nedrept de m-rea Secul 347.

Ardeal (Ardeale), <munte ţ. Neamţ>, în hotarul m-rii Pîngăraţi 440, 454.

Ardeal (Ţara Ungurească), ţară, crai al Ardealului 87, 164.

Aremia, tatăl (?) lui Cornea răzeş din Briţcani (menţ.) 312, 313, 323.

Arghirie, martor pentru Vlăiceni 335.

Arhip, diac din Dănăeşti 236.

Arion din Lieşti, vinde parte în Fîntînelile (menţ.) 340.

Arjavăţul, poiană <la Hlincea or. Iaşi> întărită m-rii Hlincea 9.

Armaga din Igeşti, jurător 396.

Armaga (Arămaga), răzeş, fiul lui Gavril Bîtcă, în pricină cu Grigore Urechie pentru Negrileşti, Briţcani şi balta Gemenele 312, 313, 323, 453.

Armanca, fiica Nastei, cu parte în Vîrtop (menţ.) 411.

Armanca, mama lui Hadîmbul care vinde în Druleşti (menţ.) 46.

Armanca, mama lui Toader ş. a. care vînd în Găureana (menţ.) 186.

Armăşeni, sat <ţ. Fălciu; j. Vaslui>, popă 1.

Armeca, mama lui Ionaşco Botezatul armean din Roman (menţ.) 348.

Aron vodă, domn al Moldovei <1591... 1595>, acte de la ~ 254, 317; dăruieşte sate şi ţigani unor boieri 169, 217; ctitor şi donator la m-rea Aron Vodă 87, 286; v. şi **Iaşi,** oraş: mănăstiri.

Arpăşeşti v. **Goeşti,** sat.

Arsenie din Buciumeni, martor 398.

Arsenie (Arsene, Arsenii) logofăt, logofăt al treilea, dăruit de domn cu satul Răuceşti pentru slujbă dreaptă 171; dă cărţi de mărturie, hotarnic 77, 84, 128, 217, 276, 277, 283, 285, 292, 293, 295, 298, 305, 319, 321, 339, 364, 371, 418, 419, 421, 426, 429, 440, 452, 455; logofăt, vornic 277, 283, 285, 295, 305, 319, 321, 426, 440, 452; apoi vornic de gloată (poartă) din Buoreni, fiul lui Năvrăpăşcul vornic şi nepotul lui Veisa pitar, vinde în Drăjeşti, Greci şi Prăjăni 129, 422, 432, 435; eroare: Ieremia logofăt 321.

Arsurile, poiană <ţ. Neamţ> a m-rii Bistriţa 88.

Arvasila, ţigan mănăstiresc, scutit 196.

Arvat v. **Gavril Arvat.**

... aşco, chihaie dă carte de mărturie pentru vînzare din Zmeiani şi Bălăceni 281.

Athanasie (*Aftănasie, Aftănasii,* Atanasie, Athănasc, Athănasie), episcop de Roman 41, 47, 72, 99, 214; hotărăşte împreună cu domnul *18, 19,* 27, 32, *109, 112, 121, 122,* 140, 158, 161, 165, 193, 197, 200—204, 206, 210, 214, 266, *270, 316, 330,* 333, 386, 450; dă cărţi de *mărturie 414,* 418, 419, 421, 426, 429, 435, 451, 452; dosăşte urie 168, *186;* eroare: Anastasie 109.

Athanasie, monah din m-rea Secul, în sobor 34.

Athanasie Trohau, coliba lui ~ în hotarul m-rilor Neamţul şi Secul 34, 35.

Athos (Sveta Gora, Svetaa Gora), munte <Grecia>, rînduiala călugărească de la ~ 121, 122;

Zografu (Sf. Gheorghe, Zugrafu), m-re, metoh: bis. Adormirea din Vaslui 386.

Atoleasa v. **Antalaloasa.**

www.dacoromanica.ro

Aţa (Aţă), **rîu** < afluent al Tarcăului ţ. Neamţ >, întărit m-rii Bisericani 16, 440, 454; v. şi **Furca Aţel.**

***Avereşti** ţ. Neamţ, sat < Girov > 186; al m-rii Aron Vodă, plăteşte numai dabila sa 28.

Avereşti ţ. Roman, sat <Delenii j. Neamţ>, loc de stupină în bucovină vîndut de Marica Cionîrtăneasă lui Cozma diac 49; partea lui Sava şi parte vîndută de Busca Onceoae întărite lui Luca aprod 301.

Avram aprod din Iucşeşti, martor 258.

Avram din Lăţicani, dă zapis de mărturie 77.

Avram din Lucăceni, dă carte de mărturie 162, 310, 326; v. şi **Avram Căpoticî.**

Avram din Semesăşti, dă carte de mărturie 82.

Avram, fiul Gaftei, vinde parte cu casă, moară şi bălţi în Pilipăuţi 162.

Avraam, fiul lui Pîntea, vinde parte în Poiană 186.

Avram, fiul Magdei, vinde jirebie în Antăleşti 362.

Avraam fiul popii Albul v. **Avram** răzeş.

Avram, hotarnic la Porlăreşti (menţ.) 134.

Avram, martor pentru Mursăşti 436.

Avraam, nepoţii săi vînd în Cogeşti (menţ.) 406.

Avram pivnicer, dă carte de mărturie pentru Todereşti 5.

Avram popă din Piticeni, cumpără parte 350.

Avram (Avraam) răzeş, fiul popii Albul, vinde pămînturi cu moară şi pod în Ionăşeşti 260, 340.

Avram, ţigani mănăstireşti 63, 324; scutiţi 201, 202.

Avram Căpoticî, martor pentru Citnicăuţi 309; v. şi **Avram** din Lucăceni.

Avrămoaia, ţigancă, mama lui Pavel (menţ.) 202.

Axana, fiica lui Lupul şi nepoata lui Vartic, vinde cu fraţii săi siliştea Petreşti 438.

Axănte uricar, tălmăceşte act (menţ. tîrzie) 314.

Axinia, Axenie, Acsînie:

Axinia (Acsinia) din Rădeni, mama lui Petrea Iaeţ, partea ei (menţ.) 302.

— **Acsînie,** fiica lui Coste, întărită în Medeleni 263.

— **Axenia,** fiica lui Creţul şi strănepoata lui Craiu Drulescul, vinde parte în Druleşti 160.

— **Axenia,** fiica lui Drăgan, vinde parte în Druleşti 160.

Axinia, fiica lui Grigorie suliţaş, nepoata lui Calapod bătrînul şi mama Sanfirei care vinde în Stolniceni (menţ.) 321, 322.

Axinia, fiica lui Toma, vinde parte în Slipoteni 338.

— **Acsinia,** sora lui Bucium vornic şi mama lui Condrea, Borcea ş. a. (menţ.) 186.

Axinte v. **Axănte.**

Azinul, deal <la Cotnari ţ. Hîrlău; j. Iaşi>, al m-rii Sf. Ilie 39.

B

Babiel, nepoţii săi vînd în Cogeşti, Bahluieni şi Brăileşti (menţ.) 404.

Bacău, tîrg 272; sat din ocolul tîrgului 186; şoltuzi şi pîrgari 255, 325; popă 325; ~ ţinut, sate din ~ 8, 186, 188, 255, 261, 282; păcură 188; pîrcălab 367.

Baci, fiii săi vînd în Tîmpeşti 404.

Baclul v. **Gheorghie Baciul** şi **Onea lui Bacl.**

Baciul, tatăl lui Istratie 240.

Badaşco v. **Bădaşco.**

Badiul, ţigan boieresc 186.

Bahlui, rîu, sate pe ~ 18, 27, 30, 142, 156, 157, 158, 257, 333, 345.

* **Bahluieni** ţ. Cîrligăturii, sat <Cogeasca ţ. Iaşi>, părţi cumpărate de Pătraşco Başotă logofăt al doilea de la Toader ş. a. 406.

Bahna cu Lozele, poiană la Hlincea <or. Iaşi> 9.

Balină, top. la Şcheia <or. Suceava> 38.

Baia, pîrîu (?) la *Stănigeni <Buciumeni or. Fălticeni, ţ. Suceava> I.

Baia, tîrg <ţ. Suceava>, pricină pentru vad de moară şi hotar; şoltuz şi pîrgari I.

Baico şetrar, dă carte de mărturie pentru vînzare la Hăsnăseni (menţ.) 42.

www.dacoromanica.ro

Baicul v. **Piscul Balcului.**
Balan v. **Bălan.**
Balica v. **Isac** ~ și **Melctie Balica.**
Balica m-re v. **Iași,** oraș.
Balint, Baliț munte v. **Piscul lui Balint.**
Balomireștl ț. Roman, sat <c. Bîra j. Neamț>, zălogit de Dumitru Goia postelnic la Costantin Batiște 186.
Balșe paharnic, în pricină pentru Iurcești (menț.) 186.
Bandur v. **Iachim** ~ și **Ionașco Bandur.**
Bantăș v. **Dumitru** ~ și **Vasilie Bantăș.**
Bantăș, fratele Saftei, partea lui în Mi...ști (menț.) 309.
Banul v. **Vasilie Banul.**
Banul, hotarul lui la Tulcești 181.
Barbovschi v. **Drăgan** ~, **Eremia** ~ și **Onofrei Barbovschi.**
Barcleanu v. **Stratilat Borăleanul.**
Barnoțchi, Barnovschi v. **Miron Barnovschi**; v. și **Bărnovschi.**
Barta v. **Vasilie Barta.**
Bartolomeu v. **Varftolomei.**
Barzul v. **Bîrzul.**
Bașotă v. **Gheorghie** ~, **Iurașco** ~, **Pătrașco Bașotă** și **Bășoteștli,** familie.
***Batârcești,** sat <Sinești ț. Cîrligătura; j. Iași> 135.
Batic, fiii săi vînd la Fîntînelile (menț.) 340.
Batiște v. **Costantin Batiște.**
Băcca v. **Nechifor Băccu.**
Bădașco (Badașco) pîrcălab, martor pentru Cobălia 349.
Bădiliță din Muncel, dă carte de mărturie (menț.) 42.
Băcșești v. **Bălșeștl.**
Băgca v. **Vasilie Băgea.**
Băhnașiul v. **Epifanie Băhnașiul.**
Băhnița, valc cu pășune la Hlinicea <or. Iași> 9.
Băiceni pe Jijia ț. Dorohoi, sat <j. Botoșani>, părți cumpărate de Lupul mare vistiernic de la Toader Căldărușe ș.a. 373; parte dăruită de jupîneasa Drăgotoae m-rii Sf. Sava 250.
Băișeștl (Băeșcști), sat <ț. Succava>, dat de Stroici logofăt în schimb m-rii Humor 408, 416.
Bălan din Averești, martor 301.
Bălan, fiul Florii, vinde părți la Bircești și Pericni 414, 415, 417.
Bălan, fiul lui Pintiliiu, vinde parte cu vie și moară la Tălpij 340.
Bălan, fiul lui Udrea din Tețcani, vinde satul Ojovul 173, 227.
Bălan, martor pentru Geordzăști 240, 242.
Bălan, nepoții săi vînd la Vlăicani (menț.) 412, 413.
Bălan voit de Orhei, dă carte de mărturie 118.
Bălan Buța (Balan ~) din Blăgești, jurător 312, 323, 402.
Bălan Cehan, întărit cu frații săi Pătrașco ș. a. la Titești, Prebești și Horjești 338.
Bălan Vulpe din Greci, în pricină de vecinie cu stolnicul Dumitrașco 150.
Bălăban, nepotul popii Gligorie, partea lui în Orgoești 403.
Bălăban, în pricină pentru Vornicenl 431.
Bălăban, țigan mănăstiresc, scutit 210.
***Bălăceni** (Păulcni?) ț. Tutova, sat <probabil j. Vaslui>, parte cumpărată de Ifrim stolnicel ș. a. de la Gligoric ș. a. 269, 281; parte dăruită lui Ifrim de jupîneasa Stanca 351.
Bălăceni, sat <ț. Succava>, în hotar cu Ilișeștii, pricină între Dobrenchi diac și satul Ilișeștii 61; parte cu mori ș. a. cumpărată de Strătilat Dobrenchi de la Mărica ș. a. 187.
* **Bălănești** (Bălinești) pe Birlad ț. Birlad, sat <lîngă Viltotești j. Vaslui>, parte cu vad de moară cumpărată de Necula Gorma vătaf de la Mihoci 139.
Bălcăl, pîriu <Bîlca, afluent al Trotușului> 186, 325.
Bălcești, sat <ț. Vaslui>, martor 436.
Băloș din Costești, tatăl lui Sava (menț.) 339, 340.
Băloș din Fițînghești, hotarnic 120.
Băloșești, sat <Bălușești ț. Roman; j. Neamț> 95; parte cumpărată de Toader pîhărnicel de la Dronța și Ciorcea 265.
Băltag v. **Ihnat Băltag.**
Bălțătești ț. Neamț, sat fost domnesc, ascultător de ocolul cetății Neamț 73;

www.dacoromanica.ro

de ocolul tîrgului Neamț 174; dăruit de Constantin Movilă lui Pătrașco logofăt, apoi de Miron Barnovschi m-rii Hangu 73, 174.

Bălțătoac, Bălțătoe v. **Constanda Bălțătoae.**

Băneenl pe Tutova ț. Tutovii, sat <Bănceşti j. Vaslui>, părți cumpărate de Nicoară hatman de la Trifan și Zatic 340.

Bărăzan v. **Berezan** vătaf.

Bărbești v. **Berbeștl**, sat.

Bărbolea (?), fiii săi, Druțe Nemeș și Anghelina, vînd parte din Birnova (menț.) 392.

Bărboiu v. **Ursu Bărboiu.**

Bărgăoanl, sat <ț. Neamț> 388.

Bărheci v. **Berhecl.**

Bărnat (Bernat) popă, dă carte de mărturie, martor pentru Rușii Goci 306, 328.

Bărnat postelnic, dăruit de Radu vodă cu satul Cămileşti (menț.) 186.

Bărnovschi, Bărnovschie v. **Mlron Barnovschl.**

Bărnovschl, soțul Anghelinei, vinde parte la Frijeni lui Pană vistiernic 179.

Băşoteştii (Beşcteştii), familie, stăpîni în Vîrtop 411.

Bătineşti, sat <ț. Putna; j. Vrancea> 7.

Bătrineşti, sat <ț. Roman; j. Neamț> 398.

Băzăecanul v. **Ionașco Băzăecanul.**

Bech[illegible] v. **Costantln Beche.**

Bechea, nepotll lui vînd la Măcișeni (menț.) 268, 296.

Bechen (Béchea) uşer, dăruieşte satul Vornicenii ginerelui său Nicoară armaș (menț.) 402, 431.

Beghiul v. **Toader Beghlul.**

Bejan din Iucaș, martor 114.

Bejan nepotul lui Luca ceașnic, vinde parte la Lățeani 160.

Bejan, strănepotul lui Danciul Pardos cel bătrîn, vinde parte în Mogoșești 179.

Bejan, țigan mănăstiresc, scutit 202.

Belceștil pe Bahlui ț. Hirlău, sat domnesc <j. Iași> ascultător de ocolul tîrgului Cotnari 27; dăruit de Petru voievod m-rii Galata; scutit de dări în folosul m-rii Sf. Mormînt 27, 142.

Beldiman v. **Toader Beldiman.**

Beldiman logofăt v. **Dumitrașco Ștefan.**

Benea, Benia v. **Ignat** ~, **Ștefan** ~ **și Văscan Benea.**

Benea bătrînul, strănepoții lui vînd parte la Găureni (menț.) 254.

Benea, fiul lui Dumitru, vinde cu frații lui parte la Drulești 106, 117, 160.

Benevreg v. **Ionașco Benevreg.**

Benţul v. **Costln Benţul.**

* **Berbeștll** (Bărbeștii) ț. Cîrligătura, sat <lîngă Sinești j. Iași>, fost al lui Isac Balica hatman, răscumpărat de Miron Barnovschi și dăruit m-rii Hangu 153, 154.

Bercea v. **Ionașco Bercea.**

Bercea, fiii lui vînd parte la Antălești (menț.) 363.

Bercloue Cobăleanca, dăruiește împreună cu răzeșii satul Tescani 94.

Beresculv. **Poiana lui Bereseul.**

Berezan (Bărăzan) vătaf din Nelipești, jurător 119, 126.

Berezeni v. **Brezăuil**, sat.

Berezinţu v. **Berzunţ**, m-re și sat.

Berheci v. **și Obîrșla Berheciului, Petre** ~ **și Toader Berheclu.**

Berheel (Bărheci), pîriu < afluent al Bîrladului>, sat pe ~ 184; iaz și vaduri de moară pe ~ 136, 327, 338.

Bernat v. **Bărnat.**

Bertea răzeș, în pricină cu Grigore Ureche pentru Negrilești, Brițcani și balta Gemenea 312, 313, 323, 453.

Berzunţ (Berezinţu), m-re <ț. Bacău>, hotare 186; deluițe dăruite de Lupu Turlulan 400, 401; țigani scutiți 192.

— **Berezinţu**, sat <Berzunți ț. Bacău> în hotar cu Poiana 186.

Beserieanl, m-re < c. Pîngărați ț. Neamț>, hotarele braniștei 16, 440; sate 15, 52, 65, 161, 225, 261, 282; urice pierdute 14; adăpostește lucruri boierești 168.

Beşctea v. **Hollăp Beşctea.**

Beşcteşti v. **Băşoteşti**, familie.

Beteștl, sat <ț. Bacău; j. Neamț> 225.

Bilatu, fiul ei, Simion Birariul din Suceava, zălogește (menț.) 421.

www.dacoromanica.ro

Bleanl, sat <Ghicanl ţ. Tutova; j. Vaslui> 396, 434.

Bicaz v. **Polana Bleazului.**

Bleaz, riu <afluent al Bistriţei>, hotar al braniştel m-rii Bisericani 16.

Blla, vinde parte la Fintinelile (menţ.) 340.

Bllăeştl, sat <Ghelăieşti ţ. Neamţ>, popă 388.

Bilăiu v. **Ion Bllăiu.**

Bllăi vornic, soţul Siclentichiei, tatăl lui Medelean şi Ionaşco (menţ.) 168, 186, 340; cumpără satul Roznovul 186; eroare: Bălănescul 168.

Bilăiasa v. **Slclintiehla Bllălasa.**

Bilţu v. **Ionaşco Bllţu.**

Bllţu, nepoţii lui vlnd parte în Fintinelile (menţ.) 340.

Birariul v. **Simlon Blrarlul.**

Birăescul v. **Ionaşco Blrăescul.**

Blrăeştl (?), sat <or. Bacău>, partea unui vecin cumpărată de Ştefan diac din Mărgineni de la Ionaşco Birăescul 255.

Birceşti, Bircieşti v. **Ostăşeştl**, silişte.

Blrtăeoae, fiul ei vinde parte în Scinteia (menţ.) 445, 451.

Birtoc v. **Toma Blrtoc.**

Biscop v. **Dealul Plscopului.**

Blserica lui Iov, poiană <ţ. Neamţ>, în hotar cu braniştea m-rii Bisericani 16.

Bisericani v. **Beserleanl**, m-re.

Blstrlţa (Uspenia), m-re <ţ. Neamţ>, ctitor 347; braniştea ei, hotare 36, 88; sate, moară 313, 347: urice ale boierilor păstrate la ~ 186.

Blstrlţa, riu 16, 34—36, 75, 88, 440, 454; sate, poieni, mori pe ~ 8, 167, 179, 186, 261, 282, 284.

Bizigheşti v. **Flţlngheştl**, sat.

Bîc, riu <afluent al Nistrului> 220, 221.

Bîcovăţ, pîriu <afluent al Bîcului> 341.

Bîlca v. **Bălcăl**, pîriu.

Bîrjoveni, sat <ţ. Neamţ> 439.

Bîrlad, riu, sate şi mori pe ~ 139, 186, 270, 271, 339, 340.

Bîrlad, tîrg, negutător din ~ 264; scaun de judecată al domniei 288, 289, 291, 294; şoltuzi şl pîrgari de ~, pecetea tîrgului 33, 264, 285, 339.

Bîrlad, ţinut, sate în ~ 139, 264, 287, 339, 340.

Bîrlădean din Oncea, jurător 396.

Bîrlădean, slugă domnească, fiul lui Drăguţul vornic, cumpără părţi la Pocşeştl şi Crucea de Jos 369.

Bîrleanul v. **Stratilat Borăleanul.**

Bîrleşti pe Bahlui, sat <ţ. Cîrligătura; j. Iaşi>, parte cumpărată de Dumitru Buhuş vistiernic de la Ionaşco Moga 257.

Bîrllbaş, orăşean din tg. Roman, dă carte de mărturie 234.

Bîrnova, în codrul Iaşilor (Sf. Gheorghie şl Ioan Novi), m-re <or. Iaşi>, nou-zidită, ctitor, sate şi vii 414, 415, 417—422, 425—427, 429, 430, 432, 435, 438, 445, 450, 451, 452.

Bîrnova, sat <ţ. Hotin, R. S. S. Ucraineană>, părţi cumpărate de Romşa mare vătaf, vîndute de nepotul său, împreună cu cuturi din Ploşcăuţi, lui Gavrilaş Matieş mare vornic 392.

Bîrsan, hotărniceşte la Portăreşti (menţ.) 134.

Bîrsan, ţigan mănăstiresc, scutit 193.

Bîrsăneştl, sat <ţ. Bacău> 24.

Bîrzotă v. **Văsean Bîrzotă.**

Bîrzul (Barzul), nepotul său vinde parte la Măgdăşeni (menţ.) 327, 338.

Bîtcă v. **Gavrll Bîtcă.**

Bîtcoveci v. **Ionaşco Bîtcovecl.**

Blaj v. **Cozln ~ şi Iurban Blaj.**

Blăgeştl, sat <ţ. Fălciu; j. Vaslui> 312, 323, 402.

***Blăgeştl**, sat <Fîntîna Mare ţ. Suceava> 362, 363.

Blăjăr, fiul lui Batic, vinde parte la Fîntînelile (menţ.) 340.

Blehan v. **Nieoară Blehan.**

Blendea v. **Ştefan Blendea.**

Bleşelnăuţl (Blijcinăuţi), sat <ţ. Hotin, R. S. S. Moldovenească>, parte cumpărată de la m-rea Sf. Sava, parte luată schimb de la Solomca de Gheorghie Jora pîrcălab 6, 370.

Blîndea v. **Ştefan Blendea.**

www.dacoromanica.ro

Boaeban v. **Ilie Boeban, Ion Boeban** şi **Marco Boaeban.**
Bohen din Tulucești, în pricină pentru satul Vornicenii 395, 434.
Bohen, scrie act domnesc 166.
Boboc v. **Vasilie Bohoe.**
Bobocei, țigani mănăstirești, scutiți 193, 214.
Bobotă, fiul său vinde la Durnești (menț.) 439.
Boca, țigancă boierească 442.
Bocovina <Bucovină>, pădure la Curteşti <or. Botoşani, ţ. Ilirlău> 213.
Bodin (Bodul), țigan mănăstiresc, scutit 210, 214.
Boeban v. **Ilie** ~, **Ion** ~ şi **Marco Boaeban.**
Bogdan v. **Ion Bogdan.**
Bogdan armean din Botoşani, dăruit de domn cu un iaz (menț.) 356.
Bogdan din Călinănești, martor 226.
Bogdan pitar al doilea, vinde mori şi vii la Găgeşti pentru rămăşiță din desetină 125, 455; dă carte de mărturie 293, 298.
Bogdan <Lăpuşneanu>, domn al Moldovei <1568—1572>, acte de ia ~ 115, 420, 439.
Bogdana, pîrîu <afluent al Trotuşului>, sat pe ~ 186, 332.
Bogdana, pîrîu <afluent al Sirnilei>, vaduri de moară pe ~ 33, 281.
***Bogdăneşti,** sat <lîngă Miclăuşani ţ. Roman; j. Iaşi>, în hotar cu tîrgul Şchei 93.
Boghilan, vinde parte la Fîntînelile (menț.) 340.
Boghiţa, vinde parte în Piticeni (menț.) 350.
Boghiul v. **Costin Boghiul.**
Bogza v. **Visarion Bogza.**
Bohmată v. **Căzan Bohmată.**
Bohotin, rîu <afluent al Prutului>, prisacă în Covasna a ın-rii Homor 37.
Boiac cel bătrîn, martor pentru Dănceni 144.
Bojor din Dănceni, martor 144.
Bolaochiu v. **Ionaşco Bolaochiu.**
Bolbosea, nepotul ei vinde la Tălpigeni (menț.) 1.
Boldescul v. **Ionaşco** ~, **Pătraşco** ~ şi **Toader Boldescul.**
Boldeşti, sat <ţ. Suceava; j. Iaşi>, parte cumpărată de Salomia comisoaia de la Ionaşco, fiul lui Calapod 78.
Boldişor v. **Vasilie Boldişor.**
Bolduşco v. **Toader Bolduşco.**
Bole, Bolea v. **Istratie Bolea.**
Bolea fost staroste, vinde parte la Țigăneşti (menț.) 311.
Bolovănaş, munte <ţ. Neamţ>, hotar al braniştii ın-rii Pingăraţi 454.
Bontea din Negrileşti, fiul său în pricină (menț.) 312, 323.
Bonţol v. **Dealul Bonţolui.**
Booreui v. **Boureni,** sat.
Borăleanul, Boroleanul v. **Stratilat Borăleanul.**
Borcea v. **Condrea Borcea.**
***Borceştii** pe Ciorna ţ. Soroca, sat <probabil lîngă Glingeni, R. S. S. Moldovenească>, dăruit de Gheorghie Movilă mitropolit şi de Meletie Balica ın-rii sale 333.
Borde, țigan, dăruit de domn ın-rii Necoriţa 337.
Bordea, țigan boieresc 217.
Bormotă, jirebia lui în Antăleşti 92.
Borodaci v. **Gheorghie Borodaci.**
Borşea v. **Gheorghie Borşea.**
Borş v. **Uliţa Borşului.**
Bosanceea, sat <Bosanci ţ. Suceava>, dăruit de Alexandru Iliaş lui Miron Barnovschi, apoi dăruit de acesta mitropoliei de Suceava 21, 178.
Bosancîu din Răspopi, dă carte de mărturie (menț.) 1.
Boscoteni v. **Movilă Buseăteni,** sat.
Bosliue, slugă domnească, cumpără parte la Căbiceşti, Roşiori 1.
Bosiliuc, strănepot al lui Drule, vinde parte la Druleşti 29, 160.
Bosuioe din Bătrîneşti, martor 398.
Bota v. **Alexa Bota.**
Bota, ginerele lui martor pentru Briţcani (menț.) 313.
Botăş v. **Ionaşco** ~ şi **Lupan Botăş.**

www.dacoromanica.ro

Botca Frenți, martor la vînzarea unei vii în Dealul Bonțolui 325.

Boteşti ţ. Suceava, sat 209, 211, 272, 273; parte luată prin schimb de Cîrstea Cucoranul de la Lupul din Giurgeşti 215.

Botezatul v. **Ionaşco Botezatul**.

Botna, pîriu <afluent al Nistrului>, sat şi loc de moară pe ~ 107.

Botoşani (Botăşăni, Botăşeni, Botoşeni), tîrg <oraş, ţ. Hîrlău> 44, 224, 357, 391, 442; în hotar cu Curteşti 213, 356; iaz 356; arnineni 356;

ocolul tîrgului 76, 109, 213; ureadnic, vornic 151, 223; biserici 267.

Botoşiniţa către Horaice, sat <Botoşaniţa ţ. Suceava>, împărţit între rude 89.

Boţeşti, sat <Parpaniţa or. Negreşti, ţ. Vaslui>, pricină între Pavăl şi Costantin pentru partea lui Făt 108.

Boţuru, fiul său vinde la Mucşie (menţ.) 448.

Boul v. şi **Ştefan Boul**.

Boul, deal <ţ. Neamţ>, hotar al braniştei m-rii Bisericani 16.

Boul din Ruginoasa, dă carte de mărturie 95, 368.

Boul <Toader> vistiernic, în pîră pentru Tărasova, cumpără parte în Răteşti (menţ.) 186, 301.

Boureni (Booreni, Buoreni) ţ. Suceava, sat <c. Moţca; j. Iaşi>, parte vîndută de Mirăuţă Hraniţă lui Pană vistiernic 179; jirebii vîndute de acesta lui Toderaşco cămăraş 129; case şi jirebii vîndute de Mihălescul vornic lui Eremia diac ş. a. 113, 364; părţi luate prin schimb de Eremia diac de la Nicoară Prăjescul vistiernic 364.

Bozlieni, sat <ţ. Neamţ> 114; dijmă luată de Iosip Şaidir şi Toader 387.

Bran v. şi **Vasilie Bran**.

Bran comis, vinde parte la Şendreşti (menţ.) 282.

Bratăş din Piatra, cumpără de la Luca moară la tîrgul Orhei 344, 353.

Bratenschе, ţigan mănăstiresc, scutit 193.

Brateş, munte <ţ. Neamţ>, hotar al braniştei m-rii Pingăraţi 454.

Brateş, vale <ţ. Neamţ>, hotar între braniştele m-rilor Besericani şi Pingăraţi 440.

Bratosin, ţigan boieresc 186.

Bratiţ, fiul lui Batic, vinde parte la Fîntînelile 340.

Bratul, fiica lui vinde la Fîntînelile (menţ.) 340.

Brădzéni pe Ciuhur, sat <Brîndzeni ţ. Hotin, R. S. S. Moldovenească>, partea Ciorcei cumpărată de Gheorghiţă Jora pîrealab de la Isac 374.

Brăescul v. **Eremia ~ şi Ştefan Brăescul**.

Brăeşti ţ. Hîrlău, sat <j. Botoşani> 162, 357; părţi ale lui Isac Balica dăruite de Miron Barnovschi lui Ştefan aprod 222, 223.

***Brăileşti** ţ. Cîrligătura, sat <Brăileni lîngă Cogeasca j. Iaşi> 406.

***Brăueşti**, sat <probabil lg. or. Buhuşi, ţ. Neamţ; j. Bacău> 114.

***Brătenii** (Brătiani), sat <lîngă Pogoneşti ţ. Lăpuşna, R. S. S. Moldovenească>, vad de moară cumpărat de Ionaşcu Cehan pitar de la fiii lui Crasnăş păhărnicel ş. a. 327, 338.

Brătila de Gios, sat <ţ. Bacău>, curături dăruite lui Vasilie de Gaftona 24.

***Brătineşti**, selişte <probabil la Tulbureni or. Botoşani, ţ. Hîrlău>, dăruită m-rii Dragomirna de Miron Barnovschi 140.

Brătulenii ţ. Cîrligătura, sat <j. Iaşi>, vîndut cu heleşteu şi mori de jupînesa Candachie Goioae lui Dumitraşco Ştefan logofăt 186.

Breahnă v. **Nenea Breahnă**.

Breică v. **Simion Breică**.

***Brezănii** ţ. Fălciu, sat <*Berezeni pe Elan, probabil lîngă Bîrsana j. Vaslui>, parte întărită soţiei lui Vrabie postelnic, după pricină cu Ion comis 123.

***Briţeani** pe Prut ţ. Chigheci, sat <lîngă Goteşti, R. S. S. Moldovenească>, răzeşii întăriţi după pricina cu Gligorie Ureche 312, 313, 323.

Brudur v. **Duma Brudur**.

***Bubocíni**, sat <probabil lîngă Barboşi ţ. Fălciu; j. Vaslui> pîrcălab, 312.

www.dacoromanica.ro

Bubulog logofăt, dăruieşte m-rii Homor părţi în Dersca (menţ.) 416.

Buce, fiul lui Negrelă, vinde parte în Fîntînelile (menţ.) 340.

Buceacl, sat <Bucecea ţ. Botoşani> 151.

Buceţschi, vinde la Citnicăuţi (menţ.) 310.

Buciulescul v. **Vasilie Buciulescul.**

Bucluleştii pe Bistriţa ţ. Ncamţ, sat <Podoleni>, fost al fiilor lui Bucium vornic şi al lui Gheorghie spătar, vîndut lui Dumitraşco Ştefan logofăt 186.

Bucium v. **Lupaşco ~** şi **Vasilie Buciun.**

Buciuni vornic, familie 184, 186, 338; stăpîn la Buciulcşti 186.

Buciumaş v. **Dumitraşcu Buciumaş.**

Buciumaş pitărel, ginerele Vărvarci, în pîră cu Ionaşco Marmure ş. a. pentru Rumâni şi Zmianl 444.

Buciumaş vornic, dăruit de Aron vodă cu ţigani (menţ.) 217.

Buciumeni, sat < or. Fălticeni, ţ. Suceava > 91; în hotar cu Baia şi Stănigenii I.

Buciumeni, sat <probabil Bucium ţ. Roman; j. Ncamţ> 398.

Bucovină v. **Bocovină.**

Bueşăştil, sat <ţ. Bacău> în hotar cu Cernul 400.

Buculclu din Sipeni (Ţipcni) hînsar, jurător 312, 323, 395, 402.

Buda şoltuz de Roman, dă carte de mărturie 234.

Budancea din Munccl, dă carte de mărturie (menţ.) 42.

Budeştl ţ. Cîrligăturii, sat <j. Iaşi>, părţi cu prisacă şi grădină cumpărate de m-rea Bîrnova de la Sava Natco ş. a. 426, 427.

Budeşti ţ. Ncamţ, sat 350.

Budilcca v. **Zadubrucu.**

Budul v. **Bodin** şi **Gavril Budul.**

Budzea din Furceni, fiica lui vinde vad de moară la Piatră pe Răut (menţ.) 118.

Budzoac v. **Lupe Buzoae.**

Bueban v. **Ille ~, Ion Boeban** şi **Marco Boaeban.**

Buga v. **Drăgan Buga.**

Buha v. **Marco Buha.**

Buhalclu, sat <probabil Pădurenii ţ. Dorohol; j. Botoşani> drept domncsc, din ocolul tîrgului Dorohol, dărult de Miron Barnovschi m-rii Bîrnova 450.

Buhălceni, sat < Buhăccni ţ. Hîrlău; j. Botoşani > 336.

Buhlea v. **Nicoară Buhlea.**

Buhlo... , vinde parte la Roşiori (menţ.) 1.

***Buhusăştil** ţ. Ncamţ, sat stăpînit de Stratul Mihalescul şi Tudosca 89.

Buhuş v. **Dumitru Buhuş.**

Bujor, pîrîu <afluent al Nîrnovei> sat pe ~ 338.

***Bulăeştil** pe Bahlui, la ţ. Cîrligăturii, sat <lîngă Banu j. Iaşi>, numit înainte Grigoreştii, partea lui Marco Pîrvul pitar, vîndută lui Nicolachi fost stolnic 345.

Bulmedzea v. **Onaşco Bulmedzea.**

Buloae, fiul ei vinde la Fîntînelile (menţ.) 340.

Bultil, pîrîu <or. Vaslui>, prisacă la ~ 386.

Bulzeştl, sat <Bogheşti ţ. Tecuci; j. Vrancea> 298.

Bulzul călăraş din Rădăuţi, dă carte de mărturie 173, 227.

Bumbuţa şoltuz de Roman, martor 251.

Buna, vinde cu fraţii ei parte şi vie la Ţigăncşti 312.

Buneştl, sat <ţ. Succava> 102.

Buneştl, sat <ţ. Fălciu; j. Vaslui> 1.

Buor. v. **Tetlul Buor.**

Buoreni v. **Boureni,** sat.

Burbula, ţigancă domnească, dăruită unui boier 185.

Burchi v. **Ionaşco Burchi.**

Burdca, ţigan mănăstircsc, scutit 198.

Burduca, fiii săi vînd părţi cu vie şi case în Ionăşcşti (menţ.) 283, 340.

Burdugan visterniccl, vinde în Cogeşti ş. a. (menţ.) 406.

Burghelea diac din Tăbălăeşti, martor (menţ.) 1.

Burileanul v. **Stratilat Borălcanul.**

Burnea Mustea nepoata lui vinde parte la Măcişani (menţ.) 268, 296

Burulană din Miclăuşani, dă carte de mărturie 104, 105, 117.

www.dacoromanica.ro

Busca, fiica lui Ursu Bărboi vornic, vinde parte la Şendreşti (menţ.) 261, 282.
Busca, fiica Măricăi, vinde parte la Căpoteşti 418.
Busca Onceoae, mătuşa lui Luca aprod, vinde acestuia parte la Avereşti (menţ.) 301.
Buscăteni v. **Movilă Buscăteni**, sat.
***Busteşti**, selişte <ţ. Fălciu; j. Vaslui> mai jos de Găgeşti, întărită lui Vasilie diac ş, a. 45.
***Butici**, sat <probabil lîngă Lucăceni ' ţ. Hotin, R. S. S. Ucraineană>, vătaf 310.
Buţa v. **Bălan Buţa**.
***Buţeăteni** (Puţcăteni), sat <lîngă Hărmăneasa ţ. Roman; j. Iaşi> 77, 95, 104, 105, 117, 254; popă 366.
Buţurca, ţigan boieresc 442.
Buzanovschi fost pîrcălab, dă carte de mărturie pentru Druleşti 365.
Buzarna, ţigan mănăstiresc, scutit 198.
Buzdugan, nepoţii săi vînd la Hănăseni (menţ.) 409.
Buze v. **Gheorghie Buze**.
Buzoae v. **Lupe Buzoae**.
Buzoae <soţia lui Buzul>, nepotul ei vinde la Vărzăreşti (menţ.) 341.
Buzu v. Ionaşco Buzu.
Buzul, partea lui la Vărzăreşti (menţ.) 341.

C

Calafandeşti ţ. Suceava, sat, parte întărită lui Ionaşco Urmeziu 262.
Calapod v. **Gheorghie ~ şi Ionaşco Calapod**.
Calapod bătrînul, strîncpoata sa vinde la Stolniceni (menţ.) 321, 322.
Calapod, tatăl lui Ionaşco, stăpîn în Boldeşti (menţ.) 78.
Calapod, tatăl Părascăi din Boureni (menţ.) 364.
Calcăş v. **Mihăilă Calcăş**.
Calcea v. **Stan Calcea**.
Calcea (Calciul), fiul său vinde parte din Ionăşeşti 260, 340.
Calebi, ţigan mănăstiresc, scutit 210.
Calin din Iaşi, dă carte de mărturie 5.
Calinescul, Călinescul v. **Sava ~ şi Simion Călinescul**.
Calistrat, fiul Antemiei, vinde jirebie din Spătăreşti (menţ.) 79.
Calivit, monah de la m-rea Hlincea, scrie 207.
Calo v. **Nicoară Calo**.
Camănca pe Răut, ţ. Soroca, sat <R. S. S. Moldovenească>, cumpărat de Gavril Gorgan pîrcălab de la Mihalachic Cantacuzino 297.
Camber din Golăeşti, jurător 312, 323.
Cameniţa, oraş <R. S. S. Ucraineană>, negustor 310.
Camilie, strîncpoţii ei vînd părţi la Drăgăneşti (menţ.) 186.
Candachia, fiica lui Pătraşco logofăt, stăpînă la Minjeşti şi Bălţăteşti 73.
Candachia, fiicele ei vînd la Măstacănu (menţ.) 114.
Candachia, nepoatele ei vînd parte din Bălăceni (menţ.) 187.
Candachia, soţia (femeia) lui Puiul din Măstacănu, înapoiază hanii luaţi cu zălog 238.
Candachila Goiuae (Candachia, Goiuae), soţia (cneaghina) lui Dumitru Goe postelnic, vinde sate şi părţi din Brătuleni, Fîntînelele, Şendreşti 186, 261, 282.
Cantacuzino v. **Costantin ~, Iordachie ~, Mihăilachi Catacuzino şi Toma** postelnic.
Canţîr, fiul lui Boţur, vinde parte din Mucşie 448.
Capotă v. **Ionaşco ~, Marco ~ şi Nicoară Capotă**.
Capotă, nepoţii săi vînd la Căpoteşti (menţ.) 420.
Capotă, nepoţii săi vînd la Poiană (menţ.) 186.
Capşa v. **Poeniţa Capşei**.
Capşe, Capşea v. **Gavril Capşe şi Ion Capşea**.
Capul Pisculul, top. la ***Busteşti** <lîngă Găgeşti ţ. Fălciu; j. Vaslui> 45.
Capul Pisculul, munte <ţ. Neamţ>, în hotarul m-rilor Neamţul şi Săcul 34, 35.
Caraiman v. **Procop Cărăiman**.
Carazlov v. **Catlovea, pîrîu**.

www.dacoromanica.ro

Carimbeştii, familie, partea ci la Rădeni 302.
Carlaeău ţ. Hotin, sat <Corlacaul R. S. S. Moldovenească>, parte întărită lui Ionaşco Urmeziu 262.
Carp vătăman din Maliniţa, martor, dă carte de mărturie 173, 227.
Casian, fiul Annei Gorgoiasa, vinde parte din Pilipăuţi 162.
Casiian, ţigan mănăstiresc, scutit 202.
Cantacuzino, Catacuzino v. **Costantin** ~ **Iorduchie** ~, **Mihăilache Catacuzino** şi **Toma** postelnic.
Catargiul, Catargi v. **Neeula Catargiul**.
Catlovea (Carazlov), piriu la *Pleşeşti <Băhnăşeni ţ. Bacău> 186, 332.
Catrea, ţigancă boierească 186.
Cazacul v. **Căzaeul uricar**.
***Căbiceşti**, sat <probabil lingă Buneşti ţ. Fălciu; j. Vaslui> „bătrîn" cumpărat de Bosiiuc de la Nastasia, fiica lui Vasilie 1.
Căeăcenii pe Jijia, ţ. Hîrlău, sat <Dimăcheni j. Botoşani>, fost al lui Isac Balica hatman, dat drept schimb de Miron Barnovschi fiilor lui Pătraşco logofăt 174.
Căcăradză v. **Petrea Căcăradză**.
Căcărădzeni (Căcărăzeni), sat <probabil lingă Goţeşti ţ. Cahul, R. S. S. Moldovenească>, jurător 312, 323.
Căluţul, piriu <afluent al Trotuşului>, în hotarul satului Popeni 325.
Căldăruşe v. **Toader Căldăruşe**.
Călimăneşti, sat <ţ. Putna; j. Vrancea> 226.
Călin v. **Calin**.
Călina, nepoata lui Ion Cogea, vinde părţi la Cogeşti ş. a. 406.
Călinescul, Calinescul v. **Sava** ~ şi **Sinion Călinescul**.
Călineşti ţ. Suceava, sat, parte întărită fiilor lui Toader Urmeziu 262.
Călinisciul, tatăl lui Ionaşco din Drăgeşti (menţ.) 237.
Călmăţui, piriu <afluent al Siretului>, în hotarul satului Fîntînelile 340.
Căltac v. **Ihnat Băltag**.
***Călugărenii** pe Bahlui, ţ. Hîrlău, sat <Belceşti j. Iaşi> fost domnesc, ascultător de ocolul tg. Cotnari, dăruit de Petru Şchiopul m-rii Galata, scutit 27, 142; eroare: Propozveşti în loc de „poreclit" 142.
Căm v. **Dumitru Căm**.
Cămăzari, sat <Cămîrzani ţ. Suceava>, jirebii cuvenite la împărţire lui Dumitraşco Şăptelici 230.
Cămileşti pe Birlad, ţ. Tecuciului, sat <or. Tecuci>, dăruit de Bilăiasa vornicească nepotului său Dumitraşco Ştefan logofăt 186.
Cămîrzan (Cămărzanu), dă mărturie pentru Măstacănu 367; probabil acelaşi: martor pentru Cindeşti 225.
Căpăţina v. **Toader Căpăţină**.
Căpoteşti, sat <ţ. Putna; j. Vrancea>, pămînturi cumpărate de Sima gelepul 120.
***Căpoteştii** pe Stavnic, ţ. Vasluiului, unde a fost Hotca, numit înainte Hotceşti <Şcheia j. Iaşi>, părţi cumpărate de m-rea Bîrnova de la Ionaşco Capotă, Andrei armaş ş. a. 418, 419, 420.
Căpotici v. **Avram** ~, **Gavrilaş** ~ şi **Toader Căpotici**.
Căpotici postelnic, cneaghina lui stăpînă în Cotiujeni (menţ.) 297.
Căprian, ţigan mănăstiresc, scutit 210.
Căprioriţa, tatăl lui Hoiul din Dăneeni (menţ.) 143.
Cărăiman, Cărăman v. **Procop** ~ şi **Vasilie Cărăiman**.
Cărăimăneasa v. **Nastasiia Cărăimăneasa**.
***Cărhăneşti**, sat <Cirja ţ. Fălciu; j. Vaslui> 312, 323.
Cărovan v. **Dănilă Cărovan**.
Căsul pîrcălab din Măliceni, jurător 312, 323.
Cătălina, fiica Floarei, dă mărturie pentru Orgoeşti 403.
Cătălina, fiica Ruscăi, vinde parte la Căpoteşti 418.
Căuteşeni, sat <c. Islaz ţ. Roman: j. Bacău> 398.
Căzaca v. **Maria Căzuca Trifăneasa**.
Căzacul v. **Căzan**, fiul lui Ştefan Blendea.
Căzaeul, dă carte de mărturie pentru Ciurbeşti (menţ.) 372.
Căzaeu, fiul Annei Gorgoiasa, vinde parte la Pilipăuţi 162.

www.dacoromanica.ro

Căzaeul, fiul lui Gavrilaş Grebincea, vinde cu fraţii săi parte din siliştele Drăjeştii şi Grecii 422.

Căzaeul, fiul lui Gheorghie comis şi al Dumitrei din Cîrstineşti, vinde ţigani 441, 412.

Căzaeul, fiul lui Gheorghie vornic, martor pentru Brăzdeni şi Vorobivca 371.

Căzaeul, fiul lui Lazor, vinde parte din Găureana la Trotuş (menţ.) 186.

Căzaeul, nepotul lui Ion Rohozna diac, vinde parte din Iujeneţul (menţ.) 12, 331.

Căzaeul, nepotul lui Luca ceaşnic, vinde parte din Lăţeani (menţ.) 160.

Căzaeul (Cazaeul) uriearul, hotarnic la Tîmpeşti 104.

Căzan din Buneşti, martor (menţ.) 1.

Căzan (Căzaeul), fiul lui Ştefan Blendea şi al Maghiţei din Boteşti, frate cu Paşco, vinde easă în Năvrăpeşti 208, 209, 211, 272, 273.

Căzan fost postelnic, dă bani cu zălog şi ţine satul Păşeani 252, 342.

Căzan Bohmată din Muncel, martor 257.

Ceuciru, dărnieşte satul Şiviţa în-rii lui Balica (menţ.) 333.

Ceahlău, munte <ţ. Neamţ>, în hotarul braniştei în-rii Bistriţa 36, 88.

Cehan v. **Bălan ~, Ionaşco ~, Petrea Cehan**; v. şi **Cihan.**

Cehan, bătrînul, fiii săi Ionaşco ş. a. stăpîni în Horjăşti (menţ.) 338.

Cehanul (Cihan) răzeş din Briţeani, în pricină cu Grigore Urechc 312, 323.

Cehan vornic v. **Ionaşco Cehan.**

Celebi, Celebic v. **Curt Celebi.**

Cernat v. **Gavril Cernat.**

Cernaţ, selişte şi sat <ţ. Tutova; j. Vaslui> ale lui Dumitraşco stolnic; vecini fugiţi de dabile 150.

Cernăuţi (Cernăuţ), oraş; fineţe, sat ascultător de ~, leşi omoriţi în hotarul oraşului 175.

Cernăuţi, ţinut, sate şi siliştі în ~ 12, 31, 162, 266, 271, 314, 334.

Cernul, pîriu <afluent al Tazlăului Mare> 400.

Cernul, sat <ţ. Bacău>, delniţe dăruite de Lupe Turluianu m-rii Berzunţ 400, 401.

Cetate, Cetăţuie v. **Poiana cu Cetate.**

Cetatea Nouă v. **Roman, tîrg.**

Cetăţul, deal <or. Iaşi>, în hotar cu m-rea lui Balica 333.

Ceuea postelnicel, în pricină de hotar la Leucăuţi 380.

Ceuceani (Ceuceni) ţ. Tutova, sat <Ciocani j. Vaslui> 264; părţi cumpărate de Nicoară hatman de la Zaharie 340.

Chehnăuţii ţ. Hotinului, sat <or. Chelmenţi R. S. S. Ucraineană> al lui Dumitru Movilă pîrcălab, dărnuit de fiica sa, Maria Căzaca Trifăneasa, lui Miron Barnovschi, apoi dărnuit de aceasta lui Dumitraşco Ştefan 186.

Chelsia (Chelsiia, Chelsie), fiica lui Dumitru, strănepoata lui Crai Druleseul, vinde parte din Druleşti 106, 117, 160.

Chelsie, fiica lui Ionaşco, strănepoata lui Duma Negrul, vinde parte din Selnteia 415, 451.

Chelsia (Chelsiia), fiica lui Ştefan Benea, strănepoata lui Drule spătar 106, 117, 160, 254, 317.

Chelsia, fiica Măricăi, vinde parte din Ungureşi pe Moldova (menţ.) 129.

Chelsiia, fiica Vărvarii, nepoata Frăţii, vinde parte din Păşeănci 186.

Chelsiia, fiul ei vinde parte din Găureana (menţ.) 186.

Chelsiian, vinde pămînturi din Tuleşti 216.

Cheptenar v. **Dumitru Cheptenar.**

Chiiajdu v. **Coiajdu**, sat.

Chicoş comis, dă carte de mărturie pentru Dăneeni 298.

Chicoş stolnicel, direptar la satul Cernaţ, mărturiseşte în faţa domnului 150.

Chifa, nepoţii săi vînd parte din Mueşic (menţ.) 448.

Chighcei, ţinut, sate în ~ 163, 323.

Childeşti, sat <Pildeşti ţ. Roman; j. Neamţ>, oameni fugiţi de cislă 385.

Chilia lui Chiriac, top. în hotarul dintre m-rile Secu şi Neamţ <ţ. Neamţ> 34, 35.

www.dacoromanica.ro

Chilia lui Prohor, în hotarul dintre m-rile Secu și Neamț < ț. Neamț> 34, 35.

Chilia lui Ștefan Răul, top. în hotarul dintre m-rile Secu și Neamț <ț. Neamț> 34, 35.

Chilia lui Veniamin, top. în hotarul dintre m-rile Secu și Neamț <ț. Neamț>, 34, 35.

Chilia lui Visarion, top. în hotarul dintre m-rile Neamț și Secu <ț. Neamț> 34, 35.

Chindia, fiica Candachici, mama Ilenii și a Mariuței din Bălăceni (menț.) 187.

Chindivani v. **Vindăoani**, sat.

Chirana, nepoata lui Pătrașco Boldescul, vinde parte din Scinteia 445, 451.

Chiraș v. **Roman Chiraș**.

Chircoș, negustor din Cameniță, martor pentru Citnicăuți 310.

Chirena, fiica Ilenii și nepoata lui Duma Negrul, fiica ei vinde parte din Scinteia (menț.) 429, 430.

Chirena, fiica Sofroniei și nepoata lui Duma Negrul, fiica ei vinde parte din Scinteia (menț.) 429, 430.

Chiri v. **Șahan Chiri**.

Chiriac, chilia lui 34, 35.

Chiriac, scrie act domnesc 353, 382, 423.

Chiril, patriarh al Constantinopolului, confirmă daniile lui Miron Barnovschi la Ierusalim 358.

Chirila bărbierul, orășan din Roman, dă carte de mărturie 234.

Chirila (Chirilă) din Fedelcșeni, strănepotul lui Drule spătar, vinde parte din Drulești 137, 160.

Chirila, fiul lui Nicoară din Botoșani, vinde parte din Uricenii de Cimp 224.

Chirila Slav din Pîrtănoș, vinde parte 82.

Chiriță, martor pentru Todorești 135.

Chiriță Dumitrachii Palolog (Chiriță) postelnic, soțul Marici Chirițoaci 151; dăruiește m-rii lui Goliе din Iași satul Vînătorii, primit danie de la Constantin Movilă (menț.) 161.

Chirițoe v. **Marila Chirițoe**.

Chirvasle, martor pentru Geordzăști 241, 242; v. și **Ghervasle**.

Chiticeni v. **Pîlceni**, sat.

Chițul v. **Manea Chițul**.

Cihan v. **Cehanul** și **Ionașco Cehan**.

Cloban din Vaslui, ctitor al m-rii Adormirea din Vaslui 386.

Cloban, vinde parte la Căpotești 418.

Cloban Moșul, țigan mănăstiresc, scutit 202.

Ciocan v. **Gligorie ~ și Obîrșia Clocanului**.

Clocan, fiul său vinde parte la Fîntînelile (menț.) 340.

Ciocani v. **Ceucani**, sat.

Ciocaș v. **Toader Clocaș**.

Clocîul din Urecheni, martor 360.

Ciocîrlan, țigan mănăstiresc, scutit 198.

Ciofa, țigan (menț.) 192.

Ciogolea, Ciogulea v. **Costantin ~, Gavril ~ și Pătrașco Clogolea**.

Clogolea, scrie act domnesc și zapis 285, 329.

Ciolpan v. și **Gligore ~, Pătrașco Ciolpan**.

Ciolpan călugărul, soțul giupînesei Dumitra, dăruiește m-rii Bisericani parte din satul Orbic (menț.) 65.

Ciolpan, fiica sa Gaftona vinde parte din Dănceni (menț.) 144.

Ciolpăneasa v. **Nastasia Ciolpăneasa**.

Ciomîrtan, fiul lui Ignat Scinteie și strănepotul lui Duma Negrul, vinde parte din Scinteia 445, 451; probabil același: **Ciomîrtan**, fiul lui Scintei, văr cu Grigore Sas, partea lui din Tulești 181, 216.

Ciomîrtăneasa v. **Marica Ciomîrtăneasa**.

Cioraș, fiul lui Petrea, vinde parte din Mucșie 448.

Ciorcea din Iucșești, vinde parte din Bălușești 265.

Ciorcea, fiica lui Drăghici, vinde jirebie din Merești 274.

Ciorcea, fiica lui Lupul din Giurgești, mama Odochiei (menț.) 245.

Ciorcea, mama lui Gavril, nepoata ei vinde parte din Unchitești (menț.) 297.

Ciorcea, mama lui Isac, vinde părți din Brădzeni, Vorobivca și Handzouți (menț.) 374.

www.dacoromanica.ro

Clorna, pîrîu <afluent al Nistrului>, sat pe ~ 333.
Clornorudenții (Ciornorudinții) ț. Soroca, sat <R. S. S. Moldovenească>, vîndut de Maria Căzaca lui Vasilie Șeptelici și apoi de soția acestuia lui Dumitrașco Ștefan logofăt 186.
*Ciorușenl, sat < probabil lîngă Buneşti ț. Fălciu; j. Vaslui > 1.
Ciosea v. Ion Closea.
Cîrbl de la Covurlui, sat <probabil Sirbi lîngă Oancea j. Galați> 340.
Cîtnlcăuțl ț. Hotin, sat <probabil Hajdeu R. S. S. Ucraineană>, parte cumpărată de Efrim Hăjdeu de la Ion Tertea, Grița Răspop ș. a. 309, 310, 326.
Ciubăraia v. Ionașco Clubăraia.
Ciudinschi, tatăl Nastasiei Moțocoaia, stăpînă în Brăești (menț.) 222.
Cluhru, pîrîu <Ciuhur, afluent al Prutului>, sate pe ~ 374.
Ciumală v. Ștefan Ciumală.
*Clumăleşti, sat <or. Pașcani, ț. Suceava>, partea lui Gligorașco întărită lui Gheorghie Roșca vistiernic 341.
Clungl, deal la Măstacănu <ț. Neamț> 239.
Clupeștl, sat <c. Stolniceni ț. Suceava; j. Iași> 252.
Ciurar v. Ion Ciurar.
*Clurbești, sat <probabil ț. Tutova; j. Vaslui>, parte cumpărată de Gaftona de la Luca și vîndută lui Pătrașco cămăraș 372.
Clurbeștl, sat <ț. Iași>, în hotar cu satul Hlincea 9.
Ciurlan v. Gavril Ciurlan.
Ciurlic v. Pătrașco Ciurlic.
Ciurneș v. Toader Ciurneș.
Cîlțul v. Stolea Cîlțul.
Cîmpuri, sat <ț. Putna; j. Vrancea> 369.
Cîndeștl, sat <probabil ț. Neamț> cumpărată de m-rea Bisericani de la Mihăilă ș. a. 225.
Circu v. Simion Circu.
Cîrjău stolnic, hotarnic la Fîntîna 384.
Cîrjeștl, deal la Cotnari< Cîrjoaia ț. Hîrlău; j. Iași>, vii dăruite m-rii Aron Vodă de Gheorghie Jora pîrcălab 26, 379; de Adam cămăraș 186.
Cîrligătura, ținut, sate și siliști în ~ 5, 18, 153, 154, 156—158, 186, 276—279, 307, 333, 341, 345, 399, 406, 426—428, 443, 447, 456; pîrcălabi de ~ 92, 287.
Cîrnicenl, sat <ț. Iași>, vătaf 297.
Cîrnul v. Poiana Cîrnul.
Cîrstea, Criste:
Cîrstea armean, dă carte de mărturie, martor pentru Goești 90, 218.
Cîrstea croitor din Iași (menț.) 189.
— Cîrstl din Minjăști, dă carte de mărturie 82.
Cîrste, fiul lui Gîrle, vinde în Fîntînelile 340.
Cîrste (Cîrsti), fiul lui Lupe Buzoac, vinde părți din Bîrcești și Periani 414, 415, 417.
Cîrste, fiul lui Lupul și nepotul lui Vartic, vinde parte din Petrești pe Rebricea 438.
— Criste, fiul lui Miron, vinde parte din silișlele Drăjeștii și Grecii 422.
Cîrstea, fiul lui Toader, vinde parte la Măcișeni, ț. Covurlui 268, 298.
Cîrstea, fiul lui Văscan Bîrzotă, fiul său vinde parte la Druleşti (menț.) 160.
Cîrstea, întoarce parte din Măstacănu, luată zălog 238, 239.
Cîrstea, martor pentru Dănceni 144.
Cîrstea, nepoata sa vinde în Piticeni (menț.) 350.
Cîrstea popă din Armășeni, martor (menț.) 1.
Cîrstea popă din Igești, martor 402.
Cîrstea, tatăl Dochiei dăruită cu parte la Corni (menț.) 388.
Cîrstea, tatăl lui Constantin, martor pentru Drăgești (menț.) 237.
Cîrstea, țigan boieresc 186.
Cîrstea, țigan mănăstiresc, scutit 196.
Cîrstea Cucoranul, nepotul Stănigeanului, schimbă parte din Boteşti pentru parte din Mereşti (menț.) 245.
Cîrstea Epure din Lungani, dă carte de mărturie 106, 254.
Cîrstea Hălăucescul, stăpîn la Hălăucești (menț.) 186.
*Cîrstenlcl, sat <probabil lîngă Mușata ț. Fălciu; j. Vaslui>, în hotar cu Săulești, parte întărită lui Strătulat 141.

www.dacoromanica.ro

Cîrsteşti pe Moldova, ţ. Suceava, sat <Cristeşt j. Iaşi>, parte cu vecini, mori şi iazuri, vîndută de Toader Petriceaico lui Toader cămăraş 147, 148; jumătate de sat cu berării şi sladniţe întărită lui Ionaşco Cujbă după pricină cu nepoţii lui Nicoară Liciul 397.

Cîrstian, fiul lui Ionaşco Rotompănescul uricar şi ncpotul lui Stroici logofăt, ia înapoi satul Băişeşti de la m-rea Homor 416.

Cîrstian logofăt, sluga sa martor pentru Antăleşti (menţ.) 363.

Cîrstina, Cristina :

Cîrstina, dăruieşte m-rii Bisericani parte din Orbic (menţ.) 65.

Cîrstina, fiica Candachiei şi mama Tetci din Bălăceni (menţ.) 187.

Cîrstina, fiica lui Ion Poiană, vinde parte din Poiană (menţ.) 186.

Cîrstina, soră cu Melincea, Lupul ş. a. vinde parte din Ţigăneşti (menţ.) 311.

Cîrstina, soţia lui Iorga, partea ei din Cotiujeni (menţ.) 297.

Cîrstina, vindc parte la Fîntînelile (menţ.) 340.

— **Cristina Ţiganca,** vinde parte din Fîntînelile 340.

Cîrstineşti, sat <Cristineşti ţ. Dorohoi; j. Botoşani> 441.

Cîrstoe v. **Ionaşco ai Cîrstoe.**

Claca, fiica Radului, fiul ei vinde la Mihneşti (menţ.) 186.

Cobăleanca v. **Bercioae Cobăleanca.**

Cobălia (Cobălie), sat <ţ. Soroca, R. S. S. Moldovenească>, parte cumpărată de Gorgan pîrcălab de la Iachim Bandur 349.

Cocoara v. şi **Cucoara.**

Cocoara, poiană la Scînteia <ţ. Vaslui>, cumpărată de m-rea Bîrnova de la Marica ş. a. 429, 430, 445, 451.

Codrul, fiul lui Petrea, vinde parte la Mucşie 448.

oejdu v. **Cuejd,** pi riu.

oiaşti, sat <Ungi Ţiganşti ţ. Putna; j. Vrancea>, pămînturi şi vad de moară cumpărate de Sima gelcpul, hotărnicite 120.

Cogca v. **Ivan Cogea.**

Cogeşti ţ. Cîrligăturii, sat <Cogeasca j. Iaşi>, parte cumpărată de Pătraşco Başotă de la Toader ş. a. 406.

Cohăreşti, sat <ţ. Soroca, R. S. S. Moldovenească> 297.

Cohurlui v. **Covurlui.**

Coiajdu (Chiiajdu, Coiajdele), pîriu <Cuejdu> în hotarul braniştii m-rii Bistriţa <ţ. Neamţ> 36, 88.

Coiceni pe Prut, ţ. Iaşi, sat <R. S. S. Moldovenească> cu bălţi, fost al lui Isac Balica hatman, dăruit de Miron Barnovschi m-rii Balica 378.

Coiliţă, fiul lui Sima şi frate cu Măşanul 46; vinde parte din Drnleşti 160.

Cojan ţigan mănăstiresc, scutit 195.

Cojocea diac, martor pentru Antăleşti 363.

Cojocea, scrie zapis pentru Vlăiceni 335.

Cojuşna, pîriu, în hotarul m-rilor Pîngăraţi şi Bisericani <ţ. Neamţ> 440.

Colacele (Colacile), top. în hotarul m-rilor Bistriţa şi Pîngăraţi <ţ. Neamţ> 440, 454.

Colacul, top. la Gura Ocoalelor <lîngă Horjeşti ţ. Lăpuşna, R. S. S. Moldovenească> 338.

Coliba lui Athanasie Trohan, top. în hotarul m-rilor Sccu şi Neamţ <ţ. Neamţ> 34, 35.

Colici, fiii lui vînd moară la Costeşti (menţ.) 340.

Colţea v. **Ion Colţea.**

Colţea, ţigan mănăstiresc, scutit 197.

Coman, nepoata sa Mariica vinde parte la Fîntînelile (menţ.) 340.

Conădrea v. **Condrea.**

Conceşti v. **Conţeşti,** sat ţ. Dorohoi.

Conde vamăşul, martor pentru Dănceni 407.

Condrata, poiană la Scînteia <ţ. Vaslui>, cumpărată de m-rea Bîrnova de la Mărica ş. a. 429, 430, 445, 451.

Condrea, Conădrea :

Condrea din Oboroceni, dă carte de mărturie 104, 105, 117.

www.dacoromanica.ro

Condrea din Silişte, martor 245.
Condre, fiul Rusului, nepotul lui Fodor din Mînzaţi, vinde parte 355.
Condre, fiii săi vînd părţi din Petreşti pe Rebricea (menţ.) 438.
Condrea, frate cu Ionaşco Bîtcovcci, cumpără parte din Grecl 33.
Condrea, fratele Salomiei, vinde parte din Căpoteşti (menţ.) 420.
— **Conădrea**, nepoata sa vinde parte la Antăleşti (menţ.) 361.
Condrea pîrcălab, nepoţii săi vînd parte din Păstrăveni (menţ.) 66.
Condrea, vinde parte din Poceşeşti (menţ.) 369.
Condrea Borcea, fiul Acsinici, vinde parte din Buciuleşti 186.
Condrea Mallel, martor pentru Rădeni 302.
Constantin v. **Costantin**.
Constantinopol (Noua Romă. Ţarigrad), oraş, călăraşi de Ţarigrad 425, 452; patriarh 358.
Conţeşti, sat <Conecşti ţ. Dorohoi; j. Botoşani>, 380.
* **Conţeşti** ţ. Vaslui, sat < probabil j. Iaşi >, slobozic a m-rii Galata 58.
Copou, sat <or. Iaşi>, dealuri cu vii, ale lui Manolachi vameşul cel mare, ale ciocilor 51.
Cora, ţigan (menţ.) 192.
Corbea v. **Dumitru Corbea**.
Corlaeaul v. **Carlaeău**, sat.
Corlat v. **Irimie** ~ şi **Vasilie Corlat**.
Corlăteni pe Jijia, sat < ţ. Dorohoi; j. Botoşani>, moară dăruită de domn lui Petrea Albotă aprod 48; partea lui Isac Balica, dăruită de domn lui Gligorie Hrucl 100.
Corneu, fiul Agahiei Şoverdeneasă, vinde parte cu moară la Seobinţeni 275, 277, 341.
Cornea, fiul lui Gligorie, vinde parte din Cogeşti 406.
Cornea, frate cu Drăguman, vinde parte din Druleşti (menţ.) 29.
Cornea popă, martor la Dorohoi 411.
Cornea, răzeş, fiul Aremiei, în pricină cu Grigore Urechc pentru Negrileşti şi Briţcani 312, 313, 323, 453.
Cornea, ţigan (menţ.) 185.
Cornescul v. şi **Gheorghie** ~, **Iachim** ~ şi **Nistor Cornescul**.
Cornescul, soţul Gaftei, fiii săi vînd la Pilipăuţi (menţ.) 162.
Cornl, sat <ţ. Covurlui; j. Galaţi> 434.
Cornl ţ. Neamţ, sat, parte întărită lui Marco şi Dochici 388.
Cornul v. **Piatra Cornului**.
Corosteanul v. **Gheorghie Corosteanul Iuraşcovici**.
Corpaci v. **Vasilie** ~ şi **Pătraşcu Corpaci**.
Cosma v. **Cozma**.
Costachie din Folteşti, hotarnic 403.
Costachie mare sulger, dă carte de mărturie, martor pentru Unguraşi şi Găgeşti 125, 128.
Costachi Hilofie mazil din Soci, suret găsit la ~ (menţ. tîrzie) 66.
Costanda Bălţătoae, vinde parte la Druleşti 106, 117, 160.
Costantin, Constantin, Costandin:
Costantin călăraşul, martor pentru Vorniceni 396.
Costantin cămănar (fost), vinde parte din Dăneeni 407.
Costantin ceaşnic v. **Costantin Catacuzino**.
Costantin diac, slugă la Movilă vodă, martor pentru Uriceni 224.
Costantin din Grecl, fiul lui Grecul, vinde parte 33; în pricină de rumînie 150.
Costantin din Vlădeşti, în pricină pentru o casă din Năvrăpeşti 208.
Costantin, fiul lui Adam cămăraş, strănepotul lui Cîrstea Hălăucescul (menţ.) 186.
Costantin, fiul lui Cîrstea, martor pentru Drăgeşti 237.
Costantin, fiul lui Ionaşco Rotompănescul uricar, nepotul lui Stroici logofăt, reia satul Băişeşti de la m-rea Homor (menţ.) 416.
— **Costandin**, fiul lui Vasilie, vinde parte din Mursăşti pe Stemnic 436.
Costantin, fiul Mariicăi Păntoae, vinde vii la Cotnar, pricină 243.
— **Costandin**, fiul Oprinci şi nepotul Ţonii, vinde parte din Dăneeni 293.

www.dacoromanica.ro

Costantin, fiul Pintei, vinde parte din Poiană (menț.) 186.
Costantin, martor pentru Geordzăști 240.
— Costandin mare postelnic v. **Costin** mare postelnic.
Costantin, răzeș, fiul Morcoteiului, în pricină pentru Briţcani și Negrileşti cu Grigore Urechie 312, 323.
Costantin, scrie acte domnești 38, 59.
— **Costandin,** soțul Părăscăi, stăpîn în Botoșiniţa și Oglinzi 89.
Costantin șoltuz la Iași 189; martor 51.
Costantin, ţigan boieresc, scutit 212.
Costantin, ţigani mănăstirești, scutiți 195, 197.
Costantin, văr cu Pavăl, în pricină pentru părți în Boțești 108.
Costantin, vinde parte din Găureana la Trotuș (menț.) 186.
Costantin Batiște <Veveli> paharnic, dă bani cu împrumut; avuţia sa 186.
Costantin Beche din Căpoteşti, hotarnic 120.
Costantin Catacuzino (Costantin, Costandin, ~ Cantacuzino), cumpără satul Vlăicanii pe Crasna 412, 413; ceașnic în sfatul domnesc 32, 158, 160, 165, 168, 169, 171, 179, 213, 266—268, 270, 330, 332—334, 340, 348.
Costantin Clogolea, vinde jumătate din Cucuteni 220, 221.
Costantin Geangu, ţigan mănăstiresc, scutit 210.
Costantin Hăbilac, martor pentru Bîrlești 257.
Costantin Moghila (Costandin, ~ Movila), domn (1607—1611> 73, 93, 161, 168, 174, 347; dă acte 93, 123, 225, 272, 338, 340, 389, 392, 444; înfrînt în luptă de Ștefan Tomșa 153.
Costantin Stîrcea (Costantin Stîrce) diac din Vascăuți, martor 309, 310; dă carte de mărturie 162.
Costantin Țicău păhărnicel din Sărăteni, jurător 312, 323.
Costea, Coste, Costi:
Costea, fiul jupînesii Magdii Vrîncinesii, vinde parte din Onutul de Jos (menț.) 314.
— **Costil** (Costiul), fiul Tudosiei, vinde parte la Bîrceşti și Perieni 414, 415, 417.
Coste popă din Mursăști, martor 436.
Coste, strănepotul său Larion diac stăpîn în Ungheni (menț.) 300.
Coste, tatăl lui Ionașco, stăpîn în Medeleni pe Răplăvăț 263.
Coste Bocioeu vornic, ginerele lui Pătrașco logofăt, stăpîn la Bălțăteşti și Mînjești 174.
Costeanul, Costianul v. **Gheorghie Arapul.**
***Costeni,** sat <probabil Prăjești ț. Neamț> 65, 256; popă 439.
Costești pe Bîrlad, ț. Bîrlad, sat<j. Vaslui>, parte cu vii și moară cumpărată de Nicoară hatman de la Sava ș. a. 339, 340.
Costin din Ruginoasa, fiul Măriicăi, nepotul lui Ionăşcel stolnicel și al lui Toma Hîrsan, vinde parte 280, 368.
Costin, fiica lui vinde parte din Antăleşti (menț.) 361, 363.
Costin, fiul lui Toma, partea lui din Turcatca 357, 391.
Costin, orășan din Roman, dă carte de mărturie 234.
Costin popă din Mățcani, martor 240.
Costin postelnic, mare postelnic în sfatul domnesc 266, 268, 270, 330, 332—334, 340, 341, 348, 435; dă cărți de mărturie 339, 414, 418, 419, 421, 426, 429, 435, 451, 452; erori: Costandin 332, 435.
Costin, ţigan boieresc 217.
Costin, ţigan mănăstiresc, scutit 195.
Costin Benţul, vinde parte din Cogeşti 406.
Costin Boghiul șoltuz de Hîrlău (menț.) 30.
Costișor, ţigan boieresc 115; scutit 212.
Costiul v. **Costea.**
Coșăscul v. **Ionașco Coșăscul.**
Coșna, pîrîu? <afluent al Dornei>, în hotarul unui loc al m-rii Moldoviţa 75.
Cotiel, tatăl Gaftonei din Ciurbești (menț.) 372.
***Cotlelri,** sat <lîngă Tîrzii ț. Fălciu; j. Vaslui> 82.
Cotlugeni, sat <ț. Soroca, R. S. S. Moldovenească>, părți întărite lui Gavril pîrcălab de Soroca, primite de la popa Pintea 297.

www.dacoromanica.ro

Cotnari (Cotnar, Cotnariu), tîrg < ţ. Hîrlău; j. Iaşi>, dealuri cu vii 26, 101, 329, 333, 377, 379, 424; vii ale m-rii Aron Vodă 26, 379; ale m-rii Solca 101; ale m-rii Secu 244; ale m-rii lui Balica 333; ale m-rii Pobrata 377; ale lui Iordachie Cantacuzino 243; ale lui Stratul Bolca 329; ale lui Gheorghie Roşca vistiernic 348; puse zălog la Gheorghi mare sulger 424; case cu pivniţă ale lui Ionaşco Ghianghea 149; pîrclab 295; popă săsesc 149; ocolul tîrgului; sate domneşti ascultătoare de ~ 27, 112, 333.

Cotoc, fiica sa vinde la Păşcănci (menţ.) 186.

Cotos, fiul lui Blendea pîrcălab de Roman, cumpără părţi din Drăgeşti 251.

Coţis v. **Man ... Coţis.**

Covasna, sat <ţ. Iaşi>, prisacă la Bohotin în ~ a m-rii Homor 37.

Covurlui (Cohurlui), ţinut 257; sate din ~ 268, 296, 298, 333, 310, 395, 396, 407, 434; staroste de ~ 434.

Cozia (Cozsan), munte <ţ. Neamţ> în hotarul braniştei m-rii Bistriţa 36, 88.

Cozin Bluj, martor în Bacău 325.

Cozma diac din Popşeşti, stăpîn al unui loc de prisacă la Avereşti 29.

Cozma din Birjoveni, dă carte de mărturie 439.

Cozma din Soci, dă carte de mărturie, martor 209, 211.

Cozma fiica sa vinde în Durneşti (menţ.) 231.

Cozma, frate cu Ticman diacon din Ivaniţăşti, dă carte de mărturie 82.

Cozma nepotul lui Craiu Druleseu, fiii săi vînd parte din Druleşti 104, 117.

Cozma vistiernic din Aldeşti, dă carte de mărturie, martor 256, 439.

Cozma visternicel din Maxineşti, dă carte de mărturie 77, 84, 85, 117, 254.

Cozmiţa strigătoriul, răzeş din Briţcani, bunicul Ursei, împresurat de Nestor Ureche (menţ.) 312, 323; nepoata sa datoare pentru pricina cu Grigore Ureche 313.

Cozmiţa, vinde un „bătrîn" la Timpeşti (menţ.) 404.

Cozmoaia v. **Valea Cozmoaei.**

Cozsan v. **Cozia, munte.**

Cracalia v. **Dumitrie Cracalia.**

Cracalia cel bătrîn, staroste? (menţ.) 175.

Cracăoanii ţ. Neamţ, sat, întărit cu moi şi poieni m-rii Hangu, luat prin schimb de la m-rea Sucevita 433.

Cracău, pîrîu <afluent al Bistriţei>, sate, selişti pe ~ 15, 318, 319, 320.

Craiu Druleseul, strănepoţii săi vînd în Druleşti (menţ.) 85, 104, 106, 117, 160.

Crasna, pîrîu <afluent al Bîrladului>, sat pe ~ 412, 413.

Crasnăş (Crasnaş) păhărnicel, fiii sai vînd vad de moară din Brăteni (menţ.) 327, 338.

Crăcăoani v. **Cracăoani**, sat.

Crăciun, fiul său Miron vinde parte la Scobenţeni (menţ.) 287.

Crăciun, odaia lui la Portăreşti 134.

Crăciun stolnic (fost), dă carte de mărturie pentru Dăneeni 293.

Crăciun Găoz vătaf, martor pentru Todereşti (menţ.) 5.

Crăciuna, fiica Ţibăştii, vinde parte la Drăgăneşti (menţ.) 186.

Crăciuna, mama lui Bertea razeş din Briţcani (menţ.) 312, 323.

Crăhăneşti v. **Cărhăneşti, sat.**

Crecciuneasa v. **Nastasia Crecciuneasa.**

Creţa (Criţa), fiica lui Pătraşco vătaf, vinde parte în Scînteia 445, 451.

***Creţeni** pe Tutova, ţ. Tutova, sat <j. Vaslui>, parte cu moară cumpărată de Nicoară hatman de la Toader 340.

Creţul v. **Andreica Creţul.**

Creţul, nepotul lui Craiu Druleseul, fiica lui vinde parte din Druleşti (menţ.) 160.

Creţul, ţigan boieresc 186.

Crimcovici v. **Anastasie Crimcovici.**

Criste v. **Cirstea.**

Cristeşti v. **Cirsteşti, sat.**

Cristina v. **Cirstina.**

Cristineşti v. **Cirstineşti, sat.**

Criţa v. **Creţa.**

Criva, pîrîu în hotarul m-rilor Pingăraţi şi Biscricani <ţ. Neamţ> 440.

www.dacoromanica.ro

Crivcști, sat <ț. Roman; j. Iași> 257.
Crimpotă, vinde parte la Fîntînelile (menț.) 340.
Croilă v. **Dima Croilă**.
Cruceea de Jos, sat <or. Panciu, ț. Putna; j. Vrancea> parte cumpărată de Bîrlădean de la Mărica 369.
Cruccan, Cruceanu v. **Necula** ~ și **Vasilie Cruccan**.
Cucoara v. și **Cocoara**.
Cucoara, sat <ț. Chigeci, R. S. S. Moldovcnească> 312, 323.
Cucoranul v. **Cîrstea Cucoranul**.
Cucorca v. și **Dumitrașco Cucorea**.
Cucorea, fiul său Dumitrașco vinde țigani (menț.) 376.
Cucova (Cucovi), sat <ț. Roman; j. Iași> 306, 328.
Cucul v. **Marco Cucul**.
Cucuteni ț. Roman, sat <j. Iași>, părți cumpărate de Iordachie și Toma postelnic de la Costantin Ciogolea și Gheorghie Siminiceanul 220, 221, 304.
Cudre, fiul lui Dumcici, vinde parte din Bîrnova 392.
Cuejdu v. **Colajdu**, pîrîu.
Cujbă v. **Ionașco Cujbă**.
Culmea Boului, munte <ț. Neamț> în hotarul brauiștei m-rii Biscricani 16.
Culmea Semci, munte <ț. Neamț> în hotarul braniștei m-rii Biscricani 16.
Cupcea, țigan mănăstiresc, scutit 198.
Curt Celebi (Curtu Celebic) ccașnic, familie 416; cumpără satul Măcișenii 268, 296; în sfatul domnesc 341.
Curteștl în fața tîrgului Botoșani, sat domnesc <ț.Hîrlău> 356; ascultător de ocolul tîrgului Botoșani, dăruit de domn lui Duca comis 213.
Curulu mare hinsar, dă carte de mărturie pentru Dăneeni 293.
Cutul Stăniigeanului, cut la Merești <ț. Suceava> 215.
Cuvioasa Paraschiva, m-re v. Iași, oraș, m-ri.
Cuzlău ț. Dorohoi, sat <j. Botoșani>, parte întărită fiilor lui Toader Urmeziu 262.
Cuzoc, țigan mănăstiresc, scutit 196.

D

Dabija (Dabijca) mare ccașnic, tatăl lui Ghione, via lui din Gcordzăști (menț.) 240, 241.
Dablja din Păunești, cumpără în Turcinești 237.
Damaschin, fiul lui Manca, dă zapis de mărturie 439.
Dan popă din Piticeni, cu parte (menț.) 350.
Danclul din Homița, martor 2, 3.
Danclul Pardos cel bătrîn, cu parte și casc în Mogoșcști (menț.) 179.
Danco v. **Stefan Danco**.
Danilă v. **Dănilă**.
Danul, hotarnic la Orgocști 403.
Danul, nepotul său vinde în Slipotcni (menț.) 338.
Danolachi uricar, scric zapis 30.
David (Dăvidcscul) bătrînul, tatăl Mircenei care vinde în Fîntînelile (menț.) 340.
David din Hotin, martor 310.
David, fiul lui Ilca, vinde partc în Budești 426, 427.
David, fiul lui Ionașco Țițul, în pricină pentru Cîrstești 397.
David, nepoții săi vînd în Fîntînelile (menț.) 340.
David (Dăvid) popă din Micläușeni, martor 46.
David postelnic, dăruit de domn cu jumătate din satul Iucașul (menț.) 333.
David (Dăvid) postelnicel din Lărăuntești, martor 46.
David, tatăl lui Neagoc carc vinde în Fîntînelile (menț.) 340.
David, tatăl lui Vasilic ș. a. cu părți în Păstrăvcni (menț.) 66.
Dămilan bătrînul vinde parte în Căpotești 418.
Dămilan, fiul Todosiei, vindc părți în Ostășești și Pericni 414, 415, 417.
Dămilani, fratele lui Ilea, schimbă parte în Spătărcști pentru partc în Seliștca 102.
Dămilan, soțul Cătălinei, vinde parte în Căpotești 418.
Dămian, țigan mănăstiresc, scutit 210.

www.dacoromanica.ro

Dămiencasă v. **Nastasia Dămienească.**
Dămineşti ţ. Roman, sat <j. Bacău> 237; helcştcu, parte vîndută de Reţea vătaf 398.
Dămitraşcu Ghenghea v. **Ionaşco Ghianghea.**
***Dănăeşti**, sat <lg. Mănăstioara ţ. Putna; j. Vrancea > 236.
Dănceni pe Zelctin, ţ. Tecuci, sat <c. Podu Turcului j. Bacău>, „bătrînul" Onei Baci vîndut de nepoţii Ţonii şi partea lui Huruian vîndute lui Istratie Bolea paharnic 293, 298.
***Dănceni** la Covurlui, sat <probabil lingă Şendreni ţ. Covurlui; j. Galaţi>, vie vîndută de Diaba lui Ignat Benea 144; parte cu bălţi şi vie vîndută de Costantin cămănar lui Gheorghie vameş 407.
Dăneşti, sat <ţ. Neamţ>, Iosif Şaidir volnicit să ia dijma de pe partea sa 387.
Dănilă, Danilă, Dănăilă:
Dănilă din Hăndreşti, martor 137.
Dănilă dregător din Peştere, în pricină pentru moară 344, 353.
— **Dănăilă**, fiul lui Drăghici, vinde jumătate din satul Budeşti 426, 427.
— **Dănăilă**, fiul lui Petrea, vinde părţi în Ştubeiu şi Hănăseni 409.
— **Danilă**, popă din Galbini, cumpără parte în Tuleşti 68.
Dănilă (Danilă), tatăl Maricăi care vinde în Rădeni (menţ.) 302.
— **Dănăilă**, soţul Dochici care vinde în Budeşti (menţ.) 426, 427.
Dănilă Cărovan din Scobenţeni, dă zapis de mărturie 287.
Dărmăneştl, sat <or. P. Neamţ, ţ. Neamţ> 16; ureadnic şi vătăman; moara m-rii Pingăraţi 71.
Dăvid popă v. **David.**
Dăvidescul v. **David** bătrînul.
Dealban, ţigan mănăstiresc, scutit 210.
Dealul Bonţolul, deal cu vii la Popeni <ţ. Adjud; j. Bacău>, vie vîndută de Iacob şoltuz lui Dumitraşco Ştefan mare logofăt 325.
Dealul-Domnese, deal la Cotnari <ţ. Hîrlău; j. Iaşi>, vii alc m-rii Pobrata 377.
Dealul Lasläului, deal la Cotnari <ţ. Hîrlău; j. Iaşi>, fălci de vie vîndute de Gheorghi Năvrăpăscul lui Stratul Bolea paharnic 329.
Dealul-Mare, deal <ţ. Neamţ> în hotarul braniştii m-rii Bistriţa 36, 88.
Dealul Mindrului, deal la Cotnari <ţ. Hîrlău; j. Iaşi>, vii puse zălog de Simion Birariul lui Gheorghie mare sulger 424.
Dealul Piscopului (~ Biscop), deal la Cotnari <ţ. Hîrlău; j. Iaşi>, vii alc m-rii Solca 101; ale m-rii Balica 333.
Dealul Ursului (~ Urşiu, ~ Urşiule), deal la Iaşi <or. Iaşi>, vii alc m-rii Balica 333; ale m-rii Pobrata 377.
Dediul popă din Tomeşti, martor 336.
Delei v. **Gligoric Delel.**
Deleui, sat <ţ. Fălciu; j. Vaslui> 312, 323; probabil acelaşi: 493.
Deleni, sat <c. Helegiu ţ. Bacău> 21.
Delcu (Délău, Delciu) aprod apoi spătărel, fiul Paraschi 91; cumpără şi schimbă în Spătăreşti, Antăleşti ş. a. 79, 92, 102, 361—363.
***Denisiuca**, sat mic <Jucica ţ. Cernăuţi, R. S. S. Ucraineană>, sub ascultarea or. Cernăuţi, dăruit de domn lui Gavrilaş pîrcălab 175.
Dercan, nepoţii săi vînd în Fîntînelile (menţ.) 340.
Derceneu ţ. Orheiu, sat <R. S. S. Moldovenească>, parte vîndută de Ionică ş. a. lui Vlasie cămăraş 371.
Dersca (Derzsca), sat <ţ. Dorohoi; j. Botoşani>, dat schimb de m-rea Homor lui Stroici logofăt 408; părţi dăruite de Bubuiug logofăt şi de Ionaşco Stroici m-rii Homor 416.
Diaba din Dănceni, vinde vie 6.
Dliac paşă 229.
Diaca, pîrîu <Deaca, afluent al Bistriţei ţ. Suceava> 75.
Didiul din Ţipători, jurător (?) 402.
Dima v. **Toader Dima.**
Dima călăraş de Ţarigrad, vinde vie în Valea Cozmoaei 425, 452; croare: ~ cămăraş 425.
Dima, martor pentru Zorileni 110.
Dima puşcarul, martor la Hotin 374.
Dima, tatăl lui Toader, care vinde în Ionăşeşti (menţ.) 260, 340.
Dima şoltuz de Bîrlad, dă zapis de mărturie 33, 264.

www.dacoromanica.ro

Dlua Crolă, martor, numără bani 128.
Dimaci v. **Domăcenl**, sat.
Dimireu, ţigan mănăstiresc, scutit 210.
Dimitrachi, Dimitraşco Ştefan v. **Dumitraşco Ştefan.**
Dinga v. **Vaslile Dluga.**
Dinga, martor pentru Răsipeni 264.
Dinlul, tatăl lui Ionică ş. a. care vînd în Derencu şi Prehodişte (menţ.) 371.
Dlonisie (Deonisie), episcop de Rădăuţi 325; în sfat 266, 270, 316, 330, 378, 386, 450, 452; dă cărţi de mărturie 414, 418, 419, 421, 126, 429, 435, 451; eroare: ~ de Roman 378.
Direptul, pîrîu <Dreptul, afluent al Bistriţei> 34, 35.
Dişcova, sat <Duşcova ţ. Orhei, R. S. S. Moldovească> 5.
Dirlău v. **Lupul Dirlău.**
Doamna, pîrîu şi sat <or. P. Neamţ, ţ. Neamţ>, în hotarul braniştei m-rii Bistriţa 36, 88.
Do..., ţigan mănăstiresc, scutit 196.
Dobrenchi v. **Stratilat Dobrenchi.**
Dobrenchi diac din Bălăceni, în pricină 61; scrie acte domneşti 200, 222.
Dobrul v. **Mihăilă Dobrul Urneziu.**
***Dobruleştl**, sat <Cristeşti ţ. Suceava; j. Iaşi>, 66.
Dochia, Odochia:
— **Odochia**, fiica Cioreci, stăpînă în Mereşti 215.
Dochia, fiica lui Clrstea şi nepoata Nastasiei Dămiencasa vistieruicească, întărită în Corni 388.
— **Odochia**, fiica lui Diuiul, vinde parte în Derencu şi Prehodişte 371.
— **Odochia**, fiica lui Dragoşe şi sora lui Griţca Răspop, vinde parte din Citnicăuţi 326.
Dochia (Odochia), fiica lui Drăgan, vinde părţi în Scobinţeni 292, 341.
Dochia, fiica lui Ion Capşea, vinde parte în Todereşti 5.
Dochle, fiica lui Pătraşco vătaf, vinde parte în Scluteia 445, 451.
— **Odochia**, fiica lui Stănigeanul, vinde parte în Stănigeni 348.
— **Odochia**, fiica lui Văsian, vinde parte în Stănigeni 348.
— **Odochia**, fiica Magdei, vinde jirebie în Antăleşti (menţ.) 363.
Dochia, mama lui Fătul care vinde în Căpoteşti (menţ.) 418.
Dochia, mama lui Nistor care vinde în Căpoteşti (menţ.) 418.
Dochiu, mama lui Sava Nateo, vinde jumătate din Budeşti (menţ.) 426, 427.
Dochia preoteasa popii Ilinat, vinde seliştea Petreşti 438.
Dochia, soţia lui Dănilă, vinde parte în Budeşti 426, 427.
— **Odochle**, stăpînă în Botoşiniţa şi Oglinzi 89.
Dochiţa, Odochiţa:
Dochiţa, fiica Solonici, vinde parte în Stroeşti 2, 3.
— **Odochiţa**, vinde în Fîntînelile (menţ.) 340.
Dolea (Duşca), fiica lui Toader, vinde parte din Druleşti 29, 77, 84, 160.
Dolcu, ţigancă boierească 185.
Dolţeştli ţ. Roman, sat <j Neamţ>, pus zălog de Dumitru Goia postelnic la Costantin Batişte 186.
Dona vameş, martor la Iaşi 51, 407.
Dondăş, cumpără satul Chehnăuţi 186.
Dondăş din Corni, ispravnic de jurători 434.
Donlel comişel, fiul lui Andreica miedar, cumpără parte în Virtop 411; în pricină pentru Murgueeşti 169.
Dorneşti v. **Durneştl**, sat.
Dorohol, tîrg, ocol 433, 450; ureadnic 249; scaun de judecată 288, 289, 291, 294; popă domnesc, diacon 441.
Dorohol, ţinut, sate din ~ 19, 53, 64, 165, 174, 262, 335, 373, 433, 457; mare vătaf de ~ 357.
Dorohoncanul v. **Gligorle Dorohonceanul.**
Dosofel, egumen al m-rii Tăzlău 115.
Draga, vinde parte şi vie în Ţigăneşti (menţ.) 311.
Dragna, fiica Magdei şi nepoata Anuşcăi, vinde parte din Birnova 392.
Dragnea, nepotul ei Gligoric Giuncul vinde în Druleşti (menţ.) 160.

www.dacoromanica.ro

Dragnea, nepotul ei Lupul Dîrlău pitar dăruieşte în Unchiteşti (menţ.) 297.

Dragomîri de la Valea-Sacă, top.? <j. Bacău> 186, 332.

Dragomirna, m-re domnească <or. Suceava>, nou-zidită de Miron Barnovschi 32, 109, 112, 165; dăruită cu sate, selişte ş. a. 32, 53, 76, 109, 112, 140, 165, 303; mori 53; ţigani scutiţi 203; aşezămînt, scutiri 121.

Dragoş (Dragoşe, Draguş), călugăr, vinde părţi în Slipoteni 184, 327, 338.

Dragoş popă din Greci, dă zapis de mărturie 281.

Dragoşe (Dragoşin) din Citnicăuţi, tatăl lui Griţca Răspop, Iuraşco ş. a. (menţ.) 326.

Dragota, nepoţii săi vînd parte din Bîrnova şi Ploşcăuţi (menţ.) 392.

Dragotă, fiul lui Ivanco Petrescul vinde satul Perieni şi selişteа Ostăşeşti (menţ.) 414, 415, 417.

Dragotă, nepoţii lui vînd în Milineşti (menţ.) 186.

Dragotin, tatăl lui Ilea ş. a. care vînd în Cogeşti şi Brăileşti (menţ.) 406.

Dragul din Fiţingheşti, hotarnic 120.

Dragul, vinde vad de moară în Fîntînelile 340.

***Drăeuleşti** ţ. Lăpuşna, sat <R.S.S. Ucraineană>, dat schimb de Gheorghie Roşca vistiernic lui Grigorie Ureche logofăt 279, 447.

Drăgan aprod, apoi armăşel, cu parte şi loc de casă în Zmeiani 269, 281, 352.

Drăgan armaş, fiii lui stăpîni în Negrileşti şi Briţcani (menţ.) 323.

Drăgan din Zmeiani, martor 351, 352, 354.

Drăgan, fiul lui Dumitru uricar, zălogeşte şi vinde satul Maxineşti (menţ.) 167, 168, 186.

Drăgan, fiul lui Solomon şi fratele popii Nicoriţă, vinde parte din Bîrnova 392.

Drăgan, martor în Spătăreşti 360, 361.

Drăgan slugă domnească v. **Drăgan** aprod.

Drăgan, tatăl lui Andreiu ş. a. care vînd în Druleşti (menţ.) 160.

Drăgan, tatăl lui Ionaşco care vinde în Lichitişeni (menţ.) 136.

Drăgan, tatăl lui Lupul care vinde în Ungureşi (menţ.) 129.

Drăgan, tatăl Odochiei care vinde în Scobenţeni (menţ.) 292, 341.

Drăgan, tatăl Ştefanei care vinde în Scobenţeni (menţ.) 276, 278, 341.

Drăgan, tatăl Varvarei care vinde în Durneşti (menţ.) 439.

Drăgan, ţigani mănăstireşti, scutiţi 195.

Drăgan Barbovschi, fiul lui Eremia Barbovschi cămăraş, vinde selişteа Pohrilăuţi (menţ.) 334.

Drăgan Buga, nepotul său vinde în Măcişeni (menţ.) 268, 296.

Drăgan Mălalu, soţul Olenei care zălogeşte părţi în Bleşcenăuţi şi Zubriceni (menţ.) 6.

Drăgan Minje, nepotul său stăpîn în Văcoteşti (menţ.) 443.

Drăgăilă, tatăl lui Ionaşco ş. a. care vînd în Poiană (menţ.) 186.

***Drăgăneşti**, sat <pe Cahul ţ. Chigheci, R. S. S. Moldovenească> 313.

Drăgăneşti la Tecuci, sat <j. Galaţi>, vîndut de Sava ş. a. lui Dumitraşco Ştefan mare logofăt 186.

Drăgeşti, sat <ţ. Roman; j. Vaslui>, livadă vîndută de Ionaşco lui Vicol 237; parte vîndută de Nechita Moţoc fiilor lui Blendea pîrcălab 251.

Drăghiel, fiul lui Uscatul, vinde parte în Vîrtop 411.

Drăghiel, tatăl Ciorcei care vinde în Mereşti (menţ.) 274.

Drăghiel, tatal lui Dănăilă care vinde în Budeşti (menţ.) 426, 427.

Drăghiel, tatăl lui Ionaşco care vinde în Năvrăpeşti (menţ.) 57.

Drăghina, fiica Nénei, cu parte în Vîrtop (menţ.) 411.

Drăghina, mama Anghelinei, cu parte în Mănăileşti (menţ.) 439.

Drăghina, mama Grozavei ş. a. care vînd în Scînteia (menţ.) 445, 451.

Drăghinici v. **Grigorie Drăghiniel**.

Drăgoiu, dă zapis de mărturie pentru Todereşti 5.

www.dacoromanica.ro

Drăgolin, țigan mănăstiresc, scutit 196.
***Drăgoteni,** sat <Vascani ț. Roman; j. Iași> 106, 117.
Drăgotoae, giupinească, lasă averea sa m-rii Sf. Sava 250.
Drăgulea, nepoții săi vînd în Poiană (menț.) 186.
Drăguman, vinde parte în Druleşti (menț.) 29.
Drăguș, fiul Nastei, cu parte în Virlop 411.
Drăguș, nepotul său vinde la Fîntînelile (menț.) 340.
Drăguș, tatăl lui Procopie care vinde în Pocșești (menț.) 369.
Drăgușan cel bătrîn, nepoții lui vînd în Corlătcni (menț.) 100.
Drăgușan diac cu parte în Tomești 399; martor 4, 218; scrie zapis 90.
Drăguț, tatăl Dochiei ș. a. care vînd în Budești (menț.) 426, 427.
Drăguț, țigan mănăstiresc, scutit 210.
Drăguța, nepotul ei vinde în Năvrăpești (menț.) 57.
Drăguța, sora Nastasiei Cărăimăneasa, stăpînă în Titești, Prebești și Horjești 338.
Drăguțul vornic, cumpără curături, părți, vii și vad de moară în Pocșești și Crucea de Jos (menț.) 369.
***Drăjeștii** ț. Vaslui, selişte <lîngă Scînteia j. Iași> a m-rii Bîrnova 421, 422.
Drănșeanu vătaf din Butici, fiicele lui vînd în Citnicăuți (menț.) 310.
Dresnostu, fiul lui Colici, vinde moară la Costești 340.
Dreptul v. **Direptul,** pîriu.
Dronța din Iucșești, vinde parte în Bălosești 265.
Drugă v. **Grigorie Drugă.**
Drujești, sat <ț. Bîrlad; j. Vaslui> 134.
Drule, nepoții săi vînd în Druleşti (menț.) 29, 77, 84.
Drule spătar, nepoții săi vînd în Druleşti, Drăjcști și Greci (menț.) 106, 117, 137, 160, 365, 366, 422.
Drulea, Drulescul v. **Craiu Drulescul** și **Mihăilă Drulea.**
***Druleștî** pe Siret, ț. Roman, sat <lîngă Burueneşti j. Neamț>, părți cu mori, iazuri, bălți ș. a. cumpărate de Lupul Prăjescul de la nepoții lui Drule spătar ș. a. 10, 29, 46, 77, 84, 95, 104—106, 117, 137, 160, 254, 365, 366.
Druțe Nemeș, fiul Bărboichii, vinde parte din Bîrnova 392.
Dubăoae, casa ei în Antălcști 102.
Dubău din Antălcști, martor 92.
Dubău, în pricină pentru o fîntînă de păcură din Tătești (menț.) 188.
Dubinschi, martor pentru Geordzăști 241,242.
Duca v. și **Ionașco Duca.**
Duca comis, dăruit de domn cu satul Curtești 213; cotropește iaz în hotarul tg. Botoșani 356.
Duducă, țigan mănăstiresc, scutit 196.
Dumia Brudur, cumpără scliștea Petrești (menț.) 438.
Duma Negrul, unde a fost Negrul (menț.) 414, 415; nepoții săi vînd în Scînteia 429, 430, 445, 451.
Dumbravă, țigan mănăstiresc, scutit 204.
Dumcici, tatăl lui Fădor și lui Cudre care vînd parte din Bîrnova (menț.) 392.
Dumitra comisoac din Cîrstinești, cneaghina lui Gheorghie comis, vinde țigani <441>, 442.
Dumitra, fiica lui Ion Poiană vinde pămînturi în Poiană 186.
Dumitra, fiica lui Pătrașco, vinde parte în Scobenteni 275, 277, 341.
Dumitra, fiica lui Ștefan Blendea, vinde parte din Hălăucești 186.
Dumitra, fiica lui Toader Boldescul, vinde parte din Scînteia 445, 451.
Dumitra, fiica lui Toma Birtoc, vinde parte din Scînteia 445, 451.
Dumitra, mama lui Ion care vinde în Ulmeni (menț.) 107.
Dumitra, soția (giupineasa) lui Ciolpan călugăr, dăruiește parte în Orbic (menț.) 65.
Dumitra Zupcoae, mătușa lui Gavril Ciogolea, vinde jirebii în Hălăucești (menț.) 186.
Dumitrachi v. **Chiriță Dumitrachii Palolog,** postelnic.
Dumitrachii, fiul lui Iacomi postelnic, vinde satul Popeni 325.
Dumitrașco diac din Tecuci, hotarnic 404.
Dumitrașco (Dumitrașcu) din Călimănești, cumpără părți în Mihăilești 226.

www.dacoromanica.ro

Dumitraşcu din Turetnica, slugă domnească, în pricină pentru Leucăuţi 380.
Dumitraşco, fiul Angheluşei, vinde parte din Drulcşti 160.
Dumitraşco, fiul lui Gligorie Drugă, vinde parte în Unguraşi 129.
Dumitraşco, fiul Măricăi, în pricină pentru Cîrsteşti 397.
Dumitraşco, fiul Olenci, zălogeşte părţi în Bleşcinăuţi şi Zubriceni (menţ.) 6.
Dumitraşco, fratele lui Gligorcea diac din Ilişeşti, dă carte de mărturie 187.
Dumitraşco logofăt v. **Dumitraşco Ştefan**.
Dumitraşco, martor pentru Lăslăoani 318.
Dumitraşcu, orăşan din Roman, dă carte de mărturie 231.
Dumitraşco, răzeş, în pricină pentru balta Gemenc cu Gligoraşco Ureche 453.
Dumitraşco, ţigan mănăstiresc, scutit 192.
Dumitraşco, scrie (?) act domnesc 345.
Dumitraşco, slugă domnească, nepotul lui Neculai hatman, stăpîn de ţigan 315.
Dumitraşco stolnic, stăpîn în Cernaţ, în pricină cu vecini fugiţi 150.
Dumitraşco stolnic al doilea, fiul lui Pătraşco logofăt, stăpîn în Minjeşti şi Bălţăteşti 73.
Dumitraşco vinde parte în Nemişeni 290.
Dumitraşcu Buciumaş şătrar, vinde domnului moară la Popoşcşti 127.
Dumitraşco, Dumitraşcu Buhuş v. **Dumitru Buhuş**.
Dumitraşco Cucorea, vinde ţigan lui Necopoe (menţ.) 376.
Dumitraşco Erali, martor, dă carte de mărturie 209, 211.
Dumitraşco Fnlger, diac, cumpără părţi în Todercşti 5; scoate din curtenie pe Gheorghe şi-i ia ocina din Todereşti 135; martor 349.
Dumitraşcu Ghenghea v. **Ionaşco Ghianghea**.
Dumitraşco Mihul diac, soţul Antemiei care dăruieşte părţi din Tureatca şi Năhoreni (menţ.) 391.
Dumitraşco Şăptelici, stăpîn în Zahareşti, Slăvniceni ş. a. (menţ.) 230.
Dumitraşco Şoldan (Dumitraşco, Şoldan) stolnic, martor, dă cărţi de mărturie 77, 293, 298, 318, 321, 365.
Dumitraşco Ştefan (Dimitrachi ~, Dimitraşco ~, Dumitraşcu, ~ Stefan, ~Ştifan, ~ Ştefanovici, Dumitru) marc logofăt, fiul lui Ştefan logofăt, familie 168, 185, 186; stăpîn în Găgeşti, Maxineşti, Roznov, Rădeni ş. a. 125, 167, 168, 185, 332, 455; dăruit de domn 186; catastif de sate 186;
învaţă 1, 3, 5, 6, 7, 12, 13, 15—17, 29, 31, 42, 44, 45, 57, 61, 66, 79, 84, 86, 93, 94, 117, 123, 139, 141, 146, 150, 187, 211, 218, 227, 261, 262, 265, 269, 273, 275, 278, 281, 282, 286, 287, 297, 299, 301, 307, 311, 317, 320, 322, 323, 327—329, 342, 345—347, 350, 352, 354, 359, 363, 391, 392,399, 401, 406, 409, 410, 434, 439, 442, 444,447—449, 454, 456, 457, I; leagă pecetea 111, 158, 160, 165, 168, 169, 171, 179, 184, 213, 266—268, 270, 330, 332—334, 338, 341, 348; administrează 208; judecă 243;
martor, dă cărţi de mărturie 107, 127, 128, 148, 217, 253, 276, 277, 283, 285, 292, 293, 295, 305, 319, 339, 357, 390, 406, 414, 418, 419, 426, 429, 435, 437, 451, 452;
în Ţara Leşcască 369, 370, 373, 379 388;
eroare: Beldiman mare logofăt 390.
Dumitraşco Teleagă, martor pentru Zmeiani 351, 352, 354.
Dumitreştii, părţile lor în hotarul Ionăşeştilor 260.
Dumitro (?), fiica (?) Magdei şi nepoata Anuşchii, vinde parte din Birnova 392.
Dumitru, Dimitrie:
Dumitru din Druleşti, tatăl lui Vasilie (menţ.) 106, 137.
Dumitru din Hălăşteiani, dă carte de mărturie 95.
Dumitru din Hăsnăşeni, dă zapis de mărturie 42.
Dumitru din Miclăuşeni, martor 46.
Dumitru din Moreni, dă zapis de mărturie 42.
Dumitru, fiul lui Drăgăilă, vinde pămînturi în Poiană 186.

www.dacoromanica.ro

Dumitru, fiul lui Petraș, martor pentru Buhușești ș. a. 89.
Dumitru fiul lui Toader Purcel postelnic v. **Dumitru Purcel**.
Dumitru, fiul preotesei Solomia, vinde jirebie în Spătărcești 79.
Dumitru logofăt mare v. **Dumitrașco Ștefan**.
Dumitru, martori pentru Băloșcești și Dealul Bonțolui 265, 325.
Dumitru, nepoata sa vinde în Drulcești (menț.) 160.
Dumitru popă din Antălești, martor 102.
Dumitru popă, martor pentru Turcinești 236.
Dumitru popă, vinde în Zinciani 352.
Dumitru scric act domnesc 1, 5, 61, 94.
Dumitru stolnic, dă carte de mărturie 1; v. și **Dumitrașco stolnic**.
Dumitru șoimar mare, dă carte de mărturie 107.
Dumitru șoltuz din Tecuci, dă carte de mărturie 260.
Dumitru, tatal lui Vasilie ș. a. care vînd în Drulcești (menț.) 106, 117, 160; probabil acclași: tatăl lui Nicoară (menț.) 160.
Dumitru, țigani mănăstirești 63; scutiți 195—197, 201.
Dumitru uricar, martor, scrie zapis 453.
Dumitru uricar, tatăl lui Drăgan ș. a. care zălogesc și vînd în Maxinești (menț.) 167, 168, 186.
Dumitru vătaf de Huși, martor 92.
Dumitru Bantăș, vinde parte în Hotcești (menț.) 420.
Dumitru Buhuș (Dumitrașco ~, Dumitrașcu ~) postelnic, apoi logofăt al treilea, dă cărți de mărturie, tocmelnic 8, 77, 84, 128, 213, 276, 277, 283, 285, 292,293, 295, 298, 305, 318, 339, 365, 455; probabil acclași: **Dumitru Buhuș** vistiernic (?), cumpără în Birlești 257.
Dumitru Căm. (?) 359.
Dumitru Cheptenar, vinde vad de moară în Fîntînelile 340.
Dumitru Corbea, martor pentru Dănceni 144.
— **Dimitrie Cracalia** slugă domnească, fiul lui Cracalia cel bătrîn, dăruit de domn cu fînețe lîngă Cernăuți 175.
Dumitru Ferchi (~ Ferăchi), nepotul său vinde în Drulești (menț.) 137, 160.
Dumitru Gola (Goc) postelnic, mare vornic, soțul Candachiei, stăpîn în Doljești, Balomirești și Șendrești (menț.) 186, 261, 282.
Dumitru Hăjdeu, martor la cumpărare în Citnicăuți 309, 326.
Dumitru Molodeț slugă domnească, nepotul lui Ivul Tighinanul postelnic, vinde țigani 86.
Dumitru Movilă pîrcălab, stăpîn în Chehnăuți (menț.) 186.
Dumitru Purcel (Dumitru), fiul lui Toader Purcel postelnic, vinde părți în Dușești și Hotcești (menț.) 179, 420.
Dumitru Plătic, jurător 395.
Dumitru Stafirla clucer, martor pentru Răsipeni 264.
Dumitru Șupșală, vinde jumătate din Tărasova 186.
Dumitru Țăul (Dumitru), martor pentru Brătila de Jos 21.
Dupnicești, cumpără părți în Virtop 411.
Durnea, nepoata sa vinde în Durnești (menț.) 231.
Durnești, sat < Dornești ț. Neamț >, părți vîndute de Maria, Ioana ș. a. lui Gheorghic Costeanul pîrcălab 231, 439.
Durnești, sat < Dornești ț. Succava > parte întoarsă lui Toader Petriceaico 147, 148.
Dușca din familia Uscătcștilor, cu parte în Virtop (menț.) 411.
Dușca, fiica lui Toader v. **Dolca**.
***Dușceni** pe Vilia, ț. Hotin, sat < R. S. S. Moldovenească>, partea lui Grigorie Talpă stolnic întărită lui Toader Ginscă după pricină 390.
Dușcova v. **Dișcova**, sat.
***Dușești** pe Vaslui, ț. Vaslui, sat <lîngă Codăești >, părți cu mori, curți ș. a. vîndute de Vasilie, Dumitru Purcel ș. a. lui Pană vistiernic 4, 179.
Dzamă din Cîndești, vinde parte în Cîndești 225.

www.dacoromanica.ro

Echim v. **Toader Echim.**

Efrim, Efrem, Ifrim :

— **Ifrim** din Ivăneşti, vinde parte 133, 233.

Efrim, episcopi de Rădăuţi, dau cărţi de mărturie (menţ.) 324, 441, 442.

— **Efrem,** tatăl lui Dămian bătrînul care vinde în Căpoteşti (menţ.) 418.

— **Efrem** (Ifrim), nepoţii săi Ana şi Pricopie vînd în Ostăşeşti şi Pericni (menţ.) 414, 415, 417.

Efrim păhărnicel, vinde parte în Mogoşeşti (menţ.) 179 ; v. şi **Ifrim Medrea.**

Efrim popă, nepotul său Andreiu vinde parte în Budeşti (menţ.) 426, 427.

Efrim (Ifrim) stolnicel din Zmeiani, tatăl lui Niculae şi fratele lui Albul stolnicel şi Drăgan armăşel 269, 281, 351, 352, 354 ; în pricină pentru mori pe Smila 414.

Efrim (Efrem), tatăl lui Trifan care vinde în Iouăşeşti (menţ.) 260, 340.

Efrim, ţigan mănăstiresc, fost domnesc 337.

Efrim vlădica v. **Efrim** episcopi.

Efrim Hăjdeu (Efrim), cumpără părţi în Citnicănţi ş. a. 309, 310, 326.

Efrim Huru, fost mare vornic, vinde satele Rumăni şi Zmeiani (menţ.) 414.

— **Ifrim Medrea,** întărit în Mogoşeşti 12 ; v. şi **Efrim** păhărnicel.

Eftimie (Iftimie), egumen(?), ieromonah la m-rea Hlincea 207.

Elan, riu <afluent al Prutului>, sat şi selişte pe ~ 409.

Eleia v. **Ilea.**

Enache, nepoţii săi, Cirste şi Cristina vînd părţi în Fîntînelile (menţ.) 310.

Enache <Catarglu> (Enachi, Enachie, Ianache) postelnic, stăpîn la Ulmeni, Gurbăneşti ş. a. 107, 384, 389 ; dăruit de Alexandru Iliaş cu satul Vlădeni 143 ; drept de a face slobozii la Scumpia, Sasul şi Lăturişeni 54, 163 ; martor, semnează greceşte 128.

... **enia,** orăşan din tîrgul Roman, dă carte de mărturie 234.

Epifanie 14.

Epifanie Băhnaşlul diac, martor pentru Corni 388.

Epotin, fiul Parascăi, vinde, împreună cu alţii, satul Drăgăneşti 186.

Epure v. **Cîrstea Epure.**

Erali v. **Dumitraşco Erali.**

Eremia, Erimia, Ieremia, Irimia :

Eremiia v. şi **Aremia.**

Eremia, diac din Booreni, soţul Parascăi, cumpără 113, 364.

Eremia (Erimiia) din Cucova, dă carte de mărturie 306, 328.

Eremiia din Săcueni v. **Eremia lui Virnav.**

Eremia, Ieremia domn al Moldovei v. **Eremia Movilă.**

Eremiia, fiul Chelsii, vinde parte în Găureana 186.

Eremia, fiul lui Gligoric Drugă, vinde în Ungureşi 129.

— **Irimiia,** fiul lui Grigorii Talpă, în pricină pentru parte din Mlinăuţi (menţ.) 390.

Eremia (Erimia), fiul lui Pintea din Hăsnăşeni, cumpără parte 42.

— **Erimia,** fiul lui Vasilie, vinde cu fraţii săi părţi în Cogeşti, Brăileni şi Bahluieni 406.

— **Irimia,** fiul lui Vlăicanul, vinde parte în Vlăicani 412, 413.

Eremiia, fiul Părascăi, vinde în Drăgăneşti 186.

— **Ieremia** logofăt v. **Arsenie** vornic de gloată.

— **Irimia** logofăt, martor în Iaşi pentru vînzare în Dereneu 371.

Eremia (Erimia), nepoţii săi vînd în Druleşti (menţ.) 106, 117, 160.

Eremia pîrcălab v. **Eremia Brăescu.**

— **Erimia** (Erimiia) popă domnesc din Iaşi (în călugărie Ioachim), dăruieşte satul Tescani m-rii Sf. Sava 94 ; dă carte de mărturie 189.

— **Irimia,** tatăl lui Vasăli dăruit cu parte în Brătila de Jos (menţ.) 24.

— **Ieremia,** ţigan mănăstiresc, scutit 200.

Eremia, vinde parte în Scobinţeni (menţ.) 292, 341.

— **Irimie,** vinde (?) în Năvrăpeşti 209.

Eremia Barbovschi, tatăl lui Drăgan Barbovschi care vinde selişte a Lipnic (menţ.) 334.

www.dacoromanica.ro

Eremia Brăeseul (Eremia) pîrcălab, fost postelnic, socrul lui Ștefan aprod (menț.) 222, 223.
— **Irimie Corlat** (Corlat) diac, dă carte de mărturie pentru Dereneu 371.
Eremia lui Virnav (Eremiia din Săcuiani) cumpără parte, în pricină de hotar 116, 234, 381.
Eremia Movilă (Eremiia, Erimie Moghila, Erimiia, Ieremia, Ieremie, Irimia, Irimiia, Irimie, ~ Moghilă, Ieremia ~), domn al Moldovei <1595...1606>; 186, 188, 286, 395, 396, 434; unchiul lui Miron Barnovschi 333, 318, 416, 412; darnicește sate, mori și țigani m-rilor Secul și Balica 17, 333; acte de la ~ 16, 17, 31, 13, 91, 141, 151, 169, 176, 179, 186, 254, 275, 277, 305, 317 320, 338, 348, 356, 357, 390—392, 416, 439, 442 444.
Eremia Murguleț, dă carte de mărturie pentru Bălăceni 187.
— **Erimiia Puful** din Turburea, martor 236.
Erena, Erina v. **Irina**.
Esarriu, orășan din Roman, dă carte de mărturie 234.
Eș, Eși, Eșu v. **Iași**, tîrg.
Eșeani, m-re <Iscani or. Suceava> 186; vecinii m-rii scutiți 247.
Eșeani, sat <Iscani or. Suceava>, nu dă dările cu tîrgul Sucevii; m-rea din ~ 247.
Evloghie (Evloghii), episcop de Rădăuți, hotărește împreună cu domnul 18, 19, 27, 109, 112, 121, 122, 140, 158, 161, 165, 193, 197, 200-204, 206, 210, 214.
Ezerénl sat <ț. Cîrligătura; j. Iași>, iaz în hotar cu Hlincea 9.

F

Falciiu v. **Fălciiu**, tîrg.
Farmachi, fiii lui cumpără în Chelmăuți (menț.) 186.
Farmachie (Fărmachii, Fermachi) vornic de gloată, dă carte de mărturie pentru vînzări în Dereneu și Vorniceni 371, 396.
Faur v. **Mielăuș Faur**.
***Faurii** ț. Vaslui, sat <probabil lîngă Benești>, pus zălog de Nicoară Liciul și Romășel la Golăi logofăt 397.
Fădor, fiul lui Dumcici și frate cu Cudre, vinde parte din Bîrnova 392.
Fădor, tatăl lui Ionașco diac care vinde parte din Bîrnova (menț.) 392.
Fădoran din Merești (menț.) 274.
Fălciiu (Falciiu), tîrg <j. Vaslui>, călăraș 312, 323.
Fălciiu, ținut, sate, silișți și girle din ~ 45, 96, 97, 123, 141, 164, 177, 179 215, 327, 338, 405; globnici și deșugubinari 83.
***Fărcenii** pe Jijia, ț. Dorohoi, sat <probabil lîngă Dimăcheni j. Botoșani>, fost al lui Balica hatman, dăruit de Miron Barnovschi m-rii Dragomirna 53, 165.
Fășiian v. **Simion Fășian**.
Făt, partea lui din Boțești (menț.) 108.
Fătul, fiul Dochiei, vinde parte din Căpoteșți 418.
Fătul, fiul său vinde parte la Gogești (menț.) 406.
Fedeleșeni, sat <ț. Hîrlău; j. Iași> 137.
Fedoriții, fiul lui Ionașco și frate cu Magda, vinde parte din Bîrnova 392.
Ferăchi, Ferchi v. **Dumitru Ferchi**.
Fetea, fiica Camiliei, strănepoții ei vînd parte la Drăgănești (menț.) 186.
Feteon strănepoții lui vînd la Hănășeni (menț.) 409.
Filip v. **Hilip**.
Filosofii v. **Scinteia**, sat.
Filoteiu v. **Hilotelu**.
Fițingheștl, sat <Bizigheștl ț. Putna; j. Vrancea> 120.
***Fîntînă**, sat <probabil Silișteа, ț. Tecuci; j. Galați>, în hotar cu Sasul 163; părți cumpărate de Ianache postelnic de la răzeși și Stavăr pîrcălab 384.
Fîntîna lui Mușat, sat <ț. Lăpușna, R. S. S. Moldovenească>, întărit lui Ionașco Cehan, Petre Cehan ș. a. 338.
***Fîntîna Pepirigului** pe Lăpușna, sat <ț. Lăpușna, R. S. S. Moldovenească>, în hotar cu Horjăștii, întărit lui Ionașco, Petre Cehan ș. a. 338.
Fîntîna Răduțeăl, top. în hotarul satului Șcheii <or. Suceava, ț. Suceava> 38.
Fîntîna Răului, top. la Vaslui <or. Vaslui> 386.

www.dacoromanica.ro

Fîntîna Reee, izvor în hotarul unui loc al m-rii Moldoviţa <la Valea Stînei ţ. Succava> 75.
Fintinelile ţ. Bacău, sat, cumpărat de Dumitraşco Ştefan de la jupineasa Candachie Goioac 186.
***Fiutinelile**, sat <lîngă Tămăşeni ţ. Fălciu; j. Vaslui>, întărit lui Vasilie diac ş. a. 45.
***Fintiuclile** (Fintîneni) pe Bîrlad, ţ. Tecuci, sat <lîngă Hanu Conachi j. Galaţi>, părţi cumpărate de Nicoară hatman de la Vrabie postelnic, Vărvara ş. a. 260, 340.
Firţăneştl, sat <ţ. Covurlui; j. Galaţi>, vătaf de hîrsari 402.
Firţul v. **Lupul Firţul**.
Floare v. **Ionaşco Floare**.
Floareu (Florca), fiii şi nepoţii ei vînd părţi la Bîrceşti şi Perieni (menţ.) 415, 417.
Floarcu, mama Cătălinei, vinde parte la Orgoeşti (menţ.) 403.
Florea din Tulucești, în pricină pentru satul Vorniceni 290, 434.
Florea, ţigan mănăstiresc, scutit 200.
Floreştl, sat <t. Adjud; j. Bacău>, popă 241.
Florica, fiica lui Lupul Vărzar, vinde parte la Mănăileşti 439.
Focea v. **Ioun Foeea**.
Focenco v. **Nicoară Focenco**.
Foeşea din Spătăreşti, martor 361.
Foeşea din Urecheni, martor 360.
Fodor din Minzaţi, nepotul său vinde parte (menţ.) 355.
Fodor, ţigan mănăstiresc, scutit 196.
Folteştl, sat <c. Bogdăneşti ţ. Tutova; j. Vaslui> 403.
Foltişor v. **Ursu Foltişor**.
Fortuna v. **Mihail Furtună**.
Foti puşcarul, martor pentru Brăzdeni şi Vorobivca 371.
Frango Malcoci din Malcoceni, jurător 312, 323.
Frasin v. **Lunca Frasinului**.
Frăsina, strănepoata lui Craiu **Druleseul**, vinde parte la Druleşti 160.
Frăsina (Frăţina), strănepoţii ei vînd parte la Goeşti (menţ.) 90, 218.
Frăţea, nepoţii săi vînd părţi la Păşcănei (menţ.) 186.
Frăţlleasea, nepotul ei vinde parte la Unchiteşti (menţ.) 297.
Frăţlman, stăpîn la Titeşti şi Pribeşti 338.
Frăţlmăneasa, nepotul ei vinde moară la Drăgăneşti (menţ.) 186.
Frăţina v. **Frăsina**.
Frenţi v. **Botea Frenţi**.
***Frijeni** pe Sărata, ţ. Fălciu, sat <lîngă Gura Sărăţii j. Vaslui>, parte cumpărată de Pană visticrnic de la Bărnovschi ş. a. 179.
Frineul din Ţuţcani, jurător pentru Vornicenl 402.
Frumuşeştl, sat <Frumuşiţa ţ. Chigheci, R. S. S. Moldovenească> 395.
Fudea, ţigan mănăstiresc, scutit 200.
Fuiul, ţigan boieresc 86.
Fulger v. **Dumitraşco Fulger**.
Furcu Aţel, top. în hotarul m-rii Pîngăraţi <ţ. Neamţ> 454; v. şi **Aţa**, pîrîu.
Furcenil, sat <ţ. Orhei> 118.
Furdulu ,nepotul lui Bilăi vornic, vinde parte din Fîntînelile 340.
Furnică v. **Vasilie Furnică**.
Furtuna v. **Mihail Furtună**.

G

Gabăr căpitan, soţul cneaghinei Nastasia, vinde casă în Iaşi 253; în pricină pentru o moară la Scorţeni 308; în pricină cu Grigoric Urechc pentru Negrileşti şi Briţcani 312, 323; ajută cu bani pe răzeşii lui 313, 453; fost pîrcălab 453.
Gafa, fiica Magdei şi nepoata Anuşcăi, vinde parte din Bîrnova 392.
Gafi, neam cu Druţe Nemeş, vinde parte din Bîrnova 392.
Gafta, fiica Antimei, vinde parte la Căpoteşti 118.
Gafta, fiica lui Buciumaş vornic, dăruieşte ţigani nepotului ei, Vartic vătaf 217.
Gafta, fiica lui Dănilă, vinde parte la Rădeni 302.
Gafta, soţia Cornescului, vinde parte în Pilipăuţi 162.
Gaftona din Ciurbeşti, fiica lui Cotici, vinde parte (menţ.) 372.

www.dacoromanica.ro

Gaftona, fiica Diabei din Dăneeni, vinde vie la Vlăşeneşti 144.
Gaftona, fiica lui Costin, vinde casă cu jirebie la Antăleşti 361, 363.
Gaftona, partea ei în Seliştc (menţ.) 331.
Gaftona, sora Nieşului din Popeni, dăruieşte curături din Brătila de Jos 24.
Gaftona, soţia (cneaghina) lui Nebojateo logofăt, primeşte înapoi satul Vlădeni luat pentru vielenie 143.
Gaftona, soţia lui Lupul Vărzar, vinde parte din Mănăileşti (menţ.) 439.
Gagea, nepoţii săi stăpîni în Tămăşeşti, Fîntînelile ş. a. 45.
Galata (Gălata, Galatia) aproape de tîrgul Iaşi, m-re <or. Iaşi> nou-zidită 67; etitor 27, 142; închinată la Sf. Mormînt 27, 142;
scutiri 27, 60, 67, 142; drept să ia gloabe şi dăşegubine 59; ~ de slobozie 58, 81; pricini 428, 443, 449.
Galata, pîrîu <afluent al Bahluiului>, în hotarul vetrei m-rii lui Balica 333.
Galbănul v. şi **Grigorie Galbănul** şi **Nicula Galbănul**.
Galbănul (Galbăn), fiul său Pătrăşcan vinde la Tîmpeşti şi Prăjăşti (menţ.) 340, 404.
Galbenii pe Zeletin, ţ. Tecuci, sat <j. Vrancea>, părţi cu vie şi pomet cumpărate de Nicoară hatman de la Ursul Vartic ş. a. 340.
Galbînl, sat <probabil ţ. Neamţ; j. Bacău>, popă 68.
Gaşpar, domn al Moldovei <1618—1620> 6, 128, 161, 186; acte de la ~ 31, 129,143, 145, 163, 179, 216, 420, 439.
Gaşpar, ţigan mănăstiresc 286.
Gavril din Boziani, martor 114.
Gavrlil, egumen al m-rii Aron Vodă, izgoneşte pe călugării români din m-re 50, 207.
Gavril, fiul Antemiei, vinde jirebie la Spătăreşti 79.
Gavrll, fiul Anuşcăi şi frate cu Strătulat, vinde parte din Birnova 392.
Gavrll, fiul Ciorcii, fiul său Gligoraş vinde parte la Unchiteşti (menţ.) 297.
Gavril, fiul Dumitrei şi nepotul lui Ştefan Blendea, hoţ de cai (menţ.) 186.
Gavrll, fiul lui Goiăc, vinde case în Seliştc (menţ.) 145.
Gavril fiul lui Nistor Şoverdean v. **Gavrll Şoverdean**.
Gavrll, fiul lui Roman, vinde parte din Păşcănei (menţ.) 186.
Gavrll, fiul lui Tănasie, vinde parte din Bîrceşti şi Perieni 414, 415, 417.
Gavril fiul lui Toader Purcel v. **Gavrll Purcel**.
Gavrll, fiul lui Ţibăştea, fiii săi vînd parte din Drăgăneştl (menţ.) 186.
Gavrlll, fiul lui Văsăi, vinde parte din Hănăsăni 405.
Gavrll, fiul lui Vasilie Talpă, vinde siliştea Lăslăoanii, 318—320.
Gavrll, fiul Măricăi, vinde parte la Mogoşeşti pe Bistriţa 179.
Gavrll, fiul Micăi, fiul său Gligoraş vinde parte la Unchiteşti 297.
Gavrll, nepotul său vinde parte în Slipoteni (menţ.) 338.
Gavrll popă din Tîrzli, dă carte de mărturie, martor 351, 352, 354.
Gavrll popă, ginerele lui Ghermian, tatăl lui Gligorie, al Irinei ş.a. stăpîn de vad de moară pe Bogdana în pîră cu Ionaşco Marmure pentru Români şi Zmeiani (menţ.) 281, 441.
Gavrll, serie carte de mărturie pentru Druleşti 95; vinde parte 105, 117.
Gavrll, tatăl lui Ionaşco şi Anton, soţia sa vinde parte la Iujineţ (menţ.) 12.
Gavrll, ţigan boierese 186.
Gavrll, ţigan, ciobotar (menţ.) 185.
Gavrll, ţigani mănăstireşti, scutiţi 196, 210.
Gavrll Albicl de Batăreşti, slugă domnească, martor 129.
Gavrll Arvat fost vătaf de aprozi, dă carte de mărturie pentru Todereşti 5.
Gavrll Bitcă (Gavrilă ~), fiul său răzeş în Negrileşti şi Briţeani (menţ.) 312, 323.
Gavrll Budul din Hîrlău, dăruieşte poiană la Pîrcovaci 30.
Gavrll Capşca pitărel, cumpără părţi la Stroeşti 2, 3.
Gavril Cernat, martor pentru Geordzăşti 241, 242.

www.dacoromanica.ro

Gavill Clogolca, vinde jirebii la Hălăucești (ment.) 186.

Gavril Clurlau, martor pentru Mursăști 436.

Gavril Gorgan (Gorgan, Gorghenel, Gorgonel) pircălab de Soroca, cumpără părți la Camănca, Cotiugeni, Unchitești, Cobălia și Prevdiceni 297, 349, 380.

Gavril Hăjdău din Nisfoae, dă carte de mărturie 162.

Gavril Jora (Gavrilaș Jorca) paharnic, dă cărți de mărturie 414, 418, 419, 426, 429, 435.

Gavril Mamotă din Cucoara, jurător 312, 323.

Gavril Mătiaș v. **Gavrilaș Mătlaș**.

Gavril Melentlescu popă, părțile lui în Cogești, Brăilești și Băhluieni (ment.) 406.

Gavril Melcștan, vier al episcopiei de Roman, scutit de dări pentru a lucra viile episcopiei 47.

Gavril Mlrca (~al Merca, Mirca), vornic, tatăl lui Precopie, vinde satul Zorilcni 110; martor 261; hotarnic 384.

Gavril Monga, martor pentru Mursăști 436.

Gavril Nuor, martor pentru Băloșești 265.

Gavril Polană, nepoții săi vînd la Poiană (ment.) 186.

Gavril Purcel din Dușești, fiul lui Toader Purcel postelnic, vinde parte în Hotcești (ment.) 4, 179, 420.

Gavril Rusul diac, martor pentru Boțești 108.

Gavril Șoverdean (Gavril), fiul lui Nistor Șiuverdean, vinde parte la Scobințeni 292, 341; dă carte de mărturie 287.

Gavril Talpă logofăt, cumpără sellștea Lăslăoanil (ment.) 318—320.

Gavrilaș, din Căuteșeni, martor 398.

Gavrilaș, fiul lui Gligorcea, în pricină pentru satul Cirstești 397.

Gavrilaș, fiul lui Paos vornic, vinde cu frații săi satul Valea Sacă 186.

Gavrilaș Căpotlel (Gavrilașco), scrie zapis 310; martor pentru Cobălia 349.

Gavrilaș Grebincea, fiii lui vînd părți la Drăjești și Greci (ment.) 422.

Gavrilaș Jorca v. **Gavril Jora**.

Gavrilaș Mătlaș (Gavril, Gavrilaș, Gavrilașcu) mare vornic de țara de sus, familie 357, 391, 392; stăpîn în Iujenețul, Pilipăuți, Ojovul ș.a. 12, 20, 162, 173, 175, 227, 334, 357, 392, 393; în sfatul domnesc: pircălab de Hotin 32, 160, 165, 168, 169, 171, 179, 213; mare vornic de țara de sus 266, 268, 270, 314, 330, 332, 333, 341;

dă cărți de mărturie 283, 285, 292, 293, 295, 305, 319, 339, 380, 396, 437.

Gavrilica, fratele lui Lupul cupariul, în pricină pentru Rătumpănești 230.

Gavrilța, fratele lui Cornea răzeș din Briței 453.

Găgești, sat <ț. Fălciu; j. Vaslui>, în hotar cu Urdeștii 45.

Găgești sub Măgură, pe Putna, sat <ț. Putna; j. Vrancea>, vii și mori cumpărate de Dumitrașco Ștefan mare logofăt 125, 455.

Găgilă v. **Ille Găgllă**.

Gălata v. **Gulata**, m-re.

Găoz v. **Crăclun Găoz**.

Gătin v. **Lazor Gătin**.

Găurcana la Trotuș, sat <lîngă Borzești or. Gheorghe Gheorghiu-Dej, j. Bacău>, părți cumpărate de Dumitrașco Ștefan mare logofăt de la Toader ș.a. 186.

Găurenl pe Nărotcasa, ț. Roman, sat <probabil Gura-Văii j. Iași>, numit înainte Necorești și Sîrbii, părți cumpărate de Lupul Prăjescul de la fiii lui Ștefan Benea 254, 317.

Geamăna (Gemene, Gemencle) pe Prut, ț. Chighecluiui, baltă <R. S. S. Moldovenească>, întărită răzeșilor din Negrilești și Briței, după stăpînirea samovolnică a lui Nestor Ureche mare vornic 312, 313, 323.

Geangu v. **Costantin Geangu**.

***Geordzăștl** (Georgești), sat <Condrăcheștl c. Huruiești ț. Tecuci; j. Bacău>, vii dobîndite de Ghione de la Toderașco diac ș.a. 240—242.

Gerul, riu <afluent al Siretului>, sat pe ~163.

Ghcanghe, Ghcanghca, Ghénghe, Ghenghca v. **Ionașco Ghlanghca**.

Gheanghla călugăr, fiul său Gherman vinde la Drăgănești (ment.) 186.

www.dacoromanica.ro

— **Ghenghe**, martor la împărţirea satelor Buhusăşti, Botoşiniţa şi Oglinzi 89.
Ghedeon (Ghidion) popă din Antăleşti, martor pentru vînzare în Spătărcşti 91, 362, 363.
Ghelăcşti v. **Bllăeştl** sat.
Ghenadle, megieş, martor pentru alegere de părţi în Tîmpeşti 404.
Ghengo Vănaga, stăpîn la Săulcşti (menţ.) 141.
Gheocl, ţigan mănăstiresc, scutit 193.
Gheorghle, Ghlorghe :
Gheorghle v. şi **Gorghle**.
Gheorghle (Ghiorghic) armaş, slugă a lui Simion Stroici vistiernic, vinde parte la Găurcni 254, 317.
Gheorghle călăraş din Şişcani, jurător 312 323.
Gheorghle comis, dăruit de Eremia Movilă cu ţigani (menţ.) 442.
— **Ghlorghle** comişel din Dobrulcşti, dă carte de mărturic 66.
— **Ghlorghle** diac, scrie act la Orhei 118.
Gheorghle din Băloşeşti, martor, dă carte de mărturic 95, 265.
Gheorghle din Cogeşti, dă carte de mărturie (menţ.) 406.
Ghcorghle (Ghiorghic) din Lăţcani, dă cărţi de mărturie 77, 84, 95, 254; probabil acelaşi: **Ghlorghiţă** în semnătură 77.
— **Ghlorghle** din Mărgineni, martor 114.
— **Ghlorghle** din Todcreşti, martor 236.
Gheorghle, fiul lui Ilea şi al Antemiei, vinde parte la Budcşti 426, 427.
— **Gorghle**, fiul lui Pătraşco şi nepotul lui Luca ceaşnic, vinde parte la Lăţcani (menţ.) 160.
Gheorghle, fiul lui Piialeş şi strănepotul lui Craiu Drulescul, vinde parte la Druleşti 85, 117, 160.
Gheorghle, fiul lui Stefan Danco de Todereşti, dă casă pentru a scăpa de curtenic 135.
Gheorghle, fiul lui Toader, strănepotul lui Drule, vinde parte în Druleşti 29, 77, 84, 160.
Ghcorghle, fiul lui Toderaşco, martor în Bacău 325.
Gheorghle, fiul lui Zbiera, vinde parte la Măgdăşeni 327, 338.
Gheorghle, fratele lui Ionaşco, vinde parte la Căpoteşti 418.
— **Ghlorghle**, fratele lui Vasilie Dinga diac, cumpără locuri cu case la Selişte 145.
Gheorghie mitropolit v. **Gheorghle Moghila** mitropolit.
— **Ghlorghle** pitărel, fiii săi vînd parte la Tescani (menţ.) 431.
Gheorghi pîrcălab de Hotin v. **Gheorghle Jora**.
Gheorghie pîrcălab de Neamţ v. **Gheorghie Arapul**.
Gheorghle popă domnesc din Bacău, martor 325.
Gheorghle popă din Hreasca, martor 274.
Gheorghle popă, întărit la Nemişeni 290.
Gheorghle postelnic mare, martor (menţ.) 51; v. şi **Gheorghle Arapul**.
Gheorghle, socrul lui Vasilie din Fiţinghcşti (menţ.) 120 .
Gheorghie spătar, sulger v. **Gheorghie Arapul**.
Gheorghle, tatăl lui Ionaşco ş.a. care vînd în Scobinţeni (menţ.) 287, 341.
Gheorghle, ţigan domnesc 191.
Gheorghle, ţigani mănăstireşti 286; scutiţi 192, 195, 197, 214.
Gheorghle vameşul, cumpără parte la Dănceni 407.
Gheorghle vameşi mari de Hotin, martori, semnează greceşte 374.
Ghcorghie vistiernic v. ~ **Başotă** şi **Gheorghle Roşca**.
Gheorghie vornic de Costeni v. **Gheorghie Arapul**.
Gheorghle vornic, tatăl lui Cazacul (menţ.) 374.
Gheorghle Arapul (**Gheorghie, Ghcorghie Costeanul, Costianul**), soţul Nastasiei, fost spătar, fost vornic 65, 186, 256; stăpîn în Buciuleşti, Durneşti, Mănăileşti, Petreşti ş.a. 186, 231, 256, 439; dă bani cu zălog 424;
în sfatul domnesc: pîrcălab de Neamţ 32, 160, 165, 168, 169, 171, 179, 213, 266—268, 270, 330, 333, 334, 340, 341, 348; mare slugcr 414, 419, 421, 426, 429, 435, 439; 452; dă cărţi de mărturie 65, 414, 419, 421, 426, 429, 435, 439, 452;

www.dacoromanica.ro

eroare: Gheorghie Postelnicul 435; v. şi **Gheorghie mare postelnic.**

Gheorghie Baciul, ţigan mănăstiresc, scutit 196.

Gheorghie Başotă (Başotă, Gheorghe ~, Ghiorghie ~) al doilea vistiernic, dă cărţi de mărturie 128, 148, 217, 220, 276, 293, 305, 319, 321, 414, 419, 421, 426, 429, 435, 451, 452; martor 125, 253, 277, 292, 295, 424.

— **Ghiorghie Borodaci,** martor la Dorohoi 441.

Gheorghie Borşea comişel, dă carte de hotărnicie pentru Răteşti 55.

Gheorghie Buze, vinde siliştea Bircești 438.

Gheorghie Calapod (Calapod, Ghiorghie ~), fiii lui zălogesc şi vînd parte la Boldeşti şi Voruntăreşti (menţ.) 78, 258, 259.

Gheorghie Cornescul (Gheorghii Cornescu) din Halice, dă carte de mărturie, martor 173, 227.

Gheorghie Corostcanul Iuraşcovici (Ghiorghie Iuraşcovici), dă cărţi de mărturie, martor pentru Ojovul şi Citnicăuţi 173, 227, 309.

Gheorghie Costeanul v. **Gheorghie Arapul.**

Gheorghie Horja, fiul lui Horja paharnic, stăpîn la Titeşti, Prebeşti şi Horjăşti 338.

Gheorghie Jora (Ghiorghe ~, ~ Jorea, Gheorghi ~, Ghiorghie ~, Gheorghiţă ~) pîrcălab de Hotin, soţul Mariei 26, 379; stăpîn în Blejeinăuţi, Zubriceni, Brădzeni ş.a. 6, 370, 374; dăruieşte vii la Cotnar 26, 379;
cămăraş şi fost vameş 128; în sfatul domnesc: pîrcălab de Hotin 266—268, 270, 330, 333, 334, 340, 341, 318; dă cărţi de mărturie 128; martor 4, 310, 326; probabil acelaşi: **Ghiorghi** pîrcălab de Hotin, vinde siliştea Prevdiceni 380.

Gheorghie Mălai, martor pentru Mereşti 245.

Gheorghi Moghila (Gheorghie), mitropolit al Moldovei, unchiul lui Miron Barnovschi (menţ.) 433; dăruieşte sate 333, 347, 433.

Gheorghi Murăţăl (Gheorghiţă Murăţel), dă carte de mărturie, martor la vînzare în Goeşti 90, 218.

Gheorghie Năvrăpăscul (Ghiorghie ~, Năvrăpăscul), aprod, fiul Năvrăpăscului vornic; stăpîn la Voruntăreşti, Prăjeni, Cotnari, Boureni ş.a. 129, 258, 259, 329, 422, 432, 435; stringător de dări 130; dă carte de mărturie, martor 272, 273.

— **Ghiorghie Păturniche** din Brăneşti, martor 114.

— **Ghiorghie Prăjescul,** scrie zapis pentru Măstacăn 114.

Gheorghie Pungă, dă carte de mărturie pentru vînzare de case în Iaşi 253.

Gheorghie Roşca (Gheorghi, Ghiorghi ~, Ghiorghie ~, Gheorghiţă ~) vistiernic, soţul Aniţei, 341; stăpîn la Scobenţeni, Vălişeni, Oneşti, Drăculeşti, vii la Cotnari ş.a. 275—279, 287, 292, 295, 299, 305, 341, 348, 380, 447, 456, I;
dă carte de mărturie, martor 128, 298, 302, 357, 414, 419, 421, 426, 429, 435, 437, 451, 452.

Gheorghie Saula din Procelnici, slugă domnească, hotarnic 449.

Gheorghe Siminiceanul (Ghiorghie ~), fost vornic, vinde parte cu loc de casă la Cucuteni 304.

— **Ghiorghiţi** din Deleni, hotarnic 403.

— **Ghiorghiţă,** fiul lui Isac din Dişcova, dă carte de mărturie (menţ.) 5.

— **Ghiorghiţă,** scrie carte de mărturie în Dorohoi 441.

Gheorghiţă Roşca v. **Gheorghie Roşea.**

Gheorghiţă Jora v. **Gheorghie Jora.**

Gherai v. **Şahan Chiri.**

Gherasăm, nepotul său, Ioan vinde parte din Birnova (menţ.) 392.

Gherase din Răteşti, martor 360.

Gherasim din Conţeşti, vinde seliştea Prevdiceni 380; probabil acelaşi: **Gherasim Roşcu,** martor pentru Prevdiceni (menţ.) 380.

Gherasim, ţigani mănăstireşti, scutiţi 195, 197.

Gherăeşti v. **Birăeşti,** sat.

Gherghești, sat < ţ. Tutova; j. Vaslui > 340.

Gherghina din Lătăi, în pricină pentru Lătăi 119, 126.

Gherghina, fiica (fiul?) Nastii, nepotul său vinde parte la Căpoteşti (menţ.) 418.

Gherman v. **Toader Gherman.**

www.dacoromanica.ro

Gherman din Dărmăneşti, vinde o poiană (menţ.) 16.
Gherman din Tîlhăreşti, martor 302.
Gherman din Zmeiani, socrul popii Gavril (menţ.) 269, 281, 444.
Gherman, fiul Gheanghii călugăr, vinde parte în Milineşti (menţ.) 186.
Gherman, fratele lui Pavel, în pricină pentru satul Vornicenii 434.
Ghermăneseu diac, vinde parte în Ghermăneşti (menţ.) 151.
Ghermăneşti, ţ. Orheiului, sat <R.S.S. Moldovenească>, parte cumpărată de Dumitrachi Chiriţă de la Ghermăneseul diac, dăruită de Maria Chiriţoe lui Mardarie 151.
Ghervasle, Ghiervasla:
Ghervasle, fiul (fiica?) Clăcii, vinde parte din Mihneşti (menţ.) 186; v. şi **Chirvasle**.
— **Ghiervasla**, fiica Ghieptelinei, vinde parte la Bălăceni (menţ.) 187.
Gheuca v. **Simion Gheuca**.
Gheunola, pîrîu <afluent al Berheciului> la Lichitişeni <ţ. Tecuci; j. Bacău> 136.
Ghiagă cel bătrîn, martor pentru Dămieneşti 398.
Ghiangă, Ghianghea, Ghianghia, Ghiianghea v. **Ionaşco Ghianghea**.
Ghicani v. **Bleani**.
Ghidimon v. **Ion Ghidimon**.
Ghidul, soţul Sorei, vinde parte la Gociman 439.
Ghieptelina, fiiecle ei vînd la Bălăceni (menţ.) 187.
Ghigheci v. **Chigheci, ţinut**.
Ghilasil din Lăzăşti, martor 116.
Ghindăoani, Ghindivani, v. **Vindăoani**, sat.
Ghioca v. **Simion Gheuca**.
Ghione (Ghioni), fiul lui Dabija mare ceaşnic, cumpără şi schimbă vii la Geordzăşti 240—242.
Ghiorghie v. **Gheorghe**.
Ghirghie vornic, martor pentru Ojovul 173.
Ghiulafel, serie zapis pentru Antăleşti şi Spătăreşti 102.
Glosa, ţigancă (menţ.) 196.
Giosanul v. **Ion Glosanul**.
Glovlean din Suhuleţi, jurător 312, 323.
Glrov (Giurov) ţ. Neamţ, sat, partea şi curtea m-ril Aron Vodă apărate de năpăşti; dabile 28, 124.
Giuncul v. **Gligorie Gluncul**.
Giuneş v. **Mihăilă Gluneş**.
***Gluneştl** (?), sat <probabil *Giuleşti, Miorcani ţ. Dorohoi; j. Botoşani> 162.
Glurcoala (Jurcoaia), munte <ţ. Neamţ>, în stăpînirea m-rii Bistriţa 36, 88.
Giurenescul v. **Ionaşco Giurenescul**.
Glurgea din Fiţîngheşti, hotarnic (menţ.) 120.
Glurgea (Jurjea), fiul lui Roman, nepotul sau vinde parte la Druleştl (menţ.) 105, 117; probabil acelaşi: **Jurgea**, nepoţii săi vînd parte din Druleşti (menţ.) 160.
Giurgea, fiul lui Useatul, vinde parte din Vîrtop 411.
Glurgea ţigan (menţ.) 196.
— **Glurgl Nemerllă**, vinde seliştea Petreşti pe Rebricea (menţ.) 438.
Glurgeştl, sat, <ţ. Suceava> 145, 245; popă 331.
Giurgiuman v. **Revenicul lui Giurgiuman**.
Giurov v. **Glrov**, sat.
Gidinţl (Gidinţie), sat. <ţ. Roman; j. Neamţ>, în hotar cu Avereştii 49; prisacă şi loc de fînaţ ale episcopiei de Roman, dăruite de Alexandru voievod 98.
Gilcă v. **Simion Gilcă**.
Ginba, fiul lui Stoica Cîlţul, vinde parte la Fîntînelile (menţ.) 340.
Ginscă v. **Toader Ginscă**.
Girbea din Roman, nepoţii lui vînd vii la Cotnar (menţ.) 244.
Girlă <Mare>, rîu <afluent al Prutului>, la Scumpia <R.S.S. Moldovenească>, sat pe ~ 54.
Girla Mare lîngă Fălciu, a m-rii Solca 177.
Girla Putnel, girlă cu mori la Poeşeşti şi Găgeşti <ţ. Putna; j. Vrancea>, 125, 127, 369.
Girle, fiul Trincoaci, vinde parte la Fîntînelile (menţ.) 340.
Gligoraş din Unchiteşti, fiul lui Gavril, vinde parte 297.

www.dacoromanica.ro

Gligoraşco, fiul lui Ştefan Ciumală, partea lui în Ciumăleşti (menţ.) 341.
Gligoraşco Ureche v. **Gligorie Ureche**.
Gligorcea, Grigorce :
Gligorcea diac din Ilişeşti, dă carte de mărturie 187.
Gligorcea, fiul Anii Roşcoae, vinde parte din Halăuceşti (menţ.) 186.
Gligorcea, fiul Drăghinei, vinde parte din Scinteia 445, 451.
Gligorcea, fiul lui Nicoară Liciul, fiii săi vînd părţi din Cirsteşti (menţ.) 397.
Gligorcea, fiul lui Oraş, vinde siliştea Păşcani (menţ.) 186.
Gligoree, fiul Măricăi Uscătoac, vinde parte din Scinteia 445, 451.
— **Grigorce**, fiul Oprinci şi nepotul lui Pătraşco Corpaci, vinde parte din Dănceni, familie 293.
Gligorcea, ginerele lui Bran, martor pentru Voruntăreşti 258.
Gligorcea, martor pentru Dănceni 144.
Gligorcea, nepotul lui Rohozna diac, vinde parte din Iujineţul 12.
Gligorcea păhărnicel din Costeni, dă carte de mărturie, martor 256, 439.
Gligorce popă din cetatea Hotin, soţul Anci şi tatăl lui Vasile care vinde parte din Birnova 392.
Gligorce, vinde parte din Nemlşeni (menţ.) 290.
Gligorcea Pisovschii, pîrcălab, martor pentru Spătăreşti şi Sclişte 102.
Gligorcea Şăptelicl, fiicele lui în pricină pentru Văscăuţi, Tilhăreşti, Slăvniceni ş.a. 231.
Gligorie, Grigore :
Gligorie cel bătrîn din Dămieneşti, vinde parte (menţ.) 398.
— **Grigoril** cumnatul lui Herţca dă carte de mărturie pentru Pilipăuţi 162.
Gligorie, dă carte de mărturie pentru Ciurbeşti (menţ.)/372.
— **Grigorie**, dă carte de mărturie pentru Pîrtănoş 82.
Gligore din Antăleşti, martor 361.
Gligorie din Avereşti, martor 301.
Gligorie din Bătineşti, martor 7.
Gligorie (Grigorie) din Druleşti, dă carte de mărturie 106, 254.
— **Grigorie** din Fiţingheşti, hotarnic 120.
Gligerie din Piciorogani, jurător 119.
Gligorie (Grigorie) din Scobenţeni, soţul Tudorei 295, 299, 341 ; probabil acelaşi : dă carte de mărturie 287.
Gligorie (Gligori) din Şeleşeul de Sus, vinde parte din Turcatca (menţ.) 357, 391.
Gligorie, fiul Antemiei şi tatăl lui Cornea care vinde la Cogeşti (menţ.) 406.
Gligorie, fiul Grozavei, vinde parte în Zmiani (menţ.) 271, 283.
Gligorie, fiul lui Bucium vornic, pune zalog satul Buciuleşti (menţ.) 186.
Gligorie, fiul lui Gheorghe, vinde parte în Scobenţeni 289, 341.
Gligorie, fiul lui Hîrca, vinde satul Macişeni 268, 296.
Gligorie, fiul lui Ion Poiană, vinde parte din satul Poiană (menţ.) 186.
Gligorii (Grigorii) fiul lui Lazar, martor pentru Botoşiniţa, Buhusăşti ş.a. 89.
Gligorie, fiul lui Lupul Vărzar, vinde parte la Mănăileşti 439.
Gligorie (Grigorie), fiul lui Onciul, vinde jirebie cu casă din Buoreni 113, 364.
Gligorie, fiul lui Pilat şi strănepotul lui Drule, vinde parte din Druleşti 366.
Gligorie (Grigore), fiul lui Toader Purcel postelnic, vinde parte din Hotceşti şi Duşeşti (menţ.) 179.
Gligorie, fiul lui Vartic, vinde parte din Mihneşti (menţ.) 186.
— **Grigorie** (Grigorii), fiul lui Udrea din Tescani, vinde cu alţii satul Ojovul 173, 227.
Gligorie, frate cu Ionaşco şi Gheorghie, vinde parte din Hotceşti 418.
Gligorie, frate cu Văscan, vinde parte din Hotceşti 418.
Gligorie, nepotul lui Lazăr Gătin, martor pentru Zmeiani 351, 352, 354.
Gligorie popă domnesc din Orhei, cumpără vad de moară la Piatra 118.
— **Grigore** popă din Rădeni, cumpără parte la Tulcşti 181, 216.
Gligorie popă din Todereşti, dă cărţi de mărturie, martor 90, 218, 287.

www.dacoromanica.ro

Gligorie popă, frate cu Gheorghie pitărel, fiii săi vînd parte la Tescani (menț.) 431.
Gligorie popă, frate cu Grădinceа, partea sa în Orgoești (menț.) 403.
Gligorie popă, martor pentru Măstacăn 114.
— **Grigorc** popă, strănepotul lui Drule spătar, vinde părți din siliștile Drăjeștii și Grecii 422.
— **Grigorie**, scric zapis pentru Șoldănești 336.
Gligorie sulițaș, fiul lui Calapod bătrînul, nepoata sa Samfira vinde în Stolniceni (menț.) 321, 322.
Gligoric (Gligori), tatăl Iliuei carc vinde în Săcuiani 116, 234; v. și **Grigorie Grecul**.
Gligoric, țigani 185; mănăstirești, scutiți 193, 196, 197, 210.
— **Grigorii** unchcș, stăpîn în Botoșinița și Oglinzi (menț.) 89.
Gligorie Clocan, vinde parte din Drulești (menț.) 160.
Gligore Ciolpan, fost spătar, cumpără și vinde parte la Hălăucești (menț.) 186.
Gligorie Delci, vinde seliștea Petreștii 438.
Gligoric Dorohoucеanul, dă carte de mărturie pentru Cogești 406.
Gligorie Drăghinici, martor la Orhei 118.
Gligorie Drugă, vinde la Ungurași (menț.) 129.
— **Grigoric Galbănul**, martor pentru Mursăști 136.
Gligoric Ginneul, săteau din Drulești, vinde părți 46, 160.
Gligorie Gorovei din Bărgăoani, martor 388.
— **Grigorie Grecul**, partea lui la Săcueni (menț.) 381.; v. și **Gligorie** tatăl Ilinei.
Gligorie Hornеț diac, stăpîn la Tămaș 183.
Gligorie Hrucі vornic, dăruit de domn cu părți din Corlăteni și Siliștea 100, 232; martor 310, 326.
Gligorie Mustеață, scric zapis la Criveși 257.
Gligorie Nemțeanul, judecă pricina pentru parte din Năvrăpești 208, 211.
— **Grigorc Sus**, nepotul lui Petre Berheci, stăpîn în Tulești 23, 181, 216.
Gligoric Sirbăseul, țigan domnesc dăruit unui boier 103.
— **Grigorii Talpă** stolnic, stăpîn la Mlinăuți și Dușceni (menț.) 390.
Gligoric Urechc (~Uréchc, Gligorașco Uréchi, Grigorașco ~, Grigorașcu ~), al treilea logofăt, fiul lui Urechc vornic, stăpîn la Drăculești și Onești 279, 447; în pricină cu răzeșii din Brițcani și Negrilești 312, 323, 453; dă carte de mărturie 437.
Gligoriță de Rădeni, martor 453.
Gliguța din Cogești, dă carte de mărturie (menț.) 406.
Gliguța (Gliguță) vătaf, fiul lui Drule, nepoții săi vînd la Drulești 77, 84.
Gocimanu, sat <Bircu-Goșmani ț. Neamț>, parte răscumpărată de Ionașco și Tofana 186; parte cu iaz cumpărată de Gheorghie Costeanul sulger de la Ghidul ș.a. 439.
Gocioal, țigan mănăstiresc, scutit 196.
Gociul martor la Dorohoi 411.
Goe, Goia v. **Dumitru Goia** și **Rușii Goii**.
Goești, sat <probabil ț. Cîrligătura; j. Iași,>, numit înainte Arpășești < Hărpășești > părți cumpărate de Neniul pîrcălab de la nepoatele Frăsinei 90, 218.
Goga diac, scrie zapis pentru Zorileni 110.
Goia (Goea, Goe) din Spătărești martor 91, 361—363.
Goian, țigan mănăstiresc, scutit 196.
Golăc, m-rea lui v. **Iași**, oraș, m-ri: Golia.
Golăi din Igești, martor 402.
Golăi, partea lui în Unchitești (menț.) 297.
Golăii logofăt, soția lui în pricină pentru Fauri și Grumăzești (menț.) 397.
Golăe, tatăl lui Gavril, vinde case în Seliște (menț.) 144.
Golăcești, sat <probabil Crăciunești ț. Vaslui> 312, 323.
Golca, partea lui la Citnicăuți (menț.) 310.
Gorbănești (?), privilegiul lor pentru Tămășeni (menț.) 45.
Gorce, țigan mănăstiresc, scutit 195.
Goree Romșc, martor la vînzare din Drăgești 251.
Gorgan, Gorgăncl, v. **Gavril Gorgan**.
Gorgan, țigan mănăstiresc, scutit 196.
Gorghie v. și **Gheorghie**.

www.dacoromanica.ro

Gorghie, fiul lui Andru, vinde parte la Lăţcani (menţ.) 160.

Gorghie ţigan (menţ.) 202.

Gorghiţă, fiul Măriicăi, vinde loc de casă în Seliştе (menţ.) 145.

Gorgoiasa v. **Anna Gorgoiasa**.

Gorgoncl v. **Gavril Gorgan**.

Gornia v. **Necula Gornia**.

Gorna, sat <probabil Zagornaţ. Orhei, R.S.S. Moldovenească> 359.

Gorovei v. **Gligoric Gorovei**.

Grama pisar, martor pentru satul Ojovul 173.

Grama marc stolnic, soţul Anghelinei, stăpîn al satului Roşiaci 215 ; ţigani 103 ;
în sfatul domnesc 32, 158, 160, 165, 168, 169, 171, 213, 266, 268, 270, 330, 332—334, 340, 341 ;
dă cărţi de mărturie, martor 127, 128, 148, 283, 285, 292, 293, 295, 298, 305, 339, 357, 414, 418, 419, 421, 426, 429, 435, 451, 452.

Grama uşer, martor 5, 108.

Graur, fiul lui Antonie, vinde părţi la Bîrceşti şi Perieni 414, 415, 417.

Grăbence v. **Andreiu Gribincea**.

Grădincea, sora popii Gligoric, cumpără parte la Orgoeşti (menţ.) 403.

Grăjdan din Orhei, punc zălog via sa din Telenişti 235.

Grămadă v. **Ion Grămadă**.

Greaca, fiul ei vinde la Drăuleşti (menţ.) 160.

Greaca, nepotul ei vinde la Hoteeşti (menţ.) 420.

Grcaca, vinde parte la Ţigăneşti pe Putna (menţ.) 311.

***Greci**, sat <lîngă Ghicani ţ. Tutova; j. Vaslui>, parte cu moară cumpărată de Ionaşco Bîtcoveci ş.a. de la Costantin 33 ; săteni se dau vecini în Cernaţ, pricină pentru dabilc 150 ; popă 281.

***Greci** ţ. Vasluiului, silişte <lîngă Scînteia>, cu poieni şi moară cumpărată de m-rea Bîrnova de la Mirăuţă vornic ş.a. 421, 422.

Grecia v. **Ţara Grecească**.

Grecul v. **Grigorie Grecul**.

Grecul, fiul lui Răfciu, fiica sa Mărica, vinde la Drăgăneşti (menţ.) 186.

Grecul, tatăl lui Costantin, partea lui cu săpături pentru moară la Greci 33 ; fiul său se dă vecin în Cernaţ (menţ.) 150.

***Grendu**, sat <probabil lîngă Tuhuceşti ţ. Covurlui ; j. Galaţi> 396.

Gribincea, Grebincea v. **Andreiu~**, **Gavrilaş~** şi **Moisei Gribincea**.

Griga Udrea, în pricină pentru Mlinăuţi (menţ.) 390.

Grigoraşco v. **Gligoraşco** şi **Gligorie Urechc**.

Grigorc, Grigorie, Grigorii v. **Gligorie**.

Grigoreştii v. **Bulăeştii**, sat.

Grigul din Spătăreşti, martor 91.

Grilea Răspop, fiul lui Dragoşe din Citnicăuţi, stăpîn 326.

Grohotiş, munte <ţ. Neamţ>, hotar între m-rile Biserecani şi Pîngăraţi 440, 454.

Grohotişul Strigoia, munte <ţ. Neamţ>, în hotarul braniştei m-rii Bistriţa 88.

Grosul, fiul lui Ion Poiană, vinde cu fraţii lui parte din Poiană (menţ.) 186.

Grosul din Delcni, martor 24.

Grozav cel bătrîn din tîrgul Dorohoi, dă carte de mărturie 441.

Grozav, fiul Nastei, partea lui în Vîrtop (menţ.) 411.

Grozav, ginerele Botei, martor pentru Briţcani şi Negrileşti 313.

Grozav fost hotnog, hotarnic la Lătăi 126.

Grozav ţigan (menţ.) 210.

Grozeava, fiica lui Adam căinăraş, face schimb la Hălăuceşti (menţ.) 186.

Grozava, fiica lui Andreica miedar, în pricină pentru Murguceşti (menţ.) 169.

Grozava, fiica lui Gherman, partea ei în Zmeiani (menţ.) 269, 281.

Grozava, fiica lui Mareş, vinde parte din Fintînelile 340.

Grozava fiica lui Nistor, vinde parte din Lăţcani (menţ.) 160.

Grozava, strănepoata lui Duma Negrul, vinde parte în Scînteia 445, 451.

www.dacoromanica.ro

Grozava, vistiernicească, fiica lui Lupe Hiru pîrcălab de Hotin, familie (menţ.) 185.

Grozăvăscul v. **Ionaşco Grozăvăscul**.

Grozea, cumpără parte în Chehnăuţii (menţ.) 186.

Grozenţii ţ. Hotin, sat <R.S.S. Ucraineană> cu iaz şi moară, moştenit de Miron Barnovschi de la Simion Stroici vistiernic şi dăruit lui Gavrilaş pîrcălab de Hotin 20.

***Grumăzeştii** ţ. Vaslui, sat <lîngă Beneşti>, pus zălog de Nicoară Liciul şi Romăşcel la Goläi logofăt 397.

Gudinschi, martor la vînzare din Citnicăuţi 326.

Gulian, fiul său în pricină pentru moară la Scorţeni (menţ.) 308.

Gura Ocoalelor pe Prut sub Obrejie, sat <lîngă Horjeşti ţ. Lăpuşna, R.S.S. Moldovenească>, întărit lui Ionaşco Cehan şi rudelor lui 338.

***Gurbăneşti** ţ. Chighieci, sat. <R.S.S. Moldovenească>, al lui Enachie postelnic, scutit de dări 163, 389.

Gureş, fiii săi stăpîni în Titeşti şi Prebeşti (menţ.) 338.

Gîrgui, ţigan boieresc, scutit 212.

Guţul, ţigan mănăstiresc, scutit 197.

H

Hadăbul, Hadîmbul, v. şi **Petrea Hadîmbul**.

Hadîmbul, fiul Armancei, vinde pămînturi, loc de casă şi iaz la Druleşti 46.

Hadîr, vinde parte la Fîntînelile (menţ.) 340.

Haglul, nepotul lui Craiu Drulescu, fiica sa vinde parte în Druleşti (menţ.) 160.

Haiducul, vinde parte la Mursăşti 436.

Halice , sat <Galeţ ţ. Hotin, R.S.S. Ucraineană> 173, 227.

...**han** din Todereşti, martor 236.

Hanco, stăpîn în Birnova şi Ploşcăuţi (menţ.) 392.

Handzouţi pe Ciuhru, sat <Hăncăuţi, R.S.S. Moldovenească>, parte cumpărată de Gheorghiţă Jora pîrcălab de la Isac 374.

Hangul (Hangu), m-re <Neamţ> nou-zidită în loc pustiu de Miron Barnovschi şi dăruită cu sate 153, 161, 171, 172, 174, 433; cu berărie şi moară în Tg. Neamţ 174; aşezămînt 170.

Hangul în pustie, sat < ţ. Neamţ > 170; drumul Hangului 440, 454.

Hannol v. **Petrea Hannol**.

Hanos v. **Ion Hanos**.

Harcul v. **Toader Harcul**.

Haret din Călimăneşti, martor 226.

Haritona, strănepoata lui Drule spătar, vinde parte din Druleşti, Găureni şi Sîrbi 106, 117, 160, 254, 317.

Haruţul, diac, vinde parte la Răteşti şi Unglieni (menţ.) 152, 300.

Hăbăşescul v. **Lupul Hăbăşescul**.

Hăbiiac v. **Costantin Hăbiiac**.

Hăjdău, Hăjdeu v. **Andronic ~, Dumitru ~, Efrim ~ şi Gavril Hăjdău**.

Hălăştiiani (Hălăşteiani), sat <Heleşteni ţ. Roman; j. Iaşi> 104—106,376; popă 95, 366.

Hălăuceşti pe Siret, sat <ţ. Suceava; j. Iaşi> în hotar cu Iurceşti, întărit lui Dumitraşco Ştefan mare logofăt 186.

Hălăucescul v. **Cîrstea Hălăucescul**.

Hăleşteu v. **Şteful Hăleşteu**.

Hănăseni (Hănăsăni) pe Elan, ţ. Fălciu, sat <Murgeni j. Vaslui>, părţi cu moară cumpărate de Ghianghea mare vornic de la Gavriil, Plop ş.a. 405, 409.

Hăndreşti sat < Hîndreşti ţ. Roman; j. Iaşi > 137.

Hîrliceşti, sat. < or. Buhuş, ţ. Neamţ > 13, 256, 439.

Hîrpăşeşti v. **Goeşti**, sat.

Hăsnăseni pe Siret, ţ. Suceava, sat <Sodomeni, or. Paşcani; j. Iaşi >, parte cumpărată de Erimia, de la Manea pitar 42.

Hăuşul din Drăgoteni, dă carte de mărturie 106.

Heleşteni v. **Hălăştiiani**, sat.

Herţea v. **Ionaşco Herţea**.

Herţea, cumnatul lui Grigorii, martor pentru Pilipăuţi (menţ.) 162.

Hidroae (Hindroae), fiica lui Drule spătar, nepoţii ei vînd la Druleşti (menţ.) 365, 366.

www.dacoromanica.ro

Hilimon, fiul Saftei, vinde cu fraţii lui parte la Druleşti 95, 160.

Hilip, Filip:

— **Filip** din Măstacăn, martor 238.

Hilip, fiul lui Dragoşe şi fratele lui Griţca Răspop, vinde parte din Citnicăuţi 326.

—**Filip**, martor pentru Vlăiceni 335.

Hilip popă, stăpîn în Căpoteşti (menţ.) 418.

Hilip şetrărel din Vcreşeni, dă carte de mărturie, martor 211, 272, 273.

Hilip, ţigani mănăstireşti, scutiţi 196, 197.

—**Filip** vătaf din Cirniccni, tatăl lui Lupul Dirlău pitar (menţ.) 297.

Hilip vătaf de hinsari din Oancca, martor 396, 434.

Hilişeu v. **Şeleşeul**, satc.

Hilofie v. **Costachi Hilofie**.

Hilohie din Răsipeni, fiul său vinde în Răsipeni (menţ.) 264, 285, 340.

Hiloteiu (Hilotia, Hilotie, Filoteiu, Filotie) strănepotul lui Druic spătar, vindc părţi din Druleşti, Găureni şi Sîrbi 106, 117, 160, 254, 317.

Hitioana (Hitiona), poiană, în hotarul braniştci m-rii Bistriţa <ţ. Ncamţ,> 36, 88.

Hîndreşti v. **Hăndreşti**, sat.

Hirbarie, poslușnic, casa lui dăruită mitropolici dc Suceava 138.

Hirca, fiul său vinde partc la Măcişani (mcnţ.) 268, 296.

Hirlău, tîrg; pircălab, ureadnic, şoltuzi şi pîrgari, din ~ 30, 47, 70; popă 30; acte domneşti scrisc în 3, 5, 6, 7, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22; zapis scris în ~ 4.

Hirlău, ţinut, sate în ~ 27, 32, 43, 76, 142, 174, 222, 224, 270, 271, 330, 333, 432, 435; mare vătaf, pircălab dc ~ 119, 126.

Hîrtan v. **Toma lui Hîrtan**.

Hîrtop v. **Vîrtop**, sat.

Hlabnic, pîrîu <probabil Vladnic, afluent al Prutului, R.S.S. Moldovenească>, sat pe ~ 222.

Hlincea, m-rc şi sat <or. Iaşi>, m-rea lui Zota (Sf. Gheorghe) 87; loc domnesc dăruit m-rii, hotarc 9; în pricină cu m-rea Aron Vodă, egumcn 207.

Hliniştea pe Nistru ţ. Hotinului, sat <probabil lîngă Naslavcea, R.S.S. Moldovenească>, cu loc de mori, al Mariei Căzaca Trifăneasa, dărult de Miron Barnovschi lui Dumitraşco Ştefan mare logofăt pentru slujbă 186.

***Hlipleeni** sat <lîngă Guşiţel ţ. Fălciu; j. Vaslui> 312, 323.

Hogea v. **Pănteleiu Hogea**.

Hoilăp Beşetea, martor pentru Săcuiani 116.

Holul, fiul lui Căprioriţa din Dănceni martor 143.

Holm, izvor, în hotarul braniştei m-rii Bisericani <ţ. Ncamţ> 16.

Homiţa, sat <ţ. Suceava; j. Iaşi> 2, 3.

Homor, m-re <ţ. Suceava> 187, stăpînă a satului Dersca şi a unei prisăci la Bohotin 37, 408, 416; aşezămînt 291.

Horaice, pîrîu <Horaiţa afluent al Sucevei>, sat pe ~ 89.

Horduga v. **Hurduga**, munte.

***Horeştii de Sus**, silişte <Urdeşti, j. Vaslui>, parte întărită lui Vasilie diac ş.a.45.

Horgeştii, fiii lui Horgoae, răscumpără parte în Vîrtop 411.

Horgoae, filca lui Uscatul, cu parte în Vîrtop (menţ.) 411.

Horiloaia v. **Nastasia Horiloaia**.

Horja, Horjă, v. **Gheorghie** şi **Stan Horjă**.

Horjă bătrînul paharnic, fiii lui stăpîni la Pribeşti, Horjeşti (menţ.) 338.

Horjă (Horjea) pitar din Oţeleni, jurător 312, 323.

Horjăşti pe Lăpuşna, din sus de Scorţăşti, unde au fost casele lui Stan Horja, sat <ţ. Lăpuşna, R.S.S. Moldovenească>, întărit lui Ionaşco Cehan ş.a. 338.

Horneţ v. **Gligorie Horneţ**, diac.

Horodişte ţ. Dorohoi, sat < j. Botoşani >, parte întărită lui Ionaşco Urmeziu 262.

Horostea, top. la Baia şi Stănigeni <or. Fălticeni ţ. Suceava> I.

Horpaz, sat (?) <or. Iaşi>, în hotar cu vatra m-rii Hlincea 9.

Horşturi top. în hotarul braniştei m-rii Bisericani <ţ. Neamţ> 16.

www.dacoromanica.ro

Hotca, Hotccştii v. **Căpoteştii**, sat.
Hotin, cetate <R.S.S. Ucraineană> 228, 310, 374, 442; pîrcălabi 20, 32, 160, 162, 165, 168, 169, 171, 173, 175, 179, 185, 213, 227, 266—268, 270, 310, 326, 330, 333, 334, 340, 341, 318, 370, 379, 380; vameş mare 374; ţîrcovnic domnesc, puşcari 173; popi 374, 392.
Hotin, ţinut, sate din: 6, 20, 168, 173, 186, 227, 232, 262, 271, 383, 390, 392.
Hraniţă v. şi **Mlerăniţă Hraniţă**.
Hranlţă, fiul lui Năvrăpăscul cel bătrîn, partea lui la Bourcni 179; fiul său, Mirăniţă, vinde la Drăjcşti şi Greci (mcnţ.) 422.
Hreasca, sat. <Hrcaţca ţ. Suceava> 246; popă 274.
Hrincovici v. **Ionaşco Hrincovlci**.
Hruci v. **Gilgorle Hrucl** vornic.
Hudeştll Mlcl, sat <ţ. Dorohoi; j. Botoşani>, parte întărită fiilor lui Toader Urmeziu 262.
Hudlcl, străbunicul Mariei Căzaca Trifăneasa (mcnţ.) 186.
Huhulca v. **Vasllle Huhulea**.
Huhulea, pîrcălab de Soroca, fiii săi stăpîni în Negreşti şi Tăuteşti (menţ.) 186, 219.
Huhuloae, fata lui Ion Poiană, vinde parte la Găurcana (menţ.) 186.
Hulsa Huoaş (?), top., în hotarul nı-rilor Beserecani şi Plngăraţi <ţ. Neamţ> 440.
Hulebl, soţul Nastasiei, stăpîn în Botoşiniţa 89.
Hulpaş v. **Vasllie Hulpaş**.
Hulpăşeni, sat. <Vulpăşeni, ţ. Tutova; j. Vaslui> 281·
Humor v. **Homor**, m-re.
Hurduga (Horduga), munte <ţ. Neamţ> în hotarul ın-rilor Neamţul şi Săcul 34, 35.
Huroae v. **Nasta Huroae**.
Huru, Hurul v. **Efrlm ~**, **Lupe ~** şi **Vasile Huru**.
Hurulan din Piscani, partea lui în Dănceni (menţ.) 298.
Huşl, sat <ţ. Succava> 92.
Huşl, tîrg <j. Vaslui> 312, 323; vii 453; dajdea şi lucrul 382, 423; dregător, şoltuz şi pîrgari 312, 382, 423, 446;
episcopie: stăpîniri, pricini cu tîrgul 83, 382, 446; aşczămînt 204; episcopi 18, 19, 27, 32, 34, 35, 87, 109, 112, 121, 122, 141, 158, 161, 165, 193, 197, 200—204, 206, 210, 214, 266, 267, 270, 312, 316, 323, 330, 333, 378, 386, 414, 418, 419, 421, 426, 429, 435, 440, 450—453.

I

Iachim (Ichim), nepoţii săi Axinia şi Luca vînd în Slipoteni (menţ.) 338.
Iachim răzeş, fiul lui Nistor v. **Iachim Corneseul**.
Iachim, tatăl popii Ionaşco care vinde în Răteşti (menţ.) 300.
Iachim, ţigan mănăstiresc, scutit 200.
Iachim Bandur, vinde parte în Cobălic 349.
Iachim Cornesenl (Iachim) răzeş, fiul lui Nistor Cornescul, în pricină cu Grigore Urcche pentru Briţcani, Negrileşti şi balta Gémcnc 312, 313, 323.
Iacob chchaic, martor în Vădeni 453.
Iacob, fiul lui Ştefnl, vinde parte în Durneşti 439.
Iacob, fratele lui Procopie diacon, alege părţi în Cofeşti şi Căpotcşti 120.
Iacob popă din Durncşti, dă carte dc mărturie pentru Mănăilcşti 439.
Iacob voiut (fost şoltuz) de Bacău, vinde vii cu cramc în Dealul Bonţolui 325.
Iacob Moţoc din Văscani, dă cărţi de mărturie, martor, 85, 106, 117, 304, 366, 368.
Iacomi postelnic, soţul Păscălinei, cumpără satul Popcni (menţ.) 325, 328.
Iacomiasă v. **Păscălina Iacomlasă**.
Iacţ v. **Petrea Iaeţ**.
Ianache postelnic v. **Enache**.
Ianco Pletru, (Iaţco Piatră, Ivan Petră, Piatră), nepoţii săi vînd în Ostăşeşti şi Petreşti (menţ.) 414, 415, 417, 438.
Iancul <Sasul>, domn al Moldovei <1579—1582>, actc de la ~ 12, 186, 334, 357, 391.
Iane vătaf, numără bani, martor 128.
Iani cel bătrîn din Orhei, martor 235.
Ianul popă, nepoata sa Anghelina vinde în Ruşii Goii (menţ.) 306, 328.
Iaşi (Eş, Eşi, Eşu, Ias, Iaş, Ieşi), oraş, tîrg 5, 360; scaun domnesc 111;

www.dacoromanica.ro

sate, m-ri, mori şi vii lîngă ~ 9, 27, 51, 87, 142, 178, 207, 333, 377, 378, 425, 452; v. şi **Copou, Galata, Hlincea** şi **Socola** sate şi m-ri şi **Dealul Ursului**;

cartier: Tătăraş 343; uliţe 146, 189, 253, 271; curtea domnească 358; fîntînă domnească 189; case 146, 253, 349;

dughene şi pivniţe 146, 2711; vii 51, 333, 377;

ciocli 51; croitori 189; meşercii 349, 424; săbieri 5; scutari 306;

şoltuzul şi pîrgarii 51, 189;

mănăstiri şi biserici:

Adormirea, biserică în faţa curţii domneşti, din pajişte, zidită de Miron Barnovschi 266, 270, 271, 358; închinată la Ierusalim 358; sate, scutiri 271, 358;

Aron Vodă (m-rea lui ~, Sf. Nicolae), m-re în ţarina tîrgului, de lîngă tîrg, 50, 207, 286, 379; zidită de Aron voievod 87, 286; închinată de Radu Mihnea m-rii Sozopole 25, 50; sate, vii, ţigani, scutiri 25, 26, 28, 124, 166, 286, 378; călugări greci aduşi de Radu Mihnea, 9, 87; act domnesc dat în ~ 25;

Balica (Balicova, Sf. Mihail şi Gavril), m-re mai jos de tîrgul Iaşi 330; închinată la Sinai 333; hotarele vetrei 333; sate şi bălţi, volnicie de stăpînire 40, 378;

Golia (m-rea lui Golăe), m-re, sate şi vii 161, 377;

Necorîţă (Sf. Ioan Nou), m-re în Tătăraş dăruită de domn cu ţigani 337, 343; cu parte de sat şi vie 404.

Sf. Paraschiva (m-rea lui Urechc) 291; închinată la Sinai 330;

Sf. Sava (Adormirea), m-re în mijlocul tîrgului, metoh la Ierusalim 18, 157; sate, mori, ţigani, scutiri 6, 18, 94, 156, 158 193, 206, 248, 250; dă bani cu împrumut 51; act domnesc dat în ~ 206;

popi 94, 121; popi şi diaconi scutiţi 111;

acte domneşti date în ~ 9, 10, 21, 25—29, 31, 35, 36, 38, 40—45, 48, 50, 51—54, 56, 57, 59—63, 65, 67, 69—71, 78, 79, 81, 83, 84, 86—88, 93, 94, 96—100, 103, 111, 113, 115, 119, 124, 129—132, 134, 138, 139, 146, 149, 150, 152, 155—158, 160, 161, 163—166, 168—172, 175, 177—180, 182, 183, 185, 187, 188, 191, 193—206, 210, 211, 213—215, 217—219, 229, 244, 248—250, 252, 255, 261, 262, 265, 266, 269, 270, 273, 278, 280—282, 284, 286—289, 291, 296, 297, 299—301, 307, 311, 316, 317, 320, 322, 323, 328—330, 332—334, 338, 340—343, 345—347, 350, 352—354, 363, 366, 369, 370, 373, 375, 377, 381, 382, 385—391, 394, 395, 397, 399, 406, 409, 410, 416, 420, 422, 423, 425, 427, 429, 432—434, 439, 442—444, 446, 447, 419, 454, 456, 457, I: acte ale clericilor 426, 435; cărţi de mărturie, zapise 64, 85, 107, 108, 110, 127, 128, 135, 147, 148, 154, 189, 239, 243, 258, 276, 277, 279, 283, 285, 292, 295, 298, 302, 304, 306, 319, 321, 335, 339, 349, 60, 368, 371, 392, 396, 407, 424, 431, 437, 450, 452;

ocolul tîrgului, loc domnesc în ~ 9; ţarina tîrgului 207, 286, 379.

Iaşi, ţinut, sate şi selişti în ~ 54, 94, 143, 163, 186, 222, 262, 341, 378, 431.

Iaţco Piatră v. **Ianco Pietru.**

Ichim v. **Iachim.** şi **Toader Echim.**

... **Icua**, orăşan din tîrgul Roman, dă carte de mărturie 234.

Icuseşti v. **Iucşeşti** sat.

Icremia v. **Eremia.**

Ierusalim, cetate;

biserici: metoace, danii, scutiri în Moldova 18, 27, 43, 142, 157, 158, 266, 270, 358;

patriarhie 266, 270, 358.

Ifrim v. **Efrim.**

Iftimia, fiica lui Costin Boghiul şoltuz de Hîrlău (menţ.) 30.

Iftimiia, soţia (cneaghina) lui Toma sulger Cantacuzino, cumpără scliştea Lăslăoani 318.

Iftimie (Iftenie), fiul lui Matei, vinde parte cu iaz şi moară în Scobinţeni 295, 299, 336.

Igeşti, sat. <ţ. Fălciu; j. Vaslui>, aprod, călăraş 396, 402.

Ignat, Ihnat:

Ignat ce a fost din Măstacăn, martor 114.

www.dacoromanica.ro

— **Ihnat** din Răspopi, dă carte de mărturie 298.
Ignat (Ihnat) din Verişeni, martor 209, 211.
— **Ihnat** popă, soţul Dochiei vînzătoare în Petreşti (menţ.) 438.
Ignat săbier din Iaşi, dă carte de mărturie 5.
Ignat (Ihnat), ţigani boiereşti (menţ.) 115, 442.
Ignat (Ihnat), ţigani mănăstireştl 286; foşti domneşti 337, 343; scutit 196.
—**Ihnat Băltag** (~Căltac?) din Lăţeşti, jurător 312, 323.
Ignat Benia din Vlăşeneşti, cumpără vie şi loc din Dănceni 144.
Ignat Laţco, tatăl lui Toader Laţco ş.a. care vînd în Mogoşăşti (menţ.) 333.
— **Ihnat Manuli**, martor pentru Vlăeceni 335.
Ignat Scînteie, tatăl lui Ciomîrtan şi Serghie care vînd în Scînteia (menţ.) 445, 451.
Ihnatco, soţul cneaghinci Varvara, cumpără parte în Iujeneţul (menţ.) 334.
Ilea (Eleia), fiul lui Pătrăşcan din Piciorogani, jurător pentru Lătăi 126.
Ilea, fiul lui Dragotin şi nepotul lui Ivan Cogea, vinde părţi în Cogeşti ş.a. (menţ.)406.
Ilea, fiul (?) Măricăi călugăriţa, dă parte în Spătăreşti lui Deleu aprod şi primeşte în schimb parte în Seliştе 102.
Ilea jitnicer, vinde seliştea Lăslăoani 318—320.
Ilea, nepoţi i săi vînd loc de casc cu pivniţe în Iaşi (menţ.) 189.
Ilea popa, martor pentru Turcineşti 236.
Ilea, tatăl lui Gheorghie ş.a. care vînd în Budeşti (menţ.) 426, 427.
Ilea, tatăl lui Nechifor care vinde în Măcişeni (menţ.) 268, 296.
Ilea, ţigan mănăstiresc, scutit 197.
Ileana comisoaia, fiica lui Ţigan vătaf din Turcineşti, vinde parte 236.
Ileana, fiica Candachiei şi nepoata lui Isaiu Plantos, vinde parte în Măstacăn 114.
Ileana, fiica Chindiei, vinde parte în Bălăceni 187.
Ileana, fiica lui Burnea Mustea, vinde parte în Măcişeni 268, 296.
Ileana, fiica lui Duma Negrul, nepoata sa vinde în Scînteia (menţ.) 429, 430.
Ileana, fiica lui Eremia Barbovschi cămăraş, vinde siliştea Lipnic (menţ.) 334.
Ileana, fiica lui Grigorie Talpă stolnic şi mama lui Ştefan, stăpînă în Mlînăuţi (menţ.) 390.
Ileana, fiica lui Ion Rohozna diac, mama lui Solomon, Mintei ş.a. care vînd în Iujineţul (menţ.) 12, 334.
Ileana, fiica lui Nebojatco logofăt şi jupîneasa lui Toader Petriceaico, stăpînă în Cîrsteşti 147, 148.
Ileana, fiica lui Nicoară armaş şi cneaghina lui Apostol armaş, întărită în Vorniceni, după pricină 434.
Ileana, fiica lui Pavel şi femeia lui Sofron stolnicel, întărită în Turbăteşti 346.
Ileana, fiica lui Văsian, vinde în Stănigeni 318.
Ileana, fiica Magdei, vinde jirebie în Antăleşti (menţ.) 363.
Ileana, fiica Uritei şi nepoata lui Andreica pîrcălab, vinde parte în Vîrtop 410, 411.
Ileana, mama Maricăi care vinde în Druleşti (menţ.) 160.
Ileana mama Mintei v. **Ileana** fiica lui Ion Rohozna diac.
Ileana soţia lui Toader Petriceaico v. **Ileana**, fiica lui Nebojatco logofat.
Ileana Lelieoia, fiica Budzii din Furceni vinde vad de moară pe Răut 118.
Ilenca, nepoţii săi, Petreman vătaf ş.a. vînd parte din Bîrnova (menţ.) 392.
Ileşeşti v. **Ilişeşti**, sat.
Iliaş domn al Moldovei v. **Alexandru Iliaş**.
Ilie (Ilieş), domn al Moldovei <probabil fiul lui Alexandru cel Bun, 1432—1433>, acte de la ~338, 443.
Ilie, fiul lui Liciul, vinde în Petreşti 438.
Ilie, fiul lui Radul din Greci, se dă vecin în Cernaţ lui Dumitraşco stolnic, pricină 150.
Ilie şetrar, soţul Irinei şi tatăl lui Andrei armaş, cumpără parte în Căpoteşti (menţ.) 419, 420.
Ilie, tatăl lui Lupul care vinde în Mănăileşti (menţ.) 231.
Ilie, tatăl lui Romaşco, care vinde parte din Bîrnova (menţ.) 392.
Ilie, ţigan mănăstiresc, scutit 196.
Ilie Boeban, tatal lui Ion Boeban care vinde în Ioniişeşti (menţ.) 269.

www.dacoromanica.ro

Ilie Găgilă, fratele Anghelinei care vinde în Mănăilcşti (menţ.) 439.
Ilie Poiană, strănunicul lui Grigore Sas şi tatăl lui Petre Berheci din Tuleşti (menţ.) 181.
Ilieş domn al Moldovei v. **Alexandru Iliaş**.
Ilina, fiica lui Gligoric, vinde parte în Săcoiane 116, 234, 381.
Ilinca soţia lui Ion şi mama Anei, zălogeşte parte în Drăgeşti pentru plata dajdiei 251.
Ilioae, vinde parte cu vad de moară în Fîntînelile (menţ.) 340.
Ilisei, cu parte în Poiană 186.
Ilişeşti (Ilcşeşti), sat <ţ. Succava>, diac 61, 187.
***Ilişeşti** ţ. Roman, sat al episcopici de Roman; vecini fugiţi, slobozie 41.
Ioachim călugăr v. **Eremia** popă domnesc.
Ioan v. **Ion**.
Ioana, fiica lui Cozma şi nepoata Durnii, vinde parte în Durneşti 231.
Ioanna, fiica lui Ion Poiană, vinde parte în Poiană 186.
Ioana, fiica lui Plintea, vinde parte în Poiană 186.
Ioana, soţia (femeia) lui Nechita Moţoc, vinde parte în Drăgeşti 251.
Ioanăş v. şi **Toader Ioanăş**.
Ioanăş, nepotul lui Isaiu Plantos, vinde parte în Măstacăn 114.
Ioancăş v. **Ion Ancăş**.
Ion, Ioan:
Ion armaş, dă carte de mărturie pentru Todereşti 5.
Ion comis, în pricină pentru Brezăni 123.
Ion din Fiţinghieşti, ginerele Giurgii, hotarnic 120.
Ion din Piscani, jurător 395.
—**Ioan** domn al Moldovei v. **Ion Vodă**.
—**Ioan** episcop de Rădăuţi <1605—1609> 324.
Ion, fiul Dumitrei, vinde parte în Ulmeni 107.
Ion, fiul lui Andreiu, martor pentru Geordzăşti 240.
Ion, fiul lui Andru, vinde parte în Lăţcani 160.
Ion, fiul lui Ghidul, vinde parte în Gocimani 439.
Ion, fiul lui Gligoric Drugă şi al Solomiei, vinde parte în Ungiraşi 129.
Ion, fiul lui Ionaşco şi frate cu Nedelea, vinde parte în Găureana 186.
—**Ioan**, fiul lui Petrea Pilat, vinde parte din Birnova 392.
Ion, fiul lui Toader Berheci şi tatăl lui Ionaşcu şi al Magdei care vînd în Sclipoteni (menţ.) 184, 338.
Ion, fiul lui Uscatul, vinde parte în Vîrtop (menţ.) 411.
Ion, fiul Sprincetei, vinde parte în Fîntînelile (menţ.) 340.
Ion, fratele lui Tohilă, vinde (?) în Drulcşti (menţ.) 29.
Ion, gincrele popii Costin, martor pentru Geordzăşti 240.
—**Ioan** icromonah, în soborul m-rii Secul 34.
Ion, întăriţi în Stănigeni (menţ.) 348.
Ion, judele, tatăl lui Nechita ş.a. care vînd în Drăgăneşti (menţ.) 186.
Ion logofăt, socrul lui Sacalăş staroste, cumpără parte de moară în Ţigăncşti (menţ.) 311.
Ion, nepoţii săi vînd în Cogeşti (menţ.) 406.
Ion popă din Floreşti, martor pentru Geordzăşti şi Cruce 241.
Ion popă din tîrgul Orhei, tatăl lui Luca (menţ.) 344.
Ion popă din Vîrtop, dă carte de mărturie 410.
Ion popă din Zmiani, dă carte de mărturie, martor 351, 352, 354.
Ion popă, martor pentru Cîndeşti 225.
Ion postelnic, dă carte de mărturie pentru Ulmeni 107.
Ion postelnic, martor pentru Druleşti 77.
Ion, scrie acte domneşti 315, 381.
Ion, soţul Ilincăi, pune zălog ocina sa din Drăgeşti, pentru dajdie (menţ.) 251.
—**Ioan**, tatăl Anghelinei, în pomelnicul m-rii Galata (menţ.) 443.
Ion, ţigan boieresc 186.
Ion, ţigani mănăstireşti, scutiţi 193, 196.
Ion vătăman din Vlădicina, dă carte de mărturie, martor 173, 227.
Ion Adaos, soţul Măricăi, partea lui în Tămaş (menţ.) 183.
Ion Ancăş (Ioancăş), tatăl lui Ursul şi al Anghelinei care vînd în Ostăşeşti şi Pericni (menţ.) 415, 417.
Ion Andreica din Fiţinghieşti, hotarnic 120.
Ion Bilăiu, ţigan mănăstiresc, scutit 196.

www.dacoromanica.ro

Ion Boeban (~ Bucban) răzeș, vinde pământuri cu moară și pod în Ionășești 260, 340.
Ion Bogdan din Bătinești, martor 7.
Ion Capșea, tatăl Dochiei care vinde în Todorești (menț.) 5.
Ion Closea, țigan mănăstiresc, scutit 196.
Ion Ciurar, martor pentru Pircovaci 30.
Ion Colțea, țigan mănăstiresc, scutit 196.
Ion Focea (Foce, Ioan ~) uricar 220; dăruit de Ștefan Tomșa cu satul Roșiani, cumpără parte în Tulești 181, 215; scrie acte domnești 100, 150, 160, 168, 169, 212, 221, 447.
Ion Ghidimon din Tulucești, jurător 395.
Ion Glosanul, nepotul său Cîrste vinde părți în Ostășești și Pericni (menț.) 414, 415, 417.
Ion Grămadă din Șiviță, jurător 395.
Ion Hanos, nepoții săi vînd în Știubeiu și Hănășeni (menț.) 409.
Ion Nălivaico, martor în Dorohoi 441.
Ion Poiană, nepoții săi vînd în Poiană (menț.) 186; partea lui în Găureana 186.
Ion Poiată, nepotul lui Drăgan Buga, vinde parte în Măcișeni 268, 296.
Ion Policeanul, tatăl lui Văsiian care vinde în Todorești (menț.) 5.
Ion Potlog logofăt, fost vornic, cumpără parte în Pîrlănoș 82; tras pentru cisla unui sat 80.
Ion Prăvăliei, martor pentru Drăgești 237.
Ion Rădăcină, nepotul lui Bechea, vinde parte în Măcișeni 268, 296.
Ion Robul din Fiținghești, hotarnic 120.
Ion Rohozna diac, cumpără satul Iujeneții (menț.) 12, 334.
Ion Scobîntu (~ Școbențanul, ~ Scobențean) din Scobențeni (menț.) 275, 277, 341.
Ion Șetraca (~ Șătraca), tatăl Varvarei care vinde în Fîntînelile (menț.) 260, 340.
Ion Tértea agă, vinde parte în Citnicăuți 309, 310.
Ion Todcriță, tatăl popii Ion care vinde în Ungurași (menț.) 129.
Ion Țară Lungă, vinde parte cu moară în Galbeni 340.
Ion Țăgănul, țigan mănăstiresc, scutit 196.
Ion Vanco, țigan mănăstiresc, scutit 196.
Ion Vărzar vătaf, vinde loc de prisacă la Vărzărești (menț.) 341.
Ion Vodă (Ioan), domn al Moldovei <1572—1574> 396; soțul doamnei Maricа 443; acte de la ~ 107, 185.
Ionașco arînaș, cu însărcinare domnească 150; v. și **Ionașco** slugă domnească.
Ionașco comișel din Useați, jurător 55.
Ionașcu cupariu, martor pentru Mursăști 436.
Ionașco diac, fiul lui Fădor și strănepotul lui Stan vistiernic, vinde parte din Bîrnova 392; v. și **Ionașco Minjea**.
Ionașco din Arpășești, dă carte de mărturie 287.
Ionașco din Buciumeni, martor 91.
Ionașco din Grecі, dă carte de mărturie 281.
Ionașco din Iași, dă carte de mărturie 189.
Ionașco din Iași, soțul Sohiicăi care vinde în Urecheni 360.
Ionașco din Năvrăpești, fiul lui Drăghici, vinde parte 57.
Ionașco din Piticeni, dă carte de mărturie 350.
Ionașco din Siriței, tatăl lui Lupul în pricină pentru Hălăucești (menț.) 186.
Ionașco din Stroești, dă carte de mărturie, martor 2, 3.
Ionașco din Suceava, dă carte de mărturie 187.
Ionașco din Virtop, dă carte de mărturie 410.
Ionașco, fiul Bilăiasăi vorniceasa, în pricină pentru satul Roznovul (menț.) 186.
Ionașco fiul lui Berecea v. **Ionașco Berecea**.
Ionașco fiul lui Calapod v. **Ionașco Calapod**.
Ionașco, fiul lui Căliniscul, martor pentru Drăgești 237.
Ionașco, fiul lui Căzan postelnic 312.
Ionașco, fiul lui Coste și fratele lui Topen, întărit în Răplăvăț 263.
Ionașco, fiul lui Dănilă, vinde parte în Rădeni 302.
Ionașco, fiul lui Drăgan, vinde parte în Lichitișeni (menț.) 136.
Ionașco, fiul lui Drăgăilă și nepotul lui Capotă, vinde parte în Poiană 186.
Ionașco, fiul lui Dumitru uricar, zălogește, apoi vinde parte în Maxinești 167, 168, 186.

www.dacoromanica.ro

Ionaşco, fiul lui Gavril, vinde parte în Inijinetul 12.
Ionaşco, fiul lui Gheorghie din Scobenţeni, vinde parte 287, 341.
Ionaşco, fiul lui Gligorie şi nepotul lui Pilat, vinde parte în Druleşti 366.
Ionaşco, fiul lui Ilmat din Răspopi, dă carte de mărturie 298.
Ionaşco (Ionaşcu), fiul lui Ion şi nepotul lui Toader Berheci, vinde parte în Slipoteni (menţ.) 184, 338.
Ionaşco, fiul lui Maxin din Drăgeşti, vinde livadă 237.
Ionaşcu, fiul lui Medelean şi nepotul lui Bilăi vornic, vinde parte în Fîntînelile 310.
Ionaşcu, fiul lui Miron, vinde părţi din siliştile Drăjeşti şi Greci 422.
Ionaşco, fiul lui Nicoară Bichan, vinde parte în Budeşti (menţ.) 426, 427.
Ionaşco, fiul lui Statie scutar din Iaşi, vinde jumătate de prisacă la Poiana lui Berescul 305.
Ionaşco fiul lui Stroici logofăt v. **Ionaşco Stroici**.
Ionaşco, fiul lui Toader, vinde împreună cu unchiul său Ionaşco judele parte în Druleşti 160.
Ionaşco, fiul lui Vasco şi strănepotul lui Stan vistiernic, vinde parte din Bîrnova 392.
Ionaşco, fiul lui Văscan Bîrzotă, vinde parte în Druleşti 77, 84.
Ionaşcu, fiul Lupii, vinde parte cu moară la Galbeni 340.
Ionaşco, fiul Maruşcăi şi nepotul lui Veisa pitar, vinde în Prăjeni 432, 435.
Ionaşco, fiul Măricăi, vinde în Căpoteşti 418.
Ionaşco, fiul Nastasici, vinde în Roşiori 1.
Ionaşco, fiul Olcnei, zălogeşte parte în Zubriceni şi Bleşcenăuţi (menţ.) 6.
Ionaşco, fiul Uritei şi nepotul lui Andreica pîrcălab, vinde parte în Vîrtop 410, 411.
Ionaşco, fiul său hotarnic la Căpoteşti (menţ.) 120.
Ionaşcu, ginerele lui Piţigoiul din Căpoteşti, hotarnic 120.
Ionaşco, ginerele popii Vicol, în pricină pentru Vorniceni 434.
Ionaşco hinsar v. **Ionaşco** vătaf de hînsari.
Ionaşco judele din Druleşti, vinde parte 77, 84, 160; dă carte de mărturie 254.
Ionaşco, martor pentru Mereşti 245.
Ionaşco, nepotul lui Marco Capotă, vinde parte în Căpoteşti 418.
Ionaşco popă din Răteşti, fiul lui Iachim, răscumpără satul Ungheni 152, 300.
Ionaşco popă, fiul lui Condre, vinde în Petreşti 438.
Ionaşco popă, fiul popii Silion, vinde în Mihneşti 186.
Ionaşco, scric acte domneşti 83, 218.
Ionaşco slugă domnească, nepotul lui Neculai <Nicoară> hatman şi pîrcălab, stăpîn de ţigani 315.
Ionaşco, soţul Gaftonei, vinde vie în Dănceni 141.
Ionaşco, soţul Todosiei care vinde în Păşcănci 186.
Ionaşco, soţul Tofanei şi ginerele lui Vasilie Buciulescul, fără sipet, vinde părţi în Buciuleşti, răscumpără parte în Gocimani 186.
Ionaşco (Ionaşcu) şoltuz de Vaslui, dă carte de mărturie, martor 133, 233.
Ionaşco şoltuz, vinde parte în Inijinetul (menţ.) 12.
Ionaşco, tatăl lui Fedoriţi şi al Magdei care vînd parte din Bîrnova (menţ.) 392.
Ionaşco, tatăl lui Istratie şi al Chelsiei care vînd în Scînteia (menţ.) 445, 451.
Ionaşco, tatăl Nedelci şi al lui Ion care vînd în Găureana (menţ.) 186.
Ionaşco teslar, vinde în Bîrceşti şi Pericni 414, 415, 417.
Ionaşco, ţigani boiereşti 441, 412.
Ionaşco, ţigani mănăstireşti 202; foşti domneşti 337; scutiţi 193, 200; v. şi **Ionco**.
Ionaşco vătaf de hînsari din Firţăneşti, jurător 402, 434; probabil acelaşi: **Ionaşco hînsar**, vinde părţi în Duşeşti 179.
Ionaşco al Cîrstoe, săteân din Druleşti, vinde parte 46.
Ionaşco Bandur din Boteşti, martor 272, 273, 349.
Ionaşco Băzăceanul, cumpără jirebie în Mereşti 274.

www.dacoromanica.ro

Ionaşco Benevreg, hotarnic la Cofeşti şi Căpoteşti 120.
Ionaşco Bercea din Antăleşti, vinde jirebii cu case 363; martor 102.
Ionaşco Biliu, dă zapis de mărturie, martor 90, 218.
Ionaşco Birăescul, vinde vecin cu parte în Birăeşti, pentru dabilc 255.
Ionaşco Bitcovcci, cumpără în Greci 33.
Ionaşco Bolaochiu, ţigan boieresc 115.
Ionaşco Boldcscul slugă domncască, dăruit de Radu Mihnea cu satul Vînători, deposedat de Gaspar volevod 161.
Ionaşco Botăş din Miroslăveşti, tocmelnic, martor 211, 272, 273.
Ionaşco Botezatul, arnean din Roman, vinde vie la Cotnari 348.
Ionaşco Burchi, strănepotul lui Craiu Drulescul, vinde în Druleşti 106, 117, 160.
Ionaşco Buzu, partea lui în Durneşti (menţ.) 439.
Ionaşco Calapod, văr cu Gheorghie Năvrăpescul, stăpîn în Boldeşti şi Voruntăreşti 78, 258, 259.
Ionaşco Capotă, vinde parte în Căpoteşti 418.
Ionaşco Cehan (Cchan, Cihan, Ionaşco, Ionaşcu Ceahan) mare pitar, nepotul lui Stan Horja, stăpîn în Slipoteni, Titeşti, Prebeşti ş.a 136, 184, 327, 338; dă cai în treaba ţării şi e răsplătit cu sate şi ţigani 96, 97, 164, 229; trimis domnesc 397; dă carte de mărturie 437; vornic 96, 97, 136.
Ionaşco Clubăraia din Lăţeşti, jurător, 312, 323.
Ionaşco Coşăscul (Ionaşcu ~) pîrcălab, stăpîn în Ivăneşti 133, 233.
Ionaşco Cujbă (Cujbă, Ionaşcu ~) mare clucer, stăpîn în Cîrsteşti 397; dă cărţi de mărturie 107, 292, 414, 418, 419, 421, 426, 429, 435, 451, 452, 455.
Ionaşco Duca din Dîrmăneşti, vinde curătură la Bicaz 16.
Ionaşco Floare din Druleşti, vinde parte pentru plata dajdiei 46.
Ionaşco Ghianghea (Ghcanghea, Ghenghe, Ghenghea, Ghianghia, Ionaşcu Ghenghea, Ionaşcu Ghiangă) mare vornic al ţării de jos, stăpîn în Săveni, Hănăseni, Ştubeiu ş.a. 64, 92, 160, 215, 280, 334, 405, 409, 448; cu case în Iaşi şi la Cotnari 146, 149; dă bani cu împrumut 186;
mare logofăt 186; mare vornic al ţării de jos, în sfatul domnesc 32, 158, 160, 165, 168, 169, 171, 179, 213, 266—268, 270, 330, 332—335, 340, 341, 348;
dă cărţi de mărturie, martor, judecă 108, 125, 127, 128, 148, 217, 220, 243, 258, 276, 277, 283, 285, 292, 293 295, 305, 319, 339, 396, 412, 414, 418, 419, 426, 429, 435, 437, 451, 452, 455;
erori: Dămitraşco Ghenghea 127; Ionaşcu Gheorghe 412.
Ionaşco Glurenescul hotarnic la Orgocşti 403.
Ionaşco Grozăvăscul (Ionaşcu Grozăvăscu) din Zastavna, dă cărţi de mărturie, martor 162, 173, 227.
Ionaşco Herţea, vinde parte în Iujineţul (menţ.) 12.
Ionaşco Hrincovici (Ionaşco, Hrincovici), întărit în Voroncăuţi 359.
Ionaşco Jora (Jorea, ~ Jorea) vornic de gloată, cumpără parte în Rădeni 302; cu însărcinări domneşti 344, 353; dă cărţi de mărturie 107, 292, 298, 319, 396.
Ionaşco Lazea, martor pentru Zmiani 351, 352, 354.
Ionaşco Marmure, fratele lui Mierea uricar, în pricină pentru Zmiani şi Rumâni 444.
Ionaşco Mihalescul (Mihalescul), tatăl lui Stratul Mihalescul (menţ.) 89.
Ionaşco Mititeli (Ionaşco, Mititele, ~ Mititele) din Măstacăn, martor 238, 239.
Ionaşco Minjea (Minjea, ~ Minjc) diac, nepotul lui Drăgan Minjc, stăpîn în Văcoteşti 428, 443, 449; scrie acte domneşti 43, 54, 246, 248, 347, 348, 364, 379, 392, 416.
Ionaşco Moga, nepotul lui Moga sulger, vinde parte în Birleşti 257.
Ionaşco Năgară, ţigan mănăstiresc, scutit 196.
Ionaşco Paos, fiul lui Paos vornic, vinde împreună cu fraţii săi satul Valea Sacă 186.
Ionaşco Peaicul (~ Pcac, ~ Peaic) jitnicer, sulger, cu case în Iaşi 254; dă cărţi de mărturie, martor 8, 128 217, 220, 319, 321, 387.

www.dacoromanica.ro

Ionaşco Plă... din Buneşti, dă carte de mărturie 1.

Ionaşco Prăjescul slugă domnească, stăpîn în Stolniceni 321, 322; martor 8, 253.

Ionaşco Putna vornic, martor pentru Turcineşti 236.

Ionaşco Rafeiu, fiul lui Zane, vinde parte în Turbăteşti (menţ.) 346.

Ionaşco Rotompan (~ Rotămpan, ~ Rotopan) vornic de gloată, martor pentru Cîrsteşti, Dănceni, Rădeni, Dereneu 147, 293, 302, 371; probabil acelaşi: **Ionaşco Rotopănescul** uricar, tatăl lui Cîrstian şi Costantin în pricină pentru Băişeşti (menţ.) 416.

Ionaşcu Rusul, orăşan din Roman, dă carte de mărturie 234.

Ionaşco Stingaciul, nepoata sa Dochia întărită în Corni (menţ.) 388.

Ionaşco Stroicl (~ Stroicel), fiul lui <Luca> Stroici mare logofăt şi al Păscălinei, stăpîn în Unguraşi, Ungheni, Popeni ş.a. 31, 129, 152, 300, 325, 334; dăruieşte parte mănăstirii Humor (menţ.) 416.

Ionaşco Tăbucl din .... utcani, martor pentru Negrileşti şi Briţcani 453.

Ionaşco Trélea jurător pentru Vorniceni 396.

Ionaşco Ţiţul, tatăl lui David şi Aniţa care vînd în Cîrsteşti (menţ.) 397.

Ionaşcu Urmezlu, fiul lui Mihăilă Dobrul Urmeziu, stăpîn în Ocnină, Medvidca, Carlacău ş.a. 262.

Ionaşco Vrable din Igeşti, slugă domnească, cu însărcinări domneşti 395, 402.

Ionăşcel stolnicel din Ruginoasa, răscumpără parte cu casă, heleşteu şi moară 280.

Ionăşeşti pe Siret, t. Tecuci, sat <j. .Galaţi> 226; pămînturi cu moară şi drept la pod vîndute de răzeşi lui Nicoară hatman 260, 340; părţi cu casă şi vie vîndute de Paul şi Vasilie lui Nicoară hatman 283, 340, 437; popă 260, 340.

Ionciul Iuraşcovici v. **Onciul Iuraşco.**

Ionco, ţigan boieresc 441.

Ionco, ţigan mănăstiresc, fost domnesc 343; v. şi **Ionaşco.**

Ionel din Nemîndri, jurător 119, 126.

Ioneşti ţ. Suceava, sat <probabil Ioneasa>, parte cu mori, heleşteie ş.a. dăruite de Vicol pîrcălab m-rii Săcul 244.

Ionică, fiul lui Diniu, vinde părţi în Dereneu şi Prehodişte cu loc de iaz şi moară 371.

Ionuţ ţigan mănăstiresc, scutit 198.

Iordachie croitor din Iaşi, martor 253.

Iordachie (Iordachi), martor în Todereşti 90, 218; probabil acelaşi: **Iordachi**, dator lui Gheorghe din Todereşti o putină cu miere 135.

Iordachie popă domnesc, dă carte de mărtuiie în Dorohoi 441.

Iordachie <**Cantacuzino**> (Iordachi, Iurdachi), fratele lui Toma postelnic, stăpîn în Tămăduiani şi Cucuteni; cu vii la Cotnari 169, 220, 221, 243, 304; dă carte de mărturie, martor 321, 424.

Iorga, partea lui în Cotiujeni (menţ.) 297.

Iosip (Iosif), socrul popii Toader din Ionăşeşti (menţ.) 260, 340; probabil acelaşi: **Iosip** din Dănăeşti, martor 236.

Iusip, stareţ al m-rii Bisericani, încredinţează urice unor poslușnici (menţ.) 14.

Iosip, ţigan mănăstiresc, scutit 200.

Iosip Şaidir (~ Şeaidir) din Iugani, volnicit să-şi ia zeciuiala din Boziani şi Dăneşti 387; martor 336.

Iov v. **Biserica lui Iov.**

Irimia v. **Eremia.**

Irina, Erina:

Irina (Erina) din Scobinţeni, mama Dochiei (menţ.) 292; cu parte 341.

Irina, fiica lui Colici, vinde moară la Costeşti 340.

— **Erina**, fiica lui Cotoc şi nepoata lui Ştefuł Hăleşteu, vinde parte cu heleşteu la Păşcănei 186.

— **Erina**, fiica lui Petrea Şăcaiul şi sora lui Micota, vinde parte din Bîrnova 392.

Irina (Erina), fiica lui Ştefan Bene şi strănepoata lui Drule spătar, vinde cu fraţii săi părţi în Druleşti, Găureni şi Sîrbi 106, 117, 160, 254, 317.

Irina (Erina), fiica Maruşcăi şi nepoata lui Veisa pitar, vinde în Prăjeni 432, 435.

— **Erina**, fiica Ruscăi, vinde parte în Hălăuceşti 186.

www.dacoromanica.ro

Irina, mama lui Păcurariu, Toader ş.a. cu părţi în Tămăşeni, Fintîncle, Horeşti ş.a. (menţ.) 45.

Irina, nepoata Măricăi călugăriţa, dă jirebii în Spătăreşti şi primeşte în schimb părţi în Sclişte 102; v. şi **Erina**, vară primară cu Anghelina.

Iriua, partea ci în Zmiani şi Bălăceni (menţ.) 281.

Irina (Erina), soţia (giupîncasa) lui Ilic şetrar, vinde împreună cu fiul său Andrei hatman, parte în Hotceşti 419, 420.

— **Erina**, soţia (cneaghina) lui Lupul cupar şi nepoata lui Oräş hatman, stăpînă în Roşiaci 214.

Irina (Ercna), soţia (cneaghina) lui Ştefan Blendea pîrcălab de Roman, casa ci cu jirebie la Năvrăpeşti (menţ.) 272, 273.

— **Erina**, vară primară cu Anghelina, cu jirebie în Spătărcşti, 91.

Isae din Dişcova, tatăl lui Gheorghiţă (menţ.) 5.

Isae din Măstacăni, tatăl lui Puiul (menţ.) 367.

Isae, fiul Ciorcci, vinde părţi în Brădzeni, Vorobivca ş.a. 374.

Isac, fiul lui Gligorie Purcel şi nepotul lui Toader Purcel postelnic, vinde parte in Duşeşti (menţ.) 179.

Isacul, ţigan mănăstiresc, scutit 198.

Isae Ballea (Balica) hatman, unchiul lui Miron Barnovschi, stăpîn în Fărceni, Corlăteni, Tămăduiani ş.a. (menţ.) 48, 53, 100, 149, 154, 165, 169, 222, 223, 333, 342, 378; dăruieşte parte m-rii Balica 333; ucis de Ştefau Tomşa, confiscarea averii 153, 154 342; satele sale împărţite la mănăstiri 174.

Isae Stireea (~ Stirce) diac, stăpîn în Onutul de Sus, cumpără ţigani 31, 441, 442; martor 8, 357.

Isaleo din Păşcani, zălogeşte parte 252, 342.

Isaleo, fiul lui Dumitru şi strănepotul lui Craiu Drulescul, vinde în Druleşti 106, 117, 160.

Isaila, nepotul Danului, vinde partea mamei sale Magda din Sclipoteni (menţ.) 338.

Isalu Plantos, nepoţii săi vînd parte în Măstacănu (menţ.) 114.

Istratie v. şi **Stratul**.

Istratie diac, vinde în Şendreşti (menţ.) 282.

Istratie fiul lui Baciul, martor pentru Geordzăşti 240.

Istratie fiul lui Ionaşco, vinde în Scînteia 445, 451.

Istratie, fiul lui Petrea şi nepotul lui Babici, vinde părţi în Cogeşti, Bahluieni şi Brăileni 406.

Istratie, ţigan boieresc 376.

Istratie Bolea (Istrate Bole, Stratie, Stratul ~) paharnic al doilea, stăpîn în Roşiiaci, Dănceni, cu vii la Cotnari 215, 293, 298, 329; în pricină pentru ţigan 115; dă cărţi de mărturic, martor 128, 150, 283, 285, 318, 368, 455.

Istrăţel din Verejeni, ţine zălog vie şi parte în Telcnişti 235.

Iţcani v. **Eţeanl**, m-re şi sat.

Iucaş v. **Movila Ineaşului**, sat.

***Iucaş** (Incaşul) ţ. Neamţ, sat <Dochia> 114; fost domnesc dăruit de David postelnic şi Isac Balica hatman m-rii Balica 334.

***Iueşenl pe Succava**, sat <Lisaura or. Succeava>, dobîndit de Mlron Barnovschi în boieric, dăruit apoi lui Gavrilaş pîrcălab de Hotin 20.

Iueşeştl, sat <Icuşcşti ţ. Roman; j. Neamţ> 258, 265.

Iuga, vinde curătură din Lunca Largă 369.

Inganl sat <c. Dclcni ţ. Hîrlău; j. Iaşi> 336.

Iughenlia, fiica Armancăi, cu parte în Vîrtop (menţ.) 411.

Iujlneţul (Iujencţul) mai sus de Stăuceni, ţ. Cernăuţi, sat <R.S.S. Ucraineană>, părţile lui Rohozna diac cumpărate de Gavrilaş mare vornic de la Tăutul ş.a. 12, 334.

Iuraşco v. şi **Onelul Iuraşeo**.

Iuraşco diac, dă carte de mărturie, martor 306, 327.

Iuraşeo din Unchiteşti, cu parte (menţ.) 297.

www.dacoromanica.ro

Iurașco, fiul lui Adam cămăraș, nepotul Anei Roșcoa și strănepotul lui Cîrstea Hălăucescul, dă parte în Hălăucești și primește în schimb vie în țarina Cîrjeștilor 186.

Iurașco, fiul lui Dragoșe, vinde parte din Citnicăuți 326.

Iurașco, fiul lui Ivaniev, vinde parte din Bîrnova 392.

Iurașco Bașotă vornic de gloată (de poartă), cu însărcinări domnești 381; dă cărți de mărturie, martor 220, 304, 414, 418, 419, 421, 424, 426, 429, 435, 437, 451, 452.

Iurașcovici v. **Gheorghie Corosteanul** ~ și **Onciul Iurașco**.

Iurban Blaj, martor în Bacău pentru Dealul Bonțolui 325.

***Iureești** pe Sirct, sat <ț. Roman; j. Iași>, în hotar cu Hălăucești; dat zestre de Mogîldea vornic ginerelui său Dumitrașco Ștefan mare logofăt 186.

Iurie, nepoții săi vînd în Cogești (menț.) 406.

Iurșa, partea lui în Citnicăuți (menț.) 310.

Iusip v. **Iosip**.

Iuvol v. **Ivul**.

Ivan, fiul lui Pietriscul v. **Ivanco Petrescul**.

Ivan, scrie act domnesc 10.

Ivan, țigan mănăstiresc 286.

Ivan Cogea, nepoții săi vînd în Cogești (menț.) 406.

Ivan Petră v. **Ianco Pletru**.

Ivancea, sat <R.S.S. Moldovenească>, în hotar cu Peștera, moară 353.

Ivanco diac leșesc, vinde satul Grozenți (menț.) 20.

Ivanco, nepoții săi vînd parte din Bîrnova (menț.) 392.

Ivanco, țigan mănăstiresc, scutit 210.

Ivanco Petreseul (Ivan), fiul lui Pietriscul și nepotul lui Ianco Piatră, stăpîn în Bîrcești, Pericni și Petrești (menț.) 414, 415, 417, 438.

Ivaniev, tatăl lui Iurașco care vinde parte din Bîrnova (menț.) 392.

Ivanuș v. **Piriul Ivanușului**.

Ivașco, fiul lui Ieremia Barbovschi cămăraș, vinde scliștea Lipnic (menț.) 334.

Ivașco, nepoata sa Ștefana vinde în Scobinteni (menț.) 276, 278, 341.

Ivăneești, sat <ț. Putna; j. Vrancea> 120.

Ivănești, sat <ț. Vaslui>, parte vîndută de Ifrim lui Ionașco Coșăscul 133, 233.

Ivăniășți, sat <Vinețești ț. Fălciu; j. Vaslui>, diacon 82.

Ivul (Iuvol), tatăl lui Draguș monah care vinde în Sclipoteni (menț.) 184, 338.

Ivul Tighinanul postelnic, nepotul său Dumitru Molodeț vinde țigani (menț.) 86.

Izmaranda, nepoata lui Bucium vornic, vinde parte în Buciulești (menț.) 186.

Izvorul Alb, pîriu <ț. Neamț>, poieni pe ~ 88.

J

Japcă v. **Vasilie Japcă**.

Jăga v. **Văsean Jăga**.

Jevréni, sat <Viișoara, or. Gheorghe Gheorghiu-Dej, j. Bacău>, 236.

Jidanul, pîriu <ț. Neamț> 16.

Jigălia, pîriu <ț. Fălciu; j. Vaslui>, sat pe ~ 45.

Jijia (Jejia), riu <afluent al Prutului>, sate și mori pe ~ 48, 53, 94, 165, 174, 335, 373 433, 457.

Jora, Jorea v. **Ionașco** ~ vornic, **Gavril** ~ și **Gheorghie Jora**.

Jora 92.

Jorea, țigan mănăstiresc, scutit 196.

Jucica, sat „mic" sub ascultarea orașului Cernăuți <ț. Cernăuți, R.S.S. Ucraineană>, întărit lui Gavrilaș pîrcălab 175.

Jurcoaia v. **Giurcoaia**, munte.

Jurgea v. **Giurgea**, fiul lui Roman.

L

Lapte-Acru, dă carte de mărturie pentru vînzarea unei pivnițe în Iași 189.

Largul, pîriu <afluent al Bistriței, ț. Neamț>, hotar între m-rile Neamțul și Secul 34, 35.

Larion diacon v. **Larion popă**.

Larion, fiul lui Ghidul, vinde parte la Gocimani 439.

www.dacoromanica.ro

Larion, fiul Măricăi, vinde la Ungurași (menț.) 129.
Larion, fiul Nastei, partea lui în Căpotești (menț.) 418.
Larion, fiul Vărvarii, vinde parte la Păscănei (menț.) 186.
Larion popă din Rătești, diacon 300; schimbă și răscumpără părți la Ungheni 152, 300.
Larion popă, scrie zapis pentru Măstacănu 238.
Larion, scrie act domnesc 446.
Laslău v. **Dealul Laslăului**.
Laţco v. **Ignat** ~ și **Toader Laţeo**.
Laţeo bătrînul, fiii lui vînd în Mogoșăști (menț.) 333.
Lazar, tatăl lui Grigorii (menț.) 89.
Lazea v. și **Ionașeo Lazea**.
Lazea, nepoții lui stăpîni în Horjești (menț.) 338.
Luzor, Lazar, Lazăr:
Lazor diac v. **Lazor Moţoc**.
Lazor din Vădeni, martor 453.
Lazor, fiul lui Vlăicanul, vinde parte la Vlăicani 412, 413.
Lazor, fiul său vinde la Găureana (menț.) 186.
Lazor, nepotul său vinde parte în Slipoteni (menț.) 184, 338.
Lazar (Lazăr), strănepotul lui David, vinde parte în Fîntînelile 340.
Lazor (Lazăr) șetrar mare, vinde parte la Lichitișeni 136; martor 127, 264.
— **Lazar**, tatăl lui Grigorii (menț.) 89.
— **Lazăr** vinde vad de moară la Fîntînelile 340.
Lazor vlsternicel din Durnești, dă carte de mărturie (menț.) 439.
Lazor Gătin (Lazăr ~), martor pentru Zmeieni, 351, 352, 354.
Lazor Moţoc (Lazor) diac din Movileni, dă cărți de mărturie 77, 84, 85, 104—106, 117, 366, 368.
***Lăleștl**, sat <lîngă Cîmpeni ţ. Hîrlău; j. Botoșani> 119.
Lăpușna, rîu, sat pe ~ 338.
Lăpușna, ţinut, sate în ~ 107, 279, 447.
Lăpușneanu v. **Alexandru** ~ și **Bogdan** ~, domni.
***Lărăunteștl**, sat <probabil lîngă Buruenești ţ. Roman; j. Neamţ> 46.
***Lăslăoanll** pe Cracău, ţ. Neamţului, seliște <lîngă Ștefan cel Mare>, cumpărată de Toma sluger Cantacuzino de la nepoții lui Gavril Talpă 318, 319, 320.
Lătăl, sat <Cîmpeni ţ. Hîrlău; j. Botoșani>, pricină între Lucaci și Ghierghina stăpîni în ~ 119, 126.
***Lăturlșeni** pe Gerul ţ. Tecuci, siliște <probabil lîngă Cudalbi j. Galați> a lui Enache postelnic, făcută sat de slobozie 163.
***Lăţeanl**, sat <lîngă Cristești ţ. Suceava; j. Iași> 2, 3.
Lăţeanl (Lăţicani) ţ. Roman, sat <Liţca c. Doljești j. Neamţ> 77, 84, 95, 104, 105, 117, 254; cu iaz și moară al lui Lupul Prăjescul, fost al socrului său Ghiangliea mare vornic și al lui Luca ceașnic 160; popă 317.
Lăţeoae (Lăţăcoaia), pîrîu și vale la Lăţcani și ***Drulești** <lîngă Burucnești ţ. Roman; j. Neamţ> 160; moară la ~ 77, 84, 137.
Lăţeștl, sat. <ţ. Fălciu; j. Vaslui> 312, 323.
***Lăzăștl**, sat <lîngă Săcuiani ţ. Neamţ> 116.
Leahul din Călimănești, martor 226.
Leahul popă, strănepotul lui Drule, vinde parte la Drulești 29, 160.
Lean v. **Mareo Vlelean**.
Ledegosan, parte la Cucuteni <ţ. Roman; j. Iași> 304.
Lelicoia v. **Ileana Lelleoia**.
Lemeșenl pe Vilia, sat <ţ. Hotin, R.S.S. Moldovenească>, parte cu loc de heleșteu și moară schimbată de Irimia ș.a. cu Toader Ginscă 390.
Leontie, ţigan mănăstiresc, scutit, 210.
Lepădat din Vlădești, megieș martor 434.
Lepădat jitnicer, hotarnic 440.
Leucăuţi, sat <Lencăuți ţ. Soroca, R.S.S. Moldovenească>, al lui Dumitrașcu din Turetnica, în hotar cu Prevdiceni 380.
Leurda, top. la ***Pocșești** <lîngă Sîrbi ţ. Putna; j. Vrancea> 369.

www.dacoromanica.ro

Liehtişeni, sat <ţ. Tecuci; j. Bacău>, parte cu iaz în Bărheci, cumpărată de Cehan vornic de la Lazor şetrar 136.
Liciul v. şi **Nicoară Liciul**.
Liciul, fiul său vinde la Petreşti (menţ.) 438.
Liciul, martor pentru Băloşeşti 265.
Lie, răzeş în pricină pentru cislă 80.
Lieşti, sat < ţ. Covurlui; j. Galaţi,> 340.
Lipnic scliştc v. **Pohrilăuţi**, sat.
Liţa, fiul lui Plop, vinde părţi din Ştiubeiu şi Hănăşeni 409.
Loghin din Brătila de Jos, martor 24.
Loghin popă din Iaşi, scrie act domnesc 121.
Lopată v. **Neagul Lopată**.
Luca v. **Stroici Luca**.
Luca aprod din Avereşti, stăpîn 301.
Luca ceaşnic, nepoţii lui vînd în Lăţeani (menţ.) 160.
Luca din Igeşti, martor 402.
Luca din Măstacăn, martor 238.
Luca, fiica sa întărită la Stănigeni (menţ.) 348.
Luca, fiul Nastei, stăpîn în Căpoteşti (menţ.) 418.
Luca (Loca), fiul popii Ion din Orhei, vinde moară la Ivanceа 344, 353.
Luca, fiul Ruscăi, vinde parte la Slipoteni 327, 338.
Luca, fiul Voicăi, vinde parte la Cinrbeşti (menţ.) 372.
Luca, ginerele popii, martor pentru Geordzăşti 240.
Luca, nepoţii săi vînd la Cogeşti (menţ.) 46.
Luca, ţigan boieresc 316; mănăstiresc, scutit 210.
Luca Arburc v. **Arbure**.
Luca Stroici v. **Stroici** mare logofăt.
Lucăcéni (Lucaceni), sat <ţ. Hotin, R.S.S. Ucraineană> 162, 310, 326.
Luchian diac, în pricină de hotar pentru Săcueni 381; probabil acelaşi: **Luchian**, scrie act domnesc 164.
Lucica, fiii săi vînd părţi din Birnova şi Ploşcăuţi (menţ.) 392
Luciul, iezer <lîngă tîrgul Fălciu ţ. Fălciu; j. Vaslui>, întărit cu gîrle m-rii Solca 159, 177, 228.
Lucoci din Lătăi, în pricină 119, 126.
Lucoci (Lugoci) uricar, martor 306; scric acte domneşti 69—71, 117, 119, 152, 183.
Lunca Frasinului, top. în hotarul m-rilor Pîngăraţi şi Biscricani <ţ. Neamţ> 410, 454.
Lunca-Largă, top. la *Poeşeşti <Sîrbi ţ. Putna; j. Vrancea> 369.
Lungani, sat <ţ. Cîrligătura; j. Iaşi> 106, 254.
Lungul armaş, în pricină pentru Negreşti 219.
Lupa, fiul său vinde în Galbeni (menţ.) 340.
Lupan fost sluger, hotarnic la Orgoeşti 403.
Lupan vătaf de vistiernicei din Scobenţeni, dă carte de mărturie 287.
Lupan Botăş, nepotul său vinde la Scobenţeni (ment.) 341.
Lupaşco Bucium spătar, stăpîn în Voineşti 307.
Lupaşco Prăjescul v. **Lupul Prăjescul**.
Lupe, fiul lui Drule, nepoţii săi vînd în Druleşti (menţ.) 366.
Lupe (Lupea), fiul său vinde parte în Măcişeni (menţ.) 268, 296.
Lupe Buzoae (Budzoae, ~ Buzoi), fiul sau vinde la Bircceşti şi Perieni (menţ.) 414, 415, 417.
Lupe Huru, fost pîrcălab de Hotin, familie (menţ.) 185.
Lupe Turluianul v. **Lupu Turluian**.
Lupşa (Lupşoi), sora ei stăpînă în Bircceşti şi Perieni (menţ.) 414, 415, 417.
Lupul ceaşnic v. **Lupul vistiernic**.
Lupul cupar v. **Lupul Talpă**.
Lupul diac, martor în Iaşi 108.
Lupul din Fiţinghcşti, frate cu Ştefan (menţ.) 120.
Lupul din Giuneşti, dă carte de mărturie 162.
Lupul din Ginrgeşti, împarte fiilor săi părţi 245.
Lupul din Homiţa, dă carte de mărturie 3.
Lupul din Nemîndri, jurător 119, 126.
Lupul din Stroeşti, jurător 119.
Lupul din Tuleşti, tatăl lui Macsăm (menţ.) 68.
Lupul, fiul căpitanului, martor pentru Buhnăşti, Botoşiniţa ş.a. 89.
Lupul, fiul lui Drăgan, vinde parte la Ungurași (menţ.) 129.
Lupul, fiul lui Ilie, vinde în Mănăileşti 231.

www.dacoromanica.ro

Lupul, fiul lui Ionaşco din Siriţel, stăpîn la Hălăuceşti (menţ.) 186.
Lupul, fiul lui Lupul Posmag, vinde cu alţii satul Măcişeni 268, 296.
Lupul, fiul lui Toader Ginscă, în pricină pentru Mlinăuţi, stăpîn la Lemeşeni şi Duşceni 390.
Lupul, fiul lui Vartic, vinde la Petreşti (menţ.) 438.
Lupul, fiul Nastei, fiicele lui vînd în Goeşti (menţ.) 90, 218.
Lupul, fiul Zaharchei, martor pentru Brădzéni, Vorobivca ş.a. 374.
Lupul hotnog, dă carte de mărturie pentru Zmiani (menţ.) 281.
Lupul, nepotul lui Biltu, vinde parte la Fîntînelile (menţ.) 340.
Lupul pîrcălab de Cotnar şi Neamţ v. **Lupul Hăbăşescul.**
Lupul spătar v. **Lupul vistiernic.**
Lupul, ţigan mănăstiresc. scutit 198.
Lupul ţîrcovnic din Miclăuşeni, dă carte de mărturie, martor 46, 85, 117, 137.
Lupul uşar, dă carte de mărturie pentru Băloşeşti 265.
Lupul, vinde cu fraţii lui părţi şi vie la Ţigăneşti (menţ.) 311.
Lupul vistiernic mare <Vasile Lupul domn al Moldovei>, stăpîn la Băiceni 373; în sfatul domnesc: mare spătar 32, 160, 165, 169, 171, 179, 213; mare vistiernic 266, 268, 270, 330, 332—334, 340, 341, 348; dă cărţi de mărturie, martor 127, 128, 148, 217, 220, 243, 276, 277, 283, 285, 292, 293, 295, 305, 319, 339, 357, 414, 418, 419, 421, 426, 429, 435, 451, 452, 455; eroare: ceaşnic 341.
Lupul mare vornic al ţării de sus v. **Lupul Hăbăşescul.**
Lupul Dirlău pitar, dăruieşte parte din Unchiteşti 297.
Lupul Firţul, fratele Simionescei, cu parte în Virtop 411.
Lupul Hăbăşescul (Lupul), mare vornic al ţării de sus, stăpîn în Măstacăn 111; vinde, face schimb cu Miron Barnovschi pentru Berbeşti, Vindăoanii, Rancestii, Ruşi ş.a. 153, 154, 171, 172, 216; pîrcălab de Cotnar 295; pîrcălab de Neamţ 440;
mare vornic al ţării de sus, în sfatul domnesc 32, 159, 160, 165, 168, 169, 171,179, 213;
dă cărţi de mărturie, martor 125, 127, 128, 148, 217, 220, 295, 305, 356, 419, 421, 429; hotarnic 410.
Lupul Popanul răzeş, vinde parte la Popeni (menţ.) 325.
Lupul Posmag, fiul său vinde parte la Măcişeni (menţ.) 268, 296.
Lupul Prăjescul (Lupaşco) postelnic, ginerele lui Ghianghea mare vornic 160; stăpîn la Druleşti, Găureni, Ruginoasa, în hotarul tîrgului Şchei, ţigani 10, 29, 46, 77, 84—86, 93, 95, 104—106, 117, 137, 160, 254, 317, 365, 366, 368, 376; dă cărţi de mărturie, martor 147, 253, 259, 292, 318, 406, 414, 418, 419, 426, 429, 435, 437, 452; diac 29; postelnic 118, 419, 426, 429, 435, 437, 452.
Lupul Talpă (Lupul) cupar 230; soţul cneaghinei Erina, nepoata lui Oräş hatman 215, 318, 319, 320; stăpîn la Roşiaci şi Lăslăoani 215; martor 147, 220.
Lupul Tăutul, frate cu Isac, martor pentru Brădzeni, Vorobivca 374.
Lupu Turluian (Lupe Turuluianul), dăruieşte delniţe la Cernul 400, 401.
Lupul Vărzar fost vornic, vinde parte la Mănăileşti şi Durneşti (menţ.) 439.

M

Machidon, tatăl Anei şi al lui Procopie care vînd în Bîrceşti (Ostăşeşti) şi Perieni (menţ.) 414, 415, 417.
Macoveiu popă din Călimăneşti, martor 226.
Macovei, ţigan boieresc, fost domnesc 229.
Macoveiu, ţigan mănăstiresc, scutit 196.
Macsin v. Maxin.
Macsineşti v. Maxineşti.
Maftei, Matei, Mătei:
Maftei, fiul Birtăcoaei şi fratele lui Toma Birt c, vinde parte în Scînteia 445, 451.
Mafteiu, martor pentru Geordzăşti 242.
— **Mateiu**, martor pentru Vlăiceni 335.

www.dacoromanica.ro

Maftel, nepotul lui Ion Poiană, vinde în Poiană 186.
— **Mătel** (Măteiu), tatăl lui Pavăl și Iftenie care vînd în Scobenteni (ment.) 295, 299, 341.
— **Mătelu**, țigani mănăstirești 63; scutit 201.
Mafteiu vătăman din Măstacăn, martor 114.
Mafteiu Roșca, negustor din Bîrlad, martor 264.
Magda, fiica Anușcăi și mama Dragnei, a Gafei ș.a. care vînd părți din Birnova (ment.) 392.
Magda, fiica Danului, partea ei în Slipoteni (ment.) 338.
Magda, fiica lui Drule spătar, nepoții săi vînd în Drăjești și Greci (ment.) 422.
Magda, fiica lui Ion și nepoata lui Toader Berheci, vinde parte din Sclipoteni (ment.) 184, 338.
Magda, fiica lui Ionașco și sora lui Fedoriți, vinde parte din Birnova 392.
Magda, fiica Măricăi, vinde în Drăgănești 186.
Magda, mama lui Avram, Samoil ș.a. care vînd în Antălești (ment.) 363.
Magda, vinde în Iujenețul 12.
Magda Vrănclnesa jupîneasa, mama lui Costea care vinde în Onutul de Jos (ment.) 314.
Magdalina v. **Măgdălina**.
Maghița din Botești, mama lui Pașco și Căzan care vînd în Năvrăpești (ment.) 209, 211.
Maghiță, fiica Nastei, cu parte în Vîrtop (ment.) 411.
Malcocenl (Malcocéni), sat <R.S.S. Moldovenească> 312, 323.
Malcoci v. și **Frango Malcocl**.
Malcocl sluger, martor pentru Vlăiceni, semnează grecește 335.
Malic pușcar, martor pentru Brădzeni, Vorobivca ș.a. 374.
Malici v. **Condrea Malcl**.
Malinți (Malenți, Malinița, Maliniță, Malincic) ț. Hotin, sat <Mălinești, R.S.S. Ucraineană> 162; cumpărat de fiii luiDumitru uricar 168, 186; vătăman 173, 227.
Mamotă v. **Gavril Mamotă**.
Man... **Coțls** cămănar, dă carte de mărturie pentru Ungurași 128.
Manclul din Volocontești, tatăl lui Pătrașco (ment.) 374.
Manea pitar, vinde parte în Hăsnășeni 42.
Manea, tatăl lui Damaschin martor pentru Durnești (ment.) 439.
Manea Chițul, martor pentru Dănceni 144.
Manoil, Manoilă v. **Mănăilă**.
Manolachi (Manole) mare vameș, zălogește vii la Copou 51; martor, semnează grecește 407.
Manuli v. **Ihnat Manuli**.
Marco, fiul (?) lui Petrea și nepotul lui Buzdugan, vinde părți în Știubeiu și Hănășeni 409.
Marco, fiul lui Trifan și nepotul lui Nechifor, vinde în Budești 426, 427.
Marco slugă domnească, soțul Dochiei nepoata Nastasei Dămienească vistiernicească, stăpîn în Corni 388.
Mareo, țigani mănăstirești, scutiți 195, 210.
Mareo Boachun, vinde parte în Fîntînelile (ment), 340.
Mareo Buha, țigan mănăstiresc, scutit 210.
Mareo Capotă, stăpîn în Căpotești (ment.) 418.
Marco Cucul din Deleni, jurător 312, 323.
Mareo Pîrvul pitar, fiul lui **Neagul**, stăpîn în Bulăești (ment.) 345.
Mareo Vlelean (Marvici Lean) din Oțeleni, jurător 312, 323.
Mardarli vornic, fecior boieresc, fiul lui Toma vornic de Botoșani, dăruit de Maria Chirițoaie cu ocină în Ghermănești 151.
Marea Neagră 25, 50.
Mareș, fiul lui Ciocan și nepotul lui Dercan, vinde parte în Fîntînelile (ment.) 340.
Mareș, tatăl Grozavei și socrul lui Tîmpul care vînd în Fîntînelile (ment.) 340.
Marfa, fiica Magdei și nepoata Anușcăi, vinde parte din Birnova 392.
Marga (Martha) cneaghină, nepoata Antalaloasei și bunica (?) lui Dumitrașco Ștefan mare logofăt, dă satul Pleșăști și primește în schimb satul Rădeni (ment.) 186, 332.
Margine, top. la Zăbrăuți <c. Movilița ț. Putna; j. Vrancea> 7.

www.dacoromanica.ro

Maria, Marica, Marina v. **Mărla, Mărlca, Mărlna.**
Marmure v. **Ionaşco Marmure.**
Marta, fiica lui Ştefan, vinde parte în Durneşti 439.
Maruşca v. **Mărueca.**
Marvici Lean v. **Marco Vlelean.**
Mastacăn, v. **Măstacănu, sat.**
Matei, Măteiu v. **Muftel.**
Matiaş, Matieş, v. **Gavrilaş Mătlaş** mare vornic.
Maxln, Macsln, Macsăm:
— **Macsln** din Drăgeşti, vinde livadă (menţ.) 237.
Maxln, fiul lui Andreica Creţul şi nepotul lui Danciul Pardos cel bătrîn, vinde parte în Mogoşeşti 179.
— **Macsăm,** fiul lui Lupul din Tuleşti, vinde parte 68.
Maxln, fiul lui Lupul şi nepotul lui Vartic, vinde în Petreşti 438.
Maxln, fiul lui Statie, vinde parte de prisacă în Poiana lui Berescul 305.
Maxin, fiul Saftei, vinde în Druleşti 95, 160.
Maxln pălhărnicel, dă carte de mărturie pentru Băloşeşti 265.
Maxln, ţigan mănăstiresc, scutit 200.
Maxln Popovlcl (Macxin ~, Popovici) slugă domnească, din Năvrăpeşti, cumpără casă cu oameni 208, 209, 211, 272, 273.
— **Macsln** Şeptilicl din Mîndreşti, martor 313
***Maxlneşti** (Macsineşti, Măxineşti) ţ. Suceava sat <lîngă Drăguşeni>, parte cu iazuri cumpărată de Vasilie Cărăman de la fiii lui Dumitru uricar şi vîndută lui Dumitraşco Ştefan mare logofăt 167, 168, 186.
Maxlneşti (Macsineşti), sat <Amăxineşti c. Gîdinţi ţ. Roman; j. Neamţ> 77, 84, 85, 117, 254.
Măcanul, megieş hotarnic pentru Tîmpeşti 404.
Măcău v. **Andrei Măcău.**
Măcişeni (Măcişani) pe Mînjina, ţ. Covurlui, sat <j. Galaţi>, vîndut de Ion Rădăcină, Ion Poiată ş.a. lui Curt Celebi 268, 296.
Măeruş (Mereuş), munte <j. Neamţ> 440, 454.
Măgdălina, mama Salomiei, stăpînă în Tureatca (menţ.) 357, 391.
— **Magdallna,** nepoata Măricăi călugăriţa şi sora Irinei, dă parte în Spătăreşti şi primeşte în schimb parte în Seliştе 102.
***Măgdăşeni** (Măzdăşăni) ţ. Fălciu, sat <lîngă Avereşti. j. Vaslui>, parte vîndută de Gheorghie lui Ionaşco Cehan mare pitar 327, 338.
Măgura, munte <j. Vrancea> 125, 455.
Măgura, munte <ţ. Neamţ> 88, 440, 454.
***Măgura** ţ. Dorohoi, sat <lîngă Ibăneşti j. Botoşani>, întărit m-rii Sucevita după schimb cu m-rea Hangul 433.
Măhăilă star v. **Mihăilă cel bătrîn.**
* **Măieani** ţ. Fălciu, selişte <j. Vaslui> din ocolul Stănileştilor, dăruită de Radu Mihnea lui Ionaşco vornic 97.
Măjina v. **Mînjina,** pîrîu.
Mălai, Mălaiu v. **Drăgan~, Gheorghie~, Simion ~ şi Vasile Mălaiu.**
* **Mălleeni,** sat <R.S.S. Moldovenească>, pîrcălab 312.
Mălina din familia Uscăteştilor, „bătrîn" în Vîrtop (menţ.) 411.
Mălineşti v. **Malinţi,** sat.
Mănăilă (Manoil) pîrcălab, soţul Anghelinei, vinde jumătate din Vlăiceni 335, 457.
— **Manoilă,** tatăl Bărboichii, nepoţii săi vînd parte din Bîrnova (menţ.) 392.
Mănăllă, tatăl lui Vasilie care vinde în Todereşti (menţ.) 5.
***Mănăileşti,** sat <lîngă Dorneşti ţ. Neamţ>, părţi vîndute de Lupul Vărzar vornic lui Gheorghe Costeanul sluger (fost pîrcălab de Neamţ) 231, 439.
Mănăstirea Adormirea, Mănăstirea lui Balica, Mănăstirea lui Golăe v. **Iaşi, oraş:** m-ri.
Mănăstirea lui Zagavii v. **Zagavia** m-re.
Mănăstirea Sf. Ilie, m-re <Sf. Ilie or. Suceava>, stăpînă de sate şi vii 38, 39, 456.
Mănăstirea Sf. Ioan, Sf. Ioan Nou v. **Iaşi, oraş şi Suceava, Mitropolia.**
Mănăstirea Sf. Nicolae, Mănăstirea Sf. Paraschiva v. **Iaşi, oraş:** m-ri.
Mănăstirea Sf. Sava v. **Iaşi, oraş şi Ieruasalim,** cetate.

www.dacoromanica.ro

Mănăstirea Zotei v. Hlincea, m-re
Mărăţeanul v. Vltoltu Mărăţeanul.
Mărena v. Marina.
Mărgineni ţ. Bacău, sat <or. Bacău>, diac 255.
Mărgineni, sat <ţ. Neamţ> 114.
Mărla, Marla :
— Murla, fiica lui Boul vistiernic, dă parte în Răteşti şi primeşte în schimb parte în Ungheni 300.
— Marila, fiica lui Costin Boghiul şoltuz de Hîrlău şi femeia lui Gavril Budul (menţ.) 30.
Mărla, fiica lui Drăguţ, vinde în Budeşti 426, 427.
Măria, fiica lui Gavril şi mama lui Tărăbuţă care vinde în Slipoteni (menţ.) 338.
— Marila, fiica lui Ignat Laţco, vinde jumătate din Mogoşeşti 333.
— Marle, fiica lui Pătraşcu, vinde parte în Fintinelile (menţ.) 340.
Mărlia, fiica lui Petriman şi a Gaftonei vinde parte în Seliştc 331.
— Marla, fiica lui Ştefui, vinde parte în Durneşti 439.
Mărla (Maria), fiica Nastasiei şi nepoata Maghiţei din Boteşti, vinde casă cu parte în Năvrăpeşti 209, 211.
— Murla, fiica Oprinei şi nepoata lui Pătraşcu Corpaci, vinde parte din Dănceni 293.
— Marla, nepoata lui Zane, partea ei în Turbăteşti (menţ.) 346.
Mărila preoteasa, fiica lui Ion Poiană, vinde parte în Poiană 186.
Mărla (Măriia), soţia (cneaghina) lui Gheorghie Jora pîrcălab de Hotin, dăruieşte vie la Cotnar m-rii Aron Vodă (menţ.) 26, 379.
Mărle, soţia (cneaghina) lui Nicolachi stolnic, stăpînă în Bulăeşti 345.
— Maria, soţia (cneaghina) lui Pană vistiernic stăpînă în Frijeni, Duşeşti, Mogoşeşti şi Boureni 179.
— Maria, ţigancă mănăstirească, scutită 202.
— Marla Căzaea Trifăneasa (Cazaca Trifăneasa, Mariia Căzaca), fiica lui Dumitru Movilă pîrcălab, cneaghina lui Trifan postelnic şi strănepoata lui Hudici, vinde satul Săveni şi case în Iaşi (menţ.) 64, 146; lasă averea rudei sale Miron Barnovschi 186.
— Marla Chiriţoe (Marica, Mariica), cneaghina lui Dumitrachi Chiriţă postelnic, vinde şi dăruieşte satele Vlădeni şi Ghermăneşti 143, 151; dăruieşte satul Vînători m-rii Bisericani 161.
Mărilea călugăriţă, fostă soţie a lui Roman, dă jirebii în Spătăreşti şi primeşte în schimb jirebii în Seliştc 102.
Mărlea din Suceava, sora popii Mătiaş, vinde parte în Citnicăuţi (menţ.) 310.
Mărlea (Mărina) din Şeleşeul de Jos, vinde parte în Tureatca (menţ.) 357, 391.
— Marlea, doamna lui Ioan vodă, fiica lui Lupe Huru pîrcălab de Hotin, dăruieşte ţigănci Zinicăi, soţia lui Dumitraşco Ştefan mare logofăt (menţ.) 185.
Mărilea, fiica Anghelinei, nepoata sa Tudora vinde în Druleşti (menţ.) 160.
Mărlea, fiica Acsiniei şi nepoata de soră a lui Bucium vornic, vinde parte în Buciuleşti (menţ.) 186.
Mărica (Marica), fiica Chirenii şi strănepoata lui Duma Negrul, vinde jumătate din Scînteia 429, 430.
Mărlea, fiica Ghieptelinei şi strănepoata Candachiei, vinde jumătate din Bălăceni 187.
Mărlea (Marica), fiica Hidroaei, nepoata lui Drule spătar şi mama Tudoscăi şi a Ţigăncii care vînd în Druleşti (menţ.) 365, 366.
Mărilea, fiica Ileanii şi nepoata lui Nicoară, partea ei în Druleşti 160.
Mărilea, fiica lui Andreica miedar, în pricină pentru Murgucşti 169; vinde fraţilor săi Nechita diac şi Donici comişel parte în Vîrtop 411.
Mărlea, fiica lui Cehan şi nepoata lui Stan Horjăi, stăpînă în Titeşti, Prebeşti şi Horjăşti 338.
Mărlea, fiica lui Condrea Borcea, vinde parte în Buciuleşti 186.
— Marlea, fiica (?) lui Danciul Pardos cel bătrîn şi mama lui Gavril, Ştefan şi Bejan care vînd în Mogoşeşti (menţ.) 179.
Mărlea, fiica lui Dănilă, vinde parte în Rădeni 302.

www.dacoromanica.ro

Mărica, fiica lui Diniul și nepoata lui Micul, vinde părți în Dereneu și Prehodiște 371.
— **Mărica**, fiica lui Dumitru uricar, zălogește satul Maxinești (menț.) 168, 186.
Mărica (Măriica), fiica lui Gheorghie din Scobințeni, vinde parte 341, 391.
Mărica, fiica lui Grecul și nepoata lui Răfeiu, vinde în Drăgănești 186.
Mărica, fiica lui Luca, vinde parte în Stănigeni 348.
Mărilca, fiica lui Lupul din Giurgești și a Anușcăi, înzestrată în Mereșli 245.
Mărica (Marica), fiica lui Mihail și strănepoata lui Duma Negrul, vinde parte în Scinteia 445, 451.
Mărilca, fiica lui Nicoară Liciul și sora lui Ionașco Țițul, fiii săi vînd în Cirstești (menț.) 397.
Mărica, fiica lui Pintea și nepoata Drăgulei, vinde pămînturi în Poiană 186.
Mărica, fiica lui Radul, mama lui Gavril, Larion ș.a., vinde parte în Ungurași (ment.) 129; v. și **Mărica** vinde în Ungurași.
Mărilca, fiica lui Toma al lui Hîrtan din Ruginoasa, mama lui Costin (menț.) 368.
Mărica, fiica lui Ștefan Bléndea, partea ei în Vlădești (menț.) 186
— **Marica**, fiica lui Vrabie postelnic, vinde parte în Fîntînelile 340.
— **Marica**, fiica Magdei și nepoata Anușcăi, vinde parte din Bîrnova 392.
Mărica, fiica Măruștăi și nepoata lui Veisa pitar, vinde în Prăjeni 432, 435.
Mărica, fiica Nastei și nepoată de soră lui Marco Capotă, stăpînă în Căpotești (menț.) 418; v. și **Mărica**, mama Buscăi.
— **Marica**, fiica Salomiei și nepoata lui Babici, vinde parte în Cogești 406.
Mărilca, fiica Toatei și nepoata lui Coman, vinde parte în Fîntînelile 340.
Mărica, mama Buscăi, a lui Ionașco și Simion care vînd în Căpotești (menț.) 418; v. și **Mărica**, fiica Nastei.
Mărilca, mama lui Gheorghiță care vinde în Seliște (menț.) 145.
Mărica (Marica), mama lui Spiridon și Mirăuță, în pricină pentru Vorniceni 434.
Mărica, mama lui Vasilie care vinde în Tălpigeni (menț.) 1.
Mărica, mama Magdei care vinde în Drăgănești (menț.) 186.
— **Marica**, nepoata Albei și sora lui Frățiman, stăpînă în Tițești și Prebești 338.
Mărilca, nepoata lui Vlaicul, vinde parte în Crucea de Jos (menț.) 369.
— **Marica** soția lui Chiriță postelnic v. **Maria** Chiriioe.
Mărica, soția (femeia) lui Grăjdan din Orhei, zălogește vie în Telenișli 235.
Mărilca, soția (muierea) lui Ion Adaos, în pricină pentru Tămaș 183.
Mărica, soția (jupîneasa) lui Lazor mare șătrar, vinde cu soțul ei parte în Lichitișeni 136.
Mărilca, soția lui Toader, vinde în Drulești 29.
Mărica, soția (jupîneasa) lui Vicol pîrcălab, dăruiește sate, vii, mori și prisăci m-rii Secul 244.
Mărica (Marica), țigănci mănăstirești, scutite 198, 202.
Mărica, vinde în Ungurași (menț.) 129; v. și **Mărica**, fiica lui Radul.
— **Marica Ciomîrtăneasă** (Ciomîrtăneacă) din Avereșli, vinde loc de stupină 49; martoră 301.
Mărilca Păntoae, fiica lui Gîrbea din Roman, mama lui Costantin și Vasilie care vînd vii la Cotnar (menț.) 243.
Mărica Uscătoae, mama lui Gligorce a Severinei s. a. care vînd în Scinteia (menț.) 445, 451.
Măricuța, fiica lui Pătrașco pîrcălab, vinde parte în Stănigeni (menț.) 348.
Măricuța, fiica lui Stănigeanul, vinde în Stănigeni 348.
Măricuța (Măriicuța), fiica popii Ianul și mama Anghelinei care vinde în Rușii Goii (menț.) 306.
Mărian, țigan (menț.) 196.
Mărin, țigan mănăstiresc, scutit 196.
Mărina, Marina:
— **Mărcna** bătrîna, nepoții săi vînd în Păscani (menț.) 186.
Mărina din Șeleșeul de Jos v. **Mărica**.

www.dacoromanica.ro

— **Marina**, nepotul său Petrea vinde parte în Fîntînelile (menţ.) 340.
— **Marina** (Mărena), sora Anei şi a lui Lupşe, cu părţi în Pcrieni şi Birceşti (mcnţ.) 414, 415, 417.
Mărluţa, fiica Chindiei, vindc jumătatc din Bălăceni 187.
Mărușca, Maruşca :
Mărușca din familia Uscătcştilor, „bătrin" în Virtop (menţ.) 411.
— **Maruşa**, fiica lui Vartic, vinde partc în Mihnceşti 186.
Mărușca (Maruşca), fiica lui Vcisa pitar şi jupîneasa lui Gheorghie Calapod, mama lui Ionaşco, Păscălina ş.a. care vînd în Voruntărceşti şi Prăjcni (menţ.) 258, 432, 435.
Mărușca Tăbăneasa, sora lui Simion Pilipovschi, partea ci în Pilipăuţi 393.
Măstacănu (Măstacăn, Măstacăni, Măstiacăn), sat <c. Borleşti ţ. Neamţ>, partea Neguleştilor cumpărată de Lupul Hăbăşescul vornic de la nepoţii lui Isaiu Plantos vătăman 114 ; parte vîndută şi întoarsă de Puiul lui Cîrstea 238, <239> ; părţi cumpărate de Isac, tatăl lui Puiul 367.
Măşanui, fiul lui Sima şi fratelc lui Coiliţă, sătean din Druleşti vinde parte 46, 160.
Mătei v. **Muftei**.
Mătiaş, fiul Ilcnii şi nepotul lui Ion Rohozna diac, vinde împreună cu fraţii săi Solomon, ş.a. satul lujcneţul 334.
Mătiaş fiul lui Oräş şi al Neacşei, vînd seliştea Păşcani 186.
Mătiiaş popă, fratele Măricăi din Suceava, vinde parte în Citnicăuţi (menţ.) 310.
Mătiaş, sluga lui Cîrstea logofăt, martor pentru Antăleşti 363.
Mătiaş, tatăl lui Căzacul şi Solomon care vînd în Iujineţul (menţ.) 12.
Mătiaş (Măteiaş) vătaf, cumpără loc cu case şi pivniţă în Iaşi 189 ; martor 108, 258.
Mătiaş vornic v. **Gavrilaş Mătiaş**.
***Măţeani**, sat <Corbasca ţ. Putna ; j. Bacău>, popă 240.
Măxineşti v. **Maxineşti**, sat.
Măzdăşăni v. **Măgdăşeni**, sat.
Medelean, fiul lui Bilăi vornic şi tatăl lui Ionaşco şi Furdui carc vînd în Fîntînelile (menţ.) 340.
Medeleni pe Răplăvăţ, sat <ţ. Tccuci ; j. Bacău>, parte cu poiană şi cosituri întărită lui Ionaşco ş.a., fiii lui Coste 263.
Mcdrea v. **Efrim Mcdrea**.
Medvidca ţ. Hotin, sat <R.S.S. Moldovcncască>, parte întărită lui Ionaşco Urmeziu 264.
Meîtodie, în hotarnica braniştii m-rii Bistriţa 36, 88.
Meg..., ţigan al cpiscopici Huşi 204.
Mclcntiescul v. **Gavril Mclcntiescul** popă.
Mclcştan v. **Gavril Meleştan**.
Meletie Balica hatman <tatăl lui Isac Balica>, dăruieşte satul Borceşti în-rii Balica (mcnţ.) 333.
Melincea, fratc cu Lupul, Cirstina, Draga ş.a. vindc parte cu vie în Ţigăncşti (mcnţ.) 311.
Merca v. **Gavril Mirca**.
Mcrcscul v. **Toader Mcreseul**.
Mereşti, sat <ţ. Suceava>, părţi cu casc împărţite de Lupul din Giurgeşti, fiicelor sale 245 ; jirebie vîndută de Ciorcea lui Ionaşco Băzăceanul 274.
Mercuş v. **Măeruş**, munte.
Merişauca, pîrîu la Leucăuţi <R.S.S. Moldovcncască> 380.
Meştea, tatăl lui Costin Benţul care vinde în Cogeşti (menţ.) 406.
Mi...şti, sat <probabil Hajdeu, R. S. S. Ucraineană>, partea Saftei vîndută dc Ion Tertea agă lui Efrim Hajdeu 309 ; v. şi **Miţăuţi**.
Mica, mama lui Gavril şi bunica lui Gligoraş care vinde în Unchiteşti (mcnţ.) 297.
Mica, neam cu nepoţii Anuşcăi, vinde parte din Birnova 392.
Miclăuş Faur (unde a fost ~) 186, 332.
Miclăuşani, pîrîu <j. Iaşi> 93.
Miclăuşăni ţ. Dorohoi, sat <Miclăuşeni, j. Botoşani>, cu iazuri, fost al lui Balica hatman, dat de Miron Barnovschi schimb fiilor şi nepoţilor lui Pătraşco logofăt 174.
Miclăuşeni (Miclăuşani, Miclăuşăni, Miclăuşéni), sat <ţ. Roman ; j. Iaşi> 85, 104, 105, 117, 137, 254 ; în hotar cu tîrgul Şchei 93 ; popă 46.

www.dacoromanica.ro

Mlcota, fiul lui Petrea Şăcaiul, vinde parte din Birnova 392.
Mlcotlel, fiul lui Ursu Bărboi vornic şi fratele Buscăi, vinde jumătate din Şendreşti (menţ.) 261, 282.
Mleul (Micol) din Dănceni, martor 144.
Mleul, fiul lui Tiron, martor în Mursăşti 436.
Mleul, nepoţii săi Ionică, Mărica şi Odochia vînd în Dereneu şi Prehodişte (menţ.) 371.
Mleul, tatăl lui Timpa şi bunicul lui Larion diacon cu parte în Ungheni (menţ.) 300.
Mleul, ţigan boieresc 186.
Mleul Şoş, partea lui în Măstacăni (menţ.) 367.
Mleullna, pîrîu <Nicolina afluent al Bahlnului>, în hotarul m-rii Zotci 9.
Mlerăuţă, Mlrăuţă:
Mlerăuţ din Romăncşti, martor 135.
Mlerăuţă diac din Vîrtop, dă carte de mărturie 410.
— **Mlrăuţă**, fiul Maricăi şi fratele lui Spiridon în pricină pentru Vorniceni 434.
Mlerăuţă Hranlţă (Micrăuţă, Mirăuţă ~) vornic de poartă, fiul lui Hraniţă şi nepotul lui Năvrăpescul cel bătrîn, vinde părţi în Bourcni, Drăjeşti şi Greci 129, 179, 422; dă carte de mărturie 293, 371.
Mlereu uricar, fratele lui Ionaşco Marmure, în pricină pentru mori pe Smila 444.
Mlhulco (Mihalco), nepoţii săi popa Lcahul, Bosiinc şi Pătrăşcan vînd în Druleşti (menţ.) 29, 160.
Mlhall, Mlhal:
— **Mlhai** (Mihaiu), fiul (?) lui Gheorghie pitărel, vinde în Tescani 431.
Mihall, fiul (?) lui Pătraşco Scîntcic vătaf şi nepotul lui Duma Negrul, stăpîn în Scîntcia (menţ.) 445, 451.
Mlhall, fiul lui Văsian, vinde în Stănigeni 348.
— **Mlhal**, ţigan mănăstiresc, scutit 192.
Mihail vistiernic v. **Mlhăllachl Catacozlno**.
Mlhall Furtună (Fortuna, Furtună, Mihăilă ~) mare comis, stăpîn în Tescani 431; în sfatul domnesc 32, 158, 160, 165, 168, 169, 171, 179, 213, 266, 268, 270, 307, 330, 332—334, 340, 341, 348; dă carte de mărturie, martor 110, 127, 319;
eroare: mare clucer 127.
Mlhall Trlfan (Trifan) postelnic, soţul Mariei Cazaca, gincrele lui Dumitru Movilă, răscumpără satul Chelnăuţi (menţ.) 146, 186.
Mlhalcea, fiul lui Baci şi fratele lui Cozmiţa, vînd un „bătrîn" în Tîmpeşti 404.
Mihalco v. **Mlhaico**.
Mihalescul v. **Ionaşco~, Stratul~** şi **Vasile Mlhalescul**.
Mihăllachl Catacozino (Mihail, Mihalache, Mihăilachc, Mihailachi Catacuzino, Mihailachie ~, Mihalachi ~) mare vistiernic, în sfatul domnesc 32, 160, 165, 168, 169, 171, 179, 213, 297.
— **Mlhălache** postelnic, dă pecetluit 80.
Mihăllaşco, fiul lui Căzan postelnic 342.
Mihăilă (Măhăilă) cel bătrîn, martor pentru Spătăreşti 362, 363.
Mihăllă din Beţeşti, vinde în Cîndeşti 225.
Mihăilă din Căpoteşti, hotarnic 120.
Mlhăllă din Fiţingheşti, hotarnic 120.
Mlhăilă din Spătărcşti, martor 91.
Mihăllă din Ţipători, jurător 402.
Mlhăilă din Uricheaţi, cu însărcinări domneşti 434.
Mihăllă din Vaslui, ctitor al m-rii Adormirea 386.
Mihăllă, fratele lui Simion, vinde parte în Poiană 186.
Mlhăilă, martori în Giurgeşti 331.
Mlhăllă, tatăl lui Ionaşco teslar care vinde în Bircceşti şi Perieni (menţ.) 414, 415, 417.
Mihăilă, tatăl lui Scîntcie care cumpără în Tuleşti (menţ.) 68.
Mihăilă, ţigani mănăstircşti, scutiţi 195, 196.
Mihăllă ureadnic, vinde parte în Iujneţul (menţ.) 12.
Mihăllă uşar, dă carte de mărturie pentru Băloşeşti 265.
Mlhăilă Calcăş aprod, cu însărcinări domneşti 91.
Mihăllă Dobrul Urmeziu (Mihăilă Urmeziu), tatăl lui Ionaşco Urmeziu, Toader Urmeziu şi Tudori (menţ.) 262.
Mlhăllă Drulea (~Drulescul), strănepotul său Nicoară vinde în Druleşti (menţ.) 105, 117.
Mihăilă Furtună v. **Mlhall Furtună**.

www.dacoromanica.ro

Mihăilă Gluneș din Șiviță, jurător 395.
Mihăilă Țărășoară din Cărhănești, jurător 312, 323.
***Mihălleștl** pc Siret, sat <lîngă Pădureni, ț. Putna; j. Vrarcea>, parte vîndută de Vasilie Crucean din Ionășcești lui Dumitrașcu din Călimănești 226.
Mihălache v. **Mihăllache**.
Mihălescul (Mihulescul) vornic, vinde casă cu jirebie în Buoreni 113.
***Mihnești**, sat <lîngă Borzești or. Gheorghe Gheorghiu-Dej, ț. Trotuș; j. Bacău >, părți vîndute de Gherman, Marușca, Gligorie ș.a. lui Dumitrașco Ștefan mare logofăt 186.
Mlhoel slugă domnească, vinde împreună cu femeia sa Tudora parte în Bălănești 139.
Mlhotă, martor în Mursăști 436.
Mihul v. **Dumitrașco Mlhul**.
Mihulescul v. **Mihălescul**.
Mihuleț, martor la vînzare în Orhei 118.
Milcov, pîrlu, sat pe ~ 120.
Miletin, pîriu <afluent al Jijici>, sate și locuri de mori pe ~ 270, 271, 432, 435.
Miloș, jurător pentru Vorniceni 395.
Milușca, țigan boieresc 217.
Miuta, fiica Ilenii și nepoata lui Ion Rohozna diac, vinde în Iujinețul 12, 334.
Minta, sora lui Gligorcea și nepoata lui Ion Rohozna diac, vinde în Iujinețul 12.
Minta, țigan mănăstiresc, scutit 200.
Mirăuță v. **Mierăuță**.
Mirca vornic v. **Gavril Mirca**.
Mircea, fiul Nastei, cu parte în Căpotești (mențl.) 418.
Mircea, nepoții săi vînd în Găurcana (menț.) 186.
Mirce, stăpîn în Vlăicani (mențl.) 412, 413.
Mirceana, fiica lui David, vinde în Fîntînelile (menț.) 340.
Miron clucer, socrul lui Toma postelnic, dă bani în treaba țării și primește satele Murgucești și Verșești (menț.) 169.
Miron din Tălpij, vinde parte cu vie și moară 340.
Miron din Zăhăcani, martor 235.
Miron, fiul lui Crăciun, vinde în Scobențeni (menț.) 287.
Miron, fiul lui Vasilie, vinde cu frații săi în Cogești, Brăilcni și Bahluicni 406.
Miron, fratelc Tetci, jirebia lui în Bălăccni (menț.) 187.
Miron, nepotul lui Lupan Botăș, vinde parte cu iaz în Scobențeni 341.
Miron, tatăl lui Criste, Ionașcu și Ștefan care vînd în Drăjești și Greci (menț.) 422.
Miron Barnovschl Movllă (Barnovschi Moghilă, ~ Barnovschie, ~ Barnoțchi Movila, ~ Barnovschic Moghila, ~ Barnowski Mohila, ~ Bărnoschi Moghila ~Bărnoscrii ~, ~ Bărnovschc ~, ~ Birnovschc~) domn al Moldovei: passim; familie 20, 48, 53, 149, 154, 186, 271, 333, 348; lu boieric 20, 178, 186, 270, 378; ctitor și donator 9, 18, 19, 21, 32, 48, 53, 100, 101, 103, 109, 112, 122, 138, 140, 149, 153, 157, 158, 165, 170—172, 174, 175, 178, 186, 190, 232, 266, 270, 271, 303, 337, 342, 358, 378, 433, 450; dă aşczăminte 121, 122, 170, 196—198, 200—205, 210, 214, 267, 289, 294.
Miroslăveștl sat <ț. Suceava; i. Iași> 211, 272, 273.
Mlsail (Misailă) din Arpășești, martor 90, 218, 287.
Mititele, Mititeli v. **Ionașco Mltltell**.
Mitrofan, episcop de Huși, hotărăște împreună cu domnul 32, 109, 112, 121, 122, 140, 158, 161, 165, 193, 197, 200—201, 206, 210, 214, 266, 270, 316, 330, 333, 378, 386, 450; ispravnic, hotarnic 87, 410; jurători în fața lui 313, 324; dă cărți de mărturie 34, 35, 414, 418, 419, 421, 426, 429, 435, 451, 452.
Mlțăuțl, seliște care din uric se cheamă Vascăuți <probabil Văscăuți ț. Hotin, R.S.S Ucraineană>, vîndută de Grița Răspop și frații săi lui Efrim Hăjdeu din Ncsfoia 326; v. și 309.
Mîndău, țigan boieresc 86.
Mîndrea din Terebisăuți, martor 311.

www.dacoromanica.ro

Mindreștl, sat 313.
Mîndrul v. **Dealul Mîndrului**.
Mîngie, fiul lui Toma martor pentru Vorniceni 395.
Mînje, Mînjca v. **Ionașco ~**, **Drăgan ~**, **Ștefu ~** și **Toader Mînjea**.
Mînjeștl ț. Cîrligăturii, sat <j. Iași>, în hotar cu Văcotcști 443, 449; al m-rii Galata 449. —**Mînjăștl**, sat <ț. Vaslui> 82.
Mînjeștl, sat domnesc <Bălțătești ț. Neamț>, ascultător de ocolul Neamț, dăruit lui Patrașco logofăt, pierdut, dăruit apoi de Mirou Barnovschi m-rii Hangu 73, 174.
Mînjina (Măjina), pîrîu <ț. Covurlui; j. Galați>, sat pe ~ 268, 296.
Mînzatul din Cîrbi, tatăl lui Trifan (mcnț.) 310.
Mînzați, sat < ț. Tutova; j. Vaslui> 355.
Mînzul v. **Vlasie cămăraș**.
Mîrzca, ginerele Dabijei și cumnatul lui Ghionc, schimbă via sa din Geordzăști cu alta din Cruce 241.
Mînăuți ț. Dorohoi, sat <Mînăuți j. Botoșani>, cumpărat de Miron Barnovschi de la Toma Moișanul și dăruit m-rii Solca 19.
***Mînăuți** ț. Hotin, sat <R.S.S. Moldovenească>, parte cu hcleșteu și moară schimbată de Toader Ginscă cu nepoții lui Grigorc Talpă stolnic 390.
Mocrcțul, poiană cu fînaț la Hlincea în ocolul tîrgului Iași <ț. Iași> întărită m-rii Hlincea 9.
Moga v. și **Ionașco ~** și **Toader Moga**.
Moga sulgcr, tatăl lui Toadcr Moga și bunicul lui Ionașco Moga (mcnț.) 257.
Moghila, Moghilă v. **Costantin Movilă**, **Eremia Movilă**, **Gheorghi Movilă**, **Miron Barnovschi Movilă** și **Simion Movilă**.
Mogildea, tatăl lui Tomșa, partea lui în Antălcști (mcnț.) 363.
Mogildea, vecin din Birăcști 255.
Mogîldea vornic, tatăl Zinicăi, cncaghina lui Dumitrașco Ștefan mare logofăt, stăpîn (mcnț.) 185, 186.
Mogîldoae jupîneasa lui Mogîldea vornic, în pricină pentru Iurcești (mcnț.) 186.
***Mogoșeștl** pe Bistrița, ț. Neamț <or. Buhuși j. Bacău>, parte întărită lui Ifrim Mcdrca după pricină 13; partea cu case și mori a lui Danciul Pardos cel bătrîn întărită lui Pană vistiernic 179.
Mogoșcștl ț. Cîrligăturii, supt Plop <j. Iași>, parte cu iaz și moară cumpărată dc la Lațco dc Isac Balica hatman; dăruită dc Miron Barnovschi m-rii lui Balica 333.
Moimăscul v. **Ștefan Moimăscul**.
Moimești, sat <ț. Iași> 431.
Moiscl din Romăncști, martor 135.
Moiseiu Grebencea (Moisei) diac, fiul lui Gavrilaș Grebincea, vînde în Drăjcști și Greci 422; martor 5.
Moișanul v. **Toma Moișanul**.
Moldova, rîu, sate și mori pe ~ 3, 128, 129, 147, 148, 300, 397.
Moldovița, m-rc <ț. Succava>, volnicită să-și stăpîncască branîștea, în pricină de hotarc 74, 75; țigani scutiți 195.
Molodcț v. și **Dumitru Molodeț**.
Molodcț șetrărel, fratele popii Dumitru, în pricină pentru Zmiani (mcnț.) 352, 444.
Molodeț cel bătrîn, tatăl lui Dumitru Molodcț (mcnț.) 86.
Moloduș vornicel, vînde parte în Mursăști 436.
Monga v. **Gavril Monga**.
Morcoteiu (Morcotéiu), tatăl lui Costantin răzeș în pricină cu Grigore Ureche pentru Negrilești și Brițcani (mcnț.) 312, 323.
Morenl, sat. <ț. Neamț> 42.
Morozan, țigan mănăstiresc, scutit 196.
Morșea, țigan mănăstiresc, scutit 200.
Moscul, martor pentru Spătărcști 362, 363.
Moșul v. **Cloban Moșul**.
Motășeni, sat (?) hotarul lor cu Văcotcști și Minjești <ț. Cîrligătura; j. Iași> 449.
Motoccștl, sat <ț. Bacău> 225.
Moțoc v. și **Iacob ~**, **Lazor ~** și **Toader Moțoc**.
Moțoc vornic, tatăl lui Toader și Ncchita care vînd în Petrești (mcnț.) 439.
Moțocoae v. **Nastasia Moțocoae**.
Movila, Movilă, Movilea v. **Costantin ~**, **Du-**

www.dacoromanica.ro

mitru ~ Eremia ~, Gheorghe ~ Miron Barnovschi ~, Simion ~ şi Văscan Movilă.

Movila Birtoc v. **Toma Birtoc.**

***Movila Iucaşului**, sat <la Mărgineni ţ. Neamţ>, al m-rii Balica 40.

Movilă Buscăteni, sat <Boscoteni ţ. Hîrlău; j. Botoşani> 224.

Movilele Ciurbeştilor, movile la Ciurbeşti <or. Iaşi>, în hotarul m-ril Hlincea 9.

***Movileni** (Movilêni), sat <Miron Costin ţ. Roman; j. Neamţ> 77, 84, 85, 104—106 117, 366, 368.

***Mucşie** pe Nistru, ţ. Orhei, sat <R. S. S. Moldovenească>, parte întărită lui Ionaşco Gheanghea mare vornic 448.

Muncel (Mulcel), sat <ţ. Neamţ; j. Iaşi> 42, 257.

Muncel (Munceiul), munte <ţ. Neamţ>, în hotarul m-rilor Biserîcani şi Pîngăraţi 440, 454.

Muncel, munte <ţ. Neamţ>, în hotarul m-rilor Neamţul şi Secul 34, 35.

Muntele-Lung, munte <ţ. Neamţ>, în hotarul m-rii Pîngăraţi 454.

Muntenl pe Bîrlad, ţ. Vaslui, sat fost domnesc, dăruit de Miron Barnovschi m-rii Adormirea din Iaşi 270, 271.

Mura, ţigan boieresc 212.

Murăţăl, Murăţel v. **Gheorghi Murăţăl.**

Murgoci, megiaş <hotarnic> la Tîmpeşti 404.

Murgoclu, vinde parte în Fîntînelile (menţ.) 340.

Murgoci vornic, v. **Tofica Murgoci**

Murgocioae v. **Stanca**, soţia lui Murgoci.

***Murguceşti** ţ. Neamţ, sat <lîngă Hîrtop> fost domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Piatra; dat de Aron voievod lui Andreica miedar, redat de Eremie Movilă lui Miron cîncer, întărit lui Toma Cantacuzino postelnic 169.

Murguleţ v. **Eremia Murguleţ.**

***Mursăşti** pe Stemuic, sat <lîngă Albeşti ţ. Vaslui>, parte cumpărată de Veniamin călugăr de la Simion Făşiiau ş.a. 436.

Mustea v. **Burnea Mustea.**

Mustcaţă v. **Gligorie Musteaţă.**

Muşa, fiica lui Negrilă şi nepoata lui Dercan, vinde parte în Fîntînelile (menţ.) 340.

Muşat v. **Fîntîna lui ~ şi Onica Muşat.**

Muşata, pîrîu <afluent al Sărăţel ţ. Fălciu; j. Vaslui>, 141.

N

Naca, tatăl lui Silion şi Sîrca care vînd în Lichitişeni (menţ.) 136.

Nacul din Maliniţa, dă carte de mărturie 162.

Nacul, fiul lui Năvrăpăscul vornic, frate cu Gheorghe Năvrăpăscul ş.a. cu care vinde în Drăjeşti, Greci şi Prăjăni 422, 432, 435.

Nacul Zbiarea (~Zbiiarea), scrie zapis, dă carte de mărturie 209, 211.

Nan din Dăneeni, martor 144.

Nartea, ţigan mănăstiresc, scutit 197.

Nasta, fiica Antimiei şi sora Gaftei, vinde parte în Căpoteşti 418.

Nastea, fiica lui Şandrovici, stăpînă în Bîrnova (menţ.) 392.

Nasta, fiica Frăţînei şi bunica Todosiei ş.a. care vînd în Goeşti (menţ.) 90, 218.

Nastea, fiica Saftei, vinde parte în Căpoteşti 418.

Nastea, mama lui Sava, Grozav ş.a., „bătrîn" în Vîrtop (menţ.) 411.

Nasta, mama lui Văscan Jăga ş.a. care vînd parte din Bîrnova 392.

Nastea, sora lui Marco Capotă, stăpînă în Căpoteşti (menţ.) 418.

Nasta Huroae, mama Tudorei care vinde în Bălăneşti, soacra lui Mihoci (menţ.) 139.

Nastasie (Anastasia), fiica Chirenei şi răstră-nepoata lui Duma Negrul, vinde parte în Scînteia 429, 430.

Nastasia, fiica lui Iurăşco, vinde parte în Unchiteşti (menţ.) 297.

Nastasia, fiica lui Lupul şi nepoata Nastei, vinde părţi în Goeşti 90, 218.

Nastasiia, fiica lui Roman, vinde parte în Păşcănci 186.

Nastasăia (Nastasăe), fiica lui Udrea din Teşcani, vinde satul Ojovul 173, 227.

www.dacoromanica.ro

Nastasia, fiica lui Vasilie, vinde în Căbiceşti *1*.
Nastasia, fiica Maghiţei din Năvrăpeşti (menţ.) 211.
Nastasia, fiica Maruşcăi şi nepoata lui Veisa pitar, vinde în Prăjeni 432, 435.
Nastasiia, fiica Ruscăi şi nepoata Anghelinii, în pricină pentru Hălăuceşti (menţ.) 186.
Nastasia, mama lui Rusul, Ionaşco şi Sofronia care vînd în Roşiori (menţ.) 1.
Nastasia, nepoata lui Gheorghie Buze, vinde în Petreşti 438.
Nastasia, nepoatele ei vînd în Bălăceni (menţ.) 187.
Nastasia, în pricină pentru Spătăreşti 91.
Nastasăia, soţia lui Costin Boghiul şoltuz de Hîrlău (menţ.) 30.
Nastasiia. soţia (cneaghina) lui Gabăr căpitan, în pricină cu Grigore Ureche pentru Negrileşti şi Briţcani 323; în pricină pentru moară în Scorţeni 308.
Nastasia, soţia lui Gheorghie Arapul pircălab de Neamţ, fost spătar, numit şi Gheorghie Costeanul sulger, stăpînă în Buciuleşti, Mănăileşti şi Petreşti 186, 255, 439.
Nastasie, soţia lui Hulebi, partea ei în Botoşiniţa 89.
Nastasia, strănepoata lui Craiu Drulescul, vinde în Druleşti 104, 117.
Nastasia, ţigancă boierească 441, 442.
Nastasia Cărălmăneasa (Nastasia, Cărăimăneasa), soţia (cneaghina) lui Procop Caraiman vistiernic, stăpînă în Titeşti, Prebeşti şi Horjăşti 338; în pricină pentru Maxiueşti 168, 186.
Nastasia Ciolpăneasa (Nastasiia Ciolpănească), fiica lui Lupu Huru pircălab de Hotin, sora doamnei Mărica, soacra lui Balşe paharnic (menţ.) 185, 186.
Nastasia Crecluneasa, fiica Anei Gorgoiasa, vinde în Pilipăuţi 162.
Nastasia Dămleneasă vistierniceasă, dăruieşte parte în Corni 388.
Nastasia Horlloaia, fiica lui Marco Pirvul pitar, vinde în Bulăeşti 345.
Nastasia Moţocoae, fiica lui Ciudinschi, dă părţi din Brăeşti şi primeşte în schimb părţi în Varticeni (menţ.) 222.
Nastasăe Vrăbioal, soţia (giupîneasa) lui Vrabie postelnic, în pricină pentru Brezăni 123.
Nastura, fiica Podolenii şi nepoata lui Udrea, vinde satul Ojovul 173, 227.
Natco v. **Sava Natco**.
Năgară v. **Ionaşco Năgară**.
Năhoreni ţ. Suceava, sat <R.S.S. Ucraineană> în hotar cu Tureatca; părţi întărite Aftemiei, fiica lui Gavrilaş mare vornic 357, 391.
Nălipeşti v. **Nellpeştl** sat.
Nălivaico v. **Ion Năllvuleo**.
Nănuţa, ţigan mănăstiresc, scutit 196.
Năroteasa, pîriu <la Găureni ţ. Roman; j. Iaşi>, moară pe ~ 317.
Năsăpuri, top. la Covasna <ţ. Iaşi> 37.
Năslaveea, pîriu la Hlinişlea <R.S.S. Moldovenească>, sat pe ~ 186.
Năvrăpăscul v. şi **Gheorghie Năvrăpăscul**.
Năvrăpăscul cel bătrîn (Năvrăpescul) vornic, tatăl lui Gheorghie Năvrăpăscul, Nacul, Hraniţă ş.a., stăpîni în Drăjeşti, Greci, Prăjeni, cu vie la Cotnari 179, 329, 422, 432, 435.
Năvrăpeştl, sat. <c. Miroslăveşti ţ. Suceava; j. Iaşi>, case cu oameni şi jirebii vîndute de Paşco, Ştefan Blendea ş.a. lui Maxiu Popovici 208, 209, 211, 272, 273; parte vîndută de Ionaşco, nepotul Drăguţei, lui Samson 57.
Neaeşa, bătrîna, bunica (?) lui Oräş care vinde seliştea Păşcani (menţ.) 186.
Neneşa, din familia Uscăteştilor, „bătrîn" în Virtop (menţ.) 411.
Neaeşa, fiica lui Şăndrescul, mama lui Ager care vinde în Fîntînelile (menţ.) 340.
Neaeşa (Necşea), fiica lui Toader Purcel postelnic şi nepoata lui Capotă, vinde părţi în Duşeşti şi Căpoteşti (menţ.) 179, 420.
Neaeşea, soţia (femeia) lui Oräş şi mama lui Gligorcea şi Măteiaş vinde seliştea Păşcaui 186.
Neaghlel, soţul Tetei din Bălăceni (menţ.) 187.
Neagoe, Neagoie v. **Ana** ~ şi **Vasille Neagoe** postelnic.
Neagol v. **Toader Neagol**.
Neagra, riu <afluent al Bicazului, ţ. Neamţ>, hotar al branlştei m-rii Bisericani 16.

www.dacoromanica.ro

Neagul, fiul lui David și nepotul lui Șăndrescul, vinde parte în Fîntînelile (menț.) 340.

Neagul, tatăl lui Marco Pîrvul pitar și bunicul Nastasici Horiloaia și al Ștefanei Todercasa care vînd în Bulăcești (menț.) 345.

Neagul, vinde parte în Drulcești (menț.) 105, 117.

Neagul Lopată, tatăl lui Ursul care vinde în Galbeni (menț.) 340.

Neagul Venchiia, vinde vad de moară în Fîntînelile 340.

Neamț, cetate <ț. Ncamț>, pîrcălab de ~ 32, 160, 165, 168, 169, 171, 179, 213, 231, 256, 266—268, 270, 330, 333, 334, 340, 341, 348, 440; ocolul cetății, sate, ascultătoare de ~73, 171.

Neamț, mănăstire <ț. Ncamț>, în pricină de hotare 33—35, 284; obligații ale țiganilor 210.

Neamț, munte <ț. Ncamț> al m-rii Neamț, 284.

Neamț, pîrîu <afluent al Moldovei, ț. Ncamț>, poieni pe ~34, 35.

Neamț, tîrg; berărie și moară în ~174; poieni ale tîrgului <34, 35>; ocolul tîrgului, sate în ~15, 172, 174.

Neamț, ținut, sate și selișți în ~15, 28, 66, 73, 89, 128, 129, 152, 161, 168, 169, 171, 174, 179, 186, 301, 319—321, 333, 347, 350, 388, 433; dregători 14, 28, 124, 155.

Neana, fiica Armancăi, cu parte în Vîrtop (menț.) 411.

Nebojatco logofăt al lui Gașpar voievod, mort în luptă 143; stăpîn în Cîrstești și Vlădeni 143, 147, 148.

Neca v. **Nica**.

Nechifor, Nichifor:

—**Nichifor**, croitor din Iași, dă carte de mărturie 253.

Nechifor diacon din Urecheni, cumpără parte 360.

Nechifor, fiul lui Dragoșe și fratele lui Grițca Răspop, vinde parte din Citnicăuți 326.

Nechifor icromonah, în soborul m-rii Secul 34.

Nechifor din Jevréni, tatăl lui Pialeș, martor pentru Turcinești (menț.) 236.

Nechifor din Măstacăn, martor 114.

Nechifor, fiul lui Ilca și strănepotul Ruscăi, vinde în Măcișani 268, 296.

Nechifor, tatăl lui Trifan care vinde în Budești (menț.) 426, 427.

Nechifor, țigani mănăstirești, scutiți 198, 202.

Nechifor visternicel din Săcuieni, martor 116.

Nechifor Băcea din Urecheni, martor 360.

Nechifor Țogoe din Răspopi, dă carte de mărturie 1.

Nechita, Nichita:

Nechita aprod, în pricină pentru Rumâni și Zmiani (menț.) 444.

Nechita diac, alege loc domnesc la Piatra 52.

Nechita diac din Păstrăveni, dă carte de mărturie (menț.) 66.

Nechita diac din Spinoasa, martor 349.

Nechita (Nichita) diac, fiul lui Andreica miedar, soțul Pelaghici, în pricină pentru Murgucești 169; cumpără în Vîrtop 410, 411.

Nechita din Boziani, martor 114.

Nechita din Măstacăni, martor 238.

Nechita din Scliște, martor 331.

Nechita, fiul lui Ion giudele, vinde în Drăgănești (menț.) 186.

Nechita, țigan mănăstiresc, scutit 210.

Nechita Moțoc (Nechita), fiul lui Moțoc vornic și fratele lui Toader Moțoc, soțul Ioanei, vinde părți în Drăgești și Petrești 251, 256, 439.

Necoară v. **Nicoară**.

Necopoe (Necopoi, Nicopoe) diac din Oboroceni, vinde țigan 376; martor, dă cărți de mărturie 77, 84, 104—106, 117, 254, 258, 259, 366, 368.

Necorești sat v. **Găureni** sat.

***Necorești** ț. Ncamț, sat <lîngă Girov> al m-rii Aron Vodă, plătește numai dabila lui 28.

Necoriță hatman și pîrcălab de Suceava v. **Nicoară**.

Necoriță m-re v. **Iași**, oraș: m-ri.

Necșea, v. **Neacșa**, fiica lui Toader Purcel postelnic.

Necșeni (Necșăni) ț. Hîrlău, sat <Nicșeni j. Botoșani>, ascultător de ocolul tîrgului Botoșani 76, 109; dăruit de domn m-rii Dragomirna 32, 76, 109.

Necu ..., martor în Păunești pentru vînzare la Turcinești 236.

www.dacoromanica.ro

Necula, Nicula.
Necula (Nicula), fiul lui Hilohie din Răsipeni, vinde parte de „bătrîn" 264, 285, 340.
Necula, fiul lui Vasilie şi frate cu Erimia şi Miron, vînd părţi din Cogeşti, Brăileni şi Bahluieni 406.
Necula postelnic v. **Necula Catarglul.**
Necula stolnic, cu loc în Iaşi (menţ.) 189.
Neeula (Nicula), ţigani mănăstireşti 63; scutit 201; ciobotar 185.
— **Nicola,** vinde vad de moară la Fîntînelile 340.
Necula Catarglul (~ Catargi, Neculai ~, Nicula ~, Niculai Catargiu) mare postelnic, mare vistiernic;
în sfatul domnesc: mare postelnic 32, 158, 160, 165, 168, 169, 171, 179, 213; administrează 186; dă cărţi de mărturie 414, 418, 419, 421, 426, 429, 435, 437, 451, 452.
— **Nicula Galbănul,** răzeş din Negrileşti, împresurat de Nestor Ureche (menţ.) 312, 323.
Necula Gorma (?), cumpără parte în Bălineşti 139.
Neculachi (Nicolachi) stolnic, soţul cneaghinei Măria, stăpîn în Bulăeşti 345.
Neculachi (Nicolai) mare vameş, martor în Iaşi, 51, 407.
Neculae, Nicolai ...:
Neculae din Fiţingheşti, hotarnic 120.
Neculaiu fiul lui Efrim stolnicel v. **Neculalu** slugă domnească.
— **Nicolae,** fiul lui Virlan, martor pentru Mereşti 245.
Neculai, fiul uncheaşului Grigorii, stăpîn în Botoşiniţa şi Oglinzi (menţ.) 89.
— **Nicolai** (Nicolai), silitrar, dă bani cu împrumut şi ţine zălog parte în Voruntăreşti 258, 259.
Neculaie, Necolai hatman şi pîrcălab de Suceava v. **Nicoară.**
Neculalu (Nicolaiu), sluga domnească, fiul lui Efrim stolnicel din Zmiani, dăruit cu parte de mătuşa lui Stanca, cneaghina lui Murgoci vornic 351, 352, 354.
Neculai, ţigan mănăstiresc, scutit 195.
— Nicolai vameş v. **Neculachi.**
— **Nicolalu,** vinde parte în Seliste 331.
Neculai Catargiul v. **Necula Catarglul.**
Nedelea, fiul lui Ionaşco, vinde parte în Găureana 186.
Negoteşti, sat <Nigoteşti ţ. Suceava> 102.
Negreşti, sat <ţ. Vaslui>, jumătate întărită lui Stratul, fiul lui Huhulea 219.
Negrilă, ceaşnic, vinde parte în Tămăşeni 45.
— **Negrelă,** tatăl lui Buce care vinde în Fîntînelile (menţ.) 340.
Negrilă, tatăl Muşei care vinde în Fîntînelile (menţ.) 340.
***Negrileşti** pe Prut ţ. Chigheci, sat <lîngă Goteşti, R.S.S. Moldovenească>, răzeşi din ~ pricină cu Grigore Ureche 312, 313, 323.
Negrinţi ţ. Hotin, sat <R.S.S. Ucraineană>, loc întărit m-rii Adormirea din Iaşi 271.
Negrul v. **Duma Negrul.**
Neguleşti, familie şi parte a satului Măstacani, <c. Borleşti ţ. Neamţ> 114, 367.
Negură, vinde parte în Fîntînelile (menţ.) 340.
***Nelipeşti** (Nălipeşti), sat <lîngă Cîmpeni ţ. Hîrlău; j. Botoşani> 119, 126.
Nelipouţi ţ. Hotin, sat <R.S.S. Ucraineană>, parte întărită fiilor lui Toader Urmeziu 262.
Nemerilă v. **Glurgi Nemerilă.**
Nemeş v. **Druţe Nemeş.**
Nemireeni, sat <ţ. Suceava>, parte moştenită de Vasilie Şeptilici 230.
Nemirov, seliştc <R.S.S. Moldovenească>, drept de slobozie 359.
Nemişeni, loc <în Bîrjovcni ţ. Neamţ>, părţi dintr-un „bătrîn" vîndute de fiii lui Scchel, popii Gheorghie 290
Nemişl, familie şi parte la Măstacăni <c. Borleşti ţ. Neamţ> 367.
***Nemîndri,** sat <lîngă Cîmpeni ţ. Hîrlău; j. Botoşani> 119, 126.
Nemţeanul v. **Gligorie Nemţeanul.**
Nemţeni, partea lor la Avereşti 301.
Nenea Breahnă, dă carte de mărturie pentru Dăneeni 298.
Nenlul pîrcălab de ţ. Cîrligăturii, stăpîn în Goeşti 90, 218; dă carte de mărturie 288.
Neniul, ţigan mănăstiresc, scutit 192.
Nenluţa din Buneşti, martor 1.

www.dacoromanica.ro

Nesfol (Nesvoia, Nisfoac), sat <Nesfoiu ţ. Hotin, R.S.S. Ucraineană> 162, 309, 310, 326.
Nestru v. **Nistru.**
Nica călăraş din Fălciu, jurător pentru Negrileşti 312, 323.
—**Neca**, negustător din tîrgul Roman, dă carte de mărturie 231.
Nichifor v. **Nechifor.**
Nichita v. **Nechita.**
Nichiul, vinde parte din Ivăneşti lui Ilrim 133.
Nicoară, Neccară :
Nicoară (Neccară) armaş, ginerele lui Beehea uşer şi socrul lui Apostol mare armaş, stăpîn în Vorniceni (menţ.) 395, 396, 402, 431.
Nicoară armăşel, dă carte de mărturie pentru Băloşeşti 265.
Nicoară (Neccară) din Botoşani, vinde locuri de casă şi vecini în Turcatca (menţ.) 357, 391; probabil acelaşi : ~, tatăl lui Chirilă (menţ.) 221.
—**Neccară** din Măstacăn, martor 114.
Nicoară din Ţipători, jurător pentru Vorniceni 402.
Nicoară comis, soţul Părascăi stăplnă în Vlăiceşti şi Sîrbşori 186.
—**Nicuară**, cumpără livadă la Drăgeşti (menţ.) 256.
Nicoară, fiul lui Dumitru şi nepotul lui Ercmia, vinde parte în Druleşti 160.
Nicoară (Necoară), fiul lui Simion Gllcă şi al Ţigăncci, vinde parte în Druleşti 105, 117, 160.
—**Necoară**, grădinile lui ~ în hotarul m-rii Balica (menţ.) 333.
Nicoară (Neccară, Necoriţă, Neccolai, Neculaiu, Nicoriţă) hatman şi pircălab de Suceava, soţul Theodosici, stăpîn cu moară, pod şi vii în Ionăşeşti, în Răsipeni, Tîmpeşti ş.a. 260, 264, 283, 285, 339, 340, 404, 433, 437; aduce ţigani din Ţara Turcească 316;
în sfatul domnesc 32, 158, 160, 165, 168, 169, 171, 179, 213, 266, 268, 270, 330, 332—334, 341, 348;
judecă, dă dispoziţii, hotarnic 213, 359, 404;
dă cărţi de mărturie, martor 127, 128, 148, 217, 276, 277, 292, 293, 295, 305, 319, 357, 412, 414, 418, 419, 426, 429, 435, 451, 452, 455.
—**Necoară**, nepoata sa Frăsina vinde în Druleşti (menţ.) 160.
Nicoară, nepoata sa Măriica vinde în Druleşti (menţ.) 160.
Nicoară (Nicoră) popă din Costeni, dă carte de mărturie, martor 256, 439.
—**Necoră** vinde în Cîndeşti 225.
Nicoară Blehan, tatăl lui Ionaşco şi Onaca, cumpără jumătate în Budeşti (menţ.) 426, 427.
Nicoară Buhlea, ginerele popii Dan din Piticeni, vinde parte 350.
Nicoară Calo, jurător pentru Vorniceni 395.
Nicoară Capotă (Neccară ~), tatăl lui Ionaşco Capotă care vinde în Hotceşti (menţ.) 418.
Nicoară Focenco, ţîrcovnic domnesc din Hotin, martor 374.
Nicoară Liciul, tatăl lui Gligorcea, Ionaşco Liciul şi Mărica, împrumută bani şi pune zălog satele Faurii şi Grumăzeşti (menţ.) 397.
Nicoară Prăjescul, schimbă parte în Buoreni (menţ.) 364.
—**Necoară Senca** din Stănileşti, martor 310.
Nicoară Vintelescul (~ Ventelcscul) de Covurlui, martor pentru Bîrleşti 257.
Nicola v. **Necula.**
Nicolae v. **Neculai.**
Nicolina pîrîu v. **Miculina.**
Nicopoe v. **Necopoe.**
Nicoră v. **Nicoară.**
Nicoriţă hatman şi pircălab de Suceava v. **Nicoară.**
Nicoriţa m-re v. **Iaşi**, oraş : m-ri.
Nicoriţă popă, fratele lui Drăgan, vinde parte din Bîrnova 392.
Nicşeni v. **Necşeni**, sat.
Nicşul din Popeni, frate cu Gaftona care dăruieşte în Brătila de Jos 24.
Nicula v. **Necula.**
Niculai v. **Neculai.**
Nigoteşti v. **Negoteşti**, sat.
Nisfoae v. **Nesfol** sat.
Nistor, fiul Dochiei, nepotul lui Nicoară Capotă, vinde parte în Căpoteşti 418.
Nistor, omul (vecinul?) lui Lie; cisla lui 80.

www.dacoromanica.ro

Nistor, tatăl Grozavei care vinde în Lăţcani (menţ.) 160.

Nistor, ţigani 196; mănăstiresc 287.

Nistor Cornescul (Nistor), răzeş din Negrileşti, tatăl lui Iachim, împresurat de Nistor Urechc (menţ.) 312, 323.

Nistor Şoverdean (~ Şiuverdean) din Scobcnţeni, tatăl lui Gavril (menţ.) 292, 341.

Nistor Urechle (Urechc) marc vornic, tatăl lui Grigorc Ureche, împresoară părţi ale răzeşilor din Negrileşti şi Briţcani (menţ.) 312, 323; ctitor 294; dă m-rii Secul sate luate de la m-rea Bistriţa 347.

Nistru (Nestru), fluviu, sate, sclişti şi mori pe ~ 173, 186, 228, 392, 380, 448.

Nirnova, pîriu la Vărzărcşti <R.S.S. Moldovenească> 341.

Nuor v. **Gavril Nuor**.

O

Oancea (Oncea), sat <ţ. Covurlui; j. Galaţi> 396; răzeşi 434.

Obîrşia Berheclului ţ. Tecuci, sat <c. Izvoru Berhegiului j. Bacău>, părţi cumpărate de Ionaşco Cehan de la jupîneasa Tofana ş.a. 184, 338.

Obîrşia Clocanul, pîriu <ţ. Neamţ> în hotarul braniştei m-rii Bistriţa 88.

Oboroceni, (Obrocenl), sat <ţ. Roman; j. Iaşi> 106, 117, 366; diac 77, 84, 104, 105, 254, 258, 368.

Obrejle, martor pentru schimbul unor vii din Crucea şi Gcordzăşti 241.

Obrejle, vinde părţi în Ştiubciu şi Hănăseni 409.

Ocnlnă ţ. Hotin, sat <probabil Ocniţa. R.S.S. Moldovenească>, parte întărită lui Ionaşco Urmeziu 262.

Odobeşti, oraş <ţ. Putna; j. Vrancea> 120.

Odochia, Odochiţa v. **Dochla** şi **Dochiţa**.

Oglinzl, sat <ţ. Neamţ>, jumătate moştenit de Vasile Mihalescul, iar cealaltă jumătate de Odochia şi Parasca 89.

Oldeştl ţ. Sucevei, sat <Uideşti>, parte întărită m-rii Secu, dăruită de Vicol pîrcălab 244.

Ojovul (Ojiuvul) pe Nistru, ţ. Hotin, sat <Ojcva, R.S.S. Ucraineană>, cumpărat de Gavrilaş pîrcălab dc Hotin de la Bălan ş. a. 173, 227.

Olcna, soţia lui Drăgan Mălaiu, zălogeşte parte în Zubriccni, (mcnţ.) 6.

Olllana, fiica lui Tomăscul, fiica ei vinde la Tomeşti (mcnţ.) 399.

Onaca din Coticiri, dă carte de mărturie 82.

Onaca (Onacca), fiul lui Nicoară Blehan, vinde parte la Budcşti (menţ.) 426, 427.

Onacea, dă carte de mărturic pentru case în Iaşi 253.

Onacea, ţigan boiresc 217.

Onaşco Bulmedzca din Orhei, martor 236.

Oncea v. **Oancea**, sat.

Onccoae v. **Busca Onceoae**.

Onchiteşti v. **Unchiteştl**, sat.

Onclul diac, alege hotarcle unni loc domnesc la Piatra 52.

Onclul, fiul lui Dumitru Ferăchi şi tatăl lui Chirilă din Fedeleşeni (menţ.) 137, 160.

Onclul, fiul său vinde în Buoreni (menţ.) 113, 364.

Onelul popă din Bilăeşti 388.

Onclul Iuraşco (Ionciul Iuraşcovici) mare vătaf de Dorohoi, stăpîn în Şindriccni 249; martor 357.

Onea lui Bacl, „bătrîn" la Dănceni (mcnţ.) 293.

***Oneşti**, ţ. Cîrligătura, sat <lîngă Dumeşti j. Iaşi>, dat schimb de Gligorie Ureche logofăt lui Gheorghie Roşca vistiernic 279, 447.

Oneşti pe Ciuhur, sat <ţ. Hotin, R.S.S. Moldovenească>, parte cumpărată de Gheorghie Jora pîrcălab de la Isac 374.

Onlca, orăşean din tîrgul Roman, dă carte de mărturie 234.

Onica Muşat fost mare vornic, străncpotul său dăruieşte parte la Unchiteşti (menţ.) 297.

Onici v. **Vasilie Onicl**.

Onicoae, Oniţoae, v. **Urita Oniţoae**.

www.dacoromanica.ro

Oniul cel bătrîn din **Tomeşti**, martor 336.
Oniul din Vaslui, ctitor în Vaslui 386.
Onol visternicel din Săcuiani, martor 116.
Onofreiu vecin domnesc, din satul Vîlcăneşti, dat schimb unui boier 246.
Onofreiu, ţigan mănăstiresc, scutit 196.
Onofrei Barbovschi hatman, nepoţii săi vînd seliştea Lipnic (menţ.) 334.
Onofrei Vrînceanul postelnic, vinde seliştea Lipnic 334.
Onutul de Jos ţ. Cernăuţi, sat, <R. S. S. Ucraineană>, parte cu mori cumpărată de Gavrilaş mare vornic de la Costea 314.
Onutul de Sus ţ. Cernăuţi, sat <R.S.S. Ucraineană>, parte cumpărată de Isac Stîrcea de la fiul lui Stroici logofăt 31.
Onuţ (Onuţă, Onuţu) pitărel din Maxineşti, dă cărţi de mărturie 77, 84, 85, 117, 254.
Opeina, top. la Covasna <ţ. Iaşi> 37.
Oprăş, ţigan boieresc 376.
Oprea diacon din Ar..., martor pentru Geordzăşti 240.
Oprea din Fiţingheşti, hotarnic 120.
Oprea (Opriş) mare vătaf, pîrcălab de Hîrlău, hotarnic 119, 126.
Oprina, fiica Ţonii şi sora lui Pătraşcu Corpaci, fiii ei vînd parte din Dănceni (menţ.) 293.
***Oprişan** (Oprişeni), sat? <Cuejdiu ţ. Neamţ>, în hotar cu braniştea m-rii Bistriţa 36, 88.
Orăş, fiul lui Gligorcea, vinde seliştea Paşcani (menţ.) 186.
Orăş hatman, bunicul Anghelinei cneaghina lui Grama stolnic (menţ.) 215.
Orbic, sat <ţ. Neamţ; or. Buhuşi j. Bacău>, parte întărită m-rii Bisericani, danie a Cîrstinei jupîneasa lui Ciolpan călugăr 65.
Orgoeşti, sat <ţ. Tutova; j. Vaslui>, parte aleasă popii Gligorie 403.
Orhei, tîrg, hotarul domnesc 344; şelar, meserciu 118, 235, 344, 353; voit, şoltuz şi pîrgari 118, 344; popă, popi domneşti, acte scrise în ~235, 344.
Orhei, ţinut 248; sate în ~151, 371, 448.
<**Osman**>, împăratul turcesc, vecini fugiţi din vremea venirii lui în Moldova (menţ.) 288, 289, 291, 294.
Ostahie (Ostahiia) chehaia de călăraşi de Rădăuţi, dă carte de mărturie, martor 173, 227.
***Ostăşeşti** (Ostăşăşti, unde a fost Negrul), seliştе <lîngă Buhăeşti ţ. Vaslui>, numită mai înainte Birceştii; părţi cu moară pe Rebricea, cumpărate de m-rea Bîrnova de la Ana, Pricopie ş.a. 414, 415.
Otmanovca, vale <la Slobozia Voroncăuţi, R.S.S. Moldovencască > 359.
Oţeleni, sat <ţ. Fălciu; j. Vaslui > 312, 323.

P

Paholcea (Pahul), răzeş dator pentru cislă 80.
Palaghia, mama lui Sirghie care vinde în Păşcănei (menţ.) 186.
Palaghia (Pelaghia), soţia (cneaghina) lui Nechita diac cu parte în Vîrtop 410.
Palaleoa, dăruieşte împreună cu alţii satul Tescani m-rii Sf. Sava 94.
Palolog v. **Chiriţă Dumitrachi Palolog**.
Panaghiia, fiica lui Drăgăilă, vinde pămînturi în Poiană 186.
Pană vistiernic, stăpîn de mori, vecini ş.a. în Duşeşti, Ungurăşi, Vlăiceni ş.a. 4, 8, 128, 129, 179, 335, 457; martor 318.
Panovschi, fiul lui Gulian, în pricină pentru moară la Scorţeni 308.
Pantea v. **Pintea**.
Paos v. şi **Ionaşco Paos**.
Paos vornic, dăruit de Petru Şchiopul cu satul Valea Sacă (menţ.) 186.
Parasca, stăpînă în Botoşiniţa şi Oglinzi 89.
Paraschiva v. şi **Părasca** şi **Sehiva**.
Parasehiva, fiica lui Boul vistiernic schimbă parte din Răteşti pentru parte din Ungheni 300.
Pardos v. **Danciul Pardos**.
Parhilă, ţigan mănăstiresc, scutit 201.
Parpaloc v. **Simion Parpaloc**.
Pascalina cneaghina lui Iacomi postelnic v. **Păscălina Iacomiasă**.
Paşcani v. **Păşcani**, sat.
Paşco din Oancea v. **Paşeul hînsar**.

www.dacoromanica.ro

Paşco, fiul lui Ştefan Blendea pîrcălab şi fratele lui Căzan, stăpîn în Drăgeşti şi Năvrăpeşti 208, 209, 211, 251, 272, 273.
Paşco hotnog de călăraşi, jurător 312, 323.
Paşco, ţigani mănăstireşti, scutiţi 195.
Paşcul, dă zapis de mărturie pentru Ciurbeşti 372.
Paşcul (Paşco) hînsar din Oancea, jurător 396, 434.
Patrichi, ţigan mănăstiresc, scutit 210.
Patrichie, vecin din Ruşi, adus la Suceava la treaba armelor domniei 216.
Patraşco mare logofăt v. **Pătraşco**.
Patrovici din Uriceni, martor 336.
Paul din Ionăşeşti, vinde parte 437.
Paul, fiii săi viud loc de casă în Iaşi (menţ.) 189.
Pavăl, Pavel, Păvăl :
— **Pavel** călugăr de la m-rea Hlincea 207.
Pavăl cămăraş 219.
Pavăl din Scobenţeni, dă zapis de mărturie 287; v. şi **Pavăl** fiul lui Mătei.
Pavăl, dregător de Huşi, fost meldelnicer, ţine locul lui Grigoraşco Ureche în pricină 312.
— **Pavel**, episcop de Huşi, hotărăşte împreună cu domnul 18, 19, 27.
Pavăl, fiul lui Gheorghie pitărel, vinde parte în Tescani 431.
Pavăl, fiul lui Mătei, vinde parte în Scobenţeni 295, 299, 341; v. şi **Pavăl** din Scobenţeni.
Pavăl, fiul lui Roman, vinde parte în Păşcănci 186.
Pavel, fratele lui Gherman, în pricină pentru Vorniceni 434.
— **Păvăl**, nepotul lui Făt, în pricină pentru parte din Boţeşti 108.
Pavel, tatăl Ilenei care vinde în Turbăteşti (menţ.) 346.
Pavel, ţigan boieresc 217.
Pavel, ţigani mănăstireşti, scutiţi 196, 202.
Pavăl Gonţa din Tălhăreşti, martor 30.
Pavel Roşea, pîrcălab, trimis domnesc 395, 402.
Păcurarlu, fiul Irinii şi nepotul lui Vasilie diac, întărit în Tămăşeni, Fîntînele, Horeşti ş.a. 45.
Păcurar, martor pentru Geordzăşti 241, 242.
Păcurar, ţigan boieresc 186.
***Păcurăreşti**, sat <lîngă Goteşti ţ. Chighecl, R.S.S. Moldovenească> 312, 323.
Păncel <Pănteeel> din Rogojani (menţ.) 383.
Păntelei, Pentelel, Plntililu :
Păntelel din Cogeşti, dă carte de mărturie 406.
Păntelelu din Druleşti, vinde parte 46.
— Pentelciu din Hîrliceşti v. **Păntelelu** visternicel.
Păntelei, fiul lui Gligoric Drugă, vinde parte în Unguraşi (menţ.) 129.
— **Pentelel**, jurător pentru Vorniccni 403.
Păntelel popă din Voiccşti, scrie zapis 24.
Păntelelu, răzeş în pricină cu Grigore Urechc pentru Negrileşti, Briţcani ş.a. 312, 313, 323.
— **Pintililu**, tatăl lui Miron ş.a. care vînd în Creţeni (menţ.) 340.
Păntelciu visternicel din Hîrliccşti, martor, dă carte de mărturie 256, 439; probabil acelaşi : **Pentelelu** din Hîrliceşti, în pricină pentru parte din Mogoşeşti 13.
Păntelel, vornic, tatăl lui Silion ş.a. care vînd în Iaşi (menţ.) 189.
Păntelciu Hogea, vinde în Zăbrăuţi 7.
Păntoae v. **Mărilea Păntoae**.
Părasca din Buoreni, soţia lui Ercmia diac 364.
Părasca, fiica lui Hurnian, vinde parte în Dăneeni 298.
Părasca, mama lui Deleu, în pricină pentru Spătăreşti 91.
Părasca, mama lui Nichita ş.a. care vînd în Drăgăncşti (menţ.) 186.
Părasca, soţia (giupîneasa) lui Nicoară comis, vinde parte în Vlăiccşti 186.
Părasca, ţigancă mănăstirească, scutită 198.
Părhilă, ţigan mănăstiresc 63.
Părul, munte <ţ. Neamţ> 440, 454.
Păsearil, silişte din ocolul tg. Dorohoi, dăruită de Miron Barnovschi m-rii Bîrnova 450.
Păseălina, fiica lui Ghiorghie Calapod şi nepoata lui Veisa pitar, vinde în Voruntăreşti şi Prăjeni 432, 435.
Păseălina Iacomiasă (Pascalina, Păscălina), cneaghina lui Iacomi pîrcălab, stăpînă în Unguraşi, Popeni şi Ruşii Goei 129, 306, 325, 328.

www.dacoromanica.ro

Păscălina Stroicioae (Păscălina), cneaghina lui Stroici logofăt, stăpînă în Unguraşi, Ungheni, Popeni, Pohrilăuţi 129, 152, 300, 325, 334; dăruieşte m-rii Probota vie în Dealul Ursului 377; mormîntul ei (menţ.) 377.

Păstrăveni ţ. Neamţ, sat, părţi întărite nepoţilor lui Condrea pîrcălab 66.

Păşcani pe Siret ţ. Succava, sat <or. Paşcani> 42; jumătate zălogită de Isaico lui Căzan postelnic 252; vîndută lui Miron Barnovschi 342.

***Păşcanii** pe Bistriţa, ţ. Bacău, sclişte <probabil lîngă Borleşti j. Neamţ>, vîndută de Oräş lui Dumitraşco Ştefan mare logofăt 186.

***Păşcăncl** ţ. Roman, sat <probabil lîngă Pildeşti j. Neamţ>, părţi vîndute de Erina ş.a. lui Dumitraşco Ştefan mare logofăt 186.

Pătraşco aprod v. **Pătraşco** păhărnicel.

Pătraşco cămăraş, stăpîn în Ciurbeşti 372; dă carte de mărturie 371.

Pătraşco (Pătraşcu), cumpără ogoare la Zăbrăuţi 7; scrie acte domneşti 52, 99, 223, 299.

Pătraşco din Buhăiceni, martor 336.

Pătraşco din Buţcăteni v. **Pătraşco** păhărnicel.

Pătraşco din Măstacăni v. **Pătraşco Vlad.**

Pătraşco, fiul lui Gheorghie comis şi fratele lui Căzacul, vinde ţigani 441, 442.

Pătraşco, fiul lui Luca ceaşnic, tatăl lui Gheorghie ş.a. care vînd în Lăţcani (menţ.) 160.

Pătraşco, fiul lui Ion Scobinţeanul, tatăl Ţonţei ş.a. care vînd în Scobenţeni (menţ.) 275, 277, 341.

Pătraşco, fiul Manciului din Voloconţeşti, martor pentru Brădzeni ş.a. 374.

Pătraşco, fiul lui Mihail şi strănepotul lui Duma Negrul, vinde parte în Scînteia 445, 451.

Pătraşco, fiul lui Paos vornic, vinde satul Valea-Sacă 186.

Pătraşco (Pătrăşcan), fiul lui Simion Parpaloc, vinde parte în Druleşti 29, 46, 160.

Pătraşco, fiul lui Toma Birtoc, vinde parte în Scînteia 445, 451.

Pătraşcu, fiul Oprinei şi nepotul lui Pătraşcu Corpaci, vinde parte din Dăneeni 293.

Pătraşco, hotarnic la Timpeşti 401.

Pătraşco hotnog, dă zapis de mărturie 439.

Pătraşco (Patraşco, Petraşco) mare logofăt, dă bani în treaba ţării şi este dăruit de domn cu Mînjeştii şi Bălţăteştii (menţ.) 73, 174.

Pătraşco, nepoţii lui vînd în Lăţcani (menţ.) 160.

Pătraşco păhărnicel din Buţcăteni, dă cărţi de mărturie, martor 77, 95, 104, 105, 117, 254, 366; aprod 77.

Pătraşco pîrcălab, tatăl Măricuţei care vinde în Stănigeni (menţ.) 348.

Pătraşcu, tatăl Măriei care vinde în Fîntînelile (menţ.) 340.

Pătraşco, ţigani mănăstireşti, scutiţi 196, 200.

Pătraşco visternicel din Zbereşti, dă zapis de mărturie, martor 256, 439.

Pătraşco Başotă (Pătraşcu, Petraşco ~), logofăt al doilea, stăpîn în Cogeşti, Brăileşti şi Bahluieni 406; judecă 243; hotarnic 364; dă cărţi de mărturie, martor 77, 84, 107, 217, 220, 253, 276, 277, 283, 285, 292, 293, 295, 298, 305, 319, 321, 339, 365, 368, 371, 419, 421, 424, 426, 429, 435, 437, 451, 452, 455; iscăleşte în locul marelui logofăt 369, 370, 379, 388.

Pătraşco Boldescul, fiul lui Toader Boldescul, vinde parte în Scînteia 445, 451.

Pătraşco Ciogolea (Petraşco Ciogulea) din Vlădeşti 220, 221; tocmelnic 208, 211.

Pătraşco Ciolpan (Ciolpan, Pătraşcu ~), jitnicer, hotarnic 440; dă cărţi de mărturie, martor 107, 125, 128, 217, 319, 321.

Pătraşco Ciurlic din Lungani, dă carte de mărturie 254.

Pătraşcu Corpaci, fratele Oprinei cu parte în Dăneeni (menţ.) 293.

Pătraşco Scîntele vătaf, nepoţii săi vînd în Scînteia (menţ.) 445, 451.

Pătraşco Udrea ureadnic de Botoşani 223.

Pătraşco Vlad (Petraşco) din Măstacăni, martor 238, 367.

Pătrăşcan din Piciorogani, tatăl lui Ilea (menţ.) 126.

Pătrăşcan (Pătrăşcanu), fiul lui Galbăn, vinde părţi în Timpeşti şi Prăjeşti 340, 404.

www.dacoromanica.ro

Pătrăşcan fiul lui Simion Parpaloc v. **Pătraşco.**

Pătraşcovici v. **Toader Pătraşcovici.**

Pătru v. **Petrea.**

Păturniche v. şi **Ghlorghle Păturnlehe.**

Păturnlehe, nepotul Pietrii, vinde seliştea Petreşti (menţ.) 438.

Păuleni v. **Bălăceenl**, sat.

Păuneştl, sat < ţ. Adjud ; j. Vrancea > 236.

Peaicul, Peicul v. **Ionaşco Pealeul sulger.**

Pelaghia v. **Palaghla.**

Pentenul, munte < ţ. Neamţ > în hotarul braniştei m-rii Bistriţa 36, 88,

Pepelea, martor pentru Dănceni 144.

Pepirigul v. **Fintîna Pepirigului**, sat.

Peperlgul, pîrîu <Pipirigul afluent al pîrîului Neamţ> 34, 35.

Perlenl, sat <Tatomireşti ţ. Vaslui>, părţi cu mori vîndute de Anna ş.a. m-rii Birnova 417.

Peştéra (Péştera, Peştere), sat <or. Orhei, R.S.S. Moldovenească>, în hotarul tîrgului Orhei 344, 353 ; dregător 353.

Petra voievod v. **Petru Rareş.**

Petraş, tatăl lui Dumitru (menţ.) 89.

Petraşco v. **Pătraşco.**

Petră v. **Ivan Petră.**

Petrea, Pătru, Petre, Petru :

Petre aprod v. **Petrea Sîrbul**

Petrea călugăr, vinde parte în Druleşti (menţ.) 105, 117.

— **Pătru** din Bătineşti, vinde ogoare în Zăbrăuţi 7.

Petre din Fiţinghesti, hotarnic 120.

Petrea din Iaşi, dă carte de mărturie 253.

Petrea din Piticeni, martor 350 ; probabil acelaşi : **Petrea** din Piticeşti, slugă domnească 250.

Petrea, fiul Buloaiei, vinde parte în Fîntînelile (menţ.) 340.

Petrea, fiul lui Buzdugan, vinde părţi în Ştubeiu şi Hănăseni 409.

Petrea, fratele lui Văscan, în pricină pentru Vorniceni 434.

— **Pătru**, fratele lui Vlaico, cumpără jumătate din Tămăşeni (menţ.) 45.

Petrea, tatăl lui Codrul ş.a. care vînd în Mucşie (menţ.) 448.

Petrea, tatăl lui Istratie care vinde în Cogeşti (menţ.) 406.

Petrea, tatăl Solomiei care vinde în Dănceni (menţ.) 298.

Petrea (Pătru), ţigani mănăstireşti 63 ; scutiţi 200, 201.

Petrea, scrie act domnesc 47.

Petre Pătru, Petru voievod v. **Petru Rareş şi Petru Şchiopul.**

Petrea Albotă aprod, dăruit de domn cu moară la Corlăteni 48.

Petre Berheci (Berheci, Petrea~), cu pămînturi şi baltă în Tuleşti şi Rădeni (menţ.) 23, 181, 216.

Petrea Căcărădză (~ Căcărază) din Căcărădzeni, jurător 312, 323.

— **Pătru cel Bătrîn, Petru cel Bătrîn** v. **Petru Rareş şi Petru Şchiopul.**

Petrea Cehan (Petre ~) pîrcălab, stăpîn în Titeşti, Prebeşti şi Horjeşti 338 ; hotarnic 389.

Petrea Hadîmbul (~ Hadăbul), martor pentru Cîndeşti 225.

Petrea Hannol din Săcuiani, martor 116.

Petrea Iaeţ, vinde parte în Rădeni 302.

Petrea Pilat, tatăl lui Ioan care vinde parte din Birnova (menţ.) 392.

— **Petru** < **Rareş** > (Pătru cel Bărtîn, Petra), domn al Moldovei <1527—1538, 1541—1546>, acte de la ~ 37, 186, 409, 418, 434.

Petrea Sirbul (Petre) aprod, ureadnic la tîrgul Piatra <Neamţ> (menţ.) 168, 186.

Petrea Şăcaiul, tatăl lui Micota şi al Erinei care vînd parte din Birnova (menţ.) 392.

Petru <**Şchiopul**> (Pătru, Petre, Petru cel Bătrîn), domn al Moldovei <1574...1591>, ctitor al m-rii Galata 27, 67, 142, 428 ; dăruieşte sat, ţigani, moară şi prisacă m-rilor Aron Vodă, Balica, Pîngăraţi şi episcopiei de Roman 71, 98, 286, 333 ; vinde satul Roznov 168, 186 ;
acte de la ~ 20, 43, 46, 111, 115, 186, 311, 318—320, 357, 363, 391, 392, 406, 439, 443—445, 451.

Petreman v. **Petriman.**

Petrescul v. **Ivanco ~ şi Pletriscul.**

***Petreşti** ţ. Bacău, sat <Blăgeşti>, parte vîndută de Toader Moţoc lui Pană

www.dacoromanica.ro

vistiernic 8; ~ cu mori vîndută de Toader Moţoc ş.a. lui Gheorghie Arapul pîrcălab 256, 439.
*Petreşti pe Rebricea, ţ. Vaslui, sat <Sasova>, vîndut de Gheorghie Buze ş.a. m-rii Bîrnova 438.
Petrica armaş, martor pentru Mursăşti 436.
Petrica, tatăl popii Pintea care dăruieşte în Cotiujeni (menţ.) 297.
Petrică zlătariul, socrul lui Ion Tertea, partea lui în Citnicăuţi (menţ.) 309, 310.
Petricanii ţ. Neamţ, sat al m-rii Secul, scutit de dări 155.
Petriceaico v. Toader Petriceaico.
Petriman, Petreman:
Petriman aprod din Sărăţeni, jurător 312, 323; probabil acelaşi: Petriman pitar din Sărăţeni, jurător 402.
—Petreman curelar din Roman, martor 251.
Petriman, ţigani dăruiţi de domn unor mănăstiri 337, 343.
—Petreman vătaf, fiul lui Vasco şi strănepotul lui Stan vistiernic, vinde parte din Bîrnova 392.
Petriman, vinde parte în Sclişte 331.
Petrîul (Petrul) pîrcălab din Buboceni, jurător 312, 323; dă carte de mărturie 281.
Petru v. Petrcu.
Pilalcş, fiul lui Neculfor din Jevreni, martor pentru Turcineşti 236.
Pialeş (Pilalcş), tatăl lui Gheorghie ş.a. care vînd în Drulcşti (menţ.) 85, 117, 160.
Piatră v. Ianco Pietru.
Piatra (Piiatra), oraş domnesc <Piatra Neamţ>, ocol, sate ascultătoare de ~ 161, 168, 169, 186, 333; loc domnesc 52; ureadnici, pîrcălabi 69, 168, 186; act scris în ~ 440.
Piatra, sat <or. Orhei, R.S.S. Moldovenească> 117, 353.
Piatra Cornului, munte <ţ. Neamţ> 34, 35.
*Piciorogani sat <lîngă Prisăcani ţ. Hîrlău; j. Botoşani > 119, 126.
Piclorul Ungurului, munte < ţ. Neamţ > 16.
Pietra, soţia lui Lupc Turluianul, dăruieşte delniţe în Cernul 401.
Pietriscul, tatăl lui Ivanco Petrescul, stăpîn în Perieni şi Bîrceşti (menţ.) 414, 417.
Pietru v. Ianco Pietru.
Pilat v. şi Petrea Pilat.
Pilat, tatăl lui Grigorie care vinde în Druleşti (menţ.) 366.
Pildeşti v. Childeşti, sat.
Pilipăuţi ţ. Cernăuţi, sat <R. S. S. Ucraineană>, părţi cu moară vîndute de Simion Pilipovschi pîrcălab şi de nepoţii săi lui Gavrilaş mare vornic 162, 393.
Pilipovschi v. Simion Pilipovschi.
Pintiliiu v. Păntelel.
Pinţa cu părţi în Brădzeni, Vorobivca, Handzouţi şi Oneşti (menţ.) 374.
Pipirigul v. Peperigul, pîriu.
Piroşcan v. Simion Piroşcan.
Pisc, top. la Stolniceni < ţ. Suceava; j. Iaşi > 321, 322.
*Piscani ţ. Covurlui, sat <lîngă Tulucşti j. Galaţi > 298, 395.
Piscopul v. Dealul Piscopului.
Piscul v. Capul Piscului.
Piscul Baicului (Baicu), munte <ţ. Neamţ>, în hotarul braniştei m-rii Bistriţa 36, 88.
Piscul lui Balint (~ Baliţ), munte <ţ. Neamţ>, în hotarul braniştei m-rii Bistriţa 36, 88.
Pisovschi v. Gligorcea Pisovschi.
Pitarîul (Pitariliu), partea lui din Antăleşti (menţ.) 361, 363.
Piticeni ţ. Roman, sat < Chiticeni j. Bacău >, părţi vîndute de Boghiţa ş.a. popii Avram 350; probabil acelaşi: Pîlceştl, sat 250.
Piţigoiul din Căpotcşti 120.
Pingăraţi, m-re < ţ. Neamţ >, hotare 440, 454; în pricină pentru moară în Dărmăneşti 71; scutiri 70; drept de a lua gloabe şi duşegubine 69.
Pingăraţi, sat. < ţ. Neamţ > hotare 36, 88.
Pingăraciorul (Pingăraciul), pîriu <afluent al Bistriţei> 36, 88, 454.
Pintea din Hăsnăşeni, tatăl lui Erimia (menţ.) 42.
Pintea din Iaşi, martor 360.
—Pantea, fiul lui Dragoşe şi fratele lui Griţca Răspop, vinde parte din Citnicăuţi 326.
Pintea, tatăl lui Cioban din Vaslui (menţ.) 386.
Pintea, tatăl lui Costantin ş.a. care vînd în Poiană (menţ.) 186.

www.dacoromanica.ro

Pintea (Pantea) popă din Cohăreşti, dăruieşte parte în Cotinjeni 297.

Pintea, răzeş, în pricină cu Grigore Urechc pentru Negrileşti, Briţcani şi balta Gemenele 312, 313, 323.

Pîntelci v. **Păntelci**.

Pirciul din Negoteşti, martor 102.

Pircovaci, sat < or. Hîrlău ţ. Hîrlău ; j. Iaşi >, poiană dăruită de Gavril Budul m-rii lui Zagavie 30.

Piriul Ivanuşului, pîrîu, în hotarul braniştei m-rii Bisericani < ţ. Neamţ > 16.

Piriul Satului, pîrîu la *Druleşti <lîngă Burueneşti ţ. Roman ; j. Neamţ > 117.

Pîrlea, nepoţii săi vînd în Măcişani (menţ.) 268, 296.

Pîrtănos v. **Stan Mie Pîrtănos**.

***Pîrtănoşi** (Pîrtănoş), sat <lîngă Popeşti ţ. Vaslui>, parte vîndută de Chirila Slav lui Ion Potlog fost logofăt 82.

Pîrvul v. **Marco Pîrvul**.

Plantos v. **Isaiu Plantos**.

Platon din Fîntînelile, vinde vie 340.

Platon din Hrcasca, martor pentru Mereşti 274.

Plă ... v. **Ionaşco Plă** ...

Plăcsoae, nepoata sa schimbă satul Vlăiceştii pentru parte din Sîrbşori (menţ.) 186.

Plătic v. **Dumitru Plătic**.

***Pleşeşti** (Pleşăştii) pe Catlovea, sat <Băhnăşeni ţ. Bacău>, schimbat de Ştefan cel Mare cu cneaghina Marga 186, 332.

Plop, top. la Mogoşăşti <ţ. Cîrligătura ; j. Iaşi> 333.

Plop, vinde părţi în Ştubeiu şi Hănăseni 409.

***Plopi** pe Bahlui, ţ. Hîrlău, sat <Belceşti j. Iaşi > fost domnesc, ascultător de ocolul tg. Cotnari ; dăruit de Petru Şchiopul m-rii Galata 27, 142 ; scutit 27.

Ploşcăuţi pe Nistru, ţ. Hotin, sat <R.S.S. Ucraineană>, cuturi cumpărate de Gavrilaş Mateiaş mare vornic de la Vasile, nepotul lui Romşa mare vătaf 392.

Plotuneşti ţ. Sneeava, sat <Platoneşti c. Manolca >, parte cu mori ş.a. dăruită de Vicol pîrcălab m-rii Sccul 244.

Pobrata (Probota), m-re <ţ. Sneeava>, mormînt 377 ; vii, ţigani scutiţi 196, 377.

***Poeşeşti** (Popoşeşti ?), sat <lîngă Sîrbi ţ. Putna ; j. Vrancea >, parte cu moară cumpărată de Miron Barnovschi de la Dumitraşco Bucinmaş şetrar 127 ; părţi, vie şi moară vîndute de Procopie ş.a. lui Bîrlădean 369.

***Podenii**, sat <probabil j. Iaşi> 302.

Podolcana, fiicele sale vînd în Ojovul (menţ.) 173, 227.

Podul Frumos, top. la *Poeşeşti <lîngă Sîrbi ţ. Putna ; j. Vrancea> 369.

Poeniţă v. **Poieniţă**.

***Pogăneşti** pe Sirct, sat <Hălăneeşti ţ. Roman ; j. Iaşi>, dat zestre de Mogildea vornic lui Dumitraşco Ştefan mare logofăt 186.

Pohrilăuţi ţ. Cernăuţi, sat <R.S.S. Ucraineană> care s-a numit Lipnic ; parte vîndută de Onofrei Vrîneeanul logofăt lui Gavrilaş mare vornic 334.

Poiană v. **Gavril~**, **Ilie~** şi **Ion Poiană**.

Poiană pe Tazlău, ţ. Trotuş, sat < j. Bacău>, părţi vîndute de Grosul ş.a. lui Dumitraşco Ştefan mare logofăt 186.

Poiana Bicazului (~ de la Gura Bicazului), poiană < Bicaz ţ. Neamţ > 454 ; părţi vîndute de Gherman ş.a. m-rii Bisericani 16.

Poiana Cîrnul, poiană <Poiană ţ. Neamţ>, întărită m-rii Bisericani 16.

Poiana cu Cetate (~ Cetăţnie), sat ? <ţ. Vaslui ; j. Iaşi >, părţi vîndute de Pătraşco Boldeseul ş.a. m-rii Birnova 429, 430, 445, 451.

Poiana lui Berescul, poiană <or. Iaşi>, prisacă vîndută de Ionaşco lui Gheorghie Roşca vistiernic 305.

Poiana-Lungă (Puiana ~), top. la Măstăcăni <c. Borleşti ţ. Neamţ> 238, 239, 367.

Poiana-Rătundă, top. la Măstăcăni <c. Borleşti ţ. Neamţ> 367.

Poiana Tîrgului, top. în hotarul m-rilor Secu şi Neamţ <ţ. Neamţ> 34, 35.

www.dacoromanica.ro

Poiana Vlădicăi lîngă Iaşi, sat <probabil Vlădiceni or. Iaşi>, dăruit de Alexandru cel Bun Mitropolici din Succava 131, 178.
Poiată v. **Ion Poiată.**
Poieniţă (Pocniţă), în hotarul braniştei m-rii Bistriţa < ţ. Neamţ> 36, 88.
— **Poeniţa Capşei,** în hotarul braniştei m-rii Pîngăraţi <ţ. Neamţ> 440.
Poiul soţul Candachiei v. **Puiul.**
Policcanul v. **Ion Policcanul.**
Polihron (Polefronc), martor pentru Vlăcceni 335.
Polonia v. **Ţara Leşească.**
Ponici, martor în Iaşi 108.
Popa v. **Vasilie Popa.**
Popanul v. **Lupul Popanul.**
Popceşti v. **Popşeşti,** sat.
Popénii la Trotuş, sat < j. Bacău > 24; care umblă cu Adjudul, vîndut de Păscălina lui Dumitraşco Ştefan mare logofăt 325.
***Popeşti,** sat <Buruieneşti ţ. Roman; j. Neamţ>, în hotar cu Druleşti 106, 117, 137.
Popoşeşti v. **Pocşeşti,** sat.
Popouţi (Popovoţii), sat <Popăuţi or. Botoşani>, în pricină cu Toader păhărnicel 44.
Popovici v. **Maxin Popovici.**
Popovici, scris zapis 318.
Poprişoc v. **Sava Poprişoc.**
***Popşeşti** (Popceşti) pe Cracău, sat din ocolul Neamţului, întărit m-rii Biscricani 15; diac 49.
Porce din Bălceşti, martor 436.
Porfira v. **Prohira.**
Portărescul v. **Simion Portăreseul.**
***Portăreşti,** sat <lîngă Drujeşti ţ. Tutova; j. Vaslui >, parte întărită lui Simion Gheuca mare medelnicer 134.
Posmag v. **Lupul Posmag.**
Posteanul v. **Gheorghie Arapul.**
Potlog v. şi **Ion Potlog.**
Potlog vornic, dă carte de mărturic 371.
Poturul (?) 92.
Praja, dă zapis de mărturie pentru Pîrtănoşi 82.
Prăjenii (Prăjăni) pe Miletin, ţ. Hîrlău, sat <j. Botoşani>, silişte cu loc de moară vîndută de nepoţii lui Vcisa pitar m-rii Bîrnova 432, 435.
Prăjescul v. **Ghiorghie ~, Ionaşco ~, Lupu ~, Nicoară ~** şi **Savin Prăjescul.**
Prăjeştii, familie, vînd părţi în Vîrtop 411.
***Prăjeşti** (Prăjăşti), sat <lîngă Ciorăşti ţ. Tutova; j. Galaţi>, părţi cu vii şi moară vîndute de Pătrăşcan lui Nicoriţă hatman 340, 404.
Prăvălici v. **Ion Prăvălici.**
Prcheşti ţ. Vaslui, sat < Pribeşti >, parte cu mori întărită lui Petre Celian ş.a. 338.
Preeom sellar din Orhei, martor 235.
Precup Caraiman v. **Procop Cărăiman.**
***Prehodişte** ţ. Orhei, sat <probabl lîngă Dcrencu, R.S.S. Moldovenească>, parte cu moară vîndută de Ionică ş.a. lui Vlasii cămăraş 371.
Prevdiceni pe Nistru, silişte <la Lencăuţi, R.S.S. Moldovenească>, vîndută de Gheorghi pîrcălab lui Gorgan fost pîrcălab 380.
Probota V. **Pobrata,** m-re.
Procelnici, sat < Proselnici ţ. Cîrligătura; j. Iaşi> 449.
Procopie, Procop. Precopie:
Procopie diac, scric act domnesc 36.
Procopie diacon, hotarnic la Cofeşti şi Căpoteşti 120.
Procopie din Şoldeşti, dă zapis de mărturie 7.
Procopie, fiul lui Drăguş, vinde parte în Pocşeşti 369.
— **Precopie,** fiul lui Gavril Mirea vornic, vinde satul Zorilenii 110.
Procopie (Pricop, Pricopie), fiul lui Machidon, vinde părţi în Perieni şi Ostăşeşti 414, 415, 417.
Procopie (Procopi) popă din Drăgăneşti, martor 313.
Procopie (Procop), ţigani mănăstireşti, scutiţi 196, 200.
Procop Cărălman (Caraiman, Precup Caraiman) vistiernic, tatăl lui Vasilic, stăpîn în Maxineşti (mcnţ.) 167, 168, 186.
Prodan din Bătineşti, dă zapis de mărturie 7.
Prohira (Porfira), fiica lui Lupul, vinde părţi în Goeşti 90, 218.
Prohor călugăr, chilia lui 34, 35.
Propozveşti v. **Călugăreni,** sat.
Proselea, ţigan mănăstiresc, scutit 210.
Proselnici v. **Procelnici,** sat.

www.dacoromanica.ro

Prut, riu, bălți, girle cu moară 96, 177, 279, 447; sate și silișteпe ~ 96, 141, 164, 323, 338, 378, 402, 434.
Puful v. **Erimia Puful**.
Puiana-Lungă v. **Poiana-Lungă**.
Puiul (Poiul) soțul Candachiei și fiul lui Isac 367; zălogește parte în Măstacăni 238, 239.
Pungă v. **Gheorghie** ~ și **Toader Pungă**.
Purcar, nepotul său vinde în Todorești (menț.) 5.
Purcel v. **Dumitru** ~, **Gavril** ~ și **Toader Purcel** postelnic.
Purcelești, pîriu la Stolniceni <ț. Suceava; j. Iași> 321, 322.
Purnică, țigan mănăstiresc, scutit 214.
Putna v. și **Ionașco Putna** și **Gîrla Putnei**.
Putna, m-re <ț. Suceava>, țigani scutiți 200; vecini fugiți, așezămînt 288.
Putna, riu <afluent al Siretului>, mori și girle de mori la ~ 125, 127, 311, 369.
Puțcăteni v. **Buțcăteni**.
Puțul, țigan boieresc 186.

R

Ruda, fiica Ghieptelinei și strănepoata Candachiei, vinde parte în Bălăceni 187.
Radul din Greci, tatăl lui Ilie, martor 150, 281.
Radul, fiul lui Țăbuc, vinde parte în Măcișeni 268, 296.
Radul, negustor din Orhei, martor 118.
Radul, tatăl Clăcii și bunicul lui Ghervasie care vinde în Mihnești (menț.) 186.
Radul, tatăl Măricăi și bunicul lui Gavril, Larion ș.a. care vînd în Ungurași (menț.) 129.
Radul, țigani mănăstirești 63; scutiți 201.
Radu Mihnea (Radu), domn al Moldovei <1616—1619; 1623—1626> 27, 56, 81, 213; cumnat cu Vartolomei stolnic 186; dăruiește sate și iaz unor boieri și m-ri 20, 161, 186, 206; aduce călugări greci, închină m-rea Aron Vodă la Sozopole 9, 25, 50, 87; vinde sate domnești 270, 271; acte de la ~1, 3, 5—7, 15—17, 45, 65, 66, 79, 80, 96, 97, 113, 129, 154, 160, 163, 168, 169, 177, 179, 186, 286, 297, 333, 340, 341.
Rafail, călugăr de la m-rea Homor, dă carte de mărturie 187.
Rafeiu v. **Ionașco Rafeiu** și **Răfeiu**.
Rancea, țigan mănăstiresc, scutit 197.
Rareș v. **Petru Rareș**.
Răbăi din Hănășani, tatăl lui Văsăi și bunicul lui Gavriil (menț.) 405.
Răbricea (Răbrice, Ribricea), pîriu <Rebricea afluent al Bîrladului>, silișți și mori pe ~ 414, 415, 438.
Răceștil, partea lor la Fîntînelile 340.
Răchitiș, top. în hotarul branîștii m-rii Bistrița <ț. Neamț> 36, 88.
Rădăcină v. **Ion Rădăcină**.
Rădăuți, episcopie în pricină cu m-rea Sucevița pentru un țigan 324; episcopi 18, 19, 27, 32, 109, 112, 121, 122, 140, 158, 161, 165, 193, 197, 200—204, 206, 210, 214, 266, 270, 316, 321, 330, 333, 371, 386, 414, 418, 419, 421, 426, 429, 435, 442, 450—452.
Rădăuți, sat <orașul Rădăuți; j. Suceava>, călăraș 173, 227.
***Rădeni** (Rădéni), sat <lîngă Vădeni j. Galați> aprod 312, 323.
Rădeni, sat <ț. Tutova; j. Vaslui> în hotar cu Tulești; pricină pentru părți între fiii lui Berheci și Grigore Sas 23; popă 181, 216.
Rădéui, sat <c. Popești ț. Cîrligătura; j. Iași>, partea Carîmbeștilor vîndută de Petrea Iaeț lui Ionașco Jora vornic de gloată 302.
Rădeni, între Dragomiri de la Valea-Sacă, la Bogdana, sat <Rădeana or. Gheorghe Gheorghiu-Dej, j. Bacău>, unde au șăzut Miclăuș Faur; schimbat de cneaghina Marga cu Ștefan cel Mare, întărit lui Dumitrașco Ștefan mare logofăt 186, 332.
Rădușca v. **Fîntîna Rădușcăi**.
Răfeiu v. și **Ionașco Rafeiu**.
Răfeiu, tatăl Grecului și bunicul Măricăi care vinde în Drăgănești (menț.) 186.
Răplăvăț <Repriveț>, pîriu la Medeleni <ț. Tecuci; j. Bacău>, 263.
***Răsipeni** ț. Bîrlad, sat <probabil lîngă Ciocani j. Vaslui>, parte de „bătrîn" vîndută de Necula lui Nicoară hatman 264, 285, 340.

www.dacoromanica.ro

Răspop v. **Griţea Răspop.**
Răspopi, sat <Răspochi, Livezile c. Dealu Morii; j. Bacău> 298.
***Răspopi,** sat <probabil lîngă Crasna ţ. Vaslui > 1.
Rătan, ţigan mănăstiresc, scutit 196.
***Răteşti,** sat <Agapia ţ. Neamţ> 360; în pricină de hotar cu agăpianii 55; parte dată schimb de Ştefan Boul lui Larion diacon 300; popă 152, 300.
Rătumpăneşti, sat < ţ. Suceava>, jirebii cu moară ale jupînesii lui Vasilie Săptilici 230.
Răuceşti ţ. Neamţ, sat cu iazuri şi mori, ascultător de cetatea Neamţ, cumpărat de domn de la Lupul mare vornic, dăruit lui Arsenie al treilea logofăt 171.
Răul v. Ştefan ~ şi **Toader Răul.**
Răulea v. **Fîntîna Răulei.**
Răut, riu <afluent al Nistrului>, moară şi sat pe ~ 118, 297.
Rebrice v. **Răbriceа,** pîrîu.
Répede cel bătrîn, jurător pentru Vorniceni 402.
Repriveţ v. **Răplăvăţ,** pîrîu.
Reţea (Rcţe) vătaf, vinde o bucată de loc la Dămieneşti 398.
Revenicul lui Giurgiuman, loc la Baia şi Stănigeni <ţ. Suceava> I.
Ribricea v. **Răbriceа,** pîrîu.
Rişe, nepotul lui Bilţu, vinde parte în Fîntînelile (menţ.) 340.
Rîşca, în-re <ţ. Succava> în hotarul muntelui m-rii Neamţ 284.
Robceanu v. **Vasilie Ropceanul.**
Robul v. **Ion Robul.**
Robul, fiul lui Bobotă şi nepotul lui Drăgan, vinde parte în Durneşti (menţ.) 439.
Rogojani, sat 383.
Rohozna v. **Ion Rohozna** diac.
Rohozna, sat <R.S.S. Ucraineană>, oameni din ~ omoriţi de leşi, represiune 175.
Roma Nouă v. **Constantinopol.**
Roman din Lăleşti, jurător 119.
Roman din Văscani, dă carte de mărturie 85, 117.
Roman, fiul Frăţii şi tatăl lui Pavăl, Gavril ş.a. care vînd în Păşcănei (menţ.) 186.
Roman popă din Romăneşti (menţ.) 1.
Roman, soţul Măriicăi călugăriţa (menţ.) 102.
Roman, strănepotul său Nicoară vinde în Druleşti (menţ.) 105, 117.
Roman, tatăl lui Sima, nepoţii săi Coiliţă şi Măşanul vînd în Druleşti (menţ.) 160.
Roman (Cetatea Nouă), tîrg 244; uliţă 99; armean 348; sate mănăstireşti scutite să fie trase cu tîrgul 60; catastih 99; şoltuzul şi pîrgarii 60, 99, 252, 292; acte scrise în ~ 234, 291;
cetate, pîrcălabi 32, 60, 99, 160, 165, 168, 169, 171, 179, 213, 266, 268, 270, 273, 330, 333, 334, 340, 341, 348, 375;
episcopie, dăruită de Alexandru voievod cu prisacă 98; poslușnici luaţi la lucru domnesc 72; scutiţi 47, 99; drept de slobozie 41; episcopi 18, 19, 27, 32, 72, 99, 109, 112, 121, 122, 140, 158, 161, 165, 168, 193, 197, 200—204, 206, 210, 214, 266, 270, 316, 330, 333, 378, 386, 414, 418, 419, 421, 426, 429, 435, 450—452.
Roman, ţinut, sate şi selişti din ~ 29, 41, 84, 105, 117, 160, 186, 220, 221, 258, 301, 317, 350, 398; dregători 385.
Roman Chiraş, martor pentru Buhuşăşti, Botoşiniţa şi Oglinzi 89.
Romaşco, fiul lui Ilie, vinde parte din Birnova 392.
Romaşco, fiul lui Ştefui, vinde împreună cu fraţii săi parte în Durncşti 439.
Romaşco meserceul din tîrgul Orhei, martor 235.
Romaşco, nepoţii săi Dămian şi Costea vînd în Birceşti şi Perieni (menţ.) 414, 415, 417.
Romăşcel v. şi **Vasilie Romăşcel.**
Romăşcel, ia bani cu împrumut şi punc zălog satele Faurii şi Grumăzeştii (menţ.) 397.
Romăşcel, scrie act domnesc 288.
***Romăneşti,** sat <lîngă Podu Iloaiei ţ. Cîrligătura; j. Iaşi> 135.
Romăneşti, sat <ţ. Suceava> 363.
***Romăneşti,** sat <lîngă Brănişteni ţ. Neamţ>, popă 85, 117.
***Romăneşti,** sat <lîngă Micleşti ţ. Vaslui>, popă 1.

www.dacoromanica.ro

Romșa mare vătaf, înfiază pe nepotul său Vasile, stăpîn în Bîrnova și Ploșcănți (menț.) 392.

Romșe v. **Gorce Romșe.**

Ropcea, sat <ț. Cernăuți, R.S.S. Ucraineană> 224.

Ropceanul v. **Vasilie Ropceanul.**

Rpșca, Roșco v. **Gheorghie** ~ vistiernic, **Gherasim** ~, **Mafteiu** ~, **Pavel** ~ și **Vasilie Roșca.**

Roșca, socrul lui Gonțea în pricină pentru Vorniceni (menț.) 434.

Roșcani, sat <ț. Suceava> 362.

Roșcani, sat <c. Dobreni ț. Neamț>, în hotarul braniștei m-rii Bistrița 88.

Roșcoae v. **Ana Roșcoae.**

Roșculeț v. și **Vasilie Roșculeț.**

Roșculeț, tatăl Samfirei, răzeș în pricină cu Grigore Ureche pentru Negrilești, Brițcani și balta Geamăna (menț.) 312, 313, 323.

Roșiael ț. Fălciu, sat <c. Roșiești j. Vaslui>, fost al lui Oräș hatman, confiscat de Ștefan Tomșa, dăruit lui Focea uricar, vîndut lui Ghianghea mare vornic 215.

Roșiori, sat <ț. Fălciu ; j. Vaslui>, părți vîndute de Rusul, Sofronia ș.a. lui Bosiiuc 1.

Rotămpan, Rotompan, Rotopănescul v. **Ionașco Rotompan.**

Roznovul pe Bistrița, ț. Neamț, sat cumpărat de Siclintichia Bilăiasa de la Petru Șchiopul, dăruit lui Dumitrașco Ștefan mare logofăt 168, 186.

Rugină, diac, martor pentru Zmeiani 351, 352, 354.

Rugină pitar, martor pentru Tureatca 357.

Rugină, în pricină pentru parte în Șindriceni 249.

Ruginoasa, sat <ț. Cîrligătura ; j. Iași> 95 ; parte cu casă, heleșteu și moară vîndută de Costin, fiul Mărică, lui Ghenghea vornic, răscumpărată de unchiul său Ionășcel stolnic 280 ; parte cu casă, heleșteu și moară vîndută lui Lupul Prăjescul 368.

Rujca-Mare, deal la Cotnar <ț. Ilirlău ; j. Iași>, vie vîndută de Ionașco Botezatul lui Gheorghie Roșca vistiernic 348.

***Rumâni**, sat <lîngă Băcani ț. Tutova ; j. Vaslui>, întărit Varvarei 444.

Rusala, pîrîu <ț. Suceava>, hotar al unui loc al m-rii Moldovița 75.

Rusca, bunica lui Lupea și Ilea, străbunica lui Veisa și Nichifor, stăpînă în Măcișani (menț.) 268, 296.

Rusca, fiica Anghelinii și mama Erinii și a Nastasii care vînd în Hălăucești (menț.) 186.

Rusca, fiica lui Ichim și mama lui Luca care vînde în Slipoteni (menț.) 338.

Rusca, mama Cătălinei care vînde în Căpoteși (menț.) 418.

Rusca, sora lui Mihail Trifan postelnic, vînde o casă cu pivnițe în Iași (menț.) 146.

Rusca, vînde parte în Fîntînelile 340.

Rusul v. și **Gavril** ~ și **Ionașcu Rusul.**

Rusul din Silicicani, martor 336.

Rusul, fiul lui Fodor din Mînzați și tatăl lui Condre (menț.) 355.

Rusul, fiul Nastasiei, vînde în Roșiori 1.

***Rușciori**, sat <lîngă Dragomirna or. Suceava> fost domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Suceava, dărnit de domn m-rii Dragomirna 303.

Ruși, sat <Cotu ț. Hirlău ; j. Botoșani,>, cotropește partea lui Toader păhărnicel din Stănceși 44.

Ruși din ocolul Sucevii, sat <~Mănăstioara j. Suceava>, dat schimb de Miron Barnovschi lui Lupul mare vornic 172, 246.

Rușii Goii (Rusii Goci), sat <c. Roșiori, ț. Roman ; j. Bacău>, parte cu loc de iaz vîndută de Anghelina mătușii sale Păscălina Iacomiasa 306, 328.

S

Sacalăș staroste, dăruiește m-rii Bistrița ocină, vie și moară la Țigănești 311.

Sacul, țigan mănăstiresc, scutit 198.

Sadna, sat <Sagna ț. Roman ; j. Neamț> al m-rii Galata, scutit 60.

Safta, fiica lui Boul vistiernic, <doamna lui Gheorghe Ștefan voievod> schimbă parte din Rătești pentru parte în Ungheni 300.

Safta, fiica Stopteasăi, vînde parte în Gocimani 439.

Safta, mama Anesiei care vînde în Păscănei (menț.) 186.

www.dacoromanica.ro

Safta, mama lui Hilimon ş.a., vinde parte în Drulcşti 95, 160.
Safta, mama Nastei care vinde în Căpotcşti (mcnţ.) 418.
Safta, soţia (cncaghina) lui Lupul Prăjescul, stăpînă în tg. Şchei 93.
Safta, soţia (femeia) lui Macsăm, vinde părţi în Tulcşti 68.
Safta, soţia (femeia) lui Petrică zlătar, cu parte în Mi...şti (mcnţ.) 309.
Salcea ţ. Suceava, sat domnesc <or. Suceava> ascultător de ocolul tg. Suceava, dăruit de Miron Barnovschi în-rii Dragomirna 112, 165.
Salomia v. **Solomia**.
Samfira, Sanfira:
— **Sanfira**, fiica Axinici, nepoata lui Gligorie sulitaş, vinde parte în Stolniceni 321, 322.
Sam'ira (Sanfira), răzeş, fiica lui Roşculeţ, în pricină cu Grigorie Urechc pentru Negrileşti, Briţcani şi balta Gêmcnele 312, 313, 323.
Samfira, soţia (giupincasa) lui Ghcorghe vameş, cumpără parte în Dănceni 407.
Samoil din Ştiubiani, dă zapis de mărturie 82.
Samoil, fiul Magdei, vinde jirebic în Antăleşti (mcnţ.) 363.
Samson (Sanson), cumpără parte în Năvrăpeşti 57.
Samson, martor pentru Mursăşti 436.
— **Sanson** popă din Hotin, martor 374.
Sanfira v. **Samfira**.
Sas v. **Grigore Sas**.
Saseău, martor pentru vînzare în Dealul Bonţolui 325.
Sasul între Sirete, sat <c. Suraia, j. Vrancea>, întărit lui Enachi postelnic, cu scutiri 163.
Saul, fiul Magdei şi nepotul Anuşcăi, vinde parte din Birnova 392.
Saula v. şi **Gheorghie Saula**.
Saula din Macsineşti, martor 254.
Sauleşti v. **Săuleşti**, sat.
Sava v. şi **Séva**.
Sava, Savul:
Sava, bunicul lui Luca aprod, cumpără parte în Avereşti (menţ.) 301.
Sava diac, scrie acte domneşti 6, 79, 352, 354; martor 298.
Sava din Avereşti, martor 301.
Savul din Birsăneşti, martor 24.
Sava din Budeşti, vinde parte în Piticeni 350.
Sava din Ceucani, martor 264.
Sava din Oncea, jurător 396.
Sava, fiul lui Băloş, vinde parte în Costcşti 339, 340.
Sava, fiul lui Zemeş, vinde selişteа Petreşti 438.
Sava, fiul Nastei, cu parte în Vîrtop 411.
Sava popă din Lăţcani, vinde parte în Găureni (mcnţ.) 317.
Sava, ţigani mănăstireşti, scutiţi 195—197, 210, 214.
Sava Calinescul, martor pentru Dămicneşti 398.
Sava Nateo, fiul Dochici, vinde jumătate din Budeşti 426, 427.
Sava Poprişoc din Căpoteşti, hotarnic 120.
Savin, din Piticeni, martor 350.
Savin din Tîlhărcşti, martor 30.
Savin pîrcălab, ~ spătar v. **Savin Prăjescul**.
Savin sulger, jurător pentru Orbic (mcnţ.) 65.
Savin Prăjescul (Savin, Prăjescul) mare dregător; în sfatul domnesc: pîrcălab de Roman 32, 160, 165, 168, 169, 171, 179, 213; mare spătar 266—268, 270, 330, 332—334, 340, 341, 348; dă cărţi de mărturie, martor 251, 253, 276, 277, 283, 285, 292, 293, 295, 302, 321, 339, 406, 424, 437, 455.
Săcături, top. la Zăbrăuţi <c. Moviliţa, ţ. Putna; j. Vrancea> 7.
Săcuiani (Săcoiane), sat <Secucni ţ. Neamţ>, parte vîndută de Ilina lui Eremia Vîrnav 116; pricină 381.
Săcul v. **Secul**.
Sămion v. **Simion**.
Sărata, pîrîu la *Păşcani <lîngă Borleşti ţ. Bacău; j. Neamţ>, 186.
Sărata, pîrîu în hotarul braniştei m-rii Bistriţa <ţ. Neamţ> 36, 88.
Sărata (Sarata), rîu <afluent al Prutului, ţ. Fălciu; j. Vaslui> 141, 179.
Sărăţelul, pîrîu la Poiana <or. Tg. Ocna, ţ. Trotuş; j. Bacău> 186.
Sărăţeni, sat <ţ. Tutova; j. Vaslui> 312, 323, 402.

www.dacoromanica.ro

*Săuleşti (Sauleşti) de la Fălciu, sat <probabil lîngă Muşata j. Vaslui>, hotare; întărit lui Vasilie Vănaga 141.
Săveni ţ. Dorohoi, sat <j. Botoşani>, dobîndit de Ghianghea medelnicer de la Maria Căzaca Trifăneasa 64.
Sealia, ţigan mănăstiresc, scutit 193.
Seaun, top. în hotarul m-rii Pîngăraţi <ţ. Neamţ> 454.
Seărlet, cumpără satul Zorilenii 110.
Seărleţ, fiul lui Gavril, vinde împreună cu alţii satul Drăgăneşti 186.
Seărletone, jupîneasa lui Scărlet, cumpără Zorilenii 110.
Schintei v. Scintei, tatăl lui Ciomîrtan.
Schiva, soţia (cneaghina) lui Dabija fost mare ceaşnic, martoră 240.
Scînteia (Scîntee) ţ. Vaslui, sat <j. Iaşi> 333, 422; numit şi Filosofii 429; părţi vîndute de Marica, Pătraşco Boldescul ş.a. m-rii Bîrnova 430, 445, 451.
Scînteie v Ignat ~ şi Pătraşco Scînteie.
Scîntei, cumpără parte în Tuleşti 68.
Scîntei diacon, cumpără parte în Tuleşti 68.
Scînteie, fratele lui Mihail, cu parte în Scînteia (menţ.) 445, 451.
Scînteia, nepoţii săi vînd în Scînteia (menţ.) 445, 451.
Scînteia popă, vinde parte în Scînteia 445, 451.
Scîntei (Schintei), tatăl lui Ciomîrtan, cu parte în Tuleşti (menţ.) 181, 216.
Scîntee, vinde parte în Cîndeşti 225.
Scînteone din Avereşti, dă carte de mărturie 301.
Sclipoteni v. Slipoteni, sat.
Scobenţanul, Scobenţean, v. Ion Seobînţu.
Seobinţeni (Scobenţeni) ţ. Cîrligătura, sat <Scobilţeni j. Iaşi>, părţi vîndute de Ţonţa, Ştefana ş.a. lui Gheorghie Roşca vistiernic 275—278, 287, 292, 295, 299, 341.
*Seorţăşti, sat <lîngă Horjeşti ţ. Lăpuşna, R.S.S. Moldovenească> 338.
*Seorţeni, sat <probabil ţ. Tutova; j. Vaslui>, pricină pentru moară între Panovschi şi Gabăr căpitan 308.
Seripeo, scrie act domnesc 88, 98.
Seumpia (Scupia) pe Gîrla <Mare> ţ. Iaşi, sat <R.S.S. Moldovenească>, selişte a lui Enache postelnic făcută slobozie 54, 163.
Seehel, fiii lui vînd parte în Nemişeni (menţ.) 290.
Seeul (Săcul), m-re <ţ. Neamţ>, ctitor Nestor Ureche 347; hotare, pricină pentru ~ 34, 35, 62, 176, 285; stăpînă de sate, mori, prisăci, vecini, ţigani ş.a. 17, 63, 155, 201, 244, 347;
volnicită să ia gloabe 155; drept de vînătoare, de pescuit 62; egumeni 34, 35; pecetea m-rii 34.
Seeul (Săcul), pîrîu, hotar la braniştea m-rii Bistriţa <ţ. Neamţ> 35, 88.
Selevestru, ieromonah al m-rii Secul 34.
Selion v. Silion.
Selişte, Silişte:
Selişte, sat <ţ. Suceava> 246; jirebii date de Deleu aprod Maricăi călugăriţa 102; locuri de casă vîndute de Vasilie Dinga diac lui Gheorghie 145; parte vîndută de Petriman ş.a. lui Văsian ş.a. 331.
— Siliştea ţ. Hotin, sat <R.S.S. Ucraineană>, dăruit de Miron Barnovschi lui Gligorie Hruci 232.
Sema v. Culmea Semei.
Semesăşti, sat <Tufeşti ţ. Vaslui; j. Iaşi> 82.
Serghie, fiul lui Ignat Scînteie, vinde parte în Scînteia 445, 451.
Seuca v. Nicoară Seuca.
Séva (?), tatăl Antemiei care vinde în Antăleşti (menţ.) 361.
Sevastri, vinde vad de moară la Fîntînelile 340.
Severina, fiica Măricăi Uscătoae, vinde parte în Scînteia 445, 451.
Sfîntul Mormînt v. Ierusalim.
Sielintiehia Bilăiasa (Bilăiasa, Seclentichia, Seclintichia, Sinclintichia), soţia lui Bilăi vornic, stăpînă în Roznov 168, 186.
Silea, fiul Nacăi, vinde parte în Lichitişeni (menţ.) 136.
Silicieani, sat <Silişcani ţ. Dorohoi; j. Botoşani> 336.
Silion cel bătrîn, nepoţii săi vînd loc de casă în Iaşi (menţ.) 189.

www.dacoromanica.ro

Silion (Selion) din Moimeşti vinde parte în Tescani 431.
Silion, fiul lui Păntelei vornic, vinde loc de casă în Iaşi 189.
Silion popă, tatăl popii Ionaşco care vinde în Mihneşti (menţ.) 186.
Silişcan, ţigan mănăstiresc 286.
Silişte, martor pentru Mihăileşti 226.
Siliştea v. **Selişte**, sat.
Sima din Măstacănu, martor 238, 239, 367.
Sima, fiii săi vînd în Druleşti (menţ.) 160.
Sima gelepul, cumpără pămînturi în Cofeşti 120.
Sima, nepoata sa vinde în Fîntînelile (menţ.) 340.
Siminiceanul v. **Ghiorghie Siminiceanul**.
Simion (Simionel) diac din Soloneţ, cu sarcină domnească 61; dă zapis de mărturie 187.
Simion din Măstacănu v. **Simion Portăreseul**.
Simion din Miclăuşeni, martor 46, 137.
Simion din Romăneşti, martor 363.
Simion, fiul Agafiei, nepotul lui Condrea pîrcălab, cu parte în Păstrăveni 66.
Simion, fiul lui Căzan postelnic, vinde parte în Păşcani 342.
Simion, fiul lui David, nepotul lui Condrea pîrcălab, cu parte în Păstrăveni 66.
Simion, fiul lui Stănigeanul, vinde parte în Stănigeni 348.
Simion, fiul Măricăi, vinde parte în Căpoteşti 418.
Simion, fratele lui Mihăilă, vinde parte în Poiana 186.
Simion (Sămion), ţigani mănăstireşti 287; scutiţi 192, 195, 204, 210.
Simion, vinde parte în Căpoteşti 418.
Simion Birariul din Suceava, fiul Biiatei, zălogeşte vii la Cotnari 424.
Simion Breică, vinde parte în Druleşti 160.
Simion Călineseul, martor pentru Dămieneşti 398.
Simion Circu, vinde parte în Băiceni 373.
Simion Făşlian din Mursăşti, vinde parte 436.
Simion Gheuca (Ghioca, Sămion ~) mare medelnicer, stăpîn în Portăreşti, Druieşti ş.a. 134, 355; în pricină pentru Voineşti 307; întoarce satul Ungurăşi lui Pană vistiernic 128; fost staroste 434; fost spătar 128; dă cărţi de mărturie, martor 127, 281, 396, 414, 419, 421, 426, 429, 434, 435, 451, 452.
Simion Gîlcă, tatăl lui Nicoară, carc vindc în Druleşti (menţ.) 105, 117.
Simion Mălai, martor pentru Mereşti 245, 274.
Simion Movilă (Simion, ~ Moghila), domn al Moldovei <1606—1607> 29, 151, 186, 338, 397.
Simion Parpaloc (Parpaloc), tatăl popii Leahul ş.a. care vînd în Druleşti (menţ.) 29, 46, 160.
Simion Pilipovschi (Pilipovschi) pîrcălab, frate cu Solomca 370; vinde parte în Pilipăuţi 393; nepoţii săi vînd în Pilipăuţi 162.
Simion Piroşcan, ţigan mănăstiresc 286.
Simion Portăreseul (Simeon, Simion) din Măstacănu, martor dă carte de mărturie 238, 239, 367.
Simion Stroici vistiernic, unchiul lui Miron Barnovschi, stăpîn în Hălăuceşti, Găureni ş.a. (menţ.) 20, 93, 186, 318; dă cai în treaba ţării 93.
— **Simioan Vănaga**, stăpîn în Săuleşti (menţ.) 141.
Simioncasa, sora lui Lupul Firţul, cu parte în Vîrtop 411.
Simon, călugăr, în pîră pentru Voloşcova 383.
Sinai, munte <R.A.U.>; m-rea Schimbarea la Faţă, metoh: m-rea Balica 333; stăpînă în Ulmi 330.
Sinclitichia v. **Siclintichia Bilăiasa**.
Sipéni (Ţipeni), sat <ţ. Fălciu; j. Vaslui> 395, 402.
Siret, rîu, lunca Siretului 117; bălţi de peşte la ~ 29, 106, 117, 137, 186; sate pe ~ 29, 42, 67, 84, 93, 106, 137, 163, 186, 226, 236, 258, 260, 340, 342, 437; mori, vaduri de mori pe ~ 29, 77, 84, 85, 106, 117, 137, 160, 186, 365, 366.
Siretul de Jos, ocol în ţ. Succvei, sat din ~ (menţ. tîrzie) 66.
Sirghie, fiul Palaghiei, vinde parte în Păşcani (menţ.) 186.
Siriţel, sat <Sireţel ţ. Hîrlău; j. Iaşi> 186.
Sitna, pîrîu <Sicna afluent al Jijiei>, sat pe ~ 43.

www.dacoromanica.ro

Sîrbăscul v. **Gligorie Sîrbăscul.**
Sîrbea, jupîneasa lui Gavrilaş Matiaş mare vornic, cumpără în Birnova şi Ploşcăuţi 392.
Sîrbi v. şi **Cîrbi, sat.**
*Sîrbii ţ. Roman, sat <Hăbăşeşti j. Iaşi>, partea lui Slinion Stroici vistiernic cumpărată de Lupul Prăjescul de la Vasilie ş.a. 317.
Sîrbşori, sat <probabil Sîrbi ţ. Bacău>, dat în schimb Parascăi de Dumitraşco Ştefan mare logofăt 186.
Sîrbul v. **Petrea Sîrbul.**
Sîrca, vinde parte în Lichitişeni (menţ.) 136.
Slav v. **Chirila Slav.**
*Slăvniceni sat <probabil ţ. Vaslui>, părţi întărite lui Gligorcea şi Dumitraşco Şăptelici 230.
*Slipoteni (Sclipoteni, Slepoteni) pe Berheci, t. Tecuci, sat <probabil lîngă Izvoru Berheciului j. Bacău>, părţi cu vad de moară şi prisacă vîndute de Tofana giupîneasa ş.a. lui Ionaşco Cehan mare pitar 184, 327, 338.
Slipotul (Şleapotea), pîrîu la *Slipoteni <probabil lîngă Izvoru Berheciului ţ. Tecuci; j. Bacău> 184, 338.
Smarauda v. **Izmarauda.**
Smîla, pîrîu <afluent al Bîrladului>, mori pe ~ 283, 444.
Smoleanul, vinde parte în Fîntînelile (menţ.) 340.
Soci, sat <ţ. Suceava; j. Iaşi> 66, 209, 211.
Socola, m-re <or. Iaşi>, morile m-rii 333.
Soczawer v. **Suceava,** oraş.
Sofron stolnicel, stăpîn în Turbăteşti 346.
Sofronia, bunica Anastasiei din Scînteia (menţ.) 429, 430.
Sofronia, fiica Grozavei, vinde parte în Zmiani (menţ.) 269, 281.
Sofronila, fiica Nastasiei, vinde parte în Roşiori 1.
Sofronia, mama lui Dumitru Bantăş din Căpoteşti (menţ.) 420.
Sofronila (Sofronie), ţigănci boiereşti 441, 442.
Sofronila, vinde ocină în Selişte 331.
Sohilca, fiica lui Gureş, stăpînă în Titeşti, Prebeşti şi Horjăşti 338.
Sohilca, fiica lui Sava Natco, vinde în Budeşti 426, 427.
Sohilca, soţia (femeia) lui Ionaşco, vinde parte în Urecheni 360.
Solea (Sf. Petru şi Pavel), în-re <ţ. Suceava>, stăpînă a iezerului Luciul 159, 177; dăruită de domn cu satul Mlinăuţi, baltă, mori, vie la Cotnari şi ţigani 19, 101, 191, 197.
Solomea, sora lui Pilipovschi, schimbă parte din Blijciuăuţi pentru parte din Zubriceni 370.
— Solonea, fiica lui Alexandru, vinde parte în Lăţcani (menţ.) 160.
Solomia, Salomia:
Solomia, fiica Antemiei, vinde parte în Cogeşti 406.
Solomila, fiica lui Cozma, vinde parte în Druleşti 104, 117.
Solomia, fiica lui Petrea, vinde parte în Dănceni 298.
— Salomia (Salomie), fiica Măgdălinei, dăruieşte părţi în Tureatca şi Năhoreni 357, 391.
Solomia, mama Dochiţei care vinde în Stroeşti (menţ.) 2,3 .
— Salomia, mama Maricăi care vinde în Cogeşti (menţ.) 406.
Solomia, nepoţii ei vînd în Petreşti (menţ.) 438.
Solomila preoteasa popii Anton, vinde parte în Spătăreşti (menţ.) 79.
— Salomie, sora lui Condre, vinde parte în Căpoteşti (menţ.) 420; probabil aceeaşi: Salomila, fiica Nastei, cu parte în Căpoteşti (menţ.) 418.
Solomie, sora lui Dumitraşcu, în pricină pentru hotarul satului Leucăuţi 380.
Solomia, soţia lui Gligorie Drugă, vinde în Ungureşi 129.
— Salomie, vinde parte în Nemişeni (menţ.) 290.
— Salomila Voruntăreasa (Salomia) comisoaia 259; stăpînă în Boldeşti şi Voruntăreşti 78, 258.
Solomon fiul lui Mătiaş şi al Ilenii, vinde în Iujeneţul 12, 334.
Solomon, fiul Măricăi, în pricină pentru Cîrsteşti 397.

www.dacoromanica.ro

Solomon, fiul său Drăgan vinde parte din Blrnova (menț.) 392.
***Solomonești**, sat <lîngă Ghindăoani ț. Neamț> în ocolul Neamț, dăruit de domn m-rii Hangu 172.
Solonca v. **Solomca**.
Solonț, sat <ț. Succava> 61, 187.
Soltan, țigan mănăstiresc, scutit 195.
Sora, fiica Armancăi, vinde parte în Găurcana (menț.) 186.
Sora, fiica lui Bărnovschi, vinde parte în Frijeni (menț.) 179.
Sora, fiica lui Gavril, vinde în Drăgănești (menț.) 186.
Sora, fiica lui Gureș, stăpînă în Titești, Prebești și Horjești 338.
Sora, sora lui Plop, vinde părți în Știubeiu și Hănășeni 409.
Sora, soția lui Ghidul, vinde parte în Gocimani 439.
Soroca, cetate <R.S.S. Moldovenească>, plrcălabi de ~219, 297, 359, 380.
Soroca, ținut, sate din ~186, 297, 333.
Sorocean v. **Vasilie Sorocean**.
Sozopole, oraș <R. P. Bulgaria>; m-rea Sf. Ioan Botezătorul, metoh: m-rea Aron Vodă 25, 50.
Spătărești, sat <ț. Suceava> 91, 92; jirebii, parte cu lazuri și pomi cumpărate de Deleu aprod de la Solomia preoteasa, Ștefan ș.a. 79, 102, 362, 363; popă 361.
Spinoasa, sat <ț. Hîrlău; j. Iași> 349.
Spiridon călugăr de la m-rea Agapia (menț.) 186.
Spiridon, fiul Maricăi, în pricină pentru satul Vorniceni 434.
Spiridon, țigan mănăstiresc, scutit 193.
Sprinceta, mama lui Ion care vinde în Fîntînelile (menț.) 340.
Stafirla v. **Dumitru Stafirla**.
Stahie croitor din Iași, dă carte de mărturie 189; v. și **Statie**.
Stan, cumpără împreună cu alții satul Chehnăuți (menț.) 186.
Stan din Bătinești, martor 7.
Stan, fratele lui Toader paharnic (menț.) 45.
Stan, nepoții săi vînd în Fîntînelile (menț.) 340.
Stan, țigani mănăstirești, scutiți 63, 201, 324.
Stan vistiernic, strănepoții săi Petriman vătaf ș.a. vînd părți din Blrnova și Ploșcăuți (menț.) 392.
Stan Calcea (Stan), răzeș, vinde partea sa din Ionășești 260, 340.
Stan Horjă (Horja), stăpîn în Horjăști (menț.) 338.
Stan Mic Pîrtănos, nepotul său vinde în Pîrtănoș (menț.) 82.
Stana, bunica lui Pîntelciu răzeș în pricină pentru Negrilești și Brițcani (menț.) 312, 323.
Stana, fiica Odochiței, vinde parte în Fîntînelile (menț.) 340.
Stana, nepoții ei vînd în Măcișani (menț.) 268, 296.
Stana, soția (cneaghina) lui Ionașco Cujbă (menț.) 397.
Stana, țigănci 192; mănăstirească, scutită 192.
<**Stanca**>, doamna lui Aron vodă, scrie din Transilvania 87.
Stanca, fiica lui Filip vătaf, dăruiește parte din Unchitești 297.
Stanca, fiica Nastei, stăpînă în Căpotești (menț.) 418.
Stanca, mama lui Ion Rădăcină care vinde în Măcișani (menț.) 268, 296.
Stanca, mama Zosicăi, vinde în Măstacănu 367.
Stanca, soția (giupîneasa) lui Dumitrașco Buciumaș șătrar, vinde moară la Popoșești 127.
Stanca (Murgocioae), soția (cneaghina) lui Murgoci vornic, dăruește ocină în Zmiani 351, 352, 354; vinde în Căpotești 418; martoră 281.
Stancul popă, dă carte de mărturie 265.
Stara preoteasa, vinde parte în Lățcani (menț.) 160.
Stati, martor în Iași, iscălește grecește 335; vezi și **Stahie**.
Statie scutar din Iași, tatăl lui Ionașco și al lui Murgoci (menț.) 305.
Stavăr din Cîmpuri, vinde curătură în Pocșești (menț.) 369.

www.dacoromanica.ro

Stavăr, tatăl lui Vasilie care vinde în Drăgăneşti (menţ.) 186.
Stavăr pîrcălab, vinde părţi în Fîntîna 384.
Stavnee, pîrîu <afluent al Bîrladului>, sat pe ~ 418—420.
Stăncești, sat <Stîncești, ţ. Hîrlău; j. Botoşani>, partea lui Toader păhărnicel cotropită de satele Ruşi şi Popouţi 44.
Stănigeanul, cu parte în Mereşti (menţ.) 245.
...**Stănigeanul**, vinde parte în Stănigeni 348.
***Stănigeni**, sat <or. Fălticeni, ţ. Suceava>, părţi vîndute de Stănigeanul ş.a. lui Gheorghie Roşca vistiernic 348, I.
Stănilă, nepoatele sale dăruiesc în Tureatca şi Năhoreni (menţ.) 357, 391.
Stănileşti ţ. Fălciu, sat <j. Vaslui> 1; ocol 96, 97; silişte dăruită de domn lui Ionaşco Cehan 164.
Stănileşti, sat <ţ. Hotin, R.S.S Ucraineană> 310.
***Stănislăveşti**, sat <lîngă Miroslăveşti ţ. Suceava; j. Iaşi> 258.
Stănişor, ţigani mănăstireşti 63; scutit 201.
Stărpar cel bătrîn din Dănceni, martor 144.
Stăuceni ţ. Cernăuţi, sat <R.S.S. Ucraineană> 12, 334.
Stefan v. Ştefan.
Stejeranul din Lăţcani, martor, dă carte de mărturie 2, 3.
Stemnie, pîrîu <afluent al Bîrladului>, sat pe ~ 436.
Sterlean, vinde parte în Cîndeşti (menţ.). 225.
Stîngaciul v. **Ionaşco Stîngaciul**.
Stîrce, Stîrcea v. **Constantin ~ şi Isac Stîrcea**.
Stoica armaş (fost), martor în Iaşi 108.
Stoica din Şindreni, martor 144.
Stoica Cîlţul, vinde parte în Fîntînelile (menţ.) 340.
Stoilă, ţigan (menţ.) 192.
Stolniceni, sat <ţ. Suceava; j. Iaşi>, parte vîndută de Sanfira lui Ionaşco Prăjescul 321, 322.
Stopteasa, mama Saftei, vinde parte în Gocimani 439.
Strajă (Straje), sat <ţ. Neamţ>, hotare 440, 454; stăpîneşte jumătate din muntele Tarcău 440.
Straja Veche top. în hotarul m-rilor Secu şi Neamţ <ţ. Neamţ> 34, 35.
Stranga v. **Vasile Stranga**.
Stratilat Borăleanul (Bareleanul, Bîrleanul, Borăleanul, Boroleanul, Burileanul, Stratilat, Stratulat ~), uricar, scrie acte domneşti 18—20, 44, 129, 146, 149, 156, 161, 165, 179, 185, 195, 198, 210, 213—215, 227, 262, 265, 270, 316, 317, 320, 328, 330, 333, 334, 338, 341, 342, 346, 357, 363, 366, 377, 386, 388, 390, 391, 399, 406, 420, 425—427, 432, 433, 439, 442, 444, 452, 456, 457; scrie cărţi de mărturie 189, 217, 417; martor, dă cărţi de mărturie 147, 320, 368, 371; cu însărcinări domneşti 443.
Stratilat Dobrenehi slugă domnească, stăpîn în Bălăceni 187.
Stratul, fiul Huhulei pîrcălab, stăpîn în Negreşti 219.
Stratul paharnic v. **Istratie Bolea**.
Stratul Mihaleseul, stăpîn în Buhuseşti 89.
Strătulat din Cîrstenici, în pricină pentru hotare 141.
Strătulat, fiul Anuşcăi, vinde parte din Birnova şi Ploşcăuţi 392.
Strătulat, vinde parte în Căpoteşti 418.
Strigoia v. **Grohotişul Strigoaia**.
***Strîmbenii**, sat <lîngă Bujorul ţ. Lăpuşna, R.S.S. Moldovenească>, întărit lui Ionaşco Cehan ş.a. 338.
Stroeşti pe Sitna, ţ. Hîrlău, sat <j. Botoşani> 119; dăruit de Petru voievod m-rii Sf. Sava de la Ierusalim 43.
Stroeşti pe Moldova, ţ. Suceava, sat, părţi cu moară şi iaz vîndute de Dochiţa lui Gavril Capşe pitărel; popă 2, 3.
Stroici v. **Ionaşco ~ Simion ~ şi Vasilie Stroici**.
Stroicl <Luca ~> logofăt, soţul Păscălinei şi tatăl lui Ionaşco (menţ.) 377; stăpîn în Băişeşti, Onutul de Sus, Ungheni, Ungureşi, Toporăuţi şi saliştea Pohrilăuţi 31, 129, 152, 271, 334, 408, 416.
Stroicioae v. **Păscălina Stroicioae**.
Stuhuleţ v. **Suhuleţi**, sat.
Suceava (Soczawer), oraş, cetate 92, 187, 310, 424; drumul mare de la ~ I;

www.dacoromanica.ro

ocolul tirgului, sate ascultătoare de ~20, 38, 112, 165, 172, 303; uricadnic 248; diregător, şoltuz şi pîrgari, dări 247; hatman şi pîrcălabi de ~ 32, 127, 158, 160, 165, 168, 169, 171, 179, 213, 243, 264, 266—268, 270, 276, 283, 285, 293, 319, 330, 332—334, 339—341, 348, 357, 412, 426, 429, 433, 435, 437, 451, 452, 455; acte scrise în ~ 72, 74, 75, 89, 246, 356; m-re din ~ în pricină pentru Voloşcov 383; Mitropolia 130; stăpîniri, sate, case, pivniţe, ţigani ş.a. 21, 131, 138, 178, 180, 182, 199, 205; privilegii 132, 182; mitropoliţi 18, 19, 27, 32, 109, 112, 121, 122, 140, 158, 161, 165, 193, 197, 200—204, 206, 210, 214, 266, 270, 316, 330, 333, 347, 386, 426, 429, 433, 435, 450, 452; v. şi **Eţcani**, m-re şi sat.

Suceava, rîu <afluent al Siretului> 20.

Suceava, ţinut, sate din ~ 3, 42, 65, 67, 117, 148, 165, 168, 169, 179, 186, 209, 241, 252, 342, 347, 357, 363, 391, 397.

Suceviţa (Învierea), m-re <ţ. Suceava>, zidită de Movileşti 122; aşezăminte 122, 194, 202; dăruită de domn şi de Gheorghe Movilă mitropolit cu sate 433; în pricină pentru un ţigan 324.

Suhard, munte < ţ. Suceava> 75.

Suhuleţi, sat <Stuhuleţ ţ. Fălciu; j. Vaslui> 312, 323.

Sveta Gora v. **Athos**.

Ş

Şahan Chiri <Gherei>, sultan al tătarilor, pradă Ţara Românească (menţ.) 213.

Şahin, martor la Piatra 118.

Şaidir v. şi Iosip Şaidir.

Şaidir (Şiaider, Şiaidir) diac, scrie acte domneşti 26, 60, 124, 155, 163, 187, 190, 206, 244, 291, 297, 395, 428, 443, 449; scrie cărţi de mărturie 371, 435.

Şandrovici, tatăl Nastei, nepoţii săi vînd parte din Bîrnova (menţ.) 392.

Şapşală v. **Dumitru Şapşală**.

Şaptemesc v. **Toader Şaptemesc**.

Şăcaiul v. **Petrea Şăcaiul**.

Şăndrescul, nepoţii săi vînd în Fîntînelile (menţ.) 340.

Şăptelici v. **Dumitraşco ~**, **Gligorcea ~**, **Macsin ~**, şi **Vasilie Şeptelici**.

Şăptelicioae (Şăptălicioac, Şăptilicioae) hătmăncasa, jupîneasa lui Vasilie Şăptelici hatman, în pricină pentru Rotumpăneşti 230.

Şătraca v. **Ion Şetraca**.

Şehcli, sat <Şehcia or. Suceava>, ascultător de ocolul Sucevei, parte cu case dăruite m-rii Sf. Ilie 38.

Şehei pe Siret, tîrg <Şehcia ţ. Roman; j. Iaşi>, ogoare din hotarul tîrgului dăruite de domn unui boier 93; satul Şeheuleţi dă dăjdiile cu tîrgul 56.

***Şeheuleţi**, sat <lîngă Al I. Cuza, ţ. Roman; j. Iaşi>, mişei fugiţi, dăjdii date tîrgului Şehei 56.

Şeaidir v. **Iosip Şaidir**.

Şeleşeul de Sus, **~ de Jos**, sate <Hilişeu ţ. Dorohoi; j. Botoşani> 357, 391.

Şendrea, martor pentru Cîndeşti 225.

Şendreni v. **Şindreni**, sat.

***Şendreşti pe Bistriţa**, ţ. Bacău, sat <probabil lîngă Iteşti>, parte vîndută de fiii lui Ursu Bărboiu fost vornic lui Dumitru Goe fost mare postelnic; întărită m-rii Bisericani 261, 282.

Şendriceni v. **Şindriceni**, sat.

Şeptemese v. **Toader Şaptemese**.

Şeptilici v. **Dumitraşco ~**, **Gligorcea ~**, **Macsin ~** şi **Vasilie Şeptilici**.

Şerauţi, sat <ţ. Cernăuţi, R.S.S. Ucraineană>, oameni ucişi de leşi 175.

Şerbeşti, sat <Ştefan cel Mare ţ. Neamţ> 410.

Şerbu (Şeiban) mare jitnicer, martor, dă carte de mărturie 125, 128.

Şetraca v. **Ion Şetraca**.

Şiaider, **Şiaidir** v. **Şaidir**.

Şindreni, sat <Şendreni ţ. Covurlui; j. Galaţi> 144.

Şindriceni, sat <Şendriceni ţ. Dorohoi; j. Botoşani>, ocina lui Onciul Iuraşco arată şi cosită de Rugină ş.a. 249.

Şipote (Şipotele, Şipotile, Şipotul) pe Miletin, ţ. Hîrlău, sat <j. Iaşi>, ocolul ~ 43;

www.dacoromanica.ro

cu heleşteu şi moară, fost al lui Arbure confiscat pentru hiclenie, dăruit de domn m-rii Uspenia din Iaşi, 270, 271, 358.
Şiscani, sat <ţ. Ialpuşna, R.S.S. Moldovenească> 312, 323.
Şiuverdean v. **Nistor Şoverdean.**
Şiviţa ţ. Covurlui, sat <j. Galaţi> 395; cu băiţi şi vii dăruit de Ceaclru m-rii lui Balica 333.
Şlcapotea v. **Slipotul,** pîrîu.
Şoldan v. **Dumitraşco ~ şi Toderaşco Şoldan.**
Şoldan (Şoldann) din Şoldăneşti, cu parte (menţ.) 336.
Şoldăiul, casa lui în hotarul satului Illincea 9.
Şoldăneşti, sat <ţ. Hîrlău; j. Botoşani>, partea lui Şoldan dăruită de Titea lui Toader Ghiscă 336.
*Şoldeşti, sat <Fiţioneşti ţ. Putna; j. Vrancea>, 7.
Şomuz <Mic>, pîrîu <afluent al Sucevei> 245.
— Şumuz <Mare>, pîrîu <afluent al Sucevei> I.
Şorogari, sat <j. Iaşi>, vie dăruită de domn m-rii Zota 9.
Şoş v. **Micul Şoş.**
Şoverdean v. **Gavril ~ şi Nistor Şoverdean.**
Şoverdencasă v. **Aghlia Şoverdenească.**
Şteandzeş v. **Andreiu Şteandzeş.**
Ştefan v. şi **Dumitraşco Ştefan.**
Ştefan aprod, ginerele lui **Eremia Brăescu,** stăpîn în Brăcşti 222, 223; probabil acelaşi: **Ştefan din Brăeşti,** martor 357; dă carte de mărturie 162; v. şi **Ştefan Brăescul.**
Ştefan cămăraş, scrie act domnesc 134.
Ştefan diac, dă carte de mărturie 371.
Ştefan diac din Armăşeni, martor 1.
Ştefan diac din Bacău, scrie zapis 272.
Ştefan diac din Mărgineni, cu ocină în Birăeşti 255.
Ştefan diacon din Dorohoi, dă carte de mărturie 441.
Ştefan din Brăeşti v. **Ştefan aprod.**
Ştefan din Buneşti, martor 102.
Ştefan din Drăgoteni, dă cărţi de mărturie 106, 117.
Ştefan din Fiţinghesti, hotarnic 120.
Ştefan diregător de Bacău, martor 325.
Ştefan fiul Agafiei, stăpîn în Păstrăveni 66.
Ştefan, fiul lui Danilă, vinde ocină la Rădeni 302.
Ştefan, fiul lui Golăc, vinde case la Seliştе (menţ.) 145.
Ştefan, fiul lui Miron, vinde în Drăjeşti şi Greci 422.
Ştefan, fiul lui Toma, cu parte în Tureatca (menţ.) 357, 391.
Ştefan, fiul Magdei şi nepotul Anuşcăi, vinde parte din Birnova 392.
Ştefan, fiul Maricăi, vinde în Mogoşeşti 179.
Ştefan, fiul Maricăi, vinde în Ungurași 129.
Ştefan, fiul său vinde în Fîntînelile (menţ.) 340.
Ştefan, fratele lui Delcu spătărel, vinde în Spătăreşti 362, 363.
Ştefan, ginerele lui Crasnăş vinde vad de moară la Brăteni 338.
Ştefan logofot, tatăl lui Dumitraşco Ştefan mare log. (menţ.) 186.
Ştefan meserciul din Iaşi 349.
Ştefan popă din Giurgeşti, martor 331.
Ştefan popă din Hălăştiani, dă carte de mărturie 366.
Ştefan popă din Hîrlău, martor 30.
Ştefan popă vinde în Drăgeşti şi Greci 422.
Ştefan, în pricină pentru Spătăreşti 91.
Ştefan scrie acte domneşti 7, 28, 40, 62, 63, 75, 81, 194, 204, 250, 280, 284, 286, 239, 296, 311, 369; v. şi **Ştefan diac.**
— **Ştefan** slugă domnească, cu parte în Mlinăuţi 390.
Ştefan, ţigani 192; mănăstireşti, scutiţi 193, 195, 197, 210.
Ştefan, vinde parte în Tescani 431.
Ştefan Benea, tatăl lui Vasilie, Haritona ş.a. stăpîn în Druleşti, Găureni şi Sîrbi (menţ.) 106, 117, 254, 317.
Ştefan Blendea (Blendea, Blîndea) pîrcălab de Roman, soţul Irinei, tatăl lui Paşco, Căzan ş.a., stăpîn în Năvrăpeşti 186, 208, 209, 251, 272, 273;
în sfatul domnesc 32, 160, 165, 168, 169 171, 213, 266, 268, 270, 330, 333, 334, 340 341, 348.
Ştefan Boul, fiul lui Boul vistiernic, schimbă ocină în *Răteşti pentru Ungheni* 300.
Ştefan Brăescul, martor la vînzare din Citnicăuţi 326; v. şi **Ştefan,** aprod.
Ştefan cel Mare (Ştifan, ~ cel Bătrîn), domn al Moldovei <1457—1504>, schimbă satul Rădeni pentru Pleşeşti 332; acte de la

www.dacoromanica.ro

~ 36, 37, 88, 141, 177, 186, 187, 268, 338, 340, 341, 345, 347, 392, 414, 415, 417, 422, 429, 430, 438.

Ştefan Ciumală, tatăl lui Gligoraşco cu parte în Ciumăleşti 341.

— Ştefan Danco din Todereşti, tatăl lui Ghcorghe, care renunţă la curtenia lui (menţ.) 135.

Ştefan Moimăseul, martor, numără bani 128.

Ştefan Răul călugăr 34.

Ştefan Tomşa (Stefan, ~ Tomşca, ~ Tomşovici), domn al Moldovei <1611—1615; 1621—1623> 81, 292, 433; judecă 343, 390; confiscă averile boierilor hicleni 123, 168, 186, 215; taie pe Isac Balica hatman 342; dăruieşte sate m-rilor Galata şi Sf. Ilie 27, 38, 142; luptă cu Constantin Movilă 153; acte de la ~ 15, 17, 35, 86, 93, 97, 123, 145, 154, 160, 163, 169, 177, 179, 216, 369, 391.

Ştefana, fiica lui Drăgan, vinde parte în Scobinţeni 276, 278, 341.

Ştefana Todereasa, fiica lui Marco Pirvul pitar vinde în Bulăceşti 345.

Ştefui răzeş, în pricină cu Gligoraşco Ureche pentru balta Gemene 453.

Ştefui, tatăl Mariei ş.a. care vind în Durneşti (menţ.) 439.

Ştefui Hăleşteu, bunicul popii Spiridon şi al Erinei (menţ.) 186.

Ştefui Minjea, străbunicul lui Ionaşco Minje diac, stăpîn în Văcoteşti (menţ.) 443.

*Ştiubieni, sat <lîngă Olteneşti, ţ. Fălciu; j. Vaslui> 82.

Ştrenga v. Vasile Stranga.

*Ştubeiu pe Elan, sat <Murgeni ţ. Fălciu; j. Vaslui>, vîndut de Plop ş.a. lui Ghicanghie mare vornic 409.

Şumuz v. Şomuz.

T

Tagorie, ţigan mănăstiresc, scutit 192.

Talida, fiica lui Ion giudele, vinde în Drăgăneşti 186.

Talpă v. Gavril ~, Grigorie ~, Lupul ~, şi Vasilie Talpă.

Tanasie v. Tănasie.

Tareău, munte <ţ. Neamţ>, jumătate al m-rii Pingăraţi şi jumătate al satului Straja 440.

Tareău, riu <afluent al Bistriţii,> 16, 36, 88, 440.

Tazlău m-re <ţ. Bacău; j. Neamţ>, braniştc 36, 88; fîntînă de păcură 188, 373, 394; dă berbeci şi primeşte un sat zălog 186; ţigani 115, 317; pricini 115, 375, 394.

Tazlăul <Mare>, riu <afluent al Trotuşului>, sat pe ~ 186.

Tazlău sat (?) <ţ. Bacău; j. Neamţ>, 367.

Tăbălăeşti, sat, <ţ. Fălciu; j. Vaslui> 1.

Tăbăneasa v. Mărusca Tăbăncasa.

Tăbuci v. Ionaşco Tăbuci.

*Tălhăreşti, sat <lîngă Erbiceni ţ. Hîrlău; j. Iaşi>, 30, 302.

Tălhăreşti, sat <Codreni ţ. Vaslui>, jirebii întărite lui Gligorcea Şăptelici 230.

Tălpigeni, sat <ţ. Fălciu; j. Vaslui> 1.

Tălpij pe Bîrlad, ţ. Bîrladului, sat <Tălpigi j. Galaţi>, parte cu vie şi moară vîndută de Miron ş.a. lui Nicoară hatman 340.

Tămaş, sat <Tamaşi ţ. Bacău>, parte întărită lui Gligorie Horneţ, diac 183.

*Tămăduianii ţ. Suceava, sat <or. Paşcani>, fost a lui Isac Balica hatman, întărit lui Toma postelnic 169.

Tămăşanii, sat <ţ. Roman; j. Neamţ> al m-rii Galata, scutit 60.

Tămăşenii pe Jigălia, ţ. Fălciu, sat <j. Vaslui>, jumătate întărită lui Vasilie diac ş.a. 45.

Tănasco, fiul Tudoscăi din Buhuşeşti 89.

Tănasie, cămănar mare, martor în Iaşi 51.

Tănasie din Verăşeni, martor 209, 211, 257.

Tănasie, martor pentru Dănceni 407.

Tănasie (Tănasei), martor pentru Spătăreşti 362, 363.

Tănasi (Tanasie), tatăl lui Vasilie şi Gavril care vînd în Ostăşeşti şi Perieni (menţ.) 414, 415, 417.

www.dacoromanica.ro

Tănasie (Tănasi), țigan mănăstiresc, scutit 200.
Tărasova ț. Soroca, sat <R.S.S. Moldovenească>, jumătate vîndută de Dumitru Șapșală lui Dumitrașco Ștefan mare logofăt 186.
Tărăbuță (Tărăbuțul), fiul Mariei, vinde în Slipoteni 327, 338.
Tăreuța-Roșie, top. în hotarul branîștii m-rii Pîngărați <ț. Neamț> 451.
Tărnușa, pîrîu <ț. Lăpușna, R.S.S. Moldovenească> 338.
Tătăraș mahala v. **Iași**, oraș.
***Tătești** ț. Bacău, sat <lîngă Lucăcești>, fîntînă de păcură întărită m-rii Tazlău 188, 375, 391.
Tăutești ț. Iași, sat <or. Iași>, parte vîndută de Vasilie Iluhulea lui Dumitrașco Ștefan mare logofăt 186.
Tăutul v. **Lupul Tăutul**.
Tăutul logofăt, dă carte de mărturie 451; martor 356; scrie zapis 147.
Tăutul, scric act domnesc 157.
Tăutul, vinde parte în Iujinețul (menț.) 12.
Teatul v. **Tetul Buor**.
Teela, fiica Plintei, vinde parte în Poiana 186.
Teela, țigancă boierească 186.
Teeuci, tîrg 404; șoltuz și pîrgari 260.
Teeuci, ținut, sate din ~ 163, 184, 186, 260, 283, 293, 298, 338, 340; desetină de stupi din ~ 455.
Teica stolnic, stăpîn în Rumâni și Zmeiani (menț.) 352, 444.
Teleagă v. **Dumitrașco Teleagă**.
Telenești, sat <Țelencști oraș, ț. Orhei, R.S.S. Moldovenească>, parte zălogită de Grăjdan Istrățel 235.
Teneș, țigan boieresc, scutit 212.
Terebisăuți, sat <Drabișteț. Hotin, R.S.S. Moldovenească> 310.
Terebna, pîrîu <afluent al Ciuhurului> 6.
***Terhăuți** ț. Iași, sat <probabil Lunca Prutului j. Iași>, parte întărită fiilor lui Toader Urmeziu 262.
Ternauca ț. Soroca, sat <R.S.S. Moldovenească>, dăruit de domn lui Dumitrașco Ștefan mare logofăt 186.
Tertea v. **Ion Tertea**.
***Teseani** pe Jijia, ț. Iași, sat <lîngă Țigănași>, dăruit de popa Erimie ș.a. m-rii Sf. Sava 94; parte vîndută de Selion lui Fortuna mare comis 341.
Teseani (Tețcani), sat <ț. Hotin, R.S.S. Moldovenească> 173, 228.
Teta, fiica Cîrstinei și soția lui Neaghici, vinde în Bălăceni 187.
Tetiul (Tetul), stăpîn în Titești și Prebești (menț.) 338.
Tetiul, țigan (menț.) 185.
Tetul Buor (Teatul, Tiatiul) din Vlădești, jurător 395, 402, 434.
Tețcani v. **Teseani**, sat.
Theodor popă v. **Toader** popă.
Theodosia, **Theodosie** v. **Todosia**, **Todosie**.
Theofan, patriarh al Ierusalimului 358.
Theofan călugăr de la m-rea Secul 34.
Thoma v. **Toma**.
Tiatiul v. **Tetiul Buor**.
Tieman diacon din Ivăniășți, dă zapis de mărturie 82.
Tigheci v. **Chigheci**, ținut.
Tighinanul v. **Ivul Tighinanul**.
Tilibașa din Căpotești, hotarnic 120.
Tilică, țigan boieresc, scutit 212.
Tilincan, țigan mănăstiresc, scutit 204.
Timoftei <egumen> al m-rii Sf. Sava 51.
Timotei, top. <or. Vaslui> 386.
Timpești v. **Timpești**, sat.
Tiron (Teron) din Blăgești, martor 362, 363.
Tiron pîrcălab, alege părți în Tîmpești 404.
Tiron, tatăl lui Micul (menț.) 436.
Tironească, vinde parte în Cucuteni 304.
Tiștiban, martor pentru Zmeiani 351, 352, 354.
Titea, fiica lui Șoldan, dăruiește parte din Șoldănești 336.
***Titești** ț. Fălciu, sat <probabil *Tintești lîngă Gugești j. Vaslui>, parte întărită lui Ionașco Celan ș.a. 338.
Titiul v. **Vasilie Titiul**.
Tîlhărești v. **Tălhărești**, sat.
Tîlmaci v. **Vasilie Tîlmaci**.
Timpa, tatăl lui Larion diacon cu parte în Ungheni (menț.) 300.
Timpești, sat <Grădinile or. Fălticeni, ț. Suceava> 91, 102.

www.dacoromanica.ro

*Timpeşti (Timpeşti), sat <lîngă Ciorăşti ţ. Tecuci; j. Galaţi>, parte vîndută de Pătrăşcan lui Nicoară hatman 340; alegerea părţilor cumpărate de Nicoară hatman şi ale m-rii Sf. Ioan 404.
Timpeşti ţ. Neamţ, sat <Valea Mare> dăruit de Gheorghe mitropolit m-rii Bistriţa 347.
Timpul, soţul Grozavei, vinde parte în Fîntînelile 340.
Tirgul Frumos, tîrg <ţ. Cîrligătura; j. Iaşi>, mori, prisăci, odaie şi vecini din hotarul domnesc dăruite de Eremia Movilă m-rii Secul 17.
— Tirgul Neamţ v. Neamţ, tîrg.
*Tîrzii, sat <lîngă Podu Turcului ţ. Tecuci; j. Bacău>, popă 351, 352, 351.
Toader v. şi Fădor.
Toader, Todor:
Toader aprod din Igeşti, jurător 402.
Toader cămăraş, stăpîn în Durneşti şi Cîrsteşti cu vecini 117, 148.
Toader, cumnatul lui Ionaşco Marmure, în pricină pentru o moară pe Smila 444.
Toader, dă carte de mărturie pentru Ruşii Goei 306, 328.
Toader diac din Stănislăveşti, martor, scrie zapis 258.
Toader diac din Cogeşti, dă zapis de mărturie 406.
Toader din Avereşti, dă zapis de mărturie 301.
Toader din Creţeni, vinde parte 340.
Toader din Frumuşeşti, jurător 395.
Toader din Hulpăşeni, dă zapis de mărturie 281.
Toader din Nelipeşti, jurător 119.
Toader din Sălişte, martor 331.
Toader, fiul Armancăi, vinde parte în Găureana 186.
Toader, fiul Irinii, stăpîn în Tămăşeni, Fîntînelile şi Horeşti 45.
Toader, fiul lui Colici, vinde moară la Costeşti 340.
Toader fiul Dimei v. Toader Dima.
Toader, fiul lui Drăgăilă, vinde în Poiană 186.
Toader, fiul lui Fătul, vinde părţi în Cogeşti, Brăileşti şi Bahluieni 406.
Toader, fiul lui Gligorie, vinde parte în Druleşti 366.
Toader, fiul lui Iorga, dăruieşte parte în Cotiujeni 297.
Toader, fiul lui Pătraşco logofăt, stăpîn în Mînjeşti şi Bălţăteşti cu vecini 73.
Toader, fiul lui Trifan din Bulzeşti, dă carte de mărturie pentru Dănceni 298.
Toader, fiul lui Zemeş, vinde în seliştea Petreşti 438.
Toader, ginerele lui Ghiorghie Calapod, stăpîn în Voruntăreşti 259.
Toader, ia zeciuială de la Dăneşti şi Boziani 387.
Toader măcelar v. Toader Meresculi.
Toader mesărciul din Iaşi, martor 424; v. şi Toader Meresculi.
Toader paharnic, vinde parte în Tămăşeni (menţ.) 45.
Toader păhărnicel din Băloşeşti, cumpără parte 265.
Toader păhărnicel din Stăncşti, cu parte 44.
Toader (Toderaşco) pitar mare, martor 125, 127.
Toader popă, cumpără parte în Orgoeşti 403.
— Toder popă din Odobeşti 120.
Toader popă, fiul lui Ion Toderiţă, vinde în Ungurăşi (menţ.) 129.
Toader (Theodor) popă, ginerile lui Iosip, vinde pămînturi în Ionăşeşti 260, 340.
Toader popă, hotarnic pentru Cofeşti şi Căpoteşti 120.
Toader, scrie acte domneşti 29, 84, 86, 93, I.
Toader, soţul Anghelinei, vinde stupină în bucovina Avereştilor 49.
Toader, tatăl Boghiţei care vinde în Piticeni (menţ.) 350.
Toader, tatăl Chiranei care vinde în Scînteia (menţ.) 445, 451.
Toader, tatăl lui Andreiu care vinde în Budeşti (menţ.) 426, 427.
Toader, tatăl lui Cîrstea care vinde în Măcişani (menţ.) 268, 296.
Toader, tatăl lui Gheorghie, Alexandrei ş.a., vinde în Druleşti 29, 77, 84, 160.

www.dacoromanica.ro

Toader, tată lui Ionaşco Minje diac stăpîn în Văcoteşti (menţ.) 443.
Toader, ţigani mănăstireşti, scutiţi 192, 196, 200, 210.
Toader vistiernic, stăpîn în Bălăceni (menţ.) 187.
Toader Beghiul diac din Cioruşeni, dă carte de mărturie 1.
Toader Beldiman aprod din Vătămani, ia zălog o moară la Mogoşeşti 179; dă cărţi de mărturie, martor 256, 349, 406, 439.
Toader Berheciu, nepoţii săi vînd în Selipoteni (menţ.) 184, 338.
Toader Boldescul, tatăl lui Pătraşco Boldescul ş.a. care vînd în Scînteia (menţ.) 445, 451.
Toader Bolduşco, ţigan mănăstiresc, scutit 210.
Toader Căldăruşe, vinde jumătate din Băiceni 373.
— **Toder Căpăţînă** din Ivăneeşti, hotarnic 120.
Toader Căpotici, stăpîn de ţigan (menţ.) 442.
Toader Ciocaş aprod, jurător 396.
Toader Ciurneş, vinde parte în Cîndeşti 225.
Toader Dima (Toader) răzeş, fiul Dimei, vinde pămînturi în Ionăşeşti 260, 340.
Toader Echim din Turbăteşti, slugă domnească, hotarnic 449.
Toader Gherman din Ilişeşti, dă carte de mărturie 187.
Toader Ginscă, dăruit cu parte în Şoldăneşti 336; în pricină pentru Mlinăuţi 390.
Toader Harcul din Verişeni, dă carte de mărturie, martor 209, 211.
Toader Ioanăş răzeş, vinde parte în Popeni 325.
Toader Laţco, vinde jumătate din Mogoşeşti (menţ.) 333.
Toader Merescul ? (Toader) măcelar din Roşcani, martor 362, 363; v. şi **Toader** meserciul.
Toader Minjea paharnic, nepotul său stăpîn în Văcoteşti (menţ.) 443.
Toader Moga, tatăl lui Ionaşco Moga care vinde în Bîrleşti (menţ.) 257.
Toader Moţoc, fiul lui Moţoc vornic şi tatăl Anghelinei stăpînă în Vlăiceni 457; vinde în Petreşti 8, 256, 439.
Toader Neagol, martor pentru Geordzăşti 240.
Toader Pătraşcoviei, martor pentru Petreşti şi Antăleşti 8, 92.
Toader Petriecalco, ginerile lui Nebojatco logofăt, schimbă parte în Cîrsteşti pentru jumătate din Durneşti 147, 148.
Toader Pungă, dă carte de mărturie pentru case din Iaşi 253.
Toader Purcel postelnic, tatăl lui Dumitru ş.a. care vînd în Durneşti şi Capoteşti (menţ.) 179, 420.
Toader Răul, ţigan mănăstiresc, scutit 196.
Toader Şaptemese (Şeptemese), cu parte în Druleşti (menţ.) ~ 10, 160.
Toader Urmeziu, fiii săi stăpîni în Hudeştii Mici, Nelipouţi, Cuzlău ş.a. (menţ.) 262.
Toader Zăpulce din Drăgeşti, martor 237.
Toader Zgăiu, ţigan mănăstiresc, scutit 196.
Toata, mama Maricăi care vinde în Fîntînelile (menţ.) 340.
Toda, nepoţii săi vînd în Hănăseni (menţ.) 409.
Toder v. **Toader**.
Toderachi din Grendu, jurător 396.
Toderaşco cămăraş, cumpără în Ungurăşi 129.
Toderaşco diac, vinde vie în Geordzăşti 212; martor 241.
Toderaşco mare pitar v. **Toader** pitar.
Toderaşco, tatăl lui Gheorghie (menţ.) 325.
Toderaşco Şoldan, martor pentru Antăleşti 92.
Todercasa v. **Ştefana Todereasa**.
Todcreşti pe Bîc, sat <ţ. Lăpuşna, R.S.S. Moldovenească>, acte scrise în ~ 220, 221.
***Todereşti** ţ. Cîrligătura, sat <Chilişoaia j. Iaşi>, părţi cumpărate de Dumitraşco Fulger diac de la Dochia şi de la Gheorghie 5, 135; popă 90, 218, 391.
— **Todireşti**, sat <probabil lîngă Burcioaia or. Adjud; j. Vrancea> 236.
Todcriţă v. **Ion Toderiţă**.
Toderiţă, cumpără parte în Selişte 331.
Todosca, Tudosca:
Todosca, fiica lui Pătraşco logofăt, stăpînă în Minjeşti şi Bălţăteşti 73.
Todosca (Tudosca), fiica Maricăi, vinde parte în Druleşti 365, 366.

www.dacoromanica.ro

— **Tudosca**, mama lui Tănasco, stăpînă în Buhusăşti 89.
Todosia, Thcodosia, Tudosia :
Todosiia, fiica Annesici şi soţia lui Ionaşco, vinde în Păşcănei 186
Todosia, fiica Ghicptelinci, vinde în Bălăceni 187.
— **Theodosia**, fiica Bratului şi nepoata Şăndrcscului, vinde parte în Fîntînelile (menţ.) 340.
Todosia, fiica lui Drăguţ, vinde în Budeşti 426, 427.
Todosia (Todosic, Tudosie), fiica vornicului Năvrăpăscul vornic vinde în Drăjeşti, Greci şi Prăjeni 422, 432, 435.
Todosiia, fiica lui Roman, vinde în Păşcanci 186.
Todosiia, fiica Vărvarci, vinde parte în Goeşti 90, 218.
Todosia (Tudosia), mama lui Dămian şi a lui Costiul care vînd în Ostăşeşti şi Perieni 414, 415, 417.
Todosiia, mama Părascăi care schimbă satul Vlăiceşti pentru parte din Sirbşori 186.
— **Tudosia**, mătuşa lui Stratul Mihalcscul, stăpînă în Buhusăşti 89.
— **Tudosia**, soţia lui Adam cămăraş, mama lui Costantin ş.a. care schimbă parte din Hălăucesti (menţ.) 186.
— **Theodosia**, soţia lui Nicoară hatman, stăpînă în Fîntînelile, Ionăşeşti, Timpeşti ş.a. 340.
Todosiia, vinde parte în Seliştc 331.
Todosie, Theodosie, Tudosie :
— **Theodosie** egumen al m-rii Zota de la Hlincea 207.
Todosie, fiul (?) lui Trifan, vinde parte în Budeşti 426, 427.
— **Tudosie** din Romăneşti, martor 135.
Tofan din Şoldeşti (?), dă carte de mărturie 7.
Tofana, fiica lui Bucium vornic şi soţia lui Vitolt Mărăţeanul fost logofăt, vinde părţi în Slipoteni 184, 338.
Tofana, fiica lui Dabijca fost mare ceaşnic, vinde vie în Geordzăşti 240.
Tofana, fiica lui Pătraşco logofăt, stăpînă în Mînjeşti şi Bălţăteşti 73.
Tofana, fiica lui Vasilie Buciulescul, vinde părţi în Buciulcşti 186.
Tofana, fiica Maruşcăi şi nepoata lui Vcisa pitar, vinde în Prăjeni 432, 435.
Tofana, soţia lui Vasile Şeptelici, vinde satul Ciornorudinţi (menţ.) 186.
Tofana, vinde parte în Scliştc 331.
Toflea Murgocl, (Murgoci) vornic, soţul Stancăi (menţ.) 351, 352, 354, 418; în pricină cu Vărvara pentru Rumâni şi Zmiani (menţ.) 444.
Tohilă din Antălcşti, martor pentru Spătăreşti 91, 361—363.
Tohilă, vinde parte în Drulcşti (menţ.) 29.
Toma, bunicul popii Pîntea din Cohăreşti (menţ.) 297.
Toma din Antăleşti, martor 91.
Toma din Bătineşti, martor 7.
Toma din Greci, dă carte de mărturie 281.
Toma din Piticeni, martor 350.
Toma din Şoldeşti, martor 7.
Toma din Voloşcov, stăpîn pe jumătate din Voloşcova 383.
Toma, fiul Anghelueci, vinde parte în Drulcşti 160.
Toma (Thoma) postelnic, slugcr <Cantacuzino>, frate cu Iordachie, ginerele lui Miron clucer şi soţul Iftimiei, stăpîn în Cucuteni şi Lăslăoani 169, 220, 221, 304, 318—320; dă cărţi de mărturie 128, 148, 293, 321, 414, 418, 419, 421, 435, 452; martor 125, 424; al doilea sulger 293.
Toma, scric acte domneşti 3, 15, 16, 31, 41, 42, 48, 56, 72, 96, 97, 103.
Toma, tatăl Axiniei care vinde în Slipoteni (menţ.) 338.
Toma, tatăl lui Mingic, jurător pentru Vorniceni 395.
Toma, tatăl lui Ştefan şi Costin cu părţi în Tureatca (menţ.) 357, 391.
Toma visternicel din Săcuiani, martor 116.
Toma vornic de Botoşani, tatăl lui Mardarie (menţ.) 151.
Toma Birtoe (Movila ~), tatăl lui Pătraşco şi al Dumitrei care vînd în Scînteia (menţ.) 445, 451.
Toma lui Hirtan, nepotul său vinde în Ruginoasa (menţ.) 368.
Toma Molşanul, vinde domnului satul Mlinăuţi 19.

www.dacoromanica.ro

Tomăscul, nepoata sa vinde în Tomeşti (menţ.) 399.
***Tomeşti**, sat <lîngă T. Vladimirescu ţ. Tecuci; j. Galaţi, > 340.
Tomeşti, sat <probabil Ciornei ţ. Hîrlău; j. Botoşani>, popă 336.
***Tomeşti** ţ. Cîrligătura, sat <lîngă Popeşti j. Iaşi>, parte cu grădini vîndute de Anghelina lui Drăguşan diac 399.
Tomoci, ţigan mănăstiresc, scutit 196.
Tomşa, Tomşea v. Ştefan **Tomşa** domn.
Tomşea, jirebia lui din Antăleşti (menţ.) 361, 363; probabil acelaşi : fiul lui Mogîldea 363.
Topen, fiul lui Coste, cu parte în Medeleni 263.
Topoliţa, pîriu la *Ungurani <lîngă Păstrăveni ţ. Neamţ> 129.
Toporăuţi ţ. Cernăuţi, sat <R.S.S. Ucraineană>, dăruit de Miron Barnovschi 266, 271, 358; biserică 190.
Torogleajul (Torăgleaj), munte <ţ. Neamţ> 440, 454.
Toropală v. **Vartic Toropală**.
Trélé v. **Ionaşco Trélea**.
Trifan v. **Mihail Trifan**.
Trifan diac, martor pentru Petreşti 256.
Trifan diacon v. **Trifan** popă.
Trifan din Boteşti, partea lui cu casă şi vecin în Năvrăpeşti (menţ.) 209, 211.
Trifan din Bulzeşti, tatăl lui Toader (menţ.) 298.
Trifan (Trif), fiul lui Efrem, vinde pămînturi în Ionăşeşti 260, 340.
Trifan, fiul lui Minzatul, vinde parte în Bănceni 340.
Trifan, fiul lui Nechifor, vinde parte în Budeşti 426, 427.
Trifan popă din Costeni, dă zapis de mărturie 439; probabil acelaşi : diacon 439.
Trifan postelnic v. **Mihail Trifan**.
Trifan, ţigani mănăstireşti, scutiţi 195, 196.
Trifănaesa v. **Maria Căzaca Trifăneasa**.
Trifăuţi, sat <R.S.S. Moldovenească>, vornicel 359.
Trincone, fiul său vinde la Fîntînelile (menţ.) 340.
Trofanda, fiul lui Lupul Vărzar fost vornic, vinde parte în Mănăileşti 439.
Trohan v. **Athanasie Trohan**.
***Troiţa** pe Cracău, ţ. Neamţ, sat <Dochia>, întărit m-rii Bisericani 15.
Trotuş, riu <afluent al Siretului>, sat pe ~ 236.
Trotuş (Totruş), ţinut, sate din ~ 186, 325.
Truşan v. **Ursul Truşan**.
Tudora, fiica Anuşcăi, vinde parte în Druleşti (menţ.) 160.
Tudora, fiica lui Toader Purcel postelnic, vinde parte în Hotceşti (menţ.) 420.
Tudora, fiica Nastei Huroae şi soţia lui Mihoci, vinde parte în Bălăneşti 139.
Tudora, fiica Magdei şi nepoata Anuşcăi, vinde parte din Birnova 392.
Tudora, mama Alexandrei care vinde în Drăgăneşti (menţ.) 186.
Tudora, mama Sohiicăi care vinde în Urecheni (menţ.) 360.
Tudora, soţia lui Grigorie, vinde parte în Scobinţeni 295, 299, 341.
Tudora, soţia lui Mihăilă Dobrul Urmeziu şi mama lui Ionaşco Urmeziu, stăpîn în Ocnină, Medvidca, Carlacău ş.a. (menţ.) 262.
Tudosca v. **Todosca**.
Tudosia, Tudosie v. **Todosia, Todosie**.
Tulburca v. **Turburea**, sat.
Tuleşti, pîriu la Tuleşti <ţ. Tutova; j. Vaslui> 181.
Tuleşti, sat <probabil Galbeni ţ. Neamţ; j. Bacău>, parte vîndută de Macsăm popii Dănilă ş.a. 68.
Tuleşti pe Tutova, sat <ţ. Tutova; j. Vaslui>, pricină între Grigore Sas şi fiii lui Berheci pentru parte în ~ 23; pămînturi vîndute de Grigore Sas lui Foce uricar şi popii Grigore 181, 216.
Tuluceşti, sat <ţ. Covurlui; j. Galaţi> 395.
***Turbăteşti**, sat <lîngă Vocoteşti ţ. Cîrligătura; j. Iaşi> 449; părţi întărite lui Sofran stolnicel şi Ilenei 346.
***Turburea**, sat <probabil Pufeşti ţ. Adjud; j. Vrancea> 236.
Turbureni, top. la Siliştea <ţ. Hotin, R.S.S. Ucraineană> 232.
Turcia v. **Ţara Turcească**.
***Turcineşti** la gura Trotuşului, sat <lîngă Burcioaia or. Adjud, ţ. Adjud; j. Vrancea>,

www.dacoromanica.ro

jumătate vîndută de Ileana comisoaia şi de Vasilie Boboc lui Dabija 236.
Tureatca ţ. Suceava, sat <ţ. R.S.S. Ucraineană>, părţi cu iazuri şi mori dăruite de Salomie ş.a. nepoatei sale Aftemiei 357, 391.
***Turetnica**, sat <probabil lîngă Lencăuţi R.S.S. Moldovenească> 380.
Turie, pîriu la Vlădeni <ţ. Iaşi> 143.
Turluian v. **Lupu Turluian.**
Tutova, pîriu <afluent al Bîrladului> 181, 216; sate pe ~ 340.
Tutova, ţinut, sate din ~ 282, 340, 352; desetină din ~ 186.

Ţ

Ţaloit, ţigan mănăstiresc, scutit 210.
Ţamnul, nepotul său vinde parte în Măgdăşeni (menţ.) 327, 338.
Ţana ţigancă, dăruită de domn unei mănăstiri 191.
Ţapul din Bătineşti, martor 7.
Ţapul din Dănceni, martor 144.
Ţara Grecească, călugări din ~ aşezaţi în Moldova 9.
Ţara Leşească (~ Leşiască) 213, 257; boieri în ~ 151, 161; mare logofăt în ~ 369, 370, 373, 379, 388; zapise şi urice pierdute în ~324; rusnaci stabiliţi în slobozie 54.
Ţară-Lung v. **Ion Ţară-Lungă.**
Ţara Românească, munteni stabiliţi în slobozie 163; prădată de tătari 213.
Ţara Turcească, ţigani 315; turci creditori 344.
Ţara Ungurească v. **Ardeal.**
Ţarigrad v. **Constantinopol.**
Ţăbuc (Ţibuc), tatăl lui Radul care vinde în Măcişani (menţ.) 268, 296.
Ţăgănul v. **Ion Ţăgănul.**
Ţărăşoară v. **Mihăilă Ţărăşoară.**
Ţăul v. **Dumitru Ţăul.**
Ţeleneşti v. **Telenişti.**
Ţeline, top. la Zăbrăuţi <ţ. Putna; j. Vrancea> 7.
Ţenţea v. **Vasilie Ţenţea.**
Ţermurile Roşiu, top. la Voruncăuţi <ţ. Soroca, R.S.S. Moldovenească> 359.
Ţibăştea, nepoţii săi vînd în Drăgăneşti (menţ.) 186.
Ţibleşul, munte <ţ. Neamţ> 34, 35.
Ţibuc v. **Ţăbuc.**
Ticău v. **Costantin Ţicău.**
Ţigan vătaf din Turcineşti, tatăl Ilenii comisoaia şi al lui Vasilie Boboc (menţ.) 236.
Ţigancu, fiica Măricăi, vinde parte în Druleşti 365, 366.
Ţiganca, soţia lui Simion Gileă şi mama lui Necoară, care vinde parte în Druleşti (menţ.) 105, 117, 160.
Ţigănaş, scrie act domnesc 202.
Ţigăneşti, Ţigăneşti:
Ţigăneşti pe Putna, sat <lîngă Putna j. Vrancea>, parte cu moară şi vie dăruită de Sacalăş fost staroste m-rii Bistriţa 311.
— **Ţigăneşti**, sat <Ţigăneşti ţ. Tecuci; j. Galaţi> 372.
Ţigherul, munte <ţ. Neamţ> 454.
Ţindiţa, fiul lui Blendea pîrcălab, cumpără parte în Drăgeşti 251.
***Ţipători**, sat <probabil lîngă Tuluceşti ţ. Covurului; j. Galaţi> 402.
Ţipeni v. **Sipeni**, sat.
Ţiţul v. **Ionaşco Ţiţul.**
Ţigăneşti v. **Ţigăneşti**, sat.
Ţogoc v. **Neehifor Ţogoe.**
Ţogoc, ţigan boieresc 441.
Ţonea, nepoţii săi vînd parte din Dănceni (menţ.) 293.
Ţonţa, fiica lui Pătraşco, vinde parte în Scobinţeni 275, 277, 341.
Ţuţeani, sat <ţ. Fălciu; j. Vaslui> 402.
Ţuţuian, martor pentru Turcineşti 236.
Ţuţurman din Hălăşteiani, dă carte de mărturie 95.

U

Udrea v. **Griga ~ şi Pătraşco Udrea.**
Udrea din Tescani, tatăl lui Bălan ş.a. care vînd în Ojovul (menţ.) 173, 227.
Udrea, fiul lui Toader Ginscă, cu părţi în Lemeşeni şi Duşceni 390.

www.dacoromanica.ro

Uideşti v. **Oldeştl**, sat.

Ulilan, tatăl lui Vanţe şi al Zoicăi care vînd parte din Birnova 392.

Uliţa Borşului, uliţă în tîrgul Roman 99.

Uliţa Curţii, ~ **Mare**, ~ **Rusască**, ~ **Strîmbă**, uliţe din oraşul Iaşi 146, 189, 253, 271.

Ulluul (Valea Ulcului), top. la Măstacăni <c. Borleşti ţ. Neamţ,> 238, 239.

Ulmanul, nepotul său vinde în Ulmeni (menţ.) 107.

Ulmeni pe Botna, ţ. Lăpuşna, sat <Ulmi R.S.S. Moldovenească>, parte vîndută de Ion lui Enachi postelnic 107.

Ulmii pe Bahlui, ţ. Hîrlău, sat fost domnesc <j. Iaşi>, dăruit de Petru Şchiopul m-rii lui Balica 333; întărit cu scutiri m-rii de la Sinai 330.

Unchiteştl (Onchiteşti), sat <ţ. Soroca, R.S.S. Moldovenească>, părţi vîndute de Gligoraş ş.a. lui Gavril Gorgan 297.

***Ungheni** (Ungheani) pe Moldova, ţ. Neamţ sat <lîngă Păstrăveni>, întărit popii Ionaşco ş.a. 152; părţi schimbate de Larion diacon cu Ştefan ş.a. 300.

***Unguraşii** pe Moldova, ţ. Neamţ <lîngă Păstrăveni>, zălogit şi răscumpărat de Pană vistiernic de la Simion Gheuca medelnicer 128; jumătate vîndut de Pană vistiernic lui Todoraşco cămăraş 129.

Unguraşi, sat <lîngă Bosanci ţ. Suceava>, dăruit de Miron Barnovschi lui Gavrilaş pîrcălab 20; ~ mitropoliei din Suceava 21, 178.

Urdeştii, siliştc mai jos de Găgeşti <ţ. Fălciu; j. Vaslui>, întărită lui Vasilie diac ş.a. 45.

Ureche, Urechie v. **Gligorie** ~ şi **Nistor Ureche**.

Urechéni, sat <ţ. Neamţ>, parte vîndută de Sohiica lui Nechifor diac 360.

Urlcanii pe Bahlui, ţ. Clrligătura, sat <ţ. Iaşi>, dăruit de Miron Barnovschi m-rii Sf. Sava din Iaşi; cu scutiri 18, 156—158, 248.

***Urlceni**, sat <Soroceni ţ. Hîrlău; j. Botoşani> 336.

Urlcenii de Cimpu ţ. Hîrlău, sat <Nicolae Bălcescu j. Botoşani>, parte vîndută de Chirila 224.

***Urlcheaţl**, sat <ţ. Chigeci, R.S.S. Moldovcnească> 402, 434.

Urita, fiica Aniţei vinde parte în Căpoteşti 418.

Urita, fiica lui Andrcica pircălab, partea ei în Virtop (menţ.) 410, 411.

Urita, nepoata Pictrii, vinde siliştea Petreşti (menţ.) 438.

Urita Oniţoae (~ Onicoe), vinde împreună cu alţii în Druleşti 106, 117, 160.

Urmeziu v. **Ionaşco** ~, **Mihăilă Dobrul** ~ şi **Toader Urmeziu**.

Ursa răzeş, nepoata Cozmiţei, în pricină cu Grigore Urcche pentru Briţcani, Negrileşti şi balta Gemenc 312, 313, 323.

Ursoae. pîriu la ***Tescani** <lîngă Ţigănaşi ţ. Iaşi> 94.

Ursul v. **Dealul Ursului**.

Ursu armăşel, dă zapis de mărturic 265.

Ursu din Antăleşti, martor 91, 92, 102.

Ursu din Păşcani, martor 42.

Ursu din Tomceşti, tatăl lui Vasilic care vinde în Fintînelile (menţ.) 340.

Ursul, fiul lui Goläi, vinde parte în Unchiteşti 297.

Ursul, fiul lui Ioan Aucăş, vinde părţi în Ostăşeşti şi Perieni 415, 417.

Ursul, fiul lui Neagul Lopată, vinde parte în Galbeni 340.

Ursul, fiul Nastasiei, dă parte în Unchiteşti (menţ.) 297, 298.

Ursul, fratele lui Ionaşco Giurcncscul, hotarnic la Orgocşti 403.

Ursul, ţigani mănăstireşti 337, 343; scutit 192; boieresc 442.

Ursu, vinde parte în Tescani 431.

Ursu Bărboiu (Ursu) vornic, tatăl lui Micotici şi Busca care vînd la Şendreşti (menţ.) 261, 282.

Ursu Foltişor, ţigan boieresc 441.

Ursul Truşan, dă zapis de mărturie 298.

Ursul Vartic slugă domnească, fiul lui Vartic mare vornic, vinde parte din Galbeni 340; stăpîn de ţigani 115, 212.

www.dacoromanica.ro

Useatul „bătrîn" din Virtop (menț.) 411.
Uscați, sat <Războienii de Jos ț. Neamț> 55.
Usceșteștii, familie, stăpînă în Virtop (menț.) 411.
Uscătoa:e v. **Marica Uscătoae.**

V

Valea Cozmoaei mai jos de tg. Iași, top. <or. Iași>, vie vîndută de Dima călăraș m-rii Bîrnova 425, 452.
Valea-Sacă ț. Bacău, sat ascultător de ocolul Bacăului, fost domnesc, vîndut de fiii lui Paos vornic lui Dumitrașco Ștefan mare logofăt 186.
Valea Sacă (~ Seacă), top. la Rădeni <Rădeana ț. Trotuș; or. Gheorghe Gheorgheiu-Dej> 186, 332.
Valea Satului, vale la *Drulești <lîngă Burueneștl ț. Roman; j. Neamț> 137.
Valea Ulelui v. **Ulîiul.**
Valeș din Averești, vinde parte (menț.) 301.
Vanco v. **Ion Vanco.**
Vanțe, copilul lui Ulilan, vinde parte din Bîrnova 392.
Varfolomei stolnic, cumnat cu **Radul Mihnea**, în pricină cu Tofana, soția lui Vasile Șeptelici (menț.) 186.
Varlaam egumen al m-rii Secul 34.
Vartic v. și **Ursul Vartic.**
Vartic, martor din partea marelui logofăt pentru Derencu 371.
Vartic, nepoții săi vînd în Petrești (menț.) 438.
Vartie, tatăl Marușcăi ș.a. care vînd în Milnești (menț.) 186.
Vartie, țigan mănăstiresc, scutit 196.
Vartie vătaf de aprozi, stăpîn de țigani 217.
Vartie vornic mare, tatăl lui Ursul Vartic (menț.) 212.
Vartie Toropală, fiii lui vînd seliștea Lăslăoani (menț.), 318–320.
Varticeni pe Hlabnic, ț. Iași, sat <R.S.S. Moldovenească>, jumătate dată schimb de Balica hatman Nastasici Moțocoalei 222.
Varvara v. **Vărvara.**
Vasălăuți ț. Hotin, sat <R.S.S. Ucraineană>, în hotar cu Ojovul 173.
Vasălii v. **Vasilie.**
Vascăuți v. **Văscăuți, sat.**
Vasco, tatăl lui Petreman vătaf care vinde parte din Bîrnova (menț.) 392.
Vasilca, fiica Ilenei, vinde în Iujeneții 334.
Vasile, Vasilie, Vasile:
Vasilie călăraș, vinde în seliștea Petrești 438.
Vasilie comis din Ciupești, cu însărcinare domnească 252.
Vasilie dascăl, scrie zapis 360.
Vasilie diac, stăpîn în Tămășeni, Fîntînele, Horești ș.a. 45.
Vasilie diac, vinde parte în Măstacăn (menț.) 367.
Vasilie din Lățcani, dă carte de mărturie 104, 105, 117; v. și **Vasilie Corpaci.**
Vasilie din Șerbești, dă carte de mărturie 410.
— **Vasîle**, fiul Antemiei preotesei și al popii Gligorce, nepotul Romșei mare vătaf, vinde în Bîrnova și Ploșcăuți 392.
Vasilie, fiul Antemiei, vinde jirebie la Spătărești 79; v. și **Vasilie martor.**
Vasilie, fiul Burducăl, vinde casă și vie în Ionășești 283, 340.
Vasilie, fiul lui Bucium vornic v. **Vasilie Buculescul.**
Vasilie, fiul lui Danilă, vinde parte în Rădeni 302.
Vasilie, fiul lui Dumitru, vinde parte în Drulești 106, 117, 160; dă carte de mărturie, martor 106, 137.
Vasilie, fiul lui Gavril Purcel, vinde parte în Dușești 4, 179.
Vasilie, fiul lui Ghidul, vinde parte în Gocimani 439.
Vasilie, fiul lui Ghiorghie Calapod și al Marușcăi vinde în Voruntărești și Prăjeni 432, 435.
Vasilie, fiul lui Gligorie, vinde parte în Drulești 366.
Vasilie, fiul lui Grigorie Talpă stolnic, în pricină pentru Mlinăuți (menț.) 390.
Vasilii fiul lui Huhulea v. **Vasilie Huhulea.**
Vasilie, fiul lui Ignat Lațco, vinde jumătate din Mogoșești (menț.) 333.
Vasilie (Vasălli), fiul Irimiei, dăruit de Gaftona cu niște curături la Brătila de Jos 24.
Vasilie, fiul lui Mănăilă, vinde în Todorești 5.

www.dacoromanica.ro

Vasilie, fiul lui Păntelei fost vornic, vinde loc de casă în Iași 189.
Vasilie, fiul lui Pintiliin, vinde parte în Talpij 340.
Vasilie fiul lui Procop Cărăiman v. **Vasilie Cărăiman.**
Vasilie, fiul lui Stavăr, vinde vad de moară la Drăgănești 186.
Vasilie, fiul lui Ștefan Benea, fratele Haritonei, vinde părți în Druleşti, Găureni, și Sîrbi 106, 117, 160, 254, 317.
Vasilie, fiul lui Tănasi, vinde părți în Ostășești și Perieni 414, 415, 417.
Vasilie, fiul lui Ursul, vinde parte în Fintînelile (menț.) 340.
Vasilie, fiul Gaftei și al Cornescului, vinde în Pilipăuți 162.
Vasilie, fiul Irinei, stăpîn în Tămășeni, Fintînele, Horești ș.a. 45.
Vasilie, fiul Marușcăi v. **Vasilie**, fiul lui Ghiorghie Calapod.
Vasilie, fiul Măricăi, vinde parte în Tălpigeni (menț.) 1.
Vasilie, fiul Măricăi Păntoae, vinde vii la Cotnar 243.
Vasilie, fiul Olenei, zăgolește părți în Zubriceni și Bleșcenănți 6.
Vasile, fiul Oprinei și nepotul Țonii, vinde parte din Dănceni 293.
Vasilie, fiul Uritei, vinde parte în Vîrtop 410, 411.
Vasilie fratele Haritonei v. **Vasilie**, fiul lui Ștefan Benea.
Vasilie, fratele lui Bogdan pitar, schimbă moară și vie în Găgești 455.
Vasilie, fratele lui Samoil din Știubiani, dă carte de mărturie pentru Pîrtănoși 82.
Vasilie, fratele lui Ticman diacon din Ivănițăști, dă zapis de mărturie pentru Pîrtănoși 82.
Vasilie, ginerele lui Gheorghie, hotarnic la Cofești și Căpotești 120.
Vasilie înblător, martor pentru un vad de moară pe Răut 118.
Vasilie, martor pentru Spătărești 102; v. și **Vasilie** fiul Antemici.
Vasilie, megieș hotarnic la Tîmpești 404.
Vasilie popă, martor pentru Cuculeni 304.
Vasilie, scrie acte domnești 57, 139.
Vasilie slugă domnească, cumnatul lui Ștefan cu parte în Mlinăuți 390.
Vasilie slugă domnească, fiul lui David, cu parte în Păstrăveni 66.
Vasilie, tatăl lui Anton care vinde în Druleşti (menț.) 160.
— **Vasile**, tatăl lui Chirila Slav care vinde în Pîrtănoși (menț.) 82.
Vasile, tatăl lui Costandin care vinde în Mursăști (menț.) 436.
Vasilie, tatăl lui Erimia care vinde în Cogești, Bahluieni și Brăileni (menț.) 406.
Vasilie, tatăl Nastasiei care vinde în Căbicești (menț.) 1.
Vasile (Vasilie), țigani: boierești 103, 315; domnești 103; mănăstirești, scutiți 192, 193.
Vasilie vătaf de sinețari, martor pentru vad de moară pe Răut 118.
Vasilie, vinde parte în Bucinlești 186.
Vasilie Bantăș din Costeni, dă carte de mărturie, martor 256, 439.
Vasilie Banul diac, dă carte de mărturie, martor 4, 406.
Vasilie Barta din Urecheni, martor 360.
Vasilie Băgea diac, dă carte de mărturie, martor 306, 328.
Vasilie Boboc, fiul lui Țigan vătaf, vinde parte în Turcinești 236.
Vasilie Bogza v. **Vlsarion Bogza.**
Vasilie Boldișor (Boldișor) hînsar din Timpești, martor 91, 102.
Vasilie Bran, martor pentru Voruntărești 258.
Vasilie Buculescul, fiul lui Bucium vornic și tatăl Tofanei (menț.) 186.
Vasilie Bucium, vinde jumătate din Voinești (menț.) 307.
Vasilie Cărăiman (~Cărăman, Vasilie), fiul lui Procop Caraiman, vinde jumătate din Maxinești 167, 168, 186.
Vasilie Corlat, scrie act domnesc 9.
Vasilie Corpaci din Lățcani, dă carte de mărturie, martor 2, 3, 349.
Vasilie Cruceau din Ionășești, vinde parte în Mihăilești 226; martor 236.
Vasilie Dinga diac, vinde loc de casă în Seliște 145; martor 331.

www.dacoromanica.ro

Vasilie Furnică din Muncel, dă carte de mărturie 42.

Vasilie Huhulea (Vasilii), fiul lui Huhulea pîrcălab, vinde satul Tăuteşti 186; în pricină pentru Negreşti 219.

Vasilie Hulpaş din Bătineşti, martor 7.

Vasilie Huru, martor pentru Rușii Goci 306.

Vasilie Japcăl, martor pentru Cobălie 349.

Vasile Lupul domn v. **Lupul** vistiernic.

Vasilie Mălaiu, orăşan din Roman, dă carte de mărturie 234.

Vasile Mihaleseul, stăpîn în Oglinzi 89.

Vasilie Neagoe (Neagoe, ~ Neagoie) postelnic dă cărţi de mărturie, martor pentru Scobinţeni ş.a. 8, 147, 276, 277, 292, 293, 295, 298, 318, 365; postelnic al doilea 293.

Vasilie Onici, martor pentru Sclişte 331.

Vasilie Popa uricar, scrie act domnesc 219.

Vasilie Romăşcel dă carte de mărturie, martor pentru Stroeşti 2, 3.

Vasilie Ropceanul (~ Robceanu) din Ropcea, martor 224.

Vasilie Roşca (Vasile ~, Vasili Roşco) vornic de gloată, dăruit de Ştefan Tomşa cu satul Berbeşti 153, 154; dă cărţi de mărturie 220, 293, 298, 302, 414, 418, 419, 421, 426, 435, 437, 451, 453; eroare; mare armaş 153.

Vasilie Roşculeţ (~ Roşca ?) din Buciumeni, mator 91.

Vasilie Sorocean, martor pentru vad de moară la Răut 118.

Vasilie Stroici, stăpîn în Popeni şi Sîrbşori (ment.) 186, 363.

Vasilie Şeptilici (~ Şăptelici, ~ Şeptelici) hatman, stăpîn în Ciornorudinţi, Vlădeni, Nemirceni, ş.a. (menţ.) 143, 186, 230.

Vasile Ştrenga (~ Stranga, Vasălie Ştrenga) puşcar din Hotin, dă carte de mărturie, martor 173, 227.

Vasilie Talpă, tatăl lui Lupul cupar ş.a. care vînd în Lăslăoani (menţ.) 318—320.

Vasilie Titiul, martor pentru Selişte 331.

Vasilie Tilmaci, dă carte de mărturie, martor pentru Stroeşti 2, 3.

Vasilie Ţenţea din Scobenţeni, dă carte de mărturie 287.

Vasilie Vănaga din Săuleşti, stăpîn 141.

Vasilie Zeletin, dă carte de mărturie pentru Dănceni 298.

Vaslui, pîrîu <afluent al Bîrladului>, vad de moară, mori pe ~ 4, 179, 386.

Vaslui, tîrg: şoltuz şi pîrgari 1, 233; mănăstire din ~ 386; ocolul tîrgului 270, 271.

Vaslui, ţinut, sate şi silişte în ~ 4, 59, 179, 270, 271, 338, 397, 412, 413, 418, 419, 420, 422, 429, 438.

Vasutea, fiica lui Vasco şi sora lui Petreman vătaf, vinde parte din Bîrnova 392.

Vasutea, fiica Nastei şi sora lui Văscan Jăga, vinde parte din Bîrnova 392.

Văcoteşti ţ Cîrligătura, sat <Vocoteşti j. Iaşi>, silişte 443; în hotar cu Mînjeşti 443, 449; întărit lui Ionaşco Mînjea diac după pricină cu m-rea Galata 428, 443, 449.

Vădeni, sat j. <Galaţi>, casă 453.

Văjiul, ţigan boieresc 186.

***Vălişeni** ţ. Cîrligătura, silişte <Scobîlţeni j. Iaşi>, vîndută de m-rea Sf. Ilie lui Gheorghie Roşca vistiernic 456.

Vălişte de pe Tazlău, răzeş, în pricină cu m-rea Tazlău pentru izvor de păcură la Tăteşti 394; martor pentru Măstacăni 367.

Vănaga v. **Ghengo** ~, **Simioan** ~ şi **Vasilie Vănaga**.

Vărvara, Varvara:

— **Varvara**, fiica lui Andribuş, vinde împreună cu alţii satul Vlăiceni 412, 413.

— **Varvara**, fiica lui Drăgan, vinde parte în Durneşti (menţ.) 439.

Vărvara, fiica lui Dumitru uricar, zălogeşte satul Maxineşti (menţ.) 168, 186.

Vărvara (Varvara), fiica lui Horja paharnic, stăpînă în Titeşti, Prebeşti şi Horjăşti 338.

Vărvara (Varvara), fiica lui Ion Şătraca, vinde parte în Fîntîneni 260, 340.

Vărvara (Varvara), fiica lui Telea stolnic, stăpînă în Rumâni şi Zmiani 352, 444.

www.dacoromanica.ro

Vărvara, fiica Magdei, vinde jirebic în Antălești (menț.) 363.

Vărvara, mama lui Larion și a Chelsiei care vînd în Păscănei (menț.) 186.

Vărvara, mama Todosici care vinde în Gocești 90, 218.

Vărvara, soția (cneaghina) lui Ihnatco, vinde parte în Iujnețul 12, 334.

Vărzar v. și **Ion ~ și Lupul Vărzar.**

Vărzar din Durnești, dă carte de mărturie 439.

— **Vărdzar**, soțul Dumitrei, ginerele lui Ștefan Blendea (menț.) 186.

Vărzărești de la Bicovăț, ț. Iași, sat<R.S.S. Moldovenească>, parte dăruită de Zaharia lui Gheorghie Roșca vistiernic 341.

Vărzărești pe Nirnova, sat <R.S.S. Moldovenească>, loc de prisacă vîndut de Ion Vărzar vătaf lui Gheorghie Roșca vistiernic 341.

Văsăl, tatăl lui Gavriil care vinde în Hănăsăni (menț.) 405.

Văscan din Tulucești, fratele lui Petrea, în prîcină pentru Vorniceni 395, 434.

Văscan din Țigănești, dă carte de mărturie 372.

Văscan, fratele lui Gligorie, vinde în Căpotești 418.

Văscan fratele lui Petrea v. **Văscan** din Tulucești.

Văscan visternicel, vinde parte în Găureni (menț.) 317.

Văscan Benea, nepoții săi vînd în Drulești, Găureni și Sîrbi (menț.) 106, 160, 254, 317.

Văscan Bîrzotă, tatăl lui Ionașco, bunicul Anghelinei ș.a. care vînd în Drulești 77, 84, 85, 117, 160.

Văscan Jăga, fiul Nastei și fratele Vasutcăi, vinde parte din Bîrnova 392.

Văscan Movilă, nepoata sa Maria Căzaca Trifăneasa stăpînă în Hliniștea, Năslavcea, Chehnăuți ș.a. (menț.) 186.

Văscani, sat <Vascani j. Iași> 85, 106, 117, 366, 368.

Văscăuți (Vascauți, Vascăuți), sat <ț. Cernăuți; j. Suceava> 162; parte cu moară întărită lui Gligorcea Șaptelici 230.

— **Vascăuți**, sat <Văscăuți ț. Hotin, R.S.S. Ucraineană>, seliștea Mițăuți de la ~ 326.

Văsilan, chihac din Verbușcani, martor 349.

Văsilan, cumpără parte în Seliște 331.

Văsilan, fiul lui Drăghici, martor pentru Merești 274.

Văsilan, fiul lui Ion Policeanul, vinde parte în Todorești 5.

Văslan, tatăl Ilenei ș.a. care vînd în Stănigeni (menț.) 348.

***Vătăman**, sat <lîngă Costișa ț. Neamț> 256, 439.

Veaverliță de Gorna, vornicel de Trifăuți, în pricină pentru un loc la Țărmurile Roșii 359.

Velsa pîtar, pîrcălab 258; nepoții săi vînd în Voruntărești și Prăjeni 258, 432, 435.

Vcisea, fiul lui Lupc, vinde parte în Măcișeni 268, 296.

Venchiia v. **Neagul Venchiia.**

Veniamin v. **Chiila lui Veniamin.**

Veniamin călugăr, cumpără parte în Mursășt 436.

Veniamin, mitropolit al Moldovei (ment. tîrzie) 141.

Ventelescul v. **Nicoară Vîntelescul.**

Ventilă, țigan (menț.) 186.

Verășeni v. **Vereșeul**, sat.

***Verble** pe Jijia, sat <lîngă Corlăteni ț. Hîrlău; j. Botoșani>, fost pustiu, dăruit de domn m-rii Sucevița 433.

***Verbușcani**, sat <Salcia ț. Soroca, R.S.S. Moldovenească> 349.

Verejéni, sat <ț. Soroca, R.S.S. Moldovenească> 235.

Vereșcecani sat <Vercicani ț. Succava> scutit 22.

Vereșéni (Verășéni, Verișéni), sat <ț. Suceava; j. Iași> 209, 211, 257, 272, 273.

Verșeștl ț. Neamț, sat fost domnesc, întărit lui Toma postelnic 169.

Veveriță v. **Veaverliță.**

Viclean v. **Marco Viclean.**

Vicol chihaia din Hlipiceni, jurător 312, 323.

Vicol, cumpără livadă în Drăgești 237.

www.dacoromanica.ro

Vicol pîrcălab, dăruieşte părţi în Plotuncşti, Oideşti şi Ioneşti (menţ.) 244.

Vicol popă, socrul lui Ionaşco (menţ.) 438.

Vicol, ţigan mănăstiresc, scutit 197.

Vidroala, vinde parte în Drulcşti (menţ.) 160.

Vilia, pîrîu <afluent al Prutului> sat pe ~ 390.

Vindăoanl (Chindivani), sat <Ghindăoani, ţ. Ncamţ>, cumpărat de Miron Barnovschi de la Lupul marc vornic şi dăruit m-rii Hangul 171, 172.

Vinceşti v. **Ivăniţăştl, sat.**

Vintelescul v. **Nicoară Vintelescul.**

Visarion v. şi **Chilia lui Vlsarlon.**

Vlsarlon Bogza călugăr <Vasilie Bogza logofăt>, dă carte de mărturie pentru Vîrtop 410.

Vitoltu Mărăţeanul (Vitolt) logofăt, cumpără părţi în Slipotcni (menţ.) 184, 338.

Vlzantea, m-re <ţ. Putna; j. Vrancea>, satele ei scutite 11.

***Vilcăneştl**, sat <Şendreni, ţ. Lăpuşna, R.S.S. Moldovenească>, vecin domnesc din ~246.

Vilce, fratele lui Gligorie Delei, vinde cu alţii seliştea Petreşti 438.

***Vilceştll** pe Sirct, ţ. Suceava, sat <Bucecea j. Botoşani>, dăruit de Petru Şchiopul m-rii Galata, cu scutiri 67.

Vinătorii de la Piatra, ţ. Ncamţ, sat <or. P. Ncamţ> domnesc reluat de Miron Barnovschi de la m-rile Bisericani şi Golia şi dăruit m-rii Hangu 161.

Virlan, tatăl lui Nicolae (menţ.) 245.

Vîrnav v. **Eremia lui Vîrnav**

Virnă (Vîrno) călăraş din Vlădcşti, jurător 312, 323.

Virstatul, munte <ţ. Neamţ> 34, 35.

Virtej, ţigan mănăstiresc, scutit 200.

Virtop, sat <Hîrtop ţ. Ncamţ>, împărţirea moşici pe „bătrîni" 411; părţi cumpărate de Nechita diac de la Ionaşco ş.a. 410.

Vlad v. **Pătraşco Vlad.**

Vladnic v. **Hlabnlc**, pîrîu.

Vlaicul, nepoata sa Mărica vinde în Crucea de Jos (menţ) 369.

Vlaicul (Vlaico), cumpără jumătate din Tămăşeni ş.a. (menţ.) 45.

Vlasea, ţigan mănăstiresc, scutit 210.

Vlasie cămăraş, diac 312; cumpără părţi în Dereneu şi Prehodişte 371; trimis domnesc 312, 313, 453; probabil acelaşi: **Vlasle Minzul** (Vlasie), scrie acte domneşti 17, 27, 45, 53, 65, 171, 177, 192, 201, 214, 261, 265, 269, 273, 275, 278, 281, 282, 307, 322, 323, 350, 370, 391, 397, 410.

Vlasle, vinde parte în Durneşti 439.

Vlădenl pe Turie, ţ. Iaşi, sat fost al Mariei Chiriţoaia postelniceasa, cumpărat de Nebojatco logofăt şi lutors soţici sale Gaftona 143.

Vlădeştl, sat <ţ. Covurlui; j. Galaţi> 395, 402, 434.

***Vlădeştl**, sat <lîngă Goteşti, ţ. Chigheci, R.S.S. Moldovenească> 312, 323.

***Vlădeştl**, sat <lîngă Stolniceni, ţ. Succava; j. Iaşi> 208, 211; partea Maricăi vîndută de Dumitra lui Ciolpan fost spătar 186.

***Vlădieena** (Vlădicina), sat <lîngă Ojeva ţ. Hotin, R.S.S. Ucraineană> 173, 227.

Vlăccéni v. **Vlălceni, sat.**

***Vlăieanll** pe Crasna,ţ. Vaslui, sat cu iazuri şi vaduri de mori vîndut de Varvara ş.a. lui Costantin Cantacuzino mare paharnic 412, 413.

Vlăieanul, fiii lui vînd în Vlăicani (menţ.) 412, 413.

Vlăieanul, nepoţii săi vînd în Vlăicani (menţ.) 412, 413.

***Vlălceni** (Vlăccéni) pe Jijia, ţ. Dorohoi, sat <lîngă Ilipiceni j. Botoşani>, parte cu vad de moară şi vecini vîndută de Mănăilă fost pîrcălab lui Pană vistiernic 335, 457.

***Vlăiceştl** la Trotuş, sat <probabil j. Bacău> dat în schimb lui Dumitraşco Ştefan mare logofăt de Părasca, jupîneasa lui Nicoară comis 186.

***Vlăşeneştl**, sat <probabil ţ. Putna; j. Vrancea> 144.

Vocoteşti v. **Văcoteştl, sat.**

Vodna, rîu 100.

www.dacoromanica.ro

Voica, mama lui Luca care vinde în Ciurbești (menț.) 372.

***Voicești**, sat <lîngă Brătila de Jos ț.Trotuș; j. Bacău> 24.

Voico, nepoata sa vinde în Scînteia (menț.) 445, 451.

Voico logofăt, încearcă să cumpere în Drulești (menț.) 160.

Voinești ț. Cîrligătura, sat <j. Iași>, parte întărită lui Mihail Furtună mare comis, după pricină cu Simion Gheuca medelnicer 307.

***Voloconțești**, sat <probabil lîngă Terebna ț. Hotin, R.S.S. Moldovenească> 374.

Voloseni ț. Fălciu, sat <Bogdana-Voloseni j. Vaslui>, dăruit de domn lui Ionașco Cehan vornic 97.

Voloșcov (Voloșcova) ț. Hotin, sat <R.S.S. Ucraineană>, parte întărită lui Toma, după pricină cu mănăstirea din Suceava 383.

***Vornicenii pe Prut**, ț. Covurlui, sat <lîngă Tulucești j. Galați>, întărit lui Apostol mare armaș, după pricină cu oamenii din Tulucești ș.a. 395, 396, 402, 434.

Vorobivca pe Ciuhru, sat <Gheredeuca ț. Hotin, R.S.S. Moldovenească>, parte vîndută de Isac lui Gheorghiță Jora pîrcălab 374.

Voroneț, m-re <or. Gura Humorului, ț. Suceava>, egumen 289; vinde părți din Băișești lui Stroici logofăt 416; țigani 198.

Voruncăuți, sat <ț. Soroca, R.S.S. Moldovenească>, în hotar cu Nemirovul, întărit lui Ionașco Hrincovici 359.

Voruntăreasa v. **Salomia Voruntăreasa**.

Voruntărești (Vorontărești) pe Siret, ț. Roman, sat <Volintirești j. Iași> parte pusă zălog de Gheorghie Calapod la Neculai selitrarul, apoi vîndută de Ionașco Calapod lui Gheorghe Năvrăpescul 258; popă 259.

Vrabie v. și **Ionașco Vrabie**.

Vrabie (Vrabii) postelnic, pribeag, viclean lui Ștefan Tomșa voievod, cumpără satul Brezănii (menț.) 123; soția lui vinde parte în Fîntînelile 340.

Vrăncineasa v. **Magda Vrăncineasa**.

Vrinceanul v. **Onofrei Vrinceanul**.

Vrincean diac, scrie zapis 349.

Vrînceni, cu parte în Mogoșești 13.

Vulpășeni, v. **Hulpășeni**, sat.

Vulpe v. **Băian Vulpe**.

Z

Zadubrucа ț. Cernăuți, sat <Zadobreni R.S.S. Ucraineană>, numit înainte Budilcea; vîndut de Ionașco Ghianghea mare vornic lui Gavrilaș mare vornic 334.

Zadul din Antălești, zălogește jirebie lui Delcu aprod 92; martor 91.

Zagavia, m-re <ț. Hîrlău; j. Iași>, dăruită cu o poiană 30.

Zagorna v. **Gorna**, sat.

Zaharca, tatăl lui Lupul (menț.) 374.

Zaharia, Zaharie:

Zaharie de la Gherghești, vinde parte în Ceuceni lui Nicoară hatman 340.

Zaharia diac, în pricină cu Ionașco Marmure pentru moară pe Smila 444.

Zaharie din Verejéni, martor 235.

Zaharia din Zberești, în pricină cu Ifrim Medrea pentru parte în Mogoșești 13.

Zaharie, fiul Agafiei, vinde parte în Căpotești 418.

Zaharilia, fiul Armancăi, vinde parte în Găureana (menț.) 186.

Zaharia, martor pentru Goești 90; dă carte de mărturie 218.

Zaharia, nepotul Buzoaiei, dăruiește lui Gheorghie Roșca vistiernic parte în Vărzărești 341.

Zaharia păhărnicel din Zberești, martor 256; dă carte de mărturie 439.

Zaharia, scrie carte domnească 375.

Zaharia, țigan mănăstiresc, scutit 210.

Zaharia, vinde parte în Tescani 431.

Zahărești (Zahărești), sat <ț. Suceava>, părți întărite lui Vasilie Șăptelici și lui Dumitrașco Șăptelici 230.

www.dacoromanica.ro

Zaluceani, sat <ţ. Soroca, R. S. S. Moldovenească>, selişte cu drept de slobozie 359.
Zamă v. **Dzamă**.
Zamfira v. **Samfira**.
Zane, nepoatele sale vînd în Turbăteşti (menţ.) 346.
Zapici, ţigan mănăstiresc, scutit 200.
Zastavna v. **Zăstavna**, sat.
Zatic, vinde parte în Bănceni 340.
Zăbrăuţi, sat <c. Moviliţa, ţ. Putna; j. Vrancea>, ogoare vîndute de Pătru ş. a. lui Pătraşco diac 7.
Zăhăceani, sat <ţ. Orhei, R. S. S. Moldovenească> 235.
Zăletin v. **Zeletin**, pîrîu.
Zănica v. **Zinilca**.
Zăpalce v. **Toader Zăpalce**.
Zăstavna (Zastavna), sat <ţ. Cernăuţi, R.S.S. Ucraineană> 162, 173, 227.
Zbereşti (Zberăşti), sat <c. Costişa ţ. Neamţ> 13, 256, 439.
Zbiarea v. **Nacul Zbiarea**.
Zbiara, tatăl lui Zatic care vinde în Bănceni (menţ.) 340.
Zbiera (Zbera), tatăl lui Gheorghie care vinde în Măgdăşeni (menţ.) 327, 328.
Zeico din Urecheni (menţ.) 360.
Zeletin v. **Vasilie Zeletin**.
Zeletinul (Zăletin), pîrîu <afluent al Berheciului> 293, 340.
Zemeşu, tatăl lui Sava ş.a. care vînd în Petreşti (menţ.) 438.
Zgăia v. **Toader Zgăia**.
Zinilca (Zănica), cneaghina lui Dumitraşco Ştefan mare logofăt şi fiica lui Mogildea vornic, stăpînă de sate şi ţigani 168, 185, 186.
Zmaranda v. **Izmaranda**.
***Zmeiani** (Zmiiani) ţ. Tutova, sat <lîngă Băcani j. Vaslui>, părţi vîndute de Gligorie şi Sofronia lui Drăgan aprod ş.a. 269, 281; parte dăruită lui Ifrim stolnicel de Stanca cneaghina lui Murgoci vornic 351, 352, 354; parte întărită Vărvarei 444; popă 352, 353.
Zoica, fiica lui Uliian, vinde parte din Birnova 392.
Zorileni, sat <Zorleni, or. Bîrlad>, vîndut de Gavril Mirca lui Scărlet 110.
Zosca, fiica Stancăi, vinde parte în Măstacăni (menţ.) 367.
Zota v. **Hlincea**, m-re.
Zroban, străbunicul lui Cornea din Cogeşti (menţ.) 406.
Zubriceni, ţ. Hotin sat <R. S. S. Moldovenească>, parte vîndută, de m-rea Sf. Sava lui Gheoghie Jora 6; parte dată schimb Solomcăi de Gheorghie Jora 370.
Zugrafu m-re v. **Athos**.
Zupco pîrcălab, hotarnic (menţ.) 126.
Zupcoae v. **Dumitra Zupcoae**.

www.dacoromanica.ro

INDICE DE MATERII

www.dacoromanica.ro

A

acte :

cărţi domneşti, porunci, dispoziţii, hrisoave, urice : passim ; v. şi **aşezăminte** ;

cărţi de mărturie, date de : mitropoliţi, ierarhi şi marii boieri 293, 414, 417—419, 421, 426, 429, 435, 451, 452 ; menţionate 419 ; date de episcop 34, 313, 324, 440 ; menţionate 325, 442 ; date de boieri, popi ş. a. 66, 77, 85, 95, 104 — 107, 128, 148, 189, 217, 220, 243, 253, 254, 276, 277, 283, 285, 292, 295, 298, 302, 305, 306, 319, 321, 339, 360, 365, 371, 396, 412, 437, 441, 455 ; menţionate : passim ; date de : trimişi domneşti, pîrcălabi, hotarnici 14, 55, 91, 126, 208, 344, 367, 402—407 ; menţionate 52, 61, 119, 120, 449 ; date de şoltuzi şi pîrgari 33, 118, 133, 234, 260, 264 ; menţionate 255, 339 ;

ale unei doamne (menţ.) 185 ; ale unor particulari (cărţi, scrisori, zapise) 2, 4, 8, 24, 30, 46, 51, 64, 68, 89, 90, 92, 102, 108, 110, 114, 116, 125, 127, 135, 137, 144, 145, 147, 151, 154, 167, 173, 181, 207, 209, 224—226, 235—242, 245, 251, 256—259, 272, 274, 279, 304, 309, 310, 313, 318, 324, 326, 331, 335, 336, 347, 351, 357, 361, 362, 374, 376, 398, 407, 411, 424, 431, 436, 453 ; menţionate : passim ; catastif boieresc 186, 325 ;

scrisoarea unui suveran străin 87 ; scrisoare (gramată) patriarhicească 358 ;

acte mincinoase, anulate 13, 99, 114, 123, 347 ; pierdute din cauza prădăciunilor 111, 257, 286, 324, 346, 432, 435 ; încredinţate unor poslușnici 14 ; trimise în Ţara Leşească 324 ; ascunse la m-re 168, 186 ; cedate pe cai 168, 169 ; păstrate în pungă de scăpărătoare, arse 367 ; uric modificat (sat scos din ~) 173 ; uric al tîrgului 134 ; uricul obştei m-reşti 170 ; carte de samă 163.

albine, desetină luată din ~ 27 ; v. şi **stupi**.

alegere v. **hotărnicie**.

alune, culesul lor 36, 88.

amenzi v. **gloabe** şi **duşegubine**, **ciubote**.

angherii, scutiri de ~ 27, 41, 47, 54, 58, 60, 70, 111, 142, 157, 163, 190, 247, 248, 266, 270, 271, 330, 368 ; ; ~ mari şi mici (mărunte) 47, 54, 111, 157, 249 ; de peste an 54.

agă, stăpîn 310.

arătură 61, 121, 122 ; zeciuială luată din ~ 387 ; pricini pentru 44, 249.

arhimandrit, stareţ 120.

aprozi (înblător) 118 ; cu părţi, stăpîni 48, 79, 217, 223, 269, 301, 444 ; răzeş 444 ; creditor 92 ; atribuţii şi sarcini domneşti 72, 168, 186, 382 ; jurători, hotarnici 91, 312, 323, 396, 402 ; dau cărţi de mărturie, martori 5, 77, 118, 256, 258, 273, 439 ; vătaf de aprozi 5, 217 ; ureadnic 168, 186.

argint, obiecte de ~ 219, 344 ; monede de ~ v. **bani** : potronici, taleri, ughi, zloţi.

armaşi 323 ; stăpîni, cu părţi 153, 219, 254, 352, 395, 396, 402, 419, 420, 434 ; atribuţii 150 ; dau cărţi de mărturie, martori 5, 108, 265, 276, 277, 436 ;

www.dacoromanica.ro

mari armaşi 156, 276, 277, 395, 396; armăşei 265, 352.
arme domneşti 246.
armeni, cu părţi 348, 356; dă carte de mărturie, martor 90, 218.
ascultare, sate şi posluşnici în ascultarea unor m-ri 27, 99, 142, 155; sate sub ascultarea unor ocoale v. ocoale.
aslam v. camătă.
aspri v. **bani**.
aspri de fum, în scutiri 67.
aşezăminte, pentru călugări şi m-ri (episcopii) 121, 122, 170, 196—198, 201—204, 210, 214, 288, 289; pentru clerici şi biserici (Mitropolie) 111, 205, 267; pentru vecini fugiţi 288, 289, 291, 294; pentru ţigani 192, 193, 196—198, 200—205, 210, 212, 214, 288, 289, 316.
aur, scule de ~ 219; v. şi **bani**: galbeni, ughi.

B

bani <monedă> 10, 16, 51, 147, 150, 441; aspri 311; florinţi 238, 265;
galbeni 8, 51, 113, 114, 116, 125, 127, 128, 133, 136, 147, 148, 233, 235, 256, 258, 260, 272, 293, 313, 340, 350, 361, 398, 407, 434, 437, 444, 457; galbeni de aur 147, 306, 339, 431, 436; ~ roşii 186; ~ ungureşti 146, 163, 174, 179, 270, 271, 345, 439;
lei 108, 118, 144, 154; potronici 46, 110, 242; ~ de argint 92, 406;
taleri (~bani buni, bătuţi, bani proşti) 1—3, 5, 7, 29, 33, 42, 46, 54, 77, 84, 85, 92, 95, 110, 139, 145, 153, 163, 167, 186, 208, 209, 211, 218, 225, 235, 236, 254, 257, 260, 264, 274—276, 283, 285, 287, 290, 292, 295—297, 299, 301, 305, 310, 321, 322, 327, 331, 333, 340, 342, 344, 346, 349, 362, 365, 369, 371—374, 392, 397, 406, 409, 413, 419; taleri de argint <textual> 12, 31, 49, 104—106, 117, 129, 137, 143, 151, 160, 162, 173, 175, 179, 184, 186, 187, 189, 228, 252, 269, 277, 278, 302, 309, 310, 317—320, 325, 326, 329, 334, 338, 340, 341, 348, 350, 363, 366, 392, 393, 412, 414, 415, 417, 418, 420, 422, 426, 427, 429, 430, 432, 433, 435, 438, 439, 442, 445, 448, 451;
ughi (~ bani buni) 4, 73, 86, 163, 172, 186, 226, 229, 271, 273, 335, 397, 410, 425, 439, 452, 456; ~ galbeni (~ de aur) 5, 6, 73, 97, 129, 169, 179, 220, 221, 240, 287, 328, 334, 340, 397; ~ de argint 325;
zloţi 92, 123, 243, 280, 304, 323, 360, 368, 392, 405, 424, 434, 439, 457; ~ de argint 259, 325; ~ tătăreşti 45, 168, 301, 352; ~ ungureşti 443;
echivalenţe 110, 153, 154, 163, 186.
bardă 108.
bălţi, în descriere de hotare 216; părţi cu ~ vîndute 29, 46, 106, 117, 137, 160, 162, 181, 186, 407, 447; dăruite unor m-ri 19, 62, 333, 378, 443; stăpînite pe bătrîni, pricină pentru 312, 313, 323, 453; ezere cu girle 159, 228; v. şi **peşte şi peşcuit**.
bărbier, dă zapis de mărturie 234.
bătaie, pentru scoaterea oamenilor la muncă 72.
„bătrîni", părţi, sate stăpînite pe bătrîni 1, 179, 264, 285, 290, 293, 339, 340, 403, 407, 411; alegere pe ~ 404; bătrîni subîmpărţiţi în alţi ~ 411; baltă ţinută pe ~ 453.
berărie, a unui boier, sladniţă 39; a unei m-ri, fierberea berei 174.
berbeci 186; de meserniţă (de tăiat) 235.
bir 190, 210; înscriere la ~ 150; sate scutite dau birul împărătesc (darea) 157, 158; v. şi **dări şi slujbe**: dare, dajde şi haraci.
birari 424.
biserici, ~ de sat 190; biserică din oraş 386; ~ zidită din nou, domnească 190; cu sate, scutite 266, 267, 358; obligaţii, obiceiuri 111; biserică socotită m-re 358; ~ străine 268.
blăni de vulpe 457.
bocanci v. îmbrăcăminte şi încălţăminte.
boi 229; în danie 244; în preţ 90, 186, 218, 280, 281, 335, 368, 457; de negoţ 457; de podvoadă 58, 111, 124, 155; luaţi în plata dărilor 40, 80, 111.

www.dacoromanica.ro

boieri:
boicrii cei mari 375, 412, 414, 417; ~ mari şi mici 18, 19, 32, 49, 57, 82, 87, 117, 127, 140, 153, 158, 160, 163, 165, 168, 169, 171, 179, 186, 187, 193, 197, 201, 202, 206, 210, 212–214, 218, 221, 227, 262, 266–268, 270, 275, 289, 297, 307, 316, 320, 330, 333, 334, 338, 340–342, 345, 347, 348, 363, 366, 372, 373, 378, 386, 390, 391, 392, 397, 399, 409, 413, 420, 422, 425, 432–435, 442, 459; al doilea şi al treilea 288, 291, 294, 414; ~ de ţară 289; ~ străini 73; v. şi **feciori** de ~; stăpîni şi martori: passim;
creditori 10, 96, 97, 128, 153, 186, 259; împreşoară răzeşi 313, 323, 395; oprelişti 121, 122, 358; obligaţii pentru găzduirea lor 111; ajută la nevoia ţării şi primesc danii 73, 93, 96, 97, 164, 169, 174, 186, 213, 229; morţi în luptă 143; ucişi, vicleni 186, 215; pribegi 123, 168; dau cărţi de mărturie v. **acte**; v. şi: **danie, etitori, hotarnici, jurători, mazili**; v. şi sub numele dregătoriei.

bouri (buări), puşi semn de hotar 34, 35, 38, 52.

branişti 340; ~ mănăstireşti 16, 440; oprelişti pentru folosirea lor 36, 74, 88.

bucate 186, 207, 230, 244, 266, 288, 289, 291, 294, 385.

bucovină, stupină şi poieni în ~ 49, 422; v. şi **făget**.

bute de vin, capacitate 235.

butnari ai episcopiei, fac căzi de silitră; scutiţi 72.

C

cai 314, 453; învăţaţi 186; preţ 168, 169, 186, 229, 258, 280, 313, 340, 344, 368, 439, 441; în danie 244; daţi în treaba ţării 73, 93, 96, 97, 164, 229; luaţi pentru plata dărilor 150; ~ de olac, de podvoadă, în obligaţii, în scutiri 58, 60, 111, 155, 158; pricină pentru 230; furt de ~ 186; călugări opriţi să aibă cal 121, 122.

camănă, scutiri de ~ 43, 248; mare şi mică 55, 163.

camătă (aslam), condiţii 78; călugări opriţi să ia ~ 121, 122.

capre, gorştină din ~ 158.

case, casc cu pivniţă 146, 149, 179, 182, 189; ~ cu curţi 186; ~ de moară 125, 433; în oraş 111, 146, 149, 182, 189, 253, 349; casă a unui poslušnic 138;
~ în sate 102, 144, 272, 275, 280, 283, 338, 340, 363, 364, 368, 369, 453; vetre şi locuri de ~ 46, 145, 238, 304, 331, 357, 411; case cu parte, cu jirebie, cu vecini, cu oameni 38, 113, 129, 162, 186, 208, 209, 211, 245, 272, 273, 304, 335, 338, 340, 363, 391, 397;
obligaţie de găzduire 111; unitate de impunere, taler, ughi de casă 54, 163; casă dată pentru a fi scos din curtenie 135.

catastife, catastiful vistierici 183; ~ unui tîrg (al contribuabililor) 99; al unei m-ri 416; al unui boier 186, 325; v. şi **samă**.

călăraşi 438; ~ de Ţarigrad 425, 452; chehaie de ~ 173, 227; hotnog de ~ 312, 323; martori şi jurători 173, 227, 312, 323, 396; <eroare>: cămăraş 425.

călugări 186; cumpără şi vînd 65, 102, 105, 117, 184, 186, 338, 436, 443; martori, hotarnici 52, 410; reglementarea vieţii de obşte 121, 122; conflict între ~ greci şi români din m-re închinată 9, 50, 87.

călugăriţe, stăpînă 419, 420; ~ oprite să stea în m-ri de călugări 121, 123.

cămănar 407; marc ~ 51; opriţi să tulbure sate scutite 54, 67, 248; martor 51.

cămăraş 335; stăpîn 129, 147, 148, 186, 371, 372; dau cărţi, hotarnici 128, 313, 371; scriu acte domneşti 134, 219; eroare: 425 v. **călăraş**.

căpitani 89; cu case şi parte, răzeş 253, 308, 312, 323; creditor 313;

căzi de silitră 72.

ceară, pentru iluminarea bisericilor 157, 158, <180, 182>; pecete de ~ 184, 401; darc 67.

ceaşnici v. **paharnici**.

cetăţi 269; lucru la ~ 111, 246; ocoale ale unor ~, sate ascultătoare de 73, 165, 171; popă 392; v. şi **Hotin, Neamţ, Suceava**;
~ străine 270; v. şi **Ierusalim**.

chehaie, ~ de călăraşi 173, 227; martori şi jurători 173, 227, 281, 312, 323, 349, 453.

www.dacoromanica.ro

cheltuieli, cheişug, cheişugei la m-re 121, 122, cheltuieli de judecată 434.
chervăsărie domnească <vamă> la Iaşi 271.
chezaş, pentru datorie bănească 186.
chilii, în descriere de hotare 34, 35.
chinovar, sate scoase din doc. cu ~ 171.
cioban, în onomastică 202.
cioci <breaslă>, cu vie 51.
cisă, scrisă la vistierie 60; percepere 288, 289, 291, 294, 423; răspundere pentru neplată 385; vite luate pentru plata ~ 80.
ciubotar, ţigan 185.
ciubote <trecapăd>, amendă luată de la ţigani 192, 193, 195—198, 200—204, 210, 212, 214, 316; de la vecini 288, 289, 291, 293.
cinepă, zeciuială din ~ 387.
cirişi (?), păzesc biserica 190; v. şi **posluşnici**.
clasiarhi, atribuţii în m-re, alegere 121, 122.
clăceri, stăpîn 169; martori 127, 264, 292; clucer mare dă carte de mărturie 107, 397, 414, 418, 419, 421, 426, 429, 435, 451, 452, 455; clucer mare v. **Ionaşco Cujbă**; <eroare> 127.
coconi, opriţi să stea în m-re 121, 122.
codru v. **pădure**.
colibe, în descriere de hotare 34, 35.
comişi 186, 348; comişei 55, 66, 169, 382; mare comis 110, 158, 269, 307, 332; v. şi **Mihali Furtună**;
stăpîni 123, 169, 213, 282, 307, 355, 431, 442; atribuţii 382; sarcini domneşti 55, 252; în sfatul domnesc 32, 158, 160, 165, 168, 169, 171, 179, 213, 266, 268, 270, 330, 332—334, 340, 341; dau cărţi de mărturie, martori 66, 110, 298, 319.
comisoaie, stăpîne 78, 236, 258, 259, 441; dă bani cu zălog 259.
copaci, oprelişti pentru tăierea lor 34—36.
cositură, loc de ~ 263, 371; <pricini> pentru ~ 62, 249, 284; zeciuială din 387; v. şi **fîn**.
coţi 344; de postav 457.
crai al Ardealului, legături cu Moldova 87,164.
crame 47; la vii 243, 325, 377, 424, 425, 452; v. şi **pivniţe**.
croitori, din oraş, dau carte de mărturie 189, 253.
ctitori, drepturi ale ctitorilor 87; ~ tîrgoveţi 386; boieri 9, 40, 87, 161, 207, 294, 330, 333, 347, 377; ~ domni v. **domnul**.
cupari 231; stăpîn 215, 318—324; martori, dau cărţi de mărturie 147, 220, 436; v. şi **paharnici**.
cupă, de argint 344.
cupeţi v. **negustori**.
curături 16, 24, 369, 439, 440; grădini care sînt 117; la loc domnesc 52; făcută de şoltuz 30; v. şi **lazuri**.
curelar, martor 252.
curţi, curtea domnească 217, 319, 344, 358, 369, 370, 373, 379, 388; în toponimie 189, 358; curţi boiereşti 124, 166, 179.
curteni, găzduirea lor 111; ~ slugi 121, 122; din divan, din curtea domnească: passim.
curtenie, renunţare la ~ 135.
cuturi, în vînzare 392; în toponimie 245.

D

dabile, dare v. **dări şi slujbe**.
danii:
domni dăruiesc: unor m-ri 9, 15, 17, 19, 21, 27, 37, 38, 43, 52, 53, 67, 71, 76, 98, 99, 101, 109, 112, 138, 140, 142, 153, 156—158, 165, 169, 172, 178, 182, 190—193, 195—204, 206, 210, 212, 214, 222, 266, 270, 271, 286, 303, 316, 333, 337, 343, 358, 378, 420, 422, 427, 432, 433, 438, 450; unor boieri, unor slugi domneşti 20, 48, 73, 93, 96, 97, 100, 103, 149, 153, 154, 161, 164, 169, 171, 174, 175, 178, 185, 186, 213, 215, 217, 222, 229, 232, 246, 270, 333, 433; unor tîrgoveţi 356; doamnă dăruieşte 185;
boieri dăruiesc: unor m-ri 26, 161, 186, 244, 250, 311, 333, 377, 379, 400, 401, 416; altor boieri 151, 168, 186, 217, 297, 351, 352, 354, 359, 388, 391;
clerici dăruiesc: unor m-ri 94, 333, 347, 433; unor laici 186, 297;;
răzeşi dăruiesc unor m-ri 94; alţi donatori 24, 30, 297, 336, 341;
danii cu clauze, cu particularităţi 9, 26, 250, 357; contestate 416, 443; domnul

www.dacoromanica.ro

reia sate dăruite <retract> 161, 169, 333; v. şi **ctitori**.
dascăl, scrie zapis 360.
datare şi cu indiction 358.
datorii, ocini pierdute pentru ~ 10.
dăbilari din ţinuturi, oprelişti făcute unor ~ 11, 28, 54, 67, 385.
dări şi slujbe 22, 130, 228;
dabile 23, 27, 28, 47, 54, 59, 67, 111, 124, 150, 163, 183, 255, 266, 270; dajdie <bir> 46, 56, 58, 251, 358, 423, 446; dare <bir>, darea domniei 41, 54, 111, 129, 142, 271; mare şi mică 27, 142, 266, 267, 270, 330; darea împărătească 43, 67, 157, 248;
darea mitropolitului 111; darea ţiganilor 193, 195—198, 200—204, 210, 214, 316;
înscriere şi percepere 56, 60, 67, 80, 150, 163, 288, 289, 291, 294, 423, 446; v. şi **cislă, pecetiuituri, samă**; dări plătite în bani 41, 67, 129, 288, 289, 291, 294, 423, 446; aruncate asupra altora, sate trase pentru alte sate <năpăşti> 28, 41, 58, 60, 67, 69, 80, 111, 119, 124, 150, 155, 385; dări date cu întocmire <ruptoare> 28 (?), 54, 158, 163;
oameni fără dare 54, 163; scutiri de ~ 11, 22, 27, 41, 43, 47, 54, 56, 58—60, 67, 70, 111, 130, 142, 150, 157, 158, 163, 190, 195—198, 200—204, 210, 248, 266, 270, 271, 316, 330, 358; sate scutite dau birul, darea împărătească 157, 158;
ocină dobîndită prin plata dabilei 183; întemniţare pentru ~ 186; fugă pricinuită de ~ 150; ocini vîndute pentru plata dajdiei 46;
obligaţii specificate vezi: **angarii, aspri, bir, cai de olac, camănă, ceară, cislă, desetină, dijme, fum, găzduire, gorştină, haraci, iliş, joid, legume, munci, nevoi, orînduire, piei, podvoade, secerat, seu, solărit, sulgiu, ughi de casă, unt, zioţi**; v. şi **scutiri şi imunităţi**.
dedină, sat de ~ nu se înstrăinează 171; passim.
deiniţe 239, 400, 401.
depărături v. **judecată**.
desetine domneşti 27, 186; ~ de albine 27; ~ din stupi 43, 67, 111, 142, 157, 158, 190, 248, 266, 270. 271, 455; din vin 111; din oi, din porci 270; v. şi **zeciuială**.
desetnici de stupi 11, 248.
deşugubină, deşugubinari v. **duşegubină**.
dieci, cu părţi, cu sate 5, 7, 12, 29, 31, 45, 49, 61, 113, 151, 152, 169, 183, 242, 255, 282, 334, 366, 367. 381, 391, 392, 399, 410, 428, 443, 444, 449; cu curtenie 135; dau cărţi, martori 1, 4, 5, 66, 77, 84, 104, 105, 108, 117, 162, 187, 218, 224, 254, 258, 306, 328, 349, 351, 352, 354, 363, 368, 371, 388, 406, 410; cu sarcini domneşti 52, 61, 312, 404; scriu **acte domneşti** 36, 300; scriu **zapise** 90, 110, 236, 256, 258, 272, 298, 331, 349, 371, 435; v. şi **Stratilat Borăleanul, Şaidir**;
diac leşesc 20.
diaconi, cu părţi 68, 300, 360; dau cărţi de mărturie, martori 82, 240, 439, 441; îndatoriri, scutiri 111, 190; hotarnic 120; scrie zapis 118
dijme, din oi, din porci, din stupi 358.
direptari rumâniţi 150.
diregător de oraşe 186, 247, 312, 325, 382; de sate 40, 56, 58, 81, 353; abuzuri 353; v. şi **vătămani**.
divan v. **judecată, sfatul domnesc**.
doamne, ctitoră, pribeagă 87; dăruieşte ţigănci, pecete 185.
dobitoace v. **vite**.
dobîndă v. **camătă**.
domnul:
rude domneşti 186, 272; v. şi **Ballca** hatman; curtea domnească 217, 319, 344, 358, 369, 370, 373, 379, 388; sate şi locuri domneşti 9, 17, 20, 27, 38, 43, 52, 53, 109, 112, 142, 157, 161, 166, 168, 169, 171, 174, 186, 194, 206, 213, 266, 270, 271, 288, 289, 291, 294, 303, 333, 344, 377, 432, 433, 450; face mori, iaz 157, 206, 433; ţigani domneşti 103, 185, 191, 192, 196—200, 202—204; avere din boierie 20, 21, 100, 103, 178, 186; ctitor şi donator 9, 15, 17—19, 21, 27, 37, 38, 43, 52, 54, 67, 71, 76, 98, 99, 101, 109, 112, 138, 140, 142, 153, 156—158, 165, 169, 170, 172, 178, 182, 185, 190—193,

www.dacoromanica.ro

195—204, 206, 210, 212, 214, 222, 266, 270, 271, 286, 303, 316, 333, 337, 343, 358, 378, 420, 422, 427, 432, 433, 438, 443, 450; dăruieşte unor boieri, unor slugi domneşti 20, 48, 73, 93, 96, 97, 100, 103, 149, 153, 154, 161, 164, 169, 171, 174, 175, 178, 185, 186, 213, 215, 217, 223, 229, 232, 246, 270, 333, 433; unui tîrgoveţ 356;

cumpără şi vinde 18, 19, 67, 127, 154, 156, 158, 168, 171, 172, 186, 271, 333;

confiscă 143, 161, 215, 270, 342; anulează confiscare 153, 216; retract 161, 169, 333;

vistieria domnească 443;

domnul întăreşte: passim; administrează: dă dispoziţii, însărcinări, volniceşte 10, 26, 28, 36, 40, 44, 47, 52, 56, 60—62, 70, 72, 74, 75, 78, 80, 81, 83, 88, 99, 119, 122, 134, 150, 152, 155, 166, 170, 194, 202—204, 223, 244, 246, 248—250, 252, 255, 269, 280, 288, 289, 291, 294, 353, 375, 380—382, 384, 385, 387, 389, 395, 423, 428, 446, 449; acordă scutiri v. **scutiri şi imunităţi**; oprelişti 121, 122; judecă v. **judecată**;

acte întocmite după spusa domnului 1, 3, 5, 6, 12, 13, 26, 44, 150, 183, 185, 223, 261, 262, 266, 269, 280, 296, 301, 317, 320, 328, 345, 346, 352, 354, 356, 363, 366, 375, 381, 388, 390, 391, 399, 406, 410, 439, 442, 454;

ia vecin boieresc în treaba armelor domneşti 248; aduce călugări greci 9; închină m-re unor m-ri străine 50, 142; moare în luptă 143;

vezi şi: **biserici domneşti, judecată, munci domneşti, popi domneşti, scutiri, slugi domneşti.**

dregători vezi: **agă, aprozi, armaşi, cămănari, cămăraşi, ciuceri, comişi, cupari, dăbilari, desetnici, diregători, direptari, duşegubinari, globnici, gorştinari, hatmani, lilişari, logofeţi, medelnicceri, miedari, olăcari, paharnici, pivniceri, pîrcălabi, podvodari, posteinici, rabotuici, slujitori, spătari, staroşti, stoinici, strigătoriu, sulgeri, şetrari, ureadnici, uşeri, vameşi, vătafi, vistiernici, vorniel.**

drumuri mari 9, 333, I.

dughene 271.

dumbrăvi 38, 52, 236.

duşegubinari, atribuţii, oprelişti 27, 41, 43, 54, 58, 59, 67, 69, 83, 156, 248, 266, 270, 330; abuzuri, reglementări 288, 289, 291, 294.

duşegubine v. **gloabe şi duşegubine.**

egumeni 115, 194, 207, 212, 250, 294, 316; numiţi stareţi 14; atribuţii, obligaţii 34, 87, 121, 122, 142, 316; în sfatul ţării 288, 289, 291, 294; passim.

episcopi (vlădici) 72, 99, 140, 178, 323, 414; se plîng domnului 288, 289, 291, 294; cu sarcini 34, 35, 87, 440, 453; dau cărţi de mărturie 324, 414, 418, 419, 421, 426, 429, 435, 442, 451, 452; în sfatul domnesc 18, 19, 27, 32, 109, 112, 121, 122, 140, 161, 165, 193, 197, 200—204, 206, 210, 214, 266, 267, 270, 288, 289, 291, 294, 316, 330, 333, 347, 378, 386, 450; martor 441; cumpără uric confiscat 168, 186.

episcopii 214; dăruite de domni 98; scutiri 99, 204; drept de slobozie 41; munci făcute episcopiilor 47, 72, 382; drept de a lua gloabe şi duşegubine 83, 204; cisla satelor 423; pricini 324, 446; aşezămînt pentru ţigani 204; jurămînt făcut în ~ 323; v. şi **Huşi, Rădăuţi şi Roman**, episcopii.

ezere v. **băiţi.**

F

făcători de rele v. **tîlhari.**

făget 433; v. şi **bucovină.**

făină, mirţă de ~ 144; **sac de** ~ dat jurătorilor 453; **mori de** ~ 125; v. şi **grîu, pîine.**

fălci v. **măsuri.**

fecior de suflet v. **înfiere.**

feciori 340; **boiereşti** 151, 153, 162, 212, 214, 288, 289, 291, 294, 297.

femei prădate de duşegubinari 288, 289, 291, 294; martore 240, 281, 301, 351, 352, 354; passim.

www.dacoromanica.ro

ferie. dată după pricină de cîştigător 13, 186; vistieriei 123, 183, 317, 323, 383, 434, 443, 444; pîrcălabilor, staroştilor ş.a. 59, 69, 288, 289, 291, 294; date m-rilor 156, 188.
flare de plug, ~ de moară 108.
fin, finețe (poieni de ~) 84, 85, 98, 106, 114, 117, 137, 160, 209, 211, 218, 226, 235, 304, 365, 401, 404, 414, 415, 418—420, 422, 429 — 431, 433; ~ în luncă 29, 75, 106, 366; din moşia oraşului 162, 175; apărate de încălcări 40, 62; zeciuială luată din ~ 387; cositul finului 382; v. şi **cositură.**
fîntîni în toponimie şi descriere de hotare 9, 333, 338, 384, 386; fîntîna domnească 189; ~ de păcură 188, 375, 394.
firtae de vie 348.
frasini în onomastică 440.
frate, cumpărător numit ~ 77, 310.
fugă a vecinilor 56, 81, 150, 288, 289, 291, 294, 385; în ţări străine 192, 193, 195—198, 200—203, 212, 316; ~ a ţiganilor 166, 194, 214.
fum <fumărit>, ughi de ~, de casă, în scutire 54.
furi (oameni răi) 58; prindere, judecată 28, 58, 153, 288, 289, 291, 294; hoţ de cal 186; v. şi **oameni răi, tîlhari.**
furt 186; ~ de cai, pedeapsă 186.

G

galbeni v. **bani,.**
garduri v. **îngrădiri.**
găzduire, obligaţii de ~ 111.
gelep, stăpîn de părţi 120.
girle , cu vad de moară 125, 127, 279, 369; dăruite unor m-ri 159, 177, 228; ale unor boieri 279.
gloabe şi duşegubine, drept de a lua ~ acordat unor m-ri 43, 58, 59, 60, 62, 69, 83, 142, 149—158, 248, 266, 270, 288, 289, 291, 294, 358; gloabele ţiganilor 192, 193, 195—197, 200—204, 210, 212, 214, 316; v. şi **ciubote, duşegubinari, năpăşti.**
gloată v. **vornic de gloată.**
globnici, opriţi să tulbure sate scutite 27, 28, 41, 43, 54, 58, 59, 67, 69, 83, 124, 248, 266, 270, 330.
gorştină, în scutiri 157; de oi, de porci (mascuri) 27, 43, 67, 142, 158, 248, 266, 270, 271; din capre 158.
gorştinărit de oi, de porci 11, 248.
grădini 5, 9, 29, 84, 160, 187, 211, 218, 341, 363, 386, 399, 426, 427, 447; la vii 425, 452; ~ care sînt curături 117; în descriere de hotar 333.
greci, călugări ~ înlocuiesc călugări băştinaşi în m-re închinată 9, 87; în onomastică 33, 150, 160, 186, 280, 282, 311, 420—422; semnături greceşti 128, 335, 374.
greutăţi v. **nevoi şi greutăţi.**
grîne, vîndute de m-re 266.

H

haine, dăruite 246; furate 186.
hamei, în branişte 36, 88.
han al tătarilor 213, 257.
haraci, ~ domnesc 195, 196, 198, 200—204, 214, 316, 358; v. şi **dări şi slujbe.**
hatmani 215, 334; stăpîni 48, 53, 100, 143, 149, 153, 165, 174, 186, 223, 230, 260, 264, 271, 283, 285, 315, 333, 339, 340, 342, 359, 378, 404, 433, 437;
atribuţii, silnicii, venit 59, 68, 192, 195, 196, 198, 200—204, 212, 214, 243, 316, 359; hatman tăiat 342; dau cărţi de mărturie, martori 127, 128, 148, 217, 276, 277, 292, 293, 295, 305, 319, 357, 412, 414, 418, 419, 426, 429, 435, 451, 452, 455;
hatmani şi pîrcălabi de Succava <textual> 127, 148, 217, 243, 264, 276, 277, 283, 285, 293, 315, 319, 339—341, 357, 412, 426, 429, 433, 435, 437, 451, 452, 455; în sfatul domnesc 32, 158, 160, 165, 168, 169, 171, 179, 213, 266—268, 270, 330, 332—335, 348;
slugile hatmanilor 192, 193, 195—198, 200—204, 210, 212, 214, 288, 289, 291, 294, 316.

www.dacoromanica.ro

heleştee, iazuri (rîmnice) 2, 3, 20, 27, 29, 34, 35, 46, 142, 143, 145, 147, 148, 168, 174, 175, 177, 186, 230, 246, 266, 270, 271, 275, 277, 280, 292, 295, 299, 306, 309, 328, 333—335, 344, 356, 357, 368, 390, 391, 412, 447, 450; locuri de ~ 12, 20, 160, 171, 173, 179, 187, 218, 220, 221, 227, 276, 278, 297, 328, 333—335, 371, 380, 406, 435, 439; iaz vechi 12; ~ făcut de călugări 347; făcute de domn, de boieri 206, 246, 397; ~ stricate, înecate 275, 277, 341, 398; iaz cu moară 279, 450; în descriere de hotare 9, 34, 35, 38, 206.

hînsari cu parte 179; jurători, martori 102, 395, 396; vătafi de ~ 396, 402, 434; mare hînsar dă carte de mărturie 293.

hotare 37, 176, 181, 325; ~ vechi 32, 158, 160, 165, 168, 169, 171, 174, 213, 266, 268, 270, 271, 332—334, 338, 341, 348, 384, 454; hotar domnesc 176; descrieri dezvoltate de ~ (ale unor branişti) 9, 16, 34, 35, 75, 88, 186, 284, 333, 380, 440, 454, I; semne de ~ 34, 35, 38, 52, 65, 66, 91, 134, 380, 404, 449; ~ împresurate, pricini de ~ 34, 35, 55, 61, 141, 176, 186, 344, 356, 359, 380, 381, 384, I.

hotarnici şi hotărnicii (alegeri) 65, 91, 120, 126, 134, 313, 344, 359, 380, 384, 389, 403, 404, 440, 449, 453; hotare domneşti 52, 176; v. şi **hotare**, semne de, şi **jurători**.

hotnogi, ~ de călăraşi 312, 323; hotarnici şi jurători 126, 312, 323; dau cărţi de mărturie 281, 439.

hoţi v. **furi şi tîlhari**.

hramuri: Adormirea Maicii Domnului (Uspenia) 18, 36, 43, 88, 157, 158, 193, 200, 206, 266, 270, 271, 347, 358; Buna Vestire (Blagovestenie) 15, 16, 157, 158, 195, 261; Coborîrea sf. Duh 32, 53, 76, 112, 121, 140, 165, 203, 303; Intrarea în biserică a Maicii Domnului (Vovidenia) 161, 170, 172, 174, 433; Înălţarea 210; Invierea 202, 266, 270; Naşterea Maicii Domnului 188; Schimbarea la Faţă (Preobrajenie) 330, 333; sf. Arhangheli 333; sf. Dumitru 69, 454; sf. Gheorghe 9, 21, 132, 180, 182, 198, 205, 207, 349, 386, 417—420, 422, 425, 426, 432, 435, 438, 450; sf. Ilie 38; sf. Ioan cel Nou 199, 343, 417—420, 422, 425, 426, 432, 435, 438, 450; sf. Nicolae 25, 26, 50, 196, 207, 286, 379; sf. Paraschiva (Prepodobna) 294, 330; sf. Petru şi Pavel 19, 177, 191, 197, 204; sf. Sava 156; Tăierea capului sf. Ioan 17, 25, 50, 63, 201, 347; biserici şi m-ri cu mai multe hramuri 417—420, 422, 425, 426, 432, 435, 438, 450.

I

iazuri v. **heleştee**.

iconomi la m-ri, atribuţii 121, 122.

ierarhi moldoveni hotăresc împreună cu domnul 212; v. şi **episcopi, mitropoliţi**.

iliş, scutiri de plata ilişului 27, 41, 43, 54, 67, 142, 163, 248, 266, 270, 330.

ilişari, opriţi să intre în sat scutit 54, 248.

în, zeciuială luată din ~ 387.

ispravnici de cercetare, de hotărnicie 52, 87, 434; v. şi **hotarnici**.

Î

împărat turcesc cu oastea pe Prut 288, 289, 291, 294; acordă steag de domnie 153.

îmbrăcăminte şi încălţăminte, danii făcute pentru ~ călugărilor 27, 59, 60, 69, 157, 266, 270, 330.

împărţire de avere 66, 89, 108, 245.

împrumut făcut de un căpitan răzeşilor săi 314; ~ cu zălog v. **zălog**.

înblător v. **aprozi**.

închinare a unor m-ri către m-ri străine 142, 157, 266, 270, 386; v. şi **mănăstiri**.

înfiere, bunic înfiiază un nepot 392.

îngrădire, vii îngrădite 425, 452.

J

jir, porci lăsaţi la ~ 49.

jirebii 92, 102, 186, 187, 211, 230, 245, 361; ~ cu casă <vecini>, loc de casă 113, 129, 273, 274, 363; o jirebie şi jumătate 79.

www.dacoromanica.ro

jitariu mare, martor 125.

jitnicer, stăpîni 319—321; mare jitnicer 125, 128; dau cărți de mărturie 107, 125, 128, 217, 220, 319, 321; hotarnic 440.

jold <obligație>, scutire de ~ 47.

jolți v. **bani**, galbeni.

judecată:

în fața domnului și a divanului 23, 28, 50, 54, 58, 87, 115, 123, 141, 143, 152, 153, 161, 168, 176, 183, 186, 192, 195—198, 200—204, 207, 210, 214, 215, 219, 230, 249, 308, 316, 317, 342, 346, 347, 353, 356, 359, 373, 375, 380, 381, 383, 386, 416, 434, I; cu trimiși domnești, cu jurători 13, 55, 61, 91, 119, 150 (?), 168 (?), 308, 323, 390, 434, 453; la poarta domniei 288, 289, 291, 294, I, masa gospodsca <în traduceri> 192; cu voie de obște 87;

în fața marilor boieri 243; a pîrcălabilor 155, 288, 289, 291, 294; a hatmanilor, staroștilor, vătafilor ș.a. 59, 69;

făcută de m-re 21, 59, 60, 197, 200, 266, 270, 288, 289, 291, 294;

judecarea țiganilor 193, 196 — 198, 200—204, 210, 212, 214, 288, 289, 291, 294;

~ după legea țării 123, 183, 219, 307, 323, 347, 397; după obiceiul pămîntului 443; obiceiul din veac 284; după pravilă și obiceiu 443; drept de a sta de față 26, 44, 56; rămași de judecată, de lege 13, 188, 230, 375, 383, 394; termene (soroace) de ~, nerespectare 13, 183, 208, 375, 394, 443; cheltuieli de judecată 434; învoieli pentru a nu mai merge la ~ 34, 35; v. și ferie;

măsuri, luate în cursul judecății 61; v. și **scaune de judecată**.

jupînese sărace 288, 289, 291, 294.

jurămînt 186; în fața unui trimis domnesc 119; în fața episcopului 312, 453; în fața marilor vornici 396; renunțare la ~ 390; v. și **jurători**.

jurători 238 (?), 396; numiți: oameni buni, megiași 13, 55, 60, 119, 120, 395, 403, 434, 453; slugi domnești 453; jurători 312, 323, 453;

în număr de: șase, de opt 119, 242, 434; de zece 396; de doisprezece 395; de cincisprezece 402; de douăzeci și patru 312, 323, 390, 453; de douăzeci și cinci 120;

daruri făcute jurătorilor 453; v. și **jurămînt**.

juzi 186; jude stăpîn și martor 77, 84, 160, 254; juzi de țigani 192, 193, 195—198, 201, 202, 210, 212, 214, 288, 289, 291, 294, 316.

L

lavră, m-re străină numită ~ 157.

lazie v. **răchiți**.

lazuri 187, 362, 363; v. și **curături**.

legătură, om zălogește jirebie pentru a ieși din <prinsoare> 92; v. și **temniță**.

lege 9, 69, 186, 215, 243, 434; v. și **judecată**, **pravilă**.

legume <obligație>, ridicate de stolnici 158.

lei v. **bani**.

lemne, opreliști pentru tăiere 88.

leși <polonezi>, diac 20; pricină cu ~ 175; pradă țara 111, 286; în onomastică 29, 160, 227.

livezi, la prisacă 106, 237, 245, 371; cu pomet 106.

logofeți 129, 186, 335, 377; ~ mari 107, 125, 127, 128, 148, 167, 168, 174, 185, 186, 208, 217, 243, 253, 276, 277, 283, 285, 292, 295, 305, 313, 319, 327, 332, 357, 369—371, 373, 379, 388, 390, 406, 408, 418, 426, 429, 435, 437; ~ al doilea 77, 107, 220, 243, 253, 283, 285, 293, 339, 368, 371, 379, 406, 437; ~ al treilea 77, 171, 279, 283, 285, 293, 339, 437, 455; logofăt — vornic (de gloată) 277, 285, 295, 305, 319, 440, 452;

stăpîni 31, 73, 82, 125, 143, 147, 160, 167, 168, 171, 174, 185, 186, 271, 279, 311, 318—320, 332, 338, 406, 408, 416, 447, 455; chezaș 186; creditori 174, 186;

atribuții 208, 243, 313, 364, 369, 370, 373, 379, 388, 390, 397, 401; în țară străină 369, 370; dau cărți de mărturie 84, 107, 128, 148, 217, 220, 253, 276, 277, 283, 285, 292, 293, 295, 298, 305, 319,

www.dacoromanica.ro

321, 339, 365, 368, 371, 406, 414, 418, 419, 421, 426, 429, 435, 437, 451, 452, 455; martori 127, 318, 357, 371, 424; scrie zapis 147; slugile lor 363, 371;

mare logofăt în sfat, învață, pune pecetea v. **Dumitrașco Ștefan.**

logofetească, stăpînă 300.

lozii v. **răchiliș.**

lucru v. **muncă.**

M

margini, oameni din ~ fără dare 54.

masa gospodsca v. **judecată, la poarta domnească.**

mazili, cu vecini 288, 289, 291, 294; în sfat 288, 289, 291, 294; în menț. tîrzie 66.

măcelar, martor 363; v. și **mesercei.**

mănăstiri:

zidire, ctitori, ~ domnești 27, 32, 67, 109, 112, 140, 142, 161, 165, 170, 174, 186, 266, 286, 358, 417, 418, 420, 422, 425—427, 432, 433, 435, 438, 450; ~ ale unor boieri 40, 87, 161, 207, 294, 330, 333, 347, 377, 378; ctitoria unor orășeni 386; morminț în ~186;

~ închinate 18, 25, 27, 43, 50, 142, 157, 158, 266, 270, 330, 333, 358, 386.

m-ri părăsite, pustiite 121, 122;

volnicii, pricini 26, 62, 74, 81, 115, 124, 194, 196—198, 284, 375, 383, 394; imunități, scutiri 11, 27, 28, 43, 58—60, 67, 69, 70, 124, 130, 142, 156—158, 192, 193, 196—198, 200—204, 210, 214, 247, 248, 266, 270, 288, 289, 291, 294, 316;

împrumută bani cu zălog 6, 51, 186; adăpostesc urice, bunuri ale boierilor 14, 168, 186;

viață monastică 121, 122, 170; călugări băștinași alungați din m-re închinată 9, 87; v. și **așezăminte;**

pecetea m-rii 34;

pentru stăpîniri, egumeni ș.a. v. **Agapia, Berzunț, Bericani, Bistrița, Bîrnova, Dragomirna, Galata, Hangul, Hlincea, Homor, M-rea Sf. Ilie, Moldovița, Neamț, Pingărați, Pobrata, Putna, Răchitoasa, Rîșca, Secul, Solea, Sucevița, Tazlău, Vizantea, Voroneț, Zagavia, m-ri și Huși, Iași, Rădăuți, Roman, Vaslui, tîrguri cu m-ri și episcopii;**

m-ri străine 121, 122; cu metoace în Moldova 18, 25, 27, 43, 50, 142, 157, 158, 266, 270, 330, 333;

v. și **biserici.**

măsuri:

<de lungime>: coți 344, 457; palme 108; șchioape 108;

<agrimensurale>: fălci (de vie) 9, 26, 39, 51, 87, 101, 329, 333, 348, 377, 379, 425, 452; firtaie (de vie) 348; pași 260, 340; v. și **pămînturi;**

<de capacitate și greutate>: butie 235; merță (de făină) 144, 453; putini (de miere) 108, 135; saci 453; vedre 235.

medelnicer, sarcini 313; mare ~ v. **Simeon Gheuca.**

megieși, oameni buni, aleg și dau mărturie pentru hotare 52, 61, 65, 91, 126, 403, 404, 434, 449; martori: passim.

merțe de făină 144, 453.

mesercei din orașe, martori 235, 349, 424; cu casă 349; v. și **măcelari.**

meserniță în oraș 235.

meșteri, pentru căzi, scutiți 72.

metoace v. **mănăstiri.**

metoșari ai m-rilor, atribuții 121, 122.

miedar, stăpîn (menț.) 169.

miere 118; putini de ~ 108, 135; călugări opriți să facă negoț cu ~ 121, 122.

mișei, dări și angherii 58; ~ domnești, fugiți 56; mănăstirești 155.

mitropolie v. **Suceava, mitropolie.**

mitropoliți ai Moldovei, de Suceava, menționați 178; donatori la m-ri 333, 347, 433; mitropolit (1626—1628) v. **Anastasie Crimcovici.**

moaște 132, 180, 182; aducerea unor ~ 178; ~străine 330, 333.

mori, vaduri și locuri de ~, părți cu părți de ~ 2—4, 13, 15, 18—20, 25, 27, 29, 31, 33, 43, 77, 84, 85, 106, 107, 117, 125, 127, 129, 137, 139, 142, 145, 160, 168, 171, 173, 174, 179, 184, 186, 187, 220, 221, 227, 230, 244, 245, 256, 260, 261, 266, 269—271, 275, 277, 279—282, 292, 293, 295, 297, 299, 311, 314, 317, 321, 322, 333, 335,

www.dacoromanica.ro

338—341, 353, 357, 358, 365, 366, 368, 369, 371, 386, 390, 391, 393, 404, 409, 412—415, 417—420, 422, 429, 430, 433, 435, 438, 439, 444, 445, 447, 448, 450, 455, 457;
în oraşe şi tîrguri 17, 96, 174, 344, I; în vatra satului 106, 147, 148; vaduri vechi 53, 165; vaduri de două mori, de două roate 179; două mori într-o casă 125, 433; mori făcute, gata 8, 48, 125, 127, 156—158, 162, 179, 340; fiare şi pietre de ~ 108, 327, 338;
moară pusă zălog 179; cumpărată de un gelep 120; venitul unei zile, dăruit 190; pricini pentru ~ 308, 344; lucru la ~ 111; oprită să macine 71;
în descriere de hotare 333;
v. şi **preţuri**.

morminte, în m-re 186.

movile în descriere de hotare 9, 38, I.

muncă (lucru, poslușanie, slujbă, treabă) la cetate, la mori, la tîrg 111; la vii, 26, 47, 70, 99, 424; întocmire pentru muncă la vii 426, 427;
munci domneşti 58; ~ făcută de tîrg 382; scutiri de ~ 27, 41, 43, 47, 54, 58, 67, 70, 72, 111, 142, 163, 190, 248, 266, 270, 330, 382; munci şi scutiri de ~ ale ţiganilor 192, 193, 195—198, 200—202, 204, 210, 212, 214, 316;
lucru mitropolitului 111;
meşteri scoşi la lucru cu bătaie 72;
v. şi **dări şi slujbe**.

munteni, liberi să se aşeze în slobozii 58, 163.

munţi ai unor m-ri 284, 440.

N

namestnic, locţiitor de ţinut 14.

nasturi, în moştenire 108.

năpaşti, făcute femeilor de duşegubinari 288, 289, 291, 294; năpastă v. **dări şi slujbe**, aruncate asupra altora.

năvod pentru prins peşte 453.

negoţ cu grîne 266; clerici opriţi să facă ~ 111, 121, 122; bou de ~ 457.

neguţători, martori 118, 264, 291, 310.

nevoi şi greutăţi, dări suplimentare puse pentru ~ 51, 163.

nuiele, oprelişte de a se tăia ~ 36, 88.

O

oameni, ară şi cosesc 249; fără dare, primiţi în slobozie 27, 54, 163, 359; ~ aduşi în sat pustiu 27, 347, 433;
~ buni şi bătrîni întrebaţi, aleg, jură pentru hotare, întocmesc 52, 55, 59, 61, 65, 91, 120, 126, 134, 211, 240, 241, 344, 380, 389, 397, 402—404, 434, 449, 453; martori, dau zapise de mărturie 1, 12, 42, 46, 51, 66, 82, 108, 114, 116, 118, 123, 135, 144, 162, 173, 187, 189, 209, 218, 227, 235, 240, 241, 254—258, 264, 274, 304, 325, 328, 331, 336, 339, 346, 349, 351, 354, 360, 362, 363, 366, 367, 372, 398, 436, 441; v. şi **jurători**;
~ răi (furi, răufăcători, tîlhari), judecarea lor 28, 58, 59, 69, 156; ~ legaţi 155; v. şi **furi**;
~ străini, primiţi în slobozii 109, 163; oamenii lui vodă v. **slugi domneşti**; oameni boiereşti v. **slugi boiereşti**;
v. şi **străini, vecini**.

oaspeţi, primirea lor în m-ri 121, 122.

obiceiul pămîntului, din veac v. **judecată**.

obligaţii v. **dări şi slujbe, găzduire**.

oină : passim; ~ baştină, dedină 171; ~ piitoare 186.

ocoale, sate din ~ 15, 96, 97, 172; ale unor tîrguri 9, 20, 27, 38, 66, 76, 109, 112, <134, 142>, 161, 169, 172, 174, 186, 213, 270, 271, 303, 333, 433, 450; **ocol** al unei cetăţi 38 (?), 74, 165, 171 (?), 172; ale unor sate 43, 96, 97.

odăi 17; odaie risipită 134.

odăjdii 69.

ogoare 439; în ţarină, în hotarul tîrgului 7, 93.

oi, în danie 178, 244, 297, 335, 457; în preţ 293; preţ 457; învoiri pentru păscut 36, 88;
dări pentru ~: dijme (desetine) 248, 270, 358; gorştină de ~ 11, 27, 43, 67, 142, 158, 248, 266, 270, 271; sulgiu de ~ 41, 43, 266, 270.

olac v. **cai de olac**.

olari ai unei episcopii 72.

olăcari, opriţi să tulbure 28, 41, 43, 54, 58, 155.

www.dacoromanica.ro

omor, pedepse pentru ~ 83, 142, 266, 270; omorîrea unor străini 175; v. și **dușegubine.**
orașe v. **tîrguri și orașe.**
orînduire, în scutiri 163.
oșteni de frunte, întocmesc și dau cărți de mărturie 1, 5, 42, 128, 187, 211, 218, 388.
oști domnești 111.

P

pace, rugăciuni pentru ~ 111.
paharnici (ceașnici) 338, 443;
mari paharnici 127, 240, 268; v. **Constantin Catacuzino**; paharnic al doilea 286, 368; v. **Istratie Bolea**; păhărnicei 44, 95, 104, 105, 117, 179, 254, 256, 265, 312, 323, 327, 439;
stăpîni 44, 45, 179, 186, 215, 265, 268, 293, 296, 298, 329, 412, 413; creditor 186;
direptar 150;
jurători 312, 323; dau cărți de mărturie, martori 95, 104, 105, 117, 127, 128, 254, 256, 265, 283, 318, 414, 418, 419, 426, 429, 435, 439, 455;
în sfatul domnesc 341; v. **Costantin Catacuzino** v. și **cupari.**
palme <unitate de măsură> 108.
pașă, primește dar 229.
pași <unitate de măsură> 340.
patriarhi de Constantinopol 358, de Ierusalim 266, 270, 358.
pază la biserică 190.
păcură, fîntîni de ~ 188, 375, 394.
păduri (codri) 5, 8, 36, 114, 127, 183, 235, 238, 256, 264, 293, 298, 328, 333, 336, 340, 418—420, 429, 437, 439; pădure întreagă 30; curături făcute în ~ 30, 439, 440; opreliști pentru folosirea pădurilor, reglementări 34, 35, 40, 62, <88>; vînat 62.
păhărnicească 185.
pămînturi <unitate de măsură> 46, 61, 114, 120, 160, 181, 186, 216, 238, 239, 260, 340, 372, 398, 411; ~ în frunte 260, 340.
păr, însemnat cu bour 38.
păscut, pășunat 49; opreliști 88, 284.
pecetluituri, pentru plata dărilor 54, 80, 157, 158, 248, 266, 270, 330.
peceți:
domnești 111, 184, 340, 341; atîrnate 160, 168, 171, 179, 213, 266, 270, 332—334, 338, 348, 401; alte ~ passim; pecetea unei doamne 185;
~ ale unor orașe 33, 118, 189, 234, 260, 264, 285, 339, 441;
~ ale unor clerici și m-ri 34, 312, 418.
pedepse 186; cu bătaie 72; pentru cei care intră în braniști 36, 40, 74, 186; pedepsirea țiganilor 193, 196—198, 200—205, 210, 212, 214, 288, 289; a femeilor 288, 289, 291, 294.
peste și peșcuit 453; opreliști pentru peșcuit 36, 62, 88, 284; v. și **bălți și heleștee.**
pici, vecini m-rești din oraș, scutiți de ~ 247.
pieptănar, în onomastică (Cheptănar) 340.
pietre v. **hotare**, semne de ~.
pisari, martor 173; v. și **dieci, grămătici, popi, uricari.**
pîturi 260, 432, 435; mare pitar 125, 127; mare pitar (1625—1628) v. **Ionașco Cehan**; pitărei 2, 3, 77, 84, 85, 117, 254, 431, 444; al doilea pitar 293;
stăpîni 2, 3, 42, 125, 164, 184, 229, 297, 327, 338, 345;
trimiși domnești, jurători 312, 323, 397, 402; ia desetina din stupii unui ținut 455; martori, dau cărți de mărturie 77, 84, 85, 117, 127, 254, 293, 298, 357, 437.
pive, ale unei m-ri 333.
pivnicer, martor 5.
pivnițe 179; zidite, de piatră 146, 149, 182, 187; în orașe 146, 182, 189, 271; la vii 149, 377, 424; cu drept de vînzare 182.
pîine, luern pentru ~, dijmă 382, 387; v. și **grîu.**
pîrcălabi:
stăpîni, familie 12, 20, 66, 90, 129, 133, 162, 173, 175, 185, 186, 218, 219, 223, 227, 231, 244, 251, 256, 258, 264, 272, 273, 283, 285, 297, 315, 335, 338, 339, 348, 349, 367, 370, 379, 380, 384, 393, 410, 453, 457;
martori, dau cărți 102, 127, 217, 251,

www.dacoromanica.ro

273, 276, 281, 295, 310, 319, 326, 348, 365, 391;

atribuții și opreliști 28, 41, 47, 58, 60, 62, 69, 99, 124, 155, 243, 288, 289, 291, 294; trimiși domnești, hotarnici, jurători 126, 312, 323, 359, 380, 402, 404, 440; în sfatul domnesc 32, 158, 160, 165, 168, 169, 171, 179, 213, 266—268, 270, 330, 333, 334, 340, 341, 348;

~ de ținut 28, 41, 58, 90, 288, 289, 291, 294, 367 (?), 391; ~ de cetăți v. **Hotin, Neamț, Roman, Soroca, Suceava.**

pîrgari 1, I; șoltuzul și 12 ~ dau cărți de mărturie 33, 51, 118, 133, 189, 233, 234, 251, 260, 264, 285, 325, 344; atribuții, abuzuri, opreliști 47, 60, 70, 99, 247, 339, 382, 423, 446.

plug, fiare de ~ 108.

poartă domnească, judecată la ~ 288, 289, 291, 294; masa gospodsca 192; feriic plătită la ~ 383; v. și **vornici** de poartă.

poduri 38; venit de la ~ 260, 340.

podvoade <obligație> scutiri de ~ 47, 58, 60, 70, 111, 124, 155, 158, 266; boi de ~ 58, 111, 124, 155; cai de ~ 158; podvoadele mitropolitului 111.

podvodari, atribuții, opreliști 28, 41, 124, 155.

poieni, ~ cu fînețe 5, 9, 16, 30, 34, 35, 62, 88, 162, 238, 239, 263, 284, 341, 386, 418—420, 422, 429, 430, 433, 440, 445, 451.

pomelnice, aduse ca mărturie la judecată 416, 443;

~ străine, domni ai Moldovei scrișl în 27, 142, 266, 270, 386;

passim.

pomeți, în livadă, în prisacă 77, 85, 106, 137, 183, 209, 238, 244, 319, 336, 340, 360, 362, 413; pe lîngă casă 245.

popi 85, 117, 240, 260, 310, 328, 340, 344, 353, 426, 431, 434, 438; cu părți, stăpîni 29, 68, 79, 94, 118, 129, 152, 181, 186, 216, 260, 290, 297, 300, 317, 340, 350, 392, 403, 406, 418, 422, 438, 445, 451; martori dau cărți de mărturie 1—3, 30, 46, 90, 95, 102, 114, 189, 218, 225, 226, 236, 241, 256, 259, 265, 274, 281, 287, 304, 306, 313, 325, 328, 331, 336, 344, 351, 352, 354, 361—363, 366, 374, 388, 403, 410, 436, 439, 441; jurători, hotarnici 91, 120, 402; îndatoriri, scutiri 111, 190, 267, 358; scriu zapise, cărți domnești 24, 121, 238;

popi domnești 118, 189, 325, 344, 441; popă săsesc 149; călugări 94, 325; v. și **clisiarhi.**

porci (mascuri) la jir 49; preț 457; vieri 248; gorștină, dijmă de ~ 11, 27, 43, 67, 142, 248, 266, 270, 271, 358.

poslușnici 14, 138; ~ meșteri 72; scutiți 99; mireni opriți să stea în m-ri 121, 122; v. și **elirișl.**

postav în preț 118, 186, 458.

postelnici 86, 179, 222, 297, 328; stăpîni de sate și părți 54, 66, 107, 123, 143, 146, 151, 161, 163, 169, 186, 220, 221, 252, 261, 333, 334, 340, 380, 384; creditori 252, 342;

dau cărți de mărturie, martori 46, 51, 77, 84, 107, 125, 128, 147, 148, 276, 277, 292, 293, 295, 298, 318, 339, 365, 414, 418, 419, 421, 426, 429, 435, 437, 451, 452; atribuții 80; în sfatul domnesc 32, 158, 160, 165, 168, 169, 171, 179, 213, 266, 268, 270, 330, 332—334, 340, 341, 348; viclean 123;

mari postelnici 51; v. **Costin** și **Neculа Catargiul**; postelniccl 46; postelnic al doilea 293.

pradă luată după lege 69, 155, 288, 289, 291, 294; rude nu pot fi prădate pentru vinovat 69; prădarea țării de tătari și leși 111, 213.

pravilă, judecată după ~ 443; ~ sfîntă, călugărească 69, 121, 122.

preotese cu părți 79, 85, 117, 186, 392, 438.

prețuri în bani (galbeni, taleri, ughi, zloți, lei, potronici) ale unor:

sate întregi (siliști) 110, 128, 143, 151—154, 168, 173, 186, 227, 268, 270, 271, 296, 318—320, 327, 334, 412, 413, 422, 432, 433, 435, 438, 456; părți definite de sat (cîtimi) 4, 31, 45, 78, 90, 116, 129, 139, 147, 148, 160, 162, 179, 184, 186, 187, 220, 221, 224, 233, 236, 252, 254, 256—258, 271, 275—278, 282, 287, 292, 295, 297, 299, 301, 302, 310, 317, 321, 322, 325, 338, 339, 341, 342, 345,

www.dacoromanica.ro

350, 360, 371, 373, 374, 392, 393, 397, 399, 406, 409, 414, 415, 417—420, 426, 429—431, 439; „bătrîni", părți de „bătrîn" 1, 264, 272, 285, 340, 352, 407; jirebii, părți cu case (vecini) 79, 113, 145, 209, 211, 272, 274, 304, 352; pămînturi 114, 340, 372; ogoare 439; prisăci 49, 305, 341; livezi 237; părți măsurate în pași 260, 340; mori și vaduri de mori 118, 125, 127, 327, 338, 340, 344; vii 240, 243, 325, 340; fălci de vie 51, 329, 333, 348, 425, 452; case 146, 189, 208, 253, 340;
sălașe de țigani 86, 442;
prețuri pentru vin 325;
pentru vite: boi de negoț 457; cai 186, 229, 313, 439; vaci cu viței 457; oi, berbeci 235, 457;
pentru bunuri amestecate: passim;
prețuiri în bani și natură: passim.

pribegie a unor boieri 123.

prisăci (stupini) și locuri de ~ 5, 17, 29, 37, 49, 98, 106, 117, 160, 184, 220, 221, 244, 245, 275, 279, 282, 301, 338, 340, 341, 386, 397, 418—420, 426, 447, 448; preț 49, 305, 341.

pristav v. **strigătoriu.**

privilegii v. **scutiri și imunități.**

protimisis v. **vînzare-cumpărare.**

pungă de scăpărătoare 367.

pustie, m-re din ~ 170; v. și **sate.**

pușcari, martori 173, 227, 374.

putini de miere 108, 135.

R

rubotulci, opriți să tulbure sat scutit 248.

ruchiu, condiții de vînzare 182.

ruchită 410.

răscumpărare din robie 397; staroste răscumpărat de la leși 175.

răspundere solidară v. **dări și slujbe.**

răufăcători v. **furi, oameni răi.**

rămăși (prădăciuni), dresuri pierdute din pricina ~ 111.

răzeși 407; vînd și cumpără 260, 297, 325; dăruiesc 94; se întocmesc 453; în pricină 80, 312, 323, 376, 384, 394, 395, 434, 441.

ăzmiriție 111.

edituri 9, 218.

rîmnic v. **heleșteu.**

robi și șerbi v. **țigani.**

robi ai unei m-ri 158.

robie la tătari 213, 397.

rude oprite să strice danie 94; passim.

ruhatnice de miere 118.

rumânire 255 (?); cu particularități 150.

ruptoare v. **dări.**

ruși, rusuaci, primiți în slobozii 54, 58.

S

sac de făină, măsurat 453.

samă, carte de ~ 163; scutiri însemnate în ~ 158.

sași, popă săsesc 119; în onomastică 23, 163, 181, 216.

sate:
cu nume schimbat 27, 66, 80, 142, 218, 326, 411, 415, 418;
~ domnești 38,161, 165, 166, 168, 169, 171, 174, 191, 266, 270, 271, 289, 433, 450;
boierești, călugărești: passim; sat de dedină 171; sate confiscate pentru vicleniе 215, 222, 270;
sate ascultătoare de ocoale v. **ocoale**;
organizare: vătămani, ureadnic 46, 71, 247, 362, 423; sat cu ocol 43, 96, 97;
~ pustii 27, 142, 163, 288, 289, 291, 294, 433;
v. și: **prețuri, scutiri și imunități, selișți, slobozii,**

săbier, martor 5.

sălașe v. **țigani.**

săpături 34, 35, 181; ~ pentru iaz 33.

săraci, vecini domnești, obligații 27, 41, 248, 330, 331.

scaune de judecată 195—198, 200—204, 210, 211, 288, 289, 291, 294, 316.

schimb de părți, sate, țigani, ș.a. 102, 148, 186, 241, 245, 279, 300, 324, 332, 364, 370, 377, 390, 408, 416, 433; schimburi făcute de domn 172, 186, 246; cu particularități 172, 241; contestat 416.

scutar 305.

scutiri și imunități acordate în favoarea unor m-ri, episcopii, Mitropoliei <11>, 27, 43, 58—60, 67, 69, 70, 83, 124, 130, 132, 142,

www.dacoromanica.ro

156—158, 192, 193, 195—198, 200—205, 210, 247, 266, 270, 271, 330, 358, 382; acordate unor clerici 111, 190, 267; în favoarea unor boieri 54, 163, 212; pentru fugari 56, 288;
scutiri parțiale, cu întocmiri 28, 54, 67, 158, 163;
v. și dări și slujbe, slobozii.
secerat, tîrg scos la secerat 382.
securi, confiscate de la cei care taie fără drept în pădure 40, 62.
selișți 96, 140, 164, 186, 226, 288, 289, 291, 294, 320, 359, 380, 406, 409, 414, 415, 422, 432, 435, 438, 443, 450, 456; făcute slobozie 41, 54, 163.
sellar v. **șelar**.
sfadă v. **judecată**.
sfat domnesc (divan) 42, 87, 123, 195, 196, 198, 212, 215, 219, 230, 390, 397; ~ cu toată țara 288, 289, 291, 294, 405, 434, 443; tot sfatul, cu episcopii arătați nominal 18, 19, 27, 109, 112, 121, 122, 140, 161, 193, 197, 200—204, 206, 210, 214, 316, 347, <378>, 386; cu episcopii și dregătorii arătați nominal 32, 158, 165, 213, 266, 267, 270, 330, 333; cu dregătorii arătați nominal 160, 168, 169, 171, 179, 268, 332, 334, 340, 341, 348.
sfatul boierilor 210.
sihaștri, rînduieli pentru ~ 121, 122.
silitrar, creditor, scrie zapis 258, 259.
silitră, în căzi 72.
sinețari, vătaf de ~ 118.
sinod al patriarhiei de Constantinopol 358.
sipete 186.
singe, amenzi pentru ~ 156; v. și **dușegubină**.
sladnițe făcute de boieri 230, 397.
slatină în descriere de hotare 34, 35.
slănină în preț 144.
slobozii 166, 194, 288, 289, 291, 294; ~ domnești 358; boierești 54, 163; m-rești 27, 41, 58, 347, 359; condiții de primire 27, 54, 163, 289; ~ pe timp de trei ani 58; stîlp de slobozie 359.
slugi boierești (oameni boierești) 134, 358, 384; ~-hătmănești, abuzuri 192, 193, 195—198, 200—204, 210, 212, 214, 288, 289, 291, 294, 316; slugi ale logofătului 363, 371; ~ ale vistiernicului 318.
slugi domnești, fără dregătorie specificată: stăpîni și martori 1, 66, 84, 117, 135, 161, 187, 211, 212, 222, 273, 315, 317, 336, 354, 366, 369, 380, 388, 390, 428, 442;
~ cu diferite însărcinări, hotarnici, jurători 52, 353, 381, 389, 390, 395, 449, 453; în sfatul domnesc 288, 289, 291, 294; opriți să intre în sate scutite 11, 28, 58, 67, 72, 124, 155, 156, 247, 248, 358, 385;
~ cu dregătorii v. dregătoria arătată.
slujbe domnești 11, 28, 70, 83, 156, 247, 385; slujbă credincioasă răsplătită cu danie 20, 48, 73, 100, 149, 151, 164, 168, 169, 171, 175, 178, 186, 213, 222, 229, 232, 270, 333; ~ în țări străine 151; cu vărsare de singe 20; boier rămas dator de pe urma slujbei 148;
~ făcută de frate 145;
slujbe religioase: passim; orînduirea lor 170;
v. și **munci**.
slujitori 111.
soboare ale m-rilor, poartă pricini împreună cu egumenul (episcopul) 17, 34, 35, 51, 115, 155, 250, 324, 347, 416; volnicite să ia gloabe și dușegubine, să apere drepturile m-rii 59, 62, 74, 81, 88, 194, 284, 288, 289, 291, 294; în întăriri: passim;
atribuții, reglementarea vieții monastice 121, 122;
soborul tîlhăresc de la Efez 121,122.
solărit (?) în scutiri 271.
soroace (termene) pentru plata dărilor cu ruptoare 54, 163; ~ pentru judecată 119, 211; ~ pentru întoarcerea banilor 186, 208, 424.
spătari, stăpîni, familie 106, 117, 137, 160, 186, 307, 363, 365, 366, 422; dau cărți de mărturie, martori 127, 128, 148, 217, 220, 243, 253, 276, 277, 283, 285, 292, 293, 295, 302, 321, 339, 406, 424, 437, 455; în sfatul domnesc 32, 158, 160, 165, 169, 171, 179, 213, 266—268, 270, 330, 332—334, 340, 341, 348;
mari ~ v. **Lupul** și **Savin Prăjescul**.

www.dacoromanica.ro

spînzurătoare, pedeapsă cu ~ 59, 186.
stareț, 14, 120; obligații, atribuții 121, 122.
staroști 311, 434; atribuții 59, 69; luat de poloni 175.
steag de domnie 153.
stîlpi: de hotar (stîlpire) 52, 65, 91, 126, 134, 309, 404, 449;
~ de piatră 52; stîlp de slobozie 359.
stîne, locuri de ~ 36, 88.
stolnici, stăpîni, familie 73, 103, 150, 186, 189, 215, 269, 280, 341, 345, 346, 352, 390, 444; dau cărți de mărturie, martori 1, 127, 128, 148, 283, 285, 292, 293, 295, 298, 305, 318, 321, 339, 357, 365, 414, 418, 419, 421, 426, 429, 435, 451, 452; atribuții 150, 158, 384; în sfatul domnesc 158, 160, 165, 168, 169, 171, 213, 266, 268, 270, 330, 332—334, 340, 341;
mare stolnic 1626—1628 v. **Grama**; stolnic al doilea 73, 293 (Dumitrașco); stolnicei 150, 158, 269, 280, 346.
strajă în toponimie și descriere de hotare 34, 35.
străini 170; (oameni de orice limbă) primiți în slobozii 41, 54, 58; obligații pentru găzduirea lor 111.
strigătoriu <pristav>, stăpîn 313.
stupi, în danie 178, 244; în preț 118; călugări opriți să aibă ~ personal 121, 122;
desetine, dijme, desetinari de ~ 11, 43, 67, 111, 142, 157, 158, 190, 248, 266, 270, 271, 358, 455;
stupi domnești <luați desetină> 157, 248, 266, 270, 271; țărănești 266, 270; ruhatnice 118; v. și albine.
stupini v. **prisăci**.
sulgeri (slugeri), stăpîni, familie 253, 257, 304, 318—320, 439; creditor 424; dau cărți de mărturie, martori 65, 128, 293, 319, 321, 335, 388, 414, 418, 419, 421, 424, 426, 429, 435, 452; atribuții, opreliști 43, 52, 65, 218, 403; sulgeri de vaci, ~ de oi 43;
sulger al doilea 293;
~ mari v. **Costachi** și **Gheorghie Costianul**.
sulgiu, scutiri de ~ 27, 41, 54, 67, 142, 165, 248, 330; ~ de oi, de vaci 41, 266, 270.
sulițaș 321, 322.
sultan tătăresc 213.

Ș

șatră 186.
șchioapă, unitate de măsură 108.
școală domnească (în menț. tîrzii) 417.
șelar ? (sellar), martor 238.
șerbi v. **țigani**.
șetrari, stăpîni, familie 127, 136, 419, 420, 444; dau cărți de mărturie, martori 42, 127, 211, 264, 272, 273; mare ~ 127, 136; șătrărei 211, 272, 273, 444.
șoimar mare 107.
șoltuzi, cu părți 12, 30, 325; poartă pricină I; dau cărți de mărturie împreună cu pîrgarii 33, 51, 118, 133, 189, 233, 234, 251, 255, 260, 264, 285, 325, 339, 344; abuzuri opreliști 47, 60, 70, 99, 247, 382, 423, 446;
numiți voit 118, 264, 325.

T

taberi, acte scrise în 222, 223.
taleri v. **bani**.
tălărie, boier rămas dator din ~ 147.
tătari 257; năvăliri și prădăciuni 213, 432, 435, 453; robi la ~ 213, 397.
temniță, întemnițare pentru neplata deseatinii 186.
teslar cu parte 414, 415, 417.
tigae, ~ cu picioare 108.
tîlhari, prinderea și judecarea lor 28, 58, 288, 289, 291, 294; v. și **furi**, **oameni** răi.
tîrguri și orașe
orașe de scaun v. **Iași** și **Suceava**;
tîrg domnesc 93;
moșia orașului 52, 93, 175, 344, 356;
pricini pentru hotare 344, I; ocolul tîrgului v. **ocoale**;
cu uliție și mahalale 51, 99, 146, 189, 253, 271, 343; chervăsărie 272;
meșteșugari, bresele, negustori, ciocli, mesercii 235, 264, 305, 424; lucru la tîrg 111, 382;

www.dacoromanica.ro

perceperea dărilor, scutiri 47, 60, 99 111, 247, 423; catastif de contribuabili 99; vecini fugiți în ~ 288, 289, 291, 294; țigani fugiți în ~ 166, 194;

șoltuzi și pîrgari, diregători, pîrcălabi, vornici... 1, 12, 30, 33, 47, 51, 60, 69, 70, 99, 118, 133, 151, 189, 233, 234, 247, 251, 255, 260, 264, 285, 325, 339, 344, 382, 423, 446; pecetea orașului 33, 118, 189 234, 260, 264, 285, 339, 441;

biserici, popi, diaconi 6, 1i, 94, 111, 118, 121, 122, 158, 186, 189, 206, 266, 267, 270, 294, 306, 310, 325, 328, 330, 344, 353, 374, 379, 386, 424, 441, 453;

din țară v. **Adjud, Bacău, Baia, Bîrlad, Botoșani, Cernăuți, Cotnari, Dorohoi, Fălciu, Hîrlău, Hotin, Huși, Iași, Neamț, Orhei, Piatra, Rădăuți, Roman, Soroca, Succava, Șchei, Tecuci, Tg. Frumos, Vaslui**;

orașe din alte țări 358.

trupezării 121, 122.

turci v. **Țara Turcească.**

Ț

țară, toată țara în sfatul domnesc 294; cai și bani dați în treaba țării 73, 93, 96, 97, 164, 169, 174, 229; ocalaltă ~ în fixarea dărilor 266;

țări străine, slujbă făcută în ~ 151; mare logofăt în 369, 370; oameni din ~ primiți în slobozii 41, 58; vecini fugiți în ~ 288, 289, 291, 294; țigani fugiți în ~ 196—198, 200—204, 316.

țarină 65, 66, 121, 171, 183, 186, 235, 239, 280, 298, 304, 360, 365, 366, 404, 439; țarina unui tîrg 286, 379; ogor din ~ 7; jirebie în ~ 113; vii în 186, 271; în descriere de hotare 245.

țigani (robi, șerbi, șălașe de ~):

în danii, vînzări, schimburi 63, 86, 103, 158 (?), 185, 186, 191, 210, 217, 229, 286, 324, 337, 343, 376, 441, 442; prețul lor 86, 442; obligații de muncă, scutiri 192, 193, 195—198, 200—205, 210, 212, 316; ciobotari 185; juzi de ~192, 196—198, 200—202, 204, 218, 212, 214, 288, 289, 291, 294; vătafi de ~ 192, 200—204, 316;

judecarea și pedepsirea lor 192, 193, 195—198, 200—204, 212, 214, 288, 289, 291, 294, 316; ~ fugiți 166, 193—198, 200—204, 210, 212, 214;

aduși din Țara Turcească 315; țigănci oprite să stea în m-re 121, 122; omor între ~ 115; ~ numiți vecini în traducere 315.

ținuturi, pîrcălabi de ~ 41, 287—289, 291, 294; namestnic 14; slugi domnești, dăbilari, dușegubinari, globnici, olăcari 11, 28, 41, 83, 124, 385; perceperea dărilor 59, 60, 455; spînzurătoare la ținut 59;

sate din ~ v. **Adjud, Bacău, Birlad, Cernăuți, Chigheci, Cirligătura, Covurlui, Dorohoi, Fălciu, Hîrlău, Hotin, Iași, Lăpușna, Neamț, Orhei, Roman, Soroca, Sucevava, Tecuci, Trotuș, Vaslui.**

țircovnici, martori 46, 137; ~ domnesc 374; v. și **cîrîși.**

U

ulițe din orașe 99, 146, 189, 253, 271.

ughi de casă (fum), dare 54; ughi v. **bani.**

unelte, furate 62; ~ pentru prins pește, pentru cosit 62.

unguri, primiți în slobozie 58; în toponimie 16.

unt, în scutiri 67.

ungureni 170.

untdelemn, folosit de m-re 158.

ureadnici cu parte 12; aprod 168; alegere 266; atribuții, opreliști 41, 54, 69—71, 233, 246, 249; v. și **diregători.**

uricari, familie, stăpîni 167, 168, 181, 186, 215, 416, 444; dau cărți de mărturie, martori 147, 306, 368, 371, 453; trimiși domnești 404, 443; scriu acte domnești, zapise 30, 119, 189, 214, 217—220, 319, 357, 417, 426, 452, 453; traducător (menț. tîrzie) 314.

ușieri 434; martori 5, 108, 265.

V

vaci cu viței 178, 230, 244; în preț 16, 90, 118, 144, 280, 281, 335, 344, 345, 368, 405, 457; luate pentru cislă 80; sulgiu de ~ 41, 43, 266, 270.

www.dacoromanica.ro

vameşi, cu părţi 51, 407; martori 51, 128, 374, 407; mari ~ 51, 374.

vatră de sat, parte cu ~ 145, 245, 260, 404, 437, 439; veche 66; passim.

vătaf, stăpîni, familie 77, 84, 128, 139, 189, 217, 236, 297, 310, 341, 392, 398, 445, 451; martori, jurători 5, 92, 108, 118, 119, 126, 258, 357, 396, 402, 434; trimişi domneşti 119; atribuţii, oprelişti 54, 59, 69, 70, 80, 83, 156;

mari ~ 54, 59, 69, 80, 83, 119, 156, 357, 392;

~ de aprozi 5, 217; de lînsari 396, 402, 434; ~ de sineţari 118; ~ de ţigani 192, 200—204, 316; ~ de vieri 70; ~ de vistiernicei 287.

vătămani, atribuţii, oprelişti 40, 41, 52, 56, 59, 71, 81, 250, 423, 446; dau cărţi, martori 114, 173, 228; v. şi **diregători**.

vecini, părţi case cu ~ în danii, vînzări, împărţiri 17, 73, 109, 112, 147, 158, 220, 221, 245, 255, 335, 395, <433>; v. şi **case**;

judecarea şi pedepsirea lor 288, 289, 291, 294; cisla, dabilele, scutiri 150, 247, 288, 291, <423>; fugiţi 150; condiţii, termene de urmărire 41, 81, 288, 289, 291, 294; vecini boiereşti leagă, prind pe un om 92; vecin priceput în treaba armelor, luat de domn din sat 246;

v. şi **case**, **mişei**, **săraci**.

vedre de vin 235.

venituri, din tot satul, domneşti: passim; ~ trimise la m-re străină 25, 27;

~ hătmăneşti 192, 195—198, 200—204, 214, 316; venit de o zi de la moară 190.

vicleşie, a unor boieri, pedepsită cu confiscare 123, 143, 153, 186, 215, 270.

vieri, scuţiti pentru a lucra viile unei episcopii 47, 70; vătafi de ~ 70.

vig de postav 186.

vii în danii, vînzări, schimburi, întăriri 9, 26, 101, 144, 220, 221, 235, 241—244, 270, 283, 304, 311, 325, 333, 339, 340, 369, 377, 379, 404, 407, 426, 443, 455;

în ţarină 186, 271; ~ măsurate în fălci 9, 26, 39, 51, 87, 101, 329, 333, 348, 377, 379, 425, 452; vii îngrădite 452; cu loc cît va putea pune vie 144; viile cioclilor 51;

lucru la ~ 47, 70, 424, 426; v. şi **erame**, **grădini**, **pivniţe**, **preţuri**.

vin, dat jurătorilor 453; pus zălog 424; vînzarea lui, desetină, vamă 111, 182; preţ 235.

vişinjenie, sat dat de ~ 171.

vistierie domnească, cislă scrisă la ~ 60; catastif de ~ 184; ficrii date la ~ 123, 183, 323, 434, 443, 444; v. şi **samă**.

vistiernici, stăpîni, familie 4, 8, 20, 128, 168, 179, 187, 257, 275—278, 287, 292, 295, 297, 299, 300, 305, 317, 335, 341, 348, 364, 372, 392, 447, 456, 457, I; creditori 168, 186; căzuţi în nevoie 129;

dau cărţi de mărturie, martori 125, 128, 148, 217, 220, 276, 277, 283, 285, 292, 293, 298, 302, 305, 318, 319, 321, 339, 357, 414, 418, 419, 421, 424, 426, 429, 437, 439, 451, 452, 455;

în sfatul domnesc 32, 160, 165, 168, 169, 171, 179, 213, 266, 268, 270, 330, 332—334, 340, 348;

mari ~ v. **Mihăilachi Cataeozino**, **Lupul şi Neculа Catargiul**; al doilea vistiernic 128, 253 v. **Gheorghe Başotă**; vistiernicei 77, 84, 85, 116, 117, 254, 256, 300, 391, 406, 439; ~ cămăraş 186; slugă a vistiernicului 318.

vistiernieese 185, 388.

vite (dobitoace), păscutul lor în bucovină 49; luate pentru cislă 80; trase pentru dări 41, 56, 60, 67; passim.

vînătoare, oprelişti 62, 285.

vînzare-cumpărare:

răscumpărări 159, 280, 411; renunţare la dreptul de răscumpărare 127; ~ cu afirmarea dreptului de preemţiune 154, 160,208, 211, 252, 258, 259, 280, 318, 342, 397; contestate, anulate 78, 160, 215, 219, 238, 301; cu particularităţi 145, 168, 169, 186, 208, 211, 270, 397, 426; moşie nerăscumpărată 8; domnul vinde şi cumpără 18, 19, 67, 127, 154, 156, 158, 168, 171,172 186, 271, 333;

străini cumpără şi vînd 120, 149;

v. şi **preţuri**; passim.

www.dacoromanica.ro

voniei dinainte, în sfatul domnesc 288, 289, 291, 294; fiu al unui vornic 151.
voit v. **şoltuzi.**
vorniei:
stăpini, familie 64, 80, 96, 97, 100, 110, 113, 114, 136, 146, 149, 153, 154, 160, 168, 171, 172, 174, 184—186, 189, 212, 215, 217, 232, 247, 261, 280, 282, 304, 312, 314, 323, 334, 338, 340, 347, 351, 352, 354, 357, 369, 391—393, 398, 405, 409, 422, 432, 435, 436, 439, 448; creditori 96, 97, 153; mari vornici 212, 297, 347; de ţara de jos v. **Ionaşco Ghenghea**; de ţara de sus v. **Lupul Hăbăşescul şi Gavrilaş Mătiaş**; de gloată, de poartă 107, 147, 220, 276, 277, 283, 285, 293, 298, 302, 305, 321, 339, 344, 371, 396, 414, 419, 426, 429, 437, 451, 452, 455; vornicei 10, 359, 436; logofăt vornic 305, 319; dau cărţi de mărturie, martori 65, 107, 108, 125, 127, 128, 147, 148, 173, 217, 220, 236, 243, 258, 264, 276, 277, 283, 285, 292, 293, 295, 298, 302, 305, 310, 319, 321, 326, 339, 357, 371, 374, 380, 396, 412, 414, 418, 419, 421, 424, 426, 429, 435, 437, 451, 452, 455;
în sfatul domnesc 32, 158, 160, 165, 168, 169, 171, 179, 213, 266—270, 330, 332—334, 340, 341, 348; învaţă 280; cu diferite sarcini 65, 344, 353, 364, 384, 440; atribuţii, oprelişti 142, 243, 266, 270, 288, 289, 291, 294, 330; în menţiune tîrzie 184.
vulpe, blană de ~ 457.

Z

zălog, sate, părţi, vii ş.a. zălogite 6, 51, 92, 128, 153, 154, 168, 179, 186, 235, 238, 251, 252, 258, 259, 342, 424; zapise puse ~ 301; recunoaşterea preemţiunei pentru a scoate din ~ 153, 154, 252; zălogiri cu particularităţi 186, 239, 397.
zestre dată fiicelor 30, 186.
zeciuială 61, 358; v. **dări şi slujbe.**
zlătar 309; ţigan ~ scutit 196.
zloţi v. **bani.**
zloţi de casă, în scutiri 163.

www.dacoromanica.ro

LISTA DE CUVINTE ŞI EXPRESII SLAVE ÎN DOCUMENTELE DE LIMBĂ ROMÂNĂ

az, azŭ . . . . . = eu
biv . . . . . = fost
ceast . . . . . = parte
dni . . . . . = zile
ego . . . . . = (al, a) lui
eto az . . . . . = iată eu
ftorii . . . . . = al doilea
gospodsca, gospodschi . . . . . = domnească, domneşti
iscah, iscaah, iscal . . . . . = am iscălit, a iscălit
i . . . . . = şi
leat . . . . . anul
logofet tretii . . . . . = logofăt al treilea
meseţa . . . . . = luna
mi . . . . . = noi
novi . . . . . = nou
ot; ot tam . . . . . = din, de la; de acolo
oteţi. . . . . = părinţi
pis, pisal, pisahmo (u) . . . . . = s-a scris, a scris, am scris
procleat . . . . . = blestemat
sam . . . . . = însuşi
se . . . . . = iată
selo . . . . . = satul
sin, sinŭ, sînu . . . . . = fiul
srebnih . . . . . = de argint
star . . . . . = bătrîn
sveti . . . . . = sfîntul
tije . . . . . = de asemenea
tretii . . . . . = al treilea
u . . . . . = la
ubo . . . . . = dar
v leat (o) . . . . . = în anul

www.dacoromanica.ro

vel . . . . . = mare
vnuc . . . . . = nepot
vovedenia . . . . . = intrarea în biserică
vtori . . . . . = al doilea
za . . . . . = pentru, de
zde . . . . . = aici

† Иѡ Мирон Барнѡски Могила воєвода, божїею милостїю господаръ земли Молдавскои... = † Io Miron Barnovschi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei...

...дал єсмъ сєс листъ господства ми... = ...am dat această carte a domniei mele..

...пишем господство ми слѹгѣ господства ми... наш (нашемѹ)...слѹгам (слѹгѣм) господства ми... нашим... = ...scriem domnia mea slugii domniei mele.. noastre... slugilor domniei mele... noastre...

...пъркълабом и шолтѹзѹм (шолтѹзом) и пръгаром (пръгарим) ѡт тръг... = ...pîrcălabilor şi şoltuzului şi pîrgarilor din tîrgul...

...ѹрѣдникѹ... ѹрѣдником... и кътъманѹ и късем людї ѡт село... = ...ureadnicului... ureadnicilor... şi vătămanului şi tuturor oamenilor din satul...

Єщи (єще), за тон (тоє) кам пишем. = Astfel, pentru aceasta vă scriem.

Так (тако) да знаш, знанте. = Astfel să ştii, ştiţi.

Инако (инѣко) да не ѹчините, да не бѫдет (бѹдет) = Altfel să nu faceţi, să nu fie.

И нн да сѣ не ѹмишает прѣд сим листом господства ми. = Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Сам (сам) господинъ келѣл, рече (казал). = Însuşi domnul a poruncit, a spus.

Пнс ѹ... к лѣт... мѣсеца... дни. = S-a scris la... în anul... luna... zile.

Вел лѡгофет ѹчнл. = Marele logofăt a învăţat.

Сє (єто) ѹбо мн (мы), аз... = Iată dar noi, eu...

...вел дворник долнѣн (долнен) земли. = ...mare vornic al ţării de jos.

...Хетман и пръкълаб Сѹчавскїн. = ...hatman şi pîrcălab de Suceava.

...вел дворник вишнѣн (вишнен) земли. = ...mare vornic al ţării de sus.

...вторїн логофет. = ... al doilea logofăt.

...дворник (дворищн) глотнїн. = ...vornic (vornici) de gloată.

...и прочїн болѣри и конни прѣдних, ѡт двор господинѹ его милост. = ...şi ceilalţi boieri şi oşteni de frunte, de la curtea milostivirii sale domnului.

...приложихом и аз къ сїю свѣдѣтелство, токмеж. = ... m-am întîmplat şi eu la această mărturie, tocmeală.

...да сѣ знает. = ... să se ştie.

www.dacoromanica.ro

LISTA DOCUMENTELOR CU DATA 1626—1628, NEINCLUSE ÎN VOLUM

1. 1626 (7134), Iaşi.

Ghianghea marc vornic al ţării de sus dăruieşte ginerelui său, Lupul Prăjescul, satele Chelmeşti şi Lăţcani.
Ghibănescu, *Surele*, XXIV, p. 135.
Între 1626 ian. şi 1628 dec. Ionaşco Ghianghea nu apare ca vornic al ţării de sus, ci al ţării de jos.

2. 1626 (7134).

Hotarul Străoanilor şi Coţmăneştilor, ales de Corpaci vornic.
Ghibănescu, *Surele*, XXI, p. 25—26.
Extras dintr-un doc. cu data 1662, cum se poate deduce din nota tergală.

3. 1626 (7134) ianuarie 14, Hîrlău.

Alexandru Iliaş voievod întăreşte lui Gheorghie Jora pircălab părţi la Blişcinăuţi şi Zubriceni.
Ghibănescu, *Surele*, XXIV, p. 140—142.
La data aceasta nu era domn Alexandru Iliaş.

4. <Circa 1626> aprilie 12, Bărgăoani.

Ionaşco jitniccrul şi <Gligorie> Gorovei arată rezultatul cercetării lor cu privire la stăpînirea unui heleşteu la Obîrşie între fiii lui Ioan din Obîrşia şi Necoară din Răteşti.
Ghibănescu, *Surele*, XXI, p. 24—25.
Doc. este din 1625, cînd are loc pricina, cf. doc. din 1625 mai 7. *DIR, veacul XVII, A. Moldova*, vol. V, p. 343—344.

5. 1626 (7134) aprilie 25.

Gheorghie Zmăul din Reduri vinde vărului său Micul lui Mladin partea sa de ocină din Rădeni.
Bibl. Acad., CCXIV/29 A.
Data a fost adăugată ulterior. Scrisul este dintr-o vreme mai tîrzie.

www.dacoromanica.ro

6. 1626 (7134) mai 18, Todereşti.

Apostol, Luca şi alţi oameni din Găgeşti vind lui Cristian, nepotul lui Dabija marc vornic, un vad de moară la Ghergheşti.
Bibl. Acad., CLXXXIX/25.
Deşi documentul are data 7134 foarte clar scrisă, totuşi Dabija mare vornic, identificat cu Eustratie Dabija, este vornic mare mai tirziu.

7. <1626 septembrie 1 — 1627 august 31> 7135.

Nichifor Ţănchiu dă lui Chicoş stolnic partea sa din Veştelceşti, ţinutul Tutova.
Bibl. Acad., CXCIX/20.
Data este greşit copiată; doc. este din vremea lui Vasile Lupu voievod, aşa cum se menţionează în cuprinsul documentului.

8. 1627 (7135) martie 8.

Toader, fiul lui Zaharia Tăutul, cu soţia sa Nastasia, sora lui Turcul din Vilavca, dau carte de împărţire a ocinii.
Iorga, *St. şi doc.*, V, p. 398.
Doc. nu pare a fi din această vreme. Celelalte doc. din seria citată de Iorga, *ibidem*, între 1626—1628, sînt în volumul nostru.

9. 1627 (7135) martie 20.

Necola din Licşti vinde lui Ioniţă căpitanul moşie la Crîngeni pe Călmăţui.
Bibl. Acad., XXXII/102; Bianu, *Doc. rom.*, p. 136. Data este adăugată ulterior. Doc. este dintr-o vreme mai tirzie. Lexicul nu este al anilor 1626—1628.

10. 1627 (7135) aprilie 25, Ţifeşti.

Preotul Grigore, ginerele lui Albul, dăruieşte m-rii Răchitoasa parte la Sparta.
Arh. St. Buc., ms 573 f. 51.
Data a fost greşit copiată. M-rea Răchitoasa este ridicată mai tirziu de 1627.

11. 1627 (7135) mai 3, Hirlău.

Radu Mihnea voievod întăreşte lui Dumitraşco Fulger diac casă şi parte din ocină din Todcreşti.
Ghibănescu, *Ispisoace*, I, partea a II-a, p. 182—184.
La data aceasta nu mai era domn Radu Mihnea.
Doc. s-a publicat în *DIR, veacul XVII, A. Moldova*, vol. V, p. 341—342, cu data 1625 (7133) mai 3.

12. 1627 (7135) mai 4, Hîrlău.

Radu Mihnea voievod împuterniceşte pe duvalmul mănăstirii Bisericani să-şi ţină ocina din Măstacăni.
Arh. St. Iaşi, DCCXCI f. 393 v.
Data greşit copiată. La data aceasta nu mai era domn Radu Mihnea. Doc. s-a publicat în *DIR, veacul XVII A. Moldova*, vol. V, p. 343, cu.data <1625> mai 4.

www.dacoromanica.ro

13. 1627 (7135) mai 7, Hîrlău. Radu Mihnea voievod poruncește lui Gligoric Gorovei și lui Ionașco jitnicerul să cerceteze pricina pentru helcștcul de la Obîrșia.
Ghibănescu, *Surete*, XXIV, p. 205.
La data aceasta nu mai era domn Radu Mihnea.
Doc. s-a publicat, după copie, în *DIR, veacul XVII, A. Moldova*, vol. V, p. 343—344, cu data 1625 (7133) mai 7.

14. 1627 (7135) iunie 18. Moise Movilă voievod întărește lui Ionașco Ghenghe mare logofăt cumpărături la Gălășeni, ținutul Iași.
I. C. Filitti, *Condica Poenarilor Almăjeni*, în „Miron Costin" II (1914), nr. 5, p. 66—67.
La această dată domn nu este Moisc Movilă.

15. 1627 (7135) iunie 25, Hîrlău. Radu Mihnea voievod întărește lui Miron Volcinschi parte la satul Volcinț.
Velichi, *Doc. Constantinopol*, p. 528—529.
Doc. s-a publicat în *DIR, veacul XVII, A. Moldova*, vol. V, p. 352—353 cu data 1625 (7133) iunie 22.

16. 1627 (7135) iunie 25. Radu Mihnea voievod întărește popii Mihul din Pașcani a treia parte din jumătatea satului Pașcani pe Siret ținutul Suceava.
Bibl. Acad., CCXVI/60.
Doc. s-a publicat după orig. în *DIR, veacul XVII, A. Moldova*, vol. V, p. 353, cu data 1625 (7133) iunie 23.

17. 1627 (7135) iulie 2, Iași. Radu Mihnea voievod întărește jupînesii Mierla a lui Stețco vornic părți la Liteni, pentru care a avut pîră cu Iacob Moțoc.
Arh. St. Iași, DCCCI f. 19 v. —20.
Ghibănescu, *Surete*, XXIV, p. 206.
La data aceasta nu mai era domn Radu Mihnea.

18. 1627 (7135) iulie 15. Moși din Bilicști vinde lui Toader croitor din Bilești ocină la Dumbrăvița.
Arh. St. Buc., Mitr. Moldovei, VIII/3. Stoide, *Căpitanul Ștefan*, p. 205.
Doc. este probabil o copie cu data greșit copiată. Denumirea de căpitan, pe care o poartă unul din martorii din doc., apare mai tîrziu.

19. 1627 (7136) decembrie 10. Alexandru Coconul voievod întărește m-rii Homor o prisacă la Bohotin în Covasna.
Bibl. Acad., ms 111 f. 55.
La data aceasta nu este încă domn Alexandru Coconul voievod.

20. <Ante 1628> februarie 15. Popa Lupul dăruiește nepoților săi Ionașco și Pătrașco, fiii lui Ignat, partea lui din Tomești.
Arh. St. Iași, CLXXII/4.
Doc. s-a publicat cu data de mai sus de Alex. I. Bălcanu și

www.dacoromanica.ro

C. A. Stoide, *Documente moldoveneşti privitoare la familia de boieri Neaniul*, Iaşi 1938, p. 21.
Documentele din această listă, privitoare la satul Tomeşti, au fost publicate ca fiind din anul 1628, luîndu-se ca bază doc. cu data 1628 iulie 6 şi cel din 1628 decembrie 2. Acestea au însă văleatul retuşat ulterior şi sînt emise în anii 1629-1630.

21. <Ante 1628>. Dochia Ignătoae din Tomeşti cu fiii ei, Ionaşco şi Pătraşco, vînd lui Petre şi răzeşilor săi parte la Tomeşti.
Arh. St. Iaşi, CLXXII/3.
Doc. s-a publicat cu data de mai sus de Alex. I. Băleanu şi C. A. Stoide, *Documente moldoveneşti privitoare la familia de boieri Neaniul*, Iaşi 1938, p. 21—22.

22. <Circa 1628> aprilie 23. Nechifor, Gavril, Dochia şi Ileana vînd lui Neniul pîrcălab parte la Tomeşti.
Arh. St. Iaşi, CLXXII/7.
Doc. s-a publicat cu data de mai sus de Alex. I. Băleanu şi C. A. Stoide, *Documente moldoveneşti privitoare la familia de boieri Neaniul*, Iaşi 1938, p. 22—23.

23. 1628 (7136) iulie 6. Gavril, Nechifor, Dochia şi Ileana vînd lui Neniul pîrcălab parte la Tomeşti.
Arh. St. Iaşi, CLXXII/5.
Doc. s-a publicat cu data de mai sus de Alex. I. Băleanu şi C. A. Stoide, *Documente moldoveneşti privitoare la familia de boieri Neaniul*, Iaşi 1938, p. 23—25.

24. 1628 (7137) noiembrie 22. Pîrcălabul de Neamţ cu vornici de poartă aleg un hotar la Bălţăteşti.
Stoide-Turcu, *Doc. Neamţ (sec. XVII)*, p. 10—11.
Doc. este din vremea lui Radu Mihnea, deoarece se aminteşte cartea acestuia pentru cercetarea hotarului respectiv.

25. 1628 (7137) decembrie 2. Gavril Tilipuşcă, Gheorghie Caşul şi alţii vînd lui Neniul pîrcălab părţi la Tomeşti.
Arh. St. Iaşi, CLXXII/6.
Publicat cu data de mai sus de Alex. I. Băleanu şi C. A. Stoide, *Documente moldoveneşti privitoare la familia de boieri Neaniul*, Iaşi 1938, p. 25—26.

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTE ROMÂNEȘTI
ÎN TRANSCRIERE CHIRILICĂ

49—c. 285

www.dacoromanica.ro

Doc. nr. 26

1626 (7134) martie 23, Iaşi.

† Їw Мирон Барновски Могила воевода, бжїю мл҃стїю гспдръ земли Мwлдавскон. Дат-ам карткѣ домнїи мѣле рѫгъторилор ноцри, егѫмънѫлѫи ши а тот съборѫл де ла свѣнта мънъстире де ла Стїи Николаи, че съ кламъ мънъстирѣ лѫи Ирон водъ, спрѣчѣѫ ка съ Хїе тари ши пѫтърнич кѫ картѣ домнїи мѣле а цинѣ ши апъра w фалче де вїе де ла Котнари че сте ѧн дял ла Кържеци, каре вїе w аѫ дат кѫ лилѣъ де моарте цѫпънѣса лѫи Гїwргїе Жора, Мърїѫ, ши кѫ Гїwргїе Жора w аѫ дат свентѣи мънъстири. Пентр-ачѣѫ, съ инѣъ ен а цинѣ ачѣ вїе ши съ w лѫкрїѫсе ши съ w пъзѫскъ, тар алтѫл ниме съ нѫ кѫтѣсе а съ аместека ла ачѣ вїе.

Iар кѫи ва пъръ кѫ стръмбѫл пелтрѫ ачѣ вїе, съ-ш ѧнтрѫбе де фацъ ѧннаинтѣ домнїи мѣле кѫ Гїwргїе кѫ Жора тар пънъ нѫ вор Хи де фацъ кѫ Гїwргїе ниме съ нѫ кѫтѫсе а съ аместека прсте картѣ домнїи мѣле. ѧнтр-ал кнп съ нѫ Хїе.

Ѫ Iас, хзрлд март. кг.

† Сам гспднъ казал.

† Шандир.

Doc. nr. 128

1626 (7135) septembrie 30, Iaşi.

† Се оубо ми, Дѫмитрашко Щефѫн вел лwгфт и Гѫнгѣ вел дворник долнѣи земли и Никоар Хетман и Лѫпѫл вел дворник горнѣи земли и Лѫпѫл вел спътар и Грама вел столник и Костѫки вел сѫлжар и Шербѫ вел житничар и Гewргїе Башотъ втори кистѣрник и Чехан дворник и Гewргїе Рошка кист. ѧи Тома пост. и Їwнашко Пѣнкѫл сѫлжар и Ярсенїе лwгфът и Дѫмитрѫ Бѫхѫш постелник и Чолпан житничар и Стратѫл чашник и Гewргїе Жора къмъраш и прочїиХ болѣри и воини прѣдниХ,

www.dacoromanica.ro

Ѩдекъ аѳ вєнит ѧнднинтѫ ноастръ Гимінѡн Гєѳка вел мєделничар де бѣнъ воіа са, де нимє невоит нічѡ асѣприт, ші с-аѳ токмит кѫ Панъ вистіарникѣл дерептъ ѣн сат анѣме Ѫнгѣрашїи пре Молдова ѧн цъныѣл Нѣмцѣлѣи. Че ачел сат фостѣ-л-аѳ пѣс зълог П нъ вистѣрникѣл ла Гимінѡн спътарюл ѧн ѕилели лѣи Гашпар водъ дерепт трей сѣте де галбени, бани бѣни, шї-аѳ прїимит ка съ-и дѣ банїи ші съ-ш цїе сатѣл. Деч Панъ вистѣрникѣл с-аѳ скѣлат ші ші аѳ дат трє сѣте де галбени бѣни дниднинтѫ ноастръ ѧн мъныѣлє лѣи Гимінѡн мєделничарюл ші банїи ші нѣмърат Щтефан Моискѣл ші Дима Кронлъ и Іане вътавѣлѣ. Іар дѣмнѣлѣи Гимінѡн мєделничарюл ші аѳ дат ачел сат че ман сѣс скрїе, Ѫнгѣрашїи пре Молдова, ѧн мъныѣлє лѣи Панъ вистѣрникѣл ші кѫ тоате дерѣселе кътє аѳ авѣт пре ачел сат, ка съ-и Хїе дерѣптъ мошїе ші ръскѫмпърътѣр.

Деч нон дѣк-ам бъѕѣт а лор де бѣнъ воє токмалъ, нон ѧнкъ ам фъкѣт дѣмисале лѣи Панъ вистѣрникѣл чест запис ка съ-и дє кредінцъ пънъ кѫндѣ-ш ва фач ші дерес домнескѫ пре ачел сат че ман сѣс скрїе, Ѫнгѣрашїи.

Іар съ ва ман скоате Гимінѡн Гєѳка мєделничарюл нескаи дерѣсе пре ачел сат кѫндѣва саѳ алтѫ чинева де wамєнїи лѣи, ка съ нѣ съ крѣсъ. Де ачаста скрїем ші ман пре маре кредінцъ пѣсѣ-нѣм искъліпѣрнле ші печецеле ѧнтр-ачест запис, ка с съ цїе.

Оу Іас, лт хзрле сєпт. л̃.
Дѣмитрашко Щефан вел логфт.
Ѩз Гѫнгѣ вел дворник m. p.
Никоаръ Хатман.
Гіаннάкις προην ποστελνικος.
..... προυν βαμασες.
Ѩз Лѣпѣл вел дворник.
Ѩз Гиѡргє Бѫшотѫ вист.
Ман... Котζης καμαναρης.
† Ѩз Пътрашко Чолпан житничар.

Doc. nr. 145

1627 (7135) ianuarie 30, Giurgeşti.

† Сє ѕѣо аз, Васнлїє Дингa дїак, дъм цинр кѫ чістъ скрисоарє а мѣ кѫм єѳ де бѣнъ воіа мѣ, де нимє невоит нечє ѧнбиват, токмитѣ-м-ам кѫ фрате-мїєѳ Гиѡргїє ші ам дат а мѣ дирѣптъ wчинъ ші кѫмпърътѣр дни испісоаче де кѫмпърътѣр, че ам авѣт єѳ де ла Гашпар воєводї ші де ла Ѩлѫандрѣ воєводї ші дин ѣрик де ѧнтъритѣръ ч-ам авѣт де ла Щефан Томшѣ воєводї, лwк де трєи касє дин сат дин

www.dacoromanica.ro

Селище, дин ватра сатѫлъи ши дин къмпѫ ши къ парте ден моар ши ден Хълещеѫ ши къ тот венитѫл, карале мїе аѫ фостѫ къмпъръторѫ доаѡ касе де ла Голъе ши де ла фечорїи лъи, де ла Гаврил ши де ла Щефан, дирептѫ шапте сечи де тал, бан бъни; ши лок де ѡ касъ фостѫ-мї-аѫ къмпъръторѫ де ла Горгиц, фечорѫл Мърїикъи, дирептѫ трей сечи ши ѯ де талер. Ичестѣ дат-ам фрателъи мїеѫ де бънъкоа мѣ; ши лиаѫ анторсѫ тоц ачел бани, че ман сѫс скрїѫ, деплин антрѫ мънълe мѣле къч л-ам лъсат еѫ къч ѫаѫ фостѫ ман апроапе мошїе, алтъ лиаѫ слъжит мїе мълтъ врѣме ла тинерѯцеле лъи къ ши дин мошїа лор фост-аѫ ешит де ла дъншїи, къ ла мене аѫ фостѫ ши пънъ ла доаѡ брице.

Прентр-ачеа съ-и Хїе лъи ши фечорилор лъи дирѣптъ скѫмпъръторъ, неклътит нич дѫнаар, съ сѣ цїе.

Пис ѕ Цѣрцеци, в лт ×зрле ген. Л.

Из Василїе Динга дїак съ моеа рѫкое написаХ.

Из..., син Баекич, искаХ.

Doc. nr. 194

1627 (7135) mai 4, Iași.

† Ии Мирон Бърновски Мѡгила воевода, бжїю млстїю гспдръ земли Мѡлдавскои. Дат-ам картѣ домнїа мѣле рѣгъторилор нощри, ергменълъи ши а тот съборѫл де свънта мънъстире де ла Сѣчевиц, спрѣчѫ ка съ Хїе тари ши пѣтѣрничи къ картѣ домнїи мѣле а къѣта ши а черка ан цара домнїи мѣле ѣнде вор афла цигании свентеи мънъстири карїи симтѫ скриши ан дирѣсъле де ла домнїа мѣ аѫ сателе домнїи мѣле аѫ ан сате боерещи аѫ ан слобозїе аѫ ан тръг аѫ пре ла боиари аѫ Хїе ѣнде-и ва афла, съ дибъ а-и лъа ши а-и стръпце тоци ла мънъстире. Ши ниме съ нѫ къте ѕѣ а цинѣ сѫ а шпри песте картѣ домнїи мѣле.

Ѯ Іас, ×зрле маи Д.

† Сам гспднъ велѣл.

Ии Мирон Бръ. воевода.

† Щефан

Doc. nr. 209

<Circa 1627 mai 18>.

† Ядекъ еѫ Пашко ши къ фрате-миѫ, Къзан, ши непота ностръ, Марїа, фечорїи ни Магиц ден Ботещи де цънѫтѫл Сѣчѣвен, непоцїи лъи Трифан ден Ботещи, мъртѫрисим къ чест запис къмѫ амѫ въндѫтѫ нои де бънъ воа ностръ ѡ кас че амѫ авѫт де мошїе де пре мошѫ ностръ, Трифан, ан сат ан Нъвръпещи къ тотѫ локѫл че и се ва вени ачел кас, ан ватръ ши ан фънац ши ан помът антрѫ

www.dacoromanica.ro

тот че и съ ва вени локъл ачеи кас ши къ wмъ ѧнт-ачѣ кас; вѣндъть-w-мъ фрателъи-ностръ, лъи Максин Поповичь ден Нъврълецъ, дерепт трисѣч де талер бътѣць динна интѣ а мълци wмени бън меџїаш: Игнат де Беришѣни ши Тоадер Харкъл де аколѣ ши Тънасїе де аколѣ ши Козма ден Соч.

Ши ѧнтр-ачаста токмал фост-ау ши Дъмитрашко Ерали. Ши ев Наквл Звїгарѣ ам скрис. Ши маи пре мар крединицъ пъсъ-нѣмъ тоц печецилє съ съ цїе. Дисъ ниме дельтъ wменїи ноштри съ н-аибъ а w ѧнторче къч къ амъ вѣндът де бънъ воя ностръ ши амъ лъат бан гата; нич [че] нои, нич пъринтеле ностръ Блѣндѣ съ н-акем а-и ѧнторче.

† Ев Пашко ши къ фрате мев къ Къзан ши къ Иримиѣ в...

Doc. nr. 257

1627 (7136) noiembrie 15, Crivești.

† Идекж ев Иванашко Мога, фечорвл лъи Тоадер Мога, непотвл Могжен сълцѣрвл, ѧсъми мъ мъртъриссскъ къ естъ запис ал мев, де ниме невонт ничє асъприт, ши ам вѣндът а мѣ дирѣптъ wчининж ши мошїе дин сатъ дин Брълецъ, де ла Бъхлъю, дин цъмътате де сатъ а трєа парте лъи Дъмитръ Бъхъш вистѣрнил дерептъ патръссчи де талери, къ тот венитъ, дин тот локъл, ка съ-е Хїе лъи дирѣптъ къппърътъръ.

Ши-тр-а ностръ токмалъ ау фост wмени бъни анъме Костантин Хъбїак и Къзан Бохмат дин Мълчел ши Тънасїе дин Беръшѣни ши Никоар Енителескъл де Ковърлъю ши дининтѣ а мълци wмени бъни. Ши ев ѧсъми Глигорїе Мъстѣцъ ам скри къ а ностръ мънъ.

Принтр-ачѣ, нои тоци мъртърисим към ам възът ачѣста дарє ши платъ че маи сѣс скрїе, ка съ анбъ дъмѣлъи ши запис а фаче домнескъ. Пре маи маре крединицъ, нѣм пъ ши печеци адевѣре.

Пис wт Кривецъ, в лт ×ѕрлѕ ноєв. ѣї.

† Печат Къзан Бохматж.

Дисъ дирѣсе че ам авътъ прѣчѣ wчининъ ау перит кѣндъ ау венит Ханъл дин Цара Лешѣскъ ѧ царъ. Дечи де съ воръ гъ кънва здека съ н-аибъ а се крѣде ла семенцїа мѣ сав ла алцїи wмени.

Никоа Енителескъл m. p.

Doc. nr. 272

‹Înainte de 1627 decembrie 13›.

† Ев Шефан Блѣндѣ пръкълаб Романскїи ши фечорїи мїеи, Къзан ши Пашко, мъртърисим ноі къ ачест запис ал[ал] ностръ де бънъ воя н:астръ, де нимене невоници ши неасъприци, ам кѣндът w кас де wчин къ тот венитъл ден сат ден ѧ

www.dacoromanica.ro

Нъврѫпецъ, че ачѣ кас ѫ фост дѣ мошїе дѣ пре цюпънѣса Блѣнден, анѫме Ерена Шн с-ѫ сколат Макѫнн Поповичь дѣ w ѫ кѫмпърат шн лѣ ѩ дат банн гата кѣ галбенн ѧнтрѫ мънѫле лѫн Щефан Блѣндѣ шн а фечорилор сън, анѫме Кѫзан шн Пашкw. Шн дѣ аклѫ ѧнаннтѣ съ анѣъ а-ш фаче дѣ пре ачест запнс шн непнсок домнескѫ. Іар ѫн непнсок домнескѫ че гастѣ дѣ пре ачастъ кас кѫ тоатъ wчнна съ анѣъ а-л да ѧнтрѫ мънѫле лѫн Поповичь, фъкѫт дѣ ла Костантнн воєвод.

Шн ѫ фост ѧнтр-а ачастъ токмал Гїwргїе Нъкрѫпъскѫл шн Їwнашко Ботъш ден ѧ Мнрослъвец шн Нwнашкw Бандѫр ден Ботецн шн Хнлнпѫ шет. ден ѧ Берешѣни.

Дєч нон, дѣкъ ам въѕѫт а лор дѣ бѫнъ вое вънѕаре шн дѣплнн плат, нон ам фъкѫт ачест запнс шн нѣм пѫс печецъле ка дѣ съ Хїе дѣ крѣдницъ, съ съ цїе.

† И пнсал Щефан дїак wт Бакъѫ.
Гнwргїе Нъвръпъскѫл.

Doc. nr. 306

1628 (7136) februarie 8, Iaşi.

† Єѫ попа Бернат шн Іорашко дпак шн Єрнлїа дни Кѫкови шн Васлїе Бъцѣ дпак шн Тодер шй алцн мѫлцн wаменн бѫнн шн бътрънн шн скрем шн дъм цнре кѫ ѫест запнс ал нострѫ, кѫм ѫ вснит наннтѣ ностръ Ѧнгелнна, фата Мърїнкѫцъи непоатаа попен Іанѫлѫи, дѣ нмлене невонтъ шн неѫѕпрнтъ, шн ѫ въндѫт а ен дрѣптъ wчнн шн мошїе кѫ тот вснитѫл, кът съ ва алѣце дни тот локѫл шн дни кѣмпѫ шн дни ватра сатѫлѫи шн кѫ Хълъцнеѫ дѣ пѣце, дни сат дни Рѫсни Гоен. Йчѣа ѫ въндѫт мътѫшеи сале, Пъскълнннїи, дерепт wптспръѕѣле галбенн дѣ ѫрѫ дннндннтѣ ностръ.

Дєчн нон, въѕнндѫ дѣ бѫнъ вое лор токмалъ шн дѣплнн платъ, фъкѫт-ам ѫѕпьнѣсъч Пъскълнпеи ѫест запнс, съ-н Хїе дѣ мъртѫрїе пънъ кандѫ ва фач запнсол домнескѫ. Шн пре маре крѣдницъ пѫсѫ-нѣм пєчецнле пре ѫест запнс, съ сѣ цїе.

Ѫ Іѧс, лт ѯѕрлѕ фєв. ѩ.
† Єѫ попа Брънат.
. . . . . .
Васїлїе Хѫрѫ нскал.
† Лѫкоч ѫрнкар.

www.dacoromanica.ro

Doc. nr. 331

1628 (7136) martie 30. Giurgeşti.

† Идекъ ѳ8 Петриман шн к8 фѣле мѣле, Тодосїа шн Мъріа шн Тофана шн Софроніа, шн Николаю, тоц фечор Гафтонеи, непоц . . . . . , мъртѳрнсим к8 частъ скрисоар а ностръ к8м нон де вѳнъ воа ностръ, де нимѣ неконц нич асѳприц, токмнтѳ-нѣм к8 семенцинле нострє, к8 Късїан шн к8 Тодериц, шн ам вандѳт а ностръ дирѣптъ wчинъ . . . . . лок де w касъ ди . . . дин Селище, дин ватра сатѳлѳи шн дин къмпѳ шн дин тот Хотарѳл, карѣ ав фост партѣ манчеи нострє Гафтонеи; ачѣа ам вандѳт нон ла моартѣ манчеи нострє дирѣптѳ к3 де талер шн нѣѳ дат динтр-ачеи бани к3 шн нѣѳ рѣмас к8 шѣсє талер.

Шн-н частъ токмалъ с-ав тѣлат Василїє Динга дїак шн попа Щефан дин Цѳрцеи н Минхил, фратєл лѳл Петриман шн алтѳ Минхил шн Василїє Ѳнич шн Василїє Титюл шн Некита де Селиці шн Тоадер дѣколѣ шн алци мѳлци wамени вѳни.

Дирѣптѳ ачѣа кас . . . їє лор дирѣптъ кѳмпърътѳръ де ла нои к8 тот вен8т . . , съ съ цїє.

Ѳ8, Василїє Динга дїак, фнсѳми к8 мъна ам скрис шн печатѣ фнкъ ам пѳс къторъ ачѣстѳ запис съ съ цїє.

Пнс 8 Цѳрцеи, март. 1̃, хзрлѳ.

Doc. nr. 449

1628 (7137) decembrie 12, Iaşi.

† Нw Мирон Барновскїє Могила воєвода, бжїю мластїю гєпдръ земли Молдавскои. Пишем гєдѣ ми слѳѳѣм гєдѣ ми, Тоадер Ѳким wт Тѳрѣтѣци н Гєѳргїє Сабла wт Прочѣлничи. Дъмѳ-в цире къ домнїа мѣ в-ам алес де wамени вѳни шн фнцълѣпци. Дерептѳ ачѣа, дѣка вещи ведѣ картѣ домнїеи мѣле, царъ вои съ къѳтаци съ стрънцеци wамени вѳни шн ден сѳс шн ден цос мецїаш, шн съ мѣрцеци съ алѣцеци к8м вещи афла маи к8 дирептѳл к8 сѳфлетеле воастре сатѳл слѳцеи домнїеи мѣле а Мънжеи дїакѳл, анѳме Къкотещїи, де.пре сатѳл рѳгъторилор домнїа мѣле а кълѳгърилор де ла Гълата де сѳс деспре Мънжещи, фн доw съ фнпърцинци Хотарѣле: цѳмътате съ цїє слѳга домчїел мѣле, Нуиашко Мънжѣ дїакѳл, цѳмътате съ цїє кълѳгърїи; шн съ ле стълпщи локѳл к8м вещи афла маи

www.dacoromanica.ro

къ дирептъл, немикъ съ нъ фъцърици ничънора ши към кеци афла ман къ дирептъл аш҃ съ дъци цире ла дсл҃нїа мѣ къ скрисоаре. Сици към пришим. Инак да н вчинитє.

Ѵ Іас, в лт ҳзрлз дек. вї҃.

† Сам гспднъ вел҃л.

† Дмитрашко Щефан вел лугфт вч.

† Шандр.

Ишиждере съ къдъцци съ-и алѣцеци ши despre Мотъшѣни ши съ-и стълпици локъл, съ-с цїє.

www.dacoromanica.ro

FOTOCOPII

www.dacoromanica.ro

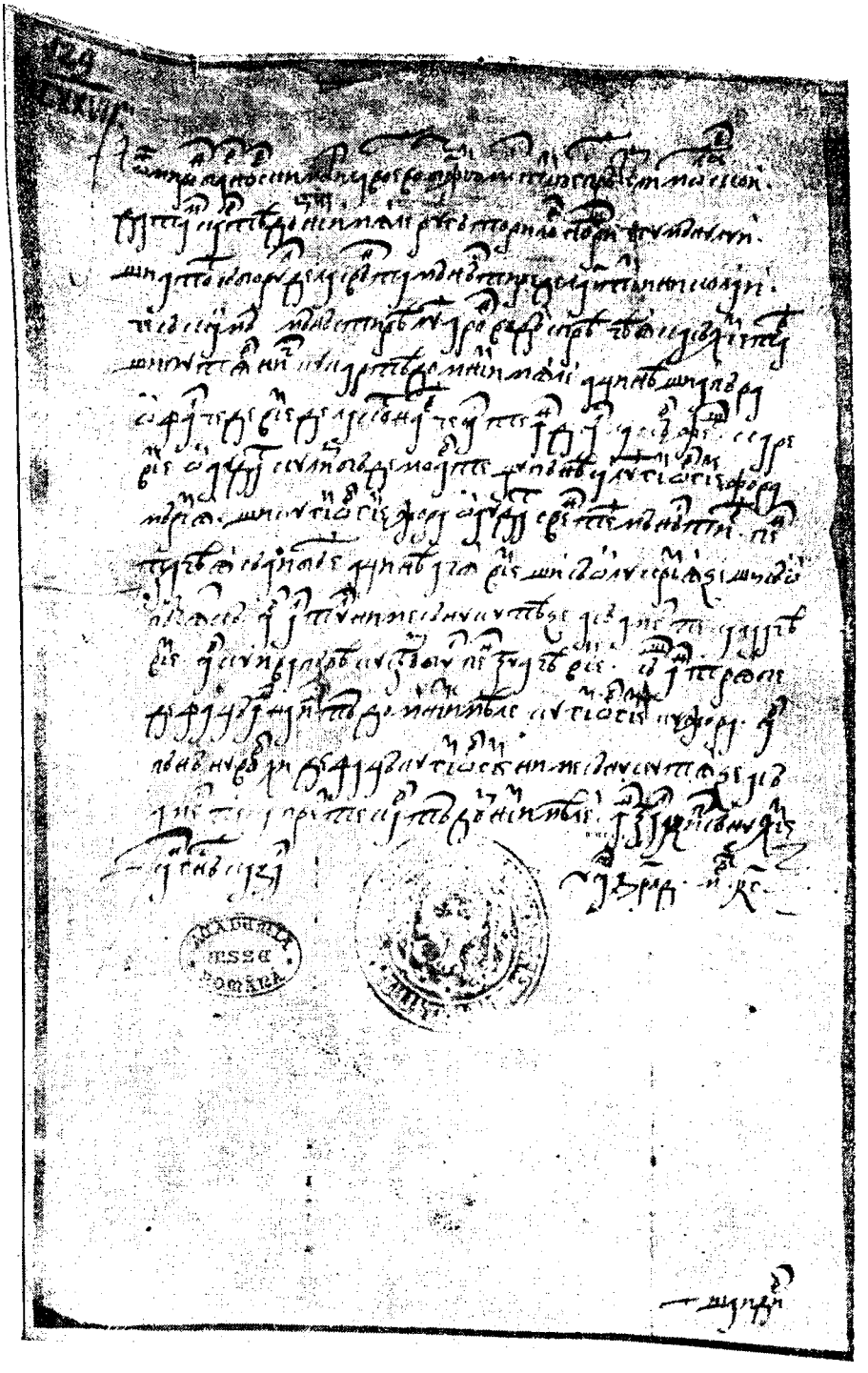

Pl. I = Doc. nr. 26.

www.dacoromanica.ro

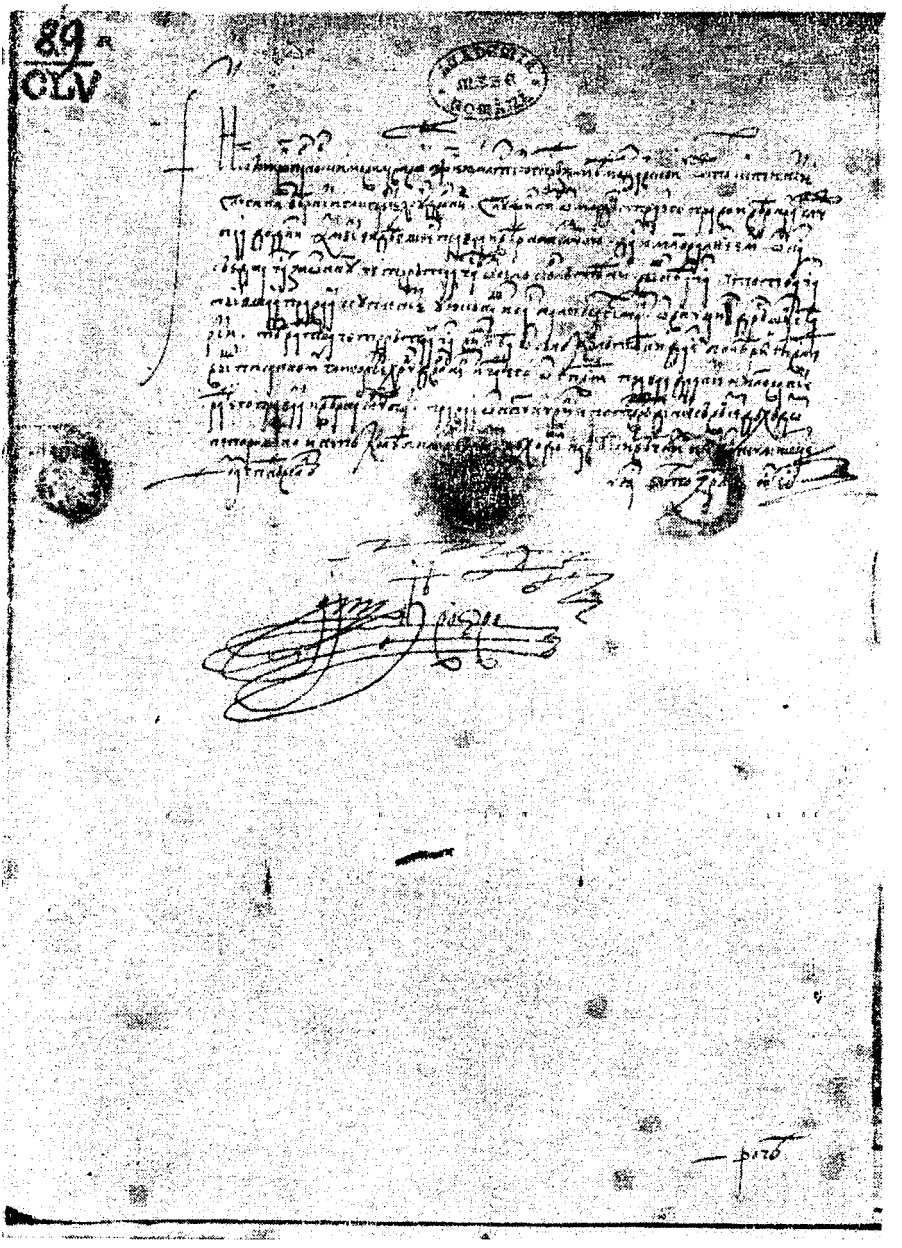

Pl. II = Doc. nr. 100.

www.dacoromanica.ro

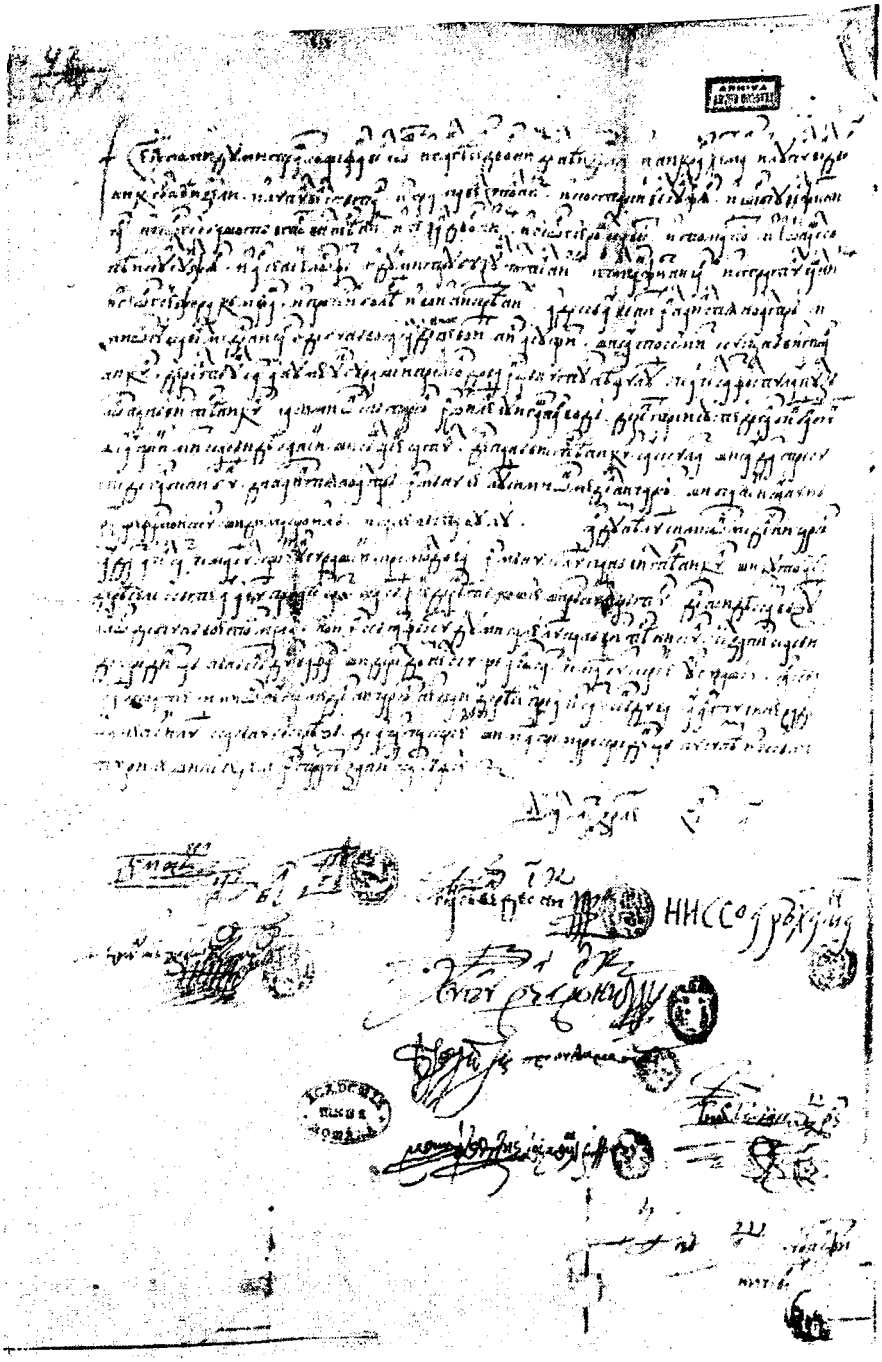

Pl. III = Doc. nr. 128.

www.dacoromanica.ro

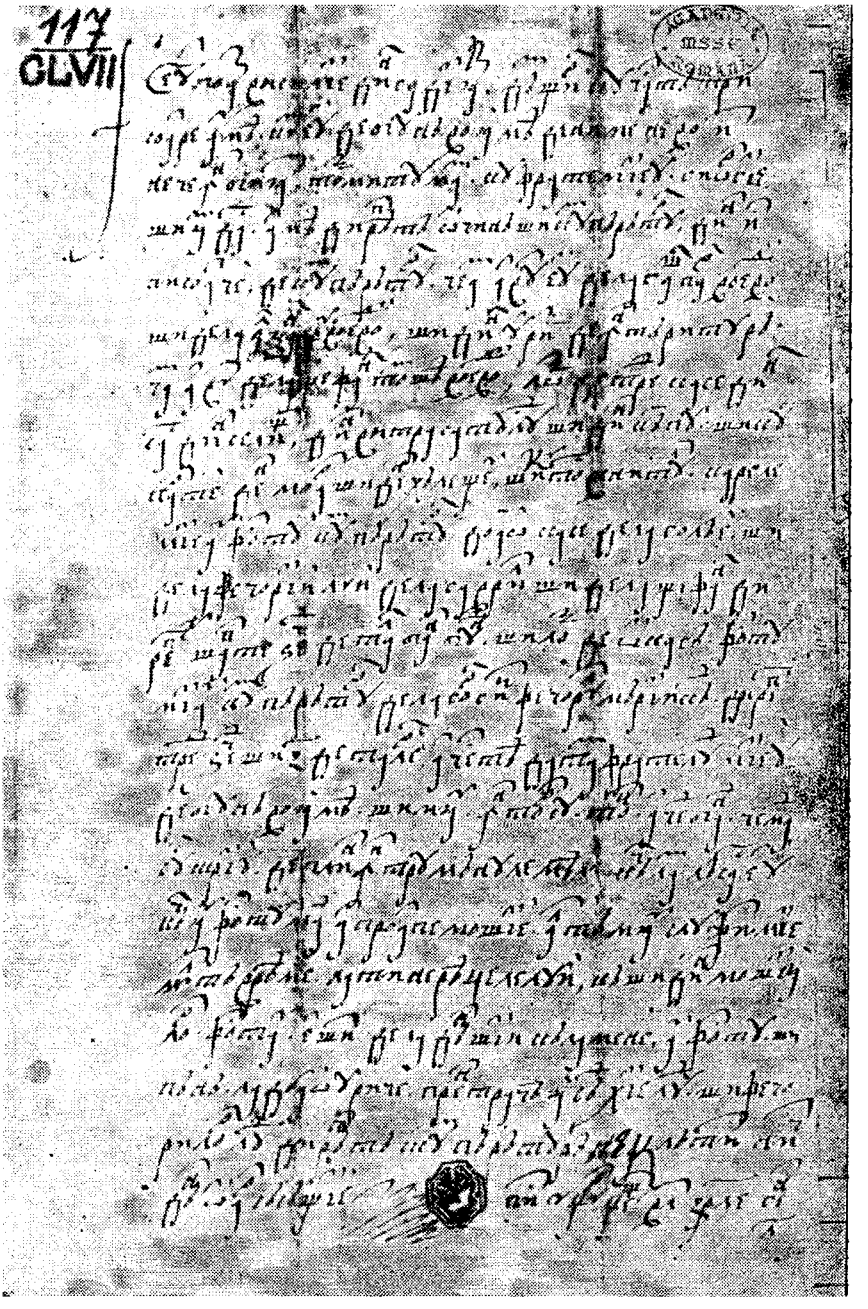

Pl. IV = Doc. nr. 145.

www.dacoromanica.ro

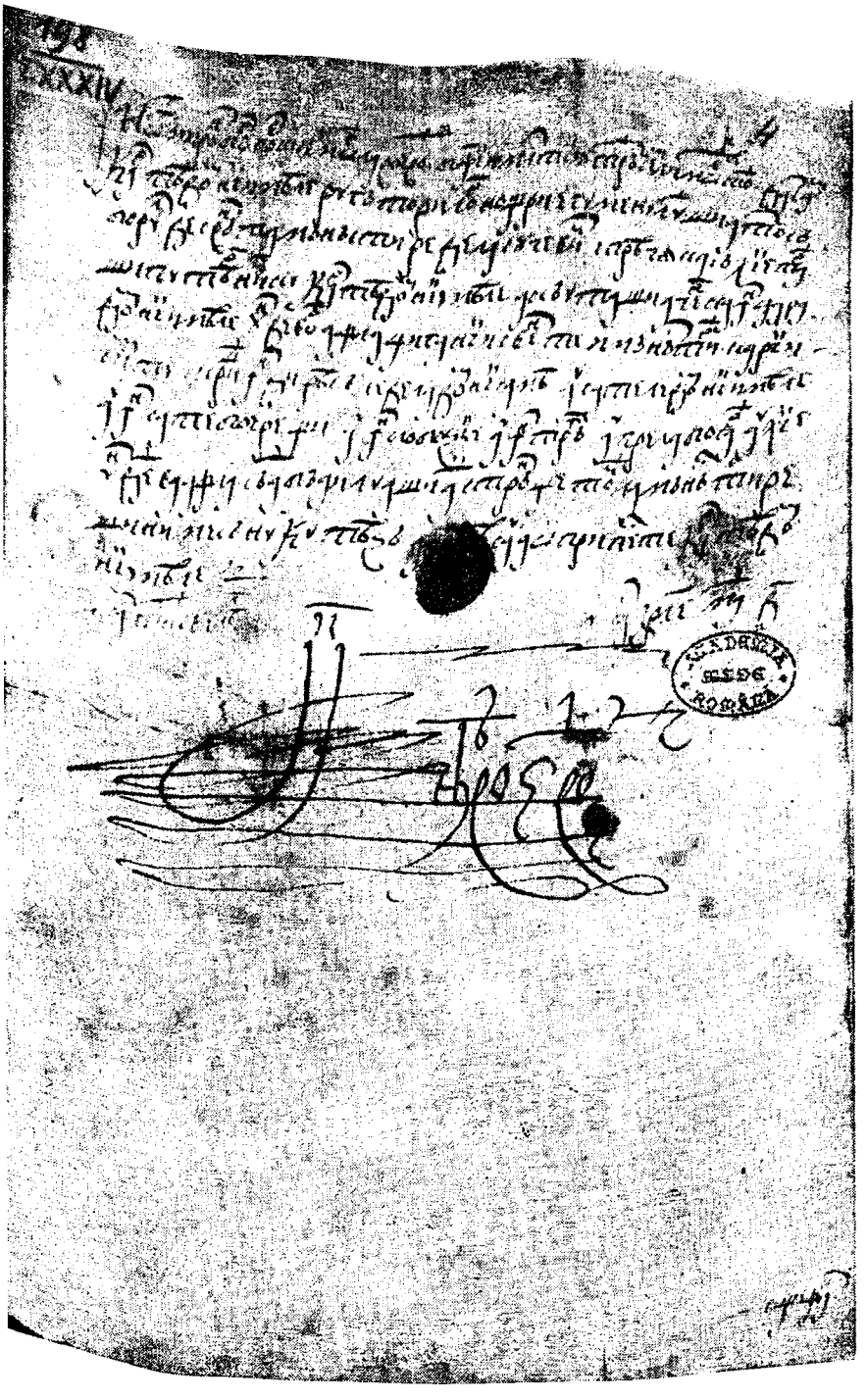

Pl. V = Doc. nr. 194.

www.dacoromanica.ro

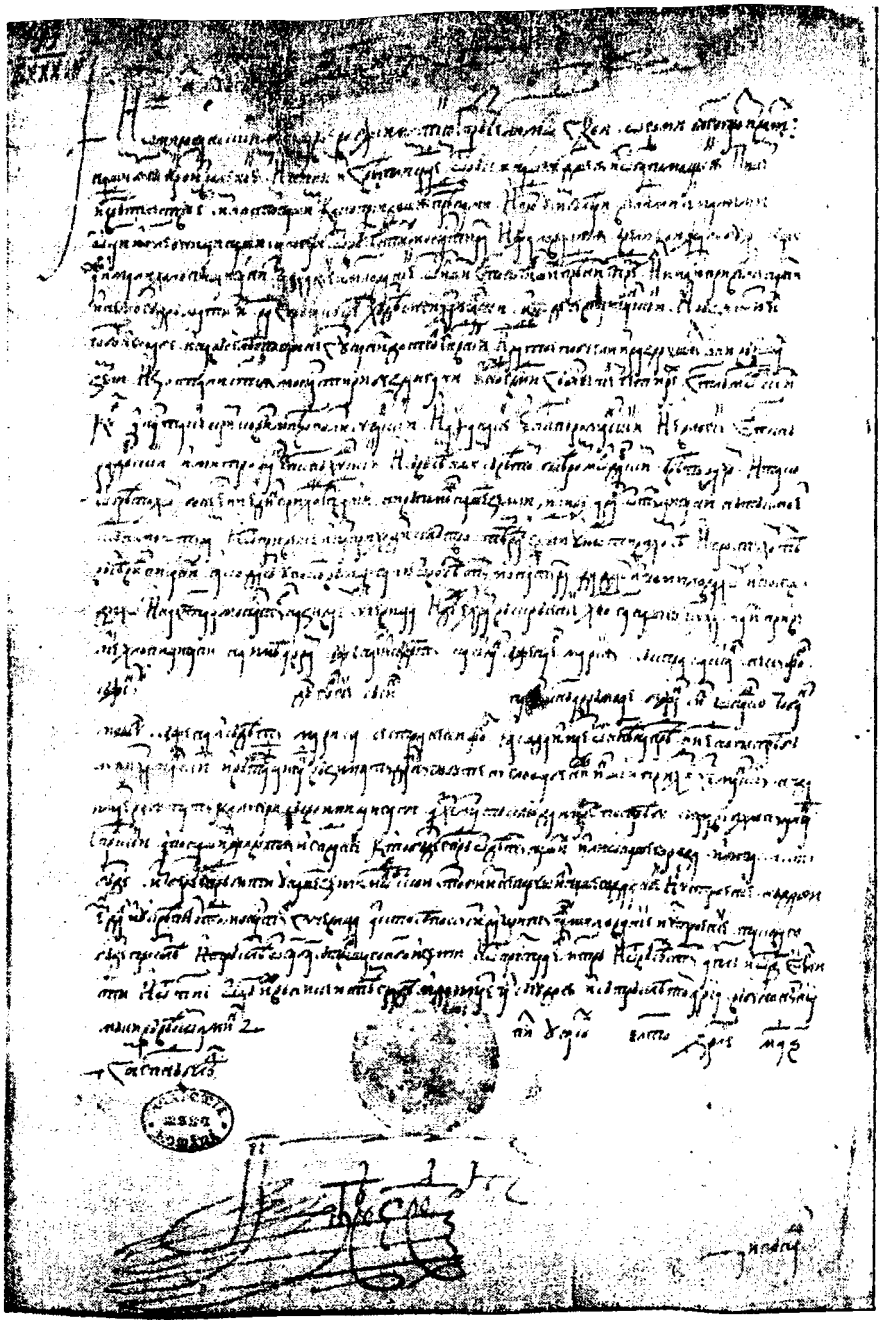

Pl. VI = Doc. nr. 202.

www.dacoromanica.ro

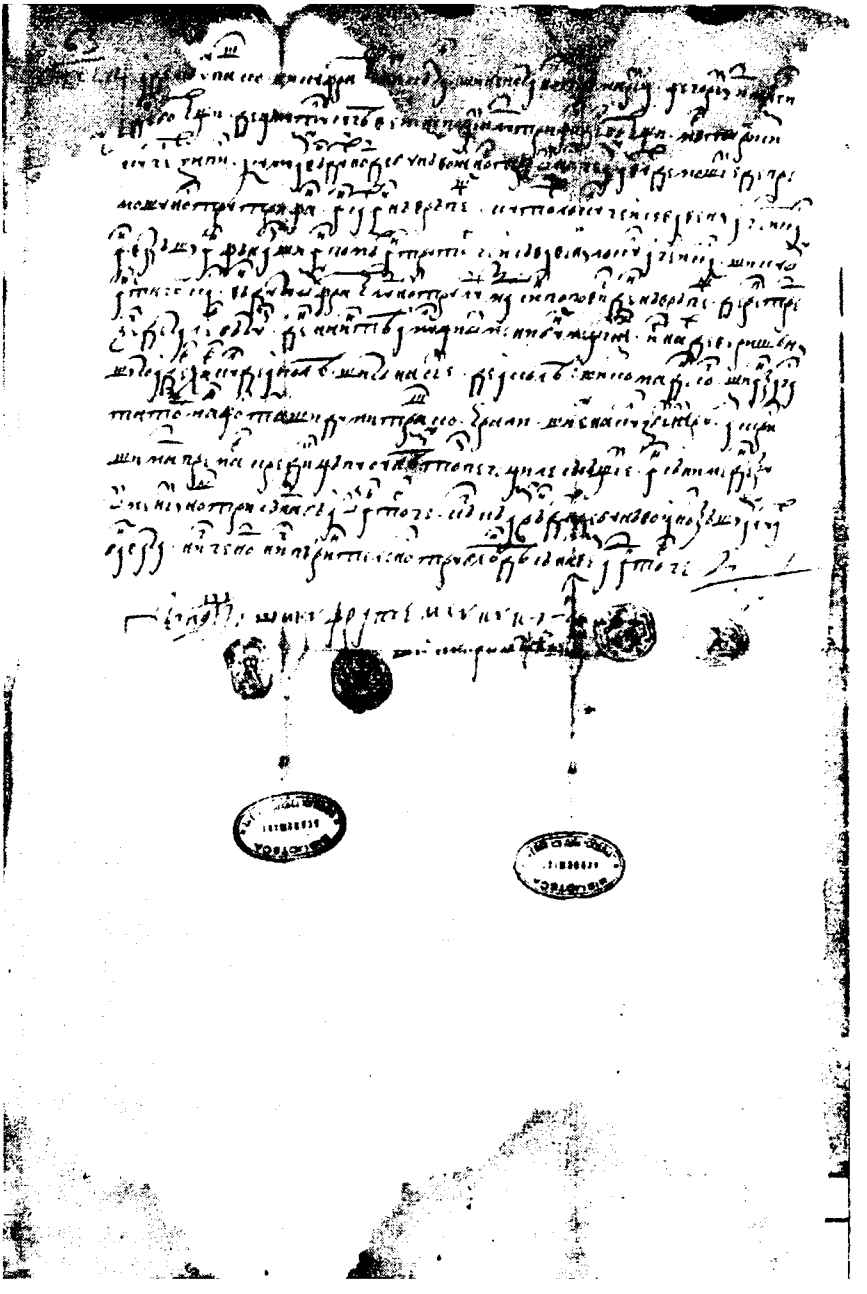

Pl. VII = Doc. nr. 209.

www.dacoromanica.ro

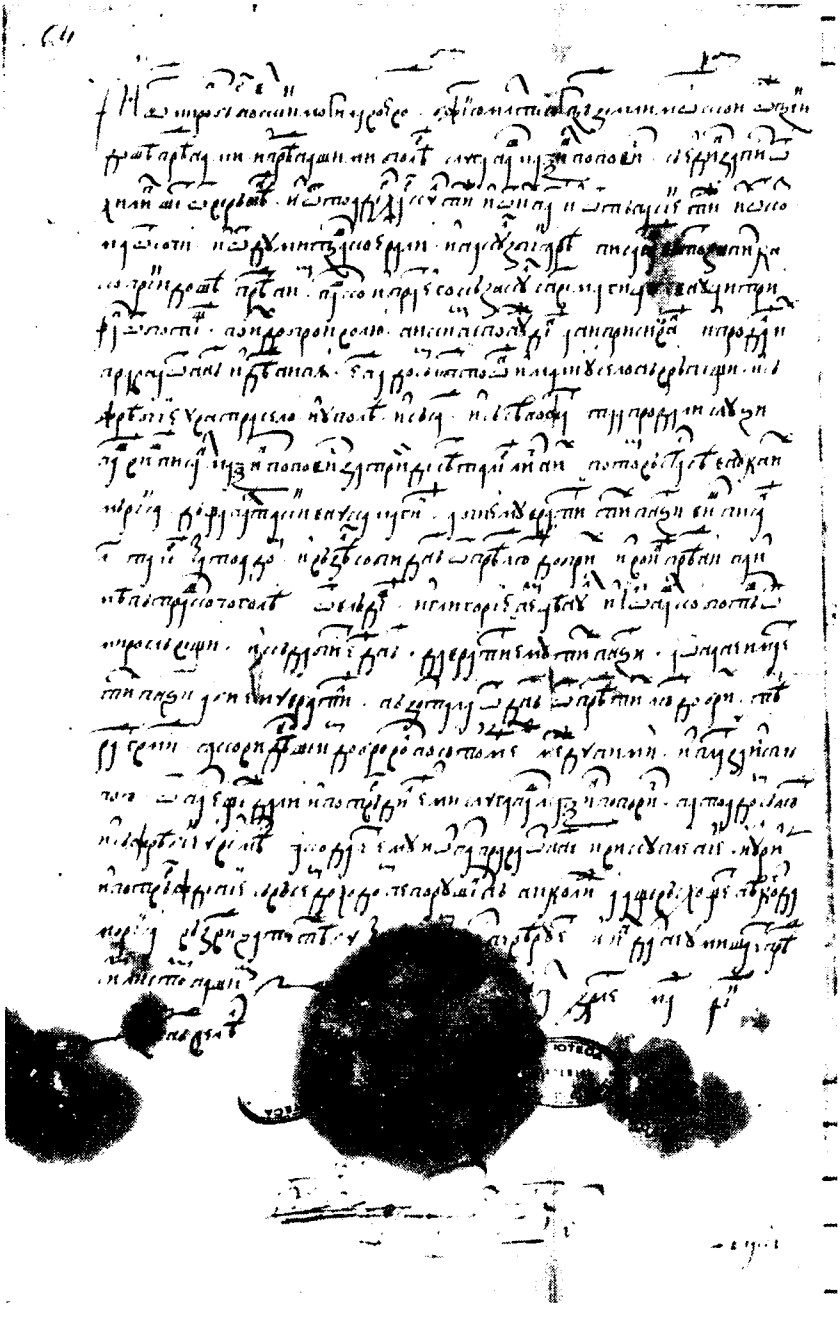

Pl. VIII = Doc. nr. 211.

www.dacoromanica.ro

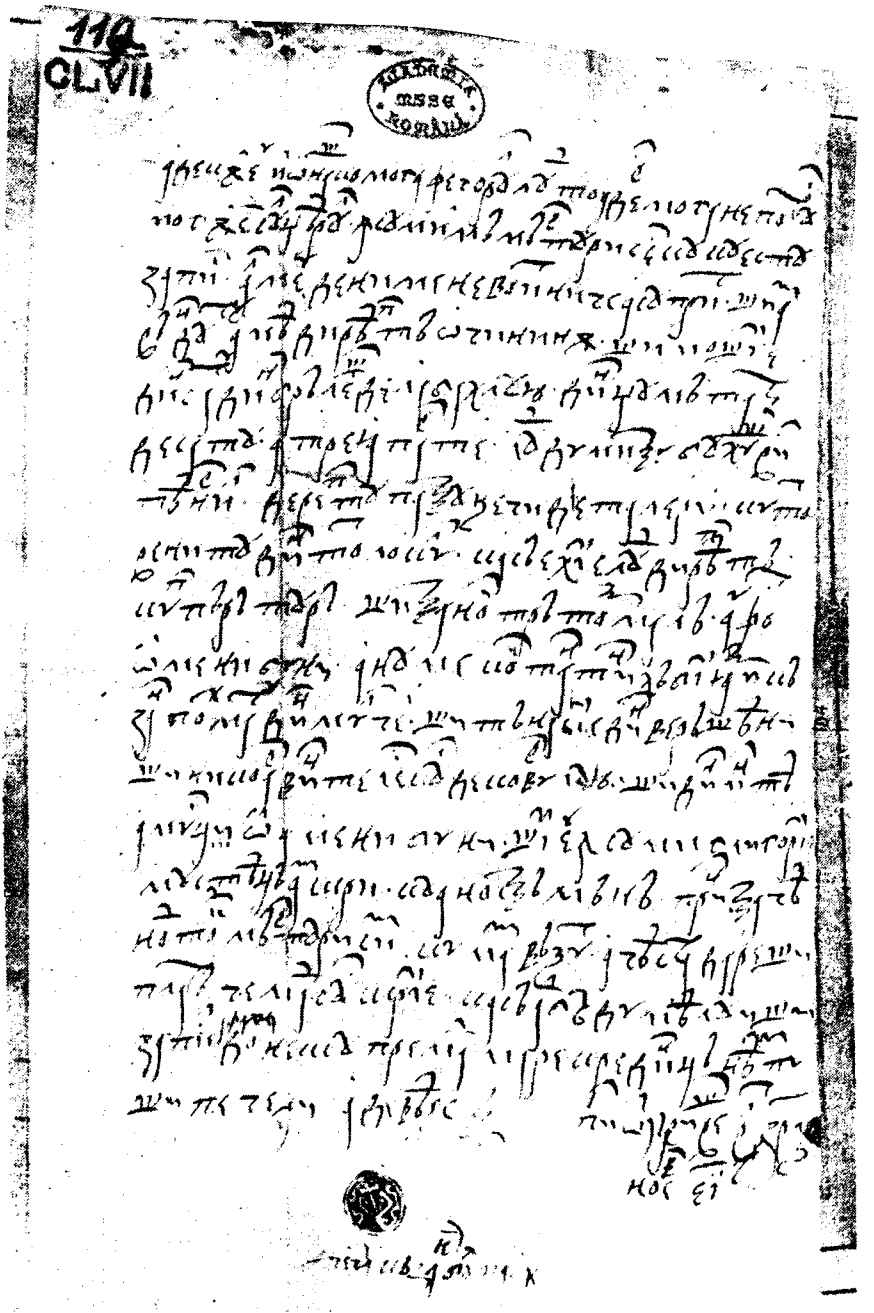

Pl. IX = Doc. nr. 257.

www.dacoromanica.ro

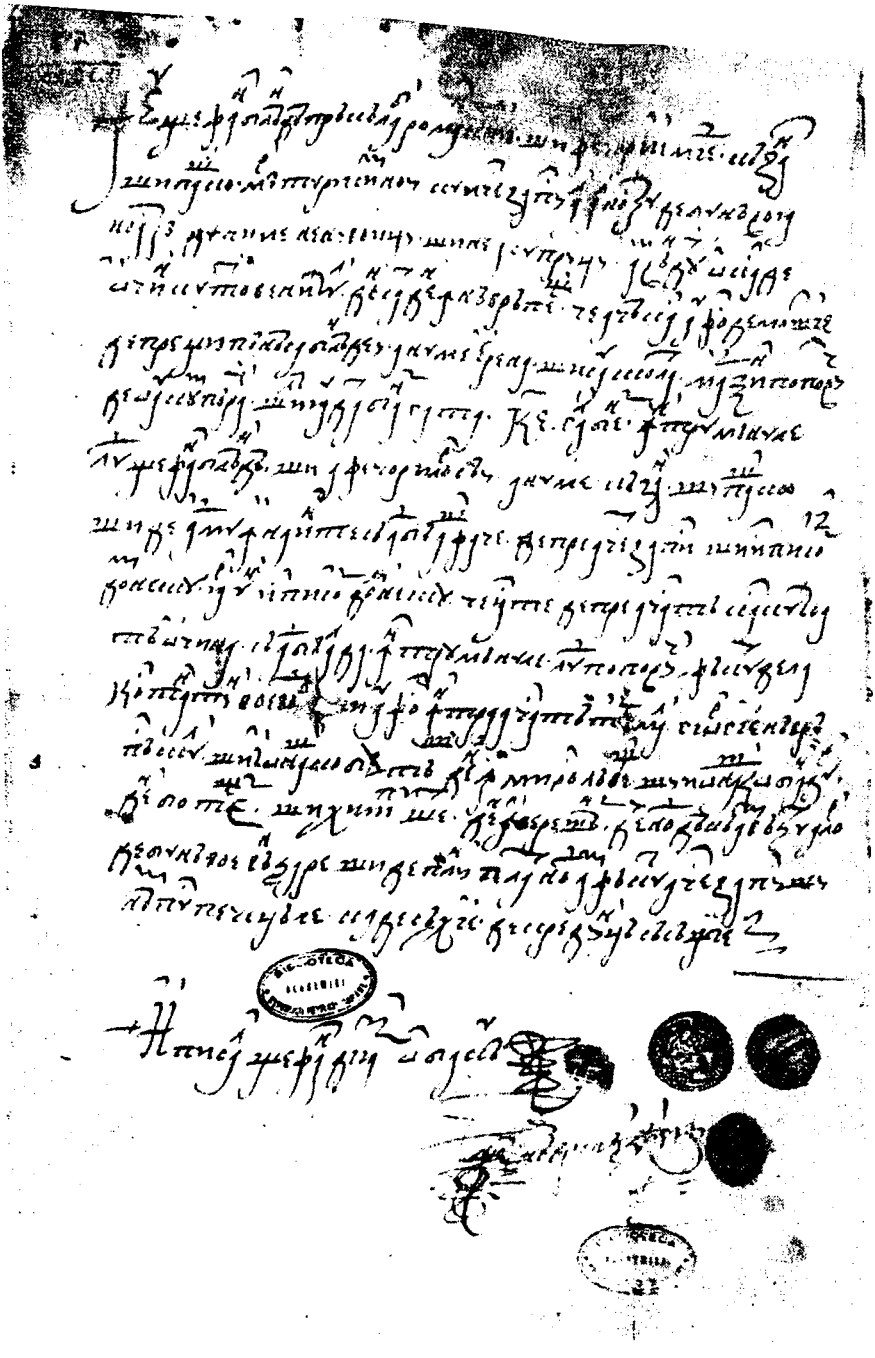

Pl. X = Doc. nr. 272.

www.dacoromanica.ro

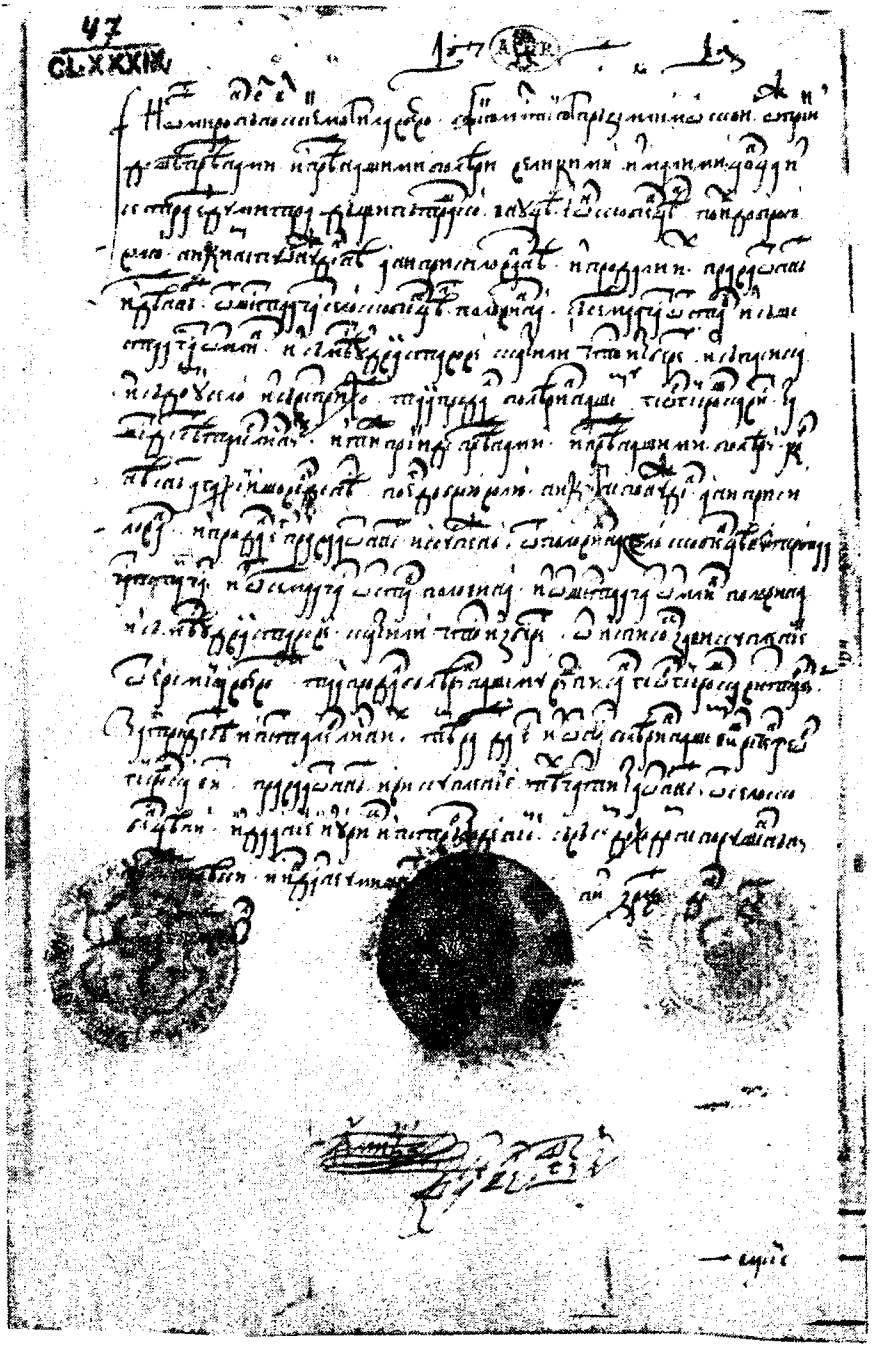

Pl. XI = Doc. nr. 275.

www.dacoromanica.ro

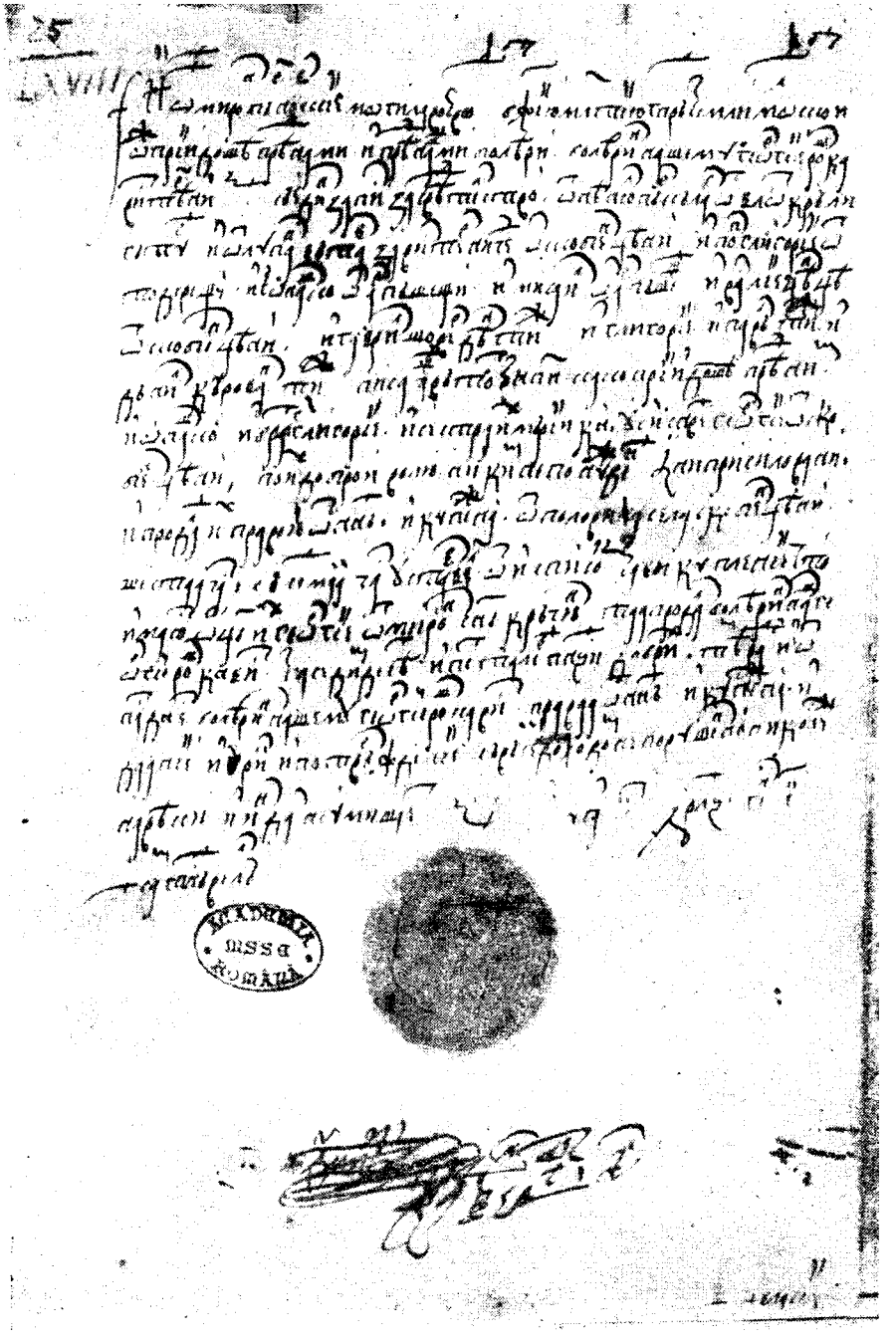

Pl. XII = Dos. nr. 287.

www.dacoromanica.ro

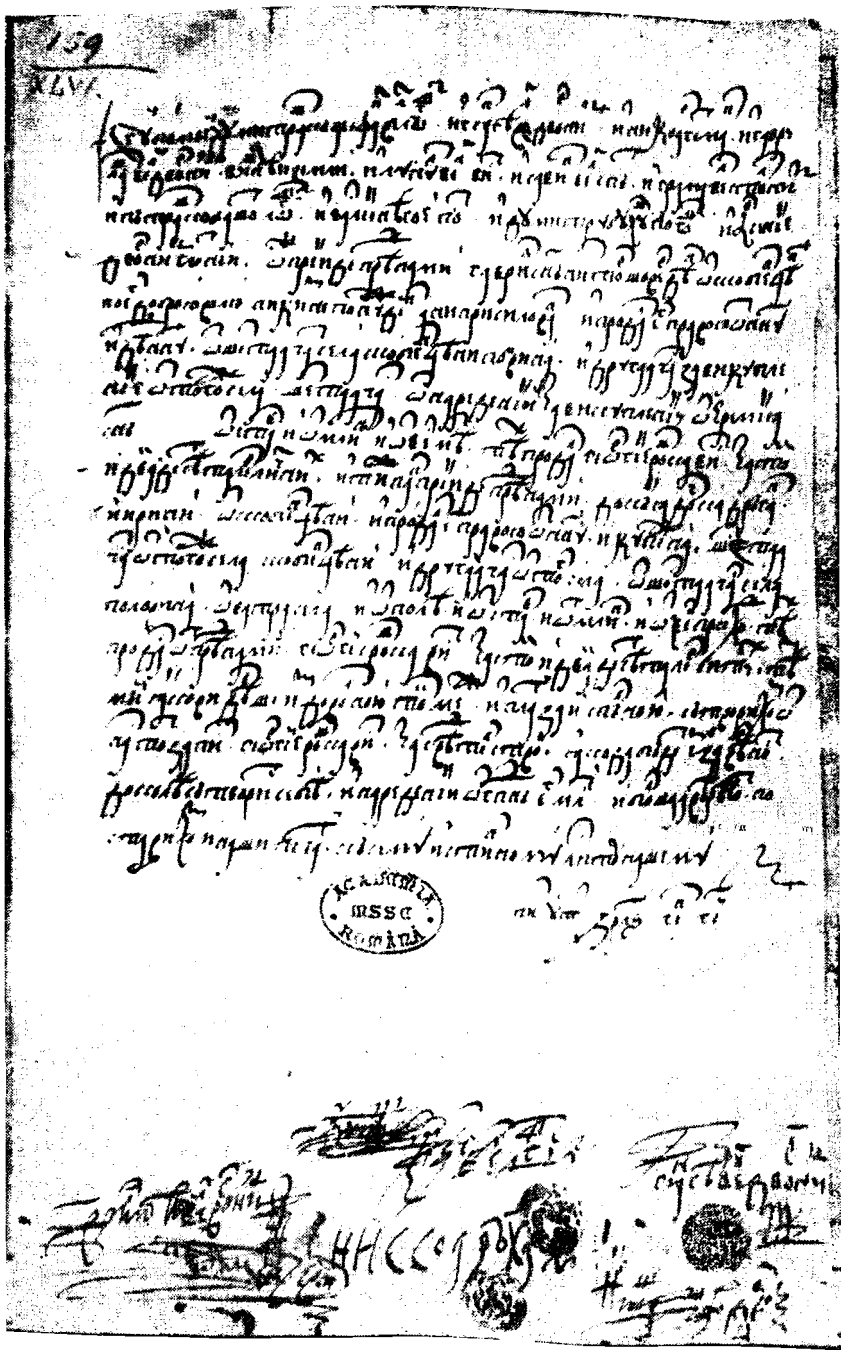

Pl. XIII = Doc. nr. 292.

www.dacoromanica.ro

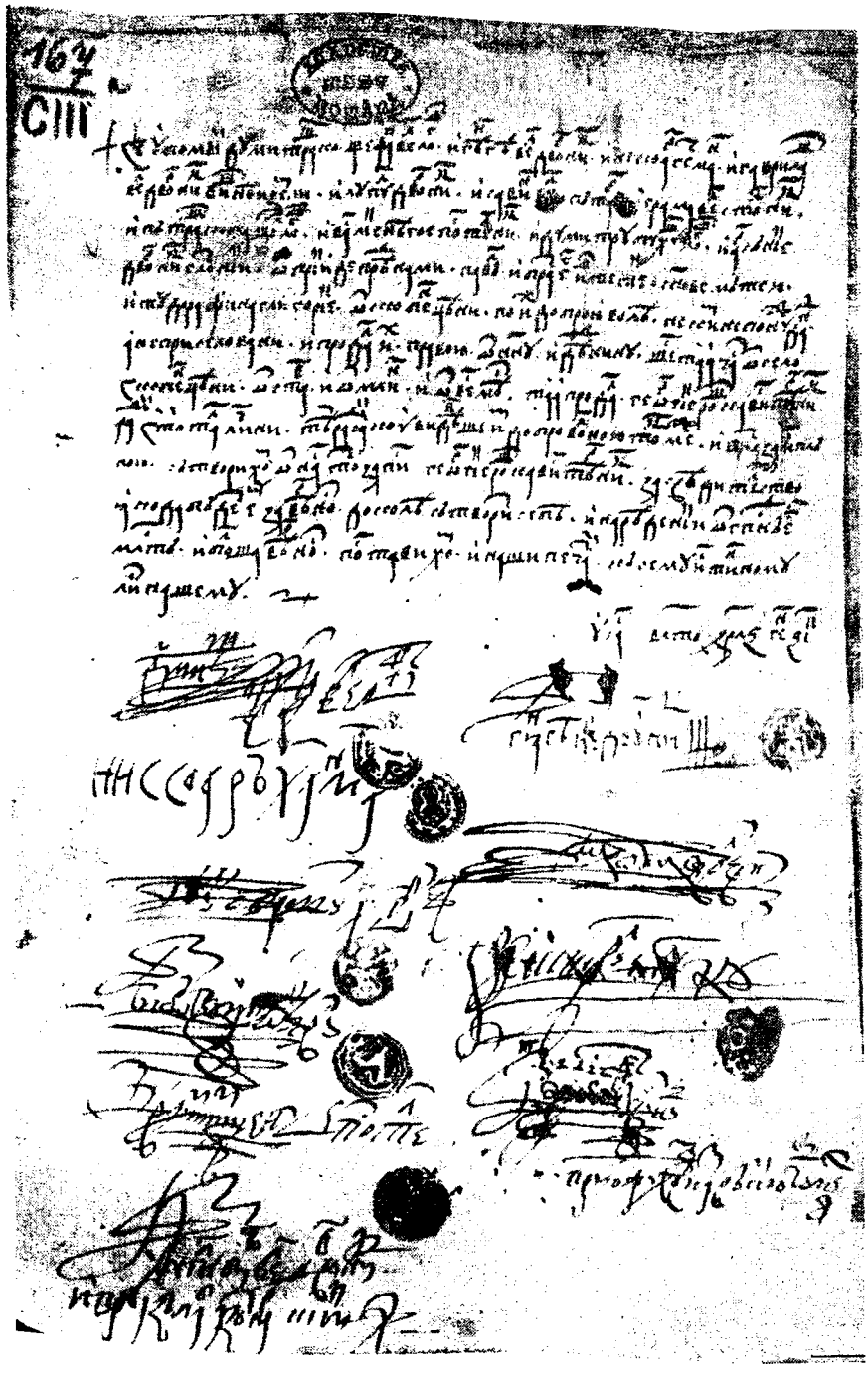

Pl. XIV = Doc. nr. 295.

www.dacoromanica.ro

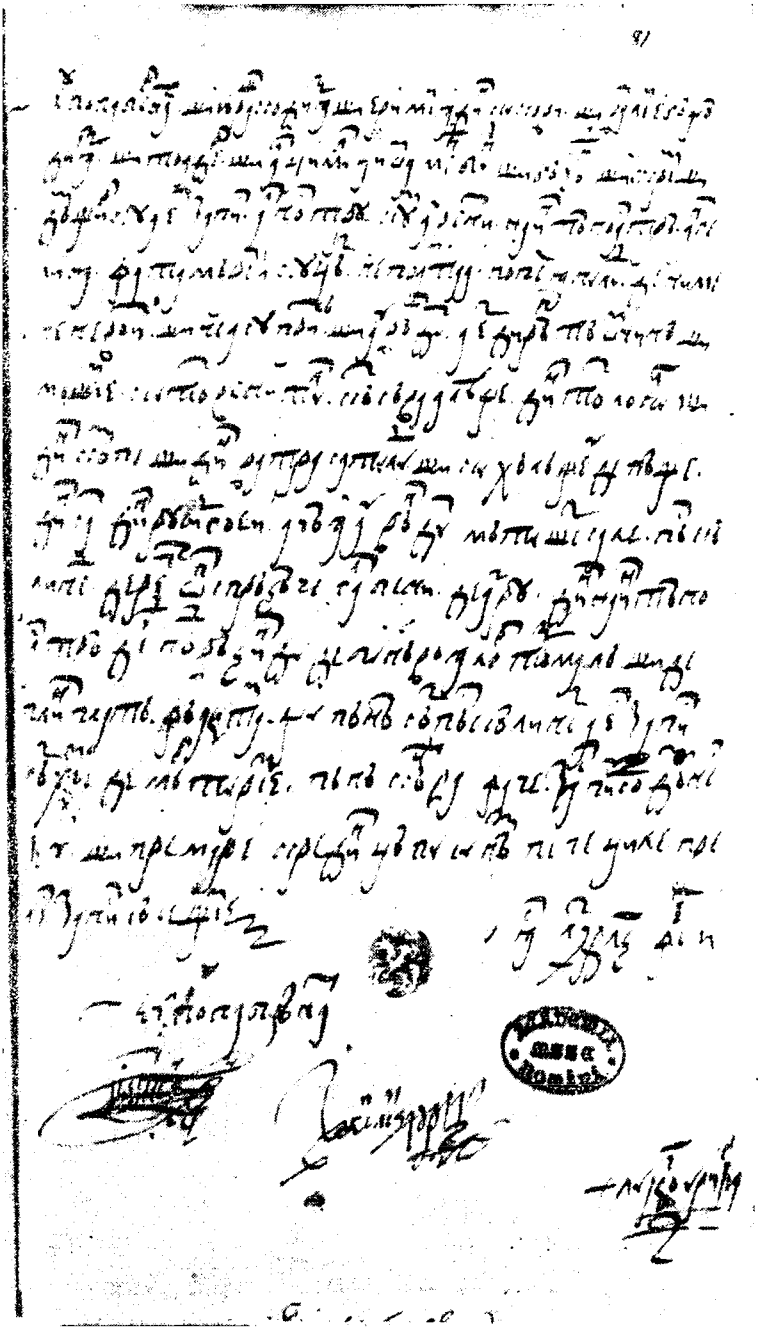

Pl. XV = Doc. nr. 306.

www.dacoromanica.ro

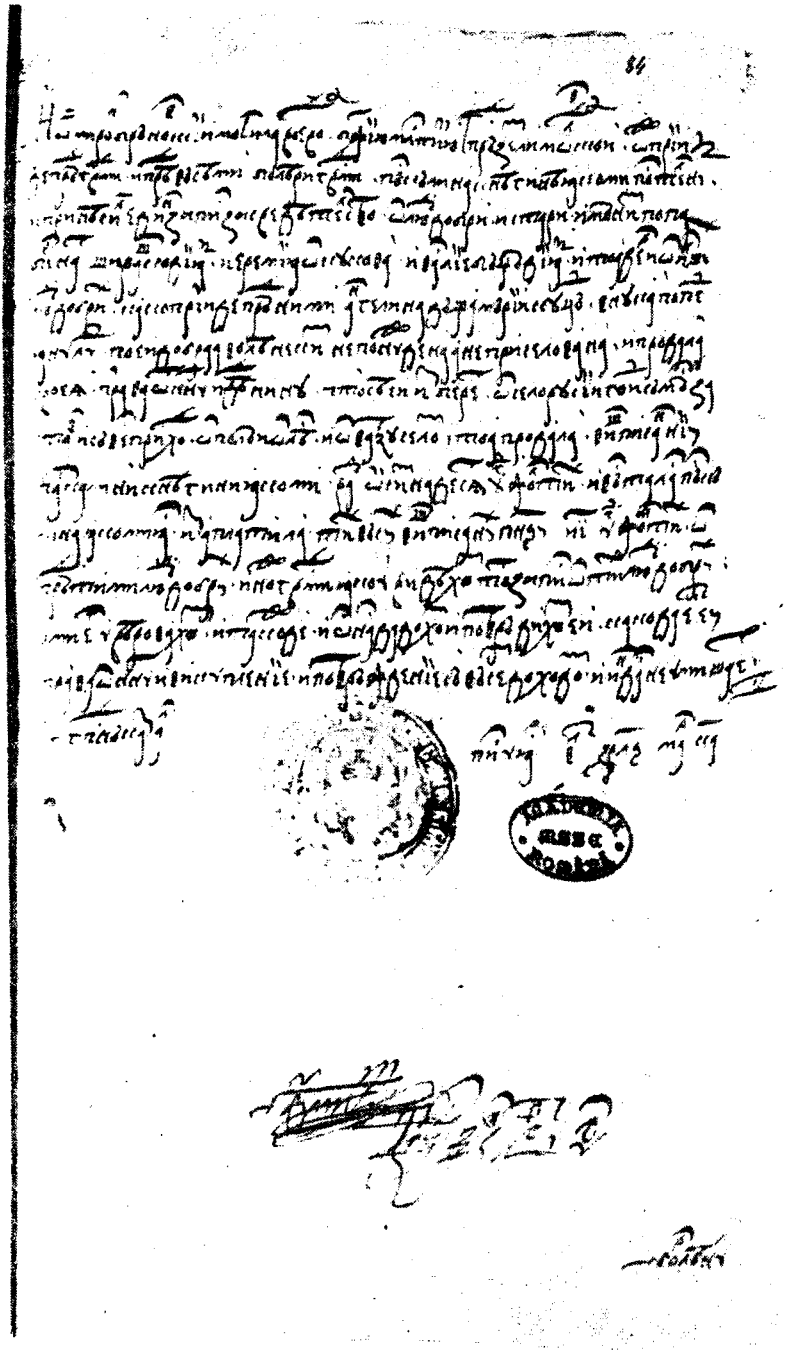

Pl. XVI = Doc. nr. 328.

www.dacoromanica.ro

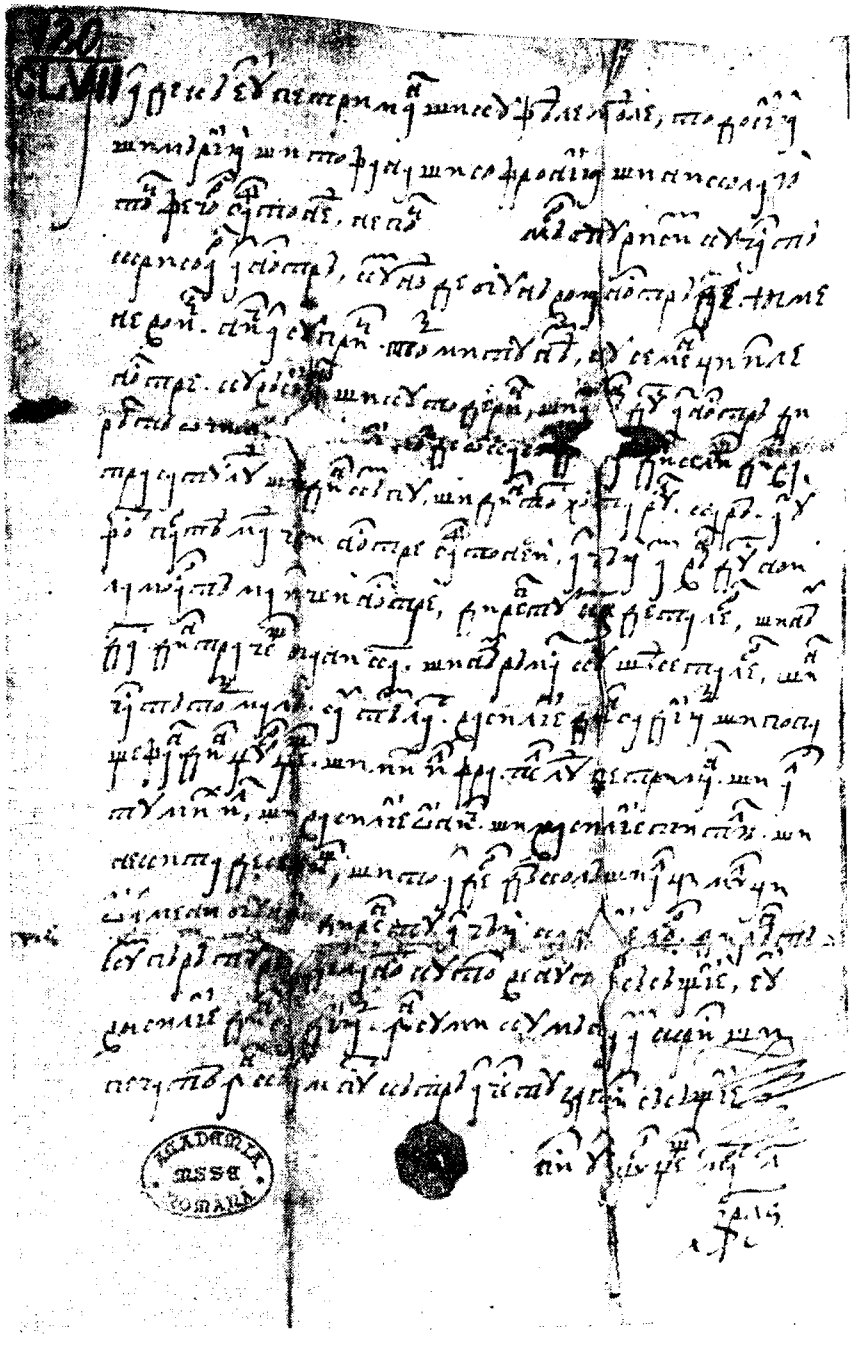

Pl. XVII = Dcc. nr. 331.

www.dacoromanica.ro

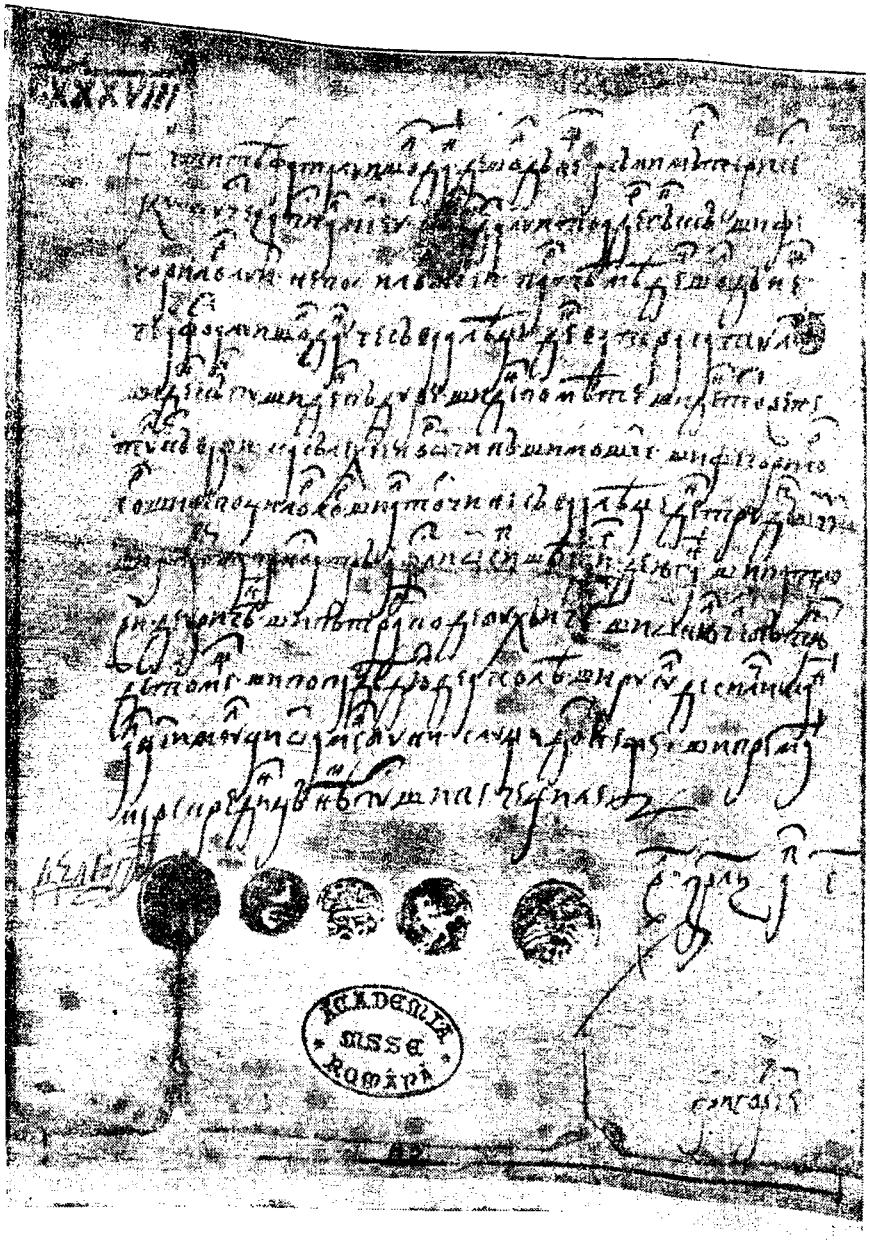

Pl. XVIII = Doc. nr. 336.

www.dacoromanica.ro

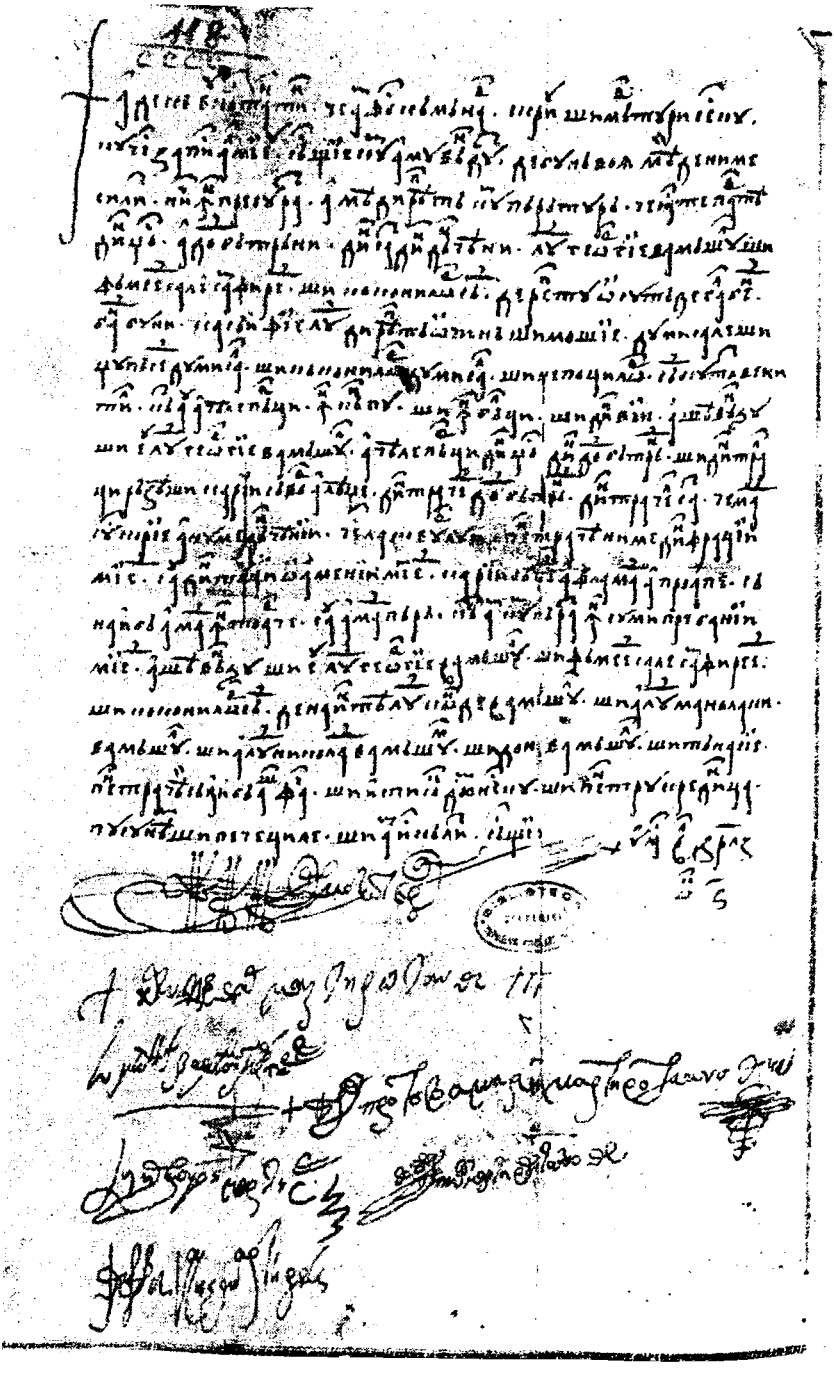

Pl. XIX = Doc. nr. 407.

www.dacoromanica.ro

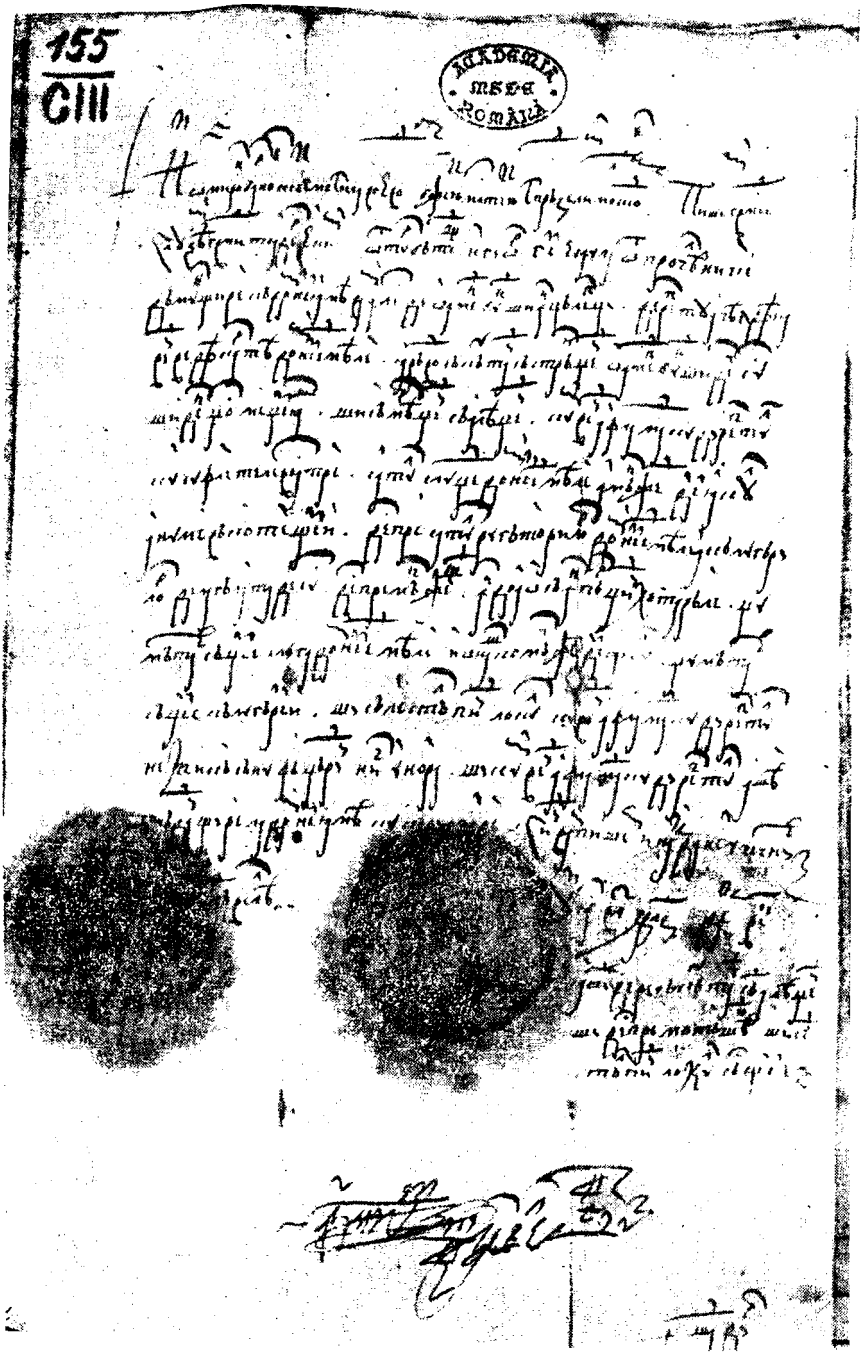

Pl. XX = Doc. nr. 449.

www.dacoromanica.ro

CUPRINS

	pag.
Introducere	V
Prescurtări — Bibliografie	IX
Rezumatele în limba română a documentelor . . .	XIII
Rezumatele în limba franceză a documentelor . . .	LXII
Documente	1
Indice onomastic	635
Indice de materii	741
Lista de cuvinte şi expresii slave în documentele de limbă română	763
Lista documentelor cu data 1626—1628, neincluse în volum	765
Documente româneşti în transcriere chirilică . . .	769
Fotocopii	777

www.dacoromanica.ro

Bun de tipar 06.08.1969. Hîrtie scris IA de 80 g/m².
Coli tipar 53,75. C. Z. pentru bibliotecile mari
9 (498)(001—12)
9(498.3)«1626 : 1628»(001—12)
C. Z. pentru bibliotecile mici 9 (498)

Întreprinderea Poligrafică „Informația" București, str. Brezoianu 23—25, Republica Socialistă România. Comanda nr. 285.

www.dacoromanica.ro

Lei 40

www.dacoromanica.ro